

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਫਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼

Punjabi University

Persian-Punjabi Dictionary

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

فارسی-پنجابی لغت

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਫਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼

Punjabi University

Persian - Punjabi Dictionary

پنجابی یونیورسٹی

فارسی - پنجابی لغت

ਸੰਕਲਨਕਰਤਾ
ਡਾ. ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ

ਸੰਸ਼ੋਧਕ
ਪ੍ਰੋ. ਗੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ

ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ
ਡਾ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

PERSIAN-PUNJABI DICTIONARY

compiled by

DR. JEET SINGH SEETAL

ਫਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼

ਸੰਕਲਨਕਰਤਾ

ਡਾ. ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ

ਸੰਪਾਦਕ

ਪ੍ਰੋ. ਗੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ

ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ

ਡਾ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ

ਸਹਾਇਕ

ਸ. ਮਨਮੋਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ

ਡਾ. ਤਾਰਿਕ ਕਵਾਇਦੁਲਾ

ਡਾ. ਕੁਲਜੀਤ ਚੀਮਾ

ਡਾ. ਸੁਰੀਤ

ISBN 81-7380-213-0

1996

Price : 300-00

Published by Prof. Ranbir Singh, M.A. (English), Ph. D., Registrar,
Punjabi University, Patiala & printed at Ram Printograph, Delhi

ਦੋ ਸ਼ਬਦ

ਏਹ ਮੰਨੀ-ਪਰਮੰਨੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਿਐਨ, ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਖੋਜ-ਕਾਰਜ ਲਈ ਕੋਸ਼ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਤਹਾਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ-ਕਾਲ ਵਿਚ ਫਾਰਸੀ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਹੈਸੀਯਤ ਹਾਸਲ ਸੀ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਧਾਰਮਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਤਾਂ ਬਣਵਾਈਆਂ, ਉਥੇ ਮਦਰੱਸੇ ਵੀ ਬਣਵਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਰਬੀ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਅਰਬੀ ਨੂੰ ਧਾਰਮਕ ਸ਼ਰਧਾ ਵਜੋਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤਕ ਮਨੋਰਥ ਲਈ ਮੁੱਖ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜੇਹੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਚੰਗੀ-ਚੋਖੀ ਸੀ ਜੋਹੜੇ ਅਰਬੀ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਮਾਹਰ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੌਲਵੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰਤਿਭਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਜੋਹੜੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਬੀ-ਫਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੈ।

ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਮਾਹਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ ਪਰੀਤ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਵਿ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਤਹਾਸਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ। ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਫਾਰਸੀ ਕੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ਼ਾਸਨ-ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਬਰਤਾਨਵੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦਫਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਉਰਦੂ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫਾਰਸੀ - ਉਰਦੂ ਕੋਸ਼ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਏਹ ਗੱਲ ਬੜੇ ਫਖਰ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਫਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼' ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪੈਹਲ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਾ. ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪਰੋਫੈਸਰ ਗੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਧੇ ਇਸ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਸਪੀਦਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮਧ-ਕਾਲੀਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਵਿਵੇਚਨ ਲਈ ਏਹ ਕੋਸ਼ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਪਟਿਆਲਾ

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁਆਰ
ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ

ਭੂਮਿਕਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਅਮੀਰ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਿਤ ਹੀ ਸੰਨ 1967 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਲੜੀ, ਸਾਹਿਤ-ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਸ਼ਬਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲੜੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ-ਰੂਪਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਲੜੀ, ਸਾਹਿਤਕ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਲੜੀ, ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਸੰਪਾਦਨ ਲੜੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਛੋਟੇਕਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਏਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ-ਕੋਸ਼ (ਦੋ ਸੰਸਕਰਣ), ਅਗਰੇਜ਼ੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ (ਚਾਰ ਸੰਸਕਰਣ), ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ-ਕੋਸ਼ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਫ਼ਰਨਾਮਾ ਕੋਸ਼ ਵੀ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਕੋਸ਼, ਲਹਿੰਦੀ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਵੀ ਇਸੇ ਸਾਲ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹੱਥਲੀ ਰਚਨਾ 'ਫ਼ਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼', ਕੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੌਰਵਮਈ ਵਾਧਾ ਹੈ।

ਕਈ ਸਾਲ ਪੈਹਲਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਇਕ ਫ਼ਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮੰਗ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹਿਤ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਲੋਂ ਫ਼ਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੋਸ਼ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਡਾ. ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਮੋਹਨਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ। ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਇਸ ਕੋਸ਼ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਕਾਰਜ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੋ. ਗੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੁਮੇ ਲੈਣ ਨਾਲ ਇਸ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਸ ਬਣੀ। ਪ੍ਰੋ. ਗੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕਠਨ ਘਾਲਣਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਫ਼ਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ ਛਪਣ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਏਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ।

ਇਸ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਸੀ ਅੱਖਰ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿਪੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਅੰਤਿਕਾ(ਵਰਤੋਂ-ਵਿਧੀ) ਸਮਿਲਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੂਲ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀਅੰਤਰਣ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜੇਹੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲਭਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।

ਸ. ਮਨਮੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਡਾ. ਤਾਰਿਕ ਕਵਾਇਤੁੱਲਾ, ਡਾ. ਕੁਲਜੀਤ ਚੀਮਾ, ਡਾ. ਨਾਸਿਰ ਹੁਸੈਨ ਨਕਵੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਸੁਰੀਤ ਨੇ ਕੋਸ਼ ਦੀ ਸੁਧਾਈ, ਪਰੋਸ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਕੋਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ 'ਅੰਤਿਕਾ' ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਸਾਡੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ, ਡਾ. ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ।

ਡਾ. ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਕੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ ਕੋਸ਼ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਛਪਾਈ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ ਵਿਚ ਰੈਹ ਗਈਆਂ ਤਰੁਟੀਆਂ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਤਨ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਆਸ ਹੈ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫਾਰਸੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਜਗਤ ਵਲੋਂ ਅਵੱਸ਼ ਹੀ ਸੁਆਗਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ
ਮੁਖੀ

1 (ਅਲਿਫ਼)

الف **ਅਲਿਫ਼** : ਅਰਬੀ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿੱਪੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਇਕ ਹੈ।

أب **ਆਬ** : ਪਾਣੀ, ਜਲ; ਇੱਜ਼ਤ, ਆਬਰੂ, ਸਤਕਾਰ, ਮਾਣ; ਰੋਣਕ, ਆਭਾ; ਤਾਜ਼ਗੀ, ਤਰਾਵਤ; ਦਰਿਆ; ਚਮਕ-ਦਮਕ; ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਜੌਹਰ; ਜਵਾਹਰ, ਮੋਤੀ, ਕੀਮਤ; ਕਦਰ; ਖੂਬੀ; ਤਰਜ਼, ਢੰਗ; ਇਕ ਰੂਮੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।

أبّا **ਆਬਾ** : (ਅਬ ਬ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਾਪ, ਦਾਦਾ, ਵੱਡੇ-ਵਡੇਰੇ।

أبّا **ਆਬਾਦ** : ਵੀਰਾਨ ਦੇ ਉਲਟ; ਵਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਕਾਨਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਆਫ਼ਰੀਨ (ਇਕ ਅਸੀਸ), ਸ਼ਾਬਾਸ਼; ਨੇਕ; ਖੂਬ, ਖੁਸ਼; ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ; ਪਸੰਦੀਦਾ; ਸਰਸਬਜ਼, ਹਰਿਆ-ਭਰਿਆ; ਈਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ, ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ (ਜਿਵੇਂ ਖਜ਼ਾਨਾ); ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੈਦਾਨ; ਚੈਹਲ-ਪੈਹਲ ਤੇ ਰੋਣਕ ਦਾ ਥਾਂ; ਨਾਂਵ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਕੇ (ਪਿਛੋਕੜ) ਸ਼ੈਰਰ ਜਾਂ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਾਦ-ਅਬਾਦ (ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ), ਅਕਬਰ-ਅਬਾਦ (ਅਕਬਰਾਬਾਦ)।

أبّا **ਆਬਾਦ ਅਮਦੀ** : ਜੀ ਆਇਆਂ।

أبّا **ਆਬਾਦਾਨੀ** : ਵਾਹਿਆ ਹੋਇਆ ਥਾਂ; ਅਬਾਦ ਥਾਂ; ਘੁੱਗ ਵਸਦਾ; ਚੰਗਾ ਲਗਣ ਵਾਲਾ; ਵਾਹੀ; ਅਬਾਦੀ।

أبّا **ਆਬਾਦਕਾਰ** : ਗ਼ੈਰ-ਅਬਾਦ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਵਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ।

أبّا **ਆਬਾਦਕਾਰੀ** : ਗ਼ੈਰ-ਅਬਾਦ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਾ ਵਸਣਾ।

أبّا **ਆਬਾਦੀ** : ਬਸਤੀ, ਪਿੰਡ, ਨਗਰ; ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ; ਸੁਖ, ਚੈਨ, ਅਰਾਮ; ਗੈਹਮਾ-ਗੈਹਮੀ, ਰੋਣਕ।

أبّا **ਆਬਾਨ** : ਈਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਕਿਸੇ ਈਰਾਨੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ; ਅਗਨੀ-ਪੂਜ ਈਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਨਾਮ।

أبّا **ਆਬਪਾਸ਼ੀ** : ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣਾ, ਸਿੰਜਣਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਛਿੜਕਾ।

أبّا **ਆਬਤਾਬ** : ਚਮਕ, ਲਿਸ਼ਕ; ਰੋਣਕ; ਤਰੋਤਾਜ਼ਗੀ; ਸ਼ਾਨ, ਠਾਠ-ਥਾਠ।

أبّا **ਆਬ-ਏ-ਤਲਖ਼** : ਕੌੜਾ ਪਾਣੀ, ਖਾਰਾ ਪਾਣੀ; ਅਥਰੂ, ਹੰਝੂ; ਸ਼ਰਾਬ; ਤੇਜ਼ਾਬ।

أبّا **ਆਬ-ਏ-ਜ਼ਾਵਿਦਾਂ** : ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ।

أبّا **ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ**,

أبّا **ਆਬ-ਏ-ਹੈਵਾਂ** : ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ।

أبّا **ਆਬਦਾਰ** : ਚਮਕੀਲਾ, ਚਮਕਦਾਰ, ਸਾਫ਼; ਰੋਣਕ ਵਾਲਾ; ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ।

أبّا **ਆਬਦਾਰੀ** : ਚਮਕ-ਦਮਕ; ਸਫ਼ਾਈ; ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਤਿੱਖਾਪਣ; ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ।

أبّا **ਆਬ-ਏ-ਦੀਦਾ** : ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਭਾਵ ਅੱਥਰੂ।

أبّا **ਆਬਰੂ** : ਇੱਜ਼ਤ, ਕਦਰ, ਵਡਿਆਈ; ਸਾਖ, ਇਤਬਾਰ, ਸ਼ਰਮ, ਲਾਜ਼।

آبرودار : ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ, ਗ਼ੌਰਤ ਵਾਲਾ।

آب زار : ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜੇਹੜਾ ਚਿਤਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਤ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਝੋਲ।

آب زلال : ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ, ਸਵੱਛ ਜਲ; ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ; ਨਤਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਣੀ; ਭਿਜੀ ਹੋਈ ਦਵਾਈ ਦਾ ਪਾਣੀ।

آب زمزم : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਇਕ ਖਾਸ ਚਸ਼ਮਾ ਜੇਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਦੇ ਅੱਡੀਆਂ ਰਗੜਨ ਪੁਰ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ, ਏਹ ਹੁਣ ਤਕ ਖੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹ-ਏ-ਜ਼ਮਜ਼ਮ ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ।

آب زندگانی : ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ।

آبشار : ਪਾਣੀ ਦੀ ਧਾਰ ਜੇਹੜੀ ਉਚੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗੇ, ਝਰਨਾ।

آب شور : ਖਾਰਾ ਪਾਣੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਨਮਕੀਨ ਪਾਣੀ; ਗ਼ਮ ਦੇ ਅਥਰੂ।

آب شیریں : ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ, ਸ਼ਰਬਤ।

آبکار : ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਕਲਾਲ; ਸੱਕਾ, ਮਾਸਕੀ।

آبکاری : ਸ਼ਰਾਬ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਜਾਂ ਥਾਂ, ਸ਼ਰਾਬ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਿੱਤਾ।

آبگاہ : ਤਲਾ; ਹੌਜ਼; ਕੁੱਖ, ਵੱਖੀ।

آب گرن : ਅਸਮਾਨ।

آب گرن : ਘੁੰਮਣ-ਘੇਰੀ, ਭੰਵਰ; ਗਿਰਦਾਬ।

آبگیر : ਤਲਾ; ਹੌਜ਼; ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਣੇ ਹੋਏ ਸੂਤ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਦੇ ਹਨ।

آبگینه : ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਕੱਚ, ਬਲੌਰ; ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ।

آبله : ਛਾਲਾ, ਫਫੇਲਾ, ਫਿਣਸੀ; ਬੁਲਬੁਲਾ; ਚੇਚਕ।

آبله پا : ਜਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਛਾਲੇ ਪਏ ਹੋਣ।

آبله دار : ਛਾਲਿਆਂ ਵਾਲਾ; ਚੇਚਕ ਵਾਲਾ।

آبله فرنگ : ਲਿੰਗ ਦਾ ਇਕ ਰੋਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਲਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਸ਼ਕ।

آب مریم : ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਰਸ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ; ਪਵਿਤਰਤਾ; ਮਰਯਮ ਦੀ ਪਵਿਤਰਤਾ।

آبناء : ਭੂਗੋਲ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਓਹ ਤੰਗ ਰਸਤਾ ਜੇਹੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵੇ।

آب نقره : ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਪਾਰਾ।

آبنوس : ਇਕ ਕਾਲੀ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਈ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਰੇਲੂ ਉੱਤਮ ਸਮਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸਾਗਵਾਨ, ਟੀਕ।

آبنوسى : ਆਬਨੂਸ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ; ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ।

آب و تاب : ਚਮਕ-ਦਮਕ, ਸਜ-ਪਜ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਠਾਠ-ਥਾਠ; ਰੌਣਕ, ਤਰੋਤਾਜ਼ਗੀ; ਜਲਵਾ।

آب و دانه : ਅੰਨ-ਜਲ, ਦਾਣਾ-ਪਾਣੀ; ਰਿਜ਼ਕ; ਖੁਰਾਕ; ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ।

آب و گل : ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਫ਼ਿਤਰਤ; ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਖ਼ਮੀਰ; ਗਾਰਾ, ਚਿਕੜ; ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਰੀਰ।

آب و هوا : ਜਲਵਾਯੂ; ਜਲ ਤੇ ਵਾਯੂ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਮੌਸਮ, ਰੁੱਤਾਂ।

آبی : ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ; ਭਿੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਜਲ, ਤਰ; ਨੈਹਰੀ ਜਾਂ ਚਾਹੀ ਭੌਇ; ਹਲਕਾ ਨੀਲਾ ਰੰਗ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ

ਦਾ ਅੰਗੂਰ; ਸਿੱਲ੍ਹ, ਨਮੀ, ਗਿੱਲਾਪਣ; ਸਰਕਸ਼, ਘਮੰਡੀ।

آبياري آباياري : ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਆਬਪਾਸ਼ੀ; ਸਿੰਚਾਈ।

آبيانه آبايانا : ਨੈਹਰੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰ।

آت آاز : ਘੋੜਾ।

آتش آاتس/آازس : ਅੱਗ, ਅਗਨੀ; ਜਲਨ, ਸੋਜ਼ਸ਼।

آتش بار آاتسبار : ਅੱਗ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅੱਗ ਦਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਗੁਸੈਲਾ, ਭੜਕਾਉ।

آتش باري آاتسਬਾਰੀ : ਅੱਗ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਗੋਲਾਬਾਰੀ।

آتش باز آاتسਬਾਜ਼ : ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

آتش بازی آاتسਬਾਜ਼ੀ : ਅੱਗ ਨਾਲ ਖੇਡ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਅੱਗ ਦੇ ਖਿਡੌਣੇ, ਜਿਵੇਂ ਫੁਲਝੜੀ, ਮੋਹਤਾਬੀ ਤੇ ਹਵਾਈ ਆਦਿ, ਦਾਰੂ ਸਿੱਕੇ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ।

آتش بيان آاتسਬਿਆਨ : ਪਰਭਾਵ-ਸ਼ਾਲੀ ਵਕਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਤਕਰੀਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਲੋਕ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ, ਕਵੀ, ਸ਼ਾਇਰ।

آتش پا آاتسਪਾ : ਤੇਜ਼ ਤੁਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ; ਬੇਕਰਾਰ, ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲਾ।

آتش پا ره آاتسਪਾਰਾ : ਚੰਗਿਆਜ਼ੀ, ਅੰਗਿਆਰ।

آتش پرست آاتਸਪ੍ਰਸਤ : ਅੱਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਗਨੀ-ਪੂਜ; ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀ; ਕਾਫ਼ਰ।

آتش پرستی آاتਸਪ੍ਰਸਤੀ : ਅੱਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਅਗਨੀ-ਪੂਜਾ, ਕੁਫ਼ਰ।

آتش دان آاتਸਦਾਨ : ਅੱਗ ਜਲਾਉਣ ਦਾ ਥਾਂ, ਅੰਗੀਠੀ, ਚੁੱਲ੍ਹਾ।

آتش کار آاتਸਕਾਰ : ਬਾਵਰਚੀ, ਰਸੋਈਆ; ਲੁਹਾਰ; ਅੱਗ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ, ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼; ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਲਦਬਾਜ਼; ਗਜਬਨਾਕ, ਭੜਕੀਲਾ; ਬਦਕਾਰ।

آتش کاری آاتਸਕਾਰੀ : ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਜਿਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਤਿੱਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਤਲਵਾਰ ਚਮਕਾਉਣਾ।

آتش كده آاتਸਕਦਾ : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ, ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀ ਇਬਾਦਤਖਾਨਾ (ਜਿਥੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅੱਗ ਬਲਦੀ ਰੋਂਦੀ ਹੈ), ਅੰਗੀਠੀ।

آتش كده بهرام آاتਸਕਦਾ-ਏ-ਬਹਿਰਾਮ : ਸੂਰਜ ਦਾ ਇਕ ਗਰੈਹੰ, ਤਾਰਾ-ਮੰਡਲ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਨੱਛਤਰ, ਮੇਖਰਾਸ।

آتش كده نمرود آاتਸਕਦਾ-ਏ-ਨਮਰੂਦ : ਅੱਗ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅਲਾਉ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਮਰੂਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦਾ ਅਲਾਉ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪੁੱਜਾ।

آتش كش آاتਸਕਸ਼ : ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੀਖ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੰਦੂਰ ਜਾਂ ਭੱਠੀ ਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਉੱਥਲਦੇ ਪੁੱਥਲਦੇ ਹਨ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਕੁੰਡੀ।

آتش گیر آاتਸਗੀਰ : ਅੱਗ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਚਿਮਟਾ, ਸੰਨ੍ਹੀ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਅੱਗ ਲੱਗ ਸਕੇ; ਛੇਤੀ ਭੜਕ ਉਠਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼।

آتش مزاج آاتਸਮਿਜਾਜ : ਗਰਮ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਗੁਸੈਲਾ, ਗਜਬਨਾਕ।

آتش نمرود آاتਸ-ਏ-ਨਮਰੂਦ : ਅੱਗ ਜੇਹੜੀ ਨਮਰੂਦ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਸਾੜਨ ਲਈ ਜਲਵਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫੁਲਵਾੜੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।

آتش و آب آاتਸ-ਉ-ਆਬ : ਤਲਵਾਰ, ਖੰਜਰ।

آتش هندی آاتਸ-ਏ-ਹਿੰਦੀ : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ, ਹਿੰਦੀ ਤਲਵਾਰ।

آتشہ **آاتیسہ** : ਅੱਗ 'ਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ;
ਤੇਜ਼ ਸ਼ਰਾਬ ।

آتشی **آاتیسہ** : ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ
ਵਾਲਾ ।

آتشین **آاتیسہ** : ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਣਿਆ
ਹੋਇਆ; ਗਰਮ-ਮਿਜ਼ਾਜ ।

آثار **آاسار** : (ਅਸਰ **آثار** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ,
ਪੁਰਾਤੱਤਵ, ਖੰਡਰ; ਪੈੜਾਂ, ਪਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ; ਜੇਹੜੀ
ਚੀਜ਼ ਮਰਨ ਪਿਛੋਂ ਬਾਕੀ ਰਹੇ;
ਇਤਿਹਾਸ-ਵਿਦਿਆ; ਇਲਮ-ਏ-ਹਦੀਸ,
ਸੁੰਨਤ-ਏ-ਰਸੂਲ; ਤਾਸੀਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਭਾ,
ਨੀਂਹ; ਲੱਛਣ; ਕੰਧ ਦੀ ਚੁੜਾਈ; ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ।

آثام **آاسام** : (ਸਮ **آثام** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਗੁਨਾਹ, ਪਾਪ, ਕਸੂਰ, ਅਯੋਗ ਕੰਮ ।

آثم **آاسਿਮ** : ਗੁਨਾਹਗਾਰ, ਪਾਪੀ।

آثمین **آاسمین** : (ਆਸਿਮ **آثمین** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਲੋਕ, ਪਾਪੀ ਪੁਰਸ਼।

آجال **آاسਾਲ** : (ਆਜ਼ਲ **آجال** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਮੌਤਾਂ, ਮੌਤ ਦੇ ਵਕਤ; ਨਿਸਚਤ
ਮਿਆਦਾਂ; ਮਿਥੇ ਸਮੇਂ।

آجل **آاسਿਲ** : ਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ,
ਕਿਆਮਤ।

آچا **آਾਚਾ** : ਬਾਪ, ਪਿਤਾ, ਪਿਉ, ਦਾਦਾ,
ਬਾਬਾ, ਨਾਨਾ; ਪੁਰਾਣਾ ਨੌਕਰ, ਬੁੱਢੀ ਨੌਕਰਾਣੀ,
ਦਾਦੀ, ਆਦਿ।

آچار **آاچار** : ਪਰਸਿਧ ਵਸਤੂ ਅਚਾਰ;
ਮਿਲਾਵਟ, ਮਿਸ਼ਰਨ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
ਖਟਾਸ।

آحان **آاਹਾਦ** : (ਅਹਦ **آحان** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਇਕਾਈਆਂ, ਇਕ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤਕ
ਗਿਣਤੀ; ਆਮ ਲੋਕ, ਜਨ-ਸਧਾਰਨ; ਐਤਵਾਰ
ਦਾ ਦਿਨ।

آخ **آاਖ** : ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਵਾਹ ਵਾਹ,
ਆਫ਼ਰੀਨ; ਫ਼ਰਿਆਦ।

آخن **آਖਿਬ** : ਅਖ਼ਬ **آخن** ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ,
ਫੜਨ ਵਾਲਾ, ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਗਰੈਹਣ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

آخر **آاਖਰ** : ਦੂਜਾ, ਦੂਸਰਾ; ਇਕ ਹੋਰ।

آخر **آਖਿਰ** : ਅੱਵਲ **آخر** ਦਾ
ਵਿਪਰਿਆਏਵਾਚੀ; ਪਿਛਲਾ, ਅਖੀਰਲਾ; ਹੱਦ,
ਅੰਤ, ਖਤਮ; ਮੌਤ, ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ।

آخر **آਖਰ** : ਗਲਮੇ ਦੀ ਗੋਲ ਹੱਡੀ, ਹੰਸਲੀ,
ਹੱਸ; ਆਖ਼ਰ **آخر** ਦਾ ਛੋਟਾ ਰੂਪ ਭਾਵ ਘੋੜੇ
ਦੇ ਘਾਹ-ਪੱਠੇ ਖਾਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਖੁਰਲੀ।

آخر الامر **آਖਿਰੁਲ-ਅਮਰ** : ਅੰਤ ਨੂੰ;
ਆਖ਼ਰਕਾਰ।

آخر الزمان **آਖਿਰੁਜ਼-ਜ਼ਮਾਂ**
ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅਖੀਰੀ
ਵੇਲਾ, ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅੰਤਲੇ ਦਿਨ, ਖ਼ਾਤਮੇ ਦਾ
ਵਕਤ, ਪਤਨ ਦੇ ਦਿਨ, ਬੁਢਾਪਾ।

آخرت **آਖਿਰਤ** : ਅਖੀਰ, ਅੰਜਾਮ, ਅੰਤ;
ਕਿਆਮਤ, ਪਰਲੋ, ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਜਿੱਥੇ ਮਰਨ
ਉਪਰੰਤ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਰੂਹ ਜਾਵੇਗੀ, ਦੂਜਾ
ਜਹਾਨ, ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆ, ਪਰਲੋਕ।

آخر سفر **آਖਿਰ ਸਫਰ** : ਅਖੀਰਲਾ
ਸਫਰ; ਅੰਤਮ ਯਾਤਰਾ; ਮੌਤ, ਅੰਤ।

آخر كلام **آਖਿਰ ਕਲਾਮ** : ਤੌਹੀਦ ਦਾ
ਕਲਮਾ ਅਰਥਾਤ "ਲਾ ਇਲਾਹ ਇਲਲੱਲਾਹ"।

آخر كلام الهی **آਖਿਰ-ਕਲਾਮ-ਏ-ਇਲਾਹੀ** : ਖੁਦਾ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਕਲਾਮ,
ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਖੀਰਲੀ ਪੁਸਤਕ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼,
ਕੁਰਾਨ-ਏ-ਪਾਕ।

آخر **آਖਰ** : ਅਸਤਬਲ, ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਘਾਹ
ਖਾਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਖੁਰਲੀ; ਜੇਹੜਾ ਘਾਹ
ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਖਾਣ ਪਿਛੋਂ ਬਚ ਰਹੇ; ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ
ਘਾਹ, ਬੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ।

آخر **آਖور** : ਆਖ਼ਰ **آخر** ਦਾ
ਲਘੁਵਾਚੀ ਰੂਪ, ਛੋਟਾ ਅਸਤਬਲ।

آخر سالار **آਖਰਸਾਲار**
آخرچی **آਖਰਚੀ** : ਅਸਤਬਲ ਦਾ
ਦਰੋਗਾ; ਤਬੇਲੇ ਦਾ ਪਰਬੰਧਕ।

آخون **آਖੁਨ** , **آخوند** **آਖੁਵੰਦ** :
ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ; ਧਰਮ ਪਰਚਾਰਕ;
ਉਤਮ ਬੁਲਾਰਾ।

آب آداب : (ਅਦਬ ਆਦਾਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੰਗੇ ਤੌਰ-ਤਰੀਕੇ, ਸਲੀਕਾ, ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਸੂਲ; ਅਦਬ-ਅਦਾਬ, ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼; ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ, ਸਤਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ।

آب آداب : ਆਜ਼ਰ (ਅੱਗ, ਅਗਨੀ)।

آب آدام : ਆਦਮੀ, ਇਨਸਾਨ; ਪੈਹਲਾ ਆਦਮੀ, ਆਦਿ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦਾ ਬਾਪ।

آب آدام-ਏ-ਆਬੀ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਜਲ ਮਾਣਸ, ਇਕ ਪਸ਼ੂ ਜੇਹੜਾ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਹਦਾ ਹੈ।

آب آدام-ਏ-ਸਾਨੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਤੂਫਾਨ 'ਚੋਂ ਆਪਣੇ ਬੇੜੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ।

آب آدام خور : ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਬਨ-ਮਾਣਸ।

آب آدام سر : ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਗੰਜਾ।

آب آدام شناس : ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ।

آب آدام گری : ਮਨੁੱਖਤਾ, ਮਾਨਵਤਾ; ਬਹਾਦਰੀ, ਸੂਰਮਗਤੀ।

آب آدامی : ਆਦਮ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਇਨਸਾਨ; ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਇਨਸਾਨੀ ਅਖਲਾਕ ਵਾਲਾ; ਮੁਲਾਜ਼ਮ, ਨੌਕਰ, ਏਲਚੀ।

آب آدامی جان : (ਆਦਮੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਨੁੱਖ (ਬੋਹਤੇ), ਆਦਮਜਾਦੇ।

آب آدامی بچه : ਬੱਚਾ, ਬਾਲਕ।

آب آدامی زان : ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; ਮਨੁੱਖ (ਆਦਮੀ)।

آب آدامی میت : ਮਨੁੱਖਤਾ; ਮਾਨਵਤਾ; ਅਖਲਾਕ, ਮਿਲਣਸਾਰੀ; ਅਕਲ,

ਸ਼ੁਰੂ, ਸਮਝ।

آب آدامی , آدیش : ਆਤਸ਼, ਅੱਗ।

آب آدامی : ਜੁਮਾ, ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ।

آب آدامی بار بار : ਜੁਮੇ ਦੇ ਦਿਨ ਨਮਾਜ਼ ਪਿਛੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ਾਰ, ਜੁਮਾ ਬਜ਼ਾਰ।

آب آدام : ਇਕ ਰੂਮੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਚੇਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

آب آدامی : ਰੂਮੀ ਮਹੀਨੇ 'ਆਜ਼ਾਰ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

آب آدام : (ਉਜਨ ਆਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੰਨ, ਸਰਵਣ; ਕੰਨ ਵਿਚ ਅਵਾਜ਼ ਪੌਹਚਾਉਣਾ; ਨਮਾਜ਼ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਮੁਰਗੇ ਦਾ ਬੋਲਣਾ, ਬਾਂਗ।

آب آدام : ਅੱਗ, ਅਗਨੀ, ਇਕ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਸ਼ਮਸੀ ਸਾਲ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਮਹੀਨਾ, ਹਰ ਸ਼ਮਸੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਦਿਨ।

آب آدام آਬانگان , آب آدامی جان : ਈਰਾਨ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਇਕ ਦੇਸ਼; ਇਥੇ ਬੋਹਤੇ ਸਾਰੇ ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਬੁਤਖਾਨੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਨਾਮ ਪਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ।

آب آدام پرست : ਅੱਗ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀ।

آب آدام گشپ : ਗਸ਼ਤਾਸਪ ਦੇ ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਬਲਖ ਵਿਖੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ। ਅੱਗ ਮੰਦਰ, ਅੱਗ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ; ਬਿਜਲੀ, ਅੱਗ; ਅੱਗਨੀ-ਪੂਜ।

آب آدام رنگ : ਅੱਗ, ਅਗਨੀ; ਰੋਸ਼ਨ, ਉੱਜਲ, ਨੂਰਾਨੀ; ਹਲਾਕਤ, ਘਾਤ; ਸਖਤੀ; ਮੇਹਨਤ; ਰੰਜ, ਅਫਸੋਸ।

آب آدام , آب آدام : ਥੋੜੀ ਖੁਰਾਕ, ਅਲਪ ਆਹਾਰ; ਰਸਦ, ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ; ਪੰਛੀ ਦਾ ਚੋਗਾ।

آب آدامی : ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ; ਸਜਾਵਟ, ਆਰਾਇਸ਼ (ਜਲੂਸ ਆਦਿ ਸਮੇਂ ਬਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੋਹਰ ਦੀ); ਮਧਾਣੀ।

آنين بند : ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੜਾਉ; ਸਜਿਆ, ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ (ਝੰਡੀਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ)।
ਆਰਾ : (ਰਾਯ ਰਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰਾਵਾਂ, ਮਸ਼ਵਰੇ, ਖਿਆਲਾਤ; ਅਕਲਾਂ; ਨਜ਼ਰੀਏ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ; ਸਿਧਾਂਤ; ਵਿਸ਼ਵਾਸ।
ਆਰਾਬਾ : ਭਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਰੇੜ੍ਹਾ, ਗੱਡਾ, ਛਕੜਾ; ਪਹੀਆ।
ਆਰਾਬਾ ਕਸ਼ : ਗੱਡਾ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ; ਗਾਡੀ।
ਆਰਾਸਤਨ : ਸਜਾਉਣਾ, ਸੰਵਾਰਨਾ, ਸ਼ਿੰਗਾਰਨਾ; ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਆਦਿ ਲਾਉਣਾ; ਤਰਤੀਬ ਸਿਰ ਰਖਣਾ।
ਆਰਾਸਤਗੀ : ਸਜਾਵਟ, ਬਣਾ-ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਸਜ-ਧਜ।
ਆਰਾਸਤਾ : ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਸੰਵਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਫਰਸ਼ ਤੇ ਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ (ਕਮਰਾ); ਤਿਆਰ।
ਆਰਾਮ : ਸੁਖ, ਚੈਨ, ਰਾਹਤ; ਸ਼ਾਂਤੀ; ਸਕੂਨ; ਠੈਹਰਾ, ਟਿਕਾ, ਤਸੱਲੀ; ਫੁਰਸਤ, ਵੇਹਲ, ਛੁੱਟੀ, ਵਕਫਾ, ਛਾਇਦਾ, ਨਫਾ; ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ।
ਆਰਾਮਪਸੰਦ ,
ਆਰਾਮ ਡਲਬ : ਸੁਖ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ, ਅਰਾਮ ਦਾ ਸ਼ੁਕੀਨ, ਸੁਖ-ਰੋਹਣਾ; ਨਾਜ਼ਕ, ਮਲੂਕ; ਜਾਨਮਾਰੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਵਾਲਾ; ਸੁਸਤ।
ਆਰਾਮ-ਏ-ਜਾਨ : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ, ਮੋਹਬੂਬ; ਔਲਾਦ।
ਆਰਾਮ ਕਾਰ : ਸੁਸਤ, ਕਮਚੋਰ; ਅਸਲੋਂ ਹੌਲੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਮਰੀਜ਼, ਰੋਗੀ।
ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਤਕੀਏ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ।
ਆਰਾਮਗਾਹ : ਸੁਖ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਥਾਂ, ਰੈਣ ਬਸੇਰਾ, ਚੈਨ ਦਾ ਥਾਂ, ਸੌਣ ਦਾ ਕਮਰਾ।

ਆਰਾਨ : ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ ਪਰਾਂਤ ਦਾ ਨਾਮ; ਕਾਸ਼ਾਨ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਖੇਤਾ (ਗਧਾ) ਜੋ ਬੜਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕੂਹਣੀ।
ਆਰਾਨੀ : ਆਰਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਅਰਾਨੀ ਗਧਾ।
ਆਰਾਯਿਸ਼ : ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ; ਮਕਾਨ ਦੇ ਫਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਵਟ।
ਆਰਦ : ਆਟਾ।
ਆਰਦ-ਬੇਜ਼ : ਛਾਣਨੀ।
ਆਰਦ-ਰੋਗਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।
ਆਰਦਸ਼ੀਰ : ਦੁੱਧ ਤੇ ਆਟੇ ਦਾ ਹਲਵਾ।
ਆਰਦਾ : ਰੋਟੀ, ਭੋਜਨ।
ਆਰਬਮ : ਲੜਾਈ, ਜੰਗ, ਯੁੱਧ, ਸਾਕਾ।
ਆਰਬੂ : ਚਾਹ, ਲਾਲਸਾ, ਤਮੰਨਾ, ਇੱਛਾ, ਹਸਰਤ; ਆਸ, ਉਮੀਦ; ਲੋੜ, ਜ਼ਰੂਰਤ; ਮੁਰਾਦ, ਮਕਸਦ, ਮਤਲਬ।
ਆਰਬੂਮੰਦ : ਚਾਹਵਾਨ, ਆਸ਼ਕ।
ਆਰਬੂਮੰਦੀ : ਚਾਹ, ਤਮੰਨਾ, ਉੱਮੀਦਵਾਰੀ, ਭੁੱਖ।
ਆਰਸ਼ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕ ਤੀਰ ਚਾਲੀ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਫਾਸਲੇ 'ਤੇ ਪੌਹਚਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕੈਕਬਾਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ।
ਆਰਿਸ਼ : ਮਤਲਬ, ਭਾਵ; ਮਹੱਤਾ।
ਆਰਮਾਨ : ਖਾਹਸ਼, ਚਾਹ, ਹਸਰਤ।
ਆਰੰਜ : ਕੂਹਣੀ।
ਆਰੂਗ , **ਆਰੂਕ** : ਡਕਾਰ।
ਆਰਾ : ਮਸ਼ੁੜੇ।
ਆਰੇ : ਹਾਂ; ਠੀਕ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ।
ਆਜ਼ : ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ, ਲੋਭ; ਪਿਆਰ, ਚਾਹ; ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਆਜ਼ ਪੇਸ਼ਾ : ਮਿਤਰਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਮਿਲਣਸਾਰ, ਨੇਕ ਨੀਯਤ।
ਆਜ਼ਾਦ : ਸੁਤੰਤਰ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਅਸਬੰਧਤ,

ਬਿਨਾ ਤਅੱਲੁਕ ਦੇ; ਬੇਕੈਦ; ਬੇਐਬ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼, ਭਗਤ; ਇਕ ਸੁਆਦੀ ਮੱਛੀ; ਸਰੂ ਦਾ ਰੁੱਖ।

ਆਜ਼ਾਦ ਆਵਾ : (ਅਜ਼ਾਦ ਅਵਾਜ਼ ਆਵਾਜ਼) ਰੱਬ ਦਾ ਜਸ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।

ਆਜ਼ਾਦ-ਖੂ : ਖੁਲ੍ਹੇ-ਫੁਲ੍ਹੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ; ਨੇਕ।

ਆਜ਼ਾਦ-ਰੋ : ਅਜ਼ਾਦਾਨਾ, ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੈਲਾਨੀ; ਅਜ਼ਾਦ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲਾ; ਫਕੀਰ; ਨਿਡਰ।

ਆਜ਼ਾਦ-ਸਰਵ : ਸਰੂ ਦਾ ਰੁੱਖ; ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਫਿਰਦੌਸੀ ਨੇ ਰੁਸਤਮ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ।

ਆਜ਼ਾਦ ਤਬਾਅ : ਖੁਲ੍ਹੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ; ਨਿਰਲੇਪ, ਮਲੰਗ, ਲਬ ਲੇਭ ਨਾ ਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ-ਫੁਲ੍ਹਾ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਬਾਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਨਿਡਰ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲਾ, ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਆਜ਼ਾਦਗਾਨ : (ਅਜ਼ਾਦ ਆਜ਼ਾਦਗਾਨ) ਬੇਤਅੱਲੁਕ ਆਦਮੀ, ਸੂਫੀ ਲੋਕ, ਦਰਵੇਸ਼, ਮਲੰਗ, ਜੇਹੜੇ ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਕੈਦ ਨਾ ਹੋਣ, ਸੁਤੰਤਰ।

ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਦ : ਅਜ਼ਾਦ, ਬੇਤਅੱਲੁਕ, ਸੁਤੰਤਰ; ਸੂਫੀ, ਦਰਵੇਸ਼, ਕਾਮਲ।

ਆਜ਼ਾਦ-ਮਰਦੀ : ਖੁਦ-ਮੁਖਤਿਆਰੀ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ; ਆਪ-ਹੁਦਰਾਪਣ, ਵੀਰਤਾ, ਸੂਰਮਗਤੀ।

ਆਜ਼ਾਦ ਨਾਮਾ : ਕਿਸੇ ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ।

ਆਜ਼ਾਦਾ : ਵੇਖੋ 'ਆਜ਼ਾਦ' ਆਜ਼ਾਦੀ

ਆਜ਼ਾਦੀ : ਬੇਕੈਦ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਰਿਹਾਈ, ਛੁਟਕਾਰਾ; ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ, ਬੇਪਰਵਾਹੀ; ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੁੱਟੀ, ਖੁੱਲ੍ਹ; ਬੇਐਬ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ; ਵੀਰਤਾ, ਸੂਰਮਗਤੀ; ਸ਼ੁਕਰ; ਤਰੀਫ਼, ਪਰਸ਼ੰਸਾ।

ਆਜ਼ਾਰ : ਰੂਮੀਆਂ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦਾ

ਨਾਮ।

ਆਜ਼ਾਰਮੰਦ : ਦੁਖੀ, ਬੀਮਾਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ।

ਆਜ਼ਾਰੀ : ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ਼; ਬੀਮਾਰ, ਰੰਜੀਦਾ, ਦੁਖੀ, ਤਕਲੀਫ਼ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਔਖਾ।

ਆਜ਼ਰ : ਆਜ਼ਾਰ ਆਜ਼ਾਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ।

ਆਜ਼ਰ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਬੁੱਤਘਾੜਾ ਤੇ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਸੀ।

ਆਜ਼ਰਦਗੀ : ਨਰਾਜ਼ਗੀ; ਰੰਜਸ਼, ਵਿਗਾੜ, ਮਲਾਲ; ਉਦਾਸੀ, ਗਮਗੀਨੀ।

ਆਜ਼ਰਦਨ : ਸਤਾਉਣਾ।

ਆਜ਼ਰਦਾ : ਨਰਾਜ਼, ਖਫਾ; ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਦੁਖੀ, ਤਕਲੀਫ਼ ਵਿਚ, ਔਖਾ।

ਆਜ਼ਰਦਾ ਪੁਸ਼ਤ : ਕੁੱਬਾ; ਜ਼ਖਮੀ ਪਿੱਠ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ।

ਆਜ਼ਰਦਾ ਖਾਤਿਰ : ਦੁਖੀ ਦਿਲ, ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਨਿਰਾਸ਼, ਮਾਯੂਸ, ਉਦਾਸ, ਗਮਗੀਨ, ਖਫਾ।

ਆਜ਼ਰਮ : ਸ਼ਰਮ, ਹਯਾ, ਨਰਮੀ, ਰੈਹਮ, ਮੇਹਰ; ਅਰਾਮ, ਸੁਖ; ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ; ਬੰਦਗੀ; ਸੁਲ੍ਹਾ, ਅਦਲ, ਇਨਸਾਫ਼; ਰੰਜ, ਗਮ, ਤਕਲੀਫ਼।

ਆਜ਼ਰਮ-ਉ-ਆਬ : ਸ਼ਰਮ, ਹਯਾ; ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਆਬਰੂ, ਪੱਤ।

ਆਜ਼ਰਾ, ਆਜ਼ਰਾ, ਆਜ਼ਰਾ : ਬੋੜੀ ਖੁਰਾਕ, ਅਲਪ ਆਹਾਰ; ਚੋਗਾ ਜੋ ਬੋਟਾਂ ਨੂੰ ਪੰਛੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਜ਼ਮਾਇਸ਼ : ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਪਰਖ, ਪਰੀਖਿਆ, ਇਮਤਿਹਾਨ, ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ; ਤਜਰਬਾ, ਪਰਯੋਗ।

ਆਜ਼ਮੰਦ : ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ, ਹਰੀਸ।

ਆਜ਼ਮੂਦਨ : ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼, ਤਜਰਬਾ, ਪਰਖ, ਜਾਂਚ, ਤਜਰਬਾ ਕਰਨਾ, ਪਰਖਣਾ।

ਆਸ : ਚੱਕੀ; ਤਾਸ ਦਾ ਯੱਕਾ, ਤਾਸ।

ਆਸਾ ਆਸਾ : ਵਾਂਗ, ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਹਾ, ਵਰਗਾ; ਕਾਇਦਾ, ਤਰਜ਼, ਰਵਜ; ਵਕਾਰ, ਆਬਰੂ।

ਆਸਾਸ ਆਸਾਸ : (ਅਸਸ ਆਸਸ) ਬੁਨਿਆਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਸਸ ਫਿਰ ਆਸਾਸ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਹੈ; ਬੁਨਿਆਦਾਂ, ਨੀਂਹਾਂ।

ਆਸਾਲ ਆਸਾਲ : ਬੁਨਿਆਦ, ਨੀਂਹ।

ਆਸਾਮ ਆਸਾਮ : ਆਮਾਸ ਆਮਾਸ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ ਰੂਪ, ਸੋਜ।

ਆਸਾਨ ਆਸਾਨ : ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ; ਸੌਖਾ, ਸੈਹਲ, ਸੈਹਜ, ਸੁਗਮ, ਹੌਲਾ।

ਆਸਾਨੀ ਆਸਾਨੀ : ਸਹੂਲਤ, ਸੌਖ, ਅਰਾਮ, ਸੁਖ; ਨੀਂਦ, ਛੁੱਟੀ।

ਆਸਾਯਿਸ਼ ਆਸਾਯਿਸ਼ : ਅਰਾਮ, ਰਾਹਤ, ਸੁਖ, ਚੈਨ, ਸੌਖ।

ਆਸਤਾਨ ਆਸਤਾਨ : ਦਲੀਜ਼, ਸਰਦਲ, ਦਰ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਦਰਗਾਹ; ਬਾਰਗਾਹ।

ਆਸਤਾਨ-ਏ-ਫਨਾ ਆਸਤਾਨ-ਏ-ਫਨਾ : ਦੁਨੀਆ, ਜਹਾਨ।

ਆਸਤਾਨਾ ਆਸਤਾਨਾ : ਆਸਤਾਨ ਦਾ ਪਰਿਆਏਵਾਚੀ; ਦਲੀਜ਼, ਸਰਦਲ; ਦਰ; ਮਜ਼ਾਰ ਸ਼ਰੀਫ; ਦਰਗਾਹ।

ਆਸਤਾਨਾ-ਏ-ਫਨਾ ਆਸਤਾਨਾ-ਏ-ਫਨਾ : ਪੈਹਲਾ ਅਸਮਾਨ।

ਆਸਤਰ ਆਸਤਰ : ਅਸਤਰ, ਅਬਰਾ ਅਬਰਾ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ, ਦੇਹਰੇ ਕਪੜੇ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਤੋਹ, ਅੰਦਰਸ।

ਆਸਤੀਨ ਆਸਤੀਨ, ਅਸਤੀਨ ਆਸਤੀਨ : ਕੁੜਤੇ ਜਾਂ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਬਾਂਹ।

ਆਸਮਾਨ ਆਸਮਾਨ ,

ਆਸਮਾਨ ਆਸਮਾਨ : ਆਸ (ਚੱਕੀ) + ਮਾਂ (ਮਾਨਿੰਦ: ਵਾਂਗ) ਚੱਕੀ ਵਰਗਾ ਅਰਥਾਤ ਗਗਨ, ਅਕਾਸ਼, ਰਕੀਮ ਬਤਲੀਮਸ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਤੀ (ਜ਼ਮੀਨ) ਸਾਕਿਨ (ਅਹਿੱਲ) ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਭੌਂਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਚੱਕੀ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਪੁੜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਸੀਮਾ।

ਆਸਮਾਨ-ਏ-ਬਰੀ ਆਸਮਾਨ-ਏ-ਬਰੀ : ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਫਲਕੁਲ ਅਫਲਾਕ, ਨੌਵਾਂ ਅਸਮਾਨ।

ਆਸਮਾਨਾ ਆਸਮਾਨਾ : ਮਕਾਨ ਦੀ ਛੱਤ।

ਆਸਮਾਨੀ ਆਸਮਾਨੀ : ਅਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਸਮਾਨ ਦਾ; ਨੀਲਾ ਰੰਗ, ਅਸਮਾਨ ਵਰਗਾ ਨੀਲਾ ਹਲਕਾ ਰੰਗ; ਹਵਾਈ, ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ; ਉਪਰਲਾ; ਅਚਾਨਕ, ਇਤ-ਫਾਕੀਆ; ਉਚਾਈ।

ਆਸੂਦਰੀ ਆਸੂਦਰੀ : ਆਸੂਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਹੱਥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਦੌਲਤਮੰਦੀ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ; ਅਰਾਮ; ਬੇਫਿਕਰੀ, ਸੁੱਖ, ਚੈਨ, ਰਾਹਤ; ਅਮਨ, ਸੁਲ੍ਹਾ, ਸਾਂਤੀ।

ਆਸੂਦਾ ਆਸੂਦਾ : ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਸੌਖਾ, ਦੌਲਤ-ਮੰਦ; ਬੇਫਿਕਰ; ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ; ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ।

ਆਸੀ ਆਸੀ : ਗਮਨਾਕ, ਫਿਕਰਮੰਦ, ਚਿੰਤਾਤੁਰ, ਰੰਜੀਦਾ; ਤਬੀਬ, ਹਕੀਮ; ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ।

ਆਸੀਯਾ ਆਸੀਯਾ : ਆਸ (ਚੱਕੀ); ਚੱਕੀ, ਆਟਾ ਪੀਹਣ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ; ਏਸ਼ੀਆ: ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਹਾਦੀਪ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ ਹਨ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵੀ ਇਸੇ ਮਹਾਦੀਪ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ।

ਆਸੀਯਾਬ ਆਸੀਯਾਬ : (ਆਸ + ਆਬ) ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਚੱਕੀ, ਪਣ-ਚੱਕੀ।

ਆਸੀਯਾਬ-ਏ-ਆਸੀਯਾਬ ਆਸੀਯਾਬ :

ਬਾਦੀ : ਹਵਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਚੱਕੀ, ਪੋਣ-ਚੱਕੀ।

ਆਸੀਯਾ ਆਸੀਯਾ ਸੰਗ ਆਸੀਯਾ : ਚੱਕੀ ਦਾ ਪਾਟ, ਪੁੜ।

ਆਸੀਬ ਆਸੀਬ : ਨੁਕਸਾਨ; ਡਰ; ਦੁਖ, ਦਰਦ, ਤਕਲੀਫ, ਮੁਸੀਬਤ; ਚੋਟ, ਪੱਕਾ; ਭੂਤ, ਜ਼ਿੰਨ, ਪਰੀ; ਜ਼ਿੰਨ ਭੂਤ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ।

ਆਸੀਬ-ਝੋਲ ਆਸੀਬ-ਝੋਲ : ਆਸੇਬ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਜ਼ਿੰਨ ਭੂਤ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੋਠ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਨ ਭੂਤ ਵੜਿਆ ਹੋਵੇ।

آسيمة آسيميما : ਸਰਾਸੀਮਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਹੈਰਾਨ, ਚਿੰਤਾਤੁਰ।

آسيمة آسيميما : ਫਿਰਐਨ ਦੀ ਬੀਵੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਫਿਰਐਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤੀ ਗਈ, ਪਵਿੱਤਰ ਇਸਤਰੀ।

آس آس : ਪਤਲੀ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਰੀ।

آسام آسام : ਪਿਛੇਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ: ਖੁਨ-ਆਸਾਮ (ਖੁਨ ਪੀਣ ਵਾਲਾ), ਥੋੜ੍ਹੀ ਖੁਰਾਕ, ਅਲਪ ਅਹਾਰ; ਓਨੀ ਕੁ ਖੁਰਾਕ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿ ਸਕੇ ਪਰ ਢਿੱਡ ਨਾ ਭਰਿਆ ਜਾਏ; ਚਾਵਲਾਂ ਦੀ ਪਿੱਛ।

آسپز آسپز : ਬਾਵਰਚੀ, ਰਸੋਈਆ।

آسپز خانہ آسپزخانہ : ਬਾਵਰਚੀ-ਖਾਨਾ, ਰਸੋਈ ਘਰ।

آسزتي آسزتي : ਸੁਲਾ, ਦੋਸਤੀ, ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ, ਸੰਧੀ, ਮਿੱਤਰਤਾ।

آش خیر : **آਸ-ਏ-ਖ਼ੈਰ** : ਓਹ ਭੋਜਨ ਜੋ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ, ਮਸਕੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਤੇ ਖੁਆਇਆ ਜਾਵੇ।

آشفتگی آسੁਫਤਗੀ : ਬਦਹਾਲੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ; ਨਰਾਜ਼ਗੀ, ਰੰਜਸ਼; ਪਾਗਲਪਣ।

آشفتن آسੁਫਤਨ : ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ।

آشفتہ آਸੁਫਤਾ : ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਵਿਚ।

آشفتہ حال آਸੁਫਤਾ : ਖਸਤਾ ਹਾਲ।

آشفتہ روز آਸੁਫਤਾ : ਅਭਾਗਾ, ਬਦਨਸੀਬ, ਬਦ-ਹਾਲ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

آشفتہ روی آਸੁਫਤਾ : ਬਦ-ਹਾਲ; ਖਰਾਬ-ਹਾਲ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਹੈਰਾਨ, ਆਸ਼ਕ।

آشکارا آਸਕਾਰਾ, آشکارا آسਕਾਰਾ : ਪਰਗਟ; ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਤੱਖ।

آشمالی آਸਮਾਲੀ : ਚਾਪਲੂਸੀ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ;

ਬੇਗ਼ੈਰਤੀ।

آشنا آਸਨਾ : ਦੋਸਤ, ਯਾਰ, ਮਿੱਤਰ; ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ।

آشنا فروشی آਸਨਾ-ਫ਼ਰੋਸ਼ੀ : ਦੋਸਤ ਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਕਰਨਾ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ।

آشنا آسਨਾ, آشناب آਸਨਾਬ, آشناور آਸਨਾਗਰ, آشناگر آਸਨਾਗਰ : ਤਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥ, ਤਾਰੂ, ਤੈਰਾਕ।

آشناور آسਨਾਹ, آشنه آسਨਾਹ : ਤਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥ, ਤਾਰੂ, ਤੈਰਾਕ।

آشوب آਸ਼ੋਬ : ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਗੜਬੜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਦੁਖ, ਬੀਮਾਰੀ; ਘਬਰਾਹਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਫਿਤਨਾ; ਗੜਬੜ, ਫਸਾਦ।

آشوب ناک آਸ਼ੋਬਨਾਕ : ਘਾਬਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅੱਖ ਦਾ ਦੁਖਣਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਰੋਲਾ-ਰੱਪਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗੜਬੜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

آشيانہ آਸ਼ਿਆਂ : ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਆਲ੍ਹਣਾ; ਛੱਤ।

آشيانہ آس਼ਿਆਨਾ : ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਆਲ੍ਹਣਾ; ਛੱਤ।

آشینه آਸ਼ੀਨਾ : ਮੁਰਗੀ ਦਾ ਆਂਡਾ।

آصف آਸਫ (بن برخيا) : **ਆਸਫ਼-ਬਿਨ-ਬਰਖੀਯਾ** (ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹ ਬਰਖੀਆ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

آصف جاه آਸਫ ਜਾਹ : ਆਸਫ ਜੇਹੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

آصف رای آਸਫ ਰਾਇ : ਆਸਫ ਵਰਗਾ ਸਿਆਣਾ; ਚੰਗਾ ਮਸ਼ਵਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

آغا آਗਾ : ਆਕਾ, ਮਾਲਕ, ਸਰਦਾਰ, ਕਮਾਨਦਾਰ; ਵੱਡਾ ਭਾਰੀ।

آغاز آਗਾਜ਼ : ਸ਼ੁਰੂ, ਅਰੰਭ; ਇਰਾਦਾ; ਅਵਾਜ਼, ਗੂੰਜ।

آغاز کار آਗਾਜ਼-ਏ-ਕਾਰ : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

آغشته آਗਸ਼ਤਾ : ਲਿੱਬਤਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੱਥ-ਪੱਥ, ਭਿੱਜਿਆ ਹੋਇਆ; ਗੰਦਾ।

ਅੱਲ ਆਗੂਲ , ਅੱਲ ਆਗੂਲ : ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਵਾੜਾ।

ਅੱਲ ਆਗੂਲ : ਬਗਲ।

ਅੱਲ ਆਫਾਤ : (ਅੱਲ ਆਫਾਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਆਫਾਤਾਂ; ਮੁਸੀਬਤਾਂ; ਬਲਾਵਾਂ; ਤਕਲੀਫਾਂ; ਦੁੱਖ।

ਅੱਲ ਆਫਾਕ : (ਉਫਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ; ਦੁਨੀਆ, ਸੰਸਾਰ, ਜੱਗ, ਜਹਾਨ।

ਅੱਲ ਆਫਤ : ਬਲਾ, ਦੁਖ, ਮੁਸੀਬਤ, ਅਨਹੋਣੀ ਘਟਨਾ; ਜ਼ੁਲਮ, ਸਿਤਮ, ਮੁਸ਼ਕਲ; ਰੱਬੀ ਕਰੋਧੀ ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਤੇ ਕਾਲ ਆਦਿ; ਨਾਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ; ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਫਸਾਦ।

ਅੱਲ ਆਫਤ-ਏ-ਦੇਵ : ਮਿਰਗੀ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬ : (ਆਬ ਵ ਤਾਬ ਦੀ ਸੰਧੀ) ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਚਮਕਣ ਵਾਲਾ; ਸੂਰਜ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਟਿੱਕੀ, ਧੁੱਪ; ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਗਲ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਤਾਸ ਦਾ ਇਕ ਪੱਤਾ; ਲਾਜਵਾਬ, ਲਾਸਾਨੀ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬ-ਏ-ਬਾਮ : ਮੌਤ ਨੇੜੇ, ਮਰਨ ਕਿਨਾਰੇ; ਸੂਰਜ ਛੁਪਣ ਦਾ ਵੇਲਾ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬ ਪ੍ਰਸਤ : ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪੁਜਣ ਵਾਲਾ; ਨੀਲੋਫਰ ਦਾ ਫੁਲ; ਸੂਰਜਮੁਖੀ; ਗਿਰਗਟ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬ-ਏ-ਜ਼ਰ : ਸ਼ਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬਗੀਰ : ਛਤਰੀ, ਸਾਏਬਾਨ, ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬਾ : ਢੱਕਣਦਾਰ ਤੇ ਦਸਤੇ ਵਾਲਾ ਲੋਟਾ।

ਅੱਲ ਆਫਤਾਬੀ : ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਰੰਗ; ਲਾਲ ਰੰਗ; ਸੂਰਜ ਮੁਖੀ; ਧੁੱਪ ਵਿਚ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਸੁੱਕਾ ਮੇਵਾ ਆਦਿ; ਗੋਲ; ਚਮਕਦਾਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ।

ਅੱਲ ਆਫਰੋਜ਼ : ਦੀਵੇ ਦੀ ਬੱਤੀ।

ਅੱਲ ਆਫਰੀਦਗਾਰ : ਪੈਦਾ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ, ਖਾਲਕ, ਖੁਦਾ, ਰੱਬ।

ਅੱਲ ਆਫਰੀਦਾ : ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਮਾਨਵ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ।

ਅੱਲ ਆਫਰੀਦਗਾਨ : (ਆਫਰੀਦਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕ।

ਅੱਲ ਆਫਰੀਨ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਵਾਹ ਵਾਹ, ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ!, ਕੀ ਕੈਹਣੇ!

ਅੱਲ ਆਫਰੀਨਸ਼ : ਪੈਦਾਇਸ਼, ਜਨਮ; ਖਲਕਤ, ਰਚੀ ਹੋਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਦੁਨੀਆ।

ਅੱਲ ਆਫਰੀਨੰਦਾ : ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖਾਲਕ, ਰੱਬ, ਖੁਦਾ, ਕਰਤਾਰ।

ਅੱਲ ਆਕਾ : ਆਗਾ, ਮਾਲਕ, ਸਾਹਿਬ, ਜਨਾਬ; ਘਰ ਵਾਲਾ, ਖਾਵੰਦ; ਹਾਕਮ, ਅਫਸਰ।

ਅੱਲ ਆਕਾਸੀ : ਦੀਵਾਨਖਾਨੇ ਦਾ ਪਰਬੰਧਕ।

ਅੱਲ ਆਕਾ : ਅਸ਼ਰਫੀ, ਰੁਪਈਆ।

ਅੱਲ ਆਕਾ : ਵੱਡਾ ਭਰਾ, ਸੰਬੋਧਨੀ ਸ਼ਬਦ।

ਅੱਲ ਆਗਾਹ : ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਣੂ, ਵਾਕਫ਼; ਖਬਰਦਾਰ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ।

ਅੱਲ ਆਗਾਹੀ : ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ, ਖਬਰ-ਦਾਰੀ, ਜਾਣਕਾਰੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ।

ਅੱਲ ਆਗੰਦਾ : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ; ਭਰਿਆ-ਭਰਾਇਆ।

ਅੱਲ ਆਗੰਦਾ ਗੋਸ਼ : ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਆਦਿ ਨਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ।

ਅੱਲ ਆਗੋਸ਼ : (ਆਗੋਸ਼) ਬਗਲ; ਗੁਲਾਮ, ਕਨੀਜ਼।

ਅੱਲ ਆਲ : ਗੁਲਾਬੀ, ਸੂਰਖ, ਲਾਲ, ਰੱਤਾ; ਮੱਛੀ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਘੋੜਾ; ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਜਣੇਪੇ ਦਾ ਰੋਗ; ਸੁਰਾਬ; ਇਕ ਜਾਨਵਰ।

ਅੱਲ ਆਲ : ਔਲਾਦ, ਸੰਤਾਨ; ਟਬਰ, ਕਬੀਲਾ, ਨਸਲ; ਵਾਰਸ, ਉਤਰਾਧਕਾਰੀ; ਪਹਾੜ ਦੇ ਪਾਸੇ; ਸ਼ੈਮੇ ਦੀ ਚੋਬ।

ਅੱਲ ਆਲ : ਮੋਹਰ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮੋਹਰ।

ਅੱਲ ਆਲ-ਏ-ਤਮਗਾ : ਸੂਰਖ ਮੋਹਰ, ਸ਼ਾਹੀ ਮੋਹਰ; ਮਾਫੀ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ

ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਜਗੀਰ ਦੀ ਸਨਦ; ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਗੀਰ ਜੋ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਸੂਲਾ।
آلات **آلات** : (ਆਲਾ **آل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੰਦ, ਹਥਿਆਰ, ਔਜ਼ਾਰ : ਤੰਬੂ ਦੇ ਬਾਂਸ ਦੇ ਠੰਮ੍ਹਣੇ, ਚੋਬਾਂ।
آلات حرب **آلات-ਏ-ਹਰਬ** : ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ, ਜੰਗ ਦਾ ਸਮਾਨ।
آلات كشاورزی **آلات-ਏ-ਕਿਸ਼ਾਵਰਜ਼ੀ** : ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ ਦੇ ਸੰਦ।
آلات **آلات** : ਕੋਲਾ।
آلات **آلات** : (ਅਲਫ **الف** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਜ਼ਾਰਾਂ।
آلات **آلات** : (ਆਲਮ **الم** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੁੱਖ; ਦਰਦ, ਰੰਜ, ਗਮ, ਤਕਲੀਫਾਂ, ਮੁਸ਼ੀਬਤਾਂ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ, ਰੋਗ, ਕਸ਼ਟ।
آلات **آلات** : ਆਲੂਦਗੀ, ਗਿਲਾਜ਼ਤ, ਮੈਲ-ਕੁਚੈਲ; ਐਬ, ਖਿਆਨਤ, ਮਿਲਾਵਟ, ਖੋਟ; ਫੋੜੇ।
آلات **آلات** : ਇਕ ਪਰਸਿਧ ਸਬਜ਼ੀ; ਗੰਦਾ, ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ; ਭੱਠਾ।
آلات **آلات-ਬੁਖਾਰਾ** : ਇਕ ਖਟ-ਮਿਠਾ ਫਲ ਜੇਹੜਾ ਬੁਖਾਰਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
آلات **آلات** : ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਲ, ਆਲੂ ਬੁਖਾਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਇਕ ਫਲ, ਛੋਟਾ ਆਲੂ।
آلات **آلات** : ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਰਿਸ਼ਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਦਾਗ਼ੀ; ਗੰਦਾ, ਮੈਲਾ; ਪਿਛੇਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਖੂਨ-ਆਲੂਦ (ਖੂਨ ਵਿਚ ਲਬ-ਪਬ), ਗੁਨਾਹ-ਆਲੂਦ (ਗੁਨਾਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ) ਆਦਿ।
آلات **آلات** : ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੰਦਾ, ਅਪਵਿੱਤਰ, ਖੋਟਾ, ਮਿਲਾਵਟ ਵਾਲਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਨਾਹਗਾਰ, ਪਾਪੀ।
آلات **آلات** **آلات** : ਗੁਨਾਹ-

ਗਾਰ, ਐਬੀ, ਬਦਕਾਰ; ਖੋਟਾ; ਗੰਦਾ, ਪਲੀਤ।
آلات **آلات** : ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ, ਸੰਦ, ਔਜ਼ਾਰ, ਹਥਿਆਰ, ਮਸ਼ੀਨ।
آلات **آلات-ਏ-ਕਾਰ** : ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦ : ਵਸੀਲਾ।
آلات **آلات** : ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਉਹ ਫਾਸਲਾ ਜੇਹੜਾ ਤੀਰ ਦੇ ਕਮਾਨ 'ਚੋਂ ਛੁੱਟਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਤਕ ਹੋਵੇ; ਹਲ ਦਾ ਫਾਲਾ।
آلات **آلات** : ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮਿਥਿਆ ਜਾਵੇ।
آلات **آلات** : ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲੱਗਣ ਦਾ ਥਾਂ, ਤੀਰ ਦੀ ਮਾਰ ਦਾ ਫਾਸਲਾ; ਦੁਨੀਆ, ਸੰਸਾਰ।
آلات **آلات** : ਆਮਾਦਾ (ਤਿਆਰ) ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਤਿਆਰੀ; ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ।
آلات **آلات** : ਤਿਆਰ, ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ; ਮੌਜੂਦ, ਮੁਹੱਈਆ; ਲੈਸ; ਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ; ਧਾਰਿਆ; ਰਜ਼ਾਮੰਦ।
آلات **آلات-ਏ-ਕਾਰ** : ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ।
آلات **آلات** : ਸੁਜ ਜਾਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਸੋਜ, ਸੋਜ਼ਸ, ਵਰਮ।
آلات **آلات** : (ਅਮਲ **امل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਉਮੀਦਾਂ, ਆਸਾਂ, ਖਾਹਸ਼ਾਂ।
آلات **آلات** : (ਆਮਦਨ **آمدن** ਮਸਦਰ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਭੂਤਕਾਲ) ਆਇਆ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਿਆਲ ਦਾ ਆਉਣਾ; ਆਮਦਨੀ; ਜਨਮ।
آلات **آلات** : ਆਉਣ ਦੀ ਚਰਚਾ; ਛੇਤੀ ਆਉਣ ਦੀ ਆਸ, ਆਉਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ।
آلات **آلات** : ਕਾਰ-ਆਮਦ, ਫਾਇਦੇਮੰਦ।
آلات **آلات** : ਆਉਣਾ, ਸਮਾਉਣਾ; ਆਮਦਨੀ, ਵੱਟਕ।
آلات **آلات-ਏ-ਕਾਰ** : (ਵੇਖੋ ਆਮਦਕਾਰ) ਆਮਦਕਾਰ; ਇਕਬਾਲਮੰਦੀ, ਚੜ੍ਹਤ, ਠਾਠ-ਬਾਠ।

ਟਾਂਡਾਂ ਆਵਾਜ਼ : ਅਫਸੋਸ ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ

ਕਲਮਾ; ਆਹ, ਹਾਏ, ਅਫਸੋਸ, ਸ਼ੋਕ; ਕਿਸਮਤ, ਨਸੀਬ।

ਆਵਾਹ : ਬਿਨ-ਮਤਲਬ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੇਮੁਹਾਰਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਹੈਰਾਨ; ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਬੇ-ਟਿਕਾਣਾ, ਬੇਵਤਨ; ਜੁਦਾ, ਅਲੱਗ; ਵੀਰਾਨ, ਗ਼ੈਰ-ਅਬਾਦ, ਉਜਾੜ; ਗੁਮ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਮਸ਼ੁਦਾ; ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ; ਤੈਹਕੀਕ, ਖੋਜ; ਖਸਤਾ ਹਾਲ, ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਬਾਂਕੇ ਦਿਹਾੜੇ ਵਾਲਾ; ਲਫੰਗਾ, ਬਦਚਲਨ, ਸ਼ੋਹਦਾ।

ਆਵਾਰਗੀ : ਬੇ-ਸਰੋਸਾਮਾਨੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਬੇਹੂਦਗੀ, ਬਦਮਾਸ਼ੀ, ਗੁਮਰਾਹੀ।

ਆਵਾਜ਼ : ਲਫਜ਼, ਬੋਲ, ਅਲਾਪ, ਹਾਕ, ਪੁਕਾਰ; ਸ਼ੋਰ, ਚੀਕ; ਦੋ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਉਣ ਦਾ ਭਾਵ; ਹੋਕਾ ਦੇ ਕੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਫਕੀਰ ਦਾ ਅਲਖ ਜਗਾਉਣਾ; ਖੜਕਾ, ਦਮਾਕਾ, ਬਿੜਕ; ਰਾਗ, ਗੀਤ।

ਆਵਾਜ਼ : ਸ਼ੋਹਰਤ, ਪਰਸਿੱਧੀ, ਨਾਮਵਰੀ, ਧੂਮ, ਅਵਾਜ਼; ਰੌਲਾ, ਸ਼ੋਰ; ਤਾਹਨਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਤੜਕਾ; ਭੜਕਾ, ਪੱਦ।

ਆਵਾਨ : (ਆਨ ਆਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਲ-ਛਿਣ, ਘੜੀਆਂ, ਪਲ, ਸਮੇਂ, ਵਕਤ।

ਆਵਰਦ : ਉਚੇਚ, ਉਚੇਚ ਕਰਕੇ ਸ਼ੋਅਰ ਕੈਹਣਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਣਾਉਣਾ; ਲੜਾਈ, ਜੰਗ, ਭੇੜ।

ਆਵਰਦਨ : ਲਿਆਉਣਾ, ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ।

ਆਵਰਸਲੀਮ : ਯੂਰੇਸਲੀਮ, ਹੁਮ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਥੇ 'ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਿਸ' ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਆਵੰਦ : ਬਰਤਨ, ਭਾਂਡਾ; ਦਲੀਲ; ਰੱਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਗੁੱਛਾ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਵੇਜ਼ : ਕੰਨ ਦਾ ਗੈਹਣਾ, ਕੰਨਾਂ ਦਾ ਬੂੰਦਾ, ਵਾਲੀ; ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ।

ਆਹ : ਅਫਸੋਸ ਦਾ ਕਲਮਾ; ਹਾਏ, ਅਫਸੋਸ; ਸਾਹ, ਦਮ।

ਆਹਾ : ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਕਲਮਾ; ਵਾਹ ਵਾਹ, ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਪਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ਬਦ।

ਆਹਾਰ : ਕਲਛ, ਮਾਵਾ, ਮਾਇਆ; ਫੌਲਾਦ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਖਾਣ ਦੀ ਵਸਤੂ, ਖੁਰਾਕ, ਭੋਜਨ।

ਆਹਰਮਨ : ਆਹਰਮਨ, ਆਹਰੇਮਨ : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਖੁਦਾ ਹਨ, ਇਕ ਨੇਕੀ ਦਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਬਦੀ ਦਾ। ਨੇਕੀ ਦੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ 'ਯਜ਼ਦਾਨ' ਤੇ ਬਦੀ ਦੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ 'ਆਹਰਮਨ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੇਉ।

ਆਹਿਸਤਗੀ : ਹੌਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਧੀਮਾਪਣ, ਨਰਮੀ, ਸੈਹਣਸ਼ੀਲਤਾ; ਸ਼ਰਾਫਤ, ਸਾਉਪੁਣਾ; ਸਹੂਲਤ, ਅਸਾਨੀ।

ਆਹਿਸਤਾ : ਹੌਲੀ, ਧੀਮਾ, ਨਰਮ, ਸੈਹਜ ਨਾਲ, ਨਰਮੀ ਨਾਲ; ਅਧੀਨ; ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਅਰਾਮ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ਆਹ-ਏ-ਸਰਦ : ਠੰਢੀ ਆਹ, ਹੋਕਾ; ਠੰਢਾ ਸਾਹ।

ਆਹਨ : ਲੋਹਾ; ਹਥਿਆਰ, ਸ਼ਸਤਰ।

ਆਹੰਗ : ਆਹੰਗ, ਆਹੰਜ : ਇਰਾਦਾ; ਕਸ਼ਸ਼, ਖਿੱਚ; ਅੰਦਾਜ਼, ਅਦਾ; ਸ਼ੁਰੂ, ਅਰੰਭ; ਸਾਜ਼ ਦੀ ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼; ਗੀਤ, ਰਾਗ; ਵਕਤ; ਧਿਆਨ; ਰਵਜ਼, ਤਰਜ਼।

ਆਹਨਦਿਲ : ਸਖਤ ਦਿਲ, ਕਠੋਰ ਚਿੱਤ; ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਵਾਲਾ।

ਆਹਨ ਦਿਲੀ : ਸਖਤ ਦਿਲੀ, ਪੱਥਰ ਦਿਲੀ, ਨਿਰਦਈਪੁਣਾ।

ਆਹਨ ਰੁਬਾ : ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਮਿਕਨਾਤੀਸ, ਚੁੰਬਕ ਪੱਥਰ।

ਆਹਨ ਕੁਰਸੀ : ਆਹਰਨ, ਸੰਦਾਨ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਿਲ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਲੋਹਾ ਰੱਖ ਕੇ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ।

ਆਹੰਗ : (ਵੇਖੋ ਆਹੰਜ) ਆਹੰਜ : ਅਲਾਪ, ਉੱਚੀ ਸੁਰ ਵਾਲੀ ਅਵਾਜ਼, ਸਾਜ਼ ਦੀ

ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼, ਕਸ਼ਸ਼, ਖਿੱਚ, ਧਿਆਨ,
ਇਰਾਦਾ, ਕਸਦ; ਰਵਸ਼, ਤਰਜ਼।
ਅੰਗਰ ਆਹਨਗਰ : ਲੋਹਾ ਕੁੱਟਣ ਵਾਲਾ,
ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੁਹਾਰ।
ਅੰਗ ਸਾਰੀ : ਗਾਣਾ, ਅਲਾਪ, ਉੱਚੀ ਸੁਰ, ਮਧੁਰ ਲੈ।
ਆਹਨੀ, ਅੰਨਿਨ, ਆਹਨੀਨ :
ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲੋਹੇ ਦੀ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਬਣੀ
ਹੋਈ; ਲੋਹੇ ਵਰਗੀ ਮਜ਼ਬੂਤ।
ਆਹ-ਏ-ਨੀਮਕਸ਼ : ਓਹ
ਆਹ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਨਿਕਲੀ ਹੋਵੇ, ਦਬੀ ਹੋਈ
ਆਹ, ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਕਾ।
ਆਹੁ : ਹਿਰਨ, ਮਿਰਗ; ਮਸ਼ੂਕ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ
ਅੱਖ; ਅਵਾਜ਼, ਫਰਯਾਦ; ਐਬ, ਨੁਕਸ।
ਆਹੁ ਬਰਾ : ਹਿਰਨ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਹਰਨੋਟਾ।
ਆਹੁ ਪਾ : ਹਿਰਨ ਜੇਹੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ;
ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ; ਫੇਹਲਾ, ਤਿੱਖਾ।
ਆਹੁ-ਏ-ਖੁਤਨ : ਖੁਤਨ
ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਹਿਰਨ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਫ਼ ਕਸਤੂਰੀ
ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਕਸਤੂਰੀ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਹੀਰਾ
ਹਿਰਨ।
ਆਯਤ : (ਆਯਤ ਦੀਆਂ ਬੌਹਵਚਨ), ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੀਆਂ
ਤੁਕਾਂ ਜਾਂ ਵਾਕ; ਮੁਅਜਜ਼ੇ, ਕਰਿਸ਼ਮੇ, ਕਰਾਮਾਤਾਂ;
ਨਸੀਹਤਾਂ, ਉਪਦੇਸ਼।
ਆਯਤ-ਏ-ਮੁਤਸਾਬਿਹ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀਆਂ ਓਹ
ਆਯਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੇ
ਹਨ।
ਆਯਤ-ਏ-ਮੁਹਕਮਾਤ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀਆਂ ਓਹ
ਆਯਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ
ਹਨ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਬੋਹਤੀ ਲੋੜ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
ਆਯਤ : ਅਸਮਾਨੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਵਾਕ,
ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਵਾਕ ਜਾਂ ਤੁਕ; ਨਿਸ਼ਾਨੀ,

ਇਲਾਮਤ।
ਆਈਨ : ਕਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨ, ਕਾਇਦਾ,
ਨਿਯਮ, ਮਜ਼ਬੂਬ, ਧਰਮ; ਰਸਮ, ਆਦਤ; ਤਰਜ਼,
ਰਵਸ਼, ਦਸਤੂਰ, ਰਿਵਾਜ; ਸਜਾਵਟ, ਸੁੰਦਰਤਾ;
ਸ਼ਿੰਗਾਰ।
ਆਈਨ ਬੰਦੀ : ਸ਼ੈਹਰ ਤੇ
ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਜਲੂਸ ਦੇ
ਆਉਣ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਆਈਨ ਬਸਤਨ :
ਸਜਾਉਣਾ, ਅਰਾਸਤਾ ਕਰਨਾ; ਸ਼ੈਹਰ ਨੂੰ
ਸਜਾਉਣਾ।
ਆਈਨ ਪ੍ਰਸਤੀ : ਫਰਮਾਂ-
ਬਰਦਾਰੀ, ਤਾਬੇਦਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ; ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ
ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ; ਖ਼ਿਦਮਤ,
ਸੇਵਾ।
ਆਯੰਦਾ : ਭਵਿੱਖ; ਆਉਣ ਵਾਲਾ;
ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਫਿਰ, ਅੱਗੇ ਨੂੰ, ਫਿਰ ਕਦੇ।
ਆਈਨਾ : ਆਈਨਾ (= ਆਈਨ)
ਭਾਵ ਆਰਾਇਸ਼ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਚੇਹਰੇ
ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ ਦਾ
ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਦਰਪਣ; ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ
ਹੋਇਆ; ਗੀਲਾਨੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਆਈਨ
ਲੋਹੇ ਦੇ ਅਰਥ ਵੀ ਆਹਨ ਲੋਹੇ ਦੇ
ਹਨ; ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਹੀ
ਰਗੜ ਕੇ ਤੇ ਸੈਕਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ
ਸੀ। ਕੱਚ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਪਿਛੋ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਹੈਰਾਨ;
ਰੋਸ਼ਨ, ਪਰਤੱਖ; ਉਜਲਾ, ਸਾਫ਼।
ਆਈਨਾ-ਏ-ਪੀਲ : ਓਹ
ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਜੇਹਤਾ ਹਾਥੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਸਜਾਵਟ
ਵਜੋ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਓਹ ਫੈਲਾਦੀ
ਚਾਦਰਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਜੰਗ ਵਿਚ ਫੱਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ
ਲਈ ਹਾਥੀ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ
ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਈਨਾ-ਏ-ਖ਼ਾਤਿਰ :
ਸਾਫ਼ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਲ ਆਦਮੀ, ਨੇਕ ਤੇ ਪਾਰਸਾ
ਆਦਮੀ।
ਆਈਨਾ-ਖ਼ਾਨਾ :
ਸ਼ੀਸ਼-ਮੈਹਲ, ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਘਰ।

ਅੰਨ੍ਯੇ ਦਾਰ ਆਈਨਾ-ਦਾਰ : ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੋਵੇ; ਨਾਈ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਿਦਮਤਗਾਰ; ਨੁਕਸ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਅੰਨ੍ਯੇ ਸਾਰ ਆਈਨਾ-ਸਾਰ : ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਾਗਰ।

ਅੰਨ੍ਯੇ ਸਕੰਦਰ ਆਈਨਾ-ਏ-

ਸਿਕੰਦਰ : ਸਿਕੰਦਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੈਹਰ ਸਿਕੰਦਰੀਆ ਫਤੇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੁਮ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇਕ ਉੱਚਾ ਮੁਨਾਰਾ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਉੱਪਰ ਇਕ ਬੈਰਾਜ ਵੱਡਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਲੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਵੱਲੋਂ ਆਕਰਮਣਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਮੀਲਾਂ ਬੱਧੀ ਫਾਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਕਸ ਉਸ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਅੰਨ੍ਯੇ ਗਰ ਆਈਨਾ-ਗਰ : ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਾਗਰ।

ਅਲਿਫ (الف) : ਸੰਬੋਧਨੀ ਅਲਿਫ, ਕਿਸੇ ਨਾਂਵ (ਸੰਗਯਾ) ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਦੇ ਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਕੀ + ਆ ਭਾਵ ਐ ਸਾਕੀ, ਦਿਲਾ ਭਾਵ ਐ ਦਿਲ, ਰੱਬਾ ਭਾਵ ਐ ਰੱਬ।

ਅੱਬ : ਅੱਬਾ, ਪਿਤਾ, ਪਿਉ, ਵਾਲਦ, ਬਾਪ।

ਅਬਾ ਇਬਾ : ਇਨਕਾਰ, ਨਾਂਹ; ਨਫਰਤ; ਪਰਹੇਜ਼; ਨਾਫਰਮਾਨੀ।

ਅਬਾਬੀਲ : ਇਕ ਛੋਟੇ ਜੇਹੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਨਾਈਅਤਾ, ਬਾਲਕਟਾਰਾ।

ਅਬਾਰੀਕ (إبريق) : (ਇਬਰੀਕ ਦਾ ਬੈਰਵਚਨ) ਲੋਟੇ, ਟੂਟੀ ਵਾਲੇ ਬਰਤਨ, ਵਾਹੜੀਆਂ।

ਅਬਤਦਾ (ابتدا) : ਸ਼ੁਰੂ, ਅਰੰਭ ਆਦਿ; ਨਿਕਾਸ, ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਥਾਂ।

ਅਬਤਰ (اتر) : ਭੈੜਾ, ਮੰਦਾ; ਹੋਰ ਭੈੜਾ; ਬਦਚਲਨ, ਅਵਾਰਾ; ਦੁਮ-ਕਟਾ; ਪੂਛ-ਕਟਾ; ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਔਲਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਔਤਰਾ; ਤਾਸ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵੰਡਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ।

ਅਬਤਗਨ (ابتگان) : ਘਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ,

ਬਜ਼ੁਰਗ; ਇਕ ਤੁਰਕ।

ਅਬਜਦ (أبجد) : (ਅਲਿਫ, ਬੇ, ਜੀਮ, ਦਾਲ) ਹਰਫ਼-ਏ-ਤਹੱਜੀ ਅਰਥਾਤ ਅਰਬੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ। ਓਹ ਅੱਠ ਸ਼ਬਦ ਜੇਹੜੇ ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੰਖਿਆ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਅਬਜਦ, ਹਵੱਜ਼, ਹੁੱਤੀ, ਕਲਮਨ, ਸਅਫਸ, ਕਰਸ਼ਿਤ, ਸਖਿਜ਼, ਜ਼ਜ਼ਿਗ਼ਾ, ਏਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਹਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਰਥਾਤ ਦਸਾਂ ਹਰਫ਼ਾਂ ਤਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਕ ਤੋਂ ਦਸ ਅੰਕੜੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਦਹਾਈ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਫ਼, ਕਰਸ਼ਤ ਤਕ ਸੌ ਤਾਈਂ ਅੰਕੜੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਸੈਂਕੜਾ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਅਖੀਰ ਗ਼ੈਨ (ع) ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ; ਵਰਨਮਾਲਾ।

ਅਬਦ (أبد) : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਅਨੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਅਜ਼ਲ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ)।

ਅਬਦਨ (أبدن) : ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ, ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ, ਅਨੰਤ ਤਕ।

ਅਬਦੀ (أبدی) : ਸਦੀਵਤਾ ਵਾਲਾ, ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ; ਅਗਲਾ ਜਹਾਨ, ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆ, ਪਰਲੋਕ।

ਅਬਦਾਲ (أبدال) : ਬਦਲਨਾ, ਬਦਲ ਦੇਣਾ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਦੋ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਬਦਲ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਪਵੇ।

ਅਬਦਾਲ (أبدال) ਦਾ ਬੈਰਵਚਨ (بديل) : ਉਤਰਾਧਕਾਰੀ, ਕਾਇਮ-ਮਕਾਮ; ਉਹ ੭੦ ਔਲੀਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਲੀ ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ ਅਤੇ ਤੀਹ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਏਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਫਕੀਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਮੁਰੀਦ, ਕਲੰਦਰ, ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਸੰਪਰਦਾਏ; ਕਾਮਲ ਵਲੀ।

ਅਬਦਾਲੀ (أبدالی) : ਅਬਦਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਬਦਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧੀ, ਅਬਦਾਲ ਦਾ ਮੁਰੀਦ; ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਅਬਦਾਨ (أبدان) : (ਬਦਨ بدن) ਦਾ ਬੈਰਵਚਨ (جسم) ਜਿਸਮ, ਸਰੀਰ।

ابر ابر: (آب ابر) ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬੱਦਲ।

ابر باران: ਅਬਰ-ਏ-ਬਾਰਾਂ,

ابر بهار: ਮੌਸਮ ਬਹਾਰ ਦਾ ਬੱਦਲ, ਬਹਾਰ ਰੁੱਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਾ ਬੱਦਲ।

ابر نيسان: ਅਬਰ-ਏ-ਨੈਸਾਨ : ਬਹਾਰ ਦਾ ਬੱਦਲ, ਓਹ ਬੱਦਲ ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਲ ਸਿੱਪ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਨੇਸਾਂ ਪਾਰਸੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ابر: ('ਅ' ਤੇ 'ਬਰ' = 'ਬਰ'); ਉੱਤੇ, ਉੱਪਰ।

ابرار: (ਬਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੇਕ ਲੋਕ, ਭਲੇ ਆਦਮੀ, ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ; ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ ਲੋਕ।

ابراهيم: ਬੁੱਤ-ਘਾੜੇ ਆਜ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲ ਤੇ ਇਸਹਾਕ ਸਨ। ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਆਦਿ ਪੈਗੰਬਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਮਾਈਲ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਪੈਗੰਬਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ।

ابراهيم-ਏ-

اَدَهِم: ਅਦਹਮ ਦੇ ਬੇਟੇ ਇਬਰਾਹੀਮ, ਅਦਹਮ ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਹਮ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਤੇ ਏਹ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਵਲੀ ਤੇ ਬਲਖ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਨ ਪਰ ਤਾਜ-ਤਖਤ ਛੱਡ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋ ਗਏ।

ابرش: ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਚਿਤਕੱਬਰਾ ਘੋੜਾ, ਅਬਲਕ, ਸੁਰਖ ਤੇ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ।

ابرش خورشيد: ਅਬਰਸ਼-ਏ-

مُرْسِي: ਅਸਮਾਨ।

ابرص: ਸਫੈਦ ਕੋੜ੍ਹ ਦਾ ਰੋਗੀ, ਕੋੜ੍ਹੀ।

ابرک, ابرق: ਅਬਰਕ : ਚਮਕੀਲਾ, ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ; ਚਮਕੀਲੀ,

ਚਿੱਟੀ ਧਾਤ ਜੇਹੜੀ ਪੱਗਾਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ابر: ਭਵਾਂ, ਭਰਵੱਟੇ।

ابر: ਅਸਤਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਦੂਰੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਤੋਹ।

ابرہ: ਅਬਰਹਾ : ਯਮਨ ਦੇ ਈਸਾਈ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਅਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਕੇ ਇਫਲੀਸ ਦਾ ਗਿਰਜਾ ਬਣਵਾਇਆ, ਪਰ ਜਦ ਪੂਰੇ ਜਤਨ ਕਰਨ ਪੂਰ ਵੀ ਉਸ ਵਿਚ ਕਾਅਬੇ ਵਾਲੀ ਰੈਣਕ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ ਤਾਂ ਕਾਅਬੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮੱਕੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਲਸ਼ਕਰ ਭੇਜਿਆ, ਰੱਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਅਬਾਬੀਲਾਂ ਨੇ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਬਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਲਸ਼ਕਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ।

ابريز: ਇਬਰੀਜ਼ : ਖਾਲਸ ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਖਾਲਸ ਸੋਨਾ।

ابريشم, ابريسم: ਇਬਰੀਸਮ,

اَبَرَسَم: ਰੇਸ਼ਮ, ਕੱਚਾ ਰੇਸ਼ਮ; ਸਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਰ, ਤੰਬੂਰੇ ਦੀ ਤਾਰ।

ابريق: ਇਬਰੀਕ : ਲੋਟਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਟੂਟੀ ਵਾਲਾ ਬਰਤਨ; ਚਮਕੀਲੀ ਤਲਵਾਰ।

ابطال: ਇਬਤਾਲ : ਝੂਠਾ ਕਰਨਾ, ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ; ਗਲਤ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ।

ابطال: ਇਬਤਾਲ : (بطل ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਹਾਦਰ ਲੋਕ, ਦਲੇਰ ਆਦਮੀ, ਸੁਰਮੇ, ਜੋਧੇ।

ابقا: ਇਬਕਾ : ਬਾਕੀ ਰੱਖਣਾ, ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣਾ; ਰੈਹਮ ਕਰਨਾ, ਤਰਸ ਖਾਣਾ; ਰਿਆਇਤ ਕਰਨਾ, ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ।

ابكا: ਇਬਕਾ : ਰੁਆਉਣਾ, ਰੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ।

ابكار: ਅਬਕਾਰ : (بكر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੁਆਰੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ, ਅਣ-ਵਿਆਹੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੁੜੀਆਂ।

ابل: ਇਬਲ : ਉਠ।

ابلا: ਇਬਲਾ : ਕਿਸੇ ਬਲਾ ਵਿਚ ਫਸਾ ਦੇਣਾ, ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ, ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ,

ਪਤਿਆਉਣਾ; ਮੇਹਨਤ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣਾ।
ابلق **ਅਬਲਕ** : ਚਿਟਾ ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਚਿਤਕਬਰਾ ਘੋੜਾ।
ابلق **ਅਬਲਕ-ਏ-ਅੱਯਾਮ** : ਦੁਨੀਆਂ, ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ; ਸਮਾਂ।
ابله **ਅਬਲਾ** : ਐਹਮਕ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੂਰਖ, ਮੁਗਧ, ਸਾਦਾ, ਅਭੇਲ, ਭੋਲਾ-ਭਾਲਾ, ਗੰਵਾਰ।
ابله **ਅਬਲਹੀ** : ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਮੂਰਖਤਾ; ਭੋਲਾਪਣ, ਅਣਜਾਣਪੁਣਾ, ਸਾਦਗੀ।
ابليس **ਇਬਲੀਸ** : ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਰੈਹਮਤ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਤਾਨ; ਖ਼ਬੀਸ, ਪਲੀਤ; ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਫ਼ਸਾਦੀ, ਝਗੜਾਲੂ; ਕਮਜ਼ਾਤ।
ابن **ਇਬਨ** : ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ।
ابنا **ਅਬਨਾ** : (ਇਬਨ **ابن** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੇਟੇ, ਪੁੱਤਰ; ਇਕੋ ਜੇਹੇ, ਹਮਜ਼ਿਨਸ।
ابن الجلدی **ਇਬਨੁਲਜਲਦਾ** : 'ਅਖਵਾਨੁਲਸਫ਼ਾ' ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੰਜਾਂ ਕਰਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ।
ابن الغرض **ਇਬਨੁਲਗ਼ਰਬ** : ਮਤਲਬੀ ਆਦਮੀ, ਸੁਆਰਥੀ।
ابن الوقت **ਇਬਨੁਲਵਕਤ**, **ابن الدنيا** **ਇਬਨੁਦੁਨੀਯਾ** : ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਵਕਤ ਨਾਲ ਫਿਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼, ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਰੈਂ ਮੁਤਾਬਕ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਗਿਰਗਿਟ ਵਾਂਗ ਫਿਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਖ਼ੁਸ਼ਾਮਦੀ; ਚੁਗਲਖੋਰ; ਫ਼ਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ, ਚਾਲਬਾਜ਼।
ابناء جنس **ਅਬਨਾ-ਏ-ਜਿਨਸ** : ਇਕੋ ਜਿਨਸ ਦੇ ਲੋਕ, ਹਮ ਜਿਨਸ, ਸਾਥੀ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ।
ابناء نهر **ਅਬਨਾ-ਏ-ਦਹਰ**, **ابناء روزگار** **ਅਬਨਾ-ਏ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ**, **ابناء زمان** **ਅਬਨਾ-ਏ-ਜ਼ਮਾਂ**, **ابناء عصر** **ਅਬਨਾ-ਏ-ਅਸਰ** : ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਸਮਕਾਲੀ।
ابن كثير **ਇਬਨ-ਏ-ਕਸੀਰ** : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ

ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ।
ابو **ਅਬੂ** : ਬਾਪ, ਪਿਤਾ, ਸਾਹਿਬ, ਮਾਲਕ।
ابواب **ਅਬਵਾਬ** : (باب ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਦਰਵਾਜ਼ੇ; ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਭਾਗ ਜਾਂ ਕਾਂਡ, ਅਧਿਆਏ।
ابوالبشر **ਅਬੁਲਬਸ਼ਰ** : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਆਦਿ ਮਨੁੱਖ; ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ।
ابوالبشر ثانی **ਅਬੁਲਬਸ਼ਰ ਸਾਨੀ** : ਦੂਜਾ ਅਬੁਲਬਸ਼ਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ।
ابوالفضل **ਅਬੁਲਫ਼ਜ਼ਲ** : ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਵਜ਼ੀਰ ਜਿਸ ਨੇ 'ਅਕਬਰ ਨਾਮਾ' ਲਿਖਿਆ ਸੀ।
ابوبکر **ਅਬੂ ਬਕਰ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸੌਹਰਾ, ਪੈਹਲਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਪੈਹਲਾ ਖਲੀਫ਼ਾ।
ابوتراب **ਅਬੂ ਤਰਾਬ** : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਾਪ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਾਮਾਦ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ; ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ, ਅਬੁਲਹਸਨ।
ابو جهل **ਅਬੂ ਜਹਲ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਚੇ ਉਮਰ-ਬਿਨ-ਹੱਸ਼ਾਮ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣ ਸਦਕਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਅਬੂ ਜਹਲ' ਭਾਵ 'ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਬਾਪ' ਕੈਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।
ابوحنيفة **ਅਬੂ ਹਨੀਫ਼ਾ** : 'ਨਅਮਾਨ' ਇਬਨ-ਏ-ਸਾਬਤ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ, ਹਨਫ਼ੀ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹਨ; ਚੜ੍ਹਾਂ ਇਮਾਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਹਲੇ ਇਮਾਮ ਜੋ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਜੀ ਕੇ 150 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਬਗ਼ਦਾਦ ਵਿਖੇ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ; ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸੱਤ ਲੱਖ ਆਦਮੀ ਸਨ।
ابوریحان **ਅਬੂ ਰੀਹਾਨ** : ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ, ਜੇਹੜਾ ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਰੋਹਦਾ ਸੀ।
ابوزید **ਅਬੂ ਜ਼ੈਦ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ

ਸਤਰੰਜ-ਖਿਡਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ابوساسان : ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ।

بيت : (ਬੈਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਘਰ, ਮਕਾਨ; ਸ਼ੇਅਰ, ਮਸਨਵੀ।

ابى لهب : ਸ਼ੁਅਲੇ ਦਾ ਬਾਪ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਕੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਮਰਨ ਤਕ ਕਾਫ਼ਰ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਏਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੋਹਤ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਮਾਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

اتابك : ਸੁਰਖਿਅਕ, ਉਸਤਾਦ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਅਦੀਬ; ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਸਲਜੂਕੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਖਾਨਦਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਾਬੁਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਰਾਕ ਦੇ ਅਤਾਬੁਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਜਲ ਅਰਸਲਾਨ ਬੋਹਤ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਈਰਾਨ ਦੇ ਅਤਾਬੁਕਾਂ ਵਿਚ ਅਬੂਬਕਰ-ਬਿਨ-ਸਅਦ ਬੋਹਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪਰਸਿੱਧ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ 'ਸਾਅਦੀ' ਹੋਇਆ ਹੈ। 'ਸਾਅਦੀ' ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਪ-ਨਾਮ ਵੀ ਇਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

اتابيك : ਉਸਤਾਦ, ਅਤਾਲੀਕ।

اتابيكى : ਉਸਤਾਦੀ, ਅਤਾਲੀਕੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਦਵੀ।

اطاق : ਉਤਾਕ, ਉਤਾਕ, ਉਤਾਕ : ਕਮਰਾ, ਘਰ।

اتاقه : ਕਲਕੀ, ਤੁੱਰਾ; ਇਕ ਮਿਥਹਾਸਕ ਪੰਛੀ 'ਹੁਮਾ' ਦਾ ਖੰਭ।

اتاليق : ਉਸਤਾਦ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਅਦਬ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਨਿਗਰਾਨ।

اتباع : (ਤਬਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਾਬੇਦਾਰ, ਅਧੀਨ, ਨੌਕਰ, ਪੈਰੋਕਾਰ ਲੋਕ।

اتباع : ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ, ਪੈਰਵੀ

ਕਰਨਾ, ਫ਼ਰਮਾਂਬਰਦਾਰੀ।

اتراك : (ਤੁਰਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਕ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ; ਲੋਹੇ ਦਾ ਟੋਪ; ਮੁਸਲਮਾਨ।

اتصال : ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਣਾ, ਮੇਲ, ਪੌਹਚਣਾ; ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਮ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਣਾ।

اتفاق : ਏਕਤਾ, ਮੇਲ-ਜੋਲ; ਮੁਹੱਬਤ, ਦੋਸਤੀ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਭਾਵ।

اتفاقاً : ਅਚਾਨਕ, ਝੱਟ ਹੀ।

اتفاقي : ਜੇਹੜੀ ਗੱਲ ਅਚਾਨਕ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਕ ਦਮ, ਅਚਾਨਕ, ਜਿਸ ਕੰਮ ਦਾ ਪਰਗਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

اتفاقيه : ਅਚਾਨਕ ਤੌਰ ਤੇ।

اتكا : ਤਕੀਆ; ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ; ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਬਚਣਾ, ਡਰਨਾ; ਗੁਨਾਹ ਤੋਂ ਬਚਣਾ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ।

اتم : ਬੋਹਤ ਕਾਮਲ, ਪਰੀਪੂਰਨ।

اتمام : ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਅੰਜਾਮ ਨੂੰ ਪੌਹਚਾਉਣਾ, ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨਾ, ਖਤਮ ਕਰਨਾ।

اتحام : ਤੋਹਮਤ ਲਾਉਣਾ, ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ।

اثبات : ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ, ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੌਹਚਾਉਣਾ, ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ; ਸਬੂਤ, ਦਲੀਲ, ਤਸਦੀਕ; ਅਡੋਲਤਾ।

اثر : ਪੈਰੀਬਰ ਦੀ ਸੁੰਨਤ(ਰੀਤ); ਹਦੀਸ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਦਾਗ਼; ਤਾਸੀਰ, ਪਰਭਾਵ; ਖੰਡਰ; ਖੋਜ, ਨਤੀਜਾ, ਫ਼ਾਇਦਾ।

اثمار : (ਸਮਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ, ਸਿਮਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਵੇ, ਫਲ।

اثنا عشرى : ਸ਼ੀਆ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਇਮਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਦੇ ਹਨ; ਪੇਟ ਦੀ ਇਕ ਆਂਦਰ।

اثنین : ਦੋ (2); ਸੋਮਵਾਰ।

ਇਜਾਬਤ : ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ, ਮੰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ, ਪਾਖਾਨਾ।

ਇਜਾਰਾ : ਠੇਕਾ, ਕਿਰਾਇਆ; ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਰਿਹਾ ਕਰਨਾ; ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ; ਕੋਈ ਕੰਮ ਉਜਰਤ ਉਤੇ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੇਣਾ; ਦਾਵਾ, ਕਬਜ਼ਾ, ਕਾਬੂ।

ਇਜਾਜ਼ਤ : ਹੁਕਮ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਪਰਵਾਨਗੀ; ਜਾਇਜ਼ ਕਰਨਾ।

ਇਜਤਿਆਅ : ਇੱਕਠਾ ਹੋਣਾ, ਸਿਮਟਣਾ; ਇਕੱਠ, ਭੀੜ।

ਇਜਤਨਾਬ : ਬਚਣਾ, ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ; ਪਾਕ ਹੋਣਾ, ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਣਾ; ਬਚਾ, ਕਿਨਾਰਾ, ਅਲੈਹਦਗੀ, ਇਕਾਂਤਵਾਸ।

ਇਜਤਿਹਾਦ : ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਠੀਕ ਰਾਹ ਭਾਲਣਾ, ਬੈਹਤ ਸੋਚਣਾ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ।

ਇਜਦਾਦ : (ਜੱਦ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਾਦੇ, ਵੱਡੇ ਵਡੇਰੇ, ਪੁਰਖੇ।

ਇਜਰ : ਨੇਕ ਕੰਮ ਦਾ ਬਦਲਾ, ਸਵਾਬ, ਬਦਲਾ, ਫਲ; ਉਜਰਤ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ।

ਇਜਰਾਅ : ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਚਲਾਉਣਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ; ਡਿਗਰੀ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਇਜਰਾਮ : (ਜ਼ਰਮ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਗੁਨਾਹ, ਕਸੂਰ, ਖਤਾ, ਦੋਸ਼।

ਇਜਰਾਮ : (ਜ਼ਰਮ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਿਸਮ, ਸਰੀਰ, ਤਨ-ਬਦਨ; ਅਸਮਾਨੀ ਜਿਸਮ, ਸਤਾਰੇ ਆਦਿ; ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।

ਇਜਰਾਮ-ਏ-ਫਲਕੀ : ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਸਤਾਰੇ, ਨੱਛਤਰ।

ਉਜਰਤ : ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਭਾੜਾ, ਮੇਹਨਤਾਨਾ; ਕਿਰਾਇਆ, ਕੀਮਤ।

ਇਜ਼ਾ : (ਜ਼ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)

ਟੁਕੜੇ, ਟੋਟੇ, ਹਿੱਸੇ; ਮਜ਼ਲਸ ਦੇ ਰੁਕਨ।

ਇਜਸਾਦ : (ਜਸਦ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਨ, ਬਦਨ, ਜਿਸਮ, ਸਰੀਰ।

ਇਜਸਾਮ : (ਜਿਸਮ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਨ, ਸਰੀਰ, ਜਿਸਮ, ਬਦਨ।

ਇਜਲ : ਨਿਸਚਤ ਸਮਾਂ, ਮਿਆਦ, ਮੋਹਲਤ; ਮੌਤ, ਤਕਦੀਰ।

ਇਜਲ-ਏ-ਤਬਈ : ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਜੋ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਹੋਵੇ।

ਇਜਲਾਸ : ਹਾਕਮ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਬੈਠਣਾ, ਬਿਠਾਉਣਾ, ਕਚੇਰੀ ਲਾਉਣਾ, ਜਲਸਾ ਕਰਨਾ।

ਇਜਲਾਫ : (ਜਲਫ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੇ ਲੋਕ, ਭੈੜੇ ਆਦਮੀ।

ਇਜਮਾਅ : ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਏਕਾ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ, ਸੈਹਮਤ ਹੋਣਾ, ਏਕਾ।

ਇਜਮਾਲ : ਸੰਖਿਪਤ ਕਥਨ ਕਰਨਾ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕੈਹਣਾ, ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਨਾ ਕੈਹਣਾ; ਸੋਧ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ।

ਇਜਮਲ : ਅਤ ਸੁੰਦਰ, ਬੈਹਤ ਖੂਬਸੂਰਤ, ਬੈਹਤ ਹਸੀਨ, ਬੈਹਤ ਸੋਹਣਾ।

ਇਜਨਾਦ : (ਜਨਦ **ج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਫੌਜਾਂ, ਲਸ਼ਕਰ, ਸੈਨਾ।

ਇਜਨਬੀ : ਪਰਦੇਸੀ, ਬਗਾਨਾ, ਓਪਰਾ, ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਦਾ, ਨਾਵਾਕਫ਼, ਬਾਹਰਲਾ, ਨਵਾਂ, ਅਣਜਾਣ, ਗ਼ੈਰ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਜੀਰ : ਮਜ਼ਦੂਰ, ਮੇਹਨਤੀ।

ਆਚਾਰ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਅਚਾਰ ਹੈ।

ਆਹਾਦ : (ਅਹਦ **ح** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਕ, ਇਕਾਈਆਂ, ਇਕ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤੱਕ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦਸੇ।

ਆਹਾਦੀਸ : (ਹਦੀਸ **ح** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਦੀਸਾਂ, ਗੱਲਾਂ, ਕਥਾਵਾਂ;

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਬਚਨ।
احاطه **ਇਹਾਤਾ** : ਘੇਰਨਾ, ਘੇਰਾ, ਫਲਗਣ,
ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ; ਸੀਮਤ ਇਲਾਕਾ।

احبا **ਅਹਿੱਬਾ** : (ਹਬੀਬ **ਹਬੀਬ** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਯਾਰ, ਦੋਸਤ, ਮਿਤਰ।

احباب **ਅਹਬਾਬ** : (ਹਿੱਬ **ਹਿੱਬ** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ, ਯਾਰ, ਵਾਕਫ਼,
ਆਸ਼ਨਾ।

احتجاب **ਇਹਤਿਜਾਬ** : ਪਰਦਾ ਕਰਨਾ,
ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਲੁਕਣਾ, ਛੁਪਣਾ, ਓਹਲੇ ਹੋਣਾ;
ਇਤਰਾਜ਼, ਹੁੱਜਤ, ਇਨਕਾਰ।

احتجاج **ਇਹਤਿਜਾਜ਼** : ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ
ਪਰਗਟਾਵਾ।

احترام **ਇਹਤਿਰਾਮ** : ਸਤਕਾਰ ਕਰਨਾ;
ਇਜ਼ਤ, ਸਤਕਾਰ, ਮਾਣ, ਅਦਬ, ਲਿਹਾਜ਼।

احتساب **ਇਹਤਿਸਾਬ** : ਹਿਸਾਬ ਲੈਣਾ,
ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨਾ, ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ; ਮਾਪ
ਤੋਲ ਦੀ ਪਰਖ; ਅਯੋਗ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟਣਾ;
ਨਿਗਰਾਨੀ।

احتشام **ਇਹਤਿਸ਼ਾਮ** : ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ,
ਠਾਠ-ਬਾਠ; ਦਬਦਬਾ, ਲਾਉ-ਲਸ਼ਕਰ;
ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ, ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ
ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ।

احتلام **ਇਹਤਿਲਾਮ** : ਸੁਫ਼ਨੇ ਵਿਚ ਵੀਰਜ
ਦਾ ਨਿਕਾਸ, ਸੁਪਨ ਦੋਸ਼।

احتمال **ਇਹਤਿਮਾਲ** : ਸੈਹਣਾ,
ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਭਾਰ ਚੁਕਣਾ; ਗੁਮਾਨ
ਕਰਨਾ, ਗੁਮਾਨ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ; ਵੈਹਮ, ਸ਼ੱਕ,
ਸੰਦੇਹ।

احتياج **ਇਹਤਿਯਾਜ਼** : ਹਾਜ਼ਤ, ਲੋੜ,
ਜ਼ਰੂਰਤ; ਹਾਜ਼ਤਮੰਦ ਹੋਣਾ, ਗ਼ਰਜ਼ਮੰਦ ਹੋਣਾ।

احتياط **ਇਹਤਿਯਾਤ** : ਬਚਣਾ, ਪਰਹੇਜ਼
ਕਰਨਾ; ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ, ਚੋਕਸੀ; ਬਚਾ, ਪਰਹੇਜ਼,
ਖ਼ਾਸ ਖਿਆਲ, ਦੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਰੋਕ ਥਾਮ, ਕਾਬੂ।

احد **ਅਹਦ** : ਇਕ, ਇਕੱਲਾ, ਲਾਸ਼ਰੀਕ, ਰੱਬ
ਦਾ ਸਿਫ਼ਾਤੀ (ਗੁਣਾਤਮਕ) ਨਾਮ, ਐਤਵਾਰ।

احد **ਉਹਦ** : ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ
ਨਾਮ।

احدى **ਅਹਦੀ** : ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ, ਫੌਜੀ, ਇਕ
ਪਦਵੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਸਮੇਂ
ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਦੇ ਓਹ
ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜੇਹੜੇ ਲਗਾਨ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਕੰਮ
ਕਰਦੇ ਸਨ; ਸੁਸਤ।

احديت **ਅਹਦੀਯਤ** : ਇਕਾਈ, ਇਕ
ਹੋਣਾ, ਯਕਤਾਈ, ਅਦੁੱਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ।

احرار **ਅਹਰਾਰ** : (ਹਰ **ਹਰ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਅਜ਼ਾਦ ਲੋਕ, ਸੁਤੰਤਰ ਲੋਕ।

احساس **ਇਹਸਾਸ** : ਹਿਸ ਜਾਂ ਹਰਕਤ ਦਾ
ਪਤਾ ਕਰਨਾ, ਪੰਜਾਂ ਇੰਦਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ
ਇੰਦਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਹਸੂਸ ਕਰਨਾ; ਅਨੁਭਵ
ਕਰਨਾ, ਮੈਹਸੂਸ ਕਰਨਾ।

احسان **ਇਹਸਾਨ** : ਨੇਕੀ, ਚੰਗਾ ਸਲੂਕ,
ਭਲਾਈ, ਮੇਹਰਬਾਨੀ।

احسان فراموش

ਫਰਾਮੋਸ਼ : ਜੇਹੜਾ ਏਹਸਾਨ ਨਾ ਮੰਨੇ,
ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ, ਏਹਸਾਨ ਭੁਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

احسان فراموشى **ਇਹਸਾਨ-ਫਰਾਮੋਸ਼ੀ** : ਏਹਸਾਨ ਭੁਲਾਉਣਾ, ਏਹਸਾਨ
ਨਾ ਮੰਨਣਾ।

احسان مند **ਇਹਸਾਨ-ਮੰਦ** :
ਏਹਸਾਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ।

احسان مندى **ਇਹਸਾਨ-ਮੰਦੀ** :
ਏਹਸਾਨ ਮੰਨਣਾ, ਸ਼ੁਕਰ - ਗ਼ਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ।

احسن **ਅਹਸਨ** : ਬੋਹਤ ਚੰਗਾ, ਬੋਹਤ ਨੇਕ,
ਸਰਬੋਤਮ, ਸਰਵਸ਼ਰੇਸ਼ਟ, ਅਤ ਸੁੰਦਰ।

احشام **ਅਹਸ਼ਾਮ** : (ਹਸ਼ਮ **ਹਸ਼ਮ** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਨੌਕਰ, ਖਿਦਮਤਗਾਰ, ਘਰੇਲੂ
ਨੌਕਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਫੌਜ।

احضار **ਇਹਜ਼ਾਰ** : ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਬੁਲਾਉਣਾ,
ਲਿਆਉਣਾ; ਤਲਬੀ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ; ਘੋੜਾ
ਨਠਾਉਣਾ।

احقر **ਅਹਕੁਰ** : ਬੋਹਤ ਹਕੀਰ, ਅਸਲੋਂ ਤੁੱਛ,
ਨਾਚੀਜ਼, ਦਾਸ, ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ
ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

احكام **ਅਹਕਾਮ** : (ਹਕਮ **ਹਕਮ** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਫ਼ਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼; ਫੈਸਲਾ,
ਨਿਰਣਾ।

احكام الهی : ਅਹਕਾਮ-ਏ-ਇਲਾਹੀ :

ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੁਕਮ, 'ਅਮਰ' ਤੇ 'ਨਹੀ' ਵਾਲੇ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ।

احمال : (ਹਮਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੇਟ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਰੁੱਖ ਦੇ ਫਲ; ਕਿਆਸ, ਖਿਆਲ।

احمد : ਪਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸ਼ੁਭ ਨਾਮ।

احمر : ਬੋਹਤ ਸੁਰਖ, ਲਾਲ, ਰੱਤਾ; ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਹਥਿਆਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ।

احمق : ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੂਰਖ, ਮੂੜ੍ਹ, ਬੇਸਮਝ, ਅਨਾੜੀ, ਗੰਵਾਰ।

احمر و ابيض : ਅਹਮਰ-ਉ-ਅਬਯਜ਼: ਸੁਰਖ ਤੇ ਸਫ਼ੈਦ; ਸੋਨਾ ਤੇ ਚਾਂਦੀ।

احوال : (ਹਾਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਾਲਤਾਂ, ਹਾਲਾਤ; ਹਾਲਚਾਲ, ਖ਼ੈਰ ਸੁੱਖ; ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਪ, ਸਰਮਾਇਆ, ਮਾਲ ਦੌਲਤ, ਧਨ ਮਾਲ।

احيا : (ਹੁਯੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ (ਲੋਕ); ਕਬੀਲੇ, ਖ਼ਾਨਦਾਨ।

احيا : ਜਾਨ ਪਾਉਣਾ, ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਨਵੀਂ ਰੂਹ ਫੁਕਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ।

احيان : (ਹੀਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਮੇਂ, ਵਕਤ, ਜ਼ਮਾਨੇ।

احياناً : ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੀ, ਭੁੱਲ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ; ਅਚਾਨਕ।

اخ : ਵਾਹ ਵਾਹ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਆਫ਼ਰੀਨ!

اخ : ਭਾਈ, ਭਰਾ।

اخبار : (ਖ਼ਬਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖ਼ਬਰਾਂ; ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਚਾ, ਦੈਨਕ ਜਾਂ ਸਪਤਾਹਕ ਅਖ਼ਬਾਰ।

اخبار نویس : ਅਖ਼ਬਾਰ-ਨਵੀਸ :

ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਪਾਦਕ, ਪੱਤਰਕਾਰ; ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ; ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

اخبار نویس : ਅਖ਼ਬਾਰ-ਨਵੀਸੀ :

ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਵੀਸ ਦਾ ਕੰਮ, ਪੱਤਰਕਾਰੀ।

اخت : ਉਖਤ : ਭੈਣ।

اختار : ਤਾਰਾ, ਸਤਾਰਾ, ਝੰਡਾ।

اختراع : ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕੱਢਣਾ, ਨਵੀਂ ਕਾਢ ਕੱਢਣਾ, ਈਜ਼ਾਦ; ਨਵਾਂ ਖ਼ਿਆਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਦਿਮਾਗ਼ ਦੀ ਮੌਲਕ ਗੱਲ।

اختر شمار : ਤਾਰੇ ਗਿਣਨ ਵਾਲਾ, ਨਜ਼ਮੀ, ਜੋਤਸ਼ੀ।

اختر شماری : ਅਖ਼ਤਰ-ਸ਼ੁਮਾਰੀ ,

اختر شمرون : ਤਾਰੇ ਗਿਣਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦੇ ਰੈਹਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਜਾਗ ਕੇ ਰਾਤ ਕੱਟਣੀ।

اختصار : ਕੁਤਾਹੀ, ਕਮੀ, ਛੋਟਾਪਣ, ਸੰਖੇਪ, ਸਾਰ; ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਾ, ਘੱਟ ਕਰਨਾ, ਘਟਾਉਣਾ, ਸਾਰ ਦੇਣਾ, ਬੋਹਤੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕੈਹਣਾ।

اختصاص : ਖ਼ਾਸ ਕਰਨਾ, ਖ਼ਾਸ ਹੋਣਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣਾ, ਖ਼ਸੂਸੀ ਮਹਾਰਤ ਰਖਣਾ; ਖ਼ੂਬੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ।

اختفاء : ਛੁਪਾਉਣਾ, ਲੁਕਾਉਣਾ, ਛੁਪਣਾ, ਲੁਕਣਾ; ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

اختلاط : ਮੇਲ-ਜੋਲ, ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ, ਮਿਲਣਾ, ਮਿਲਾਉਣਾ, ਖਲਤ-ਮਲਤ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾ; ਮਿਲਾਵਟ, ਰਲਾ; ਦੀਵਾਨਗੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਸੰਭੋਗ; ਪਰਸਪਰ ਬੋਲਚਾਲ, ਗੱਲਬਾਤ, ਦੋਸਤੀ, ਯਾਰੀ, ਮਿੱਤਰਤਾ।

اختلاف : ਮਤਭੇਦ ਹੋਣਾ, ਅੱਡ ਅੱਡ ਰਾਏ ਰਖਣਾ; ਫ਼ਰਕ, ਅੰਤਰ, ਮਤਭੇਦ; ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ, ਉਲਟ ਹੋਣਾ; ਵਿਰੋਧ, ਤਰਦੀਦ; ਅਣਬਣ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵਿਗਾੜ।

اختلافات : ਇਖ਼ਤਿਲਾਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਬਚਨ।

اختلال : ਖਲਲ ਪੈਣਾ, ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਣਾ; ਖਲਲ ਪਾਉਣਾ, ਰੁਕਾਵਟ

ਪਾਉਣਾ; ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ; ਮਾੜਾ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ।

اختيار **ਇਖਤਿਆਰ** : ਚੁਣਨਾ, ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ, ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ, ਕਿਸੇ ਇਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਮਰਜ਼ੀ, ਰਾਏ, ਪਸੰਦ, ਖੁਸ਼ੀ, ਖੁਲ੍ਹ; ਅਧਕਾਰ, ਪਦਵੀ; ਕਾਬੂ, ਤਾਕਤ, ਕਬਜ਼ਾ; ਹਕੂਮਤ।

اخذ **ਅਖ਼ਜ਼** : ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਪਣਾਉਣਾ, ਗਰੈਹਣ ਕਰਨਾ।

اخراج **ਇਖਰਾਜ** : ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਕੱਢਣਾ, ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਨਿਕਾਸ; ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ, ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੈਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ।

اخراجات **ਇਖਰਾਜ਼ਾਤ** : (ਖਰਜ **خرج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ ਹੈ ਇਖਰਾਜ **اخراج** ਅਤੇ ਇਖਰਾਜ **اخراج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ ਹੈ ਇਖਰਾਜ਼ਾਤ) ਖਰਚੇ।

اخرى **ਉਖਰਵੀ** : ਅਗਲੇ ਜਹਾਨ ਬਾਰੇ; ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਗੱਲ।

اخطار **ਅਖ਼ਤਾਰ** : (ਖ਼ਤਰਾ **خطر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖ਼ਤਰੇ, ਸੰਕਟ, ਬਲਾਵਾਂ।

اخطار **ਇਖ਼ਤਾਰ** : ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈਣਾ, ਖ਼ਤਰਾ ਮੁੱਲ ਲੈਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ, ਬਲਾ ਸਹੇੜਨਾ।

اخفا **ਇਖ਼ਫ਼ਾ** : ਛੁਪਾਉਣਾ, ਲੁਕਾਉਣਾ, ਭੇਦ ਰੱਖਣਾ, ਦਿਸਣ ਨਾ ਦੇਣਾ; ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ।

اخر **ਅਖ਼ਗਰ** : ਅੱਗ ਦਾ ਚੰਗਿਆੜਾ, ਅੰਗਿਆਰ, ਧੁਖਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ।

اخلا **ਇਖ਼ਲਾ** : ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ, ਸੱਖਣਾ ਕਰ ਦੇਣਾ।

اخلا **ਅਖ਼ਲਾ** : (ਖਲੀਲ **خليل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੋਸਤ, ਯਾਰ।

اخلاص **ਇਖ਼ਲਾਸ** : ਖਲੂਸ, ਖ਼ਾਲਸ, ਪਾਕ, ਸਾਫ਼; ਸੱਚੀ ਹਮਦਰਦੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ ਰਖਣੀ, ਸੱਚੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨਾ; ਸੱਚੀ ਲਗਨ; ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ; ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ; ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

اخلاص مند **ਇਖ਼ਲਾਸਮੰਦ** : ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ, ਖ਼ੈਰਖਾਹ, ਮਿੱਤਰ, ਪੱਕਾ ਦੋਸਤ।

اخلاص مندى **ਇਖ਼ਲਾਸਮੰਦੀ** : ਸੱਚੀ ਤੇ ਪੱਕੀ ਦੋਸਤੀ; ਪਿਆਰ, ਲਗਨ; ਵਫ਼ਾ।

اخلاط **ਅਖ਼ਲਾਤ** : (ਖ਼ਲਤ **خلط** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਿਲਾਵਟਾਂ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਮਿੱਠੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ; ਸਫ਼ਰਾ, ਸੌਦਾ; ਬਲਗਮ ਤੇ ਖੂਨ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਤੱਤ।

اخلاف **ਅਖ਼ਲਾਫ਼** : (ਖ਼ਲਫ **خلف** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਮਗਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟੇ, ਮਿਰਤਕ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਜੀ; ਪਿਛਲੀ ਉੱਮਤ ਵਿਚੋਂ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ।

اخلاق **ਅਖ਼ਲਾਕ** : (ਖ਼ਲਕ **خلق** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਆਦਤਾਂ, ਖਸਲਤਾਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ, ਨੇਕ ਆਚਰਣ, ਚੰਗੇ ਚੱਜ-ਅਚਾਰ।

اخلاق جلالی **ਅਖ਼ਲਾਕ-ਏ-ਜਲਾਲੀ**, **اخلاق محسنی** **ਅਖ਼ਲਾਕ-ਏ-ਮੁਹਸਨੀ** : ਚੱਜ ਅਚਾਰ ਉਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਫਾਰਸੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਰਸਿੱਧ ਪੁਸਤਕਾਂ।

اخو **ਅਖ਼ੂ** : ਵੇਖੋ ਅਖ਼ ਖ਼।

اخوان **ਅਖ਼ਵਾਤ** : (ਉਖਤ **اخذ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭੈਣਾਂ।

اخوان **ਇਖ਼ਵਾਨ** : (ਅਖ਼ ਖ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਕੇ ਭਰਾ, ਸਕੇ ਭਾਈ; ਦੋਸਤ, ਮਿੱਤਰ, ਸਾਥੀ, ਸੰਗੀ।

اخوان الزمان **ਇਖ਼ਵਾਨੁੱਜਮਾਨ** : ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਇਕੋ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ, ਸੈਹਧਰਮੀ, ਸਮਕਾਲੀ।

اخوان الصفا **ਇਖ਼ਵਾਨੁੱਸਫ਼ਾ** : ਭਲੇ ਮਾਣਸ, ਸਵਛ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ, ਚੰਗੇ ਬੰਦੇ।

اخوان **ਇਖ਼ਵਤ** : (ਅਖ਼ ਖ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭਰਾ, ਭਾਈ।

اخوان **ਉਖ਼ਵਤ** : ਭਰਾਤਰੀਭਾਵ, ਭਾਈਚਾਰਾ; ਬਹਾਦਰੀ; ਦੋਸਤੀ, ਮਿਤਰਤਾ।

اخوان **ਅਖ਼ੁਨ**, **اخواند** **ਅਖ਼ੁੰਦ** : ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ; ਧਾਰਮਕ ਪਰਚਾਰਕ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ।

اخيار : (خير) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੇਕ ਲੋਕ, ਚੰਗੇ ਧਰਮੀ ਬੰਦੇ।

اخير : ਪਿਛਲਾ, ਅਖਰੀਲਾ, ਆਖਰੀ, ਅੰਤਮ; ਹਦ।

اخير زمان : ਅਖੀਰ ਜ਼ਮਾਂ, ਅਖੀਰ ਵਕਤ : ਅੰਤਮ ਸਮਾਂ, ਮੌਤ ਦਾ ਵੇਲਾ।

اخيرا : ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ; ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਅੰਤ ਵਿਚ।

اذا : ਨਾਜ਼, ਅੰਦਾਜ਼, ਨਖਰਾ; ਇਸ਼ਾਰਾ, ਰਮਜ਼; ਖੂਬਸੂਰਤੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਕੋਮਲਤਾ; ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼, ਉਚਾਰਨ; ਪਰਗਟਾ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣਤਾ; ਆਦਤ।

اذا : ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ; ਸਿਰੋਂ ਭਾਰ ਲੱਥਣਾ; ਅਦਾਇਗੀ; ਰਕਮ ਤਾਰਨਾ।

اداره : ਪਰਬੰਧ, ਨਿਗਰਾਨੀ, ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ; ਮੈਹਕਮਾ, ਦਫ਼ਤਰ, ਵਿਭਾਗ, ਸੰਸਥਾ; ਕਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨ; ਹਕੂਮਤ, ਰਾਜ, ਰਾਜਧਾਨੀ।

ادب : ਅਕਲ, ਦਾਨਿਸ਼, ਸਿਆਣਪ; ਚੰਗਾ ਵਤੀਰਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਤੇ ਹੱਦ ਦੇ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਜਾਂ ਵਡੱਤਣ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼, ਜ਼ਬਾਨ, ਸਾਹਿਤ।

ادب : (ਅਦੀਬ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਦਬ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਕਵੀ ਤੇ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ।

ادبار : ਪਿੱਠ ਫੇਰਨਾ, ਪਿੱਠ ਵਿਖਾਉਣੀ, ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਿੱਠ ਦੇ ਜਾਣਾ, ਬਦਬਖਤੀ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ, ਮੰਦੇ ਭਾਗ, ਬਦਨਸੀਬੀ, ਮਾੜੇ ਦਿਨ; ਦਲਿੱਦਰ, ਹਾਰ, ਸ਼ਿਕਸਤ, ਗਿਰਾਵਟ, ਦੌਹਦੀ ਕਲਾ, ਗਰੀਬੀ।

ادبي : ਅਦਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ادراك : ਪਾ ਲੈਣਾ, ਸਮਝ ਲੈਣਾ, ਅਕਲ, ਸਮਝ, ਸੂਝ, ਸਿਆਣਾ ਹੋਣਾ, ਪਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਬਾਲਗ ਹੋਣਾ; ਵੇਖਣਾ, ਪਤਾ ਕਰਨਾ।

ادريس : ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ

ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅਥਵਾ ਸਿਉਂਟਾ ਪਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ادريس خانہ : ਇਦਰੀਸ-ਖਾਨਾ : ਬਹਿਸ਼ਤ, ਸਵਰਗ, ਜੰਨਤ।

ادعا : ਦਾਵਾ ਕਰਨਾ, ਹੱਕ ਜਤਾਉਣਾ, ਬਾਦਲੀਲ ਗੱਲ ਕੈਹਣੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਦਾਵਾ ਕਰਨਾ; ਚਾਹੁਣਾ, ਲੋਚਣਾ।

ادنى : ਕਮੀਨਾ, ਛੋਟੇ ਦਰਜੇ ਦਾ, ਨੀਚ; ਥੋੜ੍ਹਾ, ਫਕੀਰ, ਕੰਗਾਲ, ਨਿਰਧਨ, ਗਰੀਬ; ਨਲਾਇਕ।

ادوار : (ਦੌਰ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੱਕਰ, ਗਰਦਸ਼ਾਂ; ਸਮੇਂ, ਜ਼ਮਾਨੇ, ਯੁੱਗ, ਮੁੱਦਤਾਂ, ਅਰਸੇ।

ادويه : (ਦਵਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਵਾਈਆਂ, ਗਰਮ ਮਸਾਲੇ।

ادهم : ਇਬਰਾਹੀਮ ਅਦਹਮ ਜੇਹੜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਮੁਸ਼ਕੀ ਘੋੜਾ; ਕੈਦੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਬੇੜੀ।

اديب : ਸਾਹਿਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਅਦਬ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ; ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਲੇਖਕ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ।

انان : ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣਾ, ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਨਾ, ਕੰਨ ਵਿਚ ਅਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਖਬਰ ਪੌਹਚਾਉਣਾ; ਨਮਾਜ਼ ਵੇਲੇ ਦੀ ਬਾਂਗ, ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਬਾਂਗ।

انكار : (ਜ਼ਿਕਰ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੁਆਵਾਂ, ਪਰਾਰਥਨਾਵਾਂ; ਕਿੱਸੇ ਕਹਾਣੀਆਂ; ਧਾਰਮਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ।

انكار : ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ, ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ।

ان : ਇਜਾਜ਼ਤ, ਆਗਿਆ, ਹੁਕਮ, ਅਦੇਸ਼, ਪਰਵਾਨਗੀ।

ان : ਕੰਨ।

انيت : ਰੰਜ, ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਤਸੀਹਾ, ਤੰਗੀ।

ارباب **ਅਰਾਬਾ** : ਛਕੜਾ, ਗੱਡਾ, ਬੈਲਗੱਡੀ, ਓਹ ਗੱਡੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੇਪ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਗੋਲਾ ਬਰੂਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ارباب **ਇਰਾਦਤ** : ਮਾਹਸ਼; ਅਕੀਦਾ, ਭਰੋਸਾ; ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ, ਨੀਯਤ ਧਾਰਨਾ, ਚਾਹੁਣਾ, ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ; ਮੁਰੀਦ ਹੋਣਾ; ਰੁਚੀ, ਨੀਯਤ, ਮੰਤਵ, ਇਰਾਦਾ।

ارباب **ਇਰਾਦਤ-ਏ-ਖੁਦਾ** : ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਰੱਬ ਦਾ ਭਾਣਾ।

ارباب **ਇਰਾਦਤਾਨਾ**, **ارباب** **ਇਰਾਦਤਨ** : ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਨੀਯਤ ਨਾਲ।

ارباب **ਅਰਾਬਿਲ** : (ਅਰਜਲ **ارنل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੇ, ਨਿਕੰਮੇ ਲੋਕ, ਗੰਦਾਰ ਲੋਕ, ਨਲਾਇਕ ਆਦਮੀ, ਬੋਹਤ ਜਲੀਲ ਵਿਅਕਤੀ।

ارباب **ਅਰਾਬੀ** : (ਅਰਜ਼ **ارض** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਖੇਤ, ਧਰਤੀਆਂ, ਭੂਮੀਆਂ।

ارباب **ਅਰਬਾਬ** : (ਰਬ **رب** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਾਹਿਬ, ਮਾਲਕ, ਸੁਆਮੀ, ਰਈਸ ਲੋਕ।

ارباب **ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਹਾਜ਼ਤ** : ਹਾਜ਼ਤਮੰਦ ਲੋਕ, ਲੋੜਵੰਦ ਬੰਦੇ, ਫਕੀਰ।

ارباب **ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਸੁਖਨ** : ਲੇਖਕ, ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਕਵੀ, ਸ਼ਾਇਰ, ਭਾਸ਼ਣ-ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ।

ارباب **ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਸਫਾ** : ਸੂਫੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਨੇਕ ਬੰਦੇ।

ارباب **ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਕਲਮ** : ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੇ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਲਿਖਾਰੀ।

ارباب **ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਮਾਅਨੀ** : ਖੁਦਾ-ਸਨਾਸ ਲੋਕ, ਆਰਿਫ ਬੰਦੇ।

ارباب **ਅਰਬਾ/ਅਰਬਾ** : ਚਾਰ।

ارباب **ਅਰਬਾ ਅਨਾਸਿਰ** : ਚਾਰ ਤੱਤ ਅੱਗ, ਪਾਣੀ, ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਹਵਾ।

ارباب **ਅਰਬਈਨ** : ਚਾਲੀ (੪੦)।

ارباب **ਇਰਤਿਬਾਤ** : ਰਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਸਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ, ਮਿਲਾਉਣਾ, ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਜੋੜ, ਮੇਲ, ਮੇਲਜੋਲ; ਦੇਸਤੀ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਯਾਰੀ, ਮੁਹੱਬਤ, ਆਸ਼ਨਾਈ।

ارتجاج **ਇਰਤਿਜਾਜ** : ਹਿੱਲਣਾ, ਹਰਕਤ ਕਰਨਾ, ਕੰਬਣਾ; ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣਾ; ਅੰਦੋਲਨ, ਰੋਸ।

ارتحال **ਇਰਤਿਹਾਲ** : ਕੂਚ ਕਰਨਾ, ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ, ਸਫਰ ਕਰਨਾ, ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਜਾਣਾ, ਵਤਨ ਬਦਲਨਾ; ਮੌਤ ਦਾ ਆਉਣਾ; ਮੌਤ, ਚਲਾਣਾ।

ارتعاش **ਇਰਤਿਆਸ਼** : ਕੰਬਣਾ, ਕਾਂਬਾ, ਕਪਕਪੀ।

ارتفاع **ਇਰਤਿਫਾਅ** : ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ, ਉਤਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਚੜ੍ਹਾਈ, ਉਚਾਈ, ਬਲੰਦੀ, ਉਭਾਰ, ਤਰੱਕੀ, ਉੱਨਤੀ; ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ।

ارتقا **ਇਰਤਿਕਾ** : ਚੜ੍ਹਨਾ; ਤਰੱਕੀ ਕਰਨਾ, ਉੱਨਤੀ ਕਰਨਾ; ਤਰੱਕੀ, ਉੱਨਤੀ, ਵਿਕਾਸ, ਚੜ੍ਹਤ, ਦਰਜੇ ਵਾਰ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨਾ।

ارتقاب **ਇਰਤਿਕਾਬ** : ਸਵਾਰ ਹੋਣਾ, ਚੜ੍ਹਨਾ; ਗੁਨਾਹ ਕਰਨਾ, ਜੁਰਮ ਕਰਨਾ; ਨਜਾਇਜ਼ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ 'ਚ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ, ਇਖਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਅਮਲ ਕਰਨਾ।

ارتنگ **ਅਰਤੰਗ**, **ارزنگ** **ਅਰਜੰਗ** : ਪੂਰਵ-ਇਸਲਾਮੀ ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਮਾਨੀ ਦੀ ਚਿੱਤਰਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਕਿਤਾਬ ਅਰਜੰਗ; ਮਾਨੀ ਦਾ ਘਰ; ਮਾਨੀ ਲਈ ਵੀ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨਾਮ ਹਨ ਅਰਸੰਗ, ਅਰਜੰਗ, ਅਰਸੰਗ।

ارج **ਅਰਜ** : (ਫ਼ਾਰਸੀ ਅਰਜ਼ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ) ਭਾ, ਕੀਮਤ, ਮੁੱਲ, ਕਦਰ, ਮਰਤਬਾ, ਹੱਦ; ਦਰਜਾ, ਦੋ ਗਿੱਠਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਾਪ, ਮਾਣ, ਇੱਜ਼ਤ, ਲਿਆਕਤ; ਸ਼ਾਨੋਸ਼ੌਕਤ।

ارجمند **ਅਰਜੁਮੰਦ** : ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ, ਕਦਰ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ; ਪਿਆਰਾ, ਅਜ਼ੀਜ਼; ਬਹਾਦਰ, ਨੇਕ, ਪਤਵੰਤਾ, ਸਿਆਣਾ।

ارجمندی **ਅਰਜੁਮੰਦੀ** : ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ; ਬਰਖ਼ੁਰਦਾਰੀ, ਨੇਕੀ।

ارچند **ਅਰਚੰਦ** : (ਹਰਚੰਦ) ਜਿਸ ਕਦਰ; ਜਿੰਨਾ ਵੀ, ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ, ਜੇ ਕੁਝ; ਕਿੰਨਾ ਵੀ, ਕੇਹੇ ਜੇਹਾ ਵੀ।

ارچہ ارچہ : (ਅਗਰਚਿਹ ਦਾ ਸੰਖੇਪ)
ਭਾਵੇਂ, ਖਾਹ, ਚਾਹੇ।

ارچہ ارچہ : ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ
ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ; ਇੱਕ ਪੈਹਲਵਾਨ।

ارچہ ارچہ : ਕੈਹਰ ਤੇ ਗੁੱਸੇ
ਵਾਲਾ; ਸ਼ੇਰ ਵਰਗਾ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਸਾਸਾਨੀ
ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਬਹਿਮਨ
ਪੁੱਤਰ ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਸੀ,
ਦਾਰਾਬ ਦਾ ਪਿਤਾ।

ارچہ ارچہ : ਆਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-
ਬਾਬਕਾਨ : ਅਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ
ਪੋਤਰਾ; ਏਹ ਬਾਬਕ ਨਾਮ ਦੇ ਰਈਸ ਦਾ
ਦੋਹਤਰਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-
ਬਾਬਕਾਨ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ।

ارچہ : ਛਾਉਣੀ; ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ; ਇਕ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋਹੜੀ ਹਿੰਦੀ,
ਫ਼ਾਰਸੀ ਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ।

ارچہ : ਆਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-ਹਮਾਯੂੰ :
ਸ਼ਾਹੀ ਕੈਪ।

ارچہ : ਆਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-ਮੁਅੱਲਾ :
ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਆਲਾ ਜ਼ਬਾਨ ਜੋਹੜੀ ਸ਼ਾਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ
'ਚ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਬਾਨ।

ارچہ : ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ
ਨਾਮ, ਅਰਦਸ਼ੀਰ ਉਸੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ
ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਬੈਠਾ
ਸੀ; ਪਰਾਚੀਨ ਈਰਾਨ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਈ
ਸ਼ੈਰਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ।

ارچہ : ਬਹਿਸ਼ਤ :
ਈਰਾਨੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੂਰਜੀ
ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋਹੜਾ ਬਹਾਰ ਰੁੱਤ ਵਿਚ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਕਰਮੀ ਸੰਨ ਦੇ ਜੇਠ ਮਹੀਨੇ
ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ। ਉਰਦ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਵਾਂਗੂੰ,
ਵਰਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਰਦੀ-ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭਾਵ
ਹੈ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਰਗਾ; ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ
ਦਿਨ; ਪੁਰਾਤਨ ਈਰਾਨੀ ਇਸ ਦਿਨ ਮੇਲਾ
ਮਨਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ; ਅਗਨੀ।

ارچہ : (ਰਜ਼ੀਲ ਰਜ਼ੀਲ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੇ ਜਾਂ ਨੀਚ ਲੋਕ, ਜਲੀਲ ਬੰਦੇ।

ارچہ : ਬੋਹਤ ਨੀਚ, ਅਤ ਭੈੜਾ,

ਹਦੋਂ ਵੱਧ ਕਮੀਨਾ।

ارچہ : ਮੁੱਲ, ਕੀਮਤ, ਕਦਰ, ਮਾਤਰਾ,
ਭਾ, ਦਰ; ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਸਤਕਾਰ।

ارچہ : ਮੰਡੀ ਦਾ ਭਾ,
ਬਜ਼ਾਰੀ ਮੁੱਲ।

ارچہ : (ਰਿਜ਼ਕ رزق ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਰੋਜ਼ੀਆਂ, ਦੌਲਤਾਂ, ਧਨ ਮਾਲ।

ارچہ : ਸਸਤਾ, ਥੋੜੇ ਮੁੱਲ ਦਾ, ਘੱਟ
ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ; ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।

ارچہ : ਸਸਤਾਪਣ, ਬੋਹਤਾਤ,
ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਯੋਗ, ਖੈਰਾਤ ਲਾਇਕ;
ਬਖ਼ਸ਼ਣਾ, ਖੈਰ ਦੇਣਾ।

ارچہ : ਕੀਮਤ, ਮੁੱਲ, ਭਾ;
ਯੋਗਤਾ।

ارچہ : ਇਕ ਅਨਾਜ ਦਾ ਨਾਮ,
ਚੀਨਾ; ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ।

ارچہ : ਕੀਮਤੀ ਸ਼ੈ, ਥੋੜੇ ਮੁੱਲ
ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਅਮੁੱਲ ਵਸਤੂ।

ارچہ : ਅਰਜੰਗ, ਅਰਜੰਗ :
ਪਰਸਿੱਧ ਈਰਾਨੀ ਚਿਤਰਕਾਰ ਮਾਨੀ ਦੀ
ਚਿਤਰਸ਼ਾਲਾ, ਚਿਤਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਅਰਤੰਗ।

ارچہ : ਮਾਨੀ
ਦਾ ਬੁੱਤਖਾਨਾ-ਏ-ਚੀਨ।

ارچہ : ਇਕ ਚਿੱਟੀ ਨਰਮ ਧਾਤ।

ارچہ : ਭੇਜਣਾ, ਰਵਾਨਾ ਕਰਨਾ।

ارچہ : ਬੀਚਕ।

ارچہ : ਸਿਕੰਦਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ

ਵਜ਼ੀਰ ਜੋ ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਹਕੀਮ ਤੇ
ਫਲਸਫੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਫਲਾਤੂਨ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ।

ارچہ : ਸ਼ੇਰ: ਈਰਾਨ ਦੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ارچہ : ਜੁੱਤੀ, ਮੌਜ਼ਾ।

ارچہ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼
ਦਾ ਨਾਮ; ਕੈ-ਕਬਾਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ارچہ : ਅੱਧਾ ਗਜ਼; ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ
ਨਾਮ।

ارش **ਅਰਿਸ਼** : ਸਿਆਣਾ, ਦਾਨਾ, ਅਕਲਮੰਦ;
ਮਜਲਸ, ਸਭਾ।

ارشان **ਇਰਸ਼ਾਦ** : ਸਿੱਧਾ ਮਾਰਗ ਦੱਸਣਾ,
ਹੁਕਮ, ਅਦੇਸ਼।

ارشمیدش **ਅਰਸ਼ਮੀਦਸ਼** : ਰੂਮ ਦੇ ਇਕ
ਹਕੀਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਖੇਟ ਤੇ ਆਮ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸੂਲ
ਕੱਢਿਆ।

ارشنگ **ਅਰਸ਼ੰਗ** : ਮਹੀਨੇ ਦੀ ੨੫ਵੀਂ
(ਪੰਝੀਵੀਂ) ਤਰੀਕ।

ارصان **ਅਰਸਾਦ** : (ਰਸਦ **رصد** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਰਸਦ ਅਰਥਾਤ ਉੱਚੀ ਬਣਾਈ
ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਮਲੂਮ ਕੀਤੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ارض **ਅਰਥ** : ਧਰਤੀ, ਜ਼ਮੀਨ, ਭੂਮੀ,
ਭੂਮੀ-ਖੰਡ; ਦੇਸ਼, ਮੁਲਕ।

ارض و سما **ਅਰਥ-ਉ-ਸਮਾ** : ਧਰਤ
ਤੇ ਅਕਾਸ਼।

ارضی **ਅਰਥੀ** : ਜ਼ਮੀਨੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ, ਧਰਤੀ ਦਾ।

ارغن **ਅਰਗਨ**, **ارغنون** **ਅਰਗਨੂਨ** :
ਇੱਕ ਵਾਜਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਢ ਅਫਲਾਤੂਨ ਨੇ ਕੱਢੀ
ਸੀ।

ارغون **ਅਰਗੂਨ** : ਅਰਗਨ, ਇਕ ਵਾਜਾ।

ارغوان **ਅਰਗਵਾਨ** : ਇਕ ਰੁੱਖ ਜਿਸ ਦੀਆਂ
ਟਾਹਣੀਆਂ ਬੋਹਤ ਪਤਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਤੇ ਜੋ ਬਹਾਰ ਵਿਚ ਲਾਲ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਲ ਫੁੱਲ ਦਾ
ਨਾਮ।

ارغوانی **ਅਰਗਵਾਨੀ** : ਅਰਗਵਾਨ
ਜੇਹਾ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ, ਸੁਰਖ।

ارفع **ਅਰਫਾ** : ਬੋਹਤ ਉੱਚਾ, ਸਭ ਤੋਂ
ਉੱਚਾ।

ارقام **ਅਰਕਾਮ** : (ਰਕਮ **رقم** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਰਕਮਾਂ, ਲਿਖਤਾਂ, ਅੰਕੜੇ।

ارقام هندی **ਅਰਕਾਮ-ਏ-ਹਿੰਦੀ** :
ਗਣਤ-ਵਿੱਦਿਆ।

ارک **ਅਰਕ**, **ارگ** **ਅਰਗ** : ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹ, ਓਹ

ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰੈਂਹਦਾ ਹੋਵੇ;
ਰਾਜਧਾਨੀ; ਇਕ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾਮ।

ارکان **ਅਰਕਾਨ** : (ਰੁਕਨ **رکن** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਥੰਮ੍ਹ, ਸਤੂਨ; ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ; ਅਮੀਰ
ਵਜ਼ੀਰ, ਸ਼ਾਹੀ ਕਰਿੰਦੇ; ਚਾਰ ਭੂਤ ਜਾਂ ਤੱਤ ਅੱਗ
, ਮਿੱਟੀ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ; ਕਿਸੇ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ।

ارکان دولت **ਅਰਕਾਨ-ਏ-ਦੌਲਤ** :
ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਧਕਾਰੀ, ਦਰਬਾਰੀ, ਸ਼ਾਹੀ
ਰੁਕਨ, ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ।

ارگ **ਅਰਗ** : ਅਰਕ, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹ।

ارگجه **ਅਰਗਜਾ** : ਇਕ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ
ਸੰਦਲ, ਗੁਲਾਬ, ਮੁਸ਼ਕ ਕਾਫੂਰ, ਅੰਬਰ ਤੇ
ਚੰਬੇਲੀ ਦੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ارم **ਇਰਮ** : ਆਦਿ ਕੌਮ ਦਾ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ,
ਆਦਿ ਕੌਮ ਦਾ ਸ਼ੈਹਰ, ਓਹ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਬਾਗ਼
ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਦਾਦ-ਬਿਨ-ਆਦਨੇ ਮੁਲਕ ਸਿੱਨਆ
ਤੇ ਹਜ਼ਰਮੂਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ;
ਬਹਿਸ਼ਤ, ਜੰਨਤ।

ارمان **ਅਰਮਾਨ** : ਹਸਰਤ, ਆਰਜ਼ੂ, ਇੱਛਾ;
ਚਾਹ, ਖਾਹਸ਼; ਸ਼ੌਕ, ਆਹ, ਪਸ਼ੇਮਾਨੀ,
ਅਫਸੋਸ।

ارمر **ਉਰਮੁਸ਼**, **ارمر** **ਉਰਮਸ਼** : ਹਰ
ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਦਿਨ, ਮਹੀਨੇ ਦੀ
ਸੰਗਰਾਂਦ, ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪਰਧਾਨ
ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਬਿਰਹਸਪਤੀ।

ارمغان **ਅਰਮੁਗਾਨ**, **ਅਰਮਗਾਨ** :
ਸੁਗਾਤ, ਤੋਹਫਾ, ਨਜ਼ਰ ਨਿਆਜ਼, ਨਜ਼ਰਾਨਾ;
ਅਸਧਾਰਨ ਵਸਤੂ।

ارمنستان **ਅਰਮਨ**, **ਅਰਮਨਿਸਤਾਨ** : ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ
ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ, ਅਰਮੀਨੀਆਂ; ਇਕ ਮੁਲਕ
ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਰੋਮ, ਈਰਾਨ ਤੇ ਯੂਰਪ
ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਸ਼ੀਰੀ ਦੀ ਜਨਮ-ਭੂਮੀ।

ارمنی **ਅਰਮਨੀ** : ਅਰਮਨ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ, ਅਰਮਨ ਦਾ ਵਾਸੀ।

ارمنیه **ਅਰਮਨੀਯਾ** : ਵੇਖੋ ਅਰਮਨ।

ارمنیه **ਇਰਮੀਨੀਯਾ** : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਪੈਹਲਾਂ ਦੁਰੁਖਸ਼ ਨਾਮ ਦਾ

ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੀ।
ارميا **ਅਰਮੀਆ**, **ارميا** **ਇਰਮੀਆ**,
ارميا **ਉਰਮੀਆ** : ਖਿਜਰ, ਅਲੀ,
 ਯੈਰੋਸਲਮ।
ارمه **ਉਰਮਾ** : ਵੇਖੋ ਅਰਮੀਆ।
ارمين **ਅਰਮੀਨ** : ਪੂਰਵ-ਇਸਲਾਮੀ
 ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੈ-ਕੁਬਾਦ ਦਾ ਚੌਥਾ
 ਪੁੱਤਰ।
ارنواز **ਅਰਨਵਾਜ਼** : ਜਮਸ਼ੈਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ
 ਭੈਣ ਦਾ ਨਾਮ।
ارنى **ਅਰਨੀ** : 'ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾ'; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ
 ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੋਹਤੂਰ ਉਤੇ ਗ਼ੈਬੀ
 ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਕਹੇ ਸਨ ਕਿ ਹੇ ਰਬ, ਮੈਨੂੰ
 ਆਪਣਾ ਆਪ ਵਿਖਾ ਤੇ ਅਗੇ ਉੱਤਰ ਆਇਆ
 ਸੀ 'ਲਨਤਰਾਨੀ' ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ।
ارنىگو **ਅਰਨੀ-ਗੋ** : ਅਰਨੀ ਕੈਹਣ
 ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਨੀ ਸ਼ਬਦ
 ਕਹੇ ਸਨ; ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਭਲਾਸ਼ੀ।
ارواح **ਅਰਵਾਹ** : (ਰੂਹ **روح** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
 ਰੂਹਾਂ, ਆਤਮਾਵਾਂ, ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
اروپا **ਅਰੂਪਾ** : ਯੂਰਪ।
اره **ਅੱਰਾ** : ਲੱਕੜੀ ਚੀਰਨ ਦਾ ਸੰਦ, ਆਰਾ,
 ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ।
اروند **ਅਰਵੰਦ** : ਮੁਲਕ ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਇਕ
 ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਅਲਵੰਦ' ਕਿਹਾ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰ; ਲੁਹਰਾਸਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ
 ਨਾਮ; ਸੀਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਚਸਮਾ।
از **ਅਜ਼** : ਤੋਂ, ਦਾ, ਵੱਲੋਂ, ਰਾਹੀਂ, ਦੁਆਰਾ;
 ਬਦਲੇ; ਇਵਜ਼ ਵਿਚ; ਪਿਛੋਂ।
ازار **ਇਜ਼ਾਰ** : ਸਲਵਾਰ, ਪਜਾਮਾ।
ازاربنده **ਇਜ਼ਾਰਬੰਦ** : ਕਮਰਬੰਦ,
 ਨਾਲਾ, ਨਾੜਾ।
ازالت **ਇਜ਼ਾਲਤ**, **ازاله** **ਇਜ਼ਾਲਾ** :
 ਜ਼ਾਇਲ ਕਰਨਾ, ਮਿਟਾਉਣਾ, ਦੂਰ ਕਰਨਾ।
ازان **ਅਜ਼ਾ** : (ਅਜ਼+ਆ) ਉਸ ਤੋਂ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ,
 ਉਥੋਂ।
ازانجا **ਅਜ਼ਾਜਾ**, **ازانجاكه**
ਅਜ਼ਾਜਾਕਿ : (ਅਜ਼ਾ+ਆਂ+ਜਾ) ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ,

ਉਥੋਂ; ਇਸ ਕਾਰਣ, ਇਸ ਸਬੱਬ ਕਰਕੇ, ਇਸ
 ਕਰਕੇ।
ازبرم **ਅਜ਼ਬਰਮ**, **ازبر** **ਅਜ਼ਬਰ** :
 ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ, ਹਿਫ਼ਜ਼।
ازبرکردن **ਅਜ਼ਬਰ ਕਰਦਨ** : ਜ਼ਬਾਨੀ
 ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਹਿਫ਼ਜ਼ ਕਰਨਾ।
ازبس **ਅਜ਼ਬਸ** : ਬੌਹਤ, ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ;
 ਨਤੀਜਾ।
ازبك **ਉਜ਼ਬਕ** : (ਉਜ਼ੀ = ਆਜ਼ਾਦ + ਬੇਗ =
 ਸਰਦਾਰ) ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ,
 ਰਈਸ, ਅਜ਼ਾਦ, ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਡਰਨ ਵਾਲਾ।
ازبهر **ਅਜ਼ਬਹਰ** : ਲਈ, ਵਾਸਤੇ, ਜੋਗੇ।
ازپای **ਅਜ਼ ਪਏ** : ਲਈ, ਵਾਸਤੇ, ਜੋਗੇ।
ازتهدل **ਅਜ਼-ਤਹ-ਏ-ਦਿਲ** : ਦਿਲੋਂ,
 ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ, ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਰੁਚੀ
 ਸੇਹਤ।
از **ਅਜ਼-ਖੁਦ** : ਆਪਣੇ ਆਪ।
ازخودرفته **ਅਜ਼ ਖੁਦ ਰਫਤਾ** : ਆਪੇ
 ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਦੀਵਾਨਾ, ਪਾਗਲ, ਬੋਲਾ, ਮਜ਼ਨੂੰ,
 ਬੇਹੋਸ਼, ਬੇਖੁਦ, ਮਤਵਾਲਾ।
ازدحام **ਇਜ਼ਦਿਹਾਮ** : ਭੀੜ, ਜਮਘਟਾ,
 ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕਠ।
ازدر **ਅਜ਼ਦਰ** : ਲਾਇਕ, ਯੋਗ, ਸੇਹਣਾ,
 ਸੁੰਦਰ।
ازدواج **ਇਜ਼ਦਿਵਾਜ਼** : ਨਿਕਾਹ ਕਰਨਾ,
 ਵਿਆਹੁਣਾ, ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨਾ; ਵਿਆਹ, ਨਿਕਾਹ,
 ਸ਼ਾਦੀ।
ازرق **ਅਜ਼ਰਕ** : ਨੀਲਾ, ਅਸਮਾਨੀ;
 ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼; ਜਮਸ਼ੈਦ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਤੇ
 ਚੌਥੀ ਲਕੀਰ।
ازرقپوش **ਅਜ਼ਰਕ-ਪੋਸ਼** : ਨੀਲੇ ਕੱਪੜੇ
 ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮਲੰਗ, ਕਲੰਦਰ।
ازكي **ਅਜ਼ਕੀਆ** : (ਜ਼ਕੀ **زكى** ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਪਾਕ, ਸਾਫ਼ ਤੇ ਸੁਥਰੇ ਲੋਕ; ਨੇਕ,
 ਜ਼ਹੀਨ, ਸਿਆਣੇ।
ازل **ਅਜ਼ਲ** : ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਆਦਿ ਨਾ
 ਹੋਵੇ, ਅਬਦ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ; ਅਨਾਦੀ ਕਾਲ,
 ਖਲਕ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਨ; ਸ਼ੁਰੂ, ਅਗਾਜ਼।

ازلی **ਅਜਲੀ** : ਓਹ ਸ਼ੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਦਿ ਨਾ ਹੋਵ, ਸਦੀਵੀ, ਅਨਾਦੀ।

ਅਜਮਾਨ **ਅਜਮਾਨ** : (ਜ਼ਮਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮਾਨੇ, ਸਮੇਂ, ਵਕਤ, ਦੌਰ, ਯੁਗ।

ਅਜਮਿਨਾ **ਅਜਮਿਨਾ** : (ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮਾਨੇ, ਸਮੇਂ, ਯੁਗ।

ਅਜਹਾਰ **ਅਜਹਾਰ** : (ਜ਼ਹਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਲੀਆਂ, ਸ਼ਗੂਫੇ, ਅਣਖਿੜੇ ਫੁੱਲ।

ਅਜਹਰ **ਅਜਹਰ** : ਅਤ ਚਿੱਟਾ, ਬੇਹੱਦ ਚਮਕੀਲਾ, ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾਰ, ਲਿਸ਼ਕਦਾ; ਚੰਦ; ਖੂਬਸੂਰਤ; ਮਿਸਰ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਅਜੀਰਾ **ਅਜੀਰਾ** : ਕਿਉਂਕਿ, ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਕਿ।

ਅਜੀਜਾ **ਅਜੀਜਾ** : ਇਥੋਂ, ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ; ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕਾਰਨ।

ਅਜਦਰ **ਅਜਦਰ** : ਅਜਗਰ, ਵੱਡਾ ਸੱਪ, ਨਾਗ।

ਅਜਦਰਹਾ **ਅਜਦਰਹਾ** : ਬਹਾਦਰ, ਸੂਰਮਾ।

ਅਜਦਹਾ **ਅਜਦਹਾ** : ਜ਼ਾਲਮ, ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ੋਹਾਕ ਜਿਸ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਨਾਗ ਸਨ; ਝੰਡੇ ਦਾ ਫਰੇਰਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਨਾਗ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਅਜਦਹਾਕ **ਅਜਦਹਾਕ** : ਜ਼ੋਹਾਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਅਜਤਿਜਾ **ਅਜਤਿਜਾ** : (ਉਸਤਾਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਧਿਆਪਕ ਜਨ; ਕਲਾ ਦੇ ਮਾਹਰ।

ਅਜਾਸ **ਅਜਾਸ** : ਬੁਨਿਆਦ, ਨੀਂਹ, ਜੜ੍ਹ।

ਅਜਾਮੀ **ਅਜਾਮੀ** : (ਇਸਮ ਦੇ ਬੋਹਵਚਨ, ਅਸਮਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਾਮ, ਅਸਾਮੀਆਂ; ਲੋਕ, ਸਥਾਨ; ਵਿਅਕਤੀ, ਸ਼ਖਸ; ਕਿਸਾਨ, ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ; ਨੌਕਰੀ, ਔਹਦਾ।

ਅਜਬ **ਅਜਬ**, **ਅਜਪ** : ਘੋੜਾ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਮੋਹਰਾ, ਘੋੜਾ, ਜੋ ਢਾਈ ਚਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਅਜਬਾਬ **ਅਜਬਾਬ** : (ਸਬਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਰਨ, ਸਾਧਨ, ਵਸੀਲੇ; ਜੇੜ, ਪੈਵੰਦ, ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਾਮਾਨ, ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ, ਬੇਰੀਆ, ਬਿਸਤਰਾ।

ਅਜਬਾਤ **ਅਜਬਾਤ** : (ਸਬਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੋਤਰੇ, ਪੋਤਰੀਆਂ, ਦੋਹਤਰੇ, ਦੋਹਤਰੀਆਂ; ਬਨੀ-ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੀ ਔਲਾਦ।

ਅਜਬਦ **ਅਜਬਦ** : ਫ਼ੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ।

ਅਜਤ **ਅਜਤ** : ਹੈ।

ਅਜਤਾ **ਅਜਤਾ** : (ਉਸਤਾਦ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਟੀਕਾ।

ਅਜਤਾਦ **ਅਜਤਾਦ**, **ਅਜਤਾਜ਼** : ਅਧਿਆਪਕ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਅਜਤਾਰ **ਅਜਤਾਰ** : ਕੋਟ, ਵਾਸਕਟ ਜਾਂ ਰਜ਼ਾਈ ਤਲਾਈ ਦਾ ਅਸਤਰ, ਅੰਦਰਸ, ਅੰਦਰਲਾ ਕੱਪੜਾ; ਖੱਚਰਾਂ।

ਅਜਤਾਰ **ਅਜਤਾਰ** : (ਸਿਤਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਰਦੇ, ਬੁਰਕੇ।

ਅਜਤਾਰਾ **ਅਜਤਾਰਾ** : ਸਤਾਰਾ, ਤਾਰਾ; ਗੁੰਬਦ, ਮਮਟੀ; ਛੁੱਟਾ, ਰੂਲ।

ਅਜਤਾਰ **ਅਜਤਾਰ**, **ਅਜਤਾਰ** **ਅਜਤਾਰ** : ਉਸਤਾਦ, ਕਾਰੀਗਰ।

ਅਜਤਾਰੀ **ਅਜਤਾਰੀ** : ਉਸਤਾਦੀ, ਕਾਰੀਗਰੀ, ਮਹਾਰਤ, ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ।

ਅਜਤਾਨ **ਅਜਤਾਨ** : ਆਸਤਾਨ, ਚੌਖਟ, ਡਿਉਢੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ; ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ; ਰੋਜ਼ੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

ਅਜਤਾਨਬੋਲ **ਅਜਤਾਨਬੋਲ** : ਤੁਰਕੀ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਕੁਸਤਨਤੂਨੀਆ।

ਅਜਤਬਰਕ **ਅਜਤਬਰਕ** : (ਇਸਤਬਰਕ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ) ਗਾੜ੍ਹਾ ਰੋਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਮੋਟਾ ਪਟ।

ਅਜਤਿਸਨਾ **ਅਜਤਿਸਨਾ** : ਅੱਡ ਕਰਨਾ, ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ, ਜੁਦਾ ਕਰਨਾ।

ਅਜਤਿਜਾਬਤ **ਅਜਤਿਜਾਬਤ** : ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ, ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ; ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ, ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ।

ਅਜਤਿਹਕਾਕ **ਅਜਤਿਹਕਾਕ** : ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਨਾ, ਹੱਕ ਮੰਗਣਾ, ਹੱਕ ਜਮਾਉਣਾ; ਯੋਗ ਹੋਣਾ, ਲਾਇਕ ਹੋਣਾ; ਹੱਕ, ਯੋਗਤਾ।

استحكام *ਇਸਤਿਹਕਾਮ* : ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਪਕਿਆਈ, ਪੁਖਤਗੀ; ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ, ਸਖਤੀ; ਦ੍ਰਿੜਤਾ।

استخراج *ਇਸਤਿਖਰਾਜ* : ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ, ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ; ਕੱਢਵਾਉਣਾ, ਨਿਕਲਵਾਉਣਾ; ਜਲਾਵਤਨੀ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ; ਬਰਾਮਦ ਕਰਨਾ; ਛਾਂਟਣਾ।

استخلاص *ਇਸਤਿਖਲਾਸ* : ਖਲਾਸੀ ਚਾਹੁਣਾ, ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣਾ, ਰਿਹਾ ਕਰਾਉਣਾ; ਖਲਾਸੀ, ਰਿਹਾਈ, ਛੁਟਕਾਰਾ, ਮੁਕਤੀ, ਅਜ਼ਾਦੀ।

استخوان *ਉਸਤੁਖ਼ਾਨ* : ਹੱਡੀ; ਗਿਟਕ, ਗੁਠਲੀ; ਪਿੰਜਰ; ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਨੀਂਹ; ਨਸਲ, ਅਸਲ, ਖਾਨਦਾਨ।

استدامت *ਇਸਤਿਦਾਮਤ* : ਹਮੇਸ਼ਗੀ ਚਾਹੁਣਾ, ਸਦੀਵਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ; ਹਮੇਸ਼ਗੀ, ਸਦੀਵਤਾ।

استدعا *ਇਸਤਿਦੁਆ* : ਖਾਹਸ਼, ਚਾਹੁਣਾ, ਤਲਬ, ਦਾਵਾ।

استدلال *ਇਸਤਿਦਲਾਲ* : ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ, ਤਨਕੀਹ ਕੱਢਣਾ, ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਮੰਗਣਾ; ਸਬੂਤ, ਦਲੀਲ; ਵਿਖਾਵਾ।

استر *ਅਸਤਰ* : ਖੱਚਰ; ਓਹ ਚੌਪਾਇਆ ਜੇਹੜਾ ਘੋੜੀ ਤੇ ਖੇਤੇ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ ਓਹ ਨਸਲ ਫਰਾਐਨ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਕੋਟ ਆਦਿ ਦਾ ਅੰਦਰਲਾ ਕੱਪੜਾ।

استرأبان *ਅਸਤਰਾਬਾਦ* : ਈਰਾਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਕੈਸਪੀਅਨ ਝੀਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

استراحت *ਇਸਤਿਰਾਹਤ* : ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ; ਅਰਾਮ ਚਾਹੁਣਾ, ਸੁਖ ਚਾਹੁਣਾ; ਸੁਖ, ਅਰਾਮ, ਚੈਨ, ਰਾਹਤ।

استره *ਉਸਤਰਾ* : ਵਾਲ ਮੁੰਨਣ ਦਾ ਐਜ਼ਾਰ।

استسقا *ਇਸਤਿਸਕਾ* : ਪਾਣੀ ਮੰਗਣਾ; ਮੀਂਹ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ; ਤੇਹ, ਪਿਆਸ, ਇਕ ਰੋਗ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੇਹ ਬੋਹਤ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪੇਟ ਵਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਲੇਦਰ ਦਾ ਰੋਗ।

استظهار *ਇਸਤਿਬਹਾਰ* : ਮਦਦ ਮੰਗਣਾ; ਪਨਾਹ ਦੁੰਡਣਾ; ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣਾ, ਮੱਦਦ, ਪਨਾਹ, ਸਹਾਇਤਾ; ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ।

استعاره *ਇਸਤਿਆਰਾ* : ਮੰਗ ਲੈਣਾ, ਉਧਾਰ ਮੰਗਣਾ, ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਤੇ ਲੈਣਾ; ਹਕੀਕੀ ਤੇ ਮਜ਼ਾਜ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਉਪਮਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ; ਅਸਲ ਦਾ ਅਰਥ ਮਜ਼ਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਣਾ; ਰੂਪਕ ਅਲੰਕਾਰ।

استعانت *ਇਸਤਿਆਨਤ* : ਸਹਾਇਤਾ, ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣਾ; ਮੱਦਦ ਮੰਗਣਾ।

استعجاب *ਇਸਤਿਆਜਾਬ* : ਤਅੱਜਬ, ਅਸਚਰਜ, ਅਚੰਭਾ; ਤਅੱਜਬ ਕਰਨਾ, ਹੈਰਾਨੀ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ।

استعداد *ਇਸਤਿਆਦਾਦ* : ਵਿਦਵਤਾ, ਲਿਆਕਤ, ਯੋਗਤਾ, ਜ਼ਹਾਨਤ, ਕੁਦਰਤੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ; ਮਹਾਰਤ, ਨਿਪੁੰਨਤਾ; ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ, ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ।

استعمال *ਇਸਤਿਆਮਾਲ* : ਵਰਤੋਂ, ਅਮਲ; ਅਮਲ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ; ਵਰਤਣਾ।

استغاثه *ਇਸਤਿਗਾਥਾ* : ਨਿਆਂ ਚਾਹੁਣਾ, ਫ਼ਰਿਆਦ ਕਰਨਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਦ ਫ਼ਰਿਆਦ।

استغفار *ਇਸਤਿਗਫ਼ਾਰ* : ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣਾ, ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁਣਾ; ਰੋਹਮ, ਮੋਹਰ, ਬਖਸ਼ਸ਼।

استغفراله *ਇਸਤਿਗਫ਼ਿਰੁੱਲਾ* : ਮੈਂ ਰੱਬ ਪਾਸੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ; ਤੋਬਾ, ਮੇਰੀ ਤੋਬਾ; ਨਹੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ: ਇਸ ਦੇ ਪਰਵੀਣ।

استغنا *ਇਸਤਿਗਨਾ* : ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਬੇਨਿਆਜ਼ੀ, ਬੇਫਿਕਰੀ; ਬੇਨਿਆਜ਼ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਣਾ।

استفسار *ਇਸਤਿਫ਼ਸਾਰ*,
استفهام *ਇਸਤਿਫ਼ਹਾਮ* : ਪੁੱਛਣਾ, ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨਾ; ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ, ਜਵਾਬ

ਤਲਬੀ; ਤਫ਼ਤੀਸ਼; ਸੂਚਨਾ ਲੈਣਾ।

استفانِه **ਇਸਤਿਫ਼ਾਦਾ** : ਨਫ਼ਾ, ਲਾਭ, ਫ਼ਾਇਦਾ, ਪਰਾਪਤੀ; ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ, ਫੈਜ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਲਾਭ ਲੈਣਾ।

استقبال **ਇਸਤਿਕਬਾਲ** : ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ, ਅਗਾਂਹ ਜਾਣਾ, ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨਾ, ਸੁਆਗਤ, ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਮਿਲਣਾ, ਭਵਿੱਖਕਾਲ।

استقرار **ਇਸਤਿਕਰਾਰ** : ਠੈਹਰਨਾ, ਕਰਾਰ ਫੜਨਾ, ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ, ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ; ਪੁਸ਼ਟੀ।

استقلال **ਇਸਤਿਕਲਾਲ** : ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਪਕਿਆਈ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਅਡੋਲਤਾ; ਅਜ਼ਾਦੀ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ।

استماع **ਇਸਤਿਮਾਅ** : ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ, ਕੰਨ ਧਰਨਾ; ਖ਼ਬਰ; ਅਫ਼ਵਾਹ।

استمداد **ਇਸਤਿਮਦਾਦ** : ਮੱਦਦ ਮੰਗਣਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਚਾਹੁਣਾ।

استمراج **ਇਸਤਿਮਜ਼ਾਜ** : ਮਿਜ਼ਾਜ ਪੁੱਛਣਾ ਖ਼ਬਰ ਸਾਰ ਲੈਣਾ; ਹਾਲ ਚਾਲ ਪੁੱਛਣਾ, ਰਾਏ ਪੁੱਛਣੀ, ਮਰਜ਼ੀ ਪੁੱਛਣੀ।

استوار **ਇਸਤਿਵਾ** : ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ, ਸਿੱਧਾ ਤੇ ਪੱਧਰਾ ਹੋਣਾ; ਇਕਸਾਰਤਾ, ਬਰਾਬਰੀ, ਹਮਵਾਰੀ, ਪਧਰਾਪਣ; ਭੁਗੋਲ ਵਿਚ ਉਹ ਫਰਜ਼ੀ ਲਕੀਰ ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਕੁਤਬਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਤੇ ਧਰਤ ਦੇ ਐਨ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਧਰਤ ਨੂੰ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ 'ਚੋਂ ਏਹ ਲਕੀਰ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਸਦਕਾ ਉਥੇ ਗਰਮੀ ਬੋਹਤੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਸ਼ ਭੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

استوار **ਉਸਤਵਾਰ** : ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਠੋਸ, ਨਿੱਗਰ, ਪਾਏਦਾਰ; ਸੱਚਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ; ਦ੍ਰਿੜ, ਧਰਮ ਵਿਚ ਪੱਕਾ; ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਯਕੀਨ; ਇਕਸਾਰਤਾ, ਪੂਰਨਤਾ।

استواری **ਉਸਤਵਾਰੀ** : ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਪਕਿਆਈ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ।

استیصال **ਇਸਤੀਸਾਲ** : ਜੜ੍ਹੇ ਪੁੱਟਣਾ, ਬੀਜ ਨਾਸ ਕਰਨਾ, ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਮਿਟਾਉਣਾ, ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ।

استیلا **ਇਸਤੀਲਾ** : ਗ਼ਲਬਾ, ਦਬਦਬਾ, ਫ਼ਤੇਹ; ਪੂਰਨ ਅਧਕਾਰ; ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ।

اسحاق **ਇਸਹਾਕ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਸਾਰਾਹ। ਯਾਕੂਬ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਸਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਜਾਂ ਬਨੀਇਸਰਾਈਲ ਹੋਈ।

اسد **ਅਸਦ** : ਸ਼ੇਰ; ਸਿੰਘ ਰਾਜ਼ੀ, ਇਕ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ।

اسرار **ਅਸਰਾਰ** : (ਸਿੱਰ **سر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭੇਦ, ਰਾਜ਼, ਰਹੱਸ, ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ।

اسراف **ਇਸਰਾਫ਼** : ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ, ਪੈਸਾ ਅੰਵਾਈ ਖਰਚਣਾ, ਪੈਸਾ ਜ਼ਾਇਆ ਕਰਨਾ, ਵਾਧੂ ਖਰਚ।

اسرافیل **ਇਸਰਾਫੀਲ** : ਇਕ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋਹੜਾ ਕਿਆਮਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਨਰਸਿੰਘਾ ਵਜਾਏਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਮੁਰਦੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਖਲੋਣਗੇ।

اسرائیل **ਇਸਰਾਈਲ** : ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ; ਰੱਬ ਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਰੱਬ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।

اسس **ਅਸਸ** : ਨੀਂਹ।

اسطرباب **ਉਸਤੁਰਲਾਬ** : ਇਕ ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਫ਼ਾਸਲਾ, ਉਚਾਈ, ਮਕਾਮ, ਰਫ਼ਤਾਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੇੜ ਮਲੂਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

اسطوانه **ਉਸਤੁਵਾਨ**, **ਉਸਤੁਵਾਨਾ** : ਥੰਮ੍ਹ, ਸਤੂਨ, ਖੰਡਾ, ਥੰਮ੍ਹਲਾ; ਚੌਪਾਏ ਦੀ ਇਕ ਲੱਤ।

اسفل **ਅਸਫਲ** : ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਲੀਲ, ਅਤ ਨੀਚ, ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਕਮੀਨਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦਾ।

اسفنج **ਇਸਫਂਜ** : (ਅਸਪੰਜ **اسپنج** ਦਾ

ਅਰਬੀ ਰੂਪ) ਸਪੰਜ।

اسفندیار : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗੁਸਤਾਸਪ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਗੁਸਤਾਸਪ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਉਸ ਦਾ ਤਖਤ ਨਾ ਖੋਹ ਲਵੇ, ਹੁਸਤਮ ਨਾਲ ਲੜਵਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਇਸਫੰਦਯਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਗੁਸਤਾਸਪ ਪਿੱਛੋਂ ਇਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਹਿਮਨ ਤਖਤ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ; ਰੱਬ ਦੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਰੱਬੀ ਤਾਕਤ।

اسقاط : ਡੇਗਣਾ, ਡਿਗ ਪੈਣਾ।

اسقاط حمل : ਹਮਲ ਡਿਗਣਾ ਜਾਂ ਡੇਗਣਾ, ਗਰਭਪਾਤ।

اسقام : (سقم ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੀਮਾਰੀਆਂ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਦੁੱਖ, ਮੁਸ਼ੀਬਤਾਂ, ਐਬ, ਬੁਰਾਈਆਂ, ਨੁਕਸ।

اسقليبوس : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਨਾਨੀ ਹਕੀਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਕੀਮ ਬੁਕਰਾਤ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਸੀ।

اسكندر : ਵੇਖੋ ਸਕੰਦਰ।

اسكندر آبان : ਪੂਰਬੀ ਈਰਾਨ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸਕੰਦਰ ਨੇ ਰੱਖੀ ਸੀ।

اسكندرية : ਉੱਤਰੀ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਸਕੰਦਰ ਦਾ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ, ਏਹ ਮਿਸਰ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹੈ, ਸਕੰਦਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਸੋਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

اسلاف : (سلف ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕ; ਵੱਡੇ ਵਡੇਰੇ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਪੁਰਖੇ।

اسلام : ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਸਿਰ ਬੁਕਾਉਣਾ, ਤਾਬੇਦਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਾਜ਼ੀ ਰੈਹਣਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਚਲਾਇਆ ਧਰਮ, ਇਸਲਾਮ; ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ।

اسلامبول : ਤੁਰਕੀ ਦੀ

ਪੁਰਾਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਸਤਨਤੁਨੀਆ ਤੇ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਬੋਹਤ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹੈ।

اسلحه : (سلاح ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ, ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਸਤਰ।

اسلام : ਵਧੇਰੇ ਸੁਰਖਿਅਤ ਥਾਂ, ਬੋਹਤ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ; ਸੱਪ ਦਾ ਡੱਸਿਆ ਹੋਇਆ।

اسلوب : ਉਸਲੂਬ, ਅਸਲੂਬ : ਤੌਰ, ਢੰਗ, ਚਾਲ-ਢਾਲ, ਤਰਜ਼, ਰਾਹ ਰਸਮ, ਸ਼ਕਲ, ਰੂਪ।

اسم : ਨਾਮ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਨਾਮ; ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਂਵ।

اسم اعظم : ਇਸਮ-ਏ-ਆਜ਼ਮ : ਉੱਚਾ ਸਤਕਾਰਯੋਗ ਨਾਮ; ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ, ਅੱਲਾਹ।

اسم بامسما : ਇਸਮ-ਏ-ਬਾ-

مسمما : ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ, ਜੈਸਾ ਨਾਮ ਤੈਸਾ ਗੁਣ; ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠੀਕ ਸਾਬਤ ਕਰੇ।

اسم حق : ਇਸਮ-ਏ-ਹੱਕ : ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਨਬੀਆਂ ਤੇ ਵਲੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਾਤ।

اسم و رسم : ਇਸਮ-ਉ-ਰਸਮ : ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਸਤਕਾਰ; ਪਰਸਿੱਧੀ, ਸ਼ੋਹਰਤ।

اسماء : (ਇਸਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਨਾਮ।

اسماع : (سمع ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੰਨ।

اسماء : ਸੁਣਾਉਣਾ, ਗਾਣਾ ਸੁਣਾਉਣਾ; ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣਾ, ਮੰਦਾ ਬੋਲਣਾ, ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੈਹਣਾ; ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ।

اسماعيل : ਇਸਮਾਈਲ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਜ਼ਰਾ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, 'ਕਾਅਬਾ' ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਇਸੇ ਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਉਸੇ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਸਨ।

اسماعيليه : ਇਸਮਾਈਲੀਆ

ਇਸਮਾਈਲੀਯਤ : اسماعيليت
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਫ਼ਿਰਕੇ (ਸੰਪਰਦਾਏ) ਦਾ ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਇਸਮਾਈਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਇਸਮੀ : ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਰਸਮੀ, ਨਾਮ ਮਾਤਰ, ਮਮੂਲੀ, ਸਧਾਰਨ।

ਸਨਦ ਅਸਨਾਦ : (ਸਨਦ ਦਾ
ਬੈਂਚਮਾਰਨ) ਸਨਦਾਂ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ,
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਰਵਾਨੇ।

ਸ਼ਾਸਤਰ : ਸਵਾਰ, ਘੋੜ ਸਵਾਰ, ਸਵਾਰੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਲਾ; ਸਿਪਾਹੀ ਜੋ ਕੁਹਾੜੇ ਜਾਂ ਗੁਰਜ਼ ਨਾਲ ਲੜਨ।

اسوں افسدہ : کالا، بھرت کالا، کالے
رنگ دا، کالا سੱپ۔

اسھال **ਇਸਹਾਲ** : ਦਸਤ, ਪਤਲੀ ਟੱਟੀ;
ਦਸਤ ਲੱਗਣੇ, ਪੇਟ ਖਰਾਬ ਹੋਣਾ, ਪੇਟ ਚਲਣਾ।

ਉਸੀ : ਉਦਾਸ, ਗਮਗੀਨ, ਦੁਖੀ,
ਮਸੀਬਤ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ।

ਦਾ ਸਿਫ਼ ਸੈਫ਼ : ਅਸਯਾਫ਼ : ਸਿਫ਼
ਬੋਹਵਚਨ) ਤਲਵਾਰਾਂ, ਸਮਸ਼ੀਰਾਂ।

ਅਸੀਰ : ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੰਦੀ, ਕੈਦੀ।

ਕੈਦਖਾਨਾ : ਅਸੀਰਖਾਨਾ : ਅਸੀਰਖਾਨਾ
ਜੇਲ।

ਸਿਰਗੀਰ : ਕੈਦੀ ਬਣਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

اشارہ (Eshara): **ਇਸ਼ਾਰਾਤ**
 ਦਾ ਬੋਧਵਚਨ) ਇਸ਼ਾਰੇ, ਸੰਕੇਤ, ਰਮਜ਼ਾਂ; ਬੁ
 ਅਲੀ ਸੀਨਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ।

ਇਸ਼ਾਰਤ : ਰਮਜ਼, ਇਸ਼ਾਰਾ।

• **ਇਸ਼ਾਰਾ :** ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਅੱਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣਾ, ਰਮਜ਼, ਸੰਕੇਤ, ਇਸ਼ਾਰਾ।

ਇਸ਼ਾਰਾ-ਏ-ਗ਼ੈਬੀ : ਅਵੇਸ਼, ਇਲਹਾਮ।

ਸ਼ਾਇਤੀ, ਇਸ਼ਾਅਤ : ਛਾਪਣਾ, ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਨਾ, ਖਬਰ ਫੈਲਾਉਣਾ; ਪਰਕਾਸ਼ਨ।

ਦਾ ਸ਼ਬਹ (ਸ਼ਬਹ ਅਸਬਾਹ : اشباح
ਬੈਂਦਰਨ) ਜਿਸਮ, ਜੁੱਸੇ, ਸਰੀਰ; ਵਿਅਕਤੀ,
ਬੰਦੇ; ਚੀਜ਼ਾਂ, ਸ਼ੈਆਂ; ਉਹ ਜਿਸਮ ਜੇਹੜੇ ਦੂਰ
ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣ।

عشباع ਇਸ਼ਬਾਅ: ਰੱਜਣਾ, ਪੇਟ ਭਰ ਜਾਣਾ; ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਲਘੂ ਸਵਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾਂ ਲਮਕਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਦੀਰਘ ਬਣ ਜਾਵੇ: ਜਿਵੇਂ 'ਉਛਤਾਦ' ਨੂੰ 'ਉਛਤਾਦ' 'ਅਚਾਰ' ਨੂੰ 'ਆਚਾਰ' 'ਆਤਿਲ' ਨੂੰ 'ਆਤੀਲ'।

ਸ਼ਬਾਹ ਅਸਥਾਹ : (ਸ਼ਿਬਾ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਸਕਲਾਂ, ਸੂਰਤਾਂ, ਨਕਸ਼ੇ;
ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਨਜ਼ੀਰਾਂ।

اشیاءِ عیسویہ: کیسے دیکھا جاتا ہے، ایک
 جہاز ہے۔

ਸ਼ਿਸ਼ਤਾਹ : ਸੁਬਾ, ਸ਼ੱਕ, ਭੁਲੇਖਾ; ਗਲਤੀ, ਧੋਖਾ; ਇਕੋ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਹੋਣਾ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੋ ਸ਼ਕਲ ਦੀਆਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਧੋਖਾ ਖਾ ਜਾਵੇ।

ਉਸਤਰ : ਉਠ, ਬੈਠਾ।

ਉਸਤਰਦਿਲ : ਬੁਗਝ ਤੇ ਕੀਨਾ
ਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਾੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖਾਨੂ ਹੁਕਣ
ਵਾਲਾ; ਭਿਆਨਕ, ਮੋੜਨਾਕ; ਡਰਪੇਕ।

ਇਸਤਿਰਾਕ : ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨਾ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਪਾਉਣਾ; ਸਾਂਝ, ਭਾਈਵਾਲੀ, ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ।

ਇਸਤਿਆਲ : ਭੜਕਾਉਣਾ,
ਭਾਂਬੜ ਮਚਾਉਣਾ, ਉਤੇਜਤ ਕਰਨਾ,
ਉਕਸਾਉਣਾ; ਰੋਹ, ਗੁੱਸਾ।

ਇਸਤਿਫਾਕਾ: ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਤ ਕੇ ਕੁਝ ਕੱਢਣਾ, ਚੀਰਨਾ, ਪਾਤਨਾ, ਕੱਢਣਾ; ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਣਾ, ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਣਾ।

ਇਸਤਿਮਾਲ : ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ
ਮਿਲਾਉਣਾ, ਰਲਾਉਣਾ, ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ, ਸ਼ਾਮਲ
ਹੋਣਾ, ਮਿਲਣਾ।

ਏ-ਮਾਲਿਸ਼ਤਿਸ਼ਾ ਅਸ਼ਮਾਲਿਸ਼ਤਿਸ਼ਾ
ਅਰਾਬੀ : ਭੋਇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ, ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ

ਥਾਂ ਕਰਨਾ, ਖਿੰਡੇ ਪਏ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕਥਾਂ ਕਰਨਾ
ਤਾਂ ਜੋ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹੂਲਤ ਹੋਵੇ।

اشتہا **ਇਸਤਿਹਾ** : ਭੁੱਖ; ਭੁੱਖ ਲਗਣਾ;
ਖਾਹਸ਼, ਚਾਹ।

اشتقاق **ਇਸਤਿਯਾਕ** : ਸ਼ੌਕ ਕਰਨਾ, ਚਾਹ
ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਹੋਣਾ, ਚਾਹੁਣਾ; ਸ਼ੌਕ,
ਸਿੱਕ, ਆਰਜ਼ੂ, ਤਮੰਨਾ, ਲਾਲਸਾ।

اشتقاق **ਨਾਮ** **ਇਸਤਿਯਾਕ** :
ਪਰੇਮ-ਪੱਤਰ, ਪਿਆਰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ
ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ।

اشجار **ਅਸਜਾਰ** : (ਸ਼ਜਰ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਦਰੱਖਤ।

اشخاص **ਅਸਖ਼ਾਸ** : (ਸ਼ਖ਼ਸ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਆਦਮੀ, ਬੋਹਤੇ ਲੋਕ।

اشد **ਅਸ਼ਦ** : ਬੋਹਤ ਸਖਤ, ਬੋਹਤ ਮਜ਼ਬੂਤ,
ਬੋਹਤ ਤੇਜ਼।

اشرار **ਅਸ਼ਰਾਰ** : (ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੋਕ;
ਪਾਪੀ, ਗੁਨਾਹਗਾਰ; ਬਾਗ਼ੀ, ਆਕੀ।

اشجع **ਅਸਜਅ** : ਬੋਹਤ ਬਹਾਦੁਰ।

اشراف **ਅਸਰਾਫ਼** : (ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਭਲੇਮਾਣਸ
ਆਦਮੀ, ਸਾਊ ਵਿਅਕਤੀ; ਉੱਚੀ ਕੁਲ ਵਾਲੇ,
ਵੱਡੇ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲੇ, ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ; ਸਭਿਅਤਾ
ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਤੈਹਜ਼ੀਬ-ਯਾਫ਼ਤਾ ਆਦਮੀ।

اشرف **ਅਸਰਫ਼** : ਬੋਹਤ ਸ਼ਰੀਫ਼, ਬੋਹਤ ਹੀ
ਭਲਾਮਾਣਸ, ਅਤ ਸਾਊ।

اشرفی **ਅਸਰਫ਼ੀ** : ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਜੋ
ਅਸਰਫ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ
ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ ਦਸ ਮਾਸੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਜਾਰੀ
ਕੀਤਾ ਸੀ; ਮੋਹਰ, ਦੀਨਾਰ; ਇਕ ਬੂਟੀ ਦਾ ਨਾਮ
ਜਿਸ ਦਾ ਫੁੱਲ ਗੋਲ ਤੇ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

اشعار **ਅਸਆਰ** : (ਸ਼ਿਅਰ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਕਾਵਿ-ਪੰਗਤੀਆਂ।

اشفاق **ਅਸਫ਼ਾਕ** : (ਸ਼ਫ਼ਕਤ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ, ਕਿਰਪਾਲਤਾਵਾਂ।

اشک **ਅਸ਼ਕ** : ਹੰਝੂ, ਅੱਥਰੂ।

اشک **ਅਸ਼ਕ-ਏ-ਅਥਰ** : ਥਾਰਸ ਦਾ
ਕਤਰਾ।

اشکبار **ਅਸ਼ਕ-ਬਾਰ** : ਅੱਥਰੂ ਵਹਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਰੋਣ ਵਾਲਾ।

اشکال **ਅਸ਼ਕਾਲ** : (ਸ਼ਕਲ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਸ਼ਕਲਾਂ, ਸੂਰਤਾਂ।

اشکال **ਇਸ਼ਕਾਲ** : ਮੁਸ਼ਕਲ, ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ,
ਔਖਿਆਈ; ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣਾ।

اشکانی **ਅਸ਼ਕਾਨੀ** : ਦਾਰਾ ਪਿਛੋਂ ਈਰਾਨ
ਉਤੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਈਰਾਨੀ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕਾਨੀ
ਜਾਂ ਅਸ਼ਕਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਲ ਨੂੰ
ਈਰਾਨ ਦਾ ਅਸ਼ਕਾਨੀ ਕਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

اشکبوس **ਅਸ਼ਕਬੋਸ** : ਇਕ ਬੋਹਤ ਵੱਡੇ
ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਅਫ਼ਰਾਸੀਯਾਬ ਦੀ
ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

اشکره **ਅਸ਼ਕਰਾ** : ਸ਼ਿਕਰਾ, ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ
ਪੰਛੀ।

اشهان **ਅਸ਼ਹਾਦ** : (ਸ਼ਾਹਿਦ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ।

اشهب **ਅਸ਼ਹਬ** : ਸਿਆਹੀ ਭਾ ਮਾਰਦਾ
ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ; ਘੋੜਾ।

اشهر **ਅਸ਼ਹਰ** : ਬੋਹਤ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਬੋਹਤ
ਪਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲਾ।

اشياء **ਅਸ਼ਯਾ** : (ਸ਼ੈ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਚੀਜ਼ਾਂ, ਵਸਤੂਆਂ।

اصالت **ਅਸਾਲਤ** : ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਮੇ ਹੋਣਾ,
ਪਕਿਆਈ; ਪੁਖਤਗੀ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ; ਪੱਕਾ ਫੈਸਲਾ;
ਅਸਲਪਣ, ਅਸਲੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ; ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ,
ਸਾਊਪੁਣਾ, ਪਿਛਲੀ ਆਦਤ, ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਨਿਖਾਰ।

اصالت **ਅਸਾਲਤਨ** : ਅਸਲ ਵਿਚ, ਦਰ
ਅਸਲ, ਮੂਲ ਤੌਰ ਤੇ; ਜਾਤੀ ਤੌਰ ਤੇ; ਬਿਨਾ
ਵਸੀਲੇ ਦੇ (ਵਕਾਲਤਨ ਦਾ ਉਲਟ); ਬਿਲਕੁਲ,
ਅਸਲੋਂ।

اصباح **ਅਸਬਾਹ** : (ਸੁਬਹ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਸਵੇਰਾ।

اصحاب असहाय : (صاحب سहाय) (ਸਾਹਿਬ ਸਹਾਇ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਾਲਕ, ਆਕਾ, ਸੁਆਮੀ; ਦੇਸਤ, ਯਾਰ, ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ; ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਈਮਾਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਈਮਾਨ ਉੱਤੇ ਚਲ ਵਸੇ।

اصحاب-ਏ-ਫੀਲ : ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੇ; ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਮਨ ਦੇ ਹਾਕਮ ਅਬਰਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਹਾਥੀ ਲੈ ਕੇ ਮੱਕੇ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਅਬਾਬੀਲਾਂ ਨੇ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਰੋੜੇ ਕੰਕਰ ਇੰਨੇ ਸੁਟੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਾਥੀ ਮਰ ਗਏ।

اصحاب-ਏ-ਕਹਫ : ਖੁੱਦਰ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਆਦਮੀ ਜੋਹੜੇ ਦਕਯਾਨੂਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਖੁੱਦਰ ਵਿਚ ਜਾ ਲੁਕੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਕੁੱਤਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਕਿਤਮੀਰ ਸੀ। ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਆਦਮੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਿਛੋਂ ਜਾਗੇ ਤੇ ਫੇਰ ਸੌ ਗਏ, ਏਹ ਕਿਆਮਤ (ਪਰਲੋ) ਤਕ ਉਥੇ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿਣਗੇ।

اصداغ असदाغ : (صدف ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿੱਪੀਆਂ।

اِصداق ਇਸਦਾਕ : ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ, ਔਰਤ ਦਾ ਹੱਕ-ਮੇਹਰ ਨਿਸਚਤ ਕਰਨਾ।

اصدق असدق : ਬੋਹਤ ਸੱਚਾ।

اصدقا असदिक्ता : (صدیق ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੇਸਤ, ਮਿੱਤਰ, ਰਫੀਕ, ਸੱਚੇ ਲੋਕ।

اِصرار ਇਸਰਾਰ : ਹੱਠ, ਜ਼ਿੱਦ, ਅੜੀ; ਹੱਠ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਿੱਦ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਕੱਲਿਆਂ ਜਤਨ ਕਰਨਾ; ਪਰੋੜਤਾ ਕਰਨੀ।

اصطبل असبّال : ਘੋੜੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਥਾਂ, ਤਬੇਲਾ।

اصطربا उसत्रबा : ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਫ਼ਾਸਲਾ ਪਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਜੰਤਰ।

اصطلاح ਇਸਤਿਲਾਹ : ਪਰਸਪਰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਸੈਹਮਤ ਹੋਣਾ; ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਅਰਥ ਲੈਣੇ ਜੋਹੜੇ ਅਸਲ ਨਾ ਹੋਣ; ਤਕਨੀਕੀ

ਸ਼ਬਦ, ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ।

اصطلاحات ਇਸਤਿਲਾਹਾਤ : (ਇਸਤਿਲਾਹ اصطلاح ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ।

اصغر असगर : ਬੋਹਤ ਹੀ ਛੋਟਾ, ਅਤ ਨਿੱਕਾ।

اصغار असغار : (सिद्धर दਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਫਰਾਂ।

اصفر असفر : ਪੀਲਾ, ਜ਼ਰਦ; ਕੇਸਰੀ ਰੰਗ ਵਾਲਾ।

اصفهان ਇਸਫਹਾਨ : ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸਫਿਹਾਨ 'ਨਿਸਫ ਜਹਾਨ' ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ 'ਅੱਧਾ ਜਹਾਨ' ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਰਾਂ ਕੋਹਾਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਏਹ ਈਰਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਇਸਪਹਾਨ' ਵੀ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਜੋ ਇੱਥੇ ਬੋਹਤ 'ਸਿਪਾਹ' ਅਰਥਾਤ ਫੌਜ ਰੋਹਦੀ ਸੀ।

اصفا असفا : ਬੋਹਤ ਸਾਫ਼, ਪਾਕ, ਖ਼ਾਲਸਾ।

اصفيا असفيا : (صفی ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਵਾਲੇ, ਨੇਕ ਲੋਕ।

اصل असल : ਜੜ, ਬੀਜ, ਬੁਨਿਆਦ, ਨੀਂਹ; ਸ਼ਜਰਾ, ਬੰਸਾਵਲੀ, ਨਸਬ, ਅਸਲਾ, ਆਦਿ, ਮੂਲ; ਜਨਮ, ਸੋਮਾਂ, ਨਿਕਾਸ; ਕਾਰਨ; ਪੁੰਜੀ, ਰਾਸ, ਸਰਮਾਇਆ; ਮੂਲ ਖਰੜਾ, ਮੂਲ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ; ਹਕੀਕਤ; ਠੀਕ, ਖਰਾ।

اصلًا असलन : ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ (ਨਾਂਹ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

اصلاح ਇਸਲਾਹ : ਠੀਕ ਕਰਨਾ, ਦਰੁਸਤ ਕਰਨਾ, ਸੋਧਣਾ, ਸੁਧ ਕਰਨਾ, ਸੰਵਾਰਨਾ, ਵਾਲ ਸੰਵਾਰਨਾ; ਨੇਕੀ ਕਰਨਾ, ਭਲਾਈ ਕਰਨਾ, ਦਰੁਸਤੀ, ਮੁਰੰਮਤ; ਤਰਮੀਮ, ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ।

اصلان असलान : ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਨਾਮ; ਸ਼ੇਰ।

اصل جمع असल जमा : ਮੂਲ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ।

اصل نام असल नाम : ਅਸਲੀ ਨਾਮ।

اصل نفع असल नफ़ा : ਮੂਲ ਫ਼ਾਇਦਾ।

اصل داران پاک-ਏ-

ਪਾਕ : ਨੇਕ ਬੰਦੇ, ਪੁਜਣਯੋਗ ਪੁਰਸ਼, ਸੰਤ, ਸੂਫੀ, ਵਲੀ।

اصلی असली : ਜ਼ਾਤੀ, ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ; ਖ਼ਾਲਸ, ਸੁੱਧ, ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ; ਮੂਲ, ਅਸਲ; ਜ਼ਰੂਰੀ।

اصلیان असलीयान : ਨੇਕ ਬੰਦੇ, ਉੱਚੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਲੋਕ; ਸੰਤ, ਸ਼ਰੀਫ਼, ਸਾਊ ਪੁਰਸ਼।

اصناف असनाद : (ਸਿਨਫ਼ **صنف** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿਸਮਾਂ, ਸਕਲਾਂ, ਵੰਨਗੀਆਂ।

اصناف असनाद-ਏ-ਖਲਕ : ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕ।

اصناف قبائل असनाद-ਏ-ਕਬਾਇਲ : ਕਬਾਇਲੀ, ਕਬੀਲੇ।

اصناف مختلفه असनाद-ਏ-

मुखतيلفا : ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ, ਵੰਨਗੀਆਂ।

اصنام असनाम : (ਸਨਮ **صنم** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੂਰਤੀਆਂ; ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰੇ, ਮੈਹਬੂਬ।

اصوات असਵات : (ਸੋਤ **صوت** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਵਾਜ਼ਾਂ, ਸੁਰਾਂ, ਧੁਨੀਆਂ।

اصوات असਵات-ਏ-ਤਰਬ : ਮਧੁਰ ਧੁਨੀਆਂ; ਗਵੱਈਏ ਦੇ ਅਲਾਪ; ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਗੀਤ।

اصول असूल, ਉਸੂਲ : (ਅਸਲ **اصل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ੜਾ, ਬੁਨਿਆਦਾਂ, ਨੀਂਹਾਂ; ਸਰੋਤ, ਸੋਮੇ; ਤੱਤ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਸ਼, ਕਾਇਦੇ, ਤਰੀਕੇ, ਢੰਗ, ਕਨੂੰਨ; ਪਿੰਗਲ (ਅਰੂਜ਼) ਦਾ ਇਕ ਰੁਕਨ ਜੇਹੜਾ 'ਫ਼ਾਸਲਾ' ਤੇ 'ਵਤਦ' ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ।

اصول فاخته असूल-ਏ-ਫ਼ਾਖ਼ਤਾ : ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਤਾਲ।

اصول كلام असूल-ਏ-ਕਲਾਮ : ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਨਕਲੀ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਲੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ।

اصل اسيل असिल : ਸ਼ਰੀਫ਼ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦਾ, ਚੰਗੇ ਅਸਲੇ ਦਾ; ਨੇਕ, ਸਾਊ, ਭਲਾਮਾਣਸ; ਮਜ਼ਬੂਤ।

اضافت ਇਬਾਫ਼ਤ : ਸਬੰਧ, ਤਅੱਲੁਕ, ਵਾਸਤਾ, ਲਗਾ, ਮੇਲ; ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੂਜੀ ਨਾਲ਼ ਸਬੰਧ ਸਥਿਰ ਕਰਨਾ; ਵਧਾਉਣਾ, ਜੋੜਨਾ; ਵਾਧਾ, ਜੋੜ, ਮੀਜ਼ਾਨ, ਕੁਲ ਜੋੜ।

اضافه ਇਬਾਫ਼ਾ : ਵਾਧਾ, ਬੇਸ਼ੀ, ਤਰੱਕੀ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ; ਵਧਾਉਣਾ, ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ, ਜੋੜਨਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਨਾ; ਨਫ਼ਾ, ਫ਼ਾਇਦਾ।

اضافی ਇਬਾਫ਼ੀ : ਸਬੰਧਤ, ਵਾਧੂ ਦਾ; ਜੋ ਅਸਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

اضحی असحّਾ : ਕੁਰਬਾਨੀ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਦਿਨ।

اضحیت ਉਬਹੀਯਤ : ਈਦੁਲਜ਼ਹਾ ਦੇ ਅਵਸਰ ਉਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੇਡ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ।

اضداد असदाਦ : (ਜ਼ਿੱਦ **ضد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਵਿਪਰੀਤ ਵਸਤਾਂ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਗੱਲਾਂ, ਮੁਤਜ਼ਾਦ ਗੱਲਾਂ।

اضراب असराਬ : (ਜ਼ਰਬ **ضرب** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੋਟਾਂ, ਠੱਪੇ; ਮਾਰਨਾ; ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ; ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣਾ; ਜ਼ਰਬ ਭਾਵ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ।

اضرار असਰਾਰ : (ਜ਼ਰਰ **ضرر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੁਕਸਾਨ ਪੋਹਚਾਉਣਾ, ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇਣਾ; ਨੁਕਸਾਨ, ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ, ਦੁਖ, ਜ਼ਖ਼ਮ, ਫੱਟ।

اضطراب ਇਬਤਿਰਾਬ : ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਬੇਕਰਾਰੀ, ਬੇਚੈਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਤਕਲੀਫ਼।

اضلاع असलّاਅ : (ਜ਼ਿਲਾ **ضلع** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਿਲੇ; ਪਾਸੇ, ਕੋਣੇ, ਗੁੱਠਾਂ, ਤਰਫ਼ਾਂ; ਪਸਲੀਆਂ; ਧਰਤੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਸੂਬੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ; ਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ, ਤਿਕੋਣ, ਚੌਕੋਣ ਜਾਂ ਆਇਤ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ।

اضمحلال ਇਬਮਹੁਲਾਲ : ਨੇਸਤੀ; ਸੁਸਤੀ; ਨੇਸਤ ਹੋ ਜਾਣਾ; ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ; ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਜਾਂਦੇ ਰੈਹਣਾ; ਖਿੰਡ ਜਾਣਾ; ਬੋਹਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਣਾ।

اطاعت **ਇਤਾਅਤ** : ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਾ, ਤਾਬੇਦਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ; ਅਧੀਨਗੀ, ਤਾਬੇਦਾਰੀ; ਬੰਦਗੀ; ਗੁਲਾਮੀ।

اطاق **ਉਤਾਕ** : ਕਮਰਾ, ਹੁਜਰਾ, ਕੋਠਾ।

اطاليا **ਇਤਾਲੀਆ** : ਇਟਲੀ, ਯੂਰਪ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਦੇਸ਼।

اطاليق **ਅਤਾਲੀਕ**, **ਅਤਾਲੀਕ**: ਉਸਤਾਦ, ਨਿਗਰਾਨ, ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ।

اطبا **ਅਤਿਬਾ** : (طبيب ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਕੀਮ, ਵੈਦ, ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਦਵਾ ਦਾਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

اطراب **ਇਤਰਾਬ** : ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਾ, ਰੰਗ-ਰਲੀਆਂ ਮਨਾਉਣਾ।

اطرار **ਇਤਰਾਰ** : ਨਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ; ਅੰਵਾਈ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ, ਨਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ।

اطراف **ਅਤਰਾਫ** : (طرف ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਸੇ, ਕਿਨਾਰੇ, ਸਿਰੇ।

اطريش **ਉਤਰੀਸ਼** : ਆਸਟਰੀਆ, ਯੂਰਪ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ।

اطفال **ਅਤਫਾਲ** : (طفل ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੱਚੇ, ਲੜਕੇ, ਬਾਲਕ, ਮੁੰਡੇ; ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਬੀਵੀ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

اطلاع **ਇਤਿਲਾਅ** : ਖਬਰ ਦੇਣਾ, ਸੂਚਤ ਕਰਨਾ, ਜਾਣਨਾ, ਪਤਾ ਹੋਣਾ; ਸੂਚਨਾ, ਵਿਗਿਆਪਨ, ਐਲਾਨ।

اطلاعا **ਇਤਿਲਾਅਨ** : ਇਤਿਲਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਸੂਚਨਾ ਹਿਤ; ਗਿਆਤ ਲਈ।

اطلاعات **ਇਤਿਲਾਅਤ** : (ਇਤਿਲਾਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਛਾਣ-ਬੀਣ ਉਪਰੰਤ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ; ਸੂਚਨਾਵਾਂ।

اطلاق **ਇਤਲਾਕ** : ਤਲਾਕ ਦੇਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਣਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਨਾ; ਖੁਲ੍ਹ, ਅਜ਼ਾਦੀ।

اطلس **ਅਤਲਸ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕਾਲੀ

ਭਾ ਮਾਰਦਾ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ, ਸਾਟਨ।

اطلس رومي **ਅਤਲਸ-ਏ-ਰੁਮੀ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਲਾਲ ਅਤਲਸ, ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ।

اطمينان **ਇਤਮੀਨਾਨ** : ਦਿਲਾਸਾ, ਤਸੱਲੀ, ਦਿਲਜ਼ੋਈ, ਢਾਰਸ; ਸ਼ਾਂਤੀ, ਚੈਨ, ਅਰਾਮ; ਸਬਰ।

اطمينان-ਏ-ਖاطر **ਇਤਮੀਨਾਨ-ਏ-ਖਾਤਿਰ** : ਦਿਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ।

اطناب **ਅਤਨਾਬ** : (طنب ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤੰਬੂ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ, ਤੰਬੂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ ਦੇ ਰੱਸੇ।

اطوار **ਅਤਵਾਰ** : (طور ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤੌਰ-ਤਰੀਕੇ, ਰੰਗ-ਵੰਗ, ਹਾਲ-ਚਾਲ, ਚਾਲਚਲਣ; ਵਿਹਾਰ।

اطهار **ਅਤਹਾਰ** : (طاهر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਕ ਲੋਕ, ਨੇਕ ਆਦਮੀ।

اطلال **ਅਬਲਾਲ** : (ظل ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਰਛਾਵੇਂ, ਛਾਂਵਾਂ, ਸਾਏ।

اطهار **ਇਬਹਾਰ** : ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਵਾਕਫ਼ ਕਰਨਾ; ਪਰਗਟਾਵਾ, ਬਿਆਨ, ਸ਼ਹਾਦਤ, ਕੈਫ਼ੀਅਤ; ਗਵਾਹ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ।

اطهارنامه **ਇਬਹਾਰਨਾਮਾ** : ਸਨਦ, ਪਰਮਾਣ ਪੱਤਰ; ਪਰਵਾਨਾ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਮਣ, ਇਤਲਾਹਨਾਮਾ।

اطهر **ਅਬਹਰ** : ਸਾਫ਼, ਪਰਗਟ, ਅਸਲੋਂ ਸਪਸ਼ਟ, ਅਤ ਪਰਤੱਖ।

اطهر من الشمس **ਅਬਹਰ ਮਿਨਸ਼-ਸ਼ਮਸ** : ਸੂਰਜ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਪਰਗਟ; ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਸਪਸ਼ਟ।

اعاجيب **ਅ'ਅਜੀਬ** : (अजीब ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਜੂਬੇ; ਅਜੀਬ ਵਸਤਾਂ; ਦੁਰਲੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ।

اعادت **ਇਆਦਤ**, **اعاده** **ਇਆਦਾ** : ਫੇਰ ਕੈਹਣਾ, ਬਰਾਬਰ ਕੈਹਣਾ, ਮੋੜਨਾ, ਪਰਤਾਉਣਾ, ਫੇਰ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ; ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਘੜੀ-ਮੁੜੀ ਕੈਹਣਾ ਜਾਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ

ਕਰਨਾ, ਦੁਹਰਾਉਣਾ।

اعانت **ਇਆਨਤ** : ਮੱਦਦ, ਸਹਾਰਾ; ਮੱਦਦ ਕਰਨਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨੀ।

اعتبار **ਇਅਤਿਬਾਰ** : ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਇਜ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ, ਤਅੱਜੁਬ ਕਰਨਾ; ਭਰੋਸਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਯਕੀਨ; ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ; ਅਧਕਾਰ; ਮਹੱਤਾ।

اعتباری **ਇਅਤਿਬਾਰੀ** : ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼।

اعتدال **ਇਅਤਿਦਾਲ** : ਇਕ-ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ, ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ, ਲੰਬਾਈ ਚੁੜਾਈ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਹੋਣਾ, ਗਰਮੀ ਸਰਦੀ ਵਿਚ ਇਕ-ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ; ਦਰਮਿਆਨਾ ਹੋਣਾ; ਨਾ ਰੁੱਖਾ ਨਾ ਤਰ ਹੋਣਾ; ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ; ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਸਤਾ, ਮੱਧ ਮਾਰਗ, ਦਰਮਿਆਨਾ ਰਸਤਾ; ਗੰਭੀਰਤਾ; ਚੰਗੀ ਸੇਹਤ।

اعتذار **ਇਅਤਿਜ਼ਾਰ** : ਉਜ਼ਰ ਕਰਨਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁਣਾ; ਗਿਲਾ ਕਰਨਾ; ਬਹਾਨਾ, ਉਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਵਾ।

اعتراض **ਇਅਤਿਰਾਜ਼** : ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਕ ਕਰਨਾ; ਘੁਣਤਰਾਂ ਕੱਢਣਾ, ਐਬ ਵੇਖਣਾ, ਨੁਕਸ ਕੱਢਣਾ; ਵਿਰੋਧ, ਪੜਚੋਲ, ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ।

اعتراضات **ਇਅਤਿਰਾਜ਼ਾਤ** : (ਇਅਤਿ-ਰਾਜ਼ **اعتراض** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮੁਖਾਲਫ਼ਤਾਂ, ਵਿਰੋਧ।

اعتراف **ਇਅਤਿਰਾਫ਼** : ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਮੰਨ ਲੈਣਾ; ਇਕਰਾਰ, ਇਕਬਾਲ, ਪਛਾਣ, ਮਨੌਤ।

اعتراز **ਇਅਤਿਜ਼ਾਜ਼** : ਮਾਣ ਕਰਨਾ, ਫ਼ਖਰ ਕਰਨਾ; ਅਜ਼ੀਜ਼ ਹੋਣਾ, ਅਜ਼ੀਜ਼ ਸਮਝਣਾ; ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ; ਮਾਣ, ਵਡਿਆਈ, ਗੌਰਵ।

اعتقاد **ਇਅਤਿਕਾਦ** : ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਈਮਾਨ ਲਿਆਉਣਾ; ਯਕੀਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਕੀਦਾ, ਈਮਾਨ, ਭਰੋਸਾ।

اعتماد **ਇਅਤਿਮਾਦ** : ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ; ਤਕੀਆ ਕਰਨਾ; ਭਰੋਸਾ, ਯਕੀਨ।

اعتمادنامه **ਇਅਤਿਮਾਦਨਾਮਾ** :

ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦੂਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਪੱਤਰ।

اعتنا **ਇਅਤਿਨਾ** : ਉਚੇਚ ਕਰਨਾ; ਦੁੱਖ ਵੰਡਣਾ, ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਨਾ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਗੌਹ ਕਰਨਾ, ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ, ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਉਚੇਚ, ਜਤਨ, ਧਿਆਨ, ਗੌਹ; ਮੋਹਰਬਾਨੀ, ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ।

اعجاز **ਇਅਜ਼ਾਜ਼** : ਮੁਅਜ਼ਜ਼ਾ, ਕਰਾਮਾਤ, ਕਰਿਸ਼ਮਾ, ਪਰਾ-ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ; ਹੈਰਾਨੀ, ਤਅੱਜੁਬ।

اعجم **ਆਅਜਮ** : ਗੂੰਗਾ ਜੇਹਤਾ ਅਰਬੀ ਨਾ ਬੋਲ ਸਕੇ, ਅਲੰਕਾਰਹੀਣ ਬੋਲ।

اعجمی **ਆਅਜਮੀ** : ਗੂੰਗਾ; ਅਜਮ (ਈਰਾਨ) ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ; ਅਲੰਕਾਰਹੀਣ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।

اجوبه **ਆਅਜੂਬਾ** : ਅਜੀਬ ਸ਼ੈ, ਅਨੋਖੀ ਚੀਜ਼; ਅਜੂਬਾ, ਚਮਤਕਾਰ, ਵਿਚਿੱਤਰ ਗੱਲ।

اعداء **ਆਅਦਾ** : (ਅਦੂ **عدو** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ, ਵਿਰੋਧੀ।

اعداء **ਆਅਦਾਦ** : (ਅਦਦ **عدد** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅੰਕੜੇ, ਗਿਣਤੀਆਂ, ਸੰਖਿਆਵਾਂ।

اعدام **ਇਅਦਾਮ** : ਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ; ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ; ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ; ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਰੋਕਣਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਾ ਮਿਲਣਾ।

اعدل **ਆਅਦਲ** : ਬੌਹਤ ਇਨਸਾਫ਼ (ਅਦਲ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੌਹਤ ਨਿਆਂਕਾਰੀ; ਚੰਗਾ ਮੁਨਸਫ਼।

اعذار **ਆਅਜ਼ਾਰ** : (ਉਜ਼ਰ **عذر** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਹਾਨੇ, ਹੀਲੇ।

اعذار **ਇਅਜ਼ਾਰ** : ਉਜ਼ਰ ਕਰਨਾ; ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਸੁੰਨਤਾਂ ਕਰਨਾ; ਸੁੰਨਤਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਦਾਅਵਤ।

اعراب **ਆਅਰਾਬ** : ਗੰਵਾਰ ਅਰਬੀ ਲੋਕ, ਟੱਪਰੀਵਾਸ ਅਰਬ, ਬੱਦੂ ਲੋਕ।

اعراف **ਆਅਰਾਫ਼** : ਇਕ ਸਥਾਨ ਜੋ ਬਹਿਸ਼ਤ ਤੇ ਦੇਜ਼ਖ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

اعزاز **ਇਅਜ਼ਾਜ਼** : ਇੱਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਮਾਣ

ਸਤਕਾਰ ਦੇਣਾ, ਸਨਮਾਨਣਾ, ਵਡਿਆਈ ਦੇਣਾ;
ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਸਤਕਾਰ।
اعزہ آਇض : (ਅਜ਼ੀਜ਼ **عزیز** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ); ਭਾਈ ਬੰਦ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ;
ਪਰਤਿਸ਼ਟ ਸੱਸਣ; ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ; ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼।
اعشار آاسار : (ਉਸ਼ਰ **عشر** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਦੱਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ।
اعشار آاسار آاسਾਰ آاسਾਰ : ਦਸਵੇਂ ਭਾਗ
ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਦਸਵੇਂ ਭਾਗ ਵਾਲਾ।
اعصاب آاساب : (ਅਸਬ **عصب** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਪੱਠੇ, ਨਾੜਾਂ।
اعصار آاسار : (ਅਸਰ **عصر** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮਾਨੇ, ਸਮੇਂ।
اعضا آاسا : (ਉਜ਼ਵ **عضو** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ; ਹੱਥ, ਪੈਰ, ਨੱਕ,
ਕੰਨ, ਅੱਖ ਆਦਿ।
اعضا آاسا-ਏ-ਰਈਸਾ :
ਪਰਧਾਨ ਅੰਗ; ਦਿਲ, ਦਿਮਾਗ, ਜਿਗਰ,
ਆਦਿ।
اعطان ਇਅਤਾਂ : ਅਤਾ ਕਰਨਾ, ਦੇਣਾ,
ਬਖਸ਼ਣਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ।
اعطاف ਇਅਤਾਫ : (ਅਤਫ **عطف** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ; ਦੋਸਤੀ,
ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ।
اعظم آاسਮ : ਵਡੇਰਾ, ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ;
ਪਰਧਾਨ, ਮੁੱਖੀ।
اعقاب آاسਕਾਬ : (ਅਕਬ **عقب** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਔਲਾਦ, ਪਿੱਛੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ;
ਪਿਛਲੀ ਨਸਲ; ਅਡੀਆਂ।
اعلان ਇਅਲਾਨ : ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ; ਪਰਗਟ
ਕਰਨਾ, ਪਰਸਾਰ ਕਰਨਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਨਾ,
ਨਸ਼ਰ ਕਰਨਾ; ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਵਿਗਿਆਪਨ।
اعلم آਾਲਮ : ਬੋਹਤ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ; ਵੱਡਾ
ਵਿਦਵਾਨ।
اعلى آਾਲਾ : ਬੋਹਤ ਉੱਚਾ; ਅਤ ਉੱਚੇ
ਅਧਕਾਰ ਵਾਲਾ; ਪਰਮੁੱਖ; ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ।
اعلى آਾਲਾ ਹਜ਼ਰਤ : ਉੱਚ
ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਨਵਾਬ।

اعمال آਾਲ : (ਅਮਲ **عمل** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕੰਮ, ਕਾਰਜ, ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮ,
ਮੇਹਨਤਾਂ, ਘਾਲਾਂ;
اعمال آਾਲ-ਏ-ਪਸਨਦਿਦ
ਪਸੰਦੀਦਾ : ਨੇਕ ਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ।
اعمال آਾਲ-ਏ-ਨਾਮਾ :
ਕਰਮ-ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
اعمال آਾਲ : ਅੰਨ੍ਹਾ; ਨਬੀਨਾ;
ਅਗਿਆਨੀ, ਅਨਪੜ੍ਹ, ਜੇਹੜਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਾ
ਹੋਵੇ।
اعوان آਾਲਵਾਨ : (ਐਨ **عون** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ।
اعيان آਾਲਯਾਨ : (ਐਨ **عين** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਅੱਖਾਂ; ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ, ਅਮੀਰ
ਵਜ਼ੀਰ; ਸਕੇ ਭਰਾ।
اعيان آਾਲਯਾਨ-ਏ-ਹਜ਼ਰਤ
اعيان آਾਲਯਾਨ-ਏ-ਦੌਲਤ : ਰਾਜ ਦੇ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ, ਉੱਚ-
ਅਧਕਾਰੀ।
اغبر آਗਬਰ : ਖਾਕੀ ਰੰਗ; ਧੂੜ ਭਰਿਆ,
ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੇ ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ।
اغراض آਗਰਾਬ : (ਗਰਜ਼ **غرض** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਗਰਜ਼ਾਂ, ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ, ਇਰਾਦੇ,
ਇਛਾਵਾਂ, ਲੋੜਾਂ।
اغراق ਇਗਰਾਕ : ਗਰਕ ਕਰਨਾ, ਡੋਬਣਾ;
ਅਤਕਥਨੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ; ਸਖ਼ਤ ਕਮਾਨ
ਖਿਚਣਾ; ਮੁਬਾਲਗਾ ਜਾਂ ਅਤਕਥਨੀ ਦੀ ਓਹ
ਕਿਸਮ ਜੇਹੜੀ ਅਕਲ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ
ਪਰ ਆਦਤ ਜਾਂ ਸੁਭਾ ਕਰਕੇ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇ।
اغرب آਗਰਬ : ਬੋਹਤ ਅਜੀਬ, ਅਤ
ਵਿਚਿੱਤਰ।
اغرى ਉਗਰੀ : ਚੋਰ।
اغلاط آਗਲਾਤ : (ਗਲਤ **غلط** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਗਲਤੀਆਂ; ਅਸੁੱਧੀਆਂ, ਭੁੱਲਾਂ।
اغلاط آਗਲਾਬ : (ਗਲੀਜ਼ **غليظ** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਗਾੜ੍ਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ; ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ
ਕੱਢਣਾ।

اغلال **ਅਗਲਾਲ** : (ਗੁੱਲ ਗਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਟੇ, ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਗਲ ਜੰਜੀਰਾਂ।

اغلام **ਇਗਲਾਮ** : ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦ-ਫਿਅਲੀ ਕਰਨਾ, ਮੁੰਡੇਬਾਜ਼ੀ, ਲੋਂਡੇਬਾਜ਼ੀ।

اغلب **ਅਗਲਬ** : ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਵੀ; ਯਕੀਨ ਦੇ ਨੇੜੇ; ਸੰਭਵ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ; ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਚੰਗੇਰਾ।

اغما **ਇਗਮਾ** : ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨਾ, ਬੇਸੁੱਧ ਕਰਨਾ।

اغمار **ਇਗਮਾਰ** : ਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਐਥ ਕੱਢਣਾ, ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਮੇੜਨਾ, ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣਾ।

اغماض **ਇਗਮਾਜ਼** : ਦਰਗੁਜ਼ਰ, ਚਸਮਪੋਸ਼ੀ, ਪਰਦਾ ਪਾਉਣਾ, ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨਾ, ਅੱਖੋਂ ਪਰੇਖੇ ਕਰਨਾ; ਤਿਰਛੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ।

اغمام **ਇਗਮਾਮ** : ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਬੱਦਲ ਛਾ ਜਾਣਾ, ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਘਿਰ ਕੇ ਆਉਣਾ, ਬੱਦਲਵਾਈ ਹੋਣਾ।

اغنا **ਇਗਨਾ** : ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਧਨਵਾਨ ਕਰ ਦੇਣਾ; ਬੇਮੁਥਾਜ ਕਰਨਾ।

اغنام **ਅਗਨਾਮ** : (غنم ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਕਰੀਆਂ।

اغنيا **ਅਗਨੀਯਾ** : (غنى ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਮੀਰ, ਧਨਾਢ, ਦੌਲਤਮੰਦ, ਮਾਲਦਾਰ।

اغوا **ਇਗਵਾ** : ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨਾ, ਵਰਗਲਾਉਣਾ, ਬੈਹਕਾਉਣਾ, ਉਕਸਾਉਣਾ, ਉਧਾਲਣਾ।

اغيار **ਅਗਯਾਰ** : (غير ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਰਾਏ, ਓਪਰੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ।

اغيارى **ਅਗਯਾਰੀ** : ਗ਼ੈਰ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਗ਼ੈਰਪੁਣਾ।

اف **ਉਫ** : ਘਿਰਨਾ, ਕਰਾਹਤ, ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਕਲਮਾ; ਅਫਸੋਸ ਜਾਂ ਆਹ, ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ।

افاد **ਇਫਾਦਤ**, **افاد** **ਇਫਾਦਾ** : ਫ਼ਾਇਦਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਪੌਹਚਾਉਣਾ; ਨਫ਼ਾ,

ਫ਼ਾਇਦਾ, ਲਾਭ; ਅਧਿਆਪਨ, ਸਿੱਖਿਆ; ਭਾਵ, ਮਤਲਬ, ਮੰਤਵ; ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਵਿਆਖਿਆ।

افاضل **ਅਫਾਜ਼ਿਲ** : (افضل ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਉੱਚੇ ਲੋਕ, ਵਿਚਾਰਵਾਨ।

افغان **ਅਫਗਾਨਾ** : (افغان ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ, ਪਠਾਣ।

افاقت **ਇਫਾਕਤ**, **افاقه** **ਇਫਾਕਾ** : ਬੀਮਾਰੀ ਵਿਚ ਕਮੀ ਹੋਣਾ, ਮਰਜ਼ ਦਾ ਘਟਣਾ, ਬੁਖਾਰ ਵਿਚ ਕਮੀ ਆਉਣਾ, ਦੁਖ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਹੋਣਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਉਣਾ।

افتان **ਉਫਤਾਦ** : ਆਜ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ; ਇਤਫ਼ਾਕ, ਰਬ ਸਬਬ; ਬਣਾਵਟ, ਬਣਤਰ; ਦੁੱਖ, ਮੁਸੀਬਤ; ਅਚਨਚੇਤ ਘਟਨਾ, ਸ਼ੁਰੂ, ਅਰੰਭ; ਆਦਤ, ਤਬੀਅਤ।

افتانگى **ਉਫਤਾਦਗੀ** : ਬਦਹਾਲੀ, ਮੁਥਾਜੀ, ਗ਼ਰੀਬੀ, ਹੀਣਤਾ, ਗਿਰਾਵਟ, ਪਤਨ।

افتانگان **ਉਫਤਾਦਗਾਨ** : (ਉਫਤਾਦਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਡਿਗੇ ਹੋਏ; ਹੀਣੇ, ਪਤਤ, ਆਜ਼ਜ਼, ਮੁਥਾਜ।

افتان **ਉਫਤਾਦਨ** : ਡਿੱਗਣਾ, ਗਿਰਨਾ, ਵੇਹਣਾ, ਖਰਾਬ ਹੋਣਾ, ਤਬਾਹ ਹੋਣਾ, ਵਾਹ ਪੈਣਾ; ਬਾਜ਼ ਰੈਹਣਾ; ਦੂਰ ਹੋਣਾ; ਮੌਕਾ ਬਣਨਾ।

افتاد **ਉਫਤਾਦਾ** : ਡਿਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਢਹਿਆ ਹੋਇਆ; ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬਲਹੀਣ; ਬੀਮਾਰ, ਰੋਗੀ; ਪਤਤ; ਨਾ ਵਾਹੀ ਬੀਜੀ ਜ਼ਮੀਨ।

افتان و خيزان **ਉਫਤਾਨ ਵ ਖੇਜ਼ਾਨ** : ਵੇਹਦੇ ਉੱਠਦੇ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਟੁਰਦੇ ਹੋਇਆਂ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਟੁਰਦਿਆਂ; ਲੰਗੜਾਉਂਦਿਆਂ।

افتتاح **ਇਫਤਿਤਾਹ** : ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣਾ, ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ; ਉਦਘਾਟਨ।

افتخار **ਇਫਤਿਖਾਰ** : ਫਖਰ ਕਰਨਾ, ਗੌਰਵ ਕਰਨਾ, ਮਾਣ ਕਰਨਾ, ਗ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ; ਮਾਣ, ਸਤਕਾਰ, ਗੌਰਵ, ਫਖਰ; ਘਮੰਡ, ਨਾਜ਼।

افترا **ਇਫਤਿਰਾ** : ਉਜਾਂ ਲਾਉਣਾ, ਝੂਠੀਆਂ

ਗਲਾਂ ਬਣਾਉਣਾ; ਉੱਚ, ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ।

افتراكار *ਇਫਤਰਾਕਾਰ* : ਲੂਣੀਆਂ
ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਝੂਠਾ।

افتراكارى *ਇਫਤਰਾਕਾਰੀ* :
ਤੇਹਮਤਾਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

افترا *ਅਫਰਾਖਤਨ* : ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ,
ਬਲੰਦ ਕਰਨਾ, ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ; ਉੱਚਾ ਰੁਤਬਾ
ਦੇਣਾ, ਸਨਮਾਨਣਾ।

افترا *ਅਫਰਾਖਤਰੀ* : ਉਚਾਈ,
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

افترا *ਅਫਰਾਦ* : (ਫਰਦ *ਫਰ* ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਕਈ ਜਣੇ, ਇਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਕਈ
ਚੀਜ਼ਾਂ; ਇਕੋਹਰੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ; ਫਰਦਾਂ,
ਪਰਤਾਂ, ਤੈਹਾਂ।

افترا *ਅਫਰਾਬ* : ਉੱਚਾ, ਉਚਾਈ, ਚੋਟੀ;
ਮਸਜਦ ਅੰਦਰ ਉਚਾ ਬੜ੍ਹਾ, ਜਿਸ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ
ਕੇ ਵਾਅਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

افترا *ਅਫਰਾਸ* : (ਫਰਸ *ਫਰਸ* ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਘੋੜੇ।

افترا *ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ* : ਤੁਰਾਨ ਦਾ
ਇਕ ਬਹਾਦਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਜੋ ਉਮਰ ਭਰ
ਈਰਾਨ ਦੇ ਕਯਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦਾ
ਰਿਹਾ, ਅਖੀਰ ਰੁਸਤਮ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ
ਸਿਯਾਵੁਸ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕੈ-ਖੁਸਰੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ
ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ
ਮਾਰ ਦਿਤਾ, ਈਰਾਨੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ
ਬੌਹਤ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

افترا *ਇਅਫਾ* : ਗੁਨਾਹ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਾਪ
ਨਿਵਾਰਨਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣਾ; ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ,
ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ।

افترا *ਇਫਰਾਤ* : ਬੌਹਤਾਤ, ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ;
ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ; ਕਿਸੇ ਵਸਤ
ਦੇ ਵਾਫ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ।

افترا *ਅਫਰੰਗ* / *ਅਫਰੰਜ* :
ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕ; ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ,
ਧਾਰਮਕ ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

افترا *ਅਫਰੰਜ ਮੁਸ਼ਕ* : ਫਰਾਂਸ ਦੀ
ਸੁਗੰਧ; ਇਕ ਮਿਠੀ ਵੇਲ।

افترا *ਅਫਰੰਜਾ* : ਦਰਿਆ ਨੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਂ ਦਾ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇਕ
ਸ਼ਹਰ; ਵਾਮਿਕ ਦੀ ਪਰੇਮਕਾ ਅਜ਼ਰਾ ਦੀ ਮਾਂ
ਇਸੇ ਸ਼ਹਰ ਦੀ ਰੈਹਣ ਵਾਲੀ ਸੀ; ਜੰਗਬਾਰ ਦੇ
ਨੇੜੇ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ; ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ
ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਪੂਰਬੀ ਅਫਰੀਕਾ; ਯੂਰਪ।

افترا *ਅਫਰੰਗ* : ਸ਼ਾਨ, ਵਡਿਆਈ, ਨਾਜ਼,
ਨਖਰਾ, ਨਜ਼ਾਕਤ; ਤਾਜ, ਤਖਤ; ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ,
ਨਿਤਾਪਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ, ਪਦਾਰਥ;
ਫ਼ਰੰਗੀ, ਗੋਰਾ।

افترا *ਅਫਰੰਗਾਨ* : ਜੰਦ-ਅਵੱਸਤਾ
ਦਾ ਇਕ ਅਧਿਆਏ।

افترا *ਅਫਰੋਜ਼ਾ* : ਦੀਵੇ ਦੀ ਲਾਟ।

افترا *ਅਫਰੀਸ਼ਮ* : ਅਬਰੀਸ਼ਮ
ਅਬਰਿਸ਼ਮ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ।

افترا *ਅਫਰੋਗ* : ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਚੰਦ
ਦੀਆਂ ਰਿਸ਼ਮਾਂ।

افترا *ਅਫਰੂ* : ਬੌਹਤ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ,
ਬੌਹਤਾ, ਕਈ ਗੁਣਾਂ, ਹੱਦੋਂ ਬੌਹਤਾ।

افترا *ਅਫਰੂਨੀ* : ਬੌਹਤਾਤ।

افترا *ਅਫਸਾ* : ਆਕਰਸ਼ਕ, ਖਿਚ ਵਾਲਾ,
ਦਿਲਕਸ਼, ਮਨਮੋਹਨ; ਜਾਦੂਗਰ।

افترا *ਅਫਸਾਰ* : ਵਾਗ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਵਾਗ,
ਵਾਗ ਡੋਰ, ਲਗਾਮ।

افترا *ਅਫਸਾਨ* : ਪਥਰ ਜਿਸ ਉਤੇ ਛੁਰੀ,
ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਣ।

افترا *ਅਫਸਾਨਾ* : ਕਿੱਸਾ, ਕਹਾਣੀ,
ਦਾਸਤਾਨ; ਝੂਠੀ ਗਲ; ਮੰਤਰ, ਤਵੀਜ਼,
ਪਰਸਿੱਧ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਬਦਨਾਮ।

افترا *ਅਫਸਾਨਾ-ਗੋ* : ਕਥਾਕਾਰ,
ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਝੂਠਾ, ਗੱਲਾਂ
ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

افترا *ਅਫਸਾਨਾਗੋਈ* :
ਸੁਣਾਉਣ ਜਾਂ ਕੈਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

افترا *ਅਫਸਾਨਾਸਾਜ਼* ,
ਅਫਸਾਨਾ ਸਿਗਾਲ ,

افترا *ਅਫਸਾਨਾਸੰਜ* :
ਕਹਾਣੀ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਕਹਾਣੀਕਾਰ।

افسر **ਅਫਸਰ** : ਤਾਜ, ਮੁਕਟ; ਵਾਗ, ਵਾਗ
ਡੋਰ, ਲਗਾਮ; ਸਰਦਾਰ, ਔਹਦੇਦਾਰ।

ਅਫਸਰਦਾਰੀ : ਤਬੀਅਤ ਦਾ
ਮੁਰਬਾ ਜਾਣਾ, ਨਿਮੋਬੂਣ ਹੋਣਾ, ਉਦਾਸੀ,
ਦੈਹਦੀ ਕਲਾ।

ਅਫਸਰਦਾ : ਮੁਰਬਾਇਆ
ਹੋਇਆ; ਉਦਾਸ, ਗਮਗੀਨ, ਦਿਲਗੀਰ।

ਅਫਸਰਦਾ ਦਿਲ :
ਬੇੜ੍ਹਦਿਲਾ।

ਅਫਸਰਦਾ ਰਵਾ :
ਬੇੜ੍ਹ-ਦਿਲਾ, ਡਰਾਕਲ, ਕੁੰਦ-ਜਹਨ, ਮੂਰਖ।

ਅਫਸਰਦਾ-ਮਿਹਰ :
ਕਿਸੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਰੁਖਾ।

ਅਫਸੋਸ : ਹਸਰਤ, ਦਰੇਗ,
ਪਛਤਾਵਾ, ਰੰਜ, ਗਮ, ਤਨਜ਼, ਟਿਚਰ, ਕਟਾਖ,
ਹਾਸਾ, ਮਖੌਲ, ਮਜ਼ਾਕ; ਉਪਦਰ, ਜ਼ੁਲਮ,
ਵਧੀਕੀ; ਗਲਤੀ, ਭੁੱਲ; ਓਹੋ, ਹਾਏ, ਉਛ।

ਅਫਸੂ : ਜਾਦੂ, ਮੰਤਰ, ਟੂਣਾ; ਧੋਖਾ;
ਫਰੇਬ, ਮੱਕਾਰੀ; ਚਾਪਲੂਸੀ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ।

ਅਫਸੂ-ਖ਼ਾ, **ਅਫਸੂ-ਸਾਜ਼**, **ਅਫਸੂ-ਗਰ**,
ਅਫਸੂ-ਕਨ, **ਅਫਸੂ-ਗਰੀ** :
ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਦੂਗਰ, ਟੂਣੇਹਾਰਾ।

ਅਫਸੂ-ਗਰੀ :
ਜਾਦੂਗਰੀ; ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਦਾ ਧੰਧਾ।

ਇਫਸ਼ਾ : ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਭੇਤ
ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਨਜ਼ਰ ਕਰਨਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਨਾ;
ਪਰਕਾਸ਼ਨ।

ਅਫਸ਼ਾਰ : ਮੰਦਾ ਬੋਲਣਾ, ਗੰਦ
ਬਕਣਾ; ਦਬਾਉਣਾ, ਦਬਣਾ, ਨਚੇੜਨਾ,
ਚੋਭਣਾ, ਧਸਣਾ; ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਖੱਡੀ; ਸਾਥੀ,
ਸਹਾਇਕ, ਦੇਸਤ; ਅਗਾੜੀ ਪਛਾੜੀ ਦੀ ਰੱਸੀ।

ਅਫਸ਼ਾਰ : ਜਸੂਸ, ਸੂਹੀਆ; ਈਰਾਨ
ਦੇ ਕਿਜ਼ਲ-ਬਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਕ ਕਬੀਲਾ,
ਨਾਦਰਸ਼ਾਹ ਵੀ ਇਸ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸੀ,
ਤੁਰਕਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਕਬੀਲਾ।

ਅਫਸਰਦਾਰੀ : ਦਾਬ, ਦਬਾ।

ਅਫਸਰਦਾ : ਨਚੇੜਿਆ ਹੋਇਆ,
ਨਚੇੜ ਕੇ ਕੱਢੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਰਸ, ਸਤ।

ਅਫਸਰਦਾਰ : ਤੇਲੀ,
ਅੱਤਾਰ, ਨਚੇੜਨ ਵਾਲਾ।

ਅਫਸ਼ਕ, **ਅਫਸ਼ਨਕ** :
ਤਰੇਲ, ਸ਼ਬਨਮ, ਓਸ।

ਅਫਜ਼ਾਲ : (ਫਜ਼ਲ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਨੇਕੀਆਂ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਮੇਹਰਾਂ,
ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ।

ਅਫਜ਼ਲ : ਬੌਹਤ ਚੰਗਾ, ਸਰਬੋਤਮ,
ਬੌਹਤ ਪਾਕ ਪਵਿੱਤਰ, ਨੇਕ, ਬੌਹਤ ਵਡਾ,
ਬਜ਼ੁਰਗ, ਅਤ ਸਿਆਣਾ, ਵਿਦਵਾਨ।

ਅਫਜ਼ਲੀਯਤ : ਵਡਿਆਈ,
ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਮਹਾਨਤਾ, ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ।

ਇਫਤਾਰ : ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ,
ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਨਾਸ਼ਤਾ।

ਅਫਆਲ : (ਫਿਅਲ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਕੰਮ, ਕਾਰਜ, ਧੰਧੇ, ਕਿਰਿਆਵਾਂ;
ਤਾਸੀਰਾਂ, ਖਾਸੀਅਤਾਂ।

ਅਫਈ : ਬੌਹਤ ਵਡਾ ਜ਼ੈਹਰੀ ਸੱਪ,
ਨਾਗ।

ਅਫਈਦਮ : ਨਾਗ ਵਾਂਗ
ਫੁੰਕਾਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਨਾਗ ਵਾਂਗ ਜ਼ੈਹਰ
ਉਗਲਦਾ ਹੋਇਆ।

ਅਫਗਾਨ : ਰੋਣਾ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ, ਹਾਲ
ਦੁਹਾਈ; ਕੰਧਾਰ ਤੇ ਸਿੰਧ ਦਰਿਆ ਵਿਚਕਾਰ
ਵਸਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਕੌਮ, ਪਠਾਣ।

ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ : ਭਾਰਤ
ਦੇ ਉਤਰ ਪਛਮ ਵਲ ਇਕ ਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿਚ
ਅਫਗਾਨ ਜਾਂ ਪਠਾਣ ਵਸਦੇ ਹਨ; ਕੰਧਾਰ ਤੇ
ਦਰਿਆ ਸਿੰਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਇਲਾਕਾ।

ਉਫਕ : ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਸਿਰਾ; ਜਿਥੇ ਤਕ
ਨਜ਼ਰ ਜਾਵੇ, ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਹਦ, ਜਿਥੇ ਧਰਤ
ਅਕਾਸ਼ ਮਿਲਦੇ ਦਿਸਦੇ ਹਨ, ਦਿਸ-ਹੱਦਾ;
ਧਰਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਖੰਡ।

ਅਫਕਾਰ : (ਫਿਕਰ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਸੋਚਾਂ, ਰਾਵਾਂ, ਸਲਾਹਾਂ; ਮਸ਼ਵਰੇ।

ਅਫਗਾਰ : ਜ਼ਖਮੀ, ਫਟੜ; ਥਕਿਆ
ਟੁੱਟਿਆ; ਲੰਭਾ, ਲੰਜਾ; ਜ਼ਖਮ, ਫੱਟ, ਜਾਨਵਰ
ਦੀ ਪਿੱਠ ਦਾ ਜ਼ਖਮ।

افگندن **ਅਫਗੰਦਨ** : ਸੁੱਟਣਾ, ਡੇਗਣਾ।
ਅਫਗੰਦਾ : ਡਿਗਾ, ਢਠਾ, ਪਛਾੜਿਆ ਹੋਇਆ; ਮਜਬੂਰ, ਲਚਾਰ, ਹੀਣਾ; ਗੁਲਾਮ, ਗੋਲਾ।
ਅਫਗੰਦਗੀ : ਪਛਾੜ; ਗੁਲਾਮੀ, ਪਰਾਧੀਨਤਾ।
ਅਫਗੰਦਨੀ : ਸੁੱਟਣਯੋਗ।
ਇਫਲਾਜ : ਫਾਲਿਜ ਡਿਗਣਾ, ਅਧਰੰਗ ਹੋਣਾ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ।
ਇਫਲਾਹ : ਭਲਾਈ, ਨੇਕੀ; ਨੇਕੀ ਕਰਨਾ, ਭਲਾਈ ਕਰਨਾ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ; ਜਿੱਤ।
ਇਫਲਾਸ : ਹਥ ਤੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਗਰੀਬੀ, ਮੁਥਾਜੀ, ਭੁਖ-ਨੰਗ, ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣਾ, ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਣਾ।
ਅਫਲਾਤੂਨ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਨਾਨੀ ਹਕੀਮ ਤੇ ਚਿੰਤਕ ਜੋ ਬੁਕਰਾਤ ਦਾ ਸ਼ਗਿਰਦ ਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਸੀ।
ਅਫਲਾਤੂਨ-ਏ-ਅਸਰ : ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਫਲਾਤੂਨ, ਮਹਾਨ ਚਿੰਤਕ।
ਅਫਲਾਕ : (ਫਲਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਈ ਅਕਾਸ਼।
ਅਫਲਾਕ-ਸ਼ਨਾਸ : ਨਜ਼ਮੀ, ਤਾਰਾ ਵਿਗਿਆਨੀ।
ਅਫਲਾਕੀਯਾਨ : ਅਸਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ; ਚੰਨ ਤਾਰੇ; ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
ਇਫਨਾ : ਫਨਾਹ ਕਰਨਾ, ਮਾਰ ਮੁਕਾਉਣਾ, ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ।
ਅਫਨਾਨ : (ਫਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਲਮ, ਹੁਨਰ, ਕਲਾਵਾਂ; ਤਰੀਕੇ, ਵੰਗ, ਰਸਤੇ, ਸਾਧਨ; ਸਾਖਾਂ, ਟਾਹਣੀਆਂ।
ਅਫੰਦੀ : ਸੁਆਮੀ, ਸ਼ਰੀਫ, ਭਲਾਮਾਣਸ, ਸਾਉ।
ਅਫਵਾਜ਼ : (ਫੌਜ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਫੌਜਾਂ, ਲਸ਼ਕਰ, ਝੰਡ, ਇਕੱਠ, ਭੀੜਾਂ।
ਅਫਵਾਹ : (ਫੌਹ ਅਰਥਾਤ ਮੂੰਹ

ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੂੰਹ; ਖਬਰਾਂ, ਅਫਵਾਹਾਂ, ਸੁਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ; ਚਰਚਾ, ਸ਼ੋਹਰਤ, ਬਜ਼ਾਰੀ ਖਬਰ, ਉਡਦੀ ਖਬਰ, ਝੂਠੀ, ਖਬਰ, ਗੱਪ।
ਅਫਹਾਮ : (ਫਹਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਮਝਾਂ, ਅਕਲਾਂ, ਬੁਧੀਆਂ।
ਇਫਹਾਮ : ਸਮਝਾਉਣਾ, ਜ਼ਿਹਨ-ਨਸ਼ੀਨ ਕਰਾਉਣਾ, ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ।
ਅਫਯਾਲ : (ਫੀਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਹਾਥੀ।
ਅਫਯੂਨ : ਅਫੀਮ।
ਅਫਯੂਨੀ : ਅਫੀਮ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਅਫੀਮੀ, ਅਮਲੀ।
ਅਕਾਰਿਬ : (ਕਰੀਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ, ਬਰਾਦਰੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕ।
ਅਕਾਰਿਬ-ਉ-ਖੇਸ਼ਾਂ : ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ; ਭਾਈਵੰਦ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ, ਟੱਬਰਟੀਰ।
ਅਕਾਲੀਮ : (ਇਕਲੀਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂਤਰ, ਮੁਲਕ, ਇਲਾਕੇ, ਸਲਤਨਤਾਂ।
ਅਕਾਲੀਮ-ਏ-ਸਬਆ : ਸਤ ਦੇਸ਼, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ।
ਇਕਾਮਤ : ਕਿਆਮ, ਕਰਾਰ, ਸਕੂਨ; ਖਲੋਣਾ, ਠੈਹਰਨਾ, ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ, ਮਕਾਮ ਕਰਨਾ, ਅਹਿੱਲ ਖਲੋਣਾ ਜਾਂ ਖਲ੍ਹਾਰਨਾ, ਇਕੋ ਥਾਂ ਤੇ ਟਿਕੇ ਰੈਹਣਾ, ਵਤਨ ਬਣਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਗਲ ਤੇ ਪਕਿਆਂ ਰੈਹਣਾ; ਘਰ, ਜਗ੍ਹਾ, ਨਿਵਾਸ, ਰਿਹਾਇਸ਼; ਨਮਾਜ਼ ਦੀ ਤਕਬੀਰ; ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਅਤਿਥੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਖਾਣਾ।
ਇਕਬਾਲ : ਅਗ੍ਹਾਂ ਵਧਣਾ, ਆਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਨਾ; ਗੌਹ ਕਰਨਾ; ਖੁਸ਼-ਨਸੀਬ ਹੋਣਾ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ; ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ; ਦਾਵਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ; ਪਰਵਾਨਗੀ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ;

ਸੁਭਾਗ, ਖੁਸ਼-ਕਿਸਮਤੀ; ਚੰਗਾ ਸਗਨ, ਇਜ਼ਤ, ਸਤਕਾਰ।

اقبال ن عوى **ਇਕਬਾਲ-ਏ-ਦਾਅਵਾ** : ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ।

اقبال مند **ਇਕਬਾਲਮੰਦ** : ਇਕਬਾਲ ਵਾਲਾ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ; ਖੁਸ਼-ਕਿਸਮਤ; ਖੁਸ਼ਹਾਲ; ਅਮੀਰ; ਇਜ਼ਤ ਵਾਲਾ, ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ।

اقبال مندى **ਇਕਬਾਲਮੰਦੀ** : ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ; ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ; ਅਮੀਰੀ।

اقتباس **ਇਕਤਿਬਾਸ** : ਛਾਟਣਾ, ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ, ਮੰਗਣਾ; ਚਾਨਣ ਲੈਣਾ, ਅਗ ਲੈਣਾ; ਬੱਤੀ ਜਗਾਉਣਾ; ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ, ਫਾਇਦਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ; ਇਲਮ ਸਿਖਣਾ, ਸਿਖਿਆ ਲੈਣਾ; ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਪਰਸਤੁਤ ਕਰਨਾ; ਟੁਕ।

اقتدا **ਇਕਤਿਦਾ** : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਅਨੁਕਰਨ ਕਰਨਾ, ਨਕਲ ਕਰਨਾ; ਇਮਾਮ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ; ਨਕਲ, ਅਨੁਕਰਨ।

اقتدار **ਇਕਤਿਦਾਰ** : ਤਾਕਤ, ਅਧਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ; ਯੋਗਤਾ, ਲਿਆਕਤ; ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਵਡਿਆਈ; ਕਬਜ਼ਾ, ਨਿਯੰਤਰਨ।

اقتراح **ਇਕਤਿਰਾਹ** : ਕੁੱਰਾ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ, ਚੁਣਨਾ, ਚੋਣ ਕਰਨਾ, ਪਰਚੀਆਂ ਕੱਢਣਾ; ਫਰਮਾਇਸ਼, ਤਜਵੀਜ਼, ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ।

اقتسام **ਇਕਤਿਸਾਮ** : ਤਕਸੀਮ ਕਰਨਾ; ਵੰਡਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਵੰਡ ਲੈਣਾ; ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਸਮ ਖਾਣਾ।

اقتسام میراث **ਇਕਤਿਸਾਮ-ਏ-ਮੀਰਾਸ** : ਜੋਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ।

اقتصار **ਇਕਤਿਸਾਰ** : ਘੱਟ ਕਰਨਾ, ਅਣਗੈਰਹਲੀ ਕਰਨਾ, ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਜਾਣਾ; ਨਿਸਚਤ ਕਰਨਾ; ਸੰਖੇਪ; ਸਾਰ, ਨਚੋੜ।

اقتصاص **ਇਕਤਿਸਾਸ** : ਪਿਛਾ ਕਰਨਾ, ਰਵਾਇਤ ਕਰਨਾ; ਕਿੱਸਾ-ਕਹਾਣੀ ਕੈਹਨਾ, ਕਿੱਸਾ ਸੁਣਾਉਣਾ; ਖੂਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ।

اقتضا **ਇਕਤਿਜ਼ਾ** : ਤਕਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ, ਮੰਗਣਾ; ਜ਼ਿਦ ਕਰਨਾ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ; ਚਾਹੁਣਾ,

ਖਾਹਸ਼ ਕਰਨਾ; ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਮੰਗਣਾ।

اقتفا **ਇਕਤਿਫਾ** : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਪਿਛੇ ਚਲਣਾ; ਉਲਟਾ ਹੋਣਾ, ਪਿਛਾਂਹ ਜਾਣਾ, ਪਿਛਾਂਹ ਹਟਣਾ; ਪੈਰਵੀ।

اقتچه **ਅਕਚਾ** : ਰੁਪਈਆ; ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਰਖੀ ਚਿੱਟੀ ਚੀਜ਼, ਡਰਨਾ।

اقتدا **ਅਕਦਾਹ** : (ਕਦਹੁ **قدا** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿਆਲੇ, ਕਾਸੇ, ਠੂਠੇ।

اقدام **ਇਕਦਾਮ** : ਪੈਹਲਾਂ ਭੇਜਣਾ, ਅਗਾਂਹ ਭੇਜਣਾ, ਅਗਾਂਹ ਕਦਮ ਰਖਣਾ, ਅਗੇ ਵਧਣਾ, ਅਗੇ ਜਾਣਾ, ਪੇਸ਼-ਕਦਮੀ ਕਰਨਾ; ਦਲੇਰੀ, ਕੋਸ਼ਸ਼, ਜਤਨ, ਉਦਮ, ਇਰਾਦਾ।

اقدام **ਅਕਦਾਮ** : (ਕਦਮ **قدم** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਰ।

اقتدس **ਅਕਦਸ** : ਅਤ ਪਵਿਤਰ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।

اقدام **ਅਕਦਮ** : ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾ, ਸਰਵ ਪਰਥਮ; ਬੋਹਤ ਪੁਰਾਣਾ, ਪਰਾਚੀਨ।

اقرار **ਇਕਰਾਰ** : ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ, ਮਿਥਣਾ; ਮੰਨ ਲੈਣਾ; ਹਾਮੀ, ਕਬੂਲ, ਮਨਜ਼ੂਰ, ਮਰਜ਼ੀ, ਪਰਵਾਨਗੀ, ਹਾਂ ਕਰਨਾ; ਸੰਮਤੀ; ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਭਰੋਸਾ; ਵਾਦਾ, ਪਰੋੜ੍ਹਤਾ, ਤਸਦੀਕ; ਰਾਜ਼ੀਨਾਮਾ; ਐਲਾਨ, ਵਿਗਿਆਪਨ।

اقرارنامه **ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ** : ਲਿਖਤੀ ਸੰਮਤੀ।

اقرارى **ਇਕਰਾਰੀ** : ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

اقران **ਅਕਰਾਨ** : (ਕਰਨ **قرن** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮਾਨੇ; ਪਹਾੜ, ਸਿੰਗ; ਜ਼ੁਲਫਾਂ; ਇਕੋ ਜੇਹੇ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ, ਨੇੜੇ ਦੇ, ਹਮਸਾਏ, ਗਵਾਂਢੀ; ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ, ਸਮਕਾਲੀ।

اقراب **ਅਕਰਿਬ** : ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ; ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ।

اقرابا **ਅਕਰਿਬਾ** : (ਕਰੀਬ **قريب** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੇੜ ਦੇ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ; ਦੇਸਤ, ਮਿਤਰ।

اقساط **ਅਕਸਾਤ** : (ਕੁਸਤ **قسط** ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ) ਹਿਸੇ (ਇਕੋ ਜੇਹੇ)।

اقسام اکسام : (ਕਿਸਮ قسم ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਿਸੇ, ਪਰਕਾਰ; ਢੰਗ, ਰਸਤੇ।

اقصاص **ਇਕਸਾਸ** : ਕਸਾਸ ਲੈਣਾ, ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਕਤਲ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ; ਇੰਨਾ ਮਾਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰਨ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋ ਜਾਏ; ਅਧ-ਮੋਇਆ ਕਰ ਦੇਣਾ।

اقصى اکਸਾ : ਬੋਹਤ ਦੂਰ, ਅਖੀਰਲੀ ਹੱਦ, ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਾ।

اقطار اکਤਾਰ : (قطر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿਨਾਰੇ, ਕੰਢੇ, ਹਿਸੇ, ਖੰਡ, ਮੰਡਲ; ਅਗਰਬੱਤੀਆਂ।

اقطاع اکਤਾਅ : (قطع ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਰੀਰਾਂ, ਪਰਗਨੇ, ਟੁਕੜੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਭਾਗ।

اقل اکਲ : ਬੋਹਤ ਘੱਟ, ਅਸਲੋਂ ਥੋੜਾ, ਬੋਹਤ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ।

اقل اکਲ : ਕਮੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਮ ਤੋਂ ਕਮ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ।

اقلید **ਇਕਲੀਦ** : (ਫਾਰਸੀ ਕਲੀਦ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕੁੰਜੀ, ਚਾਬੀ।

اقلیدس **ਉਕਲੀਦਸ** : ਅੰਕਤਾ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ; ਅੰਕਤਾ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪਰਸਿਧ ਪੁਸਤਕ ਜੇਹੜੀ ਆਪਣੇ ਕਰਤਾ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਉਕਲੀਦਸ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

اقليم **ਇਕਲੀਮ** : ਮੁਲਕ, ਮਹਾਂਦੀਪ; ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਤਵਾਂ ਭਾਗ।

اقليم **ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਅਬਦ** ,

اقليم **ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਅਬਲ** : ਰਬ ਦਾ ਦੇਸ।

اقليم **ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਬਕਾ** : ਅਗਲਾ ਜਹਾਨ।

اقليم **ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਫਨਾ** **ਫਨਾ-ਉ-ਅਦਮ** : ਏਹ ਸੰਸਾਰ, ਏਹ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਦੁਨੀਆ।

اقليم **ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਨਾਸੂਤ** : ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਅਸਥਾਨ,

ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮਕਾਮ।

اقلیمیا **ਅਕਲੀਮਾ**, **اقلیمیا**

ਇਕਲੀਮੀਯਾ : ਆਦਮ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਨਾਮ।

اقمار **ਅਕਮਾਰ** : (قمر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਚੰਦਰਮਾ; ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ, ਪਰੇਮਕਾਵਾਂ।

اقمار **ਇਕਮਾਰ** : ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚੰਨ ਚਾਨਣੀ ਵਿਚ ਸੈਰ ਕਰਨਾ।

اقنوم **ਅਕਨੂਮ** : ਹਰ ਸ਼ੈ ਦੀ ਅਸਲ ਬੁਨਿਆਦ; ਮੂਲ, ਜੜ; ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਤਾ, ਪੁਤਰ ਤੇ ਪਾਕ ਰੂਹ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੀ ਜਾਤ।

اقنوم **ਅਕਨੂਮ-ਏ-ਸਲਸਾ** : ਰੱਬੀ ਤਿਗੜੀ ਦੇ ਤਿੰਨੇ ਅੰਸ਼ ਅਰਥਾਤ, ਅਸਤਿਤਵ, ਗਿਆਨ ਤੇ ਜੀਵਨ; ਪਿਤਾ, ਪੁਤਰ ਤੇ ਪਾਕ ਰੂਹ; ਜੀਵ, ਬਨਸਪਤੀ ਅਤੇ ਖਣਜੀ ਪਦਾਰਥ।

اقوال **ਅਕਵਾਲ** : (قول ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੱਲਾਂ, ਬਾਤਾਂ; ਅਖੌਤਾਂ; ਰਾਵਾਂ, ਸੰਮਤੀਆਂ।

اقوال **ਅਕਵਾਲ-ਏ-ਸਆਦਤ-ਮਾਲ** : ਸੱਚੇ ਬਚਨ, ਸੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।

اقوام **ਅਕਵਾਮ** : (قوم ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੌਮਾਂ, ਜਾਤਾਂ; ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ।

اقوى **ਅਕਵਾ** : ਬੋਹਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।

اقوى **ਅਕਵੀਯਾ** : (قوى ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਾਕਤਵਰ ਲੋਕ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ।

اقهر **ਅਕਹਰ** : ਬੋਹਤ ਕੈਹਰ ਤੇ ਗ਼ਜ਼ਬ ਵਾਲਾ, ਅਤ ਕੈਹਰਵਾਨ, ਬੋਹਤ ਜ਼ੋਰਾਵਰ।

اقيانوس **ਇਕਯਾਨੂਸ/ਉਕਯਾਨੋਸ** : ਸਮੁੰਦਰ, ਡੂੰਘਾ ਸਾਗਰ; ਯੂਰਪ ਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਪਛਮ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ।

اكابر **ਅਕਾਬਰ** : (اکبر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਵਡੇ; ਅਮੀਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਾਊ।

اكابر و اصغر **ਅਕਾਬਰ-ਉ-**

ਅਸਾਗਿਰ : ਵਡੇ ਛੋਟੇ ਲੋਕ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ।

اکرام اکراہم : (اکرام اکراہم) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਨੇਕ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕ; ਬੋਹਤ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ।

اکاسره اکاسیرت : (ਕਿਸਰਾ ਕਸਰਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖੁਸਰੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਨਦਾਨੀ ਲਕਬ ਜਾਂ ਉਪਨਾਮ 'ਕਿਸਰਾ' ਜਾਂ ਖੁਸਰੋ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਆਲ ਔਲਾਦ।

اکبر اکبر : ਬੋਹਤ ਵਡਾ, ਉਚਤਮ; ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਾਂ ੧੫੫੫ ਤੋਂ ੧੬੦੫ ਈ. ਤਕ ਦਾ ਸੀ।

اکبرآباد اکبرآباد : ਆਗਰਾ, ਜੋ ਅਕਬਰ ਦਾ ਹੀ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

اکبری اکبر : ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਕਾ।

اکتاف اکتاف : (ਕਤਿਫ ਕਤਿਫ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੋਢੇ, ਕੰਧੇ, ਕੰਨੇ।

اکتساب اکਤਿਸਾਬ : ਕਮਾਉਣਾ; ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਲਾਭ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਨਾ, ਨਿਜੀ ਮੋਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਉਣਾ।

اکثر اکسار : ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਧਿਕ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ, ਬੋਹ-ਸੰਮਤੀ; ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ।

اکثر اوقات اکسار : ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਬੋਹਤ ਵਾਰੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ।

اکرام اکਰਾਮ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਸਖਾਵਤ; ਕਰਮ ਅਰਥਾਤ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਇਜ਼ਤ ਮਾਣ ਕਰਨਾ, ਇਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਸਤਕਾਰ।

اکرام اکرام : ਬੋਹਤ ਨੇਕ, ਵਡਾ ਬਜ਼ੁਰਗ; ਬੋਹਤ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਦਿਆਲੂ, ਸਖੀ।

اکسون اکਸੂਨ/ਇਕਸੂਨ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਲਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ, ਸਾਟਨ।

اکسیر ਇਕਸੀਰ : ਰਸਾਇਣ, ਓਹ ਸ਼ੈ ਜੇਹੜੀ ਤਾਬੇ ਨੂੰ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਕਲੀ ਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।

اکسیر دولت اکਸੀਰ-ਏ-ਦੌਲਤ : ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ।

اکسیر رنگ ਇਕਸੀਰ-ਏ-ਰੰਗ , **اکسیر مرمی ਇਕਸੀਰ-ਏ-**

مردمى : ਸ਼ਰਾਬ। **اکسیر گر** ,

اکسیری : ਰਸਾਇਣ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਮਾਹਰ।

اکسیاه اکਸੀਯਾ : ਜੌਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।

اکفار ਇਕਫਾਰ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ਰ ਬਣਾਉਣਾ; ਕਾਫ਼ਰ ਕੈਹਣਾ।

اکل اکਲ : ਖਾਣਾ। **اکل وشرب** : ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ।

اکلیل ਇਕਲੀਲ : ਤਾਜ; ਜੜਾਉ ਹਾਰ, ਸੇਹਰਾ, ਚੰਦ ਦੀ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਮਨਜ਼ਲ।

اکمال ਇਕਮਾਲ : ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ; ਸੰਪੂਰਨਤਾ।

اکمل اکਮਲ : ਅਤ ਪਰਵੀਣ।

اکناف اکਨਾਫ : (ਕਨਫ ਕਨਫ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਸੇ, ਤਰਫਾਂ, ਕਿਨਾਰੇ, ਹੱਦਾਂ।

اکنان اکਨਾਨ : (ਕਿੰਨ ਕਨ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੜਦੇ, ਬੁਰਕੇ, ਛਤਰੀਆਂ, ਪਨਾਹ ਗਾਹ।

اکنون اکਨੂੰ : ਹੁਣ, ਇਸ ਵੇਲੇ; ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਣ ਏਹ ਕਿ; ਪਰੰਤੂ, ਫਿਰ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ।

اکواب اکਵਾਬ : (ਕੂਬ ਕੂਬ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਠੂਠੇ, ਪਿਆਲੇ।

اکوار اکਵਾਬ : (ਕੂਜ਼ਾ ਕੂਜ਼ਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੂਜ਼ੇ, ਕਸੋਰੇ, ਕੁੱਜੇ।

اکوان اکਵਾਨ : (ਕੋਨ ਕੋਨ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਹਾਨ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ; ਮਖਲੂਕ, ਮੌਜੂਦਾਤ; 'ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ' ਦਾ ਇਕ ਦੇਵ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੁਸਤਮ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।

اکیاس اکਯਾਸ : (ਕੀਸ ਕੀਸ) ਜਾਂ ਕੀਸਾ ਕੀਸੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖੀਸੇ।

اگر اگر : ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਲਛਜ਼, ਜੇ, ਜੇਕਰ, ਭਾਵੇਂ।

اگرچہ اگرچہ : ਅਗਰਚੰਦ, ਅਗਰ-ਚੰਦ

اَلْ : ਭਾਵੇਂ, ਹਰਚੰਦ; ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ।
اَلْ **اِلِل** : ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।
اَلْ **اِلِل** : ਅੱਲਾਹ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ; ਸੰਧੀ, ਸੌਹ, ਇਕਰਾਰ, ਬਚਨ; ਸੁਰੱਖਿਆ; ਸ਼ਿਕਵਾ; ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਨਫਰਤ।
اَلْ **اَلਲਾ** : ਖਬਰਦਾਰਤ, ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।
اَلْ **اَلਲਾ ਤਾ** : ਖਬਰਦਾਰ! ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾ।
اَلْ **ਅੱਲਾ** : ਬੌਹਤ ਖੂਬ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਵਾਹਵਾਹ, ਬੇਸ਼ਕ, ਠੀਕ, ਨਿਰਸੰਦੇਹ।
اَلْ **اِلِل** : ਪਰ, ਪਰੰਤੂ, ਸਿਵਾਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਜਦ ਤਕ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ।
اَلْ **اَلਲਾ** : ਦੋ ਰੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਧਾਰੀਦਾਰ ਕਪੜਾ।
اَلْ **ਉਲਾਗ** : ਡਾਕ-ਘੋੜਾ; ਵਗਾਰੀ ਘੋੜਾ ਜਾਂ ਖੇਤਾ ਜਾਂ ਖਚਰ, ਲਾਦੂ ਖੇਤਾ; ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ।
اَلْ **ਉਲਾਗ** : ਵੇਖੋ ਉਲਾਗ **اَلْ** **ਉਲਾਗ** : ਕੱਲਮ-ਕੱਲਾ।
اَلْ **ਅਲ-ਅਲਿਫ** : ਕੱਲਮ-ਕੱਲਾ।
اَلْ **ਅਲ-ਅਮਾਨ** : ਪਨਾਹ ਮੰਗਣਾ, ਦੁਹਾਈ ਦੇਣਾ, ਰੈਹਮ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ; ਅਮਨ, ਪਨਾਹ, ਰੈਹਮ।
اَلْ **ਅਲ-ਆਨ** : ਹੁਣੇ, ਇਸ ਵੇਲੇ, ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ।
اَلْ **ਅਲ-ਆਨੀ** : ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਅਜੋਕਾ।
اَلْ **ਅਲਾਓ** : ਮਘਦੀ ਅਗ।
اَلْ **ਅਲਬਾਸ** : ਲਿਬਾਸ ਪੈਹਨਣਾ।
اَلْ **ਅਲਬੱਤਾ** : ਬੇਸ਼ਕ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ, ਜ਼ਰੂਰ; ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ; ਹਾਂ, ਬੌਹਤ ਖੂਬ।
اَلْ **ਅਲਬੁਰਜ** : ਮਾਜ਼ੀਦਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ; ਕੋਹ-ਕਾਫ਼ ਦੀ ਇਕ ਚੋਟੀ; ਹਮਦਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਰਸਿਧ ਪਹਾੜ, ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਅਗਨੀ-ਉਪਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਕਈ ਮੰਦਰ ਹਨ; ਤਕੜੇ ਜੁੱਸੇ ਵਾਲਾ, ਦਲੇਰ।
اَلْ **ਅਲਪ** : ਬਹਾਦਰ; ਸ਼ੇਰ, ਸ਼ੇਰ ਦਿਲ।

اَلْ **ਅਲਪ ਅਰਸਲਾਨ** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਸਲਜੁਕੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਈਰਾਨ, ਤਾਤਾਰ ਤੇ ਰੂਮ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਿਰਤੂ 465 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਈ।
اَلْ **ਅਲਤਿਜਾ** : ਚਾਹੁਣਾ, ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ; ਪਨਾਹ ਲੈਣਾ, ਸ਼ਰਨ ਆਉਣਾ; ਪਨਾਹ, ਸ਼ਰਨ; ਦਰਖਾਸਤ, ਬਿਨੈਪੱਤਰ।
اَلْ **ਅਲਤਿਜ਼ਾਮ** : ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦੇਣਾ; ਬਗ਼ਲ ਵਿਚ ਲੈਣਾ; ਪੈਣ ਤੇ ਮਾਰਨਾ; ਮਚੱਲਕਾ, ਜ਼ਾਮਨਤਨਾਮਾ।
اَلْ **ਅਲਤਿਫਾਤ** : ਕਨੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ; ਕਿਸੇ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਗੌਹ ਕਰਨਾ; ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ; ਅਦਬ, ਲਿਹਾਜ਼, ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਧਿਆਨ, ਤਵਜੁਹ।
اَلْ **ਅਲਤਿਮਾਸ** : ਦੁਆ ਕਰਨਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਰਜ਼ ਕਰਨਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ; ਢੂੰਡਣਾ, ਲਭਣਾ; ਚਾਹੁਣਾ, ਇੱਛਾ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਬੇਨਤੀ।
اَلْ **ਅਲਤਮਿਸ਼** : ਹਰਾਵਲ ਫੌਜ; ਛੇ ਦਾ ਅੰਕੜਾ, ਛਾਂਗਾ; ਖਾਨਦਾਨ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਜਿਸ ਦਾ ਲਕਬ ਸ਼ਮਸੁੱਦੀਨ ਸੀ।
اَلْ **ਅਲਤਮੂਨਤ** : ਹਸਨ-ਬਿਨ ਸਬਾਹ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜੋ ਬਾਤਨੀਯਾ ਫਿਰਕੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਗੜ੍ਹ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
اَلْ **ਅਲਤਿਵਾ** : ਅਗਾਂਹ ਤੇ ਪਾ ਲੈਣਾ, ਟਾਲ ਦੇਣਾ; ਮੋੜਨਾ, ਲਪੇਟਣਾ, ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਾ; ਪਿਛਾਂਹ ਸੁਟਣਾ, ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ; ਦੇਰ ਕਰਨਾ, ਵਿੱਲ ਮੱਠ ਕਰਨਾ।
اَلْ **ਅਲਜਬਰ** : ਅਲਜਬਰਾ; ਗਣਿਤ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਓਹ ਸ਼ਾਖਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਫ਼ਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਥ ਕੇ ਪਰਸ਼ਨ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।
اَلْ **ਅਲਜੀ** : ਏਲਜੀ, ਰਾਜਦੂਤ।
اَلْ **ਅਲਹਾਦ** : ਸਿਧੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਕਤਰਾ ਜਾਣਾ, ਸਚੇ ਦੀਨ ਤੋਂ ਫਿਰਨਾ; ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ; ਕਾਅਬੇ ਵਿਚ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨਾ; ਕਬਰ

ਅੰਦਰ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਲ ਟੋਆ ਪੁਟਣਾ;
ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਕਬਰ ਅੰਦਰ ਉਤਾਰਨਾ; ਕੁਫਰ।

الحاصل **ਅਲਹਾਸਿਲ** : ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ,
ਮਤਲਬ ਏਹ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ।

الحاق **ਇਲਹਾਕ** : ਅਪੜਨਾ, ਪੈਂਹਚਣਾ, ਜਾ
ਫੜਨਾ, ਪਿਛੇ ਜਾਣਾ; ਜੁੜਨਾ, ਜੋੜਨਾ,
ਮਿਲਾਉਣਾ, ਸਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ, ਸਬੰਧਤ
ਹੋਣਾ; ਜੋੜ, ਮੇਲ, ਸਬੰਧ।

الحال **ਅਲਹਾਲ** : ਹੁਣੇ, ਝਟ ਪਟ।

الحان **ਅਲਹਾਨ** : (لحن) ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਮਧੁਰ ਸੁਰਾਂ, ਨਗਮੇ, ਗੀਤ।

الحان **ਇਲਹਾਨ** : ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ
ਨੂੰ ਮਧੁਰ ਸੁਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਮਿਠੇ ਗੀਤ
ਗਾਉਣਾ।

الحكم **ਅਲਹੁਕਮੁ ਲਿੱਲਾਹ** : ਹੁਕਮ
ਰੱਬ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

الحمد **ਅਲਹਮਦੁ ਲਿੱਲਾਹ** :
ਸ਼ੁਕਰ ਦਾ ਵਾਕ; ਸਾਰੀ ਤਰੀਫ਼ ਅੱਲਾਹ ਲਈ ਹੈ,
ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ।

الحمدى **ਅਲਹਮਦੀ** : ਰੱਬ ਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਹੈ;
ਇਕ ਦੁਆ, ਪਰਾਰਥਨਾ।

الرحيل **ਅਲ-ਰਹੀਲ/ਅਰ-ਰਹੀਲ** :
'ਕੂਚ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ' ਜਦ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੇ ਚਲਣ ਦਾ
ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਕੀਬ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼
ਠਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ 'ਅਲ-ਰਹੀਲ', 'ਅਰ-ਰਹੀਲ'
ਭਾਵ ਹੁਣ ਇਥੋਂ ਕੂਚ ਹੈ।

الزام **ਇਲਜ਼ਾਮ** : ਲਾਜ਼ਮ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼
ਦਾ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰਨਾ; ਕੋਈ
ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਤੇ ਕੋਈ ਉਜ
ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣਾ; ਦੇਸ਼, ਉਜ।

الست **ਅਲਸਤ** : 'ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੱਬ'
ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਆਯਤ।

الست بربكم **ਅਲੱਸਤੁ ਬਿ-
ਰੱਬਿਕੁਮ** : 'ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੱਬ ਨਹੀਂ
ਹਾਂ'।

السلام عليكم **ਅਸੱਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ** :
ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ; ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ

ਪਰਸਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਜਦ
ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੂਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਕੋਹਦਾ ਹੈ। ਅਗੋਂ ਉਤਰ ਵਿਚ
ਦੂਜਾ ਕੋਹਦਾ ਹੈ **وعليكم السلام**
ਵਾ-ਅਲੈਕੁਮ ਅਸੱਲਾਮ ਤੇਰੇ ਤੇ ਵੀ ਰਬ ਦੀ
ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ।

السنه **ਅਲਸਿਨਾ**, **السن**
ਲਸਾਨ **ਅਲਸਿਨਤ** : (ਲਿਸਾਨ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਬਾਨਾਂ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ।

الطاف **ਅਲਤਾਫ** : (لطف) ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ।

الطاف **ਅਲਤਾਫ-ਨਾਮਾ** :
ਕਿਰਪਾ-ਪਤਰ।

الطاف **ਇਲਤਾਫ** : ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ,
ਫ਼ਾਇਦਾ ਪੈਂਹਚਾਉਣਾ।

العين بالعين **ਅਲ-ਐਨ ਬਿਲ-ਐਨ** :
ਅੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅੱਖ, ਖੂਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਖੂਨ;
(ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਵਾਕ, ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ)।

الغ **ਉਲਗ** : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ; ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵਡਾ।

الغبيغ **ਉਲਗਬੇਗ** : ਵਡਾ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ;
ਪਾਰਬੀਆਂ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ;
ਤਿਮੂਰਲੰਗ ਦਾ ਪੋਤਰਾ।

الغرض **ਅਲਗਰਜ਼** : ਗਲ ਕੀ, ਮੁਕਦੀ
ਗਲ।

الغورّه **ਅਲਗੋਰਾ** : ਬੰਸਰੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਠਿਆਂ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

الغياث **ਅਲਗਿਯਾਸ** : ਦੁਹਾਈ; ਇਨਸਾਫ਼
ਲਈ ਪੁਕਾਰ।

الف **ਅਲਫ** : ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ, ਦਸ ਸੌ।

الفبا **ਅਲਿਫ ਬਾ** : ਵਰਣਮਾਲਾ।

الفبا **ਅਲਿਫ-ਬਾ-ਤਾ** : ਪਟੀ, ਕਲਮ
ਤੇ ਸਟੂਲ।

الف **ਅਲਿਫ ਫ਼ਾਮਤ**, **الف**
ਅਲਿਫ ਕ਼ਦ : ਅਲਫ਼ ਵਾਂਗ ਸਿੱਧਾ।

الف **ਅਲਿਫ ਸ਼ੁਦਨ** : ਕੰਗਾਲ ਹੋ
ਜਾਣਾ, ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਰੈਹਣਾ।

الفكر بن : ਅਸਲੋਂ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦੇਣਾ।
الفكر بن : ਓਹ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਲਕੀਰ, ਜੇਹੜੀ ਕਣਕ ਦੇ ਦਾਣੇ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
الفكر بن : (ਲਫਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਬਦ, ਧੁਨੀਆਂ।
الفكر بن : ਦੋਸਤੀ, ਪਿਆਰ, ਪਰਿਤ।
الفكر بن : ਦੋਸਤੀ, ਯਾਰੀ।
الفكر بن : ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੋਸਤ, ਸੁਹਿਰਦ।
الفكر بن : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਓਹ ਤਲਵਾਰ ਜੇਹੜੀ ਓਹਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਹ ਜੰਗ-ਏ-ਨਿਹਾਵੰਦ ਵਿਚ ਲੜੇ ਸਨ। ਏਹ ਤਲਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
الفكر بن : ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਅਲਿਫ ਜੇਹੜਾ ਕਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
الفكر بن : ਵੇਖੋ ਅਲਿਫੀ।
الفكر بن : ਸਿਧਾ; ਅਲਿਫ ਵਰਗਾ ਉੱਚਾ ਲੰਮਾ, 'ਅਲਿਫ' ਅਖਰ ਜੇਹੀ ਸਿਧੀ ਵਸਤੂ; ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਲੰਮਾ ਚੋਲਾ ਜੋ ਬਾਹਾਂ ਬਿਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਲਿਫ ਅੱਖਰ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
الفكر بن : (ਲਕਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ, ਓਹ ਨਾਮ ਜੋ ਇੱਜ਼ਤ, ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੋਵੇ।
الفكر بن : ਮਤਲਬ ਏਹ; ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ।
الفكر بن : ਅੱਬਾਸੀ ਖਲੀਫਾ, ਅਬੂਲਅੱਬਾਸ ਦਾ ਲਕਬ ਜੋ ਮੈਹਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ।
الفكر بن : ਤੁਰਾਨ ਦਾ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੁਸਤਮ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।
الفكر بن : ਰਾਜ, ਸੂਬਾ।

الفكر بن : ਖੁਦਾ ਦੀ ਜਾਤ, ਰੱਬ; ਐ ਖੁਦਾ; ਵਾਹਵਾਹ, ਆਹਾ।
الفكر بن : ਤਕਬੀਰ ਦਾ ਕਲਮਾ ਜੇਹੜਾ ਨਮਾਜ ਵਿਚ, ਜੰਗ ਵਿਚ, ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਹਲਾਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਲਾਹ ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਬਾਂਗ ਦਾ ਵਾਕ, ਹੈਰਾਨੀ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਕ।
الفكر بن : ਈਰਾਨੀ ਹੈਰਾਨੀ, ਪਰਸੰਸਾ ਤੇ ਸ਼ਿਕਵਾ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਏਹ ਵਾਕ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।
الفكر بن : ਹੇ ਅੱਲਾਹ।
الفكر بن : ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ, ਰੰਜ।
الفكر بن : ਹੀਰਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਾ; ਕਲਮ ਘੜਨ ਦਾ ਚਾਕੂ; ਜੋਹਰਦਾਰ ਤੇਜ਼ ਫੈਲਾਦ।
الفكر بن : ਹੀਰਾ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਕਲਮ।
الفكر بن : ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਸਿਫਤ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
الفكر بن : ਹੀਰੇ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ।
الفكر بن : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੀਵਾ।
الفكر بن : ਅਲਮਾਸ ਵਾਂਗ ਵਖ ਵਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ।
الفكر بن : ਚਮਕੀਲਾ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ।
الفكر بن : ਜਰਮਨੀ।
الفكر بن : ਇਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜੇਹੜਾ ਗੀਲਾਨ ਤੇ ਕਜ਼ਵੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਏਹ ਬਾਤਨੀਆਂ ਫ਼ਿਰਕੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ।
الفكر بن : (ਲੋਥ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਿਲਾਵਟਾਂ, ਗੰਦਗੀਆਂ; ਐਬ, ਦੋਸ਼।
الفكر بن : (ਲੋਹ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਖਤੀਆਂ, ਪੱਟੀਆਂ; ਪਟੜੇ, ਪਟੜੀਆਂ।
الفكر بن : (ਲੂਣੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਦਮਾਸ਼, ਗੁੰਭੇ; ਮਸਖਰੇ, ਭੰਡ,

ਰਿੰਦ; ਗੰਦੇ ਮਜ਼ਾਕ।

الوان : (ਲੌਨ **لوان** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਰੰਗ, ਵਖਰੇ ਵਖਰੇ ਰੰਗ, ਕਿਸਮਾਂ।

الوان-نعمت

ਨਿਆਮਤ : ਨਿਆਮਤਾਂ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਨਾਨਾ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥ; ਕਈ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ।

الوجه : ਆਲੂਬੁਖਾਰਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਕ ਫਲ, ਅਲੂਚਾ।

الوداع : ਰੁਖਸਤ, ਵਿਦਾਇਗੀ; ਵਿਦਾ ਕਰਨਾ।

الوس : ਕੌਮ, ਕਬੀਲਾ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ।

الوف : (ਅਲਫ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਜ਼ਾਰਾਂ।

الوهيت : ਖੁਦਾਵੰਦੀ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਛਾਤ; ਪੁਜਾਰੀ, ਮਾਥਾਦਾਰ; ਰੱਬ, ਖੁਦਾ।

الويه : (ਲਿਵਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਝੰਡੇ।

الهام : ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਉਣੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ।

الهي : ਅੱਲਾਹ, ਰੱਬ; ਐਸ਼ੁਦਾ।

الهيات : (ਇਲਾਹੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੱਬੀ ਗੱਲਾਂ, ਦੀਨੀਯਾਤ, ਇਲਮ-ਏ-ਇਲਾਹੀ ਦੇ ਮਸਲੇ, ਓਹ ਗਿਆਨ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਤ ਤੇ ਸਿਫਤਾਂ ਦੀ ਬੈਹਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

الهي : ਰੱਬ, ਇਸ਼ਟ-ਦੇਵਤਾ।

الياس : ਇਕ ਪੈਰੀਬਰ, ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਖਿਜ਼ਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਸਨ।

الياسين : ਹਜ਼ਰਤ ਇਲਯਾਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ।

اليف : ਦੋਸਤ, ਚੰਗਾ ਜਾਣਕਾਰ।

اليم : ਦੁਖਦਾਈ, ਪੀੜਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ام : ਏਹ, ਅੱਜ।

ام : ਮਾਂ, ਮਾਤਾ, ਮੂਲ, ਸੋਮਾ, ਆਦਿ; ਮੁੱਖ ਭਾਗ।

ام-غيلان : ਉੱਮ = ਮਾਂ ਅਤੇ ਗੀਲਾਨ = ਬੋਹਵਚਨ 'ਗੀਲ', ਭੂਤ, ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਮਾਂ; ਕਿੱਕਰ; ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਤ ਸੂਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕਿੱਕਰਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰੋਂਦੇ ਹਨ।

اما : ਲੇਕਿਨ, ਪਰ, ਪਰੰਤੂ, ਜੇ, ਜੇਕਰ, ਅਗਰ; ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ।

اما بعد : ਉਸਤਤ ਜਾਂ ਤਰੀਫ ਪਿੱਛੋਂ, ਹਮਦ ਤੇ ਨਾਅਤ ਪਿੱਛੋਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ।

امثال : (ਅਮਸਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਭਲੇ ਮਾਣਸ, ਭਦਰਪੁਰਸ਼, ਸਾਊ ਵਿਅਕਤੀ; ਬਰਾਬਰ ਦੇ; ਮਿਸਾਲਾਂ।

امجد : (ਅਮਜਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਸਤਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ।

امارت : (ਅਮੀਰ ਦੀ ਪਦਵੀ), ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਸੈਨਾਪਤੀ; ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਅਮੀਰੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਹਕੂਮਤ, ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਕਾਰ; ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ; ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ।

امارت : ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਬੇਹਦ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਬਦੀ ਵੱਲ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ।

اماره : ਬਦ-ਦਿਮਾਗ਼; ਸਰਕਸ਼।

اماكن : (ਮਕਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਮਕਾਨ, ਘਰ, ਥਾਵਾਂ, ਡੇਰੇ।

اماكن-شريفه

ਸ਼ਰੀਫਾ, ਮਕਾਨ-ਮੁਬਰਕ

ਮਕਦਸੇ, ਅਮਾਕਿਨ-ਏ-ਮੁਤਬਰਕਾ

ਮਕਾਨ-ਏ-ਮੁਕਦੱਸਾ :

ਪਵਿਤਰ ਥਾਵਾਂ, ਤੀਰਥ, ਜ਼ਿਆਰਤਗਾਹਾਂ; ਦਰਗਾਹਾਂ।

اماله : ਮਾਇਲ ਕਰਨਾ, ਰੁਚਤ ਕਰਨਾ, ਝੁਕਾਉਣਾ; ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਕੰਨੇ ਨੂੰ ਲਾਂ () ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਜਿਵੇਂ 'ਹਿਸਾਬ' ਤੋਂ ਹਿਸੇਬ, 'ਜਹਾਜ਼' ਤੋਂ ਜਹੇਜ਼, 'ਕਿਤਾਬ' ਤੋਂ ਕਿਤੇਬ।

امام : آغا، ہادی، مہی، اگے
 خلنے والا جہاں جس سے پیٹ لےکھ لےکھ;
 نماز پڑھنے والا; ہارمک مہی،
 تسمیہ کے دانیہ کے پورے کا لہما
 دانا۔

امام جمعہ :
 جمعہ (سُکرتوار) کی نماز پڑھنے
 والا آغا۔

امام بارہ :
 اسی امام حسن حسین کے مہار ہونے کے
 لےکھ دہشتاں نے آؤٹ، اسی کے
 مہارم کے دیناں دیکھ کر بلا کے
 اسی کے دیکھ کر تڑپا کر دیں ہیں۔

امام زاہد :
 امام کے پوتے۔

امام غزالی ،
امام محمد غزالی ،
مُرشد غزالی ،
امام غزالی :
 امام غزالی (تیس) کے رہنے والے ایک
 پرمیٹ مہارمان دیکھنا کے 450
 ہجری دیکھ جہانیا کے 505 ہجری
 دیکھ ڈیڑے ہوئے۔

امامیہ :
 شہا کے ایک
 ڈیرک جہڑا ہارے ایمان کے
 کسے نے ایمان نہیں مہندا،
 اسی لےکھ اسی
 نے ہجرت مہارم ساہب کے
 اوتار-اہکار مہندے ہن۔

امال :
 اہام، سچ، سچ، سچ;
 سچ، پناہ، ہڈا، مہی۔

الامان :
 اہام۔

امانی :
 (ایمانی) آغا،
 امن کے آغا، اہام۔

امت :
 گولی، ہادی۔

امت :
 جہاد، ٹیلا، کیم، ڈیرک،
 سہارے; اسی ہارم کے اہام۔

امتی :
 اسی مہارم کے، ایک
 ہارم نے مہندے۔

امتحان :
 پریکٹس،

اہام، نیک، سچ پڑتال;
 پڑتال، سچ، تسمیہ۔

امتداد :
 دہانیا کے،
 لہما۔

امتداد حیات :
 ہمارے: اہم کے لہما۔

امتداد زمان :
 ہمارے: سچ کے۔

امتداد :
 مہار،
 مہار، کتا کے، مہار،
 مہار، مہار، مہار،
 مہار، مہار، مہار، مہار۔

امتداد :
 رے، مہار،
 رے، رے، رے، رے، رے، رے۔

امتداد :
 تسمیہ کرنا،
 ڈیرک کرنا، اہم کرنا،
 ڈیرک، اہم،
 دیکھنا، دیکھنا
 ہر کے سہارے کے
 نے پڑتال۔

امتداد نامہ :
 دیکھنا پڑتال،
 لہما۔

امتداد :
 سہار،
 سہار، تسمیہ کے
 اہم کے گہ;
 دہانیاں نالے
 دیکھنا، رے
 دیکھنا۔

امثال :
 (مہار) کے
 سہارے، ہمارے،
 ہمارے۔

امثال :
 (مہار) کے
 سہارے، سہارے،
 مہارے-مہارے
 مہارے۔

امجد :
 سہارے،
 سہارے۔

امد :
 مہار، اہم،
 ڈیرک، ڈیرک۔

امد :
 سہارے دہانیا
 ہوتے۔

امداد :
 سہارے کرنا،
 سہارے، سہارے۔

امر :
 مہار، اہام،
 اہام-
 دہانیا (دہانیا) کے
 ہمارے، گہ،
 دہانیا، تسمیہ،
 ہمارے، مہار۔

امر اول :
 ہمارے

ਬੁੱਧੀ।
ਅਮਰ-ਏ-ਮਾਅਰੂਫ : ਅਮਰ ਮੇਰੂਫ :
 ਨੇਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ
 ਹੁਕਮ ਦਸਣਾ।
ਅਮਰ-ਉ-ਨਹੀ : ਹੁਕਮ ਤੇ
 ਮਨਾਹੀ।
ਅਮਰ ਉਮਰਾ : (ਅਮੀਰ ਅਮਰ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਮਾਲਦਾਰ ਲੋਕ, ਅਧਕਾਰੀ।
ਅਮਰਾਜ਼ : (ਮਰਜ਼ ਅਮਰ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਬੀਮਾਰੀਆਂ।
ਅਮਰਦ : ਓਹ ਗਭਰੂ ਜਿਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ
 ਮੁੱਛ ਨਾ ਨਿਕਲੀ ਹੋਵੇ, ਅਲੁਆਂ ਮੁੰਡਾ।
ਅਮਰੋਜ਼ : ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ, ਅਜਕਲ੍ਹ;
 ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ।
ਅਮਰੋਜ਼-ਉ-ਫਰਦਾ :
 ਅੱਜ ਤੇ ਕਲ੍ਹ, ਏਹ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਅਗਲੀ
 ਦੁਨੀਆ।
ਅਮਰੋਜ਼-ਉ-ਮਰੋਜ਼ : ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਕਰਨਾ, ਟਾਲਦੇ
 ਰੋਹਣਾ।
ਅਮਰੋਜ਼-ਉ-ਮਰੋਜ਼ : (ਮਿਜ਼ਾਜ ਅਮਰ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਤਬੀਅਤਾਂ, ਸੁਭਾ, ਵਖ ਵਖ ਚੀਜ਼ਾਂ
 ਦੇ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਜੋ ਹਾਲਤਾਂ ਬਣਨ।
ਅਮਸਾਸ : ਮਸ ਕਰਨਾ, ਛੋਹਣਾ,
 ਛੁਹਾਣਾ, ਰਗੜਨਾ, ਰਗੜਾਉਣਾ।
ਅਮਸਾਕ : ਕਜ਼ੀਸੀ, ਬੰਦ ਕਰਨਾ,
 ਰੋਕਣਾ, ਬੋਲਣੇ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ, ਚੁੱਪ ਰੋਹਣਾ,
 ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਨਾ; ਥੁੜ, ਘਾਟ, ਇਕ ਦਵਾ
 ਜੇਹੜੀ ਭੋਗ ਲੰਮੇਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ
 ਹੈ।
ਅਮਸਾਲ : ਇਸ ਸਾਲ।
ਅਮਸਾਲੀਨ : ਇਸੇ ਸਾਲ ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ।
ਅਮਸ਼ਬ : ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ, ਏਹ ਜਾਂ
 ਇਸ ਰਾਤ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਮਸਾਰ : (ਮਿਸਰ ਅਮਰ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਰ, ਕਈ ਨਗਰ।
ਅਮਜ਼ਾ : ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਦਸਤਖਤ

ਕਰਨਾ; ਦਸਤਖਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਮੋਹਰ; ਹੁਕਮ,
 ਫ਼ਰਮਾਨ।
ਅਮਜ਼ਾ ਅਸ਼ਤਨ : ਇਮਜ਼ਾ ਦਾਸ਼ਤਨ :
 ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ।
ਅਮਕਾਨ : ਤਾਕਤ ਦੇਣਾ, ਅਵਸਰ
 ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ; ਮੌਕਾ, ਅਵਸਰ: ਸੰਭਵ ਹੋਣਾ,
 ਹੋ ਸਕਣਾ, ਸੰਭਾਵਨਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ
 ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣਾ।
ਅਮਕਾਨੀ : ਸੰਭਵ।
ਅਮਕਿਨਾ : (ਮਕਾਨ ਅਮਕਨ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਕਈ ਮਕਾਨ, ਥਾਵਾਂ।
ਅਮਲ : ਆਸ, ਇੱਛਾ।
ਅਮਲਾ : ਲਿਖਣਾ, ਲਿਖਵਾਉਣਾ,
 ਵਰਨਮਾਲਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਣਾ,
 ਲਿਖਤ; ਮੋਹਲਤ ਦੇਣਾ; ਪੁਰ ਕਰਨਾ, ਭਰਨਾ।
ਅਮਲਾ-ਨਵੀਸ : ਠੀਕ
 ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।
ਅਮਲਾਕ : (ਮਿਲਕ ਅਮਲਾਕ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ,
 ਮਾਲ ਦੌਲਤ।
ਅਮਲਾਕ-ਏ-ਮਨਕੂਲਾ : ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ।
ਅਮਲਾਕ-ਏ-ਮਨਕੂਲਾ : ਚਲ ਜਾਇਦਾਦ।
ਅਮ ਉਮਮ : (ਉਮਤ ਅਮਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
 ਉਮਤਾਂ, ਜਮਾਤਾਂ, ਟੋਲੇ: ਇੱਕੋ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕ,
 ਫ਼ਿਰਕੇ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ।
ਅਮਨ : ਸ਼ਾਂਤੀ, ਚੈਨ, ਅਰਾਮ, ਤੱਸਲੀ,
 ਸਕੂਨ; ਸੁਰਖਿਅਤ ਹੋਣਾ; ਸੁਰਖਿਆ, ਬਚਾ।
ਅਮਨੀਯਤ : ਨਿਡਰ ਹੋਣਾ; ਬਚਾ,
 ਸੁਰਖਿਆ, ਬਚਾ ਦੀ ਥਾਂ।
ਅਮਨੀਯਤ ਉਮਨੀਯਤ : ਇਛਾ, ਚਾਹ, ਆਸ।
ਅਮਵਾਤ : (ਮੌਤ ਮੁਅਤ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਮੌਤਾਂ।
ਅਮਵਾਤ : (ਮੱਈਯਤ ਮੁਅਤ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਮੁਰਦੇ।
ਅਮਵਾਤ-ਏ-ਅਹਮਰ

: ਸ਼ਹੀਦ; ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ।
امواج : (ਮੌਜ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੈਹਰਾਂ, ਛੱਲਾਂ।
اموال : (ਮਾਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੌਲਤਾਂ, ਪੈਸਾ, ਰੁਪਈਆ, ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ, ਵਸਤਾਂ; ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਗੀਰਾਂ।
امور : (ਅਮਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਾਰ, ਮਾਮਲੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ।
امور جميله : ਸੁੰਦਰ ਵਸਤਾਂ।
امور خارج : ਉਮਰ-ਏ-ਖਾਰਿਜ਼ਾ : ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ।
امور داخله : ਉਮਰ-ਏ-ਦਾਖਿਲਾ : ਮੁਲਕ ਦੇ ਘਰੇਲੀ ਮਾਮਲੇ।
امور دولتي : ਉਮਰ-ਏ-ਦੌਲਤ-ਉ-ਦੀਨ : ਰਾਜ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ।
امور عامه : ਉਮਰ-ਏ-ਆਮਾ, **امور عموم** : ਉਮਰ-ਏ-ਅਮੂਮ : ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ।
امهات : (ਉੱਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਾਵਾਂ।
امهات سفلى : ਉਮਹਾਤ-ਏ-ਸਿਫਲੀ **امهات طبعی** : ਉਮਹਾਤ-ਏ-ਤਬਈ : ਚਾਰ ਭੋਤਕ ਗੁਣ, ਚਾਰ ਮੂਲ ਸੁਭਾ, ਚਾਰ ਤਤ, ਅਗ, ਪਾਣੀ, ਮਿਟੀ, ਹਵਾ।
امهات علوی : ਉਮਹਾਤ-ਏ-ਉਲਵੀ : ਰੂਹਾਂ।
امهانی : ਉਮਹਾਨੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਤਾਲਬ ਦੀ ਬੇਟੀ, ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਸਕੀ ਭੈਣ ਸੀ।
امير : ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਸਰਦਾਰ, ਰਈਸ, ਨੇਤਾ; ਮੁਫਤੀ; ਧਨਵਾਨ; ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
امير آب حيوان : ਅਮੀਰ-ਏ-ਆਬ-ਹੈਵਾਨ : ਆਬ-ਏ-ਹੱਯਾਤ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਖਾਜਾ ਖਿਜਰ।
امير اخور : ਅਮੀਰ-ਆਖੁਰ :

ਦਰੇਗਾ- ਅਸਤਬਲ।
اميرالامرا : ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਬੋਹਤ ਵਡਾ ਰਈਸ।
اميرالبحر : ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜੇ ਦਾ ਮੁਖੀ।
اميرالجیوش : ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਸੈਨਾਪਤੀ।
اميرالمومنين : ਮੋਮਿਨੀਨ: ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਖਲੀਫਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
اميرانه : ਸ਼ਾਹੀ, ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਿਆਂ ਵਰਗਾ।
اميرتوپخانه : ਅਮੀਰ-ਏ-ਤੋਪਖਾਨਾ : ਤੋਪਖਾਨੇ ਦਾ ਮੁਖੀ।
امير حج : ਅਮੀਰ-ਏ-ਹੱਜ : ਹਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।
اميرداد : ਅਮੀਰ-ਏ-ਦਾਦ : ਹਾਕਮ ਅਦਾਲਤ, ਮੁਨਸਫ਼।
اميرزاه : ਅਮੀਰ ਦਾ ਪੁਤਰ।
امير صاحب لوق : ਅਮੀਰ-ਏ-ਸਾਹਿਬ-ਦਲਕ : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ।
اميركبير : ਅਮੀਰ-ਏ-ਕਬੀਰ : ਵਡਾ ਅਮੀਰ, ਬੋਹਤ ਦੌਲਤਮੰਦ।
اميرنظام : ਅਮੀਰ-ਏ-ਨਿਜ਼ਾਮ : ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।
امیری : ਅਮੀਰੀ : ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ।
امين : ਅਮੀਨ : ਅਮਾਨਤ ਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਰਖਿਅਤ, ਅਜ਼ਾਦ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ; ਸਾਲਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
امين الملتيمين الدوله : ਅਮੀਨੁੱਲਮਿੱਲਤ ਯਮੀਨੁੱਦੌਲਾ : ਧਰਮ ਦਾ ਅਮਾਨਤੀ ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸੁਲਤਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਖਲੀਫੇ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਸੁਆਹ ਹੋਏ ਦਾਣੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਅਨਾਰਗੀਰਾ : ਅਨਾਰ-ਗੀਰਾ
ਅਨਾਰਗੀਵਾ : ਪੇਸ਼ਤ ਦਾ ਡੰਡਾ।

ਅਨਾਰਿਅਸਿਨ : ਅਨਾਰ-ਏ-ਯਾਸੀਨ :
 ਉਹ ਅਨਾਰ ਦਾ ਫਲ ਜੇਹੜਾ ਨੌ-ਰੋਜ਼ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਰਾ-ਏ-ਯਾਸੀਨ ਕਈ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਫਿਰ ਬੀਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ।

ਅਨਾਰੀਨ : ਜੰਗ।

ਅਨਾਸ : (ਨਾਸ ਨਾਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਆਦਮੀ।

ਅਨਾਸੀ : (ਅਨਸੀ ਅਨਸੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਆਦਮੀ।

ਅਨਾਤੂਲੀ : ਐਨਾਟੋਨੀਆ, ਛੋਟਾ ਏਸ਼ੀਆ।

ਅਨਾਮ : ਖਲਕਤ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਲੋਕਾਈ; ਜਿੰਨ, ਦੇਵ ਤੇ ਇਨਸਾਨ।

ਅਨਾਮਿਲ : (ਅਨਮਿਲ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਉਂਗਲਾਂ; ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ।

ਅਨਾਨੀਯਤ : ਖੁਦੀ, ਆਪਾ, ਹਉਮੇ, ਗਰੁਰ, ਹੰਕਾਰ, ਨਿਜ-ਪਰਸ਼ੰਸਾ, ਸਵਾਰਥ।

ਅਨਾਹੀਦ : ਸੁੱਕਰ ਤਾਰਾ।

ਅਨਾਈ : ਮਖਲੂਕ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਦਿਸਦਾ ਸੰਸਾਰ।

ਅਨਾਈ : ਅਨਾੜੀ, ਗੰਵਾਰ, ਮੂਰਖ।

ਅਨਬ : ਬੈਂਗਣ।

ਅਨਬਾਤ : ਉਂਗਣਾ, ਉਂਗਾਉਣਾ (ਘਾਹ ਦਾ)।

ਅੰਬਾਰ : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੱਕੋ ਨੱਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਢੇਰ, ਭੰਡਾਰ; ਤਲਾ, ਛੱਪੜ; ਰੇਹ; ਘਰ ਜਾਂ ਕੰਧ ਦਾ ਡਿਗਣਾ; ਬਰਬਾਦੀ; ਚਾਰਾ, ਪੱਠੇ।

ਅੰਬਾਰਖਾਨਾ : ਗਲੇ ਦਾ ਗੋਦਮ; ਅਸਲਾਖਾਨਾ।

ਅੰਬਾਰਦਾਰ : ਅਸਲਾਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ।
 ਅੰਬਾਰਦਾਰੀ : ਕਾਲ ਜਾਂ ਅੰਨ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ ਅੰਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰ।
 ਅੰਬਾਰਦਾਰੀ : ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੀ ਬੰਹਤਾਤ, ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਦੌਲਤ।
 ਅੰਬਾਰਦਨ : ਭਰਨਾ, ਢੇਰ ਕਰਨਾ।
 ਅੰਬਾਰਦਾ : ਭਰਿਆ ਭਰੁੰਨਾ, ਤੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਮੀਰ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ।
 ਅੰਬਾਰਿਸ਼ : ਭਰਤੀ; ਭਰਤ।
 ਅੰਬਾਰੀਦਨ : ਭਰਨਾ, ਭਰਾਉਣਾ; ਢਾਹੁਣਾ।
 ਇੰਬਾਰ : (ਈਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਇਸ ਵਾਰ।
 ਅੰਬਾਬ : ਸਾਥੀ, ਸੰਗੀ, ਭਾਈਵਾਲ, ਜੇਟੀਦਾਰ, ਬੇਲੀ।
 ਅੰਬਾਬਨਾਕ : ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ।
 ਅੰਬਾਬੀ : ਭਾਈਵਾਲੀ।
 ਅੰਬਾਗ : ਸੌਂਕਣ; ਓਹ ਇਸਤਰੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਵੌਹਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਰਹੇ, ਰਖੇਲ।
 ਅੰਬਾਨ, ਅੰਬਾਨਾ : ਚਮੜਾ, ਖਲ; ਚਮੜੇ ਦਾ ਥੈਲਾ, ਚਮੜੇ ਦਾ ਬਣਿਆ, ਖੁਰਜ਼ੀ; ਮਸ਼ਕ; ਪੌਂਕਣੀ; ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ, ਪੇਟੂ; ਨਿਕੰਮਾ।
 ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਬਾਦ : ਪੇਟ, ਪੌਂਕਣੀ।
 ਅੰਬਾਨ-ਬਾਰ : ਪੇਟੂ, ਮੋਟਾ, ਨਿਕੰਮਾ।
 ਅੰਬਾਨਚਾ : ਥੈਲੀ।
 ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਖਿਬਰ : ਲੋਟਾ।
 ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਸਲਿਮਾਨ : ਜਾਦੂ ਦਾ ਥੈਲਾ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਜੇ

ਚੀਜ਼ ਚਾਹੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇ।
 ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਸ਼ਿਨਾਵਰ : ਤਰਨ ਵਾਲੀ ਪੇਟੀ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ਕ।
 ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਨਫਤ : ਚਮੜੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਰੂਦ ਆਦਿ ਭਰ ਕੇ ਤੇ ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਹੱਥ-ਗੋਲਾ।
 ਅੰਬਰ : ਚਿਮਟਾ।
 ਅੰਬੁਰਾ : ਓਹ ਉਠ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਲ ਝੜ ਗਏ ਹੋਣ, ਦਾਣੇ ਵੇਣ ਵਾਲਾ ਉਠ; ਦੱਰਾ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚਲਾ ਲਾਂਘਾ; ਚਿਮਟੀ (=ਅੰਬਰ)
 ਇੰਬਿਸਾਤ : ਖੇੜਾ, ਪਰਸੰਨਤਾ; ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਫੈਲਣਾ।
 ਅੰਬੁਬਾ : ਲੋਟੇ ਦੀ ਟੁਟੀ।
 ਅੰਬੋਹ : ਇਕਠ, ਹਜ਼ੂਮ, ਭੀੜ।
 ਅੰਬੋਹ-ਰੀਸ਼ : ਸੰਘਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ।
 ਅੰਬੋਹਨਾਕ : ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ।
 ਅੰਬੋਹੀ : ਗਾੜ੍ਹਾਪਨ; ਇਕੱਠ, ਭੀੜ।
 ਅੰਬਾ : ਅੰਬ।
 ਅੰਬੀਯਾ : (ਨਬੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਗੰਬਰ, ਨਬੀ, ਰਸੂਲ।
 ਅੰਬੀਰ : ਗੁਲਾਬ; ਰੱਜ, ਫਿਡ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ; ਮਿਟੀ; ਧਰਮ; ਕਨੂੰਨ, ਸੰਸਥਾ।
 ਇੰਤਿਬਾਹ : ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਨਾ, ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗਣਾ, ਐਲਾਨ, ਵਿਗਿਆਪਨ, ਸੂਚਨਾ।
 ਇੰਤਿਖਾਬ : ਚੋਣ, ਚੁਣਨਾ, ਚੋਣ ਕਰਨਾ; ਛਾਂਟਣਾ।
 ਇੰਤਿਖਾਬ-ਆਲੂਦ : ਇੰਤਿਖਾਬ-ਆਲੂਦ : ਚੋਣ।
 ਇੰਤਿਖਾਬੀ : ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।
 ਇੰਤਿਸਾਬ : ਸਬੰਧਤ ਕੀਤਾ

ਹੋਇਆ, ਸਬੰਧ ਜੋੜਨਾ, ਅੱਗਾ ਪਿਛਾ ਦਸਣਾ; ਸਬੰਧ, ਰਿਸ਼ਤਾ; ਵਾਸਤਾ, ਬੰਸਾਵਲੀ।

ਇੰਤਿਸ਼ਾਰ : ਫੈਲ ਜਾਣਾ, ਪਰਸਾਰ ਕਰਨਾ, ਨਸ਼ਰ ਕਰਨਾ; ਪਰਸਾਰ, ਪਰਚਾਰ, ਗੜਬੜ, ਹੰਗਾਮਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ, ਫਿਕਰ; ਸ਼ੋਹਵਤ।

ਇੰਤਿਜ਼ਾਰ : ਰਾਹ ਵੇਖਣਾ, ਉਡੀਕਣਾ, ਆਸ ਰਖਣਾ; ਉਡੀਕ, ਆਸ, ਉਮੀਦ।

ਇੰਤਿਜ਼ਾਰ-ਆਮੇਜ਼ : ਉਡੀਕ-ਸੈਹਤ, ਆਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ।

ਇੰਤਿਜ਼ਾਰ-ਕਸ : ਉਡੀਕਵਾਨ।

ਇੰਤਿਜ਼ਾਮ : ਬੰਦੋਬਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਸੂਤਰ-ਬੱਧ ਹੋਣਾ, ਲੜੀ ਵਿਚ ਪਰੋਤੇ ਜਾਣਾ, ਕੰਮ ਦਾ ਠੀਕ ਹੋਣਾ; ਪਰਬੰਧ, ਨੇਮ, ਤਰਤੀਬ, ਤਦਬੀਰ।

ਇੰਤਿਕਾਦ : ਨਕਦ ਲੈਣਾ, ਭੋਹ 'ਚੋਂ ਦਾਣੇ ਅੱਡ ਕਰਨਾ, ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਪਰਖਣਾ, ਪੜਚੋਲ ਕਰਨਾ, ਟਿਪਣੀ ਦੇਣਾ।

ਇੰਤਿਕਾਲ : ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਬਦਲਨਾ, ਬਦਲੀ, ਨਕਲ ਕਰਨਾ; ਉਲਥਾਉਣਾ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ; ਜਲਾਵਤਨੀ, ਮੁਲਕ ਬਦਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਮੌਤ।

ਇੰਤਿਕਾਲ-ਕੁਨੰਦਾ : ਇੰਤਿਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਦਲਨ ਵਾਲਾ।

ਇੰਤਿਕਾਲ-ਗੀਰੰਦਾ : ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਇੰਤਿਕਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਇੰਤਿਕਾਲ-ਨਾਮਾ : ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼।

ਇੰਤਿਕਾਲੀ : ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਇੰਤਿਕਾਲੀ ਰਸੂਮ : ਇੰਤਿਕਾਲ ਦੀ ਫੀਸ।

ਇੰਤਿਕਾਮ : ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਵੈਰ ਕੱਢਣਾ, ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਕੈਹਣਾ; ਬਦਲਾ, ਵੈਰ।

ਇੰਤਿਕਾਸ : ਉਲਟਾ ਹੋਣਾ, ਉਲਟ ਜਾਣਾ, ਮੁਧੇ ਮੂੰਹ ਹੋਣਾ।

ਇੰਤਿਹਾ : ਅੰਤ, ਅਖੀਰ, ਆਖਰੀ ਹੱਦ ਜਾਂ ਸੀਮਾ, ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਾ; ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਸਮਾਪਤੀ।

ਅਨਸਾ : ਮਾਦਾ, ਇਸਤਰੀ।

ਅੰਜਾਮ : ਅਖੀਰ, ਅੰਤ ਹੱਦ, ਸੀਮਾ, ਨਤੀਜਾ; ਜ਼ਮੀਨਾ, ਪਰੀਸ਼ਿਸ਼ਟ; ਦੁੱਖ, ਸੋਗ।

ਅੰਜਾਮ-ਯਾਫਤ : ਏਹ ਸਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅੰਜਬਾਰ, ਇੰਜਬਾਰ : ਇਕ ਬੂਟੀ ਜੋ ਦਰਿਆ ਫਰਾਤ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉਗਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਰਬਤ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਅੰਜਬੀਨ : (ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਅੰਗਬੀਨ **ਅੰਗਬੀਨ** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ) ਸ਼ੈਹਦ।

ਇੰਜਿਬਾਬ : ਜਜ਼ਬ ਹੋਣਾ, ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ, ਤੇਜ਼ ਚਲਣਾ, ਖਿੱਚ, ਰੁਚੀ, ਝੁਕਾ; ਪਿਆਰ, ਸਨੇਹ।

ਇੰਜਿਲਾ : ਰੋਸ਼ਨ ਹੋਣਾ, ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ, ਗਮ ਦੂਰ ਹੋਣਾ, ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਰੈਹਣਾ; ਬੇਵਤਨ ਹੋਣਾ, ਦੇਸ਼ ਬਦਰ ਹੋਣਾ।

ਅੰਜੁਮ : (ਨਜਮ **ਨਜਮ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਤਾਰੇ।

ਅੰਜੁਮ-ਏ-ਰੋਜ਼,

ਅੰਜੁਮ-ਏ-ਸੋਜ਼ : ਸੂਰਜ।

ਅੰਜੁਮ-ਸਿਪਾਹ : ਤਾਰਿਆਂ ਜਿੱਡਾ ਲਸ਼ਕਰ, ਭਾਰੀ ਲਸ਼ਕਰ।

ਅੰਜੁਮ-ਸ਼ਿਕੋਹ : ਸਤਾਰਿਆਂ ਵਰਗੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ।

ਅੰਜੁਮ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਨਜ਼ਮੀ; ਚੌਕੀਦਾਰ।

ਅੰਜੁਮ-ਕਦਾ : ਸਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬਾਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਹੋਣ।

ਅੰਜੁਮਨ : ਜਮਾਤ, ਸੰਸਥਾ, ਸਭਾ; ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ; ਭੀੜ, ਇੱਕਠ।

ਅੰਜੁਮਨ-ਅਫਰੋਜ਼ : ਸਭਾ ਦੀ ਰੌਣਕ।

ਅੰਜੁਮਨ-ਸਾਯ : ਸਾਥੀ, ਬੇਲੀ।

انجمن طراز : سزا
 ਦਾ ਗੈਰਣਾ, ਮਜਲਸ ਦੀ ਰੈਂਟਕ।

انجمن کردن :
 ਇੱਕਠ ਕਰਨਾ।

انجمن کھکشان :
 ਕਹਕਸ਼ਾਂ : ਅਕਾਸ਼-ਗੰਗਾ।

انجمن گاه : ਮਜਲਸ
 ਦੀ ਥਾਂ।

انجمن گروں پیما :
 ਏ-ਗਰਦੂ ਪੈਮਾ : ਸਤ ਸਤਾਰੇ, ਸਤ ਰਿਸ਼ੀ।

انجن : ਪੀਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਰਮਾ।

انجیر : ਅੰਜੀਰ, ਅੰਜੀਰਾ :
 ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੁਖ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ; ਮੋਰੀ।

انجيل : ਖੁਸ਼ਬਰੀ; ਅਸਮਾਨੀ
 ਪੁਸਤਕ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਤੇ ਨਾਜ਼ਿਲ
 ਹੋਈ; ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਕ ਗਰੰਥ।

اهل انجيل, **انجيلی**
अहल-ਏ-ਇੰਜੀਲ : ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ
 ਵਾਲੇ, ਈਸਾਈ।

انحراف : ਮੁੜਨਾ, ਵਿਰੁਧ
 ਹੋਣਾ, ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ, ਬਚਣਾ; ਬਦਲਣਾ;
 ਨਾਫਰਮਾਨੀ, ਹੁਕਮ-ਅਦੂਲੀ, ਇਨਕਾਰ,
 ਮੁਖਾਲਫਤ, ਬਗ਼ਾਵਤ; ਟੇਢੀ ਚਾਲ, ਭੈੜੀ
 ਆਦਤ; ਨੁਕਸ, ਬੀਮਾਰੀ।

انحصار : ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ,
 ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ; ਘਿਰ ਜਾਣਾ, ਕਿਲ੍ਹੇਬੰਦ ਹੋ
 ਜਾਣਾ, ਰੁਕ ਜਾਣਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਸਮਾ ਜਾਣਾ;
 ਘੇਰਾ, ਰੋਕ, ਕਿਲ੍ਹਾਬੰਦੀ; ਬੰਦਸ਼, ਮਨਾਹੀ;
 ਅਧਾਰ।

انحطاط : ਥੱਲੇ ਲੈਹਣਾ, ਘਟ
 ਜਾਣਾ, ਘਾਟੇ ਵਲ ਜਾਣਾ, ਨਿਰਖ ਦਾ ਘਟ
 ਜਾਣਾ; ਕਮੀ, ਘਾਟ; ਪਤਨ।

اند : ਥੋੜ੍ਹੇ, ਕਈ; ਇਤਨਾ, ਕਿੰਨਾ, ਬੋਹਤ
 ਸਾਰੇ, ਕਿੰਨੇ ਹੀ; ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤਕ; ਅਣਗਿਣਤ
 ਅੰਕੜੇ, ੫੦੦ ਤੋਂ ੧੫੦੦੦ ਤਕ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ
 ਸਮਾਂ, ਉਮੀਦ, ਧੰਨਵਾਦ, ਸ਼ਕ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨੀ
 ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ।

انداختن : ਪਾਉਣਾ, ਸੁੱਟਣਾ;
 ਬਣਾਉਣਾ, ਸੰਵਾਰਨਾ; ਵਿਛਾਉਣਾ; ਬਾਹਰ

ਕਢਣਾ; ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ, ਖਿੰਡਾਉਣਾ,
 ਖਲਾਰਨਾ, ਤੋਪ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣਾ।

اندار : ਕਹਾਣੀ, ਅਫਸਾਨਾ, ਗਲਪ।

انداز : ਅਨੁਮਾਨ, ਤਖਮੀਨਾ; ਮਾਪ,
 ਨਾਪ, ਪੈਮਾਨਾ, ਮਾਪਦੰਡ, ਕਦਰ, ਮਰਤਬਾ,
 ਰੁਤਬਾ; ਤੌਰ, ਤਰੀਕਾ, ਨਖਰਾ; ਇਰਾਦਾ,
 ਨਿਸਚਾ; ਮੰਤਵ, ਮਨੋਰਥ।

اندازه : ਅਨੁਮਾਨ, ਤਖਮੀਨਾ;
 ਮਾਪ, ਤੇਲ; ਮਿਕਦਾਰ, ਪੈਮਾਨਾ, ਅਨੁਮਾਨ,
 ਯੋਗ, ਸਮਾਨਤਾ; ਨਕਲ, ਨਮੂਨਾ।

اندازه گیر : ਅੰਦਾਜ਼ਾ
 ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅਨੁਮਾਨ-ਕਰਤਾ।

اندام : ਸਰੀਰ; ਜੁਸਾ, ਕਦ, ਅੰਗ,
 ਜੋੜ; ਨਿਯਮ; ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ,
 ਸੁੰਦਰਤਾ; ਨਿਯਮ; ਰੋਸ਼ਨ, ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ;
 ਚੰਗਾ ਅਸਲਾ, ਵੇਹੜਾ, ਘਰ ਅਗੇ ਖੁਲ੍ਹਾ
 ਮੈਦਾਨ।

اندام-ਏ-ਦਾਨا :
 ਅਗਲੀ ਉਂਗਲ।

اندام نهانی :
 ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

اندر : (ਅੰਦਰੂਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ)
 ਵਿਚ, ਵਿਚਕਾਰ।

اندراب, **ਇੰਦਰਾਬ** :
 ਖੁਰਾਸਾਨ ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੇ ਇਕ
 ਸ਼ੈਹਰ ਜੋ ਗਜ਼ਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ; ਗੀਲਾਨ ਦੇ ਇਕ
 ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ।

اندراج : ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ
 ਲਪੇਟਿਆ ਜਾਣਾ; ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਦਰਜ
 ਹੋਣਾ; ਐਂਟਰੀ (ਕੋਸ਼ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ);
 ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ।

اندران : (ਅੰਦਰ +
 ਆਨ ਆਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ) ਉਸ ਵਿਚ।

اندر بای,
اندر بایست :
 ਅਵੱਸ਼ਕ; ਜ਼ਰੂਰਤ, ਹਾਜ਼ਤ; ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ੈ।

اندر بیگ : ਵੱਡਿਆਂ ਮਹਾਨ
 ਆਦਮੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪਰਵਾਨ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

اندراجاه **ਅੰਦਰ ਜਾਹ** : ਅੰਦਰਲੀ ਥਾਂ; ਵਾਧੂ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹੋਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਈਰਾਨੀ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

اندرخور, **ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ**, **ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ**, **ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ**, **ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ**, **ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ**, **ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ** : ਯੋਗ, ਉਚਤ; ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ।

اندرز **ਅੰਦਰਜ਼** : ਅੰਤਮ ਵਸੀਅਤ; ਨਸੀਹਤ, ਸਿਖਿਆ, ਲਿਖਤ, ਪੁਸਤਕ।

اندرکشیدن **ਅੰਦਰ ਕਸ਼ੀਦਨ** : ਪੌਹਚਣਾ, ਜਾਣਾ, ਅਪੜਨਾ; ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨਾ, ਲਸ਼ਕਰ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਨਾ; ਫੌਜ ਭੇਜਣਾ।

اندرگاهان **ਅੰਦਰ-ਗਾਹਾਨ** : ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸਮਾਂ, ਦਰਮਿਆਨਾ ਵਕਫ਼ਾ: ਪੰਜ ਵਧਾਏ ਗਏ ਦਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਈਰਾਨੀ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

اندروار **ਅੰਦਰਵਾ**, **اندرواه**, **ਅੰਦਰਵਾਹ**, **اندرواي** **ਅੰਦਰਵਾਇ** : ਉਲਟਾ, ਮੁਢਾ, ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਇਛਕ, ਲੋੜਵੰਦ; ਇਛਾ; ਲੋੜ।

اندروس **ਅੰਦਰੂਸ** : 'ਹਾਰੂ' ਦੇ ਪਰੇਮੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਯੂਨਾਨੀ ਪਰੀਤ ਕਹਾਣੀ ਹੀਰੋ ਲੀਅੰਦਰ ਦੇ ਈਰਾਨੀ ਰੂਪਾਂਤਰ ਵਿਚ ਹਾਰੂ (ਹੀਰੋ) ਦਾ ਪਰੇਮੀ।

اندرون **ਅੰਦਰੂਨ** : ਅੰਦਰ, ਵਿਚ, ਵਿਚਕਾਰ; ਹਿਰਦਾ, ਅੰਦਰਲਾ; ਜਨਾਨਖਾਨਾ।

اندررفت **ਅੰਦਰ ਰਫਤਨ**, **اندر رفتن** **ਅੰਦਰ ਰਫਤਨ** : ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ, ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

اندرونه **ਅੰਦਰੂਨਾ** : ਚਾਦਰ; ਕਮੀਜ਼, ਫਤ੍ਰਹੀ; ਤਖ਼ਤਾ।

اندرونی **ਅੰਦਰੂਨੀ** : ਅੰਦਰਲਾ, ਵਿਚਲਾ; ਬਰੀਕ ਮਲਮਲ।

اندرهست **ਅੰਦਰਹਸਤ** : ਜੰਗਲੀ ਕੇਸਰ।

اندري **ਅੰਦਰੀ** : ਮੋਟੀ ਤੇ ਸਖਤ ਰਸੀ।

اندریمان **ਅੰਦਰੀਮਾਨ** : ਤੁਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋਹੜਾ ਅਫ਼ਰਾਸੀਯਾਬ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਏਹ ਪੈਹਲਵਾਨ ਗੁਰਗੀਨ ਦੇ ਹਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

اندریں **ਅੰਦਰੀਂ** : (ਅੰਦਰ+ਈਂ=; **اندرایں**) ਇਸ ਵਿਚ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ।

انديدا **ਇੰਦਿਦਾ** : ਦਫ਼ਾ ਹੋਣਾ, ਦੂਰ ਹੋਣਾ; ਵਰਜਿਆ ਹੋਇਆ; ਧਕਾ ਖਾਣਾ; ਘਿਰਨਾ।

اندک **ਅੰਦਕ** : ਥੋੜ੍ਹਾ, ਛੋਟਾ, ਨਿਕਾ।

اندک اندک **ਅੰਦਕ ਅੰਦਕ** : ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਬੌਹਤ ਘੱਟ।

اندک خور **ਅੰਦਕ ਖ਼ਿਰਦ** : ਥੋੜ੍ਹੀ ਅਕਲ ਵਾਲਾ।

اندک سال **ਅੰਦਕ ਸਾਲ** : ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ।

اندک شمار **ਅੰਦਕ ਸ਼ੁਮਾਰ** : ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਾ।

اندک مال **ਅੰਦਕ ਮਾਲ** : ਥੋੜ੍ਹੀ ਪੂੰਜੀ ਵਾਲਾ, ਗਰੀਬ।

اندکی **ਅੰਦਕੀ** : ਥੋੜ੍ਹਾ; ਥੋੜ੍ਹੀ ਚਿਰ ਵਿਚ; ਘਾਟ, ਥੁੜ੍ਹ।

به اندک ضمان **ਬੇ-ਅੰਦਕ ਜ਼ਮਾਨ** : ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ; ਜਲਦੀ ਹੀ।

انندگان **ਅੰਦਗਾਨ** : ਸਮਰਕੰਦ ਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਕ ਤੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ : ਅੰਦਜਾਨ ਫ਼ਰਖ਼ਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੇ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿਧ ਸ਼ੈਹਰ ਹੈ।

اندلس **ਅੰਦਲੁਸ** : ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਹਲੀ ਸਦੀ ਹਿਜਰੀ (710 ਈ.) ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਤਾਰਿਕ ਬਿਨ-ਜ਼ਿਯਾਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਅਲਵਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਰਬਾਂ ਨੇ ਫਤੇਹ ਕਰ ਲਿਆ; ਸਤ ਸੌ ਸਾਲ ਤਕ ਇਸ ਉਪਰ ਅਰਬਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ।

اندىمال **ਇੰਦਿਮਾਲ** : ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਭਰਨਾ, ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਾ; ਸ਼ਫ਼ਾ, ਤੰਦੁਰਸਤੀ।

اندوختن **ਅੰਦੋਖਤਨ** : ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ;

ਜੋੜਨਾ; ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨਾ।
اندوخته **ਅੰਦੋਖਤਾ** : ਪਰਾਪਤ ਕੀਤਾ,
 ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ; ਲਾਭ, ਪਰਾਪਤੀ; ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ
 ਮਾਲ, ਖਜ਼ਾਨਾ।
اندوخته ها **ਅੰਦੋਖਤਾਹਾ** : ਛਾਇਦੇ।
اندوخش **ਅੰਦੋਖਿਸ਼** : ਨਫ਼ਾ, ਛਾਇਦਾ;
 ਤਨਖਾਹ।
اندودن **ਅੰਦੂਦਨ** : ਲਿਖਣਾ, ਲਪੇਟਣਾ;
 ਮਲ੍ਹਮਾ ਕਰਨਾ; ਪਲਾਸਟਰ, ਸੀਮੈਂਟ; ਮੱਲ੍ਹਮ।
اندون **ਅੰਦੂਨ** : **اندودن** **ਅੰਦੂਦਨ** ਦਾ
 ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।
اندوه **ਅੰਦੋਹ** : ਗ਼ਮ, ਸ਼ੋਕ, ਤਕਲੀਫ਼, ਦੁਖ।
اندوه خور دن **ਅੰਦੋਹ ਖ਼ੁਰਦਨ** :
 ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ, ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ।
اندوه گسار **ਅੰਦੋਹਗੁਸਾਰ**,
اندوه گن **ਅੰਦੋਹਗਿਨ** : ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ਼
 ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨ।
اندوه گين **ਅੰਦੋਹਗੀਨ**,
اندوه ناک **ਅੰਦੋਹਨਾਕ** : ਦੁਖੀ,
 ਸ਼ੌਕਮਈ।
اندوه ناکي **ਅੰਦੋਹਨਾਕੀ** : ਦੁਖ, ਸ਼ੋਕ।
اندوهان **ਅੰਦੂਹਾਨ** : (ਅੰਦੋਹ/ਅੰਦੂਹ
 ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਚਿੰਤਾਵਾਂ।
اندی **ਅੰਦੀ** : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਮੁਖ ਤੌਰ 'ਤੇ;
 ਸ਼ਾਇਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਨਾਲ ਹੀ; ਹੈਰਾਨੀ, ਆਸ।
اندیدن **ਅੰਦੀਦਨ** : ਹੈਰਾਨੀ ਪਰਗਟ
 ਕਰਨਾ; ਹੌਲੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ (ਸ਼ੌਂਕ ਕਾਰਨ),
 ਮੁਹਮਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ; ਸੁਸਤ ਹੋਣਾ।
اندیش **ਅੰਦੇਸ਼** : ਸੋਚ।
اندیش مند **ਅੰਦੇਸ਼ਮੰਦ** : ਸੋਚਣ
 ਵਾਲਾ।
اندیش ناک **ਅੰਦੇਸ਼ਨਾਕ** : ਗ਼ਮਗੀਨ।
اندیشه **ਅੰਦੇਸ਼ਾ** : ਫਿਕਰ, ਸੋਚ, ਵਿਚਾਰ,
 ਖਿਆਲ; ਡਰ, ਖੌਫ਼, ਸ਼ਕ, ਤੌਖਲਾ।
اندیشه سنج **ਅੰਦੇਸ਼ਾ-ਸੰਜ** : ਫਿਕਰ
 ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ; ਦੁਖ ਉਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ।

اندیشه گاه **ਅੰਦੇਸ਼ਾਗਾਹ**,
اندیشه مند **ਅੰਦੇਸ਼ਮੰਦ**,
اندیشه ناک **ਅੰਦੇਸ਼ਨਾਕ** :
 ਫਿਕਰਮੰਦ, ਵਿਚਾਰਵਾਨ, ਗ਼ਮਗੀਨ।
اندیشه گاری **ਅੰਦੇਸ਼ਾਗਾਰੀ** : ਸੋਚ,
 ਵਿਚਾਰ, ਫਿਕਰਮੰਦੀ।
اندیشیدگی **ਅੰਦੇਸ਼ੀਦਗੀ** : ਫਿਕਰ,
 ਸੋਚ, ਵਿਚਾਰ।
اندیشیدن **ਅੰਦੇਸ਼ੀਦਨ** : ਸੋਚਣਾ,
 ਵਿਚਾਰਨਾ, ਫਿਕਰ ਕਰਨਾ।
اندیک **ਅੰਦੀਕ** : ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੂਚਕ ਸ਼ਬਦ,
 ਕਾਸ਼; ਇੱਛਾ, ਆਸ, ਉਮੀਦ; ਇਸ ਲਈ, ਇਸ
 ਕਰਕੇ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
انزار **ਇਨਜ਼ਾਰ** : ਨਸੀਹਤ ਕਰਨਾ,
 ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ; ਡਰਾਉਣਾ, ਡਰਨਾ; ਤੰਬੀਹ,
 ਚੇਤਾਵਨੀ।
انزال **ਇਨਜ਼ਾਲ** : ਉਤਾਰਨਾ, ਲਾਹੁਣਾ,
 ਲੈਹਣਾ, ਉਤਾਰਨਾ; ਵੀਰਜ ਦਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣਾ।
انزوا **ਇਨਜ਼ਿਵਾ** : ਕਿਸੇ ਗੁੱਠੇ ਬੈਹਣਾ,
 ਕਿਨਾਰੇ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਜਾਣਾ,
 ਕਿਨਾਰਾਕਸ਼ੀ।
انس **ਅਨਸ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਇਕ
 ਪਿਆਰਾ ਸਹਾਬੀ (ਸਾਥੀ) ਜਿਸ ਨੇ ਵੀਹ ਸਾਲ
 ਦੀ ਆਯੂ ਵਿਚ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ
 ਤੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਿਹਾ। ਅੰਤ ਇਕ ਸੌ
 ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਭੋਗ ਕੇ ੯੯ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ
 ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।
انس **ਇਨਸ** : ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ-ਮਾਤਰ।
انس **ਉਨਸ** : ਪਿਆਰ, ਪਰੇਮ, ਯਾਰੀ, ਖੁਸ਼ੀ।
انسا **ਇਨਸਾ** : ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ, ਭੁਲਾਉਣਾ।
انسا **ਉਨਸਾ** : (ਅਨੀਸ **ਨੀਸ** ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਸੰਗੀ, ਸਾਥੀ।
انساب **ਅਨਸਾਬ** : (ਨਸਬ **ਨਸਬ** ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਜੱਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ, ਪੁਸ਼ਤਾਂ,
 ਜੱਦਾਂ।
انسان **ਇਨਸਾਨ** : ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ;
 ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ।

انسان عین : **ਇਨਸਾਨ-ਏ-ਐਨ** : ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ।

انسانیت : **ਇਨਸਾਨੀਯਤ** : ਮਨੁਖਤਾ; ਅਦਬ, ਤਮੀਜ਼, ਸਾਉਪੁਣਾ।

انسان : **ਇਨਸਿਦਾਦ** : ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਬੰਦ ਹੋਣਾ, ਰੁਕ ਜਾਣਾ, ਰੋਕ-ਥਾਮ, ਰੁਕਾਵਟ; ਬੰਦੋਬਸਤ।

انسی : **ਇਨਸੀ** : ਮਨੁੱਖ, ਅੰਦਰਲਾ ਹਿਸਾ, ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਸਾ, ਹਰ ਅੰਕ ਦਾ ਅੰਦਰਲਾ ਭਾਗ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਦਾ ਹਿਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿਸੇ ਨੂੰ 'ਵੈਹਸ਼ੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਸੱਜਾ ਪਾਸਾ; ਕਲਮ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਜੀੜ।

انشا : **ਇਨਸ਼ਾ** : ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਉਤਪਤੀ ਕਰਨਾ; ਲਿਖਣਾ, ਰਚਣਾ, ਬਣਾਉਣਾ; ਮੌਲਕ ਲਿਖਤ; ਖਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ; ਮਨਤਕ ਜਾਂ ਤਰਕ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਉਹ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਬੋਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੱਚ ਜਾਂ ਝੂਠ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ।

انشاپردازی : **ਇਨਸ਼ਾਪਰਦਾਜ਼ੀ** : ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਫੱਬਣ, ਲਿਖਣ ਢੰਗ, ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਨੁਕਾ।

لله انشا : **ਇਨਸ਼ਾ-ਅੱਲਾਹ** : **تعالى انشا** : **ਇਨਸ਼ਾ ਲਿਲਾਹ**, **انشا الله** : **ਇਨਸ਼ਾ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ** : ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਨੇ ਚਾਹਿਆ, ਜੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ, ਜੇ ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਇਆ।

انشاء : **ਇਨਸ਼ਾਦ** : ਕਵਿਤਾ ਕਹਿਣਾ, ਸ਼ੇਅਰ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਗਵਾਹੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬੋਹ ਪਤਾ ਦੇਣਾ।

انشاءسرائی : **ਇਨਸ਼ਾਦਸਰਾਈ** : ਕਵਿਤਾ-ਪਾਠ।

انشاء کردن : **ਇਨਸ਼ਾਦ ਕਰਦਨ** : ਕਾਵਿ-ਟੁਕਾਂ ਦੇਣਾ।

انصاب : **ਅਨਸਾਬ** : (ਨਸਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੂਰਤੀਆਂ; ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨ; ਪੀੜਾਂ।

انصار : **ਅਨਸਾਰ** : (ਨਾਸਿਰ (ਫ਼ਾਸੀ) ਜਾਂ ਨਸੀਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਦਦਗਾਰ ਲੋਕ,

ਸਹਾਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਦੇਸਤ, ਸਾਥੀ; ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਹਿਜ਼ਰਤ ਕਰਕੇ ਮਦੀਨੇ ਆਉਣ ਤੇ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

انصاری : **ਅਨਸਾਰੀ** : 'ਅਨਸਾਰ' ਵਰਗ ਦੇ ਸਾਥੀ।

انصاف : **ਇਨਸਾਫ਼** : ਨਿਆਂ; ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਾ, ਠੀਕ ਫ਼ੈਸਲਾ; ਸਹੀ ਵੰਡ; ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਨਾ।

انصراف : **ਇਨਸਿਰਾਫ਼** : ਫਿਰਨਾ, ਪਰਤਣਾ, ਵਾਪਸ ਹੋਣਾ, ਮੁੜਨਾ; ਵਾਪਸੀ; ਰਵਾਨਗੀ।

انصرام : **ਇਨਸਿਰਾਮ** : ਸਮਾਪਤੀ, ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ; ਟੁੱਟਣਾ, ਮੁੱਕਣਾ, ਅੰਤ ਹੋਣਾ; ਨਤੀਜਾ, ਪਰਣਾਮ, ਪਰਬੰਧ, ਬੰਦੋਬਸਤ।

انضباط : **ਇਨਬਿਬਾਤ** : ਬੱਝਾ ਹੋਣਾ, ਨੇਮ-ਬਧ ਹੋਣਾ; ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਜ਼ਾਬਤਾ, ਪਰਬੰਧ।

انضباطاوقات : **ਇਨਬਿਬਾਤ-ਏ-ਅੱਕਾਤ** : ਨਿਤਾਪਰਤੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ; ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ।

انضمام : **ਇਨਬਿਮਾਮ** : ਇੱਕਠਿਆਂ ਹੋਣਾ, ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਜੁੜਨਾ, ਮੇਲ ਹੋਣਾ; ਨਿਕਟ-ਸਬੰਧ, ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ।

انطباق : **ਇਨਤਿਬਾਕ** : ਦੋ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣਾ ਜਾਂ ਜੁੜਨਾ, ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ, ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਮੇਲ-ਜੋਲ, ਜੋੜ।

انطاكیه : **ਅਨਤਾਕੀਯਾ** : ਰੂਮ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਰਸਿਧ ਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ੈਹਰ, ਇਸ ਸ਼ੈਹਰ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ (ਫ਼ਾਸੀਲ) ਦਾ ਘੇਰਾ 12 ਮੀਲ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਯਹਯਾ-ਬਿਨ-ਜ਼ਕਰੀਯਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਇਸੇ ਸ਼ੈਹਰ ਵਿਚ ਹੈ।

انظار : **ਅਨਬਾਰ** : (ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਜ਼ਰਾਂ, ਨਿਗਾਹਾਂ; ਅਖਾਂ; ਫਿਕਰ, ਕਲਪਨਾ।

انعام : **ਅਨਆਮ** : (ਨਅਮ نعم ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਾਰਪਾਏ ਪਸ਼ੂ, ਮਾਲ-ਡੰਗਰ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

انعام : **ਇਨਆਮ** : ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਂ ਸੁਗਾਤ ਭੇਟ ਕਰਨਾ; ਤੋਹਫ਼ਾ, ਸੁਗਾਤ, ਭੇਟਾ; ਜ਼ਰੀਰ,

ਬਦਲਾ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ।
انعامات **ਇਨਆਮਾਤ** : ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਸੁਗਾਤਾਂ, ਜਗੀਰਾਂ।
انعام اکرام **ਇਨਆਮ-ਏ-ਇਕਰਾਮ** : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਗਾਤ।
انعامدار **ਇਨਆਮਦਾਰ** : ਇਨਾਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।
انعدام **ਇਨਇਦਾਮ** : ਨੇਸਤ ਹੋਣਾ, ਮਿਟ ਜਾਣਾ; ਮੌਤ, ਤਬਾਹੀ।
انعكاس **ਇਨਇਕਾਸ** : ਅਕਸ ਪੈਣਾ, ਪਰਛਾਵਾਂ ਪੈਣਾ; ਉਲਟਾ ਹੋਣਾ, ਮੁਧਾ ਹੋਣਾ; ਅਕਸ, ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ, ਛਾਯਾ; ਗ੍ਰੰਜ, ਪ੍ਰਤੀਪਰਭਾਵ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ; ਪਲਟਾ।
انف **ਅਨਫ** : ਨੱਕ।
انفان **ਇਨਫਾਨ** : ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਰਵਾਂ ਕਰਨਾ, ਭੇਜਣਾ; ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਖੰਜਰ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ, ਦੁੱਸਰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ।
انفار **ਅਨਫਾਰ** : (ਨਫਰ ਨਫਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ), ਬੰਦੇ, ਮਨੁੱਖ; ਸਿਪਾਹੀ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ।
انفاس **ਅਨਫਾਸ** : (ਨਫਸ ਨਫਸ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ), ਸਾਹ, ਦਮ; ਅਵਾਜ਼ਾਂ, ਸ਼ਬਦ; ਲੰਮੀ ਇਬਾਰਤ, ਲੰਮੀ ਲਿਖਤ।
انفال **ਅਨਫਾਲ** : (ਨਫਲ ਨਫਲ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ), ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ, ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਮਾਲ ਧਨ।
انفجار **ਇਨਫਿਜ਼ਾਰ** : ਸੋਮਾਂ ਫੁੱਟਣਾ, ਪਾਣੀ ਫੁੱਟਣਾ।
انفرا **ਇਨਫਿਰਾਦ** : ਇੱਕਲਿਆਂ ਹੋਣਾ।
انفس **ਅਨਫਸ** : (ਨਫਸ ਨਫਸ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰੂਹਾਂ, ਜਾਨਾਂ, ਬੌਹਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ।
انفس **ਅਨਫਸ** : ਬੌਹਤ ਨਫੀਸ, ਬੌਹਤ ਵਧੀਆ।
انفصال **ਇਨਫਿਸਾਲ** : ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਵੱਖ ਹੋਣਾ; ਜੁਦਾਈ; ਵੰਡ, ਨਿਪਟਾਰਾ, ਸਮਝੌਤਾ।
انفعال **ਇਨਫਿਅਾਲ** : ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ,

ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਸਰ ਕਬੂਲਣਾ; ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ; ਬਦਨਾਮੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।
انفيه **ਅਨਫੀਯਾ** : ਨਸਵਾਰ।
انفيهان **ਅਨਫੀਯਾਦਾਨ** : ਨਸਵਾਰ ਦੀ ਡੁੱਬੀ।
انقباض **ਇਨਕਿਬਾਜ਼** : ਫਤਿਆ ਜਾਣਾ, ਘੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ; ਕਬਜ਼ੀ ਹੋਣਾ, ਸੁੱਕੜਨਾ, ਭਚੀੜੇ ਜਾਣਾ; ਕਬਜ਼ੀ।
انقراض **ਇਨਕਿਰਾਜ਼** : ਖਿਸਕ ਜਾਣਾ, ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ; ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣਾ, ਮੁੱਕ ਜਾਣਾ, ਮਿਟ ਜਾਣਾ।
انقسام **ਇਨਕਿਸਾਮ** : ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ, ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਬਟਵਾਰਾ।
انقطاع **ਇਨਕਿਤਾਅ** : ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ, ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ, ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ, ਅੱਡ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਰੱਸੀ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ; ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਾ; ਕੱਟ-ਵੱਢ; ਜੁਦਾਈ, ਵੰਡ; ਨਿਸਫਲਤਾ।
انقلاب **ਇਨਕਿਲਾਬ** : ਉਲਟਣਾ, ਫਿਰਨਾ, ਹਾਲਤ ਦਾ ਬਦਲ ਜਾਣਾ, ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਉਲਟ ਪੁਲਟ ਹੋਣਾ; ਪਰਵਰਤਨ; ਤਬਦੀਲੀ, ਹਾਲਤ-ਬਦਲੀ, ਉੱਥਲ ਪੁੱਥਲ।
انقلاب زمانه **ਇਨਕਿਲਾਬ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨਾ** : ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ।
انقياد **ਇਨਕਿਯਾਦ** : ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ, ਤਾਬੇਦਾਰੀ, ਹਲੀਮੀ, ਨਿਮਰਤਾ।
انكار **ਇਨਕਾਰ** : ਨਾ ਮੰਨਣਾ, ਨਾਂਹ ਕਰਨਾ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨਾ; ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ।
انكسار **ਇਨਕਿਸਾਰ** : ਟੁੱਟਣਾ, ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ; ਟੁੱਟ ਭੱਜ; ਨਿਮਰਤਾ।
انكساري **ਇਨਕਿਸਾਰੀ** : ਵੇਖੋ 'ਇਨਕਿਸਾਰ'।
انكشاف **ਇਨਕਿਸਾਫ਼** : ਸੂਰਜ-ਗਰੈਹਣ ਲੱਗਣਾ, ਸੂਰਜ ਗਰੈਹਣ।
انكشاف **ਇਨਕਿਸਾਫ਼** : ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ, ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ, ਪਾਜ ਉੱਘੜਨਾ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਪਰਗਟਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰ : ਇਕ ਅਮੀਰ ਜੋ
ਸਾਅਦ ਬਿਨ ਜੰਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਈਰਾਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ
ਸੀ।

ਅੰਗੀਕਾਰ : ('ਅੰਗੀਕਾਰਨ'
ਅੰਗੀਕਾਰਨ ਮਸਦਰ ਤੋਂ ਆਗਿਆਵਾਚੀ
ਕਿਰਿਆ), ਤੂੰ ਸਮਝ, ਖਿਆਲ ਕਰ, ਅਨੁਭਵ
ਕਰ; ਖਿਆਲ, ਰਾਏ, ਕਲਪਨਾ, ਸੋਚ।

ਅੰਗੀਕਾਰ : ਕਹਾਣੀ; ਹਿਸਾਬ ਦਾ
ਦਫ਼ਤਰ।

ਅੰਗੀਕਾਰ : ਅਧੂਰਾ ਨਕਸ਼, ਅਧੂਰਾ
ਖਾਕਾ; ਹਰ ਅਧੂਰੀ ਸ਼ੈ; ਕਹਾਣੀ; ਹਿਸਾਬ ਦਾ
ਦਫ਼ਤਰ; ਕੈਸ਼-ਬੁਕ; ਢੰਗ, ਤਰੀਕਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰਨ : ਘਮੰਡ ਕਰਨਾ,
ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ; ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਸ਼ੈਹਦ, ਮਾਖਿਓਂ।

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ :
ਸ਼ੈਹਦ ਦਾ ਛੱਤਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰੀ-ਵਾਰ : ਸ਼ੈਹਦ
ਦੇ ਵਾਂਗ, ਸ਼ੈਹਦ ਵਰਗਾ, ਸ਼ੈਹਦ ਵਾਲਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਸਖਤ ਕੀਤਾ
ਹੋਇਆ ਸ਼ੈਹਦ।

ਅੰਗੀਕਾਰ : ਅੰਗੀਕਾਰ।

ਅੰਗੀਕਾਰ : ਉਂਗਲ, ਪੋਟਾ; ਨੌਂ ਇੰਚਾਂ
ਦਾ ਮਾਪ।

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਕਰਨਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੀ : ਅੰਗੀਕਾਰੀ

ਉਂਗਲੀ।

انگستانه **ਅੰਗੁਸਤਾਨਾ** : ਧਾਤ ਜਾਂ ਚੰਮ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਜੇਹੜੀ ਕੱਪੜਾ ਸਿਉਣ ਜਾਂ ਬਖੀਆ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਦਰਜ਼ੀ ਆਪਣੀ ਪਰਥਮ ਉਂਗਲ 'ਤੇ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

انگشت پیچ **ਅੰਗੁਸਤ-ਪੇਚ** : ਸੰਧੀ, ਇਕਰਾਰ-ਨਾਮਾ; ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

انگستری **ਅੰਗੁਸਤਰ**, **انگستری** **ਅੰਗੁਸਤਰੀ**, **انگستری** **ਅੰਗੁਸਤਰੀਨ**: ਅੰਗੂਠੀ, ਚੀਚੀ ਤੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਮੁੰਦਰੀ; ਮੋਹਰ।

انگشت عروس **ਅੰਗੁਸਤ-ਏ-**
ਅਰੂਸ, **انگشت عروس** **ਅਰੂਸ**: ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।

انگشت کش **ਅੰਗੁਸਤ-ਕਸ਼**, **انگشت نما** **ਅੰਗੁਸਤਨਮਾ** : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਉੱਠਣ, ਬਦਨਾਮ, ਐਬੀ।

انگشته **ਅੰਗੁਸਤਾ** : ਤੰਗਲੀ।

انگول **ਅੰਗਲਾ**, **انگله** **ਅੰਗਲ**, **انگيل** **ਅੰਗੀਲ**, **انگيل** **ਅੰਗੀਲਾ** : ਕਾਜ਼, ਨੱਕਾ; ਬਟਨ, ਘੁੰਡੀ।

انگليون **ਅੰਗਲਯੂਨ** : ਅੰਜੀਲ; ਪਰਸਿੱਧ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਮਾਨੀ ਦੀ ਚਿੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ; ਸਤ-ਰੰਗੀ ਰੇਸ਼ਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੰਜੀਲ ਨੂੰ ਵਲ੍ਹੇਟ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਸੰਗੀਤਕ ਸਾਜ਼; ਅਜੀਬ ਤੇ ਵਿੱਚਿਤਰ ਚੀਜ਼।

انگور **ਅੰਗੂਰ** : ਪਰਸਿੱਧ ਫਲ, ਇਸ ਦੇ ਰਸ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ; ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਖਰੀਫ਼, ਪੇਪੜੀ।

انگوردان **ਅੰਗੂਰਦਾਨ** : ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਰਸ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਵੇਲਣਾ।

انگورزيتوني **ਅੰਗੂਰ-ਏ-ਜ਼ੈਤੂਨੀ** : ਜ਼ੈਤੂਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਅੰਗੂਰ, ਕਾਲੇ ਅੰਗੂਰ।

انگورستان **ਅੰਗੂਰਿਸਤਾਨ** : ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼।

انگوريه **ਅੰਗੂਰੀਯਾ**, **انگورا** **ਅੰਗੂਰਾ** : ਅੰਕਰਾ, ਅਨਕਰਾ, ਅੰਨਕਾਰਾ; ਏਸ਼ੀਆਈ ਰੂਮ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਜ਼ੈਹਰ ਜੇਹੜਾ ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਰਕੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਿਆ।

انگيرش **ਅੰਗੇਰਸ਼** : ਭਟਕਾ, ਜੋਸ਼।

انملت **ਅਨਮਿਲਤ**, **انمله** **ਅਨਮਿਲਾ** : ਉਂਗਲੀ ਦਾ ਪੋਟਾ, ਪੋਰੀ।

انئاس **ਅੰਨਾਸ** : ਅਨਾਨਾਸ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫਲ ਜੇਹੜਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

انوار **ਅਨਵਾਰ** : (ਨੂਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ, ਕਿਰਨਾਂ, ਚਮਕਾਂ, ਠਾਠ ਬਾਠ; ਜਲਾਲ।

انواع **ਅਨਵਾਅ** : (ਨੌਅ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਕਿਸਮਾਂ, ਨਾਨਾ ਪਰਕਾਰ, ਰੰਗ ਰੰਗ, ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ।

انواع واقسام **ਅਨਵਾਅ-ਉ-**
ਅਕਸਾਮ : ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ, ਨਾਨਾ ਪਰਕਾਰ।

انور **ਅਨਵਰ** : ਬੋਹਤ ਨੂਰਾਨੀ, ਬੋਹਤ ਰੋਸ਼ਨ, ਅਤ ਸੁੰਦਰ, ਬੋਹਤ ਚਮਕੀਲਾ।

انورپاشا **ਅਨਵਰ ਪਾਸ਼ਾ** : ਤੁਰਕੀ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦੇਸ਼-ਭਾਗਤ, ਜੋ ਇਟਲੀ ਤੇ ਤ੍ਰਾਬਲਿਸ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕਰਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ, ਅਨਵਰਪਾਸ਼ਾ ਨੇ ੧੯੦੯ ਈ. ਵਿਚ ਤੁਰਕੀ ਵਿਚ ਕਰਾਂਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ੧੯੧੪ ਈ. ਦੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗੀ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਖੀਰ ਰੂਸ ਦੇ ਬਾਲਸ਼ਿਵਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ।

انوري **ਅਨਵਰੀ** : ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਜੋ ੫੮੮ ਹਿਜਰੀ ਅਰਥਾਤ ੧੧੯੦ ਈ. ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।

انوش **ਅਨੋਸ਼** : ਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ: ਈਨੋਸ, ਯੂਨਸ।

انوشا **ਅਨੋਸ਼ਾ** : ਅਗ ਪੂਜਕਾਂ ਦਾ ਧਰਮ; ਖੁਸ਼ੀ, ਪਰਸੰਨਤਾ; ਸਮਾਨਤਾ, ਬਰਾਬਰੀ; ਨਿਆਂ।

انوشه **ਅਨੋਸ਼ਾ** : ਲਾੜਾ; ਨੌਜਵਾਨ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਰੱਜਿਆ ਪੁੱਜਿਆ;
ਸ਼ਾਬਾਸ਼; ਜੀ ਆਇਆ ਨੂੰ; ਰੱਬ ਮੇਹਰ ਕਰੇ;
ਸ਼ਰਾਬ, ਅੰਗੂਰ; ਸ਼ਾਪੁਰ ਦੀ ਚਾਚੀ ਦਾ ਨਾਮ।
انوشه منش : ਖੁਸ਼ ਮਨ
ਵਾਲਾ।
انوشيروان : ਨੌਸ਼ਰੀਵਾਨ;
ਸ਼ਾਸ਼ਾਨੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਈਰਾਨੀ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
انوف : (ਅਨਫ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਨੱਕਾਂ।
انهار : (ਨਹਰ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਨੈਹਰਾਂ।
انهاراربع :
ਚਾਰ ਨੈਹਰਾਂ ਜਾਂ ਨਦੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਨੀਲ,
ਫ਼ਰਾਤ, ਜੇਹੂੰ ਤੇ ਸੇਹੂੰ।
انهارفردوس :
ਫਿਰਦੌਸ: ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਨੈਹਰਾਂ ਅਰਥਾਤ
ਪਾਣੀ, ਦੁੱਧ ਸ਼ੈਰਦ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਚਾਰ
ਨੈਹਰਾਂ।
انهدام : ਮਿਟਣਾ,
ਮਿਟਾਉਣਾ, ਢਾਉਣਾ, ਉਜੜ ਜਾਣਾ, ਤਬਾਹੀ,
ਉਜੜਾ।
انهدام : ਹਾਰ ਜਾਣਾ, ਨਸ਼
ਜਾਣਾ, ਤਿੱਤਰ ਬਿੱਤਰ ਹੋਣਾ, ਭਾਜੜ ਪੈਣੀ,
ਟੁੱਟਣਾ, ਹਾਰ, ਭਾਂਜ।
انهدام : ਜਤਨ ਕਰਨਾ,
ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਨਾ; ਲੀਨ ਹੋਣਾ, ਮਗਨ ਹੋਣਾ,
ਰੁੱਝਣਾ।
انيس : ਉਨਸ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ,
ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਦੋਸਤ, ਯਾਰ।
انيس :
ਅੱਖ; ਪਿਆਰਾ; ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਾਹ ਹੋਵੇ।
انيس :
ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ, ਯਾਰ, ਦੋਸਤ।
انين : ਰੋਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
اوا : (ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
ਅਵਾਜ਼।

او : ਓਹ, (ਪੜਨਾਂਵ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਇਸਤਰੀ
ਲਈ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)
او : (ਆਬ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਾਣੀ।
اوا : (ਆਵਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਜੋ
ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੈ) ਅਵਾਜ਼।
اواب : ਤਸਬੀਹ ਫੇਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਲਾ
ਫੇਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਨ ਵਾਲਾ;
ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੀਤੇ ਉਤੇ ਪਛਤਾਉਣ
ਵਾਲਾ।
اواخر : (ਅਖ਼ਰਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿਛਲੇ, ਪਿਛਲੇ
ਹਿੱਸੇ, ਅੰਤਲੇ ਭਾਗ, ਸਿਰੇ; ਮਹੀਨੇ ਦੇ
ਅਖੀਰਲੇ ਦਸ ਦਿਨ; ਅਜਕਲ ਦੇ ਲੋਕ।
اوارجه :
ਵਹੀ ਖਾਤਾ, ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ, ਹਿਸਾਬ ਦੀ
ਕਿਤਾਬ, ਰਸੀਦਬੁਕ।
اوارجه :
ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਲੇਖਕਾਰ, ਹਿਸਾਬ ਦੀ
ਜਾਂਚ, ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
اوار : (ਅਵਾਰਜਾ ਦਾ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਕੈਸ਼-ਬੁਕ, ਵਹੀ।
اوارا : ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਵਹੀ; ਦਫਤਰ,
ਕਚੇਰੀ।
اواسط : (ਔਸਤ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਵਿਚਕਾਰਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ,
ਕੇਂਦਰ; ਸਾਧਨ; ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਦਸ
ਦਿਨ; 'ਅਵਾਇਲ' (ਆਦਿ) ਤੇ 'ਅਵਾਖਿਰ'
(ਅੰਤ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਵਸਥਾ।
اوامر : (ਅਮਰ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਹੁਕਮਾਂ, ਆਗਿਆਵਾਂ।
اوان : (ਆਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਸਮੇਂ, ਰੁੱਤਾਂ, ਮੌਸਮਾਂ।
اوان : (ਐਵਾਨ ਦਾ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਮਹੱਲਾਂ, ਮਕਾਨ।
اواني : (ਇਨਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਭਾਂਡੇ, ਬਰਤਨ।
اواني :
ਚੀਨੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ।

اواه **اَوَّاه** : آواہاں بڑنن ਵਾਲਾ, ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਰੋਣ ਵਾਲਾ; ਮੋਮਨ, ਸੱਚਾ ਮੁਸਲਮਾਨ; ਰੈਹਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

اوباش **اَوْبَاش** : ਆਮ ਲੋਕ, ਜਨ-ਸਧਾਰਨ; ਭੀੜ, ਇੱਕਠ; ਬਦਮਾਸ਼, ਲੁੱਚੇ ਲਫੰਗੇ, ਨੀਵੇਂ ਲੋਕ, ਬਜ਼ਾਰੀ ਆਦਮੀ: ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕ-ਵਚਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

اوباشانہ **اَوْبَاشَانَا**: ਲਫੰਗਾ, ਲੁੱਚਾ।

اوباشی **اَوْبَاشِي** : ਬਦਮਾਸ਼ੀ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਲੁਚਪੁਣਾ; ਵਿਭਚਾਰ, ਤਮਾਸ਼ਬੀਨੀ।

اوباشہ **اَوْبَاشَا** : ਖਰ-ਦਿਮਾਗ; ਬੇਵਕੂਫ਼, ਬੁਧੂ, ਅਨਾੜੀ; ਜ਼ਿੱਦੀ; ਹੱਠੀ।

اوتان **اَوْتَان** : (ਵਤਦ **وْتَد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਖਾਂ, ਮੁਖੀ (ਰਾਜ ਦੇ ਥੀਮੂ); ਵਲੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਚਾਰ ਮੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਮੀਟਰੀ ਫੁੱਟੇ ਦੇ ਭਾਗ।

اوتار **اَوْتَار** : (ਵਤਰ **وْتَر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਾਜ਼ ਦੇ ਤਾਰ; ਕਮਾਨ ਦੇ ਰੋਦੇ, ਕਮਾਨ ਦੇ ਚਿੱਲੇ।

اوتاغ **اَوْتَاغ**, **اوتاق** **اَوْتَاق** : ਕਮਰਾ, ਹੁਜਰਾ; ਵੱਡਾ ਤੰਬੂ।

اوشان **اَوْشَان** : (ਵਸਨ **وْشْن** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੁੱਤਾਂ, ਮੂਰਤੀਆਂ।

اوج **اَوْج** : (ਫਾਰਸੀ ਐਗ **اَوْج** ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪ) ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਸਥਾਨ; ਟੀਸੀ, ਚੋਟੀ, ਬਲੰਦੀ, ਉਚਾਈ; ਤਰੱਕੀ, ਸ਼ਾਨ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ; ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਉੱਚੀ ਸੁਰ; ਸਿਰ ਉਪਰਲਾ ਸਤਾਰਾ।

اوج اشرف **اَوْجِ اشرف** : ਚੜ੍ਹਦਾ ਤਾਰਾ, ਮੁਭਾਗਾ ਸਤਾਰਾ।

اوجاغ **اَوْجَاغ**, **اوجاق** **اَوْجَاق** : ਚੁੱਲ੍ਹਾ; ਦੇਗਦਾਨ।

اوخ **اَوْخ** : (ਆਵਖ **اَوْخ**) ਆਹ, ਅਫਸੋਸ; ਨਸੀਬ, ਕਿਸਮਤ।

اوراں **اَوْرَان** : (ਵਿਰਦ **وَرْد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਜੀਫ਼ੇ, ਦੁਆਵਾਂ, ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਜੋ ਨਿਸਚਤ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

اوراق **اَوْرَاق** : (ਵਰਕ **وَرَق** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਰਕੇ, ਕਾਗਜ਼, ਪੱਤਰੇ; ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਵਰਕ।

اوراق پریشان **اَوْرَاقِ پَرِشَان** : ਖਿੱਲਰੇ ਪੱਤਰੇ।

اورام **اَوْرَام** : (ਵਰਮ **وَرَم** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੋਜਾਂ, ਸੋਜਨਾਂ।

اورشلم **اَوْرَشَلِم**, **ਓਵਿਰਸਿਲਿਮ** **اَوْوِیْرَسِیْلِم**, **ਓਵਿਰਸਿਲੀਮ** **اَوْوِیْرَسِیْلِیْم** : ਯੂਰੋਸ਼ਿਲਮ ਯੇਰੋਸ਼ਿਲੀਮ।

اورمز **اَوْرَمَز**, **ਉਰਮੁਬਦ** **اَوْرَمُوبَد** : ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਨੱਖਤਰ; ਮੁਸ਼ਤਰੀ ਸਤਾਰਾ, ਬੁੱਧ ਰਾਸ਼ੀ; ਪਾਰਸੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ; ਹਰ ਰਵੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ; ਬਹਮਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਇਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਪੋਤਰਾ।

اورند **اَوْرَنْد** : ਸ਼ਾਹੀ ਤਖਤ, ਤਾਜ; ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ, ਦਬਦਬਾ; ਮਾਨ, ਸਤਕਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਭੂਸ਼ਣ; ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ; ਕਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਸਮੁੰਦਰ, ਵੱਡਾ ਦਰਿਆ; 'ਕੈਕਬਾਦ' ਦਾ ਪੋਤਰਾ; ਮਕਰ, ਧੋਖਾ।

اورنگ **اَوْرَنْگ** : ਸ਼ਾਹੀ ਤਖਤ; ਬੁੱਧੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ; ਜ਼ਿੰਦਗੀ; ਮਕਰ, ਠੱਗੀ, ਫਰੋਬ; ਕਪੜੇ ਦੀ ਰੱਸੀ; ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ, ਠਾਠ।

اورنگ پیرای **اَوْرَنْگِ پِیْرَاي** : ਤਖਤ ਦੀ ਸੋਭਾ, ਤਖਤ ਦੀ ਸੋਭਾ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ।

اورنگزیب **اَوْرَنْگِ زَیْب** : ਤਖਤ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਸ਼ੈਹਨਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੁਤਰ ਸੀ, 1706 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਾ, 91 ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਤੇ ੧੧੧੮ ਹਿ. (੧੭੦੭ ਈ) ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।

اورنگزيبی **اَوْرَنْگِ زَیْبِي** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੱਪੜਾ।

اورنگشاهی **اَوْرَنْگِ شَاهِي** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿਲਕ।

اورنگ‌نشین : اُورنگ‌نشین : ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ; ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸ਼ੈਰਜ਼ਾਦਾ।
اورنگی : اُورنگی : ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਧੁਨੀ; ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤੀਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੀਜੀ ਸੁਰ।
اوره : اُورہ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਅਬਰਾ' ਹੈ) ਜਾਮੇ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਪਾਸਾ, ਕਪੜੇ ਦਾ ਚੰਗੇਰਾ ਪਾਸਾ, ਉਪਰਲਾ ਪਾਸਾ।
اوره افلاک : اُورہ-ਏ-ਅਫਲਾਕ : ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਕਾਸ਼।
اوریه : اُوریه : ਉੜੀਸਾ।
اوزار : اُوزار : (ਵਜ਼ਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਥਿਆਰ, ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦ, ਬਾਦਬਾਨ; ਗਰਮ ਮਸਾਲੇ।
اوزار دان : اُوزار دان : ਮਸਾਲੇਦਾਨੀ।
اوزان : اُوزان : (ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵੱਟੇ, ਮਾਪ, ਤੋਲ, ਮਿਕਦਾਰ, ਮਾਤਰਾ।
اوزان فارسیه : اُوزان-ਏ-ਫਾਰਸੀਯਾ : ਈਰਾਨੀ ਵੱਟੇ, ਤੋਲ, ਮਾਪ।
اوزبک : اُوزبک : ਤਾਤਾਰੀ ਖਾਨਦਾਨ।
اوزم : اُوزم : ਅੰਗੂਰ, ਦਾਖ।
اوساط : اُوساط : (ਵਸਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਰਮਿਆਨੇ ਹਿੱਸੇ, ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭਾਗ; ਕੇਂਦਰ; ਲੱਕ।
اوسان : اُوسان : ਸਾਨ; ਓਹ ਪਥਰ ਜਿਸ ਉਪਰ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਸੰਦ ਦੀ ਧਾਰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
اوست : اُوست : (ਉ+ਅਸਤ) ਓਹ ਹੈ।
اوستا : اُوستਾ : ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਦੀ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ।
اوستاخ : اُوستاخ : ਗੁਸਤਾਖ, ਗੰਵਾਰ, ਜੁਰਅੱਤ, ਦਲੇਰੀ, ਗੰਵਾਰਪਣ।
اوستان : اُوستان : ਉਸਤਾਦ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ, ਕਿਤਾਬ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ; ਅਧਿਆਪਕ।
اوستانگی : اُوستانگی : ਉਸਤਾਦੀ; ਪਰਵੀਣਤਾ; ਕਿੱਤਾ, ਪੇਸ਼ਾ; ਅਧਿਆਪਕਤਾ।
اوستان : اُوستان : ਉਸਤਾਮ, ਉਸਤਾਨ

: ਬੰਮ੍ਰ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਭਰੋਸਾ; ਬੂਹਾ, ਸ਼ੈਰਜ਼ਾਦਾ; ਸਰਦਲ; ਕਾਠੀ ਜਾਂ ਲਗਾਮ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਲਈ ਗੈਹਣੇ।
اوسترا : اُوسترا : ਉਸਤਰਾ : ਵਾਲ ਮੁੰਨਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਉਸਤਰਾ।
اوسط : اُوسط : ਵਿਚਕਾਰ, ਦਰਮਿਆਨ; ਵਿਚੋਲਾ; ਮਧਿਅਸਥ; ਮਾਧਿਅਮ; ਸਧਾਰਨਪੁਣਾ।
اوسط قضايا : اُوسط-ਏ-ਕਜ਼ਾਯਾ : ਦਰਮਿਆਨੀ ਹੱਦ, ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸੀਮਾ।
اوسطی : اُوسطی : ਵਿਚਕਾਰਲੇ, ਸਬੰਧੀ, ਵਿਚਕਾਰ।
اوسن : اُوسن : ਕਹਾਣੀ, ਬਾਤ, ਕਥਾ, ਪਰਸੰਗ, ਸੰਖੇਪ, ਸਾਰ।
اوش : اُوش : ਚੀਨ ਤੇ ਸਮਰਕੰਦ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਦੇਸ਼; ਮਾਵੁਰੁਨਨਹਰ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ; ਫਰਗਾਨਾ ਦਾ ਇਕ ਕਸਬਾ।
اوشاق : اُوشاق : ਅਣਦਾੜੀਆਂ ਮੁੰਡਾ, ਬੱਚਾ।
اوشنگ : اُوشنگ : ਰਸੀ ਜਾਂ ਟੰਗਣਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਪੜੇ ਜਾਂ ਅੰਗੂਰ ਦੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਲਟਕਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
اوش و بوش : اُوش-ਉ-ਬੋਸ਼ : ਅਕੜ ਮਕੜ; ਸ਼ਾਨ, ਠਾਠ-ਥਾਠ।
اوصاف : اُوصاف : (ਵਸਫ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਫਤਾਂ, ਖੂਬੀਆਂ, ਉਪਾਧੀਆਂ, ਤਰੀਫਾਂ।
اوصاف جميله : اُوصاف-ਏ-ਜਮੀਲਾ, اُوصاف حميده : ਉੱਤਮ ਗੁਣ, ਚੰਗੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ।
اوصاف والقاب : اُوصاف-ਉ-ਅਲਕਾਬ : ਸਿਫਤਾਂ ਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ।
اوضاع : اُوضاع : (ਵਜ਼ਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਢੰਗ, ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ, ਸਲੀਕੇ, ਅਮਲ, ਵਰਤਾਰੇ, ਚਾਲਾਂ, ਅਦਾਬ ਲਿਹਾਜ਼; ਘਰਬਾਰ।
اوضاع زندگی : اُوضاع-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਗੀ : ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ।

اولی : ਵੱਡੇ ਸੁਆਮੀ, ਬੁਧੀਮਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ।

اولی ਅਵਲੀ : ਪੈਹਲਾ, ਮੁਖੀ।

اولیا : (ਵਲੀ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੇਸਤ (ਰਬ ਦੇ), ਸੰਤ; ਪੈਗੰਬਰ, ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਸਿੱਧਾ ਤੇ ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ, ਸਰਪਰੋਸਤ।
اولیਆ-ਏ-ਦੌਲਤ : ਰਾਜ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ੈਰਜ਼ਾਦੇ, ਅਮੀਰ, ਵਜ਼ੀਰ, ਮੁਖੀ।

اولیت : ਪਰਥਮਤਾ, ਪੈਹਲਾ, ਉੱਤਮਤਾ।

اولاتر : ਚੰਗੇਰਾ, ਭਲੇਰਾ, ਬੌਹਤ ਚੰਗਾ।

اولین : (ਅਵਲ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਹਲੇ ਲੋਕ; ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਪਰਯੋਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾ।

اولین حرف : ਪੈਹਲਾ ਅਖਰ, ਅਲਿਫ਼।

اولین نقش : ਪੈਹਲੀ ਅਕਲ, ਪੈਹਲੀ ਉਤਪਤੀ; ਨੂਰ-ਏ-ਮੁਹੰਮਦੀ।

اولین-ਉ- : ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ ਲੋਕ।

اولند : ਬਰਤਨ।

اولهه : (ਵਹਮ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਮਾਨ, ਸੋਚ, ਭਰਮਾਂ, ਕਲਪਨਾਵਾਂ।

اولیس : ਬਿਆਤ, ਭੇੜੀਆ।

اولیس قرنی : ਇਕ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਯਮਨ ਦੇ ਇਕ ਕਸਬੇ 'ਕਰਨ' ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ ਤੇ ਕਰਨ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਉਹ 36 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਜੰਗ-ਏ ਸਫ਼ੀਨ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ।

اهاب : ਚਮੜਾ।

اهار : ਕਲਫ਼।

اهالی : (ਅਹਲ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਾਸੀ, ਵਸਨੀਕ, ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼, ਜਨ-ਸਮੂਹ, ਟੱਬਰ ਦੇ ਜੀ, ਵੌਹਟੀਆਂ; ਅਨੁਯਾਈ।

اهالی-ਕਸ : ਆਮ ਲੋਕ।

اهالی-ਉ-ਮਵਾਲੀ : ਆਮ ਲੋਕ, ਗ਼ਰੀਬ ਤੇ ਅਮੀਰ ਲੋਕ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ, ਹਕਮੂਤ ਦੇ ਮਸ਼ੀਰ।

اهان : ਲੇਵੀ, ਅਰਾਰੇਟ; ਕੰਨੀ, ਕਿਨਾਰੀ, ਸੂਚੀ।

اهانت : ਤੌਹੀਨ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ, ਨਫ਼ਰਤ, ਘਿਰਨਾ।

اهانت کردن : ਘਿਰਨਾ ਕਰਨਾ, ਹਕੀਰ ਸਮਝਣਾ, ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ।

اهبت : ਕਿਸੇ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ, ਜੰਗੀ ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ, ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਾਜ਼।

اهتمام : ਪਰਬੰਧ; ਜਤਨ, ਸੋਚਣਾ, ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ, ਗਮਗੀਨ ਹੋਣਾ, ਤੋਹਫ਼ਾ ਭੇਜਣਾ, ਧਿਆਨ, ਮੋਹਨਤ, ਨਿਗਰਾਨੀ।

اهتمام بندي : ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਪਰਗਨਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਹਿਸਾਬ।

اهتمامدار : ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਮਾਲ ਅਫ਼ਸਰ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ।

اهتمامی : ਨਿਗਰਾਨ, ਪਰਬੰਧਕ।

اهرام : (ਹਰਮ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੌਹਤ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਨਾਰੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਭਵਨ।

اهرام : ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ, ਬੌਹਤ ਬੁੱਢਾ ਹੋਣਾ।

اهرامن, **اهرامن**, **اهريمن** : ਅਗ-ਪੂਜ ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਤਾਨ, ਬਦੀ ਦਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਹ ਅਹਰਮੁਜ਼ਦ ਜਾਂ ਯਜ਼ਦਾਨ (ਨੇਕੀ ਦਾ ਖ਼ੁਦਾ) ਦਾ ਵਿਪਰੀਤ ਰੂਪ ਹੈ।
ਅਹਮਦੀ ਖ਼ੁਦਾ ਅਹਰਮਨ-ਖ਼ੁਦਾ : ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।
ਅਹਰਮਨ-ਰੂਯ : ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲਾ।
ਅਹਰਮਨ-ਕੋਸ਼ : ਸ਼ਤਾਨ-ਪੂਜ, ਸ਼ਤਾਨੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ।
ਅਹਰਮ : ਸ਼ਤਾਨ, ਸੱਪ ਦਾ ਵੱਡਾ ਫਣ।
ਅਹਰਨ : ਸ਼ਤਾਨ, ਵਰਗਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗੁਸ਼ਤਾਸਪ ਦਾ ਸਾਲਾ।
ਅਹਰੂਨ : ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਹਕੀਮ, ਤਬੀਬ।
ਅਹਜ਼ੂਨ : ਹੁਣੇ, ਇਸੇ ਵੇਲੇ।
ਉਹਜ਼ੂਨ : ਬਾਂਝ ਇਸਤਰੀ।
ਅਹਲ : ਸ਼ਰੀਫ਼ ਆਦਮੀ, ਪਰੇਮੀ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਰੇਣੀ, ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਆਦਮੀ; ਟੱਬਰ, ਬਾਲ-ਬੱਚੇ, ਔਲਾਦ; ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ; ਘਰੇਲੀ ਨੌਕਰ, ਅਧੀਨ; ਯੋਗ, ਸੁਆਮੀ, ਸਾਹਿਬ।
ਅਹਲ-ਏ-ਅਦਬ : ਵਿਦਵਾਨ, ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਲੇਖਕ।
ਅਹਲ-ਇਦਰਾਕ : ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ।
ਅਹਲ-ਏ-ਇਖ਼ਤਿਆਰ : ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਮੀਰ, ਉੱਚ ਸ਼ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕ।
ਅਹਲ-ਏ-ਇਸਲਾਮ : ਮੁਸਲਮਾਨ, ਰੱਬ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ।
ਅਹਲ-ਲਾਹ : ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦੇ, ਸੰਤ, ਫਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼।
ਅਹਲ-ਏ-ਈਮਾਨ : ਰੱਬ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ।
ਅਹਲ-ਏ-ਈਕਾਰ : ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਯੋਗ।
ਅਹਲ-ਏ-ਬਾਤਿਨ : ਭਜਨੀਕ ਵਿਅਕਤੀ।

ਅਹਲ-ਬਖ਼ੀਏ : ਰਲ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ, ਰਿੰਦ, ਭੇਤੀ, ਸਾਥੀ।
ਅਹਲ-ਬਦਾਤ : ਕਾਫ਼ਰ, ਨਾਸਤਕ।
ਅਹਲ-ਬਹਿਸ਼ਤ : ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਾਸੀ।
ਅਹਲ-ਬੈਤ : ਘਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਪੈਗੰਬਰ ਸਾਹਿਬ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ, ਬੀਬੀ ਫਾਤਮਾ, ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਅਤੇ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ।
ਅਹਲ-ਏ-ਪਰਹੇਜ਼ : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਨੇਕ ਬੰਦੇ।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਹਕੀਕ : ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਖੋਜੀ, ਖੋਜਕਾਰ।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਸੱਵੁਫ਼ : ਸੂਫੀ ਲੋਕ, ਦਰਵੇਸ਼।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਫ਼ਸੀਰ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਕਵਾ : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਮਾਸ਼ਾ : ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਭਿਨੇਤਾ ਜਾਂ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਨਜ਼ੀਮ : ਨਜ਼ਮੀ।
ਅਹਲ-ਏ-ਤਵਾਜ਼ੁਅ : ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕ।
ਅਹਲ-ਜਮਾਅਤ : ਇਕੋ ਧਰਮ ਜਾਂ ਸ਼ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕ।
ਅਹਲ-ਜੰਨਤ : ਬਹਿਸ਼ਤੀ ਲੋਕ।
ਅਹਲ-ਜਹੰਨਮ, **ਅਹਲ-ਏ-ਅਜ਼ਾਬ** : ਦੋਸ਼ੀ ਬੰਦੇ।
ਅਹਲ-ਏ-ਹਾਲ : ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਲੋਕ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ

ਲੋਕ, ਸੂਫੀ।
اهل حجاب ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਜਾਬ : ਪਰਦੇਦਾਰ।
خانہ ਅਹਲ-ਏ-ਹਰਮ, **اهل** ਅਹਲ-ਏ-ਖਾਨਾ : ਘਰ ਵਾਲੀਆਂ, ਬੀਵੀਆਂ, ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕਣਾਂ।
اهل حرفت ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਰਫਤ, **اهل صنعت** ਅਹਲ-ਏ-ਸਨਅਤ, **اهل کسب** ਅਹਲ-ਏ-ਕਸਬ: ਹਥ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਮਿਸਤਰੀ ਆਦਿ।
اهل حقوق ਅਹਲ-ਏ-ਹਕੂਕ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੱਕ ਹੋਣ।
اهل حکمت ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਕਮਤ, **اهل خرد** ਅਹਲ-ਏ-ਖਿਰਦ : ਸਿਆਣੇ, ਸੂਝਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ।
اهل درون ਅਹਲ-ਏ-ਦਰੁੰ : ਭੇਦ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ।
اهل دل ਅਹਲ-ਏ-ਦਿਲ : ਦਿਲ ਵਾਲੇ, ਵਲੀ ਲੋਕ, ਬਹਾਦਰ, ਸਖੀ।
اهل خدمت ਅਹਲ-ਏ-ਖਿਦਮਤ : ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ।
اهل دلق ਅਹਲ-ਏ-ਦਲਕ : ਗੋਦੜੀ ਵਾਲੇ, ਦਰਵੇਸ਼, ਸੂਫੀ।
اهل دنيا ਅਹਲ-ਏ-ਦੁਨਯਾ, **اهل نعوى** ਅਹਲ-ਏ-ਦਾਅਵਾ : ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ।
اهل نوق ਅਹਲ-ਏ-ਬੋਕ, **اهل مذاق** ਅਹਲ-ਏ-ਮਬਾਕ : ਐਸ਼ ਇਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਚੰਗੇ ਜੋਕ ਵਾਲੇ।
اهل رای ਅਹਲ-ਏ-ਰਾਏ : ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸਿਆਣੇ।
اهل رزم ਅਹਲ-ਏ-ਰਜ਼ਮ : ਜੰਗੀ ਆਦਮੀ, ਫੌਜੀ, ਸਿਪਾਹੀ, ਜੇਧੇ।
اهل زبان ਅਹਲ-ਏ-ਬਜ਼ਾਨ : ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ।
اهل زمان ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨ : ਜ਼ਮਾਨੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ।
اهل زمین ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ : ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ।
اهل زهد ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਹਦ : ਪਾਕ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ।
اهل زهد و ورع ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਹਦ-ਓ-ਵਰਅ : ਨੇਕ ਬੰਦੇ, ਭਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।
اهل سخن ਅਹਲ-ਏ-ਸੁਖਨ : ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਨਿਪੁੰਨ, ਚੰਗੇ ਬੁਲਾਰੇ, ਕਵੀ।
اهل سنت ਅਹਲ-ਏ-ਸੁੰਨਤ : ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਸ਼ਰਅ ਦੇ ਅਵਲੰਬੀ, ਸੁੰਨੀ।
اهل شکوه ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ਿਕੋਹ, **اهل شوکت** ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ੋਕਤ: ਵਡੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ, ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ।
اهل شهوت ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ਹੂਦ : ਧਰਮ ਵਾਲੇ, ਧਾਰਮਕ ਵਿਅਕਤੀ।
اهل شیعت ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ੀਅਤ: ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ, ਸ਼ੀਆ ਲੋਕ।
اهل صفا ਅਹਲ-ਏ-ਸਫਾ, **اهل صفه** ਅਹਲ-ਏ-ਸੁੱਫਾ : ਸੂਫੀ ਲੋਕ, ਦਿਲ ਦੇ ਸਾਫ਼, ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੋ ਦਲਾਨ ਵਿਚ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ।
اهل صورت ਅਹਲ-ਏ-ਸੂਰਤ, **اهل ظاهر** ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਾਹਿਰ : ਜ਼ਾਹਰੀ ਸ਼ਕਲ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਰੈਹ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕ।
اهل طریق ਅਹਲ-ਏ-ਤਰੀਕ, **اهل طریقت** ਅਹਲ-ਏ-ਤਰੀਕਤ: ਜ਼ਾਹਿਦ, ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲੇ, ਪਾਕ, ਪਾਰਸਾ।
عرفان ਅਹਲ-ਏ-ਉਰਫ, **اهل عقل** ਅਹਲ-ਏ-ਇਰਫਾਨ, **اهل علم** ਅਹਲ-ਏ-ਅਕਲ, **اهل علم** ਅਹਲ-ਏ-ਇਲਮ: ਸਿਆਣੇ, ਵਿਦਵਾਨ, ਅਕਲਮੰਦ, ਦਿਬਦਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ, ਆਲਮ।
اهل عيال ਅਹਲ-ਏ-ਇਯਾਲ : ਟੱਬਰ ਦਾ ਮੁਖੀ।

- ਅਹਲ ਫਰਾਸ਼** : ਅਹਲ-ਏ-ਫਰਾਸ਼ : ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਰੋਗੀ।
- ਅਹਲ ਫਰੰਗ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫਰੰਗ : ਫਰੰਗੀ, ਯੂਰਪ ਦੇ ਲੋਕ।
- ਅਹਲ ਫਰੁਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫਰੁਤ : ਕਰ ਜਾਂ ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਜ਼ਲ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਜ਼ਲ, **ਅਹਲ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ : ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵਡਿਆਈ ਵਾਲੇ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਿਲਾ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਿਲਾ : ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਫ਼ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਿਰ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਿਰ : ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਪਏ, ਮੁਰਦੇ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਰੀਯਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਰੀਯਤ : ਪੇਂਡੂ, ਦੇਹਾਤੀ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਲਮ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਲਮ : ਮੋਹਕਮਾ ਦੀਵਾਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਮੁਨਸ਼ੀ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਾਰ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਾਰ : ਕਿਰਤੀ ਲੋਕ, ਮਜ਼ਦੂਰ।
- ਅਹਲ ਫ਼ਤਾਬ** : ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਤਾਬ : ਧਰਮ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ, ਓਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਇਲਹਾਮੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਯਹੂਦੀ ਤੇ ਈਸਾਈ।
- ਅਹਲ ਕਰਮ** : ਅਹਲ-ਏ-ਕਰਮ : ਸਖੀ ਲੋਕ, ਦਾਨੀ।
- ਅਹਲ ਕਲਾਮ** : ਅਹਲ-ਏ-ਕਲਾਮ, **ਲਿਸਾਨ** : ਅਹਲ-ਏ-ਲਿਸਾਨ : ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ, ਚੰਗੇ ਵਕਤੋ।
- ਅਹਲ ਮਜ਼ਲਿਸ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਜ਼ਲਿਸ : ਸਹਾਇਕ, ਸਾਥੀ, ਦਰਬਾਰੀ, ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ।
- ਅਹਲ ਮਹਾਸਬ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਹਾਸਬ : ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ।
- ਅਹਲ ਮਹਸ਼ਰ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਹਸ਼ਰ : ਕਿਯਾਮਤ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ।
- ਅਹਲ ਮਦਨ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਦਨ : ਸ਼ੈਰੀ ਲੋਕ, ਸ਼ੈਰਾਂ ਵਿਚ ਵਸਣ ਵਾਲੇ, ਅਰਬ ਲੋਕ।
- ਅਹਲ ਮਫ਼ਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਾਅਰਫ਼ਤ : ਦੈਵੀ ਇਲਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ।
- ਅਹਲ ਮਫ਼ਨਾ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਾਅਨਾ : ਸਿਆਣੇ, ਵਿਦਵਾਨ।
- ਅਹਲ ਮੱਕਾ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮੱਕਾ : ਮੱਕੇ ਦੇ ਵਾਸੀ।
- ਅਹਲ ਮਨਾਜ਼ਾਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ : ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।
- ਅਹਲ ਮਨਸਬ** : ਅਹਲ-ਏ-ਮਨਸਬ : ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਮੀਰ, ਵਜ਼ੀਰ।
- ਅਹਲ ਨਿਸ਼ਾਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਨਿਸ਼ਾਤ : ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਐਸ਼ ਪਰਸਤ।
- ਅਹਲ ਨਜ਼ਰ** : ਅਹਲ-ਏ-ਨਜ਼ਰ : ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ, ਸੁਝਵਾਨ।
- ਅਹਲ ਨਦੀਮ** : ਅਹਲ-ਏ-ਨਦੀਮ : ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਲੋਕ।
- ਅਹਲ ਨਫ਼ਸ** : ਅਹਲ-ਏ-ਨਫ਼ਸ : ਹਿਰਸੀ, ਸਵਾਰਥੀ ਲੋਕ।
- ਅਹਲ ਰਾਸ਼ਤ** : ਅਹਲ-ਏ-ਵਿਰਾਸਤ : ਵਰਾਸਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ; ਵਾਰਸ।
- ਅਹਲ ਹਦਾ** : ਅਹਲ-ਏ-ਹਦਾ : ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਪੱਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ।
- ਅਹਲ ਹਨਰ** : ਅਹਲ-ਏ-ਹਨਰ : ਫ਼ਨਕਾਰ; ਕਾਸਬੀ।
- ਅਹਲ ਹਵਾ** : ਅਹਲ-ਏ-ਹਵਾ : ਕਾਮੀ ਲੋਕ।
- ਅਹਲਨ** : ਅਹਲ-ਏ-ਹਵਾ : ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ! ਰੱਬ ਰਾਖਾ! ਰੱਬ ਖ਼ੈਰ ਕਰੇ!
- ਅਹਲੀਯਤ** : ਅਹਲੀਯਤ : ਯੋਗਤਾ, ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ, ਸਮਝ, ਸੁਝ ਬੁਝ, ਤਮੀਜ਼।
- ਅਹਲੀਯਾ** : ਅਹਲੀਯਾ : ਬੀਵੀ, ਵੈਹਣੀ।
- ਅਹਮ** : ਅਹਮ : ਬੌਹਤ ਜ਼ਰੂਰੀ; ਕਠਨ, ਦੁਸ਼ਵਾਰ।
- ਅਹਮਾਲ** : ਅਹਮਾਲ : ਇਕਲਿਆਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਦੇਰ ਲਾਉਣਾ; ਕੁਤਾਹੀ, ਅਣਗੈਹਲੀ, ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਸੁਸਤੀ, ਗਡਲਤ, ਦੇਰ, ਚਿਰ।
- ਅਹਮਰ** : ਅਹਮਰ : ਗਿੱਦੜ।

اهواز **ਅਹਵਾਜ਼**: ਖੁਜਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿੱਥੇ ਦਾ ਜਲਵਾਯੂ ਬੌਹਤ ਗਰਮ ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਹਰੀ ਨੂੰਹੇ ਬੌਹਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ।

اهوال **ਅਹਵਾਲ**: (ਹੌਲ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਡਰ, ਖਤਰੇ, ਭਿਆਨਕ ਵਸਤਾਂ।

ای **ਐ**: ਉਏ।

ایا **ਅਯਾ**: ਓਏ ਸੁਣ; ਓਏ! ਹੈਂ ਅਫਸੋਸ ਦਾ ਪਦ; ਸ਼ੱਕ ਵਾਲੀ ਗੱਲ; ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਪਦ।

ایاب **ਇਯਾਬ**: ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਪਰਤਣਾ, ਮੁੜਨਾ; ਵਾਪਸੀ; ਮੋੜ।

ایاب وزهاب **ਇਯਾਬ-ਉ-ਬਹਾਬ**: ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ; ਆਉਣ ਜਾਣ।

ایار **ਅਯਾਰ**: ਹਿਸਾਬ; ਲੇਖਾ; ਇਕ ਰੂਮੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਜੇਠ (ਮਹੀਨੇ) ਦੇ ਲਗਪਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ایاره گیر **ਅਯਾਰਗੀਰ**, **ایارگیر** **ਅਯਾਰਗੀਰ**: ਹਿਸਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਪੜਤਾਲੀਆ; ਲੇਖਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।

ایاره **ਅਯਾਰਾ**: ਰਜਿਸਟਰ, ਵਹੀ ਖਾਤਾ।

ایار **ਅਯਾਜ਼**, **ایاس** **ਅਯਾਸ**: ਸੁਲਤਾਨ ਮੈਹਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦਾ ਤੁਰਕੀ ਗੁਲਾਮ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਲਈ ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਬੌਹਤ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਸੀ।

ایاغ **ਅਯਾਗ**, **ایاق** **ਅਯਾਕ**: ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ, ਜਾਮ, ਸਾਗਰ।

ایاغچی **ਅਯਾਗਚੀ**: ਬਰਤਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਜਾਂ ਰਸੋਈ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ।

ایاغ خانه **ਅਯਾਗ-ਖਾਨਾ**: ਬਰਤਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ।

ایاغ زن **ਅਯਾਗ-ਬਦਨ**: ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ।

ایالت **ਇਯਾਲਤ**: ਰਾਜ ਕਰਨਾ, ਹਕੂਮਤ ਕਰਨਾ; ਹਕੂਮਤ, ਸਰਦਾਰੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ।

ایام **ਅੱਯਾਮ**: (ਯੌਮ **یوم** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਦਿਨ, ਰੋਜ਼, ਸਮੇਂ, ਕੁੱਤਾਂ, ਅਵਧੀ, ਦੌਰ।

ایام بسر کردن **ਬਸਰ ਕਰਦਨ**: ਉਮਰ ਬਿਤਾਉਣਾ, ਦਿਨ ਕਟੀ ਕਰਨਾ, ਵਕਤ ਕੱਟਣਾ, ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪੁੱਜਣਾ।

ایام بوقلمون

ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਬੁਕਲਮੂਨ: ਬਦਲਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ।

ایام تشریق **ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਤਸ਼ਰੀਕ**: ਈਦੁੱਜ਼ਹਾ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਿਲਹਿਜ਼ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗਿਆਰਵੀਂ, ਬਾਰਵੀਂ ਤੇ ਤੇਰਵੀਂ ਤਰੀਕ।

ایام شادی **ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਸ਼ਾਦੀ**: ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਛੁੱਟੀਆਂ।

ایام عشر **ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਅਸ਼ਰ**: ਮੁੱਹਰਮ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨ।

ایام معدود **ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਮਾਅਦੂਦ**: ਮੱਕਾ ਵਿਖੇ ਬੱਕਰੇ/ਭੇਡ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ; ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ; ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮਰ; ਕੁਝ ਦਿਨ, ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦਿਨ।

ایام معلومات **ਅੱਯਾਮ-ਏ-**

ਮਾਅਲੂਮਾਤ: ਜ਼ਿਲਹੱਜ਼ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਦਸ ਦਿਨ।

ایامی **ਅੱਯਾਮੀ**: ਸਮੇਂ ਦੇ, ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਚੌਖਾ ਚਿਰ ਚੱਲਣਯੋਗ।

ایامی **ਅਯਾਮਾ**: (ਅਯਮ **ایم** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰੰਡੇ ਆਦਮੀ, ਅਣਵਿਆਹੇ ਆਦਮੀ।

ایان **ਅਯਾਨ**: ਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ایان **ਅੱਯਾਨ**: ਕਦ, ਕਦੋਂ।

ایک **ਐਬਕ**: ਬੁੱਤ, ਮੂਰਤੀ; ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ; ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਤ; ਗੁਲਾਮ, ਗੋਲਾ; ਅਫਗਾਨੀ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ (ਬੱਦਖਸ਼ਾਂ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ।

ایت **ਈਤ**: ਕੁੱਤਾ।

ایتا **ਈਯਤਾ**: ਜਹਾਨ, ਸੰਸਾਰ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇਣਾ; ਕਿਸੇ ਬਦਲੇ ਦੇਣਾ।

ایتام **ਐਤਾਮ**: (ਯਤੀਮ **یتیم** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਓਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ; ਅਦੁਤਾ ਮੋਤੀ।

ਈਦੁੰ : ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਹੁਣੇ।

ਕਰਾਏ ਤੇ ਲਿਆ ਮਕਾਨ; ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਘਰ;
ਸੋਗ ਦਾ ਘਰ; ਏਹ ਸੰਸਾਰ।
ਈਜ਼ : ਰੱਬ, ਖੁਦਾ; ਫਰਿਸ਼ਤਾ,
ਦੇਵਤਾ।
ਈਜ਼ਦ-ਪਨਾਹ : ਰੱਬ ਦੀ
ਸ਼ਰਨ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਉਪਰ ਰੱਬ ਦਾ ਹੱਥ
ਹੋਵੇ।
ਈਜ਼ਦ-ਤਰਾਸ਼ : ਖੁਰਚ ਕੇ
ਬਣਾਇਆ ਰੱਬ ਦਾ ਬੁੱਤ।
ਈਜ਼ਦ ਤਆਲਾ : ਸਰਬ
ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰੱਬ।
ਈਜ਼ਦੀ : ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਦਿੱਤੀ
ਚੀਜ਼, ਭੇਟਾ; ਰੱਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਈਸਾ : ਹੁਣ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ; ਖਾਸ
ਨਾਮ: ਇਬਰਾਹੀਮ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਨਾਜ਼ਲ
ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ।
ਈਸਾਰ : ਧਨਾਢ ਹੋਣਾ; ਧਨ, ਦੌਲਤ,
ਮਾਲਮੱਤਾ।
ਈਸਤਾ : (ਈਸਤਾਦਨ
ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ) ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ।
ਈਸਤਾਦਗੀ : ਖਲੋਣ ਦੀ
ਕਿਰਿਆ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਪਕਿਆਈ; ਠੈਹਰਾ,
ਟਿਕਾ।
ਈਸਤਾਦਗੀ-ਏ-
ਬਾਦ : ਹਵਾ ਦਾ ਥਮ ਜਾਣਾ; ਸ਼ਾਂਤ
(ਵਾਤਾਵਰਨ)।
ਈਸਤਾਦਨ : ਖਲੋਣਾ, ਖੜ੍ਹ
ਹੋਣਾ; ਠੈਹਰਨਾ।
ਈਸਤਾਦਾ : ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ।
ਐਸਰ : ਖੱਬਾ, ਖੱਬਾ ਹੱਥ; ਬੈਹਤ ਸੌਖਾ,
ਬੈਹਤ ਨਰਮ; ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਗਾ।
ਐਸਰੀ ਅੱਯਾਮ : ਸੌਖਾ
ਦਿਨ, ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ।
ਐਸੂ : ਰੂਸ ਦੇ ਇਕ ਪਰਾਂਤ ਦਾ ਨਾਮ।
ਐਸਵੀ : 'ਐਸੂ' ਮੁਲਕ ਦਾ
ਵਸਨੀਕ।
ਈਸ਼ਾਨਾਨ : ਐਸ਼ਾਨਾਨ, ਐਸ਼ਾਨ :
ਓਹ ਲੋਕ, ਓਹ (ਬੈਹਵਚਨ ਵਿਚ)।

ਈਸ਼ਕ : ਦੀਵਾਨਖਾਨਾ, ਦਰਬਾਰ।
ਈਸ਼ਕ-ਆਕਾਸੀ,
ਈਸ਼ਕ-ਬਾਸ਼ੀ :
ਦੀਵਾਨਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ।
ਈਸਾਲ : ਮਿਲਾਉਣਾ, ਜੋੜਨਾ,
ਪੈਂਹਚਾਉਣਾ; ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਕਰਾਉਣਾ; ਵਸੂਲ
ਕਰਨਾ।
ਐਬਨ : ਅਥਵਾ ਵੀ ਭਾਵ ਏਹ; ਓਹੋ
ਜੇਹਾ ਹੀ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ, ਓਹੀ ਜੇ ਉੱਪਰ ਆ
ਚੁਕੀ ਹੈ; ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ; ਪੈਹਲਾਂ ਵਾਂਗ,
ਅੱਗੇ ਵਾਂਗ।
ਈਤਾ : ਲਤਾੜਨਾ, ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਸਲਣਾ;
ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀਏ ਨੂੰ ਦੌਹਰਾਉਣਾ।
ਈਫ਼ਾਨ : ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ, ਈਮਾਨ
ਲਿਆਉਣਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਾਣਨਾ।
ਈਲ : ਜਮਾਤ, ਟੋਲਾ, ਕੌਮ, ਕਬੀਲਾ।
ਈਲਾਤ : ਕੌਮਾਂ, ਕਬੀਲੇ, ਜਮਾਤਾਂ,
ਫ਼ਿਰਕੇ; ਟੱਪਰੀਵਾਸ ਕੌਮਾਂ।
ਐਲ : ਰੱਬ, ਈਸ਼ਵਰ।
ਈਯੱਲ : ਬਾਰਾਂ ਸਿੰਗਾ, ਹਿਰਨ, ਪਹਾੜੀ
ਬੱਕਰਾ।
ਈਲਾਕ : ਖਤਾ ਦੇ ਈਗੂਰ ਦੀ
ਰਾਜਧਾਨੀ; ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਜੋ 'ਫ਼ਰਗਾਨਾ' ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਹੈ;
ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਠੰਢਾ
ਸਥਾਨ।
ਈਲਾਮ : ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਨਾ, ਦੁਖ
ਵੰਡਾਉਣਾ।
ਈਲਚੀ : ਦੂਤ।
ਈਲਚੀ-ਕਬੀਰ :
ਰਾਜਦੂਤ, ਸਫ਼ੀਰ।
ਈਲਚੀ-ਗੀਰ : ਰੂਮ, ਰੂਸ,
ਫ਼ਰਾਂਸ ਅਤੇ ਇੰਗਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ।
ਈਲਖ, **ਈਲਖੇ**, **ਈਲਖਾ** : ਘੋੜਿਆਂ
ਦਾ ਗੱਲਾ; ਨਸਲ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਰ ਘੋੜਾ।
ਈਲਖਾਨੀ : ਕਜ਼ਵੀਨ ਦੇ ਪਰਾਂਤ
ਦਾ ਸੂਬੇਦਾਰ।

ایلدرم **ਈਲدਰم** : ਬਿਜਲੀ, ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜ।

ਈਲਗਾਰ **ਈਲਗਾਰ** : ਯਲਗਾਰ, ਹਮਲਾ, ਆਕਰਮਣ, ਚੜ੍ਹਾਈ, ਲੁੱਟਮਾਰ।

ਈਲਕ **ਈਲਕ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ; ਯਗਮਾ (ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ) ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

ਐਲੂਲ **ਐਲੂਲ** : ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਦਾ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਜੋ ਅੱਸੂ ਜਾਂ ਅਕਤੂਬਰ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਈਲੀ **ਈਲੀ** : ਮੁਹੱਬਤ, ਪਿਆਰ; ਗੁਲਾਮੀ, ਪਰਾਧੀਨਤਾ।

ਈਲੀਯਾ **ਈਲੀਯਾ** : ਸੱਚਾ; ਯੈਰੋਸ਼ਲਮ; ਇਲੀਯਾਸ; ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ; ਬਨੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦਾ ਲਕਬ।

ਈਮ **ਈਮ** : ਰੰਡਾ, ਵਿਧਵਾ।

ਈਮਾ **ਈਮਾ** : ਇਸ਼ਾਰਾ, ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ; ਹਵਾਲਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਨ੍ਹ।

ਈਮਾ-ਉ-ਇਮਾ **ਈਮਾ-ਉ-ਇਮਾ** : ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ; ਹੱਥ ਜਾਂ ਸਿਰ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ।

ਈਮਾਨ **ਈਮਾਨ** : ਮੰਨ ਲੈਣਾ, ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ; ਦਿਲੋਂ ਰੱਬ ਤੇ ਯਕੀਨ ਲਿਆਉਣਾ, ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਉਪਰ ਈਮਾਨ ਲਿਆਉਣਾ।

ਈਮਾਨ-ਏ-ਬਾਤਲ **ਈਮਾਨ-ਏ-ਬਾਤਲ** : ਵੈਹਮ, ਭਰਮ।

ਈਮਾਨਦਾਰ **ਈਮਾਨਦਾਰ** : ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਯਕੀਨ ਵਾਲਾ।

ਈਮਾਨ ਦਾਸਤਨ **ਈਮਾਨ ਦਾਸਤਨ** : ਯਕੀਨ ਰੱਖਣਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ।

ਈਮਾਨ **ਈਮਾਨ** : (ਯਮੀਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੱਜੇ ਹੱਥ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ; ਸੈਂਹਾਂ; ਕਸਮਾਂ (ਸੈਂਹ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਕਸਮ ਖਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉਪਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਐਮਾ **ਐਮਾ** : ਖੁਰਾਕ, ਰੋਜ਼ੀ, ਵਜ਼ੀਫਾ; ਵਜ਼ੀਫੇ ਵਜੋਂ ਮਿਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜ਼ਰੀਰ ਜਿਸ ਉਪਰ ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਲਗਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਐਮਾਦਾਰ **ਐਮਾਦਾਰ** : ਰੋਜ਼ੀਨਾਦਾਰ, ਵਜ਼ੀਫੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਈ **ਈ** : ਏਹ, ਇਸ (ਨਿੱਤੇ ਦੀ ਵਸਤ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ)।

ਈਨਾ **ਈਨਾ** : (ਬੋਹਵਚਨ) ਏਹ ਲੋਕ।

ਈਨਤ **ਈਨਤ** : ਵਾਹ ਵਾਹ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼।

ਈਜਾ **ਈਜਾ** : ਏਹ ਥਾਂ, ਇੱਥੇ।

ਈਜਾਏ **ਈਜਾਏ** : ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਥਾਂ ਦਾ; ਇੱਥੇ ਦਾ।

ਈਜਾਗਾਹ **ਈਜਾਗਾਹ** : ਏਹ ਬਹਿਸ਼ਤੀ ਸਥਾਨ; ਏਹ ਅਸਮਾਨ।

ਈਬਾਗ **ਈਬਾਗ** : ਏਹ ਸੰਸਾਰ।

ਈ-ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੀਲਗੂ **ਈ-ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੀਲਗੂ** : ਏਹ ਅਸਮਾਨ; ਸਮਾਂ; ਹੋਣੀ; ਕਿਸਮਤ।

ਈ-ਪੰਜ-ਗੰਜ **ਈ-ਪੰਜ-ਗੰਜ** : ਪੰਜ ਇੰਦਰੇ।

ਈ-ਪੀਰ-ਪੀਰ **ਈ-ਪੀਰ-ਪੀਰ** : ਏਹ ਅਸਮਾਨ; ਸਮਾਂ।

ਈ-ਤੀਰਾ-ਏ-ਖਾਕਤੀਰ **ਈ-ਤੀਰਾ-ਏ-ਖਾਕਤੀਰ** : ਏਹ ਸਰੀਰ, ਏਹ।

ਈ-ਦਾਮਗੇ **ਈ-ਦਾਮਗੇ** : ਏਹ ਸੰਸਾਰ, ਏਹ ਜ਼ਮਾਨਾ।

ਈ-ਕਾਖ **ਈ-ਕਾਖ** : ਏਹ ਮਿਸਰ, ਏਹ-ਸੂਰਤ, ਏਹ-ਸੂਰੀ, ਏਹ-ਨੀਸਤ, ਏਹ-ਵੀਰਾਨਾ, ਏਹ ਦੁਨੀਆਂ, ਸੰਸਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਾ।

ਈਂ ਗਾ ਬਾਸ਼: ਰਤਾ ਵੇਖਣਾ,
ਏਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰਾ।

ਏਧਰ ਈ ਸਰ ਆਂ ਸਰ : ਏਧਰ
ਏਧਰ।

ਈ ਮਾਲ ਨੀਸਤ :
ਏਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਈਂ ਚਾਰ: ਚਾਰ ਤੱਤ (ਸਰੀਰ ਦੇ)।

ਗੰਗ, ਈਂ ਦੇ ਰੰਗ, ਈਂ ਦੇ
 ਇਸ ਦੌਰਨੀ ਵਰੁਮੀ
 ਜ਼ਿੰਗੀ-ਉ-ਹੁਮੀ, ਅਜਿਹਾ
 ਈਂ ਹੁਮ-ਉ-ਹਬਸ : ਏਹ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ,
 ਰੈਣ ਦਿਵਸ, ਰਾਤ ਦਿਨ।

ਦਿਹ-ਏ-ਈਂ ਐਸੇ ਸਾਹੇ ਸ਼ਿਸ਼ਤ
ਵੀਰਾਨਾ, ਐਸੇ ਸ਼ਿਸ਼ਤ
ਸਾਦਾ ਦਸ਼ਤ, ਐਸੇ ਸ਼ਿਸ਼ਤ
ਸਿਤਮਕਦਾ, ਐਸੇ ਸ਼ਿਲਾ
ਸੈਲਗਾਹ : ਏਹ ਜਗਤ, ਏਹ ਸੰਸਾਰ,
ਜ਼ਮਾਨਾ।

ਈਂ ਈਂ ਸ਼ਸ਼ਦਰ, ਈਂ ਈਂ ਖਸ
ਸ਼ਸ਼ਦਰ, ਈਂ ਈਂ ਕਾਰ-
ਖਾਨਾ, ਈਂ ਈਂ ਕਾਰਗਾਹ,
ਈਂ ਈਂ ਕੂਚਾ-ਏ-
ਪਾਸਤਾਂ, ਈਂ ਈਂ ਨਿਸ਼ਿਮਨ-ਤੰਗ,
ਈਂ ਈਂ ਨਿਸ਼ਿਮਨ-ਏ-ਤੰਗ, ਈਂ ਈਂ ਨਿਹੰਗ : ਏਹ ਜਗਤ, ਏਹ ਸੰਸਾਰ, ਏਹ
ਜ਼ਮਾਨਾ।

[illegible]

ਈ ਅਸਤ: ਏਹ ਹੈ।

ਗੱਲ : ਕਿਹ-ਅਸਤ ਈਂ ਐਸਤਕੇ
ਏਹ ਹੈ, ਏਸ ਕਰਕੇ, ਕਾਰਨ ਏਹ।

ਆਹ : ਈਨਕ ਈਨਕ ਈਨਾਕ

ਵੇਖੋ, ਏਹ ਹੀ।

ਈਨਾਂ (ਈਂ ਈਂ) ਦਾ ਬੋਧਦਾਤਾ
ਏਹ ਲੇਖ।

ਈਂ ਬਾਰ: ਇਸ ਵਾਰ, ਐਤਕੀ।

ਈਨਤ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਵਾਹ ਵਾਹ।

ਈਂ ਜਾਨਿਥ : ਇਸ ਪਾਸੇ,
ਇਹ ਭਾਗ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ : ਈ ਚੁਨੀਂ : ਇਸ ਚੁਨੀਂ

ਇਸ : ਸਾਂ ਚੁਨੀਂ ਈਂ ਐਂ ਚੁਨੀਂ ਸਾਂ
ਪਰਕਾਰ, ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ।

ਈ-ਸਾ : ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਗੱਲਬਾਤ,
ਵੇਹਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।

ਭੁੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਇਸ ਪਾਸੇ, ਇੱਧਰ।

ਈ ਕਰ: ਇਤਨਾ।

ਈਂਗਰ : ਸੰਧੂਰ।

ਐਵਾਰ : ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵੇਲਾ।

**ਐਵਾਰ ਕਰਦਨ : ਚਿਰਕੇ
ਸ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸਫਰ ਕਰਨਾ।**

ਐਵਾਜ਼ਾ ਐਵਾਜ਼ਾ : ਐਵਾਜ਼ਾ ਐਵਾਜ਼ਾ :
ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੰਵਾਰਿਆ ਸਿੰਗਾਰਿਆ।

ایوان ایدان/ایدان : مہل، شاہی
مہل، دُڈا دالان; مہان; دیدانخان،
بٹک۔

ਐਵਾਨ-ਏ-ਬੁਹਲ :
ਸੱਤਵਾਂ ਆਸਮਾਨ।

-ਏਵਾਨ ਐਵਾਨ-ਇਆਨ ਤਰਕਾਰੀ
ਬਰਕਾਰੀ, ਇਆਨ ਸਿਮਾਈ
ਏਵਾਨ-ਏ-ਸੀਮਾਈ : ਅਸਮਾਨ।

ਐਵਾਨ-ਏ-ਮਾਹ : ਚੰਦ ਦਾ
ਬਰਸ।

ਐਯੂਬ : ਇਕ ਸਿਦਕਵਾਨ ਤੇ ਸਬਰ ਸ਼ਕਤ ਵਾਲਾ ਪੈਗੰਬਰ।

ਮੁੱਕ ਈਰਾਮ : ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਵੈਰਮ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ; ਕਾਵਿ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਾਮ ਵਿਚ ਅਜੇਹਾ ਸ਼ਬਦ ਲਿਆਉਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹੋਣ, ਇਕ ਨੇੜੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦੂਰ ਦਾ ਪਰ ਕਵੀ ਦਰ ਦੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਭਾਵ ਲਵੇ।

ب (ਬੇ)

ب بے : ਅਰਬੀ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੱਖਰ; ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਦੋ ਦਾ ਹੈ; ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦਿਨ, ਸੋਮਵਾਰ; ਸਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਰਜਬ ਦਾ ਸੰਖੇਪ; ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਫ਼ ਤੇ ਵ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਥਾਂ 'ਜ਼ਫ਼ਾਨ'; ਅਤੇ ਆਬ ਦੀ ਥਾਂ 'ਆਵ'।

ب با : ਸਮੇਤ, ਸਣੇ, ਨਾਲ; ਵਿਚ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ, ਵਾਧੂ, ਫ਼ਾਲਤੂ; ਬਦਲੇ, ਇਵਜ਼; ਮੱਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ; ਪਰਕਾਰ: ਟਾਕਰਾ; ਮੁਹੱਬਤ, ਪਿਆਰ, ਮੇਲ; ਬਾਵਜੂਦ।

ب بي : ਨਾਲ, ਸਾਥ, ਕੋਲ, ਪਾਸ, ਤੋਂ; ਵਿਚ, ਨੂੰ; ਉੱਪਰ, ਉੱਤੇ; ਦਾ; ਲਈ, ਵਾਸਤੇ; ਪਾਸਾ, ਵੱਲ; ਸਬੱਬ; ਵਾਂਗ; ਟਾਕਰਾ।

بي : ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਗੇਤਰ, ਅਗੇਤਰ।

ب با : ਨਾਲ, ਸਾਥ, ਸਮੇਤ, ਸਣੇ; ਨੂੰ; ਅਤੇ; ਟਾਕਰਾ; ਵੱਲ; ਮੱਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ; ਇਵਜ਼, ਬਦਲਾ; ਸਾਮ੍ਹਣੇ; ਬਾਵਜੂਦ।

ب با آ با آਬ : ਪਾਣੀ ਨਾਲ, ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ, ਚਮਕਦਾਰ।

ب با آ با آ-ਉ-ਤਾਬ : ਭੜਕੀਲਾ, ਚਮਕਦਾਰ; ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ, ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ; ਅਲੰਕਾਰਕ।

ب با آن با آن-ਕਿਹ : ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ, ਏਹ ਗੱਲ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ।

ب با ای ای-ਹਮਾ : ਭਾਵੇਂ।

ب با ای ای-ਹਮਾ ਕਿਹ : ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ।

ب با : ਬੂਹਾ, ਬਾਰ; ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਭਾਗ,

ਕਾਂਡ; ਸ਼ੀਰਸ਼ਕ; ਮਾਮਲਾ, ਸੌਦਾ, ਨੁਕਤਾ, ਵਿਸ਼ਾ; ਗਰਦਾਨ (ਵਿਆਕਰਨ)।

باب باب-ਅਬਵਾਬ : ਈਰਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਉੱਤੇ ਖਿਜ਼ਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਖਿਜ਼ਰ ਨਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਪੱਕੀ ਦੀਵਾਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਈਰਾਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਹਨ।

باب باب : ਯੋਗ; ਖੰਡ, ਕਾਂਡ, (ਕਿਤਾਬ ਦਾ); ਪਿਤਾ, ਬਾਬਤ, ਸਬੱਬ; ਤੰਬੂਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਬਾਬ ਪੰਜ ਸ਼ੇਮਾ'।

باب باب-ਏ-ਆਲੀ : ਉਸਮਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਦਰਬਾਰ; ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰ।

باب باب-ਏ-ਅਸਕਰੀਆ : ਉਸਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਜੰਗੀ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਦਰਬਾਰ।

باب باب ਵਾਰ : ਅਧਿਆਏ-ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ।

باب باب-ਵਾਰੀ : ਵਰਗੀਕਰਨ, ਸ਼ਰੇਣੀ ਬੱਧ।

باب باب : ਪਿਤਾ, ਬਾਪ; ਦਾਦਾ, ਨਾਨਾ; ਕਲੰਦਰਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਪੀਰ ਕਾਮਲ; ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ।

باب باب-ਖੁਮਸ : ਇਕ ਮਸਖਰੇ ਦਾ ਨਾਮ।

باب باب-ਏ-ਕਿਮਾਰਬਾਬ : ਜੁਏਬਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਸਤਾਦ।

ਬਾਬਾਤ : ਸੁਭਾਗਾ, ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ।
ਬਾਬਾਖ਼ਾਨ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਿਤਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਉਪਾਧੀ।
ਬਾਬਾਯਾਨ : (ਬਾਬਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਾਬੇ, ਵੱਡੇ ਵਡੇਰੇ, ਪਿਤਰ।
ਬਾਬਤ : ਵਾਸਤੇ, ਲਈ; ਯੋਗਤਾ।
ਬਾਬਤ : ਬਾਰੇ, ਸਬੰਧੀ; ਸੀਗਾ, ਮਦ; ਨਿਸਬਤ; ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ; ਬਦਲਾ, ਇਵਜ਼; ਉਜਰਤ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ।
ਬਾਬਰ : ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਿਸ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਵਿਚ (937 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ) ਆਗਰਾ ਵਿਖੇ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬਲ ਵਿਖੇ ਦਫਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਬਾਬਰੀ : ਬਾਬਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਬਾਬਕ : (ਬਾਬ ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ) ਪਿਤਾ; ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਅਮਾਨਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ; ਮਜ਼ਬੂਤ, ਤਕੜਾ, ਪੱਕਾ; ਮੋਹਰਬਾਨ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਾਬਕਾਨ : ਬਾਬਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਰਥਾਤ 'ਅਰਦਸ਼ੀਰ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਬਕ ਨੇ ਪਾਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਅਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-ਬਾਬਕਾਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਬਾਬਕਾਨਾ : ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ।
ਬਾਬਲ : ਪਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰ, ਜੋ 'ਬਖਤ ਨਸਰ' ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ; ਏਹ ਕੂਫਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫਰਾਤ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਥਿਤ ਹੈ; ਏਹ ਜਾਦੂ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।
ਬਾਬਲ-ਖਾਨਾ : ਚਕਲਾ।
ਬਾਬਲੀ : ਬਾਬਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਜ਼ੋਹਰ; ਸ਼ਰਾਬ।
ਬਾਬਲੀ : ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਛੱਡਣਾ।
ਬਾਬੂ : ਬਾਬ; ਕਲੰਦਰਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ; ਭਾਈ।
ਬਾਬੂਤਾ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਟਾ, ਘੜਾ।

ਬਾਬੂਨਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬੂਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁੰਘਣ ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਤੇਲ ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਬਾਬੂਨਾ ਗਾਉ : ਇਕ ਫੁੱਲ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਪੀਲਾ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਚਿੱਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਬਾ-ਬੀਬਾਨ : ਜ਼ਾਮਨ, ਵਿਚੋਲਾ।
ਬ-ਇਤਿਫਾਕ : ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਸੰਮਤੀ ਸੈਹਤ; ਕਿਸੇ ਸੰਗ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ।
ਬਾਤਿਕ : ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ, ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਾਜ਼ : ਟੈਕਸ; ਕਰ, ਮਾਮਲਾ, ਅੱਗ-ਪੂਜ ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲੋਂ ਭੋਜਨ ਸਮੇਂ ਸਾਧੀ ਹੋਈ ਚੁੱਪ।
ਬਾਜ਼ਦਾਰ, **ਬਾਜ਼ੀਰ**, **ਬਾਜ਼ੀਯਾਨ** : ਮਾਮਲਾ ਉਗਰਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।
ਬਾਜ਼ ਦਹ ਯਕ : ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਪਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਤੇ ਸੈਂਦਾਗਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਬਾਜ਼ਗ਼ਾਰ : ਖਰਾਜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਧੀਨ।
ਬਾਜ਼ੀ : ਖਰਾਜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਬਾਜ਼-ਉ-ਖਰਾਜ : ਕਰ ਤੇ ਮਸ਼ੁਲ।
ਬਾਜ਼ੰਗ : ਰੇਸ਼ਨਦਾਨ, ਬਾਰੀ।
ਬਾਜ਼ੀ : ਤੁਰਕੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਲਫਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭੈਣ।
ਬਾਜ਼ੂ : ਤਾਤਾਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
ਬਾਖ਼ : ਰਸਤਾ, ਰਾਹ, ਮਾਰਗ।
ਬਾ-ਖਬਰ : ਖਬਰਦਾਰ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ; ਜਾਣਕਾਰ।
ਬਾਖ਼ਤਰ : (ਬ+ਅਖਤਰ) ਪੂਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ; ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਪੂਰਬ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਖੁਰਾਸਾਨ ਤੇ ਕੰਧਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਇਲਾਕਾ;

ਬਲਖ ਦਾ ਈਰਾਨੀ ਨਾਮ; ਪਰਾਚੀਨ ਮੁਲਕ
ਤਾਤਾਰ; ਸੂਰਜ, ਚੰਦ।

ਬਾਖ਼ਤਨ : ਖੇਡਣਾ, ਹਾਰਨਾ।

ਬਾਖ਼ਤਾ : ਖੇਡਿਆ ਹੋਇਆ;
ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।

ਬ-ਆਖ਼ਿਰ ਆਮਦਨ : ਅੰਤ
ਆਉਣਾ, ਕੰਮ ਹੋ ਚੁੱਕਣਾ, ਖਤਮ ਹੋਣਾ,
ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ।

ਬਾ-ਖ਼ਸੂਸ : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ।

ਬਾ-ਖ਼ੋਸ਼ : ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ,
ਇਕੱਲਾ, ਏਕਾਂਤ, ਤਨਹਾਈ, ਇਕੱਲ; ਚੁੱਡੀ।

ਬਾਖ਼ਹ : ਕਛੂ ਕੁੰਮਾ, ਕੰਡਿਆਰਾ।

ਬਾਦ : (ਮਸਦਰ ਬੂਦਨ ਤੋਂ) ਹੋਣ
ਦਿਓ, ਜਿਵੇਂ ਹੋਵੇ; ਪਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ।

ਬਾਦ : ਹਵਾ, ਪੌਣ; ਸਾਹ; ਹਵਾ ਦਾ
ਦੇਵਤਾ; ਖੁਸਰੋ ਦੇ ਅੱਠਾਂ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੂਜਾ
ਖਜ਼ਾਨਾ; ਹੌਕਾ, ਆਹ; ਰੋਣ-ਧੋਣ, ਵੈਣ, ਰੁਦਨ;
ਘਮੰਡ, ਅਭਮਾਨ; ਸਿਫਤ, ਸਨਾ, ਪਰਸ਼ੰਸਾ;
ਤੇਜ਼, ਤਿੱਖਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਆਹੰਗ,

ਬਾਦ-ਏ-ਨਵਾ : ਅਵਾਜ਼, ਗੂੰਜ।

ਬਾਦ ਅਬ ਬਰੂਤ-ਏ-ਕਸੇ-ਬੈਰੂ ਕਰਦਨ

: ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ 'ਚੋਂ ਗ਼ਰੂਰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ;
ਦਿਮਾਗ਼ ਦਰੁਸਤ ਕਰ ਦੇਣਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਬਰੂਤ : ਹੰਕਾਰ,
ਅਭਮਾਨ।

ਬਾਦ-ਏ-ਬਰੀ : ਉੱਤਰ
ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ।

ਬਾਦ ਬੂਦਨ, ਮਿਟ ਜਾਣਾ, ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਰਲ

ਜਾਣਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਬਹਾਰ : ਬਹਾਰ ਦੀ
ਹਵਾ।

ਬਾਦ ਪੈਮੂਦਨ :

ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ ਕਰਨਾ : ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਤੁੰਦ,

ਬਾਦ-ਏ-ਸਖ਼ਤ : ਸਖ਼ਤ
ਤੇਜ਼ ਹਵਾ, ਹਨੇਰੀ।

ਬਾਦ-ਏ-ਤੰਗ-ਬਸਤਾ :

ਘੋੜਾ।

ਬਾਦ ਦਰ ਦਸਤ ਦਾਸਤਨ :

ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਹੋਣਾ; ਘੋੜੇ
ਦੀ ਵਾਗ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ।

ਬਾਦ ਦਰ ਸਰ ਦਾਸਤਨ :

ਸਿਰ ਫਿਰੇ ਹੋਣਾ, ਹੰਕਾਰੀ ਹੋਣਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਸਰਦ : ਹੌਕਾ;

ਨਿਰਾਸਤਾ; ਠੰਢੀ ਹਵਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ :

ਵਡਿਆਈ।

ਬਾਦ-ਏ-ਸਮੂਮ : ਭੈੜੀ

ਹਵਾ, ਵਿਸ਼ੈਲੀ ਹਵਾ।

ਬਾਦ ਸੰਜੀਦਨ : ਫੜ੍ਹਲ

ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ।

ਬਾਦ ਸ਼ਰਫ਼ : ਅਨੁਕੂਲ

ਹਵਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਸਬਾ : ਸਰੀਧਤ,

ਸਮੀਰ।

ਬਾਦ-ਏ-ਈਸਾ : ਈਸਾ,

ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੁਆਸ।

ਬਾਦ-ਆਬਲਾ : ਛਾਲਾ, ਮਾਤਾ,

ਚੇਚਕ।

ਬਾਦ-ਆਵਰ, ਬਾਦ ਆਵਰਦ :

ਕੰਡੇਦਾਰ ਝਾੜੀ ਜੇਹੜੀ

ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਖੁਸਰੋ

ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਅੱਠਾਂ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੂਜਾ

ਖਜ਼ਾਨਾ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਰੋਮ ਦੇ ਕੈਸਰ ਨੇ ਖੁਸਰੋ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ

ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਬੇੜੀ ਭਰ ਕੇ ਕਿਸੇ

ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀ, ਪਰ ਹਵਾ ਦੇ ਉਲਟ

ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਉਹ ਬੇੜੀ ਖੁਸਰੋ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ

ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਖੁਸਰੋ ਨੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ

ਨਾਮ ਹੀ ਏਹ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ

ਉਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਵਾ ਨੇ ਲਿਆਂਦਾ;

ਉਹ ਵਸਤ ਜੇਹੜੀ ਮੁਫਤ ਹੱਥ ਆ ਜਾਵੇ;

ਇਕ ਦਵਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ;
ਵਾਸਿਤ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸਥਾਨ; ਪੱਖ।
बाबाओले **बादाआविला** : ਇਕ ਜਾਨ ਲੇਵਾ
ਛਾਲਾ।
बाबा **बादाबाद** : ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਹੋਵੇ
ਜੇ ਹੋਵੇ।
बाबा **बा-दाद** : ਸਮਾਨਤਾ ਸੈਹਤ, ਨਿਆਂ
ਨਾਲ।
बाबा **बादाश** : ਪਾਦਾਸ਼, ਸਿਲਾ, ਬਦਲਾ,
ਇਵਜ਼; ਨੇਕੀ ਦਾ ਬਦਲਾ।
बाबा **बाद-ਅਫਰਾਸ਼**, **बाबा** **बाद-ਅਫਰਾਸ਼**,
बाबा **बाद-ਫਰਾਹ** : ਬਦੀ
ਦਾ ਬਦਲਾ, ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਸਜ਼ਾ, ਦੰਡ।
बाबा **बादाम** : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ
ਰੂਪ 'ਬਾਦਾਮ' ਹੈ।
बाबा **बादाम-ਏ-ਬਬਾ** : ਬੁੱਢੇ
ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਰਥੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ
ਬਦਾਮ; ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ।
बाबा **बादومغر**
बादाम-ਏ-ਦੋ-ਮਗਰ : ਭਰਿਆ
ਹੋਇਆ, ਭਰਿਆ ਭਰੁੰਨਾ।
बाबा **बादाम-ਏ-ਸਾਕੀ** :
ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ।
बाबा **बादाम-ਏ-ਸ਼ਗੋਫ਼ੇ-ਫ਼ਸ਼ਾਨ**
ਸ਼ਿਗੂਫ਼ਾ-ਫ਼ਿਸ਼ਾ : ਰੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ।
बाबा **बादाम-ਏ-ਕਾਗ਼ਬੀ** :
ਜਾਰਡਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਦਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛਿਲੜ
ਬੜਾ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
बाबा **बादाम-ਉ-ਕੰਦ** :
ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ ਤੇ ਮੂੰਹ।
बाबा **बादाम-ਸਤਾਨ** :
ਬਦਾਮ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ।
बाबा **बादामी** : ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ਦਾ।
बाबा **बादान-ਫੀਰੋਜ਼** :
ਅਰਦਬੀਲ ਸੈਹਰ।
बाबा **बाद-ਅੰਗੋਬ** : ਇਕ ਕਿਸਮ

ਦਾ ਰੁੱਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਰਾਨੀ ਕਿਸਾਨ ਬੋਹਲ
ਕੱਢਣ ਲੱਗਿਆਂ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ,
ਇਸ ਨਾਲ ਹਵਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦਾਣੇ
ਕੱਢਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ; ਹਵਾ ਤੇਜ਼
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੁੱਖ, ਕੇਸਰ।
बाबा **बाद-ਬਾਦਕ** : ਪਤੰਗ, ਗੁੱਡੀ।
बाबा **बादਬਾਰ** : ਪੱਖਾ; ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ।
बाबा **बादਬਾਨ** : ਜ਼ਹਾਜ਼ ਦੀ ਪਾਲ, ਓਹ
ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ
ਵਾਸਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪੱਖਾ; ਕਮੀਜ਼ ਦਾ ਕਾਲਰ
ਜਾਂ ਕਫ਼; ਪਿਆਲਾ; ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ
ਪਰਦਾ ਜਾਂ ਕਾਗ਼ਜ਼ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ
ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ।
बाबा **बादਬਾਨ-ਏ-ਅਖ਼ਬਰ**
: ਅਸਮਾਨ।
बाबा **बादਬਾਨ-ਏ-ਚਰਖ** :
ਚੰਦ ਚਾਨਣੀ।
बाबा **बादਬਾਨ-ਕਸ਼ੀਦਨ** :
ਜ਼ਹਾਜ਼ ਠੇਲ੍ਹਣਾ।
बाबा **बादਬਾਨੀ** : ਬਾਦਬਾਨ ਵਾਲੀ
ਅਰਥਾਤ ਹਵਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸ਼ਤੀ;
ਬਾਦਬਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
बाबा **बाद-ਬ-ਦਸਤ** : ਖਾਲੀ
ਹੱਥ, ਕੰਗਾਲ, ਗ਼ਰੀਬ; ਅਭਾਗਾ; ਨਿਕੰਮਾ।
बाबा **बाद-ਬੱਰ**, **बाबा** **बाद-ਪਰ**,
बाबा **बाद-ਪਰਾਨ** : ਪਤੰਗ;
ਕਨਕਉਆ; ਸ਼ੇਖੀ-ਖ਼ੋਰਾ, ਹਵਾ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ,
ਗਾਲੜੀ।
बाबा **बाद-ਬੂਰਸ** : ਫਿਰਕੀ, ਲਾਟੂ।
बाबा **बाद-ਪਰਵਾ** : ਹਵਾਦਾਰ ਖਿੜਕੀ,
ਬਾਰੀ, ਬੇਪਰਵਾਹ; ਹਵਾਦਾਰ ਘਰ।
बाबा **बाद-ਪੋਚ** : ਝੁਲਾ, ਪੀਘ।
बाबा **बाद-ਤੁਖ਼ਮ** : ਸੌਫ਼।
बाबा **बाद-ਏ-ਤੰਗ-ਬਸਤਾ**
: ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਘੋੜਾ; ਘੋੜਾ।
बाबा **बाद-ਸਾਰ** : ਸ਼ੇਖੀ ਖ਼ੋਰਾ, ਹੋਛਾ;

ਕਮੀਨਾ।

ਬਾਦ-ਏ-ਸੁਰਖ: ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ; ਸੁਰਖ ਬਾਦਾ, ਮੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਇਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ: ਹਰ ਸੁਰਜ-ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਅਠਾਈਵਾਂ ਦਿਨ; ਸਖਤ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ; ਚੀਖ-ਪੁਕਾਰ; ਉਸਤਤ; ਕਵਿਤਾ।

ਬਾਦ-ਸਰ: ਘਮੰਡੀ, ਮਗਰੂਰ, ਹੇਛਾ, ਮੁਰਖ।

ਬਾਦ-ਸਰਾ: ਘੋੜੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਾਦਸਰੀ: ਘਮੰਡ, ਗਰੂਰ, ਹੇਛਾਪਨ, ਮੁਰਖਤਾ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ: ਸੁਲਤਾਨ, ਪਾਸਬਾਨ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲਕ; ਸੁਰਖਿਅਕ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ: ਰਾਜ, ਸਰਕਾਰ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ: ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਰਾਜ, ਸਲਤਨਤ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹਮ, ਬਾਦਸ਼ਾਮ, ਬਾਦਸ਼ਨਾਮ, ਬਾਦਸ਼ਨਾਮ, ਬਾਦਸ਼ਵਾਮ: ਸੁਰਖ ਸ਼ਰਾਬ; ਪਿੱਤ ਵਾਲੀ ਗਰਮੀ; ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਿਆਹੀ (ਕਾਲਖ) ਮਾਇਲ ਸੁਰਖੀ ਜੇਹੜੀ ਕੋਹੜ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਬਾਦ-ਫਰ: ਇਕ ਖਿਡੋਣਾ ਜੋ ਚਮੜੇ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੱਥ ਦੀ ਚੁਟਕੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰਕੀ, ਭੰਬੀਰੀ।

ਬਾ-ਇਲ: ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ; ਬਹਾਦਰ, ਨੇਕ ਦਿਲ।

ਬਾ-ਇਲ-ਉ-ਜਾਨ: ਦਿਲ ਜਾਨ ਵਾਲਾ, ਪੂਰੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ।

ਬਾਦਲ: ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਬੋਹਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਇਕ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੀ, 'ਬਾਦਲਾ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਦਲੀ: ਬਾਦਲ ਸ਼ੈਹਰ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ।

ਬਾਦੰਜਾਨ, ਬਾਦੰਗਾਨ: ਬੈਂਗਣ, ਬਤਾਉਂ।

ਬਾਦੰਜਾਨ-ਏ-ਫਰੰਗੀ: ਟਮਾਟਰ।

ਬਾਦ-ਉ-ਦਮ: ਗਰੂਰ, ਅਭਮਾਨ, ਘਮੰਡ, ਸੋਖੀ।

ਬਾਦ-ਉ-ਤੂਫਾਨ: ਹਨ੍ਹੇਰੀ, ਤੂਫਾਨ ਝੱਖੜ।

ਬਾਦੀ: ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਬੱਦੂ; ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ, ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਰੰਭਕ; ਹਰ ਸ਼ੈ ਦੀ ਪੈਹਲ, ਆਦਿ; ਪਰਗਟ।

ਬਾਦੀ-ਉਲ-ਰਾਇ: ਜ਼ਾਹਰਾ ਰਾਏ ਪਰੱਤਖ ਰਾਏ; ਪੈਹਲੀ ਰਾਏ।

ਬਾਦੀ-ਉ-ਨਜ਼ਰ: ਪੈਹਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਵੇਖਣ ਸਾਰ।

ਬਾਦੀ ਨਜ਼ਰ: ਪੈਹਲੀ ਨਜ਼ਰੇ।

ਬਾਦੀ ਉਲਨਜ਼ਰ: ਵੇਖਣ ਸਾਰ।

ਬਾਦੀਯਾਨ: ਸੌਂਫ।

ਬਾਦੀਯਾ: ਜੰਗਲ, ਬੀਆਬਾਨ, ਉਜਾੜ, ਉਦਿਆਨ, ਰੇਤ ਥਲ।

ਬਾਦੀਯਾ-ਗੌਲ, ਮਹਨ: ਸੰਸਾਰ।

ਬਾਦੀਯਾ-ਏ-ਮਿਹਨ: ਸੰਸਾਰ।

ਬਾਦੀਯਾ-ਪੈਮਾ: ਰੇਤਥਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ; ਤੇਜ਼ ਘੋੜਾ; ਮੁਸਾਫਰ।

ਬਾਦੀਯਾ-ਨਸੀ: ਰੇਤ ਥਲ ਦਾ ਵਸਨੀਕ।

ਬਾਦੀਯਹ: ਠੂਠਾ।

ਬਾਬਿਲ: 'ਬਜ਼ਲ' ਭਾਵ ਸਖਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।

ਬਾਰ: ਭਾਰ, ਬੋਝ, ਹਮਲ; ਸਮਾਨ, ਗੰਢ, ਗੱਠੜਾ; ਫਲ, ਫੂਲ, ਮੇਵਾ; ਤਕਲੀਫ਼, ਰੰਜ; ਸਾਨ-ਸੈਕਤ, ਠਾਠ-ਥਾਠ; ਇਜਾਜ਼ਤ;

ਵਡਿਆਈ, ਪਰਭਤਾ; ਆਗਿਆ; ਛੁੱਟੀ; ਅਦਾਲਤ, ਕਟਹਿਰੀ; ਦੀਵਾਨ, ਇੱਕਠ, ਭੀੜ; ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਪਰਦਾ; ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ; ਪੈਂਚ, ਦਾਖਲਾ, ਪਰਵੇਸ਼; ਅਵਸਰ; ਅਰਜ਼ੀ, ਕਾਰਨਾਮਾ, ਮੁਲਾ, ਮੁੱਢ, ਆਦਿ; ਨੀਂਹ; ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ, ਵਲਗਣ; ਖਾਈ; ਭੰਡਾਰ, ਗੁਦਾਮ; ਰੱਬ; ਕਸੂਰ, ਗੁਨਾਹ; ਦੋਸ਼, ਗੁਨਾਹ; ਖਾਦ, ਗੋਹਾ, ਰੂੜੀ; ਪੇਟ, ਮਿਲਾਵਟ; ਕਸਤੂਰੀ ਤੇ ਕੇਸਰ ਵਿਚਲੀ ਮਿਲਾਵਟ; ਵੱਜਣ ਵਾਲਾ ਸਾਜ਼; ਜੈ, ਚਾਵਲ ਜਾਂ ਕੰਰਬਣੀ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਬੀਅਰ ਕੱਢੀ ਜਾਵੇ, 'ਤੂਸ' ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ; ਖੁਰਾਕ, ਭੋਜਨ, ਖਾਣੇ ਦਾ ਥਾਲ; ਵਾਰੀ, ਸਮਾਂ; ਵਸਾਉਣ ਵਾਲਾ (ਮੀਂਹ) ਸਥਾਨ-ਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ 'ਜੰਗਬਾਰ'; ਜੰਗਲ।

बार आवरदन : ਫਲ ਲਿਆਉਣਾ, ਫਲ, ਮੇਵਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ।

बार انداختن : ਲੈਣਾ, ਪੜਾ ਕਰਨਾ, ਮਕਾਮ ਕਰਨਾ।

बार-बर بار بار : ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਮਜ਼ਦੂਰ।

बार-बार बार-बार : ਭਾੜਾ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ; ਬੋਝ ਢੇਣਾ।

बार-बार بار-बार : ਸਰਦਾਰ-ਸਰਦਾਰ, ਬਾਰ-ਪਰਿਭਤਨ, ਬਾਰ ਪਰਿਭਤਨ, ਬਾਰ-ਸੁਦਨ : ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ।

बार-बार बार-बार : ਬਾਰ ਦਰ ਦਿਲ ਨਿਹਾਦਨ : ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ।

बार-बार बार-बार : ਦਿਲ ਦਾ ਬੋਝ, ਦਿਲ ਦੀ ਪੀੜ, ਰੰਜ, ਤਕਲੀਫ਼।

बार-बार बार-बार : ਪੰਡ ਬਣਾਉਣੀ, ਗੰਢ ਬੰਨ੍ਹਣੀ।

बार-बार बार-बार : ਭਾਰ ਹੇਠ ਲੱਦੇ ਜਾਣਾ।

बार-बार बार-बार : ਆਮ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ; ਖੁਲ੍ਹੀ ਕਚੇਰੀ।

बार-बार बार-बार : ਬੇਕ ਮਾਲ

ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

बार-बार बार-बार : ਬੋਝ ਢੇਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਡੀ; ਮਜ਼ਲੂਮ; ਛਕੜਾ; ਲਾਦੂ ਜਾਨਵਰ।

बार-बार बार-बार : ਸ਼ਾਹੀ ਮੈਹਲ; ਕਚੇਰੀ; ਦੀਵਾਨਖਾਨਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ੇਮਾ।

बार-बार बार-बार : ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਣਾ।

बार बार : ਬਜ਼ੁਰਗ, ਨੇਕ; ਨਿਆਂਕਾਰ।

बार बार : ਮੀਂਹ, ਵਰ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ, ਵਰ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।

बार-बार बार-बार : ਸਖਤ ਮੀਂਹ, ਮੁਹਲੇਧਾਰ ਮੀਂਹ।

बार-बार बार-बार : ਜਿਥੇ ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।

बार-बार बार-बार : ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਥਾਂ।

बार-बार बार-बार : ਛੱਜਾ, ਛਾਤਾ, ਸਾਇਬਾਨ।

बार-बार बार-बार : ਮੀਂਹ ਵਾਲਾ ਦਿਨ।

बार-बार बार-बार : ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੋਵੇ।

बार-बार बार-बार : ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ ਸੀ, ਏਹ ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ 'ਜਹਰਮ' ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ।

बार-बार बार-बार : ਸਰਦਾਰ-ਡਿਉਡੀ, ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਜਾ ਸਕੇ।

बार-बार बार-बार : ਬਾਰਬਰ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਸਰਦਾਰੀ।

बार-बार बार-बार : ਸਰਦਾਰ-ਡਿਉਡੀ।

बार-बार बार-बार : ਬਾਰਜਾ : ਕਚੇਰੀ, ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ।

बार-बार बार-बार : ਬਾਰਜਾਮਾ, ਬਾਰਦਾਨ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਖੁਰਜੀ, ਬੋਰੀ, ਸੁਰਾਹੀ।

ਬਾਰਜ਼ੇ ਬਾਰਜ਼ਾ : ਦੂਜੇ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ।

ਬਾਰਖਾਨ : ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਤੰਬੂ, ਗੁਦਾਮ, ਸਟੋਰ; ਖੁਰਜੀ; ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਸਮਾਨ।

ਬਾਰਖੁਦਾ : ਰੱਬ, ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮਾਲਕ, ਸਾਹਿਬ, ਹਾਕਮ।

ਬਾਰਖੁਦਾਯਾ : ਹੇ ਰੱਬ ਜੀ, ਯਾ ਇਲਾਹੀ! ਯਾ ਮੌਲਾ! ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਿਕ!

ਬਾਰਜ਼ਮਾਨ : ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾ, ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ, ਦੁੱਖ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ।

ਬਾਰਿਸ਼ : ਮੀਂਹ, ਬਰਖਾ; ਵਰ੍ਹਨਾ।

ਬਾਰਕ-ਅੱਲਾਹ : ਅੱਲਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇ! ਵਾਹ! ਵਾਹ!

ਬਾਰਕਸ਼ : ਭਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਡੀ; ਮਜ਼ਦੂਰ; ਮਜ਼ਲੂਮ, ਦੁਖੀ; ਗੱਡਾ, ਛਕੜਾ; ਜਾਨਵਰ।

ਬਾਰਕਸ਼ੀ : ਦੁਆਈ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ।

ਬਾਰਗਾਹ, ਬਾਰਗੇ : ਸ਼ਾਹੀ ਮੈਹਲ; ਕਚੇਹਰੀ, ਦਰਬਾਰ; ਦੀਵਾਨਖਾਨਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ੇਖਾ।

ਬਾਰਗੀ : ਅਰਾਕੀ ਘੋੜਾ, ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਦਾ ਘੋੜਾ; ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ; ਦਰਬਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ; ਵੇਸਵਾ।

ਬਾਰਗੀਰ : ਲਾਦੂ ਜਾਨਵਰ, ਭਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਉਠ ਅਤੇ ਖੇਤਾ ਆਦਿ; ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮਾਲ; ਸਾਈਸ; ਉਠ-ਚੋਰ, ਰੱਸਾ-ਗੀਰ।

ਬਾਰਗੀਰੀ : ਜੁਰਮ, ਚੋਰੀ; ਭਾਰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਭਾਰ ਦੇਣਾ; ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ।

ਬਾਰਗੀਰੀ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ : ਉਹ ਹਵਾ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦੀ ਫਿਰਦੀ ਸੀ।

ਬਾਰਮਾਨ : ਇਕ ਤੁਰਾਨੀ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ 'ਵੀਸਾ' ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

ਬਾਰਨਾਮ, ਬਾਰਨਾਮਾ : ਨੇਮ, ਨਿਯਮ; ਰੂਪ, ਬਣਤਰ;

ਆਦੇਸ਼, ਆਗਿਆ; ਰੈਣਕ, ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ; ਸ਼ੇਖੀ, ਵਿਖਾਵਾ; ਮਹਾਨ ਪੁਰਖ ਦੀ ਉਸਤਤ; ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ।

ਬਾਰੂ : ਕੰਧ, ਦੀਵਾਰ, ਫਸੀਲ; ਕਿਲ੍ਹਾਬੰਦੀ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਦੀਵਾਰ; ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹ, ਕੋਟ; ਮੁਨਾਰਾ।

ਬਾਰੂਬੰਦ ਬਾਰੋ ਬੰਦ : ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ, ਨਿੱਕ ਸੁੱਕ।

ਬਾਰੂਤ, ਬਾਰੂਦ : ਸ਼ੋਰੇ, ਗੰਧਕ ਤੇ ਕੋਲੇ ਆਦਿ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਬਰੂਦ।

ਬਾਰੂਤ ਖਾਨਾ, ਬਾਰੂਦ ਖਾਨਾ : ਮੇਗਜ਼ੀਨ, ਬਰੂਦ ਘਰ।

ਬਾਰੀ : ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖੁਦਾ, ਰੱਬ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ; ਵਾਰੀ, ਵਾਰ, ਨੌਬਤ, ਇਕ ਵਾਰ।

ਬਾਰੀ ਤਆਲਾ : ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਖੁਦਾ।

ਬਾਰਯਾ : ਹੇ ਵੱਡੇ ਰੱਬ ਜੀ! ਖੁਦਾ!!

ਬਾਰਯਾਬ : ਕਚੇਹਰੀ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਰਈਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ; ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਗਾ।

ਬਾਰਯਾਬੀ : ਇਜਾਜ਼ਤ, ਆਗਿਆ।

ਬਾਰਯਾਫ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ।

ਬਾਰੀਦਾਰ : ਹਰਮ ਦਾ ਚੌਕੀਦਾਰ।

ਬਾਰੀਦਨ : ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਨਾ, ਬਰਖਾ ਹੋਣੀ।

ਬਾਰੀਦਗੀ : ਮੀਂਹ, ਬਾਰਸ਼।

ਬਾਰੀਕ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਬਰੀਕ' ਹੈ। ਪਤਲਾ; ਨਾਜ਼ਕ; ਮੁਸ਼ਕਲ; ਤਿੱਖਾ; ਛੋਟਾ; ਧੁੰਦਲਾ।

ਬਾਰੀਕ ਆਵਾਜ਼ : ਬੱਥਾ।

ਬਾਰੀਕ-ਬੀਨ : ਡੂੰਘੀ ਨਜ਼ਰ ਵਾਲਾ, ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਗੰਭੀਰ।

ਬਾਰਿਕਬਿਨੀ ਬਾਰੀਕ-ਬੀਨੀ: ਗੱਲ ਦੀ ਤੋਹ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣਾ।
ਬਾਰਿਕਬਿਨੀ ਬਾਰੀਕ-ਖਜ਼ਾਲ: ਉੱਚੇ ਖਿਆਲ ਵਾਲਾ, ਉੱਚੀ ਸੋਚ ਵਾਲਾ, ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ।
ਬਾਰਿਕਬਿਨੀ ਬਾਰੀਕ ਰੋ: ਸੰਜਮੀ, ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਬਾਰਿਕਬਿਨੀ ਬਾਰੀਕ ਮਿਯਾਨ: ਪਤਲੇ ਲੋਕ ਵਾਲਾ, ਪਤਲੀ ਕਮਰ ਵਾਲਾ।
ਬਾਰਿਕਬਿਨੀ ਬਾਰੀਕੀ: ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਬਰੀਕੀ', ਪਤਲਾਪਣ; ਗੰਭੀਰਤਾ; ਨੁਕਤਾ।
ਬਾਰਿਕਬਿਨੀ ਬਾਰੀਕਾ: ਤੰਗ ਰਸਤਾ।
ਬਾਜ਼: ਪਿਛਾਂਹ, ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ; ਤੋ; ਉਦੋਂ ਤੋ; ਵੀ, ਭੀ, ਨਾਲੇ; ਵੱਲ, ਪਾਸੇ; ਦੁਬਾਰਾ, ਮੁੜ ਕੇ, ਫੇਰ, ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਦੁਹਰਾਉਣਾ; ਉਤਾਰ, ਢਲਵਾਨ; ਫਰਕ, ਅੰਤਰ, ਤਮੀਜ਼, ਦੋ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰੇ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਾਸਲਾ, ਰਾਹ, ਰਸਤਾ; ਅੱਡ, ਵਖਰਾ, ਖਰਾਜ ਬਾਜ, ਕਰ; ਬੰਡਲ; ਪੱਤਣ; ਪੁੱਟਣ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਸਰਾਬ; ਨ੍ਹਾਉਣ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੂਜਾ ਸਮੇਂ ਅਗਨੀ-ਪੂਜਕਾਂ ਦਾ ਚੁਪ ਰੈਹਣਾ।
ਬਾਜ਼ ਅਮਦਨ: ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਪਰਤਣਾ, ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਣਾ, ਛੱਡਣਾ, ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ, ਪਛਤਾਉਣਾ।
ਬਾਜ਼ ਖਰੀਦਨ: ਗੈਰਹੱਥੇ ਪਈ ਚੀਜ਼ ਛੁਡਾਉਣਾ, ਖਲਾਸੀ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਮੁੜ ਕੇ ਖਰੀਦਣਾ।
ਬਾਜ਼ ਮਾਦਨ: ਪਿਛੇ ਰੈਹਣਾ, ਪਿੱਛੇ ਜਿਉਂਦੇ ਰੈਹਣਾ।
ਬਾਜ਼ ਨਮੂਨ: ਫੇਰ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ, ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ।
ਬਾਜ਼ ਜਾਫਤਨ: ਲੱਭਣਾ, ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ, ਵਾਕਫ਼ ਹੋਣਾ।
ਬਾਜ਼: ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ।
ਬਾਜ਼-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ: ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਬਾਜ਼, ਸੂਰਜ।

ਬਾਜ਼-ਏ-ਸਫੇਦ: ਚਿੱਟਾ ਬਾਜ਼; ਸੂਰਜ।
ਬਾਜ਼: ਇਕ ਵਜ਼ਨ; ਨੱਥੇ (੯੦) ਅਸਤੀਰ ਦਾ ਵਜ਼ਨ, (ਇਕ ਅਸਤੀਰ ਚਾਰ ਮਿਸਕਾਲ ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਿਸਕਾਲ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)।
ਬਾਜ਼ਾਰ: ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਖਰੀਦਣ ਵੇਚਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੰਡੀ, ਦੁਕਾਨ; ਰੈਣਕ; ਖੱਪ-ਖੇਡ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ; ਰਿਵਾਜ, ਪਰਯੋਗ; ਰੇਟ, ਭਾ; ਇਤਬਾਰ; ਸਾਖ, ਬਿਕਰੀ।
ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਰਾਸਤਨ: ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਖਾਲਾ ਪਾਉਣਾ, ਰੈਣਕ ਬਣਾਉਣਾ।
ਬਾਜ਼ਾਰ ਬਰਚੀਦਨ: ਬਜ਼ਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਧਾ ਦੇਣਾ, ਖਰੀਦ ਫਰੋਖਤ ਬੰਦ ਕਰਨਾ।
ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਸਿੱਦਾਲ-ਉ-ਕਿੱਤਾਲ: ਕੱਟ-ਵੱਢ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ, ਯੁੱਧ, ਲੜਾਈ।
ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਮੀਨਾ: ਮੀਨਾ ਪਹਾੜ ਉੱਪਰ ਮੱਕੇ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ।
ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਖਲਕੀ: ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ।
ਬਾਜ਼ਾਰ-ਜ਼ਦਾ: ਨਾ ਵਿਕਣ ਯੋਗ ਵਸਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਬਾਜ਼ਾਰਗਾਨ: ਸੁਦਾਗਰ, ਵਪਾਰੀ।
ਬਾਜ਼ਾਰਗਾਨੀ: ਸੁਦਾਗਰੀ, ਵਪਾਰ, ਤਜਾਰਤ।
ਬਾਜ਼ਾਰਗਾਹ: ਮੰਡੀ, ਬਜ਼ਾਰ।
ਬਾਜ਼ਾਰ ਗਰਦ: ਘਟੀਆ-ਹੈਸੀਅਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ।
ਬਾਜ਼ਾਰਾ: ਖਰੀਦ-ਫਰੋਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਪਾਰੀ।

ਬਾਜ਼ਾਰੀ : ਬਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲਾਪਰਵਾਹ, ਅਵਾਰਾ।
ਬਾਜ਼ਾਰੀਆ : ਮਮੂਲੀ ਸੁਦਾਗਰੀ, ਪਰਚੁਣ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਬਾਜ਼-ਪੁਰਸ : ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ, ਨਿਰੀਖਣ, ਸੋਧ, ਖੋਜ, ਪੜਚੋਲ।
ਬਾਜ਼ ਪਸ : ਪਿਛੇ, ਪਿਛਾਂਹ, ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਂਹਦ ਖੁੰਦ, ਬਚਿਆ ਖੁਚਿਆ, ਚੁੱਠ।
ਬਾਜ਼ਪਸਾਂ : (ਬਾਜ਼ ਪਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭੀੜ, ਇਕੱਠ।
ਬਾਜ਼-ਪਸੀਨ : ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ।
ਬਾਜ਼-ਪੋਚ : ਝੁਲਾ, ਪੰਘੂੜਾ, ਪੰਘੂੜੇ ਵਿਚ ਲਮਕਦੇ ਲਾਟੂ।
ਬਾਜ਼-ਜਾਯ : ਪਿੱਛਾ, ਪਿੱਛੇ ਪਰਤਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਟਿਕਾਣਾ, ਮਕਾਨ।
ਬਾਜ਼-ਖ਼ਾਸਤ : ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋਣਾ, ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ, ਤਲਬ, ਤਲਾਸ਼, ਢੂੰਡ, ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ, ਮੁੜ ਮੰਗਣਾ।
ਬਾਜ਼ਖ਼ਾਨਾ : ਬਾਜ਼ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ, ਤੇਸ਼ਾਖ਼ਾਨਾ।
ਬਾਜ਼ਗਾਨ : (ਬਾਜ਼ਰਗਾਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ) ਸੁਦਾਗਰ, ਵਪਾਰੀ।
ਬਾਜ਼ਰਗਾਨੀ : ਸੁਦਾਗਰੀ, ਵਪਾਰ।
ਬਾਜ਼ਿਗਾ : ਆਦਿ ਕੌਮ ਦੀ ਇਕ ਰੂਪਮਤੀ, ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਅਧਿਆਤਮਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ।
ਬਾਜ਼ਕ, ਬਾਜ਼ਕੀ : ਬਾਜ਼ ਵਰਗਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਜੋ ਚਿੜੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਬਾਸ਼ਾ।
ਬਾਜ਼-ਗਰਦ, ਗ਼ਸ਼ਤ : ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਪਰਤਣਾ, ਵਾਪਸੀ, ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਪਰਤ ਆਉਣਾ।
ਬਾਜ਼ਗੂ : ਉਲਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਲਟਾ, ਪੁੱਠਾ, ਮੁਧਾ।

ਬਾਜ਼ਗੂਨੀ : ਉਲਟੇ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਉਲਟ-ਬਾਜ਼ੀ।
ਬਾਜ਼ਮਾਨ : ਖਲੋ ਜਾ, ਠੇਹਰ!, ਦੇਰੀ।
ਬਾਜ਼ਮਾਂਦਾ : ਪਿਛੇ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਬਚਿਆ ਖੁਚਿਆ।
ਬਾਜ਼ਮਾਂਦਗੀ : ਪਿੱਛੇ ਰੈਹਣ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ।
ਬਾਜ਼ਨ : ਬੇਅਣਖਾ, ਬੇਗ਼ੈਰਤ, ਦਯੁੱਸ, ਦੱਲਾ।
ਬਾਜ਼ਦਗੀ : ਧੋਖਾਦਹੀ, ਪੱਤੇਬਾਜ਼ੀ, ਮੱਕਾਰੀ, ਹੀਲਾਗਰੀ, ਠੱਗੀ, ਫ਼ਰੇਬ।
ਬਾਜ਼ਦਾ : ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ, ਖਿਡਾਰੀ, ਇਕ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਕਿਸਮ।
ਬਾਜ਼ੂ : ਬਾਂਹ, ਕੂਹਣੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਯੋਗਤਾ; ਪਰਨਾ, ਚੰਗਾਨ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀਆਂ, ਮੰਜੀ ਦੀ ਬਾਹੀ; ਦੇਸਤ, ਸਾਥੀ, ਸੈਹ-ਗਾਇਕ; ਹਰਨੋਟਾ, ਹਰਨ।
ਬਾਜ਼ੂਬੰਦ : ਇਕ ਗੋਹਣਾ ਜੋ ਗੁੱਟ ਜਾਂ ਡੌਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਮਾਲਾ ਦਾ ਧਾਗਾ।
ਬਾਜ਼ੂਦਾਦਨ : ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ।
ਬਾਜ਼ੂ-ਦਰਾਰ : ਜ਼ਬਰਦਸਤ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ; ਲੰਬੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ; ਜ਼ਾਲਮ।
ਬਾਜ਼ੂ-ਸ਼ਿਕਨ : ਤਾਕਤਵਰ, ਤਕੜਾ, ਜ਼ੋਰਾਵਰ।
ਬਾਜ਼ੂ ਕੁਸ਼ਾਦਨ : ਬਹਾਦਰੀ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਸਖ਼ਾਵਤ ਕਰਨਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ।
ਬਾਜ਼ੀ : ਬਾਜ਼ੀ, ਖੇਡ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਧੋਖਾ, ਫਰੇਬ, ਦਗ਼ਾ, ਛੋਟੀ ਗੋਂਦ।
ਬਾਜ਼ੀ ਬਾਜ਼ੀ : ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ।
ਬਾਜ਼ੀ-ਜਾ, ਬਾਜ਼ੀ-ਗਾਹ : ਬਾਜ਼ੀਕਦਾ, ਖੇਡ-ਘਰ।

باري خام **ਬਾਬੀ-ਏ-ਖਾਮ** : ਕੱਚੀ ਖੇਡ, ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਖੇਡ।
باري خرون **ਬਾਬੀ ਖੁਰਦਨ** : ਧੋਖਾ ਖਾਣਾ, ਫਰੋਬ ਖਾਣਾ, ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਾ।
باريگر **ਬਾਬੀਗਰ** : ਬਾਬੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖਿਡਾਰੀ, ਰੱਸੇ ਤੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ।
باريگرنى **ਬਾਬੀਗਰਨ**, **باريگرنى** **ਬਾਬੀਗਰਨੀ** : ਨਾਚੀ, ਬਾਬੀਗਰਨੀ।
باريگرى **ਬਾਬੀਗਰੀ** : ਤਮਾਸ਼ਾ, ਜਾਦੂਗਰੀ।
باري مير وورير **ਬਾਬੀ-ਏ-ਮੀਰ-ਉ-ਵਜ਼ੀਰ** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡ।
باريچه **ਬਾਬੀਚਾ** : ਮਮੂਲੀ ਤੇ ਸੌਖੀ ਖੇਡ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਖੇਡ, ਖੇਡ; ਤਮਾਸ਼ਾ, ਖਿਡੌਣਾ।
باريچه اطفال **ਬਾਬੀਚਾ-ਅਤਫਾਲ** : ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡ।
باريچه روم ورنگ **ਬਾਬੀਚਾ-ਏ-ਰੂਮ-ਉ-ਰੰਗ** : ਦਿਨ ਰਾਤ; ਜ਼ਮਾਨਾ।
باريدن **ਬਾਬੀਦਨ** : ਖੇਡਣਾ, ਖਿਡੌਣਾ, ਹਾਰਨਾ।
باريگوش **ਬਾਬੀਗੋਸ਼** : ਹਸਮੁਖ, ਖਿਡਾਰੂ।
باس **ਬਾਸ** : ਪੁਰਾਣਾ, ਪਰਾਚੀਨ, ਮੁੱਢ ਕਦੀਮੀ।
باسان **ਬਾਸਾਨ** : ਜੜੇ ਪੁੱਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
باستان **ਬਾਸਤਾਨ** : ਪੁਰਾਣਾ, ਪੈਰਾਣਾ ਦਾ, ਪਰਾਚੀਨ, ਲੰਘਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਿਛਲਾ ਸਮਾਂ, ਤਾਰੀਖ, ਇਤਹਾਸ, ਅਸਮਾਨ।
باستان نامه **ਬਾਸਤਾਨ-ਨਾਮਾ** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਰੀਖ, ਪਰਾਚੀਨ ਇਤਹਾਸ।
باستى **ਬਾਸਤੀ** : ਨਿਮਰਤਾ, ਲੋੜ, ਜ਼ਰੂਰਤ, ਮੁਥਾਜੀ।
باسعوى **ਬਾ ਸਊਦ** : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਪੁੱਤਰ ਜਾਫਰ, ਪਰਸਿੱਧ ਖਵਾਜਾ ਅਬੁਲਹਸਨ ਖਰਕਾਨੀ ਦੀ ਖਾਨਦਾਨੀ ਉਪਾਧੀ; ਏਹ ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਵਲੀ-ਅੱਲਾਹ ਹੋਏ ਹਨ।

باسلاخ **ਬਾ-ਸਿਲਾਹ** : ਹਥਿਆਰਬੰਦ।
باسليقه **ਬਾ-ਸਲੀਕਾ** : ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ, ਚੱਜ ਸੈਹਤ, ਬਾ-ਜ਼ੋਕ, ਅਦਬ ਨਾਲ।
باش **ਬਾਸ਼** : ਰੋਹ, ਠੈਹਰ ਜਾ, ਖੜਾ ਰੋਹ, ਸੁਣ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰ।
باش باش **ਬਾਸ਼ ਬਾਸ਼** : ਠੈਹਰ-ਠੈਹਰ।
باش **ਬਾਸ਼** : ਸਿਰ।
باش اچق **ਬਾਸ਼ ਅਚਿਕ** : ਨੰਗੇ-ਸਿਰ।
باش چاوش **ਬਾਸ਼ ਚਾਉਸ** : ਹਵਾਲਦਾਰ, ਸਾਰਜੰਟ।
باش كاتب **ਬਾਸ਼ ਕਾਤਿਬ** : ਮੀਰ ਕਾਤਿਬ, ਕਾਤਿਬਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।
باشليغ **ਬਾਸ਼ਲਿਕ**, **باشليغ** **ਬਾਸ਼ਲੀਕ** : ਸਰਦਾਰ, ਅਮੀਰ, ਮੁਖੀ, ਸੈਨਾਪਤੀ।
باشليقى **ਬਾਸ਼ਲੀਕੀ** : ਸਰਦਾਰੀ, ਚੌਧਰ।
باشندگان **ਬਾਸ਼ਿੰਦਗਾਨ** : (ਬਾਸ਼ਿੰਦਾ ਵਸਨੀਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੋਹਣ ਵਾਲੇ, ਵਸਨੀਕ, ਵਾਸੀ।
باشنده **ਬਾਸ਼ਿੰਦਾ** : ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ, ਵਸਨੀਕ, ਵਾਸੀ।
باشه **ਬਾਸ਼ਾ** : ਬਾਜ਼ ਵਰਗਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ।
باشى **ਬਾਸ਼ੀ** : ਸਰਦਾਰ, ਅਮੀਰ, ਮੁਖੀ।
باصر **ਬਾਸਿਰ** : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ।
باصره **ਬਾਸਿਰਾ** : ਬੀਨਾਈ, ਨਿਗਾਹ; ਵੇਖਣ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਅੱਖ।
باطل **ਬਾਤਿਲ** : ਝੂਠਾ, ਗਲਤ, ਬੇਅਸਲ, ਵਾਹਿਯਾਤ, ਨਾਹੱਕ, ਨਾਚੀਜ਼, ਤੁੱਛ, ਝੂਠ, ਸ਼ਤਾਨ।
باطل خوار **ਬਾਤਿਲਖੁਆਰ** : ਝੂਠ-ਨਾਸ਼ਕ।
باطل ستير **ਬਾਤਿਲਸਤੇਰ** : ਝੂਠ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਲਾ।
باطلى **ਬਾਤਿਲੀ** : ਬੇਵਕੂਫੀ, ਮੁਰਖਤਾ, ਸ਼ੋਖੀ।

باطن ਬਾਤਿਨ: ਜਾਹਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਅੰਦਰਲਾ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਕੀ ਵਸਤੂ; ਦਿਲ, ਹਿਰਦਾ, ਮਨ ਦੇ ਭਾਵ।

باطن-ਬੀਨ ਬਾਤਿਨ-ਬੀਨ : ਦਿਬ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ।

باطنی ਬਾਤਿਨੀ : ਅੰਦਰਲਾ, ਭੀਤਰ ਦਾ, ਦਿਲ ਦਾ, ਬਾਤਿਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

باعتبار ب-ਇਅਤਿਬਾਰ : ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ, ਇਸ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ।

باعث ਬਾਇਸ : ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਤੇਜਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ; ਕਾਰਨ, ਸਬੱਬ; ਮੌਕਾ; ਅਵਸਰ; ਵਿਸ਼ਾ; ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕਾਰਨ; ਹਕੀਕਤ; ਅਸਲ।

باعورا ਬਾਉਰ, ਬਾਉਰਾ: ਬਲਅਮ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ।

باغ ਬਾਗ : ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖ ਹੋਣ; ਏਹ ਸੰਸਾਰ।

باغ-آهو ਬਾਗ-ਏ-ਆਹੂ: ਹਰਾਤ ਦੇ ਇਕ ਬਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

باغ-آرم ਬਾਗ-ਏ-ਇਰਮ : ਬਹਿਸ਼ਤ; ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਬਾਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਦਾਦ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

باغ-نسيم ਬਾਗ-ਏ-ਨਸੀਮ, باغ-نشاط ਬਾਗ-ਏ-ਨਿਸ਼ਾਤ : ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਗ।

باغات ਬਾਗਾਤ : (ਬਾਗ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੌਹਤ ਸਾਰੇ ਬਾਗ।

باغ-باز ਬਾਗ ਬਾਗ : ਅਤਿਅੰਤ ਖੁਸ਼।

باغ-بان ਬਾਗਬਾਨ, باغ-پیرا ਬਾਗ ਪੈਰਾ: ਬਾਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਾਗ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨ-ਸ਼ਿੰਗਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਲੀ।

باغبانی ਬਾਗਬਾਨੀ: ਬਾਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਰਾਖੀ।

باغچه ਬਾਗਚਾ : ਛੋਟਾ ਬਾਗ।

باغی ਬਾਗੀ : ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਬੇਵਫ਼ਾ; ਜ਼ਾਲਮ; ਧਰੋਹੀ; ਫ਼ਸਾਦੀ; ਅਵਗਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਵਿਰੋਧੀ।

باغی-گری ਬਾਗੀ-ਗਰੀ : ਬਗਾਵਤ; ਧਰੋਹ।

بافته ਬਾਫਤਾ : ਉਣਿਆ ਹੋਇਆ; ਇਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ; ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਇਕ ਰੰਗ।

بافراط ਬਾਫਰਾਤ : ਬੌਹਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ।

بافکار ب-ਬਾਫਕਾਰ, بافنده ਬਾਫਿੰਦਾ : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਲਾਹਾ।

باقر ب-ਬਾਕਿਰ : ਗਊਆਂ ਤੇ ਸਾਹਨਾਂ ਦਾ ਵਗ (ਸਮੇਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ); ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ; ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ; ਵਿਦਵਾਨ, ਗਿਆਨੀ; ਸ਼ੇਰ; ਪੰਜਮ ਇਮਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਬਾਕਿਰ; ਚੌਥੇ ਇਮਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਨੁਲਆਬਦੀਨ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਜੋ ੧੧੪ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਏ; ਬੌਹਤ ਮਾਲਦਾਰ।

باقرخوانی ਬਾਕਿਰ-ਖ਼ਾਨੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੈਦੇ ਦੀ ਹੋਟੀ ਜੇਹੜੀ ਮੱਖਣ, ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਗੁੰਨ ਕੇ ਤੰਦੂਰ ਵਿਚ ਪਕਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

باقی ਬਾਕੀ : ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ; ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ; ਬਕਾਇਆ; ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਸਦੀਵੀ; ਪੱਕਾ; ਹੰਢਣਸਾਰ; ਮਜ਼ਬੂਤ; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

باقیات ਬਾਕੀਯਾਤ : (ਬਾਕੀ बाक़ी ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਾਕੀ ਰੈਹਦੇ; ਬਕਾਏ; ਬਾਕੀ ਰੈਹਦਾ; ਬਕਾਇਆ।

باک ب-ਬਾਕ: ਡਰ, ਖੇਫ਼, ਖਤਰਾ।

باکره ਬਾਕਿਰਾ : ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ।

باکمر ਬਾਕਮਰ : ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ।

باکو ਬਾਕੂ : ਕੋਹ ਕਾਫ਼ ਦੇ ਪਰਾਂਤ ਸ਼ਿਰਵਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ।

بال ب-ਬਾਲ : ਦਿਲ; ਹਾਲ; ਜਾਨ; ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਅਲਗਰਜ਼ੀ; ਖੁਸ਼-ਦਿਲੀ; ਸ਼ਾਨ; ਐਸ਼; ਵਡਿਆਈ।

بال ب-ਬਾਲ : ਪਰ, ਖੰਭ; ਹੱਥ; ਬਾਂਹ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ; ਵਧਣਾ, ਫਲਣਾ, ਫੁਲਣਾ।

بال ب-ਬਾਲ : ਸ਼ੈਹਦ।

بالا ب-ਬਾਲਾ : ਉਚਾਈ, ਲੰਮਾਈ; ਉੱਚਾ, ਲੰਮਾ; ਕੱਦ ਕਾਠ; ਚੋਟੀ, ਟੀਸੀ; ਉੱਤੇ, ਉੱਪਰ,

ਉਤਾਂਹ; ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ; ਸ਼ਾਨਦਾਰ।
بالباب **ਬਾਲਾ ਬਾਲਾ** : ਉਪਰ ਉਪਰ ਹੀ;
 ਲਕੇ ਛੁਪਾ ਨਾਲ, ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣਾ।
بالبند **ਬਾਲਾਬੰਦ** : ਸਿਰ ਦਾ ਕੱਪੜਾ,
 ਪੱਗ, ਦਸਤਾਰ।
بالپوش **ਬਾਲਾਪੋਸ਼** : ਉਪਰਲਾ ਚੋਗਾ,
 ਓਵਰਕੋਟ।
بالتر **ਬਾਲਾਤਰ** : ਬੋਹਤ ਉਚਾ, ਵਡੇਰਾ।
بالاخانه **ਬਾਲਾਖਾਨਾ** : ਚੁਬਾਰਾ।
بالاست **ਬਾਲਾ-ਦਸਤ** : ਗ਼ਾਲਿਬ,
 ਹਾਕਮ, ਸਰਦਾਰ; ਪਰਧਾਨ; ਤਾਕਤਵਰ,
 ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਜ਼ਬਰਦਸਤ।
بالاستی **ਬਾਲਾ-ਦਸਤੀ** : ਗ਼ਲਬਾ,
 ਮੁਖਤਾਰੀ।
بالانشین **ਬਾਲਾ-ਨਸ਼ੀਨ** : ਸਦਰ,
 ਪਰਧਾਨ; ਮੀਰ ਮਜ਼ਲਸ; ਬੇਹਤਰ।
بالاوپستی **ਬਾਲਾ-ਉ-ਪਸਤੀ** :
 ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾ, ਇਜ਼ਤ ਤੇ ਬੇਇਜ਼ਤੀ।
بالآخر **ਬਿਲਆਖਿਰ** : ਅਖੀਰ ਨੂੰ, ਅੰਤ ਨੂੰ,
 ਆਖਰਕਾਰ।
بالاتفاق **ਬਿਲਇਤਿਫਾਕ** : ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ
 ਨਾਲ।
بالاجماع **ਬਿਲਇਜਮਾਅ** : ਸਭ ਦੇ
 ਕੈਹਣ ਪੁਰ।
بالاجمال **ਬਿਲਇਜਮਾਲ** : ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ
 ਤੇ, ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ।
بالاراه **ਬਿਲਇਰਾਦਾ** : ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ,
 ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ, ਨੀਯਤ ਧਾਰ ਕੇ।
بالاستقلال **ਬਿਲਇਸਤਿਕਲਾਲ** :
 ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਸੈਹਤ; ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ
 ਇਕਲਿਆਂ ਕੰਮ ਵਿਚ ਜੁਟਣਾ।
بالال **ਬਾਲਾਲ** : ਬਾਲਾ, ਸ਼ਤੀਰ, ਕੜੀ, ਥੰਮ੍ਹ।
بالان **ਬਾਲਾਨ**, **بالنا** **ਬਾਲਾਨਾ** :
 ਦਲਹੀਜ਼, ਚੌਖਟ, ਸਰਦਲ; ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ।
بالی **ਬਾਲਾਈ** : ਉਚਾਈ, ਬਲੰਦੀ, ਮਲਾਈ;
 ਉਪਰ ਦੀ ਚੀਜ਼।
بالی آمدنی **ਬਾਲਾਈ ਆਮਦਨੀ**,

بالی یافت **ਬਾਲਾਈ ਯਾਫਤ** :
 ਉਪਰਲੀ ਆਮਦਨ, ਰਿਸਵਤ, ਵੱਢੀ।
بالتخصیص **ਬਿੱਤਖਸੀਸ** : ਖਾਸ ਕਰਕੇ,
 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ।
بالتصريح **ਬਿੱਤਸਰੀਹ**, **بالتفصيل** **ਬਿੱਤਫਸੀਲ** :
 ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਵੇਰਵੇ ਸੈਹਤ, ਵਿਸਥਾਰ ਸੈਹਤ, ਸਾਫ਼
 ਸਾਫ਼।
بالجمله **ਬਿਲਜੁਮਲਾ** : ਗੱਲ ਕੀ, ਮੁਕਦੀ
 ਗੱਲ, ਤਤਸਾਰ ਏਹ, ਤਾਤਪਰਜ ਏਹ।
بالخير **ਬਿਲਖੈਰ** : ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ, ਚੰਗੀ
 ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।
بالذات **ਬਿੱਛਾਤ** : ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਨਾਲ,
 ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਇਕਲਿਆਂ।
بالست **ਬਾਲਸਤ** : ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ।
بالش **ਬਾਲਿਸ਼**, **بالشت** **ਬਾਲਿਸ਼ਤ** :
 ਤਕੀਆ, ਸਰਹਾਣਾ; ਗਿੱਠ, ਹੱਥ ਦੀ ਚੁੜਾਈ।
بالش **ਬਾਲਿਸ਼** : ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ
 ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਵਜ਼ਨ (ਅੱਠ
 ਮਿਸਕਾਲ ਦੇ ਦਾਗ)।
بالشزر **ਬਾਲਿਸ਼-ਏ-ਜ਼ਰ** : ਸੋਨੇ ਦਾ
 ਇਕ ਸਿੱਕਾ।
بالش نقره **ਬਾਲਿਸ਼-ਏ-ਨੁਕਰਾ** :
 ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਇਕ ਸਿੱਕਾ।
بالضرورة **ਬਿੱਬਰੂਰਤ** : ਜ਼ਰੂਰੀ, ਜ਼ਰੂਰਤ
 ਲਈ, ਲੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ।
بالعكس **ਬਿਲਅਕਸ** : ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ।
بالعموم **ਬਿਲਅਮੂਮ** : ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ।
بالغ **ਬਾਲਿਗ** : ਗਭਰੂ, ਨਵਜੁਵਕ,
 ਨੌਜੁਆਨ, ਅਠਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਦੀ
 ਉਮਰ ਦਾ ਮੁੰਡਾ; ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਬੋਹਤ
 ਚੰਗਾ।
بالغہ **ਬਾਲਿਗਾ** : ਮੁਟਿਆਰ, ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ
 ਦੀ ਲੜਕੀ।
بالغ **ਬਾਲੁਗ** : ਗਾਂਜਾਂ ਬਲਦ ਦਾ ਖੋਖਲਾ ਸਿੰਗ
 ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ
 ਪਿਆਲਾ।

بيلفرض : فرض کرے، مَن لے، مَنیا کی۔

بيلفعل : واسطہءِ فعل، اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بيلكل : اسلئے، پوری تہوں، سہولت تہوں، ہٹ۔

باللہ : اللہ کی سہولت۔

بيلمشافہ : آہستہ-آہستہ، ہٹ-ہٹ۔

بيلمعنى : واسطہءِ معنی، اسلئے، اسلئے، سہولت۔

بيلمقابلہ : آہستہ-آہستہ، سہولت، ہٹ۔

بيلمقطع : کٹا ہٹا کے، اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بيلمواجهہ : آہستہ-آہستہ، اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بيلواجب : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بالی : پورا، پورا۔

بالیدگی : بڑھاپہ، بڑھاپہ (بڑھاپہ، بڑھاپہ، ہٹ۔)

بالیسر : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بالیک : سہولت، سہولت۔

بالین : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بالین-پوست : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بالین-چمشید : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بالیوس : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-چشم : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-راہ : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-رفع : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-زمانہ : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-مسیح : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-نہم : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-وسیع : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بامدادان : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بامدادان : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بام-مہر : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بامیان : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بان : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بانات : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بانات-فروش : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بانام : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بانگ : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بانگ-اللہ : اسلئے، اسلئے، ہٹ۔

بانگ نواز **ਬਾਂਗ-ਏ-ਨਮਾਜ਼** : ਨਮਾਜ਼ ਲਈ ਬੁਲਾਵਾ, ਮਸਜਦ ਦੇ ਮੁਨਾਰੇ ਤੋਂ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

بانگ خروس **ਬਾਂਗ-ਏ-ਖਰੋਸ** : ਕੁੱਕੜ ਦੀ ਬਾਂਗ।

بانگ درا **ਬਾਂਗ-ਏ-ਦਰਾ** : ਉਠ ਦੇ ਗਲ ਪਈ ਟੱਲੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਅੱਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਦੇ ਇਕ ਉਰਦੂ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹ ਦਾ ਨਾਮ।

بانگ زن **ਬਾਂਗ-ਜ਼ਨ** : ਮੁਅਜ਼ਨ, ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਲਾਂ।

بانو **ਬਾਨੋ/ਬਾਨੂ** : ਬੇਗ਼ਮ, ਅਮੀਰ ਦੀ ਬੀਵੀ, ਖਾਤੂਨ, ਬੀਵੀ, ਘਰ, ਗਰੈਹ ਸਾਬਣ, ਸੁਆਣੀ; ਦੁਲਹਨ, ਨਵ-ਵਿਆਹੁਤਾ, ਵੌਹਟੀ; ਹਲਬ ਸੈਹਰ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ।

بانوی ارم **ਬਾਨੂ-ਏ-ਇਰਮ** : ਗੀਵ ਦੀ ਭੈਣ ਜੋ ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਗਈ।

بانوی مشرق **ਬਾਨੂ-ਏ-ਮਸ਼ਰਿਕ** : ਸੂਰਜ।

بانوی مصر **ਬਾਨੂ-ਏ-ਮਿਸਰ** : ਜ਼ੁਲੈਖਾ।

بانوا **ਬਾ-ਨਵਾ** : ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ; ਅਮੀਰ; ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ ਵਾਲਾ; ਸੁਭਾਗਾ, ਬੇਪਰਵਾਹ; ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸੰਪਰਦਾਏ।

بانوج **ਬਾਨੂਜ, ਛਾਨੂਜ** : ਪੰਝੂਤਾ, ਬੁਲਾ।

بانی **ਬਾਨੀ** : ਮੋਢੀ, ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਰਦੀਆਂ; ਲੇਖਕ, ਕਲਾਕਾਰ।

بانی کار **ਬਾਨੀਕਾਰ** : ਰਾਜ, ਮਿਆਮਾਰ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਾਹਰ।

کاری **ਬਾਨੀਕਾਰੀ** : ਰਾਜਗੀਰੀ, ਉਸਾਰੀ।

باوجون **ਬਾਵਜੂਦ** : ਵਜੂਦ ਵਾਲਾ, ਜਿਉਂਦਾ; ਇਸ ਤੇ ਵੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ।

باور **ਬਾਵਰ** : ਯਕੀਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਭਰੋਸਾ; ਠੀਕ, ਸਹੀ।

باورچی **ਬਾਵਰਚੀ** : ਇਤਬਾਰ ਵਾਲਾ, ਅਮੀਰ ਦਾ ਓਹ ਨੌਕਰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਚੱਖ ਕੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ ਆਦਿ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ, ਰਸੋਈਆ।

خانه **ਬਾਵਰਚੀਖਾਨਾ** : ਰਸੋਈ।

باورچی گری **ਬਾਵਰਚੀਗਰੀ** : ਰਸੋਈ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਲਾ।

باوصف **ਬਾਵਸਫ਼** : ਬਾਵਜੂਦ।

باوین **ਬਾਵੀਨ** : ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸੂਤ ਕੱਤਣ ਦੀ ਟੋਕਰੀ, ਕੱਤਣੀ, ਗੋਹੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬੋਹੀਆ।

باه **ਬਾਹ** : ਤਾਕਤ, ਭੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

باهر **ਬਾਹਿਰ** : ਵਧੀਆ, ਸਰਵਸਰੋਸ਼ਟ, ਖੁਲ੍ਹਾ, ਜ਼ਾਹਰ, ਰੋਸ਼ਨ, ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼।

باهر و ظاهر **ਬਾਹਿਰ-ਉ-ਜ਼ਾਹਿਰ** : ਸਾਫ਼, ਸਪੱਸ਼ਟ।

باهم **ਬਾਹਮ** : ਇੱਕਠਾ, ਨਾਲ, ਆਪਸ ਵਿਚ, ਇਕ ਸਾਥ।

باهم دیگر **ਬਾਹਮਦੀਗਰ** : ਇਕੱਠਿਆਂ, ਪਰਸਪਰ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ।

باهم شیر و شکر بودن / شدن **ਬਾਹਮ ਸ਼ੀਰ-ਉ-ਸ਼ੱਕਰ ਬੂਦਨ/ਸ਼ੁਦਨ** : ਆਪਸ ਵਿਚ ਘੁਲਮਿਲ ਜਾਣਾ, ਬੇਹਦ

ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਆਪਸ ਵਿਚ ਘਿਓ ਖਿਚੜੀ ਹੋ ਜਾਣਾ।

باهمان **ਬਾਹਮਾਨ** : ਓਹ, ਓਹੀ, ਉਸੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ।

باهمه که **ਬਾ ਹਮਾ ਕਿ** : ਭਾਵੇਂ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫਿਰ ਵੀ।

باهو **ਬਾਹੂ** : ਲੱਕੜੀ, ਸੋਟੀ, ਲਾਠੀ, ਡੰਡਾ; ਬਾਂਹ।

بايا **ਬਾਯਾ** : ਜ਼ਰੂਰੀ, ਅਵੱਸ਼ਕ; ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼।

بايد **ਬਾਯਦ** : ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਯੋਗ ਹੈ।

بايد و شايد **ਬਾਯਦ-ਉ-ਸ਼ਾਯਦ** : ਜਿਵੇਂ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ, ਸਹੀ।

बायزيद **बाजबੀਦ**: ਪਰਸਿੱਧ ਵਲੀ ਤੇ ਸੂਫੀ
ਬਾਜਬੀਦ ਬਿਸਤਾਮੀ।

ਬਾਇਸਤ **ਬਾਜਿਸਤ** : ਏਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼; ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੈ; ਜ਼ਰੂਰਤ,
ਹਾਜ਼ਤ।

ਬਾਇਸਤਨ **ਬਾਜਿਸਤਨ** : ਯੋਗ ਹੋਣਾ; ਜ਼ਰੂਰੀ
ਹੋਣਾ।

ਬਾਇਸਤੇ **ਬਾਜਿਸਤਾ** : ਜ਼ਰੂਰੀ, ਚੰਗੇਰਾ,
ਬੇਹਤਰ, ਲਾਇਕ, ਯੋਗ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੇ ਕੰਮ ਦੀ
ਚੀਜ਼।

ਬਾਇਸਤੇ-ਹਸਤੀ **ਬਾਜਿਸਤਾ-ਏ-**

ਹਸਤੀ : ਵਜੂਦ ਯੋਗ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ।

ਬਾਇ **ਬਾਏਅ** : ਬੈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵੇਚਣ
ਵਾਲਾ।

ਬਾਇਕ-ਨਿਗਰ **ਬਾ-ਯਕ-ਦਿਗਰ**, **ਨਿਗਰ**
ਬਾਇਕ **ਬਾ-ਯਕ-ਦੀਗਰ** : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ
ਨਾਲ, ਇਕੱਠਿਆਂ।

ਬਾਇਨ-ਮਾਨਾ **ਬ-ਈ-ਮਾਨਾ** : ਭਾਵ
ਏਹ।

ਬਾ **ਬਬਾ** : ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

ਬਾ-ਬਾਜ਼ਾਰ **ਬ-ਬਾਜ਼ਾਰ** : ਬਜ਼ਾਰ ਨੂੰ, ਬਜ਼ਾਰ
ਵਿਚ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ।

ਬਾ-ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਵਰਦਨ **ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਵਰਦਨ**
: ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਨਸ਼ਰ ਕਰਨਾ।

ਬਾਜ਼ਾਰ-ਫਤਾਨ

ਬ-ਬਾਜ਼ਾਰ-ਉਫਤਾਦਨ : ਬਦਨਾਮ ਜਾਂ
ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਹੋਣਾ।

ਬਾ-ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾਦਨ **ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾਦਨ** :
ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ, ਪੱਤ ਲਾਹੁਣੀ।

ਬਾਇਸ-ਬਾਇਸ : ਇਸ ਕਾਰਨ, ਵਜ੍ਹਾ
ਏਹ।

ਬਾ-ਬਰ **ਬਬਰ** : ਵੱਡਾ ਸ਼ੇਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ
ਧੌਣ 'ਤੇ ਵਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਛ ਗੁੱਛੇਦਾਰ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾ-ਬਰ-ਬਿਯਾਨ **ਬਬਰ ਬਿਯਾਨ** : ਜੰਗੀ ਲਿਬਾਸ
ਜੋ ਰੁਸਤਮ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਪੈਹਨਦਾ ਸੀ;
ਬਬਰਬਿਆਨ ਇਕ ਦੇਉ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੁਸਤਮ
ਨੇ ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਲਾਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ

ਦੀ ਖੱਲ ਨਾਲ ਜੇਹੜਾ ਲਬਾਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਉਸ ਉਤੇ ਤੀਰ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਅਸਰ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੁੜਕੇ ਨਾਲ ਭਿਜਦਾ ਸੀ।

ਬਾ-ਬਗਾ : ਤੋਤਾ, ਹਰਾ ਤੋਤਾ।

ਬਾ-ਬਗਾ : ਬੁਲਬੁਲ।

ਬਾ-ਬਗਾ-ਏ- **ਬਾ-ਬਗਾ-ਏ-**

ਸੀਰੀਨ ਅਦਾ : ਮਿੱਠੀ ਸੁਰ ਵਾਲੀ ਬੁਲਬੁਲ।

ਬਾ-ਬਕ : ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ, ਧੀਰੀ;
ਔਲਾਦ।

ਬਾ-ਬਕ : ਕਿੱਕਰ।

ਬਾ-ਬਾ : (= ਬਰ+ਪਾ=); ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ,
ਸਿੱਧਾ, ਉੱਪਰ ਨੂੰ; ਸਥਿਰ।

ਬਾ-ਬਾ-ਈਸਤਾਦਨ **ਬ-ਪਾ-ਈਸਤਾਦਨ** :
ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ।

ਬਾ-ਬਾ-ਏ : ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ, ਸਿੱਧਾ ਹੋ ਕੇ ਖਲੋ।

ਬਾ-ਬਤ : ਮੂਰਤੀ, ਮੂਰਤ; ਮਸ਼ੂਕ; ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਰੱਬ, ਸੱਚ, ਹੱਕ।

ਬਾ-ਬਤ-ਏ-ਅਸਰਫੀ **ਬਤ-ਏ-ਅਸਰਫੀ** : ਸੋਨੇ ਦੇ
ਸਿੱਕੇ ਉੱਤੇ ਉਕਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤ।

ਬਾ-ਬਤ : ਕੱਟਣਾ, ਅੱਡ ਕਰਨਾ, ਸੂਚੀ ਵਿਚ
ਨਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਲੀਕ; ਨਿਸ਼ਾਨ,
ਦਾਗ; ਜੁਲਾਹੇ ਦਾ ਕੁੱਚ।

ਬਾ-ਬਤਾਰ : ਜੁਲਾਹੇ ਦਾ ਕੁੱਚ।

ਬਾ-ਬਤਾਸ਼ਾ : ਪਤਾਸ਼ਾ, ਖੰਡ ਦੀ
ਮਿਠਿਆਈ।

ਬਾ-ਬਤਾਵਾਰ : ਅਖੀਰ ਨੂੰ, ਅੰਤ ਸਮੇਂ।

ਬਾ-ਬਤਰੀਜ **ਬ-ਤਰੀਜ** : ਦਰਜੇਵਾਰ,
ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ।

ਬਾ-ਬਤਰ, **ਬੱਤਰ** : (ਬਦਤਰ ਦਾ
ਸੰਖੇਪ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਰਾ, ਬੈਹਤ ਬੁਰਾ, ਬੈਹਤ
ਭੈੜਾ।

ਬਾ-ਬਤਰੀਬ **ਬਤਰੀਬ** : ਹਲਾਤ ਮੁਤਾਬਕ।

ਬਾ-ਬਤਕ **ਬਤਿਕ** : ਪਰਵਾਨਾ ਰਾਹਦਾਰੀ; ਲਿਖਾ
ਪੜ੍ਹੀ, ਖਤ, ਪੁਸਤਕ।

ਬਾ-ਬਤਕੀ **ਬਤਿਕੀ** : ਲਿਖਾਰੀ, ਮੁਨਸ਼ੀ।

ਬਾ-ਬਤ : ਕੀਫ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਤਲ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ

ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਬਤ, ਅਰਕ, ਆਦਿ
ਭਰਦੇ ਹਨ; ਪੀਕ; ਖਰਲ ਦਾ ਵੱਟਾ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਦਵਾ ਰਗੜਦੇ ਜਾਂ ਘੋਟਦੇ ਹਨ।
ਬਤਵਾਜ਼, ਬਤਵਾਜ਼ : ਪਾਲਤੂ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਬੈਹਣ ਲਈ ਲੱਕੜਾਂ ਦੀ
ਬਣਾਈ ਛਤਰੀ।
ਬ-ਤਵੱਸਤ : ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ
ਸਾਧਨ ਨਾਲ।
ਬਤੂਲ : ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਜ਼
(ਮਾਹਵਾਰੀ) ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ; ਬੀਬੀ
ਮਰੀਅਮ ਤੇ ਬੀਬੀ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਪਾਕ
ਤੇ ਕੁਆਰੀ, ਕੰਜਕ।
ਬਤੇ : ਸੁੱਕੇ ਚਾਵਲ।
ਬਤੀਯਾ / ਬਿਤੀਯਾ : ਸੀਨਾ, ਛਾਤੀ।
ਬਤਯਾਰ : ਕੋਝਾ, ਬਦਸੂਰਤ।
ਬਤਯਾਰਾ : ਭੈੜੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ,
ਕਰੂਪ।
ਬਿਤਯਾਰ, ਬਤਯਾਰਾ :
ਮੇਹਨਤ, ਰੰਜ, ਤਕਲੀਫ਼, ਦੁੱਖ; ਬੀਮਾਰ ਦੇ
ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਸੀਸੀ; ਦੇਓ, ਸ਼ਤਾਨ; ਜਾਦੂ, ਫ਼ਰੋਬ;
ਬਲਾ; ਭਿਆਨਕ।
ਬਜਾ : ਠੀਕ, ਯੋਗ, ਦਰੁਸਤ, ਮੁਨਾਸਬ।
ਬਜਾਨ ਅਮਦ : ਤੰਗ
ਆਇਆ, ਨਾਖੁਸ਼; ਬਦ-ਦਿਮਾਗ਼।
ਬ-ਜਾਨ-ਉ-ਦਿਲ : ਦਿਲ
ਜਾਨ ਨਾਲ; ਸਿਰ ਮੱਥੇ 'ਤੇ, ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ।
ਬਜਾਯ : ਬਦਲੇ, ਇਵਜ਼, ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ;
ਕਿਸੇ ਦੀ ਥਾਂ।
ਬਜਾਯ ਆਵਰਦਨ :
ਜਾਣਨਾ ਪਛਾਣਨਾ; ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।
ਬਜਾਯ ਰਸੀਦਨ :
ਕਿਸੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਪੁੱਜਣਾ, ਯੋਗ ਹੋਣਾ।
ਬ-ਜੁਜ਼ : ਸਿਵਾ, ਬਿਨਾ, ਬਗ਼ੈਰ,
ਇਲਾਵਾ।
ਬਜ਼ਲ : ਗਿੱਟੇ ਦੀ ਹੱਡੀ।
ਬਜਨਸਹ : ਉਹ ਜੇਹਾ, ਇਨ
ਬਿਨ, ਹੁ-ਬ-ਹੁ।

ਬਜਾਕ ਬਚਾਕ : ਕਰਦ, ਫੁਰੀ, ਚਾਕੂ।
ਬਜ਼ਸ : ਨੱਕ ਦੀ ਨਾਸ; ਸੁਸਤੀ;
ਮੇਹਨਤ।
ਬਿਚਿਸ਼ਕ : ਤਬੀਬ, ਹਕੀਮ, ਵੈਦ।
ਬਜ਼ਸਮ : ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਸਿਰ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ।
ਬਜ਼ਾ ਬੱਚਾ : ਬਾਲ, ਬਾਲਕ, ਮੁੰਡਾ; ਬੇਟਾ,
ਲੜਕਾ; ਮੁੰਡੂ; ਕਤੂਰਾ, ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਬਹਸ : ਪੁੱਟਣਾ, ਛਾਣਬੀਣ, ਬੈਹਸ,
ਲਫ਼ਜ਼ੀ ਤਕਰਾਰ, ਸੁਆਲ ਜੁਆਬ, ਖੋਜ,
ਤਲਾਸ਼, ਟੀਕਾ-ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ; ਖੁਦਾਈ,
ਪੁਟਾਈ।
ਬਹਰ : ਸਾਗਰ, ਵੱਡੀ ਨੈਹਰ, ਵੱਡੀ
ਨਦੀ, ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਵਜ਼ਨ, ਧਿਆਨ; ਚੁੜਾਈ;
ਵੱਡਾ ਸਿਆਣਾ।
ਬਹਰ-ਏ-ਅਖ਼ਬਰ : ਸਖੀ,
ਦਾਤਾ; ਅਸਮਾਨ।
ਬਹਰ-ਏ-ਬੇਕਿਰਾਨ :
ਅਥਾਹ ਸਾਗਰ।
ਬਹਰ-ਏ-ਜੂਦ,
ਬਹਰ-ਏ-ਸਖਾ : ਸਖੀ
ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ।
ਬਹਰ-ਏ-ਦਸਤ : ਸਖੀ
ਆਦਮੀ, ਦਾਨੀ।
ਬਹਰ-ਏ-ਰਵਾਨ : ਕਿਸ਼ਤੀ,
ਬੇੜੀ, ਨਾਉ, ਜਹਾਜ਼।
ਬਹਰ-ਏ-ਫ਼ਨਾ : ਸੰਸਾਰ।
ਬਹਰ-ਏ-ਕਰਮ,
ਬਹਰ-ਏ-ਅਤਾ : ਸਖੀ ਦਾ
ਹੱਥ।
ਬਹਰ-ਏ-ਮੁਅਲੱਕ :
ਅਸਮਾਨ।
ਬਹਰ-ਏ-ਮੁੰਜਮਦ :
ਯਖ-ਸਮੁੰਦਰ।
ਬਹਰ-ਏ-ਨਿਹੰਗ-ਆਸਾ :
ਤਲਵਾਰ, ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ।
ਬਹਰ-ਉ-ਬੱਰ : ਤਰੀ ਤੇ
ਖੁਸ਼ਕੀ, ਜਲ ਅਤੇ ਥਲ, ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ।
ਬਹਰੀ : ਸਮੁੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

بحرین **ਬਹਰੈਨ, ਬਹਰੀਨ** : ਰੂਮ ਤੇ ਫਾਰਸ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਨਦੀਆਂ; ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

بحریہ **ਬਹਰੀਯਾ** : ਡੂੰਘਾ ਭਿਆਨਕ ਸਮੁੰਦਰ।

بحر **ਬਹੁਰ** : (ਬਹਰ **بحر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਸਮੁੰਦਰ।

بحیرہ **ਬਹੀਰਾ** : ਛੋਟਾ ਸਮੁੰਦਰ; ਵੱਡੀ ਝੀਲ; ਤਲਾ।

بحق پیوستن **ਬ-ਹੱਕ ਪੈਵਸਤਨ** : ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੋਣਾ, ਮਰਨਾ, ਵਫਾਤ ਪਾਉਣਾ।

بحمد الله **ਬਹਮਦਿੱਲਾਹ**, **بحمد الله** **ਬਹਮਦ-ਏ-ਅੱਲਾਹ** : ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ।

بخار **ਬੁਖਾਰ** : ਭਾਫ਼, ਬੱਦਲ, ਧੂੰਆਂ, ਤਾਪ, ਬੁਖਾਰ।

بخارات **ਬੁਖਾਰਾਤ** : ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

بخاری **ਬੁਖਾਰੀ** : ਅੰਗੀਠੀ।

بخارا **ਬੁਖਾਰਾ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵਪਾਰ ਤੇ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਕੇਂਦਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਮਾਮ ਬੁਖਾਰੀ ਭਾਵ ਇਮਾਮ ਇਸਮਾਈਲ ਇਸੇ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਸੀ।

بخاری **ਬੁਖਾਰੀ** : ਬੁਖਾਰਾ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਬੁਖਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

بخطر آورن **ਬ-ਖਾਤਿਰ ਆਵਰਦਨ** : ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ; ਯਾਦ ਕਰਨਾ; ਪਛਾਣਨਾ।

بخاکا افتادن **ਬ-ਖਾਕ-ਉਫਤਾਦਨ** : ਜ਼ਲੀਲ ਹੋਣਾ, ਗਰੀਬ ਹੋਣਾ; ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ, ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ।

بخاکا افگندن **ਬ-ਖਾਕ-ਅਫਗੰਦਨ** : ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ, ਮਿੱਟੀ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ।

بخاکد رآمدن **ਬ-ਖਾਕ** **ਦਰ** **ਆਮਦਨ**, **بخاک رفتن** **ਬ-ਖਾਕ** **ਰਫਤਨ** : ਮਰ ਜਾਣਾ, ਫੌਤ ਹੋਣਾ, ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ।

بخاک کردن **ਬ-ਖਾਕ ਕਰਦਨ** : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਚਿੱਤ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ।

بخام کشیدن **ਬ-ਖਾਮ ਕਸ਼ੀਦਨ** : ਨੱਕਾਰੇ ਤੇ ਚਮੜਾ ਮੜ੍ਹਨਾ, ਕਚੇ ਚਮੜੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਕੱਚੀ ਖੱਲ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੜ੍ਹ ਦੇਣਾ, ਮੱਧਕਾਲ ਵਿਚ ਏਹ ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਸੀ।

بخت **ਬਖਤ** : ਭਾਗ, ਨਸੀਬ, ਨਛੱਤਰ; ਇਕ ਭੂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਨੂੰ ਦੱਬ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

بخت آزمای **ਬਖਤ-ਆਜ਼ਮਾਈ** : ਨਸੀਬੇ ਦਾ ਪਰਖਣਾ।

بختار **ਬਖਤਾਰ** : ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ, ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ।

بخت برگشته **ਬਖਤ ਬਰਗਸ਼ਤਾ** : ਬਦਨਸੀਬ, ਅਭਾਗ।

بخت بلند **ਬਖਤ-ਬਲੰਦ** : ਉੱਚੇ ਨਸੀਬਾਂ ਵਾਲਾ।

بخت جوان **ਬਖਤ-ਜਵਾਨ** : ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ।

بخت خفته **ਬਖਤ-ਏ-ਖੁਫਤਾ** : ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਭਾਗ।

بخت سبز **ਬਖਤ ਸਬਜ਼** : ਨੇਕ ਬਖਤ, ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬ।

بخت سفید **ਬਖਤ ਸਫੈਦ** : ਚੰਗਾ ਨਸੀਬ।

بخت مند **ਬਖਤਮੰਦ** : ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ, ਭਾਗਵਾਨ।

بخت نصر **ਬੁਖਤ ਨਸਰ** : (= 'ਬੁਖਤ' ਬੇਟਾ + 'ਨਸਰ' ਇਕ ਮੂਰਤੀ), ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਚਪਨ ਸਮੇਂ, 'ਨਸਰ ਬੁੱਤ' ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਬੁਖਤ-ਏ-ਨਸਰ' ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਗਰਜ।

بختو **ਬੁਖਤੂ** : ਗੱਜਣ ਵਾਲਾ; ਗਰਜ, ਕੜਕ।

بخت و اتفاق **ਬਖਤ-ਉ-ਇਤਿਫਾਕ** : ਬਿਨਾ ਮੇਹਨਤ ਦੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾ ਭਾਲ ਦੇ ਕਾਫੀ ਲਾਭ ਹੋ ਜਾਣਾ।

بخت‌ور **ਬਖਤਵਰ** : ਸੁਭਾਗ।

ਬਖ਼ਤੀ ਬੁਖਤੀ : ਲੰਮੀ ਪੈਂਟ ਵਾਲਾ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਉਠ ਅਰਬੀ ਮਾਦਾ ਤੇ ਅਜਮੀ (ਈਰਾਨੀ) ਨਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ ਇਸ ਨਸਲ ਦਾ ਉਠ ਬਾਦਸ਼ਾਹ 'ਬੁਖਤੇ ਨਸਰ' ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਉਠ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਏਹ ਪੈ ਗਿਆ।

ਬਖ਼ਤੀ ਮੇਲਕ ਬੁਖਤੀ-ਏ-ਮੁਅਲਕ : ਬੱਦਲ।

ਬਖ਼ਤਯਾਰ ਬਖ਼ਤਯਾਰ : ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਤ, ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤ।

ਬਖ਼ਤਯਾਰ ਖਿਲਜੀ : ਮੁਹੰਮਦ ਗੌਰੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਾਕਮ ਬੰਗਾਲਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਖ਼ਤ ਬ-ਖ਼ੁਦਾ : ਖੁਦਾ ਲਈ, ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਸਤੇ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਸਮ।

ਬਖ਼ਰ ਬਖ਼ਰਦ : (= ਬਾ-ਖ਼ਿਰਦ) ਸਿਆਣਾ, ਅਕਲਮੰਦ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ।

ਬਖ਼ਰਦ-ਏ-ਖ਼ਰਾਨ

ਬੇਖ਼ਿਰਦਾਨ, ਬਖ਼ਰਦੀ : ਸਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ਸਿਆਣਾ, ਬੌਹਤ ਸਮਝਦਾਰ, ਅਕਲਮੰਦੀ, ਸਿਆਣਪ, ਸੂਝ, ਸਮਝ।

ਬਖ਼ਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ : ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ, ਟੋਟਾ; ਬਖ਼ਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਮੱਛੀ; ਤੂੰ ਬਖ਼ਸ਼।

ਬਖ਼ਸ਼ਾਇਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ਾਇਸ਼ : ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼, ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਮਾਫ਼ੀ।

ਬਖ਼ਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ : ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ, ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ।

ਬਖ਼ਸ਼ਾ ਬਖ਼ਸ਼ਾ : ਟੋਟਾ, ਟੁਕੜਾ।

ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀ : ਫੌਜ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਹਿੱਸਾ, ਬਖ਼ਰਾ।

ਬਖ਼ਸ਼ੀਗਰੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਗਰੀ : ਸੈਨਾਪਤੀ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਫੌਜ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੰਡਣ ਦਾ ਔਹਦਾ।

ਬਖ਼ਲ ਬੁਖਲ, ਬਖ਼ੀਲੀ : ਬਖ਼ੀਲੀ, ਕੰਜੂਸੀ।

ਬਖ਼ਲੀ, ਬਖ਼ੀਲ : ਕੰਜੂਸ, ਬਖ਼ੀਲ, ਤੰਗ-ਦਿਲ।

ਬਖ਼ਲਾ, ਬਖ਼ੀਲਾ : ਖੁਰਫ਼ੇ ਦਾ ਸਾਗ।

ਬਖ਼ੀਦਾ : ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਰੂੰ, ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਉੱਨ।

ਬਖ਼ੀਯਾ : ਬਰੀਕ ਤੇ ਪੱਕੀ ਸਲਾਈ, ਬਖ਼ਾ।

ਬਖ਼ੀਯਾ ਸਰ : ਕਰਦਨ : ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ, ਰਾਜ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਦੇਣਾ।

ਬਦ : ਭੈੜਾ, ਬੁਰਾ (ਨਿਕ ਦੇ ਉਲਟ); ਅੱਧ-ਜਲੀ ਲੀਰ ਜਾਂ ਟਾਕੀ; ਮਾਲਕ, ਸਾਹਿਬ; ਖਾਦਮ, ਨੌਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ।

ਬਦ-ਆਗਾਜ਼ : ਬਦਅਸਲ।

ਬਦ-ਆਮੋਜ਼ : ਭੈੜੀ ਪੱਟੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਭੈੜੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਭੈੜੀ ਸਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਬਦ-ਆਈਨ : ਬਦਵਜ਼ਾ, ਭੈੜੇ ਅਸੂਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਸੂਲ ਤੇ ਨਾ ਚਲੇ।

ਬਦ-ਆਹਵਾਲ : ਭੈੜੇ-ਹਾਲ, ਜੋ ਮੰਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੋਵੇ।

ਬਦ-ਅਖ਼ਤਰ : ਅਭਾਗਾ, ਬਦਕਿਸਮਤ।

ਬਦ-ਅਖ਼ਲਾਕ : ਬੁਰੇ ਆਚਰਣ ਵਾਲਾ।

ਬਦ-ਅਖ਼ਲਾਕੀ : ਭੈੜੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਹੋਣਾ, ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ, ਬਦਸਲੂਕੀ।

ਬਦ-ਅਸਲ, ਬਦ-ਅਸੂਲ : ਭੈੜੇ ਅਸਲੇ ਦਾ, ਨੀਚ, ਕਮੀਨਾ।

ਬਦ-ਅੰਜਾਮ : ਬੁਰੇ ਅੰਤ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਖ਼ੀਰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਏ।

ਬਦ-ਅੰਦੇਸ਼ : ਬੁਰਾ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ, ਬਦਖਾਹ, ਦੁਸ਼ਮਣ।

ਬਦ-ਬਾਜ਼ : ਨਕਲਚੀ, ਭੰਡ, ਮਸਖ਼ਰਾ।

ਬਦ-ਬਾਤਿਨ : ਦੁਰਾਤਮਾ, ਦੁਸ਼ਟ।

بدبخت **ਬਦ-ਬਖ਼ਤ** : ਅਭਾਗਾ।
 بدحال **ਬਦ-ਹਾਲ** : ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲਾ।
 بدخو **ਬਦ-ਖ਼ੁ** : ਭੈੜੀ ਆਦਤ ਵਾਲਾ।
 بددل **ਬਦ-ਦਿਲ** : ਡਰਾਕਲ, ਬੁਜ਼ਦਿਲ।
 بددماغ **ਬਦ-ਦਿਮਾਗ਼** : ਘਮੰਡੀ।
 بددین **ਬਦ-ਦੀਨ** : ਕੁਰਾਹੀਆ।
 بددات **ਬਦ-ਦਾਤ** : ਭੈੜੇ ਅਸਲੇ ਦਾ,
 ਕਮੀਨਾ, ਕਮਜ਼ਾਤ।
 بدروزگار **ਬਦ-ਰੂਜ਼ਗਾਰ**, **ਬਦ-ਰੂਜ਼ਗਾਰ** : ਭੈੜੇ ਨਸੀਬੇ ਵਾਲਾ, ਮੰਦੇ
 ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਭਾਗਾ।
 بدزبان **ਬਦਜ਼ਬਾਨ** : ਬੇਲ-ਵਿਗਾੜ,
 ਨਿੰਦਕ, ਚੁਗਲਖੋਰ।
 بدزندگانی **ਬਦਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ** :
 ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ।
 بدزیب **ਬਦ-ਜ਼ੇਬ** : ਭੱਦਾ, ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ,
 ਜੇਹੜਾ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲਗੇ।
 بدساز **ਬਦ-ਸ਼ਾਸਤ**, **ਬਦ-ਸ਼ਾਸ਼** : ਭੈੜੀ ਬਣਤਰ ਵਾਲਾ, ਗੁੱਸੇ
 ਵਾਲਾ।
 بدصورت **ਬਦਸ਼ਕਲ**, **ਬਦਸ਼ਰਤ** : ਬੁਰੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ।
 بدسرشت **ਬਦ-ਸਰਿਸ਼ਤ** : ਭੈੜੇ ਅਸਲੇ
 ਵਾਲਾ, ਮੰਦੀ ਫਿਤਰਤ।
 بدسگال **ਬਦ-ਸਗਾਲ** : ਦੁਸ਼ਮਣ।
 بدشگون **ਬਦ-ਸ਼ਗੂਨ** : ਭੈੜੇ ਸ਼ਗਨਾਂ
 ਵਾਲਾ, ਮਨਹੂਸ।
 بدعهد **ਬਦ-ਅਹਦ** : ਕੌਲ ਕਰਾਰ ਨਾ
 ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ।
 بدعہدی **ਬਦ-ਅਹਦੀ** : ਵਾਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾ
 ਕਰਨਾ।
 بدفرجام **ਬਦ-ਫ਼ਰਜ਼ਾਮ** : ਬੁਰੇ ਅੰਤ
 ਵਾਲਾ, ਨਲਾਇਕ, ਬੇਇਜ਼ਤ।
 بدفعل **ਬਦ-ਫ਼ਿਅਲ** : ਬਦਕਾਰ,
 ਬਦਚਲਨ।

بدفعلى **ਬਦ-ਫ਼ਿਅਲੀ** : ਬਦਕਾਰੀ;
 ਬਦਚਲਨੀ, ਫਿਤਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕੰਮ
 ਕਰਨਾ।
 بدقدم **ਬਦ-ਕਦਮ** : ਮਨਹੂਸ, ਭੈੜੇ ਪੈਥੇ
 ਵਾਲਾ, ਭੈੜੇ ਪੈੜੇ ਵਾਲਾ।
 بدکردار **ਬਦਕਿਰਦਾਰ** : ਬਦਕਾਰ,
 ਕੁਕਰਮੀ, ਦੁਰਾਚਾਰੀ।
 بدکنش **ਬਦਕੁਨਿਸ਼**, **ਬਦਕੁਨਿਸ਼ਤ** : ਬਦ-ਚਲਨ, ਬਦਕਾਰ।
 بدگوهر **ਬਦ-ਗੌਹਰ**, **ਬਦ-ਗੁਹਰ** :
 ਬੁਰੇ ਅਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਬਦਜ਼ਾਤ, ਕਮੀਨਾ।
 بدلذت **ਬਦ-ਲੱਝਤ** : ਬਦਮਜ਼ਾ,
 ਬੇਸੁਆਦ।
 بدلگام **ਬਦ-ਲਗਾਮ** : ਸਰਕਸ਼ (ਘੋੜਾ),
 ਆਪ-ਮੁਹਾਰਾ, ਆਪ-ਹੁਦਰਾ, ਨਾਫ਼ਰਮਾਨ
 (ਆਦਮੀ), ਵਿਰੋਧੀ, ਬੇਅਦਬ, ਮੂੰਹ-ਫਟ।
 بدلهجه **ਬਦ-ਲਹਜ਼ਾ** : ਬਦਜ਼ਬਾਨ,
 ਭੈੜੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ।
 بدمنهه **ਬਦ-ਮਜ਼ਹਬ** : ਕੁਧਰਮੀ,
 ਕੁਮਾਰਗੀ।
 بدمزگی **ਬਦ-ਮਜ਼ਗੀ** : ਬੇਸੁਆਦੀ।
 بدمزه **ਬਦ-ਮਜ਼ਾ** : ਬੇਸੁਆਦਾ,
 ਬਦਲੱਝਤ।
 بدمست **ਬਦ-ਮਸਤ** : ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੁੱਤ,
 ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੁਰ, ਮਤਵਾਲਾ।
 بدمعاش **ਬਦ-ਮਆਸ਼** : ਬਦਚਲਨ;
 ਭੈੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਲੁੱਚਾ,
 ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
 بدمعامله **ਬਦ-ਮੁਆਮਲਾ** : ਲੈਣ
 ਦੇਣ ਦਾ ਭੈੜਾ, ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਖੇਟਾ, ਝੂਠਾ
 ਵਪਾਰੀ।
 بدمهر **ਬਦ-ਮਿਹਰ** : ਆਕੀ, ਬੇਵਫ਼ਾ।
 بدمهری **ਬਦ-ਮਿਹਰੀ** : ਸਰਦ ਮੇਹਰੀ;
 ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ, ਬੇਵਫ਼ਾਈ।
 بدنام **ਬਦ-ਨਾਮ** : ਭੈੜੀ ਸ਼ੋਹਰਤ ਵਾਲਾ,
 ਬੇਇੱਜ਼ਤ, ਰੁਸਵਾ।
 بدنامی **ਬਦ-ਨਾਮੀ** : ਭੈੜੀ ਸ਼ੋਹਰਤ,

ਰੁਸਵਾਈ।
بدنصر **ਬਦ-ਨਿਜ਼ਾਰ** : ਬਦ-ਨਸਰ : ਭੈੜੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ, ਬੁਰੇ ਅਸਲੇ ਦਾ, ਕਮੀਨਾ, ਬਦਜ਼ਾਤ।
بدنعل **ਬਦਨਅਲ** : ਭੈੜੀ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।
بدنفس **ਬਦ-ਨਫਸ** : ਭੈੜੀ ਜ਼ਾਤ ਦਾ, ਬਦਅਸਲ।
بدنما **ਬਦ-ਨੁਮਾ** : ਭੱਦਾ, ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ।
بدنہاں **ਬਦ-ਨਿਹਾਦ** : ਭੈੜੀ ਫਿਤਰਤ ਦਾ, ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਖਰਾਬ।
بد بۇد : (ਬੁਦ **بۇد** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸੀ, ਬੁੱਤ।
بد بۇد : ਚਾਰਾ, ਇਲਾਜ।
بد بۇدا **ਬਦ-ਬਦਿਤ** **ਬਦਾਯਤ** : ਆਦਿ; ਸ਼ੁਰੂ, ਅਰੰਭ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ।
بد بۇداق **ਬਦਾਕ** : ਸਲਵਾਰ ਜਾਂ ਪਜਾਮੇ ਦੇ ਪੌਚੇ।
بد بۇدائع **ਬਦਾਇਅ** : (ਬਦੀਅ **بدیع** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਨਵੀਆਂ ਕਾਢਾਂ, ਨਵੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ; ਅਦੁੱਤੀ ਵਸਤਾਂ, ਅਜੂਬੇ।
بد بۇدخشان **ਬਦਖਸ਼** **ਬਦਖਸ਼ਾ** : ਮੱਧ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਤਾਤਾਰ ਤੇ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਜਿੱਥੇ ਲਾਲਾਂ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਹਨ।
بد بۇدخشی **ਬਦਖਸ਼ੀ** : ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
بد بۇد **ਬਦਰ** : ਅਰਬ ਵਿਚ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਜੰਗ ਹੋਈ ਸੀ; ਚੌਦਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ, ਪੂਰਾ ਚੰਦਰਮਾ।
بد بۇد **ਬ-ਦਰ** : ਬਾਹਰ।
بد بۇد كرون **ਬ-ਦਰ ਕਰਦਨ** : ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ, ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣਾ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣਾ।
بد بۇد **ਬਦਰਕਾ** : ਪੱਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਸੁਰਖਿਅਕ।
بد بۇد **ਬਦਰਕਾ-ਏ-ਹਯਾਤ** :

ਪਾਣੀ, ਸਿਆਣਪ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਰੂਹ ਦੀ ਮਦਦ।
بد بۇد **ਬਦਰਗ** : ਬਦਅਸਲ, ਬਦਜ਼ਾਤ, ਕਮੀਨਾ।
بد بۇد **ਬਦਰਗੀ** : ਕਮੀਨਗੀ, ਬਦਜ਼ਾਤੀ।
بد بۇد **ਬਦਰਾ** : ਥੈਲੀ।
بد بۇد **ਬਦਸਤੂਰ** : ਦਸਤੂਰ ਅਨੁਸਾਰ; ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ।
بد بۇد **ਬਦਅਤ** : ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਰਸਮ ਕਢਣੀ, ਕੁਫ਼ਰ, ਬੇਦੀਨੀ।
بد بۇد **ਬਦਅਤੀ** : ਦੀਨ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ; ਜ਼ਾਲਮ, ਕਾਫ਼ਰ।
بد بۇد **ਬਦਕ** : ਹੁਦਹੁਦ, ਇਕ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ।
بد بۇد **ਬਦਲ** : ਬਦਲਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਵਜ਼, ਮੁਆਵਜ਼ਾ।
بد بۇد **ਬਦਿਲ ਗਰਿਫਤਨ** : ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ, ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ।
بد بۇد **ਬਦਿਲ ਨਕਸ਼** **ਬਸਤਨ** : ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ, ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਚਣਾ।
بد بۇد **ਬਦਿਲ-ਉ-ਜਾਨ** : ਦਿਲ ਜਾਨ ਨਾਲ, ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ।
بد بۇد **ਬਦਲਾ** : ਇਵਜ਼, ਸਜ਼ਾ, ਸਿਲਾ।
بد بۇد **ਬਦਨ** : ਸਰੀਰ, ਛੋਟਾ ਚੋਗਾ; ਛੋਟੀ ਜ਼ਰਾ ਬਕਤਰ, ਧੜ।
بد بۇد **ਬਦੂਨ** : ਬਗ਼ੈਰ, ਬਿਨਾ, ਸਿਵਾ; ਪਰ।
بد بۇد **ਬਦਵੀ** : ਬਦੂ (ਜੰਗਲ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਗੰਵਾਰ, ਜੰਗਲੀ।
بد بۇد **ਬਦਾ** : ਖੁਸ਼ਕ ਪਲਾ, ਓਹ ਦਰੱਖਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾ ਲੱਗੇ।
بد بۇد **ਬਦੀ** : ਬੁਰਿਆਈ, ਨੇਕੀ ਦਾ ਉਲਟ, ਭੈੜ, ਮੰਦਾ ਕੰਮ, ਪਾਪ।
بد بۇد **ਬਦੀਅ** : ਅਨੋਖਾ, ਅਜੀਬ, ਅਦੁੱਤੀ, ਨਿਰਾਲਾ, ਅਸਧਾਰਨ।
بد بۇد **ਬਦੀਅ-ਉਲ-ਜਮਾਲ** : ਅਤ ਸੁੰਦਰ, ਬੌਹਤ ਸੋਹਣਾ।

ਬਦੀਲ ਬਦੀਲ : ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਹਕੀਮ ਖਾਕਾਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬੁਖਾਰਾ ਵਿਖੇ ਜਨਮਿਆ ਤੇ ਤਬਰੇਜ਼ ਵਿਚ ਫੌਤ ਹੋਇਆ; ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਦਲਾ।

ਬਦੀਹ, ਬਦੀਹ, ਬਦੀਹ : ਨਿਰਾਲੀ, ਅਚਾਨਕ ਕੀਤੀ ਗੱਲ; ਜਾਹਰ; ਅਰੰਭ, ਆਦਿ, ਸ਼ੁਰੂ।

ਬਦੀਹ ਗੁਫਤਨ, ਬਦੀਹ ਗੁਫਤਨ, ਬਦੀਹ ਗੁਫਤਨ : ਮੌਕੇ ਤੇ ਝੱਟ ਹੀ ਕੈਹਣਾ ਜਾਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸ਼ੇਅਰ ਕੈਹਣਾ।

ਬਦਰਕਾ ਬਦਰਕਾ : (= ਬਦਰਕਾ (ਬਦਰਕਾ), ਰਾਹਨੁਮਾ, ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ।

ਬਦਲ ਬਦਲ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਦਾਨ, ਸਖਾਵਤ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਬਦਲਾ ਬਦਲਾ : ਵਿਅੰਗਮਈ ਕਵਿਤਾ ਕੈਹਣਾ, ਦਿਲਪਸੰਦ ਗੱਲ, ਚੁਟਕਲਾ, ਲਤੀਫ਼ਾ।

ਬਦਲਾ-ਬਾਬ, ਬਦਲਾ-ਬਾਬ, ਬਦਲਾ-ਬਾਬ : ਬਦਲਾ-ਸੰਜ, ਬਦਲਾ-ਗੋ : ਭੰਡ, ਨਕਲੀਆ, ਨਕਲਚੀ, ਮਸਖਰਾ, ਹਸਮੁੱਖ।

ਬਦਲਾ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀ, ਬਦਲਾ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀ : ਹਿਕਮਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਰਹੱਸਮਈ ਥਾਤਾਂ।

ਬਰ ਬਰ : ਪੁਰ, ਉਤੇ, ਉੱਪਰ; ਕੱਛ; ਬਗਲ; ਸੀਨਾ; ਛਾਤੀ; ਫਲ; ਨਤੀਜਾ; ਸਿੱਟਾ; ਬਲੰਦ; ਉੱਚਾ; ਚੁੜਾਈ; ਛਾਇਦਾ; ਲਾਭ; ਪਾਸਾ; ਯਾਦ; ਜਵਾਨ ਔਰਤ; ਸਰੀਰ; ਮਕਾਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

ਬਰ ਆਬ ਆਮਦਨ : ਜਾਹਰ ਹੋਣਾ; ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ।

ਬਰ ਆਬ ਬਸਤਨ : ਪਾਣੀ ਦੇਣਾ; ਸਿੰਜਣਾ।

ਬਰ ਆਬ ਦਵੀਦਨ : ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਕੈਹਣਾ; ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ।

ਬਰ ਆਬ ਕਸ਼ੀਦਨ : ਵਜ਼ਨ ਕਰਨਾ, ਤੋਲਣਾ।

ਬਰ ਆਬ ਨਵਿਸਤਨ : ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ; ਮੇਟ ਦੇਣਾ।

ਬਰ ਆਬ ਨਿਹਾਦਨ : ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ।

ਬਰ ਆਤਿਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨਦਨ : ਬੇਚੈਨ ਕਰਨਾ।

ਬਰ ਅਸਮਾਨ ਰਸਾਦਨ : ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ।

ਬਰ ਅਸਮਾਨ ਕਰਦਨ : ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਣਾ।

ਬਰਾਮਦ, ਬਰਾਮਦ, ਬਰਾਮਦ : ਨਿਕਾਸ ਖਰਚ; ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ; ਦੇਸ਼।

ਬਰਾਮਦਗੀ, ਬਰਾਮਦਗੀ : ਨਕਾਸੀ, ਵਸੂਲੀ; ਸੋਮਾ, ਚਸਮਾ, ਝਰਨਾ।

ਬਰ ਆਮਦਨ, ਬਰ ਆਮਦਨ : ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ; ਜਾਹਰ ਹੋਣਾ; ਉਤਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ।

ਬਰ ਆਮੋਖਤਨ, ਬਰ ਆਮੋਖਤਨ : ਮਿਲਣਾ; ਮਿਲਾਉਣਾ; ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨਾ।

ਬਰ ਆਂ-ਦਿਲ, ਬਰ ਆਂ-ਦਿਲ, ਬਰ ਆਂ-ਸਰ : ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਏਹ ਸੋਚ ਕੇ।

ਬਰ ਆਵਰਦਨ, ਬਰ ਆਵਰਦਨ : ਕੱਢਣਾ; ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ; ਲਿਆਉਣਾ; ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ; ਪਾਲਣਾ; ਨਕਲ ਕਰਨਾ।

ਬਰ ਆਵੇਖਤਨ, ਬਰ ਆਵੇਖਤਨ : ਲਮਕਾਉਣਾ।

ਬਰ ਅੰਦਾਖਤਨ, ਬਰ ਅੰਦਾਖਤਨ : ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣਾ; ਢਾਹ ਦੇਣਾ; ਉਜਾੜ ਦੇਣਾ; ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ।

ਬਰ ਬਾਦ ਬਾਦ, ਬਰ ਬਾਦ ਬਾਦ : ਜਾਨ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ, ਮਾਰ ਦੇਣਾ।

ਬਰ ਬਾਦ ਰਫਤਨ, ਬਰ ਬਾਦ ਰਫਤਨ : ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਮਰ ਮਿਟ ਜਾਣਾ।

ਬਰ ਪਾ ਸ਼ੁਦਨ, ਬਰ ਪਾ ਸ਼ੁਦਨ : ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ; ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਉਤੇਜਤ ਹੋਣਾ।

ਬਰ ਚੀਦਨ, ਬਰ ਚੀਦਨ : ਚੁਣਨਾ; ਚੁਗਣਾ; ਦੂਰ ਕਰਨਾ; ਚੁੱਕ ਦੇਣਾ।

ਬਰ ਖਾਸਤਨ, ਬਰ ਖਾਸਤਨ : ਉੱਠਣਾ; ਅੱਡ ਕਰਨਾ; ਦੂਰ ਹੋਣਾ।

بربادن **ਬਰ-ਦਾਦਨ**: ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਰਿਹਾ ਕਰ ਦੇਣਾ।
 برباشتن **ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ**: ਉਠਾਉਣਾ; ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਨਾ; ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ; ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਇਬਾਰਤ ਹਿਫਜ਼ ਕਰਨਾ।
 برسرآمدن **ਬਰ ਸਰ ਆਮਦਨ**: ਗ਼ਾਲਬ ਆਉਣਾ; ਖਤਮ ਹੋਣਾ; ਮੁੱਕਣਾ; ਅਖੀਰ 'ਤੇ ਪੁਜਣਾ।
 برسرخوردن **ਬਰ ਸਰ ਖੁਰਦਨ**: ਸਖਤੀ ਝੱਲਣਾ।
 برسرکاررفتن **ਬਰਸਰ-ਏ-ਕਾਰ ਰਫਤਨ**: ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੁੱਝਿਆ ਹੋਣਾ।
 برسنگزدن **ਬਰ ਸੰਗ ਜ਼ਦਨ**: ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਕੈਹ ਦੇਣਾ।
 برشدن **ਬਰ-ਸ਼ੁਦਨ**: ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ; ਉਤਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ।
 برشده **ਬਰ-ਸ਼ੁਦਾ**: ਉੱਚਾ ਉੱਠਿਆ, ਉਚਾਈ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ।
 برطاقنهادن **ਬਰ ਤਾਕ ਨਿਹਾਦਨ**: ਛੱਡ ਦੇਣਾ; ਤਰਕ ਕਰ ਦੇਣਾ।
 برفروختن **ਬਰ-ਫਰੋਖਤਨ**: ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ, ਜਗਾਉਣਾ।
 برکردن **ਬਰ-ਕਰਦਨ**: ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ; ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ; ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ; ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ।
 برکشیدن **ਬਰ-ਕਸ਼ੀਦਨ**: ਖਿੱਚਣਾ; ਤੇਲਣਾ; ਰੁਤਬਾ ਵਧਾਉਣਾ।
 برگزیدن **ਬਰ ਗੁਜ਼ੀਦਨ**: ਚੁਣਨਾ; ਛਾਂਟਣਾ; ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ।
 برگزیده **ਬਰ ਗੁਜ਼ੀਦਾ**: ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ; ਬਜ਼ੁਰਗ; ਸਤਕਾਰਯੋਗ।
 برگشته **ਬਰ ਗਸ਼ਤਾ**: ਫਿਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਬਾਗ਼ੀ; ਤਬਾਹ-ਹਾਲ।
 برمحल **ਬਰਮਹਲ**: ਮੋਕੇ ਤੇ; ਸਮੇਂ ਸਿਰ; ਠੀਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ।
 بر **ਬਰ**: ਖੁਸ਼ਕ ਜ਼ਮੀਨ; ਜੰਗਲ; ਮੇਹਰਬਾਨ; ਨੇਕ ਆਦਮੀ।

بر **ਬਿੱਰ**: ਨੇਕੀ; ਬਖਸ਼ਿਸ਼; ਦੇਹਸਾਨ।
 بر **ਬੁੱਰ**: ਕਣਕ।
 برابر **ਬਰਾਬਰ**: ਇਕ ਸਮਾਨ, ਇਕੋ ਜਿੰਨਾ; ਪੱਧਰਾ; ਸਾਮ੍ਹਣਾ; ਇਵਜ਼; ਬਦਲੇ; ਦੂਣਾ।
 برات **ਬਰਾਤ**: ਹਿੱਸਾ; ਭਾਗ; ਉਹ ਪਰਵਾਨਾ ਜਾਂ ਪਰਵਾਨਗੀ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਚੋਂ ਰਕਮ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 برادر **ਬਿਰਾਦਰ**: ਭਰਾ, ਭਾਈ।
 برادر اعیانی **ਬਿਰਾਦਰ-ਏ-ਆਯਾਨੀ**, برادر حقیقی **ਬਿਰਾਦਰ-ਏ-ਹਕੀਕੀ**: ਸੱਕਾ ਭਰਾ; ਭਰਾ।
 برادر اندر **ਬਿਰਾਦਰ-ਅੰਦਰ**: ਮਤੇਆ ਭਰਾ।
 برادر رضاعی **ਬਿਰਾਦਰ-ਏ-ਰਿਜ਼ਾਈ**: ਇੱਕਠਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣ ਵਾਲਾ; ਇਕੋ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣ ਵਾਲਾ।
 برادرانه **ਬਿਰਾਦਰਾਨਾ**: ਭਾਈ ਵਰਗਾ।
 برادر پرور **ਬਿਰਾਦਰ-ਪਰਵਰ**: ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਹਰਬਾਨ।
 برادر زاده **ਬਿਰਾਦਰਜ਼ਾਦਾ**: ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; ਭਤੀਜਾ।
 برادری **ਬਿਰਾਦਰੀ**: ਭਰੱਪਣ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ।
 برادره **ਬੁਰਾਦਾ**: ਚਿਪਰਾਂ; ਛਿਲਤਰਾਂ; ਬੁਰਾ; ਚੁਰਾ।
 برادره آهن **ਬੁਰਾਦਾ-ਏ-ਆਹਨ**: ਲੋਹੇ ਦਾ ਚੁਰਾ।
 برادره **ਬੁੱਰਾਦਾ**: ਪਾਣੀ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਰਤਨ।
 براز **ਬਰਾਜ਼**, برایش **ਬਰਾਇਸ਼**: ਸਫਾ ਚੱਟ ਮੈਦਾਨ, ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਦਰਖਤ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਸਜਾਵਟ; ਸੰਵਾਰਨਾ; ਸ਼ਿੰਗਾਰਨਾ; ਸਜਪਜ; ਗੈਹਣਾ ਗੱਟਾ; ਬੇਨਤੀ।
 برانده **ਬਰਾਇੰਦਾ**: ਭੜਕੀਲਾ, ਸਜੀਲਾ।
 برایش **ਬਰਾਸ਼**, برایشی **ਬਰਾਸ਼ੀ**: ਝਰੀਟ;

ਖਰਾਸ਼; ਫੱਟ।

براق ਬਰਾਕ : ਚਮਕਦਾਰ; ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ
ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ; ਹੁਸ਼ਿਆਰ; ਸਾਫ਼ ਸਫ਼ਾਈ।

براق ਬੁਰਾਕ : ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਵਰਗਾ
ਚਮਕੀਲਾ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਜਾਨਵਰ (ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਤੇ
ਖੇਤੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ) ਜਿਸ ਉਪਰ ਸ਼ਬੇ-ਮਿਅਰਾਜ਼ ਨੂੰ
ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ
ਘਰ ਤੋਂ ਯੁਰੇਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਫੇਰ ਰੱਬ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ
ਗਏ ਸਨ।

براق-ਏ-ਜਮ : ਉਹ ਹਵਾ
ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ
ਉਡਾਈ ਲਈ ਫਿਰਦੀ ਸੀ।

براق-ਏ-ਚਹਾਰਮੁਫਲਕ
ਚਹਾਰਮੁਫਲਕ: ਸੂਰਜ।

براق-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ
: ਹਵਾ।

براق-ਏ-ਰਫਤਾਰ : ਬੁਰਾਕ
ਦੀ ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਵਰਗਾ; ਤੇਜ਼-ਚਾਲ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : (ਬਰਮਕ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ, ਇਹ ਬਰਮਕ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ
ਹੈ) ਬਰਮਕ ਮੁਗਾਂ (ਪਾਰਸੀਆਂ) ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ
ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਕੌਹਦੇ ਹਨ। ਇਬਨ-ਏ-ਮੁਸਲਿਮ
ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਖਾਲਿਦ ਨੌਬਹਾਰ ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ ਦੇ
ਬਰਮਕ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।
ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਰਕੇ ਉਹ 'ਬਰਮਕੀ'
ਨਾਮ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ
ਖਲੀਫਾ ਮਨਸੂਰ-ਬਿਨ-ਸੱਫ਼ਾਹ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ
ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ। ਬਰਮਕੀ ਖਾਨਦਾਨ
ਆਪਣੀ ਵਿਦਵਤ, ਸਖ਼ਾਵਤ, ਸ਼ਾਨਸ਼ੌਕਤ
ਕਰਕੇ ਜਗਤ-ਪਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ; ਕਈ ਕੌਹਦੇ
ਹਨ ਕਿ ਬਰਮਕ ਨੌਬਹਾਰ ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ ਤੇ
ਮੁਖੀ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ
ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਖਾਲਿਦ ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ
ਖਲੀਫਾ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ ਬਣਿਆ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਚੀਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ;
ਤੇਜ਼, ਤਿੱਖਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਵਾਹ ਵਾਹ; ਸੁੰਦਰ; ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ;

ਖੂਬੀ, ਸਜਾਵਟ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਇਕ ਅਤ ਕੰਜੂਸ
ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਹਰਾਮ ਗੋਰ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਹੋਇਆ ਹੈ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : (ਬਰਮਕ
ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਪੰਡਤ,
ਵਿਦਵਾਨ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਹੀਮ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਲਈ; ਵਾਸਤੇ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਸਤਕਾਰ
ਵਜੋਂ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਸਾਨੂੰ ਕੀ; ਕੋਈ ਕੁਝ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ
ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੈ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਨਾਂਮਾਤਰ;
ਮਮੂਲੀ; ਫਰਜ਼ੀ; ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਕਾਰਨ, ਵਜ੍ਹਾ, ਹੀਲਾ,
ਬਹਾਨਾ, ਦਲੀਲ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹ; ਵੀਰਾਨ; ਖਰਾਬ,
ਨਾਸ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ; ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਣਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹ ਹੋਣਾ, ਮਿਟ ਜਾਣਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

براق-ਏ-ਬਰਮਕ : ਤਬਾਹੀ; ਵੀਰਾਨੀ,
ਉਜਾੜਾ।

ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

بربسته **ਬਰਬਸਤਾ** : ਖੁਣਜੀ ਪਦਾਰਥ।

بربط **ਬਰਬਤ** : ਇਕ ਤਿਕੋਨੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਾਜ਼।

بربطنواز **ਬਰਬਤ-ਸਰਾ**, **ਬਰਬਤ-ਨਵਾਜ਼** : ਬਰਬਤ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

بربند **ਬਰਬੰਦ** : ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸੀਨਾ-ਬੰਦ, ਅੰਗੀ।

برتاس **ਬਰਤਾਸ** : ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ; ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ; ਰੂਸ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

برتر **ਬਰਤਰ** : ਚੰਗੇਰਾ; ਉਚੇਰਾ; ਬੈਠਤ ਉੱਚਾ।

برترم **ਬਰਤਰ-ਮਨਿਸ਼** : ਬੜੀ ਉਚੀ ਮੱਤਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ।

برترین **ਬਰਤਰੀਨ** : ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ, ਸਰਬੋਤਮ, ਸਰਵਸ਼ਰੇਸ਼ਟ।

برتکان **ਬਰਤਕਾਨ** : ਗੋਦੜੀ, ਝੁਰੀ, ਲੋਈ।

برج **ਬੁਰਜ** : ਗੁੰਬਦ, ਗੁਮਟੀ; ਕਿਲ੍ਹਾ; ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਬਾਰੂਵਾਂ ਹਿੱਸਾ; ਬਾਰਾਂ ਬੁਰਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ ਬੁਰਜ; ਘੜੀ।

برج اولیا **ਬੁਰਜ-ਏ-ਔਲੀਯਾ** : ਬਗਦਾਦ; ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਕਬਰੇ ਹਨ।

برج ثریا **ਬੁਰਜ-ਏ-ਸੁਰਈਯਾ** : ਇਕ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ; ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।

برج زهرمار **ਬੁਰਜ-ਏ-ਜ਼ਹਰ ਮਾਰ** : ਫਨੀਅਰ ਸੱਪ ਦਾ ਫਣ।

برج طرب **ਬੁਰਜ-ਏ-ਤਰਬ** : ਸੁਰਾਹੀ; ਪਿਆਲਾ।

برج کبوتر **ਬੁਰਜ-ਏ-ਕਬੂਤਰ** : ਕਬੂਤਰਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਡੱਬੇ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮਟਕਾ; ਕਬੂਤਰਖਾਨਾ।

برج مسیح **ਬੁਰਜ-ਏ-ਮਸੀਹ** : ਚੌਥਾ

ਅਸਮਾਨ।

برجسته **ਬਰਜਸਤਾ** : ਠੀਕ, ਯੋਗ; ਚੁਸਤ; ਢੁਕਵਾਂ; ਤੇਹਫਾ, ਸੁਗਾਤ; ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਛਲਿਆ ਹੋਇਆ।

برج **ਬਰਬਖ** : ਛੋਟਾ ਨੇਜ਼ਾ।

برحق **ਬਰਹਕ** : ਠੀਕ, ਸਹੀ, ਦਰੁਸਤ; ਸੱਚ।

برخ **ਬਰਖ** : ਥੋੜ੍ਹਾ, ਕੁਝ ਕੁ; ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ, ਟੁਕੜਾ; ਘਰ, ਮਕਾਨ; ਇਮਾਰਤ; ਤਲਾਬ; ਬਿਜਲੀ; ਮੱਛੀ; ਕੁਰਬਾਨ, ਸਦਕੇ; ਤਰੇਲ; ਘਰ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ।

برخاستن **ਬਰਖਾਸਤਨ** : ਉਠਣਾ; ਅੱਡ ਹੋਣਾ; ਬਰਤਰਫ ਹੋਣਾ, ਦੂਰ ਹੋਣਾ।

برخواست **ਬਰਖਾਸਤ** : ਦੂਰ ਕੀਤਾ; ਉਠ ਗਿਆ; ਉਠਣਾ।

برخاستگی **ਬਰਖਾਸਤਗੀ** : ਮੌਕੂਫੀ; ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ।

برخش **ਬਰਖਸ਼** : ਘੋੜੇ ਦੀ ਪਿੱਠ।

برخست **ਬ-ਰੁਖਸਤ** : ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਜਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ।

برخوابه **ਬਰਖੁਆਬਾ** : ਬਿਸਤਰਾ, ਵਿਛੋਣਾ; ਸੌਣ ਦੇ ਕੱਪੜੇ; ਬੀਵੀ, ਵੌਹਟੀ।

برخور **ਬਰਖੁਰ**, **ਬਰਖੋਰ** : ਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲਾ; ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਾਨਸ਼ੌਕਤ; ਚੰਗੇ ਭਾਗ; ਰੋਜ਼ੀਨਾ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ।

برخوردار **ਬਰਖੁਰਦਾਰ** : ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ (ਬਰ = ਲੈ ਜਾ + ਖੁਰ = ਖਾ + ਦਾਰ = ਰੱਖ), ਬੇਟਾ, ਅਜ਼ੀਜ਼; ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ, ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ।

برخورداري **ਬਰਖੁਰਦਾਰੀ** : ਗੁਜ਼ਾਰਾ; ਖੁਸ਼ੀ; ਪਰਸਿੱਧੀ; ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ।

برخوردن **ਬਰਖੁਰਦਨ** : ਮਿਲਣਾ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਣੀ; ਆਮੁਣੇ-ਸਾਮੁਣੇ ਮਿਲਣਾ।

برخی **ਬਰਖੇ** : ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੁਝ, ਮਮੂਲੀ ਜੇਹਾ; ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ; ਸਦਕਾ; ਕੁਰਬਾਨੀ।

برخیا **ਬਰਖੀਯਾ** : ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਅਸਿਫ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਰਦਾਸ਼ : ਬਝਾਰਤ, ਪਹੇਲੀ।

برسام **ਬਰਸਾਮ**: ਸੀਨੇ ਦੀ ਸੋਜ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਭਰ ਜਾਣਾ।

ਬਰਸਾਨ, **ਬਿਰਸਾਨ**: ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੁਗੰਧਮਈ ਸ਼ੀਰਾ; ਕਿਸੇ ਪੈਰੰਬਰ ਦੀ ਉੱਮਤ; ਇਕ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੀ ਜਮਾਤ।

ਬਰਸਮ **ਬਰਸਮ**: ਇਕ ਦਰਖਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁੱਲੀਆਂ ਅਗਨੀ-ਪੂਜ (ਪਾਰਸੀ) ਪੂਜਾ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਹਨ; ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਏਹਨਾਂ ਪੋਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਵਧਦੀ ਘੱਟਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਬਰਸਮ ਚੀਨ **ਬਰਸਮ ਚੀਨ**: ਬਰਸਮ ਦਰਖਤ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਕਰਦ ਜਿਸ ਦਾ ਦਸਤਾ ਵੀ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਰਸ਼ **ਬਰਿਸ਼**: ਕਟਣਾ; ਕਾਟ, ਫਾੜੀ; ਯੋਗਤਾ; ਹਿੰਮਤ।

ਬਰਸ਼ **ਬਰਸ਼**: ਖਾਹਸ਼, ਇੱਛਾ, ਆਰਜ਼ੂ।

ਬਰਿਸ਼, **ਬਰਿਸ਼**: ਨਕੇਲ; ਮੁਹਾਰ।

ਬਰ-ਅਸ਼ **ਬਰ-ਅਸ਼**: ਉਸ 'ਤੇ; ਉਸ ਦੀ ਛਾੜੀ।

ਬਰਸ਼ਕਾਲ, **ਬਰਸ਼ਕਾਲ**: ਬਰਸਾਤ ਦਾ ਮੌਸਮ।

ਬਰਸ਼ਮਾ ਬਾਦ **ਬਰਸ਼ਮਾ ਬਾਦ**: ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮ ਹੈ; ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

ਬਰਤਾਸ **ਬਰਤਾਸ**: ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਰਤਬਕ **ਬਰਤਬਕ**: ਮੁਤਾਬਕ, ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਕੂਲ।

ਬਰਤਰਫ **ਬਰਤਰਫ**: ਅੱਡ, ਅਲੱਗ; ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਿਆ ਹੋਇਆ; ਇਕ ਪਾਸੇ।

ਬਰਤਰਫ ਸ਼ੁਦਨ **ਬਰਤਰਫ ਸ਼ੁਦਨ**: ਅੱਲਗ ਹੋਣਾ; ਮੌਕੂਫ ਹੋਣਾ; ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ; ਦੂਰ ਹੋਣਾ।

ਬਰਤਰਫੀ **ਬਰਤਰਫੀ**: ਮੌਕੂਫੀ; ਅਲੈਹਦਗੀ।

ਬਰਤੁਲ, **ਬਰطله** **ਬਰਤੁਲਾ**: ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਟੋਪੀ।

ਬਰ ਅਕਸ **ਬਰ ਅਕਸ**: ਬਰਖਿਲਾਫ, ਉਲਟ।

ਬਰਗ, **ਬਰغاب**, **ਬਰਗਾਬ**: ਓਹ ਬੰਨ੍ਹ ਜੋ ਪਾਣੀ ਅੱਗੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੰਨ੍ਹਾ।

ਬਰਗੂ **ਬਰਗੂ**: ਓਹ ਸਿੰਗ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਖੋਖਲਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛਕੀਰ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿੰਝੀ।

ਬਰਫ **ਬਰਫ**: ਕੱਕਰ; ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਣੀ; ਯਖ।

ਬਰਫਾਬ **ਬਰਫਾਬ**: ਬਰਫ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ।

ਬਰਫਦਾਨ **ਬਰਫਦਾਨ**: ਬਰਫ ਦਾ ਘਰ; ਬਰਫ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪਾਤਰ।

ਬਰਫਨਾਕ **ਬਰਫਨਾਕ**: ਬਰਫੀਲਾ; ਬਰਫ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ।

ਬਰਫੀ **ਬਰਫੀ**: ਬਰਫ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।

ਬਰਫਾਨ **ਬਰਫਾਨ**: ਲੇਲੇ ਜਾਂ ਭੇਡ ਦੀ ਪਸ਼ਮ; ਚਮੜੇ ਦਾ ਕੁਰਤਾ।

ਬਰਕ **ਬਰਕ**: ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ; ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ, ਤੇਜ਼।

ਬਰਕ ਬਰਕ ਬਰਕ **ਬਰਕ ਬਰਕ ਬਰਕ**: ਜਗਮਗਾਉਣਾ, ਜਗਮਗ ਜਗਮਗ ਕਰਨਾ।

ਬਰਕ-ਏ-ਤਜੱਲੀ **ਬਰਕ-ਏ-ਤਜੱਲੀ**: ਕੋਹਤੂਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ; ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਨੂਰ।

ਬਰਕ-ਏ-ਜ਼ੋਲਾਨ, **ਬਰਕ-ਏ-ਮਅਰਕਾ** **ਬਰਕ-ਏ-ਜ਼ੋਲਾਨ**, **ਬਰਕ-ਏ-ਮਅਰਕਾ**: ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਘੋੜਾ।

ਬਰਕ-ਏ-ਖਾਤਿਫ **ਬਰਕ-ਏ-ਖਾਤਿਫ**: ਉਮਰ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ; ਤੇਜ਼ ਚਾਲ; ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ।

ਬਰਕ-ਏ-ਖ਼ਯਾਲ **ਬਰਕ-ਏ-ਖ਼ਯਾਲ**: ਤਿੱਖੀ ਸੂਝ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਆਦਮੀ।

ਬਰਕ-ਏ-ਲਸ਼ਕਰ **ਬਰਕ-ਏ-ਲਸ਼ਕਰ**: ਤਲਵਾਰ, ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ।

ਬਰਕ-ਉ-ਬਰਕ **ਬਰਕ-ਉ-ਬਰਕ**: ਚਮਕ

ਦਮਕ।
 برق و غا/هیجا/ **ਬਰਕ-ਏ-ਵਗਾ/**
 ਹੇਜ਼ਾ : ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ।
ਬਰਕਾਰ : ਪੱਕਾ; ਠੋਸ; ਜੰਮਿਆ
 ਹੋਇਆ; ਸਥਿਤ; ਥਾਂ ਸਿਰ।
ਬਰਕਅ : ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸਿਰ ਢਕਣ
 ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਰੂ-ਬੰਦ।
ਬਰਕਅ-ਪੋਸ਼ : ਬੁਰਕਾ
 ਪੈਹਨਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ; ਪਰਦੇਦਾਰ ਔਰਤ।
ਬਰਕਅ-ਏ-ਕੁਹਲੀ :
 ਰਾਤ।
ਬਰਕ : ਉਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ
 ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ, ਉਨੀ ਕੱਪੜਾ।
ਬਰਕਤ : ਹੋਜ਼, ਚੱਬਚਾ।
ਬਰਕਤ : ਬੋਹਤਾਤ; ਵਾਫ਼ਰ ਹੋਣਾ;
 ਨੇਕਬਖ਼ਤੀ; ਸੁਭਾਗ; ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼।
ਬਰਕਤ : ਬਰਕਤ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ।
ਬਰਕਾ : ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਮੁਰਗ਼ਾਬੀ;
 ਆਟੇ ਦੀ ਪਿਸਾਈ।
ਬਰਕੀ : ਉੱਚੀ ਲੰਮੀ ਟੋਪੀ ਜੋ ਦਰਵੇਸ਼
 ਤੇ ਕਲੰਦਰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ।
ਬਰਗ : ਪੱਤਾ, ਵਰਕ, ਪੰਨਾ; ਜ਼ੀਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ
 ਘੋੜੇ ਦਾ ਬਾਕੀ ਸਮਾਨ, ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ, ਮਕਸਦ,
 ਸ਼ਕਤੀ, ਕਲੰਦਰਾਂ ਦਾ ਚੋਗ਼ਾ।
ਬਰਗ ਬਸਤਨ : ਪਾਨ ਦਾ
 ਬੀੜਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਮਾਨ ਬੰਨ੍ਹਣਾ।
ਬਰਗ-ਬੇਦ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
 ਦਾ ਤੀਰ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬੈਤ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵਰਗੀ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਖੰਜਰ, ਤਲਵਾਰ।
ਬਰਗ-ਏ-ਤੰਬੂਲ : ਪਾਨ
 ਦਾ ਪੱਤਾ।
ਬਰਗ-ਏ-ਚਸਮ : ਅੱਖਾਂ ਦੇ
 ਪਪੋਟੇ, ਪਲਕਾਂ।
ਬਰਗ-ਏ-ਸਬਜ਼ : ਹਰਾ
 ਪੱਤਾ, ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ।

ਬਰਗ-ਉ-ਬਾਰ,
ਬਰਗ-ਉ-ਸਾਜ਼,
ਬਰਗ-ਉ-ਨਵਾ :
 ਅਸਬਾਬ, ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ; ਤੋਸ਼ਾ, ਖਾਣਾ।
ਬਰਗਿਰਦ : ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ।
ਬਰਗਿਰਦ
ਗਰਦੀਦਨ : ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ, ਸਦਕੇ ਹੋਣਾ।
ਬਰਗਿਰਦ,
ਬਰਗ-ਰੇਜ਼,
ਬਰਗਰੇਜ਼ਾਨ : ਪਤਝੜ ਦੀ ਰੁੱਤ, ਬੁਢਾਪਾ।
ਬਰਗਬੀਦਾ : ਚੁਣਿਆ
 ਹੋਇਆ, ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ।
ਬਰਗਸ, ਬਰਗਸਤ, ਬਰਗਸਤ :
 ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ, ਖ਼ੁਦਾ ਬਚਾਏ।
ਬਰਗਸਤਾਨ,
ਬਰਗਸਤਵਾਨ : ਘੋੜੇ ਦੀ
 ਪੈਣ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਪਾਖਰ, ਲੜਾਈ 'ਚ ਘੋੜੇ ਨੂੰ
 ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਜੋ ਜੰਗ ਵੇਲੇ
 ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਪੈਹਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵੀ
 ਪੈਹਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੰਜੋਆ।
ਬਰਗਸਤਨ : ਫਿਰ ਜਾਣਾ, ਹੁਕਮ
 ਨਾ ਮੰਨਣਾ, ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਪਰਤਣਾ।
ਬਰਗਸਤਾ : ਫਿਰਿਆ
 ਹੋਇਆ, ਜੋ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਬਾਗ਼ੀ,
 ਆਕੀ; ਖ਼ਰਾਬ।
ਬਰਗਸਤਾ-ਬਖ਼ਤ :
 ਬਦਨਸੀਬ, ਬਦਬਖ਼ਤ।
ਬਰਮਾਯੋਨ,
ਬਰਮਾਯੂਨ : ਓਹ ਗਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁੱਧ ਨਾਲ
 ਈਰਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰੀਦੁਨ ਪਲਿਆ ਸੀ।
ਬਰਮਹਲ : ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਐਨ ਵਕਤ
 ਸਿਰ, ਚੰਗੇ ਵੇਲੇ, ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ।
ਬਰਮਰਾ,
ਬਰਮਰਾਦ : ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ,
 ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ।
ਬਰਮਗਾਜ਼,
ਬਰਮਗਾਜ਼ਾ : ਉਜਰਤ ਤੇ ਵੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
 ਇਨਾਮ, ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼।
ਬਰਮਕ : ਜਾਅਫ਼ਰ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ
 ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ;

ਏਹ ਸਖਾਵਤ, ਵਿਦਵਤਾ ਤੇ ਨੇਕੀ ਲਈ
ਪਰਸਿੱਧ ਸੀ।

برمکی **ਬਰਮਕੀ** : ਬਰਮਕ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ
ਦਾ, ਨਾਇਕ, ਜੇਧਾ।

برملا **ਬਰਮਲਾ** : ਜਾਹਰਾ, ਸਭ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ,
ਖੁਲ੍ਹਮ-ਖੁਲ੍ਹਾ।

برمو **ਬਰਮੂ**, **برمور** **ਬਰਮੂਚ** : ਉਮੀਦ;
ਮੱਖੀ, ਸ਼ੈਰਦ ਦੀ ਮੱਖੀ।

برموده **ਬਰਮੂਦਾ** : ਚੀਜ਼, ਸ਼ੈ।

برمه **ਬਰਮਾ** : ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਓਹ ਸੰਦ ਜਿਸ
ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਵਿਚ ਛੇਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।

برنا **ਬਰਨਾ** : ਜਵਾਨ, ਗੱਭਰੂ; ਮੋਹਦੀ।

برنائی **ਬਰਨਾਈ** : ਜਵਾਨੀ।

برناس **ਬਰਨਾਸ** : ਬੇਖਬਰ, ਨਦਾਨ,
ਗਾਫਲ; ਅਣਗੈਹਲੀ, ਨਦਾਨੀ।

برناک **ਬਰਨਾਕ** : ਮਸਖਰਾ, ਹਸਮੁਖ।

برنامه **ਬਰਨਾਮਾ** : ਸਰਨਾਂਵਾਂ; ਸੂਚੀ।

برنج **ਬਿਰਿੰਜ** : ਚਾਵਲ।

برنج‌روں **ਬਿਰਿੰਜ-ਏ-ਬਰਦ** :
ਜ਼ਰਦਾ, ਪਲਾ।

برنج **ਬਿਰੰਜ**, **برنج** **ਬਿਰਿੰਜ** : ਤਾਂਬਾ,
ਪਿੱਤਲ, ਕਾਂਸੀ।

برنج‌مطلّا **ਬਿਰੰਜ-ਏ-ਮਤੱਲਾ** : ਸੋਨੇ
ਦਾ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਿੱਤਲ,
ਮੁਲੀਮਾ ਕੀਤਾ ਪਿੱਤਲ।

برنجن **ਬਰੰਜਨ** : ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੋਨੇ ਦਾ
ਕੰਡਣ, ਬਾਜ਼ੂਬੰਦ।

برنج‌پا **ਬਰੰਜਨ-ਏ-ਪਾ** : ਨੂਪੁਰ।

برنج‌نست **ਬਰੰਜਨਾ-ਏ-ਦਸਤ** :
ਕੰਡਣ, ਚੁੜੀਆਂ।

برنس **ਬਰਨੁਸ** : ਕਾਲੀ ਪਸ਼ਮ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ
ਯਹੂਦੀ ਤੇ ਈਸਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਏਹ
ਚਿੱਟੀ ਪਸ਼ਮ ਦਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੀ
ਲੀਮੀ ਟੋਪੀ।

برنگار **ਬਰਨਗਾਰ** : ਲੜਾਈ ਸਮੇਂ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਫੌਜ।

برنگ **ਬਰੰਗ** : ਘੰਟੀ, ਟੱਲੀ, ਟੱਲ; ਕੁੰਜੀ,
ਚਾਬੀ।

برنگ **ਬੁਰੰਗ** : ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਜ਼ਖ਼ੀਰਾ।

برنگ **ਬੁਰੰਗ** : ਦੱਖਣ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਜਿਥੋਂ
ਦੱਖਣੀ ਧਰੁ ਤਾਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

برنھاں **ਬਰਨਿਹਾਦ** : ਕਨੂੰਨ, ਰਸਮ,
ਰਿਵਾਜ, ਆਦਤ।

برنھاں **ਬਰਨਿਹਾਦਨ** : ਇਕ ਅਸੂਲ
'ਤੇ ਸੈਹਮਤ ਹੋਣਾ।

برنی **ਬਰਨੀ** : ਛੋਟਾ ਮਰਤਬਾਨ।

برو **ਬਰੂ** : (ਆਬਰੂ **آبرو** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
ਰੂਪ) ਇੱਜ਼ਤ, ਆਬਰੂ।

برنیش **ਬੁਰਨੇਸ਼** : ਪੇਚਸ਼, ਮਰੋੜ।

برو **ਬਰੂ** : (ਬਰੂਤ **بروت** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
ਮੁੱਛਾਂ।

برو **ਬਰੂ** : (ਅਬਰੂ **آبرو** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
ਭਰਵੱਟੇ।

برو **ਬਰੂ** : (= 'ਬਰ+ਉ') ਉਸ ਉੱਤੇ।

بروار **ਬਰਵਾਰ**, **بروارا** **ਬਰਵਾਰਾ** :
ਤੈਹਖ਼ਾਨਾ, ਸਰਦਖ਼ਾਨਾ, ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਠੰਢਾ
ਮਕਾਨ; ਚੁਬਾਰਾ, ਬਾਲਾਖ਼ਾਨਾ; ਖਿੜਕੀ।

برواز **ਬਰਵਾਜ਼** : ਅਰਾਮ-ਘਰ, ਨੈਹਰਨ ਦੀ
ਥਾਂ, ਚੌਖਟਾ।

بروت **ਬੁਰੂਤ** : ਮੁੱਛਾਂ।

بروج **ਬੁਰੂਜ** : (ਬੁਰਜ **برج** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਘਰ, ਰਾਸ਼ੀਆਂ, ਗਰੈਹ, ਨਛੱਤਰ;
ਕਿਲ੍ਹੇ, ਗੁੰਬਜ਼।

بروج‌غور **ਬੁਰੂਜ-ਏ-ਗਰੂਰ** :
ਮਗਰੂਰਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼।

برودت **ਬੁਰੂਦਤ** : ਠੰਢਕ, ਠੰਢ, ਸਰਦੀ।

بروز **ਬਰਵਜ਼** : ਸੰਜਾਫ਼, ਮਗਜ਼ੀ, ਗੋਟ।

بروز **ਬੁਰੂਜ਼** : ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ, ਜਾਹਰ
ਹੋਣਾ।

بروفرودا **ਬਰ-ਉ-ਫ਼ਿਰੋਦਾ** : ਉਚਾਈ-
ਨਿਵਾਈ, ਉਤਰਾ-ਚੜ੍ਹਾ।

بروفه **ਬਰੂਫ਼ਾ** : ਲੱਕ ਉਦਾਲੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ
ਪਟਕਾ।

بروقت **ਬਰ ਵਕਤ** : ਸਮੇਂ ਤੇ, ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਸਿਰ।

برومند **ਬਰੋਮੰਦ** : ਫਲਦਾਰ, ਸੁਭਾਗਾ, ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।

برون **ਬਿਰੂਨ, بیرون** : ਬਾਹਰ।

برون افکن **ਬਿਰੂਨ-ਅਫਕਾਨ** : ਉਹ ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਫਰ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

برون سرا **ਬਿਰੂਨ-ਸਰਾ** : ਉਹ ਸਿੱਕਾ ਜੇਹੜਾ ਟਕਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

بروند **ਬਰਵੰਦਾ** : ਟੋਕਰਾ।

بره **ਬਰਾ** : ਬਰਾ, ਮੋਮਣਾ, ਲੇਲਾ; ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ, ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ।

بره **ਬੱਰਾ** : (ਅਬਰਹ **ابره** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਅਸਤਰ, ਅੰਦਰਲੀ ਤੈਹ।

بره **ਬਰਾ** : (ਅਬਰਾਹ **ابراه** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸੋਹਣਾ, ਖੂਬ ਸੁੰਦਰ।

برهان **ਬੁਰਹਾਨ** : ਸਬੂਤ, ਪੱਕੀ ਦਲੀਲ।

برهان قاطع **ਬੁਰਹਾਨ-ਏ-ਕਾਤਿਅ** : ਕਾਟਵੀਂ ਦਲੀਲ, ਪੱਕੀ ਦਲੀਲ; ਫਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਕ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ।

برهان مسیح **ਬੁਰਹਾਨ-ਏ-ਮਸੀਹ** : ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ।

برهم **ਬਰਹਮ** : ਗੁੱਸੇ, ਨਰਾਜ਼; ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਲਟ-ਪੁਲਟ।

برهم خورن **ਬਰਹਮ ਖੁਰਦਨ** : ਵਿਗੜ ਜਾਣਾ, ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣਾ, ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਹੋਣਾ, ਬਰਬਾਦ ਹੋਣਾ।

برهم زن **ਬਰਹਮ ਬਦਨ** : ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਨਾ, ਖਿੰਡਾਉਣਾ; ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰਨਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ; ਵਿਗੜ ਦੇਣਾ।

برهمن **ਬਰਹਮਨ** : ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਉੱਤਮ ਸ਼ਰੇਣੀ, ਬਰਾਹਮਣ।

برهنه **ਬਰਹਨਾ** : ਨੰਗਾ, ਖਾਲੀ, ਛੜਾ, ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ।

برهنه گو **ਬਰਹਨਾਗੋ** : ਮੂੰਹ-ਫੱਟ, ਖਰੀ ਖਰੀ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।

برهنگی **ਬਰਹਨਗੀ** : ਨੰਗਾਪਣ, ਨੰਗੇਜ।

برهون **ਬਰਹੂਨ** : ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ; ਦਾਇਰਾ, ਕਮਰਬੰਦ, ਸਾਬਣ।

برهوه **ਬਰਹੋਹ** : ਸਾਬਣ।

بری **ਬਰੀ** : ਨਿਰਦੋਸ਼, ਪਾਕ, ਸਾਫ਼; ਅੱਲਗ, ਅੱਡ; ਅਜ਼ਾਦ।

بری الذمه **ਬਰੀ-ਉਝ-ਝਿੱਮਾ** : ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਜਿਸ ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

بری **ਬੱਰੀ** : (ਬਹਰੀ **بحری** ਦੇ ਉਲਟ) ਥਲ ਦਾ, ਖੁਸ਼ਕੀ ਦਾ; ਜੰਗਲੀ।

بریان **ਬਿਰਯਾਨ** : ਭੁੱਜਾ ਹੋਇਆ, ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ।

بريانی **ਬਿਰਯਾਨੀ** : ਨਮਕੀਨ ਪਲਾ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੋਸ਼ਤ ਭੁੰਨ ਕੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

بريجن **ਬਰੀਜਨ, بريزن** : ਤੰਦੂਰ, ਭੱਠੀ, ਅੰਗੀਠੀ; ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤਵਾ।

بريد **ਬਰੀਦ** : ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਤ, ਹਰਕਾਰਾ; ਡਾਕੀਆ।

بريد فلك **ਬਰੀਦ-ਏ-ਫਲਕ** : ਚੰਦ; ਮੰਗਲ ਸਤਾਰਾ।

بريد **ਬੁਰੀਦਾ** : ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਿਸ਼ਚਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ।

بريد زبان **ਬੁਰੀਦਾ-ਬਬਾਨ** : ਚੁੱਪ, ਖਮੋਸ਼, ਚੁੱਪ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

بريش **ਬਰੀਸ਼** : (ਅਬਰੀਸ਼ਮ **ابريشم** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਰੇਸ਼ਮ।

بريشم **ਬਰੀਸ਼ਮ** : ਰੇਸ਼ਮ।

بريشم گر **ਬਰੀਸ਼ਮ-ਗਰ** : ਰੇਸ਼ਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

بریں **ਬਰੀ** : (= ਬਰ + ਈ **برایں**) ਇਸ ਉੱਤੇ, ਉਪਰ; ਸਰਬੋਤਮ, ਬੈਠਤ ਉਚਾ; ਮੇਰੀ, ਛੇਕ; ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਮੁੱਖ ਭਾਗ; ਇਕ ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ।

- بریں فرہنگ** : **بریں** : (= پزشک)
 ਅਧਿਆਤਮਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇਕ ਰਚਨਾ।
ਬਰੀਨ : ਖਰਬੂਜੇ ਜਾਂ ਤਰਬੂਜ ਦੀ ਫਾੜੀ।
ਬਰ : ਕੱਪੜਾ, ਪੁੰਜੀ, ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ; ਦਸਤੂਰ, ਸਿੱਧਾਂਤ, ਰਸਮ; ਸ਼ਰੀਯਤ।
ਬਰ : ਭੇਡ, ਬੱਕਰੀ; ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ; ਮਸਖਰਾ।
ਬਰਬਾਦ : ਬੱਕਰੇ ਤੇ ਬਾਂਦਰ ਨਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਲੰਦਰ।
ਬਰਦਿਲ : ਡਰਾਕਲ, ਕਾਇਰ।
ਬਰਦਿਲੀ : ਡਰਾਕਲਤਾ, ਕਾਇਰਤਾ।
ਬਰਕਦਮ : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੋਹਤ ਹੌਲੀ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।
ਬਰਕੰਦੀ : ਮਦਾਰੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ।
ਬਰ-ਏ-ਕੋਹੀ : ਜੰਗਲੀ ਬੱਕਰੀ, ਪਹਾੜੀ ਬੱਕਰੀ।
ਬਰਗਰ : ਭੇਡ ਲੜਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਬਰਗੀਰੀ : ਚੋਰੀ, ਫਰੋਬ, ਹੀਲਾ।
ਬਰ : ਡੇਮੁ, ਧਮੁੜੀ।
ਬਰਾ : ਕੱਪੜਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਬਰਜਮਿਹਰ : (ਬੁਜੁਰਗ ਮਿਹਰ ਬਰਗਮਿਹਰ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ), ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੇ ਪਰਧਾਨ-ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੋਹਤ ਸਿਆਣਾ ਸੀ।
ਬਰਗ : ਵੱਡਾ, ਬੜੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਵਾਲਾ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ; ਪੁਰਾਣਾ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ, ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ।
ਬਰਗ-ਉਮੈਦ : ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਸੀ।
ਬਰਗਮਿਹਰ : ਵੇਖੋ ਬੁਜੁਰਜਮਿਹਰ।
ਬਰਗਵਾਰ : ਵੱਡਾ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।
ਬਰਸ਼ਕ : (= ਪਜ਼ਸ਼ਕ)
 ਤਬੀਬ, ਹਕੀਮ, ਵੈਦ।
ਬਰਸ਼ਮ : ਨਰਮ ਪਸ਼ਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਪਸ਼ਮੀਨਾ।
ਬਰਗਾਲਾ : ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਮੋਮਣਾ।
ਬਰਲ : ਬੱਕਰੀ, ਭੇਡ।
ਬਰਲ : ਸਖਤੀ, ਸਿੱਦਤ।
ਬਰਲਾ : ਮਿੱਠਾ, ਨਰਮ, ਸੁਆਦਲੀ ਗੱਲ, ਵਿਅੰਗਮਈ ਗੱਲ।
ਬਰਮ : ਮਜਲਸ, ਸਭਾ, ਜਸ਼ਨ।
ਬਰਮ-ਆਰਾ, **ਬਰਮ-ਅਫਰੋਜ਼** : ਸਭਾਪਤੀ, ਪਰਧਾਨ-ਸਭਾ।
ਬਰਮ-ਏ-ਦੀਗਰ : ਸਿਕੰਦਰਨਾਮਾ ਬਹਰੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।
ਬਰਮਸਾਬ ਕਰਦਨ : ਦਰਬਾਰ ਲਾਉਣਾ, ਮੈਹਫਲ ਸਜਾਉਣਾ।
ਬਰਮ-ਏ-ਸੰਗੀਨ : ਬੋਹਤ ਵੱਡੀ ਸਭਾ, ਅਜੇਹੀ ਮਜਲਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣ।
ਬਰਮ-ਏ-ਫਹਾਮ : ਜਗਤ।
ਬਰਮਗਾਹ : ਮਜਲਸ ਦੀ ਥਾਂ।
ਬਰਮਾ : ਮਜਲਸ ਦੀ ਇਕ ਨੁੱਕਰ, ਛੋਟੀ ਮੈਹਫਲ; ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮੈਹਫਲ।
ਬਰਨ ਬਹਾਰ : ਬੜਾ ਦਲੇਰ, ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ।
ਬਰਨਗਾਹ : ਖਤਰੇ ਦੀ ਥਾਂ, ਸਿੱਧੇ ਡਾਕੂਆਂ ਦਾ ਡਰ ਹੋਵੇ।
ਬਰਨਾ : ਗੋਡਾ, ਘੁਟਨਾ।
ਬਰ : ਗਲਤੀ, ਭੁੱਲ, ਦੇਸ਼, ਪਾਪ; ਜ਼ੁਲਮ, ਵਧੀਕੀ; ਬਦਨਸੀਬ, ਅਭਾਗਾ; ਸੁਮ।
ਬਰਾਕਾਰ, **ਬਰੇਗਾਰ** : ਗੁਨਾਹਗਾਰ, ਕਸੂਰਵਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ, ਪਾਪੀ।
ਬਸ : ਬੋਹਤ, ਕਾਫ਼ੀ, ਵਧੇਰਾ; ਸਿਰਫ਼, ਕੇਵਲ; ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ; ਵਾਂਗ, ਵਰਗਾ।

ਬਸਾ ਬਸਾ: ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ, ਕਿੰਨੇ ਹੀ; ਅਕਸਰ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਸ ਜੁਸਤਾ: ਜਿਸ ਦੀ ਬੋਹਤ ਭਾਲ ਹੋਵੇ।
ਬਸ ਖਾਸਤਾ: ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ, ਜਿਸ ਦੀ ਬੋਹਤ ਚਾਹ ਹੋਵੇ।
ਬਸ: ਕਬਾਬ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੀਖ; ਬੋਸਾ, ਚੁੰਮਣ; ਖੁੱਕ।
ਬਸਤੀਨ: (ਬੁਸਤਾਨ ਬਸਤੀਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਾਗ਼ ਬਗ਼ੀਚੇ।
ਬਸਾਰਦਾ, ਬਿਸਾਰਦਾ: ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਖੇਤ; ਸਿੰਜਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤ, ਵਾਹਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤ।
ਬਸਾਰਾ: ਦਲਾਨ, ਵੇਹੜਾ; ਮੈਹਲ, ਰਾਜ ਭਵਨ; ਬਰਾਂਡਾ, ਡਿਉਢੀ।
ਬਿਸਾਰਾ: ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਿਸਾਤ: ਫਰਸ਼, ਚਟਾਈ, ਵਿਛੋਣਾ; ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ, ਚਮੜੇ ਦਾ ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ; ਸਰਮਾਇਆ, ਪੂੰਜੀ, ਰਾਸ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਤੇ ਚੋਸਰ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਤਖ਼ਤਾ; ਹੋਸਲਾ, ਹਿੰਮਤ, ਤਾਕਤ, ਔਕਾਤ, ਬਲ; ਰੋਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਜੌਹਰੀ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਰੱਖ ਕੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ।
ਬਿਸਾਤ-ਆਰਾਯ: ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਸਭਾਪਤੀ।
ਬਿਸਾਤ-ਅਫਗਨ: ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਫਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਬਿਸਾਤ-ਖਾਨਾ: ਘਰ ਦਾ ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਮਰਾ।
ਬਿਸਾਤੀ: ਮੁਨਿਆਰੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਬਿਸਾਤ-ਏ-ਖਾਨਾ: ਘਰ ਦਾ ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ, ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ।
ਬਸਾਕ: ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਹਾਰ, ਪੁਸ਼ਪ-ਮਾਲਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਜੋ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦਿਨ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਸਾਲਤ: ਬਹਾਦਰੀ, ਦਲੇਰੀ।
ਬ-ਸਾਮਾਨ: (ਬ+ਸਾਮਾਨ) (ਬੇ+ਸਾਮਾਨ), ਚੰਗਾ, ਨੇਕ, ਸ਼ਾਂਤ-ਚਿਤ।
ਬਸਾਨ: ਵਰਗਾ, ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਸ਼ਕਲ ਸੁਰਤ ਵਾਲਾ।
ਬਸਾਵੰਦ: ਦੋ ਇਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ; ਕਾਫ਼ੀਆ, ਤੁਕਾਂਤ।
ਬਸਬਾਸ: ਨਿਰਾਰਥਕ, ਵਿਅਰਥ।
ਬਿਸਬਾਸਾ: ਹਰਮਲ, ਜਾਇਫਲ ਦਾ ਛਿਲਕਾ, ਇਕ ਦਵਾ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਸਪਾਯਕ, ਬਸਪਾਯਾ: ਬੋਹਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ।
ਬਸਤ: ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਜੋੜਿਆ (ਉਸ ਨੇ), ਓਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਬੱਝਾ ਹੋਵੇ, ਸਿਰ ਦਾ ਪਟਕਾ, ਪਗੜੀ; ਗੰਢ, ਰੋਕ, ਰੁਕਾਵਟ; ਪਹਾੜ; ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਾਰੀ; ਕੰਢਾ, ਕਿਨਾਰਾ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤਬਲ ਦੀ ਓਹ ਰੱਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਥ ਲਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਬਸਤਗੀ: ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਜੋੜ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਪੱਟੀ (ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ), ਪੱਕਾ ਬੰਧੋਜ; ਕਬਜ਼; ਬੰਦ ਹੋਣਾ।
ਬਸਤਨੀ: ਕੱਪੜਿਆਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਵਸਤਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਬੈਲਾ, ਬੁਚਕਾ, ਬਸਤਾ, ਸਿਤਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਗਿਲਾਫ਼, ਬਰਫ਼ ਦੀ ਕੁਲਫ਼ੀ; ਬੰਨ੍ਹਣਯੋਗ।
ਬਸਤ-ਉ-ਬੰਦ: ਪਰਬੰਧ, ਬੰਦੋਬਸਤ।
ਬਿਸਤ: ਵੀਹ (੨੦)।
ਬੁਸਤ: (ਬੁਸਤਾਨ ਬੁਸਤ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬੁਸਤਾਨ, ਬਾਗ਼, ਗੁਲਜ਼ਾਰ; ਚੌਕੀ ਦਾ ਧੁਰਾ; ਭੁੱਜੀ ਹੋਈ ਕਣਕ; 'ਭਦਰਾ' - ਇਕ ਮਨਹੂਸ ਵਕਤ ਜੋ ਹਰ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਘੜੀ ਰੋਹਦਾ ਹੈ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਪਰਸਿੱਧ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬੁਸਤਾਖ: ਗੁਸਤਾਖ਼, ਸ਼ੋਖ,

ਬੇਅਦਬ।

ਬੇਸਤਾਰ ਬਿਸਤਾਰ : ਸਥਿਰ ਨਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਸਤ, ਦਿੱਲੜ।

ਬੇਸਤਾਮ ਬਿਸਤਾਮ : ਮੂੰਗਾ, ਮੋਤੀ, ਸਿੱਪ ਦਾ ਮੋਤੀ, ਮਰ ਜਾਨ, ਇਕ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।

ਬੇਸਤਾਨ ਬੁਸਤਾਨ : (ਬੋਸਤਾਨ ਬੁਸਤਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬਾਗ਼, ਗੁਲਜ਼ਾਰ, ਫੁਲਵਾੜੀ, ('ਬੁ' = ਬੁਸਬੇ + ਸਤਾਨ = ਸਥਾਨ) ਬੁਸਬੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭਾਵ ਬਾਗ਼।

ਬੇਸਤਾਨ-ਫਰੋਜ਼ ਬੁਸਤਾਨ : ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚਮਨ ਦੀ ਰੌਣਕ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਕਲਗੇ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਚਮਨ ਦੀ ਰੌਣਕ।

ਬੇਸਤਾਨ-ਬਾਨ ਬੁਸਤਾਨ : ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਬੇਸਤਾਨ-ਪੈਰਾ ਬੁਸਤਾਨ : ਮਾਲੀ, ਬਾਗ਼ਬਾਨ।

ਬੇਸਤਾਨ-ਬਦਾ ਬੁਸਤਾਨ : ਪੇਂਡੂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਦਾ ਲੜਕਾ।

ਬੇਸਤਾਨ-ਸਰਾਯ ਬੁਸਤਾਨ : ਘਰ ਵਿਚਲੇ ਵੇਹੜੇ ਦਾ ਬਗ਼ੀਚਾ; ਬਾਗ਼ ਵਿਚਲਾ ਘਰ।

ਬੇਸਤਾਨ-ਏ-ਆਫੀਯਤ ਬੁਸਤਾਨ : ਸੁਰਗ।

ਬੇਸਤਾਨੀ ਬੁਸਤਾਨੀ : ਤਰਕਾਰੀ; ਮਾਲੀ, ਬਾਗ਼ਬਾਨ, ਬੁਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਬੇਸਤਾਵੰਦ ਬੁਸਤਾਵੰਦ : ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜੇਹੜੀ ਪੱਧਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਟਿੱਲੇ, ਟਿੱਬੇ।

ਬੇਸਤਰ ਬਿਸਤਰ : ਵਿਛਾਈ, ਵਿਛੋਣਾ, ਚਟਾਈ; ਫਰਸ਼।

ਬੇਸਤਰ ਆਹੰਗ ਬਿਸਤਰ : ਪਲੰਘਪੇਸ਼, ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਚਾਦਰ।

ਬੇਸਤਰਕ ਬਿਸਤਰਕ : ਸਰਹਾਣਾ।

ਬੇਸਤਰਨਸ਼ਿਨ ਬਿਸਤਰ : ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੀਮਾਰ।

ਬੇਸਤਰੀ ਬਿਸਤਰੀ ਬੂਦ : ਉਹ ਬਿਸਤਰ ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਸੀ।

ਬੇਸਤਕ ਬਸਤਕ : ਨੌਕਰ, ਸੇਵਕ, ਸੇਵਾਦਾਰ।

ਬੇਸਤਗ ਬਸਤਗ : ਪਿਸਤੇ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਗੂੰਦ।

ਬੇਸਤਗ ਬਸਤਗ, ਬੇਸਤੋ ਬਸਤੂ : ਮਰਤਬਾਨ; ਮਧਾਣੀ।

ਬੇਸਤਮ ਬਿਸਤਮ : ਵੀਹਵਾਂ (1/20)।

ਬੇਸਤੂਹ ਬਿਸਤੂਹ : ਤੰਗ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਦੁਖੀ, ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ, ਗਮਗੀਨ।

ਬੇਸਤਾ ਬਸਤਾ : ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ, ਗਠੜੀ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਬੰਡਲ, ਪਾਰਸਲ, ਬੰਡਲ; ਬੰਦ, ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਦ੍ਰਿੜ, ਪੱਕਾ; ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ; ਸੁੰਨ ਹੋਇਆ; ਖਤਮ ਕੀਤਾ।

ਬੇਸਤਾ-ਮਿਯਾਨ ਬਸਤਾ : ਤਿਆਰ-ਬਰ ਤਿਆਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਬੇਸਤਾ-ਨਿਗਾਰ ਬਸਤਾ : "ਬਾਰਬਦ" ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰਾਗਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਰਾਗਨੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬੇਸਤਾ-ਏ-ਨੈਸ਼ਕਰ ਬਸਤਾ : ਗੰਨਿਆਂ ਦਾ ਬੱਬਾ, ਗੰਨਿਆਂ ਦੀ ਭਰੀ।

ਬੇਸਤਾ-ਇਸਹਾਕ ਪਾਏ ਬਸਤਾ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਸਕੰਦਰ-ਬਿਨ-ਉਮਰ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੀ, ਬੜਾ ਹਸਾਉਣਾ ਤੇ ਮਸਖਰਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕਲਾਮ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬੇਸਤ ਬਸਤ : ਮੋਤੀ, ਮੂੰਗਾ।

ਬੇਸਤੀਨ ਬਸਤੀਨ : ਮੂੰਗੇ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੈ, ਮੂੰਗੇ ਵਰਗਾ ਲਾਲ।

ਬੇਸਦ ਬਸਦ : ਇਕ ਬੂਟੀ ਜੋ ਦਵਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੇਸਦ ਬਸਦ : ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਕਣਕ ਜਾਂ ਜੌਂ।

ਬੇਸਰ ਬ-ਸਰ : ਸਿਰ 'ਤੇ, ਅੰਤ, ਅਖੀਰ, ਸਿਰ।

ਬੇਸਰ ਆਮਦਨ ਬ-ਸਰ : ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਮੁੱਕ ਜਾਣਾ।

ਬੇਸਰ ਆਵਰਦਨ ਬ-ਸਰ :

ਖਤਮ ਕਰਨਾ।
ਬਸਰਬਰਨ ਬ-ਸਰ-ਬੁਰਦਨ : ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਖਤਮ ਕਰਨਾ।
ਬਸਰਪਾਅਮਦਨ ਬ-ਸਰ-ਏ-ਪਾ
ਆਮਦਨ : ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਉਠਣਾ, ਰੋਗ-ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ; ਬੱਚੇ ਦਾ ਟੁਰਨ ਲਗਣਾ।
ਬਸਰਪਰਾਮਦਨ ਬ-ਸਰ ਦਰ ਆਮਦਨ : ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿਗਣਾ।
ਬਸਰਪਰਾਮਦਨ ਬ-ਸਰ ਦਵੀਦਨ : ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨਾ।
ਬਸਰਪਰਸਿਦਨ ਬ-ਸਰ ਰਸੀਦਨ : ਖਤਮ ਹੋਣਾ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬ-ਸਰ-ਸ਼ੁਦਨ : ਬਰਬਾਦ ਹੋਣਾ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬ-ਸਰ-ਏ-ਕਸ-ਏ-ਗਰਦੀਦਨ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਦਕੇ ਜਾਣਾ, ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣਾ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬ-ਸਰ ਕਸੀਦਨ : ਡੀਕ ਲਾ ਕੇ ਪੀ ਜਾਣਾ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬ-ਸਰ-ਉ-ਚਸਮ : ਸਿਰ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ, ਸਿਰ ਮੱਥੇ 'ਤੇ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਿਸਰੀਯਾ : ਮਾਸ, ਗੋਸ਼ਤ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਸਤ : ਵਿਛਾਉਣਾ, ਫੈਲਾਉਣਾ, ਵੇਰਵਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ, ਚੁੜਾਈ, ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ; ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ; ਫੈਲਾ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਸਤ ਦਾਨ : ਵਿਸਤਾਰ ਸੈਹਤ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਸਤਾਮ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਖ਼ਾਜਾ ਬਾਯਜ਼ੀਦ (ਬਸਤਾਮੀ) ਦਾ ਜਨਮ-ਸਥਾਨ ਸੀ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਸਤਾਮੀ : ਬਸਤਾਮ ਦੇ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ, ਬਸਤਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਸਕ : ਹੁੰ ਦੀ ਪੁਟੀ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਸਲ : ਅੱਡੀ; ਗਿੱਟਾ; ਬਾਜਰਾ; ਲੋਹੇ ਦਾ ਟੋਪ।
ਬਸਰਪਸ਼ਨ ਬਿਸਮਿੱਲਾਹ : ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ।

ਬਿਸਮਿੱਲਾਹ : ਜ਼ਖਮੀ, ਘਾਇਲ, ਬੇਕਰਾਰ, ਤੜਫਣ ਵਾਲਾ, ਅੱਧ-ਮੋਇਆ।
ਬਿਸਮਿੱਲਾਹ : ਬਿਸਮਿੱਲਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।
ਬਿਸਮਾ : ਵਸਮਾ; ਕੱਪੜੇ ਉਤੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਕਢਾਈ, ਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕੰਮ।
ਬਿਸਜ : ਕਲਫ, ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਕਾਲੇ ਧੱਬੇ, ਛਾਹੀਆਂ।
ਬਿਸਦ : ਕਾਫ਼ੀ, ਖਾਸਾ, ਪੂਰਾ; ਯੋਗ; ਸੰਤੋਖ।
ਬਿਸਦਕਾਰ : ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।
ਬਿਸਦਾ : ਪੂਰਾ, ਸਾਰਾ, ਕਾਫ਼ੀ; ਸੰਤੋਖੀ; ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।
ਬਿਸੁਤਾ : ਜੁਲਫ, ਲਿਟ।
ਬਿਸੂਰ : ਕੋਸਣਾ, ਸਲਾਮਤ, ਬੁਰਾ ਭਲਾ; ਬਦ-ਦੁਆ।
ਬਿਸੂਰ : ਮਲਾਮਤ ਕਰਨਾ; ਗਲਬਾ ਕਰਨਾ, ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ।
ਬਿਸੁ : ਬੋਹਤ।
ਬਿਸਯਾਰ : ਅਕਸਰ, ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ।
ਬਿਸਯਾਰਾਨ : ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ।
ਬਿਸਯਾਰ-ਬਰ : ਬੋਹਤ ਫਲਦਾਇਕ।
ਬਿਸਯਾਰ-ਬਹਰ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ।
ਬਿਸਯਾਰ-ਖੁਸਪ : ਬੋਹਤ ਸੌਣ ਵਾਲਾ।
ਬਿਸਯਾਰ-ਖ਼ਾਰ : ਬੋਹਤ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਟੂ; ਬੋਹਤ ਜਲੀਲ।
ਬਿਸਯਾਰ-ਦਾਨ : ਬੋਹਤ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਦਵਾਨ, ਗਿਆਨਵਾਨ।
ਬਿਸਯਾਰ-ਫਨ : ਬੋਹਤ ਹੁਨਰਮੰਦ, ਬੋਹਤ ਹੁਨਰੀ, ਫਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਬੰਹਤਾਤ, ਬੰਹਲਤਾ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਇਰਾਦਾ, ਨਿਸ਼ਚਾ, ਰੁਚੀ, ਤਿਆਰੀ, ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਜੰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ; ਸਮਾਨ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਵਿਛਾਈ ਹੋਈ, ਖੁਲੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ; ਇਕੱਲੀ ਸੈ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਜੰਗਲੀ ਬਾਕਲਾ (ਰਵਾਂਹ, ਸੇਮ, ਲੋਬੀਆ), ਜੋ ਆਮ ਬਾਕਲੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਵੱਧਦਾ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਸੁਆਦਲਾ, ਮਜ਼ੇਦਾਰ; ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ, ਹਸ-ਮੁਖ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬੰਦ ਜਾਂ ਜੋੜ; ਟਾਂਕਾ, ਕਿਸੇ ਧਾਤ ਦੇ ਪਤਰੇ ਜੋ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਬਰਾਨੀ ਖੇਤੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਧੌਣ ਦੇ ਵਾਲ; ਪੱਲਾ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਮਜ਼ਬੂਰ, ਪਾਬੰਦ, ਗਰਿਫਤਾਰ, ਕੈਦੀ, ਬਲਹਾਰ, ਨਛਾਵਰ, ਛੋਟਾ, ਨਿੱਕਾ, ਸੋਨੇ ਆਦਿ ਦਾ ਬਰੀਕ ਪੱਤਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਨਾਮ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ-ਕਸ਼ਾਨ : ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ-ਏ-ਈਸਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ-ਅੱਲਾਹ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ-ਏ-ਮਸੀਹ : ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਨੀਂਦ, ਸੁਫਨਾ, ਸੁਫਨਾ ਵੇਖਣਾ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਹੋਣਾ, ਖੁਸ਼

ਹੋ ਕੇ ਗੱਲ ਕੈਹਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਤਾਜ਼ਗੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਤੂੰ ਛੇਤੀ ਕਰ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਬੱਦਲ; ਬੱਦਲਾਂ ਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਰੋਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਮੀਕਾਈਲ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਬਲਗਮ ਤੇ ਸੁਫਰਾ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜੋ ਖਾਰਸ਼ ਤੇ ਦਾਣੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਸਰਾ, ਰਕਤ ਪਿੱਤੀ, ਛਪਾਕੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਦੇ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਆਦਮੀ, ਇਨਸਾਨ, ਮਾਨਵ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਬਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਨੁੱਖੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾ, ਮਾਨਵਤਾ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਇਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਖੂਹ 'ਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ, ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ, ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਚੇਹਰਾ, ਮੂੰਹ, ਮੁੱਖ, ਮੱਥਾ, ਮੂੰਹ-ਮੱਥਾ, ਅਨੁਮਾਨ, ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਚਮੜੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : (=ਬਸ਼ਾਰਤ) ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ, ਚੰਗੀ ਖਬਰ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਵੱਡੀ ਰਕਾਬੀ, ਪਲੇਟ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਨਖਰਾ, ਅਦਾ, ਤਰੇਲ, ਬਿਜਲੀ, ਸੰਤਾਨ, ਇਕ ਬਰੀਕ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਜੁਲਫ, ਲਿਟ, ਜਟਾਂ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਕਿਰਸਾਣੀ, ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ, ਜ਼ਮੀਂਦਾਰੀ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : (=ਬਰਸਕਾਲ), ਬਰਸਾਤ, ਮੀਂਹ ਦੀ ਰੁੱਤ।

ਬਿਸ਼ਾਰੀ : ਦਲਾਨ, ਸੁਫਾ, ਸਰਦ-ਘਰ ਜਾਂ ਕਮਰਾ।

ਬਿਸ਼ਕਨ ਬਿਸ਼ਕਨ : ਰਾਗ

ਰੰਗ ਤੇ ਨਾਚ ਗਾਣੇ ਦਾ ਜਸ਼ਨ, ਜਦ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ
'ਤੇਬਾ ਬਸ਼ਿਕਨ ਤੇਬਾ ਬਸ਼ਿਕਨ' (ਤੇਬਾ ਤੇੜ ਦੇ)
ਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

بشکول **ਬਿਸ਼ਕੋਲ** : ਚੁਸਤ, ਚਲਾਕ,
ਬਹਾਦਰ, ਸਿਆਣਾ, ਵਿਦਵਾਨ।

بشکوه **ਬਿਸ਼ਕੋਹ** : (ਬਾ ਸ਼ੁਕੋਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
ਰੂਪ), ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ ਵਾਲਾ।

بشم **ਬਸ਼ਮ** : ਗ਼ਮਗੀਨ, ਉਦਾਸ, ਅਯੋਗ।

بشماق **ਬਸ਼ਮਾਕ** : ਜੁੱਤੀ, ਸਲੀਪਰ।

بشمه **ਬਸ਼ਮਾ** : ਇਕ ਬੀਜ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਦੀ
ਦਵਾ ਹੈ, ਚਾਸਕੂ, ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ ਕੱਚਾ
ਚਮੜਾ।

بشن **ਬਸ਼ਨ** : ਕੱਦ-ਕਾਠ, ਉੱਚਾ ਲੰਮਾ ਕੱਦ,
ਸਰੀਰ।

بشنج **ਬਸ਼ੰਜ** : ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ, ਨਿਖਾਰ,
ਸੁੰਦਰਤਾ।

بشنج **ਬਿਸ਼ੰਜ** : ਛਾਹੀਆਂ, ਕਲਛ।

بشنجه **ਬਿਸ਼ੰਜਾ** : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦਾ ਕੁੱਚ।

بشتون **ਬਿਸ਼ਤੂਨ** : ਗੁਸ਼ਤਾਸਪ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ
ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ।

بشوتن **ਬਸ਼ੂਤਨ** : ਬਾਂਦਰ, ਲੰਗੂਰ।

بشیر **ਬਸ਼ੀਰ** : ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ,
ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ
ਉਪਾਧੀ।

بشيمه **ਬਸ਼ੀਮਾ** : ਕੱਚਾ ਚਮੜਾ, ਓਹ
ਚਮੜਾ ਜੇਹੜਾ ਹਾਲੀ ਰੰਗਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

بشيون **ਬਸ਼ਯੂਨ** : ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ।

بصارت **ਬਸਾਰਤ**, **بیسارزت** : ਨਜ਼ਰ,
ਨਿਗਾਹ, ਅੱਖ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।

بصر **ਬਸਰ** : ਅੱਖ, ਅੱਖ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।

بصره **ਬਸਰਾ** : ਫ਼ਾਰਸ ਖਾੜੀ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ
ਬੰਦਰਗਾਹ, ਇਰਾਕ (ਅਰਬ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ
ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ)।

بصری **ਬਸਰੀ** : ਬਸਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਬਸਰੇ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

بصير **ਬਸੀਰ** : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ,
ਸੂਝਵਾਨ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ।

بصيرت **ਬਸੀਰਤ** : ਦਿਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ, ਸੂਝ,
ਸਿਆਣਪ, ਦਿਬ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ।

بضاعت **ਬਿਜ਼ਾਅਤ** : ਰਾਸ, ਪੁੰਜੀ,
ਧਨ-ਦੌਲਤ, ਅਸਬਾਬ, ਸਮਾਨ, ਮਾਲ
ਅਸਬਾਬ।

بط **ਬਤ** : ਬਤਖ਼, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੁਰਾਹੀ।

بط شراب **ਬਤ-ਏ-ਬਾਦਾ**, **بط شراب**

ਬਤ-ਏ-ਸ਼ਰਾਬ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਵੱਡਾ
ਪਿਆਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੁਰਾਹੀ।

بطر **ਬਤ-ਏ-ਬਰ** : ਸੁਰਜ।

بطريق **ਬਤਾਰੀਕਾ** : (ਬਿਤਰੀਕਾ) ਬਿਤਰੀਕਾ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਪਾਦਰੀ।

بطاقه **ਬਿਤਾਕਾ** : ਅੱਖ ਦੀ ਕਾਲਖ, ਛੋਟੀ
ਜੇਹੀ ਪਰਚੀ ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

بطل **ਬੱਤਾਲ** : ਬਹਾਦਰ, ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਵੇਹਲਾ
ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਬੇਕਾਰ, ਨਿੱਕਮਾ, ਝੂਠਾ,
ਬੇਹੁਦਾ।

بطلت **ਬਿਤਾਲਤ** : ਬਹਾਦਰੀ, ਸੂਰਬੀਰਤਾ,
ਦਿਲਾਵਰੀ।

بطلت **ਬਤਾਲਤ** : ਛੁੱਟੀ, ਬੇਕਾਰੀ।

بطري **ਬਤਰੀ**, **بطر** **ਬਤਰ**, **بطري** **ਬਤਰੀ** : (ਬਾਟਲ ਦਾ
ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ), ਬੋਤਲ, ਸੀਸੀ।

بطريق **ਬਿਤਰੀਕਾ** : ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ
ਪਾਦਰੀ, ਮਗਰੂਰ, ਘਮੰਡੀ, ਸੈਨਾਪਤੀ, ਫੌਜ ਦਾ
ਸਰਦਾਰ, ਦਸ-ਹਜ਼ਾਰੀ।

بطل **ਬਤਲ** : ਬਹਾਦਰ।

بطلان **ਬਤਲਾਨ** : ਬਾਤਲ ਹੋਣਾ, ਝੂਠਾ ਹੋਣਾ,
ਤੁੱਛ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਾਇਆ ਹੋਣਾ, ਸ਼ੇਖੀ, ਘਮੰਡ,
ਫੜ।

بطلیموس **ਬਤਲੀਮੂਸ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ
ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਨਾਂ।

بطن **ਬਤਨ** : ਪੇਟ, ਕੁੱਖ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ
ਅੰਦਰਲਾ ਹਿੱਸਾ।

بطين **ਬਤਨ**, **بطين** **ਪ੍ਰਸਤ**, **بطين**
ਬਤੀਨ : ਪੇਟ; ਮਾਲਦਾਰ।

بطن **ਬਤਨ** : (ਬਤਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੇਟ,

ਛੁਪਾ, ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
بعد باء : ਪਿੱਛੇ, ਮਗਰੋਂ, ਅਖੀਰ।
بعد باء : ਵਿੱਥ, ਫਾਸਲਾ, ਦੂਰੀ, ਪੈਂਡਾ, ਫਰਕ; ਮਰਗ, ਮੌਤ।
بعد المشرقين باء : ਪੂਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀ ਵਿੱਥ, ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਫਰਕ।
بعض باء : ਕੋਈ; ਕੁਝ, ਥੋੜਾ, ਕੁਝ ਇਕ, ਕਈ, ਕਿੰਨੇ ਹੀ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਟੋਟਾ, ਖਾਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼; ਵਿਭਿੰਨ, ਵੱਖ ਵੱਖ।
بعضی باء : ਕੁਝ, ਕਈ।
بعل باء : ਇਕ ਬੁੱਤ (ਮੂਰਤੀ) ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਇਲੀਆਸ ਦੀ ਕੌਮ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਮਾਲਕ, ਆਕਾ, ਪਤੀ।
بعيد باء : ਵਿੱਥ ' ਤੇ, ਦੂਰ; ਅਜਨਬੀ, ਓਪਰਾ।
بعيد العقل باء : ਅਕਲ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਅਕਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਗਲਤ, ਫਜ਼ੂਲ, ਬੇਹੁਦਾ।
بعينه باء : ਓਹੀ, ਓਹੇ ਜੇਹਾ, ਇੰਨ-ਬਿੰਨ, ਹੁਬਹੂ; ਅਸਲ ਵਿਚ।
بغ باء : ਖੱਡ, ਟੋਆ, ਪੁੱਟੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ; ਇਕ ਬੁੱਤ (ਮੂਰਤੀ) ਦਾ ਨਾਮ, ਦੇਵਤਾ, ਰੱਬ।
بغدا باء : (ਬਗਦਾਦ) ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਰੱਬ ਦੀ ਦਾਤ।
بغاز باء : ਓਹ ਪੱਚਰ ਜੋ ਲੱਕੜ ਚੀਰਨ ਵੇਲੇ ਦਰਖ਼ ਵਿਚ ਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਾਨਾ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਓਹ ਚਿਪਰ ਜੇਹੜੀ ਮੋਚੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿਚ ਕਾਲਬ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਵਿਚ ਠੋਕਦੇ ਹਨ, ਕਲਬੂਤ।
بغاز باء : ਓਹ ਰਕਮ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰਦ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਅੱਡਰਾ ਇਨਾਮ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼।
بغازی باء : ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਉਜਰਤ, ਭਾਤ।
بغامه باء : ਉਜਾੜ ਬੀਆਬਾਨ ਦਾ

ਭੂਤ; ਬਗ਼ਾਵਤ।
بغانوش باء : ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਘੋੜਾ।
بغاوت باء : ਵਧੀਕੀ, ਸਰਕਸ਼ੀ, ਆਕੀਪੁਣਾ, ਗਦਰ, ਦੰਗਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਣਾ।
بغور باء : ਓਹ ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਸਿਲ ਜਿਸ ਉਤੇ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
بغتاق باء : ਉਚੀ ਟੋਪੀ।
بغتتن باء : ਅਚਾਨਕ ਹੀ, ਝੱਟ ਹੀ, ਇਕੋ ਵਾਰ।
بغچه باء : ਗਠੜੀ, ਗੰਢ, ਬੁਚਕਾ।
بغچه کش باء : ਬੁਚਕਾ ਚੁਕਣ ਵਾਲਾ, ਮਜ਼ਦੂਰ।
بغدا باء : ਕਸਾਈਆਂ ਦੀ ਛੁਰੀ, ਚਾਕੂ।
بغدا باء : ('ਬਾਗ+ਦਾਦ' **باغ داد** ਅਰਥਾਤ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਬਾਗ਼), ਪਰੰਤੂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਗ਼+ ਦਾਦ ਦਾ ਅਰਥਾਤ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਇਰਾਕ ਅਰਬ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਹੈ ਜੋ ਫਰਾਤ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਅਬਾਦ ਹੈ; ਅੱਬਾਸੀ ਖਲੀਫਿਆਂ ਦੀ ਏਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ।
بغداوی باء : ਬਗ਼ਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬਗ਼ਦਾਦ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
بغدا باء : ਖਰਾਬ, ਪੁਰਾਣਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਪੇਟ।
بغدا خالی باء : ਬਗ਼ਦਾਦ-ਏ-ਖਾਲੀ,
بغدا خراب باء : ਬਗ਼ਦਾਦ-ਏ-ਖਰਾਬ : ਖਾਲੀ ਪਿਆਲਾ।
بغدا کهن باء : ਬਗ਼ਦਾਦ-ਏ-ਕੁਹਨ : ਖਾਲੀ ਪੇਟ।
بغدا معمور باء : ਬਗ਼ਦਾਦ-ਏ-ਮਅਮੂਰ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਆਲਾ; ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪੇਟ।
بغدی باء : ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਉਠ।
بغرا باء : ਸੂਰ।
بغرا باء : ਕੁੰਜ।

ਬਗਰਾਖਾਨ : ਬਗਰਾਖਾਨ : ਇਕ ਖਾਰਜ਼ਮੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਬੁਗਰਾਖਾਨ ਸੀ।

ਬਗਰਾਖਾਨੀ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜੋ ਗੋਸ਼ਤ ਤੇ ਚਾਵਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਮੋਢੀ ਤਾਤਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੁਗਰਾਖਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਗਸ਼ੁਰ : ਹਰਾਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਗਤਾਕ : (ਬਗਲਤਾਕ) : ਪਗੜੀ; ਪਾਖਰ; ਲੋਹ-ਬਕਤਰ, ਯੁੱਰਾਕ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਜੇਹੜੀ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਪੈਹਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਗਜ਼ : ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ, ਈਰਖਾ, ਹਸਦ, ਘਿਰਨਾ, ਨਫਰਤ।

ਬਗੀਜ਼ : ਸਖਤ ਬੁਗਜ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਈਰਖਾਲੂ, ਦੁਸ਼ਮਣ।

ਬਗਲ : ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਕੱਛ।

ਬਗਲ-ਬੁਰ : ਪੱਟੀ।

ਬਗਲ-ਬਗਲ : ਢੇਰ ਢੇਰ, ਅਧਿੱਕ, ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।

ਬਗਲ-ਬੰਦ : ਕੱਛਾਂ ਹੇਠ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ।

ਬਗਲਤਰੀ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਸ਼ਰਮਸਾਰੀ।

ਬਗਲ ਬਦਨ : ਬਗਲਾਂ ਵਜਾਉਣਾ, ਕੱਛਾਂ ਵਜਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੌਜੂ ਉਡਾਉਣਾ।

ਬਗਲਕ : ਬਗਲ ਦਾ ਫੋੜਾ, ਕਛਰਾਲੀ।

ਬਗਲ ਕਰਨ : ਗਲੇ ਮਿਲਣਾ, ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਉਣਾ।

ਬਗਲਗੀਰ : ਗਲੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ, ਗਲੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ, ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ।

ਬਗਲਗੀਰੀ : ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ ਇਕ ਦਾਅ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਗਲੀ : ਬਗਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਥੋੜੀ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਕੱਛ ਹੇਠ ਆ ਜਾਵੇ; ਗਲੇ ਲਟਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀ ਪਰਤੀ।

ਬਗਲਤਾਕ : ਟੋਪੀ, ਲੋਹ-ਬਕਤਰ, ਪਾਖਰ।

ਬਗੰਦ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਮੜਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੁੱਤੀਆਂ ਸਿਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਗੀ : ਬਗਾਵਤ, ਸਰਕਸ਼ੀ, ਆਕੀਪੁਣਾ।

ਬੱਗੀ : ਬਾਗੀ, ਸਰਕਸ਼, ਆਕੀ, ਭੈੜੇ ਆਚਰਨ ਦੀ ਇਸਤਰੀ, ਵਿਭਚਾਰਨ।

ਬਗਯਾਰ : ਉਹ ਮਮੂਲੀ ਰਕਮ ਜੋ ਸ਼ਗਿਰਦ ਉਜਰਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਸ਼ਗਿਰਦਾਨਾ; ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ।

ਬਫ : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦੀ ਕੰਘੀ।

ਬਫਾਰ : ਫਾਨਾ, ਮੇਖ, ਪੱਚਰ।

ਬਫਸ਼ : ਸ਼ਾਨਸ਼ੌਕਤ, ਆਨਬਾਨ; ਮਾਣ, ਵਡਿਆਈ।

ਬਫਕੀਨ : ਉਤਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਚੁਬਾਰਾ।

ਬਫਨਜ਼ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਪ ਜੋ ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਸੱਪ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਡੱਸੇ।

ਬਕਾ : ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜੀਣਾ, ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰੋਹਣਾ, ਬਾਕੀ ਰੋਹਣਾ; ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸਦੀਵਤਾ, ਨਿਰੰਤਰਤਾ।

ਬਕਾਲ : ਸਬਜ਼ੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਪਨਸਾਰੀ।

ਬਕਾਵੁਲ : ਰਸੋਈ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ, ਰਸੋਈਆ।

ਬਕਾਯਾ : (ਬੱਕੀਯਾ) : ਬੱਕੀਯਾ (ਬੱਕੀਯਾ) ਬਚੇ ਹੋਏ, ਬੱਚਤਾਂ; ਬਾਕੀ ਰੋਹਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਬਚੀਆਂ ਖੁਚੀਆਂ ਵਸਤਾਂ।

بقایا باقی **ਬਕਾਯਾ-ਏ-ਬਾਕੀ** :
ਬਾਕੀ ਰੋਹਦੀ ਰਕਮ।

بقایا **ਬਕਬਾਕ** : ਬੋਹਤ ਬਕਵਾਸ ਮਾਰਨ
ਵਾਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ।

بقچه **ਬੁਕਚਾ** : ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਗਠੜੀ, ਗੰਢ,
ਗੱਠ।

بقدر **ਬ-ਕਦਰ** : ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਤਾਬਕ, ਇਸ
ਅਨੁਸਾਰ; ਕਦਰ ਮੁਤਾਬਕ; ਅਨੁਮਾਨ,
ਲਗਪਗ।

بقر **ਬਕਰ**, **بقره** **ਬਕਰਾ** : ਗਊ, ਬਲਦ।

بقرات **ਬਕਰਾਤ** : (ਬਕਰਾ **بقره** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਗਾਵਾਂ, ਬਲਦ, ਗਾਈਆਂ।

بقرعيد **ਬਕਰ-ਈਦ** : ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ
ਈਦ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਆਪਣੇ
ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦੀ
ਯਾਦ ਵਿਚ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

بقراط **ਬੁਕਰਾਤ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਨਾਨੀ
ਵਿਦਵਾਨ ਹਕੀਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ
ਪੈਹਲਾਂ (ਤਿਬ-ਏ-ਹਕੀਮੀ) ਦਾ ਹੁਨਰ
ਕੱਢਿਆ (ਏਹ ਰਾਵੀਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ
ਹਕੀਮ ਅਸਕੀਨੁਸ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸ਼ਗਿਰਦ ਸੀ,
ਇਸ ਦਾ ਸਮਾਂ 450 ਸਾਲ ਪੂ.ਈ ਦਾ ਹੈ। ਏਹ
ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਮਨ-ਬਿਨ-
ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ)।

بقعه **ਬੁਕਆ** : ਥਾਂ, ਜਗ੍ਹਾ, ਮਕਾਨ,
ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ; ਖਾਨਕਾਹ; ਮੰਦਰ; ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ
ਅਜੇਹਾ ਟੁਕੜਾ ਜੋਹੜਾ ਹੋਰਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ
ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ।

بقل **ਬਕਲ**, **بقله** **ਬਕਲਾ** : ਸਾਗ, ਪੱਤਰ,
ਪੱਤੇ, ਹਰਿਆਵਲ, ਸ਼ਬਜ਼ੀ।

بقم **ਬੱਕਮ** : (ਫ਼ਾਰਸੀ 'ਬੱਕਮ' **بکم** ਦਾ
ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ); ਇਕ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ
ਲਾਲ ਰੰਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

بقیع **ਬਕੀਅ** : ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਇਕ
ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ
ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀ ਬੀਬੀ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਦੇ ਮਜ਼ਾਰ
ਹਨ।

بقیه **ਬੱਕੀਯਾ** : ਬਾਕੀ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ,
ਰੋਹਦਾ ਖੁੰਦਾ; ਬੱਚਤ, ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ; ਬੰਦਗੀ;
ਅਧੀਨਗੀ।

بقیه العمر **ਬੱਕੀਯਤੁਲ-ਉਮਰ** :
ਉਮਰ ਦਾ ਰੋਹਦਾ ਹਿੱਸਾ; ਬਾਕੀ ਰੋਹਦੀ
ਆਯੂ।

بقیتى **ਬੱਕੀਯਤੀ** : ਕੁਝ ਰੋਹਦ ਖੁੰਦ,
ਬਚਦੇ-ਖੁਚਦੇ।

بک **ਬਕ** : ਭੱਜ ਕੇ ਕਿਧਰੇ ਸਿਰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ
ਥਾਂ; ਜੰਗਲ, ਉਜਾੜ; ਡੱਡੂ; ਖੀਰਾ; ਜੰਗਲੀ
ਖੀਰਾ, ਮਾਵਰਾ-ਉਨਹਰ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ
ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

بک **ਬਿਕ** : ਕੋਲਾ; ਮਘਦਾ ਕੋਲਾ; ਇਕ ਤੁਰਕੀ
ਖ਼ਿਤਾਬ।

بک **ਬੁਕ** : ਚੇਹਰਾ; ਮੁਖੜਾ; ਗਲ੍ਹ; ਰੁਖਸਾਰ;
ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਤੰਗ ਮੂੰਹ ਤੇ ਛੋਟੀ ਧੋਣ ਵਾਲਾ
ਕੁੱਜਾ, ਛੋਟੀ ਗਰਦਨ ਵਾਲੀ ਸੁਰਾਹੀ;
ਅਗਿਆਨ; ਅਣਜਾਣਪੁਣਾ!

بکا **ਬੁਕਾ** : ਰੋਣਾ।

زاروبکا **ਆਹ-ਉ-ਬੁਕਾ**, **آه و بکا**
ਜ਼ਾਰ-ਉ-ਬੁਕਾ : ਬੋਹਤ ਰੋਣਾ,
ਕੁਰਲਾਉਣਾ; ਰੋਣ-ਧੋਣ, ਕੁਰਲਾਹਟ,
ਹਾਹਾਕਾਰ।

بکار **ਬ-ਕਾਰ** : ਕੰਮ ਤੇ ਵਰਤਣਾ;
ਲਾਭਦਾਇਕ।

بکار آب بون **ਬਕਾਰ-ਏ-ਆਬ-**
ਬੂਦਨ : ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੀਤੀ ਰੱਖਣਾ; ਸਦਾ ਮਖਮੂਰ
ਤੇ ਮਸਤ ਰੋਹਣਾ।

بکار آمد **ਬਕਾਰ ਆਮਦ** : ਕੰਮ ਆਉਣ
ਵਾਲਾ; ਕਾਫ਼ਲੇ ਦਾ ਮਰਦ ਜਵਾਨ, ਕੰਮ ਜਾਣਨ
ਵਾਲਾ।

بکار آمدن **ਬਕਾਰ-ਆਮਦਨ** : ਕੰਮ
ਆਉਣਾ।

بکار آورن **ਬਕਾਰ ਆਵਰਦਨ** : ਕੰਮ
ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ।

بکار برن **ਬਕਾਰ-ਬੁਰਦਨ** :
ਵਰਤਣਾ, ਪਰਯੋਗ ਕਰਨਾ।

بکار نمی خورن **ਬਕਾਰ ਨਮੇ ਖੁਰਦ** :

ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਨਿਕੰਮਾ।
ਬਕਾਰਤ ਬਕਾਰਤ : ਕੁਆਰਪਣਾ।

ਬਕਾਗਨ ਬਕਾਗਨ : ਬਕਾਗਨ ਬਕਾਗਨ : ਬਕੇ
 ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ।

ਬਕਾਮ ਬਕਾਮ : ਅਨੁਕੂਲ, ਇੱਛਾ ਅਨੁਕੂਲ।
ਬਕਾਵਲ ਬਕਾਵਲ : ਬਾਵਰਚੀ, ਰੋਸੋਈਆ, ਬਾਵਰਚੀਖਾਨੇ ਦਾ
 ਦਰੋਗਾ।

ਬਕਬਰ ਬਕਬਰ : ਕਕੜੀ, ਤਰ।
ਬਕਤਰ ਬਕਤਰ : ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇਕ
 ਲਿਬਾਸ ਜੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ,
 ਸੰਜੋਆ, ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ।

ਬਕਰ ਬਿਕਰ : ਕੁਆਰੀ; ਕੋਮਲ; ਹਰ ਸ਼ੈ ਦੀ
 ਪੈਹਲ; ਪੈਹਲਾਂ ਜੰਮਿਆ ਨਿਰਾਲਾ ਬੱਚਾ,
 ਅਜੀਬ, ਅਨੋਖੀ।

ਬਕਰਾਨ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤ

ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤ : ਅਜੀਬ,
 ਅਨੋਖੀ।

ਬਕਰਾਨ-ਏ-ਜੰਨਤ ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਜੰਨਤ :
 ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਹੁਰਾਂ, ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ
 ਅਪੱਛਰਾਂ।

ਬਕਰਾਨ-ਏ-ਚਰਖ਼ ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਚਰਖ਼,
ਬਕਰਾਨ-ਏ-ਫਲਕ ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਫਲਕ :
 ਸਤਾਰੇ, ਤਾਰੇ।

ਬਕਰਾਨ ਬਕਰਾਨ : ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਬੱਲਾ, ਭਾਂਡੇ ਦੇ
 ਬੱਲੇ ਦਾ ਰੋਹਦ-ਖੁੰਦ, ਖੁਰਚਣ, ਘਰੇੜੀ।

ਬਕਰਾਈ ਬਕਰਾਈ, ਬਕਰਵੀ ਬਕਰਵੀ :
 ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫਲ ਜੋ ਸੰਤਰੇ ਤੇ ਨਿੰਬੂ
 ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗਲਗਲ।

ਬਕਰਾ ਬਕਰਾ : ਸਵੇਰ, ਤੜਕਾ।

ਬਕਰਾ ਬਕਰਾ : ਚਰਖੀ, ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦੀ
 ਚਰਖੀ।

ਬਕਸਾ ਬਕਸਾ : ਗੋਸ਼ਤ ਦੀ ਬੋਟੀ।

ਬਕਸ਼ਾ ਬਕਸ਼ਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫੋੜਾ ਜੋ
 ਪੇਟ ਤੇ ਜਾਂ ਕੰਨ ਹੇਠ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਾਦੂਦਾ,
 ਗਿਲਟੀ, ਗੁੰਮ੍ਹੜ।

ਬਕਫ ਬ-ਕਫ : ਰੱਥ ਵਿਚ, ਤਲੀ 'ਤੇ।

ਬਕਫ-ਆਵਰਦਨ :
 ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਵਿਖਾਉਣਾ।

ਬਕਮ ਬਕਮ : ਗੂੰਗਾ ਹੋਣਾ; ਗੂੰਗਾਪਣ, ਮਾਂ ਦੇ
 ਪੇਟ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜਾਂ ਗੂੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ।

ਬਕਮ ਬਕਮ : (ਬਕਮ ਬਕਮ ਦਾ ਬੈਂਹਵਚਨ)
 ਗੂੰਗੇ।

ਬਕੰਗ ਬਕੰਗ, ਬਿਕੰਗ ਬਿਕੰਗ : ਪੁਛ-ਕਟਾ
 ਜਾਨਵਰ; ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਛ ਕੱਟੀ
 ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਲੰਡਾ।

ਬਕੂਕ ਬਕੂਕ : ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ।

ਬਕ-ਉ-ਲੁਕ : ਬੇਅਕਲ, ਮੁੜ੍ਹ,
 ਬੇਵਕੂਫ਼, ਖਾਲੀ; ਉਚਾ ਨੀਵਾਂ; ਜੋ ਪੱਧਰਾ ਨਾ
 ਹੋਵੇ; ਸਖਤ।

ਬਕੂਨਕ ਬਕੂਨਕ, ਬਕੂਨਾ ਬਕੂਨਾ : ਕਾਠ
 ਦੀ ਤਲਵਾਰ।

ਬਕਾ ਬਕਾ : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ।

ਬਕਿਆਸਾ ਬਿਕਿਆਸਾ : ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਗਠੜੀ
 ਜੇਹੜੀ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਗ ਬਗ : ਡੱਡਾ।

ਬਿਗ ਬਿਗ : (ਬਿਗ ਬਿਗ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
 ਅਮੀਰ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਲਕ ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਇਕ
 ਖ਼ਿਤਾਬ।

ਬਗਾਰ ਬਗਾਰ : ਭਾਰ ਲੱਦਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸ਼ਤੀ
 ਜਾਂ ਥੋੜੀ।

ਬਗਾਹ ਬ-ਗਾਹ : ਵਕਤ ਸਿਰ; ਸਵੇਰੇ, ਸਵੇਰ;
 ਝਟਪਟ, ਜਲਦੀ; ਹਰ ਵੇਲੇ।

ਬਗਾਹ ਅਸਤ ਬਗਾਹ ਅਸਤ : ਹੁਣ ਵੇਲਾ
 ਹੈ; ਏਹੀ ਸਮਾਂ (ਠੀਕ) ਹੈ।

ਬਗਤਾਸ਼ ਬਗਤਾਸ਼ : ਖ਼ਾਰਜ਼ਮ ਦੇ ਇਕ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ; ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ
 ਦਾ ਨਾਮ।

ਬਗਤਰ ਬਗਤਰ : (=ਬਕਤਰ ਬਕਤਰ) ਲੋਹੇ
 ਦਾ ਲਿਬਾਸ, ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ, ਸੰਜੋਆ।

ਬਗਤਰਪੋਸ਼ ਬਗਤਰਪੋਸ਼ : ਸੰਜੋਏ ਨਾਲ
 ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ
 ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ।

ਬਗਤਰੀ ਬਗਤਰੀ : ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ

ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਬਗ਼ਦਾ : ਕਸਾਈ ਦੀ ਛੁਰੀ, ਵੱਡਾ ਚਾਕੂ, ਇਕ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਗ਼ਰ ਆਵਰਦਨ : ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ; ਫਿਰਾਉਣਾ, ਘੁਮਾਉਣਾ; ਚਕਮਾ ਦੇਣਾ, ਛਲਣਾ।
ਬਗ਼ਰ ਆਵਰਦੇ ਉ ਨਮੀ ਰਸਦ : ਉਸ ਦੀ ਗਰਦ (ਧੁੜ) ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੌਹਚ ਸਕਦਾ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਬਗ਼ਰ ਰਫ਼ਤਨ : ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਣਾ; ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ; ਉਜੜ ਜਾਣਾ।
ਬਗ਼ਰਸ, ਬਕਰਸ : ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਾਨਾਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਚਿਕਨਾਈ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦੇ ਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਰਸਾਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਾਟਰ ਪਰੂਫ਼ ਬਾਨਾਤ।
ਬਗ਼ਲਰ : ਅਮੀਰ, ਦੌਲਤਮੰਦ, ਰਈਸ।
ਬਗ਼ਲਰਬਿਗ : ਖਾਨਖਾਨਾਂ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।
ਬਗ਼ਮਾਜ਼ : ਸ਼ਰਾਬ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
ਬਗ਼ਦ : ਪੰਛੀ ਦਾ ਆਲ੍ਹਣਾ।
ਬਗ਼ਗ : ਪੁਛ-ਕਟਾ, ਲੰਡਾ।
ਬਗ਼ਨੀ : ਸੱਤੂ, ਜੌ, ਚਾਵਲ ਜਾਂ ਛੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਬੀਅਰ, ਸ਼ਰਾਬ।
ਬਗ਼ੋਸ਼-ਏ-ਦਿਲ : ਬੜੇ ਪਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ।
ਬਗ਼ੋਸ਼ਾ ਗੁਫ਼ਤਨ : ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ, ਰਮਜ਼ ਮਾਰਨੀ।
ਬਲ : ਅੱਡੀ।
ਬਲ : ਪਰ, ਪਰੰਤੂ; ਨਹੀਂ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ; ਬਰਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਇਸ ਦੇ; ਫਿਰ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ, ਯਕੀਨਨ; ਸਗੋਂ।
ਬਿਲ : (ਬਿਹਿਲ **بیل** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਤੂੰ ਛੱਡ, ਹੱਥ ਨਾ ਲਾ।
ਬੁਲ : ਬੌਹਤ ਅਧਕ, ਕੈਹਰ, ਗ਼ਜ਼ਬ।

ਬਲਾ : ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਬਿਪਤਾ, ਆਫ਼ਤ; ਅਜੀਬ ਕੰਮ; ਭੈੜੀ ਰੂਹ, ਚੁੜੇਲ, ਡਾਇਣ, ਭੂਤ ਪਰੇਤ; ਬੌਹਤ ਭਿਆਨਕ।
ਬਲਾ ਅੰਗੇਜ਼ : ਮੁਸੀਬਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਫ਼ਸਾਦੀ।
ਬਲਾ-ਜੂ : ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ, ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਣ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ੂਕ।
ਬਲਾ-ਚੀਨ, ਬਲਾਗ਼ਰਨ, ਬਲਾਕਰਨ : ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਚੁਣ ਲਵੇ; ਕੁਰਬਾਨੀ, ਸਦਕਾ, ਹੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਉਸਤਾਦੀ ਕਰਨਾ।
ਬਲਾਕਸ਼, ਬਲਾਨਸ਼ਿਬ : ਦੁਖੀ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।
ਬਲਾ-ਏ-ਸਯਾਰ : ਆਫ਼ਤ।
ਬਿਲਾ : ਬਿਨਾ, ਬਗ਼ੈਰ।
ਬਿਲਾ ਤਾਖ਼ੀਰ : ਬਿਨਾ ਦੇਰ ਦੇ।
ਬਿਲਾ (ਤਹਾਸ਼ੀ) : ਝੱਟ ਪੱਟ, ਫ਼ੌਰਨ।
ਬਿਲਾ ਤਰਤੀਬ : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰਤੀਬ ਦੇ।
ਬਿਲਾ ਤਰਦੁਦ : ਬਿਨਾ ਸੰਕੋਚ, ਬਿਨਾ ਵਿਰੋਧ, ਬਿਨਾ ਸਸ਼ੇ ਪੰਜ।
ਬਿਲਾ ਹੁੱਜਤ : ਬਿਨਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦੇ।
ਬਿਲਾ ਸ਼ਰਤ : ਬਿਨਾ ਸ਼ਰਤ ਦੇ।
ਬਿਲਾ ਸ਼ਕ-ਉ-ਸ਼ੁਬਾ : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ।
ਬਿਲਾ ਇਵਜ਼ : ਬਿਨਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ, ਮੁਫ਼ਤ।
ਬਿਲਾ ਵਾਸਤਾ : ਬਿਨਾ ਸਬੱਬ।
ਬਿਲਾ ਵਜਾ : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ।

بلاجل **ਬਲਾਬਿਲ** : (ਬੁਲਬੁਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਬੁਲਬੁਲਾਂ।
بلاجه **ਬਿਲਾਬਾ** : ਬਕਵਾਸੀ, ਬੜਬੋਲਾ; ਬੇਸ਼ਰਮ, ਬਦਕਾਰ।
بلاجه كار **ਬਿਲਾਬਾਕਾਰ** : ਵਿਭਚਾਰਨ।
بلاجه **ਬਲਾਜ** : ਬੇਰੀ, ਟਾਟ, ਫੂੜੀ; ਬੇਰੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਘਾਹ, ਸਰਕੜਾ, ਪਿਲੋਫੀ।
بلاجه **ਬਿਲਾਦ** : (ਬਲਦ **بلد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ੈਹਰ, ਇਲਾਕੇ, ਬਸਤੀਆਂ; ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ; ਸੁਤਰ ਮੁਰਗ।
بلاجه **ਬਲਾਦਤ** : ਕਮਦਿਮਾਗੀ, ਕੋੜ੍ਹ-ਮਗਜ਼ੀ, ਬੇਵਕੂਫੀ, ਮੁਰਖਤਾ।
بلاجه **ਬਲਾਦਾ** : ਬਦਕਾਰ, ਦੁਰਾਚਾਰੀ, ਫਸਾਦੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
بلاجه **ਬਲਾਰਕ** : ਹਿੰਦੀ ਫੌਲਾਦ, ਜੋਹਰ ਵਾਲਾ ਫੌਲਾਦ; ਜੋਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ।
بلاجه **ਬਿਲਾਜ਼, بلاش** **ਬਿਲਾਸ਼** : ਬਿਨਾ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਬਿਨਾ ਸਬੱਬ।
بلاجه **ਬਲਾਸ** : (ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ 'ਪਲਾਸ' ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ); ਟਾਟ।
بلاجه **ਬਲਾਗਤ** : ਮੌਕੇ ਮੁਤਾਬਕ ਗੱਲ ਕਰਨਾ; ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਚੰਗਾ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ; ਅਜੇਹਾ ਕਲਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਐਬ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਭਾਸ਼ਣ-ਕਲਾ ਦੇ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਪੁੱਜਣਾ; ਜਵਾਨ ਹੋਣਾ।
بلاجه **ਬੁਲਾਕ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਗੈਹਣਾ ਜੋ ਨੱਕ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੱਥ, ਕੋਕਾ ਆਦਿ; ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ।
بلاجه **ਬਿਲਾਲ** : ਰਸੂਲ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਬਸ਼ੀ ਨਸਲ ਵਾਲੇ ਮੁਅੱਜ਼ਿਨ (ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ) ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਸਦੀਕ ਅਕਬਰ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਸੀ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੱਕਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਓਹ ਹਲਬ ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ (ਸੱਠ (੬੦) ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ) ੧੭ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਫ਼ੌਤ ਹੋਇਆ।
بلاجه **ਬਿਲਾਲਾਨਾ** : ਬਲਾਲੂ ਵਾਂਗ,

ਬਿਨਾ ਤਕੱਲਫ਼ ਦੇ, ਸੁਲਾ ਨਾਲ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਵਾਂਗ।
بلاجه **ਬਲਬਾਨ** : ਮੂੰਹ ਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ, ਮੂੰਹ-ਚੰਗ।
بلاجه **ਬਲਬਾਨੀ** : ਬਲਬਾਨ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸੁਰੀਲਾ ਪੰਛੀ ਜੋ ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਏਹ ਗੁਲਾਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ-ਏ-ਆਮੁਲ** : ਪਰਸਿੱਧ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ, ਤਾਲਬ ਆਮਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ-ਏ-ਮਾਜਾਗ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਹੈ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ ਸੁਦਨ** : ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ, ਮੋਹਤ ਹੋਣਾ; ਸ਼ੌਰ ਮਚਾਉਣਾ, ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪੈਣਾ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ-ਏ-ਗੰਜ** : ਉੱਲੂ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ ਚਸ਼ਮੀ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਲਕ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ-ਮਿਜ਼ਾਜ** : ਆਸ਼ਕਾਨਾ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲਾ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ ਮੀਖਾਨਦ** : ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਓਹ ਬੋਹਤ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲ-ਨਵਾ** : ਬੁਲਬੁਲ ਵਰਗਾ ਸੁਰੀਲਾ, ਮਧੁਰ ਗਵੱਈਆ।
بلاجه **ਬੁਲਬੁਲੀ** : ਸ਼ਰਾਬ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਖੁਰਮਾਨੀ; ਪਤਲਾ ਚਮੜਾ।
بلاجه **ਬਲਬਨ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਗ, ਖੁਰਛੇ ਦਾ ਸਾਗ, ਖੁਰਛਾ।
بلاجه **ਬਲਬੁਸ** : ਜੰਗਲੀ ਪਿਆਜ਼; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਖਸ ਖਸ।
بلاجه **ਬਲਖ** : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਜੈਹੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਥਿੱਤ ਹੈ।

بلخ **ਬਲਖਮ** : ਗੋਪੀਆ।

بلد **ਬਲਦ** : ਸ਼ੈਹਰ, ਕਸਬਾ, ਨਗਰ, ਬਸਤੀ, ਪਰਾਂਤ, ਦੇਸ, ਮੁਲਕ; ਰਾਹਨੁਮਾ, ਸ਼ੁਤਰ ਮੁਰਗ, ਨਿਸ਼ਾਨ।

بلد الامين **ਬਲਦ-ਉਲ-ਅਮੀਨ** : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼।

بلدان **ਬਲਦਾਨ** : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ੈਹਰ, ਕਸਬੇ।

بلد راه **ਬਲਦ-ਏ-ਰਾਹ** : ਰਸਤੇ ਦਾ ਵਾਕਫ਼।

بلدیت **ਬਲਦੀਯਤ** : ਵਾਕਫ਼ੀ, ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪਥਪਰਦਰਸ਼ਨ।

بلد **ਬਲਦਾ** : ਬਸਤੀ, ਨਗਰ, ਕਸਬਾ, ਸ਼ੈਹਰ, ਚੰਦ ਦਾ ਇੱਕੀਵਾਂ ਘਰ; ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤਾਰੇ ਬੋਹਤ ਥੋੜੇ ਹਨ; ਛਾਤੀ; ਦੋਹਾਂ ਭਰਵਟਿਆਂ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਵਿੱਥ।

بلسک **ਬਿਲਿਸਕ** : ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੀਖ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਨਬਾਈ ਤੰਦੂਰ 'ਚੋਂ ਰੋਟੀਆਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਲੰਮੀ ਕੁੰਡੀ।

بلشک **ਬੁਲੁਸ਼ਕ**, **بلسک** **ਬੁਲੁਸਕ** : ਗੋਸ਼ਤ ਭੁੰਨਣ ਦੀ ਸੀਖ, ਕਬਾਬ ਦੀ ਸੀਖ।

بلعم **ਬਲਅਮ**, **بلعم باعور** **ਬਲਅਮ** **ਬਾਉਰ** : ਬਨੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਇਕ ਬੋਹਤ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ 'ਬਾਉਰ' ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਬਦਦੁਆ ਨਾਲ ਮੁਸਾ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਭਟਕਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਏਹ ਵਲੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸਾਅ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਬਦ-ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਲੀਪਣ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰਦੂਦ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ।

بلغار **ਬੁਲਗਾਰ** : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇਰੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵਸਾਇਆ ਸੀ।

بلغاریه **ਬੁਲਗਾਰੀ**,

बुलगारीया : ਯੂਰਪ ਦਾ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਬਲਗਾਰੀਆ ਜੋ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੈਹਲਾਂ ਤੁਰਕੀ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ।

بلغاری **ਬੁਲਗਾਰੀ** : ਬੁਲਗਾਰੀਆ ਦਾ

ਨਰਮ ਚਮੜਾ; ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਰੂਸੀ ਚਮੜਾ; ਬੁਲਗਾਰੀਆ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਬੁਲਗਾਰੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

بلغشنه **ਬੁਲਗੁਸ਼ਨਾ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਫ਼ਾਂਸੀ ਦੀ ਰੱਸੀ।

بلغم **ਬਲਗਮ** : ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਸੁਭਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੁਭਾ, ਫੇਫੜੇ ਦਾ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਮਵਾਦ, ਖੰਘਾਰ।

بلغمی **ਬਲਗਮੀ** : ਬਲਗਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬਲਗਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼; ਉਹ ਜਿਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਲਗਮੀ ਤੱਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ।

بلغنه **ਬੁਲਗੁਨਾ** : (ਗੁਲ ਗੁਨਹਾ **گلگونہ**) ਸੁਰਖੀ ਜੋ ਇਸਤਰੀਆਂ ਮੂੰਹ ਤੇ ਮਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਾਜ਼ਾ।

بلقیس **ਬਿਲਕੀਸ** : 'ਸਬਾ' ਸ਼ੈਹਰ ਦੀ ਮਲਕਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਰੂਪ, ਜਵਾਨੀ ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਦ ਹੁਦ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਕਈ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਨੇ ਆਪ ਉਸ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।

بلحه **ਬਲਮਾ** : ਲੰਮੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ (ਆਦਮੀ)।

بلحه ریش **ਬਲਮਾ-ਰੀਸ਼** : ਲੰਮੀ ਦਾੜੀ ਵਾਲਾ।

بلند **ਬਲੰਦ**, **بلند** **ਬੁਲੰਦ** : ਉੱਚਾ, ਲੰਮਾ; ਵੱਡਾ, ਚੰਗੇਰਾ; ਭਾਰਾ, ਮੋਹਗਾ।

بلند اقبال **ਬਲੰਦ-ਇਕਬਾਲ** : ਵੱਡੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

بلند بالا **ਬਲੰਦ-ਬਾਲਾ** : ਉੱਚੇ ਲੰਮੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ।

بلند بانگ **ਬਲੰਦ-ਬਾਂਗ** : ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ।

بلند بخت **ਬਲੰਦ-ਬਖ਼ਤ** : ਉੱਚੇ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤ।

بلند پرواز : ਉੱਚੀ ਉਡਾਣ ਵਾਲਾ।
بلند ترین : ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ।
بلند جاہ : ਉੱਚੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।
بلند حوصلہ : ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ।
بلند شنیدن : ਸੁਣਨੀ ਦਿਨ : ਉੱਚਾ ਸੁਣਨਾ।
بلند قامت : ਉੱਚੇ ਲੰਮੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ।
بلند نظر (ਨਿਗਾਹ) : ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ ਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਲਾ।
بلندی : ਉਚਾਈ, ਲੰਮਾਈ, ਰੁਤਬਾ, ਮਰਤਬਾ।
بلندی-ਉ-پستی : ਉਚਾਈ ਤੇ ਨਿਵਾਣ, ਉਥਾਨ ਤੇ ਗਿਰਾਵਟ।
بلو : ਇਮਤਿਹਾਨ, ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਆਫ਼ਤ, ਮੁਸੀਬਤ; ਗੜਬੜ, ਬਗ਼ਾਵਤ, ਸਖ਼ਤ ਮੇਹਨਤ, ਦੰਗਾ-ਫ਼ਸਾਦ, ਹਲਚਲ।
بلوچ : ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਕਲਗੀ; ਦੀਵਾਰ ਉਪਰਲਾ ਗੁੰਬਦ; ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਿੰਧ ਨਦੀ ਦੇ ਤੱਟ 'ਤੇ ਅਬਾਦ ਹੈ, ਬਲੋਚ।
بلوچستان : ਬਲੋਚ ਕੌਮ ਦਾ ਦੇਸ਼, (ਕੁਲਾਤ ਇਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਚ ਮਕਰਾਨ ਇਸ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਹੈ)।
بلور : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਸੱਫਾਫ਼ ਪੱਥਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਰਤਨ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਬੋਹਤ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੱਚ।
بلور ساختہ : ਬਲੋਰ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ।
بلوریں : ਬਲੋਰ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ।
بلوط : ਇਕ ਦਰਖਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

بلوک : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੋਵੇ; ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਲਾਕਾ, ਕਸਬਾ; ਉਠ ਦੇ ਲੇਡੇ।
بلوکات : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਸਬੇ, ਇਲਾਕੇ; ਪਿਆਲੇ; ਉਠ ਦੇ ਲੇਡੇ।
بلون : ਨੌਕਰ, ਗੁਲਾਮ।
بلہ : ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ, ਅੱਛਾ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ।
بلیغ : ਪੂਰਾ, ਕਾਮਲ; ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
بللیلا : ਇਕ ਫਲ ਜੋ ਦਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਹੇੜਾ।
بلیناس : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਨਾਨੀ ਹਕੀਮ ਜੋ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀ ਸੀ।
بم : ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੁਰ, ਬੋਹਤ ਉੱਚੀ ਸੁਰ, ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾ (ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਉਲਟ), ਨਗਾਰੇ ਆਦਿ ਦੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼; ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਧੌਲ ਮਾਰਨਾ।
بن : ਬਾਗ਼, ਖੇਤ (ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ), ਬੋਹਲ; ਖੇਤੀ, ਇਕ ਫਲ ਦਾ ਨਾਮ।
بن : ਦਰਖਤ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਮੂਲ, ਦਰਖਤ ਦਾ ਤਣਾ, ਖਜੂਰਾਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ; ਸਮਾਨ; ਸਿਰਾ, ਨੌਕ, ਅੰਤ।
بن بنندان : ਮਸ਼ੁੱਤੇ; ਅਧੀਨਗੀ।
بن-ہ-کوهی : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬੂਟੀ ਜੋ ਪਕਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
بن : (ਇਬਨ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ।
بنّا : ਇਮਾਰਤ; ਮਕਾਨ, ਨੀਂਹ; ਸੋਮਾ, ਸਰੋਤ, ਆਦਿ, ਅਰੰਭ।
بنابران : ਬਨਾ ਬਰ ਆਂ, ਬਨਾ ਬਰ
بنابرین : ਬਨਾ ਬਰ
بنابرین : ਉਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਵਾਸਤੇ, ਇਸ

ਵਾਸਤੇ, ਇਸ ਲਈ।

ਬਨਾਕਰਨ ਬਿਨਾ ਕਰਦਨ : ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਨੀਂਹ, ਰੱਖਣਾ।

ਬਨਾਗਰ ਬਿਨਾਗਰ : ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਜ।

ਬਨਾਗ਼ਾਸ਼ਤਨ ਬਿਨਾ ਗ਼ੁਬਾਸ਼ਤਨ : ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ, ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

ਬਨਾਨਮੂਦਨ ਬਿਨਾ ਨਮੂਦਨ : ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

ਬਨਾਨਹਾਨ ਬਿਨਾ ਨਿਹਾਦਨ : ਨੀਂਹ ਰੱਖਣਾ।

ਬਨਾਨ-ਏ-ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾ-ਏ-ਦਾਅਵਾ : ਦਾਵੇ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਇਸਤਗ਼ਾਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ।

ਬਨਾਨ-ਏ-ਸਰਤੇਬ ਬਿਨਾ-ਏ-ਸਰਤੇਬ : ਨੌਕਦਾਰ ਇਮਾਰਤ, ਨੌਕੀਲਾ ਮੁਨਾਰਾ।

ਬਨਾ ਬੰਨਾ : ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਜ, ਮਿਆਮਾਰ।

ਬਨਾਤ ਬਨਾਤ : (ਬਿਨਤ ਬਿਨਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੇਟੀਆਂ, ਧੀਆਂ, ਲੜਕੀਆਂ।

ਬਨਾਤੁੱਦਹਰ ਬਨਾਤੁੱਦਹਰ : ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹਾਦਸੇ, ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ।

ਬਨਾਤ-ਏ-ਗਰਦੂ ਬਨਾਤ-ਏ-ਗਰਦੂ : ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਸਤਾਰੇ।

ਬਨਾਤੁੱਨਾਅਸ ਬਨਾਤੁੱਨਾਅਸ : ਸੱਤ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ।

ਬਨਾਦਿਰ ਬਨਾਦਿਰ : (ਬੰਦਰ ਬੰਦਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨੈਹਰਨ ਦੇ ਥਾਂ, ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ, ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲੰਗਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਥਾਂ, ਲੰਗਰਗਾਹਾਂ।

ਬਨਾਦੀਕ ਬਨਾਦੀਕ : (ਬੰਦੂਕ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੰਦੂਕਾਂ।

ਬਨਾਗ ਬਨਾਗ : ਸੌਂਕਣ; ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ; ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜ; ਕੱਚੇ ਸੂਤ ਦਾ ਗਲੇਟਾ।

ਬਨਾਗਾਹ ਬਨਾਗਾਹ, ਬ-ਨਾਗਾਹ : ਝੱਟਪੱਟ, ਅਚਾਨਕ।

ਬਨਾਗੋਸ਼ ਬਨਾਗੋਸ਼ : (ਬੁਨ+ਗੋਸ਼) ਕੰਨ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਛੇਕ ਕਰਕੇ (ਵਿੰਨੂ ਕੇ)

ਬੂੰਦੇ, ਕਾਂਟੇ ਆਦਿ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਨਾਗੋਸ਼ ਕਰਦਨ ਬਨਾਗੋਸ਼ ਕਰਦਨ : ਬੱਚੇ ਦਾ ਤਾਲੂ ਚੁੱਕਣਾ (ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਈ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਉਂਗਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਤਾਲੂ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ।)

ਬਨਾਗੋਸ਼ੀ ਬਨਾਗੋਸ਼ੀ : ਥੱਪੜ ਜਾਂ ਤਮਾਚਾ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ।

ਬ-ਨਾਮ ਬ-ਨਾਮ : ਨਾਮ ਕਰਕੇ; ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਸਿਧ।

ਬਨਾਮ ਬਨਾਮ : ਹਮਨਾਮ, ਇਕੋ ਨਾਮ ਵਾਲਾ।
ਬ-ਨਾਮ-ਏ-ਈਜ਼ਦ ਬ-ਨਾਮ-ਏ-ਈਜ਼ਦ : ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ।

ਬ-ਨਾਮੀਜ਼ਦ ਬ-ਨਾਮੀਜ਼ਦ : ਵਾਹ! ਰੱਬ ਜੀ! ਕਿੱਡਾ ਸੋਹਣਾ!

ਬਨਾਨ ਬਨਾਨ : (ਬਨਾਨਾ ਬਨਾਨਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਉਂਗਲਾਂ, ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ।

ਬਨਾਨਾ ਬਨਾਨਾ, ਬਨਾਨਤ ਬਨਾਨਤ : ਉਂਗਲ, ਉਂਗਲ ਦਾ ਸਿਰਾ।

ਬਨਾਨਜ਼ ਬਨਾਨਜ਼, ਬਨਾਨਜ਼ ਬਨਾਨਜ਼ : ਸੌਂਕਣ।

ਬਨਾਵਰ ਬਨਾਵਰ : ਜੜਾਂ ਵਾਲਾ ਫੋੜਾ।

ਬਨਾਵੰਦ ਬਿਨਾਵੰਦ : ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣਾ; ਬਾਜ਼ ਰੱਖਣਾ, ਵਰਜਣਾ।

ਬੰਬਰ ਬੰਬਰ : ਲਸੂੜੀ।

ਬਨ ਬਸਤ ਬਨ ਬਸਤ : ਬੰਦ ਗਲੀ, ਬੰਦ ਕੂਚਾ।

ਬੰਬਲ ਬੰਬਲ : ਤੁਰਸ਼ ਸੇਬ, ਖੱਟੀ ਚੀਜ਼, ਤੁਰਸ਼ੀ, ਖਟਾਈ।

ਬਿਨਤ ਬਿਨਤ : ਲੜਕੀ, ਬੇਟੀ, ਧੀ।

ਬਿਨਤੁਲਜਬਲ ਬਿਨਤੁਲਜਬਲ : ਗੂੰਜ, ਪਰਤਵੀਂ ਅਵਾਜ਼।

ਬਿਨਤੁਲਇਨਬ ਬਿਨਤੁਲਇਨਬ : ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਬੇਟੀ, ਅਰਥਾਤ ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਬਿਨਤੁਲਕਰਮ ਬਿਨਤੁਲਕਰਮ : ਸ਼ਰਾਬ।

ਬੰਜ ਬੰਜ : ਭੰਗ; ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਜਵੈਣ।

ਬੰਜਕ ਬੰਜਕ : ਰੂੰ ਦਾ ਗਾਲਾ, ਗੋਹੜਾ।

ਬੰਦ ਬੰਦ : ਸਰੀਰ ਦਾ ਜੋੜ; ਬੰਧਨ, ਸੰਗਲੀ, ਬੇੜੀ, ਛਿਕਰ, ਤਦਬੀਰ, ਵਿਓਂਤ, ਕੈਦ; ਜੁਗਤੀ; ਸੂਰਤ; ਕੋਲ ਕਰਾਰ, ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ; ਮਕਰ, ਫਰੋਬ; ਗਮ, ਥਾਂ; ਆਸ, ਗੰਢ, ਟਿੱਬਾ, ਟਿੱਲਾ, ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਬੰਡਲ; ਸੰਦੂਕ ਆਦਿ ਤੇ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪਤਰਾ, ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸੂਰ ਉੱਚੀ ਨੀਵੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਗਿਰਵੀ, ਗੈਰਣੇ (ਪਿਆ); ਜੰਦਗਾ, ਰੱਸੀ; ਖੁੰਟੀ; ਕੁਰਤੇ ਜਾਂ ਕੁਰਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ; ਕਮਰਬੰਦ, ਪੇਟੀ, ਅਜ਼ਾਰਬੰਦ, ਨਾੜਾ; ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੰਨ੍ਹ।

ਬੰਦ ਬਾਜ਼ : ਬਾਜ਼ੀਗਰ, ਨਟ।

ਬੰਦ ਬਾਜ਼ੀ : ਬਾਜ਼ੀਗਰੀ।

ਬੰਦ ਬਸਤ : (ਬੰਦੋਬਸਤ (ਬੰਦੋਬਸਤ), ਪਰਬੰਧ।

ਬੰਦ ਖਾਨਾ : (ਬੰਦੀ ਖਾਨਾ (ਬੰਦੀ ਖਾਨਾ) ਕੈਦ ਖਾਨਾ।

ਬੰਦ-ਏ-ਦਸਤ : ਪੌੜਾ, ਕਲਾਈ, ਗੁੱਟ।

ਬੰਦਰੂਗ : ਖੇਤ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਾਉਣ ਲਈ ਮਾਰਿਆ ਬੰਨ੍ਹ।

ਬੰਦ-ਕੁਸ਼ਾ : ਬੁਹਾ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋੜਾ।

ਬੰਦ-ਕੁਸ਼ਾਦ : ਜੋੜ, ਜੋੜ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਪੱਟੀ।

ਬੰਦ-ਕੋਹ : ਪਹਾੜੀ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹੀ।

ਬੰਦਗਾਹ : ਜੋੜ, ਰੋਕਣ ਦਾ ਥਾਂ।

ਬੰਦ-ਗੀਰ : ਸ਼ਤੀਰ।

ਬੰਦਨੀ : ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ; ਗੱਠਾ, ਬੰਡਲ।

ਬੰਦ-ਉ-ਬਸਤ : ਪਰਬੰਧ; ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪੈਮਾਇਸ਼ ਆਦਿ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ।

ਬੰਦਗੀ : ਗ਼ੁਲਾਮੀ, ਕੈਦ; ਇਬਾਦਤ, ਭਗਤੀ।

ਬੰਦੀ : ਕੈਦੀ।

ਬੰਦੀਯਾਨ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਬੋਹਤੇ ਕੈਦੀ।

ਬੰਦਾ : ਨੀਹ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੂਲ, ਅਸਲ।

ਬੰਦਾਰ : ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ; ਅਮੀਰ, ਮਾਲਦਾਰ, ਸਰਮਾਏਦਾਰ, ਧਨਾਢ; ਸਿਆਣਾ, ਗਿਆਨਵਾਨ; ਭੰਡਾਰ; ਇਕ ਪਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਬੰਦਾਕ : ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਤੇ ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਉੱਚੀ ਟੋਪੀ।

ਬੰਦਖਤ : ਮੂੰਹ।

ਬੰਦਦ : ਨੀਹ, ਮੂਲ, ਅਸਲ।

ਬੰਦਰ : ਸਾਗਰ ਦਾ ਕੰਢਾ ਜਿੱਥੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਆ ਕੇ ਠੈਹਰਨ, ਸਾਗਰ ਕੰਢੇ ਸਥਿਤ ਸੈਂਹਰ ਜਿੱਥੇ ਜਹਾਜ਼ ਆ ਕੇ ਠੈਹਰਨ; ਬੰਦਰਗਾਹ।

ਬੰਦਿਸ਼ : ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਅਮਲ; ਗੰਢ, ਬੰਧਨ, ਦਾਅ, ਘਾਤ, ਸਾਜ਼ਸ਼; ਤਦਬੀਰ, ਵਿਓਂਤ, ਪੇਸ਼ਬੰਦੀ।

ਬੰਦੁਕ : ਗੁਲੇਲਾ।

ਬੰਦੁਕ-ਏ-ਹਿੰਦੀ : ਰੀਠਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨੀ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਧੋਂਦੇ ਹਨ।

ਬੰਦੁਕੀ : ਬੰਦੁਕਚੀ, ਬੰਦੁਕੀ : ਗੁਲੇਲੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਗੁਲੇਲਚੀ।

ਬੰਦਨ : ਬੰਨ੍ਹਣਾ।

ਬੰਦਨਹਾਨ : ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇੜੀ ਪਾਉਣਾ, ਕੈਦ ਕਰਨਾ।

ਬੰਦੁਕ : ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਗਨੀ ਹਥਿਆਰ।

ਬੰਦੁਕਚੀ : ਬੰਦੁਕ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਬੰਦਾ : ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ, ਕੈਦੀ, ਗ਼ੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਦਾਸ।

ਬੰਦਾ-ਏ-

ਬੇਮਿਕਦਾਰ : ਏਹ ਤੁੱਛ ਸੇਵਾਦਾਰ।

ਬੰਦਾ-ਏ-ਦਰਗਾਹ : ਦਰ

ਦਾ ਸੇਵਕ।

بندہ فرمان : ਬੰਦਾ-ਏ-ਫਰਮਾਨ : ਹੁਕਮ ਦਾ ਬੰਦਾ, ਆਗਿਆਕਾਰ।

بندہ زانہ : ਬੰਦਾ-ਜ਼ਾਨਾ : (ਤੁਹਾਡੇ) ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, (ਵੱਡੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਨਿਮਰਤਾ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

بندہ نواز : ਬੰਦਾ-ਨਵਾਜ਼ : ਸੇਵਕਾਂ ਤੇ ਮੇਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

بندی شہ : ਬੰਦੀਸ਼ਾ : ਅੰਦੇਸ਼ਾ, ਸੋਚ।

بندی مہ : ਬੰਦੀਮਾ, **بندی نہ** : ਬੰਦੀਨਾ : ਤਕਮਾ, ਤਸਮਾ, ਕੋਟ ਬਟਨ।

بنسالہ : ਬੁਨਸਾਲਾ : ਬੁੱਢਾ; ਘਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੇਦਾ।

بنفس نفیس : ਬ-ਨਫਸ-ਏ-ਨਫੀਸ : ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਤ ਤੋਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।

بنفسہ : ਬਿਨਫਸਿਹੀ : ਬ-ਜ਼ਾਤੇ ਖੁਦ ਆਪ, ਇੱਕਲਿਆਂ।

بنفش : ਬਿਨਫਸ਼ : ਬਨਫਸ਼ੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ, ਬਨਫਸ਼ੀ, ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ, ਨੀਲਾ।

بنفشہ : ਬਨਫਸ਼ਾ, **بنفشہ** : ਬਨਫਸ਼ਾ, **بنفشہ** : ਬਨਫਸ਼ਾ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਠੰਢੀ ਤੇ ਤਰ ਬੂਟੀ ਜੋ ਦਵਾ ਵਾਂਗ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

بنفشہ گون طارم : ਬਨਫਸ਼ਾ-ਗੁੰ-ਤਾਰਮ, **بنفشہ گون مہ** : ਬਨਫਸ਼ਾ-ਗੁੰ-ਮਹਦ : ਨੀਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਮਾਨ।

بنقد : ਬ-ਨਕਦ : ਨਕਦੇ ਨਕਦ; ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਹੁਣੇ ਹੀ।

بنقہ : ਬਨਕਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਅਨਾਜ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਸੂਰ, ਮਸਰੀ, ਮਸਰ।

بنگ : ਬੰਗ : ਭੰਗ, ਇਕ ਨਸ਼ੀਲੀ ਬੂਟੀ।

بنگاب : ਬੰਗਾਬ : (= ਬੰਗ+ਆਬ), ਭੰਗ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਘੋਟੀ ਛਾਣੀ ਭੰਗ ਦੀ ਸ਼ਰਦਾਈ।

بنگبہا : ਬੰਗ ਬਹਾ : ਬੇਕਦਰ ਚੀਜ਼, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮੁੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।

بنگالہ : ਬੰਗਾਲ, ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼।

بنگان : ਬੰਗਾਨ : ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਛੋਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਉਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ 'ਫਿਨਜਾਨ' ਹੈ) ਸਮਾਂ-ਜੰਤਰ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਏਹ ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਛੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਭਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਾਉਂਦੇ ਦੀ ਵਾਰੀ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

بنگاہ : (= ਬਨਗਾਹ **بن گاہ**); ਤੁਰਕਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਝੁੰਗੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਤੰਬੂ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਆਦਿ; ਚਲਦਾ ਤੰਬੂਖਾਨਾ।

بنگاہ : (= ਬੁਨ+ਗਾਹ **بن گاہ**); ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਮਕਾਨ, ਕੋਠਾ, ਫੌਜ ਦਾ ਪਿਛਲੇਰਾ ਭਾਗ; ਫੌਜ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ; ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੰਦੂਕੜੀ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਪੇਟੀ।

بنگرہ : ਬੰਗਰਾ : ਗੀਤ ਜੇਹੜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਆਉਣ ਲਈ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲੋਰੀਆਂ।

بنگش : ਬੰਗਿਸ਼ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੇ ਵਸਦੀ ਇਕ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ।

بنگل : ਬੁਨਗੁਲ : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਪੌਦਾ।

بنگن : ਬੁਨਗੁਨ : ਧਰਤੀ ਪੱਧਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦ, ਕਰਾਹ।

بنمین : ਬਨਮੀਨ : ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ।

بنہاں : ਬੁਨਹਾਦ : (= ਬੁਨਿਯਾਦ **بنیاد**), ਨੀਂਹ, ਮੂਲ, ਜੜ।

بن ناپدید : ਬੁਨ-ਨਾਪਦੀਦ : ਜਿਸ ਦੀ ਥਾਹ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਥਾਹ।

بنو : ਬਨੂ, **بنوہ** : ਬਨੂਹ : ਅਨਾਜ ਦਾ ਬੋਹਲ।

بن و ن : ਬਨਵਨ : ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ, ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਬੋਹਲ ਦਾ ਰਾਖਾ।

بنو : ਬਨੂ, **بنون** : ਬਨੂਨ : (ਇਬਨ **ابن** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਪੁੱਤਰ।

بنہ : ਬੁਨਾ, **بنہ** : ਬੁਨਨਾ : ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਮੂਲ, ਜੜ।

بوبيه **ਬੂਥੂਯਾ** : ਚੱਕੀਰਾਹਾ।
ਬੂਤਮ : ਬੱਚਾ, ਮੁੰਡਾ, ਬੁਰਕੀ।
ਬੋਤਾ : ਬੂਟਾ, ਛੋਟਾ ਝਾੜ, ਝਾੜੀ।
ਬੂਤਾ : ਸ਼ਾਲ, ਕਲਮਦਾਨ ਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ
 ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਕੱਚੇ ਹੋਏ ਵੇਲ ਬੂਟੇ; ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ
 ਗਾਲਣ ਦੀ ਕੁਠਾਲੀ; ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ; ਬੱਚਾ
 (ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦਾ), ਉਠ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਬੂਤਾ-ਏ-ਖਾਰ : ਕੰਡਿਆਲੀ
 ਝਾੜੀ।
ਬੂਤਾ-ਏ-ਖਾਕ : ਆਦਮੀ ਦਾ
 ਸਰੀਰ।
ਬੂਤੀਮਾਰ : ਬਗਲਾ।
ਬੂਜਿਯਾ : ਖੀਰਾ, ਕੱਕੜੀ।
ਬੂਜੀ : ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਪਾਲਤੂ
 ਜਾਨਵਰ।
ਬੋਖਤ : ਲੜਕਾ, ਪੁੱਤਰ।
ਬੂਦਨ : ਹੋਣਾ, ਰੈਹਣਾ।
ਬੂਦ : ਓਹ ਸੀ, ਸੀ; ਹਸਤੀ, ਹੋਂਦ।
ਬੂਦਬਾਸ਼ : ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ;
 ਨੌਕਰੀ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ।
ਬੂਦਸ਼ : ਵਜੂਦ, ਹੋਂਦ।
ਬੂਦਨੀ : ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ; ਰਚਨਾ,
 ਹੋਣ-ਯੋਗ।
ਬੂਦ-ਉ-ਨਾਬੂਦ : ਹੋਂਦ ਤੇ
 ਅਣਹੋਂਦ; ਅਮੀਰੀ ਤੇ ਗਰੀਬੀ।
ਬੋਰ : ਜੰਗਲੀ ਮੁਰਗ; ਲਾਲ, ਲਾਲ ਰੰਗ;
 ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ।
ਬੂਰਾ : ਵੱਡਾ ਬੈਲਾ, ਬੋਰਾ; ਮੇਖ ਜਾਂ ਕਿੱਲ
 ਦੀ ਟੋਪੀ।
ਬੂਰਾ : ਚਿੱਟੀ ਖੰਡ, ਬੂਰਾ, ਦੇਸੀ ਖੰਡ;
 ਸੁਹਾਗਾ।
ਬੂਰੀਯਾ : ਚਟਾਈ, ਫੁਹੜੀ, ਤੱਪੜ।
ਬੂਰੀਯਾ ਬਾਫ : ਚਟਾਈਆਂ
 ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਬੂਰੀਯਾ ਪੋਸ਼ : ਗਰੀਬ,
 ਨਾਦਾਰ, ਛਕੀਰ।

ਕੋਬੀ : ਨਵੇਂ
 ਮਕਾਨ ਬਣਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਸ਼ਨ, ਚੱਠ।
ਬੋਰ : ਉੱਲੀ; ਇਕ
 ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਲੰਮਾ ਕਾਲਾ ਭੁੰਡ; ਰੁੱਖ ਦਾ ਮੁੱਢ।
ਬੋਰ : ਚਿੱਟੀ ਭਾਹ ਮਾਰਦਾ ਨੀਲਾ (ਘੋੜਾ);
 ਤੇਜ਼; ਤਿੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਸੂਝਵਾਨ, ਸਿਆਣਾ;
 ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
ਬੋਰਾਰ : ਗਰਮ ਮਸਾਲਾ।
ਬੋਰਾ : ਜੌਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਬੀਅਰ।
ਬੋਰਹੀ : ਬੋਜ਼ਾ (ਬੀਅਰ)
 ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਬੋਰਖਾਨਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਖਾਨਾ।
ਬੂਜ਼ਿਨਾ, ਬੂਜ਼ਿਨਾ : ਬਾਂਦਰ।
ਬੋਸ : ਚੁੰਮੀ, ਚੁੰਮਣ।
ਬੋਸ-ਉ-ਕਿਨਾਰ : ਚੁੰਮਣਾ ਤੇ
 ਜੱਫੀ ਪਾਉਣਾ।
ਬੋਸਤਾਨ : ਬੰਹਤ ਸੁਗੰਧੀ ਦੀ
 ਜਗ੍ਹਾ; ਫੁਲਵਾੜੀ, ਬਾਗ; ਸ਼ੈਖ ਸਾਅਦੀ ਦੀ
 ਪਰਸਿੱਧ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ।
ਬੋਸਤਾਨ ਅਫਰੋਜ਼ :
 ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਕਲਗੀ।
ਬੋਸਤਾਨ-ਏ-ਗਲਨਮਾ : ਅਸਮਾਨ।
ਬੋਸਤਾਨ-ਏ-ਮਾਰਾਗ : ਉਜਾੜ।
ਬੂ ਸੁਲੇਮਾਨ : ਹੁਦਹੁਦ,
 ਚੱਕੀਰਾਹਾ।
ਬੋਸਾ : ਚੁੰਮੀ, ਚੁੰਮਣ।
ਬੋਸਾ ਬਾਜ਼ੀ : ਚੁੰਮਣਾ,
 ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਪਿਆਰ-ਕਰੀੜਾ।
ਬੋਸਾ-ਬ-ਪੈਗਾਮ :
 ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ
 ਕਰਨਾ।
ਬੋਸਾ ਖੁਰਦਨ, ਬੋਸਾ :
 ਬੋਸਾ ਖੁਰਦਨ,
 ਬੋਸਾ ਖੁਰਦਨ,
 ਬੋਸਾ ਖੁਰਦਨ :

ਚੁੰਮਣਾ, ਚੁੰਮੀ ਲੈਣਾ।
ਬੋਸਾ ਗਰਿਫਤਨ : ਬੋਸੇ ਗ੍ਰਫਤਨ
 ਚੁੰਮਣਾ, ਚੁੰਮੀ ਲੈਣਾ।
ਬੋਸਾ ਦਾਨ : ਮੂੰਹ।
ਬੋਸੀ : ਇਕ ਚੁੰਮੀ।
ਬੋਸੀਦਾ : ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ,
 ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ, ਜਰਜਰਾ, ਗਲਿਆ-ਸੜਿਆ;
 ਜਿਸ ਦੀ ਚੁੰਮੀ ਲਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।
ਬੋਸੀਦਾ ਚੋਬ : ਓਹ
 ਲੱਕੜ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਲਗਦੇ ਕੋਇਲੇ ਵਰਗੀ
 ਦਿੱਸੇ।
ਬੁਸੀਨ : ਤੋਹਮਤ, ਉਜ, ਦੋਸ਼;
 ਮਲਾਮਤ।
ਬਵਿਸ : ਭਾਗ, ਲੇਖ, ਕਿਸਮਤ; ਹੋਣ
 ਵਾਲੀ ਗੱਲ।
ਬਵਿਸ : ਹਸਤੀ, ਹੋਦ।
ਬੋਸ : ਸ਼ਾਨੋਸ਼ੋਕਤ, ਆਣਬਾਣ, ਮਾਣ,
 ਵਡਿਆਈ।
ਬੋਸ : ਲੁੱਚਾ, ਕਮੀਨਾ।
ਬੁਸਾ : ਮਨਨ; ਚਿੰਤਨ; ਉਤਸੁਕਤਾ;
 ਤੌਖਲਾ।
ਬੋਸਾਦ : ਕੱਚਾ; ਗੋਗਲੂ।
ਬੋਸਾਸਪ, ਬੋਸਾਸਪ : ਸੁਫਨੇ ਵੇਖਣਾ; ਸੁਫਨੇ ਵਿਚ ਖਰਾਬ
 ਹੋ ਜਾਣਾ।
ਬੁਸਕਾਬ : ਤਸ਼ਤਰੀ, ਰਕਾਬੀ।
ਬੁਸਿਨਾਸ : ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ
 ਜਿਸ ਦੀ ਸੁੰਘਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇ ਤੇ
 ਓਹ ਹਰ ਖੁਸ਼ਬੋ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਵੇ।
ਬੁਤਾਲਿਬ : (=ਅਬੁਤਾਲਿਬ
 ابوطالب); ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦਾ
 ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ; ਏਹ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਪਿਤਾ
 ਸਨ।
ਬੁਤਾ : (ਫਾਰਸੀ ਬੁਤਾ) ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ; ਬੁਟਾ, ਝਾੜੀ; ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ
 ਢਾਲਣ ਦੀ ਕੁਠਾਲੀ; ਉਠ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਬੁਅਲੀ ਸੀਨਾ : ਇਕ

ਪਰਸਿੱਧ ਹਕੀਮ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ; ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਸ਼ੈਖੁਰਈਸ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ
 ਨਾਮ ਅਬੱਦੁਲਾ ਤੇ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਤਾਰਾ ਸੀ;
 ਬੁਅਲੀ ਸੀਨਾ ੩੭੦ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਜਨਮਿਆ;
 ਸਮੱਸੁਦੋਲਾ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ ਰਿਹਾ, ਹਿਕਮਤ (ਤਿਬ)
 ਵਿਚ ਜਾਲੀਨੂਸ ਦੇ ਪਾਏ ਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ
 ਅਠਾਰਾਂ ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ 'ਕਾਨੂੰਨ',
 'ਨਜ਼ਾਤ', 'ਹਾਸਿਲ', 'ਮਹਸੂਲ' ਤੇ 'ਸ਼ਿਫਾ'
 ਬੋਹਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਓਹ ਤਰਵੰਜਾ ਸਾਲ ਦੀ
 ਆਯੂ ਭੋਗ ਕੇ ੪੨੩ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਫ਼ੌਤ
 ਹੋਇਆ।
ਬੋਗਾ, بوغبند, ਬੋਗਬੰਦ : ਥੈਲਾ,
 ਗਲਾਫ਼, ਉਛਾੜ।
ਬੋਗਰਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜੋ
 ਗੋਸ਼ਤ ਤੇ ਆਟੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਬੂਫ : (=ਬੂਮ) ਉੱਲੂ, ਚੁਗਦਾ।
ਬੂਫਰੋਸ਼ : ਅੱਤਾਰ; ਗਾਂਧੀ।
ਬੂਕ : ਬਿਗਲ; ਨਫੀਰੀ; ਸ਼ੈਹਨਾਈ; ਜੰਗ
 ਦਾ ਬਿਗਲ।
ਬੂਕਲਮੂਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
 ਰੁਮੀ ਰੇਸ਼ਮ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ
 ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਰੰਗਾ ਰੰਗ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ
 ਦਾ; ਗਿਰਗਟ; ਸੰਸਾਰ।
ਬੂਕ : ਸ਼ਾਇਦ; ਮਗਰ; ਲੇਕਿਨ; ਪਰੰਤੂ।
ਬੂਕਾਨ : ਬਰਫ਼ਖਾਨਾ; ਬਰਫ਼ ਉਤੇ
 ਤੁਰਨ ਲਈ ਲੋਹੇ ਦਾ ਜੁੱਤਾ।
ਬੂਗਾਨ : ਔਰਤ ਦੀ ਬੱਚੇਦਾਨੀ।
ਬੋਲ : ਪਿਸ਼ਾਬ, ਮੂਤਰ।
ਬੋਲਦਾਨ : ਪਿਸ਼ਾਬ ਦਾ ਭਾਂਡਾ,
 ਪਿਸ-ਪਾਟ।
ਬੁਲਹਬ : (=ਅਬੁਲਹਬ
 ابولهب) ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦਾ
 ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ; ('ਲਹਬ' ਦੇ ਅਰਥ
 ਹਨ-ਚੰਗਿਆੜੀ; ਲਾਟ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ
 ਮੂੰਹ ਲਾਟ ਵਾਂਗ ਭਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ
 ਏਹ ਨਾਮ ਪਿਆ)।

بوم : ਉੱਲੂ; ਚੁਗਦ; ਭੂਮੀ, ਓਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਲ ਨਾ ਜੁਤਿਆ ਹੋਵੇ, ਬੰਜਰ ਤੇ ਗੈਰਅਬਾਦ ਜ਼ਮੀਨ; ਮਕਾਮ, ਪੜਾ; ਖਾਕ, ਮਿੱਟੀ; ਕੁਦਰਤ, ਸੁਭਾ, ਆਦਤ।

بوم-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ : ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ।

بوم کند : ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਾ ਮਕਾਨ।

بومی : ਦੇਸ਼ ਦਾ, ਵਤਨੀ, ਦੇਸੀ।

بوم-ਹਨ, بوم-ਹੀਨ : ਭੁਚਾਲ, ਭੂ-ਕੰਪ।

بون : ਨੀਂਹ, ਮੂਲ, ਅਸਲ, ਜੜ; ਅੰਤ; ਹੱਦ; ਔਰਤ ਦੀ ਬੱਚੇਦਾਨੀ; ਅਸਮਾਨ।

بون : ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ।

بون : ਅਭਿਆਨੀ, ਰੇਅਬ-ਦਾਬ ਵਾਲਾ।

بون : ਨਰਮੀ।

بوم-مان : ਔਰਤ ਦੀ ਬੱਚੇਦਾਨੀ।

بوی : ਸੁਗੰਧ; ਭਾਗ, ਨਸੀਬ, ਲੇਖ; ਸੁਭਾ, ਆਦਤ; ਇੱਛਾ; ਭਾਲ, ਖੋਜ; ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ।

بویا : ਖੁਸ਼ਬੋ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼।

بویا-ختن : ਖੋਜ ਕੱਢਣਾ, ਸੁਹ ਕੱਢਣੀ।

بوی-افرار : ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਦਾ ਮਸਾਲਾ।

بوی-بردن : ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਣਾ, ਸੁਹ ਲੱਗਣੀ, ਸੁੰਘ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਭ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੁੱਤਾ; ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਾ।

بوی-دان : ਸੁਗੰਧੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸੰਦੂਕੜੀ, ਇਤਰਦਾਨੀ।

بوی-رنگ : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ।

بوی-سا : ਓਹ ਪੱਥਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੀਹਦੇ ਜਾਂ ਰਗੜਦੇ ਹਨ, ਖਰਲ।

بوی-فروش : ਅੱਤਾਰ; ਗਾਂਧੀ।

بوی : ਇੱਛਾ, ਆਸ।

بوی-یکرنگی : ਪਿਆਰ, ਵਫ਼ਾ, ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ।

ب/ب : ਨੂੰ; ਉਸ ਨੂੰ, ਲਈ, ਵਾਸਤੇ, ਅੰਦਰ, ਉੱਪਰ; ਉੱਤੇ, ਨਾਲ, ਸਾਥ; ਵੱਲੋਂ; ਅਨੁਸਾਰ।

به : ਚੰਗਾ, ਠੀਕ; ਨੇਕ; ਸੋਹਣਾ; ਇਕ ਫੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ; ਬੀਹ; ਜਿਸ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਨੂੰ 'ਬੀਹਦਾਣਾ' ਕੋਹਦੇ ਹਨ।

به : ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਾਨਣ, ਰੌਣਕ; ਨਿਖਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸੁਹੱਪਣ।

به : ਕੀਮਤ, ਨਿਰਖ।

به-پیشی : ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਿੱਤੀ ਰਕਮ।

به-خون : (=ਖੂਨ-ਬਹਾ); ਮਕਤੂਲ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਤਲ ਦਾ ਖੂਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

بها-گیری : ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼।

به-امین : ਬਹਾਰ ਦੀ ਰੁੱਤ।

به-اجت : ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ; ਖੁਸ਼ੀ; ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ, ਸੋਹਣਾ ਹੋਣਾ।

به-ادر : ਦਲੇਰ, ਜੋਧਾ, ਸੂਰਮਾ।

بهار : ਰਬੀ ਦੀ ਫਸਲ, ਹਾੜੀ; ਫੁੱਲ ਖਿੜਨ ਦੀ ਰੁੱਤ; ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ, ਨਾਰੰਗੀ, ਖੱਟੇ, ਆਦਿ ਦਾ ਫਲ; ਗੁਲਬਹਾਰ; ਲੁਤਫ਼; ਅਨੰਦ; ਖੁਸ਼ੀ; ਰੌਣਕ, ਨਿਖਾਰ, ਜੋਬਨ; ਤਮਾਸ਼ਾ; ਦ੍ਰਿਸ਼।

بهار-آرا : ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਹਾਰ, ਖੇੜਾ।

بهار-افشان : ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ।

بهار-ان : ਬਹਾਰ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ।

بهار-بند : ਹਵਾਦਾਰ ਮਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਓਹ ਮਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹਾਰ ਦੇ ਮੌਸਮ

ਵਿਚ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।
بہارخانہ **ਬਹਾਰ-ਖਾਨਾ** : ਬੁੱਤਖਾਨਾ;
 ਮੰਦਰ; ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਭਵਨ।
بہارخوش **ਬਹਾਰਖੁਸ਼** : ਓਹ ਗੋਸ਼ਤ
 ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਲੂਣ ਲਾ ਕੇ
 ਸਰਦੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
بہارستان **ਬਹਾਰਿਸਤਾਨ** : ਜਾਮੀ ਦੀ
 ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾ।
بہاری **ਬਹਾਰੀ** : ਬਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
 ਮੌਸਮ ਬਹਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਬਹਾਰ ਦੀ ਰੁਤ,
 ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ।
بہ افشاں **ਬਿਹ ਉਫ਼ਤਾਦ** : ਬੇਹਤਰੀ,
 ਭਲਾਈ।
بہ آفرید **ਬਿਹ-ਆਫ਼ਰੀਦ**,
بہ آفرین **ਬਿਹ-ਆਫ਼ਰੀਨ** : ਗੁਸ਼ਤਾਸਪ
 ਦੀ ਬੇਟੀ ਤੇ ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦੀ ਭੈਣ ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਅਰਜਾਸਪ ਚੀਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕੈਦ ਕਰ
 ਲਿਆ ਸੀ; ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਨੇ ਅਰਜਾਸਪ ਨੂੰ
 ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ।
بہانگر **ਬਹਾਨਗਰ** : ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ;
 ਹੀਲਾ, ਮਕਰ।
بہانہ **ਬਹਾਨਾ** : ਹਵਾਲਾ, ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ;
 ਹੀਲਾ, ਢੰਗ; ਜੁਗਤ।
بہانہ جو **ਬਹਾਨਾ-ਜੂ** : ਸਬੱਬ ਮਲੂਮ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
بہانہ سار **ਬਹਾਨਾ-ਸਾਰ** :
 ਬਹਾਨੇ-ਸਾਰ, ਮਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਰੇਬੀ।
بہا عیم **ਬਹਾਇਮ** : (ਬਹੀਮਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
 ਜਾਨਵਰ, ਪਸ਼ੂ।
بہ با (برباں) دان **ਬ-ਬਾਦ**
 (ਬਰਬਾਦ) ਦਾਦਨ : ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ।
بہ باں فنارفتن **ਬ-ਬਾਦ** **ਫਨਾ**
ਫਨਤਾਨ : ਖ਼ਾਕ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਮਰ ਮਿਟ ਜਾਣਾ।
بہ بوی **ਬਿਹਬੂਦ**,
بہ بوی **ਬਿਹਬੂਦੀ** : ਭਲਾਈ, ਬੇਹਤਰੀ; ਸੇਹਤ;
 ਸ਼ਕਤੀ।
بہت **ਬਹਤ** : ਚਾਵਲ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਰਲਾ ਕੇ

ਬਣਾਈ ਚੀਜ਼।
بہتان **ਬਹਤਾਨ** : ਝੂਠ, ਤੇਹਮਤ, ਲੂਣੀ,
 ਦੋਸ਼।
بہتت **ਬਹਤਤ** : ਹੈਰਾਨੀ, ਅਚੰਭਾ।
بہتر **ਬਿਹਤਰ** : ਬੌਹਤ ਚੰਗੀ, ਚੰਗੇਰਾ,
 ਬੌਹਤਾ ਚੰਗਾ।
بہترین **ਬਿਹਤਰੀਨ** : ਬੌਹਤ ਹੀ ਚੰਗੀ,
 ਅਤ-ਚੰਗੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ।
بہجت **ਬਹਜਤ** : ਖੁਸ਼ੀ; ਖੁਸ਼ੀ; ਰੌਣਕ;
 ਨਿਖਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ; ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ।
بہ چہ **ਬ-ਚਿਹ** : ਕਿਉਂ, ਕਿਸ ਲਈ, ਕਿਸ
 ਕਾਰਣ।
بہ خوی خوں **ਬ-ਖੁਦੀ-ਏ-ਖੁਦ** :
 (=ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ) ਆਪਣੇ ਆਪ, ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ
 ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ।
بہدانه **ਬਿਹਦਾਨਾ** : (=ਬੀਹਦਾਨਾ)
 ਬੀਹਦਾਣਾ ਜੋ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ ਹੈ।
بہر **ਬਹਰ** : ਲਈ, ਵਾਸਤੇ, ਕਰਕੇ, ਇਸ
 ਕਰਕੇ, ਕਾਰਨ, ਸਬੱਬ; ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ, ਨਸੀਬ,
 ਲੇਖ; ਹੈਰਾਨੀ।
بہرام **ਬਹਰਾਮ** : ਮੰਗਲ ਸਤਾਰਾ ਜੇਹੜਾ
 ਪੰਜਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਹੈ; ਯਾਕੂਤ।
بہرام چرخ **ਬਹਰਾਮ-ਏ-ਚਰਖ** : ਕਈ
 ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਿਆਂ/ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ।
بہرام روز **ਬਹਰਾਮ ਰੋਜ਼** : ਮੰਗਲ ਦਾ
 ਦਿਨ, ਮੰਗਲਵਾਰ।
بہرام چوبین (چوبین) **ਬਹਰਾਮ-ਚੂਬੀਨ**
 (ਚੋਬੀਨ) : ਹੁਰਮੁਜ਼-ਬਿਨ-ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ
 ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ
 ਈਰਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
 ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਨੇ ਰੂਮ ਦੇ ਕੈਸਰ ਦੀ ਮੱਦਦ
 ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਰਾਜ ਵਾਪਸ ਲਿਆ
 ਸੀ, (ਬੜਾ ਮਾੜਾ, ਪਤਲਾ; ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ
 ਬਹਰਾਮ ਨੂੰ ਚੋਬੀਨ ਕੈਹਦੇ ਹਨ, ਚੋਬ ਦੇ ਅਰਥ
 ਹਨ ਲੱਕੜ ਭਾਵ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਹਰਾਮ)।
بہرام گور **ਬਹਰਾਮ ਗੋਰ** : ਈਰਾਨ ਦੇ
 ਇਕ ਨੇਕ, ਸਖੀ ਤੇ ਨਿਆਂਸ਼ੀਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ
 ਨਾਮ, ਏਹ ਆਮ ਗੋਰ ਖ਼ਰ (ਜੰਗਲੀ ਗੱਧਾ) ਦਾ

ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 'ਗੋਰ' ਆਮ ਪਰਚਲਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਬੋਹਤਾ ਚਿਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਹੀ ਰੈਹਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸਹਰ ਨਸ਼ੀਨ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

بهرامن **ਬਹਰਾਮਨ** : ਲਾਲ ਯਾਕੂਤ; ਸਤਰੰਗਾ ਰੇਸ਼ਮ; ਕਸ਼ੁੰਭੜੇ ਦਾ ਫੁੱਲ।

بهرامه **ਬਹਰਾਮਾ** : ਬੈਦ ਮੁਸ਼ਕ; ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੱਪੜਾ; ਇਕ ਰੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ।

بهرحال **ਬਹਰਹਾਲ** : ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ; ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਸੂਰਤ ਵਿਚ।

بهرگی **ਬਹਰਗੀ** : ਦੌਲਤ, ਧਨ ਮਾਲ; ਦੌਲਤਮੰਦ, ਧਨਾਢ, ਮਾਲਦਾਰ।

بهرم **ਬਹਰਮ** : ਕੇਸਰ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਕਸ਼ੁੰਭੇ ਦਾ ਫੁੱਲ; ਮੋਹਦੀ।

بهرمن **ਬਹਰਮਨ**, **بهرمان** **ਬਹਰਮਾਨ** : ਲਾਲ ਯਾਕੂਤ; ਬੁੱਤ-ਖਾਨਾ; ਮੰਦਰ।

بهرمند **ਬਹਰਮੰਦ** : ਸੁਭਾਗਾ; ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ; ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ।

بهرمه **ਬਹਰਮਾ** : (=ਬਰਮਾ) ਛੇਕ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ; ਵਰਮਾ।

بهروج **ਬਿਹਰੋਜ**, **بهروجه** **ਬਿਹਰੋਜਾ**, **بهرور** **ਬਿਹਰੋਬ**, **بهرور** **ਬਿਹਰੋਬਾ** : ਕਾਲਾ ਰੰਗ; ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ; ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ; ਬਲੌਰ।

بهره **ਬਹਰਾ** : ਅੰਸ਼, ਭਾਗ, ਕਿਸਮਤ, ਨਸੀਬ; ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਿੱਸਾ।

بهره بر **ਬਹਰਾ-ਬਰ**, **بهره مند** **ਬਹਰਵਰ**, **بهره مند** **ਬਹਰਮੰਦ** : ਭਾਈਵਾਲ, ਸਾਂਝੀਵਾਲ; ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ; ਸੁਭਾਗਾ।

بهران **ਬਿਹਰਾਦ** : ਨੇਕ ਜਾਤ; ਅਸੀਲ, ਸਾਉ।

بهران **ਬਿਹਰਾਦ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨੱਕਾਸ਼ ਚਿਤਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਈਰਾਨ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਇਸਮਾਈਲ ਸਫ਼ਵੀ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ।

بهرشت **ਬਿਹਿਸ਼ਤ** : ਸੁਰਗ; ਸੁਖ, ਅਰਾਮ ਦਾ ਥਾਂ, ਬਾਗ਼।

بهرشت رو **ਬਿਹਿਸ਼ਤ-ਰੂ** : ਅਤ ਸੁੰਦਰ; ਬੋਹਤ ਸੋਹਣਾ।

بهرشت سیم **ਬਿਹਿਸ਼ਤ-ਸੀਮਾ** : ਮਸ਼ੂਕ।

بهرشت رار **ਬਿਹਿਸ਼ਤਚਾਰ** : ਸੁਰਗ ਵਰਗਾ ਸਥਾਨ।

بهرشتی **ਬਿਹਿਸ਼ਤੀ** : ਬਿਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਸੁੰਦਰ, ਸੁਰਗ ਵਰਗਾ; ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਢੋਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਸ਼ਕੀ।

بهرشتی رو **ਬਿਹਿਸ਼ਤੀ-ਰੂ** : ਸੁੰਦਰ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ।

بهرین **ਬਿਹਰੁਬੀਨ** : ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ; ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਛਾਂਟਣ ਵਾਲਾ; ਚੋਣਕਾਰ।

بهرل **ਬੁਹਲੂਲ** : ਹਸ-ਮੁਖ; ਜੋ ਹੱਸੇ ਜਾਂ ਮੁਸਕਰਾਵੇ, ਹਸਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮਸਖਰਾ; ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ; ਇਕ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪ ਹੀ ਦੀਵਾਨਾ ਤੇ ਪਾਗਲ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਿਚਕਰਾਂ ਵਿਚ ਅਟੱਲ ਸਚਿਆਈਆਂ ਤੇ ਸਿਖਿਆਦਾਇਕ ਰਮਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 'ਬੁਹਲੂਲ ਦਾਨਾ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਅੱਬਾਸੀ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਸੀ।

بهره **ਬਹਲਾ**, **بهره** **ਬਿਹਲਾ** : ਚਮੜੇ ਦਾ ਦਸਤਾਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਪਰ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ।

بهرم **ਬਹਮ**, **بهرم** **ਬਾਹਮ** : ਨਾਲ, ਇੱਕਠੇ; ਪਰਸਪਰ; ਨਾਲ ਨਾਲ।

بهرم آمدن **ਬਹਮ ਆਮਦਨ** : ਇੱਕਠਾ ਹੋਣਾ, ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਣਾ।

بهرم آور **ਬਹਮ-ਆਵਰ** : ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਪਾਦਨ ਤੇ ਸੰਕਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

بهرم بر آمدن **ਬਹਮ ਬਰਆਮਦਨ** : ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਾ, ਨਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ।

بهره بر بسته **ਬਹਮ ਬਰਬਸਤਾ** : ਸ਼ੱਕ, ਜਿਸ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ; ਮਸ਼ਕੂਕ।

بهره برزون **ਬਹਮਬਰਬਦਨ** : ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ; ਤੇਜ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ ਹੋਣਾ।

بہم برکرن : ਬਹਮਬਰਕਰਦਨ :
 ਉਜਾੜ ਦੇਣਾ, ਤਬਾਹ/ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਣਾ।
ਬਹਮ ਬਸਤਾ : ਤੋਹਮਤ,
 ਉਜਾ।
ਬਹਮ ਬਦਨ : ਝਾੜਨਾ,
 ਹੰਗਾਲਣਾ; ਖਿੰਡਾਉਣਾ; ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ।
ਬਹਮ ਕਸ਼ੀਦਨ :
 ਇੱਕਠਿਆਂ ਖਿੱਚਣਾ; ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਤਿਉੜੀ
 ਪਾਉਣਾ।
ਬਹਮਨ : ਹਰ ਸੂਰਜ ਵਾਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ
 ਦੂਜੀ ਤਰੀਕ; ਪਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਯਾਰੂਵਾਂ ਮਹੀਨਾ;
 ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ
 ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਰੁਸਤਮ ਦਾ
 ਸ਼ਗਿਰਦ ਸੀ; ਇਕ ਦਵਾ ਦਾ ਨਾਮ।
ਬਹਮਨਜਨਾ,
ਬਹਮਨਚਾ : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੀ
 ਈਦ ਜੋ ਬਹਮਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਬਹਨਾਨਾ : ਬਾਂਦਰ, ਲੰਗੂਰ।
ਬਿਹਨਾਨਾ, **ਬਹਨਾਨਾ** : ਕੁਲਚਾ।
ਬਹਵ : ਦੀਵਾਨਖਾਨਾ; ਡਿਓਡੀ,
 ਬਰਾਂਡਾ।
ਬੁਹੋਰ, **ਬੁਹੂਰ** : ਅੱਖ, ਨੇਤਰ।
ਬਿਹੀ : ਭਲਾਈ, ਬੇਹਤਰੀ; ਧਨਮਾਲ ਦੀ
 ਵਰਿਧੀ; ਤੰਦਰੁਸਤੀ; ਇਕ ਫਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ
 ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਬੀਹ ਦਾਣਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਬਿਹੀ ਸ਼ਾਹ : ਨੇਕੀ ਚਾਹੁਣ
 ਵਾਲਾ।
ਬਹੀਮਾ : ਹੈਵਾਨ, ਪਸ਼ੂ, ਮਾਲ
 ਡੰਗਰ; ਮੁਰਖ।
ਬਿਹੀਨ, **ਬਿਹੀਨਾ** : ਸਭ
 ਤੋਂ ਚੰਗਾ, ਸਰਵਸਰੋਸ਼ਟ, ਸਰਬੋਤਮ; ਚੰਗੇ ਤੋਂ
 ਚੰਗਾ।
ਬੀ/ਬੇ : ਬਗੈਰ, ਬਿਨਾ, ਸਿਵਾ; (ਨਾਹ
 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)।
ਬੇਆਬ : ਬੇਰੋਣਕ; ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਗੈਰ।
ਬੇਆਬ-ਉ-ਰੰਗ :

ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ; ਬੇਰੋਣਕ।
ਬੇਆਸਨਾ : ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਣੂ
 ਨਾ ਹੋਵੇ; ਲਸਾਨੀ।
ਬੇਇੱਤਫਾਕ : ਬਿਨਾ ਸੰਗਠਨ
 ਦੇ।
ਬੇਇੱਤਫਾਕੀ : ਫੁੱਟ।
ਬੇਅਸਰ : ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ
 ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇਛਾਇਦਾ।
ਬੇਇਹਤਿਰਾਮ : ਬਿਨਾ
 ਸਤਕਾਰ ਦੇ।
ਬੇਇਹਤਿਰਾਮੀ :
 ਬਦਸਲੂਕੀ।
ਬੇਇਮਤਿਯਾਰ : ਬੇਕਾਬੂ,
 ਬੇਬਸ, ਮਜਬੂਰ, ਲਚਾਰ; ਅਜਹੱਦ; ਜਬਰਨ;
 ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ।
ਬੇਅਦਬ : ਗੰਵਾਰ, ਮੂੜ।
ਬੇਅਦਬੀ : ਬਦਸਲੂਕੀ;
 ਸਤਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ।
ਬੇਇਅਤਿਦਾਲ :
 ਬਦਪਰਹੇਜ਼, ਬੇ-ਇਨਸਾਫ਼।
ਬੇਇਅਤਿਦਾਲੀ :
 ਬਦਪਰਹੇਜ਼ੀ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ।
ਬੇਇਨਤਿਹਾ : ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ
 ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਬੇਅੰਜਾਮ : ਅਸੀਮ,
 ਅੰਤਹੀਣ।
ਬੇ-ਈਮਾਨ : ਬੇਦੀਨ, ਝੂਠਾ,
 ਫ਼ਰੇਬੀ, ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼।
ਬੇਬਾਕ : ਕੁਝ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰੈਹਣਾ,
 ਹਿਸਾਬ ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ।
ਬੇਬਾਕ : ਨਿਡਰ, ਨਿਰਭੈ, ਦਲੇਰ।
ਬੇਬਾਲ-ਉ-ਪਰ :
 ਮਿੱਤਰਹੀਣ, ਬੇਸਹਾਰਾ।
ਬੇਬਦਲ : ਜਿਸ ਦਾ ਬਦਲ ਕੋਈ
 ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ, ਅਦੁੱਤੀ।
ਬੇਬਰਗ : ਬੇਸਮਾਨ; ਕੰਗਾਲ,
 ਮੁਥਾਜ।

ਬੇਬਸ : ਮਜਬੂਰ, ਲਚਾਰ, ਮੁਥਾਜ।

ਬੇਬਸਰ: ਜੇ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕੇ, ਅੰਨ੍ਹਾ।

ਬੇ-ਬੁਨਿਆਦ : ਨਿਰਾਧਾਰ।

ਬੇਬਾਬਾ : ਬੋਹਤ ਕੀਮਤੀ,
ਬੋਹਮੁੱਲਾ, ਅਣਮੋਲ।

ਬੇਬੇ ਬੇਬਰਾ : ਬਦਨਸੀਬ,
ਅਭਾਗੀ।

ਬੀ-ਪਾਊਸਰ : ਖਾ-ਉ-ਸਰ : ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਪੈਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਦਾਰ, ਕੰਗਾਲ।

ਬੇਪਾਯਾਬ : ਡੂੰਘਾ, ਅਸੀਮ।

ਬੇ-ਪਾਯਾਨ : ਅੰਤਹੀਣ।

ਬੇਪਰਦਾਈ : ਨੰਗੇਜ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ।

ਬੇਪਰਦਾ : ਬਗ਼ੈਰ ਪਰਦੇ ਦੇ,
ਖੁਲਾ, ਨੰਗਾ।

ਬੇਪਰਦਾ ਗੁਫਤਨ :
ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਕੈਹਣਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਕੈਹ ਦੇਣਾ।

ਬੇਪਰਕਾਰ : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੰਗ
ਜਾਂ ਜਗਤ ਦੇ।

ਬੇਪਰਵਾ : ਨਿਡਰ, ਮਲੰਗ, ਬੇਫਿਕਰ।

ਬੇਪਰਵਾਈ : ਸਿੰਤਾ-ਰੈਗਤ
ਹੋਣਾ, ਬੇਫ਼ਿਕਰੀ, ਨਿਡਰਤਾ।

ਬੇਸਹਾਰਾ, ਲਚਾਰ, ਮਜਬੂਰ।

ਬੇਤਾਬ : ਬੇਕਰਾਰ, ਬੇਚੈਨ,
ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਤਾਤੁਰ, ਨਿਰਬਲ।

ਘਬਰਾਇਆ : ਬੇਤਾਬਾਨਾ ਜੀ ਤਾਬਾਨਾ
ਹੋਇਆ, ਬਿਨਾ ਝਿਜਕ ਦੇ।

ਬੀ. ਟੀ. ਬੇਤਾਬੀ : ਬੇਚੈਨੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ, ਨਿਰਬਲਤਾ।

ਬਿਨਾ ਸੋਚੇ : ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਬੀ.ਤਹਾਸ਼ਾ
ਸਮਝੇ, ਫੋਰਨ, ਅਚਾਨਕ, ਅੰਧਾ ਧੁੰਦ।

ਬੇਤਕਸੀਰ ਬੀ-ਤਕਸੀਰ : ਨਿਰਦੇਸ਼, ਬੇਗਨਾਹ, ਬੇਕਸਰ।

ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਖਿਜਕ ਦੇ, ਬਿਨਾ ਬਨਾਵਟ ਦੇ, ਸਿੱਧਾ ਸਾਦਾ,

ਬੇਧੜਕ, ਸੁਤੰਤਰ।

ਬੇਤਵੱਕੁਫ਼ : ਬਿਨਾ ਢਿੱਲ-ਮਠ
ਜਾਂ ਦੇਰ ਦੇ, ਝੱਟ-ਪੱਟ।

ਬੇਤਹ: ਨਿਰਮੂਲ, ਅਥਾਹ।

ਬੇਹੁਦਗੀ : ਬੇਤਹੀ ਜੀ ਤੇਹੀ

ਬੇਸਥਾਤ : ਨਾਪਾਏਦਾਰ,
ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਾਸ਼ਵਾਨ।

ਬੇਤੋਸ਼ਾ ਬੀ ਤੋਸ਼ੇ : ਜਿਸ ਕੋਲ ਧਨ ਮਾਲ
ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਹੀ ਰਿਜ਼ਕ ਹੋਵੇ।

ਬੇਤੋਫੀਕ : ਗਰੀਬ, ਨਦਾਰ। **بی توفیق**

ਬੇਜਾ : ਅਯੋਗ, ਬੇਮੌਕਾ।

بی جان: جس ویل جان نا ہونے،
ماریا ہونے، کمزور۔

ਬੇਜਗਰ : ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਕਾਇਰ।

ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ, ਬੇਮਿਗਰੀ : ਬੀ ਜਗਰੀ
ਕਾਇਰਤਾ।

ਬੀ.ਬੀ.ਵਾਸ: ਓਹ ਗੱਲ ਜੋ ਉਤਰ
ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ; ਖਮੋਸ਼, ਚੁੱਪ,
ਨਿਰੁੱਤਰ।

ਬੇਜੋਹਰ : ਬੇਅਸਲ, ਬੇਅਕਲ,
ਬੇਹਨਰ, ਨਿਕੰਮਾ, ਫਜ਼ਲ।

ਬੇਚੋਬਾ: ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬੂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੋਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਅਸਮਾਨ।

ਬੇਚੁੰ : ਲਸਾਨੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ।

ਬੇਹਾਲ : ਬੁਰਾ ਹਾਲ, ਭੈੜੀ ਹਾਲਤ।

ਬੇਪਰਦਾ, ਬੇਹਿਜਾਬ : ਬੀ.ਹਜ਼ਾਬ
ਬੇਸ਼ਰਮ।

ਅਸੀਮ: ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਬੇਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਣਗਿਣਤ।

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ : ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਬੀ ਹਰਮਤੀ
ਅਪਮਾਨ।

ਅਣਗਿਣਤ, ਬੇਹਿਸਾਬ ਬੀ-ਹਿਸਾਬ ਬੇਸ਼ਮਾਰ।

ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ : ਬੇਹਜ਼ਰ : ਬੀ-ਹਜ਼ਰ

ਬੇਧਿਆਨ।
ਬੇਹੁਦਰ : ਬੇਹੁਦਰ ਬੀ حضور شدن :
 ਬੇਨਮਾਜ਼ ਹੋਣਾ, ਬੀਮਾਰ ਹੋਣਾ।
ਬੇਹੁਦਰੀ : ਬੀਮਾਰੀ,
 ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਬੇਧਿਆਨੀ।
ਬੇਹਿਕਮਤ : ਬੇਜੁਗਤਾ,
 ਬੇਅਕਲ, ਨਦਾਨ, ਅਨਾੜੀ।
ਬੇ-ਹਮੀਯਤ : ਬੇਸ਼ਰਮ,
 ਬੇਗ਼ੈਰਤ।
ਬੇਹਵਾਸ : ਬੇਹੋਸ਼।
ਬੇਹੋਸਲਾ : ਬੁਜ਼ਦਿਲ,
 ਕਾਇਰ।
ਬੇਹਯਾ : ਬੇਸ਼ਰਮ; ਹੈਂਕੜਬਾਜ਼;
 ਬੇਗ਼ੈਰਤ।
ਬੇਹਯਾਈ : ਬੇਸ਼ਰਮੀ,
 ਬੇਗ਼ੈਰਤੀ, ਹੈਂਕੜ।
ਬੇਖਾਰ : ਕੰਡੇ-ਰੈਹਤ; ਬਿਨਾ
 ਖਟਕੇ ਜਾਂ ਡਰ ਦੇ, ਬੇਖੌਫ਼, ਨਿਡਰ।
ਬੇਖਾਨ-ਉ-ਮਾਨ :
 ਜਿਸ ਦਾ ਘਰਬਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇਘਰਾ,
 ਬੇਠਕਾਣਾ।
ਬੇਖਾਯਾ : ਖੁਸਰਾ, ਹੀਜੜਾ।
ਬੇਖਬਰ : ਬੇਧਿਆਨ, ਅਣਜਾਣ;
 ਬੇਵਕੂਫ਼।
ਬੇਖਬਰੀ : ਗਫ਼ਲਤ,
 ਅਣਗੈਹਲੀ, ਅਸਾਵਧਾਨੀ।
ਬੇਖਿਰਦ : ਬੇਅਕਲ, ਬੇਵਕੂਫ਼।
ਬੇ-ਖਰ-ਉ-ਖਾਵਿੰਦ
 : ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਾਕਮ ਨਾ ਮਤੈਹਤ; ਨਾ ਕਿਸੇ
 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ,
 ਅਵਾਰਾ।
ਬੇਖਤਾ : ਅਚੁੱਕ, ਅਭੁੱਲ,
 ਨਿਰਦੋਸ਼।
ਬੇ-ਖ਼ਾਸਤ : ਬੇਫ਼ਿਕਰ,
 ਬੇਤਲਾਸ਼, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਬਿਨਾ ਮੰਗਿਆਂ ਮਿਲ
 ਜਾਵੇ।
ਬੇਖੁਦ : ਬੇਸੁਰਤ।

ਬੇਖੁਦੀ : ਬੇਹੋਸ਼ੀ; ਮਸਤੀ;
 ਜਨੂੰਨ।
ਬੇ-ਖ਼ਰ-ਉ-ਖ਼ਾਬ :
 ਬਿਨਾ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ, ਸੁੱਤੇ; ਅਤ ਚਿੰਤਾਤੁਰ;
 ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਬੇਕਰਾਰ।
ਬੇਖੌਫ਼ : ਨਿਡਰ, ਨਿਰਭੈ।
ਬੇਖੁਸ਼, **ਬੇਖੁਸ਼ਤਨ** :
ਬੇ-ਖੁਸ਼ਤਨ : ਮਦਹੋਸ਼, ਮਸਤ; ਹੈਰਾਨ,
 ਚਿੰਤਾਤੁਰ।
ਬੇਦਖਲ : ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ
 ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ,
 ਅਧਕਾਰਹੀਣ।
ਬੇਦਖਲੀ : ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਅੱਡ
 ਕਰਨਾ, ਮੌਕੂਫ਼ੀ।
ਬੇ-ਦਸਤ-ਉ-ਪਾ :
 ਮਜਬੂਰ, ਲਚਾਰ, ਬੇਸਹਾਰਾ, ਨਿਰਬਲ,
 ਕਮਜ਼ੋਰ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ।
ਬੇਦਿਲ : ਨਿਰਾਸ਼, ਉਦਾਸ, ਉਚਾਟ,
 ਦਿਲਗੀਰ, ਆਸ਼ਕ, ਪਰੇਮੀ, ਦੀਵਾਨਾ,
 ਬੁਜ਼ਦਿਲ।
ਬੇਦਿਲੀ : ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ;
 ਬੁਜ਼ਦਿਲ।
ਬੇਦਿਮਾਗ਼ : ਗੁਮੈਲਾ, ਸੜਿਆ
 ਬਲਿਆ; ਗਮਗੀਨ, ਉਦਾਸ; ਚਿੜਚੜਾ।
ਬੇਦਿਮਾਗ਼ੀ : ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ;
 ਬੇਸਬਰੀ; ਚਿੜਚੜਾਪਣ।
ਬੇਦੌਲਤ : ਗਰੀਬ, ਕੰਗਾਲ;
 ਅਭਾਗਾ; ਨਿਕੰਮਾ।
ਬੇਦਹਨ : ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।
ਬੇਦੀਦਾ : ਅੰਨ੍ਹਾ; ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ;
 ਬੇਲਿਹਾਜ਼।
ਬੇਰਬਤ : ਅਜੋੜ, ਬੇਜੋੜ, ਜੋ
 ਸੰਗਠਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇ-ਵਾਸਤਾ, ਬੇਤਅੱਲੁਕ।
ਬੇ-ਰਹਮ : ਨਿਰਦਈ,
 ਅਤਿਆਚਾਰੀ।
ਬੇਰਸਮੀ : ਬੇਕਾਇਦਗੀ।
ਬੇ-ਰਿਜ਼ਾ : ਬਿਨਾ ਮਰਜ਼ੀ, ਬਿਨਾ

آگیا۔
بی رگ : بے گھیر، بے امن۔
بی رنگ : مکران کا کچا نکس،
 زسویں کی روپ-رہا، کھا۔
بی رنگی : بے رنگی : بے رنگی :
 رُخ کی افسانہ، ڈیکھنا، ڈیکھنا،
 بے رنگ۔
بی رو : بے رنگ : بے رنگ :
 بے رنگ، بے رنگ۔
بی روزگار : بے روزگار :
 بے روزگار، بے روزگار۔
بی ریا : بے ریا :
 بے ریا، بے ریا۔
بی ریا : بے ریا :
 بے ریا، بے ریا۔
بی زبان : بے زبان :
 بے زبان، بے زبان۔
بی زبانی : بے زبانی :
 بے زبانی، بے زبانی۔
بی زر : بے زر :
 بے زر، بے زر۔
بی زری : بے زری :
 بے زری، بے زری۔
بی زن و فرزند : بے زن و فرزند :
 بے زن و فرزند، بے زن و فرزند۔
بی زنی : بے زنی :
 بے زنی، بے زنی۔
بی زوال : بے زوال :
 بے زوال، بے زوال۔
بی ساختہ : بے ساختہ :
 بے ساختہ، بے ساختہ۔
بی ساختگی : بے ساختگی :
 بے ساختگی، بے ساختگی۔
بی سخن : بے سخن :
 بے سخن، بے سخن۔
بی شائبہ : بے شائبہ :
 بے شائبہ، بے شائبہ۔
بی سر : بے سر :
 بے سر، بے سر۔
بی سروپا : بے سروپا :
 بے سروپا، بے سروپا۔

بی سرو سامان : بے سرو سامان :
 بے سرو سامان، بے سرو سامان۔
بی سکہ : بے سکہ :
 بے سکہ، بے سکہ۔
بی سلیقہ : بے سلیقہ :
 بے سلیقہ، بے سلیقہ۔
بی شرم : بے شرم :
 بے شرم، بے شرم۔
بی شعور : بے شعور :
 بے شعور، بے شعور۔
بی شمار : بے شمار :
 بے شمار، بے شمار۔
بی طاقت : بے طاقت :
 بے طاقت، بے طاقت۔
بی طاقتی : بے طاقتی :
 بے طاقتی، بے طاقتی۔
بی طراوت : بے طراوت :
 بے طراوت، بے طراوت۔
بی طلب : بے طلب :
 بے طلب، بے طلب۔
بی ضابطہ : بے ضابطہ :
 بے ضابطہ، بے ضابطہ۔
بی ضبط و ربط : بے ضبط و ربط :
 بے ضبط و ربط، بے ضبط و ربط۔
بی ظرف : بے ظرف :
 بے ظرف، بے ظرف۔
بی عقل : بے عقل :
 بے عقل، بے عقل۔
بی غایت : بے غایت :
 بے غایت، بے غایت۔
بی غرض : بے غرض :
 بے غرض، بے غرض۔
بی غم : بے غم :
 بے غم، بے غم۔
بی غیرت : بے غیرت :
 بے غیرت، بے غیرت۔
بی فائدہ : بے فائدہ :
 بے فائدہ، بے فائدہ۔
بی فرمان : بے فرمان :
 بے فرمان، بے فرمان۔
بی فکر : بے فکر :
 بے فکر، بے فکر۔
بی قدر : بے قدر :
 بے قدر، بے قدر۔

سزکار دے।
 بی قدری : اہممان،
 اسزکار۔
 بی قرار : پریشان، اسانت۔
 بی قراری : پریشانی،
 اسانتی۔
 بی قرین : بنجیر، بےمیسال،
 اہنتی۔
 بی قرینہ : بےدغا،
 بےترتیب۔
 بی قرینگی : اہنتیپن،
 اہنمزا۔
 بی قصور : نیردس۔
 بی قیل : بیا گولباز؛ بےک۔
 بی قیل وقال :
 بےک، نیرسےد۔
 بی قیمت : ہٹ؛ مہلی۔
 بی کار : دہلا؛ بےرجگار؛
 نیکما، ڈھل، رے؛ مسز، دے۔
 بی کاری : بےرجگاری،
 دہلاپن۔
 بی کام : نیراس، جس دا مہتد
 پورا نا ہے؛ نا مورا۔
 بی کران : اہنتی، اہمی۔
 بی کس : لچار، مہبھر؛
 نیراسرا۔
 بی کم وکاست :
 بیا واپ ھاٹ دے؛ ٹیک ٹیک؛ سچ سچ؛
 بیا کیمے سیکے دے۔
 بی کوئی : نیرپنزا، گریبی؛
 مہا۔
 بی گار : بیا اہنت کیم لےٹا،
 دگار۔
 بی گاہان، بی گاہان :
 دے؛ رات دا دے۔
 بی گاہ وگاہ : سام

سہر۔
 بی گناہ : نیردس، بےسور۔
 بی مایہ : نیرپن، گریبی۔
 بی مثال : اہنم، اہنتی۔
 بی محابا : بےبک،
 بےک۔
 بی محل : اہنت، اہنتی۔
 بی مر : بےسور، اہنتی۔
 بی مروت : بےلہجہ، ہٹ
 چس، سواربی، بےدرد، چال۔
 بی معنی : بیا کیمے
 اہر دے، نیرارہ؛ ڈھل، نیرد۔
 بی معین : اہنتی،
 اہمی۔
 بی مغز : بےسور، بےک،
 چالی، بےک۔
 بی مقدار : ہٹ، نیر،
 سہر۔
 بی منت : بیا مہنتی۔
 بی موجب : بیا کیمے
 کارن دے۔
 بی موسم : بےک۔
 بی میلی : بےک، اہنتی۔
 بی نام و نشان :
 بیا کیمے بےک دے، گہنما۔
 بی نامی : گہنما، گہنتی۔
 بی نشان : بیا کیمے پتے
 دے۔
 بی نظیر : اہنتی، لہنما۔
 بی نماز : ہٹ دالی اہنت،
 اہنت جس ن ہا داری اہنتی ہے
 (اہنت نما نہی پتے سہنتی)۔
 بی نمازی : مہا،
 ہٹ۔
 بی نمک : بےسور، بےک،
 اہنت، دے۔

بی نمکی : **ਬੇਨਮਕੀ** : ਬੇਵਛਾਈ,
ਨਾਸ਼ੁਕਰਾਪਣ।

ਬੀ ਨਨਗੋਨਾਮੋਸ : **ਬੇਨੰਗ**, **ਉ-ਨਾਮੂਸ** : ਬੇਸ਼ਰਮ, ਬੇਗ਼ੈਰਤ,
ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਦੇ।

ਬੀ ਨੋਵਾ : **ਬੇਨਵਾ** : ਬਿਨਾ ਘਰਘਾਟ ਦੇ, ਜਿਸ
ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਨਾ, ਫਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼।

ਬੀ ਨਿਯਾਜ : **ਬੇ-ਨਿਯਾਜ** : ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲੋੜ
ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਬੀ ਨਿਯਾਜੀ : **ਬੇ-ਨਿਯਾਜੀ** : ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਤੀ,
ਅਜ਼ਾਦੀ, ਬੇਮੁਬਾਜ਼ੀ।

ਬੀ ਵਾਰਿਸ : **ਬੇਵਾਰਿਸ** : ਵਾਰਸਹੀਣ, ਜਿਸ
ਦਾ ਵਾਲੀ ਵਾਰਸ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਬੀ ਵਾਸਤਾ : **ਬੇਵਾਸਤਾ** : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ
ਕਾਰਨ, ਬਿਨਾ ਸਾਧਨ।

ਬੀ ਵਜੂਦ : **ਬੇ-ਵਜੂਦ** : ਹੋਂਦ-ਰੈਹਤ, ਤੁੱਛ,
ਮਮੂਲੀ, ਕਮੀਨਾ।

ਬੀ ਵਤਨ : **ਬੇਵਤਨ** : ਬੇਘਰਾ, ਦੇਸ਼
ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ।

ਬੀ ਵਤਨੀ : **ਬੇਵਤਨੀ** : ਦੇਸ਼ਨਿਕਾਲਾ।

ਬੀ ਵਫਾ : **ਬੇਵਫਾ** : ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਨਾ-ਸ਼ੁਕਰਾ, ਅਕਿਰਤਾਪਣ; ਚੰਚਲ,
ਅਸਥਿਰ; ਕਪਟੀ।

ਬੀ ਵਫਾਈ : **ਬੇਵਫਾਈ** : ਚੰਚਲਤਾ,
ਅਸਥਿਰਤਾ, ਕਪਟਤਾ, ਦਗ਼।

ਬੀ ਵਕਤ : **ਬੇਵਕਤ** : ਕੁਵੇਲਾ, ਕੁਰੁੱਤ,
ਕੁਵੇਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਬੀ ਹਿਰਾਸ : **ਬੇ-ਹਿਰਾਸ** : ਨਿਡਰ, ਹੌਸਲੇ
ਵਾਲਾ, ਹੌਸ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

ਬੀ ਹਿਮਾਲ : **ਬੇ-ਹਿਮਾਲ** : ਬੇਨਜ਼ੀਰ,
ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਦੁੱਤੀ।

ਬੀ ਹਿਮਤ : **ਬੇ-ਹਿਮਤ** : ਸਾਹਸਹੀਣ,
ਡਰਾਕਲ, ਬੁਜ਼ਦਿਲ।

ਬੀ ਹਿਮਤਾ : **ਬੇਹਿਮਤਾ** : ਬੇਮਿਸਾਲ,
ਲਸਾਨੀ।

ਬੀ ਹੁਦਗੀ : **ਬੇਹੁਦਗੀ** : ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ,
ਮੁਰਖਤਾ।

ਬੀ ਹੁਦਾ : **ਬੇਹੁਦਾ** : ਫ਼ਜ਼ੂਲ; ਝੂਠ; ਗ਼ਲਤ,
ਨਾਹਕ।

ਬੀ ਹੁਸ਼ : **ਬੇਹੁਸ਼** : ਹੋਸ਼-ਰੈਹਤ, ਬੇਸੁਰਤ;
ਮਸਤ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਪਾਗਲ।

ਬੀ ਹੁਸ਼ੀ : **ਬੇਹੁਸ਼ੀ** : ਗ਼ਸ਼ੀ, ਮਸਤੀ,
ਪਾਗਲਪਣ, ਦੀਵਾਨਾਪਣ।

ਬੀ ਯਾਰੋਮਦਨਗਾਰ : **ਬੇ-ਯਾਰੋਮਦਨਗਾਰ** : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਮਿੱਤਰ ਦੇ,
ਨਿਰਾਸਰਾ, ਲਚਾਰ, ਮਜ਼ਬੂਰ।

ਬਿਯਾਬਾਨ : ਜੰਗਲ, ਉਜਾੜ,
ਵੀਰਾਨਾ।

ਬਿਯਾਬਾਨ-ਬਾਸ਼ :
ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਜੰਗਲੀ, ਜਾਂਗਲੀ।

ਬਿਯਾਬਾਨ-ਏ-ਕੁਦਸ :
ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ
ਮੈਦਾਨ।

ਬਿਯਾਬਾਨ-ਮਰਗ : ਜੋ
ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾਵੇ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ
ਨਾ ਲੱਗੇ।

ਬਿਯਾਬਾਨ-ਨਵਰਦ :
ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਜਾਂ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ।

ਬਿਯਾਬਾਨ-ਨਸ਼ੀਨ :
ਜਾਂਗਲੀ।

ਬਿਯਾਬਾਨੀ : ਬੀਆਬਾਨ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ।

ਬਿਯਾਸਤੂ : ਮੂੰਹ ਦੀ ਦੁਰਗੰਧ,
ਉਬਾਕ, ਉਬਾਸੀ।

ਬਿਯਾਜ : ਸਫ਼ੈਦੀ, ਸਾਦਾ ਕਾਗਜ਼
ਜਿਸ ਉਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੋਰਾ ਕਾਗਜ਼,
ਕੋਰੀ ਕਾਪੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ, ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਸ਼ੇਅਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।

ਬਿਯਾਜ-ਏ-ਤੇਗ :
ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚਮਕ।

ਬਿਯਾਜ-ਏ-ਖਰ : ਸੂਰਜ ਦੀ
ਕਿਰਨ; ਦਿਨ।

ਬਿਯਾਜੀ : ਅਲੰਕਾਰਮਈ
ਕਵਿਤਾ।

بيان : ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ; ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਐਲਾਨ, ਸਪਸ਼ਟਤਾ; ਸਾਫ਼, ਰੋਸ਼ਨ, ਪਰਤਖ; ਗੱਲਬਾਤ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ।

بيت : ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਹਵੇਲੀ, (ਇਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ ਬਯੂਤ ਹੈ), ਸ਼ੇਅਰ (ਇਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ ਅਬਯਾਤ ਹੈ)।

بيت اقصى : ਦੂਰ ਦਾ ਘਰ, ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਸ ਨੂੰ ਕੋਹਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੱਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਏਹ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਮਸਜਦ ਹੈ।

بيت الحرام : ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਘਰ।

بيت الحزن : ਸੋਗ ਦਾ ਘਰ, ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦਾ ਘਰ; ਓਹ ਘਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਡਲੇ ਪੁੱਤਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਚੁਦਾਈ ਵਿਚ ਦੁੱਖ-ਥਿਰਹਾ ਦੇ ਦਿਨ ਕੱਟੇ।

بيت الخلا : ਬੇਤਲ-ਫ਼ਰਾਗ਼ : ਪਖਾਨਾ, ਫਲੌਜ਼, ਟੈਂਟੀ ਖਾਨਾ, ਹਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਫ਼ਾਰਗ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

بيت الدعا : ਪਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ।

بيت الدوا : ਦਵਾ ਦਾ ਘਰ, ਸ਼ਿਫ਼ਾਖਾਨਾ, ਹਸਪਤਾਲ।

بيت الشرر : ਅੱਗ ਦਾ ਘਰ, ਦੇਸ਼ਖ਼, ਨਰਕ।

بيت الشرف : ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਘਰ, ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਓਹ ਰਾਸ਼ੀ (ਬੁਰਜ਼) ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੱਤ-ਸਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੂੰ ਸ਼ੌਰਫ਼ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

بيت الشرف : ਬੁੱਤਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਬੁੱਤ-ਖਾਨਾ।

بيت العتيق : ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ, ਕਾਅਬਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ ਹੈ, ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ ਇਸ ਨੂੰ

ਆਦਮ ਨੇ ਬਣਾਇਆ, ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ; 'ਅਤੀਕ' ਦੇ ਅਰਥ ਸਤਕਾਰਯੋਗ ਵੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ ਘਰ ਵੀ ਹੋਏ।

بيت العروس : ਦੁਲਹਨ ਦਾ ਘਰ, ਓਹ ਮਕਾਨ ਜੋ ਸਜ-ਵਿਆਹੀ ਲਈ ਸਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।

بيت الغزل : ਚੁਣਿਆ, ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੇਅਰ, ਗ਼ਜ਼ਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਸ਼ੇਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੀਰ-ਸ਼ੇਅਰ ਵੀ ਕੋਹਦੇ ਹਨ।

بيت الله : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼, ਕਾਅਬਾ।

بيت المال : ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਓਹ ਮਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੁਟ ਮਾਰ ਦਾ ਮਾਲ ਤੇ ਲਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ।

بيت المعمور : ਅਬਾਦ ਘਰ; ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੌਥੇ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਕਾਅਬੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇਕ ਮਸਜਦ ਹੈ ਜੋ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨਾਲ ਅਬਾਦ ਤੇ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ।

بيت المقدس : ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ (ਸੀਰੀਆ) ਦੀ ਇਕ ਮਸਜਦ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਉਦ ਨੇ ਰਖੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁਤਰ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਯਹੂਦੀ ਤੇ ਈਸਾਈ ਉਸ ਮਸਜਦ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੈਹਲਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ (ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਬਲਾ ਵੀ ਏਹ ਹੀ ਸੀ)। ਬਖ਼ਤ ਨਸਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ੬੦੦ ਪੂ. ਈ. ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਹੀਰੋ ਜਵਾਹਰ ਲਾਹ ਲਏ; ਪੈਹਲੀ ਸਦੀ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਫੇਰ ਹਜ਼ਰਤ ਫ਼ਾਰੂਕ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ; ਏਹ ਸਥਾਨ ਈਸਾਈਆਂ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਇਕ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਸ ਹੈ।

بيت عيسى : ਬੈਤ-ਏ-ਈਸਾ : ਚੌਥਾ ਅਸਮਾਨ, ਜੋ ਈਸਾ ਦਾ ਘਰ ਹੈ।

ਬੇਜਾਦ, ਬੇਜਾਹ, ਬੇਜਾਦਾ :

ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੇ ਯਾਕੂਤ ਨੂੰ ਕੈਹਦੇ ਹਨ, ਲਾਲ ਜਾਂ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਜਵਾਹਰ।

ਬੇਜਾਦਾ-ਆਬ : ਲਾਲ ਜਾਂ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਬੇਜਾਦਾ-ਗੁੰ : ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਬੜੀ ਤਲਵਾਰ।

ਬੇਜਾਦਾ-ਮੁਬਾਬ : ਖੂਨ, ਲਹੂ, ਸੁਰਖ ਜਾਂ ਜਾਅਫ਼ਰਾਨੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਬੇਖ : ਜੜ, ਮੂਲ, ਅਸਲ, ਨੀਂਹ।

ਬੇਖ ਅਬ ਬੁਨ ਬਰਆਵਰਦਨ, ਬੇਖ ਬਰਕੰਦਨ, ਬੇਖ ਬਰ ਕੰਦਨ : ਜੜੋਂ ਪੁਟ ਮਾਰਨਾ, ਤਬਾਹ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਣਾ।

ਬੇਖ ਅਫਗਨ : ਦਰਖਤ ਪੁਟਣ ਵਾਲਾ।

ਬੇਖ ਪਸ਼ਮ : ਦੁੱਬੇ ਦਾ ਮਾਸ।

ਬੇਖ ਬਦਨ : ਜੜ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ।

ਬੇਖ ਕਰਦਨ : ਜੜ ਫੈਲਾਉਣਾ।

ਬੇਖ-ਕਨ : ਜੜਾਂ ਪੁਟਣ ਵਾਲਾ, ਆਕਰਮਣਕਾਰੀ।

ਬੇਖਕਨੀ : ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ।

ਬੇਦ : ਬੈਤ ਦਾ ਰੁਖ; ਬੇਫ਼ਾਇਦਾ, ਬੇਹੁਦਾ, ਫਜ਼ੂਲ, ਚੇਤਨਾ, ਸਾਵਧਾਨੀ; ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਕਪੜੇ ਦਾ ਕੀੜਾ, ਉੱਲੀ, ਸਿਓਂਕ।

ਬੇਦ-ਬਰਗ : ਬੈਤ ਦੀ ਪੱਤੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬਰਫੀ ਦੀ ਅਣੀ ਜੋ ਬੈਤ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬੇਦ-ਏ-ਖਾਮ : ਹਰੀ ਟਾਹਣੀ, ਕੱਚਾ ਚੰਦਨ।

ਬੇਦ-ਏ-ਸਰਖ : ਬੈਤ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।

ਬੇਦਮਾਲ : ਬੈਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਲਕੜੀ ਨਾਲ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਜੰਗਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਬੈਤ ਦੀ ਲਕੜੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਜੰਗਾਲ ਲਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬੇਦ-ਏ-ਮਜਨੂਨ,

ਬੇਦ-ਏ-ਲਰਜ਼ਾਨ :

ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਬੈਤ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਝੁਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜਨੂੰ (ਮਜਨੂਨ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ) ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਜਨੂੰ ਦਾ ਸਰੀਰ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਕੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੇਦਾਦ : ਜ਼ੁਲਮ, ਅਨਿਆਂ।

ਬੇਦਾਦ-ਪੇਸ਼ਾ,

ਬੇਦਾਦਗਰ : ਅਨਿਆਈ, ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ।

ਬੇਦਾਦਗਰੀ : ਜ਼ੁਲਮ, ਅਨਿਆਂ।

ਬੇਦਾਰ : ਜਾਗਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਸਾਵਧਾਨ।

ਬੇਦਾਰ-ਬਖਤ : ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ।

ਬੇਦਾਰ-ਖਾਤਰ : ਹੁਸ਼ਿਆਰ।

ਬੇਦਾਰ-ਦਿਲ : ਸਾਵਧਾਨ, ਸੁਚੇਤ।

ਬੇਦਾਰ-ਮਗਬ, هوش
ਬੇਦਾਰ-ਹੋਸ਼ : ਚੇਤਨ, ਸਿਆਣਾ, ਜਾਗਰੂਕ।

ਬੇਦਾਰੀ : ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ, ਜਾਗਰਤੀ।

ਬੇਦਾ : ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਰਾਜਾ ਰਾਏ ਦਾਬਸਲੀਮ ਨੂੰ ਸਿਖਿਅਦਾਇਕ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ 'ਪੰਚ ਤੰਤਰ' ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੋਹਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਖਿਆਦਾਇਕ ਗੱਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।

ਬੀਰਜ਼, ਬੀਰਜ਼ਾ, ਬੀਰਜ਼ੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਗੁੰਦ

ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਗਰਮ ਖੁਸ਼ਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
بيرق **ਬੈਰਕ**: ਝੰਡੀ, ਫਰੇਰਾ; ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਝੰਡੇ
ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਪੜਾ।

بيرم **ਬੈਰਮ**: ਜਸ਼ਨ, ਈਦ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ, ਮੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ,
ਵਰਮਾ; ਵਡਾ ਤੀਰ।

بيرم خان **ਬੈਰਮ ਖਾ**: "ਖਾਨ ਬਾਬਾ"
ਅਕਬਰ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਕਬਰ ਉਸ
ਦਾ ਬੋਹਤ ਸਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ
"ਖਾਨ ਬਾਬਾ" ਕੋਹ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਦੀ
ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ
ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਹੋਇਆ, 968 ਹਿ: ਵਿਚ
ਪਟਨ (ਗੁਜਰਾਤ) ਵਿਖੇ ਇਕ ਪਠਾਣ ਹੱਥੋਂ
ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

بيروز **ਬੇਰੂਜ਼**: ਇਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦਾ
ਨਾਮ।

بيرون **ਬੇਰੂਨ**: ਬਾਹਰ।

بيرون آمدن **ਬੇਰੂਨ ਆਮਦਨ**: ਬਾਹਰ
ਨਿਕਲਣਾ, ਨਾਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਾ, ਆਕੀ ਹੋ
ਜਾਣਾ।

بيرون سرا **ਬੇਰੂਨ ਸਰਾ**: ਓਹ ਸਿਕਾ ਜੋ
ਟਕਸਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਬਣਾਇਆ
ਜਾਵੇ।

بيرونى **ਬੇਰੂਨੀ**: ਬਾਹਰਲਾ।

بيره زن **ਬੇਰਾਬਨ**: ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤਵਾ।

بيرى **ਬੇਰੀ**: ਵਿਛਾਉਣ ਤੇ ਉਪਰ ਲੈਣ ਦੇ
ਕਪੜੇ।

بيرى **ਬੀਰੀ**: ਵਿਛੋਣਾ, ਬਿਸਤਰਾ।

بيزار **ਬੇਬਾਰ**: ਗਮਰੀਨ, ਉਦਾਸ, ਨਾਖੁਸ਼,
ਨਰਾਜ਼।

بيزن/بيزن **ਬੇਬਨ**: ਗੋਵ ਦੇ ਪੁਤਰ ਤੇ
ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਭਾਣਜੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਅਫ਼ਰਾਸਿਯਾਬ
ਦੀ ਬੇਟੀ ਮੁਨੀਜ਼ਾ 'ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖੂਹ
ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਥੇ ਉਸ ਨੇ ਬੋਹਤ
ਦੁਖ ਸਹੇ, ਅਖੀਰ ਰੁਸਤਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ
ਕਢਿਆ।

بيزه **ਬੇਬਹ**: ਖਾਲਸ, ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ,
ਖਰਾ।

بيست **ਬੀਸਤ**: ਵੀਹ (੨੦)।

بيستگانی **ਬੀਸਤਗਾਨੀ**: ਸਿਪਾਹੀਆਂ
ਤੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜੋ ਵੀਹ ਤਰੀਕ ਨੂੰ
ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

بيستين **ਬੀਸਤੀਨ**: ਵੀਹਵਾਂ; ਵੀਹਵੀਂ
ਤਰੀਕ।

بيستون **ਬੇਸਤੂਨ**: ਬਿਨਾਂ ਥੀਮਾਂ ਦੇ; ਈਰਾਨ
ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪਹਾੜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰਹਾਦ ਨੇ
ਸ਼ੀਰੀ ਵਾਸਤੇ ਦੁਧ ਦੀ ਨੈਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ
ਪੁੱਟਿਆ ਸੀ।

بيش **ਬੇਸ਼**: ਬੋਹਤਾ, ਬੋਹਤਾਤ।

بيش ازين چه کند **ਬੇਸ਼ ਅਜ਼ੀ ਚਿਹ**
ਕੁਨਦ: ਇਸ ਤੋਂ ਵਧ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

بيش بها **ਬੇਸ਼ ਬਹਾ**,
بيش قيمت **ਬੇਸ਼ ਕੀਮਤ** :
ਬੋਹਮੁੱਲਾ।

بيشتر **ਬੇਸ਼ਤਰ**: ਅਕਸਰ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ।

بيشترين **ਬੇਸ਼ਤਰੀਨ** : ਬੋਹਤੇਰਾ,
ਲੰਮੇਰਾ, ਚੰਗੇਰਾ।

بيش فروش **ਬੇਸ਼-ਫਰੋਸ਼** : ਬੇਕ
ਵਪਾਰੀ।

بيشى **ਬੇਸ਼ੀ**: ਬੋਹਤਾਤ, ਅਧਕਤਾ।

بيشه **ਬੇਸ਼ਾ**: ਜੰਗਲ, ਰੁੱਖ, ਕਛਾਰ; ਸ਼ੇਰ ਦੇ
ਰੋਹਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਜਿਥੇ ਕਾਹੀ ਕਾਨੇ ਬੋਹਤ ਹੋਣ।

بيض **ਬੀਝ**: (ਬੈਜ਼ਾ **بيضا** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਚਿਟੀਆਂ, ਗੋਰੇ (ਚਿਟੇ) ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ,
ਚਿਟੀਆਂ ਮਦੀਨਾ, ਚਾਨਣੀਆਂ ਰਾਤਾਂ, ਹਰ
ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ਤੇਰ੍ਹਵੀਆਂ, ਚੌਧਵੀਆਂ ਤੇ
ਪੰਦਰਵੀਆਂ ਰਾਤਾਂ।

بيض **ਬੈਝ**: (ਬੈਜ਼ਾ **بيضه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਆਂਡੇ।

بيضا **ਬੈਝਾ**: ਰੇਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾਰ, ਸਫੈਦ,
ਸੂਰਜ, ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇਸਤਰੀ, ਕਣਕ;
ਮੁਸੀਬਤ, ਦੁਖ, ਬਿਪਤਾ, ਵੀਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ,
ਉਜਾੜ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਾ ਜਾਲ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ
ਸ਼ੇਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

بيضاوى **ਬੈਝਾਵੀ**: ਸ਼ੇਹਰ ਬੈਜ਼ਾ ਦਾ ਰੋਹਣ
ਵਾਲਾ; ਸੂਰਜੀ।

بيضة **بَيْضَا** : ਆਂਡਾ, ਤੁਖਮ, ਲੋਹ-ਟੋਪ, ਪਤਾਲੂ, ਹਰ ਸ਼ੈ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿੱਸਾ।

بيضة آتشين **بَيْضَا-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ** : ਸੂਰਜ।

بيضة اسلام **بَيْضَا-ਏ-ਇਸਲਾਮ** : ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਖੇਤਰ।

بيضة جرح **بَيْضَا-ਏ-ਜਰਖ** : ਸੂਰਜ।

بيضة خاکی **بَيْضَا-ਏ-ਖਾਕੀ** : ਧਰਤੀ, ਜ਼ਮੀਨ।

بيضة زری **بَيْضَا-ਏ-ਜ਼ਰੀ**, **بيضة زرین** **بَيْضَا-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ**,

بيضة صبح **بَيْضَا-ਏ-ਸੁਬਹ** : ਸੂਰਜ।

بيضة كافور **بَيْضَا-ਏ-ਕਾਫੂਰ** : ਬਰਫ਼।

بيضوی **بَيْضَوِي** : ਆਂਡੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ, ਗੋਲ, ਲੰਬੂਤਰਾ।

بيع **بَيْع** : ਵੇਚਣਾ, ਖਰੀਦਣਾ।

بيعانه **بَيْعَانَا** : ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ, ਸਾਈ।

بيعنامه **بَيْعَنَامَا** : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

بيع **بَيْع**, **بيعت** **بَيْعَت** : ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਗਿਰਜੇ, ਮਦਰਸੇ, ਅੰਗਨੀ-ਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ।

بيعت **بَيْعَت** : ਫ਼ਰਮਾਂਬਰਦਾਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ, ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਨਾ, ਚੇਲਾ ਹੋਣਾ।

بيغا **بَيْغَا** : ਤੋਤਾ, ਤੋਤੀ।

بيغار **بَيْغَار** : ਤਾੜਨਾ।

بيغاره **بَيْغَارَا** : ਤਾਹਨਾ, ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਕੈਹਣਾ।

بيغال **بَيْغَال** : ਨੇਜ਼ਾ, ਭੱਲਾ, ਬਰਛਾ।

بيگ **بَيْغ** : ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਅਮੀਰ, ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

بيگابهري **بَيْغَاਬَهَرِي** : ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਅਮੀਰ।

بيگرايه **بَيْغَرَايَا** : ਅਮੀਰਜ਼ਾਦਾ।

بيگم **بَيْغَم** : ਅਮੀਰ ਦੀ ਬੀਵੀ, ਅਮੀਰਜ਼ਾਦੀ।

بيگار **بَيْغَار** : ਬਿਨਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ।

بيل **بَيْل** : ਕਹੀ।

بيلچه **بَيْلچَا** : ਬੇਲ ਦਾ ਲਘੂਵਾਰੀ ਨਾਮ, ਛੋਟੀ ਕਹੀ।

بيلدن **بَيْلْدَن**, **بيلدار** **بَيْلْدَار**, **بيلکش** **بَيْلਕਸ਼** : ਕਹੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਮਾਲੀ, ਬਾਗਬਾਨ।

بيلوا **بَيْلْوَا** : ਦਵਾ-ਫਰੋਸ਼, ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

بيله **بَيْلَا** : ਟਾਪੂ, ਖਰਬੂਜ਼ਾ, ਖਖੜੀ, ਕਬਾਲਾ, ਤਮੱਸਕ, ਹੁਕਮ।

بیم **بَيْم** : ਡਰ।

بیمار **بَيْمَار** : ਰੋਗੀ, ਮਰੀਜ਼, ਕਮਜ਼ੋਰ।

بیمارپرس **بَيْمَارپَرَس** : ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਰਤ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।

بیمارپرسی **بَيْمَارپَرَسِي** : ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁੱਛਣਾ।

بیمارخانه **بَيْمَارخَانَا**, **بیمارستان** **بَيْمَارسَتَان** : ਹਸਪਤਾਲ, ਸ਼ਿਫਾਖਾਨਾ।

بیمارساں **بَيْمَارسَاں** : ਬੀਮਾਰ ਵਰਗਾ।

بیمارغنج **بَيْمَارغَنج** : ਅਕਸਰ ਬੀਮਾਰ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ।

بیماری **بَيْمَارِي** : ਰੋਗ।

بین **بَيْن** : ਵਿਚਕਾਰ, ਵਸਲ, ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ, ਜੁੜਨਾ, ਮਿਲਣਾ, ਜੁਦਾ ਹੋਣਾ, ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਜੁਦਾਈ।

بین **بَيْن** : ਸਪਸ਼ਟ, ਪਰਗਟ।

بینات **بَيْنَات** : ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ, ਰੋਸ਼ਨ ਦਲੀਲਾਂ, ਸੱਚੇ ਗਵਾਹ।

بینه **بَيْنَا** : ਰੋਸ਼ਨ ਦਲੀਲ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ

ਸਬੁਤ।

ਬਿਨਾ ਬੀਨਾ : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਜਾਖਾ, ਸਿਆਣਾ, ਦਿਬਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ।

ਬਿਨਾਈ ਬੀਨਾਈ : ਵੇਖਣਾ, ਵੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਜ਼ਰ।

ਬਿਨਦੀ ਬੀਨਿਸ਼, **ਬਿਨਦੀ ਬੀਨਿਦਰੀ** : ਦੀਦ, ਨਜ਼ਰ।

ਬਿਨਦੇ ਬੀਨਿੰਦਾ : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਦ੍ਰਸ਼ਟਾ, ਸਿਆਣਾ, ਦੂਰ ਦੀ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ।

ਬਿਨਾਸ ਬੀਨਾਸ, **ਬਿਨਾਸਕ ਬੀਨਾਸਕ** : ਖਿੜਕੀ, ਬਾਰੀ।

ਬਿਨੀ ਬੀਨੀ : ਨੱਕ, ਬੁਟ ਦੀ ਬੁਥੀ (ਟੋ), ਤੂੰ ਵੇਖੋ।

ਬਿਨੀਬੰਦ ਬੀਨੀਬੰਦ : ਨੱਕ ਉਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਬੁਰਕਾ।

ਬਿਨੀਦਾਰ ਬੀਨੀਦਾਰ : ਨੋਕਦਾਰ।

ਬਿਨੀਦਰ ਬੀਨੀਦਰ : ਨਾਸ।

ਬਿਨੀਦਰਨ ਬੀਨੀਦਰਨ : ਨਾਂਹ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਬਿਨੀ-ਏ-ਕੋਹ ਬੀਨੀ-ਕੋਹ : ਅਗ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ।

ਬਿਨੋ ਬਿਨੋ : ਦੁਲਹਨ।

ਬਿਨੋ ਬੇਵ : ਉਨ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਲੱਗ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੀੜਾ, ਦੀਮਕ, ਸਿਓਂਕ।

ਬਿਨੋਰ ਬੇਵਰ : ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ।

ਬਿਨੋਰਾਸਪ ਬੇਵਰਾਸਪ : ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ

ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜੱਹਾਕ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਦਸ-ਹਜ਼ਾਰੀ।

ਬਿਨਾਰੋ ਬੇਵਾਰਾ : ਪਾਧੀ, ਪਰਦੇਸੀ, ਓਪਰਾ, ਕੰਗਾਲ, ਗਰੀਬ, ਇਕੱਲਾ, ਤੁੱਛ, ਬੇਇਤਬਾਰ।

ਬਿਨਾਜ਼ ਬੇਵਾਜ਼, **ਬਿਨਾਜ਼ੋ ਬੇਵਾਜ਼ੋ** : ਚੁੱਪ, ਪਰਵਾਨਗੀ, ਉੱਤਰ; ਚਾਮਚੜਿਕ, ਚਮਗਿੱਦੜ।

ਬਿਨਾਨ ਬੀਵਾਨ : ਆਗਿਆ, ਛੁੱਟੀ, ਪਰਵਾਨਾ, ਰਾਹਦਾਰੀ, ਆਗਿਆ-ਪੱਤਰ।

ਬਿਨਾਤ ਬੁਯੂਤ : (ਬਿਨਾਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਘਰ, ਮਕਾਨ (ਬੋਹਤੇ)।

ਬਿਨਾਤ ਬੁਯੂਤਾਤ : ਬੁਯੂਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਬਿਨਾਸ ਬਿਨਾਸ : ਇੱਛਾ, ਆਸ, ਉਮੀਦ, ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ, ਚਾਪਲੂਸੀ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ।

ਬਿਨਾਸ ਬਿਨਾਸ : ਦੁਲਹਨ, ਨਵ-ਵਿਆਹਤ।

ਬਿਨਾਸ ਬਿਨਾਸ : ਵਿਆਹ।

ਬਿਨਾਸ ਬੇਵਗਾਨ : (ਬੇਵਾ ਬਿਨਾਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਿਧਵਾਵਾਂ।

ਬਿਨਾਸ ਬੇਵਗੀ : ਵਿਧਵਾਪਣ, ਰੰਡੇਪਾ।

ਬਿਨਾਸ ਬਿਨਾਸ : (= ਅਫ਼ਜ਼ੂਨ ਬਿਨਾਸ) ਅਫੀਮ।

ਬਿਨਾਸ ਬੇਵੰਦ : ਬੇਵਫਾਈ, ਦਗਾ, ਫਰੇਬ।

ਬਿਨਾਸ ਬੇਵਾ : ਵਿਧਵਾ।

ਬਿਨਾਸ ਬੇਵਾਜ਼ਨ : ਵਿਧਵਾ (ਇਸਤਰੀ)।

ਬਿਨਾਸ ਬੀਹਨ : ਸੋਹ।

ਬਿਨਾਸ ਬੀਹੀਨ : ਬੇਹਤਰ, ਚੰਗੇਰਾ।

ਪ(ਪ)

ਪ ਪੇ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅੱਖਰ
ਜੋ ਫ਼ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਾਰਸੀ
ਜਾਂ ਫ਼ਾਰਸੀ; ਸਪੇਦ ਜਾਂ ਸਫ਼ੇਦ; ਪਾਮ ਜਾਂ ਫ਼ਾਮ;
ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬ ਪ ਨਾਲ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਪਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਅਬਜਦ
ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਬੇ ਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ
ਅਰਥਾਤ ਦੋ (2) ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ
ਬਾ-ਏ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਜਾਂ ਬਾ-ਏ-ਅਜਮੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ।

ਪਾ ਪਾ : ਪੈਰ, ਸਮਰਥਾ, ਸ਼ਕਤੀ; ਨੀਂਹ, ਜੜ;
ਜਮਾ, ਠੈਹਰਾ, ਟਿਕਾ, ਪਕਿਆਈ, ਹੇਠਾਂ,
ਸੈਹਣਸ਼ਕਤੀ।

ਪਾ ਪਾ ਆਹੂ : ਛੇ ਗੁੱਠਾਂ ਵਾਲਾ ਘਰ,
ਛੇ-ਮੁਖੀਆ; ਪਹਾੜ ਵਰਗੀ ਇਮਾਰਤ;
ਸੰਸਾਰ।

ਪਾ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਰ : ਜੁੱਤੀ, ਖੋਸ਼ੇ।

ਪਾ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਰ ਪਾਤਖ਼ਤਾ

ਪਾਤਖ਼ਤਾ : ਪੈਰ-ਖੱਡੀ, ਓਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਦਬਾ ਕੇ ਜੁਲਾਹੇ ਕੱਪੜਾ
ਬੁਣਦੇ ਹਨ।

ਪਾ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚ
ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਟਾਟ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਝਾੜਦੇ
ਹਨ, ਪੈਰ-ਝਾੜਨ।

ਪਾ-ਔਰੰਜਨ, ਪਾ-ਔਰੰਜਨ
ਪਾ ਬਰੰਜਨ : ਪਾਇਲ ਪਜੇਬ, ਨੁਪੁਰ।

ਪਾ/ਪਾ, ਪਾਬ, ਪਾਬਾ, ਪਾਬਾ, ਪਾਬਾ
ਪਾਪ/ਪਾਪਾ : ਫ਼ਾਦਰ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ
ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ, ਵੱਡਾ ਪਾਦਰੀ, ਪੋਪ।

ਪਾ ਬਰ ਜਾ : ਪੱਕਾ, ਅੱਚਲ,
ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ।

ਪਾ-ਬ-ਰਿਕਾਬ, ਪਾ-ਬ-ਰਿਕਾਬ

ਪਾ-ਦਰ-ਰਿਕਾਬ : ਘੋੜੇ ਤੇ
ਸਵਾਰ।

ਪਾ-ਬਰਹਨਾ : ਨੰਗੇ ਪੈਰ।

ਪਾ-ਬਰ-ਹਵਾ, ਪਾ-ਬਰ-ਹਵਾ

ਪਾ-ਦਰ-ਹਵਾ : ਨਿਰਮੂਲ, ਨਿਰਾਧਾਰ,
ਫ਼ਜ਼ੂਲ, ਖਿਆਲੀ।

ਪਾ-ਬਰੇਖਤ : ਵਿਆਹ ਦੇ
ਯੋਗ ਯੁਵਕ, ਜਵਾਨ/ਗਭਰੂ ਜੋ ਵਿਆਹ ਦੇ
ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਪਾ-ਬਰੰਜੀਰ : ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ
ਬੇੜੀ: ਕੈਦੀ, ਮਜਬੂਰ, ਮੁਥਾਜ।

ਪਾ-ਬਸਤ : ਨੀਂਹ; ਕੈਦੀ, ਫੜਿਆ
ਹੋਇਆ, ਪੱਕਾ, ਮਜਬੂਤ, ਉਡੀਕਵਾਨ।

ਪਾ ਬ-
ਫ਼ਦਰ-ਏ-ਗਲੀਮ ਦਰਾਬ ਕਰਦਨ : ਚਾਦਰ
ਵੇਖ ਕੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰਨਾ।

ਪਾ ਬਲੰਦ ਕਰਦਨ :
ਭੱਜਣਾ, ਨੱਸਣਾ, ਦੌੜਨਾ, ਰਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣਾ।

ਪਾ-ਬੰਦ : ਕੈਦ ਹੋਣਾ, ਕੈਦੀ, ਬੱਝਾ
ਹੋਇਆ, ਪੈਖੜ, ਬੇੜੀ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ; ਮਜਬੂਰ; ਨੌਕਰ, ਅਧੀਨ,
ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਠੈਹਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਸਥਿਰ;
ਪੱਕਾ।

ਪਾ-ਬੰਦੀ : ਰੋਕ, ਕੈਦ, ਮਨਾਹੀ;
ਨੌਕਰੀ; ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ; ਪਕੜ; ਪਕਿਆਈ;
ਆਦਤ; ਧਿਆਨ।

ਪਾ-ਬੋਸ : ਪੈਰ ਚੁੰਮਣ ਵਾਲਾ,
ਸਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ, ਪੈਰੀਂ ਪੈਣ
ਵਾਲਾ।

ਪਾਬੋਸੀ : ਪੈਰ ਚੁੰਮਣਾ, ਪੈਰੀਂ ਪੈਣਾ, ਬੁਕਣਾ, ਆਦਰ ਕਰਨਾ।

ਪਾਬੋਕ : ਜੁੱਤੀ, ਖੋਸੇ।

ਪਾ-ਬ-ਜ਼ੋਲਾਨ : ਜਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇੜੀ ਹੋਵੇ, ਕੈਦੀ, ਮਜ਼ਬੂਰ।

ਪਾਪੜ : ਉੱਚੀ ਨੀਵੀਂ ਥਾਂ, ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਮਿੱਟੀ, ਨਰਮ ਮਿੱਟੀ।

ਪਾ-ਪਸ-ਆਵਰਦਨ : ਪਾਪਸ ਆਰਨ : ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

ਪਾਪੋਸ਼ : ਜੁੱਤੀ, ਖੋਸੇ।

ਪਾ ਪੇਚ : ਪੈਰ ਥਿੜਕਣੇ।

ਪਾਤ : (ਪਾਦ) ਤਖ਼ਤ, ਚੌਕੀ।

ਪਾਤਾਬਾ, ਪਾਤਾਵਾ : ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਜੋਹੜੀ ਪਿੰਡਲੀਆਂ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਤਸ਼ਾਹ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਤਖ਼ਤ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਵਾਲੀ।

ਪਾ-ਤਕਯਾ : ਤਪਾਈ, ਚੌਕੀ।

ਪਾਤਿਲਾ : (ਪਾਤੀਲਾ ਪਾਤਿਲੇ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਕੜਾਹੀ, ਪਤੀਲਾ।

ਪਾਤੂ : ਅਨਾਜ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੱਡਾ ਪਾਤਰ, ਭੜੋਲਾ।

ਪਾਤੀਲਾ : ਪਤੀਲਾ, ਦੇਗਚਾ।

ਪਾਤੀਮਾਰ : ਜਲਦੀ, ਸ਼ਤਾਬੀ।

ਪਾਤੀਨੀ : ਛੱਜ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਾਣੇ ਛੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਾਜ਼ਾਮਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਪਜਾਮਾ', ਸੁੱਥਣ, ਸਲਵਾਰ।

ਪਾਜੀ : ਕਮੀਨਾ, ਨੀਚ, ਨਿਕੰਮਾ, ਨਲਾਇਕ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਬਦਮਾਸ਼।

ਪਾਜੀ-ਪ੍ਰਸਤ :

ਕਮੀਨਿਆਂ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ, ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ, ਪਾਜੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਪਾਜੀ-ਮਿਥਾਜ : ਕਮੀਨੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਪਾਚਾਲ, ਪਾਚਾ, ਪਾਚਾਹ : ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ

ਖੱਡੀ ਦਾ ਟੋਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਓਹ ਪੈਰ ਲੰਮਕਾ ਕੇ ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਦਾ ਹੈ, ਖੱਡੀ, ਕੁੰਭਲ।

ਪਾਚਾਯਾ : ਪਿਸ਼ਾਬ, ਪਖਾਨਾ।

ਪਾਚਕ, ਪਾਚਾਕ :

ਸੁੱਕਾ ਗੋਹਾ, ਪਾਥੀ।

ਪਾਚੀਲਾ, ਪਾਚਲਾ :

ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਜੋ ਬਰਫ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਚਨਾਰ, ਪਾਚਨਾਰੀ :

ਨੌਕਰ ਜੋ ਸਦਾ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ।

ਪਾਚੰਗ : ਜੁੱਤੀ ; ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚਲੀ ਬਾਰੀ, ਮੋਰੀ, ਦਰੀਚਾ।

ਪਾਚਾ : ਭੇਡ ਬਕਰੀ ਦੇ ਪੈਰ ਜੋ ਪਕਾ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਰੌੜੇ; ਪਜਾਮੇ ਦਾ ਪੌਚਾ।

ਪਾਚਾ-ਫਰੋਸ਼ : ਖਰੌੜੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

ਪਾਖਰਾ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸੇ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਬੈਠਣ ਦੀ ਚੌਕੜੀ।

ਪਾਖੀਰਾ : ਕੰਧ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਹੱਦਾ।

ਪਾਦ : ਸਿੰਘਾਸਨ, ਹਮੇਸ਼ਗੀ, ਹਿਫਾਜ਼ਤ, ਨਿਗਰਾਨੀ, ਸਮਾਨ: ਚੰਗਾ, ਪੱਕਾ, ਹੰਢਣਸਾਰ; ਵੱਡਾ।

ਪਾਦਾਰ : ਪੱਕਾ, ਬਰਕਰਾਰ, ਅੱਚਲ, ਅਹਿੱਲ; ਸਦਾ; ਤੇਜ਼ ਚਾਲ।

ਪਾਦਾਰੀ : ਨਿਰੰਤਰਤਾ; ਪਕਿਆਈ; ਅਚਲਤਾ, ਸੈਹਨਸ਼ਲੀਤਾ।

ਪਾਦਾਸ਼, ਪਾਦਸ਼ :

ਬਦਲਾ, ਇਵਜ਼, ਬਦੀ ਜਾਂ ਨੇਕੀ ਦਾ ਬਦਲਾ।

ਪਾਦਾਮ : ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੂਛ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਾਲ; ਜਾਲ 'ਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਨਵਰ।

ਪਾਦਾਮਨ : ਕਮੀਜ਼ ਜਾਂ ਚੋਲੇ ਦਾ ਨਿਚਲਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਧਰਤ ਨੂੰ ਛੋਹਦਾ ਹੋਵੇ।

ਪਾਦਰਾਜ : ਸੌਖਾ, ਸੰਤੋਖੀ, ਫੜੀ।

ਪਾਦਰਾਜੀ : ਸ਼ੋਖੀ, ਫੜ੍ਹ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਰ-ਗਿਲ : ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੈਦੀ, ਮਜ਼ਬੂਰ, ਆਜ਼ਾਦ; ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਰ-ਜ਼ਹਰ : ਜ਼ਹਰ ਮੋਹਰਾ, ਜ਼ਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਵਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸਤ : ਉਧਾਰ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਧਾਰ ਲੈਣੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ : (ਪਾਦ ਪਾ = ਤਖਤ + ਸ਼ਾਹ = ਮਾਲਕ = ਤਖਤ ਦਾ ਮਾਲਕ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸੁਲਤਾਨ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਏ-ਚੀਨ, ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਏ-ਖ਼ਤਨ : ਸੂਰਜ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਬਾਦਾ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲਈ ਦੁਆ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੇ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਗਰਦਿਸ਼, ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਗਰਦੀ : ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਜ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ ਪਰ ਨਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਸਰ ਰਸੂਖ ਹਾਲੀ ਜੰਮਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੁਗਗਰਦੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਨਿਮਰੋਜ਼-ਨੀਮ ਰੋਜ਼ : ਸੀਸਤਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਮੁਬਾਰਕ ਆਦਮੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਪਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਪਾਦਸ਼ਾਹਤ : ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਰਾਜ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਕਾਨਾ : ਹਵਾ ਦਾ ਰਸਤਾ, ਖਿੜਕੀ, ਬਾਰੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਿੰਗ, ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਿੰਗਾ : ਚੌਲ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਢੀਕਲੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਮੋਹਲਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਵਾਨ, ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਵਾਨ : ਕਿਸੇ ਸਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ ਨੌਕਰ, ਅਰਦਲੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਾ : ਗਊਆਂ ਦਾ ਵੱਗ, ਖੇਤਿਆਂ ਦਾ ਗਲਾ; ਚਰਾਂਦ; ਲਾਠੀ, ਸੋਟੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦਾ-ਬਾਨ : ਚਰਵਾਹਾ, ਵਾਗੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦੀਰ, ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਦੀਰ : ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲਾਈ ਗਈ ਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਥੰਮ੍ਹੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰ : ਪਿਛਲਾ (ਸਾਲ), ਪਰ (ਪਾਰਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਟੋਟਾ, ਟੁਕੜਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਾਰ : ਪਿਛਲੇ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ (ਸਾਲ), ਪਰਾਰ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਾਵ : ਬੁੱਢੀ ਇਸਤਰੀ; ਕਜ਼ਵੀਨ ਦੇ ਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਚਾ : ਕੱਪੜਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਚਾ ਬਾਫ : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਚਾ-ਬਾਫੀ : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਦੀ ਕਲਾ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ, ਜੁਲਾਹਾਪਣ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਚਾ-ਏ-ਮਫਤੂਲ : ਚਾਂਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਜ਼ਰੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਦਮ : ਕਾਠੀ ਦੀ ਦੁਮਚੀ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਸ : ਮੁਲਕ ਈਰਾਨ, ਫਾਰਸ, ਇਸ ਮੁਲਕ ਦਾ ਏਹ ਨਾਂ ਪਾਰਸ ਪੁੱਤਰ ਪਹਲੂ ਪੁੱਤਰ ਸਾਮ-ਪੁੱਤਰ ਨੂਹ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਖਿਆ ਗਿਆ; ਇਕ ਪੱਥਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੇਕਰ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਛੋਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੋਹਾ ਸੋਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਮਰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ; ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਖੀ, ਦਾਤਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਸੀ : ਪਾਰਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪਾਰਸ ਜਾਂ ਫਾਰਸ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਅਗਨੀ-ਪੂਜ; ਫਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਸੀਯਾਨ : (ਪਾਰਸੀ ਪਾਰਸੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਫਾਰਸ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ, ਈਰਾਨੀ; ਪਾਰਸੀ ਲੋਕ, ਅਗਨੀ-ਪੂਜ।

ਪਾਠਰਗਲ ਪਾਰਸੀ-ਨਾਮਾ : ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ।

ਪਾਸਾ ਪਾਰਸਾ : ਗੁਨਾਹਾਂ (ਪਾਪਾਂ) ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਨੇਕ।

ਪਾਸਾਈ ਪਾਰਸਾਈ : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ, ਨੇਕੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

ਪਾਸੰਗ ਪਾਰਸੰਗ : (=ਪਾਸੰਗ ਪਾਸੰਗ) ਤੱਕੜੀ ਦਾ ਪਾਸਕੂ, ਤੱਕੜੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੱਲੇ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੱਟਾ ਜਾਂ ਪੱਥਰ।

ਪਾਰਗੀ ਪਾਰਗੀ : ਵੇਸਵਾ, ਕੰਜਰੀ; ਵੇਸਵਾ-ਜੀਵਨ, ਵੇਸਵਾਪਣ, ਵਿਭਚਾਰ, ਬਦਕਾਰੀ; ਘੋੜਾ; ਚਬੱਚਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਘਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਜਮ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਰਗੀਨ ਪਾਰਗੀਨ : ਛੋਟਾ ਹੋਜ਼ ਜਾਂ ਚਬੱਚਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਸੋਈ ਜਾਂ ਗੁਸਲਖਾਨੇ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਜਮ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਬੱਚਾ।

ਪਾਰੰਜ ਪਾਰੰਜ : ਇਨਾਮ, ਇਵਜ਼ਾਨਾ, ਰਾਗੀ ਜਾਂ ਕਵੀ ਦਾ ਇਨਾਮ, ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਨਾਮ।

ਪਾਰੰਜਨ ਪਾਰੰਜਨ : ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਹੋਏ ਘੁੰਘਰੂ, ਪੰਜੇਬਾਂ।

ਪਾਰੂ ਪਾਰੂ/ਪਾਰੂਬ : ਬੁੱਢੀ; ਬੁਢੜੀ ਗੋਹਾ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਫੌਹੜਾ।

ਪਾਰਾ ਪਾਰਾ : ਟੋਟਾ, ਰੇਜ਼ਾ, ਭੋਰਾ, ਹਿੱਸਾ; ਰਿਸ਼ਵਤ, ਵੱਢੀ; ਤੋਹਫ਼ਾ, ਸੁਗਾਤ, ਭੇਟਾ, ਪਰਸਾਦ, ਲੋਹੇ ਦਾ ਗੁਰਜ; ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਇਕ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਮਿਠਿਆਈ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, ਸ਼ੱਕਰਪਾਰਾ; ਓਹ ਲੜਕੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਆਰਾਪਣ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਧਾਤ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪਾਰਾ-ਏ-ਤਨ ਪਾਰਾ-ਏ-ਤਨ : ਸਰੀਰ ਦਾ ਅੰਗ, ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

ਪਾਰਾਜਾਹਾ ਪਾਰਾਜਾਹਾ : ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਠਿਕਾਣੇ 'ਤੇ।

ਪਾਰਾ-ਖ਼ਾਰ ਪਾਰਾ-ਖ਼ਾਰ : ਰਿਸ਼ਵਤ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਵੱਢੀ-ਖੋਰ।

ਪਾਰਾ-ਰੋਬ ਪਾਰਾ-ਰੋਬ : ਟਾਕੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤੰਬੂ ਸਿਉਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਜਾਂ ਜੋੜ ਆਦਿ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਤਰਾਂ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ, ਦਰਜੀ; ਮੋਚੀ।

ਪਾਰਾ-ਏ-ਬਰਦ ਪਾਰਾ-ਏ-ਬਰਦ : ਓਹ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੱਟੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਕੁੜਤੇ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਸਿਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਡਰੇ ਦਿਸਣ।

ਪਾਰਾ-ਕਾਰ ਪਾਰਾ-ਕਾਰ : ਸ਼ੋਖ ਤੇ ਚੁਲਬਲਾ; ਸ਼ਰਾਰਤੀ; ਲੁੱਚਾ।

ਪਾਰਯਾ ਪਾਰਯਾ, ਪਾਰਯਾਬ ਪਾਰਯਾਬ : ਓਹ ਖੇਤ ਜੇਹੜਾ ਨਦੀ ਜਾਂ ਨੈਹਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸਿੰਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਸੈਲਾਬਾ।

ਪਾਰੀਨਾ ਪਾਰੀਨਾ : ਪੁਰਾਣਾ।

ਪਾਬ ਪਾਬ : ਨਾਜ਼ਕ, ਸੂਖਮ, ਖ਼ਾਲਸ, ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ।

ਪਾਬਾਜ਼ ਪਾਬਾਜ਼, ਪਾਬਾਰ ਪਾਬਾਰ : ਦਾਈ, ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਚੁੰਘਾਵੀ।

ਪਾਬਾਰ ਪਾਬਾਰ : ਕਿਰਸਾਣਾਂ ਦੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜੁੱਤੀ, ਦੇਸੀ ਜੁੱਤੀ।

ਪਾਬਿਸ਼ ਪਾਬਿਸ਼ : ਖੇਤ ਵਿਚੋਂ ਘਾਹ ਬੂਟੀ ਆਦਿ ਕੱਢਣਾ।

ਪਾਬਨ ਪਾਬਨ : ਪੈਰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ, ਨੱਚਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਪਹਾੜੀ ਬੱਕਰਾ।

ਪਾਬੰਦ ਪਾਬੰਦ : ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਦੇ ਧਰਮ-ਗਰੰਥ 'ਬੰਦ' ਦਾ ਟੀਕਾ।

ਪਾਬਹਰ ਪਾਬਹਰ : (ਪਾਦ ਜ਼ਹਰ ਪਾਦ ਜ਼ਹਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜ਼ੈਹਰ-ਮੋਹਰਾ।

ਪਾਜੇਬ ਪਾਜੇਬ : ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ, ਨੂਪੁਰ।

ਪਾਬਿਸ਼ ਪਾਬਿਸ਼ : ਰੋਣਾ-ਧੋਣਾ, ਚੀਕ ਪੁਕਾਰ, ਵੈਣ, ਸਿਆਪਾ।

ਪਾਬੰਦ ਪਾਬੰਦ : ਚਿਮਟਾ।

ਪਾਬੰਗ ਪਾਬੰਗ : ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ, ਜੁੱਤੀ।

ਪਾਸ ਪਾਸ : ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਪੈਹਰ; ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਲਈ, ਵਾਸਤੇ; ਖ਼ਿਆਲ; ਲਿਹਾਜ਼, ਅਦਬ, ਸਤਕਾਰ; ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ, ਤਰਫ਼ਦਾਰੀ, ਪੱਖਪਾਤ; ਪੈਹਰਾ, ਚੌਕੀ; ਪਰਵਾਨਾ, ਰਾਹਦਾਰੀ।

ਪਾਸ-ਏ-ਖ਼ਾਤਿਰ ਪਾਸ-ਏ-ਖ਼ਾਤਿਰ : ਵਾਸਤੇ, ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਰੱਖਣਾ, ਲਿਹਾਜ਼, ਰਿਆਇਤ।

ਪਾਸਬਾਨ : ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਰਾਖਾ, ਪੈਹਰੇਦਾਰ, ਚੌਕੀਦਾਰ।

ਪਾਸਬਾਨ ਟਾਰਮ ਹਫ਼ਤਮ

ਪਾਸਬਾਨ-ਏ-ਤਾਰਮ-ਏ-ਹਫ਼ਤਮ,

ਪਾਸਬਾਨ-ਏ-ਫਲਕ : ਮੰਗਲ ਤਾਰਾ।

ਪਾਸਬਾਨੀ : ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ, ਰਾਖੀ, ਪੈਹਰੇਦਾਰੀ, ਚੌਕੀਦਾਰੀ।

ਪਾਸਬਜ਼ : ਮਨਹੂਸ ਕਦਮਾਂ ਵਾਲਾ; ਦਲਾਲ, ਦੌਲਾ।

ਪਾਸਬਕ ਕਰਦਨ : ਪੈਰ ਹੌਲੇ ਹੋਣਾ, ਜਣੇਪੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ।

ਪਾਸਿਤਾਨ : ਪੈਹਲਾ, ਪਿਛਲਾ, ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੰਘ ਚੁਕਾ।

ਪਾਸੁਖ : ਜਵਾਬ, ਉਤਰ।

ਪਾਸਦਾਰ : ਤਰਫਦਾਰ, ਲਿਹਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਪੈਹਰੇਦਾਰ।

ਪਾਸਦਾਰੀ : ਰਾਖੀ, ਤਰਫਦਾਰੀ।

ਪਾਸਰਾ : ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਹੜਾ ਮਾਲਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਲੇ ਖਰਚ ਆਦਿ ਲਈ ਵਖਰਾ ਦੇ ਦੇਵੇ।

ਪਾਸਕ, ਪਾਸੁਕ, ਪਾਸ਼ਕ : ਅੰਗੜਾਈ, ਆਕੜ।

ਪਾਸੰਜ, ਪਾਸੰਗ : ਪਾਸਕੂ, ਉਹ ਵੱਟਾ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਆਦਿ ਜੋ ਤੱਕੜੀ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪੱਲੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੌਲੇ ਪੱਲੜੇ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਸਵਾਰ : ਪੈਦਲ।

ਪਾਸ਼ : ਫਟਣਾ, ਪਾਟਣਾ, ਤਿੱਤਰ ਬਿੱਤਰ ਹੋਣਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ, ਛਿੜਕਣ ਵਾਲਾ।

ਪਾਸ਼ ਪਾਸ਼ : ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ, ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ।

ਪਾਸ਼ਾ : ਨਵਾਬ, ਹਾਕਮ, ਆਮਲ, ਸਰਦਾਰ, ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ, ਟੋਲੇ ਦਾ ਮੋਹਰੀ; ਤੁਰਕੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ਪਾਸ਼ਤਾ : ਕਿਵਾੜ ਦੀਆਂ ਚੁਲਾਂ।

ਪਾਸੰਗ : ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਗੁੱਛਾ, ਕੱਕੜੀ ਆਦਿ ਦੇ ਬੀਜ।

ਪਾਸਨਾ : ਅੱਡੀ; ਖਰਬੂਜਾ, ਖੜੀ, ਕੱਕੜੀ, ਤਰਬੂਜ, ਹਦਵਾਣਾ, ਖੀਰਾ, ਬੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਤਰ ਆਦਿ।

ਪਾਸਨਾ ਬੁਰੀਦਾ : ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਡਾਕੂ, ਲੁਟੇਰਾ।

ਪਾਸਨਾ ਕੋਬ : ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅੱਡੀਆਂ ਵੱਢਦਾ ਹੋਇਆ।

ਪਾਸ਼ੋ : ਉੱਠ ਖਲੋ, ਖੜਾ ਹੋ ਜਾ।

ਪਾਸ਼ੋਬ : ਹੇਠ ਉਤਰਨ ਦੀ ਪੌੜੀ।

ਪਾਗਰ : ਉਹ ਬੀਮਾ ਜੋ ਛੱਤ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਛੱਤ ਡਿਗ ਨਾ ਪਵੇ, ਠੁੰਮਣਾ, ਬੀਮੀ।

ਪਾਗੁਰਾ : ਉਹ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਰ ਬੋਹਤ ਸੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਸੋਜ।

ਪਾਗੁੰਦ, ਪਾਗੁੰਦਾ : ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਰੂੰ ਦਾ ਗਾਲਾ, ਗੋਹੜਾ।

ਪਾਗੁਸ਼ : ਗੋਤਾ, ਚੁੱਭੀ, ਡੁਬਕੀ।

ਪਾਛਤਾ : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੇਖਾਂ ਜੋ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਾਜ਼, ਲਗਾਮ, ਆਦਿ ਵਿਚ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਾਛਾਰ : (=ਪਾ ਅਛਾਰ (ਪਾਫ਼ਤਾਰ) ਜੁੱਤੀ, ਪਾਪੋਸ਼, ਖੋਸੇ।

ਪਾਕ : ਸਾਫ਼, ਨਿਰਮਲ, ਖਾਲਸਾ, ਪਵਿਤਰ, ਪਾਵਨ, ਮੁਤਬਰੱਕ; ਪੂਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ, ਅਸਲੇ, ਕਮਾਲ।

ਪਾਕ-ਆਬ : ਨਿਰਮਲ ਜਲ।

ਪਾਕ-ਅਸਲ : ਨੇਕ ਅਸਲੇ ਦਾ।

ਪਾਕਾਨ-ਏ-ਖਿੱਤਾ-ਏ-ਅਵਲ : ਰੱਬ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਜੋ ਰੱਬ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਸ਼ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

ਪਾਕਬਾਜ਼ : ਨੇਕ, ਸੱਚਾ, ਸਾਫ਼; ਸੱਚਾ ਆਸ਼ਕ।

ਪਾਕਬਾਜ਼-ਏ-ਚਰਖ :

ਚੰਦ, ਚਾਨਣੀ।
 ਪਾਕਿਬਾਜ਼ੀ ਪਾਕ-ਬਾਜ਼ੀ : ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਪਵਿਤਰਤਾ।
 ਪਾਕਿਬੂਮ ਪਾਕ-ਬੂਮ : ਪਵਿਤਰ ਧਰਤੀ।
 ਪਾਕਿਬੂਯ ਪਾਕ-ਬੂਯ : ਪਵਿਤਰ।
 ਪਾਕਿਬੀਨ ਪਾਕ-ਬੀਨ : ਪਵਿਤਰਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਕਿਦਾਮਨ ਪਾਕ-ਦਾਮਨ : ਮਸ਼ੂਮ, ਨਿਰਦੋਸ਼, ਬੇਦਾਗ਼, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਚਲਨ।
 ਪਾਕਿਰਾਯ ਪਾਕ-ਰਾਯ : ਨੇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਕਿਰੋ ਪਾਕ-ਰੋ : ਨੇਕ ਚਲਨ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕ-ਸ਼ਾਦ, ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕ-ਸਰਿਸ਼ਤ, ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕ-ਸਰਿਸ਼ਤ, ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕ-ਸਰਿਸ਼ਤ : ਨੇਕ ਅਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕ-ਸ਼ਾਦ : ਪਵਿਤਰ, ਬੇਦਾਗ਼।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕ-ਮਗ਼ਬ : ਠੀਕ ਤੇ ਚੰਗੀ ਅਕਲ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ, ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ : ਸਫ਼ਾਈ, ਪਵਿਤਰਤਾ, ਬੇਗੁਨਾਹੀ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ : ਪਵਿਤਰ, ਸਾਫ਼, ਪਾਕ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ-ਬੂਮ, ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ-ਸਰਿਸ਼ਤ : ਨੇਕ, ਪਵਿਤਰ ਅਸਲੇ ਦਾ, ਨੇਕ ਸੁਭਾ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ-ਪੈਕਰ : ਆਕਰਸ਼ਕ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ-ਖੂ, ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ-ਤੀਨਤ : ਅਸੀਲ, ਨੇਕ ਮਿਜ਼ਾਜ਼।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਕਿਸ਼ਤ-ਸੂਰਤ : ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ।
 ਪਾਕਿਸ਼ਤ ਪਾਲਾ, ਪਾਲਾ ਪਾਲਾਦ : ਓਹ ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜਾ ਕੇ ਜਲੂਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿਠਾ ਸਵਾਰ ਦੇ ਤੌਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ।

ਪਾਲਾਦ : ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ; ਬਦਗੋਈ, ਚੁਗਲੀ; ਚੁਗਲਖੋਰ; ਫ਼ਸਾਦੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
 ਪਾਲਾਰ : ਲਟੈਣ, ਵੱਡਾ ਸ਼ਤੀਰ, ਬੀਮ।
 ਪਾਲਾਸ਼ : ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਚਿਕੜ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਣਾ, ਚਿਕੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਪੈਰ।
 ਪਾਲਾਨ : ਟਾਟ ਜਾਂ ਨਮਦਾ ਜੋ ਭਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗਧੇ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲਾਦੂ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਕਾਠੀ।
 ਪਾਲਾਨੀ : ਭਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਟੱਟੂ; ਪਲਾਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਲਾਵਾਨ, ਪਾਲਾਵਾਨ : ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੀਰਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਛਾਣਨੀ, ਪੋਣੀ।
 ਪਾਲਾਹੰਗ : ਵਾਗ ਡੋਰ; ਸ਼ਿਕਾਰਬੰਦ; ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ, ਅਕਾਸ਼-ਗੰਗਾ।
 ਪਾਲਾਯ : ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
 ਪਾਲਾਯਿਸ਼ : ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਫ਼ਾਈ।
 ਪਾਲੁਗ : ਹਾਥੀ ਦੰਦ, ਸਿੰਛ, ਲੱਕੜ ਆਦਿ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
 ਪਾਲਕਾਨਾ, ਪਾਲਕਾਨਾ : ਉੱਚਾ ਮੈਹਲ, ਉੱਚੀ ਛੱਤ; ਉੱਚਾ ਮਕਾਨ: ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ, ਝਰੋਖਾ, ਉਤਲੀ ਮੰਜਲ, ਬਾਲਾਖਾਨਾ; ਪਾਸਕੂ, ਪਾਸੰਗ, ਖੇਤ ਦੀ ਕਟਾਈ, ਵਾਢੀ।
 ਪਾਲਕੀ : ਚਾਰ ਕਹਾਰਾਂ ਦੇ ਮੋਦਿਆਂ ਤੇ ਚੁਕੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਡੋਲੀ, ਹੰਡੋਲਾ।
 ਪਾਲੰਗ : ਲੰਡਾ, ਲੰਗੜਾ; ਚਮੜੇ ਦੀ ਜੁੱਤੀ; ਛੋਟੀ ਖਿੜਕੀ, ਬਾਰੀ, ਮੰਜਾ; ਪਲੰਘ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫਲ।
 ਪਾਲੰਗਪੋਸ਼ : ਚਾਦਰ, ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਚਾਦਰ।
 ਪਾਲੂ : ਮੋਹਕਾ।
 ਪਾਲੂਦਾ : ਪਾਕ, ਸਾਫ਼, ਪਾਕ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਫ਼ਲੂਦਾ।

ਪਾਲੋਫਰੋਸ਼ ਪਾਲੂਦਾ-ਫਰੋਸ਼ : ਫਲੂਦਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਪਾਲੂਦਾ ਮਗਰ : ਚੇਤੰਨ, ਸਾਵਧਾਨ, ਜਾਗਰੂਕ।
ਪਾਲਹੰਗ : ਵੇਖੋ ਪਾਲਾਹੰਗ।
ਪਾਲੀਥ : ਖੇਤ; ਬਾਗ; ਤਰ, ਕੱਕੜੀ, ਖਰਬੂਜਾ, ਜਾਂ ਹਦਵਾਣੇ ਦਾ ਖੇਤ।
ਪਾਲੀਥਾਨ : ਮਾਲੀ; ਕਿਰਸਾਣ।
ਪਾਲੀਕ : ਪੱਟੀ, ਜਰਾਬ, ਪਤਾਵਾ, ਚਮੜੇ ਦੀ ਜੁੱਤੀ।
ਪਾਮ : (فام) ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਰੰਗ, ਵਾਂਗ, ਵਰਗਾ, ਕਰਜ਼ਾ, ਉਧਾਰ।
ਪਾਮਾਲ : ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਤਾੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਬਾਹ, ਬਰਬਾਦ, ਖਰਾਬ, ਦੁਖੀਆ।
ਪਾਮਾਲੀ : ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ, ਵੀਰਾਨੀ; ਉਜਾੜਾ।
ਪਾਮਰਦ : ਮਦਦਗਾਰ ਸਹਾਇਕ; ਮਜ਼ਬੂਤ, ਤਾਕਤਵਰ, ਅਡੋਲ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਵਾਲਾ।
ਪਾਮਰਦੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਮਦਦ, ਸਮਰਥਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਹਿੰਮਤ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਅਡੋਲਤਾ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ।
ਪਾਨਜਾਹ : ਪੰਜਾਹ (੫੦)।
ਪਾਨਜ਼ਦਾ : ਪੰਦਰਾਂ (੧੫)।
ਪਾਨਜ਼ਦਹਮ : ਪੰਦਰਵਾਂ।
ਪਾਨਜ਼ਦਾ-ਸਾਲਗੀ : ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ।
ਪਾਨਸਦ : ਪੰਜ ਸੌ (੫੦੦)।
ਪਾਨਸਦੀ-ਬਾਤ : ਇਕ ਮਨਸਬ (ਪਦ) ਜੋ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਮਨਸਬ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਨ।
ਪਾਨਾ : ਲੱਕੜ ਦਾ ਟੋਟਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਰਖਾਣ, ਮੋਚੀ, ਆਦਿ ਠੋਕਣ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਫਾਨਾ, ਪੱਚਰ।
ਪਾਨੀਦ, ਪਾਨੀਥ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ, ਚਿਟੀ ਖੰਡ ਦੀ

ਮਿਠਿਆਈ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਲਵਾ।
ਪਾਵ : ਪੈਣਾ, ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਪੈਰ।
ਪਾਵਪਰ : ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਕਾਰ।
ਪਾਵਚਕ : ਗਾਂ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਗੋਹਾ, ਏਰਨਾ।
ਪਾਵਰੰਜਨ : ਨੂਪੁਰ, ਝਾਂਜਰ, ਪਜੇਬ।
ਪਾਹੰਗ, ਪਾਹੰਗੇ, ਪਾਹੰਗਾ : ਪਾਸੰਗ, ਪਾਸਕੂ; ਨੂਪੁਰ, ਮੌਜਾ, ਜੁਤੀ, ਛੋਟੀ ਬਾਰੀ।
ਪਾਯ : ਪੈਰ; ਪੈਰ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਪਗਡੰਡੀ; ਟਾਕਰਾ; ਸ਼ਕਤੀ, ਜ਼ੁੰਮਾ; ਪਾਸ, ਕੋਲ; ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ, ਪਕਿਆਈ, ਥੱਲਾ, ਨੀਂਹ।
ਪਾਯ ਆਂ ਨਦਾਰਦ : ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਕਿੱਥੇ।
ਪਾਯਾਬ : ਸ਼ਕਤੀ, ਥੱਲਾ, ਨਦੀ ਜਾਂ ਸਾਗਰ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ਪਾਣੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।
ਪਾਯ-ਅਫਜ਼ਾਰ, ਪਾਯ-ਔਜ਼ਾਰ : ਜੁੱਤੀ, ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਪੈਰ ਫੱਟੀ।
ਪਾਯਾਨ : ਅੰਤ।
ਪਾਯਾਨ-ਏ-ਕਾਰ : ਆਖਰਕਾਰ, ਅੰਤ ਨੂੰ, ਅਖੀਰ।
ਪਾਯਾਨ-ਏ-ਮਾਹੀ : ਪੁਰ ਹੇਠ ਤਕ, ਪਤਾਲ ਤਕ।
ਪਾਯਬਾਫ : ਜੁਲਾਹਾ।
ਪਾਯ-ਬਰ-ਪਾਯ-ਬਰ-ਪਾਯ-ਨਿਹਾਨ, ਪਾਯ-ਬਰ-ਪੈਨਿਹਾਨ, ਪਾਯ-ਬਰ-ਜਾਮਾਨਦਨ : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਪਿਛੇ ਟੁਰਨਾ।
ਪਾਯ-ਬਸਤ : ਕੈਦੀ; ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ; ਨੀਂਹ।
ਪਾਯ-ਬਸਤਾ : ਕੈਦ ਵਿਚ; ਬੇਕਾਰ, ਵੇਹਲਾ।

ਪਾਯੋਂਬੰਦ ਪਾਯ-ਬੰਦ : ਕੈਦੀ।

ਪਾਯੋਂਬੰਦੀ ਪਾਯ-ਬੰਦੀ : ਬੇੜੀ, ਜੰਜੀਰ।

ਪਾਯੋਂਪੁਸਤ ਪਾਯ-ਏ-ਪਸਤ : ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਤਾੜਿਆ।

ਪਾਯੋਂਪੁਲ ਪਾਯ-ਏ-ਪੁਲ : ਪੌੜੀ ਕੋਲ, ਪੌੜੀ ਹੇਠ।

ਪਾਯੋਂਪੁਲ ਪਾਯ-ਏ-ਪੁਲ : ਹਾਥੀ ਦਾ ਪੈਰ; ਹਥਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰ; ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

ਪਾਯੋਂਤਾਬ ਪਾਯ-ਏ-ਤਾਬ : ਜ਼ੁਰਾਬ, ਪਤਾਵਾ, ਪੱਟੀ।

ਪਾਯੋਂਤਾਸਰ ਪਾਯ-ਤਾ-ਸਰ : ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤਕ, ਸਾਰਾ, ਕੁਲ।

ਪਾਯੋਂਤਖਤ ਪਾਯ-ਏ-ਤਖਤ : ਰਾਜਧਾਨੀ।

ਪਾਯੋਂਤਰਸਾ ਪਾਯ-ਏ-ਤਰਸਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਸੁਰਾਹੀ।

ਪਾਯੋਂਤੋਗ ਪਾਯ-ਏ-ਤੋਗ : ਫੌਜ ਦੀ ਝੰਡੇ ਬਰਦਾਰੀ ਦੀ ਪਦਵੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ।

ਪਾਯੋਂਜਾਮਾ ਪਾਯ-ਏ-ਜਾਮਾ : ਪਜਾਮਾ।

ਪਾਯੋਂਚਾਲ ਪਾਯ-ਏ-ਚਾਲ : ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਖੱਡੀ, ਕਰਗਾਹ।

ਪਾਯੋਂਪਾਯਰਾ : ਸਲਵਾਰ ਪਜਾਮਾ।

ਪਾਯੋਂਹੌਜ਼ ਪਾਯ-ਏ ਹੌਜ਼ : ਬਦਨਾਮੀ ਦੀ ਥਾਂ।

ਪਾਯੋਂਖਾਨਾ ਪਾਯ-ਏ ਖਾਨਾ : ਪਖਾਨੇ ਦੀ ਥਾਂ।

ਪਾਯੋਂਦਾਰ ਪਾਯ-ਦਾਰ : ਠੇਹਰ, ਸਥਿਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ; ਪੱਕਾ, ਹੰਦਣਸਾਰ, ਮਜ਼ਬੂਤ; ਘੋੜਾ; ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਕ ਸਿਫਾਤੀ ਨਾਮ।

ਪਾਯੋਂਦਾਨ ਪਾਯਦਾਨ : ਮਜ਼ਲਸ ਦੀ ਅਖੀਰਲੀ ਪਾਲ ਜਿਥੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਲਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਗੱਡੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਤਖਤਾ; ਨਿਗਰਾਨ, ਜ਼ਾਮਨ; ਰੋਹਣ, ਗਿਰਵੀ, ਗੈਰਣੇ; ਦੂਤਾਗਰੀ।

ਪਾਯੋਂਦਰ ਪਾਯ-ਦਰ : ਕਿਵਾੜ ਦੀ ਚੁਲ।

ਪਾਯੋਂਦਰਗਿਲ ਪਾਯ-ਦਰ-ਗਿਲ : ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਹੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਪਾਯੋਂਰੰਜ ਪਾਯ-ਰੰਜ : ਸਨੇਹਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਨਾਮ, ਇਵਜ਼ਾਨਾ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ।

ਪਾਯੋਂਜ਼ਾਰ ਪਾਯਜ਼ਾਰ : ਜੁੱਤੀ।

ਪਾਯੋਂਜ਼ੋਬ ਪਾਯਜ਼ੋਬ : ਨੂਪੁਰ, ਝਾਂਜਰ।

ਪਾਯੋਂਸਖਨ ਪਾਯ ਸਖਨ : ਕਲਾਮ ਦਾ ਜ਼ੋਰ।

ਪਾਯੋਂਪਾਯਕ ਪਾਯਕ : ਕਾਸਦ, ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਹਰਕਾਰਾ, ਪਿਆਦਾ।

ਪਾਯੋਂਕਾਰ ਪਾਯ-ਕਾਰ : ਪਾਕਾਰ, ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਸਾਲੇ ਦਾ ਵੇਰ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਯੋਂਕਾਸ਼ਤ ਪਾਯ-ਕਾਸ਼ਤ : ਓਹ ਕਿਸਾਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਵਾਹੀ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ।

ਪਾਯੋਂਕਲਾਗ ਪਾਯ-ਏ-ਕੁਲਾਗ : ਭੈੜੀ ਤੇ ਟੁੱਟੀ ਫੁੱਟੀ ਲਿਖਤ ਜੋ ਪੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਾਯੋਂਕੋਬੀ ਪਾਯਕੋਬ, ਪਾਯਕੋਬੀ : ਨਾਚਾ, ਨੱਚਣਾ।

ਪਾਯੋਂਗਾਹ ਪਾਯਗਾਹ : ਹਿੰਮਤ, ਤਾਕਤ; ਦਰਜਾ, ਮਰਤਬਾ; ਅਸਲ, ਤਵੇਲਾ।

ਪਾਯੋਂਮਾਯਾਨ ਪਾਯ-ਮਾਯਾਨ : ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਸ ਰਸਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖੜ ਕੇ ਕੰਨ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਮਾਫੀ ਮੰਗਣਾ।

ਪਾਯੋਂਮਾਲ ਪਾਯਮਾਲ : ਪਾਮਾਲ।

ਪਾਯੋਂਮਾਲੀ ਪਾਯਮਾਲੀ : ਪਾਮਾਲੀ।

ਪਾਯੋਂਮਰਦ ਪਾਯਮਰਦ : ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ; ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਪਾਯੋਂਮਰਦੀ ਪਾਯਮਰਦੀ : ਸਹਾਇਤਾ; ਸਿਫਾਰਸ਼, ਬਲ, ਸ਼ਕਤੀ।

ਪਾਯੋਂਮੁਰਦ ਪਾਯਮੁਰਦ : ਕਾਸਦਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ।

ਪਾਯੋਂਪਾਯਦਾ ਪਾਯਦਾ : ਪੱਕਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ।

ਪਾਯੋਂਪਾਯਾ : ਰੁਤਬਾ, ਦਰਜਾ, ਕਦਰ, ਸਤਕਾਰ, ਨੀਂਹ, ਪੌੜੀ, ਸ਼ਗਿਰਦ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ।

ਪਾਯੋਂਪਾਯਾ-ਏ-ਹੌਜ਼ ਪਾਯਾ-ਏ-ਹੌਜ਼ : ਬਦਨਾਮੀ; ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ।

ਪਾਯੋਂਪਾਯਦਾਰ ਪਾਯਦਾਰ : ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ।

ਪ੍ਰਸਤਾ ਗਾਵ : ਓਹ ਗਰਮ
ਪਾਣੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਵਾਈਆਂ ਘੋਲ ਕੇ
ਬੀਮਾਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲ-ਹਾਰਾਂਦਾ ਪਰਾਗੰਦੇ
ਪਰਾਗੰਦਾ ਪਰਾਗੰਦੇ
ਪਰਾਗੰਦਾ ਪਰਾਗੰਦੇ
ਪਰਾਗੰਦੀ ਪਰਾਗੰਦੀ :
ਹਾਲ, ਖਿੱਲਰਿਆ ਹੋਇਆ

ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ (ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ ਦਾ ਬੈਠਵਰਨ) ਖਿੰਡੇ-ਪੁੰਡੇ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਲੋਹੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਜੋ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ, ਲੋਹ-ਟੋਪ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਜੋਹਰਦਾਰ ਫੋਲਾਦ, ਚੰਗੇ ਫੋਲਾਦ ਦੀ ਤਲਵਾਰ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ (ਇਕ ਮਾਪ) ਭਰ ਗਿਆ, ਬਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਭਰ ਗਿਆ, ਸੁਆਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਅੰਤ ਆ ਗਿਆ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਓਹ ਲੱਕੜ ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਲ, ਹੋੜਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਨਾਮ, ਅਬਰਾਹਮ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ, **ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ**, **ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ**, **ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ**, **ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ** : ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਘਰ, ਠੰਢਾ ਮਕਾਨ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਕੰਨ ਖਜ਼ੂਰਾ, ਖੰਜ ਖੰਜੂਰਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਟਪਾਉਣਾ, ਡਿਗਣਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਡਿਗਣਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੀਰ ਓਹ ਵਿਥ ਜੋਹੜੀ ਤੀਰ ਦੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਵੱਜਣ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੀਰ ਦੀ ਮਾਰ; ਸੁੱਟਣਾ, ਚਲਾਉਣਾ (ਤੀਰ), ਛਾਲ, ਚਮਕ, ਦਮਕ, ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਸ਼ਾਨਚੀ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : (ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ ਦਾ ਬੈਠਵਰਨ) ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਚੁਗਲੀ, ਨਿੰਦਾ।

ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਪੱਛਮੀ ਯੂਰਪ ਦੇ ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਪੁਤਗੀਜ਼ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜੋ ਸਤ (੭) ਵਾਰੀ ਕਸ਼ੀਦ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸੱਤ-ਅੱਗੀ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਮਕ, ਕਿਰਨ, ਅਕਸ, ਪਰਛਾਵਾਂ, ਛਾਯਾ, ਆਫ਼ਤ, ਸਦਮਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਖੰਜਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਮੁੱਠਾ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਦਸਤਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਝੰਡੇ ਜਾਂ ਝੰਡੀ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਫੱਰਾ, ਫਰੇਰਾ; ਮੱਥੇ ਦੀਆਂ ਲਿਟਾਂ, ਚੁਲਫ਼।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ, ਕੱਪੜਾ, ਅਖਬਾਰ, ਚਿੱਠੀ, ਰੁੱਕਾ, ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਟੇਢਾ, ਬਾਗ਼ ਜਾਂ ਖੇਤ ਦੀ ਵਾੜ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਵਾੜ ਬਣਾਉਣਾ, ਵਾੜ ਗੱਡਣਾ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਜੜਤਕਾਰੀ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਤਿਉੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਓਹ ਖੇਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੰਨ ਬੋਹਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਪਜਾਊ ਧਰਤ, ਚੰਗੀ ਫ਼ਸਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਸੰਘਣੀ ਖੇਤੀ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਚੌਕਸ, ਖਬਰਦਾਰ, ਸੰਭਲ ਕੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਬੋਹਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗਾਲੜੀ, ਗੱਪੀ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਲੜਾਈ, ਅਣਬਣ, ਭੱਟ, ਝਗੜਾ, ਜੰਗ।
ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ : ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ-ਖ਼ਰ, ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ-ਖ਼ਾਹ, ਪ੍ਰਾਗ੍ਧਾਨ-ਖ਼ੁਰ,

ਪਰਦਾਸੀ : ਪਰਦੇ 'ਚ ਰੈਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ

ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਖਮ-ਏ-
 ਆਹਨ : ਅਸਮਾਨ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਦੁਖਾਨੀ :
 ਅੰਨ੍ਹੇਰੀ ਰਾਤ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਬੰਬੂਰ :
 ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਪਰਦਾ, ਰਾਗ ਦੀ ਸੁਰ, ਇਕ
 ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜਾਲੀਦਾਰ ਬੁਰਕਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਬੰਬੂਰੀ :
 ਅਸਮਾਨ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਅਨਕਬੂਤ : ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ,
 ਅੱਖ ਦਾ ਇਕ ਪਰਦਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਕਸ਼ਾਕਸ਼ :
 ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਪਰਦਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕੀਨ :
 ਕਾਲਾ ਰੁਮਾਲ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਨਾਮੂਸੀ :
 ਇੱਜ਼ਤ, ਸ਼ੌਹਰਤ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੱਕਾਸ਼ੀ :
 ਤਸਵੀਰ, ਚਿੱਤਰ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੀਲਗੂਨ,
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਹਫਤ ਰੰਗ :
 ਅਸਮਾਨ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-
 ਨੀਲੋਫਰੀ : ਜੇਹੜਾ ਅੱਖਾਂ ਦੁਖਣ ਵੇਲੇ ਅੱਖਾਂ
 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਆਰਾਯ : ਰਾਗ ਰੰਗ,
 ਰੰਗ ਤਮਾਸ਼ਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਬਾਜ਼ : ਰਾਗੀ,
 ਗਵਈਆ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਬਰ-ਅੰਦਾਜ਼ :
 ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਣਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਪੋਸ਼ : ਭੇਤ ਛੁਪਾਉਣ
 ਵਾਲਾ, ਰਾਜਦਾਰ, ਐਥਾਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ
 ਵਾਲਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਦਾਰ : ਪਰਦਾ-ਪੋਸ਼,
 ਦਰਬਾਨ।

ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਏ-ਫਲਕ : ਚੰਦ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ ਦਰੀਦਨ : ਪਰਦਾ
 ਪਾੜਨਾ, ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਰਾਜ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਦਰ : ਪਰਦਾ ਪਾੜਨ
 ਵਾਲਾ, ਕਾਮੀ, ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਦਰੀਦਗੀ :
 ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਸਾਜ਼ : ਪਰਦੇ ਬਣਾਉਣ
 ਵਾਲਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਸਰਾ : ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ,
 ਗਵਈਆ, ਰਾਗੀ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ :
 ਗਵਈਆ, ਸਿਆਣਾ, ਅਧਿਆਤਮਵਾਦੀ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਫਾਸ਼ : ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਣ
 ਵਾਲਾ, ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਕਸ਼ : ਪਰਦਾ ਸੁੱਟਣਾ
 ਵਾਲਾ, ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਗਾਹ : ਥੀਏਟਰ, ਰੰਗ
 ਮੰਚ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ ਗਲੀਮ : ਇਕ
 ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਚੋਰ ਆਦਿ ਰਾਤ
 ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਨਾ
 ਸਕੇ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਨਸ਼ੀਨ : ਪਰਦੇ
 ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ, ਲੁਕੀ ਹੋਈ
 ਵਸਤੂ, ਸੈਨਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਹਦੀ
 ਆਦਮੀ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ-ਨਸ਼ੀਨੀ :
 ਤਿਆਗਮਈ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ, ਪਰਦੇ 'ਚ
 ਬੈਠਣਾ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪਰਦਾ : (ਪਰਦਹ ਪ੍ਰੋਣੁ ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਪਰਦੇ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪ੍ਰੋਣੁ : ਦਵਾਤ ਦਾ ਸੂਫੂ, ਚਾਦਰ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪ੍ਰੋਣੁ : ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ, ਲੀਰ, ਕਾਤਰ,
 ਦਵਾਤ ਦੀ ਸੂਫੂ।
 ਪ੍ਰੋਣੁ ਖਮ ਅਹਨ ਪ੍ਰੋਣੁ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਉਤੇ ਪਾਉਣ ਜਾਂ

ਲਟਕਾਉਣ ਦਾ ਪਰਦਾ।
ਪ੍ਰਸਾ : ਪੁਰਸਾ, ਪ੍ਰਸਾਨ : ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਤਮ ਪੁਰਸੀ, ਅਫਸੋਸ ਕਰਨਾ।
ਪ੍ਰਸਾਲ : ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ, ਪਾਰ ਸਾਲ।
ਪ੍ਰਸਤਾਰ : ਪੁਜਣ ਵਾਲਾ, ਪੁਜਾਰੀ, ਨੌਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ, ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਸਤਾਰਾਨ-ਏ-ਖਜ਼ਾਲ : ਲੇਖਕ, ਕਵੀ, ਨਜ਼ਮੀ।
ਪ੍ਰਸਤਨ : ਪੁਜਣਾ, ਭਗਤੀ ਕਰਨਾ।
ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ : ਪੁਜਾ, ਭਗਤੀ, ਬੰਦਗੀ।
ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ ਖਾਨਾ, **ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ਗਾਹ** : ਪੁਜਾ ਘਰ।
ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ਗਰੀ : ਪੁਜਾ ਕਰਨਾ, ਭਗਤੀ ਕਰਨਾ।
ਪ੍ਰਸਤਗਾਰੀ : ਗੁਲਾਮੀ।
ਪ੍ਰਸਤੰਦਾ : ਪੁਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਗਤ।
ਪ੍ਰਸਤਾ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
ਪ੍ਰਿਸਤਾ : ਗੋਲੀ, ਬਾਂਦੀ, ਨੌਕਰਾਣੀ।
ਪ੍ਰਸਤੀਦਨ : ਪੁਜਣਾ, ਭਗਤੀ ਕਰਨਾ, ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ।
ਪ੍ਰਸਿਸ਼ : ਪੁੱਛਣਾ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ; ਬੀਮਾਰਪੁਰਸੀ; ਮਾਤਮਪੁਰਸੀ।
ਪ੍ਰਸੁਕ : ਨਿਓਲਾ।
ਪ੍ਰਸੁਮ : ਰੋਟੀ ਦੇ ਪੇੜੇ ਨੂੰ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁੱਕਾ ਆਟਾ ਤਾਂ ਜੋ ਓਹ ਵੇਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਲੇਬਣ।
ਪ੍ਰਸਾ : ਗਰੀਬੀ, ਕੰਗਾਲੀ।
ਪ੍ਰਸਾ : ਹਾਲ ਪੁੱਛਣਾ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ; ਮਾਤਮਪੁਰਸੀ, ਅਫਸੋਸ ਕਰਨਾ।
ਪ੍ਰਸਾਗਾਹ : ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪ੍ਰਸਿਆਵਸ਼ : ਇਕ ਅਸਮਾਨੀ ਸ਼ਕਲ ਜੋ ਛੱਬੀ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ 'ਰਾਸੁਲ ਗੁਲ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਇਕ ਘਾਹ ਵਰਗੀ ਦਵਾ ਦੀ ਬੂਟੀ ਜਿਸ ਦੀ ਡੰਡੀ ਪਤਲੀ ਕਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪੱਤੇ ਹਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਪ੍ਰਸਿਆਵਸ਼ਾ : ਪ੍ਰਸਿਆਵਸ਼, ਦਵਾ ਦੀ ਬੂਟੀ, ਰਾਜ ਹੰਸ।
ਪ੍ਰਸੀਦਨ : ਪੁੱਛਣਾ।
ਪ੍ਰਸੀਦਨੀ : ਪੁੱਛਣਯੋਗ।
ਪ੍ਰਿਸ਼ : ਉਡਣਾ, ਉਡਾਣ।
ਪ੍ਰਸ਼ਕਿਸਤਾ : ਟੁਟੇ ਹੋਏ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲਾ, ਮਜਬੂਰ, ਬੇਬਸ।
ਪ੍ਰਸ਼ਿਗਲ : ਬਰਸ਼ਗਲ, ਬੱਦਲ ਭਰਿਆ ਅਸਮਾਨ; ਵਰਖਾ ਹੁੱਤ।
ਪ੍ਰਸ਼ੀਰ : ਦੁੱਧ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
ਪ੍ਰਤਾਸ : ਤਾਤਾਰ ਦੇ ਇਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ; ਉਥੋਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।
ਪ੍ਰਗੁਲ : ਅੱਧ-ਕੁੱਟੀ ਕਣਕ ਜਾਂ ਜੌਂ, ਜਾਂ ਕਣਕ ਦਾ ਦਲੀਆ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਲਵਾ।
ਪ੍ਰਗੁਨਾ : ਗੰਦਾ, ਕੋਝਾ, ਭੱਦਾ।
ਪ੍ਰਕਾਜ਼ਾ : ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਲਮ, ਬੁਰਸ਼, ਕੁਚੀ।
ਪ੍ਰਕ : ਲੱਕੜਾਂ ਤੋੜਨ ਜਾਂ ਬਾਲਣ ਵੇਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਤਿੜਤਿੜ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
ਪ੍ਰਕਾਰ : ਲੋਹੇ ਆਦਿ ਦੀ ਦੋ-ਸ਼ਾਖੀ-ਕਲਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਲ ਦਾਇਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਕਾਰ, ਵਡੀ ਪਰਕਾਰ; ਗੋਲ ਦਾਇਰਾ, ਚੱਕਰ; ਜ਼ਮਾਨਾ।
ਪ੍ਰਕਾਰ : ਚਲਾਕ, ਤੇਜ਼ ਤਰਾਰ, ਚਲਦਾ ਪੁਰਜ਼ਾ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ; ਮੋਟਾ, ਗਾੜ੍ਹਾ, ਸੰਘਣਾ।
ਪ੍ਰਕਾਰੀ : ਮੁਟਾਈ, ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ, ਚਲਾਕੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ।

ਪ੍ਰਕਾਰੇ *ਪਰਕਾਰਾ* : ਟੁਕੜਾ।
ਪ੍ਰਕਾਮ *ਪਰਕਾਮ* : ਬੱਚਾ-ਦਾਨੀ।
ਪ੍ਰਕਾਨ *ਪਰਕਾਨ* : ਅਗਿਆਨ, ਜਹਾਲਤ; ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰੁੱਤਰ ਹੋਣਾ।
ਪ੍ਰਕਾਵਿਸ਼ *ਪਰਕਾਵਿਸ਼* : ਰੁਖਾਂ ਦਾ ਛਾਂਗਣਾ, ਕਾਂਟ-ਛਾਂਟ।
ਪ੍ਰਕਾਹ *ਪਰਕਾਹ (ਪਰ-ਏ-ਕਾਹ)*, **ਪ੍ਰਕਮ** *ਪਰਕਮ* : ਤੁੱਛ ਵਸਤੂ, ਤੀਲੇ ਬਰਾਬਰ।
ਪ੍ਰਗਾਰ *ਪਰਗਾਰ*, **ਪ੍ਰਗਾਰੇ** *ਪਰਗਾਰਾ*, **ਪ੍ਰਗਾਲ** *ਪਰਗਾਲ* : ਵੇਖੇ ਪਰਕਾਰ।
ਪ੍ਰਗਰ *ਪਰਗਰ* : ਜੜਾਉ, ਹੱਸ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਗਲ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਇਹ ਘੋੜੇ ਜਾਂ ਹਾਥੀ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੜਾਉ ਕੰਠਾ।
ਪ੍ਰਗਨਾ *ਪਰਗਨਾ* : ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ, ਤੈਹਸੀਲ, ਇਲਾਕਾ ਇਤਰਾਂ ਤੇ ਸੁਰੰਧੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕੱਬ, ਅਰਗਜ਼ਾ।
ਪ੍ਰਗਨਾਦਾਰ *ਪਰਗਨਾਦਾਰ* : ਪਰਗਨੇ ਦਾ ਹਾਕਮ।
ਪ੍ਰਗੋ *ਪਰਗੋ* : ਬੋਹਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ, ਗਲਾਧੜ।
ਪ੍ਰਗੂਕ *ਪਰਗੂਕ* : ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ, ਅਟਾਰੀ, ਹਸਪਤਾਲ; ਸਰਾਂ।
ਪ੍ਰਗੋਰ *ਪਰਗੋਰ* : ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਗੁਣਵਾਨ।
ਪ੍ਰਮਾਸ *ਪਰਮਾਸ* : ਜਾਣਨਾ, ਛੇਹਣਾ, ਹੱਥ ਲਾਉਣਾ; ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ; ਖਲਾਸੀ ਹੋਣੀ; ਖਲਾਸੀ, ਮੁਕਤੀ।
ਪ੍ਰਮਾਨ *ਪਰਮਾਨ* : = ਫਰਮਾਨ, ਅਦੇਸ਼, ਹੁਕਮ।
ਪ੍ਰਮਾਹ *ਪਰਮਾਹ*, **ਪ੍ਰਮਾ** *ਪਰਮਾ* : ਲੱਕੜ ਆਦਿ ਵਿਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਬਰਮਾ।
ਪ੍ਰਮਗਸ *ਪਰ-ਏ-ਮਗਸ* : ਮੱਖੀ ਦਾ ਪਰ, ਇਕ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਥਿਆਰ; ਜੌਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਬਰੀਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
ਪ੍ਰਮਨਿਸ਼ *ਪਰਮਨਿਸ਼* : ਵੱਡਾ; ਅਭਮਾਨੀ।

ਪ੍ਰਮੂ, **ਪ੍ਰਮੂਜ਼**, **ਪ੍ਰਮੁਜ਼** : ਉਮੀਦ, ਆਸ; ਸ਼ੈਹਦ ਦੀ ਮੱਖੀ।
ਪ੍ਰਮੁ *ਪਰ-ਮਯ* : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਗੂਰ।
ਪ੍ਰਨ *ਪਰਨ*, **ਪ੍ਰਨਾ** *ਪਰਨਾ* : ਵੇਖੇ ਪਰਵੀਨ ਸੱਤ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਝੁਮਕਾ; ਸੱਤ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ; ਚੰਦ ਦਾ ਇਕ ਗਰੈਹ।
ਪ੍ਰਨਜ *ਪਰੰਜ* : ਕਣਕ ਵਰਗਾ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਇਕ ਅਨਾਜ।
ਪ੍ਰਨਦ *ਪਰੰਦ* : ਸੱਤ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਝੁਮਕਾ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਚਾਦਰ; ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਤਾਜ਼ਾ ਉਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸਬਜ਼ਾ; ਜੌਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ, ਸ਼ਾਹੀ ਝੰਡਾ।
ਪ੍ਰਨਦਾਖ *ਪਰੰਦਾਖ* : ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਚਮੜਾ, ਬੱਕਰੇ ਦੀ ਖੱਲ।
ਪ੍ਰਨਦਕ *ਪਰੰਦਕ* : ਪਹਾੜੀ, ਪਹਾੜ ਦੀ ਟੀਸੀ।
ਪ੍ਰਨਦੋਸ਼ *ਪਰੰਦੋਸ਼* : ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ; ਪਿਛਲੀ ਤੋਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ।
ਪ੍ਰਨਦੇ *ਪਰੰਦੇ*, **ਪ੍ਰਨਿੰਦਾ** : ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ।
ਪ੍ਰਨਦੀਨ *ਪਰੰਦੀਨ* : ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।
ਪ੍ਰਨੰਗ *ਪਰੰਗ* : ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚਮਕ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਜੌਹਰ; ਜੌਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ।
ਪ੍ਰਨਮ *ਪਰਨਮ* : ਨਮੀ ਨਾਲ ਭਰੀ। ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੱਜਲ, ਅੱਥਰੂਆਂ-ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ।
ਪ੍ਰਨੂ, **ਪ੍ਰਨੂਨ** *ਪਰਨੂਨ* : ਕੱਢੀ ਹੋਈ ਸਿਲਕ, ਫੁਲਦਾਰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਬਰੀਕ ਕੱਪੜਾ।
ਪ੍ਰਨਿਆਨ *ਪਰਨਿਆਨ* : (ਪ੍ਰਨੂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥਕ) ਫੁਲਦਾਰ ਬਰੀਕ ਰੇਸ਼ਮ।
ਪ੍ਰਨਿਆਨ-ਖੂਯ *ਪਰਨਿਆਨ-ਖੂਯ* : ਖੂਜ-ਦਿਲ; ਦਿਲ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਨਿਆਨੀ-ਬਨਕਸ਼ *ਪਰਨਿਆਨੀ-ਬਨਕਸ਼* : ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮ।
ਪ੍ਰਨੀਖ *ਪਰਨੀਖ* : ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਸਿਲ।

ਪ੍ਰਨਿਸ਼ ਪੁਰਨੀਸ਼ : ਵਿੱਡ-ਪੀੜ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾ : ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ, ਅਰਾਮ, ਸੁਖ; ਸ਼ਕਤੀ; ਰੁਚੀ, ਪਰਤਪਾਲਨਾ; ਡਰ, ਕਬਜ਼ਾ, ਪਕੜ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਰ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਰਾ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਰੀ : ਮੋਟਾ ਤਾਜ਼ਾ, ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਖੁਬ ਖੁਆ ਪਿਆ ਕੇ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦੇ; ਹਵਾਦਾਰ ਕਮਰਾ; ਚੁਬਾਰਾ, ਛੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ; ਰੋਗੀ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਬ; ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਦਾਰ ਘਰ; ਖਜ਼ਾਨਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਸ : ਉੱਡਣਾ, ਉਡਾਣ, ਧਨ ਮਾਲ ਨਛਾਵਰ ਕਰਨਾ; ਅਕਸ, ਨੂਰ; ਪੰਛੀ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ; ਅਧਿਆਤਮਕ-ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸੈਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਸ-ਏ-ਚਸਮ : ਅੱਖ ਦਾ ਫਰਕਣਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਸ਼ : ਓਹ ਖਾਣਾ ਜੋ ਸਫ਼ਰ, ਸੈਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦੇ; ਤੇਸ਼ਾ, ਹਲੂਫ਼ਾ; ਸੁਹਾਗ-ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਲੀ ਹੋਈ ਅੱਗ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਸ : ਹੱਥ ਨਾਲ ਮਲਣਾ; ਛੋਹ; ਜਾਣਨਾ; ਵੇਹਲ ਮਿਲਣਾ; ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ; ਮੁਕਤੀ; ਵੇਹਲ, ਅਰਾਮ; ਡਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਸ਼ : ਬੇਪਰਵਾਹ, ਗਾਫ਼ਲ, ਬੇਖਬਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਕ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਗ : ਰਾਖਾ, ਚੌਕੀਦਾਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨ : ਰੇਸ਼ਮ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਚਰਖੀ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨਾ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨਾ : ਪਤੰਗਾ; ਉਡਣ ਵਾਲਾ ਕੀੜਾ, ਹਾਕਮ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ; ਆਗਿਆ-ਪੱਤਰ, ਸਨਦ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨੀ : ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨਗੀ : ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨਜਾਤ : (ਪਰਵਾਨਾ

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨਾ) ਹੁਕਮਨਾਮੇ, ਅਦੇਸ਼, ਆਗਿਆ ਪੱਤਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਾਨਕ : ਇਕ ਨਿਕਾ ਜੇਹਾ ਜਾਨਵਰ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ; ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰ-ਉ-ਬਾਲ, ਪ੍ਰੋ ਪਰ-ਉ-ਪਾਯ : ਪੰਛੀ ਦੇ ਉੱਡਣ ਦੇ ਖੰਡ, ਸਮਰਥਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰ : ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਸੰਜਾਫ਼।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਦਨ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰੀਦਨ : ਪਾਲਣਾ, ਪਰਵਰਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਦਕਾਰ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਦਗਾਰ : ਪਰਵਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਲਣਹਾਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਦਗੀ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਦਨੀ : ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ; ਖੁਰਾਕ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਦਾ : ਪਾਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਵਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਿਸ਼ : ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਿਸ਼-ਆਮੋਸ਼ਤਾ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਿਸ਼-ਆਮੋਸ਼ : ਨਬੀ, ਵਲੀ, ਕਵੀ, ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਗੁਰੂ, ਮੁਰਸ਼ਦ; ਧਰਮ-ਜੁਧ ਵਿਚ ਰੁਝਿਆ ਹੋਇਆ; ਰੱਬ, ਖੁਦਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਰਿਸ਼ : ਪਿੱਤ ਦੇ ਦਾਣੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨ ਖੁਰਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਿੱਤ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵਨ : (ਪਰਵਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਰੇਸ਼ਮ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਚਰਖੀ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵੰਦਾ, ਪ੍ਰੋ ਪਰਵੰਦਾ : ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਗੰਦ, ਗਠੜੀ, ਬੁਚਕਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਵੇਬ : ਵਿਜੇਤਾ, ਸਫਲ, ਪਰਵੀਣ, ਸੱਤ ਤਾਰੇ; ਸਾਹਸ; ਖੁਲ੍ਹ ਦਿਲੀ; ਪਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਮਟਕ ਵਾਲੀ ਚਾਲ; ਮੱਛੀ; ਛਾਟਨੀ।

ਪ੍ਰੋਤ ਪਰਵੇਜ਼ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੁਅਬਦਾਬ ਤੇ ਰੂਪ ਜਮਾਲ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਰਮੁਜ਼ ਦਾ ਬੇਟਾ ਤੇ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਸੀ, ਫਰਹਾਦ ਦੀ ਪਰੇਮਕਾ ਸ਼ੀਰੀ ਇਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਲਕਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰੋਤ ਪਰਵੇਜ਼-ਏ-ਫਲਕ : ਸੂਰਜ।

ਪ੍ਰੋਤ ਪਰਵੇਜ਼ਨ : ਛਾਣਨੀ।

ਪ੍ਰੋਤ ਪਰਵੀਨ : ਸੱਤ ਸਹੇਲੀਆਂ (ਤਾਰਿਆਂ) ਦਾ ਝੁਮਕਾ, ਮੋਤੀ।

ਪ੍ਰੋਤ ਪਰਵੀਨ-ਜਬੀਨ : ਪਰਵੀਨ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਰਗਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਸੋਹਣਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪੱਰਾ : ਸਫ਼, ਬਾਰੀ (ਫੌਜ ਦੀ), ਪਾਸਾ, ਸੱਜਾ, ਖੱਬਾ, ਫੌਜ ਦੀ ਸਫ਼-ਬੰਦੀ; ਘੋਰਾ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੰਢਾ, ਪੱਖਾ, ਅਸਮਾਨ; ਸੰਦਰੇ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ, ਸਪੇਦਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪੱਰਾ-ਏ-ਆਸੀਯਾ : ਪਣਚੱਕੀ ਦਾ ਫੱਰਾ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਣੀ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਓਹ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੱਕੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ ਪੱਰਾ-ਏ-ਬੀਨੀ : ਨਾਸਾਂ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪਰਦਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪੱਰਾ-ਏ-ਚਰਖ : ਚਰਖੀ ਦਾ ਪੱਖਾ, ਪੱਖਾ, ਫਿਰਕੀ।

ਪ੍ਰੋ ਪੱਰਾ-ਏ-ਗੁਲ : ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਹੇਜ਼ : ਬਚਾ; ਬਚਣਾ; ਫਿਕਰ; ਅਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੈਹਣਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ : ਬਚਣ ਵਾਲਾ, ਅਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ, ਪਾਕ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ : ਬਚਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ : ਉੱਡਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਅਤ ਸੁੰਦਰ, ਪਰਸੋ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ ਆਮਦਨ : ਪਰੀ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੋਣਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ ਅਫਸਾਯ : ਮੰਤਰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀਬੰਦ : ਇਕ ਗੈਰਹਟਾ, ਬਾਜ਼ੂਬੰਦ; ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ; ਬੱਚਿਆਂ

ਦੇ ਪੈਰ ਦਾ ਗੈਰਹਟਾ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ-ਪੈਕਰ,

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ ਚਿਹਰਾ,

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ-ਰੂ,

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ-ਵਸ : ਪਰੀ ਦੇ ਮੁਖ

ਵਰਗਾ, ਸੋਹਣਾ, ਅਤ ਸੁੰਦਰ, ਮੋਹਬੂਬ,

ਮਸ਼ੂਕ, ਪਰੀ ਜੇਹੀ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ-ਖ਼ਾਨ : ਪਰੀਆਂ ਜਿੰਨਾਂ

ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੰਤਰ ਜਾਣਨ

ਵਾਲਾ; ਭੂਤ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ-ਗਿਰਿਫਤਾਰ : ਜਿਸ ਨੂੰ

ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਵੇ; ਭੂਤ ਲਾਹੁਣ

ਵਾਲਾ; ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਜਿੰਨ ਪਰੀਆਂ ਹੋਣ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀਰ, ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ ਰੂਬ :

ਪਰਸੋ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੀ ਸਾਲ, ਪ੍ਰੋ ਪਰੀਰ ਸਾਲ :

ਪਿਛਲੇ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ, ਪਰਾਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਜ਼ : ਫ਼ਰਿਆਦ, ਪੁਕਾਰ; ਛਾਣਨੀ;

ਨਦੀ ਜਾਂ ਤਲਾਅ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਗਿਆ ਸਬਜ਼ਾ,

ਹਰਿਆਲੀ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਪ੍ਰੋ ਪਰੀਸ਼ਾਨ :

ਖਿੰਡਿਆ-ਪੁੰਡਿਆ, ਬਿਖਰਿਆ ਹੋਇਆ;

ਪੀੜਾ-ਗਰਸਤ, ਭੈੜੇ ਹਾਲ, ਹੈਰਾਨ,

ਚਿੰਤਾਤੁਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਲ :

ਤੰਗ-ਹਾਲ, ਗਰੀਬ, ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਖ਼ਾਤਰ,

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦਿਲ : ਉਦਾਸ,

ਫਿਕਰਮੰਦ, ਉਚਾਟ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ : ਹੈਰਾਨੀ; ਖਿੰਡਾਰ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ : ਨੌਵਾਂ

ਅਸਮਾਨ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ : ਓਹ ਕੀੜਾ ਜੋ ਕਣਕ ਨੂੰ ਲੱਗ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਸਰੀ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ : ਵੈਦ, ਹਕੀਮ, ਜੌਰਾਹ।

ਪ੍ਰੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ : ਪਹਾੜ, ਮੈਲ, ਪੀਪ, ਨੀਵੀਂ ਧਰਤ,

ਨਿਚਾਣ, ਉੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਚਾਣ; ਪੁਰਾਣਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਵੈਦਗੀ, ਜੱਗੀ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਬੁੱਢਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਕੁਮਲਾਇਆ
 ਹੋਇਆ, ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਉਦਾਸ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਮਾਤਾ-ਮੁੰਹਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ :
 ਲੁਹਾਰ, ਤਰਖਾਣ, ਚਮਰੰਗ, ਖਟੀਕ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਫਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼, ਗਰੀਬ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਪੇਜ ਲਾਉਣਾ,
 ਭਾਲਣਾ, ਸੁਹ ਲਾਉਣੀ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਭਾਲ, ਪੇਜ, ਪੇਜ
 ਲਾਉਣਾ, ਸੁਹ ਕਢਣੀ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਸੁਹ ਕੱਢਣ
 ਵਾਲਾ, ਪੇਜੀ, ਜਸੂਸ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਤਦੋਂ, ਤਾਂ, ਤਾਂ ਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਿਛੇ,
 ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟ; ਅਖੀਰ, ਅੰਤ ਨੂੰ; ਪਰ, ਹਰ
 ਹਾਲਤ ਵਿਚ, ਤਾਂ ਵੀ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਓਹ ਫੁੱਲ ਜੋ ਬਾਗ
 ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਹੱਥ ਉਧਾਰ;
 ਉਧਾਰ ਸੌਦਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਜਮ੍ਹਾ
 ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਧਨ, ਪੂੰਜੀ, ਭੰਡਾਰ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ :
 ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਰੈਹ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪਿੱਛੇ
 ਛੱਡਿਆ ਧਨ ਮਾਲ, ਜ਼ਖੀਰਾ; ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ
 ਗੋਹਾ, ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਵਿੱਠ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਬਚਾਇਆ
 ਹੋਇਆ; ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੋੜਿਆ
 ਹੋਇਆ ਮਾਲ; ਲਾਭ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਪਿਛਲੱਗ,
 ਪੈਹਲੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਓਹ ਫੌਜ ਜੋ ਪਿਛੇ
 ਰੋਹਦੀ ਹੈ, ਤੁਰਕੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ 'ਚੰਦਾਵਲ'
 ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਥੰਮ੍ਹ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਛੱਡਿਆ

ਹੋਇਆ ਖਾਣਾ, ਜੂਠ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਪਿਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ,
 ਪੈਰੋਕਾਰ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਰੋਜ਼ਿਆਂ ਵਿਚ
 ਸਰਘੀ ਖਾਣਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਪਰਸੋ
 (ਆਉਣ ਵਾਲੀ)।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਅੰਦਰ ਦੀ ਗਲੀ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਨੀਵਾਂ, ਕਮੀਨਾ, ਜ਼ਲੀਲ; ਥੋੜੀ
 ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ; ਕੰਜੂਸ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਧੀਮੀ ਤੇ
 ਨੀਵੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ; ਗੈਰ-ਅਬਾਦ ਜਗ੍ਹਾ;
 ਪੱਧਰੀ ਧਰਤ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ,
 ਨਿੰਗਣਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਨਿਵਾਣ, ਕਮੀਨਾਪਣ,
 ਪਤਨ, ਗਿਰਾਵਟ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਬਣ, ਚੁਚੀ, ਔਰਤ ਦੀ
 ਛਾਤੀ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਜਦ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਾਂਵਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ
 ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਵੇਖ ਕੇ ਬੱਚਾ ਡਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੁੱਧ ਨਹੀਂ
 ਪੀਂਦਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ
 ਪਰਸਿੱਧ ਮੇਵਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਤੰਗ
 ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਬੇਟਾ, ਪੁੱਤਰ, ਲੜਕਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ,
 ਪੋਤਰਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਮਤੇਆ ਪੁੱਤਰ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਬਦਚਲਨ ਲੜਕੇ,
 ਕਮੀਨੇ ਲੋਕ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ : ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਮਰਜ਼ੀ,
 ਮਨਭਾਉਂਦੀ ਚੀਜ਼, ਦਿਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ

ਸ਼ੈ, ਚੁਣੀ ਹੋਈ; ਪਰਵਾਨਤ।
ਪਸ਼ੰਦਰ ਪੁਸ਼ੰਦਰ, ਪਸ਼ੰਦਰ ਪਿਸ਼ੰਦਰ : ਮਰਦ ਜਾਂ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪੁੱਤਰ।
ਪਸ਼ੰਦਰ ਪਿਸ਼ੰਦਰ, ਪਸ਼ੰਦਰ ਪੁਸ਼ੰਦਰ : ਹਰਾਮ ਦਾ, ਹਰਾਮੀ।
ਪਸ਼ੰਦਰ ਪਸ਼ੰਦੀਦਾ : ਪਸ਼ੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਚੰਗਾ, ਸੋਹਣਾ।
ਪਸ਼ੰਦੀਦਾ-ਖਿਸਾਲ : ਚੰਗੇ ਚਲਨ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ।
ਪਸ਼ੰਦੀਦਾ-ਰਾਯ : ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਮਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ।
ਪਸ਼ੰਦੀਦਾ ਰੋ, ਪਸ਼ੰਦੀਦਾ ਕਾਰ : ਨੇਕ ਚਲਨ, ਚੰਗੇ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ।
ਪਸ਼-ਉ-ਪੇਸ਼ : ਅੱਗਾ-ਪਿੱਛਾ; ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ, ਸੰਕੋਚ; ਚੰਗਾ-ਮਾੜਾ, ਉੱਚ-ਨੀਚ।
ਪਸ਼ੀਜ : ਤਿਆਰੀ, ਨਿਸਚਾ।
ਪਸ਼ੀਨ : ਪਿਛਲਾ, ਅੰਤਮ, ਅਸਲੋਂ ਨਵਾਂ, ਹੁਣੇ ਦਾ।
ਪਸ਼ : ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਾਲ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਧੌਣ ਦੇ ਵਾਲ; ਪਗੜੀ ਦਾ ਤੁੱਰਾ, ਮਿਸਾਲ, ਰੱਦੀ, ਭੈੜਾ, ਕਮੀਨਾ।
ਪਿਸ਼ : (ਪੇਸ਼ ਪਿਸ਼ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਅੱਗੇ।
ਪਸ਼ : ਉੱਲ੍ਹ, ਚੁਗਦ।
ਪਸ਼ਾਮ : ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ, ਕਾਲਾ।
ਪਸ਼ਾਨ : ਗੁਰਜ।
ਪਸ਼ਤ : ਪਿੱਠ, ਲੱਕ, ਪਿੱਛਾ, ਪਿਛਾੜੀ, ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ, ਸਹਾਰਾ, ਸ਼ਰਨ; ਨਸਲ, ਪੀੜ੍ਹੀ, ਖਾਨਦਾਨ; ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਾਈ ਜਾਵੇ; ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਫਲ।
ਪਸ਼ਤਾ-ਪਸ਼ਤ : ਪਿੱਠ ਨਾਲ

ਪਿੱਠ (ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ); ਕਈ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਤੋਂ।
ਪਸ਼ਤੇ-ਏ-ਬਾਮ : ਛੱਤ ਉਪਰਲੀ ਚੌੜੀ ਥਾਂ।
ਪਸ਼ਤ-ਬਸਤ : ਝੋਲੀ ਜੋ ਕੰਬਲ ਆਦਿ ਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਸਾਨ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
ਪਸ਼ਤ-ਬ-ਪਸ਼ਤ, ਪਸ਼ਤ-ਦਰ-ਪਸ਼ਤ : ਪੀੜ੍ਹੀਓਂ ਪੀੜ੍ਹੀ।
ਪਸ਼ਤ-ਪਾਯ : ਹੀਜੜਾ, ਖੁਸਰਾ।
ਪਸ਼ਤ-ਪਨਾਹ, **ਪਸ਼ਤ-ਉ-ਪਨਾਹ** : ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ।
ਪਸ਼ਤ-ਪਨਾਹੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਮਦਦ।
ਪਸ਼ਤ-ਖਾਰ : ਖਰਖਰਾ; ਹੱਡੀ, ਸਿੰਛ ਜਾਂ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀ ਸੇਟੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿੱਠ ਖੁਰਕਦੇ ਹਨ।
ਪਸ਼ਤ-ਖਮ, ਪਸ਼ਤ-ਕੂਜ : ਕੁੱਬਾ।
ਪਸ਼ਤ-ਦਾਰ : ਸਹਾਇਕ, ਮਦਦਗਾਰ।
ਪਸ਼ਤ-ਏ-ਸਰ : ਗੱਦੀ; ਗ਼ੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ।
ਪਸ਼ਤ-ਗਾਨੀ : ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ।
ਪਸ਼ਤ-ਗਰਮੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਮਦਦ, ਬਲ, ਤਾਕਤ।
ਪਸ਼ਤ-ਏ-ਲੰਗ : ਐਬਦਾਰ, ਦਾਗੀ; ਨਾਕਸ, ਫਜ਼ੂਲ।
ਪਸ਼ਤ-ਏ-ਮਾਜ਼ਾ : ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ।
ਪਸ਼ਤ-ਮਾਹੀ : ਰਾਤ, ਮੱਛੀ ਦੀ ਪਿੱਠ।
ਪਸ਼ਤ-ਵਾਨ : ਸਹਾਇਕ,

ਮਦਦਗਾਰ।

ਪ੍ਰਸ਼ਤਵਾਰ : ਗੰਢ, ਗੰਢੜੀ, ਪਿੱਠ ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਗਠੜੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਤਾ : ਟਿੱਲਾ, ਬੰਸ, ਬੰਨ੍ਹਾ, ਓਹ ਚਮੜਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਤ (ਪਿੱਠ) ਜੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਤਾਬੰਦੀ : ਬੰਨ੍ਹ ਮਾਰਨਾ, ਕੰਧ ਜਾਂ ਕੰਢੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਤੀ : ਪਕਿਆਈ; ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਸਹਾਰਾ, ਤਰਫਦਾਰੀ, ਟੇਕ, ਪਿਠ ਨੂੰ ਗਰਮ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ; ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨਿਮ ਦਾ ਮੁੱਢ ਜਾਂ ਤਣਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਤੀਬਾਨ,

ਪ੍ਰਸ਼ਤੀਮਾਨ,

ਪ੍ਰਸ਼ਤੀਵਾਨ : ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ; ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਥੰਮ੍ਹ।

ਪ੍ਰਸ਼ਕ : ਤਰੇਲ।

ਪ੍ਰਸ਼ਕ : ਮੋਗਣ, ਮਰਤਬਾਨ, ਮਟਕੀ; ਇਕ ਰੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪ੍ਰਸ਼ਕ : ਲਾਟਰੀ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕੱਢਣਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਕਾਲ : (= ਬਰਸਕਾਲ **برشکال**) ਬਰਖਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਕਰ, **ਪ੍ਰਸ਼ਕਰ**, **ਪ੍ਰਸ਼ਕਲ**, **ਪ੍ਰਸ਼ਕਲ**: ਹਿਰਨ, ਭੇਡ, ਬੱਕਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਮੀਂਗਣ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮ : ਉਨ, ਵਾਲ, ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਵਾਲ; ਝਾਂਟ, ਝੁੰਹ; ਤੁੱਛ, ਬੇ-ਹਕੀਕਤ, ਕਮ ਅਸਲ, ਕਮੀਨਾ, ਫਜ਼ੂਲ, ਨਿਕੀਮਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮ **پشم در کلاه** : ਇੱਜ਼ਤ ਮਾਣ ਕਰਨਾ, ਦੌਲਤ ਦਾ ਘਮੰਡ ਕਰਨਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮ-ਏ-ਦਵਾਤ : ਦਵਾਤ ਦੀ ਸੂਫ਼।

ਪ੍ਰਸ਼ਮਕ : (ਪ੍ਰਸ਼ਮ ਦਾ ਲਘੁਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ) ਵਾਲਾਂ ਵਰਗੀ ਇਕ ਮਿਠਿਆਈ, ਅਤ ਤੁੱਛ, ਹਕੀਰ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮਕ-ਏ-ਕੰਦੀ :

ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮ ਨਾਕ : ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਉਨੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮੀ, **ਪ੍ਰਸ਼ਮੀਨ** : ਪ੍ਰਸ਼ਮ ਵਾਲਾ, ਉਨੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮੀਨਾ : ਉਨੀ, ਵਧੀਆ ਉਨ ਦਾ ਕੱਪੜਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਮੀਨਾ-ਪੋਸ਼ : ਉਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਫ਼ੀ, ਦਰਵੇਸ਼।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ : ਇਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਤੂਸ-ਬਿਨ-ਨੋਦਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ ਈਰਾਨ ਅਤੇ ਪੀਰਾਨਵੀਸਾ, ਸੈਨਾਪਤੀ ਤੂਰਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਰੀ ਜੰਗ ਹੋਈ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਜ਼ : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦਾ ਬੁਰਸ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਹ ਤਾਣੀ 'ਤੇ ਮਾਵਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁੱਚ।

ਪ੍ਰਸ਼ਗ : ਲੋਹੇ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ ਜਿਸਨਾਲ ਰਾਜ ਕੰਧ ਵਿਚ ਮੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਜੁਲਮ, ਜਬਰ, ਹੀਜ਼ਤ; ਇੱਟਾਂ, ਮਿਟੀ, ਗਾਰਾ ਢੋਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਮਿਲ ਕੇ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ; ਤੂਰਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪ੍ਰਸ਼ੁਲ : ਬਦ-ਦੁਆ, ਸਰਾਪ, ਘਿਰਨਾ, ਨਫਰਤ, ਲਾਹਨਤ, ਫਿਟਕਾਰ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾ : ਮੱਛਰ, ਤੁੱਛ, ਕਮਜ਼ੋਰ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਖਾਨ, **ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਾਨ** : ਮੱਛਰਦਾਨੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾ-ਏ-ਦਾਰ, **ਪ੍ਰਸ਼ਾ-ਏ-ਗਾਲ** : ਇਕ ਰੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੱਛਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾ-ਏ-ਬਰੀਨ : ਅੱਗ ਦਾ ਚੰਗਿਆੜਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾ-ਏ-ਜ਼ਅਫਰਾਨੀ : ਧੁਖਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਿਜ਼, **ਪ੍ਰਸ਼ਿਜ਼** : ਇਕ ਨਿੱਕਾ ਜੇਹਾ ਮਿੱਕਾ, ਪਾਈ, ਪੋਲਾ, ਦਮੜੀ ਸਭ ਤੋਂ

ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਿੱਕਾ, ਖੋਟਾ ਸਿੱਕਾ, ਤੁੱਛ
 ਚੀਜ਼।
ਪਸ਼ਿਮਾਨ : ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ; ਅਫਸੋਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪਸ਼ਿਮਾਨੀ : ਪਛਤਾਵਾ,
 ਅਫਸੋਸ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ।
ਪਸ਼ਿਨ : ਕੈਕਬਾਦ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਮ
 ਜਿਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਲਹਰਾਸਪ ਸੀ।
ਪੁਗਾਰ : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲਾਹੁਣਾ,
 ਅਭਿਆਨ।
ਪੁਗਾਰ : ਦੋ ਲੱਕੜਾਂ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ
 ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫਾਨਾ, ਪੱਚਰ।
ਪੁਕਮਾਲ : ਉਹ ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ
 ਮੋਚੀ ਚੰਮ ਉਤੇ ਲੀਕਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।
ਪੁਗਾਹ, ਪੁਗਾ : ਸਵੇਰਾ, ਤੜਕਾ।
ਪੁਲ : ਨਦੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਰਾਹ, ਉਹ
 ਉਸਾਰੀ ਜੇਹੜੀ ਨਦੀ, ਨਾਲੇ, ਸੜਕ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ
 ਲਾਈਨ ਉਪਰ ਲੰਘਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ,
 ਨਕਦੀ, ਪੈਸਾ; ਮਛੀ ਦਾ ਫਿਲਸ (ਉਪਰਲਾ
 ਫਿਲਕਾ)।
ਪੁਲਬੰਦੀ : ਪੁਲ ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹ
 ਮਾਰਨਾ; ਪੁਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਆ
 ਗਿਆ ਕਰ, ਟੋਲ ਟੈਕਸ।
ਪੁਲ-ਏ-ਸਿਹ ਚਸ਼ਮਾ :
 ਤਿੰਨਾਂ ਦਰਾਂ ਵਾਲਾ ਪੁਲ।
ਪੁਲ-ਏ-ਸਿਰਾਤ : ਬਹਿਸ਼ਤ
 ਵੱਲ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਰਸਤੇ ਦਾ ਪੁਲ ਜੋ ਅੱਗ
 ਦੀ ਨਦੀ ਉਤੇ ਹੈ।
ਪੁਲ-ਏ-ਹਫਤ ਤਾਕ :
 ਸੱਤ ਅਸਮਾਨ।
ਪੁਲ : ਪੂਲ ਪੁਲ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।
ਪੁਲਾਰਕ : ਤਲਵਾਰ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ
 ਜੌਹਰ; ਜੌਹਰ ਵਾਲਾ ਫੌਲਾਦ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰਾਂ
 ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ; ਦਮੱਸਕ ਦੀ ਤਲਵਾਰ।
ਪੁਲਾਸ : ਮੋਟਾ ਕਪੜਾ, ਗਾੜ੍ਹਾ, ਖੱਦਰ,
 ਟਾਟ, ਕੰਬਲ, ਮੋਟੇ ਕਪੜੇ ਦਾ ਫਰਸ਼, ਮਕਰ,
 ਹੀਲਾ।

ਪੁਲਾਸ-ਪੋਸ : ਦਰਵੇਸ਼,
 ਫਕੀਰ।
ਪੁਲਾਸ ਗੁਫਤਨ : ਧੋਖਾ
 ਦੇਣਾ, ਫਰੇਬ ਕਰਨਾ।
ਪੁਲਾਨ : ਕਾਠੀ, ਪਲਾਣਾ।
ਪੁਲਾਵ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ
 'ਪਲਾ' ਹੈ), ਗੋਸ਼ਤ ਤੇ ਚਾਵਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ
 ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਰਸਿੱਧ ਖਾਣਾ,
 ਨਿਅਮਤ।
ਪੁਲਪਿਲ : (ਫਿਲਫਿਲ ਦਾ
 ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ।
ਪੁਲਚੀ : ਕੌਡੀ; ਬੰਟਾ, ਕੱਚ ਦੀ ਗੋਲੀ;
 ਕੌਡੀਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਪੁਲਕ : ਅੱਖ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਵਾਲ,
 ਝਿੰਮਣੀਆਂ।
ਪੁਲੰਗ : ਚੀਤਾ, ਸ਼ੇਰ, ਚਾਰਪਾਈ,
 ਪਲੰਘ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚੁੜਾਈ।
ਪੁਲੰਗ-ਅਫਗਨ : ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ
 ਮਾਰ ਗਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜੇਧਾ, ਬਹਾਦਰ।
ਪੁਲੰਗ-ਪੋਸ : ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ
 ਚਾਦਰ।
ਪੁਲੰਗੀ : ਚੀਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸ਼ੇਰ
 ਵਰਗਾ ਭਿਆਨਕ, ਸ਼ੇਰ ਵਰਗਾ ਡਰ ਤੇ
 ਰੁਅਬ।
ਪੁਲੰਗੀਨਾ : ਚੀਤੇ ਦੀ ਖੱਲ
 ਵਰਗਾ, ਚੀਤੇ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਕਪੜਾ।
ਪੁਲਵਾਸ : ਧੋਖਾ, ਫਰੇਬ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ।
ਪੁਲਵਾਨ : ਪੁਲਵਰਗਾ, ਖੇਤ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹ।
ਪੁਲੋਸ : ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ
 ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ, ਚਾਪਲੂਸੀ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ।
ਪੁਲਵੰਦਾ : ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਗੰਢ,
 ਪਲੰਦਾ, ਗੱਠੜੀ, ਬੁੱਚਕੀ।
ਪੁਲਾ : ਤੱਕੜੀ ਦਾ ਪਲੜਾ, (ਪਾਲੜਾ)
 ਛਾਬਾ; ਪੌੜੀ ਦਾ ਡੰਡਾ, ਦਰਜਾ, ਮਰਤਬਾ।
ਪੁਲਾ : ਢੱਕ ਦਾ ਰੁੱਖ, ਪਲਾਹ, ਗਾਂਝ ਦਾ
 ਦੁੱਧ ਜੇਹੜਾ ਸੁਣ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਇਕ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ
 ਚੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੀਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪਲਿਥੇ ਪਲੀਤਾ : ਦੀਵੇ ਦੀ ਬੱਤੀ, ਵੱਟੀ ਹੋਈ ਬੱਤੀ, ਜ਼ਖਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਰੀਕ ਮਲਮਲ।

ਪਲੀਦ : ਗੰਦਾ, ਨਪਾਕ, ਭਿੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੁਰਦਾਰ, ਨਿੱਜਸ।

ਪਲੀਦ-ਚਸਮ : ਮੈਲੀ ਅੱਖ ਵਾਲਾ।

ਪਲੀਦ-ਬਾਨ : ਮੰਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।

ਪਲੀਦਕਾਰ : ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਪਲੀਦੀ : ਗੰਦਗੀ, ਨਪਾਕੀ, ਗੰਦ-ਮੰਦ, ਗੋਹਾ, ਕੂੜਾ।

ਪਨ : ਪਰ, ਪਰੰਤੂ, ਲੇਕਨ ਮਗਰ, ਹੁਣ, ਫੇਰ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ, ਤਦੋਂ।

ਪਨਾਗ, ਪਿਨਾਗ : ਮੁਨਸ਼ੀ, ਲਿਖਾਰੀ, ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਤਾਰ; ਸੂਤਰ ਦਾ ਗਲੇਟਾ, ਜੁਲਾਹਿਆ ਦੀ ਨਲੀ।

ਪਨਾਮ : ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ; ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਤਵੀਤ; ਅੱਗ ਪੂਜਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੱਪੜਾ ਜੇਹੜਾ ਓਹ ਜੰਦ ਤੇ ਪਾਜੰਦ (ਧਾਰਮਕ ਗਰੰਥ) ਪੜ੍ਹਨ ਲਗਿਆਂ ਮੂੰਹ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਪਨਾਹ : ਰੱਖਿਆ, ਬਚਾ, ਸ਼ਰਨ, ਬਚਣ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ, ਓਟ, ਅਮਨ ਅਮਾਨ, ਸਹਾਰਾ, ਸਹਾਇਤਾ, ਛਾਇਆ, ਛਤਰ ਛਾਇਆ, ਕੰਧ ਦੀ ਛਾਂ।

ਪਨਾਹ-ਬ-ਕਸੈ ਬੁਰਦਨ : ਕਿਸੇ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਉਣਾ।

ਪਨਾਹਗਾਹ : ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਥਾਂ, ਅਮਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

ਪਨਾਹਗੀਰ : ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ।

ਪਨਾਹੰਦਾ : ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ।

ਪਨਾਹੀਦਾ : ਸ਼ਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਬਾ : ਰੂੰ, ਰੂੰ ਦਾ ਗੋਲਾ, ਫੰਬਾ, ਕਪਾਹ, ਨਰਮਾ।

ਪੰਬਾ ਬਬ : ਧੁਨਖੀਆ।

ਪੰਬਾ-ਬਗੋਸ਼, ਪੰਬਾ-ਦਰ ਗੋਸ਼ : ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੇ, ਬੋਲਾ; ਪਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬੇਖਬਰ।

ਪੰਬਾ-ਦੋਬ : ਗੰਢਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਬਾ ਦਾਨਾ : ਵੜੇਵਾਂ, ਬਿਨੋਲਾ।

ਪੰਬਾ-ਦਹਾਨ : ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਰੂੰ ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਵੇ, ਚੁੱਪ; ਘੱਟ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਬਾ-ਦਹਨ : ਚੁੱਪ ਚਾਪ।

ਪੰਬਾ-ਰੀਸੀ : ਚਰਖਾ ਕੱਤਣਾ।

ਪੰਬਾ-ਬਾਰ : ਕਪਾਹ ਦਾ ਖੇਤ।

ਪੰਬਾ-ਬਨ : ਧੁਨਖੀਆ।

ਪੰਜ : ਪੰਜ, (੫)।

ਪੰਜ ਅਰਕਾਨ-ਇਸਲਾਮ : ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੰਜ ਰੁਕਨ ਅਰਥਾਤ ਕਲਮਾ, ਨਮਾਜ਼, ਰੋਜ਼ਾ, ਹੱਜ ਤੇ ਜ਼ਕਾਤ।

ਪੰਜ ਅਰਕਾਨ-ਏ-ਹੱਜ : ਹੱਜ ਦੇ ਪੰਜ ਰੁਕਨ।

ਪੰਜ ਅੰਗੁਸ਼ਤ : ਪੰਜ ਉਂਗਲਾਂ, ਇਕ ਰੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪੰਜ ਪਾਯਕ, ਪੰਜ ਪਾਯਾ : ਕੇਕੜਾ, ਬੁਰਜ ਸਰਤਾਨ; ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ।

ਪੰਜਤਾਹ : ਪੰਜ ਧਾਗੇ।

ਪੰਜ ਤਨ, ਪੰਜਤਨ, ਪਾਕ ਤਨ-ਏ-ਪਾਕ : ਪੰਜ ਪਾਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ, ਬੀਬੀ ਫਾਤਿਮਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਤੇ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ।

ਪੰਜ ਚੁਬੇ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬੂ।

ਪੰਜ ਹਿੱਸ : ਪੰਜ ਇੰਦਰੇ: ਸੁੰਘਣ (ਨੱਕ), ਸੁਣਨ (ਕੰਨ), ਵੇਖਣ (ਅੱਖ), ਚੱਖਣ (ਜੀਭ) ਤੇ ਛੋਹਣ (ਹਥ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਪੰਜ ਦੁਆ : ਪੰਜ ਦੈਨਕ ਨਮਾਜ਼ਾਂ।

ਪੰਜ ਰੋਜ਼ਾ : ਥੋੜੇ ਦਿਨ; ਘੱਟ ਸਮਾਂ, ਝੱਟ-ਰੈਹਟੀ (ਜ਼ਿੰਦਗੀ)।

ਪੰਜ ਸ਼ਾਖਾ : ਪੰਜ ਬੱਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਫ਼ਾਨੂਸ।

ਪੰਜ ਸ਼ੁਅਬਾ : ਪੰਜੇ ਪਰਤੱਖ ਇੰਦਰੇ।

ਪੰਜ ਸੰਬਾ: ਵੀਰਵਾਰ।

ਪੰਜ ਐਬ : ਪੰਜ ਦੇਸ਼ (ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਰੀਰਕ) ਆਦਮੀ ਲਈ ਗੰਜਾ ਹੋਣਾ, ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਬਿੱਲਾ ਹੋਣਾ, ਕਾਣਾ ਹੋਣਾ, ਪੈਂਟ ਵਿਚ ਵੜੀ ਹੋਣਾ ਤੇ ਲੰਡਾ ਹੋਣਾ।

ਪੰਜ-ਐਬ-ਸ਼ਰਈ : ਧਰਮ (ਇਸਲਾਮ) ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜ ਦੇਸ਼, ਚੋਰੀ, ਜ਼ਨਾ (ਵਿਭਚਾਰ), ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਜੁਆ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ।

ਪੰਜ ਗਾਹ: ਪੰਜਾਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਵਕਤ, ਪੰਜੇ।

ਪੰਜ ਗੰਜ : ਪੰਜੇ ਇੰਦਰੇ, ਪੰਜੇ ਨਮਾਜ਼ਾਂ, ਪੰਜ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਨਿਜ਼ਾਮੀ ਗੰਜਵੀ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਰਚਨਾਵਾਂ, ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਖਜ਼ਾਨੇ; ਵਿਆਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪੰਜ ਗੋਸ਼ਾ : ਪੰਜਾਂ ਨੁੱਕਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਪੰਜਾਂ ਕੋਣਿਆਂ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਮ: ਪੰਜਵਾਂ, (੧/੫)।

ਪੰਜ ਨੋਬਤ : ਪੰਜ ਵਕਤ, ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਵਕਤ, ਪੰਜ ਵਾਜੇ(ਸਾਜ਼) ਅਰਥਾਤ ਫੋਲ, ਦਮਾਮਾ, ਤਾਸਾ, ਪੈਸਾ, ਨਫੀਰੀ; ਪੰਜ ਵਕਤ ਦਾ ਨੱਕਾਰਾ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਵਜਦਾ ਸੀ ਤੇ ਏਹ ਰਸਮ ਸ਼ਾਹ

ਸੰਜਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਪਰਚਲਤ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਵਜਦਾ ਸੀ, ਪੰਜਾਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਾਂਗ।

ਪੰਜ ਨੋਸ਼ : ਇਕ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਜੂਨ ਜੋ ਪੰਜਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜ-ਹਫ਼ਤ-ਚਾਰ

ਪੰਜ-ਉ-ਸ਼ਸ਼ ਹਫ਼ਤ-ਉ-ਚਹਾਰ : ਪੰਜ ਇੰਦਰੇ, ਛੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ, ਸਤ ਅਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਤਾਰੇ ਤੇ ਚਾਰ ਤੱਤ।

ਪੰਜ ਯਕ : ਪੰਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਪੰਜਵਾਂ, (੧/੫)।

ਪੰਜ: ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਨਾ ਜਾਂ ਦਬਾਉਣਾ ਕਿ ਦਰਦ ਹੋਣ ਲਗ ਪਵੇ, ਚੁੰਢੀ, ਚੁਟਕੀ।

ਪੰਜਾਹ: ਪੰਜਾਹ, (50)।

ਪੰਜਾਹਮ: ਪੰਜਾਹਵਾਂ, (1/50)।

ਪੰਜਾਹਾ : ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਚਿੱਲੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਰਾ, ਪਿੰਜਰਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਪਿੰਜਰਾ' ਹੈ, ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ, ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ, ਜਾਲੀਦਾਰ ਸੈ, ਤੀਲੀਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ।

ਪੰਜਾ : ਹੱਥ ਜਾਂ ਪੈਰ ਦੀ ਤਲੀ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠ; ਹੱਥ; ਲੱਪ; ਪੰਜ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਗਰੋਹ, ਪੰਜ ਸ਼ਾਖਾ, ਗੰਦ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਹੱਡੀ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਪੰਜੇ ਹੱਥ ਜਾਂ ਪੈਰ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਚ; ਗੋਪੀਏ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਗੁਲੇਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ, ਇਸ਼ਕਾ; ਮੱਛੀ; ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਕੁੰਡੀ, ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦਾ ਜਾਲ; ਪੰਜਾਹ (੫੦) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।

ਪੰਜਾ-ਏ-ਅਲਮਾਸ :

ਫੌਲਾਦੀ ਪੰਜਾ ਜੇਹੜਾ ਪੈਹਲਵਾਨ ਵਰਜ਼ਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾ-ਬੰਦ: ਮੱਥੇ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਪੱਟੀ।

ਪੰਜਾ ਕਰਦਨ : ਫੜਨਾ,

ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ, ਬੱਪੜ ਮਾਰਨਾ।
ਪੰਜੇ ਕਸ਼ ਪੰਜਾ-ਕਸ਼ : ਪੰਜਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਪੰਜੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ; ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸੀਖਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾ ਪਾ ਕੇ ਵਰਜਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪੰਜੇ ਕਸ਼ ਪੰਜਾ-ਏ-ਗੁਰਬਾ : ਬੰਤ ਦਾ ਦਰਖਤ, ਅਜੇਹੀ ਟੁੱਟੀ ਛੁੱਟੀ ਲਿਖਤ ਜੇਹੜੀ ਪੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਪੰਜੇ ਕਸ਼ ਪੰਜਾ-ਏ-ਮਾਹ : ਯੂਸੁਫ ਜ਼ੁਲੇਖਾ ਦੇ ਪਰਸੰਗ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਹੈ।
ਪੰਜੇ ਕਸ਼ ਪੰਜਾ-ਏ-ਮਰੀਯਮ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁੰਗਧਮਈ ਘਾਹ ਦੀ ਜੜ੍ਹ।
ਪੰਜੇ ਕਸ਼ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰੀ : ਮੁਗਲ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਦ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਨਸਬਦਾਰ ਦੀ ਜਗੀਰ ਢਾਈ ਲੱਖ ਦੇ ਲਗਪਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਰਖਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਪੰਦ ਪੰਦ : ਉਪਦੇਸ਼, ਚੰਗੀ ਗੱਲ, ਨੇਕ ਸਲਾਹ, ਸਿਧਾਂਤ, ਰਸਮ।
ਪੰਦ ਪੰਦ-ਏ-ਦਿਲ ਪਸੰਦ : ਨੇਕ ਸਲਾਹ।
ਪੰਦ ਪੰਦ-ਗੋਯ : ਨਸੀਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ।
ਪੰਦਾਰ ਪੰਦਾਰ : ਧਿਆਨ, ਸਮਝ, ਕਲਪਨਾ, ਅਭਿਆਨ; ਨਿਜ-ਪਰਸੰਸਾ; ਅਕਲ।
ਪੰਦਾਰਗਾਨ ਪੰਦਾਰਗਾਨ : ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵ, ਅਨੁਭਵ।
ਪੰਕ ਪੰਕ, ਪੰਗ ਪੰਗ : ਖਜੂਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ; ਖਜੂਰ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਡੰਡਾ, ਸੋਟਾ, ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ, ਸਵੇਰਾ, ਪੌਹ-ਫੁਠਾਲਾ।
ਪੰਕਾਰ ਪੰਕਾਰ : ਘਮੰਡ, ਅਭਿਆਨ, ਅੰਹਕਾਰ।
ਪੰਗਾਰ ਪੰਗਾਰ : ਥਾਲੀ; ਛੰਨਾ, ਠੂਠਾ।
ਪੰਗਾਨ ਪੰਗਾਨ : ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਮੋਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕਟੋਰਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਵਕਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਣ-ਘੜੀ ਦਾ ਕਟੋਰਾ।

ਪੰਗਾਹ ਪੰਗਾਹ : ਪਹਾੜੀ, ਟਿੱਲਾ, ਟਿੱਬਾ।
ਪਿਨਹਾਨ ਪਿਨਹਾਨ : ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ, ਗੁਪਤ।
ਪਿਨਹਾਨ-ਸ਼ਿਕੰਜ ਪਿਨਹਾਨ-ਸ਼ਿਕੰਜ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਪੇਚ ਵੱਟ ਨਾ ਲਭ ਸਕਣ, ਗੋਰਖਪੰਦਾ।
ਪਿਨਹਾਨੀ ਪਿਨਹਾਨੀ : ਲੁਕਾ, ਛੁਪਾ।
ਪਨੀਰ ਪਨੀਰ : ਦੁੱਧ ਛਿਟਾ ਕੇ ਬਣਾਈ ਵਸਤੂ, ਖਾਣ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਚੀਜ਼।
ਪਨੀਰ ਮਾਯਾ ਪਨੀਰ ਮਾਯਾ : ਹੋਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਦੁੱਧ; ਓਹ ਮਸਾਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਪਨੀਰ ਜਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਪਨੀਰ ਕੀਸਾ ਪਨੀਰ ਕੀਸਾ : ਓਹ ਪੋਣਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਨੀਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਟੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ।
ਪਨੀਲੂ ਪਨੀਲੂ : ਮੰਡੀ।
ਪੂ ਪੂ : ਧੀਮੀ ਚਾਲ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼, ਪੁੱਛਗਿੱਛ।
ਪੁਵਾਚ ਪੁਵਾਚ : ਬਦਚਲਨ; ਕਮੀਨਾ; ਬਦਅਸਲ; ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
ਪਵਾਚੀ ਪਵਾਚੀ : ਦਰਦ, ਪੀੜਾ, ਸੜਨ।
ਪੋਬ ਪੋਬ : ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਕਲਗੀ; ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਤਾਜ।
ਪੂਪ ਪੂਪ, ਪੂਪਸ਼ ਪੂਪਸ਼, ਪੂਪਕ ਪੂਪਕ, ਪੂਪੂ ਪੂਪੂ, ਪੂਪੇ ਪੂਪਾ : ਕਠਘਰਾ, ਲੱਕੜਹਾਰਾ (ਪੰਛੀ)।
ਪੂਤ ਪੂਤ, ਪੂਤੀ ਪੂਤੀ : ਭੇਡ ਜਾਂ ਬਕਰੀ ਦੀ ਭੁੱਜੀ ਹੋਈ ਕਲੇਜੀ।
ਪੂਤਾ ਪੂਤਾ, ਪੂਠੇ ਪੂਠਾ : ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਦਾ ਲਗਾਨ, ਮਸ਼ੂਲ, ਖਜ਼ਾਨਾ, ਕੋਸ਼, ਪੋਤ।
ਪੂਤਾਦਾਰ ਪੂਤਾਦਾਰ, ਪੂਤਾਦਾਰ : ਖਜ਼ਾਨਚੀ, ਭੰਡਾਰੀ, ਪੋਤੇਦਾਰ।
ਪੂਚ ਪੂਚ : ਬੇਹੁਦਾ, ਖਰਦਿਆਗਾ, ਨਿਕੰਮਾ; ਖਾਲੀ, ਬੋਥਾ।
ਪੂਚ-ਗੋ, ਪੂਚ-ਮਗਾਚ : ਮੁਰਖ, ਮੂੜ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ, ਬਕਵਾਸੀ।

ਪ੍ਰਦ, ਪ੍ਰਦ-ਉ-ਤਾਰ : ਉਣਨ ਦਾ ਸੂਤ ਪੇਟਾ, ਪੁਰਾਣਾ ਤਾਣਾ ਪੇਟਾ, ਤਾਣਾ ਬਾਣਾ।

ਪ੍ਰਦਾ : ਬਾਣਾ; ਪੁਰਾਣਾ, ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ, ਬੇਦਾ।

ਪ੍ਰਰ : ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ, ਤਿੱਤਰ, ਪੋਰਸ, ਕਨੌਜ ਦਾ ਰਾਜਾ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਆਤਬੀਨ : ਫਰੀਦੂਨ-ਈਰਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਆਬਰ : ਇਬਰਾਹੀਮ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਦਸਤਾਨ : ਰੁਸਤਮ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਪੋਰਸਬਕਤੀਨ :

ਸਬੁਕਤਗੀਨ : ਮੋਹਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਸੀਨਾ : ਸੀਨਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬੂ-ਅਲੀ ਜੋ ਇਕ ਮਹਾਨ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਸੀ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਸਦਫ : ਮੋਤੀ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਅਜ਼ਰਾ : ਸ਼ਰਾਬ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਇਮਰਾਨ : ਮੁਸਾ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਅਨਕਾ : ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜ਼ਾਲ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪੰਛੀ ਨੇ ਪਾਲਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਕਬਾ : ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ-ਈਰਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਐਲਾਦ ਵਾਲਾ :

ਪ੍ਰਰ : ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ।

ਪ੍ਰਰਾਨ : ਕਨੌਜ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪ੍ਰਰਾਨ-ਦੁਖਤ (ਦੁਖਤ) : ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੀ ਬੇਟੀ ਤੇ ਈਰਾਨ ਦੀ ਮਲਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਇਕ ਬਹਾਦਰ ਇਸਤਰੀ ਸੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸ਼ੀਰਵੱਜਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਭੈਣ ਆਜ਼ਮੀ ਦੁਖਤ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਈਰਾਨ ਦੇ ਤਖ਼ਤ, ਤੇ ਬੈਠੀ।

ਪ੍ਰਰਕਰ : ਕਨੌਜ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਧੀ ਜੋ ਬੈਰਾਮ ਗੋਰ ਨੇ ਵਿਆਹੀ।

ਪ੍ਰਬ : ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ, ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਨੱਕ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਥੋਥਨੀ, ਰੁੱਖ ਦਾ ਤਣਾ।

ਪ੍ਰਬੰਦ : ਨਕੇਲ।

ਪ੍ਰਬਿਸ : ਖਿਆ; ਉਜ਼ਰ, ਬਹਾਨਾ; ਉਜ਼ਰ ਬਹਾਨਾ ਕਰਨਾ।

ਪ੍ਰਸਤ : ਛਿੱਲ, ਛਿਲਕਾ, ਛਿੱਲੜ; ਚੰਮ, ਚਮੜਾ; ਬਦਗੋਈ, ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੈਹਣਾ, ਨਿੰਦਾ, ਖਸਖਸ ਦਾ ਪੋਸਤ।

ਪ੍ਰਸਤ-ਪੋਸ਼ : ਦਰਵੇਸ਼, ਫਕੀਰ।

ਪ੍ਰਸਤ ਪੈਰਾਯ : ਚਮੜਾ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਚੰਮ-ਰੰਗ, ਖਟੀਕ।

ਪ੍ਰਸਤ ਤਖਤ (ਤਖਤ) : ਹਿਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖੱਲ, ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਵਿਛਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਿਰਗਛਾਲਾ।

ਪ੍ਰਸਤ-ਕੰਦਾ : ਜਿਸ ਦੀ ਖੱਲ ਲਾਹੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਦਾ ਛਿਲਕਾ ਲਾਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ, ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼।

ਪ੍ਰਸਤ, ਪ੍ਰਸਤ : (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਪੋਸਟ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਡਾਕ।

ਪ੍ਰਸਤ-ਖਾਨਾ : ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ, ਡਾਕਘਰ।

ਪ੍ਰਸਤੀਨ : ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਖੱਲ ਦਾ ਕੋਟ ਜਾਂ ਕੁਰਤਾ।

ਪ੍ਰਸੀਦਾ : (= ਬੋਸੀਦਾ (ਬੋਸਿਦੇ), ਬੋਹਤ ਪੁਰਾਣਾ, ਫਟਿਆ ਪੁਰਾਣਾ, ਗਲਿਆ ਸੜਿਆ।

ਪ੍ਰਸੀਦਾ-ਚੋਬ : ਉਹ ਲੱਕੜ ਜੋ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਕੋਲੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੀ ਦਿਸੇ।

ਪ੍ਰਸ਼ : ਗਿਲਾਫ਼, ਉਛਾੜ; ਜ਼ਰਾ ਬਕਤਰ; 'ਪਰ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਓ' ਜਾਂ 'ਹਟ ਜਾਓ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਪੋਸ਼ ਪੋਸ਼'।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ : ਬਾਣਾ, ਬਸਤਰ, ਪੈਹਨਣ ਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਲਿਬਾਸ,

ਪੈਰਾਵਾ।
ਪੋਸ਼ਕ : ਬਿੱਲੀ।
ਪੋਸ਼ਨਾ : ਢੱਕਣ, ਪੈਹਨਣ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਬਸਤਰ।
ਪੋਸ਼ਾ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਟਕਾਉਣ ਦਾ ਪਰਦਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ ਕਪੜਾ।
ਪੋਸ਼ੀਦਨ : ਪੈਹਨਣਾ, ਲੁਕਾਉਣਾ, ਢੱਕਣਾ।
ਪੋਸ਼ੀਦਨੀ : ਪੈਹਨਣਯੋਗ ਵਸਤੂ; ਢੱਕਣਯੋਗ।
ਪੋਸ਼ੀਦਾ : ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਪਤ।
ਪੋਸ਼ੀਦਾ ਚਸ਼ਮ : ਅੰਨ੍ਹਾ, ਨੇਤਰਹੀਣ ਜਿਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਨਾ ਪਈ ਹੋਵੇ।
ਪੂਕ : ਨਰਮ ਜ਼ਮੀਨ, ਪੋਲੀ ਧਰਤੀ; ਖੇਖਲਾ, ਖਾਲੀ ਦਿਮਾਗ; ਓਹ ਅਨਾਜ ਜਿਸ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਪਾ ਕੇ ਛੁਪਾ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ; ਫੁਕ।
ਪੂਲ : ਪੈਸਾ, ਰੁਪਈਆ, ਨਕਦੀ।
ਪੂਲ-ਏ-ਬਜ਼ਰਗ : ਰਯਾਲ-ਏ-ਸੁਲਤਾਨੀ, ਸ਼ਾਹੀ ਸਿੱਕਾ।
ਪੂਲ-ਏ-ਸਿਯਾਹ : ਪੈਸਾ।
ਪੂਲ-ਏ-ਕਾਗਜ਼ੀ : ਕਾਗਜ਼ੀ ਸਿੱਕਾ, ਨੋਟ।
ਪੂਲਾਬ : ਵੇਖਣ, ਸੁਣਨ ਤੇ ਸੁੰਘਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਜੇਹੜਾ ਮੈਹਸੂਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ।
ਪੂਲਾਦ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਖਤ ਤੇ ਵਧੀਆ ਲੋਹਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ, ਗੁਰਜ, ਤੁਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ; ਮਾਜ਼ੀਦਰਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਦੇਵ ਦਾ ਨਾਮ।
ਪੂਲਾਦ-ਪੋਸ਼ : ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ ਪੈਹਨਣ ਵਾਲਾ।
ਪੂਲਾਦ-ਸਾਯ : ਮੂੰਹ-ਜ਼ੋਰ।
ਪੂਲਾਦ-ਸਾਯ : ਫੌਲਾਦ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ।

ਪੂਲਾਦ-ਸੰਜਾਨ : ਹਥਿਆਰਬੰਦ; ਬਹਾਦਰ, ਜੋਧਾ।
ਪੂਲਾਦ-ਏ-ਹਿੰਦੀ : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਫੌਲਾਦ, ਹਿੰਦੀ ਤਲਵਾਰ।
ਪੂਲਾਨੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜੋ ਆਟੇ ਤੋਂ ਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਪੋਲਾ : ਪਿਲਪਿਲਾ ਫਲ, ਅਜੇਹਾ ਖਰਬੂਜ਼ਾ ਜਾਂ ਹਦਵਾਣਾ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਨਰਮ ਹੋ ਕੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪੋਲਾ।
ਪੂਨ : ਨਮਦਾ।
ਪੂਯਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਪੋਈਆਂ' ਹੈ, ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਚਾਲ, ਤੇਜ਼, ਸਰਪਟ, ਜਲਦੀ ਚੱਲੇ, ਕਦਮ ਚੁਕੇ।
ਪੂਯਾ-ਪੂਯਾ : ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ, ਦੁੜਕੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ।
ਪਾ, ਪਾ, ਪਾ : ਵਾਹ, ਖੁਬ! ਸ਼ਾਬਾਸ਼।
ਪਹਰ : ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਮਦਰਸਾ, (ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ)।
ਪਹਰਾ : ਸੁਰੱਖਿਆ, ਚੌਕੀਦਾਰੀ, ਪੈਹਰੇਦਾਰੀ।
ਪਹਰਾ-ਦਾਰ : ਚੌਕੀਦਾਰ।
ਪਹਲੂ : ਪਾਸਾ, ਦਿਸ਼ਾ, ਲਾਭ, ਕਰਵਟ; ਬਗਲ, ਗਲਵਕਤੀ, ਨੁੱਕਰ, ਕੰਢਾ; ਟੇਕ; ਢੱਬ, ਢੰਗ।
ਪਹਲੂਦਾਦਨ : ਮਦਦ ਕਰਨਾ।
ਪਹਲੂਦਾਰ : ਕੰਢੇਵਾਲਾ, ਸਹਾਰੇ ਵਾਲਾ; ਭੇਤ ਭਰੀ ਗੱਲ।
ਪਹਲੂਸਾਯ : ਬਰਾਬਰ ਦਾ; ਸ਼ਰੀਕ, ਬਿੱਦਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪਹਲੂ-ਨਸ਼ੀਨ : ਸਾਥੀ, ਸੰਗੀ।
ਪਹਲਵ : ਸ਼ੇਰ, ਦਿਲਾਵਰ; ਪਹਲਵੀ ਜ਼ਬਾਨ; ਸ਼ੈਹਰ; ਮਾਲ ਧਨ ਵਾਲਾ, ਧਨਵਾਨ; ਪੈਹਲਵਾਨ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿੱਥੇ ਪੈਹਲਵੀ

ਜ਼ਬਾਨ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਫ਼ਹਾਨ ਲਾਗੇ ਦੇ
ਭਾਗ; ਸਾਮ ਪੁੱਤਰ ਨੂਹ।

ਪਹਲੋਤਬਾਨ ਪਹਲਵ-ਬਾਨ : ਪੈਹਲਵੀ
ਭਾਸ਼ਾ, ਪੈਹਲਵੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।

ਪਹਲੋਤਬਾਨ ਪਹਲਵ-ਨਬਾਦ : ਬਹਾਦਰ
ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ, ਜੋਧਾ, ਪੈਹਲਵਾਨ।

ਪਹਲੋਤਬਾਨ ਪਹਲਵਾਨ : ਬਹਾਦਰ, ਜੋਧਾ, ਜ਼ੋਰ
ਵਾਲਾ; ਸ਼ੈਰੀ, ਪੇਂਡੂ, ਗਰਾਮੀਣ।

ਪਹਲੋਤਬਾਨ ਪਹਲਵਾਨੀ : ਪੈਹਲਵਾਨ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨਾ, ਬਹਾਦਰੀ,
ਸੁਰਬੀਰਤਾ; ਸ਼ੈਰੀ ਜ਼ਬਾਨ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੀਆਂ
ਸਤ ਭਾਸ਼ਾ-ਵਨੰਗੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ।

ਪਹਲਵੀ ਪਹਲਵੀ : ਸ਼ੈਰੀ, ਸ਼ੈਰੀ ਜ਼ਬਾਨ,
ਪੈਹਲਵਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਪੁਰਾਤਨ ਈਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ।

ਪਹਨ ਪਹਨ : ਚੌੜਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਬੌਹਤ ਸਾਰਾ
ਦੁੱਧ ਜੋ ਮਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਬਾਲ-ਪਿਆਰ
ਕਰਕੇ ਜੋਸ਼ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਨਾ ਪਹਨਾ : ਚੌੜਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ।

ਪਹਨਾ-ਕਸ਼ ਪਹਨਾ-ਕਸ਼ : ਜੁਲਾਹੇ ਦਾ
ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਖੱਡੀ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਕੇ
ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਨਖ।

ਪਹਨਾਵਰ ਪਹਨਾਵਰ : ਚੌੜਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ।

ਪਹਨਾਵਰੀ ਪਹਨਾਵਰੀ : ਚੁੜਾਈ।

ਪਹਨਾ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਨਾ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ :
ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਤਹ, ਪੱਧਰ।

ਪਹਨਾ-ਏ-ਉਮਰ ਪਹਨਾ-ਏ-ਉਮਰ :
ਆਯੂ ਦੀ ਦੀਰਘਤਾ।

ਪਹਨਾਨਾ ਪਹਨਾਨਾ : ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਇਕ
ਕਿਸਮ ਜਿਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਚੌੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੰਗੂਰ।

ਪਹੰਦ ਪਹੰਦ : ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਜਾਲ।

ਪਹਿ ਪਹਿ : ਪੈਰ, ਖੋਜ, ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ; ਪੱਠਾ,
ਦੁੱਬਾ, ਤੰਦ, ਪਿੱਛਾ, ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ; ਲਈ,
ਵਾਸਤੇ; ਇਰਾਦਾ, ਮੰਤਵ; ਵਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ,
ਸਾਹਸ।

ਪਹਿ-ਪਹਿ ਪਹਿ-ਪਹਿ : ਲਗਾਤਾਰ, ਉਤਤੇ
ਉਤਤੀ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : (= 'ਪਾਯਾਬ' ਪਾਯਾਬ)

ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਥਾਹ; ਸਿਰਾ,
ਘਾਟ, ਘੱਟ ਡੂੰਘਾ ਪਾਣੀ, ਪੈਰ ਡੇਬੂ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ
ਪੈਦਲ ਲੰਘ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਪੈਦਲ, ਦੂਤ, ਹਰਕਾਰਾ,
ਮੁਰਖ, ਅਨਪੜ੍ਹ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੇ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੇ
ਮੋਹਰੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹ ਅੱਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਬ-ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਪਹਿਬ : ਪੈਦਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ (ਸਵਾਰ
ਦੇ ਉਲਟ)।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਬਜ਼ੀ,
ਬਸਲ, ਗੰਦਾ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਪਿਆਜ਼ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ,
ਹਲਕਾ ਗੁਲਾਬੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਲਾਅਲ,
ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਗੁਰਜ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ
ਰੂਪ 'ਪਿਆਲਾ', ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਠੂਠਾ,
ਕਾਸਾ, ਕਟੋਰਾ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਪਹਿਬ,

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਦਾਰ,
ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਕਸ਼ : ਸ਼ਰਾਬ
ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬੀ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਗਰਦਾਨ :
ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਕੋਈ ਗੱਲ, ਕੈਹਲਵਾ ਭੇਜਣਾ,
ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕੁਝ ਅਖਵਾ ਭੇਜਣਾ, ਸੰਦੇਸ਼,
ਸਨੇਹਾ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਆਵਰ : ਸੰਦੇਸ਼
ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਤ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ-ਬਰ : ਦੂਤ, ਪੈਗੰਬਰ,
ਨਬੀ, ਰਸੂਲ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਉਨੀ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਲਗਣ ਵਾਲਾ
ਕੀਤਾ।

ਪਹਿਬ ਪਹਿਬ : ਵਲ, ਲਪੇਟ, ਘੇਰਾ, ਮਰੋੜ,
ਈਰਖਾ, ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਲ ਖਾਧਾ,
ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਹੋਇਆ; ਕੋਟ ਦਾ ਬਟਨ, ਐਖ,
ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਚੁੜੀ, ਚੁੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕਿੱਲ, ਮਰੋੜਾ,
ਮੋਚ।

ਪਿਛਾ ਪੇਚਾ : ਪੇਚਾ, ਘੋਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਵਲਣ ਵਾਲਾ।

ਪਿਛਾ-ਬ-ਪੇਚ,
ਪਿਛਾ-ਦਰ-ਪੇਚ,
ਪਿਛਾ ਪੇਚ : ਪੇਚਦਾਰ,
ਵਲੇਂ ਵੇਂਦਾਰ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ।

ਪਿਛਾਨ, ਪੇਚਦਾਰ :
ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਉਲਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਿਪਟਿਆ
ਹੋਇਆ, ਲਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ।

ਪਿਛੀਦਗੀ : ਉਲਝਣ,
ਉਲਝਾ, ਲਪੇਟ, ਵਲ, ਮਰੋੜ।

ਪਿਛਾਕ : ਕਰਦ, ਛੁਰੀ।

ਪਿਛਾਕ : ਪੇਚ, ਵਲ, ਜੁਲਫ਼, ਘੋਗਾ।

ਪਿਛਿਸ਼ : ਮਰੋੜ, ਮਰੋੜਾ-ਬੀਮਾਰੀ;
ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ, ਆਕੀ ਹੋਣਾ, ਆਗਿਆ
ਉਲੰਘਣਾ।

ਪਿਛਿਸ਼-ਬਦਾ : ਜਿਸ ਨੂੰ
ਮਰੋੜ ਲੱਗੇ ਹੋਣ।

ਪਿਛਕ : ਧਾਗੇ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਗੋਲਾ,
ਧਾਗੇ ਦੀ ਗੋਲੀ, ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪਟਕਾ; ਸਿੰਝ ਦੀ
ਬਣੀ ਹੋਈ ਨਹੀਨਾ-ਰੈਹਤ ਅੰਗੂਠੀ।

ਪਿਛਕਸ਼ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ
ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਪੇਚਕਸ' ਹੈ), ਇਕ ਸੰਦ ਜਿਸ
ਨਾਲ ਪੇਚ ਜਾਂ ਮੇਖ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਪੇਚ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ
ਔਜ਼ਾਰ।

ਪਿਛਵਾਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਹੁੱਕਾ ਜੋ ਮਲਕਾ ਨੂਰ ਜਹਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਸੀ।

ਪਿਛਾ : ਮੋਰੀ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ,
ਵਰਮਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਵੇਲ, ਇਸ਼ਕ ਪੇਚਾ,
ਅਮਰ ਵੇਲ, ਲਿਟ, ਮੀਢੀ; ਵੱਧਣੀ ਦੇ ਮਥੇ ਤੇ
ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੜਾਉ ਗੈਹਣਾ, ਦਾਉਣੀ ਟਿੱਕਾ;
ਇਸ਼ਾਰਾ, ਸੰਕੇਤ।

ਪਿਛੀਦਨ : ਲਪੇਟਣਾ, ਵਲ੍ਹੇਟਣਾ;
ਲਿਪਟਣਾ।

ਪਿਛੀਦਗੀ : ਉਲਝਣ,
ਉਲਝਾ, ਲਪੇਟ, ਵਲ, ਮਰੋੜ।

ਪਿਛੀਦਾ : ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ,
ਲਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਹੋਇਆ,

ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ; ਮੁਸ਼ਕਲ ਗੱਲ, ਉਲਝਣ।

ਪਿਛੀਦਾ ਦਰ ਕਾਰ :
ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ,
ਸੁਝਵਾਨ।

ਪਿਛੀਦਾ-ਦਸਤ :
ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਿਰਬਲ, ਤੁੱਛ।

ਪਿਖਾਲ : ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਵਿੱਠ, ਅੱਖ
ਦੀ ਗਿੱਛ।

ਪਿਖਾਨਾ : ਪਖਾਨਾ, ਟੱਟੀ ਖਾਨਾ।

ਪਿਖਤਾ : ਮੈਦਾ; ਮੁਸ਼ਕਲ,
ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ।

ਪਿਦਾ, ਪਿਦਾਦ : ਸਾਫ਼
ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਾਫ਼, ਪਰਤੱਖ;
ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ; ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੌਜੂਦ।
ਪਿਦਾਵਾਰ : ਫਸਲ ਦੀ ਉਪਜ,
ਫਸਲ, ਫਲ।

ਪਿਦਾਵਰ : ਮੌਜੂਦ, ਉਪਲਬਧ।

ਪਿਦਾਯਿਸ਼ : ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ,
ਜਨਮ, ਖਟੀ, ਕਮਾਈ, ਲਾਭ, ਨਫਾ।

ਪਿਦਾਯਿਸ਼ੀ : ਜਨਮ ਦੇ ਵੇਲੇ
ਦਾ ਸੁਭਾਵਕ, ਮੂਲ।

ਪੀਰ : ਬੁੱਢਾ, ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬਜ਼ੁਰਗ;
ਗੁਰੂ, ਮੁਰਸ਼ਦ, ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਵਲੀ,
ਸ਼ਰਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਉਸਤਾਦ।

ਪੀਰ-ਅਫਸਾਨੀ : ਬੁਢਾਪੇ
ਵਿਚ ਜਵਾਨਾਂ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ,
ਕਾਮ-ਪੂਰਤੀ।

ਪੀਰਾਨ-ਸਾਲ,
ਪੀਰਾਨ-ਸਰ,
ਪੀਰਾਨਾ-ਸਰ : ਬੁਢਾਪੇ ਦੇ
ਦਿਨ।

ਪੀਰਾਨਾ-ਸਰੀ :
ਬੁਢਾਪਾ।

ਪੀਰ-ਏ-ਬਰਨਾਵਸ :
ਸੰਸਾਰ, ਅਸਮਾਨ।

ਪੀਰ-ਏ-ਪੰਥਾ : ਸਫੇਦ
ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਬੁੱਢਾ।

ਡੱਬ-ਖੜੱਬਾ, ਅਬਲਕ ਘੋੜਾ; ਬੈਹਭਾਂਤੀ
ਟੋਪਾ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੈਸਾ : ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਇਕ ਸਿੱਕਾ,
ਚੁੱਪਈਏ ਦਾ ਸੈਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਪੈਸਾ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ : ਅੱਗੇ, ਪੈਹਲਾਂ; ਸਨਮੁਖ,
ਰੂਬਰੂ; ਅੱਗੋਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ; ਮਾਲਾ ਦਾ
ਸਿਰਮੌਰ ਮਣਕਾ; ਸੁਝਵਾਨ, ਬੁਧੀਮਾਨ,
ਭੂਮਿਕਾ; ਖਜ਼ੂਰ ਦੀ ਸ਼ਾਖ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਆਮਦ : ਵਰਤਾ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ਾਨ : ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ; ਅਗਾਂ ਤੋਂ
ਅਗਾਂ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਆਹੰਗ : ਅੱਗੇ
ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਜੱਥੇ ਦਾ ਮੋਹਰੀ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਬਾਜ਼ : ਸੁਆਗਤ,
ਪੇਸ਼ਵਾਈ, ਗਲ ਲਗਣ ਲਈ ਸਾਮ੍ਹਣਿਓਂ
ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ; ਅੱਗੇ
ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਕਪੜਾ ਜੋ ਸਾਮ੍ਹਣਿਓਂ
ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ;
ਪਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕ
ਕੱਪੜਾ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਬੰਦ : ਉਹ ਚਮੜਾ ਜਾਂ
ਨਵਾਰ ਜੋ ਘੋੜੇ ਦੀ ਧੌਣ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕੀ ਰੈਹਣ
ਲਈ ਪੂਜੀ ਤੇ ਤੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਬੰਦੀ : ਪੈਹਲਾਂ ਤੋਂ
ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਸੋਚ ਲੈਣਾ, ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ
ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਨਾ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਬੀਨ : ਅਗੋਂ ਦੀ ਸੋਚਣ
ਵਾਲਾ, ਪਰਣਾਮ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ,
ਸਿਆਣਾ, ਸੁਝਵਾਨ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਬੀਨੀ : ਅਗਾਂ ਦੀ
ਫਿਕਰ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਪਾ : ਜਾਹਰ, ਪਰਗਟ,
ਸਪੱਸ਼ਟ, ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਤਖ਼ਤਾ : ਲਿਖਣ
ਵਾਲੀ ਚੌਕੀ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਤਰੀਨ : ਸਭ ਤੋਂ
ਪੈਹਲਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਸਭਾ

ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ; ਮੌਸਮ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਪੱਕ
ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੇਵਾ; ਸਭ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ
ਖਿੜਨ ਵਾਲਾ ਫੁੱਲ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਤਫ਼ੰਗ : ਬੰਦੂਕ ਦੀ
ਸਲਾਮੀ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਹੁਰਫ : ਉਹ
ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸਭ ਲੋਕ ਮੰਨਣ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖਾਨਾ : ਘਰ ਅਗਲਾ
ਵਧਾ, ਬਰਾਮਦਾ, ਛੱਜਾ, ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖਿਦਮਤ :
ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਸੇਵਕ; ਫੌਜ ਦਾ ਅਗਲਾ
ਦਸਤਾ; ਫੌਜ ਜਾਂ ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਨ ਜੋ
ਕੂਚ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਅਗਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖਿਦਮਤ-ਬਾਸ਼ੀ

ਪੇਸ਼-ਖਿਦਮਤ-ਬਾਸ਼ੀ : ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ
ਸਰਦਾਰ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖ਼ਾਨ : ਪਰੀਚੈ
ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕਿਸੇ
ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਉਣ ਪੁਰ ਉਸ ਬਾਰੇ
ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਤਕਾਰ
ਉਸ ਦੀ ਪਦਵੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕੇ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖ਼ੁਰਦ : ਚਾਸ਼ਨੀ,
ਨਾਸ਼ਤਾ; ਉਹ ਅਨਾਜ ਜਾਂ ਫਲ ਜੋ ਹੜਾ ਪੱਕਣ
ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖ਼ੇਬ : ਚਲਾਕ, ਨੌਕਰ;
ਸ਼ਗਿਰਦ; ਰਾਗ ਦਾ ਅਲਾਪ, ਰਾਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ
ਵੇਲੇ ਦੀ ਸੁਰ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਖ਼ੈਮਾ : ਜੇਹੜਾ ਤੰਬੂ
ਪੈਹਲਾਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਗੱਡਿਆ ਤੰਬੂ; ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖੰਜਰ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਦਾਦ : ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਜਾਂ
ਮੁੱਲ, ਸਾਈ, ਪੇਸ਼ਗੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਦਾਦੀ : ਜਮਸ਼ੈਦ
ਅਰਥਾਤ ਜਹਾਕ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਈਰਾਨ
ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਪੇਸ਼ਦਾਦੀ ਕੈਹਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼-ਦਾਦੀ-ਯਾਨ

ਪੇਸ਼ਦਾਦੀ ਕਾਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ
ਜਮਸ਼ੈਦ ਤਕ ਦੇ ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਪੇਸ਼ਦਾਰ : ਨੇਜ਼ੇ ਵਰਗਾ ਪਰ
ਉਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹਥਿਆਰ।

ਪੇਸ਼ ਦਾਮਨ : ਨੌਕਰ,
ਸੇਵਕ, ਸ਼ਿਗਿਰਦ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਝੋਲੀ ਅੱਗੇ
ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਪੇਸ਼ ਦਸਤ : ਪੇਸ਼ਕਾਰ,
ਨਾਇਬ, ਨੌਕਰ; ਨਕਦ, ਪੈਹਲਾਂ ਦਾ; ਕੌਮੀ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼; ਸਭਾਪਤੀ; ਮਦਦਗਾਰ।

ਪੇਸ਼ ਦਸਤੀ : ਕਿਸੇ ਤੋਂ
ਅਗਾਂਹ ਲੰਘ ਜਾਣਾ; ਨਾਇਬ ਦੀ ਪਦਵੀ;
ਖਿਦਮਤ, ਸੇਵਾ।

ਪੇਸ਼ ਦਸਤੀ ਕਰਨ : ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਾ।

ਪੇਸ਼ ਦੰਦਾਨ : ਚਾਸ਼ਨੀ,
ਨਾਸ਼ਤਾ।

ਪੇਸ਼ ਦੀਦ : ਪੱਕਾ ਨਿਸਚਾ,
ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ।

ਪੇਸ਼-ਰਫਤ : ਵੱਸ, ਕਾਬੂ;
ਪੈਹਲਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ; ਪਰਗਤੀ।

ਪੇਸ਼ ਰਫਤਨ : ਅੱਗੇ
ਜਾਣਾ, ਸਫਲ ਹੋਣਾ।

ਪੇਸ਼-ਰੋ : ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ
ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ; ਹਰਾਵਲ, ਅਲਾਪ।

ਪੇਸ਼-ਸਲਾਮ :
ਆਉ-ਭਗਤ ਲਈ ਪੈਹਲਾਂ ਸਲਾਮ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ।

ਪੇਸ਼-ਸ਼ਾਖ : ਓਹ ਕੱਪੜਾ ਜੋ
ਅੱਗੋਂ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ; ਬੁਰਕਾ।

ਪੇਸ਼ ਤਾਕ : ਵੇਹੜਾ, ਸ਼ਾਹੀ
ਮੈਹਲ ਦਾ ਉੱਚਾ ਦਰ; ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੱਗੇ
ਖੁਲ੍ਹਾ ਮੈਦਾਨ।

ਪੇਸ਼-ਤੁੱਰਾ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ
ਛੱਜਾ।

ਪੇਸ਼ ਕਬਜ਼ : ਖੰਜਰ, ਛੁਰਾ,
ਕਟਾਰ; ਘੋਲ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ।

ਪੇਸ਼-ਕਦਮੀ : ਅਗਾਂਹ
ਜਾਣਾ; ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨਾ, ਹਮਲਾ, ਚੜ੍ਹਾਈ,
ਸਾਹਸ, ਹੌਸਲਾ; ਵੱਧ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਪੈਹਲ
ਕਰਨਾ।

ਪੇਸ਼ਕਾਰ : ਨਾਇਬ, ਮਤੈਹਤ,
ਸ਼ਿਗਿਰਦ; ਖਿਦਮਤਗਾਰ, ਨੌਕਰ, ਸਹਾਇਕ,
ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਹਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ।

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ : ਤੋਹਫਾ, ਭੇਟਾ,
ਨਜ਼ਰਾਂਨਾ।

ਪੇਸ਼ਗਾਹ : ਪਰਧਾਨ,
ਸਭਾਪਤੀ; ਡਾਟ; ਚੌਤਰਾ; ਵੇਹੜਾ, ਤਖਤ ਜਾਂ
ਦਲਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਛਿਆ ਹੋਇਆ ਫਰਸ਼;
ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਸਨਮੁਖ, ਦਰਬਾਰ, ਇਜਲਾਸ;
ਹਾਕਮ, ਤਖਤ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਪੇਸ਼ਗਰ : ਪੇਸ਼ਕਾਰ।

ਪੇਸ਼ਗੋ : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਅੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ
ਗਰਜ਼ਾਂ ਰੱਖੇ।

ਪੇਸ਼ਗਹੀ : ਨਾਸ਼ਤਾ, ਰੋਜ਼ਾ
ਖੋਲ੍ਹਣ ਵੇਲੇ ਜੋ ਖਾਧਾ ਜਾਵੇ।

ਪੇਸ਼ਗੀ : ਓਹ ਮੁੱਲ, ਭਾੜਾ ਜਾਂ
ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਜੋ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ,
ਸਾਈ।

ਪੇਸ਼ ਮਿਸਰਅ : ਪੈਹਲਾ
ਮਿਸਰਾ, ਮਤਲਾ।

ਪੇਸ਼-ਨਸ਼ੀਨ : ਦਾਈ।

ਪੇਸ਼-ਨਮਾਜ਼ : ਜਮਾਤ ਦੇ
ਅੱਗੇ ਖਲੋ ਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਇਮਾਮ।

ਪੇਸ਼-ਨਿਹਾਦ : ਦਿਲ ਨੂੰ
ਚੰਗਾ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ, ਦਿਲ ਦਾ ਨਿਸਚਾ,
ਇਰਾਦਾ।

ਪੇਸ਼ੀ : ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ, ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ,
ਹਜ਼ੂਰੀ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ, ਮੁੱਕਦਮੇ ਦੀ
ਤਰੀਕ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਓਹ ਟਿਊਬ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਡਾਕਟਰ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਮੂਤ ਪਾ ਕੇ ਟੈਸਟ ਕਰਦੇ
ਹਨ।

ਪੇਸ਼ਯਾਰ : ਮਜ਼ਦੂਰ; ਚੇਲਾ,

ਬੀਮਾਰ ਦਾ ਕਾਰੂਰਾ, ਮੁਤ।
ਪਿਸ਼ੀਅਨ ਪੇਸ਼ੀਯਾਨ : ਨੌਕਰ।
ਪਿਸ਼ਾਬ ਪੇਸ਼ਾਬ : ਮੁਤਰ।
ਪਿਸ਼ਾਰ ਪੇਸ਼ਾਰ : ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਹਕੀਮ
 ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੀਮਾਰ ਦਾ ਲਿਆਂਦਾ
 ਗਿਆ ਮੁਤ।
ਪਿਸ਼ਾਨੀ ਪੇਸ਼ਾਨੀ : ਮੱਥਾ, ਸ਼ੋਖੀ, ਸਖਤ
 ਸੁਤਾ, ਸ਼ਕਤੀ; ਬਰਾਬਰ; ਸਨਮੁਖ, ਧਨ ਮਾਲ;
 ਯੋਗਤਾ, ਸੁੱਚਜਤਾ; ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਖੁਲ੍ਹ।
ਪਿਸ਼ਾਨੀਬੰਦ ਪੇਸ਼ਾਨੀਬੰਦ : ਮੱਥੇ ਦਾ
 ਪਟਕਾ।
ਪਿਸ਼ਾਨੀ-ਕੁਸ਼ਾਦਾ ਪੇਸ਼ਾਨੀ-ਕੁਸ਼ਾਦਾ :
 ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੱਥੇ ਵਾਲਾ, ਹਸਮੁਖ।
ਪੇਸ਼ਵਾ ਪੇਸ਼ਵਾ : ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਮੋਹਰੀ,
 ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ; ਭਵਿੱਖ, ਆਉਣ ਵਾਲਾ
 ਸਮਾਂ।
ਪੇਸ਼ਵਾਈ ਪੇਸ਼ਵਾਈ : ਅਗਲਵਾਂਢੀ ਹੋ ਕੇ
 ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ, ਸਰਦਾਰੀ, ਰਾਹਨੁਮਾਈ।
ਪੇਸ਼ਵਾਜ਼ ਪੇਸ਼ਵਾਜ਼ : ਪੂਰਾ ਲੰਮਾ ਗਾਉਣ, ਜੋ
 ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਕ ਲਮਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਨੱਚਣ
 ਵੇਲੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚੋਗਾ, ਸੁਆਗਤ,
 ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪੇਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ਾ : ਹੁਨਰ, ਕਸਬ, ਕਿੱਤਾ, ਕੰਮ,
 ਧੰਦਾ।
ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਪੇਸ਼ਾਵਰ : ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਕਾਰੀਗਰ, ਹੁਨਰਮੰਦ, ਦੁਕਾਨਦਾਰ,
 ਸੈਂਦਾਗਰ।
ਪੇਸ਼ੀਨ ਪੇਸ਼ੀਨ : ਪੈਹਲਾ, ਪੈਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ।
ਪੇਸ਼ੀਨਗਾਹ ਪੇਸ਼ੀਨਗਾਹ : ਜ਼ੋਹਰ ਦੀ
 ਨਮਾਜ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ।
ਪੇਸ਼ੀਨ-ਗੋਈ ਪੇਸ਼ੀਨ-ਗੋਈ : ਭਵਿੱਖ
 ਬਾਣੀ।
ਪੇਸ਼ੀਨਾ ਪੇਸ਼ੀਨਾ : ਅਗਲਾ, ਪੈਹਲੇ ਸਮੇਂ
 ਦਾ।
ਪੇਸ਼ੀਨੀਯਾਨ ਪੇਸ਼ੀਨੀਯਾਨ : ਅਗਲੇ
 ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਲੋਕ।
ਪੈਗਾਰਾ ਪੈਗਾਰਾ : ਬੁਰਾ ਭਲਾ, ਉੱਜ,

ਤਾਹਨਾ ਮੋਹਣਾ, ਤਾੜਨਾ, ਸਜਾ।
ਪੈਗਾਲਾ ਪੈਗਾਲਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
ਪੈਗਾਮ ਪੈਗਾਮ : ਸੰਦੇਸ਼ਾ, ਸਨੇਹਾ, ਜ਼ਬਾਨੀ
 ਗੱਲ।
ਪੈਗਾਮ-ਬਰ ਪੈਗਾਮ-ਬਰ,
ਪੈਗੰਬਰ ਪੈਗੰਬਰ : ਪੈਗਾਮ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਸਫ਼ੀਰ,
 ਦੂਤ, ਏਲਚੀ, ਕਸਿਦ, ਨਬੀ, ਰਸੂਲ; ਖੁਦਾ
 ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।
ਪੈਗੰਬਰੀ ਪੈਗੰਬਰੀ : ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ
 ਪੌਹਚਾਉਣ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼, ਨਬੀਪੁਣਾ,
 ਰਿਸਾਲਤ।
ਪੈਗਲਾ ਪੈਗਲਾ : ਬੇਰਾਹਾ, ਬੇਢੰਗਾ; ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ,
 ਗੁੱਠ, ਕੋਨਾ, ਨੁੱਕਰ।
ਪੈਗੁਲਾ ਪੈਗੁਲਾ : ਗੁੱਠ, ਨੁੱਕਰ, ਕੋਨਾ, ਖੁੰਜਾ।
ਪੈਕ ਪੈਕ : ਸੰਦੇਸ਼ਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਹਰਕਾਰਾ,
 ਦੂਤ, ਸਫ਼ੀਰ।
ਪੈਕ-ਏ-ਚਰਖ ਪੈਕ-ਏ-ਚਰਖ,
ਪੈਕ-ਏ-ਰਾਯਗਾਨੀ ਪੈਕ-ਏ-ਰਾਯਗਾਨੀ :
 ਚੰਦ; ਸੈਂਦਾਗਰ; ਖੁਸ਼ਬੂ।
ਪੈਕਾਰ ਪੈਕਾਰ : ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਜੁੱਧ।
ਪੈਕਾਰ-ਪ੍ਰਸਤ ਪੈਕਾਰ-ਪ੍ਰਸਤ :
 ਲੜਾਕਾ, ਜੋਧਾ, ਬਹਾਦਰ।
ਪੈਕਾਨ ਪੈਕਾਨ : ਤੀਰ ਦਾ ਫਲ; ਬਰਛੀ ਦੀ
 ਅਣੀ; ਭਾਲਾ, ਨੇਜ਼ਾ, ਬਰਛਾ, ਤੀਰ।
ਪੈਕਾਨਗਰ ਪੈਕਾਨਗਰ : ਤੀਰ ਬਣਾਉਣ
 ਵਾਲਾ।
ਪੈਕਾਨਾ-ਸੁਮ ਪੈਕਾਨਾ-ਸੁਮ : ਤੀਰਾਂ
 ਵਰਗੇ ਸਖਤ ਸੁੰਮਾਂ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।
ਪੈਕਾਨੀ-ਵਜ਼ਾ ਪੈਕਾਨੀ-ਵਜ਼ਾ :
 ਨੌਕਦਾਰ ਚੀਜ਼, ਤਿਕੋਣ।
ਪੈਕਰ ਪੈਕਰ : ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ; ਸਰੀਰ,
 ਮੁਰਤੀ।
ਪੈਕਰ-ਗਾਉ ਪੈਕਰ-ਗਾਉ : ਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ
 ਸੁਰਾਹੀ।
ਪੀਲ ਪੀਲ : (= ਫੀਲ) ਹਾਥੀ, ਅੱਡੀ,
 ਬਟੂਆ, ਥੈਲੀ, ਵਾਸਨੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
 ਗੰਢ, ਸਤਰੰਜ ਦਾ ਇਕ ਮੋਹਰਾ।

ਪਿਲ ਅੱਕਸ਼ : ਪਿਲ-ਏ-ਆਬਕਸ਼ : ਵਰ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਘਟਾ।
ਪਿਲ ਅਫ਼ਗਨ : ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਡੇਗ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਬਹਾਦਰ।
ਪਿਲ ਅਫ਼ਗੰਦਨ : ਆਜਜ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰਾਜਤ ਕਰਨਾ।
ਪਿਲ ਬਾਲਾ : ਹਾਥੀ ਜਿਭੇ ਕਦ ਵਾਲਾ, ਬੋਹਤ ਵੱਡੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ।
ਪਿਲ ਬਾਨ : ਮੁਹਾਵਤ, ਫੀਲਬਾਨ।
ਪਿਲ ਬੰਦ : ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਓਹ ਚਾਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਪਿਆਦਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਫੀਲੇ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫੀਲੇ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇ, ਸਖਤ ਚਾਲ; ਪੱਕੇ ਪਰਬੰਧ।
ਪਿਲ ਪਾ : ਵਡੀ ਸੁਰਾਹੀ, ਹਬਸੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਗੁਰਜ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੈਰ ਸੁੱਜ ਕੇ ਹਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਪਿਲ ਪਾਯਾ : ਚੂਨੇ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਥੰਮ੍ਹ, ਥਮਲਾ, ਖੰਡਾ।
ਪਿਲ ਤਨ : ਹਾਥੀ ਵਰਗੇ ਜਿਸਮ ਵਾਲਾ, ਹੱਟਾ-ਕੱਟਾ, ਰੁਸਤਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਬਹਾਦਰ, ਜੋਧਾ, ਤਕੜਾ ਘੋੜਾ।
ਪਿਲ ਮਾਲ : ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਸਲਵਾਉਣਾ।
ਪਿਲ ਮੁਰਗ : ਇਕ ਮਿਸਰੀ ਮੁਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਚੁੰਝ 'ਤੇ ਹਾਥੀ ਦੀ ਸੁੰਡ ਵਰਗਾ ਚੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫੀਲ-ਮੁਰਗ।
ਪਿਲ ਵਾਰ : ਹਾਥੀ ਵਰਗਾ, ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ।
ਪਿਲ ਹਵਾਈ : ਬੱਦਲ, ਬਰਫ਼।
ਪਿਲੂ : ਇਕ ਰੁੱਖ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ।
ਪਿਲਵਾ : ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਅੱਤਾਰ।
ਪਿਲਵਾਯਾ : ਅਥਾਬੀਲ।

ਪਿਲੇ : ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ, ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੋਇਆ, ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਦਾ ਖੋਲ, ਅੱਖ, ਪਲਕਾਂ; ਦਵਾ ਦੀ ਥੈਲੀ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਮੋਹਰਾ।
ਪਿਲੇ ਵਰ : ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਗੰਢ ਚੁੱਕ ਕੇ ਘਰੇ ਘਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਹਕੀਮ।
ਪੈਮਾਨ : ਬਚਨ, ਕੌਲ, ਸ਼ਰਤ, ਰਿਸ਼ਤਾ, ਸਬੰਧ, ਜੋੜ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ।
ਪੈਮਾਨ ਦੇਹ : ਬਚਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਪੈਮਾਨ-ਸ਼ਿਕਨ : ਬਚਨ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ।
ਪੈਮਾਨ-ਸ਼ਿਕਨੀ : ਇਕਰਾਰ ਤੋੜਨਾ।
ਪੈਮਾਨਾ : ਨਾਪਣ ਦਾ ਪਾਤਰ, ਨਾਪ; ਠੂਠਾ, ਪੱਲੜਾ, ਤੱਕੜੀ।
ਪੈਮਾਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ : ਉਮਰ ਦਾ ਅਖੀਰ ਹੋਣਾ, ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ।
ਪੈਮਾਨੇ ਕਸ਼ : ਕਸ਼, **ਪੈਮਾਨੇ ਗੁਸਾਰ** : ਗੁਸਾਰ, **ਪੈਮਾਨੇ ਨੋਸ਼** : ਨੋਸ਼, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਕ।
ਪੈਮਾਨੇ ਕਸ਼ੀ : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਸ਼ਰਾਬ ਨੋਸ਼ੀ।
ਪੈਮਾਨਿਸ਼ : ਨਾਪ, ਨਾਪਣਾ, ਸਰਵੇਖਣ।
ਪਯਮਬਰ : ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਬੀ, ਰਸੂਲ।
ਪੀਨਕ, ਪੀਨਗੀ, ਪੀਨਗੀ : ਢੁੱਘਾ, ਅੱਧੀ ਨੀਂਦ।
ਪੀਨੂ, ਪੀਨੂਕ : ਪਨੀਰ।
ਪੀਨਾ : ਹੱਥ ਪੈਰ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸਖਤ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ; ਕਪੜੇ ਜਾਂ ਚਮੜੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਜੋੜ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਟਾਕੀ, ਜੋੜ, ਬਗਲ ਦੇ ਵਾਲ।
ਪੀਨਾ-ਦੋਬ : ਕਪੜੇ, ਚੁੱਤੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜੋੜ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਟਾਕੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ : ਮਿਲਣਾ, ਜੁੜਨਾ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਵੜ ਜਾਣਾ, ਜੋੜਨਾ।

ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ : ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ,
ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਜਾਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।

ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ : ਹਮੇਸ਼ਾਗੀ,
ਜੋੜ, ਮੇਲ।

ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ ਪ੍ਰਿਓਸਤਨ : ਜੋੜ, ਬੰਨ੍ਹ, ਟਾਕੀ, ਟੋਟਾ,
ਟੁਕੜਾ, ਨੇੜੇ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੰਗਮ, ਸਬੰਧ,
ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ।

ਪ੍ਰਿਯਿਨ ਪ੍ਰਿਯਿਨ : ਚਰਬੀ, ਅਭਮਾਨ, ਘਮੰਡ।

ਪ੍ਰਿਯਿਨ ਪ੍ਰਿਯਿਨ : ਮੋਮ ਬਾਲਣ ਦਾ
ਸੰਦ।

ਪ੍ਰਿਯਿਨ ਪ੍ਰਿਯਿਨ : ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ, ਮੋਟਾ।

ਪ੍ਰਿਯਿਨ ਪ੍ਰਿਯਿਨ : ਮੋਟਾਪਾ।

ਪ੍ਰਿਯਿਨ ਪ੍ਰਿਯਿਨ : ਲਗਾਤਾਰ, ਨਿਰੰਤਰ।

ਪ੍ਰਿਯਿਨ ਪ੍ਰਿਯਿਨ : ਘੋੜੇ ਦੀ ਲਿੱਦ।

(ਤੇ)ਤ

ਤ ਤੇ (ਤਾ) : ਅਰਬੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਚੌਥਾ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ਼ ਏਹ ੪੦੦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਤਾ : ਤਕ, ਤਾਈਂ, ਤਾਂ ਜੋ, ਇਸ ਤੱਕ, ਜਦ ਤੱਕ, ਕਦੀ ਨਹੀਂ, ਮੂਲੋਂ; ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਦੋ ਤਾ; ਇਕ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਨਰਮ ਮਿੱਟੀ।

ਤਾਬ : ਗਰਮੀ; ਚਮਕ, ਰੋਸ਼ਨੀ; ਸ਼ਕਤੀ, ਮਜ਼ਾਲ, ਪੇਚ, ਗੁੰਝਲ, ਗੁੱਸਾ, ਮੇਹਨਤ, ਗ਼ਰੂਰ, ਅਹੰਕਾਰ; ਸਬਰ, ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇਣਾ, ਮਰੋੜ, ਪੇਚਸ਼।

ਤਾਬਾ : ਸੋਨਾ।

ਤਾਬਾਕ : ਸੋਟੀ, ਲਾਠੀ, ਡੰਡਾ; ਕਲੰਦਰਾਂ ਦਾ ਲੱਠ।

ਤਾਬਾਨ : ਚਮਕੀਲਾ; ਵੱਟ ਵਾਲਾ, ਪੇਚੀਦਾ।

ਤਾਬਜ਼ਦ : ਤਾ-ਬ-ਚੰਦ: ਕਦ ਤੱਕ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ।

ਤਾਬਦਾਰ : ਚਮਕੀਲਾ; ਟੇਢਾ, ਪੇਚਦਾਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਵੱਟੀ ਹੋਈ ਰੱਸੀ ਜੋ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤਾਬਦਾਨ : ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ, ਮੋਘਾ; ਭੱਠੀ, ਲੁਹਾਰ ਜਾਂ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਭੱਠੀ; ਹਮਾਮ।

ਤਾਬਸਾਰ : ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ, ਝਰੋਖਾ।

ਤਾਬਿਸਤਾਨ : ਗਰਮੀ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਗਰਮੀ।

ਤਾਬਿਸ਼ : ਚਮਕ, ਲਿਸ਼ਕ, ਗਰਮੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।

ਤਾਬਿਅ : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,

ਮਤੈਹਤ, ਅਧੀਨ, ਆਗਿਆਕਾਰ, ਨੌਕਰ, ਖ਼ਾਦਮ।

ਤਾਬਨਾਕ : ਚਮਕੀਲਾ, ਰੋਸ਼ਨ।

ਤਾਬੂਤ : ਓਹ ਸੰਦੂਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਰੱਖ ਕੇ ਦੱਬਦੇ ਹਨ।

ਤਾਬ-ਉ-ਤਵਾਨ,

ਤਾਬ-ਉ-ਤਾਕਤ :

ਹਿੰਮਤ, ਮਜ਼ਾਲ, ਹੌਸਲਾ, ਸਾਹਸ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸਬਰ, ਕਰਾਰ।

ਤਾਬਾ : ਤਵਾ।

ਤਾਬਾ-ਏ-ਸ਼ਰ : ਸੂਰਜ।

ਤਾ-ਬ-ਕੁਜ਼ਾ : ਕਦ ਤੱਕ, ਕਿਥੋਂ ਕੁ ਤੱਕ।

ਤਾ-ਬ-ਕੈ : ਕਦ ਤੱਕ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ।

ਤਾਬੀਦਨ : ਚਮਕਣਾ, ਲਿਸ਼ਕਣਾ, ਤਾਕਤ ਰੱਖਣਾ, ਲਪੇਟਣਾ, ਵੱਟਣਾ, ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਵਰਗਲਾਉਣਾ, ਫਸਲਾਉਣਾ।

ਤਾਬੀਦਾ : ਵਲ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਪੇਚਦਾਰ, ਵੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਰੋਸ਼ਨ।

ਤਾਬੀਨ : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ; ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪੈਰੋਕਾਰ, ਅਧੀਨ; ਸਿਪਾਹੀ, ਮਰਸੀਆ ਕੈਹਣਾ, ਮੂੰਹ ਤੇ ਔਗੁਣ ਦੱਸਣਾ।

ਤਾਪ : ਅੰਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਭੜੋਲਾ।

ਤਾਤਾ : ਹੱਕ ਪੈਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਥਥਲਾਪਣ।

ਤਾਤਾਰ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ, ਤਾਤਾਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਤਾਤਾਰੀ ਤਾਤਾਰੀ : ਤਾਤਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਤਾਤਾਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਤੁਰਕ।
ਤਾਤਾਰਾ ਤਾਤਾਰਾ : ਧਤੁਰਾ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਅਗਾੜੀ-ਪਿਛਾੜੀ।
ਤਾਸੀਰ ਤਾਸੀਰ : ਅਸਰ, ਅਸਰ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਣਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਫਲ, ਨਤੀਜਾ; ਗੁਣ, ਅਸਰ, ਅਮਲ।
ਤਾਜ ਤਾਜ : ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਟੋਪੀ, ਮੁਕਟ।
ਤਾਜ-ਏ-ਇਨਸਾਨੀ ਤਾਜ-ਏ-ਇਨਸਾਨੀ : ਲੋਹੇ ਦੀ ਟੋਪੀ।
ਤਾਜ-ਪੋਸ਼ ਤਾਜ-ਪੋਸ਼ : ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਾਜ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਢਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਜ ਪੈਹਨਣ ਵਾਲਾ।
ਤਾਜ-ਏ-ਖਰੂਸ ਤਾਜ-ਏ-ਖਰੂਸ : ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਕਲਗੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਰਖ ਫੁਲ; ਕਲਗਾ।
ਤਾਜ-ਦਾਰ/ਤਾਜ-ਦਾਰ/ਤਾਜ-ਦਾਰ : ਤਾਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
ਤਾਜਗਾਹ ਤਾਜਗਾਹ : ਤਾਜ ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ; ਤਾਜਦਾਰੀ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਤਖ਼ਤਗਾਹ, ਰਾਜਧਾਨੀ।
ਤਾਜ-ਏ-ਗਰਦੂਨ ਤਾਜ-ਏ-ਗਰਦੂਨ : ਸੂਰਜ।
ਤਾਜ-ਉ-ਤਖ਼ਤ ਤਾਜ-ਉ-ਤਖ਼ਤ : ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਸਲਤਨਤ।
ਤਾਜਿਰ ਤਾਜਿਰ : ਵਪਾਰੀ।
ਤਾਜੀਕ ਤਾਜੀਕ : ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋਹੜਾ ਅਰਬ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਪਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੈਦਾਗਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ 'ਤਾਜ਼ਿਕ' ਸੈਦਾਗਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, 'ਤਾਜ਼ੀ' ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਹੈ।
ਤਾਖ਼ਤ ਤਾਖ਼ਤ : ਫ਼ੌਜ ਦਾ ਹਮਲਾ, ਧਾਵਾ, ਹੱਲਾ, ਛਾਪਾ, ਲੁੱਟ-ਮਾਰ, ਤਬਾਹੀ, ਦੌੜ।
ਤਾਖ਼ਤ-ਉ-ਤਾਰਾਜ਼ ਤਾਖ਼ਤ-ਉ-ਤਾਰਾਜ਼ : ਲੁੱਟ-ਮਾਰ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ।

ਤਾਖ਼ਤਨ ਤਾਖ਼ਤਨ : ਧਾਵਾ ਕਰਨਾ, ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਦੌੜਨਾ, ਨਚਾਉਣਾ, ਭਜਾਉਣਾ ਦੜਾਉਣਾ।
ਤਾਖ਼ੀਰ ਤਾਖ਼ੀਰ : ਦੇਰੀ, ਢਿੱਲ, ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ, ਪਿੱਛੇ ਰੈਹਣਾ, ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣਾ।
ਤਾਰ ਤਾਰ : ਧਾਗਾ, ਡੇਰਾ, ਤਾਣਾ, ਸੂਤ; ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਧਾਤ ਦੀ ਤਾਰ, ਕਾਲਾ; ਤਾੜ ਦਾ ਦਰਖਤ, ਸਿਰ ਦੀ ਮਾਂਗ, ਸਾਜ਼ ਦਾ ਤਾਰ, ਦੋ ਤਾਰਾ, ਤੰਗ।
ਤਾਰਾ ਤਾਰਾ : ਸਤਾਰਾ।
ਤਾਰਾਤ, ਤਾਰਾਜ਼ ਤਾਰਾਜ਼ : ਲੁੱਟਮਾਰ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ।
ਤਾਰਬਰਕੀ ਤਾਰ ਬਰਕੀ : ਬਿਜਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨਾਲ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪੈਰੋਚਾਉਣ ਦਾ ਸੰਦ; ਉਹ ਖ਼ਬਰ ਜੋ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਦ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।
ਤਾਰ ਤਾਰ ਤਾਰ : ਜ਼ਰਾ-ਜ਼ਰਾ, ਰੇਜ਼ਾ-ਰੇਜ਼ਾ; ਬੋਹਤ ਹਨੇਰਾ।
ਤਾਰਤਨਕ, ਤਾਰਤਨਕ ਤਾਰਤਨਕ : ਮੱਕੜੀ।
ਤਾਰਕ ਤਾਰਕ : ਸਿਰ ਦੀ ਮਾਂਗ, ਸਿਰ ਦੀ ਚੋਟੀ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਟੋਪੀ।
ਤਾਰਿਕ ਤਾਰਿਕ : ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ, ਤਿਆਗੀ, ਏਕਾਂਤ-ਪਸੰਦ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਸੰਜਮੀ।
ਤਾਰਕਸ਼ ਤਾਰਕਸ਼ : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੰਤਰ ਵਿਚ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਤਾਰਕਸ਼ੀ ਤਾਰਕਸ਼ੀ : ਤਾਰਕਸ਼ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।
ਤਾਰੋਨ ਤਾਰੋਨ : ਕਾਲਾ।
ਤਾਰੀਖ਼ ਤਾਰੀਖ਼ : ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ, ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ; ਇਕ ਘਟਨਾ, ਸਮਾਂ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਜਾਂ ਬਿਆਨ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਉਹ ਕਲਾ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਪਰਸਿੱਧ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਦਰਜ ਹੋਣ, ਉਹ ਵਾਕ, ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਤੁਕ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਗਿਣਨ ਨਾਲ

ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਕਲ ਆਵੇ; ਕਿੱਸੇ, ਕਹਾਣੀਆਂ।
ਤਾਰਿਖੀ ਤਾਰੀਖੀ : ਇਤਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਸਿੱਧ।
ਤਾਰਿਕ ਤਾਰੀਕ : ਕਾਲਾ, ਹਨੇਰਾ, ਧੁੰਦ।
ਤਾਰਿਕੀ ਤਾਰੀਕੀ : ਹਨੇਰਾ।
ਤਾਰ ਤਾਰ : ਧਾਵਾ, ਹਮਲਾ, ਦੌੜ, ਭੱਜ।
ਤਾਰਿਸ਼ ਤਾਰਿਸ਼ : ਹਮਲਾ, ਹੱਲਾ, ਦੌੜ।
ਤਾਰਿਸ਼ਦਾ ਤਾਰਿਸ਼ਦਾ : ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ, ਦੁੜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਹਮਲਾਵਰ।
ਤਾਰਾਨਾ ਤਾਰਾਨਾ : (ਤਾਜ਼ੀਆਨਾ ਦਾ ਤਾਰਿਆਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ), ਕੋਰੜਾ, ਛਾਂਟਾ।
ਤਾਰਗੀ ਤਾਰਗੀ : ਤਰਾਵਤ, ਸਰਸਬਜ਼ੀ, ਤਰੇਤਾਜ਼ਗੀ, ਖੇੜਾ, ਰੌਣਕ, ਨਵਾਂਪਣ।
ਤਾਰਾ ਤਾਰਾ : ਨਵਾਂ, ਆਧੁਨਕ, ਨਵੀਨ, ਨਵਾਂ ਜੰਮਿਆ, ਨਵਾਂ ਨਰੋਆ; ਹਰਾ-ਭਰਾ, ਤੰਦਰੁਸਤ, ਅਰੋਗ, ਨੌਬਰ ਨੇ; ਮੋਟਾ-ਤਾਜ਼ਾ; ਗਰਮ-ਗਰਮ; ਹਸਮੁਖ, ਸੁਨੱਖਾ, ਸੋਹਣਾ।
ਤਾਰਾ ਤਾਰਾ ਦਿਮਾਰੀ : ਸਿਆਣਪ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ।
ਤਾਰਾ-ਰਸ ਤਾਰਾ-ਰਸ : ਨਵਾਂ ਮੇਵਾ, ਨਵਾਂ ਫਲ।
ਤਾਰਾ-ਰੂ ਤਾਰਾ-ਰੂ : ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਖੁਸ਼ ਖੁਸ਼, ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਹਤ।
ਤਾਰਾ-ਰੂਈ ਤਾਰਾ-ਰੂਈ : ਖੇੜਾ, ਹਰਿਆਲੀ, ਖੁਸ਼ੀ।
ਤਾਰੀ ਤਾਰੀ : ਅਰਬੀ ਜ਼ਬਾਨ, ਅਰਬੀ ਘੋੜਾ, ਅਰਬ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਾ, ਅਰਬੀ ਅੱਖਰ।
ਤਾਰੀਯਾਨ ਤਾਰੀਯਾਨ : ਤਾਜ਼ੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
ਤਾਰੀਯਾਨਾ ਤਾਰੀਯਾਨਾ : ਕੋਰੜਾ, ਕਮਚੀ, ਚਾਬਕ, ਛਮਕ, ਛਾਂਟਾ।
ਤਾਰੀਕ ਤਾਰੀਕ : ਅਰਬਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੇ ਸੈਦਾਗਰ।
ਤਾਸ ਤਾਸ, ਤਾਸਾ ਤਾਸਾ : ਬੇਕਰਾਰੀ, ਗਮ, ਦੁਖ।

ਤਾਸ ਤਾਸ : ਵੱਡਾ ਥਾਲ; ਉਹ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਨਰਦਾਂ ਖੇਡਣ ਦਾ ਫੱਟਾ।
ਤਾਸਿਅ ਤਾਸਿਅ : ਨੌਵਾਂ ਭਾਗ, (੧/੯)।
ਤਾਸੁਫ ਤਾਸੁਫ : ਅਫਸੋਸ ਕਰਨਾ, ਗਮ, ਅਫਸੋਸ, ਸ਼ੋਕ, ਪਛਤਾਵਾ।
ਤਾਸੀਸ ਤਾਸੀਸ : ਨੀਂਹ ਰੱਖਣਾ, ਜੜ ਪੱਕੀ ਕਰਨਾ, ਜੜ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ।
ਤਾਸ਼ ਤਾਸ਼ : ਯਾਰ, ਦੋਸਤ, ਸਾਹਿਬ, ਮਾਲਕ, ਆਕਾ, ਸ਼ਰੀਕ, ਗੁਲਾਮ, ਗੰਜਫਾ (ਤਾਸ਼)।
ਤਾਸ਼ਕੰਦ ਤਾਸ਼ਕੰਦ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਤਾਗ਼ਾ ਤਾਗ਼ਾ : ਮਾਸੜ।
ਤਾਗ਼ੀ ਤਾਗ਼ੀ : ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਾਗ਼ੀ, ਆਕੀ।
ਤਾਫ਼ਤਨ ਤਾਫ਼ਤਨ : ਵੱਟਣਾ, ਚਮਕਣਾ, ਲਿਸ਼ਕਣਾ, ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ, ਅਕਸ ਪੈਣਾ, ਨਿਕਲਣਾ (ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਦਾ)।
ਤਾਫ਼ਤਾ ਤਾਫ਼ਤਾ : ਵੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਬੇਕਰਾਰ, ਸੋਗੀ, ਢੀਤਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਮਕੀਲਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦਾ ਚਮਕੀਲਾ ਘੋੜਾ ਜਾਂ ਕਬੂਤਰ।
ਤਾਫ਼ਤਾ-ਜ਼ਿਗਰ ਤਾਫ਼ਤਾ-ਜ਼ਿਗਰ : ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਆਸ਼ਕ।
ਤਾਫ਼ੀ ਤਾਫ਼ੀ : ਕੁਲ੍ਹਾ, ਟੋਪੀ।
ਤਾਕ ਤਾਕ : ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ।
ਤਾਕਿਸਤਾਨ ਤਾਕਿਸਤਾਨ : ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼।
ਤਾਕੀਦ ਤਾਕੀਦ : ਪਕਿਆਈ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ, ਵਾਰ ਵਾਰ ਕੈਹਣਾ, ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੈਹਣਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਜ਼ਿਦ, ਹਠ।
ਤਾਕੀਦਨ ਤਾਕੀਦਨ : ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਕੇ, ਜ਼ਿਦ ਨਾਲ, ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।
ਤਾਲ ਤਾਲ : ਪਿਤਲ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਟੋਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਨੱਚਣ ਵੇਲੇ ਤਬਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਝਾਂਜ, ਮਜ਼ੀਰਾ, ਹੋਜ਼, ਚਬੱਚਾ; ਛੱਪੜ, ਤਾੜ ਦਾ ਰੁੱਖ, ਪਾਣੀ।

ਤਬਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ।

تبرخون : ਲਾਲ ਸੰਦਲ, ਮਜੀਠ।
ਤਬਰਜ਼ : ਚਿੱਟੀ ਖੰਡ, ਮਿਸਰੀ; ਜੋ ਸਖਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤਬਰ (ਕੁਹਾੜੀ) ਨਾਲ ਤੋੜਨਯੋਗ ਹੋਵੇ।

ਤਬਰੁੱਕ : ਬਰਕਤ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਰਕਤ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਸੁਭ ਗਿਣਨਾ, ਪਰਸਾਦ।

ਤਬਰੁੱਕਤ : (ਤਬਰੁੱਕ ਤਬਰੁੱਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਬਰਕਤਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।

ਤਬਰੁੱਕਨ-ਓ-ਤਬਰੁੱਕਤ : ਖੈਰ ਬਰਕਤ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ; ਮੁਬਾਰਕ ਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਣ ਕੇ।

ਤਬਰੇਜ਼ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਾਂਤ ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਰੂੰ ਰਸ਼ੀਦ ਦੀ ਮਲਕਾ ਜ਼ੁਬੈਦਾ ਖਾਤੂਨ ਨੇ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਤਬੱਸੁਮ : ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਮੁਸਕਰਾਉਣਾ, ਅਜੇਹੀ ਹਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਲ੍ਹ ਨਾ ਖੁੱਲਣ।

ਤਬੱਸੁਮ-ਏ-ਮੀਨਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸੁਰਾਹੀ ਵਿਚੋਂ ਪਿਆਲੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਸੁਰਾਹੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਕੁਲਕੁਲ।

ਤਬਿਸ਼ : ਗਰਮੀ, ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰੁੱਤ।

ਤਬਸਿਰਾ : ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣਾ, ਸੁਜਾਖਾ ਕਰਨਾ; ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ, ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ; ਐਨਕ; ਟਿੱਪਣੀ।

ਤਬਾ : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ; ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਵਾਲੇ।

ਤਬਈਯਤ : ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ, ਪੈਰਵੀ।

ਤਬਕੀਰ : ਨਮਾਜ਼ ਲਈ ਪੈਹਲੇ ਵੇਲੇ ਆਉਣਾ, ਸਵੇਰੇ ਆਉਣਾ।

ਤਬੰਗ, **ਤਬੰਗ**, **ਤਬੰਗ** : ਥਾਲ, ਥੋੜਾ।

ਤਬੰਗੂ, **ਤਬੰਗੂ**, **ਤਬੰਗੂ** : ਟੋਕਰਾ, ਜੰਬੀਲ (ਭਿੱਖਿਆ ਦੀ ਝੋਲੀ), ਸੰਦੂਕ।

ਤਪ : ਬੁਖਾਰ, ਤਾਪ, ਬੇਚੈਨੀ, ਬੇਕਰਾਰੀ।

ਤਪ-ਏ-ਦਿਕ : ਤਪਦਿਕ, ਪੁਰਾਣਾ ਬੁਖਾਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੇਫੜੇ ਗਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤਪ-ਏ-ਲਰਜ਼ਾ : ਕਾਂਬੇ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਬੁਖਾਰ।

ਤਪਿਸ਼ : ਗਰਮੀ, ਜਲਨ, ਬੇਚੈਨੀ।

ਤਪਕ : ਬੰਦੂਕ।

ਤਪਾਂਚਾ, **ਤਪਾਂਚਾ**, **ਤਪਾਂਚਾ**, **ਤਪਾਂਚਾ**, **ਤਪਾਂਚਾ** : (ਤਮਾਂਚਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ), ਪਿਸਤੌਲ, ਥੱਪੜ।

ਤਪਾ : ਟਿੱਲਾ, ਛੋਟੀ ਪਹਾੜੀ।

ਤਪੀਦਨ : ਤਪਣਾ, ਗਰਮ ਹੋਣਾ, ਤੜਫਣਾ।

ਤਤਾਰ, **ਤਤਰ**, **ਤਤਰ** : ਤਾਤਾਰ; ਦੇਖੋ ਤਾਤਾਰੀ।

ਤਤਾਰੀ, **ਤਤਰੀ**, **ਤਤਰੀ** : ਦੇਖੋ ਤਾਤਾਰੀ।

ਤਤਬਾ : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਭਾਲ ਕਰਨਾ; ਪੈਰਵੀ, ਤਲਾਸ਼, ਭਾਲ, ਨਕਲ।

ਤਤੁਕ : ਤੰਬੂ, ਵੱਡੀ ਚਾਦਰ।

ਤਤੁਕ-ਏ-ਨੀਲੀ : ਅਸਮਾਨ।

ਤਤਿਮਾ : ਬਕਾਇਆ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਖੀਰ, ਅੰਤਮ ਭਾਗ।

ਤਤਮਿਮ : ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਪੂਰਨਤਾ।

ਤਤਨ, **ਤਤਨ**, **ਤਤਨ** : ਤਮਾਕੂ।

ਤਤਲਿਸ : ਤਿੰਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣਾ, ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਅਰਥਾਤ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਮੂਹ ਮੰਨਣਾ, ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਘਰ ਦੇ ਸਤਾਰੇ ਦਾ ਪੈਹਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ।

ਤਤਨੀਅਤ, **ਤਤਨੀਅਤ** : ਦੋ ਕਰਨਾ, ਦੁਗਣਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਦੁਹਰਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਵਾਲਦੈਨ, ਤਰਫੈਨ ਆਦਿ।

ਤਜਸ਼ਸ : ਢੰਡਣਾ, ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨਾ, تجسس

ਤਖ਼ਤ-ਏ-ਤਾਊਸ : ਤਖ਼ਤ-ਏ-ਤਾਊਸ
ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਤਖ਼ਤ ਜੋ ਮੋਰ ਦੀ
ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ਛੇ ਕਰੋੜ ਦੀ ਲਾਗਤ
ਆਈ ਸੀ; ਨਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ੧੭੩੮ ਈ.

ਵਿਚ ਲੁਟ ਕੇ ਈਰਾਨ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।
تخت عاج **ਤਖਤ-ਏ-ਆਜ** : ਹਾਥੀ
ਦੰਦ ਦਾ ਤਖਤ।
تخت فيزوره **ਤਖਤ-ਏ-ਫੀਰੋਰਾ** :
ਅਸਮਾਨ।
تختگاه **ਤਖਤਗਾਹ** : ਤਖਤ ਰੱਖਣ
ਵਾਲੀ ਥਾਂ; ਰਾਜਧਾਨੀ; ਇਸਫਹਾਨ ਵਿਚ ਇਕ
ਸੈਰਗਾਹ।
تخت گير **ਤਖਤਗੀਰ** : ਤਖਤ ਜਾਂ ਰਾਜ
ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
تخت نشين **ਤਖਤ-ਨਸ਼ੀਨ** : ਤਖਤ
'ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
تخت نشيني **ਤਖਤ ਨਸ਼ੀਨੀ** : ਰਾਜ
ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਣਾ।
تخت و تاج **ਤਖਤ-ਉ-ਤਾਜ** : ਮੁਲਕ
ਤੇ ਸਲਤਨਤ, ਰਾਜਪਾਟ।
تخت همایون **ਤਖਤ-ਏ-ਹੁਮਾਯੂਨ**
: ਸ਼ੁਭ ਤਖਤ; ਸ਼ਾਹੀ ਘਰ; ਮੈਹਲ।
تخته **ਤਖਤਾ** : ਚੌੜੀ ਲੱਕੜੀ; ਪਟੜਾ;
ਤਖਤੀ; ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਰ ਟੋਟਾ; ਮੁਰਦੇ
ਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਟੜਾ।
تخته اول **ਤਖਤਾ-ਏ-ਅੱਵਲ** :
ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪਟੀ।
تخته بسته **ਤਖਤਾ-ਬਸਤਾ** : ਬੰਦ
ਮੋਜ਼।
تخته بند **ਤਖਤਾ-ਬੰਦ** : ਕੈਦ; ਕੈਦੀ;
ਲੱਕੜ ਦੀ ਛੱਟੀ ਜੋ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ
ਹਨ; ਉਹ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋੜ ਜਾਂ ਬੰਦ
ਜਿਸ ਉਪਰ ਛੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
تخته بندی **ਤਖਤਾ-ਬੰਦੀ** : ਲੱਕੜ ਦੇ
ਤਖਤਿਆਂ ਦਾ ਫਰਸ਼; ਕਿਆਰੀਆਂ ਦੀ
ਤਰਤੀਬ।
تخته پل **ਤਖਤਾ-ਏ-ਪੁਲ** : ਲੱਕੜ ਦਾ
ਉਹ ਪੁੱਲ ਜੋ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਖਾਈ ਉਤੇ ਬਣਾਇਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
تخته پوش **ਤਖਤਾ ਪੋਸ਼** : ਲੱਕੜ ਦਾ
ਫਰਸ਼, ਮੰਚ; ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਲ

ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
تخته تابوت **ਤਖਤਾ-ਏ-ਤਾਬੂਤ** :
ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਸੀੜ੍ਹੀ।
تخته تخته **ਤਖਤਾ ਤਖਤਾ** : ਟੋਟੇ
ਟੋਟੇ।
تخته دیواری **ਤਖਤਾ-ਏ-ਦੀਵਾਰੀ**
: ਲੱਕੜ ਦੀ ਕੰਧ।
تخته زدن **ਤਖਤਾ ਜ਼ਦਨ** : ਹੂੰ ਪਿੱਜਣਾ;
ਨਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਪੂਜਾ-ਰਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਉਹ ਤਖਤੇ ਉੱਤੇ ਤਖਤਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ।
تخته مشق **ਤਖਤਾ-ਏ-ਮਸ਼ਕ** :
ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਛੱਟੀ, ਤਖਤੀ; ਉਹ
ਚੀਜ਼ ਜੋਹੜੀ ਅਕਸਰ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ।
تخته مینا **ਤਖਤਾ-ਏ-ਮੀਨਾ** :
ਅਸਮਾਨ।
تخته نرد **ਤਖਤਾ-ਏ-ਨਰਦ** : ਨਰਦਾਂ
ਖੇਡਣ ਦਾ ਤਖਤਾ।
تختی **ਤਖਤੀ** : ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਿਖਣ ਦੀ
ਛੱਟੀ; ਛੋਟਾ ਤਖਤਾ; ਪੱਥਰ ਦੀ ਸਿਲ ਜਿਸ
ਉਪਰ ਨਾਮ ਆਦਿ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
ਛਾਤੀ।
تخریب **ਤਖਰੀਬ** : ਉਜਾੜਾ; ਤਬਾਹੀ;
ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ; ਉਜਾੜਨਾ; ਵਿਗਾੜਨਾ;
ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ।
تخریج **ਤਖਰੀਜ** : ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ।
تخصیص **ਤਖਸੀਸ** : ਖਾਸ ਕਰਨਾ;
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ।
تخفیف **ਤਖਫੀਫ** : ਘੱਟ ਕਰਨਾ; ਹੌਲਾ
ਕਰਨਾ; ਭਾਰ ਲਾਹੁਣਾ; ਪਗੜੀ, ਕੋਟ ਆਦਿ
ਲਾਹ ਕੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਣਾ।
تخلص **ਤਖਲੁੱਸ** : ਮੁਕਤੀ ਪਰਾਪਤ
ਕਰਨਾ; ਰਿਹਾਈ ਪਾਉਣਾ; ਛੁਟਕਾਰਾ; ਸ਼ਾਇਰ
ਦਾ ਉਪਨਾਮ।
تخلیق **ਤਖਲੀਕ** : ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ; ਪੱਧਰਾ
ਕਰਨਾ; ਖੁਸ਼ਬੂ ਜਾਂ ਕੇਸਰ ਲਾਉਣਾ।
تخلیه **ਤਖਲੀਯਾ** : ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ; ਛੱਡਣਾ;
ਇਕਾਂਤ; ਤਨਹਾਈ।

تخم تۇخۇم : ਬੀਜ; ਗਿਰੀ; ਅਸਲ; ਆਂਡਾ; ਨਸਲ; ਖਾਨਦਾਨ; ਨੁਤਫਾ; ਔਲਾਦ; ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ।

تخم باری **تۇਖਮ-ਬਾਰੀ** : ਇਕ ਖੇਡ ਜੇਹੜੀ ਬੱਚੇ ਈਦ ਜਾਂ ਤਿਉਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਰੰਗਦਾਰ ਆਂਡਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹਨ।

تخم بنگ **تۇਖਮ-ਏ-ਬੰਗ**,
تخم حشیش **تۇਖਮ-ਏ-ਹਸ਼ੀਸ਼** :
ਭੰਗ ਦੇ ਬੀਜ।

تخم بد **تۇਖਮ-ਏ-ਬਦ**,
تخم حرام **تۇਖਮ-ਏ-ਹਰਾਮ** :
ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ।

تخم دان **تۇਖਮਦਾਨ** : ਜ਼ਖੀਰਾ; ਭੰਡਾਰ; ਪਨੀਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ; ਗਮਲਾ।

تخم ریز **تۇਖਮ-ਰੇਜ਼** : ਵਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

تخم ریزی **تۇਖਮ ਰੇਜ਼ੀ** : ਬੀਜਣਾ; ਬੀਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ।

تخم گار **تۇਖਮਗਾਰ** : ਓਹ ਧਰਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ; ਆਂਡੇ ਮਿਲਾਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੀਮਾ।

تخمه **تۇਖਮਾ** : ਅਸਲ; ਔਲਾਦ; ਨਸਲ; ਉਲਟੀ ਜੇਹੜੀ ਬਦਹਜ਼ਮੀ ਕਾਰਨ ਆਵੇ।

تخمینه **تۇਖਮੀਨਾ** : ਸਰਸਰੀ ਅਨੁਮਾਨ; ਅੰਦਾਜ਼ਾ; ਅਟਕਲ।

تخمینا **تۇਖਮੀਨਨ** : ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ, ਅਟਕਲ ਨਾਲ।

تخیل **ਤਖ਼ਲ** : ਕਲਪਨਾ, ਸੋਚ ਉਡਾਰੀ।

تدابیر **ਤਦਾਬੀਰ** : (ਤਦਬੀਰ **تدبیر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ); ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ, ਬੰਦੋਬਸਤ।

تدارك **ਤਦਾਰੁਕ** : ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ; ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ; ਬਦਲਾ; ਸਜ਼ਾ; ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ; ਇਲਾਜ।

تدبر **ਤਦਬੁਰ** : ਕੰਮ ਦਾ ਪਰਣਾਮ ਵੇਖਣਾ; ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ; ਤਦਬੀਰ ਕਰਨਾ।

تدبیر **ਤਦਬੀਰ** : ਠੀਕ ਠਾਕ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਖੀਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ; ਪਿੱਛੇ ਪੈਣਾ; ਮੌਤ ਪਿੱਛੇ ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਬਾਰੇ ਵਸੀਅਤ

ਕਰਨਾ; ਰਾਏ; ਸੁਝਾ; ਵਿਚਿੰਤ, ਜਤਨ; ਇਲਾਜ, ਚਾਰਾ, ਉਪਰਾਲਾ।

تدبیر شناس **ਤਦਬੀਰ-ਸ਼ਨਾਸ** :
ਸਮਝਦਾਰ, ਸਿਆਣਾ।

تدرو **ਤਦਰਵ** : ਸਰੂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸੋਹਣੀ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਜੰਗਲੀ ਪੰਛੀ; ਚਕੋਰ।

تدریج **ਤਦਰੀਜ਼** : ਦਰਜਾ-ਬ-ਦਰਜਾ; ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਹੋਣਾ; ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ।

تدریس **ਤਦਰੀਸ** : ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ, ਇਲਮ ਸਿਖਾਉਣਾ; ਸਿੱਖਿਆ, ਪੜ੍ਹਾਈ।

تدفین **ਤਦਫੀਨ** : ਦਫਨ ਕਰਨਾ; ਦੱਬਣਾ; ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦੱਬਣਾ।

تدقیق **ਤਦਕੀਕ** : ਸੂਖਮ ਗੱਲ ਕੱਢਣਾ; ਬਰੀਕ ਕਰਨਾ; ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣਾ; ਗ਼ੌਰ ਕਰਨਾ।

تدوین **ਤਦਵੀਨ** : ਸੰਕਲਨ ਕਰਨਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ।

تذبذب **ਤਝਝਬੁਬ** : ਏ-ਚਿੱਤੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ; ਡੋਲਣਾ, ਹਿੱਲ ਜਾਣਾ; ਸ਼ੱਕ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਪਕੜ ਧਕੜ।

تذکره **ਤਝਕੀਰਾ** : ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ; ਜੀਵਨੀ; ਜ਼ਿਕਰ; ਯਾਦ; ਯਾਦਗਾਰ; ਚਰਚਾ; ਅਫਵਾਹ; ਪੁਸਤਕਾਂ; ਰਾਹਦਾਰੀ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ; ਨਿਸ਼ਾਨੀ; ਟਿਕਟ।

تذکره خانه **ਤਝਕੀਰਾ-ਖਾਨਾ** :
ਮੈਹਕਮਾ; ਰਾਹਦਾਰੀ।

تذلیل **ਤਝਲੀਲ** : ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ; ਬੇਇਜ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਖੱਜਲ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ; ਨਰਮ ਕਰਨਾ।

تر **ਤਰ** : ਭਿੱਜਾ ਹੋਇਆ; ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ; ਸਾਫ਼; ਚਮਕਦਾਰ; ਤਾਜ਼ਾ; ਨਵਾਂ; ਪਾਕ; ਪਵਿੱਤਰ; ਬੋਹਤ; ਸ਼ਰਮਸਾਰ; ਮੁਜਰਮ; ਬਦਕਾਰ।

ترا **ਤਰਾ** : ਬੋਹਤ ਉੱਚੀ ਕੰਧ, ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ, ਵਲਗਣ।

ترا **ਤਰਾ** : ਤੈਨੂੰ; ਤੇਰੇ ਲਈ; ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ।

تراب : پانی جਾਂ سراج دا مٹکے
جਾਂ ماسک دیکھے سیمٹا।

تراب : میٹھی; پرت; جمنی; خاک۔

تراب : ایک پٹھی; تیت۔

ترجمہ : (ترجمہ) : (ترجمہ)
دا بھوਵچن; ਉਲਥੇ, ਅਨੁਵਾਦ।

ترجمہ : (ترجمہ)
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ; ਤਰਜਮਾ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ; ਉਲਥਾਕਾਰ।

ਤਿਰਾਜ : ਕੱਚਾ ਧਾਗਾ; ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਰੁੱਖ;
ਸਜਾਵਟ।

ਤਿਰਾਜ : ਤੇਲਣ ਵਾਲੇ ਪਲੜੇ; ਤੱਕੜੀ;
ਇਨਸਾਫ; ਅਕਲ; ਅਨੁਮਾਨ; ਤੁਲਾ ਰਾਸ਼ੀ।

ਤਿਰਾਜ : ਆਪਸ ਵਿਚ ਖੱਤ ਪੱਤਰ
ਲਿਖਣਾ।

ਤਿਰਾਜ : ਤਲਾਸ਼; ਉਮੀਦ; ਕਾਟ;
ਕਟਾਨ; ਸਜਾਵਟ; ਸਿੰਗਾਰ; ਲਾਭ; ਕਾਂਟ-ਛਾਂਟ;
ਹਿਰਸ; ਕੱਟਣ ਦਾ ਢੰਗ; ਕਾਢ; ਈਜਾਦ; ਢੰਗ;
ਤਰਜ਼।

ਤਿਰਾਜ : ਛਿੱਲਕਾ; ਫਾੜੀ; ਕਾਤਰ;
ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੱਥਰ ਤਰਾਸ਼ੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ; ਛੈਣੀ।

ਤਿਰਾਜ : ਛੇਕ; ਚਾਕ; ਓਹ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ
ਕਿਸੇ ਚੀਜ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਜਾਂ ਫੁੱਟਣ ਤੇ ਆਵੇ।

ਤਿਰਾਜ : ਗੀਤ; ਰਾਗ; ਅਲਾਪ; ਸੁਰ;
ਰੁਬਾਈ; ਨਗਮਾ; ਜਵਾਨ; ਸੁੰਦਰ; ਰੂਪਵਾਨ;
ਮਸ਼ੂਕ; ਬਹਾਨੇਬਾਜ਼ੀ; ਰਾਗ ਅਲਾਪਣ ਦੀ ਇਕ
ਵਿਧੀ ਜੋ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਦੀ ਕਾਢ ਸੀ।

ਤਿਰਾਜ : ਟਪਕਾ; ਟਪਕਣਾ;
ਸਿੰਮਣਾ।

ਤਿਰਾਜ : (ਤਰਜਮਾ) : (ਤਰਜਮਾ)
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ; ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ; ਅਰਾਮ ਦੇਣਾ;
ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣ
ਵਾਲੀ ਨਮਾਜ਼; ਬੈਹਕਾਉਣਾ।

ਤਿਰਾਜ : ਪਰਸਿੱਧ ਤਰਕਾਰੀ; ਸਬਜ਼ੀ;
ਮੂਲੀ।

ਤਿਰਾਜ : ਝੂਠ; ਮਕਰ; ਫਰੇਬ; ਫਕੀਰੀ;
ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੇ 'ਚ ਲਿਬੜਨਾ।

ਤਰਬਾਨੀ : ਅਰਦਸ਼ੀਰ ਬਾਬਕਾਨ
ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਈਰਾਨ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ
ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

ਤਰਬਤ : ਮਿੱਟੀ; ਜਮੀਨ; ਕਬਰ;
ਗੋਰ।

ਤਰਬੁਦ : ਦਸਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਦਵਾ;
ਸਰਕੰਡਾ; ਸਰਕੜਾ; ਖੋਖਲੀ ਲੱਕੜੀ।

ਤਰਬੁਜ, **ਤਰਬੁਜ** :
ਤਰਬੁਜ, ਹਦਵਾਣਾ, ਮਤੀਰਾ।

ਤਰਬੀਯਤ : ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਣਾ;
ਪਰਵਰਸ਼ ਕਰਨਾ; ਪਰਵਰਸ਼; ਸਿੱਖਿਆ;
ਸੁਧਾਈ।

ਤਰਤ-ਉ-ਮਰਤ : ਹੇਠਲੀ
ਉੱਪਰ; ਲੁਟ ਮਾਰ; ਤਰਬੱਲੀ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ;
ਖਿੰਡਿਆ-ਪੁੰਡਿਆ।

ਤਰਤੀਬ : ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ
ਤੇ ਯੋਗ ਥਾਂ ਰੱਖਣਾ।

ਤਰਤੀਬ-ਦਾਦਾ :
ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ।

ਤਰਤੀਬ-ਏ-ਰਾਹ : ਰਾਹ
ਦਾ ਸਮਾਨ; ਤੋਸ਼ਾ; ਰਾਹ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ।

ਤਰਤੀਬਵਾਰ : ਤਰਤੀਬ
ਸਿਰ।

ਤਰਤੀਲ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਨੂੰ ਹੌਲੀ,
ਸੁਧ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪੜ੍ਹਣਾ।

ਤਰਜਮਾ : ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ;
ਸਰੇਸ਼ਟ ਵਕਤਾ; ਤੇਜ਼-ਜ਼ਬਾਨ;
ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ; ਤਰਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ;
ਉਲਥਾਕਾਰ; ਇਕ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਿਚ
ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਤਰਜਮਾਨੀ : ਉਲਥਾ ਕਰਨ
ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਤਰਜਮਾ : ਇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਉਲਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਨਾ; ਇਕ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ
ਸਮਝਾਉਣਾ।

ਤਰਜਮਾ-ਨਵੀਸ :

ਉਲਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ترجیح **ਤਰਜੀਹ** : ਵਧਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇਰਾ ਸਮਝਣਾ; ਵਧੇਰੇ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸਮਝਣਾ; ਵਧਣਾ; ਗਲਬਾ ਪਾਉਣਾ; ਪੈਹਲ ਦੇਣੀ; ਵਡਿਆਈ ਦੇਣਾ।

ترجیح **ਤਰਜੀਅ** : ਪਰਤਾਉਣਾ; ਫਿਰਾਉਣਾ; ਫੇਰਨਾ; ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਗਲੇ ਵਿਚ ਫਿਰਾਉਣਾ; ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਕਲਮਾ-ਏ-ਸ਼ਹਾਦਤ ਕੈਹਣਾ।

ترجیح **ਤਰਜੀਅ-ਬੰਦ** : ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਉਹ ਬੰਦ ਜੇਹੜੇ ਇੱਕੋ ਬੈਹਰ (ਛੰਦ) ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤੁਕਾਂਤਾਂ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹਰ ਬੰਦ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੁਕ ਦੁਕਵੀਂ ਆਵੇ, ਜੇਕਰ ਹਰ ਬੰਦ ਪਿਛੋਂ ਏਹ ਤੁਕ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 'ਤਰਕੀਬ ਬੰਦ' ਕੈਹਦੇ ਹਨ।

ترحم **ਤਰਹਮ** : ਤਰਸ ਖਾਣਾ, ਰੈਹਮ ਕਰਨਾ, ਤਰਸ।

ترحيل **ਤਰਹੀਲ** : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਫਰ ਤੇ ਭੇਜਣਾ, ਕੂਚ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ।

ترخان **ਤੁਰਖਾਨ** : ਸ਼ਾਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਬ ਅਦਾਬ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਸ਼ਰੀਫ਼, ਸਾਉ; ਰਈਸ; ਮਸਖਰਾ, ਭੰਡ; ਅਬੂਨਸਰ ਫ਼ਾਰਯਾਬੀ ਦਾ ਲਕਬ।

ترخانی **ਤੁਰਖਾਨੀ** : ਤੁਰਖਾਨ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਮਸਖਰਾਪਣ।

ترخون **ਤੁਰਖੂਨ** : ਖ਼ੂਨੀ; ਨਿਡਰ, ਬੇਬਾਕ, ਚੋਰ, ਬਦਮਾਸ਼, ਮਜ਼ੀਨ।

ترخیص **ਤੁਰਖੀਸ** : ਰੁਖਸਤ ਕਰਨਾ, ਵਿਦਾ ਕਰਨਾ, ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

ترخیم **ਤੁਰਖੀਮ** : ਪੁਛਕੱਟਣਾ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਡੇਗ ਦੇਣਾ ਜਿਵੇਂ 'ਗੋਜ਼ਨ' ਤੋਂ 'ਗੋਜ਼'; ਬਰੀਕ; ਨਰਮ ਜਾਂ ਸੂਖਮ ਕਰਨਾ।

تردامن **ਤੁਰਦਾਮਨ** : ਪਾਪੀ, ਮੁਜਰਮ; ਬਦਕਾਰ; ਬੇਸ਼ਰਮ।

تردامنی **ਤੁਰਦਾਮਨੀ** : ਬਦਕਾਰੀ,

ਬੇਸ਼ਰਮੀ।

تردد **ਤਰੱਦਦ** : ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ; ਯਾਤਾਯਾਤ; ਸ਼ੱਕ; ਸੋਚ; ਵਿਚਾਰ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਮਾਨਸਕ ਉਲਝਣ; ਇਨਕਾਰ; ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਵਿਰੋਧ, ਬੈਹਸ, ਮੇਹਨਤ; ਜਤਨ।

ترددست **ਤਰਦਸਤ** : ਚੁਸਤ; ਹੱਥ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਰੀਗਰ; ਕਾਤਬ; ਕਲਾਕਾਰ।

تردستی **ਤਰਦਸਤੀ** : ਚਲਾਕੀ; ਫੂਰਤੀ; ਚੁਸਤੀ।

تردماغ **ਤਰਦਿਮਾਗ** : ਸਿਆਣਾ, ਸਮਝਦਾਰ; ਮਸਤ।

تردماغی **ਤਰਦਿਮਾਗੀ** : ਸਿਆਣਪ; ਸਰੂਰ, ਮਸਤੀ, ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ; ਸੂਖਮਤਾ।

تردید **ਤਰਦੀਦ** : ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਜੁਆਬ ਦੇਣਾ; ਉਲਟਣਾ; ਫੇਰ ਦੇਣਾ; ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ।

ترزفان **ਤਰਜ਼ਫਾਨ** : ਤਰਜੁਮਾਨ।

ترس **ਤਰਸ** : ਡਰ; ਭੈ।

ترسان **ਤਰਸਾਨ** : ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਭੈਭੀਤ, ਡਰਾਕਲ।

ترسکار **ਤਰਸਕਾਰ** : ਖੁਦਾ ਤਰਸ; ਰੈਹਮ ਦਿਲ, ਭਜਨੀਕ; ਭਗਤ।

ترسکاری **ਤਰਸਕਾਰੀ** : ਰੱਬ ਦਾ ਡਰ।

ترسناک **ਤਰਸਨਾਕ** : ਭਿਆਨਕ; ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ।

ترسندہ **ਤਰਸਿੰਦਾ** : ਡਰਾਕਲ।

ترسا **ਤਰਸਾ** : ਡਰਾਕਲ; ਵੈਹਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਭੈ ਖਾਣ ਵਾਲਾ; ਈਸਾਈ ਭਜਨੀਕ; ਈਸਾਈ; ਅਗਨੀ ਪੂਜਕ।

ترسیدن **ਤਰਸੀਦਨ** : ਡਰਨਾ, ਭੈ ਖਾਣਾ।

ترسیل **ਤਰਸੀਲ** : ਭੇਜਣਾ; ਖਤ ਭੇਜਣਾ; ਸਾਫ਼ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪੜ੍ਹਨਾ; ਦੁੱਧ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ।

ترش **ਤੁਰਸ਼** : ਖੱਟਾ, ਨਰਾਜ਼, ਗੁੱਸੇ, ਬਦ-ਦਿਮਾਗ।

ترش رخسار **ਤੁਰਸ਼-ਰੁਖ਼ਸਾਰ**,
ترش مزاج **ਤੁਰਸ਼-ਹੁਜ਼**, **ترش رو**

ਤਰਕੀਬ : ਜੋੜਨਾ, ਕਈ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ
ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਾਉਣਾ, ਵਿਧੀ; ਜੁਗਤੀ;
ਜੜਾਈ; ਜੜਨਾ; ਮਿਲਾਵਟ, ਬਨਾਵਟ।

ترکی تمام شد : **ਤੁਰਕੀ ਤਮਾਮ ਸ਼ੁਦ** : ਅਭਿਆਨ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

ਤੁਰਕੀ ਕਰਦਨ : **ਜ਼ੁਲਮ** ਕਰਨਾ।

ਤਰਮਾ : ਫੱਟੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਲ।

ਤਰਮੀਮ : ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ; ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਕਰਨਾ; ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨਾ; ਦਰੁਸਤੀ ਕਰਨਾ।

ਤਰਨ : ਸੇਵਤੀ ਦਾ ਫੁਲ; ਜੰਗਲ; ਬੀਆਬਾਨ; ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ 'ਟਰੇਨ' ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਰੂਪ; ਰੇਲ ਗੱਡੀ।

ਤਰੁੰਜ : ਨਿੰਬੂ; ਮਿੱਠਾ; ਵੱਟ, ਭੰਨ; ਚਾਦਰ ਜਾਂ ਸ਼ਾਲ ਉਤੇ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਵੱਡਾ ਬੂਟਾ।

ਤਰੁੰਜ-ਏ-ਬਰ, **ਤਰੁੰਜ-ਏ-ਤਰੁੰਜ** : ਸੂਰਜ।

ਤਰੁੰਜ-ਏ-ਤਿਲਾ : **ਬਦਨ** : ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਬਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੇ ਆ ਕੇ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ, ਉਸ ਉਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਨਿੰਬੂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਤਰੁੰਗ : ਕਮਾਨ ਵਿਚੋਂ ਛੁੱਟਣ ਲਗੇ ਤੀਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਤੀਰ ਜਾਂ ਗੁਰਜ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਲਗਣ ਸਮੇਂ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ ਦੇ ਵੱਜਣ ਵੇਲੇ ਨਿਕਲਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਭੰਵਰ; ਚਖਮ, ਫੱਟ।

ਤਰੁੰਗ-ਤਰੁੰਗ : ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਛਣਕਾਰ।

ਤਰੁੰਗ : ਸੋਹਣਾ; ਸੁੰਦਰ।

ਤਰੁੰਗ : ਇਕ ਜੰਗਲੀ ਪੰਛੀ; ਤਿੱਤਰ; ਬੰਦੀ ਖ਼ਾਨਾ; ਕੈਦਖ਼ਾਨਾ।

ਤਰੁੰਗਬੀਨ : ਸ਼ਕੰਜਬੀਨ; ਸਿਕੰਜਬੀ।

ਤਰਨੁੰਮ : ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ; ਲੈ ਨਾਲ

ਗਾਉਣਾ; ਰਾਗ; ਗੀਤ; ਲੈ।

ਤਰਨੁੰਮ-ਫਸ਼ਾਨ : ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਗਵੱਈਆ।

ਤਰਨੁੰਮ-ਗਰੀ : ਗਾਉਣਾ; ਲੈ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ।

ਤਰਨਵਾਜ਼ੀ : ਗਵੱਈਏ ਦਾ ਲੈ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ; ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼; ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਤਰਨੀਯਾਨ : ਬੈਂਤ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਟੋਕਰੀ, ਟੋਕਰਾ।

ਤਰਵਾਲ : ਘਾਹ ਦੇ ਤੀਲੇ।

ਤਰ-ਉ-ਖੁਸ਼ਕ : ਗਿੱਲਾ ਸੁੱਕਾ; ਥੋੜਾ ਬੈਹਤ।

ਤਰਵੰਦ, **ਤਰਵੰਦਾ** : ਪੈਹਲਾ ਫਲ, ਨਵਾਂ ਫਲ।

ਤਰਵੀਜ਼ : ਰਿਵਾਜ ਦੇਣਾ; ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; ਚਲਾਉਣਾ।

ਤਰਵੀਹ, **ਤਰਵੀਹਾ** : ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ; ਅਰਾਮ ਦੇਣਾ; ਸੁਰੰਧਮਈ ਕਰਨਾ; ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣਾ; ਬੈਹਕਾਉਣਾ।

ਤਰਾ : ਤਰਕਾਰੀ, ਸਾਗ, ਪੱਤਾ।

ਤਰੀ : (ਖੁਸ਼ਕੀ ਦਾ ਵਿਪਰਆਏ); ਤਰਾਵਤ; ਨਮੀ; ਨਰਾਜ਼ਗੀ; ਸਖਤੀ; ਹਾਸ ਰਸ; ਠੱਠਾ; ਮਖੌਲ; ਸਫਾਈ; ਸਾਗਰ।

ਤਰਿਆਕ : (ਤਿਰਯਾਕ ਤਰਿਆਕ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦਵਾ, ਜ਼ੈਹਰ ਮੋਹਰਾ।

ਤਰਿਆਕ : ਵੇਖੋ ਤਿਰਯਾਕ।

ਤਰਿਆਕ ਖੁਰਦਨ : ਆਤਮ-ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ, ਮੋਹਰਾ ਚੱਖਣਾ।

ਤਰਿਆਕ-ਏ-ਰੂਸਤਾਯਾਨ : ਲਸਣ, ਥੋਮ।

ਤਰਿਆਕੀ : ਅਫੀਮੀ; ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਤਖੱਲੁਸ।

ਤਰਿਰ ਤਿਰੀਬ : ਕੁਰਤੇ ਦੀ ਕਲੀ; ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਤਿਕੋਣਾ ਟੁਕੜਾ; ਤਰੀਜ਼।

ਤਰ ਤਬ : ਮਮੋਨਾ; ਚਿੜੀ; ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲਿਟ; ਬਿਰਛ ਦੀ ਕੁੰਬਲ।

ਤਰਾਓ ਤਬਾਵ : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਜੁਆਈ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਵ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਤਰਾਇ ਤਬਾਯੁਦ : ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ, ਵਧਣਾ।

ਤਰਹ ਤਬਦਾ : ਚੌਕੀ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ; ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ; ਬਾਗ਼ ਜਾਂ ਘਰ ਦਾ ਕਬਾਲਾ।

ਤਰਫਾਨ ਤਬਫਾਨ : (ਤਰਫਾਨ ਤਰਫਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਵੇਖੋ ਤਰਜੁਮਾਨ।

ਤਰਕ ਤਬਕ : ਕਨੂੰਨ; ਵਿਧਾਨ; ਤਰਤੀਬ; ਪਰਬੰਧ; ਲਲਕਾਰ; ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ; ਜੀਵਨੀ; ਉਹ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ; ਤਰਕਸ਼; ਭੱਥਾ; ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ; ਠਾਠ-ਬਾਠ।

ਤਰਕੀ ਤਬਕੀ, ਤਰਕੀਯਾ : ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ; ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਸੁੱਚਾ ਹੋਣਾ; ਜ਼ਕਾਤ ਜਾਂ ਖ਼ੈਰਾਤ ਦੇਣਾ; ਸਿਰਵਾਰਨਾ ਦੇਣਾ; ਪਾਕ ਕਰਨਾ।

ਤਰਲ ਤਬਲਬਲ : ਜ਼ਲਜ਼ਲਾ; ਝੂਚਾਲ; ਝੂੰ-ਕੰਪ; ਹਲ-ਚੱਲ; ਕਾਂਬਾ; ਡਗਮਗਉਣਾ।

ਤਰਵੀਜ਼ ਤਬਵੀਜ਼ : ਜੁੜਨਾ; ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਨਿਕਾਹ ਕਰਨਾ; ਜੋੜ ਮਿਲਾਉਣਾ।

ਤਰਵੀਨ ਤਬਵੀਨ : ਸਜਾਉਣਾ; ਜ਼ੀਨਤ ਦੇਣਾ; ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣਾ; ਸੰਵਾਰਨਾ।

ਤਰਵੀਨ-ਏ-ਨਫਸ ਤਬਵੀਨ-ਏ-ਨਫਸ : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ-ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸ਼ੋਭਨੀਕ ਕਰਨਾ; ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣਾ।

ਤਸ ਤਸ : ਥੱਪੜ, ਤਮਾਚਾ।

ਤਸ ਤਸ : ਫੁਸੀ, ਪੱਦ (ਜਿਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਆਵੇ), ਕਿਸੇ ਤੇ ਥੁੱਕਣਾ।

ਤਸਾਬੁਕ ਤਸਾਬੁਕ : ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵਧਣਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਔਗੇ ਲੰਘਣ ਲਈ ਦੌੜ ਲਾਉਣਾ।

ਤਸਾਲੁਮ ਤਸਾਲੁਮ : ਪਰਸਪਰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾ।

ਤਸੱਬੁਬ ਤਸੱਬੁਬ : ਸਬੱਬ ਬਣਾਉਣਾ, ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣਾ।

ਤਸਬੀਹ ਤਸਬੀਹ : ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ; ਸੁਬਹਾਨ-ਅਲਾਹ ਅਰਥਾਤ ਅਲਾਹ-ਪਾਕ ਹੈ ਕੈਹਣਾ; ਤਸਬੀਹ, ਸੋ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ।

ਤਸਬੀਹ ਤਸਬੀਹ ਖ਼ਾਨ : ਤਸਬੀਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ; ਪੂਜਾ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਤਸਬੀਹ ਤਸਬੀਹ ਸ਼ੁਮਾਰ : ਤਸਬੀਹ ਗਿਣਨ ਵਾਲਾ; ਮਾਲਾ ਫੇਰਨ ਵਾਲਾ; ਭਗਤ; ਜ਼ਾਹਦ।

ਤਸਬੀਹ ਤਸਬੀਹ ਕਰਬਲਾਈ : ਉਹ ਮਾਲਾ ਜੋ ਕਰਬਲਾ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

ਤਸਬੀਹ ਤਸਬੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾਨਾ : ਹਜ਼ਾਰ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ; ਪਖੰਡੀ ਦੀ ਮਾਲਾ।

ਤਸੱਤੁਰ ਤਸੱਤੁਰ : ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਛੁਪਿਆ ਹੋਣਾ; ਛੁਪਣਾ।

ਤਸਖੀਰ ਤਸਖੀਰ : ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ; ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ; ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ; ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਰਨਾ; ਵਗਾਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣਾ; ਘੇਰਨਾ।

ਤਸਦੀਸ ਤਸਦੀਸ : ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣਾ; ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਬੁਰਜਾਂ ਦਾ ਫ਼ਾਸਲਾ ਹੋਣਾ।

ਤਸਤੀਰ ਤਸਤੀਰ : ਸਤਰਾਂ ਬਣਾਉਣਾ; ਲੀਕਾਂ ਮਾਰਨਾ; ਲਿਖਣਾ; ਸਤਰ ਬੰਦੀ ਕਰਨਾ।

ਤਿਸਅ ਤਿਸਅ : ਨੌਂ (੯)।

ਤੁਸਅ ਤੁਸਅ : ਨੌਂਵਾਂ ਭਾਗ, (੧/੯)।

ਤਿਸਅ ਤਿਸਅ : ਨੌਂ ਇਸਤਰੀਆਂ।

ਤਿਸਅ ਤਿਸਅ ਆਯਾਤ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਨੌਂ ਮੁਅਜਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨੌਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਜੋ ਏਹ ਸਨ- ਅਸਾ (ਡੰਡਾ) ਕਾਠ; ਦਰਿਆ; ਟਿੱਡੀ; ਯਦ-ਏ-ਬੈਜ਼ਾ (ਚਿੱਟਾ ਹੱਥ); ਖ਼ੂਨ; ਮੋਡਕ (ਡੱਡੂ) ਤੁਫਾਨ; ਆਦਿ।

تسعون **ਤਿਸਉਨ** : ਨਬੇ, (੯੦)।

تسعمائة **ਤਿਸਅ ਮਆਤ** : ਨੌ ਸੌ (੯੦੦)।

تسكين **ਤਸਕੀਨ** : ਤਸੱਲੀ, ਧੀਰਜ, ਢਾਰਸ, ਦਿਲਾਸਾ।

تسكين بخش **ਤਸਕੀਨ-ਬਖਸ਼** : ਅਰਾਮ, ਚੈਨ; ਤਸੱਲੀ ਦੇਣਾ, ਧੀਰਜ ਬੰਧਾਉਣਾ।

تسكين امان **ਤਸਕੀਨ ਦਾਦਨ** : ਤਸੱਲੀ ਦੇਣਾ, ਢਾਰਸ ਦੇਣਾ।

تسكين كده **ਤਸਕੀਨ ਕਦਾ** : ਅਰਾਮ-ਘਰ।

تسلسل **ਤਸਲਸੁੱਲ** : ਸਿਲਸਿਲਾਬੰਦੀ; ਲੜੀ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੂਜੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਦਾ ਤੀਜੀ ਉਤੇ ਹੋਣਾ, ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਏਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਇਥੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ; ਰਵਾਨੀ।

تسلط **ਤਸੱਲੁਤ** : ਹਾਕਮ ਹੋਣਾ; ਰਾਜ ਕਰਨਾ; ਹਕੂਮਤ; ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣਾ।

تسلي **ਤਸੱਲੀ** : ਢਾਰਸ, ਧੀਰਜ, ਤਸੱਲੀ, ਧੀਰਜ ਹੋਣਾ।

تسلي شدن **ਤਸੱਲੀ ਸੁਦਨ** : ਤਸੱਲੀ ਹੋਣਾ, ਧੀਰਜ ਆਉਣਾ, ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਣਾ।

تسليم **ਤਸਲੀਮ** : ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ; 'ਅਸਲਾਮ ਅਲੈਕਮ' ਕੈਹਣਾ; ਅਦਾਬ ਅਰਜ਼ (ਕਰਨਾ); ਮੰਨਣਾ; ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ; ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ; ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ।

تسليمات **ਤਸਲੀਮਾਤ** : (ਤਸਲੀਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੰਦਗੀ; ਅਧੀਨਗੀ; ਅਦਾਬ; ਝੁਕ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕਰਨ।

تسمه **ਤਸਮਾ** : ਚੰਮ ਦਾ ਲੰਮਾ ਟੋਟਾ; ਕੱਚਾ ਚੰਮ; ਮੱਥੇ ਦੇ ਕੰਘੀ ਕੀਤੇ ਵਾਲ।

تسمه بازی **ਤਸਮਾ-ਬਾਜ਼ੀ** : ਫਰੇਬ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜੁਆ।

تسميه **ਤਸਮੀਯਾ** : ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ; ਬਿਸਮਿਲਾਹ ਪੜ੍ਹਨਾ; ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ।

تس نفسي **ਤਸ-ਨਫਸੀ** : ਬਕਵਾਸ

ਕਰਨਾ।

تسنيم **ਤਸਨੀਮ** : ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇਕ ਨੈਹਰ; (ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨੈਹਰਾਂ ਹਨ ਕੌਸਰ; ਜ਼ਮਜ਼ਮ ਤੇ ਸਨਸਬੀਨ); ਕਬਰ ਨੂੰ ਉਠ ਦੀ ਕੋਹਾਨ ਵਾਂਗ ਬਣਾਉਣਾ; ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਭਰਨਾ।

تسو تسو **ਤੱਸੂ** : ਚਾਰ ਜਵਾਂ ਬਰਾਬਰ ਵਜ਼ਨ ਜਾਂ ਵੱਟਾ; ਗਜ਼ ਦਾ ਚੌਵੀਵਾਂ ਭਾਗ; ੧ ੧/੨ ਇੰਚ; ਇਕ ਪੈਹਰ।

تسويد **ਤਸਵੀਦ** : ਕਾਲਾ ਕਰਨਾ; ਲਿਖਣਾ; ਗਮ; ਦੁੱਖ; ਬਦਨਾਮੀ; ਮੂਲ ਖਰੜਾ; ਬੰਸਾਵਲੀ।

تسهيل **ਤਸਹੀਲ** : ਅਸਾਨ ਕਰਨਾ, ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣਾ।

تش **ਤਿਸ਼** : ਅੱਗ; ਕੁਹਾੜੀ, ਕਹੀ; ਬਸੋਲਾ; ਤੇਸ਼ਾ।

تش **ਤਸ਼** : ਤਿਰਸ਼ਨਾ; ਤਰੇਹ; ਪਿਆਸ; ਜੂੰ।

تش **ਤੁਸ਼** : ਅਤ ਬੇਚੈਨੀ, ਰੰਜ ਗਮ ਕਰਕੇ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।

تشابه **ਤਸਾਬੁਹ** : ਪਰਸਪਰ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਹੋਣਾ।

تشاهد **ਤਸਾਹੁਦ** : ਪਰਸਪਰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ; ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ।

تشبه **ਤਸੱਬੁਹ** : ਪਰਸਪਰ ਸ਼ਕਲ ਮਿਲਣਾ; ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਦਿਸਣਾ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਲ ਮਿਲਣੀ।

تشبيب **ਤਸਬੀਬ** : ਸ਼ਬਾਬ (ਜਵਾਨੀ) ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ; ਜਵਾਨੀ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ; ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ 'ਕਸੀਦੇ' ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ 'ਮਦਰ' (ਉਸਤਤ) ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸ਼ਕ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਰਚੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰੋਤੇ ਦੀ ਤਬੀਅਤ ਭੜਕ ਉੱਠੇ; ਕਸੀਦੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ।

تشبيه **ਤਸਬੀਹ** : ਇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦੇਣਾ; ਉਪਮਾ।

تشت **ਤਸ਼ਤ** : (طشت ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ ਹੈ) ਥਾਲ; ਥਾਲੀ; ਪਰਾਂਤ; ਚਿਲਮਚੀ।

ਤਸ਼ਹੀਰ : ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੇਣਾ; ਮਸਹੂਰ
ਕਰਨਾ; ਮਨਾਦੀ ਕਰਨਾ; ਜ਼ਲੀਲ ਖਵਾਰ ਕਰਨਾ.

ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਨਾ, ਖੇਤੇ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰਨਾ; ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਣਾ।

تشی **ਤਸੀ** : ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਚੂਹਾ, ਓਹ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਕੰਡੇਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

تصاف **ਤਸਾਫ਼** : ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਟਕਰਾਉਣਾ; ਟੱਕਰ ਲੱਗਣਾ; ਬਿਲਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁਲਾਕਾਤ।

تصاق **ਤਸਾਫ਼** : ਪਰਸਪਰ ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨਾ; ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਹੋਣਾ।

تصام **ਤਸਾਵਮ** : ਧੱਕਾ, ਸਦਮਾ; ਭੀੜ, ਇਕੱਠ; ਆਪਸ ਵਿਚ ਟਕਰਾਉਣਾ।

تصانيف **ਤਸਾਨੀਫ਼** : (ਤਸਨੀਫ਼ **تصنيف** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲਿਖਤਾਂ; ਰਚਨਾਵਾਂ।

تصاوير **ਤਸਾਵੀਰ** : (ਤਸਵੀਰ **تصوير** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੂਰਤਾਂ।

تصحیح **ਤਸਹੀਹ** : ਸਹੀ ਕਰਨਾ; ਸੁੱਧ ਕਰਨਾ; ਦਰੁਸਤ ਕਰਨਾ, ਸੁਧਾਈ ਕਰਨਾ, ਠੀਕ ਕਰਨਾ; ਸੋਧਣਾ; ਗਲਤੀ ਦੂਰ ਕਰਨਾ।

تصدق **ਤਸਦੁਕ** : ਸਦਕਾ ਕਰਨਾ, ਸਿਰ ਤੋਂ ਵਾਰ ਕੇ ਖੈਰ ਦੇਣਾ, ਸਿਰਵਾਰਨਾ ਕਰਨਾ, ਕੁਰਬਾਨੀ, ਵਸੀਲਾ, ਸਦਕੇ।

تصديق **ਤਸਦੀਕ** : ਸੱਚਾ ਜਾਣਨਾ; ਮੰਨ ਲੈਣਾ; ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਪੱਕਾ ਹੁਕਮ ਲਾਉਣਾ; ਸੱਚਾਈ, ਸਹੀ; ਸਬੂਤ; ਗਵਾਹੀ।

تصرف **ਤਸਰੁਫ਼** : ਦਖਲ ਦੇਣਾ; ਕੰਮ 'ਚ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ; ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਹੋਣਾ; ਕਬਜ਼ਾ; ਖਰਚ।

تصرف بیجا **ਤਸਰੁਫ਼-ਏ-ਬੇਜਾ** : ਧੱਕਾ, ਬੇਜਾ ਦਖਲ, ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਾ; ਗ਼ਬਨ।

تصرف کردن **ਤਸਰੁਫ਼ ਕਰਦਨ** : ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰਨਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ।

تصغیر **ਤਸਗੀਰ** : ਛੋਟਾ ਕਰਨਾ, ਛੁਟਾਈ।

تصفیه **ਤਸਫੀਯਾ** : ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਾਕ ਕਰਨਾ, ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ; ਸਫਾਈ; ਫੈਸਲਾ; ਨਿਆਂ।

تصليب **ਤਸਲੀਬ** : ਸਲੀਬ (ਸੁਲੀ) ਤੇ ਚਾੜ੍ਹਨਾ; ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਤੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣਾ; ਸਖਤ ਕਰਨਾ।

تصنع **ਤਸਨੁਅ** : ਬਣਾਵਟ, ਸਾਖਤ, ਕਾਰੀਗਰੀ ਕਰਨਾ; ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਚਮਕਾਉਣਾ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਚਾਪਲੋਸੀ।

تصنيف **ਤਸਨੀਫ਼** : ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣਾ; ਦਿਲੋਂ ਕੋਈ ਮਜ਼ਮੂਨ ਕੱਢਣਾ; ਨਜ਼ਮ ਤੇ ਨਸਰ (ਪਦ ਤੇ ਗੱਦ) ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖ ਲਿਖਣਾ; ਸ਼ੇਅਰ ਪੜ੍ਹਨਾ; ਗ਼ਜ਼ਲ ਗਾਉਣਾ; ਰਾਗ; ਗੀਤ; ਕਾਵ।

تصور **ਤਸਵੁਰ** : ਸੂਰਤ ਸ਼ਕਲ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਧਿਆਨ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ।

تصوف **ਤਸਵੁਫ਼** : ਪਸ਼ਮੀਨਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਸੂਫੀ ਬਣਨਾ; ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਰੱਬ ਨਾਲ ਲਿਵ ਲਾਉਣ ਦਾ ਗਿਆਨ; ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ; 'ਸੂਫ਼' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਉਨ ਤੇ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪਸ਼ਮੀਨਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸੂਫੀ ਪਸ਼ਮੀਨਾ ਪੈਹਨਦੇ ਸਨ; ਜਿਸ ਲਈ ਸੂਫੀ ਅਖਵਾਏ ਜਾਣ ਲੱਗੇ; ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ; ਇਕ ਪਾਸੇ ਚੱਲਣਾ; ਸੂਫੀਆਂ ਦਾ ਅਕੀਦਾ।

تصوير **ਤਸਵੀਰ** : ਸੂਰਤ, ਸ਼ਕਲ, ਮੂਰਤ, ਰੂਪ; ਨਕਸ਼ਾ; ਫੋਟੋ; ਸੂਰਤ ਬਣਾਉਣਾ, ਸ਼ਕਲ ਖਿੱਚਵਾਉਣਾ; ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ; ਸੂਰਤਗਰੀ।

تصوير سايه دار-ਏ-
ਸਾਯਾਦਾਰ : ਬੁੱਤ, ਮੂਰਤੀ।

تضام **ਤਜ਼ਾਦ** : ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ; ਜ਼ਿੱਦ; ਵਿਰੋਧ; ਆਪਸ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਰਨਾ।

تضرع **ਤਜ਼ਰੁਅ** : ਮਿੰਨਤ ਕਰਨਾ; ਗਿੜਗਿੜਾਉਣਾ; ਰੋਣਾ-ਧੋਣਾ।

تضمین **ਤਜ਼ਮੀਨ** : ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ; ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਲੈਣਾ; ਕਿਸੇ ਕਵੀ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਤੁਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ; ਮਿਲਾਉਣਾ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ; ਮਨਵਾਉਣਾ, ਕਬੂਲ ਕਰਵਾਉਣਾ।

تطابق تڑاਬوک : ਪਰਸਪਰ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ; ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਣੀ; ਸੈਹਮਤ ਹੋਣਾ; ਮੇਲ; ਲਗਾ।

تطابق تڑਲੀਕ : ਤਲਾਕ ਦੇਣਾ; ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਮਰਦ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਰਦ ਦੇ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਖਤਮ ਕਰਨੇ।

تطویل تڑਵੀل : ਲਮਕਾਉਣਾ; ਤੂਲ ਦੇਣਾ; ਲੰਮਾ ਕਰਨਾ; ਲੰਮਾਈ; ਦੇਰੀ ਲਾਉਣਾ।

تطهير تڑਹੀਰ : ਪਾਕ ਕਰਨਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ।

تطهير قلب تڑਹੀਰ-ਏ-ਕਲਬ : ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਾਕ ਕਰਨਾ; ਭੈੜੇ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣਾ; ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

تعارض تਆرੁਬ : ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣਾ; ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨਾ; ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਣਾ; ਆਪਸ ਵਿਚ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ।

تعارف تਆਰੁਫ : ਪਰਸਪਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ; ਪਛਾਣ; ਪਰੀਚਯ; ਇਕ ਰਸਮ; ਆਉਤਗਤ; ਅਖਲਾਕ; ਸੁਗਾਤ ਜੋ ਦੋਸਤ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਰਸਪਰ ਭੇਜਣ।

تعارف رسمی تਆਰੁਫ-ਏ-ਰਸਮੀ : ਸ਼ਹਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ।

تعاقب تਆਰੁਬ : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ; ਪਿਛੇ ਦੌੜਨਾ।

تعالی تآਲਾ : ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਲਬੇਤਮ ਤੇ ਸਰਵੁੱਚ ਹੈ, (ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਲੁਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)।

تعالی اللہ تآਲਾ-ਅੱਲਾਹ : ਉਸਤਤੀ ਦਾ ਵਾਕ, ਐ ਸਰਬੇਤਮ ਤੇ ਸਰਵੁੱਚ ਖੁਦਾ; ਸੁਬਹਾਨ ਅੱਲਾਹ! ਵਾਹ ਵਾਹ!

تعاون تآਵਨ : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨਾ।

تعبير تਅਬੀਰ : ਸੁਫ਼ਨੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਦੱਸਣਾ; ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਦਸਣਾ; ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ।

تعجب تਅੱਜੁਬ : ਅਨੋਖਾਪਣ; ਅਚੰਭਾ, ਹੈਰਾਨੀ; ਉਸਤਤੀ, ਪਰਸ਼ੰਸਾ।

تعجيل تਅਜੀਲ : ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਤਾਬੀ ਕਰਨਾ; ਜਲਦੀ, ਤੇਜ਼ੀ।

تعداد تآدਾਦ : ਸ਼ੁਮਾਰ ਕਰਨਾ, ਗਿਣਨਾ, ਗਿਣਤੀ, ਸੰਖਿਆ; ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਮਿਕਦਾਰ।

تعدي تਅੱਦੀ : ਹੱਦ ਟੱਪ ਜਾਣਾ, ਹੱਦੋਂ ਲੰਘ ਜਾਣਾ; ਜੁਲਮ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ, ਵਧੀਕੀ, ਸਖ਼ਤੀ।

تعديد تਅਦੀਦ : ਸ਼ੁਮਾਰ ਕਰਨਾ, ਗਿਣਨਾ; ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ; ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ; ਸ਼ਖ਼ਤੀ, ਜੁਲਮ, ਵਧੀਕੀ।

تعذيب تਅਜ਼ੀਬ : ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਤੰਗ ਕਰਨਾ; ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ; ਸਜ਼ਾ; ਸਖ਼ਤੀ।

تعذير تਅਜ਼ੀਰ : ਉਜ਼ਰ ਕਰਨਾ; ਉਜ਼ਰ ਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ; ਬਹਾਨਾ ਕਰਨਾ; ਕੰਮ ਵਿਚ ਕਸੂਰ ਹੋਣਾ; ਖ਼ਤਨਾ (ਸ਼ੰਨਤਾ) ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਰਾਹੁਣਾਚਾਰੀ ਕਰਨਾ।

تعرض تਅਰੁਬ : ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ ਪੈਣਾ; ਛੇੜਨਾ; ਤੰਗ ਕਰਨਾ; ਐਬ ਕੱਢਣਾ; ਟੇਢਾ ਹੋਣਾ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁਝਿਆ ਹੋਣਾ; ਤਬਾਹ ਬਰਬਾਦ ਹੋਣਾ; ਮੁਖਾਲਫ਼ਤ; ਵਧੀਕੀ; ਨੁਕਸਾਨ; ਰੋਕਣਾ; ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣੀ; ਰੋਕ, ਰੁਕਾਵਟ।

تعريب تਅਰੀਬ : ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਰਬੀ ਰੂਪ ਦੇਣਾ; ਕਲਾਮ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤੀ ਤੋਂ ਪਾਕ ਕਰਨਾ।

تعريف تਅਰੀਫ : ਅਰਥ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ; ਪਛਾਣਨਾ; ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਕਰਨਾ; ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ; ਪਰੀਚਯ (ਕਰਾਉਣਾ); ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣੀ; ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ, ਜਸ; ਜਾਣ-ਪਛਾਣ।

تعزيت تਅਜ਼ੀਯਤ : ਮਾਤਮ-ਪੁਰਸ਼ੀ; ਜਿਸ ਤੇ ਭੀੜ ਬਣੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੋ ਸ਼ੋਕਵਾਨ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਹਣਾ; ਸ਼ੋਕਵਾਨ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਜਤਾਉਣਾ।

تعزیه تਅਜ਼ੀਯਾ : ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਤੁਰਬਤ (ਕਬਰ) ਦੀ ਨਕਲ ਜੋ ਸ਼ੀਆ ਦਸਵੀਂ ਮੁਹੱਰਮ ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

تعزیه دار تਅਜ਼ੀਯਾ-ਦਾਰ :

ਸੋਗਵਾਰ; ਓਹ ਵਿਅੱਕਤੀ ਜੇਹੜਾ ਤਾਜੀਯਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਕੱਢੇ।
ਤਾਅਜੀਯਾਦਾਰੀ : ਤਾਅਜੀਯਾ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕੱਢਣਾ; ਤਾਅਜੀਯਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ; ਸੋਗ; ਮਾਤਮ; ਛਾਤੀ ਪਿੱਟਣਾ।
ਤਾਅੱਸ : ਹਲਾਕ ਹੋਣਾ; ਪਸਤ ਹੋਣਾ; ਡਿਗਣਾ; ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿਗਣਾ; ਤਬਾਹੀ; ਬਰਬਾਦੀ; ਦੁਰੀ।
ਤਾਅੱਸ਼ੁਕ : ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਪਰਗਟਾ ਕਰਨਾ; ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ; ਮੋਹਤ ਹੋਣਾ; ਚਾਹ; ਇਸ਼ਕ, ਪਿਆਰ; ਸ਼ੌਕ।
ਤਾਅੱਸ਼ੁਬ : ਸਿਰ ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਤਰਫ਼ਦਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਾ; ਹਮਾਇਤ ਕਰਨਾ, ਪੱਖਪਾਤ; ਕੱਟੜਪੁਣਾ।
ਤਾਅੱਤੁਲ : ਬੇਕਾਰ ਹੋਣਾ, ਵੇਹਲਾ ਹੋਣਾ; ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ; ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੈਰਹਿਣਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਚਤ ਹੋਣਾ; ਬੇਕਾਰ; ਵੇਹਲਾ।
ਤਾਅੱਤੀਲ : ਗਵਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਬੇਕਾਰੀ ਦਾ ਦਿਨ; ਛੁੱਟੀ; ਵੇਹਲਾ ਕਰਨਾ।
ਤਾਅੱਤੀਮ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਦੇਣਾ; ਅਦਬ ਲਿਹਾਜ਼; ਇੱਜ਼ਤ।
ਤਾਅੱਲੁਕ : ਲਗਾ; ਸਬੰਧ; ਵਾਸਤਾ; ਰਿਸ਼ਤਾ; ਲਗਾ ਰੱਖਣਾ; ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ; ਮੋਹ; ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ; ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ; ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਭਾਗ; ਜਗੀਰ।
ਤਾਅੱਲੁਕਾਤ : (ਤਾਅੱਲੁਕ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸਬੰਧ; ਰਿਸ਼ਤੇ; ਜਗੀਰਾਂ।
ਤਾਅੱਲੁਕਦਾਰ : ਸਬੰਧੀ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ; ਦੋਸਤ; ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ।
ਤਾਅੱਲੁਕਾ : ਲਗਾ; ਸਬੰਧ; ਰਿਸ਼ਤਾ; ਇਲਾਕਾ; ਸਬੰਧਤ ਇਲਾਕਾ; ਮਾਮਲਾ; ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਭਾਗ।
ਤਾਅੱਲੁਕਾਦਾਰ : ਜਗੀਰ ਦਾ

ਮਾਲਕ; ਜਗੀਰਦਾਰ; ਬਿਸਵੇਦਾਰ।
ਤਾਅੱਲੀਮ : ਇਲਮ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ, ਵਿਦਿਆ ਦੇਣਾ, ਸਿਖਿਆ ਪਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਕੁਝ ਸਿਖਾਉਣਾ; ਸਿੱਖਿਆ, ਵਿਦਿਆ।
ਤਾਅੱਲੀਮੀ : ਇਲਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਲਮੀ।
ਤਾਅੱਮੁਲ : ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ, ਪਰਯੋਗ ਕਰਨਾ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।
ਤਾਅੱਮੀਰ : ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣਾ, ਭਵਨ ਉਸਾਰਨਾ; ਅਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਵਸਾਉਣਾ; ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨਾ; ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ; ਇਮਾਰਤ; ਮਕਾਨ, ਘਰ; ਬਣਾਵਟ।
ਤਾਅੱਮੀਲ : ਅਮਲ ਕਰਨਾ; ਆਮਲ ਬਣਾਉਣਾ; ਹਾਕਮ ਬਣਾਉਣਾ; ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇਣਾ; ਪਰਯੋਗ; ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ।
ਤਾਅੱਵੀਜ਼ : ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਲੈਣਾ; ਕਿਸੇ ਆਫ਼ਤ, ਤਕਲੀਫ਼ ਜਾਂ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮਨੋਰਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੁਆ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅੰਕੜੇ ਲਿਖ ਕੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਡੋਲੇ ਆਦਿ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਸ਼ਰਨ।
ਤਗਾਰ : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਕੁੰਡਾ; ਤਸਲਾ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਖੁਰਜੀ; ਦਿਹਾੜੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ; ਮਾਪ।
ਤਗਾਰਾ : ਤੋਲ, ਨ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਟਬ।
ਤਗਾਫੁਲ : ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਅਵੇਸਲੇ ਹੋਣਾ, ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨਾ; ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਣਗੈਰਹਲੀ।
ਤਗਲਕ : ਸਰਦਾਰ; ਮੁਖੀਆ; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਸ਼ਾਹੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਠ ਬਾਦਸ਼ਾਹ 1320 ਤੋਂ ੧੪੧੨ ਈ. ਤੱਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।
ਤਗਲੀਸ : ਅਰਮਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਰੱਖੀ ਸੀ।
ਤਗਦੀਯੂਰ : ਹਾਲਤ ਦਾ ਬਦਲ ਜਾਣਾ, ਤਬਦੀਲੀ।

تغییر **تغییر** : ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਬਣਾ ਦੇਣਾ,
ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਣਾ।

تغ **تغ** : ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਾਨਣ; ਗਰਮੀ, ਤਾਪ;
ਬਦਬੂ; ਭਾਫ਼; ਬੁਖਾਰਾਤ; ਧੂੰਆਂ।

تغ **تغ** : ਥੱਕ।

تفكر **تفكر** : ਥੱਕਣਾ।

تغ **تغ** : ਨੌਂਹਾਂ ਦੀ ਮੈਲ; ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਫਸਿਆ
ਖਾਣਾ; ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਮੈਲ।

تفاخر **تفاخر** : ਇਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਵਡਿਆਈ
ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੇਖੀ, ਫੜ, ਘਮੰਡ।

تفريق **تفريق** : (ਤਫਰੀਕ) ਤਫਰੀਕ; ਅੰਤਰੇ, ਫਰਕ;
ਜੁਦਾਈਆਂ, ਵਿਛੋੜੇ; ਕਿਸਤਾਂ, ਵਾਰੀਆਂ।

تفسير **تفسير** : (ਤਫਸੀਰ) ਤਫਸੀਰ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿਸੇ ਕਲਾਮ ਦੇ ਟੀਕੇ, ਰੱਬੀ
ਕਲਾਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

تفاصيل **تفاصيل** : (ਤਫਸੀਲ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ;
ਟੀਕੇ; ਵਿਸਤਾਰ।

تفاضل **تفاضل** : ਪਰਸਪਰ ਵਡੱਪਣ ਦਾ
ਦਾਵਾ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਡਿਆਂ ਹੋਣਾ;
ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੁਣਾ।

تفاوت **تفاوت** : ਫਾਸਲਾ; ਦੂਰੀ; ਫਰਕ;
ਅੰਤਰ; ਜੁਦਾਈ; ਵਿਛੋੜਾ।

تفت **تفت** : ਗਰਮ; ਜਲਿਆ ਹੋਇਆ;
ਕੈਹਰ, ਗ਼ਜ਼ਬ; ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਭੜਕ
ਉਠਣਾ, ਗੱਲਬਾਤ ਤੇ ਚਾਲ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ
ਵਰਤਣਾ; ਕੰਗਾਲ।

تفتان **تفتان** : ਗਰਮ; ਅੱਗ ਜਾਂ ਧੁੱਪ
ਨਾਲ ਗਰਮ ਹੋਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼; ਪਰੋਠਾ।

تفتة **تفتة** : (ਤਾਫਤਾ) ਤਾਫਤਾ ਦਾ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸਤਿਆ-ਭੁੱਜਿਆ; ਗਰਮ
ਹੋਇਆ; ਬੇਚੈਨ; ਮਰੋਤਿਆ ਹੋਇਆ; ਆਸ਼ਕ।

تفتة جگر **تفتة جگر** :
ਆਸ਼ਕ, ਦਿਲ ਜਲਾ, ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਅੱਗ 'ਚ
ਸਤਿਆ; ਜਿਗਰ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ
ਰੋਗੀ।

تفجر **تفجر** : ਫਜਰ (ਸਵੇਰਾ) ਹੋਣਾ;
ਸਵੇਰ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋਣਾ; ਪਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ;
ਨਿਕਲਣਾ; ਬਹਾਦਰੀ ਕਰਨਾ।

تفتيش **تفتيش** : ਖੋਜ ਲਾਉਣੀ,
ਦੁੰਡਣਾ, ਤਲਾਸ਼, ਭਾਲ; ਨਿਰੀਖਣ, ਖੋਜ,
ਪੁਛ-ਪੜਤਾਲ; ਖੁਰਚਣ।

تفحص **تفحص** : ਤਲਾਸ਼, ਭਾਲ, ਟੋਹ,
ਦੁੰਡ; ਖੋਜ; ਨਿਰੀਖਣ, ਪੁਛ-ਪੜਤਾਲ।

تفرج **تفرج** : ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣਾ; ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ;
ਸੌਖਿਆਂ ਹੋਣਾ; ਪਰਸਪਰ ਮੌਜ ਮੇਲਾ ਕਰਨਾ;
ਸੈਰ; ਤਮਾਸ਼ਾ; ਮੌਜ ਮੇਲਾ।

تفرجگاه **تفرجگاه** : ਸੈਰ ਦੀ ਥਾਂ,
ਸੈਰਗਾਹ; ਤਮਾਸ਼ੇ ਦਾ ਸਥਾਨ।

تفرق **تفرق** : ਅੱਡ ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਖਿੰਡਣਾ,
ਜੁਦਾ ਹੋਣਾ।

تفرقه **تفرقه** : ਫਰਕ, ਅੰਤਰ; ਫਾਸਲਾ,
ਵਿੱਥ, ਜੁਦਾਈ; ਵਿਤਕਰਾ; ਅੱਡ ਕਰਨਾ,
ਖਿੰਡਾਉਣਾ; ਫੁੱਟ।

تفریح **تفریح** : ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ; ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ;
ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਾ; ਮੌਜ ਮੇਲਾ; ਅਨੰਦ; ਮਨੋਰੰਜਨ;
ਸੈਰ; ਤਾਜ਼ਗੀ।

تفریحا **تفریحا** : ਖੁਸ਼ੀ ਵਜੋਂ, ਮੌਜ ਮੇਲੇ
ਲਈ।

تفریح طبع **تفریح طبع** :
ਦਿਲ-ਪਰਚਾਵਾ, ਖੁਸ਼ੀ; ਹਾਸੀ।

تفریس **تفریس** : ਪਾੜਨਾ, ਲੀਰਾਂ ਲੀਰਾਂ
ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਫਾਰਸੀ
ਬਣਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਮੁਫਰਿੱਸ ਬਣਾਉਣਾ।

تفریق **تفریق** : ਅੱਡ ਕਰਨਾ; ਫਰਕ
ਕੱਢਣਾ; ਫਰਕ ਪਾਉਣਾ; ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ;
ਵੰਡ; ਵਿਸ਼ੇਲਸ਼ਣ; ਵਰਗੀਕਰਨ; ਭਾਗ;
ਵਿਭਾਗ; ਘਟਾ; ਛੋਟੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅੰਕੜੇ 'ਚੋਂ
ਘਟ ਕਰਨਾ; ਜੁਦਾਈ; ਫੁੱਟ।

تفسیر **تفسیر** : ਕਲਾਮ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਰੱਬੀ ਕਲਾਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਕਰਨਾ; ਟੀਕਾ, ਵਿਆਖਿਆ।

تفسیر دان **تفسیر دان** : ਇਲਮ-
ਏ-ਤਫਸੀਰ ਦੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਟੀਕਾਕਾਰ,

ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ; ਸਿਆਣਾ; ਵਿਦਵਾਨ।
تفشه زدن : ਮਲਾਮਤ; ਮੋਹਣਾ; ਮੋਹਣਾ ਦੇਣਾ; ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੈਹਣਾ।

تفشه زن : ਮੋਹਣਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

تفشه زنی : ਮੋਹਣੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਤਾਅਨਜ਼ਨੀ।

تفصیل : ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਣਾ, ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਅੱਡ ਅੱਡ ਕਰਕੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ, ਅੱਡ ਕਰਨਾ, ਅੰਤਰ ਕਰਨਾ, ਵਿੱਥ ਪਾਉਣਾ; ਵਿਸਤਾਰ।

تفصیلاً : ਵਿਸਤਾਰ ਸੈਹਤ।

تفصیل وار : ਵਿਸਤਾਰ ਅਨੁਸਾਰ; ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਢੰਗ ਨਾਲ।

تفضیل : ਵਡਿਆਉਣਾ।

تفضیل بعض : ਕੁਝ ਇਕ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ; ਬਰਤਰ ਦੱਸਣਾ; ਸਿਫਤ ਦਾ ਓਹ ਦਰਜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਮੌਸੂਫ (ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ) ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਕ ਮੌਸੂਫਾਂ ਤੇ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਜਿਵੇਂ 'ਬਜ਼ੁਰਗ-ਤਰ'; ਖੁਸ਼ਤਰ; ਬਦਤਰ।

تفضیل کل : ਸਰਬੋਤਮ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ; ਬਜ਼ੁਰਗਤਰੀਨ; ਬਦਤਰੀਨ ਬੋਹਤਰੀਨ।

تفضیل نفسی : ਜ਼ਾਤੀ ਸਿਫਤ; ਨਿੱਜੀ ਗੁਣ; ਸਿਫਤ ਦਾ ਓਹ ਦਰਜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਫਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੇਵਲ ਸਿਫਤ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਨੇਕ ਤੇ ਖੁਸ਼।

تفک : (تفک) ਤੁਪਕ; ਤੋਪ, ਬੰਦੂਕ।

تفنگ : ਬੰਦੂਕ; ਤੋੜੇਦਾਰ ਬੰਦੂਕ।

تفنگچی : ਬੰਦੂਕਚੀ।

تفنگدار : ਬੰਦੂਕਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

تفنگ‌دنگی : ਟੋਪੀ

ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ।

تفنگ‌دولوله : ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਦੋ ਲੂਲਾ : ਦੋਨਾਲੀ ਬੰਦੂਕ।

تفنگ‌سرباری : ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਸਰਬਾਰੀ : ਫੌਜੀ ਬੰਦੂਕ।

تفنگ‌سوزنی : ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਸੋਜ਼ਨੀ : ਕਾਰਤੂਸੀ ਬੰਦੂਕ।

تفوق : ਵਡਿਆਈ ਦੁੰਡਣਾ; ਵਡਿਆਈ; ਐਸ਼ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਚਾਹੁਣਾ; ਥੋਂ ਚੇ ਦਾ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿਛੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਣਾ।

تفویض : ਸੌਂਪਣਾ; ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ; ਸੌਂਪਣੀ।

تفہیم : ਸਮਝਾਉਣਾ।

تقابل : ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣਾ; ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਣਾ; ਆਮ੍ਹਣੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ।

تقدیر : (ਤਕਦੀਰ) ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ; ਤਕਦੀਰਾਂ, ਕਿਸਮਤਾਂ, ਅੰਦਾਜ਼ੇ, ਅਨੁਮਾਨ।

تقارب : ਪਰਸਪਰ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਲ ਆਉਣਾ; ਅਰਬੀ ਛੰਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਇਕ ਬੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

تقریر : (ਤਕਰੀਰ) ਤਕਰੀਰਾਂ, ਭਾਸ਼ਣ, ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ।

تقاضا : ਤਲਬ, ਇੱਛਾ, ਮੰਗ।

تقاضای سن : ਤਕਾਢਾ-ਏ-ਸਿਨ, ਉਮਰ ਦੀ ਸੁਭਾਵਕ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ।

تقاضای وقت : ਮੌਕੇ ਅਨੁਸਾਰ।

تقاضی : ਕਰਜ਼ ਵਾਪਸ ਮੰਗਣਾ।

تقویم : (ਤਕਵੀਮ) ਤਕਵੀਮ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ ਜੰਤਰੀਆਂ।

تقدس : ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ; ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

تقدم : ਅਗ੍ਹਾਂ ਵਧਣਾ; ਪੈਹਲਾ ਹੋਣਾ; ਪੈਹਲ।

تقدیر : ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ

لاؤٹا; وڈٹا, اڈ کرنا; ہنسا نيسرنا
 کرنا; نسیب, بھاگ।
تقدیری **تقدیری** : تقدیر نال
 سبب, کيسمنا دا; असल।
तقدیری **तقدیری** **तقدیری** : हेन
 वाली बात; ना टलन वाली गल हेनी।
तقدیس **तقدیس** : पवित्रता; पवित्र
 करना।
तقدیم **तقدیم** : पहल देना; अगे
 करना; तर्ही देना; बेजट सामुने रखना;
 पेस करना; पेस होना; कसम खाना।
तقرب **तقرب** : नेजे होना; अंदर आउना
 अरबात नेजे होन दी अगिआ मंगना;
 नेजना।
तقرر **तقرر** : मुखर होना; मुखर
 करना; पकिआ होना; सभिर होना;
 नेहरना; पकिआनी।
तقری **तقری** : निजुकी; सभिरना।
तقريب **तقريب** : करीब करना; नेजे
 आउना देना; नेजे आउना; इस तरा गल
 करना कि बात निसरना हे जावे; येजे दी
 ओह चाल जिस विर ओह देवे पैर एक ठे
 चुकदा है; दुजरी; अवसर; समागम;
 समारोह; बात; साधन।
تقريباً **تقريباً** : अनुमान;
 अनुसार; नेजे, नेजे; अंदाजे दे तैर ते।
تقريباً **تقريباً** **تقريباً** **تقريباً** :
 बात देखना।
تقريباً **تقريباً** **تقريباً** **تقريباً** :
 अनुसार; जन्म; विआह आदि दा
 अवसर।
تقرير **تقرير** : गलबत; बातचीत;
 बैहस; वाद-विवाद; पकिआ करना;
 निजुकी करना; इकरार करना।
تقرير **تقرير** **تقرير** **تقرير** : गल
 करना; बात देना; येसना करना।
تقريری **تقريری** , **تقريری**

तकरीर : ज्ञानी।
تقسیم **تقسیم** : हिं से करना; वंडना;
 खिंडाउना; इक अलंकार; गटितं विदिया
 दा चोषा काइदा; तकसीम।
تقسیم **تقسیم** **तقسیم** **تقسیم** :
 जमीन दा अनुमान।
تقصیر **تقصیر** : कसूर; ज़रम; दोस;
 गलती; गुनाह; पाप; कमी करना; कम विर
 क़ताही ते सुसती करना; गुं से ते दरद दा
 जादे रहना।
تقصیر **تقصیر** **تقصیر** :
 कसूरवार; ख़ताकार।
تقصیر **تقصیر** **تقصیر** : पापी।
تقصیر **تقصیر** **تقصیر** : मुखर,
 दोसी।
تقطیر **تقطیر** : बुंद बुंद टपकाउना;
 डिगना; टपकना; पिशाब दा हमेशा ज़ारी
 रहना; उठा दी क़तर बहाउना; सत
 कढ़ना।
تقطیع **تقطیع** : कटना; टुकड़े टुकड़े
 करना; अड अड करना; सिंगार करना;
 अरबी ड़ारसी फंद सामत अनुसार सेअर
 दे टेटे करना; विभाजन।
تقلید **تقلید** : बदलना; उलटना;
 पलटना; उलट पलट करना; इक अंखर नूं
 दुजे नाल बदलना।
تقلید **تقلید** : किसे नूं पदवी देना;
 नकल लाहना; बेस बदलना; रूप धारना;
 सवांग बनना; चिड़ाउना; नकल;
 अनुकरना; बेख; पखंड।
تقلیدی **تقلیدی** : नकली; नकली;
 बेखी; पैरवी करन वाला।
تقلیل **تقلیل** : खट करना; घुत,
 खाट, कमी।
تقوی **تقوی** : रब दा डर;
 परहेजगारी; पवित्रता; आपने आप नूं
 गुनाह ते बचाउना।

تقویت **ਤਕਵੀਯਤ** : ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ; ਪੱਕਿਆਂ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਕਤੀ; ਪੁਸ਼ਟੀ; ਵਿਸ਼ਵਾਸ; ਭਰੋਸਾ; ਇਤਬਾਰ; ਢਾਰਸ; ਤਸੱਲੀ।

تقويم **ਤਕਵੀਮ** : ਸਿੱਧਾ ਕਰਨਾ; ਠੀਕ ਥਾਂ ਸਿਰ ਰਖਣਾ; ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨਾ; ਜੰਤਰੀ, ਅੰਦਾਜ਼; ਕੈਲੰਡਰ; ਪਤਰੀ।

تقويم پارينه **ਤਕਵੀਮ-ਏ-**

ਪਾਰੀਨਾ : ਪੁਰਾਣੀ ਜੰਤਰੀ; ਫਜ਼ੂਲ ਚੀਜ਼।

تقی **ਤਕੀ** : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ; ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ।

تک **ਤੁਕ** : ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਚੁੰਝ; ਸਿਰਾ; ਨੋਕ; ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਸਿਰਾ; ਨੇਜ਼ੇ ਦੀ ਅਣੀ; ਘੱਟ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ਚਿਰਾਗ।

تکاپو **ਤਕਾਪੂ** : ਭੱਜ-ਦੌੜ।

تکاپوی **ਤਕਾਪੂਯ** : ਭਾਲ, ਤਲਾਸ਼।

تکارم **ਤਕਾਰੁਮ** : ਪਰਸਪਰ ਕਰਮ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ।

تکالیف **ਤਕਾਲੀਫ** : (ਤਕਲੀਫ ਤਕਾਲਿਫ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਕਲੀਫਾਂ, ਔਕੜਾਂ; ਫਰਜ਼; ਕਰਤੱਵ।

تکان **ਤਕਾਨ** : ਧੱਕਾ; ਝਟਕਾ; ਟੱਕਰ; ਥਕਾਵਟ।

تکبر **ਤਕਬਰ** ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਨਾ; ਘਮੰਡ ਕਰਨਾ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਸਮਝਣਾ; ਕਿਬਰ; ਗ਼ਰੂਰ।

تکبری **ਤਕਬਰੀ** : ਗ਼ਰੂਰ।

تکبد **ਤਕਬੰਦ** : ਪੇਟੀ।

تکبیر **ਤਕਬੀਰ** : ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ; ਵੱਡਾ ਕਰਨਾ; 'ਅੱਲਾਹ ਅਕਬਰ' ਕੈਹਣਾ।

تکناز **ਤਕਤਾਜ਼** : ਜਲਦੀ; ਕਾਹਲੀ; ਦੌੜਨਾ; ਦੌੜ ਭੱਜ; ਜਲਦੀ ਕਰੋ।

تکتک **ਤਕਤਕ** : ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ, ਥਾਂ ਥਾਂ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਬਿੜਕ।

تکتکپا **ਤਕਤਕ-ਏ-ਪਾ** : ਦੌੜਨ ਲੱਗਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਖੜਕਾ।

تکثیر **ਤਕਸੀਰ** : ਵਧਾਉਣਾ; ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨਾ।

تکذیب **ਤਕਜ਼ੀਬ** : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਰਨਾ, ਝੂਠਲਾਉਣਾ।

تکرار **ਤਕਰਾਰ** : ਦੁਹਰਾਉਣਾ; ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੈਹਣਾ; ਮੁੜ ਕੇ ਹੱਲਾ ਕਰਨਾ; ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ; ਬੈਹਸ; ਝਗੜਾ; ਜ਼ਬਾਨੀ ਲੜਾਈ; ਉਜ਼ਰ।

تکريم **ਤਕਰੀਮ** : ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਇਜ਼ੱਤ; ਮਾਣ; ਸਤਕਾਰ; ਵਡਿਆਈ; ਆਉ ਭਗਤ।

تکريمات **ਤਕਰੀਮਾਤ** : ਇੱਜ਼ਤ ਮਾਣ।

تکفير **ਤਕਫੀਰ** : ਕਾਫ਼ਰ ਕੈਹਣਾ; ਗੁਨਾਹ ਦੂਰ ਕਰਨਾ; ਦੋਸ਼ ਢੱਕਣਾ।

تکفيل **ਤਕਫੀਲ** : ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ; ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ।

تکفين **ਤਕਫੀਨ** : ਮੁਰਦੇ ਤੇ ਖੱਫਣ ਪਾਉਣਾ।

تکلف **ਤਕੱਲੁਫ** : ਵਖਾਵਾ; ਬਣਾਵਟ; ਉਚੇਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਾਹਰਦਾਰੀ; ਖੇਚਲ; ਖੁਦ ਤਕਲੀਫ ਉਠਾਉਣਾ; ਓਹ ਬਾਤ ਦਿਖਾਉਣਾ ਜੇਹੜੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਵੇ।

تکلم **ਤਕੱਲੁਮ** : ਕਲਾਮ ਕਰਨਾ; ਗੱਲ ਕਰਨਾ; ਬੋਲਣਾ; ਗੱਲਬਾਤ; ਬੋਲ।

تکليف **ਤਕਲੀਫ** : ਰੰਜ, ਦੁੱਖ; ਦਰਦ; ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਔਖਾ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਜ਼ੁੰਮੇ ਲਾਇਆ ਕੰਮ ਜਾਂ ਫਰਜ਼; ਤੰਗੀ ਤੁਰਸ਼ੀ; ਦਿੱਕਤ।

تکوتار **ਤਕ-ਉ-ਤਾ**, **تکوتار** **ਤਕ-ਉ-ਤਾਜ਼** : ਭੱਜ-ਦੌੜ; ਨੱਸ-ਭੱਜ; ਭਾਲ; ਢੂੰਡ; ਤਲਾਸ਼; ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੁੜਾਉਣਾ।

تکور **ਤਕੂਰ** : ਪਤਲੀ ਰੋਗਨੀ ਘਿਉ ਵਾਲੀ ਰੋਟੀ; ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲ।

تکيه **ਤਕਯਾ** : ਸਰਹਾਣਾ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹਾਰਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਛਕੀਰਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ; ਇਮਾਮ ਬਾੜਾ; ਕਬਰਿਸਤਾਨ; ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਧਾਮ।

تکيه جای **ਤਕਯਾ-ਜਾਯ** : ਮਸਨਦ; ਗੱਦੀ; ਹਮਾਇਤੀ।

ਤਕੀਹਰਨ ਤਕੀਹਰਨ : ਤਰੋਸਾ
ਕਰਨਾ।

ਤਗ : ਥਾਹ; ਤੈਹ; ਦੌੜਨਾ; ਤੱਜਣਾ; ਦੰਡੇਰਾ,
ਹੋਕਾ; ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼, ਪੁਕਾਰ; ਜ਼ਮੀਨ; ਕਦਮ;
ਡਗ।

ਤਗਾ-ਪੋ : ਦੌੜ-ਤੱਜ; ਤਲਾਸ਼; ਭਾਲ;
ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਆਉਣਾ; ਤਾਵਲ।

ਤਗਾ-ਮਸ਼ੀ : ਦੌੜ ਤੱਜ।

ਤਗਾਵਰ : ਤੇਜ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।

ਤਗਦੀ : ਤਿੱਖ ਮੰਗਣਾ; ਗਦਾਗਰੀ
ਕਰਨਾ।

ਤਗਰਗ : ਔਲਾ, ਗੜਾ।

ਤਗਲ : ਲਸ਼ਕਰ, ਫੌਜ; ਸੈਨਾ।

ਤਗਲ : ਬੁਰਕਾ।

ਤਗ-ਉ-ਪੋ, ਤਗ-ਉ-ਤਾ, ਤਗ-ਉ-ਤਾ, ਤਗ-ਉ-ਤਾ, ਤਗ-ਉ-ਤਾ, ਤਗ-ਉ-ਤਾ : ਦੌੜ-ਤੱਜ;
ਨੱਸ-ਤੱਜ; ਦੁੰਡ; ਭਾਲ; ਤਲਾਸ਼; ਦੌੜਨਾ;
ਨੱਸਣਾ।

ਤਗੀਨ : ਪੈਹਲਵਾਨ; ਅੱਗ; ਨਿੱਕਾ
ਹੋਜ਼; ਚਬੱਚੀ।

ਤਲ : ਟਿੱਲਾ, ਪਹਾੜੀ, ਟੀਸੀ; ਦੇਰ।

ਤਲਾ : ਸੈਨਾ, ਕੰਚਨ।

ਤਲਾਸ਼ : ਦੁੰਡ; ਭਾਲ; ਦੁੰਡਣਾ;
ਭਾਲਣਾ; ਕੋਸ਼ਸ਼; ਜਤਨ।

ਤਲਾਸ਼-ਏ-ਮਾਸ਼ : ਰੋਜ਼ੀ ਦੁੰਡਣਾ; ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਨਾ।

ਤਲਾਸ਼ੀ : ਦੁੰਡਣ ਵਾਲਾ।

ਤਲਾਫੀ : ਕੱਢਾਰਾ ਕਰਨਾ; ਗਲਤੀ
ਦੁਰ ਕਰਨਾ; ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਹਸਲ ਕਰਨਾ;
ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਬਦਲਾ; ਇਵਜ਼ਾਨਾ, ਬਦਲਾ।

ਤਲਾਮਿਨ, ਤਲਾਮਿਨ : (ਤਲਮੀਨ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਗਿਰਦ; ਚੇਲੇ।

ਤਲਾਵਤ : ਪੜ੍ਹਨਾ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ
ਲੈ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ।

ਤਲਬੀਸ : ਲਿਬਾਸ ਪਾਉਣਾ;
ਮਕਰ; ਫਰੋਬ; ਧੋਖਾ; ਛਲ; ਭੇਖ; ਪਖੰਡ।

ਤਲਬੀਸ-ਏ-ਲਿਬਾਸ : ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ
ਲਿਬਾਸ ਪਾਉਣਾ; ਬੋਹਰੂਪ ਧਾਰਨਾ।

ਤਲਖ : ਕੌੜਾ; ਖਰੂਵਾ; ਨਾਮੁਲਾਇਮ;
ਗਾਲ; ਬਦਕਲਾਮੀ; ਕਾਲਾ ਰੰਗ।

ਤਲਖ-ਅਬਰੂ : ਬਦ ਦਿਮਾਗ਼।

ਤਲਖ-ਬਹਰ : ਬਦਬਖਤ,
ਅਭਾਗ਼।

ਤਲਖ-ਪਾਸੁਖ : ਬਦ-ਜ਼ਬਾਨ;
ਮੂੰਹ-ਫੱਟ।

ਤਲਖ-ਜਬੀਨ, ਤਲਖ-ਰੂ, ਤਲਖ-ਬਾਨ :
ਬਦ ਮਿਜ਼ਾਜ, ਤੁਰਸ਼ ਰੂ, ਬਦ-ਦਿਮਾਗ਼।

ਤਲਖ-ਸੁਦਨ : ਬੇਮਜ਼ਾ ਹੋਣਾ;
ਨਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ।

ਤਲਖ-ਨਿਗਾਹ : ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ
ਵਾਲਾ।

ਤਲਖ-ਉ-ਤੁਰਸ਼ : ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮੇਹਨਤ ਮੁਸ਼ੱਕਤ।

ਤਲਖੀ : ਕੜਵਾਹਟ; ਕੌੜ;
ਤਲਖਪਣ।

ਤਲਖੀਸ : ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ; ਸਾਫ
ਕਰਨਾ; ਖਾਲਸ ਕਰਨਾ; ਖੁਲਾਸਾ; ਸਾਰ।

ਤਲਦ : ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਜੰਮਿਆ ਤਾਂ
ਅਜਮ (ਈਰਾਨ) ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪਰਵਰਸ਼
ਅਰਬ ਵਿਚ ਪਾਈ ਹੋਵੇ; ਮੌਰੂਸੀ ਮਾਲ।

ਤਲੱਤੁਫ : ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਤਲਗਰਾਫ, ਤਲਗਰਾਮ : (ਟੈਲੀਗਰਾਫ ਤੇ ਟੈਲੀਗਰਾਮ ਦਾ ਆਧੁਨਕ
ਫਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਤਾਰ।

ਤਲਗਰਾਮੀ : ਤਾਰ
ਬਾਬੂ।

ਤਲਮੁਫ : ਸ਼ਗਿਰਦ ਹੋਣਾ; ਚੇਲਾ
ਬਣਨਾ; ਸ਼ਗਿਰਦੀ।

تلمیح **تلمیح** : ਕਮਨਿਗਾਰੀ ਨਾਲ
ਵੇਖਣਾ; ਸਰਸਰੀ ਵੇਖਣਾ; ਹਲਕੀ ਨਿਗਾਹ
ਮਾਰਨਾ; ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਕਹਾਣੀ
ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਕੋਈ
ਆਯਤ ਜਾਂ ਟੁਕ ਆਪਣੇ ਕਲਾਮ ਵਿਚ
ਲਿਆਉਣਾ; ਇਤਹਾਸਕ; ਮਿਥਹਾਸਕ;
ਹਵਾਲਾ।

تلمیح **تلمیح** : ਸ਼ਗਿਰਦ; ਚੇਲਾ।

تلنگ **تُلنگ** : ਜ਼ਰੂਰਤ, ਹਾਜ਼ਤ; ਲੋੜ; ਇੱਛਾ,
ਹੁਚੀ।

تلنگی **تُلنگی** : ਲੋੜਵੰਦ; ਮੁਥਾਜ;
ਭਿਖਾਰੀ।

تلون **تَلُون** : ਰੰਗ-ਬ-ਰੰਗ ਹੋਣਾ;
ਰੰਗਾਰੰਗ ਹੋਣਾ; ਰੰਗ ਬਦਲਨਾ।

تلون مزاج **تَلُون-مِزاج** : ਇਕ
ਗੱਲ ਤੇ ਸਥਿਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ; ਗ਼ੈਰਯਕੀਨੀ
ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ; ਘੜੀ ਘੜੀ ਬਦਲਨ
ਵਾਲੇ ਸੁਭਾ ਦਾ ਆਦਮੀ।

تلویح **تَلْوِیْح** : ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਰੋਸ਼ਨ
ਕਰਨਾ; ਚਮਕਾਉਣਾ; ਅੱਗ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਨਾ;
ਬੁਢਾਪੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਿਆਂ ਕਰਨਾ; ਖਿਜਾਬ
ਲਗਾਉਣਾ; ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਰਾਕ ਖਾਣਾ।

تلوین **تَلْوِیْن** : ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕਰਨਾ;
ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਫ਼ਕਰ ਦੇ ਇਕ
ਮਕਾਮ (ਪੜਾ) ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।

تلی **تَلِی** : ਸੰਦ; ਔਜ਼ਾਰ; ਸੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ
ਥੈਲੀ; ਨਾਈ ਦੇ ਸੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਥੈਲੀ;
ਦਰਜੀਆਂ ਦੀ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ
ਗੁੱਥੀ।

تلیوار **تَلِیْوَار**, **تلیبار** **تَلِیْبَار** :
ਰੋਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਲੱਕੜ ਦਾ ਘਰ।

تم **تَم**, **تمت** **تَمَت** : ਤਮਾਮ; ਪੂਰਾ;
ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ; ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਪੁਸਤਕ ਦੇ
ਅਖੀਰ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਾਰਜ ਦੀ
ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ।

تماثل **تَمَآثِل** : ਪਰਸਪਰ ਇਕ ਸਮਾਨ
ਹੋਣਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹੋਣਾ;

ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੋਣਾ।

تماثیل **تَمَآثِیْل** : (ਤਿਮਸਾਲ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੂਰਤਾਂ; ਤਸਵੀਰਾਂ;
ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ।

تماثیل طلبا **تَمَآثِیْل-طَلَبَا** :
ਸੁਨੈਹਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ; ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ।

تماج **تَمَآج** : ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਥੈਲੀ,
ਵਾਸਲੀ।

تماچه **تَمَآچِه** : ਥੱਪੜ, ਤਮਾਂਚਾ, ਚਪੇੜ;
ਚੱਟਣਾ।

تماخره **تَمَآخِرِه** : ਠੱਠਾ, ਮਖੌਲ,
ਦਿਲ-ਲਗੀ; ਮਸਖਰਾਪਣ।

تماشا **تَمَآشَا** : (ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ 'ਤਮਾਸ਼ੀ'
(تماشی) ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਕ ਅਰਥ ਹਨ
'ਪੈਦਲ ਚੱਲਣਾ'; ਇਕੱਠਿਆਂ ਚੱਲਣਾ; (ਸੈਰ
ਸਪਾਟੇ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ);
ਸੈਰ; ਮਨੋਰੰਜਨ; ਸ਼ੌਕ ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖੀ
ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼; ਵੇਖਣਾ; ਸੈਰ ਕਰਨਾ;
ਨਜ਼ਾਰਾ; ਖੇਡ; ਮੇਲਾ; ਮਜ਼ਾਕ, ਠੱਠਾ; ਵਖਾਵਾ;
ਸੁਆਂਗ; ਨਾਟਕ; ਲੀਲ੍ਹਾ।

تماشا بین **تَمَآشَا-بِیْن** : ਤਮਾਸ਼ਾ
ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ; ਵੈਲੀ।

تماشا بینی **تَمَآشَا-بِیْنِی** : ਵੈਲ;
ਠਰਕ।

تماشاخانه **تَمَآشَا-خَانِه**,
تماشا كده **تَمَآشَا-كَدِه**,
تماشا گاه **تَمَآشَا-گَاه** : ਤਮਾਸ਼ੇ
ਦੀ ਥਾਂ।

تماشا کردن **تَمَآشَا-كُودَن** :
ਵੇਖਣਾ।

تماشاگر **تَمَآشَا-گَر** : ਤਮਾਸ਼ਾ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

تماشا گیری **تَمَآشَا-گِیرِی** : ਤਮਾਸ਼ਾ ਵੇਖਣ
ਵਾਲਾ।

تماشی **تَمَآشِی** : ਇੱਕਠਿਆਂ ਮਿਲ ਕੇ
ਪੈਦਲ ਚੱਲਣਾ।

تماغه **تَمَآغِه** : ਬਾਜ਼ ਆਦਿ ਸ਼ਿਕਾਰੀ

ਪੰਛੀ ਦੀ ਟੋਪੀ।
تمام **ਤਮਾਮ** : ਕਾਮਲ; ਪੂਰਾ; ਕਾਫ਼ੀ; ਠੀਕ;
 ਸਹੀ; ਅੰਤ; ਸਿੱਟਾ।
تمامًا **ਤਮਾਮਨ** : ਸਾਰੇ; ਸਭ; ਕੁਲ; ਪੂਰੀ
 ਤਰ੍ਹਾਂ।
تمامت **ਤਮਾਮਤ** : ਤਮਾਮ; ਸਭ; ਸਾਰੇ।
تمامتر **ਤਮਾਮ-ਤਰ** : ਕੁਲ; ਤਮਾਮ;
 ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ; ਮੁਕੰਮਲ।
تمامرس **ਤਮਾਮ-ਰਸ** : ਕਮਾਲ ਤੱਕ
 ਪੁੱਜਾ ਹੋਇਆ; ਖੂਬ ਤਿਆਰ; ਪੱਕਿਆ
 ਹੋਇਆ।
تمامشدن **ਤਮਾਮ ਸ਼ੁਦਨ** : ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ;
 ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ; ਮਰ ਜਾਣਾ।
تمامعیار **ਤਮਾਮ-ਇਯਾਰ** : ਪੂਰਾ
 ਖਾਲਸਾ।
تماموکمال **ਤਮਾਮ-ਉ-ਕਮਾਲ** :
 ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ; ਪੂਰੇ ਦਾ ਪੂਰਾ; ਕੁੱਲ; ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ;
 ਪਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ।
تمامی **ਤਮਾਮੀ** : ਅੰਤ, ਸਿੱਟਾ, ਅਖੀਰ।
 ਤਮਸਾਲ : ਤੁਲਨਾ।
تمامسال **ਤਮਸਾਲ** : ਸ਼ਕਲ; ਸੂਰਤ; ਮੂਰਤ;
 ਪ੍ਰਤਲਾ।
تمامسالگر **ਤਮਸਾਲਗਰ** : ਨੱਕਾਸ਼;
 ਚਿੱਤਰਕਾਰ।
تمامیل **ਤਮਸੀਲ** : ਮਿਸਾਲ ਦੇਣਾ; ਉਪਮਾ
 ਦੇਣਾ; ਨਕਲ; ਸੁਆਂਗ; ਡਰਾਮਾ; ਮਿਸਾਲ।
تمامدین **ਤਮਦੀਨ** : ਤੈਹਜ਼ੀਬ; ਸਭਿਅਤਾ;
 ਸ਼ੈਹਰ ਵਿਚ ਰੈਹਣ-ਸੈਹਣ ਕਰਨਾ; ਮਿਲ ਕੇ
 ਰੈਹਣ ਦਾ ਢੰਗ; ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨਾ;
 ਪੇਸ਼ਾਵਰਾਂ ਦਾ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣਾ।
تمامر **ਤਮਰ** : ਖਜ਼ੂਰ; ਸੁੱਕੀ ਖਜ਼ੂਰ; ਅੱਖ ਦੀ
 ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ।
تمامرستان **ਤਮਰਿਸਤਾਨ** : ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਦਾ
 ਬਾਗ਼।
تمامر **ਤਮਰ** : ਲੋਹਾ।
تمامر **ਤਮਰ** : (ਤੀਮੂਰ ਤਮੂਰ ਦਾ ਸਹੀ
 ਉਚਾਰਨ) ਇਕ ਮਹਾਨ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਜਿਸ

ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਮੁਗਲ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ ਹਨ।
تمامر **ਤਮਰੁੱਦ** : ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨਾ, ਆਕੀ
 ਹੋਣਾ; ਬਗ਼ਾਵਤ, ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ; ਗੁਸਤਾਖੀ।
تمامسخر **ਤਮਸਖ਼ਰ** : ਠੱਠਾ ਮਖੌਲ ਕਰਨਾ;
 ਹਾਸੀ ਮਜ਼ਾਕ; ਠੱਠਾ ਮਖੌਲ।
تمامسک **ਤਮੱਸੁਕ** : ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਨਾ; ਪੰਜਾ
 ਮਾਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨਾਲ ਬੱਝਣਾ; ਦਸਤਾਵੇਜ਼;
 ਲਿਖਤ।
تمامسکات **ਤਮਸੁਕਾਤ** : (ਤਮੱਸੁਕ
 ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰਸੀਦ;
 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ; ਲਿਖਤਾਂ।
تمام **ਤਮਗਾ**, **تمامه** **ਤਮਗਾ** :
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮੋਹਰ; ਸਰਕਾਰੀ ਮੋਹਰ; ਜੋ
 ਗੁਦਾਮਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਮਾਣ
 ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ; ਦਰਾਮਦ ਉੱਤੇ ਮਸੂਲ;
 ਚੁੰਗੀ ਮਸੂਲ; ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ; ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ
 ਪੂੜੇ ਉਤੇ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਸ਼ਾਨ।
تمامجات **ਤਮਗਾਜਾਤ** : ਤਮਗੇ।
تمامچى **ਤਮਗਾਚੀ** : ਮੁਹਰਰ ਚੁੰਗੀ।
تمامکنت **ਤਮਕਨਤ** : ਗ਼ਰੂਰ; ਘਮੰਡ;
 ਰੋਹਬ; ਠਾਠ; ਸ਼ਾਨ ਬਾਨ; ਹਕੂਮਤ;
 ਇਖ਼ਤਿਆਰ; ਚੋਰ।
تمامکين **ਤਮਕੀਨ** : ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣਾ; ਠੀਕ ਥਾਂ
 ਸਿਰ ਰੱਖਣਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ;
 ਮਰਤਬਾ; ਕਦਰ; ਸ਼ਕਤੀ; ਸ਼ਾਨ; ਇੱਜ਼ਤ।
تمامن **ਤਮਨ** : (ਤੁਮਾਨ ਤਮਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
 ਰੂਪ) ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਿੱਕਾ; ਤੁਮਾਨ; ਦਸ
 ਹਜ਼ਾਰ; ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼ੌਜੀ ਜਵਾਨ ਉਪਲਬਧ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ; ਸੌ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਸਾਲਾ।
تمامنا **ਤਮੰਨਾ** : (ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ ਤਮੰਨੀ ਹੈ)
 ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਲਾਲਸਾ ਕਰਨਾ; ਲੋਚਣਾ, ਇੱਛਾ,
 ਆਰਜ਼ੂ, ਲੋਚਾ।
تمامناکش **ਤਮੰਨਾ-ਕਸ਼** : ਇੱਛਕ;
 ਖਾਹਸ਼ਮੰਦ।
تمامنچه **ਤਮਨਚਾ** : ਪਿਸਤੌਲ।
تمامنى **ਤਮੰਨੀ** : ਚਾਹੁਣਾ, ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ;

ਗੱਲ ਘੜ ਲੈਣਾ, ਬਾਤ ਬਣਾ ਲੈਣਾ, ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ; ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ।
تموج **ਤਮਵੱਜ** : ਪਾਣੀ ਦਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਨਾ; ਲੋਹਰਾਂ ਦਾ ਉੱਠਣਾ; ਉਤਰਾ ਚੜ੍ਹਾ।
تموز **ਤਮੂਜ਼** : ਸ਼ਾਮ ਮੁਲਕ ਦੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਜੁਲਾਈ ਜਾਂ ਸਾਵਣ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ; ਸਖਤ ਗਰਮੀ।
تمول **ਤਮਵੁਲ** : ਬੋਹਤ ਮਾਲਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਅਮੀਰੀ।
تمويل **ਤਮਵੀਲ** : ਮਾਲਦਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣਾ।
تمهيد **ਤਮਹੀਦ** : ਬਿਸਤਰਾ ਇਕਸਾਰ ਵਿਛਾਉਣਾ; ਬਿਸਤਰਾ; ਤਰਤੀਬ ਦੇਣਾ, ਠੀਕ ਠਾਕ ਕਰਨਾ; ਪੱਧਰਾ ਕਰਨਾ; ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਉਜਰ ਕਰਨਾ; ਉਜਰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ; ਅਰੰਭ ਕਾਜ; ਭੂਮਕਾ।
تميز **ਤਮੀਜ਼** : (ਅਸਲ ਅਰਬੀ ਸ਼ਬਦ ਤਮਯੀਜ਼ ਹੈ) ਅੱਡ ਕਰਨਾ; ਝੂਠ ਸੱਚ ਦਾ ਨਿਤਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਅਕਲ; ਸਨਾਖਤ; ਫਰਕ; ਅਦਬ।
تميزدار **ਤਮੀਜ਼ਦਾਰ** : ਹੁਸ਼ਿਆਰ; ਸਿਆਣਾ।
تميمه **ਤਮੀਮਾ** : ਤਵੀਤ ਜਾਂ ਮਣਕੇ ਜੋ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
تن **ਤਨ** : ਸਰੀਰ; ਪਿੰਡਾ; ਵੇਤਨ; ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਜ਼ਨ 'ਟਨ'; ਚੁਪ।
تن آسان **ਤਨ ਆਸਾਨ** : ਅਰਾਮ ਤਲਬ; ਸੁੱਖ-ਰੈਹਣਾ।
تن آسانی **ਤਨ ਆਸਾਨੀ** : ਅਰਾਮ; ਸੁਖ।
تناديل **ਤਨਾਦੀਲ** : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਫਿਰਕਾ ਜੇਹੜਾ ਪੈਗੰਬਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਸੀ।
تنازه **ਤਨਾਜ਼ਾ**, **تنارع** **ਤਨਾਦੁਅ** : ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ, ਪਰਸਪਰ ਝਗੜਨਾ; ਝਗੜਾ, ਫਸਾਦ, ਤਕਰਾਰ।
تنارع للبقا **ਤਨਾਦੁਅ-ਲਿਲਬਕਾ** :

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜਿਉਂਦੇ ਰੈਹਣ ਲਈ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਨਾ।
تناسب **ਤਨਾਸਬ** : ਪਰਸਪਰ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣਾ।
تناسخ **ਤਨਾਸੁਖ** : ਪੈਹਲੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਦੂਜੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਮਰ ਜਾਣਾ; ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਗਰਦਸ਼ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਜਾਣਾ; ਰੂਹ ਦਾ ਇਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਾਣਾ; ਆਵਾਗਵਣ।
تناسل **ਤਨਾਸੁਲ** : ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ; ਨਸਲ ਦਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ; ਨਸਲ ਦਾ ਅਗਾਂਹ ਟੁਰਨਾ।
تنافر **ਤਨਾਫਰ** : ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ; ਘਿਰਨਾ ਕਰਨਾ; ਭੱਜਣਾ, ਨੱਸਣਾ; **علم معاني** ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਕ ਥਾਂ ਇੱਕਠੇ ਹੋਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਭਾਰੂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਹੋਵੇ।
تنافي **ਤਨਾਫੀ** : ਪਰਸਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇ।
تنان-ة-زن **ਤਨਾਨ-ਏ-ਤਨ** : ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤਨ; ਅਸਮਾਨਾਂ ਦਾ ਅਸਮਾਨ; ਨੌਵਾਂ ਅਸਮਾਨ।
تناني **ਤਨਾਨੀ** : ਤਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਰੀਰਕ।
تناور **ਤਨਾਵਰ** : ਮੋਟੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ; ਤਕੜਾ; ਪੈਹਲਵਾਨ।
تناول **ਤਨਾਵੁਲ** : ਫੜਨਾ; ਲੈਣਾ (ਭੋਟਾ ਆਦਿ); ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ; ਉਠਾਉਣਾ।
تنباكو **ਤੰਬਾਕੂ** : ਤਮਾਕੂ।
تنباكوكش **ਤੰਬਾਕੂ-ਕਸ਼** : ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲਾ।
تنبان **ਤੰਬਾਨ** : ਸਲਵਾਰ; ਪਜਾਮਾ; ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਦਾ ਜਾਂਘੀਆ।
تنبيه **ਤੰਬਿਸ਼ਾ** : ਕਲੀਨ; ਚਟਾਈ।
تنكب **ਤੰਬਕ** : ਢੇਲਕ; ਟਮਕ; ਤਬਲਾ; ਛੋਟਾ ਨੱਕਾਰਾ; ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨਾ; ਖੁਰਜੀ।

تنبو ਤੰਬੂ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ; ਡੇਰਾ।

ਤੰਬੂਰ, ਤੰਬੂਰ, ਤੰਬੂਰ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ।

ਤੰਬੂਲ ਤੰਬੂਲ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਉਚਾਰਨ "ਤੰਬੇਲ" ਹੈ; ਪਾਨ ਦਾ ਪੱਤਾ; ਨਰਮ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਮਾਨ; ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਗਨ ਦੀ ਰਕਮ।

ਤੰਬੂਲ-ਏ-ਬਹਾਰ : ਪਾਨ ਦਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਮਸਾਲਾ।

ਤੰਬਾ ਤੰਬਾ : ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੋਟੀ ਲੱਕੜ; ਹੋੜਾ।

ਤੰਬੀਹ ਤੰਬੀਹ : ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਨਾ; ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ; ਕੈਦ ਕਰਨਾ; ਸਜ਼ਾ; ਚੇਤਾਵਨੀ; ਝਿੜਕੀ; ਨਸੀਹਤ।

ਤਨ-ਪ੍ਰਸਤ, ਤਨ-ਪ੍ਰਸਤ, ਤਨ-ਪ੍ਰਸਤ : ਤਨ-ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ; ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੱਝਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਪੇਟੂ।

ਤਨ-ਪਾਲਣ ਤਨ-ਪਾਲਣ : ਤਨ-ਪਾਲਣ।

ਤਨ ਤਨ ਤਨ : ਬਰੈਹਮੰਡ।

ਤਨ ਤਨ ਤਨ, ਤਨ ਤਨ ਤਨ : ਅੱਲਾਪ, ਰਾਗ; ਗੀਤ।

ਤਨ-ਤਨਾ ਤਨ-ਤਨਾ : ਸ਼ੇਰ; ਰੈਲਾ; ਚੀਕ; ਝਗੜਾ।

ਤਨ ਤਨ ਤਨ : ਇਕੱਲਾ, ਕੱਲਮ-ਕੱਲਾ।

ਤਨ-ਤਨ ਤਨ-ਤਨ : ਉਜਰਤ ਦੀ ਰਕਮ; ਮਜ਼ਦੂਰੀ; ਨੌਕਰ ਦਾ ਮਾਸਕ ਵੇਤਨ; ਤਜਾਰਤ ਦਾ ਸਮਾਨ; ਮਾਲ।

ਤਨ-ਤਨ ਤਨ-ਤਨ : ਨੌਕਰ; ਮੁਲਾਜ਼ਮ।

ਤਨ ਤਨ ਤਨ : ਤੇਜ਼; ਜਲਦ; ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ; ਤੇਜ਼-ਸੁਭਾ; ਮੋਟਾ; ਤਕੜਾ; ਗੁੱਸਾ; ਤੇਜ਼ੀ; ਉਚਾਈ; ਉੱਚਾ; ਪਹਾੜ ਦੀ ਟੀਸੀ।

ਤਨ-ਆਬ ਤਨ-ਆਬ : ਤੇਜ਼ਾਬ।

ਤਨ-ਬਾਬ ਤਨ-ਬਾਬ : ਝੱਖੜ।

ਤਨ-ਬਾਰ ਤਨ-ਬਾਰ : ਦਰਿੰਦਾ, ਸ਼ੇਰ, ਚੀਤਾ

ਆਦਿ; ਮੂਜ਼ੀ ਜਾਨਵਰ।

ਤਨ-ਬਾਰ ਤਨ-ਬਾਰ : ਤੇਜ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ; ਚੁਸਤ, ਚਲਾਕ।

ਤਨ-ਖੋ/ਤਨ-ਮਜ਼ਾਹ ਤਨ-ਖੋ/ਤਨ-ਮਜ਼ਾਹ : ਬਦਖੁ; ਬਦਮਿਜ਼ਾਜ; ਝਟ ਵਿਗੜ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਤਨ-ਰਾਯ ਤਨ-ਰਾਯ : ਘੱਟ ਸਮਝ ਵਾਲਾ; ਬੇਸਮਝ; ਨੇੜ-ਦਰਸ਼ੀ।

ਤਨ-ਰੋ ਤਨ-ਰੋ : ਤੇਜ਼; ਤਿਖਾ।

ਤਨ-ਬਾਨ ਤਨ-ਬਾਨ : ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ।

ਤਨ-ਉ ਤਨ-ਉ : ਤਿੱਖਾ।

ਤਨ-ਦੀ ਤਨ-ਦੀ : ਤਿੱਖਾਪਣ; ਤੇਜ਼ੀ; ਚੁਸਤੀ ਚਲਾਕੀ; ਗੁੱਸਾ।

ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ : ਕੜਕ, ਗਰਜ।

ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ : ਸਹੀ, ਸਾਲਮ; ਚੰਗਾ; ਠੀਕ ਠਾਕ; ਅਰੋਗ।

ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ : ਕੰਜੂਸ; ਬਖੀਲ।

ਤਨ-ਦਸ ਤਨ-ਦਸ, ਤਨ-ਦਸ ਤਨ-ਦਸ : ਤਸਵੀਰ, ਚਿਤਰ, ਮੂਰਤ; ਪੁਤਲਾ।

ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ : ਮੱਕੜੀ, ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ।

ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ, ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ : ਗਰਜ; ਕੜਕ; ਗੁੱਗਨਾ।

ਤਨ-ਦੁਰ ਤਨ-ਦੁਰ : ਅੰਕੁਰ, ਕਲੀ, ਡੇਡੀ।

ਤਨ-ਦਿਹ ਤਨ-ਦਿਹ : ਮੇਹਨਤੀ, ਜਾਨ-ਮਾਰੂ।

ਤਨ-ਦਿਹੀ ਤਨ-ਦਿਹੀ : ਮੇਹਨਤ, ਮੁਸ਼ੱਕਤ; ਕੋਸ਼ਸ਼, ਘਾਲ।

ਤਨ-ਬੁਲ ਤਨ-ਬੁਲ : ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ; ਉਤਰਾ; ਕਮੀ; ਘਟ ਪਤਨ, ਗਿਰਾਵਟ; ਜਵਾਲਾ।

ਤਨ-ਬੇਬ ਤਨ-ਬੇਬ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਪੂਰਬ ਦੀ ਮਲਮਲ; ਢਾਕੇ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਮਲਮਲ।

ਤਨ-ਬੀਲ ਤਨ-ਬੀਲ : ਹੇਠ ਉਤਰਨਾ, ਲਾਹੁਣਾ; ਤਰਤੀਬ ਦੇਣਾ; ਇਲਹਾਮ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ;

ਇਲਮ-ਏ-ਸਲੂਕ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।
تنزيه ਤਨਜ਼ੀਹ : ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ; ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ, ਗੁਨਾਹ ਤੋਂ
ਬਚਣਾ, ਐਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ;
ਪਵਿਤਰਤਾ।
تنسيخ ਤਨਸੀਖ : ਮਨਸੂਖ ਕਰਨਾ; ਰੱਦ
ਕਰਨਾ; ਕੱਟ ਦੇਣਾ।
تنسيق 'ਤਨਸੀਕ' : ਤਰਤੀਬ ਦੇਣਾ;
ਸਜਾਉਣਾ; ਪਰਬੰਧ ਕਰਨਾ; ਸੰਗਠਨ ਕਰਨਾ।
تن شناس ਤਨਸ਼ਨਾਸ : ਹਕੀਮ, ਤਬੀਬ,
ਵੈਦ, ਡਾਕਟਰ।
تنشوق ਤਨਸ਼ੁਕ : ਤੋਹਫ਼ਾ, ਸੁਗਾਤ;
ਅਦਭੁਤ ਸ਼ੈ।
تنشوقات ਤਨਸ਼ੁਕਾਤ : (ਤਨਸ਼ੁਕ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤੋਹਫ਼ੇ, ਸੁਗਾਤਾਂ।
تن شوی ਤਨ-ਸ਼ੁਯ : ਤਖਤਾ ਜਿਸ ਉੱਪਰ
ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਨੁਹਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਚਸਮਾ; ਹੋਜ਼; ਨਦੀ;
ਨਾਲਾ।
تنظيم ਤਨਜ਼ੀਮ : ਧਾਗੇ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਪਰੋਣਾ;
ਕਵਿਤਾ ਜੋੜਨਾ; ਉਡੀਕਣਾ; ਸਹੀ ਤੇ ਠੀਕ
ਕਰਨਾ; ਸ਼ੈਰ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ
ਦਰੁਸਤੀ ਕਰਨਾ; ਪਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।
تنعم ਤਨਅਉਮ : ਸੁੱਖ ਤੇ ਐਸ਼ ਵਿਚ
ਪਲਣਾ, ਸੁੱਖ ਚੈਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ;
ਖੁਸ਼ੀ; ਐਸ਼; ਬੋਹਲਤਾ; ਸੁੱਖ, ਚੈਨ, ਅਰਾਮ।
تنفر ਤਨਫਰ : ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ; ਘਿਰਨਾ
ਕਰਨਾ; ਭੱਜਣਾ; ਬਚਣਾ; ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੈਹਣਾ।
تنفس ਤਨਫੁਸ : ਸਾਹ ਲੈਣਾ; ਪੌਹ ਫੁੱਟਣਾ;
ਸਵੇਰਾ ਹੋਣਾ; ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦਮ ਲੈ ਕੇ ਪਾਣੀ
ਪੀਣਾ; ਸਮੀਰ ਦਾ ਚੱਲਣਾ; ਠੰਢੇ ਹੌਕੇ ਭਰਨਾ;
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਸਮਝਣਾ।
تنقيح ਤਨਕੀਹ : ਹੱਡੀ ਵਿਚੋਂ ਗੁੱਦਾ
ਕੱਢਣਾ; ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਕਰਨਾ; ਖਾਲਸਾ ਕਰਨਾ;
ਰੁੱਖ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਛਾਂਗਣਾ; ਫੈਸਲਾ
ਕਰਨਾ; ਨਿਰੀਖਣ, ਭਾਲ; ਨਿਰਣਾ।
تنك ਤਨਕ : ਥੋੜਾ, ਘੱਟ, ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨਾ;
ਪਤਲਾ; ਬਰੀਕ; ਨਾਜ਼ਕ; ਸੂਖਮ; ਕਮਜ਼ੋਰ;
ਹਲਕਾ।

تنك آب ਤਨਕਆਬ : ਥੋੜੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ
ਨਦੀ; ਕਮੀਨਾ; ਥੋੜਵਿਤਾ।
تنكبيز ਤਨਕ-ਬੇਜ਼ : ਮੈਦਾ ਛਾਣਨ
ਵਾਲੀ ਛਾਣਨੀ।
تنك حواس ਤਨਕ-ਹਵਾਸ : ਭਾਵਕ।
تنك دل ਤਨਕ-ਦਿਲ : ਨਰਮ ਦਿਲ; ਤੰਗ
ਦਿਲ।
تنك ريش ਤਨਕ-ਰੀਸ਼ : ਖੇਦਾ; ਖੇਜਾ।
تنك رو ਤਨਕ-ਰੂ : ਸ਼ਰਮ ਹਯਾ ਵਾਲਾ।
تنك رمه ਤਨਕ-ਰੁਹਰਾ : ਡਰਾਕਲ;
ਡਰਪੋਕ; ਬੁਜ਼ਦਿਲ।
تنك ظرف ਤਨਕ-ਜ਼ਰਫ : ਬਖੀਲ,
ਚੁੱਗਲਖੋਰ; ਉਜੱਡ; ਥੋੜਵਿਤਾ।
تنك مايگی ਤਨਕ-ਮਾਯਗੀ : ਭੁੱਖ
ਨੰਗ, ਗਰੀਬੀ।
تنك مایه ਤਨਕ ਮਾਯਾ : ਮੁਫਲਸ,
ਕੰਗਾਲ, ਗਰੀਬ।
تنك متاع ਤਨਕ-ਮਤਾਅ : ਥੋੜੀ
ਸੰਪੱਤੀ ਵਾਲਾ।
تنك مزاج ਤਨਕ-ਮਿਜ਼ਾਜ : ਵੈਹਮੀ।
تنكه ਤਨੁਕਾ, ਤੰਕਾ, ਤੰਗੇ ਤੰਗਾ : ਸੋਨੇ
ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਰਚਲਤ ਸਿੱਕਾ; ਟਕਾ; ਸੋਨੇ ਜਾਂ
ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪੱਤਰਾ; ਸੋਨਾ; ਪੈਸਾ।
تنكیر ਤਨਕੀਰ : ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਕਰਨਾ;
ਹਾਲਤ ਬਦਲ ਦੇਣਾ; ਕਿਸੇ ਨਾਵ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ
ਬਣਾਉਣਾ; ਅਣਜਾਣ ਬਣਾਉਣਾ।
تنگ ਤੰਗ : (ਖੁਲ੍ਹਾ ਦੇ ਉਲਟ) ਸੁੰਗੜਿਆ
ਹੋਇਆ; ਉਦਾਸ; ਨਦਾਰ; ਗਰੀਬ; ਸਖਤ;
ਬੋਹਤ; ਨੇੜੇ, ਕੋਲ; ਘੋੜੇ ਦਾ ਤੰਗ; ਘੱਟ, ਥੋੜਾ;
ਖੁਰਜੀ; ਬੇਰੀ; ਤੋਬਰਾ; ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ ਦਾ
ਚਿਤਰ-ਪਟ; ਪਰਸਿੱਧ ਚਿਤਰਕਾਰ ਮਾਨੀ ਦੀ
ਚਿਤਰਸ਼ਾਲਾ; ਅਦੁਤੀ, ਦੁਰਲੱਭ; ਪਹਾੜੀ ਦੌਰਾ;
ਭੀੜਾ ਰਸਤਾ; ਕਾਲ; ਭੁਖਮਰੀ; ਛੋਟਾ; ਬਗਲ,
ਬੁੱਕਲ; ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸਥਾਨ ਦਾ
ਨਾਮ।
تنگ آب ਤੰਗ-ਆਬ : ਥੋੜੇ ਪਾਣੀ ਦੀ
ਨਦੀ।

ਤੰਗ ਅਮਦਨ : ਨੇੜੇ
ਆਉਣਾ; ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਹੋਣਾ।
ਤੰਗ-ਬਾਰ : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ
ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇਵੇ।
ਤੰਗ-ਤਾਬ : ਕਮਜ਼ੋਰ; ਮਾੜਾ।
ਤੰਗ-ਚਸਮ : ਕੰਜੂਸ, ਬਖੀਲ,
ਥੋੜੀਵੱਤਾ।
ਤੰਗ-ਚਸਮੀ : ਕੰਜੂਸੀ।
ਤੰਗ ਦਸਤ : ਗਰੀਬ,
ਕੰਜੂਸ।
ਤੰਗ-ਦਸਤੀ : ਗਰੀਬੀ;
ਕੰਜੂਸੀ।
ਤੰਗ ਸਾਲ : ਕਾਲ ਦਾ ਸਾਲ।
ਤੰਗ-ਸਕਰ : ਮਸ਼ੁਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।
ਤੰਗ-ਨਾਯ : ਤੰਗ; ਤੰਗੀ; ਤੰਗ
ਜਗ੍ਹਾ; ਤੰਗ ਗਲੀ ਜਾਂ ਕੂਚਾ; ਕਬਰ; ਸੰਸਾਰ।
ਤੰਗ-ਯਾਬ : ਦੁਰਲੱਭ;
ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ੈ।
ਤੰਗ : ਛੋਟੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸੁਹਾਹੀ; ਮੀਨਾ।
ਤੰਗ ਤੰਗ : ਪੰਛੀ ਦੀ ਚੁੰਝ, ਚੁੰਝ।
ਤੰਗਾਰ : ਸੁਹਾਗਾ।
ਤੰਗ ਬਦਖਸ਼ਾ : ਬਦਖਸ਼ਾ
ਵਿਚ ਇਕ ਜ਼ਿਲੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਕੋਹਲੂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਂਤ।
ਤੰਗੂਬ : ਸੁਹਾ।
ਤੰਗਾ : ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ
ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਜਾਂਘੀਆ।
ਤੰਗੀ : ਕਮੀ, ਤੰਗੀ, ਸੁਕੜਾਪਣ;
ਸੰਕੋਚ; ਸਖਤੀ; ਗਰੀਬੀ, ਕੰਗਾਲੀ।
ਤੰਗੀ ਤੰਗੀ ਤਰਸ਼ੀ : ਸਖਤੀ;
ਔਖੇ ਦਿਨ, ਗਰੀਬੀ।
ਤੰਗੀਰਾ : (ਤੰਕਰਾਹ; ਤਕੀਰਾਹ)
ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਕੇਤਲੀ, ਦੇਗ।
ਤੰਨਦੁ : ਮੱਕੜੀ; ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ।
ਤੰਨਦਾ : ਖਿੱਚਣਾ, ਮਰੋੜਨਾ, ਜੁਲਾਹੇ
ਦੀ ਨਾਲੀ, ਤਣਨ ਵਾਲਾ।
ਤੰਨੁ : ਸ਼ਕਤੀ।

ਤੰਨੁਤਾਸ : ਵਿਦਵਾਨ,
ਸਿਆਣਾ।
ਤੰਨੁਰ : ਤੰਦੂਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੋਟੀ
ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਤੰਨੁਰ-ਖਾਨਾ : ਬਾਵਰਚੀ-
ਖਾਨਾ, ਰਸੋਈ।
ਤੰਨੁਰ-ਏ-ਅਜੂਬ : ਬੁੱਢੀ
ਦਾ ਤੰਦੂਰ; ਨੂਹ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵੇਲੇ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ
ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ
ਹੋਇਆ।
ਤੰਨੁਰਾ : ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ ਦੀ ਇਕ
ਕਿਸਮ; ਪਾਣੀ ਦਾ ਟੋਆ; ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਣ
ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਚੂਨੇ ਜਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹੌਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਮਸਾਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ
ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅੰਗੀਠੀ;
ਪੇਟੀਕੋਟ।
ਤੰਨੁਰਾ-ਏ-ਆਸੀਯਾ :
ਪਣਚੱਕੀ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੋਜ਼।
ਤੰਨੁਮੰਦੀ : ਮੁਟਾਪਾ; ਸ਼ਕਤੀ।
ਤੰਨਵੀਰ : ਰੋਸ਼ਨ ਹੋਣਾ, ਰੋਸ਼ਨ
ਕਰਨਾ, ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ ਦਿਸਣਾ, ਚਾਨਣ।
ਤੰਨਵੀਨ : ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੇ
ਦੋ 'ਜ਼ੇਰ' ਜਾਂ ਦੋ 'ਜ਼ਬਰ' ਜਾਂ ਦੋ 'ਪੇਸ਼' ਲਿਖ ਕੇ
'ਨੁਨ' (ਨ) ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ
'ਫੋਰਨ'।
ਤੰਨਾ : ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ; ਤਰਕੀਬ,
ਵਿਓਂਤ; ਸਰੀਰ, ਜਿਸਮ, ਧੜ; ਰੁੱਖ ਦਾ ਜੜ ਤੋਂ
ਉਪਰਲਾ ਤੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ;
ਕੋਮਲ।
ਤੋ, ਤੂ : ਤੂੰ, ਆਪ, ਖੁਦ; ਤੈਨੂੰ।
ਤੂ : ਮੈਹਮਾਨੀ, ਜਸ਼ਨ।
ਤੋ : ਪਰਦਾ, ਤੈਹ; ਮਲਾਈ; ਅੰਦਰ,
ਅੰਦਰਵਾਰ।
ਤੋ ਬਰ ਤੋ : ਤੈਹ ਉਪਰ ਤੈਹ।
ਤੋ ਦਰ ਤੋ : ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਕਮਰੇ।
ਤੋ ਤੋ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਮਕ; ਧੁੱਪ, ਗਰਮੀ;
ਕੋਸ਼ਾਪਣ; ਮੋੜ; ਭੰਨ; ਤੈਹ; ਟੋਆ; ਛੱਪੜ।

تو تَو : ਇੱਕਲਾ, ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਛਾਰਗ।

توب تَوَّاب : (تَابِع ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

توب تَوَّاب : ਤੋਬਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਤੋਬਾ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਖੁਦਾ।

توب تَوَّاب : (تَابِع ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ; ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ੈਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ; ਪੈਰੋਕਾਰ।

توب تَوَّاب : ਲਗਾਤਾਰ; ਤਾਬਤਤੋਤ; ਅੱਗੜ-ਪਿੱਛੜ; ਉੜਤੇ ਉੜਤੀ; ਬਰਾਬਰ।

توب تَوَّاب : ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਇਕ ਹੀ ਥਾਂ ਉਤਰਨਾ; ਇਕ ਹੀ ਮਜ਼ਮੂਨ ਦਾ ਦੋ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਹਨ ਵਿਚ ਆਉਣਾ; ਇਕੋ ਵਿਸ਼ਾ ਦੋ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਝਣਾ।

توب تَوَّاب : ਘਾਹ ਫੂਸ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਘਰ; ਛੱਪਰ; ਛੰਨ।

توب تَوَّاب : (تَارِيخ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ; ਭੂਤ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੱਸਣਾ, ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਿਨ।

توب تَوَّاب : ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਬਰਾਬਰ ਤੇ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਭਾਰ ਹੋਣਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ ਤੋਲ ਕੇ ਲੈਣਾ।

توب تَوَّاب : ਪਰਸਪਰ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ।

توب تَوَّاب : ਬੇਲ ਬੁਟੇਦਾਰ ਗਲੀਚਾ; ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾਣ ਦਾ ਕੰਬਲ।

توب تَوَّاب : ਨਿਮਰਤਾ; ਆਉ ਭਗਤ; ਮੇਹਮਾਨਦਾਰੀ; ਸੁਆਗਤ; ਦਾਵਤ; ਸੁਗਾਤ, ਭੇਟਾ।

توب تَوَّاب : ਬੋਹਲਤਾ; ਵਾਫ਼ਰ ਹੋਣਾ।

توب تَوَّاب : ਜੋੜਾ; ਇਕੋ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਬੱਚੇ; ਜੋੜੇ; ਜੁੜਵੇਂ ਬੱਚੇ; ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਤੀਸਰਾ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ ਜੇਹੜਾ ਦੋ ਜੋੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੈ।

توب تَوَّاب : ਤਾਕਤ; ਕੁਵੱਤ; ਸ਼ਕਤੀ, ਜ਼ੋਰ, ਬਲ, ਹਿੰਮਤ; ਸੰਭਵ ਹੋਣਾ।

توب تَوَّاب : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਬਲਵਾਨ।

توب تَوَّاب : ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ, ਜ਼ੋਰ।

توب تَوَّاب : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ।

توب تَوَّاب : ਤਮਾਚਾ।

توب تَوَّاب : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ; ਮਾਲਦਾਰ, ਅਮੀਰ।

توب تَوَّاب : ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ; ਅਮੀਰੀ।

توب تَوَّاب : ਸੁਸਤੀ ਕਰਨਾ, ਢਿੱਲ ਕਰਨਾ; ਘੋਲ ਕਰਨਾ।

توب تَوَّاب : ਤਾਂਬਾ; ਤਾਂਬੇ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ।

توب تَوَّاب : ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦਾਣਾ ਖੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਥੈਲਾ।

توب تَوَّاب : ਖਜ਼ਾਨਾ; ਗੰਜ; ਭੰਡਾਰ।

توب تَوَّاب : ਗੁਨਾਹ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਆਉਣਾ; ਗੁਨਾਹ ਤੋਂ ਫਿਰਨਾ; ਰੁਚੀ ਕਰਨਾ; ਪਛਤਾਵਾ; ਅਫਸੋਸ।

توب تَوَّاب : ਤੋਬਾ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ।

توب تَوَّاب : ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ।

توب تَوَّاب : ਛਾਂਟਣਾ; ਝਿੜਕਣਾ, ਛਾਂਟਣਾ; ਮਲਾਮਤ ਕਰਨਾ; ਮਲਾਮਤ; ਛਾਂਟ-ਡਪਟ; ਝਿੜਕੀ।

توب تَوَّاب : ਬਰੂਦ ਨਾਲ ਗੋਲਾ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਜੰਤਰ, ਤੋਪ।

توب تَوَّاب : ਤੋਪ-ਅੰਦਾਜ਼, ਤੋਪ-ਚੀ, ਤੋਪ-ਜ਼ਨ, ਤੋਪ-ਜ਼ਨ, ਤੋਪ-ਜ਼ਨ : ਤੋਪ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ; ਗੋਲ-ਅੰਦਾਜ਼ਾ।

توب تَوَّاب : ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਥਾਨ।

توب تَوَّاب : ਗੋਲਾ ਚਲਾਉਣਾ; ਤੋਪ ਚਲਾਉਣੀ।

توب تَوَّاب : ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਥਾਨ; ਸੰਘਣਾ; ਖਿੱਦੇ;

ਫੁਟਬਾਲ।
ਤੋਪ-ਤੋਪ ਤੂਪ-ਤੂਪ : ਫੌਜ ਫੌਜ; ਬੈਹਤ।
ਤੋਤ ਤੂਤ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਰੁੱਖ ਜਿਸ ਦਾ ਫਲ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤੇ ਰੋਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਸੈਹਤੂਤ।
ਤੋਤ-ਤੋਤ-ਅਬਰੀਸ਼ਮ, ਤੋਤ-ਤੋਤ-ਫਰੰਗੀ : ਸੈਹਤੂਤ।
ਤੋਤਨ ਤੂਤਨ, ਤੋਤਨ ਤੂਤਨ : ਤਮਾਕੂ।
ਤੋਤਨ-ਤੋਤਨ-ਤੋਤਨ-ਤੋਤਨ : ਤੁਰਕੀ ਤਮਾਕੂ।
ਤੋਤਨ-ਤੋਤਨ-ਤੋਤਨ-ਤੋਤਨ : ਵਿਰਜੀਨੀਆ ਤਮਾਕੂ।
ਤੋਤ ਤੂਤਾ : ਪਲਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜੋ ਤੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਮਾਸ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਪਲਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਤੋਤ ਤੋਤ, ਤੋਤਾ : ਤੋਤਾ, ਤੋਤੀ।
ਤੋਤੀ ਤੋਤੀ/ਤੂਤੀ : ਤੋਤਾ, ਤੋਤੀ; ਥੋੜੀ, ਜਹਾਜ਼।
ਤੋਤੀ ਤੂਤੀ : ਅੰਜਨ, ਸੁਰਮਾ।
ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ : ਸੁਰਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਅਕਬਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਪੀ।
ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਬਸਰ : ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੁਰਮਾ।
ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਕਲਮ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਰਮਾ।
ਤੋਤੀ ਤੋਤੀ : ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ; ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਝਣਾ; ਤਸਦੀਕ।
ਤੋਤ ਤੂਤ : ਬਹੀ ਦਾ ਫਲ ਜੋ ਸੇਬ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਤੋਤ ਤੋਤ : ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਨਾ; ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ; ਹਾਰ ਖਾਣਾ; ਬੁੱਢਾ ਹੋਣਾ; ਧਿਆਨ; ਮੋਹਰਬਾਨੀ, ਲਿਹਾਜ਼।

ਤੋਤੀ ਤੋਤੀ : ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਫੇਰਨਾ; ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕਰਨਾ; ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ; ਚੰਗਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ; ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ; ਹਿਸਾਬ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਅਨੁਮਾਨ ਸੁੱਚੀ, ਸਾਰਨੀ।
ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ-ਤੋਤੀ : ਵੇਰਵਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ।
ਤੋਤੀ ਤੋਤੀ : ਵਾਹਿਦ ਬਣਾਉਣਾ; ਇਕ ਬਣਾਉਣਾ; ਇਕ (ਰੱਬ ਨੂੰ) ਜਾਣਨਾ ਜਾਂ ਮੰਨਣਾ; ਅਦਵੈਤ, ਰੱਬ ਦੀ ਏਕਤਾ; ਵਾਹਿਦਤ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਇਕ ਮੰਨਣਾ, ਇਕ ਜਾਣਨਾ।
ਤੋਤ ਤੂਤ : ਵੇਖੋ ਤੂਤ।
ਤੋਤ ਤੋਤ, ਤੂਤਾ : ਢੇਰ, ਗਰਾ, ਟਿੱਲਾ।
ਤੂਤ ਤੂਤ : ਫਰੀਦੂਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਤੂਰਾਨ ਮੁਲਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਪੋਹਲਵਾਨ।
ਤੂਤ ਤੋਤ : ਤੋਤਾ; ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁੱਜਾ; ਇਕ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸੇ ਵਿਚੋਂ ਰੱਬ ਮੂੰਹ ਵੀ ਧੋ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਥਾਲ, ਤਸਲਾ।
ਤੂਤ ਤੂਤ : ਜਾਲੀ; ਜਾਲ; ਮੈਹਮਾਨੀ।
ਤੂਤ-ਤੋਤ-ਤੋਤ-ਤੋਤ : ਸਫੈਦ ਜਾਲੀਦਾਰ ਕੱਪੜਾ।
ਤੂਰਾਨ ਤੂਰਾਨ : ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।
ਤੂਰਾਨ ਤੂਰਾਨ ਸ਼ਾਹ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਤੂਰਾਨੀ ਤੂਰਾਨੀ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਾਸੀ; ਤੁਰਕਮਾਨ।
ਤੂਰਾਨ ਤੋਰਾਨ : ਜੰਗਲੀ ਮੁਰਗਾ।
ਤੂਰਾ ਤੂਰਾ : ਕਨੂੰਨ; ਰਸਮ, ਰਿਵਾਜ; ਵਿਧਾਨ; ਸ਼ਰੀਅਤ; ਧਾਰਮਕ ਮਰਿਆਦਾ।
ਤੂਰਾ-ਤੋਤ-ਤੋਤ-ਤੋਤ : ਓਹ ਮਰਿਆਦਾ ਜੋ ਚੰਗੇ ਖਾਨ ਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਚੰਗੇ ਖਾਨ ਦੀ ਰੀਤ।
ਤੂਰਾ ਤੋਰਾ, ਤੂਰਾ ਤੋਰਾ : ਓਹ ਅਸਮਾਨੀ ਕਿਤਾਬ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ 'ਤੇ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਈ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕ।
ਤੂਰੀ ਤੋਰੀ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਕਤ

- ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ; ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਤਰੀਖ ਲਿਖਣਾ; ਤਰੀਖ।
- توزک** **ਤੂਬਕ** : ਸਮਾਨ; ਸਜਾਵਟ ਦਾ ਸਮਾਨ; ਪਰਬੰਧ; ਸਜਾਵਟ; ਮਜਲਸ; ਦਰਬਾਰ; ਫੌਜ ਦੀ ਤਰਤੀਬ।
- توس** **ਤੋਸ** : ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਪਿਆਲੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ; ਟੋਸਟ।
- توسل** **ਤਵੱਸੁਲ** : ਵਸੀਲਾ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਰੱਬ ਦੀ ਮੋਹਰ ਭਾਲਣਾ; ਜੋੜ; ਮੇਲ।
- توسن** **ਤੋਸਨ** : ਘੋੜੇ ਦਾ ਬੱਚਾ; ਵਛੇਰਾ; ਸ਼ੇਖ ਵਛੇਰਾ; ਸ਼ੇਖ ਘੋੜਾ; ਚੰਚਲ ਤੇ ਚੁਲਬੁਲਾ ਘੋੜਾ; ਬਾਗ਼ੀ; ਆਕੀ।
- توسن دلی** **ਤੋਸਨ-ਏ-ਦਿਲੀ** : ਪੱਥਰ-ਦਿਲੀ।
- توسنی** **ਤੋਸਨੀ** : ਆਕੀਪਣ, ਬਗ਼ਾਵਤ।
- توسه** **ਤੋਸਾ** : ਮੋਟਾ; ਮੋਟਾ ਤਾਜ਼ਾ, ਰੱਜਿਆ ਪੁੱਜਿਆ।
- توسيع** **ਤੋਸੀਅ** : ਖੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾ; ਚੌੜਾ ਕਰਨਾ; ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ, ਵਾਧਾ, ਚੌੜਾਈ।
- توش** **ਤੋਸ਼, ਤੂਸ਼** : ਤਾਕਤ; ਸ਼ਕਤੀ; ਤਾਬ; ਸਰੀਰ; ਛਾਤੀ; ਤੋਸ਼ਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਭੋਜਨ; ਭੁੱਖ।
- توشدان** **ਤੋਸ਼ਦਾਨ, ਤੂਸ਼ਦਾਨ** : ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਖੁਰਾਕ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਦਾ ਥੈਲਾ; ਤੋਸ਼ਾਦਾਨ।
- توشك** **ਤੂਸ਼ਕ** : ਛੋਟੀ ਚਟਾਈ; ਛੋਟਾ ਗਲੀਚਾ; ਬਿਸਤਰਾ; ਤਲਾਈ, ਗਦੈਲਾ; ਬਿਛੋਣਾ।
- توشكخانه** **ਤੂਸ਼ਕਖਾਨਾ** : ਪੈਹਨਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਕਮਰਾ।
- توشه** **ਤੋਸ਼ਾ** : ਰਾਹ ਦਾ ਖਰਚ, ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਖੁਰਾਕ।
- توشه برداشتن** **ਤੋਸ਼ਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ** : ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ।
- توشه خانه** **ਤੋਸ਼ਾ-ਖਾਨਾ**, **توشه دان** **ਤੋਸ਼ਾ-ਦਾਨ** : ਲਿਬਾਸ ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ।
- توشه عاقبت** **ਤੋਸ਼ਾ-ਏ-ਆਕਬਤ** : ਚੰਗੇ ਕੰਮ; ਨੇਕ ਅਮਲ ਜੋ ਅਗਲੇ ਜਹਾਨ ਕੰਮ ਆਉਣ।
- توطن** **ਤਵੱਤੁਨ** : ਵਤਨ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਤਨ ਬਣਾਉਣਾ; ਅਵਾਸ।
- توغ** **ਤੂਗ** : ਝੰਡਾ; ਨਿਸ਼ਾਨ; ਫਰੇਰਾ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੂਛ ਵਾਲਾ ਝੰਡਾ; ਜੂਲਾ।
- توغچه** **ਤੂਗਚਾ** : ਝੰਡੀ; ਬਰਛੀ।
- توغچی** **ਤੂਗਚੀ** : ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ; ਅਲਮ ਬਰਦਾਰ; ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਰਦਾਰ।
- توف** **ਤੂਫ** : ਰੋਲਾ; ਸ਼ੇਰ; ਖੱਪ; ਗੂੰਜ; ਪਰਸਪਰ ਟਕਰਾਉਣਾ; ਟਕਰਾ; ਹਲਚਲ; ਉਬੱਲ-ਪੁਬੱਲ।
- توفان** **ਤੂਫਾਨ** : ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ; ਦਰਿਆ ਜਾਂ ਸਾਗਰ ਦਾ ਤਟ; ਝੱਖੜ; ਵਾਮੁਕ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।
- توفير** **ਤੋਫੀਰ** : ਬੋਹਤਾ ਕਰਨਾ; ਵਧਾਉਣਾ; ਬੋਹਤਾ ਹੋਣਾ; ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਪਰਾਪਤ ਹੋਣਾ; ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਦੇਣਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ; ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਪਤਾ ਕਰਨਾ; ਵਾਧਾ; ਬੋਹਤਾਤ; ਬੱਚਤ; ਬਾਕੀ।
- توفيق** **ਤੋਫੀਕ** : ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ; ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ; ਰੱਬ ਦਾ ਬੰਦੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਲਾਤ ਸਾਜ਼ਗਾਰ ਬਣਾਉਣਾ; ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਮੋਹਰਬਾਨੀ; ਤਾਕਤ; ਹੌਸਲਾ; ਹਿੰਮਤ।
- توقع** **ਤਵੱਰੁਅ** : ਆਸ ਰੱਖਣਾ; ਆਸ; ਭਰੋਸਾ; ਇੱਛਾ; ਝਾਕ।
- توقف** **ਤਵੱਰੁਫ** : ਠਹਿਰਨਾ; ਉਡੀਕਣਾ; ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ; ਠਹਿਰਾ; ਢਿੱਲ, ਦੇਰ।
- توقير** **ਤੋਫੀਰ** : ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਣ ਰੱਖਣਾ; ਮਾਣ ਕਰਨਾ; ਸਤਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਅਰਾਮ ਦੇਣਾ; ਸੁੱਖ ਚੈਨ ਜਤਾਉਣਾ; ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ; ਮਾਣ, ਸਤਕਾਰ, ਇੱਜ਼ਤ।
- توقيع** **ਤੋਫੀਅ** : ਸ਼ਾਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣਾ; ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨਾ; ਕੈਹਰ; ਗ਼ਜ਼ਬ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਅਦੇਸ਼; ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ਣਾ; ਗੁਮਾਨ ਕਰਨਾ; ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ

ਸਾਣ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ।

توقیع احمدی تہہ سیک-ਏ-ਅਹਮਦੀ

: ਨਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮੋਹਰ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ (ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ) ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ।

توکل تہہ سیک : ਖੁਦਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਰੱਬ ਵਿਚ ਯਕੀਨ; ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ; ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਭਰੋਸਾ (ਰੱਬ ਤੇ); ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਬਣਾਉਣਾ; ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ।

تولیت تہہ سیک : ਵਲੀ ਕਰਨਾ, ਕਾਰਕੁਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਪਿੱਠ ਫੇਰਨਾ; ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਜਾਣਾ; ਨਿਰਾਨੀ; ਪਰਬੰਧ।

تولیت نامہ تہہ سیک-ਨਾਮਾ :

ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਪਦਵੀ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ-ਪੱਤਰ।

تولید تہہ سیک : ਜਣਨਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ; ਪਾਲਣਾ, ਦਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਜਨਮ; ਨਸਲ।

توما تہہ سیک : ਲਸਣ, ਥੋਮ।

تومار تہہ سیک : ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਗਲ ਵਿਚ ਲਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਵੀਤ।

تومان تہہ سیک : ਅੰਕ; ਹਿੱਸਾ; ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ; ਵੀਹ ਰੁਪਏ; ਈਰਾਨ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਅਕਾਰ ਵਿਚ ਚਵਾਨੀ ਜਿਹਾ ਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿਚ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰਗਨਾ; ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ।

توماندار تہہ سیک : ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ।

تومان عراق تہہ سیک-ਏ-ਇਰਾਕ : ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਲੱਗਪਗ।

تون تہہ سیک : ਸਰੀਰ।

تون تہہ سیک : ਭੱਠੀ; ਹਮਾਮ; ਬੱਚਾ-ਦਾਨੀ; ਕੋੜੀ।

تون تاب تہہ سیک : ਭੱਠੀ ਝੋਕਣ ਵਾਲਾ; ਭੜਭੁੱਜਾ।

تونک تہہ سیک, ਤੋਨਕ, ਤੋਨਕ : ਖਜ਼ਾਨਾ; ਭੰਡਾਰ।

تونگر تہہ سیک : (ਤੋਨਾ+ਗਰ) ਤੋਨਗਰ ਦੌਲਤਮੰਦ, ਅਮੀਰ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।

تونگر ديل تہہ سیک-ਦਿਲ :

ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲਾ, ਦਾਨੀ।

تونگر همت تہہ سیک-ਹਿੰਮਤ :

ਸਖੀ।

تونه تہہ سیک : ਸਿਰਾ।

تونى تہہ سیک : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੂਨ ਦਾ ਵਾਸੀ; ਠੰਗ, ਚੋਰ, ਡਾਕੂ, ਹਮਾਮਚੀ; ਧੋਖੇਬਾਜ਼; ਭੰਗੀ।

تو و خدا تہہ سیک-ਉ-ਖੁਦਾ : ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਸਮ, ਰੱਬ ਦੀ ਸੋਹ।

تو و تہہ سیک : ਜੋੜਾ, ਦੋ; ਪਰਦਾ।

تو و تہہ سیک : ਵੈਹਮ ਕਰਨਾ, ਵੈਹਮ ਹੋਣਾ, ਗੁਮਾਨ ਕਰਨਾ; ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ; ਸੰਕਲਪ, ਕਲਪਨਾ; ਅਨੁਮਾਨ; ਸ਼ੱਕ।

تو و تہہ سیک : ਸੁਸਤ ਕਰਨਾ, ਅਪਮਾਨ; ਹੱਤਕ, ਘਿਰਨਾ।

تو و تہہ سیک-ਏ-

تو و تہہ سیک : ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਾ; ਹੱਤਕ ਅਦਾਲਤ।

تو و تہہ سیک : ਅੰਦਰ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰਵਾਰ; ਤੋਹ।

تو و تہہ سیک : ਜਸ਼ਨ, ਵਿਆਹ ਦਾ ਜਸ਼ਨ, ਮੇਹਮਾਨੀ।

تو و تہہ سیک : ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਘ।

تو و تہہ سیک : ਹੇਠਾਂ, ਥੱਲੇ; ਇਕ ਵਾਲਾ ਅੰਕੜਾ; ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਦੀ ਧਾਰ ਦਾ ਜੰਗ, ਜੰਗਾਲ।

تو و تہہ سیک-ਏ-ਆਬ : ਪਾਣੀ ਹੇਠ।

تو و تہہ سیک-ਏ-ਦਿਲ : ਸੱਚੇ ਦਿਲੇ।

تو و تہہ سیک : ਖੁੱਕ।

تو و تہہ سیک : ਧਮਕਾਉਣਾ, ਡਰਾਉਣਾ ਧਮਕਾਉਣਾ; ਧਮਕੀ, ਘੁਰਕੀ।

تو و تہہ سیک-ਆਮੇਬ : ਧਮਕੀ ਭਰਿਆ।

تو و تہہ سیک, ਤੋਹ-ਏ-ਗ, ਤੋਹ-ਏ-ਗੀ :

ਜੋ ਖਾਣਾ ਸੜ ਕੇ ਦੇਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖੁਰਚਣ।

تہذیب تہذیب : سینگارنا, سجاਉਣਾ; ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਤਰਤੀਬ ਦੇਣਾ; ਸੋਧ ਕਰਨਾ; ਸੋਧ; ਸਫ਼ਾਈ; ਸਜਾਵਟ।

ਤਹذیب-اخلاق

ਅਖਲਾਕ : ਅਖਲਾਕ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨਾ; ਨੈਤਕ ਸੋਧ ਦੀ ਵਿੱਦਿਆ।

ਤਹذیب-ਉਲ-اخلاق

ਅਖਲਾਕ : ਉਰਦੂ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ਤਹذیب-ਯਾਫ਼ਤ

ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ।

ਤਹذیب : ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਜੋ ਉਸ ਮੁਲਕ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ।

ਤਹذیب-ਗ਼ਰਬਾਲ

ਤਹذیب-ਗ਼ਰਬਾਲੀ : ਛੋਟੇ ਦਾਣੇ ਜੋ ਛਾਣਨੀ ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ।

ਤਹذیب : ਮਿੱਟੀ, ਗਰਦ; ਨੰਗਾ; ਖਾਲੀ, ਸੱਖਣਾ।

ਤਹذیب-ਗ਼ਰ : ਖੁਰਚਣ।

ਤਹذیب : ਹਲਾਕਤ; ਹਲਾਕ ਹੋਣਾ; ਮਰਨਾ; ਨਾਸ ਹੋਣਾ; ਤਬਾਹੀ।

ਤਹذیب : ਲਾ ਇਲਾਹਾ, ਇਲਲਿੱਲਾ ਕੈਹਣਾ; ਇਕ ਰੱਬ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨਾ; ਬਦ-ਦਿਲ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਵਾਪਸ ਹੋਣਾ; ਪਰਸੰਨਤਾ, ਅਨੰਦ।

ਤਹذیب : ਉਜ ਲਾਉਣੀ, ਸ਼ੱਕ, ਬਦ-ਗੁਮਾਨੀ; ਦੋਸ਼; ਉਜ, ਇਲਜ਼ਾਮ।

ਤਹذیب-ਬਸਤ

ਤਹذیب-ਬਸਤ : ਜਿਸ ਤੇ ਤਹਮਤ ਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ।

ਤਹذیب : ਤਕੜੇ ਤਨ ਵਾਲਾ, ਤਕੜਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਬਹਾਦਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ; ਰੁਸਤਮ ਤੇ ਬਹਮਨ ਦਾ ਲਕਬ।

ਤਹذیب : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ਦਾਦੀਆਂ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

ਤਹذیب : ਟੱਪਰੀਵਾਸ।

ਤਹذیب : ਸਮਨਗਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਸੁਹਰਾਬ ਦੀ ਮਾਂ।

ਤਹذیب-ਨਿਸ਼ਾਨ : ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕੰਮ।

ਤਹذیب-ਨਸ਼ੀਨ : ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਥੱਲੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਹੇਠ ਰੋਹ ਗਈ ਮੈਲ, ਤਲਛਟ, ਦਿਲ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਤਹذیب-ਨੁਮਾ : ਜਿਸ ਦੀ ਤੈਹ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਬੋਹਤ ਸਾਫ਼।

ਤਹذیب : ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ, ਵਧਾਈ।

ਤਹذیب : ਥੁੱਕ; ਥੁਕਣਾ।

ਤਹذیب : (ਤੀਹੂ) ਇਕ ਛੋਟਾ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਸ ਬੋਹਤ ਸੁਆਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤਹذیب-ਉ-ਬਾਲਾ : ਉੱਪਰ ਥੱਲੇ, ਹੇਠ ਉੱਪਰ; ਖਿੰਡਿਆ-ਪੁੰਡਿਆ; ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ; ਉਬੱਲ-ਪੁਬੱਲ।

ਤਹذیب : ਅਤ ਸੁਰਮਗਤੀ; ਕੈਹਰ, ਗ਼ਜ਼ਬ ਵਿਚ ਵਾਧਾ, ਹਦੋਂ ਵੱਧ ਕੈਹਰ।

ਤਹذیب : ਖਾਲੀ, ਸੱਖਣਾ।

ਤਹذیب : ਕਾਲ ਵਿਚ ਫਸਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਖਾਣ ਪੀਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਰੋਹ ਜਾਵੇ।

ਤਹذیب-ਆਗੋਸ਼ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਗਲਵਕਤੀ ਤੋਂ ਵੰਚਤ।

ਤਹذیب-ਪਾ : ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ, ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ।

ਤਹذیب : ਦਿਮਾਗ਼ਹੀਣ।

ਤਹذیب

ਤਹذیب : ਜੋਤਹੀਣ, ਅੰਨ੍ਹਾ।

ਤਹذیب

ਤਹذیب : ਖਾਲੀ ਝੋਲੀ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਖਾਲੀ ਹੱਥ।

ਤੇਹੀ ਸਮਾਗ ਤਿਹੀ ਦਿਮਾਗ : ਬੇ-ਮਗਜ਼।
 ਤੇਹੀ ਰਫ਼ਤਨ ਤਿਹੀ ਰਫ਼ਤਨ : ਇੱਕਲਿਆਂ
 ਜਾਣਾ, ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਜਾਣਾ, ਬੇਫਾਇਦਾ ਸਫ਼ਰ
 ਕਰਨਾ।
 ਤੇਹੀ ਰੋ : ਕੁਰਾਹੇ ਪੈਣਾ।
 ਤੇਹੀ ਗਾਹ : ਕੁੱਖ।
 ਤੇਹੀ ਮਗਜ਼ : ਮੁਰਖ, ਮੂੜ।
 ਤੀ : (ਤਿਹੀ ਤੇਹੀ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
 ਸੱਖਣਾ; ਖਾਲੀ।
 ਤਿਆਤਰ : (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ
 ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਖੇਡ ਘਰ;
 ਤਮਾਸ਼ਾਖਾਨਾ।
 ਤੱਯਾਰ : ਲੈਹਰ; ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ
 ਹੋਇਆ, ਤੇਜ਼ ਚਾਲ; ਮੌਜੂਦ, ਕੰਮ ਦੇ ਯੋਗ;
 ਪੂਰਾ, ਮੁਕੰਮਲ।
 ਤਿਯਾਨ : ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਦੇਗ।
 ਤਿਯਾਨਚਾ : ਛੋਟੀ ਦੇਗ।
 ਤੀ ਤੀ : ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਚਾਉਣ ਲਈ
 ਮਿੱਟੀ ਜਾਂ ਆਟੇ ਦੇ ਬਣਾਏ ਖਿਡੌਣੇ, ਕੁੱਕੜਾਂ ਨੂੰ
 ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਗੀਲਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ
 ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
 ਤੀ ਤੀ : ਬਈ ਬਈ ਜੋ ਨੱਚਣ ਵਾਲਿਆਂ
 ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ।
 ਤੀਜਾਨ : (ਤਾਜ਼ ਦਾ
 ਬੰਹਵਚਨ) ਬੰਹਤੇ ਤਾਜ਼।
 ਤੀਰ : ਪਰਸਿੱਧ ਹਥਿਆਰ; ਹਿੱਸਾ; ਭਾਗ;
 ਮੰਗਲ ਸਤਾਰਾ; ਚੌਥਾ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨਾ ਜੋ ਸਾਵਣ
 ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਹਰ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ
 ਦਾ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਦਿਨ; ਅੰਧਕਾਰ; ਜੰਗਲ, ਉਜਾੜ;
 ਤੋਪ ਦਾ ਗੋਲਾ; ਤੂਫ਼ਾਨ, ਝੱਖੜ; ਬੰਦੂਕ ਦੀ
 ਗੋਲੀ; ਗੁੱਸਾ; ਗਜ਼ਬ, ਕੈਹਰ; ਸ਼ਕਤੀ; ਪਦਵੀ;
 ਪੱਤ-ਝੜ; ਚਰਪਾਇਆਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ; ਛੱਤ ਦੀ
 ਕੜੀ; ਬਾਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਪ; ਇਕ
 ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੰਛੀ; ਧਾਗਾ; ਮਲਮਲ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਆਹ : ਹੌਕੇ ਦਾ ਤੀਰ;
 ਦੁਖੀਏ ਦੀ ਪੁਕਾਰ।
 ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਤੀਰ
 ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ : ਤੀਰ
 ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕਲਾ।
 ਤੀਰ ਬਾਰਾਂ : ਤੀਰਾਂ ਦੀ
 ਬਰਖਾ, ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਤੀਰ।
 ਤੀਰ-ਬਖ਼ਸ਼ : ਹਵਾਈ
 ਤੀਰ, ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਹਵਾਈ।
 ਤੀਰ-ਬ-ਹਦਫ਼ : ਇਕ
 ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ, ਅਚੁਕ ਤੀਰ; ਝੱਟ ਅਸਰ ਕਰਨ
 ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਪਰਤਾਬ : ਦੂਰ
 ਤਕ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤੀਰ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਪਰਤਾਬੀ :
 ਕਮਾਨ ਦੀ ਮਾਰ ਤੱਕ ਦਾ ਫ਼ਾਸਲਾ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਤਾਰਕਸ਼ :
 ਸਾਰੰਗੀ ਦਾ ਗਜ਼।
 ਤੀਰ-ਏ-ਤੁਫ਼ੰਗ : ਬੰਦੂਕ ਦੀ
 ਗੋਲੀ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਤੋਪ : ਤੋਪ ਦਾ
 ਗੋਲਾ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਚਰਖ਼ : ਮੰਗਲ
 ਸਤਾਰਾ; ਹਵਾਈ ਤੀਰ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਹੁਕਮੀ : ਅਚੁੱਕ
 ਤੀਰ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਖਾਕੀ : ਹੱਡੀ
 ਵਾਲਾ ਤੀਰ ਜੋ ਬੋਹਤ ਦੂਰ ਤਕ ਮਾਰ ਕਰਦਾ
 ਹੈ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਖਾਨਾ,
 ਤੀਰ-ਏ-ਸਕਫ਼ : ਛੱਤ ਦੀ
 ਕੜੀ, ਬਾਲਾ।
 ਤੀਰ-ਏ-ਖਦੰਗ : ਖਦੰਗ
 ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਤੀਰ; ਖਦੰਗ
 ਦੀ ਲੱਕੜ ਬੋਹਤ ਸਿੱਧੀ ਤੇ ਪੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
 ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਕੇਵਲ 'ਖਦੰਗ' ਦੇ
 ਅਰਥ ਤੀਰ ਦੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
 ਤੀਰ-ਦਾਨ : ਤੀਰਕਸ਼, ਭੱਥਾ।
 ਤੀਰ-ਕਸ਼, ਤੀਰ-ਕਸ਼ੀ
 ਤੀਰ-ਏ-ਦਸਤੀ : ਸੋਟੀ; ਲਾਠੀ।

- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰ-ਏ-ਕਮਾਨਾ :** ਓਹ ਤੀਰ ਜੋ ਕਮਾਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦੋ ਥਾਂ ਮਾਰ ਕਰੇ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰ-ਏ-ਸਾਬ :** ਮਿਜ਼ਰਾਬ; ਗਜ਼।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰ-ਏ-ਸਹਰ :** ਝੁਠੀ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ; ਸਵੇਰੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਆਹ; ਦਰਦਭਰੀ ਆਹ; ਬਦ-ਦੁਆ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰ-ਏ-ਗਰਦੂਨ :** ਸੂਰਜ; ਮੰਗਲ ਸਤਾਰਾ; ਅਸਮਾਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰ-ਗੀਰ :** ਤੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤੀਰ ਸਾਜ਼।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰ ਮਾਹ :** ਗਰਮੀ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਮਹੀਨਾ; ਸੂਰਜੀ ਸਾਲ ਦਾ ਚੌਥਾ ਮਹੀਨਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਗਾਨ :** ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੀ ਈਦ ਜੋ ਤੀਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤੇਰਵੀਂ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ :** ਹਨੇਰਾ; ਪੁੰਦਲਾ; ਕਾਲਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਬਖਤ :** ਅਭਾਗਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਹਾਲ :** ਬਦ ਹਾਲ, ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਵਿਚ, ਮੰਦ ਹਾਲ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਦਸਤ :** ਸੰਸਾਰ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਦਰੂਨ :** ਕਾਲੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਰਾਯ :** ਭੈੜੀ ਸੋਚ ਵਾਲਾ; ਮੁਰਖ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਰੋਬ,**
ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਰੋਬਗਾਰ : ਅਭਾਗਾ, ਭੈੜੇ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਰੋਬੀ :** ਮੱਕਾਰੀ, ਫਰੋਬ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਕੋਕਬ :** ਅਭਾਗਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਗਿਲ :** ਓਹ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਜੋ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਤਲਛਟ; ਮੈਲ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਵਾਰ :** ਕਾਲਾ; ਪੁੰਦਲਾ; ਭੂਰਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੀਰਾ-ਉ-ਤਾਰ :** ਬੰਹਤ ਹਨੇਰਾ; ਹਨੇਰਾ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੇਬ :** ਚੰਗੀ ਕਾਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰ; ਜਲਦੀ, ਛੇਤੀ, ਫੁਰਤੀਲਾ, ਚਲਾਕ, ਝੱਟ ਪੱਟ; ਤਿੱਖਾ, ਨੇਕਦਾਰ, ਧਾਰਦਾਰ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।
- ਤਿਰੁਕਮਾਨੇ ਤੇਬ-ਬਾਲ,**
ਤੇਬ-ਪਰਵਾਬ : ਹਲਕੇ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਪਰਾਂ ਵਾਲਾ; ਤਿੱਖੀ ਉਡਾਰੀ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਦਸਤ :** ਹੁਸ਼ਿਆਰ; ਚਲਾਕ।
- ਤੇਬ-ਦੰਦਾਨ :** ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।
- ਤੇਬ-ਰਫਤਾਰੀ :** ਤਿੱਖੀ ਚਾਲ।
- ਤੇਬ-ਰੋ :** ਤੇਜ਼ ਚਾਲ; ਤਿੱਖਾ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਤਬਾਅ :** ਤਿੱਖੇ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਫਹਮ :** ਤਿੱਖੀ ਸੁਝ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਅਕਲ,**
ਤੇਬ-ਹੋਸ : ਝਟ ਸਮਝ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਕਲਮ :** ਜਲਦੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਗਾਮ :** ਤੇਜ਼ ਚਲਣ ਵਾਲਾ।
- ਤੇਬ-ਮਿਥਾਜ :** ਤਿੱਖੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ; ਗੁਮੈਲਾ; ਭੜਕੀਲਾ।
- ਤੇਬ-ਮਗਜ਼ :** ਤੇਜ਼ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ; ਬੇਹੋਸਲਾ।
- ਤੇਬਨਾਯ :** ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ; ਕਾਹਲਾ।
- ਤੇਬੀ :** ਤੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਹਾਲਤ; ਤਿੱਖਾਪਣ; ਚਲਾਕੀ; ਫੁਰਤੀ; ਸਖਤ ਗਰਮੀ; ਜੋਸ਼; ਲਗਨ; ਸ਼ੌਕ; ਤਿੱਖੀ ਧਾਰ; ਭਾਜੀ ਘੋੜਾ; ਅਰਬੀ ਨਸਲ ਦੇ ਪਰ ਫਾਰਸੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ; ਤਾਜੀਕ; ਅਦਰਕ।
- ਤੈਸ :** ਨਰ ਬੱਕਰਾ ਜੇਹੜਾ ਬੱਕਰੀਆਂ

ਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਿਚ ਰੋਹਦਾ ਹੈ; ਬੋਕ; ਨਰ ਹਿਰਨ;
ਜੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਵੇ।

ਤਿਸ਼ੇ ਤੇਸ਼ਾ, ਤੀਸ਼ਾ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ
ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਤੇਸ਼ਾ' ਹੈ) ਤਰਖਾਣਾਂ ਦਾ
ਪਰਸਿੱਧ ਸੰਦ।

ਤੇਸ਼ਾ ਤਿਸ਼ੇ ਬਰਪਾਈ ਖ਼ੁਸ਼ਤੋਂ :

ਬਰ- ਪਾਯ-ਏ ਖ਼ੁਦ ਬਦਨ : ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ
ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਨਾ; ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਵਿਗਾੜ
ਲੈਣਾ।

ਤੇਸ਼ਾ-ਬਨ-ਏ-ਤਿਸ਼ੇ ਤਨ ਬਿਸਤੋਂ :
ਬੇਸਤੂਨ : ਬੇਸਤੂਨ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ,
ਫ਼ਰਹਾਦ।

ਤੇਸ਼ਾ-ਏ-ਫ਼ਰਹਾਦ ਤਿਸ਼ੇ ਫ਼ਰਹਾ :
ਫ਼ਰਹਾਦ ਦਾ ਓਹ ਤੇਸ਼ਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ
ਸ਼ੀਰੀ ਲਈ ਬੇਸਤੂਨ ਪਹਾੜ ਕੱਟ ਕੇ ਦੁੱਧ ਦੀ
ਨੈਹਰ ਕੱਢੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਆਪਣਾ
ਸਿਰ ਪਾੜ ਲਿਆ ਸੀ।

ਤੇਗ ਤੇਗ : ਤਲਵਾਰ; ਖੰਜਰ; ਉਸਤਰਾ;
ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਚੰਦ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ; ਫੈਲਾਦ ਦਾ ਜੋਹਰ
(ਅਸਲ); ਹਰ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਉਚੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ
ਚੀਜ਼; ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ; ਘਾਹ ਦੀ ਨੋਕਦਾਰ
ਪੱਤੀ; ਨੱਕ ਦੀ ਘੋੜੀ; ਪਿੱਠ; ਗਰਮੀ; ਲਾਟ।

ਤੇਗ-ਏ-ਆਬਦਾਰ ਤੇਗ ਤੇਗ-ਏ-ਆਬਦਾਰ :
ਦਮਸ਼ਕ ਦੇ ਫਾਨੇ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ।

ਤੇਗ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ਬਾਰ ਤੇਗ ਤੇਗ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ਬਾਰ :
ਅੱਗ ਵਰ੍ਹਾਉਂਦੀ ਤਲਵਾਰ।

ਤੇਗ-ਏ-ਤਿਸ਼ੇ ਫ਼ਰਾਸ਼ੀਯ :

ਅਫ਼ਰਾਸ਼ੀਯ : ਕਿਰਨਾਂ; ਕਿਰਨਾਂ ਦੀਆਂ
ਲੀਕਾਂ।

ਤੇਗ-ਬਾਬੀ ਤੇਗ-ਬਾਬੀ : ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ
ਖੇਡ; ਤਲਵਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਚ।

ਤੇਗ-ਬਰਦਾਰ ਤੇਗ-ਬਰਦਾਰ :
ਤਲਵਾਰਧਾਰੀ।

ਤੇਗ-ਬੰਦ ਤੇਗ-ਬੰਦ : ਪੇਟੀ।

ਤੇਗ-ਏ-ਖ਼ਮ ਤੇਗ-ਏ-ਖ਼ਮ (ਖ਼ਮਦਾਰ) :
ਡਾਟ ਵਰਗੀ ਟੇਦੀ ਤਲਵਾਰ।

ਤੇਗ-ਏ-ਖ਼ੁਰਸ਼ੀਦ ਤੇਗ-ਏ-ਖ਼ੁਰਸ਼ੀਦ :
ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਣਾ; ਸਵੇਰ ਹੋਣਾ।

ਤੇਗ-ਏ-ਦੋ ਦਮ ਤੇਗ-ਏ-ਦੋ ਦਮ (ਦਮ) : ਦੋ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ।

ਤੇਗ-ਬਨ ਤੇਗ-ਬਨ : ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਧਨੀ,
ਖੜਗਧਾਰੀ ਸੂਰਮਾ।

ਤੇਗ-ਏ-ਸਿਤਮ ਤੇਗ-ਏ-ਸਿਤਮ : ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ
ਰਿਵਾਜ।

ਤੇਗ-ਸਰ ਤੇਗ-ਸਰ : ਨੰਗਾ ਪੱਥਰ; ਚਟਾਨ।

ਤੇਗ-ਏ-ਕੋਹ ਤੇਗ-ਏ-ਕੋਹ : ਪਹਾੜ ਦੀ
ਟੀਸੀ।

ਤੇਗ-ਏ-ਫ਼ਸਾਦ ਤੇਗ-ਏ-ਫ਼ਸਾਦ : ਫ਼ਸਦ
ਖੇਲਣ ਦਾ ਨਸ਼ਤਰ; ਜ਼ੋਰਾਹ ਦਾ ਨਸ਼ਤਰ ਜਿਸ
ਨਾਲ ਰਗ ਖੇਲਦੇ ਹਨ।

ਤੇਗ-ਏ-ਫ਼ਲਕ ਤੇਗ-ਏ-ਫ਼ਲਕ : ਅਸਮਾਨ;
ਸੂਰਜ; ਮੰਗਲ ਸਤਾਰਾ।

ਤੇਗ-ਏ-ਮਿਹਰਾਬੀ ਤੇਗ-ਏ-ਮਿਹਰਾਬੀ :
ਖਮਦਾਰ ਤਲਵਾਰ।

ਤੇਗ-ਏ-ਨੁਤਕ ਤੇਗ-ਏ-ਨੁਤਕ :
ਅਲੰਕਾਰਮਈ ਜ਼ਬਾਨ।

ਤੇਗ-ਏ-ਹਿੰਦੂਵੀ ਤੇਗ-ਏ-ਹਿੰਦੂਵੀ :
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਫੈਲਾਦ
ਦੀ ਬਣੀ ਤਲਵਾਰ।

ਤੇਗ ਤੇਗ : ਛੋਟੀ ਚੋੜੀ ਤਲਵਾਰ; ਖੰਜਰ;
ਕੁਸ਼ਤੀ (ਘੋਲ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ)।

ਤੇਗ-ਏ-ਪੁਸ਼ਤ ਤੇਗ-ਏ-ਪੁਸ਼ਤ : ਪਿੱਠ ਦੀ
ਹੱਡੀ; ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ।

ਤੀਲ ਤੀਲ : ਤਿਲ, ਨੁਕਤਾ, ਬਿੰਦੀ।

ਤੀਲਾ ਤੀਲਾ : ਰੱਸੀ ਵੱਟਣ ਦੀ ਚਰਖੀ।

ਤੀਲਮਾਚੀ ਤੀਲਮਾਚੀ : ਦੋਭਾਸ਼ੀਆ;
ਇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਭਾਵ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ
ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਤੀਮ ਤੀਮ : ਵੱਡੀ ਸਰਾਂ; ਮੰਡੀ; ਸੋਗ।

ਤੀਮ ਤੀਮ : ਨੌਕਰ; ਗ਼ੁਲਾਮ।

ਤੀਮਾਜ ਤੀਮਾਜ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਚਮੜਾ; ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਚਮੜਾ; ਕੱਚਾ ਬੁਦਾਰ
ਚਮੜਾ।

ਤੀਮਾਰ ਤੀਮਾਰ : ਸੋਗ; ਚਿੰਤਾ; ਬੀਮਾਰ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ; ਹਮਦਰਦੀ; ਦੁੱਖ ਵੰਡਣਾ;

ਧਿਆਨ।

ਤਿਮਾਰਦਾਰ, ਤੀਮਾਰਦਾਰ,

ਤੀਮਾਰਕਸ਼ : ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ : ਬਿਦਮਤ; ਸੇਵਾ; ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ।

ਤਿਮਤ : ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਪੁਰ ਸੁੱਕੀ ਮਿੱਟੀ ਜਾਂ ਰੇਤ ਮਲ ਕੇ ਵੁਜ਼ੂ ਕਰਨਾ; ਪਾਕ ਕਰਨਾ।

ਤੀਮੂਰ : ਲੋਹਾ; ਫ਼ੈਲਾਦ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

ਤੀਮੂਰ ਲੰਗ : ਤੀਮੂਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਲੰਗੜਾ ਸੀ।

ਤਿਮੂਰ : ਮੋਰਨੀ ਵਰਗਾ ਇਕ ਪੰਛੀ।

ਤਿਯੂਲ : ਜਗੀਰ; ਗੁਜ਼ਾਰਾ।

ਤਿਯੂਲਤ : (ਤਿਯੂਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਗੀਰਾਂ।

ਤੀਹ : ਜੰਗਲ; ਭਿਆਨਕ ਉਜਾੜ; ਅਭਮਾਨ; ਸ਼ੇਖੀ।

ਤੀਹ-ਏ-ਬਨੀ : ਤੀਹ-ਬਨੀ-ਇਸਰਾਈਲ

ਇਸਰਾਈਲ : ਉਹ ਜੰਗਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਬਨੀ-ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਬਲਾਅਮ ਬਾਅੌਰ ਦੀ ਬਦ-ਦੁਆ ਕਾਰਨ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤਕ ਭਟਕਦੇ ਰਹੇ।

ਤੀਹੂ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ; ਮਮੋਲਾ; ਬਟੇਰਾ।

ਤੀਹੂਜ : (ਤੀਹੂ-ਜੀਹੂ) ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਮਮੋਲਾ; ਬਟੇਰਾ।

ث(ਸੇ)

ث سە : ਅਰਬੀ ਹਰਫ਼, ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਚੌਥਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਪੰਜ ਸੌ ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ। ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਏਹ ਅਲਫ਼ਾਜ਼-ਏ-ਮੁਰੱਕਬ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਨਾਗਰ, ਸਨਾਖ਼ਾਂ, ਆਦਿ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ 'ਸ' ਵਰਗੀ ਹੈ।

ثابت سائیت : ਪੂਰਾ, ਸਾਰਾ; ਸਥਿਰ, ਬਰਕਰਾਰ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੱਕਾ; ਇਕ ਥਾਂ ਖਲੋਤਾ; ਸਤਾਰਾ; ਯਕੀਨੀ; ਸੱਚਾ, ਠੀਕ, ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ।

ثابت قدم سائیت-ਕਦਮ : ਪੱਕੇ ਸੁਭਾ ਦਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਾਲਾ, ਵਚਨ ਦਾ ਪੱਕਾ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਪੱਕਿਆਂ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ثابت قدمی سائیت-ਕਦਮੀ : ਦਿੜ੍ਹਤਾ; ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਪਕਿਆਈ।

ثاقب سائیت : ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕੀਲਾ, ਚਮਕਦਾ ਸਤਾਰਾ; ਉੱਚਾ ਸਤਾਰਾ; ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਬੋਹਤਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਉਠਣੀ; ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ثاقب فکر سائیت-ਫਿਕਰ : ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਦੇਵੇ।

ثالث سائیس : ਤੀਜਾ; ਪੰਚ; ਵਿਚੋਲਾ, ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ثالث نامہ سائیس-ਨਾਮਾ : ਓਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਲਸ ਮੰਨਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ।

ثانوی سائਵੀ : ਦੂਜਾ।

ثانی سائੀ : ਦੂਜਾ, ਬਰਾਬਰ ਦਾ, ਵਰਗਾ।

ثانیہ سائੀਯਾ : ਇਕ ਸਕਿੰਟ, ਮਿੰਟ ਦਾ

ਸੱਠਵਾਂ ਭਾਗ।

ثبات سبّات : ਸਥਿਰ ਹੋਣਾ, ਕਰਾਰ, ਪਕਿਆਈ।

ثبات رائی سبّات-ਏ-ਰਾਯ : ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ।

ثبت سبّਤ : ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ, ਠੈਹਰਾਉਣਾ; ਲਿਖਣਾ, ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ; ਲਿਖਤ, ਨਕਸ਼।

ثبوت سبّੂਤ : ਪੱਕਿਆਂ ਰੈਹਣਾ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਪਾਏਦਾਰੀ; ਸਚਾਈ; ਦਲੀਲ, ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ।

ثبوت قانونی سبّੂਤ-ਏ-ਕਾਨੂੰਨੀ : ਕਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਚਾਈ ਜਾਂ ਸ਼ਹਾਦਤ, ਦਾਵੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ।

ثروا سرّਵਾ, ثروت سرّਵਤ : ਮਾਲ ਦੌਲਤ ਦੀ ਬੋਹਲਤਾ, ਅਮੀਰੀ; ਇਖਤਿਆਰ; ਰਸੂਖ।

ثری سرّਾ : ਨਮੀ, ਤਰੀ, ਸਿਲ੍ਹੀ ਧਰਤੀ, ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ, ਧਰਤ ਹੇਠਲੀ ਮਿੱਟੀ।

ثریا سرّਯਾ : ਝੁਮਕਾ, ਗੁੱਛਾ; ਸਤ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਝੁਮਕਾ; ਓਹ ਛੇ ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ ਜੋ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਗੁੱਛੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਹਨ; ਸੂਰਜ ਦਾ ਤੀਜਾ ਬੁਰਜ।

ثعبان سੁਅਬਾਨ : ਵੱਡਾ ਨਰ ਸੱਪ, ਅਜ਼ਦਹਾ।

ثعلب سائਲਬ : ਲੁੰਬੜੀ।

ثعلبان سائਲੁਬਾਨ : ਲੁੰਬੜ।

ثفل سੁਫਲ : ਫੂਸ, ਫੋਗ; ਮੈਲਾ, ਗੰਦ, ਟੱਟੀ।

ثفل دان سੁਫਲਦਾਨ : ਥੁੱਕ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਪੀਕਦਾਨ।

ثقافت **ਸਿਕਾਫਤ** : ਸਿਆਣਾ ਹੋਣਾ, ਨੇਕ ਹੋਣਾ; ਸਿੱਧਾ ਹੋਣਾ; ਚੁਸਤ ਚਲਾਕ ਹੋਣਾ, ਤੇਜ਼ ਹੋਣਾ, ਸਭਿਆਚਾਰ।

ثقال **ਸਕਾਲ** : (ਸਿਕਲ **ثقل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਝ, ਭਾਰੀਪਣ।

ثقلت **ਸਿਕਾਲਤ** : ਭਾਰੀਪਣ।

ثقب **ਸਕਬ** : ਛੇਕ, ਮੋਰੀ; ਛੇਕ ਕਰਨਾ।

ثقل **ਸਕਲ** : ਬੋਝਲ ਹੋਣਾ, ਭਾਰੀ ਹੋਣਾ।

ثقل **ਸਿਕਲ** : ਬੋਝ, ਭਾਰ; ਗੁਨਾਹ; ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦੱਬਿਆ ਮੁਰਦਾ ਜਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ।

ثقل **ਸਕੀਲ** : ਭਾਰੀ, ਵਜ਼ਨਦਾਰ, ਬੋਝਲ; ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹਜ਼ਮ ਹੋਵੇ; ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ।

ثلاثه/ثلاث **ਸਲਾਸ**, **ਸਲਾਸ** : ਤਿੰਨ (3)।

ثلاثين/ثلاثين **ਸਲਾਸੀਨ**,

ثلاثون/ثلاثون **ਸਲਾਸੂਨ** : ਤੀਹ (30)।

ثلاث **ਸੁਲਸ** : ਤੀਜਾ, ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਇਕ ਤਿਹਾਈ।

ثلاثان **ਸੁਲਸਾਨ** : ਦੋ ਤਿਹਾਈ।

ثمان **ਸਮਾਨ** : ਅੱਠ (8)।

ثمانون **ਸਮਾਨੂਨ** : ਅੱਸੀ (80)।

ثمر **ਸਮਰ** : ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ, ਮੇਵਾ; ਲਾਭ, ਪੈਦਾਵਾਰ, ਆਮਦਨ; ਪਰਣਾਮ, ਅੰਤ, ਬਦਲਾ, ਇਵਜ਼।

ثمره **ਸਮਰਾ** : ਫਲ, ਨਤੀਜਾ, ਪਰਣਾਮ; ਜੀਭ ਦਾ ਸਿਰਾ; ਸਿਰ ਦੀ ਚਮੜੀ; ਚਾਬਕ ਦੀ ਗੰਢ; ਇਕਰਾਰ, ਸੰਧੀ, ਨਸਲ, ਪੁੱਤਰ ਆਦਿ।

ثمن **ਸਮਨ** : ਕੀਮਤ, ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ, ਅੱਠ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਅੱਠਵਾਂ ਹੋਣਾ।

ثنا **ਸਨਾ** : ਉਸਤਤ, ਵਡਿਆਈ।

ثناغر **ਸਨਾ-ਖ਼ਾਨ**, **ਸਨਾ-ਗਰ**, **ਥਨਾਗੋ** **ਸਨਾ-ਗੋ** : ਉਸਤਤ ਜਾਂ ਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਲਾਹੁਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਸ਼ੰਸਕ।

ثواب **ਸਵਾਬ** : ਬਦਲਾ; ਉਜਰਤ, ਇਨਾਮ; ਨੇਕ ਇਵਜ਼, ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਚੰਗਾ ਫਲ, ਭਲਾਈ, ਨੇਕੀ।

ثوم **ਸੋਮ** : ਲਸਣ, ਥੋਮ; ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮੁੱਠ।

ਹ(ਜੀਮ)

ਹ ਜੀਮ : ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਹ ਜਾ : (ਜਾਯ ਜਾਯ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਥਾਂ, ਸਥਾਨ, ਮਕਾਮ, ਮਕਾਨ।

ਹਾ-ਬ-ਜਾ : ਹਰ ਥਾਂ, ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ।

ਹਾ-ਬੇ-ਜਾ : ਮੌਕਾ-ਬੇ-ਮੌਕਾ, ਬੁਰਾ ਭਲਾ, ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ।

ਹਾ-ਦਾਦਨ : ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣਾ; ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ; ਨੌਕਰੀ ਦੇਣਾ; ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ।

ਹਾਥਿਰ : ਜ਼ਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਧੀਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅੱਤਿਆਚਾਰੀ, ਜੋੜ ਬਿਠਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਮਰਹਮ ਪੱਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹਾਥਲੂਸ : ਫ਼ਰੇਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਰੇਬੀ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।

ਹਾਥਾਨ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦੇਸ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹੈ, ਏਹ ਸ਼ਾਂਤ ਸਾਗਰ ਦਾ ਇਕ ਟਾਪੂ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਭਿਅਤਾ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਸਾਹਿਤ, ਕਲਾ, ਉਦਯੋਗ ਆਦਿ ਵਿਚ ਬੜੀ ਉੱਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਾਥੂਬ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹਾਸਲੀਕ : ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਧਾਰਮਕ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇ; ਲਾਟ ਪਾਦਰੀ।

ਹਾਜ਼ਿਮ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੰਗੀਨ ਤੇ ਛਾਪੇਦਾਰ ਫ਼ਰਸ਼, ਰੰਗਦਾਰ ਚਟਾਈ।

ਹਾਦਾਦ : ਮਿਲਖ, ਸਮਾਨ।

ਹਾਦੂ : ਕਾਮਨ; ਟੂਣਾ, ਮੰਤਰ।

ਹਾਦੂ-ਖ਼ਿਆਲ : ਪਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬੁਲਾਰਾ, ਕੀਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਵਕਤਾ।

ਹਾਦੂ-ਜ਼ਬਾਨ : ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ।

ਹਾਦੂ-ਸੁਖਨ : ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ; ਕਵੀ।

ਹਾਦੂ-ਕਾਰ, ਹਾਦੂਗਰ : ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਟੂਣੇਹਾਰ।

ਹਾਦੂ-ਕੁਸ਼ : ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹਾਦੂਗਰੀ : ਜਾਦੂ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਜਾਦੂ ਦਾ ਗਿਆਨ।

ਹਾਦੂ-ਨਜ਼ਰ, ਹਾਦੂ-ਨਫ਼ਸ : ਜਾਦੂ ਨਿਗਾਹ : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ, ਮੋਹਬੂਬ।

ਹਾਦੂਈ, ਹਾਦੂਗਰੀ : ਜਾਦੂ ਕਰਨਾ।

ਹਾਦਾ : ਰਸਤਾ, ਰਾਹ, ਸੜਕ, ਪਗਡੰਡੀ, ਜਰਨੈਲੀ ਸੜਕ, ਸ਼ਾਹ ਰਾਹ, ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ; ਤਰੀਕਾ; ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ।

ਹਾਦਾ-ਏ-ਮੁਸਤਕੀਮ : ਸਿੱਧਾ ਰਾਹ, ਗਾਡੀ ਰਾਹ; ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ।

ਹਾਦੀ : ਕੇਸਰ; ਸ਼ਰਾਬ; ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਬਿਬ : ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚੁਸ

ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ; ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਘੱਟ ਦੁਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਉਠਣੀ; ਸਿਆਹੀ-ਚੁਸ।

جانبه جاجي : ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਵਾਲੀ; ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ; ਮੁਹੱਬਤ; ਕੋਸ਼ਿਸ਼; ਤਾਸੀਰ; ਸੁੰਦਰਤਾ।

جار جار : ਗਵਾਂਢੀ, ਹਮਸਾਇਆ; ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ; ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ; ਖਾਵੰਦ।

جار جار : ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ।

جار مجرور جار : ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ, ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਸਿੱਧ ਹਰਫ਼-ਏ-ਜ਼ਾਰ ਹਨ; ਅਜ਼, ਬਰਾਏ, ਅੰਦਰ, ਦਰ, ਬਰ, ਬਾਹਰ, ਪੈ, ਜੁਜ਼, ਬਜੁਜ਼, ਬਾ, ਤਾ, ਰਾ, ਆਦਿ ਜਿਸ ਨਾਵ ਤੇ ਏਹ ਹਰਫ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ 'ਮਜ਼ਰੂਰ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

جار جي جارجي : ਮੁਨਾਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖ਼ਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਢੰਡੋਰਚੀ।

جاروب جارب : ਝਾੜੂ, ਬੌਹਕਰ, ਬੁਹਾਰੀ; ਸੁਹਣਾ।

جاروب كش جارب : ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਰਾਸ਼; ਖਾਕਰੋਬ।

جاروب كشي جارب : ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ।

جاروبه جارب : ਝਾੜੂ, ਬੁਹਾਰੀ।

جاري جاري : ਵਗਦਾ ਹੋਇਆ; ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਇਆ; ਪਰਚਲਤ; ਲਗਾਤਾਰ।

جاري وساري جاري : ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

جاري جاري : ਲੜਕੀ, ਬਾਂਦੀ, ਦਾਸੀ; ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ; ਚਲਦਾ ਪਾਣੀ; ਸੂਰਜ; ਕਿਸ਼ਤੀ, ਜਹਾਜ਼।

جازم جازم : ਕੱਤਣ ਵਾਲਾ; ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਜਜ਼ਮ (ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਟਿਕਾ) ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

جاسوس جاسوس : ਇਕ ਮੁਲਕ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੂਜੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ, ਖ਼ਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਖ਼ਬਰ, ਖ਼ੁਫ਼ੀਆ, ਪੁਲਸ; ਭੇਤੀ।

جاسوسي جاسوسي : ਮੁਖ਼ਬਰੀ, ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ।

جاكشو جاكشو : ਜਾਕਸ਼ੂ, ਚਾਕਸ਼ੂ, ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ।

جاگیر جاگیر : ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ।

جاگیر دار جاگیر دار : ਜਾਗੀਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਗੀਰ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ।

جال جال : ਪੀਲੂ ਦਾ ਰੁੱਖ।

جالوت جالوت : ਇਕ ਕਾਫ਼ਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਆਦਿ ਕੌਮ ਵਿਚੋਂ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ। ਤਾਲੂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਓਹ ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਉਦ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

جالينوس جالينوس : (ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਲੀਨੁਸ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਹਕੀਮ ਜੋ ਸਿਕੰਦਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪੈਹਲਾਂ ਹੋਇਆ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਹਿਕਮਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸੌ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਕੀਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ੀ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।

جام جام : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨਦਾਨਾਂ ਵਿਚ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ; ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਮੌਲਾਨਾ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਜਾਮੀ ਸੀ; ਅਸਮਾਨ।

جام اسكندر جام اسكندري : ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

جام پيمای جام : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬੀ।

جام جم جام-ਏ-ਜਮ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਮਸ਼ੀਦ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਜੋ ਈਰਾਨ ਦੇ ਚਿੰਤਕਾਂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਨਜ਼ਮ ਰਾਹੀਂ ਹਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਦਾ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਜਮਸ਼ੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨਾਲ ਜਮਸ਼ੀਦ ਦਾ ਨਾਮ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਗਿਆ।

جام جهان آرا

جام جهان بین, جام جهان بیا, جام جهان بیا : ਦੀਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਨਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਕਿਆਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

جام حیدری, جام عالی : ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ।

جام خانه : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।

جام خورون, جام زن : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ।

جام سحر, جام مسیحا : ਸੁਰਜ।

جام سفال : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

جام سفالینه : ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜਿਸਮ।

جام سیم : ਮਸ਼ੁਕ ਦੀ ਠੋਡੀ।

جام شهر یاری : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ।

جام شیر : ਛਾਤੀਆਂ।

جام صحت : ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ।

جامع : ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਾਮਲ; ਮੁਕੰਮਲ, ਪੂਰਾ; ਵੱਡੀ ਮਸਜਦ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੁਮ੍ਹੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਠੇ ਹੋਣ।

جامع کوفه : ਕੂਫਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਸਜਦ।

جامعہ : ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਦਿਆਲਾ।

جامعہ ازهر : ਮਿਸਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜੋ ਬੈਹਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ।

جامعہ ملیہ : ਕੌਮੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ।

جامگی : ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ; ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ; ਪੁਸ਼ਾਕ; ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਪਿਛੋਂ ਪਿਆਲੇ ਹੇਠ ਰੈਹ ਗਈ ਤਲਛਟ; ਮੈਲ।

جامگی خوار : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ; ਨੌਕਰ, ਗ਼ੁਲਾਮ, ਖਿਦਮਤਗਾਰ।

جامہ : ਕੱਪੜਾ, ਪੋਸ਼ਾਕ; ਸੁਰਾਹੀ ਤੇ ਪਿਆਲਾ।

جامہ آسمانی

ਆਸਮਾਨੀ : ਮਾਤਮੀ ਨੀਲੇ ਕੱਪੜੇ।

جامہ خانه : ਉਹ ਕਮਰਾ ਜਿਥੇ ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਰੱਖੇ ਜਾਣ, ਤੋਸ਼ਕ-ਖਾਨਾ।

جامی : ਮੌਲਾਨਾ ਅਬਦੁੱਰ-ਰਹਿਮਾਨ ਜਾਮੀ, ਜੋ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਤੇ ਸੂਫ਼ੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ, ਉਹ ਜਾਮ ਵਿਖੇ ੮੧੭ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤੇ ੮੯੮ ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਏ; ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੪੫ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 'ਲੈਲਾ-ਉ-ਮਜਨੂੰ', 'ਬਗਾਰਿਸਤਾਨ', 'ਯੂਸੁਫ਼ ਜੁਲੈਖਾ', 'ਤੁਹਫ਼ਤਹਉਲ ਅਹਰਾਰ', ਪਰਸਿੱਧ ਹਨ।

جان : ਰੂਹ, ਆਤਮਾ, ਹਯਾਤ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ; ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਹਿੰਮਤ, ਹੌਸਲਾ; ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ; ਸਰੀਰ, ਜਿਸਮ, ਬਦਨ; ਬੇਹੱਦ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼।

جان-ਏ-ਆਦਮ : ਵਚਿਤਰ ਚੀਜ਼, ਦੁਰਲਭ ਸ਼ੈ।

جان آزاری : ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ।

جان افشاندن : ਜਾਨ ਅਫ਼ਸਾਨ : ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ।

جان باز : ਜਾਨ ਤੇ ਖੇਡ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਰ-ਲੱਥ; ਜਾਨ ਮਾਰ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੋਹਨਤੀ।
ਜਾਨਬਾਜ਼ੀ : ਕੁਰਬਾਨੀ।
ਜਾਨਬਖਸ਼ੀ : ਮਾਫ਼ੀ, ਰਿਹਾਈ, ਨਜ਼ਾਤ।
ਜਾਨ-ਬ-ਲਬ : ਮਰਨ ਕਿਨਾਰੇ, ਜੋ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।
ਜਾਨ-ਏ-ਪਿਦਰ : ਬਾਪ ਦੀ ਜਾਨ, ਬੇਟਾ।
ਜਾਨ-ਏ-ਜਾਨ : ਪਿਆਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ; ਰੂਹ; ਅਲਾਹ।
ਜਾਨ-ਫ਼ਸ਼ਾਨੀ : ਦਲੇਰੀ, ਹਿੰਮਤ; ਮੋਹਨਤ।
ਜਾਨਕਾਹ : ਜਾਨ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੋਗਮਈ।
ਜਾਨਾਨ : (ਜਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿਆਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ।
ਜਾਨਾਨਾ : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ।
ਜਾਨਿਬ : ਪਾਸਾ, ਤਰਫ਼, ਰੁੱਖ; ਕਿਨਾਰਾ; ਬਗ਼ਾਨਾ, ਪਰਦੇਸੀ; ਨਾਫ਼ਰਮਾਨ; ਧੜਾ; ਫ਼ਰੀਕ।
ਜਾਨਿਬਦਾਰ : ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ।
ਜਾਨਿਬ-ਦਾਰੀ : ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ।
ਜਾਨਦਾਰ : ਜੀਵ, ਜੰਤੂ; ਇਨਸਾਨ, ਹੋਵਾਨ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ; ਰੋਜ਼ੀ; ਰੂਹ ਦਾ ਮਾਲਕ।
ਜਾਨਦਾਰੂ : ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਦਾਰੂ; ਅਕਸੀਰ; ਅਫ਼ੀਮੀ ਲੋਕ ਅਫ਼ੀਮ ਨੂੰ ਜਾਨਦਾਰੂ ਕੋਹਦੇ ਹਨ।
ਜਾਨਦੀਦਾ : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ।
ਜਾ-ਨਸ਼ੀਨ : ਕਿਸੇ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ; ਉਤਰਾਧਕਾਰੀ, ਵਾਰਸ।
ਜਾ ਨਮਾਜ਼ : ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ, ਮੁੱਸਲਾ।

ਜਾਨਵਰ : ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੂਹ ਹੋਵੇ; ਜਾਨਦਾਰ, ਹੋਵਾਨ, ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀ ਆਦਿ।
ਜਾਨੀ : ਜਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਜਾਨ ਦਾ, ਅਜ਼ੀਜ਼, ਪਿਆਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ; ਪਿਆਰ ਦੇ ਲਾਇਕ।
ਜਾਵਾ : ਹਿੰਦ-ਪੂਰਬੀ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਟਾਪੂ ਜੋ ਸਮਾਟਰਾ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਹੈ।
ਜਾਵਿਦ, ਜਾਵਿਦ, ਜਾਵਿਦਾਨ, ਜਾਵਿਦਾਨ, ਜਾਵਿਦਾਨਾ, ਜਾਵਿਦਾਨਾ, ਜਾਵਿਦਾਨੀ : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ, ਸਦੀਵੀ।
ਜਾਵਰ : ਹਾਲ, ਹਾਲਤ, ਦਸ਼ਾ।
ਜਾਵਰਸ : (ਫ਼ਾਰਸੀ ਗਾਵਰਸ ਜਾਵਰਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ) ਬਾਜ਼ਰਾ।
ਜਾਵਿਦਨਾਮ : ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ, ਅਮਰ ਨਾਮ।
ਜਾਹ : ਰੁਤਬਾ, ਮਰਤਬਾ।
ਜਾਹ-ਉ-ਜਲਾਲ : ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ, ਵਡਿਆਈ।
ਜਾਹ-ਉ-ਹਸ਼ਮ : ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ, ਲਾਓ ਲਸ਼ਕਰ, ਠਾਠ-ਬਾਠ, ਉੱਚਾ ਰੁਤਬਾ, ਮਰਤਬਾ, ਇੱਜ਼ਤ; ਦੌਲਤ।
ਜਾਹ-ਉ-ਮਨਬਲਤ, ਜਾਹ-ਉ-ਮਨਸਬ : ਵਕਾਰ, ਸ਼ਾਨ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਅਜ਼ਮਤ, ਰੁਤਬਾ, ਮਰਤਬਾ; ਇਜ਼ਤ, ਮਾਣ।
ਜਾਹਿਲ : ਅਨਪੜ੍ਹ, ਮੂਰਖ, ਉੱਜੜ।
ਜਾਯ : ਜਗ੍ਹਾ, ਸਥਾਨ, ਥਾਂ।
ਜਾਯ ਅਸਤ : ਉਸਤਾਦ ਖਾਲੀ ਅਸਤ : ਉਸਤਾਦ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਤਾਦ ਹੈ, ਉਸਤਾਦ ਦੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।
ਜਾਯ-ਏ-ਬਾਸ਼ : ਘਰ, ਠਿਕਾਣਾ; ਰੋਹਣ ਦੀ ਥਾਂ; ਸਰਾਂ।
ਜਾਯ-ਏ-ਤਖਲੀਯਾ : ਏਕਾਂਤ, ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਤੇ ਸੌਣ ਦੀ ਥਾਂ।

جای تنگ است مردمان بسیار

ਜਾਯ-ਏ-ਤੰਗ-ਅਸਤ ਮਰਦਮਾਨ

ਬਿਸਯਾਰ : ਤੰਗ ਥਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਆਦਮੀ।

ਜਾਯ-ਏ-ਬਰੂਰਤ : ਟੱਟੀ
ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਥਾਂ।

ਜਾਯ-ਏ-ਅਬੀਬ : ਖੁਦਾ ਦਾ
ਘਰ, ਮਸਜਦ।

ਜਾਯਦਾਦ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ
ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜਾਇਦਾਦ" ਹੈ) ਮਾਲ,
ਮਕਾਨ, ਜ਼ਮੀਨ, ਅਸਬਾਬ, ਪੂੰਜੀ; ਰਾਸ।

ਜਾਯਦਾਦ-ਏ-ਜਾਇਦਾਦ-ਆਬਾਈ

ਆਬਾਈ : ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿਰਾਸਤ, ਬਾਪ
ਦਾਦੇ ਦੀ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਵਿਰਾਸਤ।

ਜਾਯਦਾਦ-ਜਾਇਦਾਦ-ਏ-ਗੈਰਮਨਕੂਲਾ

ਏ-ਗੈਰਮਨਕੂਲਾ : ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਇਕ
ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾਈ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਚਲ
ਜਾਇਦਾਦ।

ਜਾਯਦਾਦ-ਏ-ਮਨਕੂਲਾ

ਮਨਕੂਲਾ : ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ
ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਨਕਦੀ, ਜ਼ੇਵਰ,
ਮਾਲ ਡੰਗਰ, ਆਦਿ।

ਜਾਯਗਾਹ : ਜਗ੍ਹਾ, ਥਾਂ, ਸਥਾਨ,
ਟਿਕਾਣਾ, ਘਰ।

ਜੱਬਾਰ : ਜਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਪੱਥਰ-ਦਿਲ, ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰੋਹਮ; ਅਹੰਕਾਰੀ,
ਮਗਰੂਰ; ਉੱਚੇ ਕਦ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ; ਉੱਚਾ
ਰੁੱਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ; ਅੱਲਾਹ ਦਾ
ਇਕ ਸਿਫਾਤੀ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ, ਭਾਵ ਤੇੜਨ
ਵਾਲਾ, ਜੇੜਨ ਵਾਲਾ।

ਜੱਬਾਰ-ਏ-ਜਬਾਰ : (ਜੱਬਾਰ-ਏ-ਜਬਾਰ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਜਾਬਰ ਲੋਕ।

ਜਬਲ : (ਜਬਲ-ਏ-ਜਬਲ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਪਹਾੜ।

ਜਬਰ : ਪੂਰਾ; ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ
ਜੋੜਨਾ, ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਸੋਧ ਸੁਧਾਈ ਕਰਨਾ;
ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਾਲ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦੇਣਾ; ਜਬਰਦਸਤੀ,
ਵਧੀਕੀ, ਧੱਕਾ, ਜ਼ੁਲਮ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ, ਜ਼ੋਰ,
ਤਾਕਤ।

ਜਬਰਨ : ਜਬਰਦਸਤੀ, ਮਜਬੂਰ
ਕਰਕੇ।

ਜਬਰਨ-ਉ-ਕਹਰਨ :
ਮਜਬੂਰਨ, ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਕੇ।

ਜਬਰਨ-ਉ-ਤਅੱਦੀ :
ਜ਼ੁਲਮ, ਸਿਤਮ, ਅਤਿਆਚਾਰ, ਜਬਰਦਸਤੀ,
ਵਧੀਕੀ।

ਜਬਰਾਈਲ : ਅੱਲਾਹ ਦਾ
ਬੰਦਾ, ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸਦਾ
ਕੰਮ ਨਬੀਆਂ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ
ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ।

ਜਬਰੂਤ : ਬਜ਼ੁਰਗੀ; ਜਲਾਲ;
ਅਜ਼ਮਤ, ਵਡਿਆਈ; ਰੱਬ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ
ਮਰਤਬਾ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਜਲਾਲ।

ਜਬਰ-ਉ-ਮੁਕਾਬਲਾ :
ਗਣਿਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ
ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣੀ ਗਿਣਤੀ ਮਲੂਮ ਕਰਦੇ
ਹਨ; 'ਜਬਰ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਨਾ
(ਵਧਾਉਣਾ) ਅਤੇ 'ਮੁਕਾਬਲਾ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ
ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਡੇਗ ਦੇਣਾ।

ਜਬਰੀਲ : ਵੇਖੋ ਜਬਰੀਲ
ਜਿਬਰਾਈਲ।

ਜਬਰੀਆ : ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕ
ਫ਼ਿਰਕਾ (ਸੰਪਰਦਾਏ) ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ
ਮੱਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਕਾਰ
ਨਹੀਂ, ਭਾਵ ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਹ
ਮਜਬੂਰ ਹਨ।

ਜਬਲ : ਪਹਾੜ, ਪਰਬਤ।

ਜਬਲ-ਉੱਲ-ਰਹਮਤ :
ਇਰਫ਼ਾਤ ਵਿਚ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

ਜਬਲੀ : ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਪਹਾੜੀ।

ਜੁੱਬਾ : ਸੂਫੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੁਰਤੇ ਵਰਗਾ
ਪੈਹਰਾਵਾ।

ਜਬਹਾ : ਮੱਥਾ, ਮਸਤਕ; ਸਰਦਾਰ।

ਜਬਹਾ-ਸਾ : ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਮੱਥਾ ਰਗੜਨ ਵਾਲਾ; ਮਿੰਨਤ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ।

جبهه سانی **ਜਬਹਾ-ਸਾਈ** : ਸਿਜਦਾ ਕਰਨਾ, ਮੱਥਾ ਰਗੜਨਾ।

جبین **ਜਬੀਨ** : ਮੱਥਾ, ਮਸਤਕ; ਮੱਥੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ।

جت **ਜੱਤ** : (ਜੱਟ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਜੱਟ।

جتک **ਜਤਕ** : ਲੇਸਲੀ ਚੀਜ਼, ਗੁੰਦ, ਮੂਸਲੀ।

جثه **ਜੁੱਥਾ** : ਸਰੀਰ, ਡੀਲ ਡੋਲ, ਪਿੰਡਾ।

جخ **ਜਖ** : ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ।

جخاجخ **ਜਖਾ-ਜਖ** : ਉੜਤੇ ਉੜਤੀ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਚਖਾਚਖ।

جد **ਜੱਦ** : ਦਾਦਾ, ਨਾਨਾ; ਨਸੀਬ, ਭਾਗ; ਅਮੀਰੀ; ਵਡਿਆਈ; ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਵਿਓਂਤਣਾ, ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ।

جدي **ਜੱਦੀ** : ਦਾਦੇ ਦਾ, ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਦੀ; ਮੌਰੂਸੀ।

جد **ਜਿੱਦ** : ਕੋਸ਼ਸ਼, ਜਤਨ; ਸੋਧ; ਪੈਰਵੀ।

جدو جدو **ਜਿੱਦ-ਉ-ਜੁਹਦ** : ਕੋਸ਼ਸ਼, ਜਤਨ, ਸੰਘਰਸ਼।

جد **ਜੁਦਾ** : ਅਲੱਗ, ਵੱਖ, ਅੱਡ, ਇੱਕਲਾ; ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦਾ, ਅਨੇਕਾ; ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ।

جداگانه **ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ** **ਜੁਦਾਗਾਨਾ** : ਅੱਡ ਅੱਡ, ਵੱਖ ਵੱਖ, ਅਲਗ ਅਲਗ।

جدال **ਜਿਦਾਲ** : ਲੜਨਾ, ਝਗੜਨਾ, ਪਰਸਪਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਰਨਾ, ਲੜਾਈ, ਜੰਗ।

جدول **ਜਦਾਵਿਲ** : (ਜਦਵਲ **جدول** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੈਹਰਾਂ; ਖਾਲ।

جداوی **ਜਦਾਵੀ** : ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ।

جدانی **ਜੁਦਾਈ** : ਦੂਰੀ, ਅਲੈਹਦਗੀ, ਫ਼ਰਕ, ਅੰਤਰ; ਜੁਦਾ ਹੋਣਾ, ਵਿਯੋਗ।

جدت **ਜਿੱਦਤ** : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਨਵਾਂਪਣ; ਨਵਾਂ ਹੋਣਾ; ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਤੈਹ; ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਪਟਾ; ਟਾਕੀ, ਲੀਰ; ਨਦੀ ਦਾ ਕੰਢਾ।

جدری **ਜੁਦਰੀ** : ਮਾਤਾ, ਸੀਤਲਾ, ਚੀਚਕ।

جدل **ਜਦਲ** : ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ, ਜੰਗ;

ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ।

جدوار **ਜਦਵਾਰ** : ਕੌੜੀ ਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ ਜੋ ਦੋੜਖੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਮਿਲੇਗੀ, ਬੋਹਰ।

جدول **ਜਦਵਲ** : ਨੈਹਰ, ਖੇਤ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦਾ ਖਾਲ; ਵਰਕ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਾਲ ਲਕੀਰ।

جدي **ਜਦੀ** : ਬੱਕਰਾ, ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਮੇਮਣਾ; ਇਕ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ (ਗਰੈਹ) ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬੱਕਰੇ ਵਰਗੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਧਰੁ ਤਾਰਾ।

جديد **ਜਦੀਦ** : ਨਵਾਂ, ਹੁਣੇ ਦਾ, ਫ਼ੈਜ਼ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸਿਪਾਹੀ; ਰੰਗਰੂਟ; ਅਰੂਜ਼ (ਛੰਦ-ਸ਼ਾਤਰ) ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਬੋਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

جدیدان **ਜਦੀਦਾਨ** : ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ।

جنام **ਜੁਜ਼ਾਮ** : ਖੂਨ ਵਿਗੜਨ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ; ਕੋੜ੍ਹ।

جنامی **ਜੁਜ਼ਾਮੀ** : ਕੋੜ੍ਹੀ।

جنب **ਜਜ਼ਬ** : ਕੋਸ਼ਸ਼; ਖਿੱਚ, ਖਿੱਚਣਾ, ਸਮੋਣਾ, ਚੁਸਣਾ।

جنبه **ਜਜ਼ਬਾ** : ਇਕ ਵਾਰ ਖਿੱਚਣਾ; ਦਿਲ ਦੀ ਕਸ਼ਸ਼ ਜਾਂ ਧੂਹ, ਦਿਲ ਦਾ ਜੋਸ਼, ਵਲਵਲਾ।

جنبات **ਜਜ਼ਬਾਤ** : ਜਜ਼ਬਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

جنر **ਜਜ਼ਰ** : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ; ਜੜ ਤੋਂ ਪੁੱਟਣਾ; ਵੱਢਣਾ; ਗਣਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਕੜਾ ਉਸ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਜਜ਼ਰ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

جنم **ਜਜ਼ਮ** : ਜੁਜ਼ਾਮ (ਕੋੜ੍ਹ) ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹੋਣਾ; ਹੱਥ ਕਟਿਆ ਹੋਣਾ; ਕੱਟਣਾ।

جنوب **ਜਜ਼ੂਬ** : ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖਿੱਚਣ ਜਾਂ ਸਮੋ ਲੈਣ ਵਾਲਾ; ਥੋੜੇ ਦੁੱਧ ਵਾਲੀ ਉਠਣੀ।

جنین/جنینہ **ਜਜ਼ੀਜ਼/ਜਜ਼ੀਜ਼ਾ** : ਸੱਤ੍ਹ।

جر **ਜੱਰ** : ਖਿੱਚ, ਆਕਰਸ਼ਣ, ਖਿੱਚਣਾ; ਪਹਾੜ ਦੀ ਜੜ੍ਹ; ਜ਼ੋਰ (ਮਾਤਰਾ), ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਗੁਨਾਹ

ਕਰਨਾ।

جر سور : ਘੋੜੇ ਦੀ ਕਾਠੀ।

جر سر : ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਤਰੇੜ; ਖੱਡਾ, ਸੰਨ੍ਹ, ਸੁਰੰਗ।

جراب सरاب : ਚੰਮ ਦੀ ਥੈਲੀ; ਚਮੜਾ, ਖੱਲ; ਤੇਸ਼ਾਦਾਨ; ਖੂਹ ਦਾ ਅੰਦਰ; ਪਤਾਲੂਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦਾ ਚਮੜਾ।

جراب سوراب : ਖਾਲੀ ਬੇੜੀ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼।

جراب سوراب : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਜਰਾਬ' ਹੈ।

جرات سورات : ਦਲੇਰੀ, ਸਾਹਸ; ਚਲਾਕੀ; ਸੁਰਮਤਾ।

جراسيم جراثيم : (ਜੁਰਸੁਮਾ ਜਰਥੁਮੇ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਸਲ; ਛੋਟੇ ਕੀੜੇ ਜੇਹੜੇ ਬਗ਼ੈਰ ਖ਼ੁਰਦਬੀਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਕੀਟਾਣੂ।

جرح سورح : ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਚੀਰ ਫਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਰਜ਼ਨ।

جرح باشي سورح-ਬਾਸ਼ੀ : ਸ਼ਾਹੀ ਜੌਰਾਹ।

جرح سورح : (ਜ਼ਿਰਾਹਤ ਜ਼ਿਰਾਹਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੌਹਤੇ ਫੱਟ, ਜ਼ਖ਼ਮ।

جرح سورح : ਘਾਉ, ਫੱਟ, ਚੀਰਾ, ਜ਼ਖ਼ਮ।

جرح سورح : ਚੀਰ ਫਾੜ, ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ, ਸਰਜ਼ਰੀ।

جرار سورار : ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ; ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਜੰਗੀ ਲਸ਼ਕਰ।

جرار سورار : ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਲਸ਼ਕਰ; ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਿੱਛੂ, ਠੂੰਹਾ।

جراند सरاند : (ਜ਼ਰੀਦਾ ਜ਼ਰੀਦਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅਖਬਾਰਾਂ, ਰਸਾਲੇ; ਦਫ਼ਤਰ; ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ।

جرب سورਬ : ਤਿੱਤਰ।

جرثوم سرثوم, جراثيم : ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਸਲ; ਉਹ ਮਿਟੀ ਜੇਹੜੀ ਦਰਖਤ ਦੀ ਜੜ ਵਿਚ ਇੱਕਠੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ;

ਉਹ ਛੋਟਾ ਕੀੜਾ ਜੇਹੜਾ ਖ਼ੁਰਦਬੀਨ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕੀਟਾਣੂ।

جرجان سورجان : 'ਗੁਰਗਾਨ' ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ; ਅਸਤਰਾਬਾਦ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ।

جرس سرس : ਘੰਟਾ, ਘੜਿਆਲ, ਟੱਲ।

جرسام سرسام : ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਬਰਸਾਮ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਪੱਸਲੀ ਦਾ ਦਰਦ।

جرعه سورعا : ਘੁੱਟ, ਇਕ ਘੁੱਟ, ਇਕ ਘੁੱਟ ਵਿਚ ਪੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ।

جرعه دان سورعا-ਦਾਨ : ਉਹ ਬਰਤਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਘੁੱਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

جرعه ريز سورعا-ਰੇਜ਼ : ਟੂਟੀ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਬਰਤਨ ਜਾਂ ਪਿਆਲਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਬਤ ਪਿਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਇਕ ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਹਮਾਮ ਵਿਚ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

جرگ سرگ : ਘੋਲ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਅਖਾੜਾ; ਜੰਗਲ।

جرگه سرگاه : ਮਜ਼ਲਸ ਦਾ ਹਲਕਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕਠ, ਕਤਾਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਆਦਮੀ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

جرم سرم : ਜੁੱਸਾ, ਜਿਸਮ, ਬਦਨ, ਸਰੀਰ, (ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਰਯੋਗ ਧਰਤ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)।

جرم سورم : ਦੇਸ਼, ਗੁਨਾਹ, ਪਾਪ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ।

جرم/جرمانه سورم/ਸੁਰਮਾਨਾ : ਜੁਰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੋ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਤਵਾਨ।

جره سورا : ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਘੋੜਾ; ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਨਰ-ਬਾਜ਼।

جره باز سورਾ-ਬਾਜ਼ : ਬਾਜ਼ ਦਾ ਨਰ।

جرى سرى : ਸੁਰਮਾ, ਜੋਧਾ; ਸ਼ੌਖ, ਚਲਾਕ।

جریان سرریان : ਪਾਣੀ ਦਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ,

ਬਹਾ, ਰਿਸਣ ਦਾ ਅਮਲ; ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿਸ਼ਾਬ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਜਾਂ ਪਿਛੋਂ ਧਾਤ (ਵੀਰਜ) ਡਿਗਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੱਕਰ ਰੋਗ।

جریب جریب : (ਗ਼ਜ਼ੀ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ); ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੈਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਇਕ ਜੰਤਰ ਜੋ ਲੰਮੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਜੇਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕਈ ਫ਼ਾਰਸੀ ਕੋਸ਼ ਇਸ ਨੂੰ 144 ਗਜ਼ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਭਾਰਤੀ ਜਰੀਬ 60 ਗਜ਼ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ 55 ਗਜ਼; ਡੰਡਾ, ਸੇਟਾ।

جریب جریب : ਅਖਬਾਰ, ਰਸਾਲਾ; ਇਕੱਲਾ; ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਟਾਹਣੀ; ਦਫ਼ਤਰ; ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ।

جریب جریب : ਇਕੱਲਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।

جریمانه جریمانه : ਜੁਰਮਾਨਾ।

جریمہ جریمہ : ਜੁਰਮ, ਗੁਨਾਹ, ਭੁੱਲ, ਕਸੂਰ।

جز جز : ਬਿਨਾ, ਬਗ਼ੈਰ, ਸਿਵਾਏ, ਇਲਾਵਾ।

جزا جزا : (ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ) ਨੇਕ ਕੰਮ ਦਾ ਬੁਦਲਾ, ਇਵਜ਼, ਇਨਾਮ, ਸਵਾਬ।

جزا الله جزا : ਖ਼ੁਦਾ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨੇਕੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇ; ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਵਾਹ।

جزائر جزائر : (ਜਜ਼ੀਰਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਟਾਪੂ।

جز جز : ਵੇਖੋ ਜੁਜ਼/ਜੁਜ਼ਬੰਦੀ : ਵੇਖੋ ਜੁਜ਼ਵ/ਜੁਜ਼ਵਬੰਦੀ।

جزان جزان : ਵੇਖੋ ਜੁਜ਼ਵਦਾਨ।

جزیدہ جزیدہ : ਅੰਨ੍ਹਾਂ।

جزر جزر : ਜਵਾਰ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੱਟ ਜਾਣਾ, ਘਟਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਜ਼ਬਰ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਰੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਫਲ ਲਾਹੁਣਾ; ਉਠ ਨੂੰ ਜ਼ਿਬਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਖੱਲ ਲਾਹੁਣਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ।

جزرومہ جزرومہ : ਜਵਾਰ ਭਾਟਾ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘਟਣਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ; ਚੰਦ ਦੀ ਕਸ਼ਸ਼ ਸਦਕਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਉਤਰਾ ਚੜ੍ਹਾ।

جزر جزر : (ਗ਼ਜ਼ਰ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਗਾਜ਼ਰ।

جزرسی جزرسی : ਵੇਖੋ ਜੁਜ਼ਵਰਸੀ।

جزم جزم : ਕਿਸੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਜਾਂ ਸਾਕਿਨ ਕਰਨਾ; ਓਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜੋ ਸਾਕਿਨ ਉਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ; ਸਕੂਨ, ਚੁਪ ਹੋਣਾ; ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ; ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭਰਨਾ।

جزو جزو : ਟੋਟਾ, ਟੁਕੜਾ; ਭਾਗ, ਅੰਗ; ਕੋਈ ਇਕ; ਬਾਅਜ਼।

جزوبدن جزوبدن : ਜੁਜ਼ਵ-ਏ-ਬਦਨ,

جزوتن جزوتن : ਜੁਜ਼ਵ-ਏ-ਤਨ : ਸਰੀਰ ਦਾ ਅੰਗ।

جزوبندی جزوبندی : ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਡੇਰੀ ਨਾਲ ਸਿਉਣਾ।

جزودان جزودان : ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਸਤਾ।

جزورس جزورس : ਸੰਜਮੀ, ਨੁਕਤਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ; ਕੰਜੂਸ।

جزورسی جزورسی : ਸੰਜਮ, ਸਿਆਣਪ; ਕੰਜੂਸੀ।

جزوی جزوی : ਜੁਜ਼ਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਥੋੜਾ, ਮਮੂਲੀ; ਕੁਛ ਕੁਛ।

جزویات جزویات : ਅੱਡ ਅੱਡ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਸਮੂਹਕ ਨਾ ਹੋਣ।

جزیره جزیره : ਧਰਤੀ ਦਾ ਓਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਚਵਾਂ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਹੋਵੇ, ਟਾਪੂ, ਦੀਪ।

جزیره نما جزیره نما : ਧਰਤੀ ਦਾ ਓਹ ਟੁਕੜਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ਕੀ, ਟਾਪੂ ਵਰਗਾ।

جزیه/جزیت جزیه/جزیت : ਕਰ, ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਉਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਇਸਲਾਮੀ ਦੌਰ ਵਿਚ ਓਹ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਰ ਜੋ ਗ਼ੈਰ-ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਕੌਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਫ਼ੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਬਦਲੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਦਰ ਤਿੰਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉੱਨੀ ਰੁਪਏ ਸਲਾਨਾ ਤਕ ਸੀ।

جسارت **ਜਸਾਰਤ** : ਸਾਹਸ, ਹੌਸਲਾ, ਨਿਡਰਤਾ; ਹੱਦੋਂ ਵੱਧਣਾ ਜਾ ਟੱਪਣਾ।

جسامت **ਜਸਾਮਤ** : ਭਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹੋਣਾ; ਸਰੀਰ ਦਾ ਭਾਰ; ਹੁਜਮ; ਡੀਲਡੋਲ; ਮਿਕਦਾਰ; ਮੁਟਾਪਾ; ਚੁੜਾਈ ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ।

جست **ਜਸਤ** : ਛਾਲ, ਚੌਕੜੀ।

جستن **ਜਸਤਨ** : ਉਛੱਲਣਾ, ਕੁੱਦਣਾ; ਛੁੱਟਣਾ।

جسته **ਜਸਤਾ ਜਸਤਾ** : ਕਿਧਰੇ ਕਿਧਰੇ, ਘਟ ਘਟ।

جسته رگ **ਜਸਤਾ-ਰਗ** : ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਸਾਵਧਾਨ।

جستن **ਜਸਤਨ** : ਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨਾ, ਢੂੰਡਣਾ, ਲੱਭਣਾ।

جستجو **ਜਸਤਜੂ** : ਤਲਾਸ਼, ਢੂੰਡ, ਭਾਲ।

جسد **ਜਸਦ** : ਜੁੱਸਾ, ਸਰੀਰ।

جسدى **ਜਸਦੀ** : ਜਸਦ (ਸਰੀਰ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਰੀਰਕ।

جسر **ਜਸਰ** : ਪੁਲ।

جسم **ਜਿਸਮ** : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੀਮਾਈ, ਚੁੜਾਈ ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਹੋਵੇ; ਸਰੀਰ, ਤਨ।

جسمى **ਜਿਸਮਾਨੀ**, **جسمانى** **ਜਿਸਮੀ** : ਜਿਸਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

جسيم **ਜਸੀਮ** : ਮੋਟਾ, ਭਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ।

جشان **ਜਸ਼ਾਨ** : ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਮਾਪਣ ਦਾ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਗਜ਼।

جشن **ਜਸ਼ਨ** : ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ; ਖੁਸ਼ੀ; ਐਸ਼; ਕਾਮਰਾਨੀ; ਈਦ; ਤਿਉਹਾਰ।

جشن سده **ਜਸ਼ਨ-ਏ-ਸਦਾ** :

ਪਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਜਸ਼ਨ ਜੋ ਮਹੀਨਾ ਬੈਹਮਨ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; 'ਸਦਹ' ਦੇ ਅਰਥ 'ਮੱਚਦੀ-ਅੱਗ' ਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਜਸ਼ਨ ਬੈਹਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪਰਾਰੰਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੋਸ਼ੀਗ ਪੁੱਤਰ ਸਿਆਮਕ ਨੇ ਇਕ ਵੱਡੇ ਕਾਲੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਪੱਥਰ ਮਾਰਿਆ, ਪੱਥਰ ਸੱਪ ਦੇ ਲੱਗਣ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੇ

ਪੱਥਰ ਤੇ ਵੱਜਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗ ਭੜਕ ਪਈ ਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕੱਖਾਂ, ਕਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਸੱਪ ਵੀ ਵਿਚੇ ਸੜ ਗਿਆ; ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੱਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ ਤੇ ਸ਼ਤਰੂ-ਨਾਸ਼ਕ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ, ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਅੱਗ ਦਾ ਮਨੁੱਖ-ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

جشن مريم **ਜਸ਼ਨ-ਏ-ਮਰਯਮ** : ਬੀਬੀ ਮਰੀਯਮ ਦੇ ਉਸ ਖਾਣੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਰੁੱਖ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

جشن نیلوفر **ਜਸ਼ਨ-ਏ-ਨੀਲੋਫਰ** : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਜਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਖੁਰਦਾਦ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਤਵੀਂ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

جشیر **ਜਸ਼ੀਰ**, **جشیره** **ਜਸ਼ੀਰਾ** : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਲਾਹਾ।

جعبه **ਜਅਬਾ** : ਤਰਕਸ਼, ਭੱਥਾ, ਸੰਦੂਕਚਾ, ਸੰਦੂਕੜੀ, ਵੱਡੇ ਮਾਪ ਦਾ ਸਰਪੋਸ਼; ਵੱਡਾ ਵੱਕਣ।

جعبه ساز **ਜਅਬਾ-ਏ-ਸਾਬ** : ਸਾਜ਼, ਵਾਜਾ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੰਦੂਕੜੀ।

جعفر برمکی **ਜਅਫਰ-ਏ-ਬਰਮਕੀ** : ਖਲੀਫਾ ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ੀਦ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ੀਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਾਮਕੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨਸ਼ੌਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

جعفر طيار **ਜਅਫਰ-ਏ-ਤੱਯਾਰ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ।

جعفری **ਜਅਫਰੀ** : ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਗੋਂਦੇ (ਗੁੱਟੇ) ਦਾ ਫੁੱਲ; ਪੀਲਾ ਰੰਗ; ਜਅਫਰੀ ਮਜ਼ਹਬ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੀਆ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਜਾਫਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਖਾਲਸ ਸੋਨਾ।

جعل **ਜਅਲ** : ਬਣਾਵਟ, ਝੂਠ, ਖੇਟ; ਬਣਾਉਣਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ; ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ; ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਰੁੱਖ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਲ

ਕਰਨਾ ਕਿ ਓਹ ਅਸਲ ਸਮਾਨ ਜਾਪਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਨਕਲੀ ਸੈ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ।
جعل ساز **ਜਅਲ-ਸਾਜ਼** : ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਫ਼ਰੇਬੀ, ਭੈੜਾ, ਬਦਮਾਸ਼।
جعل سازی **ਜਅਲਸਾਜ਼ੀ** : ਧੋਖਾ, ਫ਼ਰੇਬ।
جعلی **ਜਅਲੀ** : ਜੋ ਅਸਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਨਕਲੀ, ਬਣਾਉਟੀ।
جنگ **ਜੁਗ** : ਜੁਲਾ, ਪੰਜਾਲੀ।
جنگ **ਜੁਗਦ** : (جنگد) ਉੱਲੂ; ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਫਸੀਲ (ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ) ਦਾ ਕਿੰਗਰਾ।
جغرات **ਜੁਗਰਾਤ** : ਦਹੀਂ, ਜਾਗ, ਖੱਟਾ।
جغرافیه **ਜੁਗਰਾਫੀਯਾ** : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜੁਗਰਾਫੀਆ" ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ 'ਜਿਉਗਰਾਫੀ' ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ ਜੋ ਧਰਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਰਤ-ਵਿਗਿਆਨ, ਭੂਗੋਲ।
جغرافیان **ਜੁਗਰਾਫੀਯਾਨ** : ਭੂਗੋਲ ਦੇ ਮਾਹਰ।
جغله **ਜੁਗਲਾ** : ਅਲੂਆਂ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੰਛ ਨਾ ਆਈ ਹੋਵੇ; ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ ਲੜਕਾ, ਨਾਚਾ, ਨਚਾਰ ਮੁੰਡਾ।
جفا **ਜਫਾ** : ਸਖਤੀ; ਵਧੀਕੀ, ਅਤਿਆਚਾਰ; ਨਾਇਨਸਾਫੀ।
جفا جو **ਜਫਾ-ਪੇਸ਼ਾ**, **جفاکار** **ਜਫਾ-ਕਾਰ**, **جفا گستر** **ਜਫਾ-ਗੁਸਤਰ** : ਜ਼ਾਲਮ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ, ਵਧੀਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਇਨਸਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
جفا زده **ਜਫਾ-ਜ਼ਦਾ** : ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਜ਼ੁਲਮ ਹੋਵੇ, ਮਜ਼ਲੂਮ।
جفاکش **ਜਫਾਕਸ਼** : ਸਖਤੀ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਮੇਹਨਤੀ, ਘਾਲਣਾ ਘਾਲਣ ਵਾਲਾ।
جفاکشی **ਜਫਾਕਸ਼ੀ** : ਸਖਤ ਮੇਹਨਤ, ਸਖਤੀ, ਮਸ਼ੱਕਤ।
جفت **ਜੁਫਤ** : ਜੋੜਾ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋਟ, ਜੋੜਾ ਜੋੜਾ, ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ, ਓਹ ਅੰਕ ਜੋ ਦੋ ਉੱਤੇ

ਪੂਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਨਰ ਤੇ ਮਾਦਾ; ਹਲ ਦੇ ਬੈਲ; ਜੋਗ।
جفت ران **ਜੁਫਤ-ਰਾਨ** : ਹਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਹਕ।
جفت شدن **ਜੁਫਤ ਸੁਦਨ** : ਦੋਹ ਦਾ ਜੁੜਨਾ, ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ।
جفت فلک **ਜੁਫਤ-ਏ-ਫਲਕ** : ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ।
جفتگ **ਜੁਫੱਤੱਗ** : ਚਕਵਾ ਚਕਵੀ; ਸੁਰਖਾਬ ਦਾ ਜੋੜਾ।
جفتی **ਜੁਫਤੀ** : ਸੰਭੋਗ; ਦੋ ਫੁਟਾ ਜੇਹੜਾ ਵਿਚਕਾਰ ਤੋਂ ਦੋਹਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
جفیر **ਜਫੀਰ** : ਚੰਮ ਦਾ ਤੀਰ-ਦਾਨ, ਤਰਕਸ਼, ਭੱਥਾ।
جق جق **ਜਕ ਜਕ, ਜਿਕ ਜਿਕ** : ਬਕ ਬਕ, ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ, ਫਜ਼ੂਲ ਦੀ ਖੱਪ ਖੇਡ।
جگر **ਜਕਰ** : (ਝੱਖੜ ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਹਨੇਰੀ।
جگر **ਜਿਗਰ** : ਕਾਲਜਾ, ਦਿਲ, ਜਾਨ, ਹੌਸਲਾ, ਸਾਹਸ; ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ; ਉਡੀਕ; ਰੰਜ; ਗੁੱਸਾ; ਉਮੀਦ, ਆਸ; ਅਸਲ, ਹਕੀਕਤ; ਵਿਚਕਾਰ; ਤਰਸ।
جگر بند **ਜਿਗਰਬੰਦ** : ਜਿਗਰ, ਤਿੱਲੀ, ਕਲੇਜਾ, ਦਿਲ ਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ; ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ।
جگر تاب **ਜਿਗਰ-ਤਾਬ** : ਜਿਗਰ ਜਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
جگرتفته **ਜਿਗਰ-ਤਫਤਾ** : ਆਸ਼ਕ, ਦਿਲ-ਜਲਾ।
جگر جوش **ਜਿਗਰ-ਜੋਸ਼** : ਦਿਲ ਸਤਿਆ।
جگر خوار **ਜਿਗਰ ਖੁਆਰ** : ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਦੁਖੀ ਦਿਲ; ਜੇਹੜਾ ਜਿਗਰ ਨੂੰ ਖਾਵੇ, ਜਾਦੂ ਟੂਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
جگر خون کردن **ਜਿਗਰ-ਖੂਨ ਕਰਦਨ** : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮੇਹਨਤ ਮੁੱਸ਼ਕਤ ਕਰਨਾ।

جگر گوشه **ਜਿਗਰ-ਗੋਸ਼ਾ** : ਦਿਲ ਦਾ ਟੋਟਾ, ਪੁੱਤਰ।

ਜਗਰੀ **ਜਿਗਰੀ** : ਜਿਗਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ ਦਾ, ਦਿਲੀ, ਸੱਚਾ।

ਜਲ **ਜਲ** : (ਗੁਲ ਗਲ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਫੁੱਲ।

ਜਲ **ਜਲ** : ਪਸ਼ੂਆਂ ਤੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਪੜਾ, ਝੁੱਲ।

ਜਲਾ **ਜਲਾ** : ਘਰੇ ਕੱਢ ਦੇਣਾ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣਾ, ਵਤਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਉਜੜਨਾ।

ਜਲਾ-ਵਤਨ **جلا وطن** : ਵਤਨ (ਦੇਸ) ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ।

ਜਲਾ **ਜਲਾ** : ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ, ਚਮਕਾਉਣਾ, ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸੈਕਲ ਕਰਨਾ; ਸਫ਼ਾਈ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਮਕ।

ਜਲਾਬ **ਜਲਾਬ** : ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ; ਗੁਲਾਮਾਂ, ਉਠਾਂ ਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸੈਦਾਗਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਸਿੱਧੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਜਲਾਬ **ਜਲਾਬ** : (ਗੁਲਾਬ ਗਲਾਬ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਰਬਤ ਜੋ ਗੁਲਕੰਦ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਸ਼ਰਬਤ, ਦਸਤ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾ।

ਜਲਾਜਲ **جلاجل** : (ਜਲਜਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਘੰਟੀਆਂ, ਟੱਲੀਆਂ, ਘੁੰਗਰੂ, ਓਹ ਟੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਘੁੰਗਰੂ ਜੋ ਚਮੜੇ ਦੀ ਵੱਧਰੀ ਵਿਚ ਸਿਉਂ ਕੇ ਉਠ, ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਬਲਦ, ਆਦਿ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਡਫਲੀਆਂ; ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀ।

ਜਲਾਦ **جلااد** : ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖੂਨੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਦੁੱਰ (ਕੋਰੜੇ) ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ; ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰੋਹਮ; ਖੱਲ ਉਧੇੜਨ ਵਾਲਾ, ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਜਲਾਦ-ਏ-ਫਲਕ **جلااد-اي-فلک** : ਮੰਗਲ ਤਾਰਾ, ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਤਲ, ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਤੇ ਜੰਗ ਨਾਲ ਹੈ।

ਜਲਾਦਤ **جلاادت** : ਜਵਾਮਰਦੀ, ਸੁਰਮਤਾ; ਚੁਸਤੀ, ਫੁਰਤੀ; ਬਲ, ਸ਼ਕਤੀ।

ਜਲਾਲ **جلاال**, **ਜਲਾਲਤ** **جلاال** : ਵਡਿਆਈ, ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ; ਤਜਰਬਾਕਾਰ ਹੋਣਾ, ਚੰਡਿਆ ਹੋਣਾ, ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਣਾ; ਤਾਕਤ, ਜ਼ੋਰ, ਤੈਸ਼, ਜੋਸ਼, ਗੁੱਸਾ।

ਜਲਾਲੀ **جلاالی** : ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਤ, ਜਲਾਲ ਵਾਲਾ।

ਜਲਾਲਿਲ **جلااليل** : (ਜਲੀਲੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਤਰੀਆਂ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ।

ਜਲਾਬ **جلااب** : ਚਾਦਰ।

ਜਲਾਬ-ਏ-ਸਮਨ **جلااب-اي-سمن** : ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ।

ਜਲਬਾਨ **جلبان** : ਹਰੇ ਮਾਂਹ।

ਜਲਬਾਨ **جلبان** : ਚਮੜੇ ਦਾ ਥੈਲਾ, ਤੇਸ਼ਾ ਦਾਨ; ਗਿਲਾਫ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਸਮੇਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ; ਸਾਵੇ ਲੋਹਾ।

ਜਲਬੂ **جلبو** : ਪੁਦਨੇ ਵਰਗੀ ਇਕ ਸਬਜ਼ੀ।

ਜਲਜਲ **جلاجل** : ਘੰਟੀ, ਟੱਲੀ, ਘੁੰਗਰੂ; ਇਕ ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ।

ਜਲਜਲੂ **جلاجلو** : ਉਸ (ਰੱਬ) ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਵੱਡੀ ਹੈ।

ਜਲਜਾਨ **جلاجان** : ਧਨੀਆ, ਕਸ਼ਨੀਜ਼।

ਜਲਦ **جلا** : ਚਮੜੀ, ਖੱਲ, ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਖੱਲ; ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਿਲਦ; ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ।

ਜਲਦ-ਸਾਜ **جلا-ساز**, **ਜਲਦ-ਗਰ** **جلا-گر** : ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਿਲਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਜਲਦ-ਸਾਜੀ **جلا-سازي**, **ਜਲਦ-ਗਰੀ** **جلا-گری** : ਜਿਲਦਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

ਜਲਦ **جلا** : ਹੰਟਰ, ਕੋਰੜਾ, ਛਾਂਟਾ; ਕੋਰੜਾ ਮਾਰਨਾ; ਚੁਸਤ, ਤੇਜ਼, ਚਲਾਕ; ਸਤਾਬੀ, ਤੁਰੰਤ, ਝੱਟਪੱਟ।

ਜਲਦਬਾਜ਼ **جلا-دباز** : ਫੁਰਤੀ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ, ਫੁਰਤੀਲਾ।

جلدی **ਜਲਦੀ** : ਸ਼ਤਾਬੀ, ਤੇਜ਼ੀ।

جلستان **ਜਲਸਾਨ**, **جلستان**

ਜਲਸਿਤਾਨ : (ਗੁਲਸ਼ਨ گلشن) ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਬਾਗ਼, ਚਮਨ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ।

جلسه **ਜਲਸਾ** : ਇਕ ਵਾਰ ਬੈਠਣਾ; ਜਸ਼ਨ, ਇੱਕਠ, ਬੈਠਕ, ਮੀਟਿੰਗ, ਮੁਲਾਕਾਤ।

جلفوزہ **ਜਲਗੋਜ਼ਾ** : ਸੈਸਨ ਦਾ ਫਲ ਜੋ ਪਿਸਤੋ ਵਰਗਾ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਲਗੋਜ਼ਾ, ਨਿਓਜ਼ਾ।

جلف **ਜਿਲਫ** : ਕਮੀਨਾ; ਆਪ-ਮੁਹਾਰਾ; ਮਸਖਰਾ।

خلق **ਜਲਕ** : ਹੱਥ-ਰਸੀ।

خلق زن **ਜਲਕ-ਜ਼ਦਨ** : ਹੱਥ ਰਸੀ ਕਰਨਾ।

خلق **ਜਲਕੀ** : ਹੱਥ-ਰਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

گلنار **ਜਲਨਾਰ** : (ਗੁਲਨਾਰ گلنار) ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਅਨਾਰ ਦਾ ਫੁੱਲ।

جلنگ **ਜਿਲਿੰਗ** : ਘੰਟੀ ਤੇ ਜ਼ੰਜੀਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਝੀਂਗਾ ਮੱਛੀ; ਖਰਬੂਜ਼ੇ ਆਦਿ ਦੀ ਵੇਲ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।

جلو **ਜਿਲੋ** : ਘੋੜੇ ਦੀ ਵਾਗ; ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ; ਘੋੜੇ ਦਾ ਦੌੜਨਾ; ਅੱਗੇ; ਸਜਾਵਟ।

جلودار **ਜਿਲੋਦਾਰ** : ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਈਸ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ, ਘੋੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੇ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ।

جلوت **ਜਲਵਤ** : (ਖਲਵਤ خلوت) ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ) ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ; ਆਮ ਜਗ੍ਹਾ, ਸਭ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ; ਭੀੜ।

جلوخانه **ਜਿਲੋਖਾਨਾ** : ਵੇਹੜਾ; ਚੌਕ; ਡਿਊਢੀ; ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦਾ ਮੈਦਾਨ।

جلوزہ **ਜਲੂਜ਼ਾ**, **ਜਲੋਜ਼ਾ** : (ਜਲਗੋਜ਼ਾ جلفوزہ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਨੇਜ਼ਾ; ਨਿਓਜ਼ਾ।

جلوس **ਜਲੂਸ** : ਬੈਠਣਾ; ਬਿਠਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਬੈਠਕ; ਰਾਜਗੱਦੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ; ਕਚੇਹਰੀ

ਲਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਜਿਲੇ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਨਿਕਲਣਾ।

جلوہ **ਜਲਵਾ** : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਨਜ਼ਾਰਾ; ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ; ਨੂਰ; ਰੌਣਕ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਚੈਹਲ ਕਦਮੀ; ਨਖਰੇ ਵਾਲੀ ਮਟਕ ਟੋਰ।

جلوہگر **ਜਲਵਾਗਰ** : ਜਲਵਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

جلوہگری **ਜਲਵਾਗਰੀ** : ਜਲਵਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

جلہ **ਜੁੱਲਾ** : ਸੂਤ ਦੀ ਛੱਲੀ, ਅੱਟੀ।

جلی **ਜਲੀ** : ਰੇਸ਼ਨ; ਸਾਕਾਰ, ਜ਼ਾਹਰ, ਪਰਗਟ; ਮੋਟੀ ਲਿਖਾਈ।

جليس **ਜਲੀਸ** : ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਥੀ, ਦੋਸਤ, ਯਾਰ।

جليل **ਜਲੀਲ** : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।

جليل القدر **ਜਲੀਲ-ਉਲ-ਕਦਰ** : ਵੱਡੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ, ਬੌਹਤੀ ਕਦਰ ਵਾਲਾ, ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ; ਸਤਕਾਰਯੋਗ।

جم **ਜਮ** : (ਜਮਸ਼ੀਦ جمشيد) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਈਰਾਨ ਦੇ ਬੌਹਤ ਵੱਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਦੋਂ 'ਜਮ' ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਪਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਮਸ਼ੀਦ ਤੋਂ ਭਾਵ ਪਾਕ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

جم **ਜਿਮ** : ਸ਼ਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

جم **ਜੱਮ** : ਸਮੂਹ, ਸਾਰੇ, ਕੁਲ।

جم غفیر **ਜੱਮ-ਏ-ਗਫੀਰ** : ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ; 'ਜੱਮ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਟੋਲਾ, ਭੀੜ ਅਤੇ 'ਗਫੀਰ' ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ; ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਧਰਤ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 'ਜੱਮ-ਗਫੀਰ' ਇੱਕਠ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

جمان **ਜਮਾਦ** : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਿਸ ਤੇ ਹਰਕਤ ਅਤੇ ਵਧਣ ਫੁੱਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ, ਮਿੱਟੀ ਆਦਿ; ਬੇਜਾਨ ਚੀਜ਼;

ਓਹ ਸਾਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਵੇ; ਓਹ ਧਰਤ ਜਿਸ ਉਤੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।

جماعات : (جمادى) ਜਮਾਦਾਤ : (ਜਮਾਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੇਹਿੱਸ ਚੀਜ਼ਾਂ।

جمادى الآخره : ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਆਖਿਰਾ, جمادى الاخرى : ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਉਖਰਾ, جمادى الشانى : ਜਮਾਦੀ-ਉਸ-ਸਾਨੀ, جمادى سته : ਜਮਾਦੀ ਸਿਤਾ : ਚੰਦ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਮਹੀਨਾ।

جمادى الاول : ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਅਵਲ, جمادى الاولى : ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਉਲਾ : ਚੰਦ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਮਹੀਨਾ।

جمار : (جمره) ਜਮਾਰ : (ਜਮਰਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕੰਕਰ; ਓਹ ਕੰਕਰ ਜੋ ਹਾਜ਼ੀ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਹਾਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕੰਕਰ ਸੁੱਟਣਾ, ਜੋ ਹੱਜ ਦੀ ਇਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ।

جماع : ਜਿਮਾਅ : ਸੰਭੋਗ; ਵੱਡੀ ਦੇਗ; ਬੋਹਤ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

جماعت : ਜਮਾਅਤ : ਸਮੂਹ, ਟੋਲਾ, ਟੋਲੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਜੱਥਾ; ਸਭਾ; ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ; ਕਲਾਸ, ਸ਼ਰੇਣੀ, ਫਿਰਕਾ; ਭੀੜ।

جماعت دار : ਜਮਾਤਦਾਰ : ਜਮਾਤ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

جماعه دار : ਜਮਾਅਦਾਰ : ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਜਮਾਦਾਰ।

جمال : ਜਮਾਲ : ਹੁਸਨ, ਖੂਬਸੂਰਤੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ; ਖੂਬੀ, ਗੁਣ।

جمال : ਜਮਾਲ : ਉਠਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਹੋਤ, ਸੁਤਰਬਾਨ।

جمال : ਜਮਾਲ : (جمال) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਉਠ।

جمانى : ਜਮਾਨੀ : ਸ਼ਰਾਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਕੀ।

جمدر : ਜਮਦਰ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਹਥਿਆਰ, ਕਟਾਰ।

جمره : ਜਮਰਾ : ਛੋਟਾ ਕੰਕਰ; ਓਹ ਕੰਕਰ ਜੋ

ਹਾਜ਼ੀ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ; ਹਾਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕੰਕਰ ਸੁੱਟਣਾ।

جمشيدون : ਜਮਸ਼ੀਦ, جمشيد : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਜ਼ਹਾਕ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ; ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ।

جمشيد-ਏ-ਮਾਹੀ, جمشيد ماهيگير : ਜਮਸ਼ੀਦ-ਏ-ਮਾਹੀਰੀਰ : ਸੁਰਜ ਜਦ ਓਹ

ਮੀਨ ਗਰੈਹ ਵਿਚ ਹੋਵੇ; ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ।

جمع : ਜਮਅ : ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ; ਜੋੜ; ਇਕੱਠ; ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ; ਕੁਲ, ਸਭ, ਸਾਰਾ; ਗਣਿਤ ਸ਼ਾਸਤਰ, (ਹਿਸਾਬ) ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਗੁਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਾਵਿ-ਕਲਾ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਵੀ ਕਈ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਸਫ਼ ਵਿਚ ਜੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

جمع الجمع : ਜਮਅ-ਉਲ-ਜਮਅ : ਬੋਹਵਚਨ ਦਾ ਹੋਰ ਬੋਹਵਚਨ ਬਣਾਉਣਾ; ਜਿਵੇਂ 'ਰਸਮ' ਤੋਂ 'ਰਸੂਮ' ਤੇ ਫਿਰ 'ਰਸੂਮ' ਤੋਂ 'ਰਸੂਮਾਤ'।

جمع بندي : ਜਮਅਬੰਦੀ : ਲਗਾਨ ਦੀ ਫਰਦ; ਲਗਾਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ; ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਖੇਤਾਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਸਾਰਨੀ; ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਤਕਸੀਮ; ਜਮ੍ਹਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪੜਤ।

جمع خرچ : ਜਮਅ ਖਰਚ : ਰਕਮ ਦੀ ਆਮਦ ਤੇ ਖਰਚ ਦਾ ਵੇਰਵਾ; ਚਲੰਤ ਖਾਤਾ।

جمعات : ਜਮਅਾਤ : (جمع) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਆਈ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ; ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ।

جمعدار : (ਸੁਧ ਹੈ) ਜਮਾਅਤਦਾਰ : ਜਮਾਅਤਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਜਮਾਤ ਹੋਵੇ, ਜਮਾਤ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

جمعدارى : ਜਮਾਦਾਰੀ : ਜਮਾਦਾਰ ਦੀ ਪਦਵੀ।

جمعه : ਜੁਮਆ : ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਓਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ

ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।
جمعه الوداع **ਜੁਮਆਤ-ਉਲ-**
ਵਿਦਾਅ : ਰਮਜ਼ਾਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਅੰਤਮ
ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ।
جمعه بازار **ਜੁਮਆ ਬਾਜ਼ਾਰ** :
ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ਾਰ।
جمعیت **ਜਮਈਯਤ** : ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ,
ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕਠਾ।
جمعیت خطر **ਜਮਈਯਤ-ਏ-**
ਖਾਤਿਰ : ਦਿੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ, ਬੇਫ਼ਿਕਰੀ,
ਤਸਕੀਨ।
جمعیت دولتی **ਜਮਈਯਤ-ਏ-**
ਦੌਲਤੀ : ਜਨ-ਸਮੂਹ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ
ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਮਾਤ।
جمل **ਜਮਲ** : ਨਰ ਉਠ; ਪੰਜ, ਛੇ, ਸਤ ਜਾਂ ਨੌ
ਸਾਲ ਦਾ ਉਠ; ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਰੁਖ; ਹੋਤ।
جمل **ਜੁਮਲ** : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਜੱਥਾ;
ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦਸਿਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ।
جملگی **ਜੁਮਲਗੀ** : ਸਭ, ਸਾਰੇ, ਸਮੂਹ,
ਕੁਲ, ਪੂਰਾਪਣ।
جمله **ਜੁਮਲਾ** : ਸਭ, ਸਾਰੇ, ਤਮਾਮ, ਸਮੂਹ,
ਕੁਲ ਜੋੜ; ਕਲਮ ਦਾ ਭਾਗ; ਵਾਕ, ਫ਼ਿਕਰਾ,
ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜੋੜ।
جمله معترضه **ਜੁਮਲਾ-ਏ-**
ਮੁਅਤਰਿਫ਼ਾ : ਉਹ ਵਾਧੂ ਵਾਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਾ ਪੈਂਦਾ
ਹੋਵੇ; ਬੈਹਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੀ ਚਰਚਾ; ਗੱਲ ਵਿਚੋਂ
ਗੱਲ।
جموں **ਜਮੂਦ** : ਪਾਣੀ ਦਾ ਜੰਮਣਾ; ਜੰਮਣਾ;
ਕੰਜੂਸ ਹੋਣਾ।
جمہور **ਜਮਹੂਰ, ਜੁਮਹੂਰ** : ਰੇਤ ਦਾ ਉੱਚਾ
ਟਿੱਲਾ; ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਬੋਹਸੀਖਿਆ, ਮੁਲਕ ਦੇ
ਵਾਸੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠ; ਵੱਡੇ
ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਔਰਤ, ਸੁਆਣੀ।
جميع **ਜਮੀਅ** : ਸਭ, ਸਾਰੇ; ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ
ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਬੀਲਾ;
ਲਸ਼ਕਰ।

جمیّا **ਜਮੀਅਨ** : ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ।
جميل **ਜਮੀਲ** : ਸੁੰਦਰ; ਸ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ ਨੇਕ ਸੁਭਾ
ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ; ਪਿਘਲੀ ਹੋਈ ਚਰਬੀ।
جمیلہ **ਜਮੀਲਾ** : ਸੁੰਦਰ ਇਸਤਰੀ;
ਕਬੂਤਰਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ; ਹਰਨਾਂ ਦੀ ਡਾਰ।
جن **ਜਨ** : ਦਿਸ਼ਾ, ਪਾਸਾ; ਕੰਢਾ, ਹੱਦ।
جن **ਜਿੰਨ** : ਭੂਤ ਪਰੇਤ, ਪਰੀ; (ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ
ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹਨ); ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਦਿ।
جنات **ਜਿੰਨਾਤ** : (ਜਿੰਨ **جنا** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਭੂਤ ਪਰੇਤ।
جناب **ਜਨਾਬ** : ਦਰਗਾਹ; ਘਰ ਦਾ ਚਾਰ
ਚੁਫੇਰਾ; ਕੰਢਾ, ਸਿਰਾ; ਉਠ ਦਾ ਪਲਾਣ;
ਹਜ਼ਰਤ (ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦ); ਇਹਾਤਾ,
ਪੈਹਲੂ, ਬਗਲਾ।
جناب اقدس **ਜਨਾਬ-ਏ-ਅਕਦਸ** :
ਆਲੀ ਜਨਾਬ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।
جناب عالی **ਜਨਾਬ-ਏ-ਆਲੀ** : ਵੱਡੀ
ਦਰਗਾਹ ਵਾਲਾ।
جناب والا **ਜਨਾਬ-ਏ-ਵਾਲਾ** :
ਨਿਅਮਤਾਂ ਵਾਲਾ ਰੱਬ; ਉੱਚਾ;
ਉੱਚ-ਪਦਵੀ; ਬੁਲੰਦ ਰੁਤਬਾ।
جنا **ਜਨਾਹ** : ਪੰਛੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪਰ, ਖੰਭ;
ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਾਂਹ, ਹੱਥ, ਕੱਛ; ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ
ਅਗਲਾ ਭਾਗ; ਹਰਾਵਲ ਦਸਤਾ; ਉਹ ਫੌਜੀ
ਟੋਲਾ ਜੋ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸੇ ਮੱਦਦ ਲਈ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
جناحین **ਜਨਾਹੈਨ** : ਦੋਵੇਂ ਬਾਹੀਆਂ;
ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਲਸ਼ਕਰ।
جنازہ **ਜਨਾਜ਼ਾ, ਜਿਨਾਜ਼ਾ** : ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਲਾਸ਼
ਜੋ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਨੂੰ ਲਿਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
جنان **ਜਿਨਾਨ** : (ਜੰਨਤ **جنت** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਬਾਗ਼, ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ।
جنايت **ਜਿਨਾਯਤ** : ਗੁਨਾਹ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ
ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ; ਗੁਨਾਹ, ਭੁੱਲ, ਪਾਪ।
جنايات **ਜਿਨਾਯਾਤ** : (ਜਿਨਾਯਤ
جنايت ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਨਾਹ, ਪਾਪ।
جنب **ਜਨਬ** : ਪਾਸਾ, ਦਿਸ਼ਾ, ਪੱਖ, ਪੈਹਲੂ;

ਪੱਸਲੀ; ਕਿਨਾਰਾ, ਕੰਢਾ।
جنبان **ਜੁੰਬਾਨ** : ਹਿੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਹਿਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ।
جنبانیدن **ਜੁੰਬਾਨੀਦਨ** : ਹਿਲਾਉਣਾ।
جنبیدن **ਜੁੰਬੀਦਨ** : ਜੁੰਬਸ਼ ਕਰਨਾ, ਹਿੱਲਣਾ।
جنبش **ਜੁਬਿੰਸ਼** : ਹਿੱਲਣਾ ਜੁਲਣਾ, ਹਲਚਲ, ਹਿਲਜੁਲ।
جنت **ਜੰਨਤ** : ਬਾਗ਼; ਬਹਿਸ਼ਤ, ਸਵਰਗ, ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਬਾਗ਼।
جنگال **ਜੰਜਾਲ** : ਕੰਮ ਦੀ ਬੋਹਤਾਤ, ਖਲਜਗਣ; ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ; ਰੇਲ ਪੇਲ।
جند **ਜੁੰਦ** : ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ।
جندی **ਜੁੰਦੀ** : ਫੌਜੀ ਆਦਮੀ, ਸਿਪਾਹੀ।
جنس **ਜਿਨਸ** : ਕਿਸਮ, ਪਰਕਾਰ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।
جنس-الاجناس **ਜਿਨਸ-ਉਲ-ਅਜਨਾਸ**, **جنس-عالي** **ਜਿਨਸ-ਏ-ਆਲੀ** : ਸਾਰੀਆਂ ਜਿਨਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਰੇਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੋਹਰ ਹੈ।
جنس-وار **ਜਿਨਸਵਾਰ** : ਕਿਸਮਵਾਰ; ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਓਹ ਨਕਸ਼ਾ (ਸਾਰਨੀ) ਜੋ ਪਟਵਾਰੀ ਬੀਜੀਆਂ ਜਿਨਸਾਂ ਸਬੰਧੀ ਬਣਾ ਕੇ ਹਰ ਛਿਮਾਰੀ ਤੈਹਸੀਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।
جنسیت **ਜਿਨਸੀਯਤ** : ਇਕੋ ਜਿਨਸ ਦਾ ਹੋਣਾ; ਇਕ ਮੇਲ ਦੇ ਹੋਣਾ; ਯਕਸਾਨੀਅਤ।
جنگ **ਜੁੰਗ** : ਉਠ ਜੋ ਹਾਲੀ ਲੱਦਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਬੇੜੀ, ਜਹਾਜ਼; ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ; ਜੁਏ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਖਾਤਾ।
جنگ **ਜੰਗ** : ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ, ਜੁੱਧ।
جنگا **ਜੰਗਾ**, **جنگجو** **ਜੰਗਜੂ** : ਲੜਾਕਾ, ਲੜਨ ਮਰਨ ਵਾਲਾ, ਫੌਜੀ, ਸਿਪਾਹੀ।
جنگسود **ਜੰਗ** **جنگسود** : ਲੜਾਈ ਵਿਚ

ਹੰਦਿਆ ਵਰਤਿਆ।
جنگگاه **ਜੰਗਗਾਹ** : ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਰਣ-ਭੂਮੀ।
جنگی **ਜੰਗੀ** : ਜੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲੜਾਕਾ।
جنوب **ਜਨੂਬ** : ਦੱਖਣ; ਦੱਖਣ ਦੀ ਹਵਾ।
جنود **ਜਨੂਦ** : (ਜੁੰਦ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਫੌਜਾਂ, ਲਸ਼ਕਰ।
جنون **ਜਨੂਨ** : ਪਾਗਲਪਣ, ਦੀਵਾਨਗੀ; ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਗੁੱਸਾ, ਭੈ, ਖਬਤ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਧੁਨ।
جنونی **ਜਨੂਨੀ** : ਦੀਵਾਨਾ, ਪਾਗਲ, ਸੁਦਾਈ, ਖਬਤੀ।
جنه **ਜਿੰਨਾ** : ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ; ਭੂਤ ਪਰੇਤ; ਪਰੀਆਂ, ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਪਾਗਲਪਣ।
جنيبت **ਜਨੀਬਤ** : ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ ਜੋ ਅਮੀਰਾਂ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸੁਆਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਲਦਾ ਹੈ; ਪੈਹਲੂ, ਬਗਲ।
جنيبت کش **ਜਨੀਬਤਕਸ਼** : ਕੋਤਲ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
جنيب **ਜਨੈਬ** : ਬਗਦਾਦ ਦਾ ਇਕ ਕਾਮਲ ਵਲੀ ਤੇ ਸੂਫੀ ਆਰਿਫ ਜਿਸ ਦਾ 297 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ।
جو **ਜੋ** : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਜੋ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅੰਨ।
جواب **ਜੋ ਆਬ** : ਜਵਾਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਾਂਦਾ, ਜਵਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜੋ ਉਬਾਲ ਕੇ ਬੀਮਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
جو **ਜੂ** : ਪਾਣੀ ਦੀ ਨੈਹਰ; ਭਾਲਣ ਵਾਲਾ, ਦੁੰਡਣ ਵਾਲਾ।
جواب **ਜਵਾਬ** : ਗੱਲ ਦਾ ਉੱਤਰ; ਜੋੜਾ; ਨਜ਼ੀਰ; ਤਰਦੀਦ; ਬਦਲਾ; ਇਨਕਾਰ।
جواب-الاجواب **ਜਵਾਬ-ਉਲ-ਜਵਾਬ** : ਜਵਾਬ ਦਾ ਜਵਾਬ।
جواب-باصواب **ਜਵਾਬ-ਏ-ਬਾ-ਸਵਾਬ** : ਯੋਗ ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਉੱਤਰ।

ਜਵਾਬ ਟਰਕੀ ਬੇ ਟਰਕੀ
ਤੁਰਕੀ-ਬ-ਤੁਰਕੀ : ਸਖਤ ਗੱਲ ਦਾ ਸਖਤ ਜਵਾਬ; ਖਰੀ ਖਰੀ ਸੁਣਾਉਣਾ।
ਜਵਾਬ ਜਾਹਲਾਂ ਬਾਸ਼ਦ ਖਮੋਸ਼ੀ : ਜਵਾਬ-ਏ-ਜਾਹਿਲਾਂ ਬਾਸ਼ਦ ਖਮੋਸ਼ੀ : ਮੁਰਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਚੁਪ ਰੈਹਣਾ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ।
ਜਵਾਬ ਇਹ : ਜਿਸ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਜਵਾਬ ਸਵਾਲ : ਬੈਹਸ; ਵਾਰਤਾਲਾਪ; ਵਾਦ ਵਿਵਾਦ।
ਜਵਾਬ-ਏ-ਸਾਫ਼ੀ : ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ; ਤਸੱਲੀ-ਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ।
ਜਵਾਬ-ਏ-ਸਾਫ਼ : ਕੋਰਾ ਜਵਾਬ।
ਜਵਾਬ ਤਲਬ : ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਯੋਗ; ਰਸੀਦ ਦੇ ਕਾਬਲ; ਸੱਕੀ।
ਜਵਾਬ-ਏ-ਕਤਈ : ਅਸਲੋਂ ਨਾਂਗ।
ਜਵਾਬ ਨਦਾਰਦ : ਲਾਜਵਾਬ, ਅਦੁੱਤੀ; ਜਵਾਬ ਨਾ ਆਉਣਾ, ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣਾ।
ਜਵਾਬ ਜਿਵਾਰ, ਜੁਵਾਰ : ਗਵਾਂਢੀ ਹੋਣਾ; ਗਵਾਂਢ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਹੋਣਾ।
ਜਵਾਬ : ਬੈਹਤ ਡੂੰਘਾ ਪਾਣੀ; ਘਰ ਦਾ ਵੇਹੜਾ; ਘਰ ਦਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਚੌਗਿਰਦਾ; ਰਾਹਦਾਰੀ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ।
ਜਵਾਲ : (ਗਵਾਲ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਬੈਲੀ, ਬੇਰੀ; ਲੱਦਣ ਵਾਲੀ ਗੂਣ; ਗਠੜੀ।
ਜਵਾਲ-ਦੋਬ : ਬੇਰੀਆਂ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ।
ਜਵਾਨ : ਬਾਲਗ, ਗੱਭਰੂ, ਮੁਟਿਆਰ; ਤਾਜ਼ਾ, ਨਵਾਂ; ਨੌ-ਬਰ-ਨੌ; ਮਜ਼ਬੂਤ, ਤਾਕਤਵਰ; ਦਲੇਰ; ਬਹਾਦਰ।
ਜਵਾਨਾਨ : ਜਵਾਨ ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ।

ਜਵਾਨ-ਬਖ਼ਤ,
ਜਵਾਨ-ਦੋਲਤ : ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤ।
ਜਵਾਨ ਸਾਲ,
ਜਵਾਨਾ : ਨੌਜਵਾਨ।
ਜਵਾਨ-ਏ-ਸੰਗ-ਦੀਦਾ : ਤਜਰਬੇਕਾਰ।
ਜਵਾਨਮਰਦ : ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ; ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।
ਜਵਾਨਮਰਦੀ : ਸੁਰਮਤਾ; ਸਖੀਪੁਣਾ।
ਜਵਾਨਮਰਗ,
ਜਵਾਨਾ-ਮਰਗ : ਓਹ ਯੁਵਕ ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾਵੇ।
ਜਵਾਨੀ : ਗਭਰੂਪਣ; ਤਾਜ਼ਗੀ।
ਜਵਾਹਰ : (ਜ਼ੋਹਰ ਜ਼ੋਹਰ ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ) ਹਰ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।
ਜਵਾਹਰਾਤ : (ਜ਼ੋਹਰ ਜ਼ੋਹਰ ਦੇ ਬੈਹਵਚਨ ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ) ਹੀਰੇ।
ਜਵਾਹਰਖਾਨਾ : ਓਹ ਸ਼ਾਹੀ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇਸ਼ਾਖਾਨਾ।
ਜਵਾਹਰ-ਨਿਗਾਰ : ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰ ਜੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਜੜਾਉ।
ਜੋਬਾਲ : ਬੋਰੀ, ਬੈਲਾ, ਖੁਰਜੀ।
ਜੋ-ਬ-ਜੋ : ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ, ਜ਼ਰਾ-ਜ਼ਰਾ; ਭਾਗ ਤੇ ਕੁੱਲ; ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ।
ਜੋਤਰਾ : ਥੜ੍ਹਾ; ਮੁਨਾਰਾ।
ਜੋ ਜੋ : ਟੋਟਾ-ਟੋਟਾ।
ਜੋਜਾ : (ਚੁਜਾ) ਚੁਚਾ, ਮੁਰਗੀ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਜੋਖ : ਬਨਾਤ ਦਾ ਥਾਨ।
ਜੂਦ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਸਖਾਵਤ, ਫਰਾਖਦਿਲੀ; ਖੁਲ੍ਹਦਿਲੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ।
ਜੋਦਤ : ਖੂਬੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ; ਨੇਕੀ, ਚੰਗਿਆਈ, ਗੁਣ।
ਜੂਦੀ : ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ

ਤੁਫਾਨ ਪਿਛੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਠੈਹਰੀ ਸੀ।
جور **ਜੌਰ** : ਜ਼ੁਲਮ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ, ਵਧੀਕੀ, ਅਨਿਆਂ, ਸਖਤੀ।
جور و ستم : **ਜੌਰ-ਉ-ਸਿਤਮ** : ਅੱਤਿਆਚਾਰ, ਅਨਿਆਂ।
جوراب **ਜੌਰਾਬ** : ਜੁਰਾਬ, ਮੋਜ਼ਾ।
جوراب بند : **ਜੌਰਾਬ-ਬੰਦ** : ਜੁਰਾਬ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਤਸਮਾ, ਫੀਤਾ।
جورپيشه **ਜੌਰ-ਪੇਸ਼ਾ** : ਅੱਤਿਆਚਾਰੀ।
جوز **ਜੌਜ਼** : (ਗੋਜ਼ **گوز** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਅਖਰੌਟ; ਚਾਰੇ ਮਗਜ਼; ਹਰੇਕ ਗੋਲ ਫਲ; ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ।
جوزبرگنبد **ਜੌਜ਼ਬਰ ਗੁੰਬਦ** : ਫਜ਼ੂਲ ਕੰਮ।
جوزمندی **ਜੌਜ਼-ਏ-ਹਿੰਦੀ** : ਨਾਰੀਅਲ।
جوزا **ਜੌਜ਼ਾ** : ਬੱਕਰੀ, ਬੱਕਰਾ, ਚਿੱਟੀ ਕਮਰ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਬੱਕਰਾ; ਬਾਰਾਂ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੀਜਾ ਬੁਰਜ (ਗਰੈਹ) ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
جوزق **ਜੌਜ਼ਕ** : ਕਪਾਹ ਦਾ ਟੀਂਡਾ ਜੋ ਹਾਲੀ ਖਿੜਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹੁੰ ਦਾ ਗੋੜਾ, ਲੋਗੜ।
جوش **ਜੋਸ਼** : ਉਬਾਲ, ਵਲਵਲਾ, ਤੇਜ਼ੀ, ਗਰਮੀ; ਗਲਬਾ; ਜਜ਼ਬਾ; ਜਜ਼ਬਾਤ ਦਾ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋਣਾ; ਮਸਤੀ; ਹੇੜ; ਲੈਹਰ; ਗੁੱਸਾ; ਕੱਟੜਪੁਣਾ; ਸ਼ੌਕ।
جوش و خروش **ਜੋਸ਼-ਉ-ਖਰੋਸ਼** : ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰੇਮ ਦਾ ਭਾਵ; ਗੁੱਸਾ; ਕੜਕ; ਰੌਲਾ ਰੱਪਾ।
جوشانده **ਜੋਸ਼ਾਂਦਾ** : ਕਾੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਾੜਾ, ਜੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਉਬਾਲਿਆ ਹੋਇਆ।
جوشن **ਜੋਸ਼ਨ**, **جوشن** **ਜੁਸ਼ਨ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜੰਗੀ ਲਿਬਾਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸੰਗਲੀਆਂ ਤੇ ਕੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜ਼ਰਾ ਬਕਤਰ, ਸੰਜੇਅ।

جوع **ਜੁਅ** : ਭੁੱਖ।
جوع الكلب **ਜੁਅ-ਅਲ-ਕਲਬ** : ਕੁੱਤੇ ਜੇਹੀ ਭੁੱਖ; ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਚਾਹੇ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਜਾਵੇ ਭੁੱਖ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ।
جوع **ਜੌਅ** : ਪੰਜਾਲੀ, ਜੁਲਾ।
جوفروش گندم نما **ਜੌ-ਫਰੋਸ਼** **ਗੰਦਮ ਨੁਮਾ** : ਕਣਕ ਵਿਖਾ ਕੇ ਜੌ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ; ਬੇਈਮਾਨ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।
جوق **ਜੌਕ**, **جوق** **ਜੁਕ** : ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ, ਭੀੜ, ਟੋਲਾ, ਗਰੋਹ, ਝੁੰਡ।
جوق جوق **ਜੌਕ ਜੌਕ**, **جوق جوق** **ਜੁਕ ਦਰ ਜੌਕ** : ਫੌਜਾਂ ਤੇ ਫੌਜਾਂ, ਲਸ਼ਕਰਾਂ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ, ਟੋਲਿਆਂ ਦੇ ਟੋਲੇ, ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ।
جوغندم **ਜੌ-ਗੰਦਮ** : ਕਰੜ-ਬਰੜੀ ਦਾੜੀ, ਓਹ ਦਾੜੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਾਲੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲ ਹੋਣ।
جولان **ਜੌਲਾਨ** : ਉਛਲਣਾ, ਕੁੱਦਣਾ, ਦੌੜਨਾ, ਘੋੜਾ ਦੜਾਉਣਾ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਦੌੜ, ਫੇਰਨਾ।
جولانگاه **ਜੌਲਾਨਗਾਹ** : ਘੁੜ-ਦੌੜ ਦਾ ਮੈਦਾਨ; ਨਖਾਸ।
جولانگري **ਜੌਲਾਨਗਰੀ** : ਦੌੜਨਾ, ਘੋੜਾ ਫੇਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
جولانی **ਜੌਲਾਨੀ** : ਘੋੜਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਤੇਜ਼ੀ, ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ, ਚੁਸਤੀ, ਫੁਰਤੀ।
جولاه, **جولاه**, **جولاه** **ਜੁਲਾਹ**, **جولاه** : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਲਾਹਾ; ਮੱਕੜੀ।
جولق **ਜੌਲਕ**, **جولق** **ਜੌਲਕ** : ਕੰਬਲ, ਝੁਰਾ; ਮੋਟੀ ਤੇ ਸਖਤ ਪਸ਼ਮ ਦਾ ਕੰਬਲ ਜੋ ਦਰਵੇਸ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
جولقي **ਜੌਲਕੀ**, **جولقي** **ਜੌਲਕੀ** : ਕੰਬਲ ਪੋਸ਼; ਕਲੰਦਰ, ਦਰਵੇਸ਼, ਸੂਫੀ।
جون **ਜੌਨ** : (ਹਿੰਦੀ 'ਜਮਨ' ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਜਮਨਾ ਨਦੀ।

ਜੁਹਰ ਜੋਹਰ : ('ਗੋਹਰ' ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਮੋਤੀ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ; ਸਤ, ਨਚੋੜ, ਅਸਲ, ਤੱਤ।

ਜੁਹਰ-ਏ-ਅਵਲ : ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰਾਈਲ; ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ; ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦਾ ਨੂਰ; ਕਲਮ; ਬੁੱਧੀ, ਮੱਤ।

ਜੁਹਰ-ਫਰੋਸ਼ : ਨਬੀ, ਵਲੀ; ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦਾ ਕਵੀ।

ਜੁਹਰੀ : ਜਵਾਹਰਾਤ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਫਿਰਕਾ; ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਉਪਨਾਮ; ਜੋਹਰ ਦਾ ਮਾਲਕ।

ਜੁਹ : ਨਦੀ, ਨੈਹਰ।

ਜੁਹ-ਏ-ਬਾਰ : ਨੈਹਰ ਦਾ ਕੰਢਾ; ਵੱਡੀ ਨੈਹਰ; ਉਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਕਈ ਨੈਹਰਾਂ ਆ ਕੇ ਰਲਣ।

ਜੁਹ-ਏ-ਸ਼ੀਰ : ਦੁੱਧ ਦੀ ਨੈਹਰ; ਉਹ ਨੈਹਰ ਜੋ ਫਰਹਾਦ ਨੇ ਸ਼ੀਰੀ ਦੇ ਕੈਹਣ ਤੇ ਬੇਸਤੂਨ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਸ਼ੀਰੀ ਦੇ ਮੋਹਲ ਤਕ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

ਜੁਹਾ/ਜੁਯਾ : ਭਾਲਣ ਵਾਲਾ, ਭਾਲਦਾ ਹੋਇਆ।

ਜਵੀਨ : ਜੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜੋ ਦੀ, ਜੋ ਤੋ ਬਣੀ ਹੋਈ।

ਜਿਹਾਤ : (ਜਿਹਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਸੇ, ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ; ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ।

ਜਿਹਾਤ-ਸ਼ਿਸ਼ : ਜਿਹਾਤ

ਜਿਹਾਤ-ਏ-ਸ਼ਿੱਤਾ/ਸ਼ਸ਼ : ਛੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ; (ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ, ਉੱਪਰ, ਹੇਠਾਂ)।

ਜਿਹਾਦ : ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਜਤਨ; ਧਰਮ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣਾ; ਇਸਲਾਮ ਲਈ ਜੰਗ; ਹੱਕ ਦੇ ਲਈ ਜੰਗ।

ਜਿਹਾਦ-ਏ-ਅਸਗਰ : ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾਦ।

ਜਿਹਾਦ-ਏ-ਅਕਬਰ : ਵੱਡਾ ਜਿਹਾਦ; ਮਨ ਤੇ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ; ਸਾਧਨਾ, ਬੰਦਗੀ।

ਜਹਾਜ਼ : ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ; ਬੋਹਤ ਵੱਡੀ

ਕਿਸਤੀ ਜੋ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਚਲਦੀ ਹੈ; ਜੋ ਚੀਜ਼ ਉਠ ਉਤੇ ਲੱਦੀ ਹੋਵੇ; ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ; ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਕਫ਼ਨ, ਦਾਜ, ਜਹੇਜ਼ ਆਦਿ।

ਜਹਾਜ਼ ਖਾਨਾ : ਘਰ ਦਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਮਰਾ।

ਜਹਾਲ : (ਜਾਹਿਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਨਪੜ੍ਹ, ਮੂਰਖ; ਉੱਜੜ।

ਜਹਾਲਤ : ਅਵਿਦਿਆ; ਨਦਾਨੀ, ਬੇਵਕੂਫੀ, ਮੂਰਖਤਾ।

ਜਹਾਨ : ਸੰਸਾਰ; ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ।

ਜਹਾਨ-ਆਰਾ : ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਰੱਬ, ਖੁਦਾ; ਇਕ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

ਜਹਾਨ-ਬੀਨ : ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ; ਸੈਲਾਨੀ; ਬੇਟਾ; ਅੱਖ।

ਜਹਾਨ-ਪਨਾਹ : ਜਹਾਨ ਦੀ ਪਨਾਹ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ।

ਜਹਾਨ-ਤਾਬ : ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੂਰਜ।

ਜਹਾਨ-ਦਾਰ, ਜਹਾਨ-ਦਾਵਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਜਹਾਨ-ਦਰ-ਜਹਾਨ : ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।

ਜਹਾਨ-ਦੀਦਾ : ਤਜਰਬੇਕਾਰ; ਸੈਲਾਨੀ।

ਜਹਾਨ-ਸਾਲਾਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਜਹਾਨ-ਸੋਜ਼ : ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਜ਼ਾਲਮ।

ਜਹਾਨ-ਕੁਸ਼ਾ : ਮੁਲਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਜੇਤਾ; ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਜਹਾਨ-ਗਰਦ, ਜਹਾਨ-ਨਵਰਦ :

ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੈਲਾਨੀ।

جهان گیر : ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂਰੁੱਦੀਨ ਦਾ ਲਕਬ ਜੋ ਅਕਬਰ ਦਾ ਬੇਟਾ ਤੇ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦਾ ਬਾਪ ਸੀ, ਨੂਰਜਹਾਂ ਉਸੇ ਦੀ ਹੀ ਮਲਕਾ ਸੀ; ਜਹਾਂਗੀਰ ਦਾ ਮਕਬਰਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਮੌਤ ੧੦੩੬ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਈ।

جهت : ਤਰਫ਼, ਪਾਸਾ, ਦਿਸ਼ਾ; ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ; ਲਈ, ਵਾਸਤੇ।

جهت : ਕੋਸ਼ਸ਼, ਜਤਨ; ਨੱਠ-ਭੱਜ; ਤਾਕਤ; ਮਸ਼ੱਕਤ; ਰੰਜ, ਦੁੱਖ।

جهلم : ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਵੈਰੀ ਨਾਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਚਨਾਬ ਨਦੀ ਵਿਚ ਰਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਇਸ ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਸਥਿੱਤ ਹੈ।

جهود : ('ਯਹੂਦ' ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੀ ਉੱਮਤ।

جهیز : ('ਜਹਾਜ਼' ਦਾ ਇਮਾਲਾ ਰੂਪ ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਅਲਿਫ਼' 'ਯੇ' ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾਜ; ਦਹੇਜ਼; ਓਹ ਸਮਾਨ ਜੋ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਕਫ਼ਨ ਦਾ ਸਮਾਨ; ਜੁਏ ਵਿਚ ਲਾਈ ਰਕਮ।

جیب : ਗਲਮਾ, ਸੀਨਾ, ਛਾਤੀ, ਦਿਲ; ਬੋਝਾ, ਖੀਸਾ।

جیبہ : ਜੀਬਾ : ਚੌਰਾ ਬਕਤਰ, ਸੰਜੋਅ।

جیبہ خانہ : ਜੀਬਾ-ਖਾਨਾ : ਸੰਜੋਅਖਾਨਾ।

جیحون/جیحون : ਜੇਹੂਨ/ਜੇਹੂੰ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਝੀਲ ਅਰਾਲ ਵਿਚ ਜਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

جیرہ : ਜੀਰਾ : ਭੋਜਨ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ ਜੋ ਫ਼ੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

جیرہ خوار : ਜੀਰਾ-ਖ਼ਾਰ : ਰੋਜ਼ੀਨਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।

جیش : ਜੈਸ਼ : ਲਸ਼ਕਰ, ਫੌਜ, ਦਲ; ਹਾਂਡੀ ਦਾ ਉੱਬਲਣਾ, ਦਿਲ ਦਾ ਉਬਾਲ।

جیوش : ਜ਼ੈਸ਼ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ।

جیغہ : ਜੀਗਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜਿਗਾ" ਹੈ। ਇਕ ਜੜਾਉ ਜੇਵਰ ਜੋ ਪਗੜੀ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।

جیل : ਜੀਲ, جیلان : ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ; ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ; ਫ਼ੌਜ।

جیم : ਜੀਮ : ਸੰਸਾਰ, ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਅੱਖਰ; ਸੰਭੋਗ ਦਾ ਸ਼ੁਕੀਨ ਉੱਠ।

੮(ਚੇ)

੮ ਚੇ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਸਤਵਾਂ ਹਰਫ਼ (ਅਖਰ), ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਵੀ ਜੀਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਰਥਾਤ ਭਿੰਨ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਅੱਖਰ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਮ-ਏ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

੮ ਚਾ : ਉਬਾਲ ਕੇ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ, ਚਾਹ।

੮ ਚਾਬੁਕ : ਚੁਸਤ, ਚਲਾਕ, ਫੁਰਤੀਲਾ, ਤੇਜ਼; ਕੋਰੜਾ।

੮ ਚਾਬੁਕ-ਖ਼ਿਰਾਮ : ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ।

੮ ਚਾਬੁਕ-ਦਸਤ : ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੁਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਫੁਰਤੀਲਾ, ਚਲਾਕ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ।

੮ ਚਾਬੁਕ-ਰਕਾਬ/ਰਕੇਬ

੮ ਚਾਬੁਕ-ਇਨਾਨ : ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਘੋੜ-ਸਵਾਰ, ਤੇਜ਼ ਸਵਾਰ; ਤਿੱਖਾ ਘੋੜਾ।

੮ ਚਾਬੁਕ-ਸਵਾਰ : ਘੋੜਾ ਫੇਰਨ ਤੇ ਸਿਧਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਘੋੜੇ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਸਵਾਰ; ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਸੈਂਦਾਗਰ।

੮ ਚਾਬੁਕੀ : ਚੁਸਤੀ, ਚਲਾਕੀ; ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਘੋੜਾ।

੮ ਚਾਪ : ਛਾਪ, ਛਾਪਾ।

੮ ਚਾਪ ਕਰਦਨ : ਛਾਪਣਾ, ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ।

੮ ਚਾਪਾਤੀ : ਚਪਾਤੀ, ਰੋਟੀ, ਤਵੇ ਦੀ ਪਤਲੀ ਰੋਟੀ, ਫੁਲਕਾ।

੮ ਚਾਪਾਰ : ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਡਾਕ;

ਡਾਕੀਆ, ਹਰਕਾਰਾ।

੮ ਚਾਪਾਰ-ਖ਼ਾਨਾ : ਡਾਕਖ਼ਾਨਾ।

੮ ਚਾਪਖ਼ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੈਲੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬੇਦੋਬਾ ਸ਼ੈਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

੮ ਚਾਪਲੂਸ : ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ, ਝੋਲੀ ਚੁੱਕ।

੮ ਚਾਪਲੂਸੀ : ਝੋਲੀ ਚੁੱਕਣਾ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਬੇਜਾ, ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ।

੮ ਚਾਪਾ : ਲੱਕੜ ਦਾ ਠੇਕਾ ਜਾਂ ਠੱਪਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਲ ਬੂਟੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਛਾਪਾ।

੮ ਚਾਤੂ : ਗੰਭੀਰ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ (ਕਾਤਲਾਂ ਆਦਿ) ਨੂੰ ਫਾਹੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ, ਫਾਂਸੀ, ਫਾਹਾ।

੮ ਚਾਚ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਤਾਸ਼ਕੰਦ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੀਆਂ ਕਮਾਣਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ; ਸ਼ੈਹਰ ਕਾਸ਼ਗਰ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ; ਸਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅੰਨ ਦਾ ਢੇਰ।

੮ ਚਾਚੀ : 'ਚਾਚ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਚਾਚ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਚਾਚ ਦੀ ਕਮਾਣ; ਮੁਨਾਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਢੰਡੋਰਚੀ।

੮ ਚਾਚਲਾਹ : ਚੰਮ ਦੀ ਜੁਤੀ।

੮ ਚਾਦਰ : ਕਿਸੇ ਧਾਤ ਦੇ ਲੰਮੇ ਚੌੜੇ ਤੇ ਪਤਲੇ ਪਤਰੇ; ਦੁਪੱਟਾ, ਸ਼ਾਲ; ਪਲੰਗ ਤੇ ਵਿਛਾਉਣਾ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਚਾਦਰਾਂ; ਚਾਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਵਿਚ ਪਰੋਏ ਫੁੱਲ ਜੋ ਕਬਰ 'ਤੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਜੋ ਹਾਜ਼ੀ ਲੋਕ ਹੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ।

ਚਾਰਾਹਰਾਮ ਚਾਦਰ-ਏ-ਇਹਰਾਮ :
ਬਰਫ, ਤੁਖਾਰ।

ਚਾਰ ਚਾਦਰ : ਬੁਰਕਾ; ਤੰਬੂ, ਸ਼ੇਮਾ।

ਚਾਰਪੋਸ਼ ਚਾਦਰਪੋਸ਼

ਕਲੰਦਰ, ਚਾਰਪੋਸ਼ ਕਲੰਦਰ

ਏ-ਕਲੰਦਰੀ : ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ੇਮਾ।

ਚਾਰਤਰਮਾ ਚਾਦਰ-ਏ-ਤਰਮਾ :
ਸੰਜਾਫਦਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ੇਮਾ।

ਚਾਰਤਰਨ ਚਾਦਰ ਬਦਨ : ਤੰਬੂ
ਗੱਡਣਾ।

ਚਾਰਨਸ਼ੀਨ ਚਾਦਰ-ਨਸ਼ੀਨ :
ਰੇਤ-ਥਲ ਵਿਚ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ
ਲੋਕ।

ਚਾਰ ਚਾਰ : (ਚਾਰਾ ਚਾਰੇ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
ਰੂਪ) ਇਲਾਜ, ਚਾਰਾ, ਹੀਲਾ, ਉਪਾ।

ਚਾਰ ਚਾਰ : (ਚਹਾਰ ਚਾਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
ਰੂਪ) ਚਾਰ (੪)।

ਚਾਰਾਹਰਾਮ ਚਾਰ ਆਖਰ, ਚਾਰਾਹਰਾਮ

ਚਾਰ ਅਜਸਾਦ, ਚਾਰਾਰਕਾਨ

ਅਰਕਾਨ, ਚਾਰਾਰਕਾਨ

ਚਾਰ ਉਸਤਾਦ, ਚਾਰ

ਚਾਰ ਬੰਦ : ਚਾਰ ਤੱਤ, ਮਿੱਟੀ,

ਹਵਾ, ਪਾਣੀ ਤੇ ਅੱਗ।

ਚਾਰਾਹਰਾਮ ਚਾਰ ਅਬਰੂ : ਸਿਰ, ਦਾੜ੍ਹੀ,
ਮੁੱਛਾਂ ਤੇ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਦੇ ਵਾਲ; ਅਲੂਆਂ
ਮਸ਼ੂਕ।

ਚਾਰਬਾਲਸ਼ ਚਾਰ ਬਾਲਸ਼

ਚਾਰ ਬਾਲਸ਼ਤ : ਗਾਉ ਤਕੀਆ;

ਮਸਨਦ; ਸ਼ਾਹੀ ਤਖਤ; ਚਾਰ ਤੱਤ; ਸੰਸਾਰ।

ਚਾਰਬਰਗ ਚਾਰ ਬਰਗ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਫੁੱਲ; ਪਹਾੜੀ ਪੋਸਤ।

ਚਾਰਬਰਗ ਚਾਰ ਬਰਗ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਘਾਹ।

ਚਾਰਬਾਗ ਚਾਰ ਬਾਗ : ਓਹ ਸ਼ਾਲੀ ਰੁਮਾਲ
ਜਿਸ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਂ ਕੋਣਿਆਂ ਤੇ ਚਾਰ ਰੰਗ ਦੇ ਫੁੱਲ
ਕੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਓਹ ਬਾਗ ਜੋ ਬਾਬਰ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਗਰਾ ਵਿਖੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ;
ਓਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਵਿਚ ਅਦੁੱਤੀ ਸੀ,

ਹੁਣ ਓਹ ਮਿੱਟ ਚੁਕਾ ਹੈ।

ਚਾਰਪਾ ਚਾਰਪਾਏ, ਚਾਰਪਾਯਾ
: ਚਾਰ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਚੁਪਾਇਆ, ਜਾਨਵਰ,
ਪਸ਼ੂ।

ਚਾਰਪਹਿਲੂ ਚਾਰਪਹਿਲੂ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
ਚੰਗੀ ਅੰਜੀਰ।

ਚਾਰਤਾਰ ਚਾਰਤਾਰ, ਚਾਰਤਾਰ
ਚਾਰਤਾਰ : ਚਾਰ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲਾ
ਰਬਾਬ ਜਾਂ ਤੰਬੂਰਾ; ਸੰਸਾਰ, ਚਾਰ ਤੱਤ।

ਚਾਰਤਕਬੀਰ ਚਾਰਤਕਬੀਰ ਬਦਨ,
ਚਾਰਤਕਬੀਰ ਚਾਰਤਕਬੀਰ
ਕਰਦਨ, ਚਾਰਤਕਬੀਰ
ਤਕਬੀਰ ਗੁਫਤਨ : ਸਬੰਧ ਤੋੜਨਾ, ਸਭ ਕੁਝ
ਛੱਡ ਦੇਣਾ; ਜਨਾਜ਼ੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ।

ਚਾਰਜਾਮਾ ਚਾਰਜਾਮਾ, ਚਾਰ

ਜੁਲ : ਬਨਾਤ ਜਾਂ ਮਖਮਲ ਦਾ ਝੁੱਲ ਜੋ ਸਜਾਵਟ
ਲਈ ਘੋੜੇ ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਕਾਠੀ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੱਕੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕੇਵਲ ਤੈਹਮਤ
ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਨੰਗਾ ਹੋਵੇ।

ਚਾਰਜੋਹਰ ਚਾਰਜੋਹਰ : ਚਾਰ ਤੱਤ, ਮਿੱਟੀ,
ਹਵਾ, ਅੱਗ ਤੇ ਪਾਣੀ।

ਚਾਰਜੋਹਰ ਚਾਰਜੋਹਰ

ਬਹਿਸ਼ਤੀ : ਪਾਣੀ, ਦੁੱਧ, ਸ਼ੈਹਦ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ

ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਨੈਹਰਾਂ ਜੋ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿਚ
ਹੋਣਗੀਆਂ; ਜੇਹੂੰ, ਸੇਹੂੰ, ਨੀਲ ਤੇ ਫਰਾਤ-ਚਾਰ
ਪਰਸਿੱਧ ਨਦੀਆਂ।

ਚਾਰਚਾਰ ਚਾਰਚਾਰ : ਟਾਕਰਾ; ਅੱਖਾਂ ਚਾਰ
ਹੋਣਾ; ਬਰਾਬਰੀ।

ਚਾਰਚਸ਼ਮ ਚਾਰਚਸ਼ਮ : ਉਡੀਕਵਾਨ,
ਉਤਸੁਕ; ਬੇਵਫਾ; ਬੇਲਿਹਾਜ਼ਾ; ਤੇਤਾਚਸ਼ਮ;
ਓਹ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ
ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਕਰਕੇ ਕੁੱਤਾ।

ਚਾਰਚੋਬ ਚਾਰਚੋਬ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀਆਂ
ਚਾਰ ਲੱਕੜੀਆਂ, ਚੌਖਟ।

ਚਾਰਹਦ ਚਾਰਹਦ : ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ,
ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ।

چارخانه **چار خانہ** : ਓਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ਚਾਰ ਚਾਰ ਖਾਨੇ ਬਣਦੇ ਹੋਣ, ਡੱਬੀਦਾਰ ਕੱਪੜਾ।

چار دانگ **ਚਾਰ ਦਾਗ** : ਦੀਨਾਰ ਛੇ ਦਾਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚਾਰ ਦਾਗ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਦੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਛੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਰ, ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ; ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜੇਹੀ ਸ਼ੈ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋਵੇ; ਕੁੱਲ।

چار دہ **ਚਾਰ-ਦਹ** : ਚਾਰ ਤੇ ਦਸ, ਚੌਦਾਂ (੧੪)।

چار دیوار **ਚਾਰ ਦੀਵਾਰ** : ਮਕਾਨ, ਘਰ; ਚਾਰ ਹੱਦਾਂ; ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ; ਕਿਸੇ ਰਕਬੇ ਜਾਂ ਇਹਾਤੇ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ।

چار دیواری **ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ** : ਇਹਾਤਾ, ਘੇਰਾ ਫ਼ਸੀਲ, ਚੌਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਦੀਵਾਰ, ਵਲਗਣ।

چار سوق **ਚਾਰ ਸੂਕ** : ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ; ਚੌਰਾਹਾ; ਚੌਕ; ਬਜ਼ਾਰ; ਉਡੀਕਵਾਨ, ਉਤਸੁਕ।

چارشانہ **ਚਾਰ ਸ਼ਾਨਾ** : ਮੋਟੇ ਜਿਸਮ ਦਾ, ਹੱਟਾ-ਕੱਟਾ, ਮੋਟਾ-ਤਾਜ਼ਾ; ਬੇਡੌਲ; ਅਧੂਰਾ।

چارشنبه **ਚਾਰਸ਼ੰਬਾ** : ਬੁੱਧਵਾਰ।

چار ضرب **ਚਾਰ ਝਰਬ** : ਚੌਤਾਲਾ ਨਾਚ, ਚਾਰ ਤਾਲ ਜੋ ਤਬਲਾ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਇਕ ਤਾਲ ਹੈ; ਸੂਫੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਸੁਗਲ ਦਾ ਨਾਮ; ਸਿਰ, ਦਾੜ੍ਹੀ, ਮੁਛਾਂ ਤੇ ਭਰਵੱਟੇ ਮੁਨਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਹੈ।

چار طاق **ਚਾਰ ਤਾਕ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖੈਮਾ; ਰਸੋਈ ਦਾ ਖੈਮਾ; ਚਾਰ ਤੱਤ।

چار طاقی **ਚਾਰ ਤਾਕੀ** : ਚਾਰ ਕਲੀਆਂ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ।

چار طبع **ਚਾਰ ਤਬਅ** : ਗਰਮੀ, ਸਰਦੀ, ਖੁਸ਼ਕੀ ਅਤੇ ਤਰੀ।

چار طوفان **ਚਾਰ ਤੂਫਾਨ** : ਚਾਰ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਾਰ ਸਖਤ ਤੂਫਾਨ ਆਏ ਅਰਥਾਤ ਨੂਹ ਦੀ ਕੌਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ; ਲੂਤ ਦੀ

ਕੌਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅੱਗ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ; ਹੂਦ ਦੀ ਕੌਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਆਈ; ਸਾਲਿਹ ਦੀ ਕੌਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ; ਜ਼ੁਲਮ, ਹਿਰਸ; ਜਹਾਲਤ 'ਤੇ ਨਾਮਰਦੀ ਵੀ ਚਾਰ ਤੂਫਾਨ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ।

چار عنصر **ਚਾਰ ਉਨਸੁਰ** : ਚਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਾਹਰੀ ਸੂਰਤ ਪਰਗਟ ਹੋਈ; ਚਾਰ ਤੱਤ-ਅੱਗ, ਪਾਣੀ, ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਹਵਾ।

چارقد **ਚਾਰ ਕਦ** : ਚਾਦਰ, ਰੁਮਾਲ।

چار قلم **ਚਾਰ ਕਲਮ** : ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪੈਰ।

چارکاسه **ਚਾਰ ਕਾਸਾ** : ਤੇਜ਼ ਘੋੜਾ।

چار گام **ਚਾਰ ਗਾਮ**, **چار گامہ** **ਚਾਰ ਗਾਮਾ** : ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਘੋੜਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਤਖਤ; ਜਨਾਜ਼ੇ ਦਾ ਤਾਬੂਤ।

چارلنگر **ਚਾਰ ਲੰਗਰ** : ਚਾਰ ਲੰਗਰਾਂ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਕਿਸ਼ਤੀ।

چارمنہب **ਚਾਰ ਮਜ਼ਹਬ** : ਚਾਰ ਅਸਮਾਨੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਧਰਮ, ਜ਼ਬੂਰ ਤੇ ਤੌਰੇਤ (ਯਹੂਦੀਆਂ), ਅੰਜੀਲ (ਈਸਾਈਆਂ) ਤੇ ਕੁਰਾਨ (ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ) ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਧਰਮ।

چار مرغ خلیل **ਚਾਰ ਮੁਰਗ-ਏ-ਖਲੀਲ** : ਕਬੂਤਰ, ਮੋਰ, ਮੁਰਗਾ, ਤੇ ਕਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੇ ਜ਼ਿਬ੍ਹਾ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਰੋਜ਼ਾ ਰੋਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੇ ਜਦ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਓਹ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਚਿੰਦਾ ਹੋ ਗਏ।

چارمغز **ਚਾਰ ਮਗ਼ਜ਼** : ਤਬੀਬਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮਗ਼ਜ਼ ਖਰਬੂਜ਼ਾ, ਮਗ਼ਜ਼, ਤਰਬੂਜ਼, ਮਗ਼ਜ਼ ਖੀਰਾ ਤੇ ਮਗ਼ਜ਼ ਕੱਦੂ।

چارم کتاب **ਚਾਰਮ ਕਿਤਾਬ** : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼।

چارمنزل **ਚਾਰ ਮਨਜ਼ਿਲ** : ਸੂਫੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਮੰਨਜ਼ਲਾਂ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਤਰੀਕਤ; ਮਅਰਿਫ਼ਤ; (ਮਾਰੂਫ਼ਤ) ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ।

ਚਾਲਿਸਗਰ : ਮਟਕ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਜੇਧਾ; ਆਕਰਮਣਕਾਰੀ; ਸੰਤੋਹੀ; ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

چالیک چالیک : گُولی ڈنڈے ਦੀ پراسیّہ
 خُਡ۔

چام چام : ناچ نਖرے ਵਾਲੀ چال,
 ਮਟਕਦਾਰ ਤੌਰ; ਪਹਾੜੀ ਘਾਟੀ; ਢੰਗ।

ਚਾਮੂਸ਼ ਚਾਮੂਸ਼ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਜੁੱਤੀ।

ਚਾਮਾ ਚਾਮਾ : ਸ਼ੇਅਰ, ਕਵਿਤਾ, ਗਜ਼ਲ।

ਚਾਮਾ ਗੋ ਚਾਮਾ ਗੋ : ਸ਼ਾਇਰ, ਕਵੀ,
 ਗਜ਼ਲਗੋ; ਲੈ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।

ਚਾਮੀਦਨ ਚਾਮੀਦਨ : ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨਾ,
 ਮੂਤਣਾ।

ਚਾਮੀਨ ਚਾਮੀਨ : ਪਾਖਾਨਾ, ਟੱਟੀ, ਮੂਤਰ,
 ਪਿਸ਼ਾਬ।

ਚਾਨਾ ਚਾਨਾ : ਠੋਡੀ ਦੀ ਹੱਡੀ, ਠੋਡੀ; ਇਕ
 ਰੋਟੀ ਦਾ ਪੇੜਾ; ਗੱਲ ਬਾਤ।

ਚਾਉਸ਼ ਚਾਉਸ਼ : ਕਾਫ਼ਲੇ ਦਾ ਨੱਕਾਰਚੀ,
 ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਨੱਕਾਰਚੀ, ਚੋਬਦਾਰ।

ਚਾਵਲੀ ਚਾਵਲੀ : ਛੱਜ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਖੂਹ, ਖੱਡ, ਬਾਉਲੀ; ਖੱਡਾ, ਟੋਆ।

ਚਾਹ-ਏ-ਬਾਬਲ ਚਾਹ-ਏ-ਬਾਬਲ : ਸ਼ੈਹਰ
 ਬਾਬਲ ਦਾ ਖੂਹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਫਰਿਸ਼ਤੇ
 ਹਾਰੁਤ ਤੇ ਮਾਰੁਤ ਕੈਦ ਹਨ।

ਚਾਹ-ਏ-ਬਨਖ਼, ਚਾਹ-ਏ-ਬਨਖ਼,
ਚਾਹ-ਏ-ਬਨਖ਼ਦਾਨ : ਚਾਹ-ਏ-ਬਨਖ਼,
 ਚਾਹ-ਏ-ਬਨਖ਼ਦਾਨ : ਠੋਡੀ ਦਾ ਟੋਆ, ਠੋਡੀ ਹੇਠਲਾ ਡੂੰਘਾ।

ਚਾਹਕਨ ਚਾਹਕਨ : ਚਾਹਕਨ ਰਾਜਾ ਚਾਹਕਨ
 ਰਾ ਚਾਹ ਦਰ ਪੇਸ਼ : ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੂਹ ਪੁੱਟਣ
 ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗਣ ਲਈ ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਖੂਹ
 ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਕਰੇਗੇ ਓਹੋ ਜੇਹਾ
 ਭਰੇਗੇ, ਬਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਬੁਰਾਈ ਦਾ
 ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਾਹਕਨ ਚਾਹਕਨ : ਚਾਹਕਨ ਰਾਜਾ ਚਾਹਕਨ
 ਰਾ ਚਾਹ ਦਰ ਪੇਸ਼ : ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੂਹ ਪੁੱਟਣ
 ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗਣ ਲਈ ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਖੂਹ
 ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਕਰੇਗੇ ਓਹੋ ਜੇਹਾ
 ਭਰੇਗੇ, ਬਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਬੁਰਾਈ ਦਾ
 ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਾਹਕਨ ਚਾਹਕਨ : ਚਾਹਕਨ ਰਾਜਾ ਚਾਹਕਨ
 ਰਾ ਚਾਹ ਦਰ ਪੇਸ਼ : ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੂਹ ਪੁੱਟਣ
 ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗਣ ਲਈ ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਖੂਹ
 ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਕਰੇਗੇ ਓਹੋ ਜੇਹਾ
 ਭਰੇਗੇ, ਬਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਬੁਰਾਈ ਦਾ
 ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਾਹਕਨ ਚਾਹਕਨ : ਚਾਹਕਨ ਰਾਜਾ ਚਾਹਕਨ
 ਰਾ ਚਾਹ ਦਰ ਪੇਸ਼ : ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੂਹ ਪੁੱਟਣ
 ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗਣ ਲਈ ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਖੂਹ
 ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਕਰੇਗੇ ਓਹੋ ਜੇਹਾ
 ਭਰੇਗੇ, ਬਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਬੁਰਾਈ ਦਾ
 ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਾਹਕਨ ਚਾਹਕਨ : ਚਾਹਕਨ ਰਾਜਾ ਚਾਹਕਨ
 ਰਾ ਚਾਹ ਦਰ ਪੇਸ਼ : ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੂਹ ਪੁੱਟਣ
 ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗਣ ਲਈ ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਖੂਹ
 ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਕਰੇਗੇ ਓਹੋ ਜੇਹਾ
 ਭਰੇਗੇ, ਬਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਬੁਰਾਈ ਦਾ
 ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਾਰ ਫਰਸੰਗ ਤਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਚਾਹਾ ਚਾਹਾ : ਖੂਹ ਵਰਗਾ ਡੂੰਘਾ ਟੋਆ,
 ਖੱਡ।

ਚਾਹੀ ਚਾਹੀ : ਖੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਓਹ
 ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ।

ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਸੁਫ਼, ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਸੁਫ਼,
ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਸੁਫ਼ : ਆਂਕੜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੂਹ
 ਵਿਚੋਂ ਡਿਗੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
 ਕੁੰਡਾ; ਓਹ ਖੂਹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਉਸ
 ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਸੁਫ਼ : ਆਂਕੜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੂਹ
 ਵਿਚੋਂ ਡਿਗੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
 ਕੁੰਡਾ; ਓਹ ਖੂਹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਉਸ
 ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਸੁਫ਼ : ਆਂਕੜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੂਹ
 ਵਿਚੋਂ ਡਿਗੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
 ਕੁੰਡਾ; ਓਹ ਖੂਹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਉਸ
 ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

ਚਾਹ ਚਾਹ : ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਬਾਲ
 ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਚਾਹ।

چران چرآن : چرآواہا، آاسجی، واری۔

چرب چرب : ڈارو، ڈارو ہوتا، مہتا، جس
دے ستریر ویر بےہتی چربی ہوتے۔

چرب دست چرب دست : چلاک؛
دستکار، کاریگر؛ کلاکار؛
اکلامت؛ بویمان؛ چور، بےبکتر۔

چرب گو، چرب زبان، چرب
چرب گو : میٹھیآں گولآں کرن والا؛
ڈاسٹ کلا ویر پرتیٹ، چاپلوس،
بوسامدی، فربہ، مکار۔

چرب و خشک چرب-و-خسک : بےڈا
بےہتا، بڑا ڈلا؛ کجس تے سخی، کجسی
تے سہاوت۔

چربہ چربہ : پتلا بریک کاراج تے
تسویر دی گھٹت لایے وےس 'تے
رے آیا جاندے ہ؛ آکا، رپورہا؛ بریک تے
پتلا کاراج تے کیسے تسویر تے رے کہے وےس
دی نکلا لاہی؛ ملامی، مہما۔

چربی چربی : نرہی، ملامی؛ تےل
تورگا پدارب، چیکناہی؛ وےہ سٹے
چیکنا پدارب تے ستریر ویر ماس 'تے جم
جاندے ہ، چربی، مٹاپا۔

چرخ چرخ : اسمان، اکاس؛ چربی؛
گالما؛ کرڈی کمان؛ چکر؛ نار؛ دےہر؛
ایک پرتکار دا اتلاس؛ مہول دا تار؛
ایک سیکاری پٹھی؛ سیکرا؛ چکر آٹ
والی ہرےک سے سیتے پمار دا چرخ؛
چرخ؛ پریا؛ آراہ تے ولٹا آدی۔

چرخ-آب-نوس چرخ-آب-نوس :
اسمان۔

چرخ-انداز چرخ-انداز : تیر
چلاؤٹ والا۔

چرخ-آب-دولابی چرخ-آب-دولابی،
چرخ-کبوس چرخ-آب-کبوس :
اسمان۔

چرخ-ن چرخ-ن : نچٹ والا؛ سہر
کرن والا؛ پٹھا والا تے وےہ آدھی

سہر ڈا چرخ چلاوتے۔

چرخگی چرخگی : نچٹا؛ چکر
کٹٹا۔

چرخاب چرخاب : پٹھاہری؛ ایک
پرتکار دی پٹ-چکی جس نال بیکلی
پیدا کیٹی جاندی ہ، ترہاہی۔

چرخہ چرخہ : ستر کٹٹ والا سہر؛
ایک رے دا نام تے بےہت پتلا تے بوسک
ہوتا ہ؛ ایک پرتکار دا نار؛ پرتا
چیج؛ کمرہ؛ بڈا۔

چرخہ-آب-نوس چرخہ-آب-نوس :
اسمان۔

چرخی چرخی : پٹھا والی ہرےک چیج؛
کبوتر؛ ایک پرتکار دا نکیس اتلاس،
ٹیرکی۔

چرس چرس : کدھانا؛ سکر؛ رے جس
ویر آگراں تے لڑا نال میٹ کہے وےہ
دا ستر کڈیا جاندے ہ؛ فکریاں دی
بے آیا ویر ایٹکی کیٹی سے، بے آیا
دا مال؛ چراہ، چراہا۔

چرسدان چرسدان : فکریاں دی
ٹیلی۔

چرخ چرخ : ایک سیکاری پٹھی؛ لگاڑ
بگاڑ؛ سیکرا۔

چرخ چرخ : جہم، ڈٹ، پائی۔

چرخ چرخ : مےل، رے، پکی۔

چرخ کتاب چرخ کتاب : مےلہرا رے۔

چرخ کیل چرخ کیل : مےل، مےل نال
ڈیریا ہوتا، رے۔

چرم چرم : سہر؛ بپاآڑ؛ چمڑا، چم؛
خلا، پڈی۔

چرم-آب-خام چرم-آب-خام : کچا
چمڑا تے دےل، نکارے آدی تے مڈیا
جاندے ہ۔

چرمدان چرمدان : چمڑے دی بلی،
چمڑے دا بٹا جانیس۔

ਚਸਮ ਪੋਸ਼ੀਦਾ : ਅੰਨ੍ਹਾ,
ਨਾਬੀਨਾ।

چشم پیش چشما پہن : سہرہ میں،
 سہرہ میں۔
 چشم ترازو چشما-ہے-ترازو :
 ترازو کا پلڑا۔
 چشم چار کردن چشما چار کردن :
 : اُڑھانے۔
 چشم خانہ چشماخانہ : آنکھ کا
 گھر، کھانا۔
 چشم زن چشما زن : آنکھ کی بھلک
 دیکھ، پلٹ دیکھ، دیکھنا کرنا،
 جاننا، ڈھونڈنا، سہرا کرنا، سہرا کرنا۔
 چشم فرنگی چشما-ہے-فرنگی :
 اُنکھ، سہرا، چشما۔
 چشمک چشماک : آنکھ، چشما، سہرا،
 سہرا، سہرا کرنا۔
 چشم نشین چشما-نشین : پھانسی۔
 چشم نمائی چشما-نمائی : پھانسی،
 ڈھانڈھنے کی کھانسی، ڈھانڈھنا۔
 چشم و چراغ چشما-ہے-چراغ :
 دیکھنے کا سہرا، آنکھ کی سہرا،
 اُڑھانے کا سہرا۔
 چشمہ چشما : پانی کا سہرا، سہرا کا
 ٹکڑا، آنکھ۔
 چشمہ حیوان چشما-ہے-حیوان،
 چشمہ خضر چشما-ہے-خضر :
 اُنکھ، سہرا کا ٹکڑا۔
 چشمہ خاوری چشما-ہے-خاوری :
 سہرا۔
 چشمہ دار چشما-دار : سہرا،
 ڈھانڈھنے کا ٹکڑا، سہرا، سہرا کرنا،
 سہرا کرنا۔
 چشمہ راز چشما-راز،
 چشمہ سار چشما-سار : اُنکھ کا
 ٹکڑا، سہرا کا ٹکڑا۔
 چشمہ سلسبیل چشما-ہے-
 سلسبیل : سہرا کی ایک سہرا کا
 ٹکڑا۔

چشمہ نور چشما-ہے-نور،
 چشمہ سیماب چشما-ہے-
 سیماب، چشمہ مور چشما-ہے-
 مور : سہرا۔
 چشمہ چشما : پانی کی سہرا، پانی۔
 چشمہ خوار چشما خوار : سہرا،
 پانی کی سہرا۔
 چشمہ چشما : سہرا، سہرا
 دیکھنا۔
 چغ چغ : مہانہ، سہرا، سہرا۔
 چغ چغ : سہرا، سہرا کا ٹکڑا
 دیکھنا، سہرا۔
 چغامہ چغامہ : سہرا، سہرا
 دیکھنا، سہرا۔
 چغان چغان، چغانہ چغانہ : ایک
 سہرا کا ٹکڑا، سہرا کی ایک سہرا۔
 چغتائی چغتائی : سہرا،
 سہرا، سہرا کا ٹکڑا، سہرا کا ٹکڑا
 دیکھنا، سہرا۔
 چغدا چغدا : سہرا۔
 چغدا چغدا، چغدا چغدا : سہرا،
 سہرا، سہرا کا ٹکڑا، سہرا کا ٹکڑا
 دیکھنا، سہرا۔
 چغل چغل : سہرا، سہرا کا ٹکڑا
 دیکھنا، سہرا۔
 چغلی چغلی : سہرا کی سہرا،
 سہرا، سہرا کا ٹکڑا۔
 چغہ چغہ : سہرا، سہرا، سہرا،
 سہرا۔
 چق چق : سہرا۔
 چق چق : سہرا، سہرا کا ٹکڑا
 دیکھنا، سہرا۔
 چقاچقا چقا چقا، چقاچقا
 چقاچقا : سہرا، سہرا کا ٹکڑا
 دیکھنا، سہرا۔
 چقماق چقماق، چقماق چقماق :

ਓਹ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਦੀ ਰਗੜ ਤੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ; ਤਾੜਨਾ; ਤਾਅਨਾ, ਮੇਹਣਾ।

چقندر **ਚੁਕੰਦਰ**, **ਚੁਕੰਦਰ** : ਸਲਗਮ ਵਰਗੀ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਖੰਡ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

چقو **ਚਕੂ** : (چاقو) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਚਾਕੂ।

چکاچک **ਚਕਾਚਕ**, **چکاچک** **ਚਕਾਚਕ** : ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਗੁਰਜ ਆਦਿ ਮਾਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

چکاسه **ਚਕਾਸਾ** : ਕੰਡਿਆਰਾ।

چکامه **ਚਕਾਮਾ** : ਨਜ਼ਮ, ਕਸੀਦਾ, ਸ਼ੇਅਰ, ਗ਼ਜ਼ਲ।

چکان **ਚਕਾਨ** : ਤਿਪ ਤਿਪ ਕਰਦਾ, ਟਪਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਟਪਕਣ ਵਾਲਾ, ਸਿੰਮਦਾ ਹੋਇਆ।

چکاو **ਚਕਾਵ**, **چکاوک** **ਚਕਾਵਕ**, **چکاو** **ਚਕਾਵਾ** : ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਚਿੜੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਡਾ ਇਕ ਪੰਛੀ, ਚੰਡੇਲ।

چکس **ਚਕਸ** : ਚਰਗ, ਬਾਜ਼ ਆਦਿ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਪਾਲਤੂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਬੁਲਬੁਲ ਦਾ ਅੱਡਾ।

چکسه **ਚਕਸਾ** : ਓਹ ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਪੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਆਦਿ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਅੱਡਾ।

چکش **ਚਕੁਸ਼** : ਹਥੌੜਾ, ਵਦਾਨ।

چکله **ਚਕਲਾ** : ਕਤਰਾ ਕਤਰਾ ਟਪਕਾਉਣਾ; ਪਾਣੀ ਦੀ ਛਿੱਟ; ਪਰਗਨਾ, ਇਲਾਕਾ; ਜਗੀਰ, ਸੂਬਾ; ਗੋਲ ਚੀਜ਼।

چکمه **ਚਕਮਾ** : ਲੰਮਾ ਬੂਟ, ਜੁੱਤਾ; ਪੋਖਾ, ਛਰੇਬ।

چکن **ਚਿਕਨ** : ਕਸੀਦਾਕਾਰੀ, ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਦਾ ਕੰਮ, ਜ਼ਰਦੋਜ਼ੀ, ਫੁੱਲਦਾਰ ਕੱਪੜਾ, ਫੁਲਕਾਰੀ।

چکیدن **ਚਕੀਦਨ** : ਟਪਕਣਾ।

چگونگی **ਚਿਗੁਨਗੀ** : ਹਾਲਤ, ਹਕੀਕਤ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਕੇਹੇ ਜੇਹੀ ਹਾਲਤ ਹੈ।

چگونه **ਚਿਗੁਨਾ** : ਕਿਵੇਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੀ, ਕੇਹੇ ਜੇਹਾ, ਕਿਉਂ ਕਰ।

چل **ਚਲ** : ਤੂੰ ਚੱਲ, ਤੂੰ ਚਲੇਆ, ਤੂੰ ਚਲਾ ਜਾ;

ਨਦੀ ਨਾਲੇ ਦਾ ਓਹ ਬੰਧ ਜੋ ਪੱਥਰ, ਘਾਹ ਫੁੱਸ ਆਦਿ ਰਖ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ।

چل **ਚਿਲ** : (ਚਿਹਲ چله) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਚਾਲੀ (੪੦); ਗੰਵਾਰ, ਉਜੱਡ, ਮੁਰਖ।

چللی **ਚਲਾਲੀ** : ਓਹ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਟੋਕਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਚਰਖਾ ਕੱਤਣ ਵੇਲੇ ਰੂੰ, ਸੂਤਰ ਆਦਿ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੱਛੀ, ਕੱਤਣੀ; ਛਿੱਕਾ।

چلاو **ਚਲਾਉ** : ਪਕਾ, ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਚੌਲ, ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਚੌਲ, ਖੁਸ਼ਕਾ।

چلبله **ਚੁਲਬਲਾ** : ਛੋਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਲਦਬਾਜ਼; ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਮਿਲੇ, ਇਨਾਮ।

چلپچی **ਚਲਪਚੀ**, **چلپچلی** : ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਧੋਣ ਦਾ ਬਰਤਨ, ਚਿਲਮਚੀ।

چلته **ਚਿਲਤਾ** : ਚਾਲੀ ਤੈਹਾਂ ਵਾਲਾ, ਜ਼ੋਰਾ ਬਕਤਰ।

چلچله **ਚਿਲਚਲਾ** : ਕੱਢਕੁੰਮਾ।

چلستون **ਚਿਲ ਸਤੂਨ** : ਚਾਲੀ ਬੀਮਾਂ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ।

چلغوزه **ਚਿਲਗੋੜਾ** : ਪਰਸਿੱਧ ਮੇਵਾ ਜੋ ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਓਜ਼ਾ।

چلق **ਚਿਲਕ**, **چلق** **ਚਿਲਕਦ** : ਚਿਲਤਰ ਭਾਵ ਚਾਲੀ ਤੈਹਾਂ ਵਾਲਾ; ਸੰਜੋਆ, ਜ਼ੋਰਾ ਬਕਤਰ।

چلوارى **ਚਿਲਵਾਰੀ** : ਖਾਸੇ ਜਾਂ ਲੱਠੇ ਦਾ ਥਾਨ।

چلوک **ਚੁਲੂਕ** : ਘੋੜੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ; ਗੱਡੀ; ਧਤੂਰਾ।

چله **ਚਿੱਲਾ** : ਚਾਲੀ ਦਿਨ; ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨੁੱਕਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨਾ; ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅਮਲ, ਤਪੱਸਿਆ; ਕਮਾਣ ਦੀ ਤਾਂਤ, ਕੱਸ।

چلی **ਚਿਲੀ** : ਬੇਅਕਲੀ, ਬੇਵਕੂਫੀ, ਮੁਰਖਤਾ।

چلیپا **ਚਲੀਪਾ** : ਸਲੀਬ, ਸੁਲੀ, ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਚਾਰ ਨੁੱਕਰੀ ਸਲੀਬ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੀ ਦੁਖ ਭਰੀ ਮਿਰਤੂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗਲ ਵਿਚ

ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੂਲੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ; ਟੇਢ, ਵਿੰਗ।
چلیدن **ਚਲੀਦਨ**: ਚੱਲਣਾ।
چم **ਚਮ**: ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਚੱਲ; ਰੁਚੀ,
 ਤਬੀਅਤ ਦਾ ਮੇਲਾਨ; ਨਖਰੇ ਵਾਲੀ ਚਾਲ,
 ਮਟਕ ਦੀ ਤੋਰ; ਰਾਹ, ਰਸਤਾ।
چماق **ਚੁਮਾਕ**, **چماغ** **ਚੁਮਾਗ**: ਲੋਹੇ
 ਦਾ ਛੇ-ਪਾਸੀ ਗੁਰਜ਼, ਲਾਠੀ ਜਿਸ ਦਾ ਇਕ
 ਸਿਰਾ ਮੋਟਾ ਤੇ ਗੱਠਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਮੁੱਠਦਾਰ
 ਡੰਡਾ; ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।
چمان **ਚਮਾਨ**: ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ,
 ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਮਟਕ ਟੋਰ;
 ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
چمانی **ਚਮਾਨੀ**: ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ
 ਵਾਲਾ, ਮਟਕੀਲੀ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਸਾਕੀ,
 ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।
چمانه **ਚਮਾਨਾ**: ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ;
 ਜਾਮ, ਪਿਆਲੇ ਵਰਗਾ ਚਿਤਰਿਆ ਹੋਇਆ
 ਕੱਦੂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ
 ਤੂੰਬੀ; ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ।
چمتاک **ਚਮਤਾਕ**, **چمتک** **ਚਮਤک**,
چمشاک **ਚਮਸ਼ਾਕ**, **چمشک** **ਚਮشک**:
 ਜੁੱਤੀ।
چمچرغه **ਚਮਚਰغا**: ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
 ਕੋਰੜਾ, ਕੋਟਲਾ, ਚਾਬੁਕ।
چمچه **ਚਮਚਾ**: ਚਮਚਾ, ਕੜਛੀ।
چمش **ਚਮਸ਼**: (ਚਸਮ **چشم** ਦਾ
 ਉਲਟਵਾਂ ਰੂਪ) ਅੱਖ।
چمش **ਚਮਿਸ਼**: ਲਚਕ, ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਵਾਲੀ
 ਤੋਰ, ਮਟਕ ਦੀ ਤੋਰ।
چمشه **ਚਮਸ਼ਾ**: (ਚਸਮ **چشمه** ਦਾ
 ਉਲਟਵਾਂ ਰੂਪ) ਚਸਮਾ।
چمک **ਚਮਕ**: ਰੋਸ਼ਨੀ, ਭੜਕ, ਝਲਕ,
 ਸ਼ਾਨਸ਼ੌਕਤ, ਦਬਦਬਾ; ਸ਼ਕਤੀ; ਬੋਹਲਤਾ।
چمن **ਚਮਨ**: ਟੈਹਲਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਸੈਰ ਦਾ
 ਸਥਾਨ, ਸਬਜ਼ ਕਿਆਰੀ, ਬਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਓਹ
 ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
 ਫੁਲਵਾੜੀ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ, ਰਮਣੀਕ ਮੈਦਾਨ।

چمن آرا **ਚਮਨ-ਆਰਾ**,
چمن پیرا **ਚਮਨ-ਪੈਰਾ**,
چمن طراز **ਚਮਨ-ਤਰਾਜ਼**:
 ਬਾਗਬਾਨ, ਮਾਲੀ।
چمناک **ਚਮਨਾਕ**: ਜੁੱਤੀ।
چموش **ਚਮੋਸ਼**: (ਚਮوش **چاموش** ਦਾ
 ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਾਪੋਸ਼, ਜੁੱਤੀ।
چموش **ਚਮੂਸ਼**: ਦੁਲੱਤੀਆਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ
 ਘੋੜਾ ਜਾਂ ਖੱਚਰ।
چمیدن **ਚਮੀਦਨ**: ਲਚਕਣਾ, ਨਖਰੇ ਨਾਲ
 ਚੱਲਣਾ।
چمیز **ਚਮੀਜ਼**, **چمین** **ਚਮੀਨ**:
 ਪਿਸ਼ਾਬ, ਮੂਤਰ, ਪਖਾਨਾ, ਗੰਦ ਮੂਤਰ।
چناب **ਚਨਾਬ**: ਤੰਬੂ ਦੀਆਂ ਲੱਕੜਾਂ, ਚੋਬਾਂ
 ਆਦਿ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਨਾਮ, ਤੰਬੂ ਦੀ
 ਚੋਬ ਦਾ ਸੁਰਾਖ।
چنار **ਚਨਾਰ**, **چنال** **ਚਨਾਲ**: ਇਕ
 ਬੋਹਤ ਵੱਡੇ ਦਰੱਖਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ
 ਦੋ ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪੱਤੇ
 ਮੱਠਖ ਦੇ ਹੱਥ (ਪੰਜੇ) ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ
 ਇਸ ਰੁੱਖ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੰਗਿਆੜੀਆਂ
 ਝੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ
 ਲਗਦਾ, ਇਸ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ
 ਮੋਹਦੀ ਰੱਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
چنان **ਚੁਨਾਂ**: (ਅਸਲ ਵਿਚ ਚੁੰ+ਆਂ ਹੈ)
 ਅਜੇਹਾ, ਐਸਾ, ਇਸ ਕਦਰ, ਦੇਹਨਾਂ ਜੇਹਾ।
چنان چو **ਚੁਨਾਂ ਚੁੰ**, **چنانچه** **ਚੁਨਾਂ**
 ਚਿਹ: ਜੇਹਾ ਕਿ, ਤਾਂ ਤੇ।
چنان و چنی **ਚੁਨਾਨ-ਉ-ਚੁਨੀ**:
 ਐਸਾ ਵੈਸਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੀਕਾ
 ਟਿੱਪਣੀ, ਚਰਚਾ, ਬੈਹਸ।
چنبا **ਚੰਬਾ**, **چنپا** **ਚੰਪਾ**: ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ
 ਫੁੱਲ।
چناچن **ਚਨਾਚਨ**: ਤੀਰ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦੇ
 ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਜਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
چنبر **ਚੰਬਰ**: ਘੇਰਾ, ਗਰਦਨ ਦੀ ਹਸਲੀ,
 ਕਮੰਦ, ਫੰਦਾ; ਚੱਕਰ ਲਾਉਣਾ, ਚੱਕਰ ਕਟਣਾ;
 ਕੈਦ ਹੋਣਾ; ਸਰਪੋਸ਼, ਢੱਕਣ।

جنگال : ਚੰਗਾਲ : ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਹੈਵਾਨ ਦਾ ਪੰਜਾ; ਮਲੀਦਾ; ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ; ਖਾਣਾ ਖਾਣ

جوبک چوبک : اُہ چوبک جوں لکڑی جیس نئی
چوبکداروں دا دہریا ساری رات تھتے جوں
نہارے تے مہاردا ہوندا ہے توں جے چوبکدار
جہادے ہونہ; چوبک۔

جوبکی چوبک چوبک : چوبک چوبک
چوبکی: چوبکداروں دا سہارا, کھڑکال,
نہارہی۔

جوبکش چوبکش : کپاہ وےلٹہ دی
چوبکی, وےلٹہ۔

جوبہ چوبہ : چوبی, چوبی; چوبی; کھڑک,
کھڑک; تیر, کھڑک, مہ۔

جوبہ دار چوبہ دار : کھڑکی دے
دی لکڑی۔

جوبی چوبی چوبی : چوبی
(لکڑی) نال سہارا, لکڑی دی چوبی۔

چوبان چوبان : آہجڑی, گھڑکی, چوبان,
پالی۔

چوبانی چوبانی : آہجڑی, پالی
دی نہارہی۔

چوترا چوترا : چوبڑا, چوبڑا۔

چوچہ چوچہ : وےلٹہ جیس اُتے کپاہ نئی
وےلٹہ کھڑک کھڑک جوں۔

چوچہ چوچہ : کھڑکیوں دا پھلہ دی
لکڑی, اُتہ دی گھڑکی, چوبہ, کھڑکی۔

چوچہ چوچہ : اہجڑیوں دا گھڑکی
اُتہ جیس نئی اہجڑی کھڑک
کھڑک نئی اہجڑی۔

چوچہ چوچہ : کھڑکیوں دا چوبہ, چوبہ۔

چوشک چوشک : کھڑکیوں دا کھڑک
کھڑک, کھڑک۔

چوچہ چوچہ : کھڑکیوں دا چوبہ, چوبہ۔

چوچہ چوچہ : جھڑک, مہار, چوبہ,
چوبہ۔

چوچہ چوچہ : جھڑکیوں دا چوبہ,
چوبہ۔

چوک چوک : اُتہ۔

چوکی چوکی : نہارہی, چوبہ; نہارہی

کھڑکیوں دا چوبہ۔

چوکیدار چوکیدار : نہارہی,
چوبہ۔

چوگان چوگان : چوبہ, کھڑک, چوبہ;
کھڑکیوں دی چوبہ۔

چوگان چوگان : چوبہ-چوبہ,
چوگان چوگان : چوبہ کھڑک
دا کھڑکی, چوبہ, چوبہ۔

چوگان چوگان : چوبہ-چوبہ
چوبہ۔

چوگانی چوگانی : چوبہ-چوبہ
کھڑکیوں دا چوبہ, چوبہ۔

چول چول : کھڑک, کھڑک۔

چول چول : چوبہ, چوبہ;
چوبہ۔

چول چول : مہار دا گھڑکی اہجڑی۔

چولہ چولہ : چوبہ; مہار۔

چوم چوم : چوبہ۔

چون چون : کھڑک, کھڑک, کھڑک, کھڑک,
کھڑک, کھڑک, کھڑک, کھڑک,
کھڑک۔

چون چون : کھڑک-کھڑک, کھڑک-
کھڑک: کھڑک, کھڑک, کھڑک, کھڑک, کھڑک۔

چون چون : کھڑک-کھڑک : کھڑک,
کھڑک۔

چونی چونی : کھڑک کھڑک ہوں, کھڑک
کھڑک۔

چونک چونک : آہجڑیوں دا کھڑکی
'کھڑک' (کھڑک) دے کھڑکیوں دا کھڑک,
کھڑکیوں, کھڑکیوں۔

چہ چہ : کھڑکیوں, کھڑکیوں, کھڑکیوں,
کھڑکیوں۔

چہ کارہ چہ کارہ : کھڑکیوں آہجڑی۔

چہ گل شگفت چہ گل شگفت : کھڑکیوں
کھڑکیوں کھڑکیوں کھڑکیوں
: کھڑکیوں آہجڑیوں کھڑکیوں, کھڑکیوں
کھڑکیوں۔

੪੬ ਚਹ : (ਚਾਹ ੪੬ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਖੁਹ।
੪੬ ਚਿਹਾ : ਕਿੰਨਾ ਵੱਧ; ਬੋਹਤ ਸਾਰਾ; ਕੀਕੀ;
ਕੇਹੜੀ; (ਆਮ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ
ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

੪੬ ਚਹਾਰ : ਚਾਰ (੪)।

੪੬ ਚਹਾਰ ਅਨੀਨ : ਚਾਰ
ਅਰਕਾਨ, ਚਾਰ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਰਥਾਤ
ਤੌਰੇਤ, ਜ਼ਬੂਰ, ਇੰਜੀਲ ਤੇ ਕੁਰਆਨ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਅਰਕਾਨ : ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬੂ, ਰਾਉਟੀ; ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ
ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਅਕਰਾਨ : ਚਾਰ
ਅਰਕਾਨ, ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ-ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਚਾਰ
ਯਾਰ।

**੪੬ ਚਹਾਰ ਅਕਲੀਮ-
ਏ-ਹਿੰਦ :** ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਬਾਦ : ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ;
ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੱਛਮ, ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ।

**੪੬ ਚਹਾਰ ਬਾਲਿਸ਼, ਬਾਲਿਸ਼,
੪੬ ਚਹਾਰ ਬਾਲਿਸ਼ਤ :**
ਤਖਤ ਤੇ ਮਸਨਦ; ਚਾਰ ਤੱਤ (ਅੱਗ, ਪਾਣੀ,
ਹਵਾ, ਮਿਟੀ), ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ; ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਪਹਿਲੂ : ਗੈਰੀ
ਨੀਂਦ ਸੌਣਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਅੰਜੀਰ।

੪੬ ਚਹਾਰ-ਤਾਰਾ : ਇਕ ਸਾਜ਼
ਦਾ ਨਾਮ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਚੋਬ : ਚੌਖਟ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਹੱਮਾਲ : ਚਾਰ
ਤੱਤ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਦਾਂਗ : ਵੇਖੋ ਚਾਰ
ਦਾਂਗ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਦਰੀਚਾ : ਮੂੰਹ,
ਕੰਨ, ਨੱਕ ਤੇ ਅੱਖ, ਚਾਰ ਤੱਤ, ਇਕ ਗੱਲ ਤੇ
ਨਾ ਟਿਕਣ ਵਾਲਾ।

੪੬ ਚਹਾਰਦਹ : ਚੌਦਾਂ (੧੪)।

੪੬ ਚਹਾਰ ਦਹਮ : ਚੌਦਵਾਂ,
੧/੧੪।

੪੬ ਚਹਾਰ ਰੁਕਨ : ਕਾਅਬੇ ਦੇ
ਚਾਰ ਰੁਕਨ ਭਾਵ ਸ਼ਾਮੀ ਮੀਨਾਰ, ਯਮਾਨੀ
ਮੀਨਾਰ, ਇਰਾਕੀ ਮੀਨਾਰ ਤੇ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਰਈਸ : ਚਾਰ ਤੱਤ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਜ਼ਬਾਨ : ਉਹ
ਆਦਮੀ ਜੋ ਇਕ ਗੱਲ ਤੇ ਨਾ ਟਿਕੇ; ਮੂੰਹ, ਨੱਕ,
ਕੰਨ ਤੇ ਅੱਖ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਸੂ : ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਚਾਰ
ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ, (ਉੱਤਰ ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ)।

੪੬ ਚਹਾਰ ਸ਼ੰਬਾ : ਬੁੱਧਵਾਰ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਤਾਕ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਤੰਬੂ, ਰਾਉਟੀ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਤਬਅ : ਗਰਮੀ,
ਸਰਦੀ, ਖੁਸ਼ਕੀ ਤੇ ਤਰੀ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਅਲਮ,

੪੬ ਚਹਾਰ ਕਰਗਸ : ਚਾਰ
ਤੱਤ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਗਾਮਾ : ਤੇਜ਼ ਘੋੜਾ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਗਾਹ : ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ
ਕਿਸਮ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਗੋਸ਼ਾ : ਚੌਖੁੰਟੀ
ਚੀਜ਼; ਤਖਤ; ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਤਾਬੂਤ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਗੋਹਰ,

੪੬ ਚਹਾਰ ਗੁਲਖਨ,

੪੬ ਚਹਾਰ ਨਜ਼ਮ : ਚਾਰ ਤੱਤ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਮੇਖ : ਵੇਖੋ ਚਾਰ ਮੇਖ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਮਗਜ਼ : ਚਾਰ ਮਗਜ਼
ਭਾਵ ਖਰਬੂਜ਼ੇ, ਕੱਦੂ, ਖੀਰੇ ਤੇ ਤਰਬੂਜ ਦੇ
ਬੀਜ, ਅਖਰੋਟ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਮੌਜਾ : ਭੰਵਰ,
ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ।

੪੬ ਚਹਾਰ ਹਫ਼ਤਾ : ਅਣਹੋਣੀ
ਚੀਜ਼।

੪੬ ਚਹਾਰ ਯਾਰ : ਚਾਰ ਯਾਰ,
ਚਾਰ ਖਲੀਫ਼ੇ।

੪੬ ਚਹ-ਏ-ਬੇਜ਼ਨ : ਉਹ ਖੁਹ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਨੇ ਬੇਜ਼ਨ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ

ਰੱਖਿਆ ਸੀ।
جہ جہ : ਬੁਲਬੁਲ ਦੀ ਅਵਾਜ਼,
 ਚਿੜੀਆਂ ਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਚੈਕਣਾ।
جہ خوش : ਚਿਹ ਖੁਸ਼ : ਕਿਆ ਖੁਸ਼, ਕਿੱਡਾ
 ਸੋਹਣਾ, ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ।
جہ : ਮੂੰਹ, ਚੇਹਰਾ, ਸੂਰਤ, ਅਸਲ,
 ਜਾਤ।
جہ راز : ਚਿਹਰਾਬਾਦ, ਚਿਹਰਾਬਾਦ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਮਨ
 ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਸ ਦਾ ਪੁਤਰ ਦਾਰਾਬ ਸੀ;
 ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਨਾਮ।
جہ : ਮੂੰਹ, ਸ਼ਕਲ, ਮੁਖੜਾ, ਮੱਥਾ।
جہ پر از : ਚਿਹਰਾ-ਪਰਦਾਸ਼,
جہ : ਤਸਵੀਰ
 ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਨੱਕਾਸ਼।
جہ کشانی : ਚਿਹਰਾ-ਕੁਸ਼ਾਈ :
 ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਨੱਕਾਸ਼ੀ।
جہ : ਚਾਲੀ, (੪੦)।
جہ ابدال : ਚਾਲੀ ਅਬਦਾਲ : ਚਾਲੀ
 ਅਬਦਾਲ, ਓਹ ਚਾਲੀ ਔਲੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ
 ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਰਬੰਧ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ
 ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
جہ چراغ : ਚਿਹਲ ਚਿਰਾਗ : ਹੌਜ਼, ਖੂਹ
 ਜਾਂ ਤਲਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਾਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ
 ਦੀਵੇ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ।
جہ ستون : ਚਿਹਲ ਸਤੂਨ : ਬਾਰਾਂਦਰੀ,
 ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਚਾਲੀ
 ਥੰਮ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
جہ : ਚਾਲੀਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ੧/੪੦।
جی : (ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸੈ; ਚਿਹ
 ਦੀ ਥਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੀ,
 ਕਿਆ।
جی : ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ 'ਤੋਪਚੀ' ਤੋਪ
 ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, 'ਖਜ਼ਾਨਚੀ' ਖਜ਼ਾਨਾ ਰੱਖਣ
 ਵਾਲਾ, ਬੰਦੂਕਚੀ, ਗੋਲਚੀ, ਆਦਿ।
جیت : ਚੀਤ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਾਮ,
 ਛੀਟ।
جیدن : ਚੀਦਨ : ਚੁਗਣਾ, ਚੁਣਨਾ, ਛਾਂਟਣਾ।
جیچک : ਚੀਚਕ : ਛਾਲਾ; ਪਰਸਿੱਧ ਰੋਗ,

ਮਾਤਾ, ਸੀਤਲਾ।
جیچک : ਚੇਚਕ-ਬਦਾ : ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ
 'ਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ, ਚੇਚਕ ਦਾ ਬੀਮਾਰ।
جیر : ਚੀਰ, ਚੀਰ, ਚੀਰ : ਗ਼ਾਲਬ
 ਆਉਣਾ, ਗ਼ਾਲਬਾ ਪਾਉਣਾ, ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ, ਵਿਜੈ;
 ਨਸੀਬ, ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ; ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ;
 ਪਗੜੀ।
جیرہ بند : ਚੀਰਾਬੰਦ : ਰੰਗਦਾਰ ਪਗੜੀ
 ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ; ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ, ਕੁਆਰੀ
 ਕੰਨਿਆਂ।
جیرہ دست : ਚੀਰਾ-ਦਸਤ : ਸਰਕਸ਼,
 ਆਕੀ, ਬਾਗ਼ੀ, ਹਾਵੀ, ਜ਼ਬਰਦਸਤ।
جیرہ دستی : ਚੀਰਾ-ਦਸਤੀ :
 ਸਰਕਸ਼ੀ, ਗ਼ਾਲਬਾ, ਸ਼ਕਤੀ।
جیرہ زبان : ਚੀਰਾ-ਜ਼ਬਾਨ : ਅਜ਼ਾਦੀ
 ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
جیر : ਚੀਜ਼, ਵਸਤ; ਮੌਜੂਦ; ਕੁਝ।
جیر جیر : ਥੋੜੀ ਕੁ ਚੀਜ਼।
جیر میز : ਮਮੂਲੀ ਪੂੰਜੀ।
جیست : ਚੀਸਤ : ਕੀ ਏ, ਏਹ ਕੀ ਹੈ।
جیستان : ਚੀਸਤਾਨ : ਬੁਝਾਰਤ।
جیق : ਚੀਗ, ਚੀਕ : ਚਿੱਕ, ਚਿਲਮਨ,
 ਸਿਰਕੀ।
جیلان : ਚੀਲਾਨ, ਚੀਲਾਨ, ਚੀਲਾਨਾ,
جیلک : ਚੀਲਕ : ਚੀਲ੍ਹ, ਇਲ੍ਹ।
جین : ਚੀਨ, ਚੀ : ਵਲ, ਸ਼ਿਕਨ, ਸਲਵਟ,
 ਭੰਨ।
جین : ਚੀਨ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਜਿਸ ਦੀ
 ਸਭਿਅਤਾ ਅਤ ਪਰਾਚੀਨ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਦਾ ਧਰਮ
 ਬੁੱਧ-ਮਤ ਹੈ; ਚੀਨ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਤੇ ਨੈਹਰ
 ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਜੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ
 ਹਨ।
جینہ : ਚੀਨਾ : ਪੱਛੀਆਂ ਦਾ ਦਾਣਾ, ਚੌਗਾ;
 ਕੰਧ ਦਾ ਇਕ ਰਦਾ।
جینی : ਚੀਨੀ : ਚੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਚੀਨ ਦਾ
 ਵਾਸੀ; ਚੀਨ ਦੀ ਖੰਡ, ਚੀਨੀ; ਦਾਣੇਦਾਰ ਚਿੱਟੀ
 ਖੰਡ, ਸਫੈਦ ਮਿੱਟੀ।
جینی پرند : ਚੀਨੀ ਪਰੰਦ : ਫੁੱਲਦਾਰ ਤੇ
 ਬੂਟੇਦਾਰ ਚਾਦਰ।

ਟ(ਹੇ)

ਟ ਹੇ : ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਸੀ ਕੋਸ਼ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਭਾਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਨੁਸਾਰ "ਹਾ-ਏ-ਹੁਤੀ" ਅਤੇ "ਹਾ-ਏ-ਮੁਹਮਲਾ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 8 ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਤਿਮ : ਫ਼ਾਰਸੀ-ਹਾਤਮ, ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਤੈ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਦਾਨੀ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਜੋ ਅਬਦੁੱਲਾਹ-ਬਿਨ-ਸਾਅਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਹਾਤਿਮ ਅਰਬ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੀਰਾਨ ਵਿਚ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਹਨ; ਕਾਜ਼ੀ, ਜੱਜ; ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਕਾਲਾ ਕਾਂ।

ਹਾਤਮੀ : ਸਖ਼ਾਵਤ; ਉਦਾਰਤਾ।

ਹਾਜ਼ : ਹੱਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਾਜ਼ੀ।

ਹਾਜ਼ਾਤ : (ਹਾਜ਼ਤ **ਹਾਜ਼ਤ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੋੜਾਂ, ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ।

ਹਾਜ਼ਿਬ : ਦਰਬਾਨ, ਚੌਕੀਦਾਰ; ਪਰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਚੋਬਦਾਰ; ਵਜ਼ੀਰ; ਪਰਦਾ; ਭਰਵੱਟਾ।

ਹਾਜ਼ਿਬ-ਉਦੁੱਲਾਹ : **حاجب الدولة** : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਜ਼ਿਬ-ਏ-ਬਾਰ : **حاجب بار** : ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ਿਬਰਾਈਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ।

ਹਾਜ਼ਿਬ-ਏ-ਬਿੰਦਾਨ : **حاجب زندان** : ਕੈਦਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ, ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ।

ਹਾਜ਼ਤ : ਲੋੜ, ਜ਼ਰੂਰਤ, ਚਾਹ; **حاجت**

ਜੰਗਲ ਜਾਣ ਦੀ ਅਵੱਸ਼ਕਤਾ; ਉਮੀਦ, ਆਸ, ਲੋੜ ਦੀ ਚੀਜ਼।

ਹਾਜ਼ਤ-ਬਰਾਰ : **حاجت برار** : ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹਾਜ਼ਤ-ਰਵਾ : **حاجت روا** : ਲੋੜੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣਾ।

ਹਾਜ਼ਤ-ਰਵਾਈ : **حاجت روانی** : ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ।

ਹਾਜ਼ਤ-ਮੰਦ : **حاجت مند** : ਲੋੜਵੰਦ, ਗ਼ਰਜ਼ਮੰਦ, ਮੁਥਾਜ।

ਹਾਜ਼ਤ-ਮੰਦੀ : **حاجت مندی** : ਲੋੜ, ਮੁਥਾਜੀ, ਗ਼ਰੀਬੀ।

ਹਾਜ਼ੀ : **حاجی** : ਹੱਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੱਕੇ ਦਾ ਯਾਤਰੀ।

ਹਾਜ਼ੀਯਾ : **حاجیه** : ਹੱਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ, ਹਾਜ਼ਣ।

ਹਾਇਸ : **حائث** : (ਕਦੀਮ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ) ਨਵਾਂ; ਨਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ; ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼।

ਹਾਇਸਾ : **حائثه** : ਨਵੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਗੱਲ; ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ; ਮੁਸੀਬਤ; ਦੁਰਘਟਨਾ, ਵਾਰਦਾਤ; ਮੌਤ; ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਫੌਰ।

ਹਾਬਿਕ : **حابق** : ਤੇਜ਼; ਤੀਖਣ; ਤਿੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ; ਚਲਾਕ; ਮਾਹਰ, ਕਲਾ ਦਾ ਉਸਤਾਦ।

ਹਾਬਿਕ-ਉਲ-ਮੁਲਕ : **حابق الملك** : ਇਕ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ਤਬੀਬਾਂ (ਹਕੀਮਾਂ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਾਰਿਸ : **حارث** : ਵਾਹਕ; ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਕਿਸਾਨ; ਸ਼ੇਰ।

حارج **ਹਾਰਿਜ** : ਹਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਦੋਸ਼ੀ; ਰੋਕ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।

حارس **ਹਾਰਿਸ** : ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਚੌਕੀਦਾਰ; ਗਵਰਨਰ।

حارص **ਹਾਰਿਸ** : ਹਿਰਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।

حاسد **ਹਾਸਿਦ** : ਹਸਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਈਰਖਾਲੂ; ਦੁਸ਼ਮਣ।

حاسه **ਹਾਸਾ** : ਸੋਚ ਸ਼ਕਤੀ।

حاشا/حاشا **ਹਾਸ਼/ਹਾਸ਼ਾ** : ਬਿਨਾ, ਸਿਵਾ; ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਅਸਲੋਂ ਨਹੀਂ; ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ; ਪਾਕੀ, (ਇਨਕਾਰ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੌਹ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

حاشيه **ਹਾਸ਼ੀਯਾ** : ਕਿਨਾਰਾ, ਸਿਰਾ, ਪੱਲਾ; ਗੋਟ; ਸੰਜਾਫ਼; ਨੌਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ; ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲਿਖੀ ਇਬਾਰਤ; ਪਿਛੋਂ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ; ਨੋਟ; ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਪੱਤਰੇ ਦੇ ਚੌਹਾਂ ਪਾਸੇ ਖਾਲੀ ਹਿੱਸਾ।

حاشيه نشين **ਹਾਸ਼ੀਯਾ-ਨਿਸ਼ੀਨ** : ਟੀਕਾ, ਟੀਕੇ ਦਾ ਟੀਕਾ; ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ; ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ।

حاصل **ਹਾਸਿਲ** : ਉਪਜ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ, ਖੇਤੀ, ਬੋਹਲ; ਨਤੀਜਾ, ਪਰਣਾਮ, ਆਮਦਨੀ, ਨਕਦੀ; ਬਾਕੀ, ਲਾਭ, ਫਲ, ਕਰ, ਟੈਕਸ, ਮਾਮਲਾ।

حاصل تفريق **ਹਾਸਿਲ ਤਫਰੀਕ** : ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਰਕਮ।

حاصل تقسيم **ਹਾਸਿਲ ਤਕਸੀਮ** : ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਤਕਸੀਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਬਚ ਰਹੇ।

حاصل جمع **ਹਾਸਿਲ-ਜਮਅ** : ਕੁਲ ਜੋੜ।

حاصل ضرب **ਹਾਸਿਲ-ਜ਼ਰਬ** : ਗੁਣਾਂ ਕਰਨ ਤੇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ।

حاصل كلام **ਹਾਸਿਲ-ਕਲਾਮ** : ਗੱਲ ਕੀ, ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ।

حاصل مصدر **ਹਾਸਿਲ ਮਸਦਰ** : ਭਾਵਾਰਥਕ ਨਾਂਵ।

حاضر **ਹਾਜ਼ਿਰ** : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਹਾਜ਼ਰ" ਹੈ; ਮੌਜੂਦ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਸਾਵਧਾਨ, ਚੌਕਸ; ਸੇਵਾ ਵਿਚ; ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ (ਵਿਆਕਰਣ ਵਿਚ)।

حاضران **ਹਾਜ਼ਿਰਾਨ** : (ਹਾਜ਼ਿਰ **حاضر** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸਰੋਤੇ।

حاضر باش **ਹਾਜ਼ਿਰ ਬਾਸ਼** : ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਹਾਕਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ।

حاضر باشي **ਹਾਜ਼ਿਰ-ਬਾਸ਼ੀ** : ਹਾਜ਼ਰੀ, ਮੌਜੂਦਗੀ, ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

حاضر جواب **ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜਵਾਬ**, **حاضر سخن** **ਹਾਜ਼ਿਰ-ਸੁਖਨ** : ਝੱਟ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

حاضر جوابي **ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜਵਾਬੀ** : ਸਿਆਣਪ, ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ, ਸੂਝ।

حاضر ضامن **ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜ਼ਾਮਿਨ** : ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਜ਼ਾਮਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ।

حاضر ضامني **ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜ਼ਾਮਨੀ** : ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਭਰਿਆ ਜ਼ਮਾਨਤਨਾਮਾ।

حاضري **ਹਾਜ਼ਿਰੀ** : ਮੌਜੂਦਗੀ; ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਖਾਣਾ, ਜੇਹੜਾ ਖਾਣਾ ਦਸਤਰਖਾਨ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਨਾਸ਼ਤਾ, ਛਾਹ ਵੇਲਾ, ਹਾਜ਼ਰੀ-ਰਜਿਸਟਰ।

حاضرين **ਹਾਜ਼ਿਰੀਨ** : ਸਰੋਤਾਗਣ, ਸਰੋਤੇ, ਇੱਕਠ।

حاضرات **ਹਾਜ਼ਿਰਾਤ** : ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਦਾ ਜਲਸਾ।

حاطب **ਹਾਤਿਬ** : ਲੱਕੜਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੱਕੜਹਾਰਾ।

حافظ **ਹਾਫਿਜ਼** : ਹਿਫ਼ਜ਼ (ਯਾਦ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਨਿਗਾਹਬਾਨ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇ; ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ

ਫਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਸ਼ਮਸ-ਉਦ-ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ "ਦੀਵਾਨ-ਏ-ਹਾਫਿਜ਼" ਜਗਤ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਏਹ ਮੁਜ਼ਫਰੀਆ ਖ਼ਾਨਦਾਨ (ਅਲਿ-ਮੁਜ਼ੱਫਰ) ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੀ ਮਿਰਤੂ 791 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੁੱਸਲਾ-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨ ਹੋਇਆ।

ਹਾਫਿਜ਼-ਏ-ਹਕੀਕੀ : حافظ حقیقی : ਅਸਲੀ ਰੱਖਿਅਕ, ਰੱਬ, ਅੱਲਾਹ।

ਹਾਫਿਜ਼ਾ : حافظه : ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਯਾਦਾਸ਼ਤ, ਚੇਤਾ; ਓਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਹਾਕਿਮ : حاکم : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਹਾਕਮ" ਹੈ) ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹੁਕਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਵਾਲੀ, ਸ਼ਾਸਕ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਹਾਕਿਮ-ਏ-ਆਮਲਾ : حاکم اعلیٰ : ਵੱਡਾ ਹਾਕਮ।

ਹਾਕਿਮਾਨਾ : حاکمانه : ਅਧਕਾਰ ਸੈਹਤ।

ਹਾਕਿਮ-ਬਾਸ਼ੀ : حاکم باشی : ਮੁਖ ਹਾਕਮ; ਰਾਜਧਾਨੀ।

ਹਾਕਿਮ-ਏ-ਬਾਲਾ : حاکم بالا : ਵੱਡਾ ਸਰਦਾਰ।

ਹਾਕਿਮ-ਏ-ਦੀਵਾਨੀ : حاکم دیوانی : ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਰੱਬ, ਅੱਲਾਹ।

ਹਾਕਿਮ-ਨਿਸ਼ੀਨ : حاکم نشین : ਹਾਕਮ ਦੇ ਬੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਹਾਕਿਮ-ਵਕਤ : حاکم وقت : ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਵਰਤਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਹਾਕਿਮੀ : حاکمی : ਸਰਦਾਰੀ; ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਕਾਰ।

ਹਾਲ : حال : ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ; ਮਸਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਵਜਦ, ਮਸਤੀ ਦਾ ਨਾਚ; ਇਸ਼ਕ, ਮੁਹੱਬਤ, ਇਲਾਹੀ ਜਜ਼ਬਾ; ਜ਼ਿਕਰ; ਤਾਕਤ; ਹਾਲਤ; ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ; ਘਟਨਾ।

ਹਾਲ ਅੰਕੇ : حال آنکه

ਹਾਲਾਂਕਿਹ : ਹਾਲਾਂਕਿਹ : ਗੱਲ ਏਹ ਹੈ ਕਿ; ਹੁਣ ਜਦਕਿ; ਭਾਵੇਂ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ।

ਹਾਲਾ : हाला : ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਹੁਣੇ; ਅੱਗੇ ਤੋਂ।

ਹਾਲ-ਪੁਰਸੀ : حال پرسى : ਖ਼ਬਰ ਲੈਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਹਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣਾ।

ਹਾਲ-ਏ-ਪੋਸ਼ੀਨ : حال پیشین
ਹਾਲੇ-ਏ-ਸਾਬਿਕ : حال سابق : ਪੈਹਲੀ ਹਾਲਤ।

ਹਾਲ-ਏ-ਦਿਗਰ : حال دیگر
ਹਾਲ-ਏ-ਦਿਗਰਗੂਨ : حال دیگرگون : ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ; ਭੈੜੀ ਦਸ਼ਾ।

ਹਾਲ ਸਾਲ : حال سال : ਏਹ ਸਾਲ, ਚਲਦਾ ਸਾਲ।

ਹਾਲ-ਏ-ਸ਼ਿਕਸਤਾ : حال شکسته : ਭੈੜੀ ਹਾਲਤ, ਬੁਰਾ ਹਾਲ।

ਹਾਲੀਯਨ : حالیان : ਏਸ ਵੇਲੇ।

ਹਾਲਤ : حالت : (ਹਾਲਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਾਲਤਾਂ।

ਹਾਲਤ : हालत : ਹਾਲ; ਦਰਜਾ; ਵਾਰਦਾਤ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਗੁਜ਼ਰੇ; ਗਤੀ; ਦਸ਼ਾ; ਮਾਮਲਾ।

ਹਾਲਤ-ਏ-ਮੌਜੂਦਾ : حالت موجوده : ਵਰਤਮਾਨ ਦਸ਼ਾ।

ਹਾਲਤ-ਏ-ਨਾਖੁਸ਼ੀ : حالت ناخوشی : ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਹਾਲਤ।

ਹਾਲਤ-ਏ-ਨਜ਼ਾ : حالت نزع : ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਦਮ ਤੋੜਨ ਦੀ ਹਾਲਤ।

ਹਾਲੀ : حالی : ਹਾਲ ਵਾਲਾ; ਵਕਤੀ, ਜਲਦੀ, ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਹੁਣੇ; ਜਾਣਕਾਰ, ਖ਼ਬਰਦਾਰ, ਚੌਕਸ, ਸਾਵਧਾਨ।

ਹਾਮ : هام : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹਬਸ਼ੀ ਹਨ।

ਹਾਮਿਦ : حامد : ਹਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਿਫ਼ਤ - ਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹਾਮਿਲ : حامل : ਭਾਰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਮਜ਼ਦੂਰ।

حامل وحي : (ਰੱਬ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼) ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰੀਲ।

ਹਮਿਲਾ : ਬੇਝ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ; ਓਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਗਰਭਵਤੀ।

ਹਮੀ : ਸਹਾਇਕ; ਨਿਗਰਾਨ; ਓਹ ਉਠ ਜਿਸ ਦੇ ਦਸ ਬੱਚੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹੋਣ।

ਹਾਵੀ : ਘੇਰਾ ਘੱਤਣ ਵਾਲਾ, ਘੇਰਨ ਵਾਲਾ; ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਕਿਸੇ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ।

ਹਾਇਜ਼ਾ : ਓਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੈਜ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਔਰਤ ਜੋ ਮਾਹਵਾਰੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ।

ਹਾਇਲ : ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ; ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਕ; ਬਾਝ ਇਸਤਰੀ।

ਹੱਬ : ਗੋਲੀ, ਦਾਣਾ, ਬੀਜ।

ਹਿਬ : ਮੈਹਬੂਬ, ਪਿਆਰਾ, ਦੇਸਤ, ਯਾਰ।

ਹੁੱਬ : ਪਰੇਮ, ਪਿਆਰ; ਸ਼ੌਂਕ; ਦੇਸਤੀ; ਮਰਜ਼ੀ, ਤੋਫੀਕ।

ਹੁਬ-ਉਲ-ਵਤਨ : ਦੇਸ਼ ਪਿਆਰ, ਦੇਸ਼-ਭਗਤੀ।

ਹਿਬਾ : ਬਖਸ਼ਣਾ; ਇਨਾਮ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼, ਦਾਨ ਪੁੰਨ।

ਹਬਾਬ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੁਲਬੁਲਾ।

ਹੁਬਾਹਿਬ : ਜੁਗਨੂੰ, ਟਟੈਹਣਾ।

ਹਿਬਾਲਾ : ਫੰਦਾ, ਜਾਲ, ਰੱਸੀ।

ਹਬਸ : ਕੈਦ, ਬੰਦੀਖਾਨਾ; ਹਵਾ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਹਬਸ-ਏ-ਬੇਜਾ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਬੰਦ ਰੱਖਣਾ, ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਕੈਦ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਗਰਿਫ਼ਤਾਰੀ।

ਹਬਸ-ਏ-ਦਮ : ਸਾਹ ਰੋਕਣਾ, ਸਾਹ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ; ਦਮੇ ਦਾ ਰੋਗ; ਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਕਿਰਿਆ।

ਹਬਸ-ਏ-ਦਵਾਮ : ਹਬਸ ਨਿਵਾਰਨ ਉਮਰ ਕੈਦ।

ਹਬਸ-ਏ-ਬ-ਉਬਰੂ-ਏ-ਦਰਯਾ-ਏ-ਸ਼ੋਰ : ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਖੇ।

ਹਬਸ : ਹਬਸੀਆਂ ਦਾ ਕਬੀਲਾ, ਅਫਰੀਕਾ ਦਾ ਇਕ ਮੁਲਕ, ਐਥੋਪੀਆ; ਹਬਸੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਕ। ਨੋਬਾਹ ਦਾ ਮੁਲਕ।

ਹਬਸੀ : ਹਬਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਬਸ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਕਾਲਾ ਕਲੋਟਾ।

ਹਬਲ : ਰੱਸੀ, ਮੋਟਾ ਧਾਗਾ; ਰਗ; ਜੋੜ, ਏਕਾ, ਇਕਰਾਰ।

ਹਬਲ-ਉਲ-ਮਤੀਨ : ਪੱਕੀ ਰੱਸੀ; ਪੱਕਾ ਵਸੀਲਾ; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ।

ਹਬਲ-ਉਲ ਵਰੀਦ : ਸ਼ਾਹ-ਰਗ; ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ।

ਹੁਬੂਬ : (ਹੱਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੋਲੀਆਂ, ਦਾਣੇ, ਬੀਜ, ਤੁਖਮ।

ਹੱਬਾ : ਗੋਲੀ; ਦਾਣਾ; ਰੱਤੀ ਭਰ, ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨਾ।

ਹਬੀਬ : ਪਿਆਰਾ, ਦੇਸਤ, ਯਾਰ।

ਹੱਤਾ : ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ।

ਹੱਤਾ-ਉਲ-ਇਮਕਾਨ, ਹੱਤਾ-ਉਲ-ਮਕਦੁਰ, ਹੱਤਾ-ਉਲ-ਵਸਅ : ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੰਭਵ ਹੱਦ ਤੱਕ।

ਹੱਤਾ ਕਿਹ : ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ।

ਹਜ : ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ; ਹੁੱਜਤ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ; ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਕੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਂ ਇਬਾਦਤ ਦੀ ਗ਼ਰਜ਼ ਨਾਲ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ; ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੱਕੇ ਵਿਖੇ ਜਾ ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨਾ।

ਹਜ-ਏ-ਅਕਬਰ : ਵੱਡਾ ਹੱਜ ਜੋ (ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ) ਨੂੰ ਹੋਵੇ।

حجاب **ਹਿਜਾਬ** : ਪਰਦਾ, ਓਟ ਲੁਕਾਉਣਾ, ਛੁਪਾਉਣਾ; ਸ਼ਰਮ, ਹਯਾ, ਸੰਗ, ਲਿਹਾਜ਼।
حجّ **ਹੱਜਾਜ਼** : ਬੌਹਤ ਹੁੱਜਤੀ, ਝਗੜਾ, ਮੁੱਕਦਮੇਬਾਜ਼।
حجّ **ਹੱਜਾਜ਼** : (ਹਾਜ਼ **حجّ** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਾਜ਼ੀ ਲੋਕ, ਮੱਕੇ ਦਾ ਹੱਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।
حجار **ਹੱਜਾਰ** : ਪੱਥਰ-ਘਾੜਾ, ਬੁੱਤ-ਘਾੜਾ।
حجار **ਹਜ਼ਾਰ** : (ਹਜਰ **حجر** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਪੱਥਰ।
حجاز **ਹਿਜਾਜ਼** : ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਪਰਾਂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੱਕਾ ਮੱਦੀਨਾ ਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਵੇਂ ਇਲਾਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰ; ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਮਕਾਮ।
حجازي **ਹਜਾਜ਼ੀ** : ਹਿਜਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਿਜਾਜ਼ ਦਾ ਵਸਨੀਕ।
حجام **ਹੱਜਾਮ** : ਹਜਾਮਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਈ, ਸਿੰਗੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
حجامة **ਹਜਾਮਤ** : ਹਜਾਮ ਦਾ ਕਿੱਤਾ, ਸਿਰ ਮੁੰਨਣ ਜਾਂ ਵਾਲ ਕੱਟਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
حجامي **ਹੱਜਾਮੀ** : ਸਫ਼ਾਈ; ਦਰੁਸਤੀ; ਪੱਛਣੇ ਲਗਾਵਾਉਣਾ।
حجت **ਹੱਜਤ** : ਦਲੀਲ, ਕਾਰਨ, ਸਬੂਤ; ਨਜ਼ਰੀਆ; ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ; ਫ਼ੈਸਲਾ; ਬਹਾਨਾ; ਝਗੜਾ।
حجت استوار **ਹੱਜਤ-ਏ-ਉਸਤਵਾਰ** : ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ।
حجر **ਹਜਰ** : ਪੱਥਰ।
حجر الاسود **ਹਜਰ-ਉਲ-ਅਸਵਦ** : ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ; ਕਾਅਬੇ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿਚ ਲੱ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ੀ ਲੋਕ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ।
حجره **ਹਜਰਾ** : ਕਮਰਾ, ਕੋਠੜੀ; ਮਸੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਛੋਟਾ ਕਮਰਾ, ਇਕਾਂਤਵਾਸ।
حجره خاص **ਹਜਰਾ-ਏ-ਖਾਸ** : ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀ।
حجره مخصوص **ਹਜਰਾ-ਏ-ਮਖ਼ਸੂਸ** : ਨਿੱਜੀ ਕੈਬਨ।

حجله **ਹਜਲਾ** : ਵੋਹਟੀ ਦੀ ਛਪਰਖਟ, ਨਵ-ਵਿਆਹੁਤਾ ਦੀ ਸੇਜ।
حجله خانه **ਹਜਲਾ-ਖਾਨਾ**, **حجله گاه** **ਹਜਲਾ-ਗਾਹ** : ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਦੁਲਹਨ ਦੀ ਸੇਜ ਸਜਾਈ ਜਾਵੇ।
حجله عروس **ਹਜਲਾ-ਏ-ਉਰੂਸ**, **حجله عروسی** **ਹਜਲਾ-ਏ-ਉਰੂਸੀ** : ਦੁਲਹਨ ਲਈ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਮਰਾ ਜਾਂ ਮਕਾਨ, ਦੁਲਹਨ ਦੀ ਸੇਜ।
حجم **ਹਜਮ** : ਮੁਟਾਈ, ਅਕਾਰ, ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਧਾ।
حجيم **ਹਜੀਮ** : ਮੋਟਾ, ਵੱਡੇ ਅਕਾਰ ਜਾਂ ਜਿਸਮ ਦਾ।
حد **ਹੱਦ** : ਸਿਰ, ਕਿਨਾਰਾ; ਅੰਤ; ਫ਼ਾਸਲਾ; ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜੇਹੜੀ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਰੋਕ, ਰੁਕਾਵਟ, ਬੰਨ੍ਹ।
حد بندى **ਹਦ ਬਸਤ**, **حد بندی** **ਹਦ ਬੰਦੀ** : ਹੱਦਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ।
حد بلاغت **ਹੱਦ-ਏ-ਬਲਾਗਤ** : ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ।
حد فاصل **ਹੱਦ-ਏ-ਫ਼ਾਸਿਲ** : ਹੱਦ ਬੰਨ੍ਹਾ; ਓਹ ਹੱਦ ਜੇਹੜੀ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਖ ਕਰੇ, ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਲੀਕ।
حد **ਹੁਦਾ** : ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਤੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਲੈ ਨਾਲ ਉਠਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਚਲਾਉਣਾ; ਅਰਬੀ ਸਾਂਵਣੀ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਗੀਤ।
حدائق **ਹਦਾਇਕ** : (ਹਦੀਕ **حدیق** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਾਗ਼ ਬਗੀਚੇ।
حدث **ਹਦਸ** : ਸ਼ੁਰੂ, ਆਦਿ; ਨਵੀਂ ਗੱਲ, ਨਵੀਨਤਾ; ਘਟਨਾ; ਬੱਚਾ; ਨੌਜਵਾਨ।
حدث **ਹਿਦਸ** : ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨੀਆਂ।
حدثات **ਹਦਸਾਤ** : ਘਟਨਾਵਾਂ।
حدس **ਹਦਸ** : ਸਮਝ ਬੁਝ, ਸਿਆਣਪ; ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਾ; ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੈਹਣਾ।
حدود **ਹੁਦੂਦ** : (ਹੱਦ **حد** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)

ਹੱਦਾਂ, ਕਿਨਾਰੇ, ਸੀਮਾਵਾਂ; ਨਿਯਮ; ਪਰਭਾਸ਼ਾਵਾਂ।
حدود اربعه ਹੁਦੁਦ-ਏ-ਅਰਬਆ : ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਭਾਵ ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ, ਚੌਗਿਰਦਾ।
حديث هديس : ਗੱਲ; ਨਵੀਂ ਗੱਲ; ਇਤਹਾਸ, ਪਰੰਪਰਾ; ਕਿੱਸਾ, ਕਹਾਣੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਾਲ ਤੇ ਬਚਨ।
حديث هديس-ਏ-ਫਿਅਲੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੰਮ।
حديث هديس-ਏ-ਕੋਲੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਚਨ।
حديث هديس : ਓਹ ਬਾਗ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਹੋਵੇ; ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ।
حانق هياك : (ਹਾਜ਼ਿਕ **حانق** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ, ਵਿਦਵਾਨ, ਮਾਹਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ।
حانق هياك : ਦਾਨਾਈ, ਸਿਆਣਪ, ਮਹਾਰਤ, ਮਸ਼ਕ; ਚਲਾਕੀ, ਫੁਰਤੀ।
حذر هذر : ਪਰਹੇਜ਼; ਇਨਕਾਰ; ਬਚਾ, ਇਹਤਿਆਤ।
حذف هذف : ਡੇਗ ਦੇਣਾ, ਕੱਢ ਦੇਣਾ, ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ; ਕਿਸੇ ਵਾਕ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਕੱਢ ਦੇਣਾ; ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ; ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ।
حذيفه هذيفه : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਨੂੰ 'ਹਜ਼ੀਫਾ' ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ 'ਅਬੂ-ਸਰੀਜ਼ਹ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
حر هحر : ਗਰਮ ਹੋਣਾ, ਗਰਮੀ।
حر هحر : ਅਜ਼ਾਦ; ਖੁਲ੍ਹਾ-ਫੁਲ੍ਹਾ; ਕੁਲੀਨ; ਚੰਗੇ ਅਸਲੇ ਦਾ; ਨੇਕ ਕੁਲੀਨ; ਚੰਗਾ ਕਰਮ; ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਚੋਣਵੀਂ ਸ਼ੈ; ਕਬੂਤਰ; ਹਰਨ ਜਾਂ ਸੱਪ ਦਾ ਬੱਚਾ; ਚੰਗਾ ਘੋੜਾ; ਬਾਜ਼।
حرارت هارارت : ਗਰਮੀ, ਸੇਕ, ਤਪਸ਼, ਤਾਪ; ਗੁੱਸਾ; ਦਰਦ, ਤਕਲੀਫ਼, ਸ਼ੌਕ, ਜ਼ੋਸ਼।

حرارت غريبي

هارارت-ਏ-ਗਰੀਬੀ : ਓਹ ਗਰਮੀ ਜੋ ਅਸਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਸੁਭਾਵਕ ਗਰਮੀ, ਧੁੱਪ ਜਾਂ ਬੁਖਾਰ ਕਰਕੇ ਚੜ੍ਹੀ ਗਰਮੀ।

حرارت غريزي

هارارت-ਏ-ਗਰੀਬੀ : ਕੁਦਰਤੀ ਗਰਮੀ, ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਲੀ ਅਸਲ ਗਰਮੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; 98.4 ਡਿਗਰੀ।

حراف هراف : ਮੱਕਾਰ, ਬੋਹਤ ਚਲਾਕ, ਫਰੋਬੀ; ਬੋਹਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਾਤੂਨੀ; ਗਾਲੜੀ।

حرام هرام : (ਹਲਾਲ **حلال** ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ) ਅਯੋਗ; ਨਜ਼ਾਇਜ਼; ਵਿਵਰਜਤ, ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ੈ; ਅਨੁਚਿਤ; ਮੰਦਾ ਕੰਮ; ਵਿਭਚਾਰ; ਪਾਕ; ਪਵਿੱਤਰ (ਜਿਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਣਾ ਅਯੋਗ ਤੇ ਜੁਰਮ ਹੋਵੇ)।

حرام هرام : ਮੱਕਾ ਤੇ ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਰ।

حرام هرام : ਹਰਾਮ ਤੋਸ਼ਾ, ਹਰਾਮ ਖ਼ਾਰ, ਹਰਾਮ ਖ਼ੋਰ; ਨਮਕ-ਹਰਾਮ, ਲੂਣ-ਹਰਾਮੀ; ਅਕਿਰਤਘਣ।

حرام هرام : ਨਮਕ-ਹਰਾਮੀ, ਬੇਵਫ਼ਾਈ।

حرام هرام : ਹਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਹਰਾਮੀ।

حرام هرام : ਹਰਾਮ ਦੀ ਲੜਕੀ, ਹਰਾਮਣ, ਬਦਜਾਤ ਇਸਤਰੀ।

حرام هرام : ਬਦਕਾਰ, ਵਿਭਚਾਰੀ, ਦੁਰਾਚਾਰੀ।

حرام هرام : ਬਦਕਾਰੀ; ਵਿਭਚਾਰ।

حرام هرام : ਹਰਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ, ਬਦਕਾਰੀ ਨਾਲ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਧਨ।

حرام هرام : ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਗੁੱਦਾ।

حرامی : ਚੋਰ, ਲੁਟੇਰਾ, ਡਾਕੂ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ; ਬਦਚਾਤ; ਕਮੀਨਾ, ਹਰਾਮ ਦਾ ਜਾਇਆ।
ਹਰਾਮੀਨ : ਦੋਵੇਂ ਧਰਮ; ਮੱਕਾ ਤੇ ਮਦੀਨਾ ਦੇਵੇਂ ਪਾਕ ਸ਼ਹਿਰ।
ਹੱਰਾਨ : ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ।
ਹੱਰਾਨਾਨੀ : ਹੱਰਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹੱਰਾਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
ਹਰਬ : ਜੰਗ, ਜੁੱਧ, ਲੜਾਈ, ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ; ਲੜਾਕਾ ਆਦਮੀ, ਜੰਗੀ।
ਹਰਬ-ਗਾਹ : ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਰਣਭੂਮੀ।
ਹਰਬ-ਉ-ਕਿਤਾਲ : ਜੰਗ ਤੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ।
ਹਰਬੀ : ਜੰਗੀ ਸਿਪਾਹੀ।
ਹਰਬਾ : ਭਾਲਾ, ਨੇਜ਼ਾ, ਖੰਜਰ, ਕਟਾਰ, ਲੜਾਈ ਦਾ ਹਥਿਆਰ।
ਹਰਜ : ਤੰਗੀ, ਸਖਤੀ; ਨੁਕਸਾਨ; ਗਲਤੀ; ਦੇਰ; ਕਮੀ।
ਹਰਜ ਮਰਜ : ਤੰਗੀ; ਵਿਗਾੜ; ਦੰਗਾ, ਫਸਾਦ, ਨਫਾ ਨੁਕਸਾਨ।
ਹਿਰਜ : ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ ਕਰਨਾ; ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ, ਪਨਾਹ ਦੀ ਥਾਂ; ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ।
ਹਰਸ : ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ; ਬੰਹਤ ਜ਼ਮਾਨਾ।
ਹਿਰਸ : ਲਾਲਚ, ਲੋਭ, ਚਾਹ, ਲਾਲਸਾ।
ਹਿਰਸੀ : ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।
ਹਰਫ : ਸੁਖਨ, ਬਚਨ, ਗੱਲ, ਪਾਸਾ, ਕਿਨਾਰਾ; ਟੀਸੀ, ਚੋਟੀ; ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ; ਐਥ, ਨੁਕਸ; ਤਨਜ਼, ਚੋਟ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਬਣਨ।
ਹਰਫ-ਏ-ਆਖਿਰੀ,
ਹਰਫ-ਏ-ਅਬਜਦ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਅੱਖਰ ਗ਼ੈਨ ਜੋ ੧੦੦੦ ਦੇ

ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਬੁਲਬੁਲ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਦਸਤਾਨ ਹਜ਼ਾਰ ਗੀਤਾਂ ਵਾਲੀ ਕੋਹਦੇ ਹਨ; ਖ਼ੁਰਾ; ਕਾਮਲ।
ਹਰਫ਼ ਅਸਨਾ : ਲਿਖ-ਪੜ੍ਹ ਸਕਣ ਵਾਲਾ।
ਹਰਫ਼-ਆਵਰਦਨ : ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਬੋਲਣਾ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਅਸਤਖ਼ਵਾਨ : ਉਸਤਖ਼ਵਾਨ : ਪੱਕੀ ਗੱਲ, ਵਜ਼ਨ ਵਾਲਾ ਬਚਨ।
ਹਰਫ਼-ਬ-ਹਰਫ਼ : ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ, ਸਾਰਾ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਬਾਰਗੀਰ : ਤਕੀਆ ਕਲਾਮ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਤਹਦਾਰ : ਮਾਕੂਲ ਗੱਲ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਮਸ਼ਾਬਦਾਰ : ਵਾਜਬ ਬਾਤ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਜੋਹਰਦਾਰ : ਸੋਹਣੀ ਗੱਲ।
ਹਰਫ਼-ਚੀਨ, **ਹਰਫ਼-ਗੀਰ** : ਨੁਕਤਾਚੀਨ।
ਹਰਫ਼-ਚੀਨੀ, **ਹਰਫ਼-ਗੀਰੀ** : ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ, **ਹਰਫ਼-ਏ-ਸਰਦ** : ਬੇਅਸਰ ਗੱਲ, ਕਿਰਕਿਰੀ ਗੱਲ।
ਹਰਫ਼-ਬਨ : ਗਾਲ੍ਹਤੀ।
ਹਰਫ਼-ਬਿਨਾਸ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਅਬਜਦ-ਖ਼ਾਨ।
ਹਰਫ਼-ਏ-ਇੱਲਤ : ਸਵਰ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ, ਅਲਿਫ਼, ਵਾਊ ਤੇ ਯੇ।
ਹਰਫ਼-ਕਸ਼ : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਮੁਹਰਰ।
ਹਰਫ਼-ਕਸ਼ੀ : ਲਿਖਤ, ਤੈਹਰੀਰ।

حرف ورق گیر

ਹਰਫ਼-ਏ-ਵਰਕ-ਗੀਰ : ਲੰਮੀ ਗੱਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਰਕਾ ਭਰ ਜਾਵੇ।

ਹਰਫ਼-ਏ-ਹਿੰਦਸੀ : ਹਰਫ਼ ਹਿੰਦਸੀ : ਇਕ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤਕ ਦੇ ਹਿੰਦਸੇ, ਨੌਂ ਰਕਮਾਂ।

ਹਰਫ਼ਾਤ : (ਹਰਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅੱਖਰ।

ਹਰਫ਼, ਹਿਰਫ਼ : (ਹਿਰਫ਼ਤ ਜਾਂ ਹਿਰਫ਼ਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਿਰਫ਼ਾ/ਹਰਫ਼ਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿੱਤੇ, ਪੇਸ਼ੇ, ਕਸਬ।

ਹਿਰਫ਼ਾ, ਹਰਫ਼ : ਹੁਨਰ, ਕਸਬ, ਪੇਸ਼ਾ।

ਹਰਕਾਤ : (ਹਰਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਿਲਜੁਲਾਂ; ਕੰਮ, ਅਮਲ; ਸਵਰ।

ਹਰਕਾਤ-ਉ-ਸਕਨਾਤ : ਉਠਣਾ ਬੈਠਣਾ, ਚੱਲਣਾ ਫਿਰਨਾ; ਆਦਤਾਂ; ਹਰਕਤਾਂ ਤੇ ਇਸ਼ਾਰੇ, ਸੈਨਤਾਂ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ।

ਹਰਕਾਤੀ : ਮੱਲਾਹ, ਕਿਸਤੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਹਰਕਤ : ਹਿੱਲਣਾ, ਚਾਲ, ਰਫ਼ਤਾਰ; ਧੜਕਣ; ਤੜਪ, ਬੇਚੈਨੀ; ਸਵਰ; ਜ਼ੋਰ, ਜ਼ਬਰ ਤੇ ਪੇਸ਼, ਅਮਲ, ਕੰਮ; ਕਾਰਜ; ਸਲੂਕ, ਭੈੜਾ ਚਲਨ, ਅਨੁਚਿਤ ਕੰਮ; ਵਿਭਚਾਰ; ਅੰਦੋਲਨ, ਫ਼ਸਾਦ; ਨੁਕਸਾਨ; ਸਫ਼ਰ, ਕੂਚ; ਆਵਾਜ਼ਾਈ।

ਹਰਕਤੀ, ਹਰਕੀ : ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਰਕਤ ਵਾਲਾ; ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਰੋਕ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

ਹਰਮ : ਜਿਥੇ ਜਾਣਾ ਮਨ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਰਜਤ; ਗ਼ੈਰ ਕਨੂੰਨੀ; ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ; ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ; 'ਮੱਕਾ' ਤੇ 'ਮਦੀਨੇ' ਦਾ ਇਹਾਤਾ; ਓਹ ਇਹਾਤਾ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਮਾਰਨਾ ਮਨ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਯੇਰੋਸਲਮ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ; ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਨਾਨ-ਖ਼ਾਨਾ, ਬੀਵੀ, ਜ਼ਨਾਨੀ।

ਹਰਮ-ਖ਼ਾਨਾ, ਹਰਮ-ਖ਼ਾਨਾ

ਹਰਮ-ਗਾਹ, ਹਰਮ-ਗਾਹ : ਬੇਗਮਾਂ ਤੇ ਹਰਮਾਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ ਭਾਵ ਜ਼ਨਾਨਖ਼ਾਨਾ।

ਹਰਮਾਨ : ਮੱਕਾ ਤੇ ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ; ਹਰਮੈਨ।

ਹਿਰਮਾਨ : ਵਿਵਰਜਤ; ਗ਼ੈਰ ਕਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣਾ; ਨਿਰਾਸ ਕਰਨਾ; ਵਾਂਝੇ ਰੈਹਣਾ; ਨਿਰਾਸਾ; ਬਦਕਿਸਮਤੀ।

ਹੁਰਮਤ : ਇੱਜ਼ਤ, ਸਤਕਾਰ, ਮਾਣ; ਅਜ਼ੀਜ਼ ਹੋਣਾ; ਪਵਿੱਤਰਤਾ; ਨੇਕ ਆਚਰਣ; ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਅਦਬ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇ; ਪਰਸਿੱਧੀ।

ਹਰਮਲ : ਕਾਲਾ ਦਾਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਰੂਬ : (ਹਰਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੜਾਈਆਂ, ਜੰਗਾਂ ਜੁੱਧ।

ਹੁਰੂਫ਼ : (ਹਰਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਈ ਅੱਖਰ।

ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਤਹੱਜੀ, ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਹਿਜਾ : ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਨਮਾਲਾ।

حروف غیر منقوطة

ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਗ਼ੈਰ-ਮਨਕੂਤ : ਓਹ ਅੱਖਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾ ਹੋਣ।

ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਮਨਕੂਤ : ਓਹ ਅੱਖਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨੁਕਤੇ ਹੋਣ।

ਹੁਰੂਫ਼ੀ : ਇਕ ਫ਼ਿਰਕਾ (ਸੰਪਰਦਾਏ) ਜੇਹੜਾ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਘੜਦਾ ਰੈਹਦਾ ਹੈ; ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹੁਰੂਨ : ਸਰਕਸ਼, ਅੜੀਅਲ, ਮੂੰਹ-ਜ਼ੋਰ।

ਹੁਰੀਯਤ : ਅਜ਼ਾਦੀ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ।

ਹਰੀਰ : ਰੇਸ਼ਮ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।

ਹਰੀਰ-ਸੀਨਾ : ਨਰਮ ਦਿਲ ਵਾਲਾ।

ਹਰੀਰੀ : ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਵੇਚਣ

والا۔

حریری کاغذ : کڑا
کاغذ، پتلا تے بھری کاغذ۔

حریش : کھنکھڑا، کھن-سلائی،
ہزار پورا والا کھنکھڑا۔

حریس : ہر س کرنا والا،
لالچی، لہڑی، ساڑا کرنا والا؛ ہاسد؛
پتہ؛ دے دے کھنکھڑا کرنا والا۔

حریف : ہم-پہچا، ساہی؛ ویرہی،
سہری، دھمکنا؛ ویری، چلاک، ہوشیار؛
مکھلا کرنا والا۔

حریم : ہر دی چار دیواری؛ ہر،
مکان؛ ہر دا آلا-دوآلا؛ پھرت
سہان؛ مہکا دا ہڈا؛ چنانچہ؛
اچکار، ہک؛ ہنسی دا گڑا کھنکھڑا۔

حریم-خانہ : ہر م،
چنانچہ۔

حرب : جہاد، جہاد؛ دھنکنا
نیتوہ دا ہنسی؛ دھنکنا۔

حزن : غم، رنج، سوک
؛ مہلا، ہڈا۔

حزین : غمگین، رنجیدہ، ہڈا۔

حساب : شمار؛ گنتی؛ ہر
دیکھنا جس دیکھ اہنکھڑا تے ہر
ہندی ہے؛ مہلا، ہڈا؛ کھنکھڑا، دھنکنا؛
دھنکنا، ہڈا؛ مہلا؛ دھنکنا، ہڈا؛
کھنکھڑا، دھنکنا؛ مہلا، ہڈا،
نیتوہ۔

حساب-پاک : حساب-پاک

حساب : حساب ساڈا ہڈا، مہلا
نیتوہ۔

حسابدان : حساب دا
مہلا۔

حساب-دہ :
حساب دہا؛ حساب دے والا۔

حساب کتاب :
حساب، لکھنا-نکھنا، لکھنا-دھنکنا؛

مہلا-مہلا۔

حساب-نویس :
حساب لکھنا والا، حساب ریکھنا والا،
مہلا۔

حسابی : حساب دیکھ آہنکھڑا
والا، ٹیک، سہی؛ کھنکھڑا، ہنکھڑا۔

حس : اہنکھڑا کرنا دی
مہلا؛ مہلا؛ مہلا؛ لہڑا؛
کھنکھڑا دا ہڈا لہڑا؛ ہرکھڑا؛
پہچا ہنکھڑا تے کھنکھڑا
کرنا؛ اہنکھڑا؛ اہنکھڑا۔

حساس : اہنکھڑا
کرنا والا؛ پہچا ہنکھڑا تے
ہرکھڑا ہڈا
والا؛ کھنکھڑا ہڈا؛ چنانچہ۔

حسام : ہنکھڑا۔

حسان : ہنکھڑا،
سہی؛ اہنکھڑا دا
ہنکھڑا-ہنکھڑا-ہنکھڑا
ہنکھڑا تے ہنکھڑا
رہنکھڑا دا ہنکھڑا۔

حسان-عجم :
ہنکھڑا دے مہلا
لکھ (ہنکھڑا) کھنکھڑا
ہنکھڑا ہنکھڑا
ہنکھڑا ہنکھڑا
ہنکھڑا ہنکھڑا
لکھ ہنکھڑا۔

حسد : دھنکنا
ہنکھڑا، دھنکنا،
ہنکھڑا، دھنکنا،
کھنکھڑا دے نا
مہلا۔

حسرت : اہنکھڑا،
کھنکھڑا، کھنکھڑا
کھنکھڑا دے نا
مہلا، ہنکھڑا،
ہنکھڑا، مہلا،
ہنکھڑا، لکھنا۔

حسرتا : اہنکھڑا،
ہنکھڑا۔

حسرت-زہ : ہنکھڑا،
ہنکھڑا دا مہلا
ہنکھڑا۔

حسن : ہنکھڑا،
ہنکھڑا اہنکھڑا
دے نا مہلا۔

حسن : ہنکھڑا،
ہنکھڑا، ہنکھڑا،

ਖੂਬੀ, ਬੇਹਤਰੀ, ਚੰਗਿਆਈ।
حسن آداب **ਹੁਸਨ-ਏ-ਆਦਾਬ**,
حسن اخلاق **ਹੁਸਨ-ਏ-ਅਖਲਾਕ** :
 ਚੰਗੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ, ਚੰਗਾ ਸੁਭਾ।
حسن اتفاق **ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਤਿਫਾਕ** :
 ਚੰਗਾ ਦਾਅ, ਚੰਗਾ ਅਵਸਰ।
حسن اختيار
ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਖਤਿਆਰ,
حسن اراات **ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਰਾਦਤ** :
 ਖੁਲੀ ਮਰਜ਼ੀ।
حسن انتظام **ਹੁਸਨ-ਏ-ਇੰਤਜ਼ਾਮ** :
 ਚੰਗਾ ਪਰਬੰਧ।
حسن بينظير **ਹੁਸਨ-ਏ-ਬੇ-ਨਬੀਰ**
 : ਅਦੁਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ।
حسن خداوان **ਹੁਸਨ-ਏ-ਖੁਦਾਦਾਦ**
 : ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੁਸਨ, ਕੁਦਰਤੀ
 ਸੁੰਦਰਤਾ।
حسن ساختہ **ਹੁਸਨ-ਏ-ਸਾਖਤਾ** :
 ਬਣਾਉਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ।
حسن سلوک **ਹੁਸਨ-ਏ-ਸਲੂਕ** : ਚੰਗਾ
 ਵਰਤਾ।
حسن ظن **ਹੁਸਨ-ਏ-ਝਨ** : ਚੰਗੀ ਰਾਏ,
 ਚੰਗਾ ਫੈਸਲਾ।
حسن عقيدت **ਹੁਸਨ-ਏ-ਅਕੀਦਤ** :
 ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਵਫ਼ਾ।
حسن فرنگ **ਹੁਸਨ-ਏ-ਫ਼ਿਰੰਗ** : ਗੋਰਾ
 ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ।
حسن ابدال **ਹੁਸਨ ਅਬਦਾਲ** : ਇਕ
 ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦਵਾਰਾ
 ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ; ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੁਸਨ
 ਅਬਦਾਲ ਹੈ।
حسن بصری **ਹੁਸਨ ਬਸਰੀ** : ਇਕ ਬੌਹਤ
 ਵਡੇ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ
 ਦੇ ਸਾਥੀ (ਸਹਾਬੀ) ਸਨ।
حسن میمنی **ਹੁਸਨ ਮੈਮੰਦੀ** :
 ਮੈਹਮੂਦ ਸਬੁਕਤਗੀਨ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ
 ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਮੈਮੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ।

احسن حسنه **ਹਸਨਾ** : (ਅਹਸਨ ਦਾ
 ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਰੂਪ) ਅਤ ਸੁੰਦਰ (ਇਸਤਰੀ)
 ਬਹਿਸ਼ਤ; ਸਰਵਸਰੋਸ਼ਟ।
حسن حسود : (ਹਾਸਿਦ ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਈਰਖਾਲੂ, ਹਸਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ,
 ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ।
حسن حسین : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਛੋਟੇ
 ਸਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ
 ਦੇਹਤਰੇ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ, ਏਹ
 ਕਰਬਲਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ 61 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ
 ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਤੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ
 ਯਜ਼ੀਦ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਹਥੋਂ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਲੜਦੇ
 ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ; ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਪੈਹਲੇ
 ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਇਆ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
حسن حسینی : ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ, ਸੱਯਦਾਂ ਦੀ ਓਹ ਸ਼ਰੇਣੀ ਜੋ ਇਮਾਮ
 ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।
حشر **ਹਸ਼ਰ** : ਭੀੜ, ਇਕੱਠ; ਉਠਾਉਣਾ;
 ਪਰਲੋ; ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਦਿਨ।
حشرگاه **ਹਸ਼ਰਗਾਹ** : ਕਿਆਮਤ ਦਾ
 ਮੈਦਾਨ।
حشرات **ਹਸ਼ਰਾਤ** : ਢਿੱਡ ਭਾਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ
 ਜਾਨਵਰ।
حشرات الارض **ਹਸ਼ਰਾਤ-ਉਲ-**
ਅਰਜ਼ : ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੀੜੇ ਮਕੌੜੇ, ਬਰਸਾਤੀ
 ਕੀੜੇ, ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਖੁਡ ਕਰ ਕੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ
 ਜਾਨਵਰ ਜਿਵੇਂ: ਸੱਪ, ਬਿਛੂ, ਚੂਹਾ, ਨਿਓਲਾ
 ਆਦਿ।
حشفه **ਹਸ਼ਫਾ** : ਮਰਦ ਦੀ ਇੰਦਰੀ ਦਾ ਸਿਰਾ;
 ਖੇਤੀ ਵੱਢਣ ਪਿਛੋਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਆਦਿ;
 ਬੌਹਤ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ।
حشم **ਹਸ਼ਮ** : ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਇੱਜੜ (ਵੱਗ),
 ਘਰਬਾਰ, ਲਾਣਾ ਬਾਣਾ, ਪਰਵਾਰ; ਨੌਕਰ
 ਚਾਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ, ਫ਼ੌਜ, ਸਿਪਾਹੀ।
حشمت **ਹਸ਼ਮਤ** : ਤਾਬਿਆਦਾਰ ਤੇ
 ਆਗਿਆਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ,
 ਦੱਬਦਬਾ, ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ, ਫ਼ੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ; ਜਲੂਸ,

ਸੁਆਰੀ।
حشمت ਹੁਸਮਤ : ਬੀਵੀ ਬੱਚੇ, ਟੱਬਰ-ਟੀਹਰ, ਕਬੀਲਾ, ਉਠ ਦੀ ਮੁਹਾਰ।
حشمت ਹਿਸਮਤ : ਦਬਦਬਾ; ਬਜ਼ੁਰਗੀ; ਸ਼ਰਮ, ਹਜਾ; ਗੁੱਸਾ।
حشو ਹਸਵ : ਭਰਤੀ, ਅੰਦਰ ਭਰਨ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਤਕੀਏ ਜਾਂ ਲਿਹਾਫ਼ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰੂ ਜਾਂ ਉੱਨ; ਵਾਧੂ ਕਲਾਮ, ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲ।
حشيش ਹਸ਼ੀਸ਼ : ਸੁੱਕਾ ਘਾਹ, ਕਾਹੀ, ਭੰਗ, ਭੰਗ ਦੇ ਪੱਤੇ ਜਾਂ ਸਫ਼ਾ।
حصار ਹਿਸਾਰ : ਗੜ੍ਹ, ਵਲਗਣ, ਇਹਾਤਾ, ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ, ਸੈਹਰ ਜਿਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਫਸੀਲ ਹੋਵੇ।
حصار بریں ਹਿਸਾਰ-ਏ-ਬਰੀਂ,
حصار پیروہ ਹਿਸਾਰ-ਏ-ਪੀਰੋਹਾ,
حصار معلق ਹਿਸਾਰ-ਏ-ਮੁਅੱਲਕ : ਅਸਮਾਨ।
حصاری ਹਿਸਾਰੀ : ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਿਲ੍ਹਾਬੰਦ।
حصر ਹਸਰ : ਘੇਰਨਾ, ਘੇਰਾ ਪਾਉਣਾ, ਵਲਣਾ, ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ।
حصص ਹਿਸਸ : (ਹਿਸਾ حصੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਿੱਸੇ, ਭਾਗ।
حصن ਹਿਸਨ : ਪਨਾਹ, ਪਨਾਹ ਦੀ ਥਾਂ, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹ।
حصن پیروزہ ਹਿਸਨ-ਏ-ਪੀਰੋਹਾ,
حصن فیروزہ ਹਿਸਨ-ਏ-ਫੀਰੋਹਾ,
حصن معلق ਹਿਸਨ-ਏ-ਮੁਅੱਲਕ : ਅਸਮਾਨ।
حصول ਹੁਸੂਲ : ਹਾਸਲ ਹੋਣਾ, ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਬਤ ਤੇ ਬਾਕੀ ਰੈਹਣਾ, ਪਰਾਪਤੀ, ਲਾਭ, ਫਾਇਦਾ, ਨਫਾ।
حصول مرام ਹੁਸੂਲ-ਏ-ਮਰਾਮ : ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣਾ, ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣਾ।
حصہ ਹਿੱਸਾ : ਭਾਗ, ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ, ਅੰਗ, ਵੰਡ, ਦਰਜਾ।
حصہ بخش ਹਿੱਸਾ-ਬਖਸ਼ : ਹਿੱਸੇ

ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ।
حصہ خالصہ ਹਿੱਸਾ-ਏ-ਖਾਲਿਸਾ : ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਮਾਮਲਾ, ਕਰ।
حصہ دار ਹਿੱਸਾਦਾਰ : ਭਾਈਵਾਲ।
حصہ داری ਹਿੱਸਾਦਾਰੀ : ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਈਵਾਲੀ।
حضرت ਹਜ਼ਰਤ : (ਹਜ਼ਰਤ حضرت ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ; ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼; ਦਰਸ਼ਕ; ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕ।
حضرت ਹਜ਼ਰਤ : ਦਰਗਾਹ; ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਕੁਰਬ; ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਨੇਕ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਦਰਬਾਰ, ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ।
حضور ਹੁਜ਼ੂਰ : ਹਾਜ਼ਰੀ, ਮੌਜੂਦਗੀ, ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ; ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਣਾ; ਕਰੈਹਰੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ; ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਸ਼ਬਦ; ਸੁੱਖ, ਅਰਾਮ।
حضور طلب ਹੁਜ਼ੂਰ-ਤਲਬ : ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਪੇਸ਼ੀ, ਹਾਜ਼ਰੀ; ਨਜ਼ਦੀਕੀ।
حضور والا ਹੁਜ਼ੂਰ-ਏ-ਵਾਲਾ : ਜਨਾਬ-ਏ-ਆਲੀ।
حضورى ਹੁਜ਼ੂਰੀ : ਨਜ਼ਦੀਕੀ; ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਜਾਂ ਇਜਲਸ; ਹਜ਼ੂਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
حظ ਹੱਥ : ਹਿੱਸਾ, ਬਖਰਾ; ਭਾਗ, ਕਿਸਮਤ, ਨਸੀਬ; ਖੁਸ਼ੀ, ਲੁੱਤਫ, ਮਜ਼ਾ, ਲੱਜਤ; ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ।
حفاظت ਹਿਫਾਜ਼ਤ : ਸੁਰੱਖਿਆ; ਰਖਵਾਲੀ, ਬਚਾ, ਸਲਾਮਤੀ।
حفظ ਹਿਫ਼ : ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ; ਯਾਦਦਾਸਤ; ਹਿਫਾਜ਼ਤ, ਲਿਹਾਜ਼, ਪਾਸ, ਅਦਬ।
حفظ الغیب ਹਿਫ਼-ਉਲ-ਗ਼ੈਬ : ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ।
حفظ صحت ਹਿਫ਼-ਏ-ਸਿਹਤ : ਸਿਹਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਬਚਾ।
حفظ صورت ਹਿਫ਼-ਏ-ਸੂਰਤ : ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੇਕੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ।
حفظ ماتقدم ਹਿਫ਼-ਏ-ਮਾ-ਤੱਕਦਮ : ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਬੰਦੀ

ਕਰਨਾ; ਓਹ ਬਚਾ ਜੋ ਪੈਹਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
حفظ مراتب **ਹਿਫ਼ਤ-ਏ-ਮਰਾਤਿਬ** :
 ਪਦਵੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇਕ ਦਾ ਸਤਕਾਰ।
حفيظ **ਹਫੀਜ਼** : ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਰੱਖਿਆ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਖਿਅਕ; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ;
 ਉਠਾਂ ਜਾਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਚਰਵਾਹਾ।
حق/حق **ਹਕ/ਹੱਕ** : ਸੱਚ, ਠੀਕ, ਸਹੀ,
 ਦਰੁਸਤ; ਯੋਗ, ਜਾਇਜ਼, ਵਾਜਬ; ਲਾਇਕ;
 ਅਸਲੀਅਤ; ਤੱਥ; ਨਿਆਂ, ਇਨਸਾਫ਼;
 ਅਧਕਾਰ, ਦਾਵਾ, ਮਲਕੀਅਤ, ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ;
 ਫਰਜ਼, ਕਰਤਵ; ਸੱਚਾ ਰੱਬ; ਇਕ ਪੰਛੀ ਜੋ ਪੁੱਠਾ
 ਲਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ 'ਹੱਕ ਹੱਕ' ਕੂਕਦਾ ਹੈ,
 ਬਦਲਾ, ਮੁਆਵਜ਼, ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਇਨਾਮ।
حق الرحمت **ਹੱਕ-ਉਜ-ਰਹਮਤ**,
حق السعي **ਹੱਕ-ਉਸ-ਸਈ** :
 ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ, ਫੀਸ।
حق العباد **ਹੱਕ-ਉਲ-ਇਬਾਦ** :
 ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕ।
حق العبد **ਹਕ-ਉਲ-ਅਬਦ** : ਗੁਲਾਮ
 ਦਾ ਹੱਕ।
حق بجانب **ਹੱਕ-ਬ-ਜਾਨਿਬ** : ਓਹ
 ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਚਾਈ 'ਤੇ ਹੋਵੇ।
حق يدست اوست **ਹੱਕ-ਬ-ਦਸਤ-ਏ-ਉਸਤ** : ਓਹ ਸਚਾਈ 'ਤੇ ਹੈ।
حق دين **ਹੱਕ-ਬੀਨ** : ਨਿਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ
 ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।
حق پرست **ਹੱਕ ਪ੍ਰਸਤ** : ਸੱਚ ਆਦਮੀ,
 ਸੱਚ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ।
حق پرستی **ਹੱਕ ਪ੍ਰਸਤੀ** : ਸੱਚਾਈ;
 ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ।
حق پسند **ਹੱਕ-ਪਸੰਦ** : ਨਿਆਂਕਾਰ।
حق تحریر **ਹਕ-ਏ-ਤਹਰੀਰ** :
 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਣ ਦੀ ਫੀਸ।
حق تصنیف **ਹੱਕ-ਏ-ਤਸਨੀਫ਼** :
 ਲੇਖਕ ਦੇ ਹੱਕ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ।
حق تعالی **ਹੱਕ ਤਆਲਾ** : ਵੱਡਾ ਰੱਬ।
حق تلفی **ਹੱਕ ਤਲਫੀ** : ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ,

ਹੱਕ ਮਾਰਨਾ।
حق جو **ਹੱਕ-ਜੂ** : ਸੱਚ ਦਾ ਖੋਜੀ, ਸੱਚ ਦੀ
 ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
حق حق گفتن **ਹੱਕ ਹੱਕ ਗੁਫਤਨ** :
 ਮਰਨਾ, ਜਾਨ ਦੇਣਾ।
حق حقوق **ਹੱਕ ਹੁਕੂਕ** : ਹੱਕ ਤੇ ਫਰਜ਼।
حق حلال **ਹੱਕ ਹਲਾਲ** : ਜਾਇਜ਼, ਠੀਕ।
حق دار **ਹੱਕਦਾਰ** : ਜਿਸ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇ,
 ਵਾਰਸ।
حق رسی **ਹੱਕ-ਰਸੀ** : ਨਿਆਂ; ਨਿਆਂ
 ਮਿਲਣਾ।
حق سرکار **ਹੱਕ-ਏ-ਸਰਕਾਰ** :
 ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ।
حق شفعه **ਹੱਕ ਸੁਫਆ** : ਨਾਲ ਲਗਦੀ
 ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕ; ਗੁਆਂਢ ਦਾ
 ਹੱਕ।
حق شناس **ਹੱਕ ਸ਼ਿਨਾਸ** : ਸੱਚ ਨੂੰ
 ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਕਦਰਦਾਨ।
حق فراموش کردن **ਹੱਕ-ਫਰਾਮੋਸ਼**
 ਕਰਦਨ : ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਭੁਲਾ ਦੇਣੀ,
 ਉਪਕਾਰ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ।
حق مال **ਹੱਕ-ਏ-ਮਾਲ** : ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ
 ਹੱਕ।
حق مالکاني **ਹੱਕ-ਏ-ਮਾਲਿਕਾਨੀ**,
حق ملکیت **ਹੱਕ-ਏ-ਮਿਲਕੀਯਤ**
 : ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਹੱਕ।
حق گزار **ਹੱਕ-ਗੁਜ਼ਾਰ** : ਨਿਆਂਕਾਰ।
حق گزاری **ਹੱਕ-ਗੁਜ਼ਾਰੀ** : ਫਰਜ਼ ਦੀ
 ਪੂਰਤੀ।
حق گو **ਹੱਕ-ਗੋ** : ਸੱਚਾ।
حق نا-هੱਕ **ਹੱਕ-ਨਾ-ਹੱਕ** : ਜਾਇਜ਼
 ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਹਰ ਸਾਧਨ ਨਾਲ;
 ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦੇ।
حق ناشناس **ਹੱਕ-ਨਾਸ਼ਿਨਾਸ** :
 ਕਿਰਤਘਣ, ਨਮਕਹਰਾਮ।
حق نمک **ਹੱਕ-ਏ-ਨਮਕ** : ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ,
 ਨਮਕ ਹਲਾਲੀ।

حکم قطعی **ਹੁਕਮ-ਏ-ਕਤੱਈ**,
حکم مطلق **ਹੁਕਮ-ਏ-ਮੁਤਲਿਕ** :
ਅਖੀਰੀ ਹੁਕਮ।

حکم گشتی **ਹੁਕਮ-ਏ-ਗਸਤੀ** : ਹਰੇਕ
ਥਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ; ਸਰਕੂਲਰ।
حکما **ਹੁਕਮਾ** : (ਹਕੀਮ **حکیم** ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ,
ਸਿਆਣੇ, ਵਿਦਵਾਨ।

حکمت **ਹਿਕਮਤ** : ਸਿਆਣਪ, ਦਨਾਈ;
ਇਕ ਵਿੱਦਿਆ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦ ਵਸਤਾਂ ਦੀ
ਅਸਲ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ, ਤਦਬੀਰ;
ਢੰਗ; ਇਲਾਜ, ਦਵਾ, ਦਾਰੂ; ਗਰਜ਼,
ਮਤਲਬ।

حکمت العین **ਹਿਕਮਤ-ਉਲ-ਐਨ**
: ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

حکمت الهی **ਹਿਕਮਤ-ਏ-ਇਲਾਹੀ**
: ਉਹ ਵਿੱਦਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੱਬੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ
ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ।

حکمت عملی **ਹਿਕਮਤ-ਏ-ਅਮਲੀ**
: ਉਹ ਵਿੱਦਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਰੋਜ਼ੀ
ਦੇ ਪਰਸੰਗ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਹਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ, ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ, ਤਦਬੀਰ;
ਚਲਾਕੀ।

حکیم **ਹਕੀਮ** : ਹਿਕਮਤ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ;
ਸਿਆਣਾ, ਅਕਲਮੰਦ, ਦਾਰਸ਼ਨੀ, ਫਲਸਫੀ;
ਤਬੀਬ, ਵੈਦ; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

حکیمانہ **ਹਕੀਮਾਨਾ** : ਸਿਆਣੇ ਵਾਂਗ,
ਸਿਆਣਪ ਵਾਲਾ।

حکیم باشی **ਹਕੀਮਬਾਸ਼ੀ** : ਮੁਖ
ਹਕੀਮ।

حکیمی **ਹਕੀਮੀ** : ਹਿਕਮਤ ਦੀ
ਵਿੱਦਿਆ, ਹਿਕਮਤ।

حکیم گنجہ **ਹਕੀਮ-ਏ-ਗੰਜਾ** :
ਸ਼ੈਹਰ ਗੰਜਾ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਨਿਜ਼ਾਮੀ
ਗੰਜਵੀ ਕਰਤਾ 'ਸਿਕੰਦਰਨਾਮਾ' ਆਦਿ।

حل **ਹੱਲ** : ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਗੰਢ-ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਔਖੀ ਚੀਜ਼
ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਕਰਨਾ; ਉਤਾਰਨਾ; ਹਲਾਲ ਹੋਣਾ,
ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣਾ, ਲਾਜ਼ਮ ਹੋਣਾ; ਹਲ ਹੋਣਾ;

ਘੁਲਣਾ, ਮਿਲਣਾ; ਤਿਲਾਂ ਦਾ ਤੇਲ; ਹਿਸਾਬ ਦੇ
ਸਵਾਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ।

حلال **ਹੱਲਾਜ** : ਰੂੰ ਪਿੰਜਣ ਵਾਲਾ, ਪੋਜਾ; ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਵਲੀ (ਸੂਫੀ) ਹੁਸੈਨ-ਬਿਨ ਮਨਸੂਰ
ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਆਪ ਹੱਲਾਜ ਪੋਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ
ਇਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਦੇਸਤ ਪੋਜੇ ਦੇ ਮਕਾਨ
ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ; ਪੋਜਾ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਨਸੂਰ ਨੇ
ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਰੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ
ਲੱਗੀ ਇਸ ਤੇ ਮਨਸੂਰ ਦਾ ਨਾਮ 'ਹੱਲਾਜ' ਪੈ
ਗਿਆ, ਅਖੀਰ 'ਅਨਲਹੱਕ' (ਮੈਂ ਰੱਬ ਹਾਂ)
ਕੈਹਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ੩੦੯ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਸੂਲੀ ਤੇ
ਚਾੜ੍ਹ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ
ਨਦੀ ਵਿਚ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

حلاجی **ਹੱਲਾਜੀ** : ਰੂੰ ਪਿੰਜਣ ਜਾਂ ਸਾਫ਼
ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

حلال **ਹਲਾਲ** : ਠੀਕ, ਯੋਗ; ਹਰਾਮ ਦੇ
ਵਿਪਰੀਤ; ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ।

حلال خور **ਹਲਾਲ-ਖੋਰ** : ਹੱਕ ਹਲਾਲ
ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੇਹਤਰ,
ਜਮਾਦਾਰ, ਭੰਗੀ।

حلال خوری **ਹਲਾਲ-ਖੋਰੀ** : ਭੰਗੀ ਦਾ
ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ।

حلال روزی **ਹਲਾਲ ਰੋਜ਼ੀ** : ਹਲਾਲ ਦੀ
ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

حلال زاده **ਹਲਾਲ-ਜ਼ਾਦਾ** : ਜਾਇਜ਼
ਪੁੱਤਰ।

حلال نمک **ਹਲਾਲ ਨਮਕ** : ਵਫ਼ਾਦਾਰ,
ਸੱਚਾ।

حلالی **ਹਲਾਲੀ** : ਤਾਜ਼ਾ; ਜਾਇਜ਼।

حلاوت **ਹਲਾਵਤ** : ਮਿਠਾਸ, ਪੱਕੇ ਫਲ ਦੀ
ਮਿਠਾਸ; ਮਜ਼ਾ, ਚੰਗਾ ਸੁਆਦ; ਅਨੰਦ, ਖੁਸ਼ੀ,
ਪਰਸੰਨਤਾ।

حلاوت بخش **ਹਲਾਵਤ-ਬਖ਼ਸ਼** :
ਮਿਠਾਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮਿੱਠਾ।

حلب **ਹਲਬ** : ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ
ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਮਸ਼ਹੂਰ
ਸੀ; ਤਾਜ਼ਾ ਚੋਇਆ ਹੋਇਆ ਦੁੱਧ।

حلبی **ਹਲਬੀ** : ਹਲਬ ਦਾ, ਹਲਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
حلف **ਹਲਫ** : ਕਸਮ, ਸੌਹ; ਇਕਰਾਰ।
حلفاً **ਹਲਫਨ** : ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ।
حلفنامه **ਹਲਫਨਾਮਾ** : ਹਲਫੀਆ, ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲਿਖਤ।
حلفیہ بیان **ਹਲਫੀ**, **ਹਲਫੀਯਾ ਬਯਾਨ** : ਕਸਮ ਨਾਲ, ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਬਿਆਨ ਆਦਿ।
حلقہ **ਹਲਕਾ** : ਘੇਰਾ, ਦਾਇਰਾ; ਇਹਾਤਾ; ਪਹੀਆ, ਚੱਕਰ, ਛੱਲਾ; ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਹੋੜਾ, ਕੁੰਡਾ; ਚਾਕ (ਬਟਨ ਦਾ); ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ।
حلقہ آبگون **ਹਲਕਾ-ਏ-ਆਬਗੂਨ** : ਅਸਮਾਨ।
حلقہ برزخ **ਹਲਕਾ ਬਰ-ਦਰ** **ਬਦਨ** : ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣਾ, ਦਸਤਕ ਦੇਣਾ।
حلقہ بگوش **ਹਲਕਾ-ਬ-ਗੋਸ਼** : ਗੁਲਾਮ, ਆਗਿਆਕਾਰ; (ਅਰਬ ਦੀਰਾਨ ਵਿਚ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਪਛਾਣ ਲਈ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਮੂੰਦਰਾਂ ਵਰਗਾ ਹਲਕਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ)।
حلقہ بندی **ਹਲਕਾਬੰਦੀ** : ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਲਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਜੁਟਬੰਦੀ।
حلقہ بینی **ਹਲਕਾ-ਏ-ਬੀਨੀ** : ਨੱਕ ਦੀ ਨੱਥ।
حلقہ دار **ਹਲਕਾਦਾਰ** : ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ; ਆਗਿਆਕਾਰ, ਨੌਕਰ।
حلقہ زن **ਹਲਕਾ-ਬਨ** : ਬੁਰਾ ਖੜਕਾਉਣ ਵਾਲਾ।
حلقہ زرین **ਹਲਕਾ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ** : ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਾਲੀ; ਬਿਜਲੀ।
حلقہ سیمین **ਹਲਕਾ-ਏ-ਸੀਮੀਨ** : ਚੌਦਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ, ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦਾ ਚੰਦ।
حلقہ میم **ਹਲਕਾ-ਏ-ਮੀਮ** : ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।

حلقہ وار **ਹਲਕਾਵਾਰ** : ਹਲਕੇ ਵਾਂਗ।
حلم **ਹਿਲਮ** : ਬੁਰਦਬਾਰੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ; ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ; ਨਰਮੀ; ਗੰਭੀਰਤਾ, ਠਰੰਮਾ।
حلو **ਹਲਵ** : ਮਿੱਠਾ ਹੋਣਾ; ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਦੇਣਾ।
حلو **ਹਲਵਾ** : ਮਿੱਠੀ ਚੀਜ਼, ਮਿਠਿਆਈ, ਕੜਾਹ; ਮਿੱਠਾ ਫਲ, ਮੇਵਾ।
حلوای آشتی **ਹਲਵਾ-ਏ-ਆਸ਼ਤੀ** : ਸੁਲ੍ਹਾ ਸਫ਼ਾਈ ਪਿੱਛੋਂ ਵੰਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਠਿਆਈ।
حلوای تر **ਹਲਵਾ-ਏ-ਤਰ** : ਮਿੱਠੇ ਤੇ ਤਾਜ਼ੇ ਮੇਵੇ, ਸੇਬ; ਨਾਸ਼ਪਤੀ; ਆਦਿ।
حلوانی **ਹਲਵਾਈ**, **حلوانی** **ਹਲਵਾਨੀ** : ਹਲਵਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਮਿਠਿਆਈ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
حل و عقد **ਹੱਲ-ਉ-ਅਕਦ** : ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ।
حلول **ਹੁਲੂਲ** : ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਲ-ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਕਿ ਫਰਕ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ; ਉਤਰਨਾ, ਲੈਹਣਾ; ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਖਲੋਣਾ; ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਥਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਪੁਜ ਜਾਣਾ।
حله **ਹੁੱਲਾ** : ਸਵਰਗੀ, ਪੁਸ਼ਾਕ, ਕੱਪੜਿਆ ਦਾ ਜੋੜਾ, ਜੋੜਾ ਜਾਮਾ, ਦੋ ਕੱਪੜੇ, ਅਸਤਰ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਜਾਮਾ, ਚੋਗਾ, ਯਮਨ ਦੀ ਚਾਦਰ।
حلیف **ਹਲੀਫ** : ਹਲਫ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ; ਕਸਮ ਜਾਂ ਸੌਹ ਖਾਣ ਵਾਲਾ; ਸਹਾਇਕ, ਸਾਥੀ; ਦੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਆਹਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।
حلیم **ਹਲੀਮ** : ਹਲੀਮੀ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾ, ਸੈਹਣਸ਼ੀਲ, ਨਰਮ; ਦੀਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਖਾਣੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮੁਹੱਰਮ ਵਿਚ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਰੱਬ ਦੀ ਇਕ ਸਿਫਤ।
حلیمة **ਹਲੀਮਾ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦਾਈ ਦਾ ਨਾਮ।
حلیہ **ਹੁਲੀਯਾ** : ਜੇਵਰ, ਗੈਹਣਾ; ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ।

حمار हिमार् : ਗਧਾ, ਖੇਤਾ; ਬੇਵਕੂਫ਼।

حمار ਹੱਮਾਰ : ਗਧੇ ਵਾਲਾ।

حماره ਹੱਮਾਰਾ : ਸਖਤ ਗਰਮੀ।

حماقت ਹਮਾਕਤ : ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਨਦਾਨੀ, ਮੁਰਖਤਾ।

حمال ਹੱਮਾਲ : ਬੋਝ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ; ਪਾਂਡੀ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਕੁਲੀ, ਪੱਲੇਦਾਰ।

حماله ਹਮਾਲਾ : ਖੂਨ ਬਦਲੇ ਦਿਤੀ ਰਕਮ, ਖੁੰਬਹਾ, ਜੁਰਮਾਨਾ।

حماله ਹੱਮਾਲਾ : ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ।

حمام ਹੱਮਾਮ : ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਇਸ਼ਨਾਨ-ਘਰ।

حمام زنان ਹੱਮਾਮ-ਏ-ਜ਼ਨਾਨ : ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਹੱਮਾਮ; ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬੇ ਦੀ ਥਾਂ।

حمامی ਹੱਮਾਮੀ : ਹਮਾਮ ਵਾਲਾ, ਹੱਮਾਮ ਦਾ ਮਾਲਕ।

حمایت हिमायਤ : ਸਹਾਇਤਾ, ਬਚਾ; ਤਰਫ਼ਦਾਰੀ; ਰਖਵਾਲੀ।

حمایتگر हिमायਤਗਰ : ਨਿਗਾਹਬਾਨ; ਸਹਾਇਕ।

حمایل ਹਮਾਯਲ : ਗਲ ਵਿਚ ਲਟਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ (ਹਾਰ ਆਦਿ); ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਢੇਵਰ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਲਦ ਜੋ ਗਲ ਵਿਚ ਲਟਕਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

حمد ਹਮਦ : ਉਸਤਤ ਕਰਨੀ, ਸਲਾਹੁਣਾ, ਜਸ ਕਰਨਾ, ਅਲਾਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ; ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਸਨਾ ਕਰਨਾ।

حمد وثنا ਹਮਦ-ਉ-ਸਨਾ : ਰੱਬ (ਈਸ਼ਵਰ) ਦੀ ਉਸਤਤ।

حمرا ਹਮਰਾ : ਬੋਹਤ ਸੁਰਖ, ਗੁੜਾ ਲਾਲ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਇਸਤਰੀ; ਦੁਪੈਹਰ ਦੀ ਸਖਤ ਧੁੱਪ।

حمزه ਹਮਜ਼ਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਅਮੀਰ ਹਮਜ਼ਾ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਬੜੇ ਬਹਾਦਰ ਜੋਧੇ ਸਨ ਅਤੇ

ਜੰਗ-ਬਦਰ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ; ਇਕ ਖੱਟਾ ਸਾਗ।

حمل ਹਮਲ : ਬੋਝ, ਭਾਰ, ਗਠੜੀ, ਧੌਣ ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਭਾਰ; ਬੋਝ ਚੁੱਕਣਾ, ਲੱਦਣਾ; ਗਰਭ।

حمل-ਉ-ਨਕਲ : ਲਾਹੁਣਾ, ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ; ਇਕ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਜਾਣਾ।

حملة ਹਮਲਾ : ਹੱਲਾ, ਧਾਵਾ, ਆਕਰਮਣ, ਚੜ੍ਹਾਈ।

حملة اور ਹਮਲਾ ਆਵਰ : ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਕਰਮਣਕਾਰੀ।

حميت ਹਮੀਯਤ : ਅਣਖ, ਗ਼ੈਰਤ, ਸ਼ਰਮ।

حميد ਹਮੀਦ : ਤਰੀਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

حنا ਹਿਨਾ : ਮੋਹਦੀ।

حناء حنّاء ਹਿਨਾ-ਬੰਦੀ : ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਵੌਹਟੀ ਨੂੰ ਮੋਹਦੀ ਲਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ।

حنائيّ ਹਿਨਾਈ : ਮੋਹਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਮੋਹਦੀ ਰੰਗਾ।

حنظل ਹਨਜ਼ਲ : ਇੰਦਰਾਯਨ ਦਾ ਫਲ; ਤੁੰਮਾ।

حنف ਹਨਫ਼ : ਪਕਿਆਈ; ਧਰਮ ਦੀ ਸਚਾਈ ਤੇ ਪਕਿਆਈ।

حنفيّ ਹਨਫੀ : ਓਹ ਸੁੰਨੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਇਮਾਮ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਅਬੂ-ਹਨੀਫ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ; ਸੱਚਾ।

حنيف ਹਨੀਫ਼ : ਦੀਨ ਵਿਚ ਸੱਚਾ, ਓਹ ਸ਼ਖ਼ਸ ਜੋਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਦੀਨ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਝੂਠ ਜਾਂ ਕੁਫ਼ਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੱਚ ਵੱਲ ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

حنين ਹਨੈਨ : ਮੱਕਾ ਤੇ ਤਾਇਫ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਹੋਈ ਸੀ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ; ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਸਿਆਣੇ ਮੋਚੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹੋਵਾ : ਕਾਲੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦੀ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਔਰਤ; ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੀ ਬੀਵੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਪੈਹਲੀ ਇਸਤਰੀ, ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਦੀ ਮਾਂ।

ਹੋਵਾਇਸ : (ਹਾਦਿਸਾ) ਹਾਦਿਸਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਚੱਕਰ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ, ਔਖਿਆਈਆਂ।

ਹੋਵਾਰੀ : ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਆਪਣੇ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ; ਧੋਬੀ; ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ, ਚਿੱਟਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੇ ਸਾਥੀ; ਸਹਾਇਕ; ਚੋਣਵੇਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ।

ਹੋਵਾਸ : (ਹਾਸਾ) ਦਾ ਬੋਹ-ਵਚਨ) ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇੰਦਰੇ; ਹੋਸ਼, ਔਸਾਨ; ਅਕਲ, ਸਮਝ।

ਹੋਵਾਸ-ਉਲ-ਅਰਬ : ਪੰਜ ਆਫ਼ਤਾਂ ਭਾਵ ਸਰਦੀ, ਗੜੇ, ਹਵਾ, ਟਿਫ਼ੀ, ਖੇਤੀ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ।

ਹੋਵਾਸ-ਏ-ਖਮਸਾ : ਪੰਜ ਇੰਦਰੇ ਭਾਵ ਵੇਖਣ, ਸੁੰਘਣ, ਚੁੱਖਣ, ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਪਰਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਹੋਵਾਸ਼ੀ : (ਹਾਸ਼ੀਯਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿਨਾਰੇ, ਕੰਢੇ, ਸਿਰੇ; ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ।

ਹੋਵਾਲ : ਸਮੇਂ ਦਾ ਚੱਕਰ।

ਹੋਵਾਲਾ : ਹੋਵਾਲੇ ਕਰਨਾ; ਦੂਜੇ ਦੇ ਜ਼ਮੇਂ ਕਰਕੇ ਦੇਣਾ ਤੇ ਆਪ ਲੈਹਣੇਦਾਰ ਪਾਸੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲੈਣਾ; ਚੌਕ, ਬਿੱਲ, ਹੁੰਡੀ; ਪਤਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ।

ਹੋਵਾਲਤ-ਗਾਹ : ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਥਾਂ।

ਹੋਵਾਲਾ-ਗਾਹ : ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੈਰਗਾਹ।

ਹੋਵਾਲੀ : ਗਿਰਦਾ ਗਿਰਦ, ਆਸ ਪਾਸ, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ।

ਹੋਵਾਲੀ-ਏ-ਸ਼ਹਿਰ : ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ; ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ, ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਹੋਵਾਲੀਯਾ : ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ।

ਹੋਵਾਇਸ : (ਹਾਜ਼ਤ) ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਲੋੜਾਂ।

ਹੋਤ : ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ; ਬਾਰੂਵੇ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ; ਮੀਨ ਰਾਸ਼ੀ।

ਹੋਰ : (ਹੋਰਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹੋਰਾਂ; ਬੋਹਦ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦੀ ਔਰਤ; ਗੋਰੇ ਰੰਗ, ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ।

ਹੋਰ-ਉਲ-ਐਨ : ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ; ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ, ਕਾਲੀਆਂ ਤੇ ਮੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ।

ਹੋਰਾਨ : ਹੋਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਹੋਸਲਾ : ਪੋਟਾ, ਪੋਟ, ਦਾਣਾ ਚੁਗਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪੋਟਾ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ, ਸ਼ੈਹਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਹਿੰਮਤ; ਸ਼ਕਤੀ, ਦਲੇਰੀ।

ਹੋਬ : ਪਾਣੀ ਲਈ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਥਾਂ, ਚਬੱਚਾ; ਤਲਾਅ।

ਹੋਬ-ਏ-ਆਬ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਬੱਚਾ; ਬੁਰਜ-ਏ-ਹੂਤ; ਮੀਨ ਰਾਸ਼ੀ।

ਹੋਬ-ਏ-ਤਰਸਾ : ਅੰਗੂਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਮਸਲ ਕੇ ਸ਼ੀਰਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੋਜ਼।

ਹੋਬ-ਖਾਨਾ : ਹਮਾਮ, ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਹੋਬ-ਏ-ਮਾਹੀ : ਬੁਰਜ-ਏ-ਹੂਤ, ਮੀਨ ਰਾਸ਼ੀ।

ਹੋਬ-ਏ-ਨਅਮਾਨ : ਕੋਝੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇਕ ਹੋਜ਼ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਪਾਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੋਲ : ਵਿਸ਼ੇ ਪਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਮੁੜਨਾ; ਇਰਦ ਗਿਰਦ, ਆਸ-ਪਾਸ; ਸ਼ਕਤੀ; ਸਾਲ; ਬਦਲ ਜਾਣਾ, ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣਾ।

ਹੋਲ-ਉ-ਹਵਸ : ਇਰਦ-ਗਿਰਦ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਆਸ-ਪਾਸ।

ਹੋਵੇਲੀ : ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ, ਇਹਾਤਾ, ਓਹ ਮਕਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀਵਾਰ ਹੋਵੇ; (ਅਸਲ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਹਵਾਲੀ' ਹੈ, ਈਰਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 'ਹੋਵੇਲੀ' ਬਣਾਇਆ), ਆਲੀਸ਼ਾਨ

ਮਕਾਨ।

ਹੈ : ਜਿਉਣਾ; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ; ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜੀਵਨ, ਹਯਾਤ; ਨਿਕਾ ਕਬੀਲਾ; ਪਿੰਡ।

ਹੈ : ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਕੈਸ (ਮਜਨੂੰ) ਦੀ ਮਸ਼ੁਕਾ ਲੈਲਾ ਇਸੇ ਕਬੀਲੇ ਦੀ ਸੀ।

ਹਯਾਤ : ਸ਼ਰਮ, ਲਾਜ, ਤੋਬਾ; ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮਦੀਨ; ਭੇਡ, ਬੱਕਰੀ ਤੇ ਉਠਣੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

ਹਯਾਤ : ਜਿਉਂਦੇ ਰੈਹਣਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜੀਵਨ, ਉਮਰ; ਜਾਨ, ਜਾਨਦਾਰੀ।

ਹਯਾਤ ਸੁਪੁਰਦਨ : ਜਾਨ ਦੇਣਾ, ਮਰਨਾ; ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਹਯਾਤ-ਏ-ਮਸਤਾਰ

: ਮਾਂਗਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਜੀਵਨ।

ਹੈਸੀਯਤ : ਢੰਗ, ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਸਮਰਥਾ, ਵਿਤ; ਸਾਖ; ਯੋਗਤਾ, ਗੁਣ; ਸਾਧਨ; ਜਾਇਦਾਦ; ਆਮਦਨੀ; ਦੌਲਤ; ਰੁਤਬਾ, ਦਰਜਾ।

ਹੈਦਰ : ਸ਼ੇਰ; ਦਰਿੰਦਾ; ਅਮੀਰ-ਉਲ-ਮੋਮਨੀਨ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਹੈਦਰ-ਅੱਲਾਹ' ਤੇ 'ਹੈਦਰ ਕੱਰਾਰ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੈਦਰੀ : ਹੈਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਫਿਰਕੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ; ਕੁਤਬੁੱਦੀਨ ਅਲੀ ਦੀ ਸੂਫੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ।

ਹੈਦਰਨਾਮਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਫਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਫਰੀਦ-ਉ-ਦੀਨ ਅੱਤਾਰ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹੈਰਾਨ : ਢੰਗ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਅਚੰਭਤ, ਚਿੰਤਾਤੁਰ, ਫਿਕਰਮੰਦ।

ਹੈਰਾਨ-ਉ-ਸਰਗਰਦਾਨ

: ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਵਿਚ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਹੈਰਾਨੀ : ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਹੈਰਤ, ਅਚੰਭਾ।

ਹੈਰਤ : ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ, ਹੈਰਾਨੀ ਕਾਰਨ ਇਕੋ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰੈਹ ਜਾਣਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਅਚੰਭਾ।

ਹੈਰਤ-ਆਫਰੀਨ, **ਹੈਰਤ-ਅੰਗੀਜ਼** : ਹੈਰਾਨੀ, ਤਅਜ਼ੁਬ ਜਾਂ ਅਚੰਭਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹੈਰਤ-ਬਦਾ, **ਹੈਰਤੀ** : ਹੈਰਾਨ, ਹੱਕਾ ਬੱਕਾ।

ਹੈਸ : ਕੁਰਾਹੇ ਪੈਣਾ; ਫਿਰ ਜਾਣਾ।

ਹੈਸ ਬੈਸ, **ਹੀਸ ਬੀਸ** : ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ, ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ; ਸੰਕੋਚ; ਫਿਕਰ, ਚਿੰਤਾ।

ਹੈਫ : ਅਫਸੋਸ; ਦਰੇਗ; ਜੁਲਮ, ਜਬਰ।

ਹੀਲ : ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਮਾਮੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੀਵੀ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸੀ।

ਹੀਲਤ, **ਹੀਲਾ** : ਹੀਲਾ, ਬਹਾਨਾ; ਮਕਰ, ਫਰੇਬ, ਸਾਜ਼ਸ਼; ਚਾਲ; ਚਾਰਾ; ਕੰਮ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ।

ਹੀਲਾ-ਬਾਜ਼, **ਹੀਲਾ-ਸਾਜ਼**, **ਹੀਲਾ ਗਰ** : ਫਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ, ਚਾਲਬਾਜ਼, ਦਗਾਬਾਜ਼, ਚਲਾਕ।

ਹੀਲਾ-ਬਾਜ਼ੀ, **ਹੀਲਾ-ਸਾਜ਼ੀ**, **ਹੀਲਾ-ਗਰੀ**, **ਹੀਲਾ-ਵਰੀ** : ਮਕਰ, ਫਰੇਬ, ਚਾਲ, ਸਾਜ਼ਸ਼; ਢੰਗ, ਪਖੰਡ।

ਹੀਲਾ ਬੀਲਾ : ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ, ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਂ।

ਹੀਲਾ ਹਵਾਲਾ : ਟਾਲ-ਮਟੋਲਾ, ਹੇਰਾਫੇਰੀ।

ਹੀਲਤਨ : ਮਕਰ ਫਰੇਬ ਨਾਲ, ਚਲਾਕੀ ਸੈਹਤ।

ਹੀਨ : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਨੇੜੇ ਆਉਣ

ਵਾਲਾ ਵਕਤ; ਕਿਆਮਤ।

ਹੀਨ-ਏ-ਹਯਾਤ : ਉਮਰ
ਭਰ, ਸਾਰੀ ਉਮਰ।

ਹੈਵਾਨ : ਜ਼ਿੰਦਾ, ਜਿਉਂਦਾ, ਜਾਨਦਾਰ
ਜਾਨਵਰ; ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ; ਪਸ਼ੂ,
ਜਾਨਵਰ; ਮੁਰਖ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੂੜ।

ਹੈਵਾਨਾਤ, ਹਿਵਾਨਾਤ,

ਹਿਵਾਨਾਤ-ਏ-ਸਬਅ

: (ਹੈਵਾਨ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਰਿੰਦੇ; ਚੀਰ
ਫਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਜਿਵੇਂ
ਸ਼ੇਰ, ਬਘੇਰ ਤੇ ਚੀਤੇ ਆਦਿ।

ਹੈਵਾਨ-ਏ-ਅਲੀਫ਼ :
ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ।

ਹੈਵਾਨ-ਏ-ਮੁਤਲਿਕ :
ਜਾਨਵਰ, ਪਸ਼ੂ; ਬੇਸਲੀਕਾ; ਬੇਜ਼ਬਾਨ
ਜਾਨਵਰ।

ਹੈਵਾਨ-ਏ-ਨਾਤਿਕ :
ਬੇਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ, ਇਨਸਾਨ, ਆਦਮੀ,
ਮਾਨਵ।

ਹੈਵਾਨੀ : ਹੈਵਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਮਾਸ ਜਾਂ ਦੁੱਧ ਦਹੀਂ ਆਦਿ ਜੋ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਣ।

ਹੈਵਾਨੀਯਤ : ਹੈਵਾਨ ਦੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ; ਵੈਹਸ਼ਤ; ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਮੁਰਖਤਾ,
ਬੇਸ਼ਰਮੀ।

ਹੈਯਾ : ਸੱਪ, ਨਾਗ; ਹਰੇਕ ਲੰਮਾ ਕੀੜਾ।

ਖ(ਖੇ)

ਖ ਖੇ : ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਅੱਖਰ; ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਛੇ ਸੌ (੬੦੦) ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਖਾਤਮ, ਖਾਤਮ, ਖਾਤਮ : ਅੰਗੂਠੀ, ਛਾਪ; ਮੋਹਰ।

ਖਾਤਮ-ਏ-ਜਮਸ਼ੀਦ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਮਸ਼ੀਦ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ, (ਕਿਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਮਸ਼ੀਦ ਨੇ ਹੀ ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਈਜਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ ਅੰਗੂਠੀ ਪਾਈ ਸੀ)।

ਖਾਤਮ-ਏ-ਸੁਲੈਮਾਨ : ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।

ਖਾਤਮ-ਏ-ਗੋਯਾ : ਸਾਕੀ (ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ) ਦਾ ਮੂੰਹ।

ਖਾਤਮ-ਏ-ਸੁਲੈਮਾਨ : ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੈਮਾਨ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਖੁਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ।

ਖਾਤਮ : ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਖਾਤਮ-ਉਲ-

ਅੰਬੀਆ : ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅੰਤਮ ਪੈਗੰਬਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

ਖਾਤਮਾ : ਅੰਤ, ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਭਾਗ; ਮੌਤ।

ਖਾਤਮ-ਬਾਲਖ਼ਿਰ : ਨੇਕ ਅੰਜਾਮ, ਭਲਾ ਅੰਤ; ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਈਮਾਨ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ।

ਖਾਤੁਲਾ : ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਦਗ਼ਾ ਕਰਨਾ, ਮਕਰ ਫ਼ਰੋਬ ਕਰਨਾ; ਦੋ-ਚਿੱਤਾ ਹੋਣਾ।

ਖਾਤੂਨ : ਬੇਗਮ, ਬੀਬੀ; ਅਮੀਰਜ਼ਾਦੀ; ਸਤਕਾਰਯੋਗ ਇਸਤਰੀ।

ਖਾਤੂਨ-ਏ-ਜਨਤ : ਹਜ਼ਰਤ ਫ਼ਾਤਿਮਾ (ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਪੁੱਤਰੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ)।

ਖਾਤੂਨ-ਏ-ਅਰਬ : ਜੰਨਤ ਦੀ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੀ।

ਖਾਤ : ਬਾਜ਼।

ਖਾਜ਼ : ਸਲੀਬ, ਸੂਲੀ; ਕੰਨ ਦੀ ਲੋ।

ਖਾਦ : ਇੱਲ।

ਖਾਦਿਮ : ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਖਿਦਮਤਗਾਰ; ਮਜ਼ਾਵਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖਾਦਿਮੁੱਤਲਬਾ, ਖਾਦਿਮੁੱਤਲਬਾ : ਅਦਬ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ।

ਖਾਦਿਮ-ਏ-ਦਰਗਾਹ : ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਨੌਕਰ, ਮਜ਼ਾਵਰ।

ਖਾਦਾ : ਬੇੜੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਲੰਮਾ ਵੰਝ, ਚੱਪੂ, ਲੰਮਾ ਬਾਂਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਝਾੜੂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਛੱਤ ਤੇ ਕੰਧਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਖਾਰ : ਕੰਡਾ, ਸੂਲ; ਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ; ਚੌਦਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ; ਸਖ਼ਤ ਪੱਥਰ।

ਖਾਰ-ਏ-ਉਸਤਰ : ਇਕ ਕੰਡਿਆਲੀ ਝਾੜੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਠ ਬੜੇ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ਖਾਰਬੰਦ, ਖਾਰਬਸਤ, ਖਾਰਬੰਦ
ਖਾਰਬੰਦ : ਖੇਤ ਦੀ ਵਾੜ।

ਖਾਰਬੰ: ਕੰਡਿਆਲਾ ਰੁੱਖ; ਝਾੜ, ਝਾੜੀ।

ਖਾਰਪੁਸ਼ਤ : ਝਾੜ-ਚੂਹਾ;
ਇਕ ਫਲ; ਪਿੱਠ ਖੁਰਕਟ ਵਾਲੀ ਸੈਟੀ;
ਖਰਖਰੀ।

ਖਾਰ-ਏ-ਤਰਾਜ਼ੂ : ਸਰਾਫ਼ਾਂ
ਜਾਂ ਸੁਨਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਤਰਾਜ਼ੂ ਦੀ ਸੁਈ।

ਖਾਰ ਖਾਰ ਖਾਰ : ਚਿੰਤਾ, ਫਿਕਰ;
ਖਾਰਸ਼; ਖਲਜਾਨ।

ਖਾਰਖਸਕ : ਤਿੰਨ ਨੌਕਾਂ ਵਾਲਾ
ਕੰਡਾ, ਭਖੜਾ।

ਖਾਰਦਾਰ: ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲਾ; ਝਾੜ
ਚਹਾ।

ਖਾਰ-ਏ-ਦਲਵਕਸ ਖਾਰਲੋਕਸ :
ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੁੰਡਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੂਹ ਵਿਚ ਡਿੱਗੀ
ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡੋਲ ਕੱਢਣ
ਵਾਲਾ ਕੁੰਡਾ।

ਖਾਰ ਖਾਧਾ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਡਾ
ਚਭਿਆ ਹੋਵੇ।

● **ਖਾਰ-ਏ-ਰਾਹ** : ਰਾਹ ਦਾ ਕੰਡਾ, ਰੋਕ, ਰਕਾਵਟ।

ਖਾਰਸਾਨ : ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ
ਉਜਾੜ ਥਾਂ।

ਖਾਰਾ ਸ਼ਾਰਾ : ਸਖਤ ਪੱਥਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਦਾ ਤੇ ਧਾਰੀਦਾਰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪਾਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਕਿਤਾਨ' ਕੱਪੜਾ ਚੰਦ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖਿਆਂ ਪਾਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਗਣੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਖਾਰਿਸ਼ : ਖੁਜਲੀ, ਖੁਰਕ, ਖਾਜ।

ਖਾਰ-ਏ-ਸੁਤਰ : ਇਕ ਝਾੜੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਠ ਬੜੇ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਠ ਕਟਾਰਾ।

خارق **ਸ਼ਾਰਿਕ**: ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ, ਪਾੜਨ ਵਾਲਾ;
ਸਭਾ ਦੇ ਓਲਟ।

ਖਾਰਿਕ-ਏ-ਆਦਤ, ਖਾਰਿਕ-ਏ-ਆਦਤ :

ਸੁਭਾ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ; ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ; ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੇ ਮੁਅਜਜ਼ੇ; ਵਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ।

ਖਾਰਕਾਨ: ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਿਸਤਾਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਸ਼ਾਰਕਨ ਖਾਰਕਨ, ਸ਼ਾਰਕਸ਼ ਖਾਰਕਸ਼ :
ਲੱਕੜਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਲੱਕੜਹਾਰਾ।

ਮਾਰਾ ਖਾਰਾ : ਵੇਖੋ ਖਾਰੇ

ਖਾਰ ਸਾਫ਼ : ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਤਨ ਦੀ ਮੈਲ; ਮੈਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ, ਝਾਂਵਾਂ।

خازن **ਖਾਜ਼ਿਨ** : ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਖਜ਼ਾਨਚੀ; ਜ਼ਬਾਨ, ਜੀਭ; ਨਿਗਰਾਨ।

ਖਾਜ਼ਨਾ : ਸਾਲੀ।

● **ਖਾਸ਼ਾ:** ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਤੁੜੀ ਦੀ ਗੁੰਝੀ ਘਾਣੀ;
ਗਾਰਾ।

ਖਾਜ਼ਗਾਨ : ਦੇਗਬਰਾ, ਪਤੀਲਾ।

خاستن : پُٹنا، کھڑا ہونا۔

خاسر ڀاسيڙ : ٺوڪسان ڪرڻ وارا، ٺوڪسان ٺوٺا ٺوٺا وارا، ڀاساڙا ڄاڻا ٽوٽا ڀاڄين وارا۔

خاش : ਸੱਸ; ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਟੋਟੇ; ਕੂੜਾ
ਕਰਕਟ; ਹੱਦੋਂ ਬਾਹਰੀ ਮਹੱਬਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

ਖਾਸ਼ਿਕ, ਖਾਸ਼ਕ, ਖਾਸ਼ਾਕ, ਖਾਸ਼ਾ
ਖਾਸ਼ੇ : ਕੜਾ ਕਰਕਟ।

ਖਾਸ਼ੋਸ਼ : ਫਸਲ ਵੱਢਣ ਦੀ ਦਾਤਰੀ।

خاص ڄاڻ : وڌيڪ؛ ٽيڪسي؛ ڇڏڻ جي
 ريتي، ڇڏڻ جي ريتي۔

ਖਾਸਾਨ : ਖਾਸ ਲੋਕ।

ਖਾਸਦਾਨ : ਪਾਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ
ਭਾਂਡਾ।

خاصی خاصگی : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਦਾ ਨਿਕਟਵਰਤੀ, ਖਜਾਨਚੀ; ਰਸਾਲਦਾਰ; ਨਫੀਸ ਚੀਜ਼; ਲੈਂਡੀ, ਥਾਂਦੀ, ਰਖੇਲ।

خاصه **ਖਾਸਾ** : ਓਹ ਗੱਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੋਵੇ; ਗੁਣ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ; ਆਦਤ; ਨਿੱਜੀ।

خاصه **ਖਾਸਾ** : ਲੱਠੇ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਬਰੀਕ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਾ; ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਖਾਣਾ।

خاصیت **ਖਾਸੀਯਤ** : ਤਬੀਅਤ; ਸੁਭਾ, ਗੁਣ, ਆਦਤ; ਅਸਰ।

خاطب **ਖਾਤਿਬ** : ਨਿਕਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਛਕ, ਔਰਤ ਦਾ ਤਲਬਗਾਰ, ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਤਾਲਬ; ਜਵਾਈ; ਦਮਾਦ; ਖੁਤਬਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।

خاطر **ਖਾਤਿਰ** : ਜੋ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਰੇ, ਇਰਾਦਾ, ਦਿਲ।

خاطر آمدن **ਖਾਤਿਰ ਆਮਦਨ** : ਯਾਦ ਆਉਣਾ।

خاطر پسند **ਖਾਤਿਰ-ਪਸੰਦ** : ਦਿਲ-ਪਸੰਦ, ਰੁਚੀਯੋਗ।

خاطر جمع **ਖਾਤਿਰ ਜਮਅ** : ਤੱਸਲੀ।

خاطر خواه **ਖਾਤਿਰ ਖ਼ਾਹ** : ਹਸਬ ਮਨਸ਼ਾ, ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ।

خاطر اان **ਖਾਤਿਰ ਦਾਦਨ** : ਦਿਲ ਦੇਣਾ, ਮੋਹਤ ਹੋਣਾ।

خاف **ਖਾਫ਼** : ਡਰਪੋਕ, ਡਰਾਕਲ।

خاقان **ਖਾਕਾਨ** : ਵੱਡਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਹਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਚੀਨ ਤੇ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

خاقانی **ਖਾਕਾਨੀ** : ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਕਵੀ; ਅਫ਼ਜ਼ਲ-ਉਦ-ਦੀਨ ਦੀ ਉਪਾਧੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਸਾਨ-ਏ-ਅਜ਼ਮ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਹੱਸਾਨ ਅਰਬੀ ਵਾਂਗ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦੀ ਸਿਫਤ ਵਿਚ ਕਸੀਦੇ ਲਿਖੇ ਹਨ; ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਦੇਸ਼ ਬੁਖਾਰਾ ਸੀ, 582 ਹਿ : ਵਿਚ ਤਬਰੇਜ਼ ਵਿਖੇ ਕਾਲਵਾਸ ਹੋਇਆ)।

خاک **ਖਾਕ** : ਮਿੱਟੀ; ਰਾਖ, ਸੁਆਹ; ਮੁਲਕ, ਦੇਸ਼; ਆਜ਼ਮੀ; ਨਿਮਰਤਾ, ਆਗਿਆਕਾਰ; ਕਬਰ; ਨਕਾਰਾ ਚੀਜ਼।

خاک انداختن **ਖਾਕ ਅੰਦਾਖਤਨ**, **خاک ریختن** **ਖਾਕ ਰੇਖਤਨ** : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕੋਈ

ਚੀਜ਼ ਚੋਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਸੁਟਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਚੋਰ ਚੁਰਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ।

خاکدان **ਖਾਕ ਅੰਦਾਜ਼**, **خاک دان** **ਖਾਕ ਦਾਨ** : ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਪਾਤਰ।

خاکریز **ਖਾਕ ਰੇਜ਼** : ਕਿਲ੍ਹੇ ਉਪਰ ਓਹ ਮੋਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਝਾਲਰ।

خاکباری **ਖਾਕਬਾਰੀ** : ਮੰਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਦੂਗਰ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਖੇਡਣਾ; ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ।

خاکپا **ਖਾਕਪਾ** : ਨਿਮਾਣਾ।

خاک رنگین **ਖਾਕ-ਏ-ਰੰਗੀਨ** : ਆਦਮੀ; ਗੁਲਜ਼ਾਰ; ਸੈਨਾ, ਚਾਂਦੀ।

خاکزاں **ਖਾਕਜ਼ਾਦ** : ਆਦਮੀ; ਟਿਨਸਾਨ।

خاکراں **ਖਾਕਸਾਰ** : ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ, ਨਿਮਾਣਾ, ਆਗਿਆਕਾਰ; ਗ਼ਰੀਬ; ਜੋੜਿਆਂ ਵਿਚ ਬੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਜਲੀਲ।

خاکساری **ਖਾਕਸਾਰੀ** : ਨਿਮਰਤਾ, ਗ਼ਰੀਬੀ।

خاکستر **ਖਾਕਿਸਤਰ** : ਰਾਖ, ਸੁਆਹ।

خاکستری **ਖਾਕਿਸਤਰੀ** : ਸੁਆਹ-ਰੰਗਾ।

خاک فراموشان **ਖਾਕ-ਏ-ਫਰਾਮੋਸ਼ਾ** : ਕਬਰ।

خاک مرده **ਖਾਕ-ਏ-ਮੁਰਦਾ** : ਓਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿੱਥੇ ਘਾਹ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਉੱਗੇ, ਕੱਲਰੀ ਜ਼ਮੀਨ।

خاک وطن **ਖਾਕ-ਏ-ਵਤਨ** : ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿੱਟੀ, ਵਤਨ।

خاکروب **ਖਾਕਰੋਬ** : ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਭੰਗੀ, ਮੋਹਤਰ।

خاکروبہ **ਖਾਕਰੋਬਾ** : ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ।

خاکی **ਖਾਕੀ** : ਖਾਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਿੱਟੀ

خامہ : کلام، کانی، کیک۔

خامه دان : کلمه دان
خامه دان : کلمه دان
 بٹاؤٹا جਾਂ ٲٲٹا، کلمه دا کٲٹ
 لاٹا۔
خامه فرسا : لکھٹ
 والا، لکھاری۔
خامه فرسائی :
 لکھٹ دی کیریا، لکھٹا۔
خان : دکان، دکاندار،
 ہٹواٹیا، سہا، مٹاڈرکھانا۔
خانات : دکاناں، سہاواں۔
خان : (خانہ دا سڻکپٹ
 روپ) ٲٲر، مکاں، سہا۔
خانچہ : ٹوٹا سہا، ٹوٹا جہا
 ٲٲر، لٲکڑی دا ٲہا۔
خان : ٲہلاں ہٲہہ تٲرکسٹان تہ
 ٲٹا دہ ٲٹاٹ باءسٹاہاں دی ٲٲاٲی سہ،
 ہٹ ہر رہیٹ تہ اٲیر ٹٲ کٲہدہ ہٹ،
 سہدار، ٲٹاٹ۔
خان-ہے-دیل : کاهبا
 سہیڈ۔
خان-سالار : ٲاٹا
 چٲٹ والا۔
خان-سامان،
خان-ہے-سامان : ٲٲر
 دا ٹٲکر جس دا کٲم ٲاٹا بٹاؤٹا تہ
 دسٹرکھانہ وٹٹاؤٹا تہ ٲاٹا
 ٲٲاؤٹا ہٹا ہہ، ٲاٹہ دا دہگہا۔
خان بابا : اکبر باءسٹاہا
 دہ ٲٲٹا دہ بٲرکھانہ دی ٲٲاٲی۔
خانٹ : بٲہیٲاٹی، اٲاٹت وٹ
 چہی، ٲہا۔
خانج : ٹوٹا جہا ٹٲا جس وٹ
 بٲ چہ اکبرٹ، گولیاں اٲا دہ ٲا کٲہ
 ہٹ، ٲٲٹ، ٲٲٹ۔
خانخان : ٲاٹاں دا ٲاٹ،
 سہداراں دا سہدار، مٲٲ اٲیر،

اٲیرٹل ٲٲمرا، سہاں دا دہگہا، سہاں دا
 سٲاٲی، بٲرکھانہ ٲٲٹا دہ ٲٲٹر اکبرٹ
 رہیٹ ٲا (جہ سہاٲٹ تہ اکبر دہ ٹٲ
 رٹٹاں وٹٹہ سہی) دا ٲٹاٹ۔
خاندان : ٲٹاٹ، ٲٲر، ٹسٹ،
 گٲٹ، کٲیٹا، دہبٲر، ٲٲہہ ٲٲٹ دا،
 کٲیٹ، ٲٲر دا سٲاٲی۔
خانگاہ : ٲٹاٹ، ٲٹاٹ، ٲٹاٹ،
 : ٲٹاٹ دی ٲا، ٲٹاٹ، ٹکٲیٹاں دا
 ڈہا۔
خانگی : ٲٲر ٹال سہٲٹ،
 ٲٹہٹ، ٲٲر دی ٲٲکٲی ہٲہی رٲہی،
 کٲکڑی، ٲٹٹاٹ، ٲٹٹاٹ، وٹٹاٹ۔
خانم : (خانہ دا ٲٹٹٹری
 لٹٹ) بٲگٹ، اٲیرٹاٹ، ٲٲٹ ٲٹاٹہ
 دی اٲٹٹ۔
خانمان : ٲٲر-بٲر، ٲٲر تہ
 ٲٲر دا مال اکبرٹ، وٹٹاٹ دی
 جٹاٹاٹ۔
خانمان خراب :
 تٲاٹ، بٲرٹاٹ، ٲٹٹاٹ، ٲٹٹاٹ،
 دا ٲٲر ٲٹٹاٹ گٹاٹ ہٲہہ، رٲٹاٹ۔
خانواہ : ٲٹاٹ، ٲٹاٹ۔
خانہ : ٲٲر، مکاں، ٲٹٹٹری،
 اکبرٹ، ٹٹٹ، وٹٹاٹ، مٲٹہہ تہ
 اکبر تٲ
 دی ٲاٹ، ٲٹ، ٲٹ دا وٹٹاٹ، اکبرٹ
 دا
 دہر، رٲٹ دا ٹٹٹاٹ، کٲٹاٹ دی تٲٹ۔
خانہ بان : ہٹاٹار
 ٲٲر، ہٹاٹ دی بٲری، ٲٹٹکٲی،
 ہٹاٹار
 کٲٹاٹ، گٹٹاٹاں بٹاؤٹاٹ والا ٲٲر،
 گٹٹاٹ (تٲٹاٹ، جٲٹاٹ، ڈٹٹ)۔
خانہ باز : جٲٹہ وٹٹ ٲٲر
 بٲر سٹ کٲٹ ہٹاٹ دہٹ والا،
 جٲٹاٹاٹاٹ۔
خانہ بدوش :
 اکبرٹ، ٲٹٹاٹ، ٹٹٹاٹاٹ،
 مٹاٹاٹ،
 بٹٹ-ٹٹٹاٹہ دہہ، بٲٹاٹ۔
خانہ برانداز :
 ٲٲر-بٲر ٲٹٹاٹ دہٹ والا۔

- ਖਾਨੇਬਰਨ ਖਾਨਾ ਬੁਰਦਨ : ਲੁੱਟਣਾ, ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ।
- ਖਾਨੇਬਿਜ਼ਾਰ ਖਾਨਾ-ਬੇਬਾਰ : ਘਰ ਵਿਚ ਨਾ ਠਹਿਰ ਸਕਣ ਵਾਲਾ।
- ਖਾਨੇਪੁਰਾਜ਼ ਖਾਨਾ-ਪਰਦਾਜ਼ : ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ।
- ਖਾਨੇਪੁਰੂਰ ਖਾਨਾ-ਪਰਵਰ, ਖਾਨੇਪੁਰੂਰਦ : ਘਰ ਦਾ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਤੇ ਪਲਿਆ ਹੋਵੇ; ਕੀਮਤੀ ਸ਼ੈ।
- ਖਾਨੇਪੁਸਤ ਖਾਨਾ-ਏ-ਪਸਤ : ਸੰਸਾਰ, ਫਕੀਰ ਦਾ ਘਰ, ਕੁੱਲੀ; ਕਬਰ।
- ਖਾਨੇਪੁਜ਼ਰ ਖਾਨਾ-ਏ-ਪੁਜ਼ ਦਰ : ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਪੰਜੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੇ।
- ਖਾਨੇਤਾਬ ਖਾਨਾ-ਤਾਬ : ਘਰ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
- ਖਾਨੇਜੰਗ ਖਾਨਾ ਜੰਗ : ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ।
- ਖਾਨੇਜੰਗੀ ਖਾਨਾ-ਜੰਗੀ : ਲੜਾਈ, ਦੰਗਾ, ਫਸਾਦ, ਘਰ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਘਰੇਲੀ ਲੜਾਈ।
- ਖਾਨੇਖੁਦਾ ਖਾਨਾ-ਏ-ਖੁਦਾ : ਖੁਦਾ ਦਾ ਘਰ, ਮਸਜਦ, ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ, ਮੰਦਰ।
- ਖਾਨੇਖਰਾਬ ਖਾਨਾ-ਖਰਾਬ : ਜਿਸ ਦਾ ਘਰਬਾਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
- ਖਾਨੇਖਮਾਰ ਖਾਨਾ-ਏ-ਖਮਾਰ : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।
- ਖਾਨੇਦਾਰ ਖਾਨਾ-ਦਾਰ : ਘਰਬਾਰੀ, ਆਦਮੀ, ਘਰ-ਗਰਸਤੀ, ਟੱਬਰਦਾਰ, ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ; ਘਰ ਦਾ ਰਾਖਾ।
- ਖਾਨੇਦਾਮਾਦ ਖਾਨਾ-ਦਾਮਾਦ : ਘਰ ਜਵਾਈ।
- ਖਾਨੇਦੋਆਸ਼ਿਆਨੇ ਖਾਨਾ-ਏ-ਦੋ-ਆਸ਼ਿਆਨਾ : ਦੋ-ਮੰਜ਼ਲਾ ਮਕਾਨ।
- ਖਾਨੇਦੋਸਤ ਖਾਨਾ ਦੋਸਤ : ਸਦਾ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ।
- ਖਾਨੇਰਾਸਤਾਨ ਖਾਨਾ-ਏ-ਰਾਸਤਾਨ : ਕਾਅਬਾ ਸ਼ਰੀਫ਼।
- ਖਾਨੇਰਸ ਖਾਨਾ ਰਸ : ਪਾਲ ਦਾ ਪੱਕਿਆ ਫਲ।
- ਖਾਨੇਰਾਜ਼ਾ ਖਾਨਾ-ਰਾਜ਼ਾ : ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਖਾਨਦਾਨੀ ਨੌਕਰ।
- ਖਾਨੇਸਾਜ਼ ਖਾਨਾ ਸਾਜ਼ : ਘਰ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਮਿਸਤਰੀ, ਰਾਜ਼।
- ਖਾਨੇਸੋਜ਼ ਖਾਨਾ-ਸੋਜ਼ : ਘਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲਾ।
- ਖਾਨੇਸਿਆਹ ਖਾਨਾ-ਸਿਆਹ : ਅਭਾਗਾ, ਉਜੜੇ ਘਰ ਵਾਲਾ।
- ਖਾਨੇਸ਼ਮਾਰੀ ਖਾਨਾ-ਸ਼ਮਾਰੀ : ਘਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨੀ।
- ਖਾਨੇਸ਼ੀਰ ਖਾਨਾ-ਏ-ਸ਼ੀਰ : ਥਣ, ਦੁੱਧੀਆਂ।
- ਖਾਨੇਗੁਲ ਖਾਨਾ-ਏ-ਗੁਲ : ਤੂਤਾਂ ਦਾ ਘਰ; ਸੰਸਾਰ।
- ਖਾਨੇਫਰਦਾ ਖਾਨਾ-ਫਰਦਾ : ਦੂਜਾ ਜਹਾਨ, ਪਰਲੋਕ।
- ਖਾਨੇਫਰੋਸ਼ ਖਾਨਾ-ਏ-ਫਰੋਸ਼ : ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਤਿਆਗੀ।
- ਖਾਨੇਕਲਮ ਖਾਨਾ-ਏ-ਕਲਮ : ਕਲਮ ਦੇ ਤਰਾਸ਼ਣ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ, ਕਲਮ ਦਾ ਮੈਦਾਨ।
- ਖਾਨੇਕਨ ਖਾਨਾ-ਕਨ : ਭੈੜਾ ਮੁੰਡਾ, ਘਰਬਾਰ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲਾ।
- ਖਾਨੇਮਾਹੀ ਖਾਨਾ-ਏ-ਮਾਹੀ : ਮੱਛੀ ਦਾ ਘਰ ਅਰਥਾਤ ਪਾਣੀ।
- ਖਾਨੇਨਿਸ਼ਕਰ ਖਾਨਾ-ਏ-ਨਿਸ਼ਕਰ : ਗੰਨੇ ਦੀ ਪੋਰੀ।
- ਖਾਨੀ ਖਾਨੀ : ਖਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਖਾਲਸ ਸੇਨਾ, ਛੋਟਾ ਚਬੱਚਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ; ਤੂਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਚਲਤ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਨਾਮ।
- ਖਾਵਰ ਖਾਵਰ : ਪੁਰਬ; ਸੂਰਜ; ਕੰਡਾ।
- ਖਾਵਰਾਨ ਖਾਵਰਾਨ : ਪੁਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ; ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਦਾ

ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਅਨਵਰੀ ਸੀ।
ਖ਼ਾਵਰ-ਖ਼ੁਦਾ : ਪੂਰਬ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸੂਰਜ; ਫ਼ਰੀਦੂਨ ਦੇ ਪੁਤਰ ਸਲਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
ਖ਼ਾਵਰ-ਖ਼ਦੇਵ : ਪੱਛਮ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, (ਸਿਕੰਦਰ), ਪੂਰਬ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸੂਰਜ।
ਖ਼ਾਵਰੀ : ਖ਼ਾਵਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਖ਼ਾਵਰਾਨ ਦਾ ਵਸਨੀਕ, ਖ਼ੁਰਾਸਾਨੀ; ਹਕੀਮ ਅਨਵਰੀ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਤਖ਼ਲੁਸ; ਪੱਛਮੀ, ਪੂਰਬੀ, ਸੂਰਜ।
ਖ਼ਾਵਲ : ਕੀੜੀ।
ਖ਼ਾਵੰਦ : (ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਖ਼ਾਨਾਓਂਦ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ), ਸੁਆਮੀ, ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਘਰ ਵਾਲਾ, ਨੌਵਾਂ ਅਸਮਾਨ।
ਖ਼ਾਵੰਦਗਾਰ : ਸੁਆਮੀ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
ਖ਼ਾਵੰਦੀ : ਮਾਲਕੀ; ਰੱਖਿਆ, ਮੇਹਰਬਾਨੀ।
ਖ਼ਾਈਦਨ : ਚੱਬਣਾ, ਖਾਣਾ।
ਖ਼ਾਯਸਕ : ਹਥੌੜਾ, ਘਣ।
ਖ਼ਾਇਫ਼ : ਡਰਨ ਵਾਲਾ, ਡਰਪੋਕ, ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਕਾਇਰ।
ਖ਼ਾਇਨ : ਖ਼ਿਆਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੇਈਮਾਨ, ਫ਼ਰੇਬੀ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।
ਖ਼ਾਯਾ : ਆਂਡਾ; ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪਤਾਲੂ, ਗੁਰਦੇ।
ਖ਼ਾਯਾ-ਏ-ਇਬਲੀਸ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਜੋ ਚੀਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਫ਼ਰੇਬੀ ਤੇ ਮੱਕਾਰ ਆਦਮੀ, ਰੰਜੂਆ ਦੇ ਬੀਜ ਜੋ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਦਵਾ ਹੈ।
ਖ਼ਾਯਾ-ਬਰਦਾਰ : ਚਾਪਲੂਸ, ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ।
ਖ਼ਾਯਾ-ਦੇਸ : ਖੁੰਬ ਜੋ ਆਂਡੇ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਖ਼ਾਯਾ-ਰੇਬ : ਆਂਡਿਆਂ ਦੀ ਭੁਰਜੀ, ਤਲੇ ਹੋਏ ਆਂਡੇ।

ਖ਼ਾਯਾ-ਏ-ਬਰ : ਸੂਰਜ।
ਖ਼ਾਯਾ-ਕਸ਼ੀਦਾ : ਖਸੀ ਹੋਇਆ।
ਖ਼ਾਯਾ-ਕੁਨ : ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੁਰਗੀ।
ਖ਼ਬਾਸੀ : **ਖ਼ਬਾਸ**, **ਖ਼ਬਾਥੀ** : ਬਦਕਾਰ (ਔਰਤ), ਫਾਹਸ਼ਾ (ਔਰਤ)।
ਖ਼ਬਾਸਤ : ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸ਼ਰਾਰਤ, ਕਮੀਨਗੀ।
ਖ਼ਬਾਬ : ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਨਬਾਈ।
ਖ਼ਬਾਬੀ : ਨਾਨਬਾਈ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।
ਖ਼ਬਸ : ਨਪਾਕੀ, ਪਲੀਤੀ, ਗੰਦਗੀ, ਮੈਲ ਕੁਚੈਲ, ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ।
ਖ਼ਬਜਾ : ਇਮਲੀ।
ਖ਼ਬਰ : ਸਨੇਹਾ, ਸੂਚਨਾ, ਸਮਾਚਾਰ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਦੀਸ।
ਖ਼ਬਰਦਾਰ : ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਸੂਚਤ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਚੌਕਸ।
ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ : ਦੇਖ ਭਾਲ, ਹਿਫਾਜ਼ਤ; ਸੂਚਨਾ; ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ।
ਖ਼ਬਰ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਮੋਹਤਾਤ, ਜਸੂਸ, ਸੂਹੀਆ।
ਖ਼ਬਰ ਗਰਿਫ਼ਤਨ : ਖ਼ਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਹਾਲ ਪੁੱਛਣਾ।
ਖ਼ਬਰਗੀਰ : ਖ਼ਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਖਾ, ਪੈਹਰੇਦਾਰ, ਚੌਕੀਦਾਰ, ਜਸੂਸ, ਸੂਹੀਆ।
ਖ਼ਬਰਗੀਰੀ : ਰਾਖੀ, ਹਿਫਾਜ਼ਤ, ਦੇਖਭਾਲ, ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ।
ਖ਼ਬਰਨਵੀਸ : ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਪੱਤਰਕਾਰ, ਪੱਤਰ ਪਰੇਰਕ।
ਖ਼ਬ : ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣਾ, ਖਾਣ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਣਾ; ਉੱਤੇਜਤ ਕਰਨਾ।
ਖ਼ਬ : ਰੋਟੀ, ਨਾਨ।
ਖ਼ਬਤ : ਜ਼ਿੰਨ ਭੂਤ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਦੀਵਾਨਗੀ, ਪਾਗਲਪਣ ਦਾ ਅਕਲ

ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ, ਕੁਰਾਹੇ ਪੈਣਾ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਨਾ; ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਦਰਖਤ ਦੇ ਪੱਤੇ ਝਾੜਨਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੜਨਾ; ਫੱਟੜ ਕਰਨਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਬਰੀ : ਪਾਗਲ, ਝੱਲਾ, ਵੈਹਮੀ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਬਰੀਸ : ਨਪਾਕ, ਪਲੀਦ, ਗੀਦਾ, ਨਿੱਜਸ, ਭੈੜੇ ਦਿਲ ਦਾ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਬਰੀ : ਖ਼ਬਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਕਫ਼, ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ, ਉਠ ਦੀ ਪਸ਼ਮ; ਕਿਸਾਨ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਬਰੀ : ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ, ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਜੇਹੜੇ ਸ਼ੇਰਬੇ ਵਿਚ ਭਿੱਜੇ ਹੋਣ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਾ : ਚੀਨ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਮਾ, ਖ਼ਤਮਾ, ਖ਼ਤਮਾ : ਲਾਖ ਜਾਂ ਮੋਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਾਖ ਜਾਂ ਮੋਮ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਲ, ਖ਼ਤਲਾਨ, ਖ਼ਤਲਾਨ : ਫ਼ਰੇਬ, ਧੋਖਾ; ਬਦਖ਼ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕਾ ਜੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਬੌਹਤ ਪਰਸਿੱਧ ਹਨ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਲੀ : ਖ਼ਤਲਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਖ਼ਤਲ ਜਾਂ ਖ਼ਤਲਾਨ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਬੌਹਤ ਚੰਗਾ ਘੋੜਾ; ਫ਼ਰੇਬੀ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਮ : ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨਾ, ਮੋਹਰ ਲਾ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ; ਪੂਰਾ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਮਕਾਰ : ਅੰਤ, ਅਖੀਰ, ਅੰਤਮ ਪਰਣਾਮ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਮਾ, ਖ਼ਤਮਤ, ਖ਼ਤਮਤ : ਅੰਤਕਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਮੀ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਪਾਠ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਨ : ਖ਼ਤਨਾ ਕਰਨਾ, ਸੁੰਨਤ ਕਰਨਾ; ਸਾਲਾ, ਦਮਾਦ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਨ : ਚੀਨੀ ਤਾਤਾਰ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਹਿਰਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ ਤੇ ਜਿਥੋਂ ਮੁਸ਼ਕ ਨਾਫ਼ਾ (ਕਸਤੂਰੀ) ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਤਨਾ, ਖ਼ਤਨਾ, ਖ਼ਤਨਾ : ਸੁੰਨਤ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਮਰਯਾਦਾ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚੇ (ਲੜਕੇ) ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਅਗਲਾ ਵਾਧੂ ਮਾਸ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸੱਸ, ਸਾਲੀ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਾਰਾ : ਥੋੜਾ, ਘੱਟ, ਤੁਛ ਵਸਤੂ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਾਲਤ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਸ਼ਰਮਸਾਰੀ; ਹਯਾ, ਸ਼ਰਮ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਸਤਾ : ਮੁਬਾਰਕ, ਸੁਭਾਗਾ; ਸਦ-ਬਹਾਰੀ ਫੁੱਲ, ਓਹ ਫੁੱਲ ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗ ਪੀਲਾ ਤੇ ਵਿਚੋਂ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਸਤਾ-ਆਬਾਦ, ਖ਼ਜਸਤੇ ਬਨਿਆ : ਮੁਜਸਤਾ

ਬੁਨਿਆਦ : ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਦੀ ਉਪਾਧੀ; ਔਰੰਗਾਬਾਦ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਸਤਾ-ਅਖਤਰ, ਖ਼ਜਸਤੇ ਪੀ : ਮੁਜਸਤਾ-ਪੀ,

ਖ਼ਜਸਤੇ ਟਾਲਿਅ : ਨੇਕ ਸਤਾਰੇ ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਗਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਸਤਾ ਰਾਯ : ਚੰਗੀ ਸੋਚ ਵਾਲਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਸਤਾ-ਫਰਜਾਮ : ਨੇਕ ਪਰਣਾਮ ਵਾਲਾ, ਸੁਭ ਅੰਤ ਵਾਲਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਕ : ਅੱਖ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਜੇਹੜਾ ਪੁਤਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਦਾ-ਵਧਦਾ ਅੱਖ ਦਾ ਫੇਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਲ : ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋਣਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਚੁੱਪ; ਉਠ ਦਾ ਚਿੱਕੜ ਵਿਚ ਫੱਸਣਾ; ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ; ਸੁਸਤੀ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਲ : ਸ਼ਰਮਸਾਰ, ਪਾਟਾ ਹੋਇਆ (ਕੱਪੜਾ); ਉੱਚਾ ਘਾਹ, ਘਾਹ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਲਤ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਨਦਾਮਤ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਲਤ : ਜ਼ਦਾ,

ਖ਼ਜਲਤ ਕਸ਼, ਖ਼ਜਲਤ ਨਾਕ :

ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ।

ਖ਼ਿਫ਼ਤੀ ਖ਼ਜਲਤ ਗਰੀ, ਖ਼ਜਲੀ

ਖਜਲੀ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਸ਼ਰਮਸਾਰੀ।
خجند **ਖੁਜੰਦ :** ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਸ਼ਾਇਰ ਕਮਾਲ ਖੁਜੰਦੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ।
خجندی **ਖੁਜੰਦੀ :** ਸੁਭਾਗਾ, ਖੁਜੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
خد **ਖੁਦ :** ਗਲੂ, ਰੁਖਸਾਰ, ਚੇਹਰਾ; ਖੰਦਕ, ਖਾਈ; ਡੂੰਘਾ ਟੋਆ ਪੁੱਟਣਾ।
خدو **ਖੁਦੂ :** (ਖਦ **خد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਗਲੂ, ਰੁਖਸਾਰ।
خدا **ਖੁਦਾ :** ਮਾਲਕ, ਸਾਹਿਬ, ਸੁਆਮੀ, ਅੱਲਾਹ, ਰੱਬ, ਪਰਮਾਤਮਾ।
خدا آفریده **ਖੁਦਾ ਆਫ਼ਰੀਦਾ :** ਕੁਦਰਤੀ।
خدا آفرین **ਖੁਦਾ ਆਫ਼ਰੀਨ :** ਰੱਬ ਜੋ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਨਾ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ।
خدا آگاه **ਖੁਦਾ-ਆਗਾਹ :** ਰੱਬ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਆਰਫ਼, ਗਿਆਨਵਾਨ।
خدا ابرار **ਖੁਦਾ ਬਰਦਾਰ :** ਰੱਬ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਵੇ! ਰੱਬ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਆ ਜਾਵੇ, ਓਹ ਮਰ ਜਾਵੇ।
خدا پرست **ਖੁਦਾ-ਪ੍ਰਸਤ :** ਰੱਬ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਗਤ, ਜਾਹਿਦ, ਆਬਿਦ।
خدا پرستی **ਖੁਦਾ-ਪ੍ਰਸਤੀ :** ਰੱਬ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਭਗਤੀ।
خدا پسند **ਖੁਦਾ ਪਸੰਦ :** ਓਹ ਕੰਮ ਜੋ ਰੱਬ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਨੇਕ ਕੰਮ, ਚੰਗਾ ਕਾਰਜ।
خدا ترس **ਖੁਦਾਤਰਸ :** ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਮਨੁੱਖ।
خدا جو **ਖੁਦਾ-ਜੂ :** ਰੱਬ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਾਲਬ, ਜਗਿਆਸੂ।
خدا جواب دہ **ਖੁਦਾ ਜਵਾਬ ਦਹ :** ਰੱਬ ਹੀ ਮਿੱਥੇਗਾ; (ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੜਬਪੁਣੇ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਕੋਹਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਲਾਹਨਤ ਮਲਾਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)।

خدا حافظ **ਖੁਦਾ ਹਾਫ਼ਿਜ਼ :** ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੇਰਾ ਰੱਬ ਰਾਖਾ।
خدا خدای **ਖੁਦਾ ਖੁਦਾ :** ਦਾਸਤਨ, ਦਾਸਤਾਨ, ਰੱਬ ਰੱਬ ਕਰਨਾ; ਡਰਦੇ ਡਰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਮੰਗਣੀ।
خدا خوان **ਖੁਦਾ ਖ਼ਾਨ, ਖ਼ਾਨ :** ਖੁਦਾਵਾਂ; ਅਗਲੀ ਉਂਗਲ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਮੰਨਣ ਵੇਲੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
خدا داد **ਖੁਦਾ-ਦਾਦ :** ਰੱਬ ਦੀ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
خدا دانی **ਖੁਦਾ-ਦਾਨੀ :** ਰੱਬ ਦਾ ਗਿਆਨ।
خدا دوران **ਖੁਦਾ-ਦੂਰਾਨ :** ਰੱਬ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਭੈੜੇ ਆਦਮੀ, ਬਦਕਾਰ, ਜ਼ਾਲਮ, ਕਾਫ਼ਰ।
خدا دارا **ਖੁਦਾਰਾ :** ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਸਤੇ, ਰੱਬ ਲਈ।
خدا شناس **ਖੁਦਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ :** ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਗਿਆਨੀ, ਆਰਫ਼।
خدا فروشان **ਖੁਦਾ-ਫ਼ਰੋਸ਼ਾਨ :** ਠੰਗ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਫਰੇਬੀ।
خدا گیر **ਖੁਦਾਗੀਰ :** ਜਿਸ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਆ ਪਵੇ।
خدا ترس **ਖੁਦਾ-ਨਾ-ਤਰਸ :** ਰੱਬ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰਨ ਵਾਲਾ।
خدا ناکر **ਖੁਦਾ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਨਾ-ਖ਼ਾਸਤਾ, ਨਾ-ਪਸੰਦ, ਨਾ-ਕਰਦਾ :** ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ, ਰੱਬ ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਮਤਾਂ ਅਜੇਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ!
خدا یی **ਖੁਦਾਈ :** ਖੁਦਾ ਹੋਣਾ, ਆਰਫ਼, ਮਾਲਕੀ, ਸਾਹਿਬੀ।
خدا یا **ਖੁਦਾਯਾ :** ਐ ਖੁਦਾ! ਹੇ ਰੱਬ ਜੀ।
خدا ی تعالیٰ **ਖੁਦਾ-ਏ-ਤਾਲਾ :**

ਅਤ ਉੱਚਾ ਰੱਬ।
ਖ਼ਦਾਇਗ਼ਨ ਖ਼ੁਦਾਏਗ਼ਨ : ਸਰਬ
 ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਰੱਬ।
ਖ਼ਦਾਏ-ਮਜ਼ਾਹੀ ਖ਼ਦਾਏ ਮਜ਼ਾਹੀ :
 ਵਕਤ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਕਮ,
 ਖ਼ਾਵੰਦ।
ਖ਼ਦਾਵੰਦ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ : ਮਾਲਕ, ਸਾਹਿਬ,
 ਸੁਆਮੀ, ਰੱਬ, ਖ਼ੁਦਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ।
ਖ਼ਦਾਵੰਦ-ਬਾਦਾ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ-ਬਾਦਾ :
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ, ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਪੁੱਤਰ, ਰਈਸ
 ਦਾ ਬੇਟਾ।
ਖ਼ਦਾਵੰਦ-ਕੁਸ਼ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ-ਕੁਸ਼ :
 ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਾਤਲ।
ਖ਼ਦਾਵੰਦਗ਼ਾਰ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਗ਼ਾਰ : ਮਾਲਕ,
 ਆਕਾ, ਸੁਆਮੀ।
ਖ਼ਦਾਵੰਦਗ਼ਾਰੀ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਗ਼ਾਰੀ :
 ਸਲਤਨਤ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ।
ਖ਼ਦਰੀ ਖ਼ੁਦਰੀ : ਕੋਈ ਕਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਹਨੇਰੀ
 ਰਾਤ, ਕਾਲਾ ਗਧਾ, ਕਾਲਾ ਖੇਤਾ।
ਖ਼ਦਸ਼ਾ ਖ਼ੁਦਸ਼ਾ : ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਛੱਟ,
 ਝਰੀਟ; ਸੱਕ, ਉਲਝਣ, ਡਰ, ਖੌਫ, ਖਤਰਾ।
ਖ਼ਦਆ ਖ਼ੁਦਆ, ਖ਼ਦਆ ਖ਼ੁਦਆ : ਧੋਖਾ, ਦਗ਼ਾ,
 ਮਕਰ, ਫ਼ਰੋਬ।
ਖ਼ਦਮ ਖ਼ਦਮ : (ਖ਼ਾਦਮ ਖ਼ਾਦਮ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰ (ਬੋਹਤੇ), ਨੌਕਰ
 ਚਾਕਰ।
ਖ਼ਿਦਮਾਤ ਖ਼ਿਦਮਾਤ : (ਖ਼ਿਦਮਤ
 ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖ਼ਿਦਮਤਾਂ,
 ਸੇਵਾਵਾਂ, ਨੌਕਰੀਆਂ, ਚਾਕਰੀਆਂ।
ਖ਼ਿਦਮਤ ਖ਼ਿਦਮਤ : ਬੰਦਗ਼ੀ, ਨੌਕਰੀ,
 ਚਾਕਰੀ, ਟੈਹਲ ਸੇਵਾ; ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਸੇਵਾ
 ਕਰਨਾ; ਭੇਟਾ, ਸੁਗ਼ਾਤ, ਨਜ਼ਰਾਨਾ, ਸਲਾਮ;
 ਕੋਲ, ਰੁ-ਬ-ਰੁ।
ਖ਼ਿਦਮਤ ਖ਼ਿਦਮਤ ਖ਼ਿਦਮਤ
ਚੰਦਾਨੀ ਨਬੂਦ : ਓਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ
 ਸੀ, ਤੁੱਛ ਕੰਮ, ਮਮੂਲੀ ਕੰਮ।
ਖ਼ਿਦਮਤ-ਏ-ਖ਼ਿਦਮਤ

ਦੀਵਾਨੀ : ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ।
ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰ ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰ,
ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰ,
ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰ,
ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰ : ਸੇਵਾ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ, ਸੇਵਕ।
ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰੀ ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰੀ,
ਖ਼ਿਦਮਤਗ਼ਾਰੀ :
 ਨੌਕਰੀ, ਟੈਹਲ, ਸੇਵਾ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਨਜ਼ਰਾਨਾ, ਭੇਟਾ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਇਕ ਚਿੱਟਾ ਰੁੱਖ (ਸਫੈਦਾ)
 ਜਿਸ ਦੀ ਲਕੜ ਤੋਂ ਤੀਰ ਤੇ ਨੇਜ਼ੇ ਬਣਦੇ ਹਨ
 ਅਤੇ ਜ਼ੀਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਤੀਰ,
 ਗੁੱਸਾ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ
 ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੈਹਲੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਫ਼ਾਤਿਮਾ
 ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ
 ਹਜ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਈਮਾਨ
 ਲਿਆਂਦਾ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ,
 ਬੀਵੀ, ਘਰ ਵਾਲੀ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ,
 ਮਾਲਕ, ਸੁਆਮੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ; ਮਿਸਰ ਦੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਛੱਡ ਕੇ
 ਅਲੈਹਦਾ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ,
 ਮਦਦ ਨਾ ਕਰਨਾ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ; ਬਦਨਸੀਬ,
 ਅਭਾਗਾ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਗਧਾ, ਖੇਤਾ; ਮੂਰਖ, ਬੇਵਕੂਫ਼;
 ਤਲਛਟ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੈਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਹੋਜ਼
 ਜਾਂ ਨਾਲੀ ਦੇ ਹੇਠਲਾ ਚਿੱਕੜ; ਵੱਡਾ ਜਿਵੇਂ
 ਖਰ-ਆਸ (ਖ਼ਰਾਸ) ਭਾਵ ਵੱਡੀ ਚੱਕੀ।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਓਹ ਗਧਾ
 ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਦੇ
 ਸਨ; ਏਕਾਂਤ ਪਸੰਦ ਦਰਵੇਸ਼।
ਖ਼ਿਦਮਤੀ ਖ਼ਿਦਮਤੀ : ਉਜਾੜ, ਉਜੜਿਆ

ਹੋਇਆ, ਉਜਾੜਨਾ; ਬੁਰਾ, ਨਿਕੰਮਾ, ਮਸਤ, ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਮਦਹੋਸ਼।

خراب آبان **ਖਰਾਬ-ਆਬਾਦ** : ਜਹਾਨ।

خراب حال **ਖਰਾਬ-ਹਾਲ** : ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਵਿਚ, ਭੈੜੀ ਹਾਲਤ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

خرابی **ਖਰਾਬੀ** : ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ, ਉਜਾੜਾ।

خرابی زده **ਖਰਾਬੀ ਬਦਾ** : ਖਾਲੀ ਹੱਥ, ਨੰਗ।

خرابات **ਖਰਾਬਾਤ** : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ, ਰੰਡੀਖਾਨਾ, ਚਕਲਾ, ਜੁਆਖਾਨਾ।

خراباتی **ਖਰਾਬਾਤੀ** : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬੀ, ਜੁਆਰੀਆ, ਰੰਡੀਬਾਜ਼।

خراج **ਖਰਾਜ** : ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਦਾ ਲਗਾਨ, ਮਸ਼ੁਲ, ਮਾਮਲਾ, ਓਹ ਰੁਪਏ ਜੇਹੜੇ ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

خراج اور **ਖਰਾਜ-ਆਵਰ**,
خراج گزار **ਖਰਾਜ-ਗੁਜ਼ਾਰ** :
ਬਾਜਗੁਜ਼ਾਰ, ਖਰਾਜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਮਲਾ ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ।

خراج آوری **ਖਰਾਜ ਆਵਰੀ**,
خراج گزاری **ਖਰਾਜਗੁਜ਼ਾਰੀ** :
ਬਾਜਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਖਰਾਜ ਅਦਾ ਕਰਨਾ।

خراج مال **ਖਰਾਜ-ਏ-ਮਾਲ** : ਮਾਲ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।

خراخر **ਖਰਾਖਰ** : ਘੁਰਾੜਿਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਘੁਰਾੜੇ।

خراد, خرا **ਖਰਾਦ**, **ਖੱਰਾਦ** : ('ਖਰਾਤ')
ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਰਖ, ਖਰਾਦ।

خرای **ਖਰਾਈ** : ਖਰਾਦ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

خراس **ਖਰਾਸ** : ('ਖਰ' (ਵੱਡੀ) + 'ਆਸ' ਚੱਕੀ) ਆਟਾ ਪੀਹਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚੱਕੀ, ਖਰਾਸ।

خراس-ਏ-ਖਰਾਬ, **ਖਰਾਸ-ਏ-ਖਰਾਬ**,
خراس خسیسان **ਖਰਾਸ-ਏ-ਖਰਾਬ**

خراس هفت چشمه **ਖਰਾਸ-ਏ-ਹਫਤ-ਚਸ਼ਮਾ** : ਅਸਮਾਨ।

خراسان **ਖੁਰਾਸਾਨ** : ਪੂਰਬ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਇਕ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰਾਤ ਤੇ ਮਸ਼ਹਦ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ।

خراسانی **ਖੁਰਾਸਾਨੀ** : ਖੁਰਾਸਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਸੂਰਜ।

خراط **ਖੱਰਾਤ** : ਖਰਾਦ।

خراطی **ਖੱਰਾਤੀ** : ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਖਰਾਦ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਸਡੌਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਰਾਦੀਆ।

خرطوم **ਖਰਾਤੀਮ** : (ਖਰਤੂਮ **ਖਰਾਤੀਮ** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁੰਡਾਂ, ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

خرافات **ਖੁਰਾਫਾਤ** : (ਖੁਰਾਫਤ **ਖੁਰਾਫਾਤ** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੇਹੂਦਾ ਗੱਲਾਂ, ਬਕਵਾਸ; ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ; ਹਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ; ਮਿਥਹਾਸਕ ਕਥਾਵਾਂ।

خرافه **ਖੁਰਾਫਾ**, خرافت **ਖੁਰਾਫਤ** :
ਬੇਹੂਦਾ ਗੱਲਾਂ, ਓਹ ਗੱਲ ਜਾਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ, ਬਕਵਾਸ; ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਬਕਵਾਸੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਓਹ ਬੇਹੂਦਾ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।

خرام **ਖਿਰਾਮ** : ਨਜ਼ਾਕਤ ਦੀ ਚਾਲ, ਨਰਮ ਚਾਲ, ਮਟਕ ਵਾਲੀ ਚਾਲ।

خرامان **ਖਿਰਾਮਾਂ** : ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਟਕ ਮਟਕ ਚਲਦਾ ਹੋਇਆ।

خامروں **ਖਰ-ਅਮਰੂਦ** : ਵੱਡਾ ਤੇ ਫਿੱਕਾ ਅਮਰੂਦ।

خبر بام بردن **ਖਰ ਬਰ ਬਾਮ ਬੁਰਦਨ** : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਠਿਕਾਣੇ ਰੱਖਣਾ, ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਤੇ ਪੌਹਚਾਉਣਾ, ਅਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

خربزه **ਖਰਬੁਜ਼ਾ**, خربزه **ਖਰਬੁਜ਼ਾ**,
خربوزه **ਖਰਬੁਜ਼ਾ** : ਖਰਬੁਜ਼ਾ, ਖੱਖੜੀ, ਹਦਵਾਣਾ।

-**ਏ-ਖਰਬੁਝਾ** ਖਰਿਜ਼ੇ ਰੂਬਾਰ
ਰੋਦਥਾਰ : ਇੰਦਰਾਇਣ ਦਾ ਫਲ।
ਏ-ਹਿੰਦੀ -**ਖਰਬੁਝਾ** ਖਰਿਜ਼ੇ **ਹਿੰਦੀ** :
 ਤਰਬੁਜ਼, ਦੁਹਾਣਾ, ਹਦਵਾਣਾ।
ਖਰਪਸਕ **ਖਰਬਸਕ**, **ਖਰਪਸਕ** **ਖਰਬਸਕ**
 : ਲੁਹਾਰ।
ਖਰਬਤ **ਖਰਬਤ** : ਵੱਡੀ ਬੱਤਖ; ਮੂਰਖ
 ਆਦਮੀ।
ਖਰਬਲਾ **ਖਰਬਲਾ** : ਰੈਹਟ, ਹਲਟ (ਖੁਹ ਦਾ)।
ਖਰਬੰਦਾ **ਖਰਬੰਦਾ** : ਗਧੇ ਦਾ ਮਾਲਕ।
ਖਰਪਾਚਾ **ਖਰਪਾਚਾ** : ਗੱਧੇ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਖਰਪੁਸਤਾ **ਖਰਪੁਸਤਾ** : ਵੱਡਾ ਟਿੱਲਾ, ਉੱਚਾ
 ਟਿੱਲਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ੋਰਾ-ਬਕਤਰ।
ਖਰਪੱਸ਼ਾ **ਖਰਪੱਸ਼ਾ** : ਵਡਾ ਮੱਛਰ।
ਖਰਤੂਤ **ਖਰਤੂਤ** : ਵੱਡਾ ਤੂਤ।
ਖਰਜ **ਖਰਜ** : ਖਰਚ, ਲਾਗਤ, ਓਹ ਮਾਲ ਜੋ
 ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਓਹ ਮਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਚ
 ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਮਸ਼ੁਲ।
ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ **ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ** **ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ**
ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ **ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ** **ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ**
ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ : ਸਫਰ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾਣਾ।
ਖਰਜ **ਖਰਜ** : ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਥੈਲਾ, ਘੋੜੇ
 ਦੀ ਖੁਰਜੀ।
ਖਰਜੀਨ **ਖਰਜੀਨ** : ਟਾਟ ਆਦਿ ਦਾ ਦੋ
 ਬੇਝਿਆਂ ਵਾਲਾ ਥੈਲਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਫਰ ਦਾ
 ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਨ ਭਰਕੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ,
 ਖੁਰਜੀ।
ਖਰਜ **ਖਰਜ** : (ਖਰਜ **ਖਰਜ** ਦਾ ਫਾਰਸੀ
 ਰੂਪਾਂਤਰ) ਪੈਸਾ ਜੋ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ; ਖਰਚ
 ਕਰਨਯੋਗ ਮਾਲ।
ਖਰਜੰਗ **ਖਰਜੰਗ** : ਕੇਕੜਾ, ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ ਜੋ
 ਕੇਕੜੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਖਰਚੇਬ **ਖਰਚੇਬ** : ਓਹ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਲੱਕੜ
 ਜੋ ਤੰਬੂਰ ਦੇ ਤੂੰਬੇ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਉਸ ਉਤੇ ਤਾਰ
 ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੰਬੂਰੇ ਦੀ ਤਾਰ ਵਾਲੀ
 ਲੱਕੜ, ਖਰਤੰਬੂਰ।
ਖਰਚਾ **ਖਰਚਾ** : ਖਰਚ ਆਈ ਰਕਮ,

ਲਾਗਤ।
ਖਰਚੀ **ਖਰਚੀ** : ਸਫਰ ਦਾ ਖਰਚਾ, ਬੱਚਿਆਂ
 ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਪੈਸੇ।
ਖਰਚੀਨ **ਖਰਚੀਨ** : (ਖੁਰਜੀਨ ਦਾ ਫਾਰਸੀ
 ਰੂਪਾਂਤਰ) ਦੇਖੋ ਖੁਰਜੀਨ।
ਖਰਖਸ਼ਾ **ਖਰਖਸ਼ਾ** : ਝਗੜਾ, ਬਖੇੜਾ, ਬੇਮੌਕਾ
 ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ, ਖਲਜਗਣ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਫਜ਼ੂਲ
 ਬੈਹਸ।
ਖਰਖੇਬ **ਖਰਖੇਬ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ
 ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੀ ਮੁਸਕ
 (ਕਸਤੂਰੀ) ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।
ਖੁਰਦ **ਖੁਰਦ** : (ਬਜ਼ਰਗ ਦਾ
 ਵਿਪਰਆਏ) ਛੋਟਾ, ਨਿੱਕਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ
 ਰੇਜ਼ਾ।
ਖੁਰਦ-ਸਾਲ **ਖੁਰਦ-ਸਾਲ** : ਛੋਟੀ ਉਮਰ
 ਦਾ, ਅੰਦਾਣਾ।
ਖੁਰਦਖੁਰਦ **ਖੁਰਦਖੁਰਦ** : ਛੀਤਾ ਛੀਤਾ,
 ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ।
ਖਿਰਦ **ਖਿਰਦ** : ਸਿਆਣਪ, ਸੂਝ-ਬੂਝ।
ਖਿਰਦ-ਪ੍ਰਸਤ **ਖਿਰਦ-ਪ੍ਰਸਤ**,
ਖਿਰਦ-ਪਰਵਰ **ਖਿਰਦ-ਪਰਵਰ**,
ਖਿਰਦ-ਪੋਸ਼ **ਖਿਰਦ-ਪੋਸ਼**,
ਖਿਰਦ-ਪੇਸ਼ਾ **ਖਿਰਦ-ਪੇਸ਼ਾ**,
ਖਿਰਦਮੰਦ **ਖਿਰਦਮੰਦ** : ਅਕਲਮੰਦ,
 ਸਿਆਣਾ, ਦਾਨਾ।
ਖੁਰਦਾਦ **ਖੁਰਦਾਦ** : ਪਾਰਸੀ ਸਾਲ ਦਾ ਤੀਜਾ
 ਮਹੀਨਾ ਜੋ ਹਾਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਹਰ
 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਤਰੀਕ।
ਖੁਰਦਾ **ਖੁਰਦਾ** : ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ, ਰੇਜ਼ਗਾਰੀ,
 ਰੈਹਦ-ਖੁੰਦ, ਝਾੜ-ਛੰਡ; ਬਰੀਕੀ; ਐਬ, ਦੋਸ਼।
ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨ **ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨ**,
ਖੁਰਦਾ-ਦਾਨ **ਖੁਰਦਾ-ਦਾਨ** :
 ਬਰੀਕਬੀਨ, ਨੁਕਸ ਵੇਖਣ ਤੇ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ,
 ਨੁਕਤਾਦਾਨ।
ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨੀ **ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨੀ** :
 ਬਰੀਕਬੀਨੀ, ਨੁਕਤਾਦਾਨੀ, ਐਬ ਕੱਢਣਾ,
 ਘੋਖਣਾ।

خرده فروش **ਖੁਰਦਾ-ਫਰੋਸ਼** : ਪਰਚੁਨ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਖੁਰਦਾ-ਏ-ਕਲਮ **ਖੁਰਦਾਕਾਰੀ** : ਕਲਮ ਦਾ ਤਰਾਸ਼ਣਾ।
ਖੁਰਦਾਕਾਰੀ : ਸੰਦੂਕਚੀ ਜਾਂ ਚਾਕੂ ਦੇ ਦਸਤੇ ਉਤੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ।
ਖੁਰਦਾਗੀਰ : ਐਬ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਘੁੰਤਰੀ, ਨੁਕਤਾਚੀਨ।
ਖੁਰਦਾ-ਏ-ਮੀਨਾ : ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ।
ਖਰਬ : ਮੌਜ਼ੇ ਸਿਉਣਾ, ਮੌਜ਼ੇ ਜਾਂ ਮਸ਼ਕ ਦੀ ਦਰਜ਼ ਸਿਉਣਾ।
ਖਰਬਨ : ਕੋਟਲਾ, ਕੋਰੜਾ, ਛਾਂਟਾ, ਚਾਬਕ।
ਖਿਰਸ : ਰਿੱਛ।
ਖਿਰਸ-ਬਾਈ : ਰਿੱਛ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ।
ਖਿਰਸਬਾਨ : ਰਿੱਛ ਦਾ ਪਾਲਕ, ਰਿੱਛ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਖਿਰਸਕ : ਛੋਟਾ ਰਿੱਛ, ਰਿੱਛ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਖਰਸਤ : ਬੇਹੋਸ਼, ਮਸਤ।
ਖਿਰਸਕ : ਕਲੀਨ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, (ਖਿਰਸਕ ਤੇ ਕਲੀਨ ਵਿਚ ਏਹ ਫਰਕ ਹੈ ਕਿ ਬੁਣਨ ਪਿੱਛੋਂ ਕਲੀਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ/ਧਾਗੇ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਖਿਰਸਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਟਦੇ); ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਖੇਡ।
ਖੁਰਸੰਦ : ਖੁਸ਼, ਸੰਤੋਖੀ, ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਵਾਲਾ, ਸਾਬਿਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਾਜ਼ੀ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
ਖੁਰਸੰਦੀ : ਖੁਸ਼ੀ, ਰਜ਼ਾ।
ਖਰਸੰਗ : ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ, ਰਾਹ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰੋੜਾ; ਤਾਲਿਬ ਤੇ ਮਤਲੂਬ ਵਿਚਕਾਰ ਰੋੜਾ ਅਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਖਰਸੂਲ : ਨਾਮੁਬਾਰਕ, ਭੈੜੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ, ਮੰਦੇ ਪੈਂਖੇ ਵਾਲਾ, ਮਨਹੂਸ, ਮੁਰਖ।

ਖੁਰਸ਼ੀਦ : ਚਮਕਦਾ ਸੂਰਜ।
ਖਰਤ : ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਖਰਾਦ 'ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਛਿਲਣਾ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ।
ਖਰਤੰਬੂਰ : ਓਹ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਲੱਕੜ ਜੋ ਤੰਬੂਰ ਦੇ ਤੂੰਬੇ ਉੱਤੇ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਉਤੇ ਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਰਚੋਬ।
ਖਰਤੂਮ : ਹਾਥੀ ਦੀ ਸੁੰਡ; ਨੱਕ ਜਾਂ ਨੱਕ ਦਾ ਸਿਰਾ।
ਖੁਰਫਾ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਗ, ਕੁਲਫਾ, ਇਸ ਦੇ ਬੀਜ ਠੰਢਿਆਈ 'ਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਖਰਕ : ਫਟਣਾ, ਪਾੜਨਾ; ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ; ਪੰਧ ਕੱਟਣਾ; ਖੁਲ੍ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ; ਬਗੈਰ ਘਾਹ ਦੇ ਜੰਗਲ।
ਖਰਕ-ਏ-ਆਦਤ : ਅਕਲ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅਨੋਖੀ ਗੱਲ, ਮੁਅਜਜ਼ਾ, ਕਰਾਮਾਤ।
ਖਿਰਕਾ : ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ, ਲੀਰਾਂ, ਚੀਬੜਾ, ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਕਫ਼ਨੀ, ਗੋਦੜੀ।
ਖਰਕੇ **از دست کسی پوشیدن** : **ਖਿਰਕਾ ਅਬ ਦਸਤ-ਏ-ਕਸੇ-ਪੋਸ਼ੀਦਨ** : ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੁਰੀਦ (ਚੇਲਾ) ਬਣਨਾ।
ਖਿਰਕਾਬਾਈ : ਮਸਤੀ ਤੇ ਵਜ਼ਦ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੂਫੀ ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀ ਗੋਦੜੀ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ।
ਖਿਰਕਾ-ਪੋਸ਼ : ਦਰਵੇਸ਼, ਫਕੀਰ, ਸੂਫੀ।
ਖਿਰਕਾ-ਦੋਬ : ਮੁਥਾਜ, ਗ਼ਰੀਬ।
ਖਰਕ : (ਖਰ ਖਰ ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ) ਛੋਟਾ ਗੱਧਾ; ਕੱਚੀ ਖਜ਼ੂਰ, ਕੱਚਾ ਅੰਗੂਰ।
ਖਰ-ਕਬੂਤਰ : ਜੰਗਲੀ ਕਬੂਤਰ।
ਖਰਕੁਰਾ : ਗੱਧੇ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਖਰਕੁਸ : ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੁਰਖ, ਅਣਜਾਣ, ਐਹਮਕ, ਬਦਤਮੀਜ਼।
ਖਰਕੁਸੀ : ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਮੁਰਖਤਾ, ਹਮਾਕਤ, ਜਹਾਲਤ, ਨਦਾਨੀ।

خرکمان **ਖਰ-ਕਮਾਨ** : ਵੱਡੀ ਤੇ ਸਖਤ ਕਮਾਨ; ਮੁਸਕਲ ਕੰਮ।
 خرگ **ਖਰਗ** : ਧੁਖਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ, ਚੰਗਿਆੜੀ।
 خرگاه **ਖਰਗਾਹ** : ਵੱਡਾ ਸ਼ੇਮਾ, ਵੱਡਾ ਤੰਬੂ; ਖਲ੍ਹੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਥਾਂ।
 خرگاه ازرق **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਅਜਰਕ**,
 خرگاه خضر **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਖਿਜ਼ਰ**,
 خرگاه سبز **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਸਬਜ਼**,
 خرگاه مینا **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਮੀਨਾ** : ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।
 خرگاه صبح **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਸੁਬਹ** : ਪੂਰਬ।
 خرگاه قمر **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਕਮਰ**,
 خرگاه ماه **ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਮਾਹ** : ਚੰਦ ਦਾ ਹਾਲਾ, ਪਰਵਾਰ।
 خرگوش **ਖਰਗੋਸ਼** : ਵੱਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ ਪਰਸਿੱਧ ਜਾਨਵਰ, ਸੈਹਾ।
 خرگوف **ਖਰਗੋਫ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਉੱਲੂ।
 خرم **ਖੁਰਮ** : ਤਾਜ਼ਾ, ਹਰਿਆ-ਭਰਿਆ; ਖੁਸ਼, ਸੁਰਜੀ ਸਾਲ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਮਹੀਨਾ।
 خرم آبان **ਖੁਰਮ-ਆਬਾਦ** : ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਥਾਂ, ਰਮਣੀਕ ਸਥਾਨ।
 خرم فضا **ਖੁਰਮ-ਫਜ਼ਾ**, **ਖੁਰਮਗਾਹ/ਗਾਹ** : ਵੱਡਾ ਗੋਲ ਤੰਬੂ, ਅਸਮਾਨ।
 خرمی **ਖੁਰਮੀ** : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਹਰਿਆਵਲ, ਖੁਸ਼ੀ।
 خرما **ਖੁਰਮਾ** : ਛੁਹਾਰਾ, ਖਜ਼ੂਰ।
 خرماستان **ਖੁਰਮਾਸਤਾਨ** : ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼।
 خرماي کور **ਖੁਰਮਾ-ਏ-ਕੋਰ** : ਫਿੱਕੀ ਖਜ਼ੂਰ।
 خرمار **ਖੁਰਮਾਰ** : ਘੋੜੇ ਦਾ ਟੈਹਲੀਆ, ਸਾਈਸ।
 خرمست **ਖੁਰਮਸਤ** : ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਮਸਤ, ਬਦਮਸਤ, ਵਿਸ਼ਈ, ਕਾਮੀ, ਤੁੱਲੜ;

ਕੁਰਾਹੀਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਮੰਨੇ, ਅੜਬ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੂਰਖ।
 خرمستی **ਖੁਰਮਸਤੀ** : ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਮੂਰਖਤਾ।
 خرمنج **ਖੁਰਮਗਸ**,
 خرمنج **ਖੁਰਮੁੰਜ** : ਵੱਡੀ ਮੱਖੀ ਜਿਸ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਤੇ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਕੀੜੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
 خرمن **ਖੁਰਮਨ**, **ਖਿਰਮਨ** : ਬੋਹਲ, ਢੇਰ (ਅੰਨ ਦਾ); ਚੰਨ ਦਾ ਪਰਵਾਰ।
 خرمن سوخته **ਖਿਰਮਨ-ਸੋਖਤਾ** : ਬੇਸਮਾਨ, ਗਰੀਬ।
 خرمن گدا **ਖਿਰਮਨ-ਗਦਾ** : ਬੋਹਲ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ।
 خرمن گل **ਖਿਰਮਨ ਗੁਲ** : ਮਸ਼ੂਕ, ਮੋਹਬੂਬ।
 خرموش **ਖੁਰਮੂਸ਼** : ਵੱਡਾ (ਜੰਗਲੀ) ਚੂਹਾ ਜੋ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਟਾਕਰੇ 'ਤੇ ਉਸ ਪੁਰ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 خرمهره **ਖੁਰਮੁਹਰਾ** : ਵੱਡੀ ਕੋਡੀ, ਸੰਖ, ਘੋਗਾ, ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੋਡੀਆਂ ਦਾ ਹਾਰ ਜੋ ਗੱਧੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
 خرنای **ਖੁਰਨਾਯ** : ਜੰਗ ਦਾ ਧੌਸਾ, ਨਗਾਰਾ, ਸੰਖ।
 خروار **ਖੁਰਵਾਰ** : ਓਹ ਬੋਝ ਜਾਂ ਭਾਰ ਜੋ ਇਕ ਗਧਾ ਚੁੱਕ ਸਕੇ; ਵੱਡਾ ਢੇਰ; ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਮਣ ਦਾ ਭਾਰ।
 خروج **ਖੁਰੂਜ** : ਨਿਕਾਸ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ; ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਾਗ਼ੀ ਜਾਂ ਆਕੀ ਹੋਣਾ, ਬਗ਼ਾਵਤ।
 خروج **ਖੁਰੂਚ**, **خروس** **ਖੁਰੂਸ** : ਮੁਰਗਾ, ਪਾਲਤੂ ਕੁੱਕੜ।
 خروس بازی **ਖੁਰੂਸ-ਬਾਜ਼ੀ** : ਕੁੱਕੜ ਲੜਾਉਣ ਦੀ ਖੇਡ; ਮੱਕਾਰੀ, ਫਰੇਬ।
 خروس صبحگاه **ਖੁਰੂਸ-ਏ-ਸੁਬਹਗਾਹ** : ਸੂਰਜ।
 خروس عرش **ਖੁਰੂਸ-ਏ-ਅਰਸ਼** : ਅਸਮਾਨੀ ਕੁੱਕੜ, (ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਇਕ ਮੁਰਗਾ ਹੈ,

ਜੇਹੜਾ ਸਵੇਰੇ ਬਾਂਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਿਛੋਂ ਸਾਰੇ ਕੁੱਕੜ ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।
خروسک **ਖੁਰੁਸਕ** : (ਖੁਰੁਸ ਦਾ ਲਘੁਵਾਚੀ ਨਾਮ) ਛੋਟਾ ਕੁੱਕੜ।
خروش **ਖਰੋਸ਼** : ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ।
خروہ **ਖੁਰੋਹ** : ਮੁਰਗਾ, ਕੁੱਕੜ।
خروہ **ਖਰਾ** : ਤੇਲ ਦਾ ਫੋਕ, ਖਲ; ਤਲਛਟ (ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਰੋਹਦ ਖੁੰਦ); ਚਿੱਕੜ; ਧਾਵਾ, ਹੱਲਾ, ਹਮਲਾ।
خروہ **ਖੁਰਾ** : ਦੀਮਕ, ਸਿਓਂਕ, ਮਾਸਖੋਰਾ; ਵਾਲ-ਝੜ, ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ।
خریدن **ਖਰੀਦਨ** : ਖਰੀਦਣਾ।
خرید **ਖਰੀਦ** : ਕੀਮਤ, ਮੁੱਲ; ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ, ਮੁੱਲ ਲਈ ਹੋਈ।
خریدار **ਖਰੀਦਾਰ** : ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਾ, ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਗਾਹਕ।
خریداری **ਖਰੀਦਾਰੀ** : ਗਾਹਕੀ।
خریدگی **ਖਰੀਦਗੀ** : ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਵਸਤ।
خرید و فروخت **ਖਰੀਦ-ਉ-ਫਰੋਖਤ** : ਮੁੱਲ ਲੈਣਾ ਤੇ ਵੇਚਣਾ, ਲੈਣ ਦੇਣ, ਸੁਦਾਗਰੀ।
خریده **ਖਰੀਦਾ** : ਨਾਬਾਲਗ਼ ਲੜਕੀ, ਕੁਆਰੀ ਕੰਨਿਆਂ; ਇਸਤਰੀ; ਅਣਵਿੱਧ ਮੋਤੀ, ਸ਼ਰਮੀਲੀ ਇਸਤਰੀ।
خریطه **ਖਰੀਤਾ** : ਚਮੜੇ ਦੀ ਬੈਲੀ ਜਾਂ ਖੀਸਾ, ਖਤਾਂ ਦਾ ਬੈਲਾ; ਲਛਾਛਾ; ਨਕਸ਼ਾ; ਜਿਲਦ।
خریف **ਖਰੀਫ** : ਓਹ ਮੌਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਚਾਵਲ, ਜਵਾਰ, ਮੱਕੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਉਣੀ ਦੀ ਫਸਲ; ਖਰਗੋਸ਼ ਦਾ ਬੱਚਾ।
خریفی **ਖਰੀਫੀ** : ਸਾਉਣੀ ਦੀ ਫਸਲ।
خر **ਖਰ**, **خرب** **ਖਰਬ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੋਸਤੀਨ; ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੱਚਾ ਸੁਤ।
خزاه **ਖੁਜ਼ਾਦਾ**, **خزاه** **ਖੁਜ਼ਾਦਾ** : (ਖੁਜ਼ਾਜ਼ਾਦਾ **خواجه زاه** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ

ਰੂਪ) ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ, ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੇਟਾ।
خزاف **ਖਜ਼ਾਫ** : ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ।
خزان **ਖਜ਼ਾਨ** : ਪੱਤ-ਝੜ ਦਾ ਮੌਸਮ।
خزان ديدہ **ਖਜ਼ਾਨ ਦੀਦਾ** : ਪੱਤ-ਝੜ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਬੇਰੋਣਕ, ਪੁਰਾਣਾ; ਮਾਯੂਸ, ਨਿਰਾਸ਼।
خزانچی **ਖਜ਼ਾਨਚੀ** : ਖਜ਼ਾਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ।
خزانه **ਖਜ਼ਾਨਾ** : ਨਕਦੀ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਓਹ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਨਕਦੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ, ਕੋਸ਼।
خزانه تفنگ **ਖਜ਼ਾਨਾ-ਏ-ਤੁਫੰਗ** : ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨਾਲੀ, ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਕੋਠੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਰੂਦ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
خزانه حمام **ਖਜ਼ਾਨਾ-ਏ-ਹਮਾਮ** : ਹਮਾਮ ਵਿਚ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ।
خزانه دار **ਖਜ਼ਾਨਾਦਾਰ** : ਖਜ਼ਾਨਚੀ।
خزانه عامره **ਖਜ਼ਾਨਾ-ਏ-ਆਮਿਰਾ** : ਭਰਪੂਰ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਖਜ਼ਾਨਾ।
خزائن **ਖਜ਼ਾਇਨ** : (ਖਜ਼ਾਨਾ **خزانه** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਖਜ਼ਾਨੇ।
خزائن گران **ਖਜ਼ਾਇਨ-ਏ-ਗਿਰਾਨ** : ਵੱਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਭਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ।
خزر **ਖੁਜ਼ਰ** : ਖਰਗੋਸ਼, ਸਹਿਆ।
خوران **ਖੁਰਾਨ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਗੀਲਾਨ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਝੀਲ ਕੈਸਪੀਅਨ ਦਾ ਨਾਮ।
خزری **ਖਜ਼ਰੀ** : ਖਜ਼ਰ/ਖਜ਼ਰਾਨ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ।
خزف **ਖਜ਼ਫ** : ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਠੀਕਰੀ, ਠੀਕਰ।
خزفی **ਖਜ਼ਫੀ** : ਖਜ਼ਫ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ।
خزیر **ਖਜ਼ੀਰ** : ਗਰਮ ਸੁਆਹ, ਭੁੱਬਲ।
خزینہ **ਖਜ਼ੀਨਾ** : ਖਜ਼ਾਨਾ।

خزینہ چی **ਖਜੀਨਾ**،
ਖਜੀਨਾਦਾਰ : ਖਜ਼ਾਨਦਾਰ।
ਖਸ : ਘਾਹ ਦਾ ਤੀਲਾ, ਫੂਸ, ਕੁੜਾ
 ਕਰਕਟ; ਇਕ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਘਾਹ।
ਖਸ **ਬ-ਦਹਨ** (ਦਰ ਦਹਨ) **ਗਰਿਫਤਨ** :
 ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ
 ਘਾਹ ਲੈਣਾ।
ਖਸ **ਖਾਨਾ** : ਖਸ ਦੀਆਂ
 ਟੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਮਕਾਨ ਜਾਂ
 ਖਸ ਦੀਆਂ ਟੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ
 ਮਕਾਨ।
ਖਸ **ਕਮ** **ਜਹਾ** **ਪਾਕ** :
 ਕੁੜਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਗਤ ਸਾਫ਼
 ਰੈਂਹਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨਕਾਰਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜਾਣ
 ਜਾਂ ਮਰਨ ਤੇ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਲੇ ਚੰਗਾ
 ਹੋਇਆ ਕਮੀਨਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ।
ਖਸ-ਉ-ਖਾਸਾਕ :
 ਕੁੜਾ ਕਰਕਟ।
ਖੱਸ : ਨਲਾਇਕ, ਕਮੀਨਾ; ਕੰਜੂਸ; ਕਾਹੂ
 ਦਾ ਬੀਜ।
ਖੱਸ **ਖੱਸਾਨ** : (ਖੱਸ ਖਸ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੇ ਲੋਕ।
ਖਸਾਰਾ **ਖਸਾਰਤ** **ਖਸਾਰ** :
 ਘਾਟਾ, ਟੋਟਾ, ਨੁਕਸਾਨ, ਹਾਨੀ; ਗ਼ਮਿਰਾਹੀ,
 ਹਲਾਕਤ; ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਧੂ ਸ਼ਾਖਾਂ, ਟੈਹਣੀਆਂ
 ਨੂੰ ਛਾਂਗਣਾ; ਸਜਾਉਣਾ।
ਖਸਾਸਤ : ਕੰਜੂਸੀ; ਨਲਾਇਕੀ,
 ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਕਮੀਨਗੀ।
ਖਸਾਇਲ : (ਖਸੀਲਾ **ਖਸਾਇਲ**
 ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੇ ਲੋਕ।
ਖਿੱਸਤ : ਕੰਜੂਸੀ, ਕਮੀਨਗੀ।
ਖਸਤਗੀ : ਥਕਾਵਟ, ਰੰਜ, ਦੁੱਖ,
 ਉਦਾਸੀ, ਮੰਦ-ਹਾਲੀ, ਤੰਗ ਦਸਤੀ; ਜ਼ਖਮੀ
 ਹੋਣਾ।
ਖਸਤਾ : ਜ਼ਖਮੀ, ਫੱਟੜ, ਗਰੀਬ,
 ਖਰਾਬ, ਬਰਬਾਦ, ਪਰੇਮੀ; ਰੋਗੀ; ਆੜੂ ਜਾਂ
 ਛੁਹਾਰੇ ਦੀ ਗਿਟਕ; ਭੁਰਭੁਰਾ।

ਖਸਤਾ-ਜਿਗਰ,
ਖਸਤਾ-ਹਾਲ,
ਖਸਤਾ-ਖਾਤਰ,
ਖਸਤਾ-ਦਿਲ,
ਖਸਤਾ-ਰਵਾ :
 ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਵਾਲਾ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ
 ਵਾਲਾ, ਦੁੱਖੀਆ, ਉਦਾਸ।
ਖੁਸਰ : ਸੋਹਰਾ।
ਖੁਸਰ ਪੂਰਾ,
ਖੁਸਰ ਖਾਜਾ,
ਖੁਸਰੂ : ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ, ਸਾਲਾ।
ਖੁਸਰੋ : ਸੁੰਦਰ, ਖੂਬਸੂਰਤ, ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ
 ਵਾਲਾ, ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਜੋ ਹਰਮੁਜ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ
 ਅਤੇ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦਾ ਪੋਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੀਰੀ ਦਾ
 ਆਸ਼ਕ ਸੀ, ਹਰ ਵੱਡਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
ਖੁਸਰਵਾਨਾ : ਸ਼ਾਹਾਨਾ;
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਠਾਠ ਨਾਲ, ਬੋਹਤ ਨਫੀਸ।
ਖੁਸਰਵਾਨੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ
 ਯੋਗ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਅਲਾਪ, ਗੀਤ।
ਖੁਸਰੋ-ਪ੍ਰਸਤ :
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ,
 ਖਿਦਮਤਗਾਰ।
ਖੁਸਰਵੀ : ਖੁਸਰੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
 ਸ਼ਾਹੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨਾਮ।
ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਖ਼ਾਵਰ,
ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਚਹਾਰਮ,
ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਚਹਾਰਮ,
ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਚਹਾਰਮ,
ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਖ਼ਾਵਰ :
 ਸੁਰਜ।
ਖਸਕ : ਘਾਹ ਦੇ ਤੀਲੇ, ਭੱਖੜਾ; ਲੋਹੇ ਦੇ
 ਕੰਡੇ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਖਿਲਾਰ
 ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਖਿਸਕ : ਕੁਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਕਸੁੰਭੜੇ ਦਾ
 ਫੁੱਲ, ਕਸੁੰਭੀ।
ਖਿਸਕ-ਦਾਨਾ : ਕਸੁੰਭੀ ਦਾ
 ਬੀਜ।
ਖੁਸੁਫ : ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਧਸ ਜਾਣਾ;

ਚੰਦ-ਗਰੈਹਣ।
 خسیس خسیس : ਕੰਜੂਸ, ਨਿਕੀਮਾ,
 ਕਮਜ਼ੋਰ, ਝੁੱਛ, ਕਮੀਨਾ।
 خسیس خسیس : ਬੁਰਿਆਈ, ਨਲਾਇਕੀ,
 ਕਮੀਨਾਪਣ।
 خسیله خسیله : ਕਮੀਨਾ।
 خش خش : ਬਗਲ, ਕੱਛ; ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨਾ; ਡੁੰਘਾ।
 خش خش : خشامن خشامن : ਸੱਸ।
 خشت خشت : ਇੱਟ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
 ਛੋਟਾ ਨੇਜ਼ਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਂਗ ਵੀ ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ।
 خشت زن خشت زن, خشت زن خشت زن :
 خشت زن خشت زن : ਇੱਟਾਂ ਘੜਨ ਵਾਲਾ, ਪਥੇਰਾ।
 خشت زن خشت زن : ਇੱਟਾਂ
 ਪੱਥਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
 خشت زن خشت زن : ਇੱਟਾਂ
 ਪਕਾਉਣ ਦਾ ਭੱਠਾ।
 خشت زن خشت زن /
 خشت زن : ਸੂਰਜ।
 خشت زن خشت زن : ਪੋਸਤ ਦਾ ਪੌਦਾ,
 ਪੋਸਤ ਦਾ ਬੀਜ।
 خشت زن خشت زن : ਸੱਸ।
 خش خش : ਸੁੱਕਾ ਹੋਇਆ, ਰੁੱਖਾ,
 ਬੇਲਿਹਾਜ਼ਾ, ਖਾਲੀ, ਸੱਖਣਾ; ਕੰਜੂਸ,
 ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ, ਨੀਰਸ।
 خش خش : ਖਾਲੀ
 ਖੁਰਲੀ; ਕਾਲ ਦਾ ਸਾਲ; ਕੰਜੂਸ।
 خش خش : ਕੰਜੂਸ।
 خش خش : ਅਭਾਗੇ ਪੈੜੇ ਵਾਲਾ,
 ਅਭਾਗਾ।
 خش خش : ਬੇਹੁਨਰ,
 ਅਗਿਆਨੀ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਆਦ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ
 ਹੋਵੇ।
 خش خش :
 ਪਾਕਦਾਮਨ, ਪਾਰਸਾ, ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਕ, ਨੇਕ।

خشک ست خشک ست : ਕੰਜੂਸ,
 ਬਖੀਲ।
 خشک ست خشک ست,
 خشک ست خشک ست : ਤੇਜ਼-ਸੁਭਾ, ਪਾਗਲਾਂ
 ਵਰਗਾ, ਸੁਦਾਈ, ਬਕਵਾਸੀ; ਉਦਾਸ,
 ਗਮਗੀਨ।
 خشک ست خشک ست,
 خشک ست خشک ست :
 ਪਾਗਲਪਣ, ਤੇਜ਼ੀ (ਸੁਭਾ ਦੀ), ਬਕਵਾਸ
 ਮਾਰਨਾ।
 خشک ست خشک ست : ਜਿਸ ਨੇ
 ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਰੋਜ਼ਾਦਾਰ।
 خشک ست خشک ست : ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ,
 ਖਰੀਦ, ਬਹਾਨਾ।
 خشک ست خشک ست,
 خشک ست : ਖੁਸ਼ਕ ਜ਼ਮੀਨ, ਬੰਜਰ, ਜੰਗਲ,
 ਉਜਾੜ।
 خشک ست خشک ست : ਖਾਲਸ ਸੈਨਾ।
 خشک ست خشک ست : ਕਾਲ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ।
 خشک ست خشک ست : ਸੇਕਾ,
 ਭੁੱਖਮਰੀ, ਕਾਲ।
 خشک ست خشک ست : ਅਹੰਕਾਰ,
 ਅਭਮਾਨ, ਅਭਮਾਨੀ ਆਦਮੀ।
 خشک ست خشک ست,
 خشک ست خشک ست : ਬੇਫੈਜ਼
 ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਪਾਸੋਂ ਕਿਸੇ ਭਲੇ ਦੀ ਆਸ ਨਾ
 ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ਕ-ਮਿਜ਼ਾਜ।
 خشک ست خشک ست : ਜਿਸ
 ਦੇ ਕਲਾਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ਕ ਤੇ
 ਨੀਰਸ ਲੇਖਣੀ ਵਾਲਾ।
 خشک ست خشک ست : ਸਰਕਸ਼
 ਤੇ ਅੱਖੜ (ਘੋੜਾ)।
 خشک ست خشک ست : ਸੁੱਕੀ,
 ਅਣਚੋਪੜੀ ਰੋਟੀ, ਬਿਨਾ ਸਾਗ ਆਦਿ ਦੇ
 ਰੋਟੀ।
 خشک ست خشک ست : ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ,

ਚੰਗਾ ਮਾੜਾ ਭਾਵ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ
ਸਭ ਲੋਕ, ਹਰ ਕੋਈ।
خشکفا **ਖੁਸ਼ਕਵਾ**, **خشکوا** **ਖੁਸ਼ਕਵਾ** :
ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ।
خشکه **ਖੁਸ਼ਕਾ** : ਉਬਾਲੇ ਹੋਏ ਛਿੱਕੇ ਚੌਲ,
ਪਲੇਥਣ।
خشکی **ਖੁਸ਼ਕੀ** : ਤਰੀ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ,
ਸੁੱਕਾਪਣ, ਰੁੱਖਾਪਣ; ਕਾਲ; ਧਰਤੀ।
خشم **ਖਸ਼ਮ** : ਨਰਾਜ਼ਗੀ, ਗੁੱਸਾ।
خشمناک **ਖਸ਼ਮਗੀਨ**, **خشمگین**
ਖਸ਼ਮਨਾਕ : ਕਰੋਧਵਾਨ, ਗੁਸੈਲਾ, ਨਰਾਜ਼,
ਗੁੱਸੇ।
خشن **ਖਸ਼ਨ** : ਟਾਟ, ਫੂਹੜੀ।
خشن **ਖਸ਼ਿਨ** : ਖੁਰਦਰਾ, ਖਰਵਾ, ਸਖਤ।
خشان **ਖੁਸ਼ਨਾਨ** : ਸੁਭਾਗਾ, ਮੁਬਾਰਕ।
خشنود **ਖੁਸ਼ਨੂਦ** : (**خشنود** ਦਾ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਰਾਜ਼ੀ, ਪਰਸੰਨ ਚਿੱਤ।
خشنگ **ਖੁਸ਼ੰਗ** : ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਲ ਨਾ
ਹੋਣ, ਗੰਜਾ।
خشنو **ਖੁਸ਼ਨੂ**, **خشنو** **ਖੁਸ਼ਨੂਦ** :
ਪਰਸੰਨ, ਰਾਜ਼ੀ, ਮਸ਼ਰੂਰ।
خشنودی **ਖੁਸ਼ਨੂਦੀ** : ਖੁਸ਼ੀ, ਪਰਸੰਨਤਾ,
ਮਰਜ਼ੀ।
خشوع **ਖੁਸ਼ੂਅ** : ਨਿਮਰਤਾ, ਗਿੜਗੜਾਹਟ;
ਡਰ, ਭੈ।
خشوک **ਖੁਸ਼ੂਕ** : ਭੈੜਾ ਆਦਮੀ, ਹਰਾਮ ਦਾ,
ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ; ਚੋਪੜੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਾਲਾ, ਚਾਪਲੂਸ।
خشونت **ਖੁਸ਼ੂਨਤ** : ਸਖਤੀ, ਤਲਖੀ,
ਕੌੜਾਪਣ, ਖੁਰਦਰਾਪਣ।
خص **ਖੱਸ** : ਖਾਸ ਹੋਣਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਖਾਸ
ਕਰਕੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ।
خص **ਖਿੱਸ** : ਨੁਕਸਦਾਰ, ਨਿਕੰਮਾ, ਮਾੜਾ।
خص **ਖੁੱਸ** : ਟੱਟੀ, ਛੱਪਰ, ਛੰਨ, ਕੁੱਲੀ,
ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ, ਵਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ।
خصا **ਖਿਸਾ** : ਖੱਸੀ ਕਰਨਾ।
خصال **ਖਿਸਾਲ** : (**خصلت** ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ) ਆਦਤਾਂ, ਖਸਲਤਾਂ।
خصام **ਖਿਸਾਮ** : ਲੜਨਾ, ਜੰਗ ਕਰਨਾ,
ਝਗੜਨਾ; ਦੁਸ਼ਮਣ।
خصائل **ਖਸਾਇਲ** : (**خصلت** **ਖਸਲਤ**
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਸਲਤਾਂ, ਆਦਤਾਂ।
خصلت **ਖਸਲਤ** : ਆਦਤ, ਸੁਭਾ।
خصم **ਖਸਮ** : ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵੈਰੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ; ਸੁਆਮੀ।
خصمانه **ਖਸਮਾਨਾ** : ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਰਗਾ।
خصمخانه **ਖਸਮ-ਏ-ਖਾਨਾ** : ਘਰ ਦਾ
ਸੁਆਮੀ।
خصمی **ਖਸਮੀ** : ਦੁਸ਼ਮਣੀ।
خصوم **ਖਸੂਮ** : (**خصم** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਬੋਹਤੇ ਮਾਲਕ।
خصوص **ਖੁਸੂਸ** : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਨਾ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨਾ।
خصوصاً **ਖੁਸੂਸਨ** : ਖਾਸ ਕਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਕਰਕੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ।
خصوصیت **ਖੁਸੂਸੀਯਤ** : ਖਾਸ ਹੋਣਾ, ਖਾਸ
ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣਾ; ਖਾਸ ਗੁਣ,
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ, ਖਾਸ ਗੱਲ।
خصوصیات **ਖੁਸੂਸੀਯਾਤ** : (**ਖੁਸੂਸੀਯਤ**
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ।
خصومت **ਖੁਸੂਮਤ** : ਵੈਰ, ਝਗੜਾ।
خصومات **ਖੁਸੂਮਾਤ** : (**ਖੁਸੂਮਤ**
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ,
ਝਗੜੇ।
خصیتان **ਖੁਸੀਯਤਾਨ** : ਦੋਵੇਂ ਪਤਾਲੂ।
خصیه **ਖਸੀਯਾ** : ਪਤਾਲੂ, ਛੋਟਾ।
خصاب **ਖਿਜ਼ਾਬ** : ਹਰ ਰੰਗ (ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ),
(ਖਾਸਕਰ) ਵਸਮਾ, ਵਾਲ ਰੰਗਣ ਦੀ ਚੀਜ਼,
ਰੰਗੀਨ, ਰੰਗਦਾਰ; ਗੁਲਾਬ ਵਰਗਾ।
خضیب **ਖਜ਼ੀਬ** : ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ,
ਰੰਗੀਨ।
خضر **ਖਜ਼ਰ** : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਤਰਾਵਟ; ਸਬਜ਼ੀ,
ਹਰਿਆਵਲ।

خضر خیر : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਜਾਂ ਵਲੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

خضر اخرام خیر-ਏ-ਖ਼ਰਾਮ : ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਿਜ਼ਰ।

خضر راه خیر-ਏ-ਰਾਹ : ਸਹੀ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

خضر : ਹਰਾ ਘਾਹ; ਹਰ ਹਰੀ ਚੀਜ਼; ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ; ਅਸਮਾਨ, ਹਮਦਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

خضر اخرام : ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰੀ ਭਰੀ ਵਾਦੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਹਰਕਤ ਹੋਵੇ, ਤੇਜ਼ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।

خضر : ਇਕ ਹਬਸ਼ੀ ਗੁਲਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ੀਦ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

خضر : ਉਹ ਲਕੀਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਲੰਮਾਈ ਹੋਵੇ, ਚੁੜਾਈ ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਹਰ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਚਿੱਠੀ; ਫੁਟਦੀ ਮੱਸ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ), ਹੁੱਜਤ, ਦਲੀਲ, ਕਿਸੇ ਹਾਕਮ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼, ਵਸੀਕਾ।

خضر-ਏ-ਆਬ : ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਲਕੀਰ, ਮਿਟ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

خضر-ਏ-ਇਸਤਵਾ : ਉਸ ਫ਼ਰਜ਼ੀ ਲਕੀਰ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਗੋਲ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਧਰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਤਬਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਫ਼ਾਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੂਰਜ ਇਸ ਖਤ ਤੋਂ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਪੈਹਲਾਂ ੨੧ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਤੇ ਫੇਰ ੨੩ ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਏਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

خضر-ਏ-ਅਸ਼ਕ : ਜਮਸ਼ੈਦ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਦੇ ਸੱਤ ਖਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜਵਾਂ ਖਤ, ਪੰਜਵੀਂ ਲਕੀਰ।

خضر-ਏ-ਇਲਹਾਕ : ਉਹ ਲਕੀਰ ਜੇਹੜੀ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਇਬਾਰਤ ਦੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

خضر-ਏ-ਅਵਲ : ਪੈਹਲਾ ਖਤ, ਅਲਿਫ਼; ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਸਮਾਨ; ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼।

خضر-ਏ-ਬਾਰਾਨ : ਲੰਮੀ ਜੇਹੀ ਲਕੀਰ ਜੇਹੜੀ ਮੀਂਹ ਦੇ ਕਤਰਿਆਂ ਕਰਕੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਦਿਸਦੀ ਹੈ।

خضر-ਬ-ਖ਼ੂਨ : ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ, ਹਮਦਰਦੀ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਜੰਗ ਤੇ ਖ਼ੂਨ-ਖ਼ਰਾਬੇ ਲਈ ਖਤ ਲਿਖਣਾ।

خضر آب کشیدن : ਭੈੜੀ ਹਰਕਤ ਕਰਨਾ; ਔਖਾ ਤੇ ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

خضر جهان کشیدن

خضر : ਜਹਾਂ ਕਸ਼ੀਦਨ,

خضر عالم کشیدن : ਸੰਸਾਰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਸੰਸਾਰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ।

خضر-ਏ-ਪਾਕੀ : ਹਿਸਾਬ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਮਿਲਿਆ ਖਤ।

خضر-ਏ-ਪਰਕਾਰ : ਪਰਕਾਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚੀ ਲਕੀਰ, ਦਾਇਰਾ।

خضر-ਏ-ਤੇਗ : ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਛੱਟ।

خضر-ਏ-ਜ਼ੋਹਰੀ : ਹਕੀਮਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਉਹ ਲੀਕ ਜੋ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੋਵੇ; ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ, ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਲੱਕ।

خضر-ਏ-ਚਲੀਪਾ : ਪੰਨਾ ਮੁੱਕ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜੇਹੜੀ ਲਿਖਤ ਤਿਰਛੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸਫੇ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ, ਸ਼ਿਕਸਤਾ ਖਤ, ਸਲੀਬ-ਨੁਮਾ ਲੀਕ।

خضر-ਏ-ਹਿਸਾਰ,

خضر-ਏ-ਮੰਦਲ : ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ

- ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖਿੱਚੀ ਲਕੀਰ।
- خطیوانی** **ਖਤ-ਏ-ਦੀਵਾਨੀ** : ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਸਤਾ ਖਤ (ਲਿਖਾਈ)।
- خطراه** **ਖਤ-ਏ-ਰਾਹ** : ਪਰਵਾਨਾ, ਰਾਹਦਾਰੀ।
- خطرمز** **ਖਤ-ਏ-ਰਮਜ਼** : ਸੰਖੇਪ ਰਚਨਾ, ਸ਼ਾਰਟ ਹੈਂਡ।
- خطبرجد رنگ** **ਖਤ-ਏ-ਬਰਜਦ ਰੰਗ**, **خطسبز** **ਖਤ-ਏ-ਸਬਜ਼** : ਮੱਸ ਭਿੰਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਫੁਟਦੀ ਮੱਸ।
- خطسرو** **ਖਤ-ਏ-ਸਰਵ** : ਖੁਸ਼ਨਵੀਸਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੱਖਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਸਰੂ (ਸਰਵ) ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- خطشعاع** **ਖਤ-ਏ-ਸ਼ੁਆਅ** : ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ।
- خطشکسته** **ਖਤ-ਏ-ਸ਼ਕਿਸਤਾ** : ਖੁਸ਼ਨਵੀਸਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀਆਨਾ ਲਿਖਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਧਾਰਨ ਪਾਠਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
- خطخط** **ਖਤ ਖਤ** : ਧਾਰੀਦਾਰ ਜਿਸ ਤੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਣ।
- خطعموم** **ਖਤ-ਏ-ਅਮੂਦ** : ਸਿੱਧੀ ਖੜਵੀਂ ਲਕੀਰ।
- خطغبار** **ਖਤ-ਏ-ਗੁਬਾਰ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਣ-ਸ਼ੈਲੀ।
- خطكرار** **ਖਤ-ਏ-ਕਿਰਦਾਰ** : ਕਿਰਦਾਰ ਨਾਮਾ, ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ।
- خطكشیدن** **ਖਤ ਕਸ਼ੀਦਨ** : ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ, ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਅੱਡ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਮੂੰਹ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੱਛ ਆਉਣਾ, ਲਿਖਣਾ।
- خطكوفی** **ਖਤ-ਏ-ਕੁਫੀ** : ਪੁਰਾਣੀ ਅਰਬੀ ਲਿਖਣ-ਸ਼ੈਲੀ; ਝਟ ਮਿਟ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼।
- خطگلزار** **ਖਤ-ਏ-ਗੁਲਜ਼ਾਰ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਣ-ਸ਼ੈਲੀ।
- خطمحور** **ਖਤ-ਏ-ਮਹਵਰ** : ਧਰਤੀ ਦਾ ਧੁਰਾ।
- خطمستقیم** **ਖਤ-ਏ-ਮੁਸਤਕੀਮ** : ਸਿੱਧੀ ਲਕੀਰ, ਦੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਲਕੀਰ।
- خطمشکل** **ਖਤ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕਿਲ** : ਉਹ ਲਿਖਤ ਜੋ ਪੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।
- خطنخستین** **ਖਤ-ਏ-ਨਖੁਸਤੀਨ** : ਨੁਕਤਾ, ਬਿੰਦੀ।
- خطنستعلیق** **ਖਤ-ਏ-ਨਸਤਅਲੀਕ** : ਉਹ ਈਰਾਨੀ ਖਤ (ਲਿਖਣ ਵੰਗ) ਜੋ ਨਸਖ ਤੇ ਤਅਲੀਕ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਰਦੂ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- خطنسخ** **ਖਤ-ਏ-ਨਸਖ** : ਖੁਸ਼-ਨਵੀਸਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਾਈ (ਕੁਰਆਨ ਮਜੀਦ ਇਸੇ ਖਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।
- خطنیل** **ਖਤ-ਏ-ਨੀਲ** : ਅਲਿਫ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਇਕ ਕਾਲੀ ਲੀਕ ਜੋ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਖਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
- خطوط** **ਖਤੂਤ** : ਖਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
- خطوكتابت** **ਖਤ-ਉ-ਕਿਤਾਬਤ** : ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹਤ, ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ।
- خطی** **ਖੱਤੀ** : ਖਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਖਤ ਕਸਬੇ ਦਾ ਵਾਸੀ, ਖਤ ਦਾ ਸਰੇਸ਼ਟ ਨੇਜ਼ਾ, ਸਿੱਧਾ।
- خطره** **ਖਤਰਾ** : ਡਰ।
- خطه** **ਖਿੱਤਾ** : ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ, ਧਰਤੀ, ਵੱਡਾ ਸ਼ੈਹਰ, ਇਲਾਕਾ।
- خطه اول** **ਖਿੱਤਾ-ਏ-ਅਵਲ**, **خطه اول** **ਖਿੱਤਾ-ਏ-ਕੁਲ** : ਉੱਚਾ ਅਸਮਾਨ।
- خطیب** **ਖਤੀਬ** : ਖਤਬਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਬੁਲਾਰਾ; ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ।

خطیب الہی **ਖਤੀਬ-ਏ-ਇਲਾਹੀ** : ਗ਼ੈਬੀ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।
ਖਤੀਬ-ਏ-ਫਲਕ **خطیب فلک** : ਸਤਾਰਾ, ਬੁੱਧ ਤਾਰਾ।
ਖਤੀਰ **خطیر** : ਵੱਡਾ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ, ਖਤਰਨਾਕ, ਖਿਖੜਾ।
ਖਫਾ **خفا** : ਲੁਕਾ, ਛੁਪਾ; ਪੋਸਦਗੀ, ਲੁਕੇ; ਨਰਾਜ਼।
ਖਫਾ ਕਰਦਨ **خفا کردن** : ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ।
ਖਿਫਾ **خيف** : ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਪਤ, ਛੁਪਣਾ, ਲੁਕਣਾ, ਪੋਸ਼ਿਸ਼, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੈ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇ।
ਖੁਫਾਸ਼ **خفاش** : ਚਮਗਿੱਦੜ, ਚਮਚੜਿਕ।
ਖੁਫਾਫ਼ੀਸ਼ **خفافيش** : (ਖੁਫਾਸ਼) ਚਮਗਿੱਦੜਾਂ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਮਗਿੱਦੜਾਂ।
ਖਿਫਤ **خفت** : ਹਲਕਾਪਣ, ਭਾਰ ਜਾਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਹੋਣਾ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ।
ਖਿਫਤ-ਏ-ਅਕਲ **خفت عقل** : ਕਮਅਕਲੀ, ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਮੁਰਖਤਾ।
ਖਫਤਾਨ **خفتان** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੁਰਤੇ ਵਰਗਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰਾ ਬਕਤਰ ਦੇ ਹੇਠ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੁੜਤਾ।
ਖੁਫਤਨ **خفتن** : ਸੌਣਾ।
ਖੁਫਤ-ਉ-ਖੇਬ **خفت و خيز** : ਆਹਿਸਤਗੀ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਬੇਕਾਰੀ; ਸੰਭੇਗ।
ਖੁਫਤਾ **خفته** : ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ, ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ; ਟੇਢਾ।
ਖੁਫਤੀ **خفتی** : ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਖਾਣਾ।
ਖਫਚਾਕ **خفچاق** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇਕ ਜੰਗਲੀ ਕੌਮ।
ਖਫਚਾ **خفچه** : ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕਣ ਵਾਲੀ ਓਹ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਸੋਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਨੋਕੀਲਾ ਕਿੱਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਰ ਵਾਲੀ ਪਰਾਣੀ।
ਖਫਦਾਨ **خفدان** : ਵੇਖੋ ਖਫਤਾਨ।

ਖਫਕਾਨ **خفقان** : ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਘਬਰਾਹਟ।
ਖਫਗੀ **خفگی** : ਖਫਾ ਹੋਣਾ, ਨਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ; ਨਰਾਜ਼ਗੀ, ਗੁੱਸਾ।
ਖਫਾ **خفه** : ਖੰਘ, ਨਰਾਜ਼; ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ।
ਖਫੀ **خفی** : ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ; ਬਰੀਕ, ਮਹੀਨ।
ਖਫੀਫ **خفیف** : ਹਲਕਾ, ਹੌਲਾ, ਛੋਹਲਾ, ਫੁਰਤੀਲਾ, ਹੇਛਾ; ਇਕ ਬੈਹਰ (ਕਵਿਤਾ ਦਾ)।
ਖਫੀਫਾ **خفیفه** : ਛੋਟੀ, ਮਮੂਲੀ (ਜਿਵੇਂ ਅਦਾਲਤ-ਏ-ਖਫੀਫਾ) ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ।
ਖੁਫੀਯਾ **خفیه** : ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ।
ਖਲਾ **خلا** : ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ, ਇਕੱਲਿਆਂ ਹੋਣਾ, ਖਾਲੀ ਥਾਂ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਥਾਂ, ਟੱਟੀਖਾਨਾ।
ਖਲਾਜਾ **خلاجا** : ਟੱਟੀਖਾਨਾ।
ਖਲਾਬ **خلاب** : ਚਿੱਕੜ, ਗਾਰਾ, ਦਲਦਲ।
ਖਲਾਰ **خلار** : ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।
ਖਲਾਸ **خلاش** : ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਖੱਪ-ਖੇਡ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ।
ਖਿਲਾਸ **خلاش** : ਚਿੱਕੜ, ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਦਲਦਲ।
ਖਲਾਸ਼ਾ **خلاشه** : ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ, ਗੰਦਾ-ਮੰਦਾ।
ਖਲਾਸ **خلاص** : ਛੁਟਕਾਰਾ, ਮੁਕਤੀ, ਰਿਹਾਈ ਪਾਉਣਾ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਣਾ।
ਖਿਲਾਸ **خلاص** : ਖ਼ਾਲਸ, ਸੁੱਧ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੱਚੀ ਮੁਹੱਬਤ, ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਕੁਠਾਲੀ।
ਖੁਲਾਸਾ **خلاصه** : ਸਾਫ਼, ਪਾਕ, ਸੁੱਧ;

ਚੋਣਵਾਂ, ਚੋਣ, ਸਾਰ।
خلاصی **ਖਲਾਸੀ** : ਰਿਹਾਈ, ਮੁਕਤੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ।
خلاف **ਖਿਲਾਤ** : ਅਕਲ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ, ਨਰ ਤੇ ਮਦੀਨ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਣਾ।
خلاف **ਖਿਲਾਫ** : ਵਿਰੁਧ, ਉਲਟ, ਉੱਠ, ਅਸੱਤ, ਬੈਂਤ ਦਾ ਦਰਖਤ।
خلاف **ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਸ਼ਰਅ** : ਸ਼ਰੀਅਤ (ਇਸਲਾਮੀ ਮਰਯਾਦਾ) ਦੇ ਉਲਟ।
خلاف **ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਤਬਅ** : ਸੁਭਾ ਦੇ ਉਲਟ।
خلاف **ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਅਕਲ** : ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਉਲਟ।
خلاف **ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਕਯਾਸ** : ਅਸੰਭਵ।
خلاف **ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਵਜਅ** : ਰਸਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੁਭਾ ਦੇ ਉਲਟ।
خلاف **ਖਲਾਫਤ** : ਪੁਰਾਣਾਪਣ।
خلاف **ਖਿਲਾਫਤ** : ਕਿਸੇ ਦੇ ਥਾਂ ਬੈਠਣਾ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਖਲੀਫਾ ਹੋਣਾ।
خلق **ਖੱਲਾਕ** : ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਣਹਾਰਾ।
خلق **ਖੱਲਾਕ-ਏ-ਮਆਨੀ** : ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਖ਼ਾਕਾਨੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
خلاف **ਖਲਾਇਫ** : (ਖਲੀਫਾ **خلافه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਲੀਫੇ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ।
خلق **ਖਲਾਇਕ** : (ਖਲਕਤ **خلقت** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਖਲੂਕਾਤ, ਲੋਕਾਈ।
خلق **ਖਲਜਾਨ** : ਚੁਭਣਾ; ਫਿਕਰ, ਰੁਚੀ, ਅੱਖ ਤੇ ਭਰਵੱਟੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਸੈਨਤ।
خلق **ਖਲੱਖ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
خلق **ਖਲਖਾਲ** : ਪੰਜੇਬਾਂ, ਪਾਇਲ; ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
خلق **ਖਲਖਾਲ-ਏ-ਬਰ** : ਸੂਰਜ।

خلق **ਖਲਖਾਲ-ਏ-ਫਲਕ** : ਸੂਰਜ।
خلق **ਖੁਲਦ** : ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰੈਹਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਸਦੀਵੀ; ਵਾਲੀਆਂ, ਝੁਮਕੇ, ਕੰਡਣ; ਛਛੂੰਦਰ।
خلق **ਖੁਲਦ-ਆਸ਼ੀਯਾਨ** : ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਬਹਿਸ਼ਤੀ, ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
خلق **ਖੁਲਦ-ਏ-ਬਰੀਨ** : ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ।
خلق **ਖੁਲਦ-ਮਕਾਨੀ** : ਜਿਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਬਹਿਸ਼ਤ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਉਪਾਧੀ।
خلق **ਖਲਿਸ਼** : ਚੁਭਣ, ਖਟਕ; ਚੁਭੈਣ, ਜ਼ਖਮ ਕਰਨਾ, ਝਗੜਾ, ਖਟ-ਪਟ।
خلق **ਖਲਤ** : ਮਿਲਣਾ, ਮਿਲਾਉਣਾ, ਮਿਲਾਵਟ।
خلق **ਖਲਤ ਮਲਤ** : ਮੇਲ ਜੋਲ, ਰਲ-ਗੱਡ, ਰਲਿਆ-ਮਿਲਿਆ।
خلق **ਖਿਲਤ** : ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਮਿਸ਼ਰਨ, ਚੌਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤੱਤ।
خلق **ਖਲਤਾ** : ਮਿਸ਼ਰਨ, ਰੋਜ਼ੀ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਮੇਲ-ਜੋਲ; ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ।
خلق **ਖਿਲਅਤ** : ਪੇਸ਼ਾਕ ਜੇਹੜੀ ਕਿਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਤੋਂ ਮਿਲੇ, ਸਰੋਪਾ।
خلق **ਖਿਲਅਤ ਦਾਦਨ** : ਸਰੋਪਾ ਦੇਣਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ।
خلق **ਖਲਫ** : ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਵਾਰਸ, ਸੁਪੁੱਤਰ, ਵੱਡਾ ਪੁਤਰ।
خلق **ਖੁਲਫ** : ਕੀਤੇ ਬਚਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਨਾ, ਵਾਦਾ-ਖਿਲਾਫੀ।
خلق **ਖੁਲਫਾਇ** : (ਖਲੀਫਾ **خليفة** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਲੀਫੇ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ।
خلق **ਖੁਲਫਾ-ਏ-ਰਾਸ਼ਦੀਨ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ-ਬਕਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਫਾਰੂਕ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ।

خلق **ਖਲਕ** : ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ; ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਖਲਕਤ।
 خلق آتشین **ਖਲਕ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ** : ਭੂਤ ਪਰੇਤ, ਸ਼ਤਾਨ।
 خلق عالم **ਖਲਕ-ਏ-ਆਲਮ** : ਆਦਮੀ, ਲੋਕ, ਲੋਕਾਈ।
 خلق/خلق **ਖੁਲਕ/ਖੁਲੁਕ** : ਆਦਤ, ਸੁਭਾ, ਖਸਲਤ।
 خلق آتشین **ਖੁਲਕ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ** : ਗੁੱਸਾ, ਗਜ਼ਬ।
 خلقت **ਖਲਕਤ** : ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਖਲਕ, ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।
 خلقت **ਖਿਲਕਤ** : ਸੁਭਾ; ਜਨਮ।
 خلل **ਖਲਲ** : ਰੋਕ, ਰੁਕਾਵਟ, ਪਾੜ, ਵਿਗਾੜ, ਖਰਾਬੀ, ਫ਼ਤੂਰ, ਤਬਾਹੀ, ਨੁਕਸਾਨ।
 خلل انداز **ਖਲਲ-ਅੰਦਾਜ਼** : ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਝਗੜਾਲੂ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
 خلل دماغ **ਖਲਲ-ਏ-ਦਿਮਾਗ** : ਪਾਗਲਪਣ, ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਫ਼ਤੂਰ।
 خلو **ਖਲਵ** : ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਹੋਣਾ।
 خلوت **ਖਲਵਤ** : ਏਕਾਂਤ, ਅਲੈਹਦਗੀ, ਗੋਸ਼ਾ-ਨਸ਼ੀਨੀ, ਮਕਾਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ, ਖਾਲੀ ਥਾਂ।
 خلوت پسند **ਖਲਵਤ-ਪਸੰਦ**,
 خلوت دوست **ਖਲਵਤ-ਦੋਸਤ**,
 خلوت نشین **ਖਲਵਤ-ਨਸ਼ੀਨ** : ਤਨਹਾਈ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਇਕੱਲਿਆਂ ਰੈਹਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
 خلوت خانه **ਖਲਵਤ-ਖਾਨਾ**,
 خلوت گاه **ਖਲਵਤ-ਗਾਹ** : ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਤਨਹਾਈ ਦੀ ਥਾਂ।
 خلوص **ਖਲੂਦ** : ਸਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾਗੀ, ਸਦੀਵਤਾ।
 خلوص **ਖਲੂਸ** : ਪਾਕ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ, ਖਾਲਸ ਦੇਸਤੀ, ਨੇਕ ਹੋਣਾ, ਨੇਕ।
 خلیتہ **ਖਲੀਤਾ, خلیطه** **ਖਲੀਤਾ** : (ਅਰਬੀ ਖ਼ਰੀਤਾ ਖ਼ਰੀطه ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੂਪ) ਥੈਲਾ, ਥੈਲੀ।

خليج **ਖਲੀਜ਼** : ਨਦੀ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਓਹ ਟੋਟਾ ਜੇਹੜਾ ਖੁਸ਼ਕੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤਕ ਕਟਦਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਓਹ ਟੋਟਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ਕੀ ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਾਗਰ ਹੋਵੇ, ਖਾੜੀ।
 خلیفه **ਖਲੀਫ਼ਾ** : ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਟਿੱਕਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ, ਨਬੀ ਦਾ ਜਾਨਸ਼ੀਨ।
 خلیق **ਖਲੀਕ਼** : ਲਾਇਕ, ਯੋਗ, ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਸਹੀ ਸਾਲਮ ਹੋਣ; ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਵਾਲਾ।
 خليل **ਖਲੀਲ** : ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ, ਗਰੀਬ।
 خليل الله **ਖਲੀਲ-ਉਲ-ਲਾਹ** : ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਦੋਸਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
 خم **ਖਮ** : ਟੇਢਾ, ਟੇਢ, ਵਿੰਗ, ਕਜ਼, ਗੰਢ, ਤੈਹ, ਮੋੜ ਵਲ, ਪੇਚ, ਫੇਰ।
 خم اندر خم **ਖਮ-ਅੰਦਰ-ਖਮ** : ਟੇਢ ਦਰ ਟੇਢ, ਏਚ ਪੇਚ।
 خم باش **ਖਮ ਬਾਸ਼** : ਤੂੰ ਆਗਿਆ ਮੰਨ, ਝੁਕ ਜਾ।
 خم به خم **ਖਮ-ਬ-ਖਮ** : ਟੇਢਾ-ਮੇਢਾ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ।
 خم دار **ਖਮਦਾਰ** : ਟੇਢਾ, ਵਿੰਗਾ, ਤਿਰਛਾ।
 خم دار **ਖਮਦਾਰ** : ਟੇਢਾ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ।
 خم **ਖੁਮ** : ਮਟਕਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮਟਕਾ, ਪੀਪਾ, ਨੱਕਾਰਾ (ਨਗਾਰਾ) ਜੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਧੌਸਾ, ਨਫ਼ੀਰੀ।
 خم آب **ਖੁਮ-ਏ-ਆਬ** : ਪਾਣੀ ਦਾ ਮਟਕਾ।
 خم افلاطون **ਖੁਮ-ਏ-ਅਫਲਾਤੂਨ** : ਓਹ ਮਟਕਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਫਲਾਤੂਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੇਲੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਲ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੱਗਾ ਰਹੇ।
 خم آهن گون **ਖੁਮ-ਏ-ਆਹਨਗੁੰਨ**,
 خم لاجور **ਖੁਮ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦ**,
 خم نیل نابل **ਖੁਮ-ਏ-ਨੀਲ-ਨਾਬ** : ਅਕਾਸ਼, ਅਸਮਾਨ।

خمچه **ਖੁਮਚਾ** : ਛੋਟਾ ਮਟਕਾ।
 خم دان **ਖੁਮ-ਖਾਨਾ**, **ਖੁਮਦਾਨ**, **خمستان** **ਖੁਮਸਤਾਨ** : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।
 خمرة **ਖੁੱਮਰਾ** : ਬੇਰੀਆਂ, ਤੱਪੜ।
 خم عيسى **ਖੁਮ-ਏ-ਈਸਾ** : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦਾ ਮੁਅਜਜ਼ਾ, ਕਿ ਉਹ ਰੰਗਦਾਰ ਕੱਪੜਾ ਮਟਕੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਕਵਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਲਾ ਚਿੱਟਾ ਬਣ ਕੇ ਨਿਕਲਦਾ।
 خم مفت جوش **ਖੁਮ-ਏ-ਹਫ਼ਤ ਜੋਸ਼** : ਸੱਤ ਧਾਤਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਨੱਕਾਰਾ (ਨਗਾਰਾ)।
 خمار **ਖੁਮਾਰ** : ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਉਤਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਗ ਟੁੱਟਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਤੋੜ, ਬਦਮਜ਼ਗੀ ਜੋ ਨਸ਼ਾ ਉਤਰਨ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਸਰ।
 خمار ألون **ਖੁਮਾਰ-ਆਲੂਦ** : ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਤਵਾਲਾ।
 خمار خانه **ਖੁਮਾਰਖਾਨਾ** : ਸ਼ਰਾਬ-ਖਾਨਾ।
 خمان **ਖਮਾਨ** : ਕਮਾਨ, ਟੇਵਾ ਹੋਣਾ, ਦੇ ਟੇਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
 خمر **ਖਮਰ** : ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਰਾਬ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆਉਣਾ, ਆਟਾ ਗੂਨੂ ਕੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ, ਖਮੀਰ ਬਣਾਉਣਾ।
 خمس **ਖਮਸ** : ਪੰਜ, (۵)।
 خمس **ਖੁਮਸ** : ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, (۱/۵)।
 خمسون **ਖਮਸੂਨ**, **خمسين** **ਖਮਸੈਨ** : ਪੰਜਾਹ, (۵۰)।
 خمسة **ਖਮਸਾ** : ਪੰਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਉਹ ਨਜ਼ਮ ਜਿਸ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਬੰਦ ਪੰਜ ਪੰਜ ਮਿਸਰਿਆਂ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਪੰਜ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ।
 خمسه نظامی **ਖਮਸਾ-ਏ-ਨਿਬਾਮੀ** : ਨਜ਼ਾਮੀ ਗੀਜ਼ਵੀ ਦਾ ਪੰਜ ਗੀਜ਼, ਅਰਥਾਤ ਉਸਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾਵਾਂ 'ਮਖਜ਼ਨ-ਉਲ-ਅਸਰਾ', 'ਖਸਰੋ ਸ਼ੀਰੀ', 'ਲੈਲਾ ਮਜਨੂੰ', 'ਸਿਕੰਦਰ ਨਾਮਾ' ਤੇ 'ਹਫ਼ਤ

ਪੈਕਰ'।
 خاموش **ਖਮੋਸ਼** : (ਖਾਮੋਸ਼ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਚੁੱਪ।
 خاموش کردن آتش **ਖਮੋਸ਼ ਕਰਦਨ-ਏ-ਆਤਿਸ਼** : ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣਾ।
 خاموش کردن شمع **ਖਮੋਸ਼ ਕਰਦਨ-ਏ-ਸ਼ਮਾਅ** : ਦੀਵਾ ਗੁਲ ਕਰਨਾ।
 خاموشی **ਖਮੋਸ਼ੀ** : ਚੁੱਪ।
 خمیازه **ਖਮਯਾਜ਼ਾ** : ਅੰਗੜਾਈ, ਬਦਲਾ, ਨਤੀਜਾ।
 خمیده **ਖਮੀਦਾ** : ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਟੇਵਾ, ਕੁੱਬਾ।
 خن **ਖਨ** : (ਖਾਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਘਰ, ਮਕਾਨ; ਟਣਕਾਉਣਾ।
 خنا **ਖਿਨਾਸ**, **خناثا** **ਖਿਨਾਸਾ** : (ਖਿਨਾਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖੁਸਰੋ।
 خنایر **ਖਨਾਬੀਰ** : (ਖਿਨਬੀਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੂਰ, ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲੇ 'ਚ ਗਿਲਟੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਨਬੀਰਾਂ, ਹਜੀਰਾਂ, ਕੰਠਮਾਲਾ।
 خناس **ਖੱਨਾਸ** : ਸ਼ਤਾਨ, ਦੇਓ, ਦਿਲ ਵਿਚ ਡਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ।
 خنب **ਖੁੰਬ** : ਮਟਕਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮੱਟ, ਘੜਾ।
 خنثی **ਖੁਨਸਾ** : ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਰਦ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣ, ਹੀਜੜਾ, ਖੁਸਰਾ।
 خنجر **ਖੰਜਰ** : ਪਰਸਿੱਧ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਟਾਰ, ਛੁਰਾ।
 خنجر بکف **ਖੰਜਰ-ਬ-ਕਫ** : ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਹੋਵੇ।
 خنجر زر **ਖੰਜਰ-ਏ-ਜ਼ਰ**, **خنجر زرفشان** **ਖੰਜਰ-ਏ-ਜ਼ਰਫ਼ਸ਼ਾਨ**, **خنجر سیم** **ਖੰਜਰ-ਏ-ਸੀਮ**, **خنجر صبح** **ਖੰਜਰ-ਏ-ਸੁਬਹ**, **خنجر فلک** **ਖੰਜਰ-ਏ-ਫਲਕ** : ਏਕਮ ਦਾ ਚੰਦਰਮਾ ਤੇ ਸਵੇਰ ਦਾ ਚੜ੍ਹਦਾ

ਸੂਰਜ।
ਖੰਜਰਗੰਡਾਰ **ਖੰਜਰ-ਗੁੰਘਾਰ** : ਤਲਵਾਰ
 ਦਾ ਧਨੀ।
ਖੰਜਰੀ : ਇਕ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ,
 ਡਫਲੀ।
ਖੰਜਰੀ ਨਵਾ : ਖੰਜਰੀ
 ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਵਜੰਤਰੀ।
ਖੰਜੀਰ, ਖੰਜੀਰ :
 ਹੱਡੀਆਂ, ਗੋਸ਼ਤ ਅਤੇ ਉਨ ਦੇ ਸੜਨ ਦੀ ਬਦਬੂ,
 ਦੀਵਾ ਬੁਝਣ ਦੀ ਬੂ, ਹਰ ਤੇਜ਼ ਤੇ ਤੁੰਦ ਸੈ,
 ਨੇਜ਼ਾ।
ਖੰਦਾਨ : ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਸਦਾ
 ਹੋਇਆ।
ਖੰਦਾਨ-ਖੰਦ,
ਖੰਦਾਨ-ਖੰਦਾ,
ਖੰਦਾਨ-ਖੰਦ : ਹਸਦੇ ਹਸਦੇ।
ਖੰਦਾਹ : ਹਾਸਾ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਆਫਤਾਬ :
 ਸੂਰਜ ਦਾ ਨਿਕਲਣਾ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਬਰਕ : ਬਿਜਲੀ
 ਦੀ ਚਮਕ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਪੇਸ਼ਾਨੀ :
 ਹਸਮੁਖ, ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਵਾਲਾ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਤੇਗ : ਤਲਵਾਰ
 ਦਾ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਜਾਮ : ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ
 ਜਾਮ ਦੀ ਲਿਸ਼ਕ ਜਾਂ ਲੈਹਰ; ਪਿਆਲੇ ਵਿਚ
 ਸ਼ਰਾਬ ਪਾਉਣਾ, ਨੱਕੋ ਨੱਕ ਭਰਨਾ; ਮੂੰਹ
 ਖੁਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣਾ।
ਖੰਦਾ-ਖਰੀਸ਼ :
 ਠੱਠਾ-ਮਖੌਲ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਰਾਬ : ਭੇਦ
 ਖੁਲ੍ਹਣਾ।
ਖੰਦਾ-ਰੂ : ਖੁਸ਼ ਖੁਸ਼ ਰੈਹਣ
 ਵਾਲਾ।
ਖੰਦਾ-ਰੀਸ਼ : ਮਖੌਲ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ, ਮਖੌਲੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ

ਜਾਵੇ।
ਖੰਦਾ-ਬਮੀਨ : ਫੁਲਵਾੜੀ,
 ਫੁੱਲ, ਹਰਿਆਵਲ, ਸਬਜ਼ਾ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਬੇਰ-ਲਬ/ਲਬੀ : ਮੁਸਕਰਾਉਣਾ; ਮੁਸਕਾਨ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਸੀਸ਼ਾ :
 ਸੁਰਾਹੀ ਦੀ ਕੁਲ-ਕੁਲ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਗੁੰਚਾ : ਕਲੀ
 ਦਾ ਖਿੜਨਾ, ਚਟਕਣਾ।
ਖੰਦਾ-ਗਾਹ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਠ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਗੁਲ : ਫੁੱਲ ਦਾ
 ਖਿੜਨਾ।
ਖੰਦਾ-ਏ-ਮੈ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ
 ਅਕਸ।
ਖੰਦਗੀ : ਹਾਸਾ, ਹਸੀ।
ਖੰਜੀਰ : ਸੂਰ।
ਖੰਨਸ਼ਾ, ਖੰਨਸ਼ਾਨ : ਚੰਗੇ
 ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਮੁਬਾਰਕ, ਸੁਭਾਗ।
ਖੰਨਕ : ਠੰਡਾ, ਸਰਦ, ਖੁਸ਼।
ਖੰਨਕਜਾਨ : ਸਰਦ ਦਿਲ, ਨੇਕ।
ਖੰਨਕੀ : ਠੰਢਕ, ਸਰਦੀ।
ਖੰਗ : (ਆਮ ਕਰਕੇ) ਹਰ ਚਿੱਟੀ ਚੀਜ਼,
 (ਖਾਸ ਕਰਕੇ) ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ।
ਖੰਗ-ਏ-ਬੁਤ : ਚਿੱਟੀ
 ਮੂਰਤੀ, ਬਲੈਰੀ ਪਿਆਲਾ।
ਖੰਗ-ਏ-ਬਰ : ਸੂਰਜ।
ਖੰਗ-ਬੀਰ : ਅਬਲਕ
 ਘੋੜਾ।
ਖੰਗਸਾਰ : ਚਿੱਟੇ ਸਿਰ ਵਾਲਾ।
ਖੰਗ-ਏ-ਸ਼ਬਾਹੰਗ :
 ਚੰਦ, ਸਵੇਰ ਸਾਰ, ਅਬਲਕ ਘੋੜਾ, ਓਹ ਘੋੜਾ
 ਜਿਸ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ
 ਸ਼ਬ-ਏ-ਮਿਅਰਾਜ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਸਨ,
 ਬੁਰਾਕ।
ਖੰਗ ਮਗਸ : ਕਾਲੇ ਜਾਂ
 ਲਾਲ ਚਟਾਕਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ।

خنگولوک **ਖਿੰਗ-ਉ-ਲੁਕ** : ਨਿਕੰਮਾ (ਆਦਮੀ), ਨੱਖਟੁ।
خنگو **ਖਿੰਗੁ** : ਇਕ ਵੇਲ ਜੋ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਲਿਪਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਮਰ ਵੇਲ।
خنور **ਖਨੂਰ** : ਰਸੋਈ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭਾਂਡੇ, ਬਰਤਨ, ਘਰੇਲੂ ਲੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
خنيا **ਖਨੀਯਾ** : ਰਾਗ, ਨਗਮਾ, ਗਾਣਾ, ਸਾਜ਼।
خنياگر **ਖਨੀਯਾਗਰ** : ਗਵਈਆ, ਰਾਗੀ, ਛੂਮ, ਭੱਟ।
خنياگر فلك **ਖਨੀਯਾਗਰ-ਏ-ਫਲਕ** : ਸ਼ੁੱਕਰ ਸਤਾਰਾ, ਜ਼ੁਹਰਾ।
خنيده **ਖਨੀਦਾ** : ਪਸੰਦੀਦਾ, ਮਨ ਪਸੰਦ, ਸੁਪਰਸਿੱਧ, ਚੰਗਾ।
خنيك **ਖਨੀਕ** : ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਪੈਹਨਣ ਦਾ ਮੋਟਾ ਲਿਬਾਸ, ਚਿੱਟੀ ਗੋਦੜੀ।
خنير **ਖਨੇਵਰ** : ਆਟੇ ਦਾ ਪੇੜਾ, ਪੁਲ ਸਰਾਤ; ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ।
خو **ਖੂ** : ਖਸਲਤ, ਸੁਭਾ, ਆਦਤ, ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਦੰਗ।
خوبو **ਖੂ-ਬੂ** : ਸੁਭਾ, ਆਦਤ, ਖਸਲਤ, ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਰੰਗ-ਦੰਗ।
خوپنير **ਖੂ-ਪਫੀਰ** : ਖਸਲਤ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਦੀ, ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।
خودا بن **ਖੂਦਾਏਨ** : ਆਦੀ ਬਣਾਉਣਾ।
خو **ਖਵ/ਖੋ** : ਥਾਂਸਾਂ ਦੀ ਗੋ, ਪੈੜ, ਬਾਗਾਂ ਤੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਗਿਆ ਘਾਹ; ਘਾਹ ਕੱਟਣਾ, ਟੈਹਣੀਆਂ ਛਾਂਗਣਾ, ਹੱਥ ਦੀ ਤਲੀ, ਹਥੇਲੀ, ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਚੀਜ਼; ਘੋੜੇ ਦਾ ਪੱਠਾ; ਇਸ਼ਕ ਪੇਚਾ, ਅਮਰ ਵੇਲ।
خواب **ਖ਼ਾਬ** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਖ਼ਾਬ" ਹੈ) ਨੀਂਦ, ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਜੋ ਦਿਸੇ, ਸੁਫਨਾ, ਗਫਲਤ; ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਖ਼ਰਾਬੀ, ਖ਼ਿਆਲ, ਵੈਹਮ।
خواب آشفته **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਆਸ਼ੁਫਤਾ** : ਉਚਾਟ, ਨੀਂਦ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਰਾਤ; ਵੈਹਮ।
خواب آلود **ਖ਼ਾਬ ਆਲੂਦ/ਆਲੂਦਾ** : ਨੀਂਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ,

ਨੀਂਦ ਵਾਲਾ, ਮਸਤ, ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ।
خواب آور **ਖ਼ਾਬ-ਆਵਰ** : ਨੀਂਦ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ (ਦਵਾ ਜਾਂ ਗੋਲੀ)।
خواب اجل **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਅਜਲ** : ਮੌਤ ਦੀ ਨੀਂਦ।
خواب بند **ਖ਼ਾਬ-ਬੰਦ** : ਨੀਂਦ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੰਤਰ।
خواب پا **ਖ਼ਾਬ-ਪਾ** : ਦੇਰ ਤਕ ਬੈਹਣ ਨਾਲ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਣਾ।
خواب پریشان **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਪਰੇਸ਼ਾਨ** : ਡਰਾਉਣੀ ਨੀਂਦ, ਬੇਅਰਾਮੀ ਦੀ ਨੀਂਦ।
خواب جامه **ਖ਼ਾਬ-ਜਾਮਾ** : ਸੌਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ।
خواب جاوید/عدم **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਜਾਵੇਦ/ਅਦਮ** : ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ।
خواب چارپهلو **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਚਾਰਪਹਲੂ** : ਲੰਮੀ ਨੀਂਦ, ਬੇਫਿਕਰੀ ਦੀ ਨੀਂਦ।
خواب خانه **ਖ਼ਾਬ-ਖ਼ਾਨਾ**, **خواب گاه** **ਖ਼ਾਬ ਗਾਹ** : ਸੌਣ ਦਾ ਕਮਰਾ।
خواب خرگوش **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਖ਼ਰਗੋਸ਼** : ਗਫਲਤ ਦੀ ਨੀਂਦ, ਗਫਲਤ।
خواب خیال **ਖ਼ਾਬ ਖ਼ਿਆਲ** : ਸੁਫਨਾ, ਅਣਹੋਣੀ।
خواب زده **ਖ਼ਾਬ-ਜ਼ਦਾ** : ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ, ਮਸਤ।
خوابستان **ਖ਼ਾਬਿਸਤਾਨ** : ਸੌਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।
خواب گاه غول **ਖ਼ਾਬਗਾਹ-ਏ-ਗੂਲ** : ਦੁਨੀਆ।
خواب مرگی **ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਮਰਗੀ** : ਮੌਤ।
خواب ناپایده **ਖ਼ਾਬ ਨਾਦੀਦਾ** : ਨਬਾਲਗ ਲੜਕਾ, ਅਣਸੁਣੀ ਗੱਲ।
خوابیدن **ਖ਼ਾਬੀਦਨ** : ਸੌਣਾ, ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਠਹਰਨਾ।
خوابیدن آواز **ਖ਼ਾਬੀਦਨ-ਏ-ਆਵਾਜ਼** : ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਗਲੇ ਵਿਚ ਰੁਕ ਜਾਣਾ।

خوابیدن شیر
: دُوبِ دَا سَمِ جَاਣَا، دَهِی بَٹ جَاਣَا।

خوابیدہ
(ਘੜੀ)।

خواتیم، خواتیم، خواتیم :
(ਖਾਤਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅੰਗੁਠੀਆਂ,
ਮੁੰਦਰੀਆਂ, ਛਾਪਾਂ, ਮੋਹਰਾਂ (ਲਾਉਣ
ਵਾਲੀਆਂ), ਨਤੀਜੇ, ਸਿੱਟੇ, ਅੰਤ।

خاتون خواتین : (ਖਾਤੂਨ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਔਰਤਾਂ, ਪਰਦਾ-ਨਸ਼ੀਨ
ਔਰਤਾਂ, ਬੇਗਮਾਂ।

خواجگان : (ਖ਼ਾਜਾ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਰਦਾਰ, ਮਾਲਕ, ਆਕਾ; ਖੋਜੇ,
ਹੀਜ਼ੇ।

خواجگی : ਸਰਦਾਰੀ, ਗ਼ਰੂਰ,
ਅਭਿਆਨ।

خواجہ : ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਸ਼ੇਖ,
ਸਰਦਾਰ, ਆਕਾ, ਪੀਰ, ਮੁਰਸ਼ਦ, ਅਮੀਰ
ਸੈਦਾਗਰ, ਮਾਲਦਾਰ; ਹਾਕਮ, ਰੂਹ, ਦਿਲ,
ਹੀਜ਼ਾ, ਓਹ ਨੌਕਰ ਜਿਸ ਦਾ ਲਿੰਗ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

خواجہ اختران

ਅਖ਼ਤਰਾਨ : ਸੂਰਜ, ਮੁਸ਼ਤਰੀ
(ਬਰਹਸਪਤ), ਸਤਾਰਾ।

خواجہ بار : ਇੰਨੀ ਰੁ
ਖ਼ੁਰਾਕ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਨ ਬਚੀ ਰਹੇ,
ਕੁਤੇ-ਲਾ-ਯਮੁਤ।

خواجہ تاش : ਇਕੋ
ਮਾਲਕ ਦੇ ਨੌਕਰ, ਇਕੋ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗ਼ੁਲਾਮ,
ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ।

خواجہ بقال :
ਪੰਸਾਰੀ।

خواجہ چرخ ازرق

ਚਰਖ-ਏ-ਅਬਰਕ, خواجہ سپهر

خواجہ فلک : (ਸਿਪਿਹਰ)

ਮੁਜ਼ਾ-ਏ-ਫਲਕ : ਸੂਰਜ।

خواجہ زاده : ਮਾਲਕ।

خواجہ سرا : ਨਾਮਰਦ

ਗ਼ੁਲਾਮ (ਹੀਜ਼ਾ, ਖ਼ੁਸਰਾ) ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਜੋ
ਜ਼ਨਾਨਖ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤੇ ਜ਼ਨਾਨਾ
ਕੰਮ ਕਰੇ।

خواجہ عبدالقادر

ਉਲ-ਕਾਦਿਰ : ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਦਿਆ ਦੇ ਇਕ
ਪਰਵੀਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ।

خواجہ مساح : ਹਜ਼ਰਤ
ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

خواجہ معین الدین چشتی

ਮੁਈਨ-ਉਦ-ਦੀਨ ਚਿਸ਼ਤੀ: ਭਾਰਤ ਵਿਚ
ਚਿਸ਼ਤੀਆ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਰਸਿੱਧ
ਸੂਫੀ ਸੰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

خوار : ਪਿਛੇਤਰ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ 'ਖਾਣ
ਵਾਲਾ' ਹੈ ਜਿਵੇਂ, ਸ਼ਰਾਬਖ਼ੁਰ, ਕਬਾਬਖ਼ੁਰ;
ਬੇਕਦਰ, ਜ਼ਲੀਲ, ਕਮੀਨਾ, ਬਦਨਾਮ; ਥੋੜਾ,
ਘੱਟ, ਅਸਾਨ, ਸੌਖਾ, ਸਿੱਧਾ, ਖੜਵਾਂ।

خوارکار : ਜ਼ਾਲਮ, ਬਦਗੋ,
ਗਾਲਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

خوارکاری : ਮੰਦਾ ਬੋਲ
ਬੁਲਾਰਾ, ਬਦਗੋਈ।

خوار و زار : ਬਦਨਾਮ,
ਜ਼ਲੀਲ।

خواری : ਬਦਨਾਮੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ,
ਜ਼ਿੱਲਤ, ਗਾਲ੍ਹ, ਅਵਾਰਗੀ।

خواری خوار : ਗਾਲ੍ਹਾਂ
ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ।

خواری کردن : ਗਾਲ੍ਹਾਂ
ਦੇਣਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।

خارجی : (ਖ਼ਾਰਿਜੀ ਖ਼ਾਜ਼ੀ ਤੇ
ਖ਼ਾਰਿਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਫ਼ਿਰਕਾ (ਸੰਪਰਦਾਏ) ਜਿਸ ਨੇ
ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

خوارزم : (ਖ਼ੀਵਾ ਦਾ
ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ) ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ।

خوارجم شاه : ਕਈ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਖ਼ਾਸ ਕਰ
ਅਲਾਉੱਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਜਿਸ ਨੇ ਖ਼ਾਰਜਮ ਉਤੇ
੧੨੦੦ ਤੋਂ ੧੨੨੦ ਈ. ਤਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

خوارزمی **مُحَاسِبِی** : مُحَاسِبِی ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ, مُحَاسِبِی ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

مُحَاسِبِی : (مُحَاسِبِی ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੁਭਾ ਦੇ ਉਲਟ ਆਦਤਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮ, ਮੁਅਜਜ਼ੇ, ਕਰਾਮਾਤਾਂ।

مُحَاسِبِی : ਆਫਰੀਨ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਇੱਛਾ।

مُحَاسِبِی : ਇੱਛਕ, ਤਲਬਗਾਰ।

مُحَاسِبِی : ਤਲਬਗਾਰ, ਇੱਛਕ, ਪਰਾਰਥਕ।

مُحَاسِبِی : ਤਿੱਖ ਮੰਗਣਾ; ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ; ਜ਼ਰ, ਮਾਲ, ਇੱਛਾ, ਚਾਹ, ਇਰਾਦਾ, ਮਰਜ਼ੀ; ਪਰਾਰਥਨਾ, ਬੇਨਤੀ।

مُحَاسِبِی : ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਤਲਬਗਾਰ, ਇੱਛਕ, ਪਰਾਰਥਕ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

مُحَاسِبِی, **مُحَاسِبِی** : ਵਿਆਹ, ਨਿਕਾਹ, ਅਰਜ਼ੀ, ਪਰਾਰਥਨਾ, ਇੱਛਾ।

مُحَاسِبِی : ਚਾਹੁਣਾ, ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਮੰਗਣਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ।

مُحَاسِبِی : ਸਮਾਨ, ਮਾਲ, ਜ਼ਰ, ਜਗੀਰ; ਮੰਗ, ਚਾਹਿਆ ਹੋਇਆ।

مُحَاسِبِی : ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ।

مُحَاسِبِی : ਉਹ ਸ਼ਕਲ ਜੋ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡਰਨਾ।

مُحَاسِبِی : (مُحَاسِبِی ਅਤੇ مُحَاسِبِی ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਾਸ ਲੋਕ; ਗੁਣ, ਖਾਸੇ, ਉਹ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਜੋਹੜੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅਰਦਲ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ; ਹਰ ਵੇਲੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ।

مُحَاسِبِی : ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰੀ, ਹਾਜ਼ਰਬਾਸ਼ੀ, ਹਾਥੀ ਉੱਤੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ।

مُحَاسِبِی : (مُحَاسِبِی ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ), ਸੁਭਾ, ਦਿਲ।

مُحَاسِبِی : (مُحَاسِبِی ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸੁਲਤਾਨ।

مُحَاسِبِی : ਪਾਲਤੂ ਮੁਰਗਾ; ਆਂਡਾ।

مُحَاسِبِی : ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ, ਦੀਵੇ ਦਾ ਕੱਜਲ।

مُحَاسِبِی, **مُحَاسِبِی**

مُحَاسِبِی : ਬਾਵਰਚੀ, ਰਸੋਈਆ, ਖ਼ਾਨਸਾਮਾ।

مُحَاسِبِی :

ਬਾਵਰਚੀਗਰੀ, ਖ਼ਾਨਸਾਮੇ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

مُحَاسِبِی, **مُحَاسِبِی**

مُحَاسِبِی : ਕਲਮਦਾਨ, ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਦਵਾਤ, ਦਵਾਤ ਦਾ ਸੂਫ਼।

مُحَاسِبِی : ਮੇਜ਼, ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਜ਼, ਵੱਡਾ ਥਾਲ, ਖਾਣਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਟਰੇ; ਛਾਬਾ; ਵਾਧੂ ਘਾਹ ਬੂਟੀ ਜੋ ਖੇਤੀ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

مُحَاسِبِی : ਮੇਜ਼ ਪੇਸ਼।

مُحَاسِبِی : ਆਮ

ਲੰਗਰ।

مُحَاسِبِی : (مُحَاسِبِی ਦਾ ਲਘੁਵਾਚੀ) ਛੋਟਾ ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ, ਛਾਬਾ, ਫੇਰੀ ਵਾਲੇ ਦਾ ਛਾਬਾ।

مُحَاسِبِی, **مُحَاسِبِی**

مُحَاسِبِی, **مُحَاسِبِی**

مُحَاسِبِی : ਸੂਰਜ।

مُحَاسِبِی :

ਦਿਲ-ਮੰਦਰ।

مُحَاسِبِی : ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ ਵਧਾ ਦੇਣਾ, ਖਾਣਾ

ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਣਾ।

مُحَاسِبِی (سالار)

(سالار) : ਬਾਵਰਚੀ।

مُحَاسِبِی : ਖ਼ਾਨਸਾਮਾ।

مُحَاسِبِی : ਖਾਣਾ

ਖੁਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣ ਵਾਲਾ।
ਖੁਆਨ-ਕਰਮ : ਆਮ
ਲੰਗਰ, ਸਭ ਵਾਸਤੇ ਲੰਗਰ।
ਖੁਆਨ-ਗਾਹ : ਲੰਗਰ ਦੀ ਥਾਂ,
ਜਿੱਥੇ ਲੰਗਰ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਂ ਤਿਆਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਖੁਆਨਹਾ-ਏ-ਲਾਲ :
ਲਾਲਾਂ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪੈਰੇ।
ਖੁਆਨ-ਏ-ਯਗਮਾ : ਆਮ
ਲੰਗਰ, ਸਭ ਲਈ ਲੰਗਰ।
ਖੁਆਨਦਨ : ਪੜ੍ਹਨਾ; ਯਾਦ ਕਰਨਾ,
ਬੁਲਾਉਣਾ; ਗਾਉਣਾ, ਪੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਸਮਝਣਾ।
ਖੁਆਨਾ : ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ
ਬਿਨਾ ਸੰਕੋਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ।
ਖੁਆਦਾ : ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ,
ਸੋਂਦਿਆ ਹੋਇਆ।
ਖੁਆਨਦੇ-ਸਾਰਨਦੇ
ਸਾਫ਼ਿਦਾ : ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਗੀ,
ਗਵੱਈਆ।
ਖੁਆਦਗੀ : ਪੜ੍ਹਾਈ, ਪੜ੍ਹਨਾ।
ਖੁਆਦਨੀ : ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ।
ਖੁਆ : (ਖਾਸਤਨ ਚਾਹੁਣਾ
ਤੇ) ਤੂੰ ਮੰਗ, ਤੂੰ ਦਾਤ ਮੰਗ, ਚਾਹ; ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ,
ਇੱਛਕ; ਮੰਗਿਆ ਜਾਂ ਚਾਹਿਆ ਗਿਆ, ਚਾਹੇ
ਜਾਂ ਮੰਗਣਾ, ਚਾਹੁਣਾ।
ਖੁਆਨ : ਮੰਗੇ, ਚਾਹੇ; ਮੰਗਣ
ਵਾਲੇ, ਪਰਾਰਥਕ।
ਖੁਆ-ਮ-ਖੁਆ,
ਖੁਆ-ਨਾ-ਖੁਆ :
ਮਜਬੂਰਨ, ਜਬਰਦਸਤੀ।
ਖੁਆਰ : ਭੈਣ।
ਖੁਆਰ-ਅੰਦਰ : ਮਤੇਈ
ਭੈਣ।
ਖੁਆਰ-ਏ-ਪਿਦਰ : ਪਿਤਾ
ਦੀ ਭੈਣ, ਭੂਆ।
ਖੁਆਰ-ਖੁਆਨਦਾ,

ਖੁਆਰ-ਗੀਰ : ਜਿਸ ਨੂੰ
ਭੈਣ ਕੋਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਮੂੰਹ ਬੋਲੀ ਭੈਣ।
ਖੁਆਰ-ਜ਼ਾਦਾ : ਭੈਣ ਦਾ
ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ, ਭਾਣਜਾ, ਭਾਣਜੀ।
ਖੁਆਰ-ਸ਼ੋਹਰ : ਘਰ
ਵਾਲੇ ਦੀ ਭੈਣ, ਨਨਾਣ, ਨਣਦ।
ਖੁਆਰ-ਮਾਦਰ : ਮਾਂ
ਦੀ ਭੈਣ, ਮਾਸੀ।
ਖੁਆਰ-ਸ਼ੋਹਰ : ਇੱਛਾ, ਸੌਂਕ, ਮਰਜ਼ੀ;
ਮਤਲਬ, ਮਨੋਰਥ।
ਖੁਆਰ-ਸ਼ੋਹਰ : ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ,
ਸੌਂਕੀਨ।
ਖੁਆਰ-ਸ਼ੋਹਰੀ : ਇੱਛਾ
ਕਰਨਾ, ਮੰਤਵ ਦੀ ਪਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਛਾ
ਰੱਖਣਾ।
ਖੁਆਰ-ਸ਼ੋਹਰ : ਇੱਛਕ।
ਖੁਬ : ਚੰਗਾ, ਸੋਹਣਾ, ਨੇਕ, ਸੁੰਦਰ,
ਸ਼ੋਭਨੀਕ; ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ; ਪੱਕਾ; ਨਫੀਸ।
ਖੁਬ-ਆਈਨ : ਨੇਕ ਸੁਭਾ,
ਧਰਮੀ।
ਖੁਬ ਅਸਤ : ਵਾਹ ਵਾਹ,
ਬੈਂਹਤ ਠੀਕ।
ਖੁਬਾਨ : ਸੋਹਣੇ, ਮਸ਼ੂਕ, ਖੁਬਸੂਰਤ
(ਔਰਤਾਂ)।
ਖੁਬ-ਹਾਸਿਲ : ਚੰਗੇ ਫਲ
ਵਾਲਾ।
ਖੁਬ-ਦੀਦਾ : ਵੇਖਣ ਨੂੰ
ਚੰਗਾ, ਸੋਹਣਾ।
ਖੁਬ-ਰੁਖਸਾਰ,
ਖੁਬ-ਰੰਗ, **ਖੁਬ-ਰੰਗ**, **ਖੁਬ-ਰੰਗ**
ਰੂ : ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ, ਚੰਗੇ ਨੈਣ ਨਕਸ਼ ਵਾਲਾ।
ਖੁਬ-ਰੂਈ : ਸੁੰਦਰਤਾ,
ਖੁਬਸੂਰਤੀ।
ਖੁਬ-ਸੂਰਤ : ਸੁੰਦਰ।
ਖੁਬ-ਫਰਜ਼ਾਮ : ਸੁਭ ਅੰਤ
ਵਾਲਾ।
ਖੁਬ-ਕਿਰਦਾਰ : ਚੰਗੇ

ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ।
خوبی : ਗੁਣ, ਚੰਗਿਆਈ, ਤਲਾਈ, ਹੁਸਨ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਵਡਿਆਈ, ਨੇਕੀ।
خواجہ : (ਖ਼ਾਜ਼ਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਰਦਾਰ, ਸ਼ੇਖ, ਪੀਰ; ਹੀਜ਼ਲ।
خوب : ਕੁੱਕੜ ਦੀ ਕਲਗੀ; ਕੁਲਛਾ ਜੋ ਇਕ ਫੁੱਲ ਹੈ ਤੇ ਕੁੱਕੜ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
خوب : ਫੈਲਾਦ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਲੋਹ-ਟੋਪ ਜੋ ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ।
خوب-ساز : ਲੋਹ-ਟੋਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
خوب-سازی : ਲੋਹ-ਟੋਪ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।
خوب : ਆਪ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣਾ।
خوب-ب-خوب : ਆਪਣੇ ਆਪ।
خوب-ب-دولت : ਆਪ, ਹਜ਼ੂਰ, ਜਨਾਬ, ਜਨਾਬੇ ਆਲੀ।
خوب-بین : ਅਭਮਾਨੀ, ਮਗਰੂਰ।
خوب-بینی : ਖੁਦ-ਪਸੰਦੀ, ਗ਼ਰੂਰ, ਕਿਬਰ, ਅਭਮਾਨ, ਅਹੰਕਾਰ।
خوب-پرست : ਮਗਰੂਰ, ਕਮੀਨਾ।
خوب-پرستی : ਗ਼ਰੂਰ, ਅਹੰਕਾਰ।
خوب-پسند : ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਕੀ, ਸਰਕਸ਼, ਅਭਮਾਨੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਹਤਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ।
خوب-پسندی : ਗ਼ਰੂਰ, ਅਭਮਾਨ; ਸਰਕਸ਼ੀ, ਆਕੀਪੁਣਾ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਹਤਰ ਸਮਝਣਾ।
خوب-حساب : ਆਪਣੇ

ਅਮਲਾਂ ਦਾ ਆਪ ਹਿਸਾਬ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
خوب-حسابی : ਆਪਣੇ ਮਰਤਬੇ ਤੇ ਪਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ।
خوب-دار : ਅਣਖ ਵਾਲਾ, ਗ਼ੈਰਤਮੰਦ।
خوب-داری : ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖਣਾ, ਅਣਖ, ਗ਼ੈਰਤ, ਗ਼ੀਬੀਰਤਾ।
خوب-درا : ਆਪਣੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ।
خوب-دراي : ਆਪਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।
خوب-دراي : ਮਦਹੋਸ਼ੀ।
خوب-دراي : ਬੇਸੁੱਧ, ਬੇਖ਼ਬਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।
خوب-دراي : ਅਸਲ ਰੰਗ ਵਾਲਾ, ਪੱਕਾ ਰੰਗ, ਕੁਦਰਤੀ ਰੰਗ।
خوب-دراي : ਬਿਨਾ ਬੀਜਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗਣ ਵਾਲਾ, ਆਪੇ ਉਗਿਆ (ਬੂਟਾ)।
خوب-دراي : ਆਪਣੀ ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਆਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
خوب-دراي : ਨਿਜ-ਪਰਸ਼ੰਸਾ।
خوب-سوار : ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗਣ ਵਾਲਾ, ਆਪੇ ਉਗਿਆ (ਬੂਟਾ)।
خوب-سوار : ਹਠੀ, ਜ਼ਿੰਦੀ, ਸਰਕਸ਼, ਸਿਰ-ਫਿਰਿਆ।
خوب-سري : ਹਠ, ਜ਼ਿੰਦ, ਅਭਮਾਨ, ਘਮੰਡ।
خوب-شکن : ਨਿਮਾਣਾ, ਆਜ਼ਾਦ।
خوب-شناس : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਆਰਿਫ਼।
خوب-غرض : ਆਪਣੇ ਮਤਲਬ ਦੀ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਆਰਥੀ।
خوب-غرضی : ਸੁਆਰਥ।

خوب فروش **ਖੁਦ-ਫਰੋਸ਼** : ਲੋਕਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਪਣੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਖੁਦ-ਫਿਗਨ **ਖੁਦ-ਫਿਗਨ** : ਇਕੱਲਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਹਸਵਾਰ।
ਖੁਦ-ਕਾਸ਼ਤ **ਖੁਦ-ਕਾਸ਼ਤ** : ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ।
ਖੁਦ-ਕਾਮ **ਖੁਦ-ਕਾਮ** : ਖੁਦਗਰਜ਼, ਮਤਲਬੀ।
ਖੁਦ-ਕਾਮਗੀ **ਖੁਦ-ਕਾਮਗੀ** : ਮਤਲਬਪਰਸਤੀ।
ਖੁਦ-ਕੁਸ਼ੀ **ਖੁਦ-ਕੁਸ਼ੀ** : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰਨਾ, ਆਤਮ-ਹੱਤਿਆ।
ਖੁਦ-ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਾ **ਖੁਦ-ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਾ** : ਗਿਆ ਗੁਜ਼ਰਿਆ, ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।
ਖੁਦ-ਮੁਖਤਾਰ **ਖੁਦ-ਮੁਖਤਾਰ** : ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਖੁਦ-ਮੁਖਤਾਰੀ **ਖੁਦ-ਮੁਖਤਾਰੀ** : ਅਜ਼ਾਦੀ।
ਖੁਦ ਨੁਮਾ **ਖੁਦ ਨੁਮਾ** : ਮਗਰੂਰ, ਘਮੰਡੀ।
ਖੁਦ ਨੁਮਾਈ **ਖੁਦ ਨੁਮਾਈ** : ਆਪਣੀ ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ; ਗਰੂਰ, ਘਮੰਡ।
ਖੁਦੀ **ਖੁਦੀ** : ਆਪਣੀ ਜਾਤ; ਆਤਮਾ; ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ, ਗਰੂਰ।
ਖੁਰ **ਖੁਰ** : ਸੂਰਜ, ਤੇਜ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ; ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਖੁਰਾਕ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ, ਸੁਆਦ, ਮਜ਼ਾ, ਲੱਜਤ; ਹਰ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਯਾਰੂਵੀਂ ਮਿਤੀ; ਨਦੀ ਦਾ ਤੰਗ ਮੂੰਹ, ਖਲੀਜ਼, ਮੈਹਲ, ਨਿਵਾਸ; ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।
ਖੁਰਾ **ਖੁਰਾ** : ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।
ਖੁਰਾਕ **ਖੁਰਾਕ** : ਖਾਣ ਦੀ ਸ਼ੈ; ਇਕ ਵੇਲੇ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ।
ਖੁਰਾਕੀ **ਖੁਰਾਕੀ** : ਦੈਨਕ ਖੁਰਾਕ, ਭੱਤਾ।
ਖੁਰਦਨ **ਖੁਰਦਨ** : ਖਾਣਾ, ਮਿਲਣਾ।

ਖੁਰਦ **ਖੁਰਦ** : ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ, ਖਾਣ ਦੀ ਚੀਜ਼; ਮੇਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ, ਭੋਰਾ ਭੋਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਛੋਟਾ, ਮਮੂਲੀ।
ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ **ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ** : ਖਾਣਾ ਉਡਾਉਣਾ, ਗਬਨ।
ਖੁਰਦ-ਖ਼ਾਨ **ਖੁਰਦ-ਖ਼ਾਨ** : ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ।
ਖੁਰਦ-ਸਾਲ **ਖੁਰਦ-ਸਾਲ** : ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ।
ਖੁਰਦਕਾਰੀ **ਖੁਰਦਕਾਰੀ** : ਸੂਖਮ ਉਦਯੋਗ।
ਖੁਰਦ-ਉ-ਖ਼ਾਬ **ਖੁਰਦ-ਉ-ਖ਼ਾਬ** : ਜੋ ਕੇਵਲ ਖਾਵੇ ਤੇ ਸੌ ਛੱਡੇ, ਨਿਕੰਮਾ।
ਖੁਰਦ-ਉ-ਕਲਾ **ਖੁਰਦ-ਉ-ਕਲਾ** : ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ, ਸਾਰੇ।
ਖੁਰਦ-ਉ-ਨੋਸ਼ **ਖੁਰਦ-ਉ-ਨੋਸ਼**, **ਖੁਰ-ਉ-ਨੋਸ਼** **ਖੁਰ-ਉ-ਨੋਸ਼** : ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ।
ਖੁਰਦਨੀ **ਖੁਰਦਨੀ** : ਖਾਣ ਦੇ ਯੋਗ।
ਖੁਰਦਾਦ **ਖੁਰਦਾਦ** : ਇਕ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।
ਖੁਰਦਗਾਨ **ਖੁਰਦਗਾਨ** : ਛੋਟੇ, ਨੀਵੇਂ।
ਖੁਰਦਾ **ਖੁਰਦਾ** : ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਭੋਜਨ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਭੋਰਾ, ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ; ਨੁਕਤਾ, ਰਮਜ਼, ਐਬ, ਦੋਸ਼; ਅੱਗ ਦੀ ਚਿੰਗਿਆੜੀ।
ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨ **ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨ** : ਬਰੀਕ-ਬੀਨ।
ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨੀ **ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨੀ** : ਬਰੀਕਬੀਨੀ, ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ।
ਖੁਰਦਾ-ਪਥ **ਖੁਰਦਾ-ਪਥ** : ਬਾਵਰਚੀ, ਰਸੋਈਆ।
ਖੁਰਦਾ-ਦਾਨ **ਖੁਰਦਾ-ਦਾਨ** : ਰਮਜ਼ੀ, ਨੁਕਤਾਚੀਨ।
ਖੁਰਦਾ-ਫਰੋਸ਼ **ਖੁਰਦਾ-ਫਰੋਸ਼** : ਪਰਚੁਣੀਆ।
ਖੁਰਸੰਦ **ਖੁਰਸੰਦ** : ਪਰਸੰਨ।
ਖੁਰਸ਼ **ਖੁਰਸ਼** : ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ।

خورش خانہ : **ਖੁਰਸ਼ਖਾਨਾ** : ਬਾਵਰਚੀਖਾਨਾ, ਰਸੋਈ।
خورش دتاس : **ਖੁਰਸ਼ਦਤਾਸ** : ਗਲਾ, ਚੱਕੀ ਦਾ ਗਲਾ, ਗੋਲ ਛੇਦ।
خورش گر : **ਖੁਰਸ਼ਗਰ** : ਬਾਵਰਚੀ, ਰਸੋਈਆ।
خورشید : **ਖੁਰਸ਼ੀਦ** : ਚਮਕਦਾ ਸੂਰਜ।
خورشیدپرستان : **ਖੁਰਸ਼ੀਦ-ਪ੍ਰਸਤਾਨ** : ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ।
خورشیدپیکر : **ਖੁਰਸ਼ੀਦ-ਪੈਕਰ**, **خورشید چهره** : **ਖੁਰਸ਼ੀਦ-ਚਿਹਰਾ** : ਸੂਰਜ-ਮੁੱਖ, ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ।
خورشیدسوار : **ਖੁਰਸ਼ੀਦ-ਸਵਾਰ** : ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਵਾਲਾ, ਜਗਰਾਤਾ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਸਵੇਰੇ ਉਠਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ।
خورنده : **ਖੁਰਿੰਦਾ/ਖੁਰੰਦਾ** : ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਟ।
خورنق : **ਖੁਰਨਕ** : ਓਹ ਰਾਜ-ਭਵਨ ਜੋ ਬਹਿਰਾਮਗੋਰ ਲਈ ਨਾਮਾਨ-ਬਿਨ-ਮੁਨਜ਼ਿਰ ਨੇ ਬਾਬਲ ਵਿਚ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ।
خوره : **ਖੁਰਾ** : ਕੇੜ੍ਹ, ਵਾਲ ਖੇਰਾ, ਵਾਲ ਝੜਨ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ; ਮੁਲਕ ਈਰਾਨ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ।
خوز : **ਖੁਜ਼** : ਗੰਨਾ, ਸ਼ੱਕਰ, ਮਿੱਠਾ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਭਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਗੰਨਾ ਬੋਹਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।
خوزستان : **ਖੁਜ਼ਿਸਤਾਨ** : ਗੰਨੇ ਦਾ ਘਰ; ਇਕ ਮੁਲਕ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼ੁਸਤਰ ਹੈ।
خوزی : **ਖੁਜ਼ੀ** : ਖੁਜ਼ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਖੁਜ਼ ਸ਼ੈਹਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
خوزم : **ਖੁਜ਼ਮ** : ਕੋਹਰਾ, ਧੁੰਦ, ਧੁੰਮਾਂ।
خوسه : **ਖੋਸਾ** : ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਪੰਛੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪੁਤਲਾ, ਡਰਨਾ।
خوش : **ਖੁਸ਼** : ਪਰਸੰਨ, ਚੰਗਾ, ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ, ਆਕਰਸ਼ਕ, ਕੋਮਲ, ਸੁਖਮ; ਨੇਕ, ਸ਼ਰੀਫ; ਤੰਦਰੁਸਤ, ਅਰੋਗ, ਤਰੇ ਤਾਜ਼ਾ, ਹਰਾ ਭਰਾ; ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ।

خوش آب : **ਖੁਸ਼-ਆਬ** : ਤਰੇ ਤਾਜ਼ਾ, ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ; ਚਮਕਦਾਰ, ਰਸਦਾਰ, ਰਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
خوش آبی : **ਖੁਸ਼-ਆਬੀ** : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਹਰਿਆਵਲ।
خوش آمد : **ਖੁਸ਼ ਆਮਦ**, **خوشامد** : **ਖੁਸ਼ਾਮਦ** : ਸੰਬੋਧਨੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ, ਚਾਪਲੂਸੀ।
خوش ادا : **ਖੁਸ਼ ਅਦਾ** : ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ੁਕ, ਮੋਹਬੂਬ।
خوش اسلوب : **ਖੁਸ਼ ਅਸਲੂਬ** : ਚੰਗੇ ਤੇ ਮਨਪਸੰਦ ਤਰੀਕੇ ਵਾਲਾ।
خوش اطوار : **ਖੁਸ਼ ਅਤਵਾਰ** : ਸ਼ਿਸ਼ਟ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟ, ਸਾਉ।
خوش الحان : **ਖੁਸ਼ ਅਲਹਾਨ**, **خوش آهنگ** : **ਖੁਸ਼ ਆਹੰਗ** : ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ।
خوش الحانی : **ਖੁਸ਼ ਅਲਹਾਨੀ** : ਸਵਰ-ਮਧੁਰਤਾ।
خوشامد پسند : **ਖੁਸ਼ਾਮਦ-ਪਸੰਦ**, **خوشامد دوست** : **ਖੁਸ਼ਾਮਦ-ਦੋਸਤ** : ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਚਪਲੂਸੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
خوشامدگو : **ਖੁਸ਼ਾਮਦ-ਗੋ** : ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ, ਚਾਪਲੂਸ।
خوش انگشت : **ਖੁਸ਼-ਅੰਗੁਸ਼ਤ** : ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਚੰਗਾ ਵਜੰਤਰੀ।
خوش باش : **ਖੁਸ਼ਬਾਦ**, **خوش باس** : **ਖੁਸ਼ਬਾਸ਼** : ਮੰਗਤਿਆਂ ਦਾ ਹੋਕਾ ਜੋ ਮੰਗਣ ਵੇਲੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼ ਤੇ ਅਬਾਦ ਰਹੇ।
خوشباش : **ਖੁਸ਼ਬਾਸ਼** : ਸਦਾ ਪਰਸੰਨ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
خوش برگ : **ਖੁਸ਼-ਬਰਗ** : ਅਮੀਰ, ਦੌਲਤਮੰਦ, ਬੋਹਤ ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ ਵਾਲਾ।
خوشبو : **ਖੁਸ਼ਬੂ** : ਸੁਗੰਧੀ, ਮੋਹਕ।
خوشبودار : **ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ** : ਸੁੰਗਧਮਈ।

ਖੁਸ਼-ਬਖਾਨ, ਖੁਸ਼
ਤਕਰੀਰ: ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ, ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ।

ਖੁਸ਼-ਬਯਾਨੀ : ਸੁੰਦਰ
ਖੋਸ਼-ਬਯਾਨੀ : ਸੁੰਦਰ

ਮੁਸ਼ ਪੁਰਵਾਰ : ਸਲੀਵੇ
ਖੋਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਵਾਲਾ।

ਖੁਸ਼-ਪੋਥੀ : ਚੁੰਮੀ ਦੇਣਾ, ਚੁੰਮਣਾ।

ਖੁਸ਼-ਪੋਸ਼ਾਕ : ਚੰਗਾ
ਲਿਬਾਸ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਖੁਸ਼ਤਰ/ਖੁਸ਼ਤਰ/ਖੁਸ਼ਤਰ
ਖੁਸ਼ਤਰਕ : ਬੈਂਹਤ ਖੁਸ਼।

ਖੁਸ਼ਹਾਲ : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ, ਅਮੀਰ।

ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ : ਖੁਸ਼ੀ, ਅਮੀਰੀ।

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ : ਚੰਗੀ ਖਬਰ। **خوش خبری**

**ਖੁਸ਼ੀਰਾਮ : ਮਟਕ ਨਾਲ
ਖੋਸ਼ ਖਰਾਮ
ਚਲਣ ਵਾਲਾ।**

ਖੁਸ਼ਖ਼ਤ : ਸੋਹਣੀ ਲਿਖਤ;
ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਮਸ ਫੁਟਦਾ ਯੁਵਕ।

ਖੁਸ਼-ਖੁਲਕ਼ : ਨੇਕ ਸੁਭਾ। **خوش خلق**

ਖੁਸ਼-ਖ਼ਾਨ : ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ-ਖ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਚੰਗਾ : ਖੁਸ-ਖੁਰਾਕ : ਖੁਸ਼ ਖੁਰਾਕ
ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।

ਖੁਸ਼-ਖਜ਼ਾਲ : ਚੰਗੇ ਭਾਵਾਂ
ਵਾਲਾ, ਕਵੀ।

ਖੁਸ਼-ਦਿਲ : ਮਗਨ, ਖੁਸ਼।

ਖੁਸ਼ ਚਾਇਕਾ : ਮਜ਼ੇਦਾਰ,
ਖੁਸ਼ ਰਾਨਕੇ।

ਚੰਗੀ : ਰੁਸ-ਰੁਫਤਾਰ : ਖੁਸ਼-ਖੁਸ਼
ਚਾਲ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ਕ, ਮੈਹਬੂਬ।

ਖਸ਼-ਰਗ : ਸ਼ਰੀਫ, ਅਸੀਲ।

ਖੁਸ਼-ਰੰਗ : ਚੰਗੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ।

ਖੁਸ਼-ਸਾਲ : ਚੰਗੀ ਫਸਲ
ਵਾਲਾ ਸਾਲ, ਖਾਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਸਾਲ।

خوش صفیران چمن

ਖੁਸ਼-ਸਫੀਰਾਨ-ਏ-ਚਮਨ : ਬਾਗ ਦੇ ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀ, ਬੁਲਬੁਲਾਂ।

ਸੁਭਾਗਾ : ਸੁਖ ਤਾਲਿਅ : ਖੁਸ਼ ਟਾਲਿ

ਖੁਸ਼ ਤਬਾਖ : ਖੁਸ਼ ਰੈਹਣਾ,
ਖੁਸ਼ ਖਾਣਾ।

ਸ਼ਿੰਦਾ : ਖੁਸ਼-ਤਬਈ - ਖੋਸ਼ ਟੁਭੀ

ਚੰਗੇ : ਝੁੱਲ-ਝੀਨਤ : ਖੁਸ਼ ਟਿੰਨਤ
ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਖੁਸ਼ ਇਨਾਨ : ਅਸੀਲ
ਘੋੜਾ, ਚੰਗੀ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਇਸ਼ਾਰੇ ਤੇ
ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।

ਖੁਸ਼-ਕਿਸਮਤ : **خوش قسمت**

ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤੀ : خوش قسمتی
ਸੁਭਾਗ।

ਖੁਸ਼ ਕਲਮ : ਚੰਗਾ ਸੋਹਣਾ
ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

ਮਸ਼ੂਕ, ਖੁਸ਼-ਕਿਨਾਰ : ਖੁਸ਼-ਕਨਾਰ
ਮੈਹਬਬਾ।

ਖੁਸ਼-ਗਾਮ : ਸੋਹਣੀ ਚਾਲ
ਵਾਲਾ (ਘੋੜਾ)।

ਖੁਸ਼-ਗਾਹ : ਰਿੰਦਾਂ ਦੀ
ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ,
ਚੰਗੀ ਥਾਂ।

ਖੁਸ਼-ਗੁਜਰਾਨ : ਵਾਹ
ਵਾਹ ਗਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਚੰਗੇ : ਸੁਸ਼-ਗੁਫਤਾਰ
ਖੁਸ਼-ਗੁਫਤਾਰ : ਚੰਗੇ
ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।

ਸੋਹਣਾ, ਖੁਸ਼-ਗਿਲ : ਖੁਸ਼-ਗਲ
ਖੁਸ਼-ਗਲ।

ਖਸ਼ਗੋ : ਚੰਗਾ ਵਕਤ।

ਖੁਸ਼-ਗਵਾਰ :
ਦਿਲ-ਪਸੰਦ, ਸਆਦੀ, ਮਜ਼ੇਦਾਰ।

ਖਸ-ਮਥਾ : ਸਆਦੀ।

ਪਸ਼-ਮਨਚਿਲ : ਖਸ਼-ਮਨਚਿਲ

ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਪੌਹਚਣ ਤੇ ਪੈਹਲਾਂ
ਅਗਲੇ ਪੜਾ ਤੇ ਰਸਦ ਪਾਣੀ ਪੌਹਚਾਉਣ ਤੇ
ਦੂਜੇ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਖੁਸ਼-ਮੰਬਰ : ਸੁੰਦਰ,
ਖੁਬਸੂਰਤ, ਚੰਗਾ-ਦਰਿਸ਼।
ਖੁਸ਼-ਨਸੀਨ : ਜਿੱਥੇ
ਦਿਲ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੈਹਣ ਲੱਗ ਜਾਣ
ਵਾਲਾ।
ਖੁਸ਼-ਨਸ਼ਿਨਾਨ ਚਮਨ : ਫੁੱਲ ਬੂਟੇ।
ਖੁਸ਼-ਨਸੀਬ : ਸੁਭਾਗ।
ਖੁਸ਼-ਨਸੀਬੀ :
ਸੁਭਾਗ।
ਖੁਸ਼-ਨਗਮਾ : ਚੰਗਾ
ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਖੁਸ਼-ਨਿਗਾਹ : ਮਸ਼ੂਕ,
ਸੋਹਣਾ।
ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ : ਖੁਬਸੂਰਤ,
ਸੁੰਦਰ।
ਖੁਸ਼ਨੁਮਾਈ :
ਖੁਬਸੂਰਤੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ।
ਖੁਸ਼ਨਮਕ : ਸੁਆਦੀ ਭੋਜਨ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੂਣ ਮਸਾਲੇ ਠੀਕ ਮਿਕਦਾਰ ਨਾਲ
ਪਏ ਹੋਣ।
ਖੁਸ਼-ਨਵਾਜ਼ : ਮਧੁਰ
ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ, ਗਵੱਈਆ।
ਖੁਸ਼ਨੂਦ : ਰਾਜ਼ੀ, ਖੁਸ਼।
ਖੁਸ਼ਨੂਦੀ : ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ, ਖੁਸ਼ੀ।
ਖੁਸ਼ਨਵੀਸ : ਖੁਸ਼ਖ਼ਤ
ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।
ਖੁਸ਼-ਨਿਹਾਦ : ਨੇਕ ਦਿਲ।
ਖੁਸ਼-ਉ-ਖੁਰਮ :
ਅਨੰਦਤ, ਖੁਸ਼।
ਖੁਸ਼ੀ : ਪਰਸੰਨਤਾ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ,
ਖੁਬੀ, ਨੇਕੀ।
ਖੁਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਾ : ਵਾਹ ਵਾਹ।

ਖੁਸ਼ੇ ਖੋਸ਼ਾ : ਗੁੱਛਾ, ਸਿੱਟਾ।
ਖੁਸ਼ੇ-ਜਿਨ ਖੋਸ਼ਾ-ਚੀਨ : ਵਾਦੀ ਪਿੱਛੇ
ਡਿਗੇ ਦੱਠੇ ਸਿੱਟੇ ਚੁਗਣ ਵਾਲਾ, ਲਾਭ
ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਸ਼ : ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਤਰਨਾ, ਸੋਚਣਾ,
ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਤਾਰਨਾ, ਨਦੀ ਵਿਚੋਂ
ਲੰਘਣਾ ਤੇ ਪਾਰ ਹੋਣਾ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਸ਼ : ਡਰ, ਭੈ; ਲੜਾਈ; ਕਤਲ।
ਖੁਸ਼ਨਾਕ ਖੋਸ਼ਨਾਕ : ਭਿਆਨਕ।
ਖੁਸ਼-ਖੁਕ : ਸੁਰ, ਖਿਨਜ਼ੀਰ।
ਖੁਸ਼-ਖੁਗਰ, ਖੁਗਰ, ਖੁਗਰੀਰ : ਆਦੀ,
ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਲਣਸਾਰ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਗਰ : ਪਸੀਨਾ ਚੂਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ,
ਕਾਠੀ ਹੋਠਲਾ ਨਮਦਾ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਲ : ਚਿੜੀ ਵਰਗਾ ਇਕ ਨਿੱਕਾ ਜੇਹਾ
ਤੇਜ਼ ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ, ਚੰਡੋਲ, ਗਿਲਾਫ਼
(ਉੱਪਰ ਦਾ), ਛਿਲਕਾ, ਮਿਆਨ (ਤਲਵਾਰ
ਦਾ)।
ਖੁਸ਼-ਖੋਲਾਨ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦੁਆਈ,
ਰਸੌਤ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਲਜਾਨ : ਤੰਬੋਲ ਦੀ ਜੜ,
ਪਾਨ ਦੀ ਜੜ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਨ : ਲਹੂ, ਰੱਤ, ਮਾਰ ਦੇਣਾ, ਜਾਨੋਂ
ਮਾਰਨਾ, ਕਤਲ; ਬਦਲਾ; ਨਸਲ।
ਖੁਸ਼-ਆਸ਼ਾਮ ਖੋਨ-ਆਸ਼ਾਮ : ਰੱਤ-ਪੀਣਾ,
ਜ਼ਾਲਮ।
ਖੁਸ਼-ਆਲੂਦਾ ਖੋਨ-ਆਲੂਦਾ : ਲਹੂ ਨਾਲ
ਲਿਬੜਿਆ, ਲਹੂ ਵਿਚ ਲੱਥ-ਪੱਥ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਨਾਬ, ਖੋਨਾਬ, ਖੋਨਾਬਾ :
ਖੁਨ ਪਾਣੀ ਇਕ ਕਰਨਾ, ਬੌਹਤ ਛਿਕਰ ਜਾਂ
ਮੋਹਨਤ ਕਰਨਾ, ਖੁਨ ਦੇ ਅਥਰੂ ਵਗਾਉਣਾ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਨ-ਏ-ਬਤ : ਸ਼ਰਾਬ।
ਖੁਸ਼-ਖੋਨ-ਬਹਾ : ਖੁਨ (ਕਤਲ) ਦਾ
ਇਵਜ਼ਾਨਾ, ਖੁਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ
ਰਕਮ।
ਖੋਨ-ਜਾਮ ਖੋਨ-ਏ-ਤਾਕ, ਖੋਨ-ਏ-ਜਾਮ : ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਖ਼ੂਨ-ਰਾਨ : ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਰਬ, ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਰਬਾਨ, ਖ਼ੂਨ-ਰੰਗੀਨ : ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।
 ਖ਼ੂਨ-ਰੇਖਤਨ : ਖ਼ੂਨ ਕਰਨਾ।
 ਖ਼ੂਨ-ਰੇਬ : ਖ਼ੂਨੀ।
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਸਾਦਾ : ਖ਼ਾਲਸ ਖ਼ੂਨ।
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਸਿਆਵਸ਼ਾ : ਇਕ ਲਾਲ ਬੁੱਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ ਹੈ, ਕੋਹਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਜਦ ਅਫ਼ਰਾਸਿਯਾਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਸਿਆਵਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਕੈਕਾਊਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਖ਼ੂਨ ਫੁੱਲਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਏਹ ਬੁੱਟੀ ਉੱਗ ਆਈ ਸੀ; ਸਵੇਰ ਦੀ ਲਾਲੀ; ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ।
 ਖ਼ੂਨ-ਫ਼ਰੋਸ਼ : ਮਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਖ਼ੂਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਕਬੂਤਰ : ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ।
 ਖ਼ੂਨ-ਗਿਰਿਫ਼ਤਾ : ਮੌਤ ਹੱਥ ਆਇਆ, ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ।
 ਖ਼ੂਨ-ਗਰਮੀ : ਜੋਸ਼, ਮੁਹੱਬਤ, ਉਲਫ਼ਤ, ਪਿਆਰ, ਤਪਾਕ।
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਮੁਰਦਾ,
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਬਸਤਾ : ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਖ਼ੂਨ ਦਾ ਇਕ ਥਾਂ ਜੰਮ ਜਾਣਾ।
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਮੀਨਾ : ਸੁਰਖ ਸ਼ਰਾਬ।
 ਖ਼ੂਨ-ਨਾਬ, ਖ਼ੂਨ-ਨਾਬੇ : ਖ਼ਾਲਸ ਖ਼ੂਨ।
 ਖ਼ੂਨ-ਏ-ਨਾਮੂਸ : ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ।
 ਖ਼ੂਨੀ : ਖ਼ੂਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਾਤਲ, ਹਤਿਆਰਾ।
 ਖ਼ੂਨੀਨ : ਖ਼ੂਨ ਵਾਲਾ, ਲਹੂ-ਰੱਤਾ, ਖ਼ੂਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

خوی : ਪਸੀਨਾ, ਕੁੜਾ-ਕਰਕਟ।
 خوی اور : ਪਸੀਨਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।
 خوی خور : ਖੁਰਦ, ਖੁਰੇ।
 خوی-خور : ਨਮਦਾ।
 خوی ویدن : ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ।
 خوی رہ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।
 خوی : ਆਦਤ, ਖਸਲਤ, ਸੁਭਾ।
 خوی : ਜੈ ਜਾਂ ਕਣਕ ਦੇ ਹਰੇ ਬੂਟੇ, ਜਵੀ, ਖੁਦ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇ ਜੈ।
 خوی : ਆਪ, ਆਪਣਾ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ, ਘਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਖੁਬ, ਨੇਕ, ਵਜੂਦ।
 خوی : (ਖੁਸ਼) ਖੁਸ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
 خوی : ਆਪਣੇ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ।
 خوی : ਰੱਬੀ ਪਰੇਮ ਵਿਚ ਮਗਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ।
 خوی : ਅਭਮਾਨੀ।
 خوی : ਖੁਦ, ਆਪ।
 خوی : ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਔਖਾ।
 خوی : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਦਕੀ, ਅੱਗਾ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ।
 خوی : ਮਤਲਬੀ, ਸਵਾਰਥੀ।
 خوی : ਅਪਣਤ।
 خوی : ਖੁਬ, ਵਾਹ ਵਾਹ, ਖੁਸ਼, (ਪਰਸੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ)।
 خوی : ਬੋਹਤ ਖੁਬ, ਵਾਹ ਵਾਹ।
 خوی : ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਆਫ਼ਰੀਨ।
 خوی : ਦੇਸ਼, ਥਾਂ, ਪੜਾ।
 خوی : ਖੁਹਲ/ਖੁਹਲਾ, ਖੁਹਲ/ਖੁਹਲਾ : ਵਿੰਗਾ, ਟੇਵਾ।

خیال : ਬਾਗ਼ ਦੀਆਂ ਕਿਆਰੀਆਂ, ਰਵਸ਼ਾਂ, ਪਟੜੀਆਂ, ਓਹ ਸੜਕ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਰੁੱਖ ਹੋਣ, ਬਾਗ਼ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਰਸਤਾ।
 خیال : ਸੁਈ।
 خیال : ਕੱਪੜੇ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ ਦਰਜ਼ੀ।
 خیال : ਦਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਕੱਪੜਾ ਸਿਉਣਾ।
 خیال : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਖਿਆਲ" ਹੈ। ਓਹ ਸੂਰਤ, ਸ਼ਕਲ ਜੇਹੜੀ ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਕਲਪੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸੁਫਨੇ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ, ਤਸਵੀਰ, ਨਕਸ਼, ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਲ, ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵ, ਮਨ ਦੀ ਉਡਾਰੀ, ਸੋਚ, ਧਿਆਨ, ਗੌਰ।
 خیال-ਏ-ਬਾਤਲ : ਬੁਠਾ ਭਾਵ, ਅਸੰਭਵ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ।
 خیال-ਏ-ਬੰਗ : ਭੰਗ ਪੀਣ ਉਪਰੰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਭਾਵ, ਵਸਵਸਾ।
 خیال-ਪੁਸਤ : ਆਸ ਰੱਖਣਾ, ਲੋਭ ਕਰਨਾ।
 خیال-ਪੁਸਤ : ਕਵੀ, ਸ਼ਾਇਰ; ਮੁਨਸ਼ੀ; ਲਾਲਚੀ, ਹਿਰਸੀ, ਆਸ਼ਕ, ਪਰੇਮੀ।
 خیال-ਏ-ਖਾਮ : ਅਜੇਹਾ ਭਾਵ ਜਿਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੱਚੀ ਸੋਚ।
 خیال-ਏ-ਫਾਸਦ : ਬੁਰਾ ਖਿਆਲ, ਫਜ਼ੂਲ ਖਿਆਲ।
 خیال-ਏ-ਮੁਹਾਲ : ਅਜੇਹਾ ਖਿਆਲ ਜੇਹੜਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਨਾ ਆ ਸਕੇ, ਅਸੰਭਵ ਖਿਆਲ।
 خیالستان : ਖਿਆਲ ਕਦਾ : ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲੀਅਤ (ਅਸਲੀਅਤ) ਨਾ ਹੋਵੇ।

خیالی **ਖਿਆਲੀ** : ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਵੈਹਮੀ, ਕਿਆਸੀ।

ਖਿਆਮ **ਖਿਆਮ** : (ਖੋਮਾ ਖਿਮੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤੰਬੂ, ਖੋਮੇ।

ਖਿਆਮ **ਖਿਆਮ** : ਤੰਬੂ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਸਿੱਧ ਫਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਤੇ ਗਣਿਤ ਸ਼ਾਸਤਰੀ 'ਉਮਰ' ਦਾ ਉਪ-ਨਾਮ (ਉਪਾਧੀ)।

ਖਿਆਨਤ **ਖਿਆਨਤ** : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਖਿਆਨਤ" ਹੈ, ਅਮਾਨਤ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ, ਝੂਠ, ਫਰੋਬ, ਠੱਗੀ।

ਖਿਆਨਤ-ਪੇਸ਼ਾ **ਖਿਆਨਤ-ਪੇਸ਼ਾ** : ਠੱਗ।

ਖਿਆਨਤਗਰ **ਖਿਆਨਤਗਰ** : ਫਰੋਬੀ।

ਖਿਬਤ **ਖਿਬਤ** : ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਨਾਉਮੀਦੀ।

ਖਿਬਰ **ਖਿਬਰ** : ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੇ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ; ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਹਾੜੀ ਰਸਤਾ।

ਖਿਬਰਸਤਾਨ **ਖਿਬਰਸਤਾਨ**, **ਖਿਬਰਸ਼ਕਨ** **ਖਿਬਰ ਸ਼ਿਕਨ** : ਖ਼ੈਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ।

ਖਿਬਰੀ **ਖਿਬਰੀ** : ਖ਼ੈਬਰ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ, ਖ਼ੈਬਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਖ਼ੈਰ **ਖ਼ੈਰ** : ਭਲਾਈ, ਚੰਗਿਆਈ ਧਨ ਮਾਲ; ਸਲਾਮਤੀ।

ਖ਼ੈਰ ਅਸਰ **ਖ਼ੈਰ ਅਸਰ** : ਬੋਹਤ ਚੰਗਾ, ਸਰਬੋਤਮ।

ਖ਼ੈਰ ਅੰਦੇਸ਼ **ਖ਼ੈਰ ਅੰਦੇਸ਼** : ਸੁਭਚਿੰਤਕ।

ਖ਼ੈਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ **ਖ਼ੈਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ** : ਸੁਭਚਿੰਤਨ।

ਖ਼ੈਰਬਾਦ **ਖ਼ੈਰਬਾਦ** : ਵਿਦਾ ਕਰਨਾ; ਉਹ ਵਧੇ ਫੁੱਲੇ! ਅੱਲਾਹ ਬੇਲੀ।

ਖ਼ੈਰ ਬਾਸ਼ਦ **ਖ਼ੈਰ ਬਾਸ਼ਦ** : (ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ, ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਦੇਸਤਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਕੌਹਦੇ ਹਨ) ਖ਼ੈਰ ਹੈ, ਖ਼ੈਰ ਤਾਂ ਹੈ।

ਖ਼ੈਰ ਜਾਰੀ **ਖ਼ੈਰ ਜਾਰੀ** : ਨੇਕੀ ਤੇ ਭਲਾਈ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੁਲ, ਮਸੀਤ, ਹੌਜ਼।

ਖ਼ੈਰ ਮੁਹਾਹ **ਖ਼ੈਰ ਮੁਹਾਹ** : ਸੁਭਚਿੰਤਕ।

ਖ਼ੈਰ-ਏ-ਮੁਹਾਹੀ **ਖ਼ੈਰ-ਏ-ਮੁਹਾਹੀ** : ਸੁਭ-ਚਿੰਤਨ।

ਖ਼ੈਰ-ਏ-ਮਹਬ **ਖ਼ੈਰ-ਏ-ਮਹਬ** : ਅਸਲ ਨੇਕੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਨੇਕ।

ਖ਼ੈਰ-ਉ-ਆਫੀਯਤ **ਖ਼ੈਰ-ਉ-ਆਫੀਯਤ** : ਖ਼ੈਰ ਸੱਲਾ, ਸੁਖ ਸਾਂਦ, ਸਲਾਮਤੀ।

ਖ਼ੈਰ **ਖ਼ੈਰ** : ਨਹੀਂ, ਨਾਂਹ, ਨਾ।

ਖ਼ੈਰ **ਖ਼ੈਰ** : ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਨਿਕੰਮਾ, ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਹਨੇਰਾ, ਦਲੇਰ, ਬੇਸਬਬ; ਸਦਾ ਬਹਾਰੀ ਫੁੱਲ।

ਖ਼ੈਰ **ਖ਼ੈਰ** : ਬੇਹੁਦਾ, ਬੇਸਬਬ, ਬਿਨਾ ਮੌਕੇ, ਹਨੇਰਾ, ਸ਼ੋਖ।

ਖ਼ੈਰਗੀ **ਖ਼ੈਰਗੀ** : ਹੈਰਾਨੀ, ਅਸਚਰਜਤਾ; ਬੇਸ਼ਰਮੀ; ਸਾਹਸ; ਸ਼ੋਖੀ, ਆਕੀਪੁਣਾ, ਚਕਾਚੌਧ, ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਹਨੇਰਾ ਆ ਜਾਣ ਦੀ ਹਾਲਤ।

ਖ਼ੈਰਾਤ **ਖ਼ੈਰਾਤ** : (ਖ਼ੈਰ ਖ਼ੈਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੇਕੀਆਂ, ਭਲਾਈਆਂ, ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ।

ਖ਼ੈਰਾਤ-ਖ਼ਾਨਾ **ਖ਼ੈਰਾਤ-ਖ਼ਾਨਾ** : ਲੰਗਰ-ਖ਼ਾਨਾ।

ਖ਼ੈਰ-ਮਕਦਮ **ਖ਼ੈਰ-ਮਕਦਮ** : (ਕਿਸੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਜਾਂ ਦੇਸਤ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 'ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ', ਤੁਹਾਡਾ ਆਉਣਾ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ।

ਖ਼ੈਰ **ਖ਼ੈਰ** : ਚਕਾ ਚੌਧ, ਅੱਖਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਜੋ ਗੁਬਾਰ ਆ ਜਾਵੇ; ਬੇਸ਼ਰਮ, ਢੀਠ, ਨਿਡਰ, ਬੇਬਾਕ, ਆਕੀ, ਸਰਕਸ਼, ਬੇਹੁਦਾ; ਹੈਰਾਨ, ਬੇਸਬਬ, ਸਦਾ ਬਹਾਰੀ ਫੁੱਲ।

ਖ਼ੈਰ-ਚਸਮ **ਖ਼ੈਰ-ਚਸਮ** : ਚੁੰਧਿਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਸ਼ੋਖ ਚਸਮ, ਗੁਸਤਾਖ਼, ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਖ਼ੈਰ-ਖ਼ੰਦ **ਖ਼ੈਰ-ਖ਼ੰਦ** : ਫੁਲੂਲ ਹਸਣ ਵਾਲਾ।

ਖ਼ੈਰ-ਦਸਤ **ਖ਼ੈਰ-ਦਸਤ** : ਆਕੀ।

ਖ਼ੈਰ-ਰਾਯ **ਖ਼ੈਰ-ਰਾਯ** : ਪਰੇਸ਼ਾਨ,

ਫਿਕਰਮੰਦ, ਸੁਸਤ ਸੋਚ ਵਾਲਾ।
ਖੀਰਾ-ਰੂ/ਖਿਰੋਸਰ/ਖਿਰੋਰੋ
ਖੀਰਾ-ਸਰ : ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਹਿਰਸੀ, ਬੋਹੁਦਾ।
ਖੀਰਾ-ਕੁਸ਼ : ਬੇਸਬੱਬ ਮਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਾਲਮ, ਨਿਡਰ।
ਖੀਰਾ ਨਿਗਾਹ : ਤੋਤਾ ਚਸਮ, ਬੇਸਰਮ।
ਖਿਰ ਖੇਬ : ਉਛੱਲ ਕੁੱਦ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ; ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੇਲੇ ਕਬੂਤਰੀ ਦੀ ਮਸਤੀ।
ਖਿਰਾਬ ਖੇਬਾਬ : ਕੀਵਿਆਂ ਤੋਂ ਟੱਪ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ।
ਖਿਰਸ਼ ਖੇਬਸ਼ : ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਉੱਤੇਜਨਾ।
ਖਿਰੀ ਖੇਬੀ : ਛਾਲ, ਟਪੋਸੀ; ਥੁਕ; ਸ਼ੋਹਵਤ।
ਖੇਬਰਾਨ, ਖੇਬਰਾਂ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਜੋ ਬੁਕਾਉਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟਦੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਚਾਬਕ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਬੈਂਤ।
ਖੇਬ, ਖੀਸ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮੋਟਾ ਕੱਪੜਾ, ਖੇਸ; ਮੋਟੇ ਸੂਤਰ ਦਾ ਪਤਲਾ ਬਣਾਉਣੀ ਕੱਪੜਾ।
ਖੇਬ-ਖਾਨਾ : ਖੇਸਾਂ ਦਾ ਖੇਮਾ, ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਤੰਬੂ ਜੋ ਖਸਖਾਨਾ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਖੀਕ : ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਦੀ ਮਸ਼ਕ, ਘਿਉ, ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਸ਼ੀਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕੁੱਪਾ।
ਖੀਕ-ਏ-ਆਬ, ਖਿਕਾਬ
ਖੀਕਾਬ : ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਸ਼ਕ।
ਖੀਕਚਾ : ਛੋਟੀ ਮਸ਼ਕ, ਕੁੱਪੀ।
ਖਿਲ : ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਗੱਲਾ, ਟੋਲਾ, ਜਥਾ।
ਖਿਲ ਖਿਲ : ਟੋਲਿਆਂ ਦੇ ਟੋਲੇ, ਫੌਜਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ।
ਖੀਲਾਲ : (ਖਾਲ ਖਾਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਾਮੇ।
ਖੀਲਾਨ : (ਖਾਨ ਖਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਿਲ (ਬੋਹਤ), ਜਿਸਮ ਤੇ ਕਾਲੀਆਂ ਬਿੰਦੀਆਂ।

ਖਿਲਤਾਸ਼ : ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ; ਇਕ ਡਿਊਦੀ ਦੇ ਨੌਕਰ, ਇਕ ਰਸਾਲੇ ਦੇ ਨੌਕਰ; ਇਕ ਟੋਲੇ ਦੇ ਗ਼ੁਲਾਮ, ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ, ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ।
ਖਿਲ ਖਾਨਾ : ਖਾਨਦਾਨ, ਘਰਾਣਾ, ਕੁਟੰਬ।
ਖਿਲੇ : ਬੋਹਤ, ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।
ਖਿਲੇ ਖੂਬ : ਬੋਹਤ ਅੱਛਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।
ਖਿਲੇ ਖਿਲੇ : ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ।
ਖਿਮਗੀ : ਖੇਮੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਫਰਾਸ਼; ਖੇਮੇ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਖੇਮੇ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਸੂਆ।
ਖਿਮਾ : ਤੰਬੂ; ਡੇਰਾ।
ਖਿਮਾ-ਏ-ਅਜ਼ਰਕ, ਖਿਮਾ-ਏ-ਦਹਰ, ਖਿਮਾ-ਏ-ਰੁਹਾਨੀਆਨ, ਖਿਮਾ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼-ਰੰਗ, ਖਿਮਾ-ਏ-ਕਬੂਦ : ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।
ਖਿਮਾ ਅਫਗੰਦਨ, ਖਿਮਾ ਬਰ ਪਾ ਕਰਦਨ, ਖਿਮਾ ਬਰ ਕਰਦਨ, ਖਿਮਾ ਬਰਦਨ : ਡੇਰਾ ਲਾਉਣਾ, ਤੰਬੂ ਗੱਡਣਾ।
ਖਿਮੀ : ਖਿਮੀ ਦੇਖ, ਖਿਮੀ ਦੇਖ, ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ।
ਖਿਮਾ-ਬਨ : ਤੰਬੂ ਗੱਡਣ ਵਾਲਾ।
ਖਿਮਾ-ਗਾਹ : ਤੰਬੂ ਗੱਡਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਛਾਉਣੀ, ਡੇਰਾ।
ਖਿਨਾ : ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼, ਗੀਤ।
ਖਿਨਾਗਰ : ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ।
ਖਿਯੂ, ਖਿਯੂਕ : ਮੂੰਹ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਰਾਲ, ਬੁੱਕ।
ਖਿਯੂਲ : (ਖਿਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਸਵਾਰ (ਬੋਹਤੇ), ਘੋੜੇ, ਟੋਲੇ, ਫੌਜਾਂ।

੯(ਦਾਲ)

੯ ਦਾਲ : ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿੱਪੀ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਚਾਰ (੪) ਹੈ।

੧੯ ਦਾ : ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਰਹੀ ਕੰਧ ਦਾ ਰਦਾ।

੧੯੯ ਦਾਬ : ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਵਿਧੀ, ਕੰਮ; ਸੁਭਾ, ਗੁਣ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮੋਹਨਤ ਤੇ ਜਤਨ ਕਰਨਾ।

੧੯੯ ਦਾਬ : ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ, ਦਬਦਬਾ, ਧਾਕ; ਵਿਖਾਵਾ।

੧੯੯ ਦਾਬਾ : ਪੀਲਾ, ਸੁਰਖ, ਸੋਨਾ, ਅਸਰਫ਼ੀ।

੧੯੯ ਦਾਬਰ : ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਅਸਲ, ਮੂਲ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ, ਬਾਕੀ।

੧੯੯ ਦਾਬਸਲੀਮ : ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨਿਆਂਕਾਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਸੋਮਨਾਥ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, 'ਕਲੀਲਾ ਦਮਨਾ' ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ।

੧੯੯ ਦਾਜ : ਕਾਲੀ ਸਿਆਹ, ਕਾਲੀ ਰਾਤ, ਹਨੇਰਾ, ਅੰਧਕਾਰ।

੧੯੯ ਦਾਬਕ : ਕੰਨ ਦੀ ਵਾਲੀ।

੧੯੯ ਦਾਬਿਲਦਾਰ : ਜਿਸ ਨੇ ਥਾਂ ਮਲਿਆ ਹੋਵੇ।

੧੯੯ ਦਾਬਿਲ ਦਫ਼ਤਰ : ਰੀਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਫ਼ਾਈਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਗਾਂਹ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

੧੯੯ ਦਾਬਿਲਨਾਮਾ : ਦਖਲ ਲੈਣ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ।

੧੯੯ ਦਾਬਿਲਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ

ਰੂਪ "ਦਾਖਲਾ" ਹੈ, ਅੰਦਰ, ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਧਰੇ ਦਾਖਲਾ ਹੋਵੇ, ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਫੀਸ; ਰਕਮ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਰਸੀਦ, ਇਕ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੌਹਚ।

੧੯੯ ਦਾਦ : (ਦਾਦਨ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਭੂਤ ਕਾਲ) ਦਿੱਤਾ, ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਾਲ; ਇਕ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਮ; ਅਦਲ, ਨਿਆਂ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਮੋਹਰ; ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ, ਵਾਹ-ਵਾਹ।

੧੯੯ ਦਾਦ ਆਫ਼ਰੀਦ : ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ।

੧੯੯ ਦਾਦ ਆਫ਼ਰੀਨ : ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਅਲਾਪ।

੧੯੯ ਦਾਦਾਰ : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸਫ਼; ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

੧੯੯ ਦਾਦ ਬਖ਼ਸ਼ : ਨਿਆਂਕਾਰ, ਮੁਨਸਫ਼।

੧੯੯ ਦਾਦ-ਬਖ਼ਸ਼ੀ : ਇਨਸਾਫ਼, ਨਿਆਂ।

੧੯੯ ਦਾਦਬੇਗ਼ : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸਫ਼।

੧੯੯ ਦਾਦ-ਪੁਰਸ਼ : ਨਿਆਂ ਮੰਗਣਾ।

੧੯੯ ਦਾਦ ਪੁਰਸੀ : ਨਿਆਂ ਲਈ ਮੰਗ।

੧੯੯ ਦਾਦ-ਏ-ਚੀਫ਼ੇ ਦਾਦਨ : ਦਾਦ ਦੇਣਾ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ।

੧੯੯ ਦਾਦ-ਖ਼ਾਹ : ਮਜ਼ਲੂਮ,

ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ।

داں خواہی : ਪ੍ਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਕਾਰੀ : ਪ੍ਰਕਾਰ, ਨਿਆਂ ਚਾਹੁਣਾ।

داں اوست

داں-ਏ-ਉਸਤ : ਸਖਾਵਤ ਉਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੁੰਨ-ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਤ ਕਥਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

داں-ਇਹ, داں-هند

داں-ਇਹ : ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਯਜ਼ਦਗਰਦ ਸੰਮਤ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਚੌਦਵਾਂ ਦਿਨ।

داں-ਇਹੀ : ਨਿਆਂ ਦੇਣਾ।

داں-ਰਸ : ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸਫ਼।

داں-ਰਸੀ : ਅਦਲ, ਇਨਸਾਫ਼।

داں-ਏ-ਸੁਖਨ : ਕਲਾਮ ਦੀ ਦਾਦ ਦੇਣਾ।

داں-ਤਲਬ : ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ।

داں-ਫਰਮਾ : ਨਿਆਂਕਾਰ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਰੱਬ।

داں-ਗਾਹ : ਅਦਾਲਤ, ਕਚੇਰੀ।

داں-ਗਰ, داں-گستر : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਆਂਕਾਰ।

داں-ਗਰੀ, داں-گستری : ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

داں-ਏ-ਮਰ-ਨਾਨਗੀ : ਮਰਦਾਨਗੀ ਦਾਦਨ : ਬਹਾਦਰੀ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਸੁਰਮਗਤੀ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਨਾ।

داں-ਉ-ਇਹਿਸ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਇਨਾਮ।

داں : ਬੁੱਢੀ ਨੌਕਰਾਣੀ।

داں : ਦੇਣਾ।

داں : ਪੇਸ਼ਗੀ ਕਰਜ਼, ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ।

داں : ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਨਸੀਬ, ਭਾਗ।

داں : ਬਿਰਧ ਨੌਕਰ, ਉਹ ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਨੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ; ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ, ਜਵਾਨ, ਗਭਰੂ।

داں : ਲੱਕੜ, ਰੁੱਖ; ਸੂਲੀ, ਕੜੀ, ਸ਼ਤੀਰੀ, ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਪਾਉਣੀ; ਰੱਸੀ ਉਤੇ ਤੁਰਨਾ; ਠੱਪਾ; ਲੰਮੀ ਮਿਰਚ; ਮਾਲਵੇ (ਭਾਰਤ) ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ; ਰੱਖਣਾ, ਫੜ ਰਖਣਾ; ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਭੂ।

داں : ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਨਿਵਾਸ, ਅਬਾਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ।

داں-ਆਫਰੀਨ : ਜਿਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

داں-ਉਲ-ਆਖਿਰਤ : ਪਰਲੋ, ਪਰਲੋਕ।

داں-ਉਲ-ਆਦਾਬ : ਅਦਬ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਇਲਮ ਹੁਨਰ ਦੀ ਸਭਾ।

داں-ਉਲ-ਅਮਾਰਤ, داں-الحکومت

ਦਾਰ-ਉਲ-ਹੁਕੂਮਤ : ਰਾਜਧਾਨੀ।

داں-ਉਲ-ਅਮਾਨ, داں-ਉਲ-ਅਮਨ : ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਦਾ ਘਰ, ਜਿਥੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

داں-ਉਲ-ਐਤਾਮ : ਯਤੀਮਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਯਤੀਮਖਾਨਾ।

داں-ਉਲ-ਬਕਾ : ਅਗਲਾ ਜਹਾਨ, ਪਰਲੋਕ, ਸਦੀਵੀ ਘਰ।

داں-ਉਲ-ਜਲਾਲ : ਤੁਤਕਾਲ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਸੀ, ਸੁਰਗ।

داں-ਉਲ-ਜਿਹਾਦ : ਜਿਸ ਸਥਾਨ ਲਈ ਜਿਹਾਦ (ਧਰਮ ਜੁਧ) ਕੀਤਾ

ਪਾਰੀ : ਕਬੀਲਾ ਅਬਦੁਲਦਾਰ ਦਾ
ਵਿਅਕਤੀ; ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਗਿਆਤਾ; ਇਕ ਥਾਂ

ਨੈਹਰਨ ਵਾਲਾ; ਸੁਗੰਧੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਗਾਂਧੀ, ਮਲਾਹ, ਮਾਲਦਾਰ।

ਦਾਰਿਨ ਦਾਰੈਨ : ਦੋਵੇਂ ਜਹਾਨ, ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ, ਹਲਤ-ਪਲਤ।

ਦਾਰਿਨ ਦਾਰੈਨ : ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, 'ਬਹਰੀਨ' ਵਿਚ ਕਿਸਤੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਦਾਰਾ : ਅੱਡਾ, ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਛਤਰੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦੋ ਲਕੜਾਂ ਗੱਡ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਲੰਮੇ ਲੋਟ (ਚੋੜੇ ਦਾਅ) ਲੱਕੜ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੰਛੀ ਕਬੂਤਰ ਆਦਿ ਬੈਠਦੇ ਹਨ।

ਦਾਸ, ਦਾਸਾ : ਦਾਤਰੀ, ਓਹ ਤਿੱਖੇ ਤੀਲੇ ਜੋ ਕਣਕ ਤੇ ਜੌਂ ਦੀ ਬੱਲੀ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਦਾਸ-ਏ-ਬਰੀਨ : ਨਵਾਂ ਚੰਦ।

ਦਾਸਾਰ, ਦਾਸਤਾਰ : ਦਲਾਲ।

ਦਾਸਤਾਨ : ਕਹਾਣੀ, ਕਥਾ, ਸ਼ੌਹਰਤ, ਪਰਸਿੱਧੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੱਲ, ਮਿਸਲ।

ਦਾਸਤਾਨ-ਏ-ਪਾਸਤਾਨ : ਝੂਠ ਕਾਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ।

ਦਾਸਤਾਨ ਬਦਨ : ਕਥਾ (ਵਾਰਤਾ) ਸੁਣਾਉਣਾ, ਕਿੱਸਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ।

ਦਾਸਤਾਨ ਗੋ : ਕਿੱਸਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਦਾਸਤਖਾਲਾ, ਦਾਸਤਗਲਾ, ਦਾਸਤਕਾਲਾ : ਮਾਲੀਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਦਾਤਰੀ।

ਦਾਸਤਗਲਾ, ਦਾਸਤਕਾਲਾ : ਮਾਲੀਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਦਾਤਰੀ।

ਦਾਸਤ : ਅੱਗ ਦੀ ਥਾਂ, ਭੱਠੀ, ਪਹਾਰਾ; ਭੱਠਾ, ਆਵਾ।

ਦਾਸਤ : ਰੱਖਵਾਲੀ, ਧਿਆਨ; ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤਕ ਚੱਲਣਾ।

ਦਾਸਤਾ : ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।

ਦਾਸਤਾ ਆਜਦ-ਬ-ਕਾਰ : ਪੁਰਾਣੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਾ-ਈ : ਤਲਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥਕ।

ਦਾ-ਈ-ਏ-ਅਜਲ : ਜਮਦੂਤ, ਮੌਤ।

ਦਾਈਯਾ : ਮੌਤ, ਇੱਛਾ, ਸਬਬ, ਕਾਰਨ।

ਦਾਗ਼ : ਧੱਬਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਕਿਸੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਮਰਨ ਦਾ ਗ਼ਮ, ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਮੋਹਰ।

ਦਾਗ਼-ਬਰ-ਰੂ : ਗ਼ੁਲਾਮ, ਆਗਿਆਕਾਰ, (ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਗ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਨ)।

ਦਾਗ਼ਦਾਰ : ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਦੋਸ਼ੀ, ਗ਼ੁਲਾਮ।

ਦਾਗ਼ਦੀਦਾ : ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ।

ਦਾਗ਼-ਏ-ਬਿੰਦਾ : ਓਹ ਦਾਗ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਹੂ ਰਿਸਦਾ ਹੋਵੇ।

ਦਾਗ਼ਸਰ : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਵਾਲ ਨਾ ਹੋਣ।

ਦਾਗ਼-ਏ-ਫ਼ਿਸਕ : ਕੱਪੜੇ ਉੱਤੇ ਬਦਕਾਰੀ ਦਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਦਾਗ਼।

ਦਾਗ਼-ਏ-ਕੱਸਾਰ, ਦਾਗ਼-ਏ-ਗ਼ਾਬਰਾ : ਓਹ ਦਾਗ਼ ਜੋ ਧੋਬੀ ਕੱਪੜੇ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਲਈ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਮਿੱਟ ਦਾਗ਼।

ਦਾਗ਼-ਗ਼ਾਹ : ਜਿਥੇ ਕਾਗ਼ਜ਼ਾਂ ਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ; ਕਚੈਹਰੀ।

ਦਾਗ਼ੀ : ਐਬ ਵਾਲਾ, ਬਚਨਾਮ।

ਦਾਗ਼ੀ ਸ਼ੁਦਨ : ਦਾਗ਼ੀ ਹੋਣਾ, ਐਬਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਬਚਨਾਮ ਹੋਣਾ।

ਦਾਗ਼ੀਨਾ : ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਣਾ,

ਪ੍ਰਗਣਾ, ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ।

ਦਫ਼ਤਰੀ : ਦਫ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਹਟਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਕ।

ਦਾਇਆ : ਦਫ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਿਜ਼ਾ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ।

੫੫ ਦਾਲ : ਇਕ ਕਾਲੀ ਵੱਡੀ ਇੱਲ; ਮੋਟਾ ਤੇ ਸੰਘਣਾ; ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਜੰਤਰੀ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਅਸਦ, (ਸਿੰਘ ਰਾਸ਼ੀ)।

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਲਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਲਾਨ :
ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਦਲਾਨ" ਹੈ,
ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ; ਛੋਟਾ, ਢਾਹਾ, ਛੋਟੀ ਗਲੀ।

ਪਾਲਿਤ੍ਰੇ ਦਾਲਬੁਰਾ, ਪਾਲਿਤ੍ਰੇ
ਦਾਲਬੁਰਾ, ਪਾਲਿਤ੍ਰੇ ਦਾਲਬੁਰਾ,
ਪਾਲਿਤ੍ਰੇ : ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ
-ਅਬਾਬੀਲ।

ਦਾਲ ਖਾਲ : ਨਵਾਂ ਲਾਇਆ ਬੂਟਾ।

ਮਾਮਲਾ : ਜਾਲ, ਫੰਦਾ, ਫਾਹੀ; ਰੁਪਏ ਦਾ
ਚਾਲੀਵਾਂ ਹਿੱਸਾ; ਚਰਨ ਵਾਲੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ
ਜਿਵੇਂ ਹਿਰਨ ਆਦਿ; ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਧੋਖੇ ਫਰੋਬ।

ਨਾਮ ਬਾਜ਼ੀਦਨ, ਦਾਮ ਬਾਜ਼ੀਦਨ,
ਨਾਮ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ, ਦਾਮ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ,
ਨਾਮ ਬਰਜੀਦਨ, ਦਾਮ ਬਰਜੀਦਨ :
ਜ਼ਾਲ ਚੱਕ ਲੈਣਾ।

ਦਾਮਦਾਸਤਨ : ਖਿਆਲੀ
ਐਸ਼, ਐਸ਼ ਇਸ਼ਰਤ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ।

ਦਾਮ-ਏ-ਅਨਕਬੂਤ : ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲ

ਕਸ਼ੀਦਨ, ਦਾਮ ਗੁਸਤਰਦਨ : ਦਾਮ ਕਸ਼ੀਦਨ
ਦਾਮ ਗੁਸਤਰਦਨ : ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣਾ।

ਦਾਮ ਗਾਹ : ਜਲ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਗਾਹ-ਏ-ਦੇਵ, ਦਾਮ ਗਾਹ-ਏ-ਦੇਵ
ਗਾਹ-ਏ-ਸਤੁਰ, ਦਾਮ ਗਾਹ-ਏ-ਸਤੁਰ
ਗਾਹ-ਏ-ਗਰਗ, ਦਾਮ ਗਾਹ-ਏ-ਗਰਗ

ਗੁਰਗ : ਸੰਸਾਰ।

ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਜੁਲਫ਼।

ਮਾਮਲਾ : ਸਦੀਵੀ, ਰੱਬ ਕਰੇ, ਏਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ।

੯੫੫ ਦਾਮਾਦ : ਖਾਵੰਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਹੁਣੇ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਬੇਟੀ ਦਾ ਪਤੀ, ਜਵਾਈ।

ਓਪਲਮਪ ਦਮਾਈ : ਵਿਆਹ, ਸ਼ਾਦੀ, ਜਵਾਈ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪਰੀਤੀ ਭੋਜਨ।

ਪਾਮਾਨ ਦਾਮਾਨ : ਦਾਮਨ, ਪੱਲਾ, ਕੰਨੀ, ਪਹਾੜ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਪਹਾੜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਾ ਇਲਾਕਾ।

دَآمَان : ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਇਕ ਸਥਾਨ
ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸੇਬਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

دامغان دآامغان: تۇبۇرىسزان دى نىزى
ئىك سىر دى نامى.

ਕਮਰ ਦਾਅਵਾ : ਛੋਟੇ ਜਾਨਵਰ, ਖਰਗੋਸ਼
ਆਦਿ, ਵੈਹਸ਼ੀ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਦੁੱਧਟਾ।

ਦਾਅਵਾ: ਪੱਲਾ, ਕੰਨੀ, ਕੋਰ, ਤਰਾਈ।

ਦਾਮਨ ਅਫ਼ਸ਼ਾਂਦਨ: ਪਾਮਨ ਅਫ਼ਸ਼ਾਂਦਨ
ਨਾਜ਼ ਨਖਰਾ ਕਰਨਾ।

ਦਾਮਨ ਬਾਲਾ ਜ਼ਦਨ : ਦਾਮਨ ਸਮੇਟ ਲੈਣਾ; ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

ਬ-ਦਾਮਨ-ਦਾਮਨ ਦਾਮਨ-ਬ-ਦਾਮਨ
ਦਾਮਨ ਬਸਤਨ : ਪੱਲਾ ਗੰਢਣਾ, ਇਕ ਦੂਜੇ
ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ।

੫ ਅਨ ਬੰਦਨ ਕਰਨ/ਗ੍ਰਫਤਨ
 ਦਾਮਨ-ਬ-ਦੰਦਾਨ ਕਰਦਨ/
 ਗਿਰਿਫਤਨ : ਭੱਜਣਾ, ਨੌਂਠਣਾ।

ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ
ਅਫਸ਼ਾਦਨ : ਕੂਚ ਕਰਨਾ, ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ, ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ, ਮੰਗ ਮੋੜ ਲੈਣਾ।

ਬਰ ਦਾਮਨ ਭਰਾਗੁਰਾਨ
ਚਿਰਾਗੁ ਬਦਨ : ਪੱਲਾ ਮਾਰ ਕੇ ਦੀਵਾ
ਬਝਾਉਣਾ, ਦੀਵਾ ਗਲ ਕਰਨਾ।

ਦਾਮਨ ਤੇ ਦਿਉਲੀ
ਬਰ-ਬਰੀਨ ਕਸ਼ੀਦਨ : ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਨਾਲ

ਚੱਲਣਾ, ਮਟਕ ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ, ਆਕੜ ਕੇ
ਚੱਲਣਾ।
ਦਾਮਨ ਬੋਸ : ਪੱਲਾ ਚੁੰਮਣ
ਵਾਲਾ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਪਾਕ : ਨੇਕ
ਪਾਕ ਹੋਣਾ, ਨੇਕੀ, ਪਾਕਦਾਮਨੀ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਪਹਿਲੂਦਾਰ : ਚੌੜਾ ਪੱਲਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ
ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕੇ।
ਦਾਮਨ ਚੀਦਨ : ਅੱਡ
ਹੋਣਾ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ : ਨੇਕ,
ਪਾਕ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਖੁਰਸ਼ੀਦ : ਸੁਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚੌਥਾ
ਅਸਮਾਨ।
ਦਾਮਨ-ਦਰ ਬੇਰ-ਏ-ਪਾ : ਬੇਕਾਰ ਆਦਮੀ।
ਦਾਮਨ ਦਰਕਸ਼ਨ : ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਣਾ।
ਦਾਮਨ-ਸਵਾਰ : ਦੋਵੇਂ ਪੈਰਾਂ
ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਪਾਈ ਰੱਸੀ, ਕੱਪੜਾ, ਸੋਟੀ ਆਦਿ
ਨੂੰ ਘੋੜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਸ਼ਬ : ਰਾਤ ਦਾ
ਅੰਤਮ ਭਾਗ।
ਦਾਮਨ ਸ਼ਿਕਸਤਨ :
ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।
ਦਾਮਨ ਫਰਾਖ ਬੋਦਨ : ਸਖੀ ਹੋਣਾ, ਦਾਨੀ ਹੋਣਾ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਕਸੇ ਗਿਰਿਫਤਨ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ,
ਅਟਕਾਉਣਾ, ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਆਗਿਆ
ਵਿਚ ਰੈਹਣਾ।
ਦਾਮਨ ਕਸ਼ਾਨ :
ਨਾਜ਼-ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ, ਮਟਕ ਨਾਲ
ਤੁਰਨਾ।
ਦਾਮਨ-ਏ-ਕੋਹ : ਪਹਾੜ ਦੀ

ਤਰਾਈ।
ਦਾਮਨਗੀਰ : ਮਦਦ ਚਾਹੁਣ
ਵਾਲਾ, ਰੋਕ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਕਟਵਰਤੀ।
ਦਾਮਨ-ਨਿਸ਼ਾਨ :
ਦਰਵੇਸ਼, ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ।
ਦਾਮਨ ਨਿਹਾਦਨ :
ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣਾ।
ਦਾਮਨੀ : ਦੁੱਪਟਾ, ਚੁੰਨੀ।
ਦਾਮੁਦ : ਕਸ਼ੁਰ ਮੁਾਡ ਕਰਨਾ, ਬਖਸ਼
ਦੇਣਾ।
ਦਾਮੀ, ਦਾਮਿਅਾਰ :
ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ।
ਦਾਨ : ਸਥਾਨਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ
ਆਤਸ਼ਦਾਨ (ਅੱਗ ਦੀ ਥਾਂ, ਅੰਗੀਠੀ)
ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ, ਕਲਮਦਾਨ ਆਦਿ।
ਦਾਨ : (ਦਾਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
ਦਾਣਾ।
ਦਾਨਾ : ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਗਿਆਤ।
ਦਾਨਾਇਲ : ਸਿਆਣਾ।
ਦਾਨਾਈ : ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ,
ਸੂਝ-ਬੂਝ।
ਦਾਨਾ-ਏ-ਤੂਸ :
ਫ਼ਿਰਦੌਸੀ ਅਤੇ ਖ਼ਾਜਾ ਨਸੀਰੁੱਦੀਨ ਤੂਸੀ।
ਦਾਨਿਸਤ : ਸੂਝ-ਬੂਝ, ਗਿਆਨ,
ਅਕਲ।
ਦਾਨਿਸਤਗੀ : ਗਿਆਨ,
ਅਕਲ, ਸੂਝ-ਬੂਝ।
ਦਾਨਿਸਤਨ : ਜਾਣਨਾ, ਸਮਝਣਾ।
ਦਾਨਿਸਤਾ,
ਦੀਦਾ ਦਾਨਿਸਤਾ :
ਜਾਣ ਕੇ, ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ, ਜਾਣਿਆ ਹੋਇਆ,
ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਇਆ।
ਦਾਨਿਸ਼ : ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ,
ਗਿਆਨ।
ਦਾਨਿਸ਼-ਆਰਾ : ਗਿਆਨ
ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਗਿਆਨੀ।

دانش آموز : دانش-آموز :

ਅਕਲ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ।

دانش افزا : دانش-افزا : ਗਿਆਨ ਵਰਧਕ।

دانش بهر : دانش-بهر :

ਸੂਝਵਾਨ, ਦਾਨਿਸ਼-ਪ੍ਰਸਤ : ਦਾਨਿਸ਼-ਪ੍ਰਸਤ :

دانش پذیر : دانش-پذیر :

پسینج : دانش-پسینج :

ਗਿਆਨ-ਗੀਰ : ਗਿਆਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ।

دانش کده : دانش-کده :

ਗਿਆਨ-ਗਾਹ : ਗਿਆਨ-ਸਥਾਨ।

دانش مند : دانش-مند :

ਵਰ, ਦਾਨਿਸ਼-ਵਰ, ਦਾਨਿਸ਼ੀ : ਸਿਆਣਾ, ਸੂਝਵਾਨ।

دانش مندی/دانشوری :

ਅਕਲ, ਦਾਨਿਸ਼ਮੰਦੀ/ਦਾਨਿਸ਼ਵਰੀ : ਸਿਆਣਪ।

دانش گانگ : دانش-گانگ :

ਦਾਨਕ, ਦਾਨਕ, ਦਾਨਕ : ਛੇ ਰੱਤੀ ਦਾ ਵਜ਼ਨ, ਦਾਮ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਭਾਗ, ਛੇ ਰੱਤੀ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸਿੱਕਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ; ਤਰਫ਼, ਪਾਸਾ।

دانش گانه : دانش-گانه :

ਸੈਰ ਤਮਾਸ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚੰਦਾ; ਘਰ ਦਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ।

دانش : دانش :

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਦਾਣਾ" ਹੈ, ਬੀਜ, ਅਨਾਜ, ਗਲਾ; ਗੋਲੀ, ਗੋਲ ਟੁਕੜਾ, ਫਲ, ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ, ਛੋਟੀ ਫਿਣਸੀ, ਅੰਕ, ਅੰਕੜਾ (ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ 'ਸਿਹ ਦਾਨਹ-ਏ ਤਰਬੂਜ = ਤਿੰਨ ਤਰਬੂਜ), ਮੇਵਿਆਂ ਤੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਗਿਣਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

دانش آتس : دانش-آتس :

ਚਿੰਗਿਆੜੀ।

دانش افشانندن : دانش-افشانندن :

ਅਫਸ਼ਾਦਨ, ਦਾਨਾ ਅਫਸ਼ਾਦਨ, ਦਾਨਾ ਅਫਗ਼ਨ :

ਅਫਗ਼ੀਦਨ, ਦਾਨਾ ਅਫਗ਼ੀਦਨ, ਦਾਨਾ ਅਫਗ਼ੀਦਨ :

دانش پاشیدن : دانش-پاشیدن :

ਦਾਨਾ ਪਾਸ਼ੀਦਨ, ਦਾਨਾ ਦਰਖਾਕਰਨ, ਦਾਨਾ ਖਾਕ ਕਰਦਨ, ਦਾਨਾ ਰੇਖਤਨ : ਦਾਣਾ ਸੁੱਟਣਾ, ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ।

دانش برچیدن : دانش-برچیدن :

ਬਰਚੀਦਨ, ਦਾਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ : ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਦਾਣਾ ਚੁੱਕਣਾ।

دانش چیدن : دانش-چیدن :

ਦਾਣਾ ਚੀਦਨ : ਦਾਣਾ ਚੁਗਣਾ, ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਣਾ।

دانش دانه شدن : دانش-دانه شدن :

ਦਾਨਾ ਦਾਨਾ ਸੁਦਨ : ਖਿੱਲਰ ਜਾਣਾ, ਖਿੰਡ ਜਾਣਾ।

دانش زن : دانش-زن :

ਦਾਣੇ ਉਤੇ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਭਾਰਤੀ ਜਾਦੂਗਰ।

دانش گانه : دانش-گانه :

ਘਰ ਦਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ।

دانش دگر : دانش-دگر :

ਗਿਆਨ, ਸਮਝ-ਬੂਝ।

دانش دانه : دانش-دانه :

ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਗਿਆਨਵਾਨ, ਸਿਆਣਾ।

دانش : دانش :

ਦਾਉ : ਫਰੇਬ, ਦਾਅ-ਪੇਚ, ਜੂਏ ਵਿਚ ਜਿੱਤਣਾ, ਖੇਡ ਵਿਚਲੀ ਚਾਲ, ਕੰਧ।

دانش : دانش :

ਦਾਉਦ : ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸਨ, ਉਹ ਮਿੱਠੀ ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ।

دانش : دانش :

ਦਾਉਦ ਤਾਈ : ਸ਼ੈਖ ਅਜੂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾਉਦ-ਬਿਨ-ਨਸਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਕਾਮਲ ਸੂਫੀ ਤੇ 'ਫਿਕਹ' ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ ਸਨ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਅਦਹਮ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਤੇ ਕਬੀਲਾ 'ਤੇ' ਵਿਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ੧੬੫ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਫ਼ੌਤ ਹੋਏ।

دانش : دانش :

ਦਾਵਰ : ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸਿਫ਼; ਰੱਬ; ਸ਼ਾਸਕ; ਇਲਾਜ; ਦਵਾਈ।

دانش : دانش :

ਦਾਵਰੀ : ਇਨਸਾਫ਼, ਨਿਆਂ; ਰਾਜ, ਸ਼ਾਸਨ; ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਮਾਮਲਾ; ਕਿੱਸਾ; ਲੜਾਈ; ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਝਗੜਾ; ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।

دانش : دانش :

ਦਾਵਰੀ ਗਾਹ : ਕਚੇਹਰੀ, ਅਦਾਲਤ।

ਹਾਹ ਦਾਹ : ਦਾਸ; ਗੋਲੀ, ਬਾਂਦੀ, ਲੋਡੀ;
ਡਰਪੋਕ; ਮੰਗਤਾ; ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ; ਅਸਿਸਟ
ਇਸਤਰੀ; ਸੇਵਾ, ਚਾਕਰੀ।

ਹਾਹ ਦਾਹ-ਏ-ਅਰਬ : ਅਰਬ ਦੀ
ਲੋਡੀ; ਬਦਨਾਮ।

ਹਾਹ ਦਾਹਾ : ਪਹਾੜ ਦੀ ਖੁੰਦਰ, ਪਹਾੜੀ;
ਦੌਰਾ।

ਹਾਹ ਦਾਹੁਲ : ਖੇਤ ਵਿਚ ਗੱਡਿਆ ਪੁਤਲਾ,
ਡਰਨਾ।

ਹਾਹਿਮ, ਹਾਹਿਮ ਦਾਹੀਮ :
ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਤਾਜ।

ਹਾਇਰ ਦਾਇਰ : ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਫਿਰਨ
ਵਾਲਾ, ਭੈਣ ਵਾਲਾ; ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਵਿਚਾਰ
ਅਧੀਨ।

ਹਾਇਰਾ ਦਾਇਰਾ : ਗੋਲ ਚੱਕਰ; ਕੁੰਡਲ; ਸਮੇਂ
ਦਾ ਗੇੜ; ਹਾਰ, ਭਾਂਜ; ਸਭਾ; ਥੋਥਾ; ਡਫਲੀ;
ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼; ਡਫ; ਦਫਤਰ, ਵਿਭਾਗ;
ਪਹੀਏ ਦਾ ਧੁਰਾ।

ਹਾਇਰਤੁਰੁਸੁਮਾਤ ਦਾਇਰਤੁਰੁਸੁਮਾਤ :
ਚੁੰਗੀਖਾਨਾ।

ਹਾਇਰਾਚੀ ਦਾਇਰਾਚੀ : ਡਫਲੀ
ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਇਰਾਬਦਨ ਦਾਇਰਾਬਦਨ : ਘੇਰਾ
ਬਣਾਉਣਾ।

ਹਾਇਰਾ ਸਾਖਤਨ, ਦਾਇਰਾ ਸਾਖਤਨ,
ਹਾਇਰਾ ਕਸ਼ੀਦਨ, ਦਾਇਰਾ ਕਸ਼ੀਦਨ :
ਚੰਦਾ ਲੈਣਾ।

ਹਾਇਰਾ-ਕਸ਼ ਦਾਇਰਾ-ਕਸ਼ : ਪਰਕਾਰ।

ਹਾਇਮ, ਹਾਇਮ ਦਾਇਮ :
ਸਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਹਰ ਵਕਤ।

ਹਾਇਮ-ਉਲ-ਖਮਰ ਦਾਇਮ-ਉਲ-ਖਮਰ :
ਹਰ ਵੇਲੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਇਮ-ਉਲ-ਮਰੀਬ ਦਾਇਮ-ਉਲ-ਮਰੀਬ :
ਸਦਾ ਬੀਮਾਰ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਇਮੀ ਦਾਇਮੀ : ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ, ਸਦਾ ਦਾ,
ਹਰ ਵਕਤ ਦਾ।

ਹਾਈ ਦਾਈ : ਦੁੱਧ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲੀ

ਇਸਤਰੀ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ।

ਹਾਯਾ ਦਾਯਾ : ਦਾਈ।

ਹਾਯਾ-ਏ-ਸ਼ੋਹਰ ਦਾਯਾ-ਏ-ਸ਼ੋਹਰ
ਪਿਸਰ : ਸੰਸਾਰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ।

ਹਾਥ ਦੁੱਬ : ਰਿੱਛ, ਭਾਲੂ।

ਹਾਥ ਦੁੱਬ-ਏ-ਅਸਗਰ,
ਹਾਥ ਦੁੱਬ-ਏ-ਅਕਬਰ : ਧਰੁਹ
ਤਾਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕੁ ਹੋਰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਿਲਣ
ਨਾਲ ਰਿੱਛ ਵਰਗੀਆ ਦੋ ਸ਼ਕਲਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹਨ- ਇਕ ਛੋਟੀ ਤੇ ਇਕ ਵੱਡੀ, ਛੋਟੀ ਨੂੰ
ਦੁੱਬੇ-ਏ-ਅਸਗਰ ਤੇ ਵੱਡੀ ਨੂੰ ਦੁੱਬੇ-ਏ-
ਅਕਬਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : ਹਲਾਕਤ, ਤਬਾਹੀ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : ਬੁੱਧਵਾਰ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਕਿਆਰੀਆਂ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ, ਦੁਬਾਰਤ :
ਚਮੜਾ ਕਮਾਉਣਾ, ਚੰਮ ਰੰਗਣਾ; ਜਿਸ ਚੀਜ਼
ਨਾਲ ਚਮੜਾ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : ਚਮੜਾ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ;
ਖਟੀਕ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ, ਦੁਬਾਰ :
ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ, ਆਨਬਾਨ; ਘੋੜੇ ਦੇ ਸੁਮਾਂ ਦੇ
ਧਰਤ ਤੇ ਵੱਜਣ ਜੇਹੀ ਅਵਾਜ਼; ਢੋਲ ਦੀ
ਅਵਾਜ਼; ਡਰ, ਭੈ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ/ਦੁਬਾਰ : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਿੱਛਾ;
ਪਿੱਠ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : (ਅਦਬਿਸਤਾਨ
ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ,
ਮਦਰਸਾ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ :
ਵਿਦਿਆਰਥੀ; ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : ਲੋਹੇ ਦਾ ਗੁਰਜ; ਦਬੂਸਾ;
ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ : ਮੁਨਸ਼ੀ; ਕਾਤਬ, ਲੇਖਕ,
ਸੰਪਾਦਕ।

ਹਾਥ ਦੁਬਾਰ :
ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ; ਦਫਤਰ; ਦੀਵਾਨ।

ਬੁੱਧ : ਦਬੀਰ-ਏ-ਫਲਿਕ : ਬੀਰਫਲਕ
ਸਤਾਰਾ।

دہلی کی دہلی: مولک میسر دے پرمیٹ
سہر دہلیک دا ریسرچی کپڑا۔

ਜੱਲ ਦੱਜਾਲ : ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਝੂਠਾ ਜੌਹਰ; ਵੱਡੀ ਜਮਾਤ; ਮਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫਰੇਬੀ; ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪਰਗਟ ਹੋ ਕੇ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ।

ۛجلا ءسلا : عسلىآاى روم ءى
پرسىؑ نءى ءا نام ئى بگاءا هئ
ءراءى هئ.

ਪ੍ਰ. ੮ : (ਦੁਖਤ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਜੋ ਦੁਖਤਰ ਦਾ ਫਿਰ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ) ਲੜਕੀ, ਬੇਟੀ, ਪੁੱਤਰੀ।

ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ : (ਦੁਖਤਰ ਦੁਖਤ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਲੜਕੀ, ਬੇਟੀ।

ਦੁਖਤਰ : ਪੁੱਤਰੀ, ਲੜਕੀ, ਕੁੜੀ।

ਦੇ-ਖਤਰਾਫ਼ਤਾਬ

ਆਫਤਾਬ, ਖ਼ਤਰਾਕ ਦੁਖਤਰ-ਏ-

ਤਾਕ, ਖਤਰਾ ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਰਸ,

ਅੰਗੂਰੀ : ਏ-ਏ-ਤਰਖਤਰਖ ۛ خترخم

ਸ਼ਰਾਬ, ਲਾਲ ਸੁਰਖ ਸ਼ਰਾਬ।

ਦਫਤਰ-ਏ-ਖਾਨਾ, ਖ਼ਤਰਾਨਾ

نختر پاک اختر

ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਪਾਕ- ਅਖਤਰ : ਨੇਕ
ਲੜਕੀ, ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ।

ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਰਬੀਬਾ :
ਮਤੇਈ ਬੇਟੀ।

ਦੁਖਤਰ-ਰੂਬਗਾਰ : ਖ਼ਤਰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ
ਮਸੀਬਤ; ਘਟਨਾ, ਹਾਦਸਾ।

ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਸੂਫੀ :
ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ; ਮਮੋਲਾ।

ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਖ਼ਤਰ-ਏ-ਮਰਾਨ
ਇਮਰਾਨ : ਈਸਾ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਦੁਖਤਰ (ਦੁਖਤਰਾਨ) ਨੇਸ਼
(ਦੁਖਤਰਾਨ) - ਏ-ਨਾਸ਼ : ਪਰਸਿੱਧ
 ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਹ।

ਨਖ਼ਤਰੇ ਦੁਖਤਰੀ, ਨਖ਼ਤਰੀ
ਦੁਖਤਰੀ : ਦੁਖਤਰੀ, ਨਖ਼ਤਰੀ
ਕੁਆਰਾਪਣ।

ਨਖਤਰਕ, ਦੁਖਤਰਚਾ, ਨਖਤਰਚੇ
 ਦੁਖਤਰਕ, ਨਖਤਰੂ : ਛੋਟੀ
 ਲੜਕੀ।

ਖੁੱਖ ਦਖਲ : ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ, ਆਮਦ; ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ; ਐਬ, ਦੋਸ਼, ਤੋਹਮਤ, ਉਜ; ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ; ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ; ਕਬਜ਼ਾ।

ਖੁੱਲ੍ਹ-ਏ-ਬੇ-ਜ਼ਾ : ਬਿਨਾ
ਆਗਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ।

ਦਰ-ਦਖਲ ਨ ਖਲ ਨ ਮੇਂ
ਮਝਕੂਲਾਤ : ਵਿਚ ਬੋਲ ਪੈਣਾ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਖਾਹ-ਮਖਾਹ ਦਖਲ ਦੇਣਾ।

ਦਖਲ-ਉ-ਖਰਬ : ਆਮਦਨੀ ਤੇ ਖਰਚ।

ਖਲ-ਉ-ਕਬਜ਼ਾ : ਦਖਲ-ਉ-ਕਬਜ਼ਾ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ।

ਖਲਿਆਈ : ਕਬਜ਼ਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ; ਆਗਿਆ।

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੱਖ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੱਖ :
ਸਰਦਖਾਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਰਦਾ ਦਫ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਦੱਬਣ ਦਾ ਤੈਰਖਾਨਾ, ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਤਾਬੁਤ।

ਦੇ-ਏ-ਦਖਲਾ-ਖਮੇ-ਰੁਨਦਾਨੀਆਂ
ਬਿੰਦਾਨੀਆਂ : ਜਮੀਨ।

ਦਖਮਾ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼
: ਅਸਮਾਨ।

دخول د پل : اَندَر آوِيڼا، ځسڼا;
داخل کرنا; ټوگر کرنا।

ਖ਼ਿਲ ਦਖ਼ੀਲ : ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਗ਼ੈਰਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਸ਼ਆਲੀ; ਦਰਵੇਸ਼; ਸ਼ਰਨ, ਪਨਾਹ।

ਨਿਖਿਲ ਆਵਰਦਨ :
ਰੈਗਮ ਮੰਗਣਾ, ਅਮਾਨ ਜਾਂ ਪਨਾਹ ਤਲਬ
ਕਰਨਾ।

੨੨ **ਗੋਸ਼ ਆਵਰਦਨ** : ਸੁਣਨਾ; ਕੰਨ ਦੇਣਾ।
 ੨੩ **ਰਮਸ਼ਤ** : ਰੱਬ ਵਿਚ, ਮੁਨੀ ਵਿਚ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ।
 ੨੪ **ਨੀਲ ਕਸ਼ੀਦਨ** : ਨੀਲ ਵਿਚ ਰੰਗਣਾ, ਨੀਲਾ ਕਰਨਾ।
 ੨੫ **ਦੁਰ** : ਮੋਤੀ।
 ੨੬ **ਦੁਰ** : (ਦੁਰ ਦਾ ਬੈਰਵਰਨ) ਮੋਤੀ।
 ੨੭ **ਦਰਾ** : ਘੰਟਾ, ਟੱਲ, ਘੰਟੀ, ਟੱਲੀ।
 ੨੮ **ਦਰਾ** : (=ਦਰ+ਆ + ੨), ਅੰਦਰ ਆ, ਲੰਘ ਆ।
 ੨੯ **ਦਰਾਬ** : ਵੱਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ ਦਰ; ਤੰਗ ਗਲੀ ਵਿਚ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।
 ੩੦ **ਦੁਰਾਜ** : ਤਿੱਤਰ।
 ੩੧ **ਦੁਰਾਜਾ** : ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਬੁਰਜ।
 ੩੨ **ਦਰਾਬ** : ਲੰਮਾ।
 ੩੩ **ਦਰਾਬ-ਸੁਫਰ** : ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ ਦਸਤਰਖਾਨ।
 ੩੪ **ਦਰਾਬ-ਦਸਤ** : ਜ਼ਬਰਦਸਤ, ਵਧੀਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
 ੩੫ **ਦਰਾਬ-ਦਸਤੀ** : ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਜ਼ੁਲਮ, ਅਨਿਆਂ; ਲੁੱਟ ਮਾਰ; ਵਧੀਕੀ।
 ੩੬ **ਦਰਾਬ-ਦੁਮ** : ਗਿਰਗਿਟ; ਬਾਂਦਰ; ਕੁੱਤਾ; ਖਿੱਛੂ, ਠੰਠਾ; ਸੁਰਜ-ਪੁਜ।
 ੩੭ **ਦਰਾਬ-ਦੁੰਬਾਲ** : ਗਾਂ, ਮੱਝ।
 ੩੮ **ਦਰਾਬ-ਸੁਦਨ** : ਲੇਟਣਾ; ਲੰਮੇ ਪੈ ਜਾਣਾ, ਸੈਣਾ।
 ੩੯ **ਦਰਾਬ-ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ** : ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਤੇ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
 ੪੦ **ਦਰਾਬ-ਕਦ** : ਲੰਮੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ, ਲੰਮਾ।

ਦਰਾਜ਼ਕਾਰ ਦਰਾਜ਼-ਕਾਰ : ਵਿੱਤੋਂ ਬਾਹਰ,
ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੇਖੀਖੋਰਾ।
ਦਰਾਜ਼-ਕਸ਼ੀਦਨ : ਲੋਟ
ਜਾਣਾ, ਸੌ ਜਾਣਾ।
ਦਰਾਜ਼-ਗੋਸ਼ : ਗਧਾ;
ਖਰਗੋਸ਼।
ਦਰਾਜ਼-ਨਫਸ : ਛਜ਼ੂਲ,
ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਦਰਾਜ਼-ਨਫਸੀ : ਬਕਵਾਸ,
ਛਜ਼ੂਲ ਤੇ ਵਾਧੂ ਗੱਲਬਾਤ।
ਦਰਾਜ਼ੀ : ਲੰਮਾਈ।
ਦਰਾਜ਼ੀ-ਏ-ਦਸਤ,
ਦਰਾਜ਼ੀ-ਏ-ਬਾਰੂ :
ਵਧੀਕੀ।
ਦਰਾਜ਼ੀਨਾ : ਲੰਮੇ ਦਾਅ, ਲੰਮੇ
ਲੋਟ।
ਦੁੱਰਾਅ : ਸੂਫੀਆਂ ਦਾ ਉੱਨ ਦਾ
ਪੈਹਰਾਵਾ।
ਦੁੱਰਾਕ : ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ,
ਗੱਲ ਦੀ ਤੈਹ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣ ਵਾਲਾ, ਬੰਹਤ ਕੁਝ
ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਗਿਆਨਵਾਨ।
ਦਰਾਮ : ਝਾੜ ਚੁਹਾ।
ਦੁੱਰਾਨੀ : ਨਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਤਲ
ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਅਹਿਮਦਸ਼ਾਹ ਅਬਦਾਲੀ ਨੇ ਸਾਰੇ
ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੇ ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੀ ਹਕੂਮਤ
ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਤਾਂ ਕੌਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ
'ਦੁਰ-ਏ-ਦੁਰਾਨ' ਅਰਥਾਤ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ
ਮੋਤੀ, (ਵੱਡਾ ਮੋਤੀ) ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ, ਹੁਣ
ਉਸ ਕੌਮ ਦੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁੱਰਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ, ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਲੋਕ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ
ਮੋਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਰਾਨੀ
ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਦਰਾਯ : ਵੇਖੋ ਦਰਾ।
ਦਰਬ : ਵੱਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਕੂਚਾ,
ਮੁਹੱਲਾ; ਪਹਾੜ ਵਿਚ ਦੌਰਾ।
ਦਰਬਾਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਕਚੇਰੀ,
ਦੀਵਾਨਖਾਨਾ।

ਦਰਬਾਰੀ : ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ
ਰੁਕਨ, ਅਮੀਰ, ਵਜ਼ੀਰ।
ਦਰਬਾਨ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਰਾਖਾ,
ਚੌਕੀਦਾਰ, ਸੰਤਰੀ।
ਦਰਬਾਨ-ਏ-ਫਲਕ :
ਸੂਰਜ; ਚੰਦ।
ਦਰ-ਬੱਚਾ : ਛੋਟਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ,
ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੋਟਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।
ਦਰਬਦਰ : ਇਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ
ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਣਾ।
ਦਰਬੰਦ : ਨਦੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬੰਧਾ; ਦੇ
ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਾਸਲਾ; ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ
ਕਿਵਾੜ, ਭਿਤ; ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਪੁੱਲ; ਓਹ
ਪਹਾੜੀ ਦਰਾ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇ;
ਅਲੰਘ ਦੌਰਾ।
ਦਰ-ਬਹਰਾ : ਜੋ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ
ਇਕ ਕਿਸਮ।
ਦਰ-ਬੇਸ਼-ਉ-ਕਮ : ਬੇੜਾ
ਬੰਹਤ; ਘੱਟ ਵੱਧ।
ਦਰਜ : ਗੈਹਣੇ ਤੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰ ਰੱਖਣ
ਦਾ ਡੱਬਾ; ਸੰਦੂਕੜੀ।
ਦਰਜ-ਏ-ਤੰਗ, ਦਰਜ-ਏ-ਦੁਰ : ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ; ਹੀਰੇ
ਜਵਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਡੱਬਾ।
ਦਰਜ-ਏ-ਗੁਹਰ
ਕਸ਼ੂਦਨ : ਉਤੱਮ ਕਾਵਿ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਉੱਚ
ਭਾਵ ਪਰਗਟਾਉਣਾ।
ਦਰਜ, ਦਰਜਾਤ, ਦਰਜਾਤ : (ਦਰਜਾ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੌੜੀਆਂ, ਦਰਜੇ,
ਪਦਵੀਆਂ; ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ।
ਦਰਜਾ : ਰੁਤਬਾ, ਮਰਤਬਾ; ਦਾਇਰੇ
ਦਾ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ=1/360; ਪੌੜੀ,
ਪੌੜੀ ਦਾ ਡੰਡਾ; ਛੱਤ; ਪਰਕਾਰ, ਕਿਸਮ;
ਜਮਾਤ।
ਦਰ ਹਾਲ, ਦਰਸਾਅਤ, ਦਰ
ਸਾਅਤ, ਦਰ ਨਫਸ, ਦਰ
ਨਫਸ, ਦਰ ਵਕਤ : ਇਸੇ ਵੇਲੇ,
ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਹੁਣੇ ਹੀ।

درخش : **ਦੁਰਖਸ਼, ਦੁਰਖਸ਼, ਦੁਰਖਸ਼** : ਬਿਜਲੀ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਾਨਣ, ਚਮਕ।
درخشان : **ਦੁਰਖਸ਼ਾਨ** : ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਲਿਸ਼ਕਦਾ; ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ।
درخواست : **ਦੁਰਖਾਸਤ** : ਅਰਜ਼ੀ, ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ; ਪਰਾਰਥਨਾ ਪੱਤਰ; ਇੱਛਾ; ਅਰਜ਼, ਬੇਨਤੀ; ਸੁਆਲ, ਮੰਗ।
درخواه : **ਦੁਰਖਾਹ** : ਦਰਖਾਸਤ, ਬੇਨਤੀ, ਪਰਾਰਥਨਾ, ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ; ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥਕ, ਭਿਖਾਰੀ, ਮੰਗਤਾ; ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ।
درخور : **ਦੁਰ ਖੋਰ, ਦੁਰ ਖੂਰ, ਦੁਰ ਖੂਰ** : ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।
در : **ਦਰਦ** : ਤਕਲੀਫ਼, ਦੁੱਖ; ਬੀਮਾਰੀ, ਰੋਗ; ਹੁਕ, ਚੀਕ; ਕਸਕ, ਪੀੜ; ਤਰਸ; ਅਫਸੋਸ, ਸ਼ੋਕ; ਜਲਨ।
درآمیز : **ਦਰਦ-ਆਮੇਜ਼** : ਦਰਦਨਾਕ, ਪੀੜਾ ਵਾਲਾ; ਪਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ।
درانگیز : **ਦਰਦ-ਅੰਗੇਜ਼** : ਦਿਲ ਤੇ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਦਰਦੀਲਾ।
دردل : **ਦਰਦ-ਏ-ਦਿਲ** : ਪੀੜਾ-ਜਨਕ, ਦਿਲੀ ਸਦਮਾ।
درسر : **ਦਰਦ-ਏ-ਸਰ** : ਸਿਰ ਦਰਦੀ, ਤਕਲੀਫ਼, ਦਿਲੀ ਸਦਮਾ।
درشريك : **ਦਰਦ-ਸ਼ਰੀਕ** : ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।
درکمر : **ਦਰਦ-ਏ-ਕਮਰ** : ਲੱਕ ਦੀ ਪੀੜ, ਮਾਰੂ ਰੋਗ।
درمند : **ਦਰਦ ਮੰਦ** : ਦੁਖੀਆ, ਦੁਖੀ; ਹਮਦਰਦ, ਰੋਹਮ ਦਿਲ।
درمندی : **ਦਰਦਮੰਦੀ** : ਦੁਖ, ਸੰਤਾਪ, ਪੀੜਾ; ਹਮਦਰਦੀ; ਭੈ, ਰੱਬ ਦਾ ਡਰ।
دره : **ਦਰਦਾ** : ਅਫਸੋਸ, ਹਾਏ ਅਫਸੋਸ! (ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੇਲੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।
دره و دريغا : **ਦਰਦਾ-ਉ-ਦਰੇਗਾ** : ਅਫਸੋਸ, ਬੈਹਤ ਅਫਸੋਸ।
در : **ਦਰਦ, ਹਰਦ, ਦਰਦ, ਹਰਦ**

دردی : ਪਿਆਲੇ ਹੇਠਲਾ ਰੈਂਹਦਖੁੰਦ, ਤਲਛਟ।
در آسام : **ਦੁਰਦ-ਆਸਾਮ** : ਤਲਛਟ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ।
در خوار : **ਦੁਰਦ ਖ਼ਾਰ** : ਕਮੀਨਾ, ਅਦਨਾ; ਛਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼।
در سال : **ਦੁਰਦ-ਏ-ਸਾਲ** : ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਭਾਗ।
در كش : **ਦੁਰਦ-ਕਸ਼** : ਪਿਆਕ, ਆਖ਼ਰੀ ਕਤਰਾ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਰਿੰਦ।
درمه : **ਦਰਦਮਾ** : ਸਤਾਰ।
در : **ਦਰਬ** : ਤੇੜ, ਪਾੜ, ਦਰਾੜ; ਸਬੰਧ, ਜੋੜ, ਸੰਜੋਗ; ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਸਿਉਂਣ।
در زکرن : **ਦਰਬ ਕਰਦਨ** : ਪਾੜ ਪੈਣਾ; ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਭੇਤ ਖੁਲ੍ਹਣਾ।
در گيري : **ਦਰਬਗੀਰੀ** : ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜ ਜਾਣਾ।
در زمان : **ਦਰਬਮਾਨ** : ਸੁਈ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਧਾਗਾ।
درن : **ਦਰਬਨ** : ਸੁਈ।
دره : **ਦਰਬਾ** : ਸੁਆਹ, ਰਾਖ; ਮਿੱਟੀ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਢੇਰ।
دری : **ਦਰਬੀ** : ਕੱਪੜੇ ਸਿਉਂਣ ਵਾਲਾ।
درس : **ਦਰਸ** : ਸਬਕ; ਸੰਬਿਆ; ਇਲਮ ਦੇਣਾ, ਸੰਬਿਆ ਦੇਣੀ; ਕਥਾ; ਹੈਜ਼ ਵਿਚ ਹੋਣਾ; ਕਣਕ ਨੂੰ ਖਲਿਆਣ ਵਿਚ ਕੁੱਟਣਾ; ਦਾਣੇ ਕੱਢਣਾ; ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਰਸਤਾ; ਉੱਠ ਦੇ ਖੁਰਕ ਹੋਣਾ, ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ।
درس خانه : **ਦਰਸ-ਖਾਨਾ**,
درس گاه : **ਦਰਸ-ਗਾਹ** : ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ, ਮਕਤਬ, ਮਦਰਸਾ, ਸਕੂਲ।
درس خوان : **ਦਰਸਖ਼ਾਨ** : ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਸ਼ਿਸ਼।
درس رواں : **ਦਰਸ-ਏ-ਰਵਾਂ** : ਬਾਲ ਬੋਧ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਜੋ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
درس : **ਦਿਰਸ** : ਪੁਰਾਣ, ਕੱਪੜਾ; ਉਠ ਦੀ

ਪੁਛ।
ਦਰਸਤ ਦੁਰਸਤ : ਠੀਕ, ਸਹੀ, ਯੋਗ,
 ਉਚਤ; ਵਾਜਬੀ; ਸੇਹਤ; ਅਸਰਫੀ, ਮੋਹਰ।
ਦੁਰਸਤ ਪੈਮਾਨ, **ਦੁਰਸਤ-ਕੋਲ** : ਬਚਨਾਂ
 ਦਾ ਸੱਚਾ, ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ।
ਦੁਰਸਤ-ਤਨ : ਅਰੋਗ।
ਦੁਰਸਤ-ਹਿਸਾਬ :
 ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਫ਼।
ਦੁਰਸਤ ਖ਼ਾਨ : ਠੀਕ ਜਾਂ
 ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।
ਦੁਰਸਤੀ : ਸੋਧ, ਸੁਧਾਈ;
 ਸਚਾਈ; ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ
 ਬੈਹਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ।
ਦਰਸ਼ : ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਤਬੇਲਾ।
ਦੱਰਸ਼ : ਖੀਰੇ ਦੀ ਕਿਸਮ।
ਦੁਰਸ਼ਤ : ਖਰ੍ਹਵਾਂ, ਖੁਰਦਰਾ, ਸਖਤ।
ਦੁਰਸ਼ਤ-ਪਸੰਦ :
 ਮੁਰਖ, ਗੰਢਾਰ।
ਦੁਰਸ਼ਤੀ : ਸਖਤੀ, ਬੇਰੋਹਮੀ;
 ਬਦਖੁਲਕੀ; ਮੁਟਾਪਾ; ਪੈਹਲਵਾਨੀ;
 ਖੁਰਦਾਰਪਣ।
ਦਰਸ਼ਕਾ : ਪਾਲਕੀ ਵਰਗੀ ਗੱਡੀ;
 ਹਿੰਡੋਲਾ।
ਦਿਰਾ : ਜ਼ਰ੍ਹਾ, ਸੰਜੋਆ; ਇਸਤਰੀਆਂ
 ਦਾ ਕੁਰਤਾ, ਝੰਗਾ, ਪੁਸ਼ਾਕ।
ਦਰਗ : ਪਾਣੀ ਅੱਗੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ
 ਬੰਨ੍ਹ।
ਦਿਰਫਸ਼ : ਮੋਚੀ ਦੀ ਆਰ, ਸੁਆ;
 ਝੰਡਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ; ਬਿਜਲੀ।
ਦਰਫਸ਼ ਕਾਵਾਨ
 (ਕਾਵੀਆਨ ਕਾਵੀਆਨੀ)
ਦਿਰਫਸ਼-ਏ-ਕਾਵਾਨ, (ਕਾਵਿਯਾਨ,
 ਕਾਵਿਯਾਨੀ) : ਕਾਵਾ ਲੁਹਾਰ ਦਾ ਬਣਾਇਆ
 ਹੋਇਆ ਝੰਡਾ ਜਿਸ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ
 ਫਰੀਦੁਨ ਨੇ ਜੁਗੱਕ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।
ਦਿਰਫਸ਼ਾਨ, **ਦਰਫਸ਼ਾਨ**

ਦਿਰਫਸ਼ਾਨ, **ਦਰਫਸ਼ਾਨ** : ਚਮਕਦਾ
 ਹੋਇਆ, ਚਮਕਣ ਵਾਲਾ।
ਦੁਰਫਸ਼ਾ : ਤਲਵਾਰ।
ਦਰਕ : (ਦਰਕਾ ਦਾ
 ਬੰਨ੍ਹਵਚਨ) ਢਾਲਾਂ, ਸੰਜੋਆਂ।
ਦਰਕਾ : ਢਾਲ, ਸੰਜੋਆ।
ਦਰਕ : ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ, ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ,
 ਸਮਝਣਾ; ਲੱਭ ਲੈਣਾ।
ਦਰੱਕ : ਡੋਲ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ
 ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਰੱਸੀ; ਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ।
ਦਰਕਾਰ : ਕੰਮ ਵਿਚ ਅੱਵਸ਼ਕ,
 ਲਾਭਦਾਇਕ; ਲੋੜੀਂਦੀ, ਜ਼ਰੂਰਤ।
ਦਰਕੁਲ : ਬਿਲਕੁਲ, ਪੂਰਾ।
ਦਰਕਿਨਾਰ : ਇਕ ਪਾਸੇ, ਅਲੱਗ,
 ਅੱਡਰੇ, ਜੁਦਾ, ਵੱਖਰਿਆਂ; ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟ; ਜੱਫੀ
 ਵਿਚ, ਗਲਵਕਤੀ ਵਿਚ।
ਦਰਕਨਾਰਕਰਨ/ਕਸ਼ਿਦਨ/ਗਰਫਨ
ਦਰ ਕਿਨਾਰ ਕਰਦਨ/ਕਸ਼ੀਦਨ/
ਗਰਿਫਤਨ : ਜੱਫੀ ਵਿਚ ਲੈਣਾ; ਗਲਵਕਤੀ
 ਵਿਚ ਲੈਣਾ, ਗਲ ਲੱਗਣਾ।
ਦਰਗਾਹ : ਕਚੈਹਰੀ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ,
 ਚੌਖਟ, ਦਲੀਜ਼, ਵੇਹੜਾ, ਸੇਹਨ।
ਦਰਗਾਹ-ਏ-ਇਲਾਹੀ :
 ਰੱਬ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ।
ਦਰਗਰ : ਤਰਖਾਣ।
ਦਰਗੁਬਰ : ਖਿਆ; ਵੇਖ ਕੇ
 ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨਾ, ਛੋਟ; ਭੁਲਾਉਣਾ,
 ਵਿਸਾਰਨਾ, ਛੱਡਣਾ।
ਦਰਗੁਬਸਤ : ਗੁਜ਼ਰ ਗਿਆ,
 ਮਰ ਗਿਆ, ਕਾਲਵਸ ਹੋ ਗਿਆ।
ਦਿਰਮ : (ਦਿਰਹਮ) ਨਕਦੀ
 ਪੈਸਾ, ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਇਕ ਸਿੱਕਾ।
ਦਿਰਮ ਬਰ-
ਦਿਰਮ ਨਿਹਾਦਨ : ਪੈਸਾ ਜੋੜਨਾ,
 ਰੁਪਈਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ।
ਦਿਰਮ-ਰੇਬ : ਸਖੀ, ਧਨਵਾਨ,

ਅਮੀਰ।
 ਨਰਮਸਰਾ ਇਰਮ-ਸਰਾ : ਟਕਸਾਲ।
 ਨਰਮਸੰਗ ਇਰਮ-ਸੰਗ : ਇਰਮ ਦੇ
 ਬਰਾਬਰ, ਇਰਮ ਦੇ ਵਜ਼ਨ ਦਾ।
 ਨਰਮਾ : ਖਰਗੋਸ਼, ਸਹਿਆ।
 ਨਰਮਾਨ : ਇਲਾਜ, ਦਵਾਦਾਰ।
 ਨਰਮਾਨਦਨ : ਲਚਾਰ ਹੋਣਾ।
 ਨਰਮਾਦਗੀ : ਮਜ਼ਬੂਰੀ,
 ਕਮਜ਼ੋਰੀ; ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਸੰਕਟ।
 ਨਰਮਾਨਦਾ : ਲਚਾਰ,
 ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।
 ਨਰਮਾਹਾ : ਮਾਹਵਾਰੀ ਤਨਖ਼ਾਹ,
 ਮਾਸਕ ਵੇਤਨ; ਮਹੀਨਾ।
 ਨਰਮਕਨੋਨ ਦੁੱਰ-ਏ-ਮਕਨੂਨ :
 ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮੋਤੀ; ਖਾਲਸ ਮੋਤੀ;
 ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੋਤੀ।
 ਨਰਮਿਯਾਨ : ਵਿਚ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ,
 ਵਿਚਕਾਰ।
 ਨਰਮਿਯਾਨੀ : ਵਿਚਕਾਰਲਾ,
 ਵਿਚੋਲਾ।
 ਨਰਨ : ਜੋਕ।
 ਨਰਨਾਸਫ਼ਤਾ ਦੁੱਰ-ਏ-ਨਾ ਸੁਫ਼ਤਾ :
 ਅਣਵਿੱਧ ਮੋਤੀ; ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ।
 ਨਰਨਜਫ਼ ਦੁੱਰ-ਏ-ਨਜਫ਼ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
 ਦਾ ਬਲੌਰੀਆ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਾਲ ਨਜ਼ਰ
 ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੈਹਰ ਨਜਫ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀਆਂ
 ਤਸਬੀਹਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਨਰਨਦਾ ਦਰਿੰਦਾ/ਦਰੰਦਾ : ਪਾਤਨ ਵਾਲਾ;
 ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ, ਵੈਹਸ਼ੀ।
 ਨਰਨਗ ਦਰੰਗ : ਦੇਰ, ਢਿੱਲ; ਭਿਜਕ; ਰੋਕ,
 ਠੈਹਰਾ; ਵੇਹਲ; ਮੇਹਨਤ; ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਤੋੜਨ ਜਾਂ ਸੰਖ
 ਆਦਿ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
 ਨਰਨਾ ਇਰਨਾ : ਤਲਵਾਰ, ਚਮਕਦਾਰ
 ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ।
 ਨਰਵਾ ਦਰਵਾ : ਜ਼ਰੂਰੀ, ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼;
 ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਨਰਵਾਜ਼ਾ : ਬਾਰ, ਬੁਹਾ, ਘਰ ਦਾ
 ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਫਾਟਕ।
 ਨਰਵਾਜ਼ਾ-ਬਾਨ :
 ਚੌਕੀਦਾਰ, ਦਰਬਾਨ।
 ਨਰਵਾਜ਼ਾ-ਏ-ਗੋਸ਼ :
 ਕੰਨ ਦਾ ਛੇਦ।
 ਨਰਵਾਜ਼ਾ-ਏ-ਨੋਸ਼ :
 ਮਸ਼ੁਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।
 ਨਰਵਾਜ਼ਾ-ਏ-
 ਹਜ਼ਾਰ-ਗਾਮ : ਮੀਲ-ਪੱਥਰ।
 ਨਰਵਾਕਿਆ : ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ।
 ਨਰਵਾਨ : ਵੇਖੋ ਨਰਬਾਨ
 ਦਰਬਾਨ।
 ਨਰਵਾਹ : ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਲੱਤਾਂ ਉਤਾਂਹ,
 ਉਲਟਾ, ਮੁਧਾ; ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਜ਼ਰੂਰੀ, ਠੀਕ,
 ਉਚਿਤ।
 ਨਰਵਾਯ : ਮੁਧਾ, ਉਲਟਾ।
 ਨਰਵਾਏਸਤ : ਅਵਸ਼ਕ,
 ਦੁਕਵਾਂ, ਸੈਹਮਤੀ।
 ਨਰਵਾਬਤ : ਸਾਰਾ, ਪੂਰਾ,
 ਸਤ; ਪਰਬੰਧ।
 ਨਰਵਾਬਤ : (ਅਸਲ ਵਿਚ
 'ਬੰਦਵਰ' ਹੈ) ਬੰਦਰ, ਸਾਗਰ ਜਾਂ
 ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦਾ ਸ਼ੈਹਰ ਜਿੱਥੇ ਜਹਾਜ਼ ਠੈਹਰਨ,
 ਬੰਦਰਗਾਹ; ਤਾਲਾ; ਜੰਦਰਾ; ਗੈਰਟਾ; ਸ਼ਿੰਗਾਰ।
 ਨਰਵਾਦ : ਦੁਆ, ਪਰਾਰਥਨਾ, ਅੱਲਾਹ
 ਤਾਲਾ, ਅੱਲਾ ਤਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 'ਰਹਿਮਤ', ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 'ਇਸਤਗਫ਼ਾਰ', ਇਨਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 'ਦੁਆ', ਹੈਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਤਸਬੀਹ';
 ਓਹ ਦੁਆ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ
 ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਲਾਦ ਦੇ ਹਕ 'ਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
 ਨਰਵਾਦਨ : ਫ਼ਸਲ ਕੱਟਣਾ, ਵਾਢੀ
 ਕਰਨਾ, ਲੱਕੜੀ ਵੱਢਣਾ।
 ਨਰਵਾਗ : ਝੂਠ।
 ਨਰਵਾਗ-ਪਰਦਾਜ਼,
 ਨਰਵਾਗ-ਜ਼ਨ, ਨਰਵਾਗ-ਗੋ
 ਨਰਵਾਗ-ਗੋ : ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਝੂਠਾ।

ਦਰੋਗ ਗੋਨੀ : ਝੂਠ
ਬੋਲਣਾ।

ਦਰੋਨ : ਵਿਚ, ਅੰਦਰ, ਦਿਲ, ਹਿਰਦਾ,
ਘਟ।

ਦਰੋਨ-ਪਰਵਰ : ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ
ਵਾਲਾ, ਜੋਧਾ, ਪੈਰੀਬਰ, ਰੱਬ।

ਦਰੋਵੇਸ਼ : (ਦਰਯੂਜ਼ਾ
ਰਿਓਰ) ਭਿੱਖ ਮੰਗਣਾ, ਗਦਾਗਰੀ।

ਦਰੋਵੇਸ਼ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ
ਚਿਮਟਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਲਟਕਣ
ਵਾਲਾ, ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਰ ਨਾਲ ਚਿਮਟ ਗਿਆ,
ਫਕੀਰ-ਏ-ਕਾਮਿਲ, ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਰ ਨਾਲ
ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ, ਭਿਖ-ਮੰਗਾ; ਗ਼ਰੀਬ, ਮੰਗਤਾ,
ਫਕੀਰ।

ਦਰੋਵੇਸ਼ਾਨਾ : ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ
ਵਾਂਗ; ਥੋੜ੍ਹਾ ਜੇਹਾ ਖਾਣਾ, ਨਾਸ਼ਤਾ।

ਦਰੋਵੇਸ਼-ਏ-
ਸੁਲਤਾਨ ਦਿਲ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

ਦਰੋਵੇਸ਼ੀ : ਗ਼ਰੀਬੀ; ਧਾਰਮਕ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਰੈਹਣਾ।

ਦਰੋ : ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚਲਾ ਰਸਤਾ,
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਵਿੱਠ, ਭਾਰ।

ਦਰੋ-ਏ-ਆਸਮਾਨ :
ਅਕਾਸ਼ ਗੰਗਾ।

ਦਰੋ : ਵੱਡਾ ਮੋਤੀ।

ਦਰੋ : ਚਮੜੇ ਦਾ ਕੋਰੜਾ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਰੜਾ, ਚਾਬਕ,
ਛਾਂਟਾ, ਦੁੱਧ।

ਦਰਹਾਮ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਿੱਕਾ ਤੇ
ਵਜ਼ਨ; ਪਰਚਲਤ ਸਿੱਕਾ।

ਦਰਹਾਮ : ਇਕ ਛੋਟਾ ਸਿੱਕਾ।

ਦਰਹਸਤਾ : ਦਾਰ, ਬੈਰ, ਬੈਰਾਤ,
ਸਖਾਵਤ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਦਰਹਮ : ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਮਾਸੇ ਦਾ
ਵਜ਼ਨ।

ਦਰਹਮ : ਗੜਬੜ, ਉਲਟ ਪੁਲਟ,
ਮਿਲਿਆ-ਜੁਲਿਆ, ਰਲਿਆ-ਮਿਲਿਆ,

ਨਰਾਜ਼, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਦਰਹਮ ਬਰਹਮ :
ਉਲਟ-ਪੁਲਟ, ਖਿੰਡਿਆ-ਪੁੰਡਿਆ,
ਉਲਝਿਆ, ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਦਰਹਮ-ਪੋਚੀਦਾ :
ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ।

ਦਰਹਮ-ਪੈਵਸਤਾ :
ਪਰਸਪਰ ਜੁੜਿਆ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ।

ਦਰਹਮੀ : ਉਲਝਣ, ਗੜਬੜ,
ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।

ਦਰੀ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਕ
ਉਪ-ਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ 'ਦਰ' ਇੱਲਾਕੇ ਦੀ ਹੈ, ਪਹਾੜੀ
ਫ਼ਾਰਸੀ।

ਦਰਯਾ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ
ਦਰਿਆ ਹੈ) ਸਮੁੰਦਰ, ਸਾਗਰ, ਨਦੀ।

ਦਰਯਾਬ : ਸਾਗਰ, ਸੂਝ-ਬੂਝ।

ਦਰਯਾਬਾਦੀ : ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿਤਰਕਾਰੀ।

ਦਰਯਾਬਾਰ : ਵੱਡੀ ਨਦੀ,
ਸਮੁੰਦਰ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਰਗਾ ਮੀਂਹ, ਟਾਪੂ,
ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦਾ ਇਲਾਕਾ।

ਦਰਯਾਬੁਰਦ : ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ
ਦਰਿਆ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਨਾਲ ਹੁੜ੍ਹ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫੁੱਥ
ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਦਰਯਾਬੰਦ : ਦਰਿਆ ਦੀ
ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਘਟ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਬੇੜੀ ਨਾ ਚਲ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ।

ਦਰਯਾਚਾ : ਵੱਡਾ ਹੌਜ਼, ਚਬੱਚਾ,
ਤਲਾ।

ਦਰਯਾਦਿਲ : ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ
ਵਾਲਾ, ਖੁਲ੍ਹੇ-ਦਿਲਾ, ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।

ਦਰਯਾਦਿਲੀ : ਸਖਾਵਤ,
ਉਦਾਰਤਾ।

ਦਰਯਾ-ਸ਼ਿਕੋਹ : ਉੱਚੇ
ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

ਦਰਯਾਕਸ਼, ਦਰਿਆਕਸ਼ : ਦੇਰ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ
ਦਰਯਾ-ਨੌਸ਼ : ਦੇਰ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ

ਸ਼ਰਾਬੀ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਆਬ : ਅਸਮਾਨ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਅਅਜਮ : ਸਮੁੰਦਰ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਅਵੱਲ : ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਨੈਹਰਾਂ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਬਸਰਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਸਾਲਿਸ : ਤੀਜਾ ਦਰਿਆ ਭਾਵ ਮੀਂਹ, (ਕੁਲ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਰਿਆ ਹਨ, ਪੈਹਲਾ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਨੈਹਰਾਂ ਜੋ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਘੇਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਤੀਜਾ ਬੱਦਲ, ਮੀਂਹ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ)।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਸਾਨੀ : ਸਮੁੰਦਰ ਆਦਿ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਹਾਮਿਲਾ, ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਸਾਇਲਾ : ਉਹ ਦਰਿਆ/ਸਮੁੰਦਰ ਜਿਸ 'ਚੋਂ ਮੋਤੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਣ; ਸ਼ਰਾਬ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਖਿਬਰ : ਸਬਜ਼, ਸਮੁੰਦਰ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਖੂਨ : ਫ਼ੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਕੀਰ : ਹੰਨੇਰੀ ਰਾਤ, ਕਾਲਖ ਭਰੀ ਰਾਤ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਲਅਲ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੁਰਾਹੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮਟਕਾ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਮੁਹੀਤ : ਸਮੁੰਦਰ ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਤ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਨੂਰ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹੀਰੋ ਦਾ ਨਾਮ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਅੱਬ ਦਰਯਾ-ਏ-ਹਫ਼ਤ ਅਖ਼ਤਰ : ਸੱਤ ਅਸਮਾਨ।

ਦੁਰ-ਏ-ਯਤੀਮ : ਵੱਡਾ ਚਮਕਦਾਰ ਮੋਤੀ ਜੇਹੜਾ ਸਿੱਪੀ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੋਤੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਹੀ ਯਤੀਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।
ਦਰੀਯਾ : ਛੋਟਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਖਿੜਕੀ, ਬਾਰੀ।
ਦਰੀਯਾ-ਏ-ਗੋਸ਼ : ਕੰਨ ਦੀ ਮੋਰੀ, ਛੇਦ।
ਦਰੀਦਾ : ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ।
ਦਰੀਦਾ-ਚਸਮ : ਸ਼ੋਖ, ਘਮੰਡੀ।
ਦਰੀਦਾ ਦਹਾਨ (ਦਹਨ) : ਮੂੰਹ-ਫਟ, ਬੜਬੋਲਾ, ਬੋਲ-ਵਿਗਾੜ।
ਦਰੇਗ : ਅਫਸੋਸ, ਹਸਰਤ, ਗ਼ਮ, ਦੁੱਖ, ਇਨਕਾਰ, ਝਿੜਕ, ਨਫਰਤ।
ਦਰੇਗਾ : ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਹੈ।
ਦਰੇਗ ਨੀਸਤ : ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ, 'ਜੀ ਆਇਆ ਨੂੰ'।
ਦੁਰ-ਏ-ਯਕਤਾ : ਲਸਾਨੀ ਮੋਤੀ।
ਦੁਰ-ਏ-ਯਕਦਾਨਾ : ਵੱਡਾ ਆਬਦਾਰ ਮੋਤੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੋਤੀ।
ਦਰੀਨ : ਇਸ ਵਿਚ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਪਸ ਵਿਚ, ਪਰਸਪਰ।
ਦਰੇਵਾਸ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਚੌਖਟਾ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੋੜਾ; ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ।
ਦਰਯੂਬ, ਦਰਯੂਬਾ : ਛਕੀਰੀ, ਭਿੱਖਿਆ।
ਦਰਯੂਬਰੀ : ਭਿੱਖ ਮੰਗਣਾ।
ਦਰਯੂਬਾਗਰ : ਭਿੱਖ ਮੰਗਾ, ਮੰਗਤਾ, ਗਦਾਗਰ।
ਦਰਯੂਬਾਗਰੀ : ਭਿਖ, ਗਦਾਗਰੀ।
ਦਰਯੂਸ : ਦੇਖੋ ਦਰਵੇਸ਼।
ਦਬ : ਚੁਬਾਰਾ, ਭਵਨ।

੨੨ **ਦਿਬ** : ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹ, ਕੋਟ, ਗੜ੍ਹੀ।
 ੨੩ **ਦਿਬ-ਏ-ਅਫ਼ਤਾ**, **ਦਿਬ-ਏ-ਅਫ਼ਨਾ** : ਸ਼ਾਪੂਰ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਿਲ੍ਹਾ।
 ੨੪ **ਦਿਬਦਾਰ** : ਕਿਲ੍ਹੇਦਾਰ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਰਾਖਾ।
 ੨੫ **ਦਿਬ-ਏ-ਸਫ਼ਿਦ** : ਇਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਫ਼ਿਰਦੌਸੀ ਰਚਿਤ "ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ" ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
 ੨੬ **ਦਿਬ-ਏ-ਰੋਈਨ** : ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਸਤਾਸਪ ਦੀਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਕੈਦ ਸਨ; ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਨੇ ਹਫ਼ਤਖ਼ਾਨ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਿਤਿਆ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ; ਅਸਮਾਨ।
 ੨੭ **ਦੁਬਦ** : ਚੋਰ, ਡਾਕੂ, ਲੁਟੇਰਾ।
 ੨੮ **ਦੁਬਦ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਰ** : ਚੋਰ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ, ਚੋਰ ਦਾ ਰਾਜਦਾਰ।
 ੨੯ **ਦੁਬਦ-ਏ-ਤਰਾਜ਼ੂ** : ਡੰਡੀਮਾਰ।
 ੩੦ **ਦੁਬਦ-ਏ-ਹਿਨਾ** : ਓਹ ਸਫ਼ੈਦੀ ਜੋ ਮੋਹਦੀ ਲਾਉਣ ਪਿੱਛੋਂ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਰੋਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 ੩੧ **ਦੁਬਦ-ਏ-ਖ਼ਾਨਾ** : ਘਰ ਦਾ ਚੋਰ।
 ੩੨ **ਦੁਬਦਾਮ** : ਕੈਦਖ਼ਾਨਾ।
 ੩੩ **ਦੁਬਦਗੀਰ** : ਕੋਤਵਾਲ।
 ੩੪ **ਦੁਬਦੀ**, **ਦੁਬਦੀਦਗੀ** : ਚੋਰੀ।
 ੩੫ **ਦੁਬਦੀਦਾ** : ਚੁਰਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਚੋਰੀ ਵੇਖਣਾ।
 ੩੬ **ਦਿਬਗ਼ਾਲਾ** : ਕਿਲ੍ਹਾ, ਕੋਟ, ਬੁਰਜ; ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ, ਫ਼ਸੀਲ।
 ੩੭ **ਦਿਬਕ** : ਛੋਟਾ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹੀ, ਰੁਮਾਲ।
 ੩੮ **ਦਿਬਕਾਮ** : ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਿਆਨਕ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਭਜਨੀਕ, ਖ਼ਾਜਾ-ਸਰਾ, ਜ਼ਨਾਨਖ਼ਾਨੇ ਦਾ ਪੈਰਦੇਦਾਰ,

ਹੀਜ਼ਤ।
 ੩੯ **ਦਿਬਮ** : ਗ਼ਮਗੀਨ, ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਬੀਮਾਰ, ਮਸਤ।
 ੪੦ **ਦਿਬਮਨਾਕ** : ਗ਼ਮਗੀਨ, ਦੁਖੀ।
 ੪੧ **ਦਿਬਮਾਨ** : ਸ਼ੋਕ, ਅਫ਼ਸੋਸ।
 ੪੨ **ਦੁਬਨਾਮ** : (ਦੁਸ਼ਨਾਮ) ਗ਼ਾਲੀ ਗਲੇਚ, ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਬੋਲਣਾ।
 ੪੩ **ਦਸ**, **ਦਿਸ** : ਚਿੱਤਰ; ਮਿਸਾਲ, ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗੂ।
 ੪੪ **ਦਿਸ** : ਹਿੰਦਸਾ, ਅੰਕੜਾ।
 ੪੫ **ਦੁਸ** : ਸਖ਼ਤ ਮਿੱਟੀ, ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਮਿੱਟੀ।
 ੪੬ **ਦਸਾਤੀਰ** (ਦਸਤੂਰ) : ਦਸਤੂਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਿਯਮ, ਵਿਧਾਨ।
 ੪੭ **ਦੁਸਾਰ** : ਮੇਖ, ਕਿੱਲਾ।
 ੪੮ **ਦਸਤ** : ਹੱਥ, ਲਾਭ; ਵਿਜੈ, ਸ਼ਕਤੀ, ਮਸਨਦ; ਸ਼ਾਹੀ ਗੱਦੀ, ਇਕ ਪੂਰੀ ਚੀਜ਼; ਕਨੂੰਨ; ਢੰਗ, ਤਰਜ਼, ਵਿਧੀ, ਵਾਰ; ਵਜ਼ੀਰ; ਜੂਏ ਦਾ ਦਾਅ; ਮਹਾਰਤ।
 ੪੯ **ਦਸਤ ਆਬ** : ਵਜ਼ੂ, ਪੰਜ ਇਸ਼ਨਾਨ।
 ੫੦ **ਦਸਤ ਆਸ** : ਹੱਥ-ਚੱਕੀ।
 ੫੧ **ਦਸਤ ਆਸ਼ਿਆ** : ਚੱਕੀ ਦੀ ਹੱਥੀ।
 ੫੨ **ਦਸਤ ਆਸ਼ਨਾ** : ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ।
 ੫੩ **ਦਸਤ ਆਮੋਜ਼** : ਹਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪੰਛੀ ਜੋ ਉਡ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਹੱਥ 'ਤੇ ਆ ਬੈਠੇ।
 ੫੪ **ਦਸਤ ਆਵਰ** : ਦਸਤ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਦਵਾ, ਜੁਲਾਬ ਆਦਿ।
 ੫੫ **ਦਸਤ ਆਵੇਜ਼** : ਤਮੱਸਕ, ਸਨਦ, ਅਸ਼ਟਾਮ।
 ੫੬ **ਦਸਤ ਅਬਰਨਜ਼** : ਹੱਥ ਦਾ ਕੰਡਣ, ਪੌਚੀ।
 ੫੭ **ਦਸਤਾਦਸਤ** : ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀ, ਰੋਕ, ਨਕਦੇ-ਨਕਦ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ : ਗੋਪੀਆ,
ਘੀਮਾਣੀ।

ਦਸਤ-ਅਫਰਾਜ :
ਕਾਰੀਗਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਜਿਵੇਂ
ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਤੇਜ਼ਾ ਆਦਿ।

ਦਸਤ-ਅਫਸਾਰ : ਹੱਥ
ਨਾਲ ਨਚੋੜੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਰਮ ਚੀਜ਼।

ਸਤ ਅਫਸ਼ਾਨ :
ਨੱਚਣਾ, ਨਿਰਤ ਕਰਨਾ; ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਨਚਾਰ;
ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹੱਥ ਨਾਲ ਛਿੜਕੀ ਜਾਵੇ।

ਦਸਤ-ਅਫਗਨ : ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਸੇਵਕ, ਆਤਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ।

ਦੇ-ਦਸਤ ਸਤ ਅਮਤਾਨ
ਇਮਤਿਹਾਨ : ਹੱਥ ਅਜਮਾਉਣਾ।

ਦਸਤ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਦਖਲ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ; ਤੈਰਾਕ; ਗੰਢ ਕੱਟਣ
ਵਾਲਾ, ਜੇਬ ਕੁਤਰਾ; ਲੁੱਟ ਖਸ਼ੋਟ; ਮਸਨਦ
ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼, ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼;
ਕਟੈਹਰਾ, ਜੰਗਲਾ।

ਦਸਤ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ :
ਦਖਲ, ਵਿਰੋਧ।

ਦਸਤ-ਬਾ-ਦਸਤ : ਦਸਤ-ਬਾ-ਦਸਤ
ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੱਥ, ਹੱਥ ਬੈਠੇ ਹੱਥ, ਬੈਠੇ ਹੱਥ
ਛੇਤੀ; ਛੇਤੀ।

ਦਸਤਬਾਜ਼ : ਫੁਰਤੀਲਾ,
ਮੇਹਨਤੀ, ਚਲਾਕ।

ਸਤਿਬਾਜੀ : ਹੱਥ
ਅਜਮਾਈ; ਮਸ਼ੂਕ ਨਾਲ ਚੋਲ; ਦਿਲ
ਪਰਚਾਉਣਾ; ਖੁਸ਼ੀ।

ਦਸਤਬਾਫ਼ : ਸੈਖਾ, ਅਸਾਨ।

ਸਤਿਬਾਲ ਦਸਤ ਬਾਲਾ : ਗਾਲਬ,
ਵਿਸ਼ੇਤਾ।

ਦਸਤਾਨਾ : ਦਸਤਾਨਾ।

ਦਸਤ-ਬ-ਦਸਤ : ਦਸਤ-ਬ-ਦਸਤ
ਹੱਥੇ-ਹੱਥ, ਝੱਟ-ਪੱਟ।

ਸਤਿ ਜਗਤ ਬੁਰਦ : ਮਾਲ ਦੌਲਤ,
ਧਨ-ਮਾਲ, ਬਾਜ਼ੀ ਜਿਤਣਾ; ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ
ਕਰਨਾ, ਗਲਬਾ, ਵਿਜੇ, ਫਤੇਹ, ਦਲੇਰੀ,

ਸ਼ਕਤੀ, ਖੁਰਦਬੁਰਦ, ਲੁੱਟਮਾਰ, ਧੱਕੇ ਨਾਲ
ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ, ਗ਼ਾਬਨ।

ਹੱਥ ਦਸਤਬਰਦਾਰ : ਹੱਥ
ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ; ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ; ਤਿਆਗ ਕਰ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਦਸਤ-ਬਰ-ਦਿਲ :
ਬੇਚੈਨ, ਬੇਕਰਾਰ।

ਦਸਤ ਬਰ ਦਹਾਨ : ਦਸਤ ਬਰ ਦਹਾਨ :
ਕੁਝ ਖਾਣਾ, ਅਛਸੇਸ, ਪਸ਼ੇਮਾਨੀ।

ਦਸਤ ਬਰ ਸਰ : ਹੈਰਾਨੀ,
ਅਫਸੋਸ; ਨਿਮਾਣਾ।

ਹੱਥ : ਦਸਤ ਬਰੰਜਨ ਦਾ ਕੰਡਾ।

ਬਰਹਮ, ਦਸਤ-ਬਸਤਾ : ਦਸਤ-ਬਸਤਾ
 ਹੱਥ-ਬੱਧੀ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ, ਕੰਜੂਸ;
 ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਚੰਗਾ ਕਾਰਜ।

ਦਸਤ-ਬ-ਸਰ : ਸਲਾਮ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਹੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਅਫਸੋਸ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਭੁਕਾਰਾ : ਦਸਤ ਨਸਤ ਬੱਚੇ
ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਗੰਢ।

ਪਸਤ ਬੰਦ ਦਸਤਬੰਦ : ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਂ ਦਾ ਲੱਛਾ ਜੋ ਇਸਤਰੀਆਂ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੜਾਊ ਪੈਂਚੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਇਕੱਠੇ ਨੱਚਦੇ ਹਨ।

ਦਸਤਬੰਦੀ : ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ
ਪੈਖੜ ਪਾਉਣਾ।

ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ : ਦਸਤ-ਬੋਸ
ਵਾਲਾ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ : ਹੱਥ ਚੁੰਮਣਾ।

ਦਸਤਬੋਝਾ: ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਤਰਬਜ਼।

ਸਤਪਾਕ : ਤੈਲੀਆ; ਖਾਲੀ
ਹੱਥ; ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਦੀਨਦਾਰ।

ਦਸਤਖਤ : ਆਪਣੇ ਹੱਥ

ਦਾ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ।
ਨਸਤ ਪਰੋਰ ਦਸਤ-ਪਰਵਰ : ਆਪਣੇ
 ਹੱਥ ਦਾ ਪਾਲਿਆ ਹੋਇਆ।
ਨਸਤ ਪਰੋਰ ਦਸਤ-ਪਰਵਰਦਾ :
 ਲਾਡਾਂ ਨਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ।
ਨਸਤ ਪਨਾਹ ਦਸਤਪਨਾਹ : ਚਿਮਟਾ।
ਨਸਤ ਪੋਚ ਦਸਤਪੋਚ : ਸਾਧਨ,
 ਦਸਤਾਵੇਜ਼।
ਨਸਤ ਪੈਰਹਨ ਦਸਤ-ਪੈਰਹਨ :
 ਆਸਤੀਨ।
ਨਸਤ ਪੇਸ਼ ਦਸਤਪੇਸ਼ : ਮੰਗਤਾ,
 ਭਿਖਾਰੀ।
ਨਸਤ ਪੈਮਾਨ ਦਸਤ ਪੈਮਾਨ : ਵਰੀ,
 ਮੁੰਡੇ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੋਹਟੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਜਾਣ
 ਵਾਲਾ ਸਮਾਨ।
ਨਸਤ ਤੰਗ ਦਸਤ-ਤੰਗ : ਗਰੀਬ।
ਨਸਤ ਤਿਹੀ ਦਸਤ-ਤਿਹੀ : ਖਾਲੀ ਹੱਥ।
ਨਸਤ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤ-ਚਾਲਾਕ : ਚੋਰ।
ਨਸਤ ਚਰਬ ਦਸਤਚਰਬ,
ਨਸਤ ਚਰਬੀ ਦਸਤਚਰਬੀ :
 ਸਹਾਇਤਾ, ਮਦਦ।
ਨਸਤ ਚਕ ਦਸਤਚਕ : ਗਲਬਾ, ਜਿਤ,
 ਦਲੇਰੀ, ਚਲਾਕੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ, ਮੁਟਾਪਾ।
ਨਸਤ ਚਨਾਰ ਦਸਤ-ਏ-ਚਨਾਰ :
 ਚਨਾਰ ਦਾ ਪੰਜਾ, ਚਨਾਰ ਦਾ ਪੱਤਾ।
ਨਸਤ ਚੋਬ ਦਸਤ-ਚੋਬ : ਲਾਠੀ, ਸੋਟੀ।
ਨਸਤ ਚੀਰ ਦਸਤਚੀਰ : ਜਿਸ ਦਾ ਹੱਥ
 ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ।
ਨਸਤ ਚੀਨ ਦਸਤਚੀਨ : ਖਲਾਸਾ,
 ਚੰਗਾ, ਅੱਛਾ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।
ਨਸਤ ਖਰ ਦਸਤਖਰ : ਖੇਤਾ, ਇਕ ਗਾਲ੍ਹ।
ਨਸਤ ਖਤ ਦਸਤਖਤ : ਆਪਣੀ ਸਹੀ
 ਪਾਉਣੀ ਨਾਮ ਲਿੱਖ ਕੇ ਜਾਂ ਅੰਗੂਠਾ ਲਾ ਕੇ।
ਨਸਤ ਖ਼ਾਨ ਦਸਤ-ਖ਼ਾਨ : ਦੇਖੇ
 ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ।
ਨਸਤ ਖ਼ਾਨ ਖ਼ਾਨ ਦਸਤ-ਖ਼ਾਨ :

ਏ-ਖ਼ੁਦ ਦਹਾਨ-ਏ-ਖ਼ੁਦ : ਆਪਣਾ ਹੱਥ
 ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ, ਭਾਵ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਓ, ਖੁਦ
 ਮੁਖਤਾਰੀ, ਸਵਾਧੀਨਤਾ।
ਨਸਤ ਖ਼ੋਰਦਾ ਦਸਤਖ਼ੋਰਦਾ : ਖ਼ਰਾਬ ਤੇ
 ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
ਨਸਤ ਖ਼ੁਸ਼ ਦਸਤਖ਼ੁਸ਼ : ਕੁਦਰਤ,
 ਹੁਮਾਲ, ਅਭਿਆਸ, ਮਹਾਰਤ; ਤੁੱਛ,
 ਪਰਾਜਤ, ਮਸਖ਼ਰਾ; ਕਮਜ਼ੋਰ, ਲਚਾਰ;
 ਵਰਤੋਂ; ਪਰਜਾ।
ਨਸਤ ਖ਼ੂਨ ਦਸਤਖ਼ੂਨ : ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਰ ਕੇ
 ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਾਉਣਾ;
 ਰਾਜ-ਗੱਦੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਕਤਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਨਸਤ ਖ਼ਰਾਬ ਦਸਤ-ਖ਼ਰਾਬ : ਨਿਡਰ,
 ਚਲਾਕ, ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰੋਹਮ, ਲੜਾਕਾ, ਚੋਰ,
 ਵਧੀਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ
 ਵਾਲਾ।
ਨਸਤ ਖ਼ਰਾਬੀ ਦਸਤ-ਖ਼ਰਾਬੀ : ਹੱਥ
 ਚਲਾਕੀ, ਵਧੀਕੀ, ਬਚਨ ਤੋੜਨਾ, ਮਾਰ ਕੁੱਟ,
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ, ਚੁਲਮ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ,
 ਨਿੰਡਰਤਾ।
ਨਸਤ ਖ਼ਿਹੀ ਦਸਤ-ਖ਼ਿਹੀ : ਸਹਾਇਤਾ,
 ਪਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣਾ।
ਨਸਤ ਖ਼ਰਾਬ ਦਸਤ-ਏ-ਰਾਸਤ :
 ਸੱਜਾ ਹੱਥ, ਸਹਾਇਕ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ,
 ਪਰਧਾਨ/ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ।
ਨਸਤ ਰਸ ਦਸਤਰਸ : ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ
 ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ,
 ਸਹਾਇਤਾ, ਪੌਂਹਚ, ਯੋਗਤਾ।
ਨਸਤ ਰਸੀ ਦਸਤਰਸੀ : ਯੋਗਤਾ।
ਨਸਤ ਰੰਜ ਦਸਤ ਰੰਜ : ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਹੱਥ
 ਦੀ ਮੋਹਨਤ, ਕਸਬ, ਪੇਸ਼ਾ; ਕਮਾਈ।
ਨਸਤ ਰਨ/ਬਨਾਨ ਦਸਤ-ਰਨ/ਬਨਾਨ :
 ਨੱਚਣ ਵਾਲੀ, ਨਾਚੀ, ਪਸ਼ੇਮਾਨ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ,
 ਗਵੱਈਆ, ਮਾਂਘਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।
ਨਸਤ ਰੋਰ ਦਸਤਰੋਰ : ਗਲਬਾ।
ਨਸਤ ਸਾਜ ਦਸਤਸਾਜ : ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ
 ਬਣੀ ਹੋਈ ਸ਼ੈ।

ਨਸਤ ਸ਼ਫਾ ਦਸਤ-ਏ-ਸ਼ਿਫਾ : ਸੇਹਤ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਹੱਥ, ਚੰਗਾ ਹਕੀਮ।

ਨਸਤ ਸ਼ਕਸ਼ਤਾ ਦਸਤ-ਏ-ਸ਼ਿਕਸਤਾਹ : ਨਿਕੀਆ, ਮੱਖਣੂ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੇਹੁਨਰ।

ਨਸਤ ਗ਼ੀਬ ਦਸਤ-ਏ-ਗ਼ੀਬ : ਸਾਦਾਤ ਦੇ ਇਕ ਟੋਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਸਬਜ਼ਵਾਰ ਵਿਚ ਰੈਂਹਦਾ ਸੀ, ਅਜੇਹੇ ਨਾਮ ਪੈਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਏਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਬੀਸਾਵਲੀਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਪੁਛਿਆ ਸੀ, ਗ਼ੀਬ ਤੋਂ ਇਕ ਹੱਥ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿਜਰਾ ਨਸਬ ਦੱਸ ਦਿਤਾ; ਰੱਬੀ ਮਦਦ, ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਸਹਾਇਤਾ।

ਨਸਤ ਫ਼ਾਲ ਦਸਤ-ਫ਼ਾਲ : ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਪੈਹਲੀ ਵੱਟਕ, ਬੋਹਣੀ।

ਨਸਤ ਫ਼ਰੋਸ਼ ਦਸਤ-ਫ਼ਰੋਸ਼ : ਫੇਰੀ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਸਤ ਫ਼ਰੋਸ਼ੀ ਦਸਤ-ਫ਼ਰੋਸ਼ੀ : ਗਲੀਆਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰ ਕੇ ਮਾਲ ਵੇਚਣਾ, ਫੇਰੀ।

ਨਸਤ ਕਲਮ ਦਸਤ-ਕਲਮ : ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਲਿਖਾਰੀ।

ਨਸਤ ਕਾਰ ਦਸਤ-ਕਾਰ : ਕਾਰੀਗਰ, ਕਸਬੀ, ਹੱਥ ਦਾ ਸਾਫ਼, ਉਸਤਾਦ; ਹੱਥ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਹੱਥ ਦਾ ਕੰਮ।

ਨਸਤ ਕਾਰੀ ਦਸਤ-ਕਾਰੀ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸੋਹਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਹੁਨਰ, ਕਾਰੀਗਰੀ, ਹੱਥ ਦਾ ਕੰਮ।

ਨਸਤ ਕਾਲਾ ਦਸਤ-ਕਾਲਾ : ਦਾਤਰੀ।

ਨਸਤ ਕਜ਼ ਦਸਤ-ਕਜ਼ : ਚੋਰ।

ਨਸਤ ਕਸ਼ ਦਸਤ-ਕਸ਼ : ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਡੰਡਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਹਾਇਕ; ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ, ਤਿਆਗੀ, ਹੱਥ ਖਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਮੰਗਤਾ, ਭਿਖਾਰੀ, ਸਵਾਲੀ, ਕੈਦੀ, ਹੱਥ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਮੇਹਨਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ; ਸੁਗਾਤ, ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਕਮਾਨ ਆਦਿ, ਦਸਤਾਨਾ।

ਨਸਤ ਕਸ਼ੀ ਦਸਤ-ਕਸ਼ੀ : ਤਿਆਗ, ਭਿੱਖ ਮੰਗਣਾ।

ਨਸਤ ਕਲੀਮ ਦਸਤ-ਏ-ਕਲੀਮ : ਸੂਰਜ।

ਨਸਤ ਗਾਹ ਦਸਤ-ਗਾਹ : ਕੁਦਰਤ, ਸਮਾਨ, ਮਾਲ, ਸਰਮਾਇਆ, ਕਾਬੂ, ਤਸੱਲੀ, ਇਲਮ, ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਮਸਖਰਾ, ਦਸਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ, ਕਲ, ਮਸ਼ੀਨ, ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਖੱਡੀ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਕੰਮ-ਕਾਜ।

ਨਸਤ ਗਰਦਾਨ ਦਸਤ-ਗਰਦਾਨ : ਮੰਗ ਕੇ ਲਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਉਧਾਰ।

ਨਸਤ ਗ਼ਜ਼ਾਰ ਦਸਤ-ਗ਼ਜ਼ਾਰ : ਸਹਾਇਕ, ਹਮਾਇਤੀ; ਤੋਹਫ਼ਾ, ਸੁਗਾਤ, ਯਾਦਗਾਰ।

ਨਸਤ ਗ਼ੀਰ ਦਸਤ-ਗ਼ੀਰ : ਹੱਥ ਫੜਨ ਵਾਲਾ, ਸਹਾਇਕ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਰਾਂ ਮੁਹੀ-ਉਦ-ਦੀਨ ਗੀਲਾਨੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਬਗ਼ਦਾਦ ਵਿਖੇ ਹੈ।

ਨਸਤ ਗ਼ੀਰੀ ਦਸਤ-ਗ਼ੀਰੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਪਨਾਹ।

ਨਸਤ ਮਾਲ ਦਸਤ-ਮਾਲ : ਰੁਮਾਲ, ਸਾਫ਼ੀ, ਕੈਦੀ, ਮੰਦਹਾਲ।

ਨਸਤ ਮਾਯਾ ਦਸਤ-ਮਾਯਾ : ਪੂੰਜੀ, ਸਾਧਨ।

ਨਸਤ ਮਰਦ ਦਸਤ-ਮਰਦ : ਸਹਾਇਕ, ਯਾਰ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਸਤ ਮਰਦੀ ਦਸਤ-ਮਰਦੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਸਿਫਾਰਸ਼।

ਨਸਤ ਮੁਬਦ ਦਸਤ-ਮੁਬਦ : ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਉਜਰਤ; ਨੇਕੀ ਜਾਂ ਬਦੀ ਦਾ ਬਦਲਾ।

ਨਸਤ ਮੁਸਾ ਦਸਤ-ਏ-ਮੁਸਾ : ਸੂਰਜ।

ਨਸਤ ਨਿਗਰ ਦਸਤ-ਨਿਗਰ : ਮੁਥਾਜ, ਲੋੜਵੰਦ।

ਨਸਤ ਨਵਿਸ਼ਤ ਦਸਤ-ਨਵਿਸ਼ਤ : ਦਸਤਖ਼ਤ, ਸਹੀ।

ਨਸਤ ਨਮਾਜ਼ ਦਸਤ-ਨਮਾਜ਼ : ਨਮਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਹੱਥ ਪੈਰ ਧੋਣਾ।

ਨਸਤ ਓਪਾ ਦਸਤ-ਓ-ਪਾ : ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ, ਖੋਜ ਭਾਲ, ਭੱਜ ਦੌੜ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਉ-ਪਾ-

ਬਦਨ : ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਨਾ, ਜਤਨ ਕਰਨਾ, ਤਰਨਾ, ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਤਤਫਣਾ, ਹੱਥ ਪੈਰ ਟੁੱਟਣੇ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਉ-ਦਿਲ : ਹੌਸਲਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਹੱਥ ਤੇ ਦਿਲ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਉ-ਦਹਾਨ : ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਉ-ਗਰੀਬਾਨ : ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ; ਹੱਥ ਪਾਈ, ਲੜਾਈ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਾਬ : ਮਿਲਣਾ, ਪਰਾਪਤ ਹੋਣਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਾਰ : ਸ਼ਗਿਰਦ, ਸਹਾਇਕ; ਜ਼ਬਰਦਸਤ, ਭਾਰੂ; ਹਥਿਆਰ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਾਰਾ : ਕੰਢਣਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਾਰੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਵਸੀਲਾ, ਸਾਧਨ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਵੇਖੋ ਦਸਤ-ਯਤ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਪਗੜੀ, ਪੱਗ, ਰੁਮਾਲ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਮਿਨ-ਤਨ

ਬਰ ਬਮੀਨ ਬਦਨ : ਪੱਗ ਧਰਤ 'ਤੇ ਮਾਰਨਾ, ਪੁਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਨਿਆਂ ਚਾਹੁਣਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਏ-ਬਜ਼ੁਰਗ : ਬੇਗ਼ੈਰਤ, ਭੜ੍ਹਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਬੰਦ : ਪਗੜੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਡਿਗਰੀ ਪਰਾਪਤ ਵਿਦਵਾਨ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਬੰਦਾ : ਸਾਦਾਤ (ਸੱਯਦ), ਸ਼ੈਖ, ਆਲਮ, ਗਿਆਨੀ; ਮੁਫਤੀ, ਵਜ਼ੀਰ, ਅਮੀਰ, ਮੁਨਸ਼ੀ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਚਾ : ਤੌਲੀਆ, ਛੋਟੀ ਪੱਗ, ਪਟਕਾ, ਰੁਮਾਲ, ਕਮਰਬੰਦ, ਫਰੋਰਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਗਲੋਕਰਨ

ਗਲੂ ਕਰਦਨ : ਗਲ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ਾ ਪਾਉਣਾ, ਬੇਇਜ਼ਤ ਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਸੀਮਾਬੀ

ਸੀਮਾਬੀ : ਚਿੱਟੀ ਸਫ਼ੈਦ ਪਗੜੀ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਫਜ਼ੀਲਤ

ਫਜ਼ੀਲਤ : ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਪਗੜੀ, ਉਹ ਪੱਗ ਜੋਹੜੀ ਪੂਰੀ ਵਿੱਦਿਆ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਬਾਲਣ ਦਾ ਗੱਠਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਕੈਦੀ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : (ਦਸਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹੱਥ; ਛਲ, ਕਪਟ; ਕਹਾਣੀ, ਕਥਾ, ਗੀਤ, ਨਗਮਾ, ਬਕਵਾਸ, ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਗੀਤ : ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਗੀ, ਗਵੱਈਆ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਖ਼ਾਨ : ਉਹ ਚਾਦਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੋਜਨ ਰਖਦੇ ਹਨ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਹੱਥ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਨਾ, ਤਾੜੀ ਵਜਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਨਾ ਕਿ ਅਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ; ਤਾੜੀ, ਹਾਕਮ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਾਗਜ਼।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਗਵੱਈਆ : ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ, ਤਾੜੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਪਸ਼ੇਮਾਨ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਕਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨ, ਤਰਜ਼, ਢੰਗ, ਵਿਧੀ, ਨਿਯਮ; ਮੁਨਸ਼ੀ, ਵਜ਼ੀਰ, ਅਮੀਰ, ਗੱਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ; ਰਸਮ-ਰਿਵਾਜ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ-ਉਲ-

ਅਮਲ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ, ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਅਸੂਲ, ਕਾਇਦਾ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਵਿਧਾਨ, ਗਸ਼ਤੀ ਪਤਰ, ਕਾਰਨਾਮਾ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਆਗਿਆ; ਦਲਾਲੀ; ਵਜ਼ਾਰਤ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ।

ਨਸਤੋਪਾਤ੍ਰ ਦਸਤ-ਯਤ : ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਛੂਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਮੁੱਠਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਸਹਾਇਕ, ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਚੜ੍ਹੀ ਤਖ਼ਤੇ, ਚੜ੍ਹੀ ਤੀਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਠਾ, ਗੁਲਦਸਤਾ, ਗੁਸਤਾਖ਼, ਮਸਖਰਾ,

ਰਸਾਲਾ, ਫੌਜ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ।

ਦਸਤਾਦਾਰ : ਸੈਨਾਪਤੀ, ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

ਦਸਤੀ : ਹੱਥ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਭਾਂਡਾ, ਸਹਾਇਤਾ, ਸਾਧਨ, ਵਸੀਲਾ, ਹੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹੱਥ 'ਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਬਿਨਾ ਵਿਆਜ ਤੇ ਬਿਨਾ ਲਿਖਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼, ਹੱਥ-ਉਧਾਰ।

ਦਸਤਯਾਨਾ : ਦਸਤਾਨਾ, ਕੰਛਣ, ਚਾਬਕ, ਕੋਰੜਾ।

ਦਸਤੀਨਾ : ਕੰਛਣ; ਛੁਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਮੁੱਠਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਲੇਖਕ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਆਪਣਾ ਨਾਮ; ਹਵਾਲਾ, ਤਰੀਕ ਆਦਿ।

ਦਸਰ : ਨੇੜੇ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਣਾ।

ਦੁਸਰ : ਦੁਸਾਰ (ਦੁਸਾਰ ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ) ਮੇਖਾਂ, ਕਿੱਲ।

ਦਸਕਰਾ : ਬਸਤੀ, ਪਿੰਡ, ਕਸਬਾ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ, ਗਿਰਜਾ; ਈਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਰਾਬ-ਖਾਨਾ; ਪੱਧਰੀ ਧਰਤੀ, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਕੋਟ।

ਦੁਸ਼, ਦੁਸ਼ਤ, ਦੁਸਤ : ਭੈੜਾ, ਭੈੜੀ, ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ; ਮੰਦਾ, ਬੁਰਾ।

ਦੁਸ਼ਤਯਾਦ : ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਬੁਰਾ ਕੈਹਣਾ, ਨਿੰਦਾ, ਚੁਗਲੀ।

ਦਸ਼ਤ : ਜੰਗਲ, ਪਾਣੀ ਰੈਹਤ ਮੈਦਾਨ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਬਸਾਤ, ਸੁੱਕੀ ਕਸਤੂਰੀ, ਪੈਹਲੀ ਵੱਟਕ; ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਦਸ਼ਤਅਫਰੋਜ਼ : ਇਕ ਸੈਰ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਸੈਰਗਾਹ।

ਦਸ਼ਤਬਾਨ : ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀ, ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਦਸ਼ਤ-ਏ-ਕਿਪਚਾਕ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਪਚਾਕ ਕੈਹਦੇ

ਹਨ (ਕਿਪਚਾਕ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਜ਼ਾਲਮ, ਨਿੱਡਰ)।

ਦਸ਼ਤ-ਏ-ਕਰਬਲਾ : ਕਰਬਲਾ ਦਾ ਓਹ ਮਾਰੂਥਲ ਜਿਥੇ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ।

ਦਸ਼ਤ-ਏ-ਨਮਕਬਾਰ : ਕਾਸ਼ਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾਮ।

ਦਸ਼ਤ-ਨਵਰਦ, **ਦਸ਼ਤ-ਪੈਮਾ**, **ਦਸ਼ਤ-ਗਰਦ** : ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੀਵਾਨਾ।

ਦਸ਼ਤਨਵਰਦੀ, **ਦਸ਼ਤ-ਪੈਮਾਈ**, **ਦਸ਼ਤ-ਗਰਦੀ** : ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਪਾਗਲਪਣ, ਝੱਲ।

ਦਸ਼ਤ-ਨਿਜ਼ੇ-ਦਾਰਾਨ : ਨੇਬਾ-ਦਾਰਾਨ : ਯਮਨ ਦੇ ਬਹਾਦਰਾਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਰੈਹਦੇ ਹਨ।

ਦਸ਼ਤੀਬਾਨ : ਆਮ ਬਹਾਦਰਾਂ ਦਾ ਜੰਗਲ, ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਮਚਾਣ ਪੁਰ ਬੈਠਾ ਰਾਖਾ, ਪਾਹਰੂ।

ਦੁਸ਼ਖ਼ਾਰ : (ਦੁਸ਼ਵਾਰ ਸ਼ੁਆਰ) ਔਖਾ, ਕਠਨ।

ਦੁਸ਼ਖ਼ਾਰ ਪਸੰਦ : ਕਠਨਾਈਆਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਦੁਸ਼ਖ਼ਾਰੀ : ਔਖ, ਮੁਸ਼ਕਲ, ਤਕਲੀਫ਼, ਖ਼ਤਰਾ।

ਦੁਸ਼ਖ਼ੀਯਮ : ਭੈੜੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਗਾਲ੍ਹ, ਫਿਟਕਾਰ।

ਦਸ਼ਕ/ਦਿਸ਼ਕ/ਦੁਸ਼ਕ : ਵੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਧਾਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਸਿਉਂਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਸੁਈ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਰੇਸ਼ਮੀ ਧਾਗਾ।

ਦੁਸ਼ਕੀ : ਕੱਚੇ ਸੂਤਰ ਦੀ ਅੱਟੀ।

ਦਿਸ਼ਮ : ਮੇਚੀਆਂ ਦਾ ਚਮੜੇ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਕਰਕੇ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਆਰ।

ਦੁਸ਼ਮਨ : ਬੁਰਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ,

ਵੈਰੀ।
ਦਸ਼ਮਨ-ਏ-ਜਾਨੀ : ਦਸ਼ਮਨ ਜਾਨੀ
 ਵੈਰੀ ਜੇਹੜਾ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਵੇ।
ਦਸ਼ਮਨ ਚੇ ਕੁੰਦ ਚੋਮਹਰਬਾਨ
ਦਸ਼ਮਨ ਬਿਹ ਕੁਨਦ ਚੂ
ਮਿਹਰਬਾਨ ਬਾਸਦ ਦੇਸਤ : ਯਾਰ ਹੋਵੇ
 ਮੇਹਰਬਾਨ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਵੈਰੀ।
ਦਸ਼ਮਨ-ਏ-ਕਵੀ : ਦਸ਼ਮਨ-ਕਵੀ
 ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੈਰੀ।
ਦਸ਼ਮਨ-ਕਾਮ : ਦਸ਼ਮਨ-ਕਾਮ
 ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਲੀਲ ਤੇ ਖੁਰ ਹੋਣਾ,
 ਮੁਸੀਬਤ, ਬਿਪਤ।
ਦਸ਼ਮਨਕਾਹ : ਦਸ਼ਮਨ-ਕਾਹ
 ਅਭਾਗਾ, ਜੋ
 ਆਦਮੀ ਚੰਗਾ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਵੈਰੀ ਉਸ
 ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸੜਦਾ ਹੋਵੇ।
ਦਸ਼ਮਨ-ਕੋਬ,
ਦਸ਼ਮਨ-ਗੁਦਾਬ : ਦਸ਼ਮਨ-ਕੋਬ
 ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਦਸ਼ਮਾਨਗੀ,
ਦਸ਼ਮਨੀ : ਦਸ਼ਮਾਨਗੀ, ਦਸ਼ਮਨੀ
 ਘਿਰਨਾ, ਨਫਰਤ।
ਦਸ਼ਮੀਰ : ਦਸ਼ਮੀਰ
 ਉਲਟ, ਅੰਸ, ਤੰਤ।
ਦਸ਼ਨਾਮ : ਦਸ਼ਨਾਮ
 ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ,
 ਬੁਰਾ-ਭਲਾ।
ਦਸ਼ਨਾਮਗੀਰ : ਦਸ਼ਨਾਮਗੀਰ
 ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਖਾ ਕੇ
 ਵੀ ਚੁੱਪ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
ਦਸ਼ਨਗੀ : ਦਸ਼ਨਗੀ
 ਸਮਾਂ, ਸੰਸਾਰ।
ਦਸ਼ਨਾ : ਦਸ਼ਨਾ
 ਕਟਾਰ, ਖੰਜਰ।
ਦਸ਼ਨਾ-ਏ-ਸੁਬਹ : ਦਸ਼ਨਾ-ਏ-ਸੁਬਹ
 ਸਵੇਰ ਦੀ ਲੇ, ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ।
ਦਸ਼ਵਾਰ : ਦਸ਼ਵਾਰ
 ਕਠਨ, ਔਖਾ, ਭਾਰਾ,
 ਸਖਤ।
ਦਸ਼ਵਾਰ-ਪਸੰਦ : ਦਸ਼ਵਾਰ-ਪਸੰਦ
 ਉਹ
 ਆਦਮੀ ਜੇਹੜਾ ਕਠਨਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰੇ।
ਦਸ਼ਵਾਰ-ਖੂ : ਦਸ਼ਵਾਰ-ਖੂ
 ਮੰਦ-ਸੁਭਾ।
ਦਸ਼ਵਾਰ ਗੁਬਾਰ : ਦਸ਼ਵਾਰ ਗੁਬਾਰ
 ਜਿੱਥੇ
 ਲੰਘਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇ।

ਦਸ਼ਵਾਰਗਰ : ਦਸ਼ਵਾਰਗਰ
 ਪਹਾੜੀ
 ਇਲਾਕਾ।
ਦਸ਼ਵਾਰੀ : ਦਸ਼ਵਾਰੀ
 ਔਖ, ਸਖਤੀ।
ਦਸ਼ੀਸ਼ਕ,
ਦਸ਼ੀਸ਼ਗਾਹ : ਦਸ਼ੀਸ਼ਕ
 ਰਾਤ।
ਦੁਆ : ਦੁਆ
 ਰੱਬ ਤੋਂ ਮੰਗਣਾ, ਬੁਲਾਉਣਾ,
 ਪੁਕਾਰਨਾ, ਇੱਛਾ ਹੋਣਾ, ਮੰਗਣਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ,
 ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆ : ਦੁਆ
 ਕਰਦਨ,
ਦੁਆ ਗੁਫਤਨ : ਦੁਆ
 ਕਰਨਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ; ਵਿਦਾ ਕਰਨਾ,
 ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ।
ਦੁਆ ਗਰ,
ਦੁਆ ਗੋ : ਦੁਆ ਗਰ, ਦੁਆ ਗੋ
 ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥਕ।
ਦੁਆ-ਏ-ਬਾਰਾ : ਦੁਆ-ਏ-ਬਾਰਾ
 ਮੀਂਹ
 ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆ-ਏ-ਤਰੱਕੀ : ਦੁਆ-ਏ-ਤਰੱਕੀ
 ਕਿਸੇ
 ਦੇ ਉਜਲ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆ-ਏ-ਜੋਸ਼ਨ : ਦੁਆ-ਏ-ਜੋਸ਼ਨ
 ਲੜਾਈ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ
 ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆ-ਏ-ਖੈਰ : ਦੁਆ-ਏ-ਖੈਰ
 ਨੇਕ ਦੁਆ,
 ਚੰਗੀ ਦੁਆ; ਨਿਕਾਹ; ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਦੁਆ।
ਦੁਆ-ਏ-ਦੌਲਤ : ਦੁਆ-ਏ-ਦੌਲਤ
 ਮਾਲ-ਧਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆ-ਏ-ਆਫੀਯਤ : ਦੁਆ-ਏ-ਆਫੀਯਤ
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਹਤ, ਸੁੱਖ, ਖੈਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ
 ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆ-ਏ-ਕਦਰ : ਦੁਆ-ਏ-ਕਦਰ
 ਮੀਂਹ
 ਲਈ ਅਰਦਾਸ।
ਦੁਆਵਾਤ : ਦੁਆਵਾਤ
 (ਦੁਆਵਾਤ ਦੁਆਵਾਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੁਆਵਾਤ; ਨਿਮੰਤਰਨ।
ਦੁਆਵਾਤ : ਦੁਆਵਾਤ
 ਬੁਲਾਉਣਾ, ਸੱਦਣਾ,
 ਨਿਮੰਤਰਨ; ਦੁਆ, ਅਰਦਾਸ, ਬੇਨਤੀ, ਅਰਜ਼;
 ਜਸ਼ਨ, ਭੋਜਨ; ਇਸਮਾਈਲੀਆ ਫਿਰਕਾ।
ਦੁਆਵਾਤ-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼ : ਦੁਆਵਾਤ-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼
 ਬੇਤੱਕਲਫੀ ਦੀ ਦਾਵਾਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਚੇਚ ਨਾ

ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਬਣਿਆ ਪੱਕਿਆ ਹੋਵੇ ਉਹ ਹੀ
ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਦਾਵਤ।

ਦੁਆਰਾ : ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ,
ਅਰਦਾਸ; ਇੱਛਾ, ਮੰਗ, ਕਨੂੰਨੀ ਚਾਰਜੇਈ;
ਦੋਸ਼।

ਦੁਆਰਾ ਦੁਆਰਾ : ਦਾਵਾ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਮੁੱਦਈ, ਕਿਸੇ ਕਲਾ ਜਾਂ ਕਮਾਲ ਦਾ
ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਦੁਆਰਾ ਕੁਤਲਾ : ਦੁਆਰਾ ਕੁਤਲਾ
ਦਾਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਦੁਆਰਾ : ਧੋਖਾ, ਠੱਗੀ, ਬਹਾਨਾ, ਝੂਠਾ,
ਹਰਾਮ ਦਾ, ਖੋਟਾ (ਸਿੱਕਾ), ਘਾਸ ਫੂਸ, ਕੂੜਾ
ਕਰਕਟ।

ਦੁਆਰਾ, **ਦੁਆਰਾ**, **ਦੁਆਰਾ**
ਦੁਆਰਾ-ਪੇਸ਼ਾ : ਠੱਗ, ਫਰੇਬੀ।

ਦੁਆਰਾ : ਝੂਠ, ਠੱਗੀ, ਫਰੇਬ,
ਧੋਖਾ, ਮੱਕਾਰੀ।

ਦੁਆਰਾ : (ਦੁਆਰਾ ਦੁਆਰਾ)
ਦਾਗੀ, ਦੋਸ਼ੀ, ਕਲੰਕੀ।

ਦੁਆਰਾ : ਫਿਕਰ, ਡਰ, ਭੈ,
ਖਟਕਾ, ਚਿੰਤਾ।

ਦੁਆਰਾ : ਗੁਦਗੁਦੀ,
ਕੁਤਕੁਤੀ।

ਦੁਆਰਾ : ਫਰੇਬ, ਠੱਗੀ, ਮਕਰ, ਫਸਾਦ,
ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ; ਖੋਟ, ਮਿਲਾਵਟ, ਐਬ, ਦੋਸ਼,
ਖੋਟਾ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ, ਮੱਕਾਰ, ਠੱਗ, ਫਰੇਬੀ,
ਨਿਕੰਮਾ, ਨਾਕਸ।

ਦੁਆਰਾ-ਬਾਜ਼ : ਦੇਖੋ
ਦੁਆਰਾ।

ਦੁਆਰਾ-ਏ-ਖਾਕਦਾਨ :
ਸੰਸਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਰੀਰ।

ਦੁਆਰਾ, **ਦੁਆਰਾ**
ਦੁਆਰਾ : ਫਰੇਬੀ, ਠੱਗ।

ਦੁਆਰਾ : ਠੱਗ, ਫਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ।

ਦੁਆਰਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼, ਦਫਲੀ, ਡਫਲੀ।

ਦੁਆਰਾ, **ਦੁਆਰਾ**

ਦੁਆਰਾ : ਡਫਲੀ

ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਦੁਆਰਾ : ਭਿੱਖ ਮੰਗਣਾ।

ਦੁਆਰਾ : ਡੁਮ।

ਦੁਆਰਾ : (ਦੁਆਰਾ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ; ਹਿਸਾਬ
ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ; ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਕਾਂਡ,
ਪੁਸਤਕਾਂ, ਮੈਹਕਮੇ, ਵਿਭਾਗ।

ਦੁਆਰਾ : (ਦੁਆਰਾ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਖਜ਼ਾਨੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦੱਬੇ ਹੋਏ
ਖਜ਼ਾਨੇ।

ਦੁਆਰਾ : ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਵਰੀ,
ਰਜਿਸਟਰ, ਸੂਚੀ-ਪੱਤਰ; ਰਿਸਾਲਾ, ਪੱਤਰ,
ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਾਗਜ਼; ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਦੇ
ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਵਿਭਾਗ, ਕਚੇਰੀ।

ਦੁਆਰਾ-ਏ-ਆਮਾਲ
: ਜੀਵਨ-ਪੁਸਤਕ।

ਦੁਆਰਾ-ਬੰਦ : ਮੁਨਸ਼ੀ,
ਜਿਲਦਸਾਜ਼।

ਦੁਆਰਾ : ਛੋਟਾ ਦੁਆਰਾ।

ਦੁਆਰਾ-ਖਾਨਾ : ਉਹ
ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਗਜ਼ ਪੱਤਰ ਰੱਖੇ ਜਾਣ,
ਰੀਕਾਰਡ-ਘਰ।

ਦੁਆਰਾ : ਦੁਆਰਾ ਦੀ
ਫੀਸ।

ਦੁਆਰਾ, **ਦੁਆਰਾ**,
ਦੁਆਰਾ, **ਦੁਆਰਾ**,
ਦੁਆਰਾ : ਮੁਨਸ਼ੀ।

ਦੁਆਰਾ : ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਿਲਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ
ਗੱਤੇ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੱਠੇ।

ਦੁਆਰਾ : ਜੁਲਾਹੇ ਦਾ ਕੁੱਚ।

ਦੁਆਰਾ : ਮੋਟਾ, ਸੰਘਣਾ, ਗਾੜ੍ਹਾ,
ਵੱਡੇ ਅਕਾਰ ਦਾ।

ਦੁਆਰਾ : ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਪਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ,
ਹਟਾਉਣਾ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਦੁਆਰਾ-ਏ-ਸਰ : ਬਦੀ ਨੂੰ ਦੂਰ
ਕਰਨਾ।

ਦੁਆਰਾ : (ਦੁਆਰਾ ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ) ਕਈ ਵਾਰ, ਮੱਦਾਂ (ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ)।
دفعته : ਇਕੋ ਵਾਰ, ਝੱਟ ਹੀ,
 ਅਚਾਨਕ, ਅਚਿੰਤੇ।

دفعه : ਇਕ ਵਾਰ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਮੱਦ।

دفعه-ب-دفعه : ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ, ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਕਈ ਵਾਰ।

دفعه : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦੱਬਣਾ।

دفعه : ਜ਼ੀਨ-ਪੇਸ਼।

دفعه : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫਾਂਟਾਂਦਾਰ ਕੱਪੜਾ, ਡੋਰੀਆ।

دفعه : (ਦਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਡਫ਼ਲੀਆਂ।

دفعه/دفعه : ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਧਨ-ਮਾਲ, ਲੁਕਿਆ ਖਜ਼ਾਨਾ।

دفعه : (ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ 'ਦਕ' ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਣਾ, ਓਹ ਪਸ਼ਮੀਨਾ ਜਿਸ ਦੀ ਰੂੰ ਡਿਗ ਪਈ ਹੋਵੇ; ਫਕੀਰੀ ਲਿਬਾਸ, ਵਾਲ-ਰੈਹਤ ਸਿਰ, ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਕਿੰਤੂ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਕੀਮਤੀ ਕੱਪੜਾ।

دفعه : ਬਰੀਕ, ਥੋੜੀ ਚੀਜ਼, ਟੋਟਾ; ਤਾਪ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

دفعه : ਬਰੀਕੀ।

دفعه : ਆਟਾ ਪੀਹਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੈਖ ਅਬੁਅਲੀ ਵਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਆਟਾ ਵੇਚਦੇ ਸਨ, ਕੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਧੋਬੀ, ਸੁਖਮ ਗੱਲ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।

دفعه : (ਦਕੀਕਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਰੀਕ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਬਰੀਕੀਆਂ, ਨੁਕਤੇ।

دفعه : ਬਰੀਕ ਹੋਣਾ, ਬਰੀਕੀ।

دفعه-پسند : ਮੁਸ਼ਕਲ ਪਸੰਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਠਨ ਕੰਮ ਪਸੰਦ ਹੋਣ।

دفعه : ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੌਲਾ ਗੋਲਾ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਸੁੰਮਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

دفعه-ਉ-ਲਕ : (ਫਾਰਸੀ

ਦੱਕ-ਉ-ਲਕ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਜੰਗਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਘਾਹ ਰੁੱਖ ਆਦਿ ਨਾ ਹੋਣ, ਸੁੰਨਸਾਨ ਮੈਦਾਨ, ਗੰਜਾ ਆਦਮੀ।

دفعه : ਪਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਕ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਕਹਫ਼ ਪਾਮੀਰ ਜੰਗਲ ਦੀ ਇਕ ਖੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾ ਲੁਕੇ ਸਨ।

دفعه : ਬੜੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ।

دفعه : ਬੋਹਤ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ।

دفعه : ਬਰੀਕ, ਕੋਮਲ; ਕਠਨ।

دفعه : ਬਰੀਕ ਚੀਜ਼, ਮਮੂਲੀ ਗੱਲ, ਬਰੀਕੀ, ਨੁਕਤਾ; ਦਰਜੇ ਦਾ ਸੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਘੰਟੇ ਦਾ ਸੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਭਾਵ ਇੱਕ ਮਿੰਟ।

دفعه, **دفعه**, **دفعه** : ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ।

دفعه : ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਵੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰਦੌਸੀ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ੇਅਰ ਲਿੱਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

دک : ਰੱਬ ਦਾ ਭਾਣਾ, ਭਾਗ, ਨਸੀਬ, ਤਕਦੀਰ, ਮੰਗਤਾ, ਫਕੀਰੀ, ਪੱਕਾ, ਸਦਮਾ, ਸੱਟ, ਗੰਜਾ ਸਿਰ; ਸਬਜ਼ੀ-ਰੈਹਤ ਜੰਗਲ, ਸੁੱਕਾ ਦਰਖਤ, ਸਖਤ ਧਰਤੀ ਜੇਹੜੀ ਪੁੱਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਨੀਂਹ, ਮੂੰਹ।

دک : (ਦੁਕਾਨ/ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੁਕਾਨਾਂ, ਹੱਟੀਆਂ।

دک : ਸੌਦਾ ਵੇਚਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਹੱਟੀ, ਕਾਰਖਾਨਾ।

دک : ਘਟੀਆ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਂਹਰੇ ਭਾ ਵੇਚਣਾ।

دک : ਬਾਲਾ ਦੁਕਾਨ ਗਰਮਸਾختن, ਗਿਰਿਫਤਨ,

ਦਕਾਨ ਗਰਮ ਸਾਖਤਨ : ਰੋਣਕ ਲਾਉਣਾ।
 ਦਕਾਨਚਾ : ਛੋਟੀ ਹੱਟੀ।
 ਦਕਾਨਦਾਰ : ਦੁਕਾਨ ਵਾਲਾ।
 ਦਕਾਨਦਾਰੀ : ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਉਣਾ, ਸੌਦਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ, ਪਰਸ਼ੀਸ਼ਾ ਕਰਨਾ।
 ਦੁਕਰੀ : ਸੂਤਰ ਦੀ ਅੱਟੀ।
 ਦਕਲ : ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਬੇਡੋਲ ਤੇ ਖੋਦਾ।
 ਦੁਕਲਾਨ : ਪਸ਼ਮ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਕੱਟਣ ਦਾ ਸੰਦ।
 ਦਕਲਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੱਪੜਾ।
 ਦਕਨ : ਪਹਾੜ ਦੀ ਟੀਸੀ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ।
 ਦੱਕ-ਉ-ਦੀਮ : ਸਿਰ ਤੇ ਮੂੰਹ।
 ਦੱਕ-ਉ-ਲਕ : ਵੇਖੋ **ਦੱਕ-ਉ-ਲਕ**।
 ਦੁਗਾਨਾ : (ਦੋਗਾਨਾ **ਦੁਗਾਨਾ** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਦੋ ਰਿਕਅਤਾਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼, ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼, ਦੋਹਰੀ ਚੀਜ਼।
 ਦਿਗਰ : (ਦੀਗਰ **ਦਿਗਰ** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਦੁਜਾ, ਹੋਰ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ।
 ਦਿਗਰਬਾਰ : ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ, ਦੁਜੀ ਵਾਰ।
 ਦਿਗਰ ਰੋਬ : ਕਲ੍ਹ (ਜੋ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ)।
 ਦਿਗਰ ਗੂਨ (ਗੂਨਾ) : ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਲਟ-ਪੁਲਟ, ਉਲਟਾ।
 ਦਿਗਰ ਨਮਾਜ਼ : ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।
 ਦਗਲਾ : ਛੋਟੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਕੋਟ ਜਾਂ ਚੋਗਾ।
 ਦੁਗਮਾ : ਤਕਮਾ, ਬਟਨ ਦਾ ਚਾਕ।
 ਦਿਲ : ਖੱਬੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਉਂਗਲ ਹੇਠ ਪਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਮਾਸ ਦਾ ਲੋਬੜਾ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਮਨ, ਜ਼ਮੀਰ, ਇਰਾਦਾ, ਭਾਵ, ਵਿਚਕਾਰ, ਹੌਸਲਾ, ਹਿੰਮਤ,

ਸੂਰਮਤਾਈ, ਇੱਛਾ, ਰੁਚੀ, ਧਿਆਨ, ਗੌਹ; ਅੰਦਰਲਾ।
ਦਿਲ-ਆਰਾਯ : ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਰਾ, ਮਸ਼ੁਕ।
ਦਿਲ-ਆਰਾਮ : ਦਿਲ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੋਹਬੂਬ, ਮਸ਼ੁਕ।
ਦਿਲ-ਆਬਾਰ : ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਰੰਜ, ਗਮ।
ਦਿਲ-ਆਬਾਰੀ : ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਜ਼ੁਲਮ।
ਦਿਲ-ਆਬਰਦਾ : ਦੁਖੀ।
ਦਿਲ-ਏ-ਆਸਮਾਨ : ਅੱਧ ਅਸਮਾਨੇ; ਧਰਤੀ; ਸਤਾਰਾ।
ਦਿਲ-ਆਸ਼ੋਬ : ਮਸ਼ੁਕ, ਮੋਹਬੂਬ, ਇਕ ਉਚਾ ਲੰਮਾ ਦਰਖਤ ਜੋ ਨੈਹਰਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਗਦਾ ਹੈ।
ਦਿਲ-ਆਗਾਹ : ਚੇਤੰਨ, ਸਾਵਧਾਨ, ਜਾਗਰੂਕ, ਸਿਆਣਾ।
ਦਿਲ-ਆਵੇਜ਼ : ਸੋਹਣਾ, ਦਿਲਚਸਪ, ਦਿਲ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਦਿਲ-ਆਵੇਜ਼ੀ : ਖ਼ੁਬਸੂਰਤੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ।
ਦਿਲ ਅਜ਼ ਦਸਤ-ਏ-ਦਾਦਨ : ਮੋਹਤ ਹੋਣਾ, ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ।
ਦਿਲ ਅਜ਼ ਕਫ-ਏ-ਦਾਦਾ : ਆਸ਼ਕ, ਪਰੇਮੀ।
ਦਿਲ ਉਫਤਾਦਨ : ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ।
ਦਿਲ-ਉਫਤਾਦਾ : ਆਸ਼ਕ, ਪਰੇਮੀ।
ਦਿਲ-ਅਫਗਾਰ : ਦੁਖੀ, ਸਤਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਸ਼ਕ।
ਦਿਲਬਾਖਤਾ : ਆਸ਼ਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਲ ਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।
ਦਿਲਬਾਜ਼ੀ : ਕਾਹਲ, ਬਿਨਾ ਸੋਚੇ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈਣਾ।
ਦਿਲਬਰ : ਦਿਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ,

ਮਸ਼ੁਕ।
ਦਿਲਬਰਦਾਸਤਾ : ਦਿਲਬਰਦਾਸਤਾ : ਉਚਾਟ-ਦਿਲ, ਨਿਰਾਸ਼, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਵਾਲਾ।
ਦਿਲਬਰੀ : ਮਸ਼ੁਕਪਣ, ਦਿਲ ਦਾ ਲੱਗਣਾ।
ਦਿਲਬਸਤਗੀ : ਦਿਲ ਦਾ ਸਬੰਧ, ਦਿਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ।
ਦਿਲਬਸਤਾ : ਆਸ਼ਕ।
ਦਿਲਬੰਦ : ਦਿਲ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਬੇਟਾ, ਪੁੱਤਰ, ਪਿਆਰਾ।
ਦਿਲ-ਪਛੀਰ : ਦਿਲਕਸ਼।
ਦਿਲ-ਪਸੰਦ : ਮਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਮਨ-ਭਾਵਨਾ।
ਦਿਲ-ਪੇਸ਼ਾ : ਚੁੱਪ, ਖਮੋਸ਼।
ਦਿਲਤੰਗ : ਸ਼ੋਕਮਈ; ਨਰਾਜ਼; ਕੰਜੁਸ।
ਦਿਲਜਮਾ : ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ।
ਦਿਲਜਮਈ : ਤਸੱਲੀ, ਨਿਸ਼ਾ।
ਦਿਲ ਜੂਯ : ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਦੁੱਖ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਮਿੱਤਰ।
ਦਿਲਜੂਈ : ਤਸੱਲੀ, ਦਿਲਦਾਰੀ।
ਦਿਲਚਸਪ : ਦਿਲ ਵਿਚ ਖੁਭ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਆਕਰਸ਼ਕ।
ਦਿਲ-ਏ-ਖਾਕ : ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੁੰਨੀ; ਕਬਰ, ਬੈਲ ਜਾਂ ਮੱਛੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਧਰਤੀ ਖਲੋਤੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਵਲੀ 'ਤੇ ਨਬੀ।
ਦਿਲਖਰਾਸ਼ : ਦਿਲ ਨੂੰ ਛਿੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਦੁੱਖਦਾਈ, ਹਿਰਦਵੇਧਕ।
ਦਿਲਖਸਤਾ : ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਦੁਖੀ।
ਦਲਖੁਆਸਤਾ,
ਦਿਲਖੁਆਹ : ਮਨ-ਪਸੰਦ, ਮਨ-ਭਾਉਣਾ।

دل خوش **ਦਿਲਖੁਸ਼** : ਖੁਸ਼ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਤੋਖੀ, ਸਿਦਕੀ।
دل خوشی **ਦਿਲਖੁਸ਼ੀ** : ਪਰਸੰਨਤਾ, ਅਨੰਦ।
دل خون **ਦਿਲਖੂਨ** : ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼।
دل دانا **ਦਿਲਦਾਨ** : ਦਿਲ ਦੇ ਬੈਠਣਾ, ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ, ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾ।
دل دانا **ਦਿਲਦਾਦਾ** : ਆਸ਼ਕ, ਪਰੇਮੀ।
دل دار **ਦਿਲਦਾਰ** : ਪਿਆਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ।
دل داری **ਦਿਲਦਾਰੀ** : ਦਿਲਾਸਾ, ਤਸੱਲੀ।
دل دور **ਦਿਲਦੋਰ** : ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਿਲ ਵਿਚ ਖੁਭ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
دل دھی **ਦਿਲ ਦਿਹੀ** : ਤਸੱਲੀ, ਆਸ਼ਕ ਹੋਣਾ, ਦਿਲ ਦੇ ਬੈਠਣਾ।
دل ربا **ਦਿਲਰੁਬਾ** : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ, ਦਿਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
دل ربائی **ਦਿਲਰੁਬਾਈ** : ਮਸ਼ੂਕਪਣ, ਪਿਆਰ।
دل رفته **ਦਿਲਰਫਤਾ** : ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਨਰਮ ਦਿਲ, ਆਸ਼ਕ।
دل روز **ਦਿਲਰੋਜ਼** : ਸੁਰਜ, ਦੁਪਹਰ।
دل ریش **ਦਿਲਰੇਸ਼** : ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਆਸ਼ਕ।
دل زمين **ਦਿਲਜ਼ਮੀਨ** : ਕਬਰ, ਗੋਰ।
دل زنده **ਦਿਲਜ਼ਿੰਦਾ** : ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਜਾਗਰੂਕ, ਸਿਆਣਾ।
دل ساه **ਦਿਲਸਾਦਾ** : ਸਾਦਾ ਦਿਲ, ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਘਿਰਨਾ ਜਾਂ ਈਰਖਾ ਤੋਂ ਰੈਹਤ।
دل ساز **ਦਿਲਸਾਜ਼** : ਮਨ-ਭਾਉਣਾ।
دلستان **ਦਿਲ-ਸਿਤਾਨ** : ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ।
دل سر **ਦਿਲਸਰਦ** : ਬੁਝੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਦਖੀ, ਨਰਾਜ਼।

دلسوخته **دیل-سੋختا** : ديلسولا،
 پرهسنان ديل والا، آسک، دخی.
دلسوز **دیلسوز** : همدرد، گم ویر
 سړیک، سوبه دیک، میتړ، پیاړا؛
 درد-بریا، ديل نړی پیاړا دے
 والا.
دلسوزی **دیلسوزی** : همدردی،
 زړه.
دلسا **دیلسا** : څو، مغان، ماس،
 سږی، سیدک، څو.
دلسوده **دیلسوده** : آسک، پرهی.
دلسکسته **دیل سکست** : تړه
 هډه ديل والا، سړی، آسک.
دلسکن **دیل سکین** : ديل ټوټه
 والا، نړا ټه دخی کړن والا.
دلسکني **دیل سکین** : ديل ټوټه،
 نړا ټه دخی کړن.
دلسگفته **دیل سگفته** : ديل څو،
 څو.
دلسیری **دیل سیری** : څو هډه ديل
 والا.
دلسفروز **دیل-فروز** : ديل نړی روښن
 کړن والا، پارسن کړن والا،
 دیزه-چنک.
دلسفر وگیر **دیل-فیر** : ديل
 لږ دخی څو.
دلسفرب **دیل-فیر** : ديل نړی مډ
 لږ والا، مډ-مډ، مډ، پیاړا.
دلسفگار **دیل-فیر** : ټوټه ديل
 والا، دخی، دیزه، آسک، پرهی.
دلسکش **دیل کش** : ديل نړی څیړن
 والا، مډاؤن، آسک، مډ.
دلسکشا **دیل کشا** : ديل نړی څیړن
 والا، ديل نړی انډ دے والا، مډ،
 پیاړا.
دلسکور **دیل کور** : کله ديل والا،
 مډه دیر والا.

دلسگداز **دیل گداز** : ديل نړی نړم کړ
 دے والا، پرهههههههههههههههههه.
دلسگرا **دیل گرا** : دخی، نړا.
دلسگرانی **دیل گران** : نړا.
دلسگرفته **دیل گرافته** :
 دیزه، آسک.
دلسگرم **دیل گرم** : نړی ديل والا؛
 مډ.
دلسگرمی **دیل گرمی** : دس،
 میتړ، نړی، مډ.
دلسگیر **دیل گیر** : نړا، نړا-څو.
دلسگیری **دیل گیری** : نړا،
 گډا، نړا، دخی، مډ.
دلسمرگی **دیل مرگی** : مډ
 ديل.
دلسمره **دیل مره** : مډ-ديل؛
 مډ، مډ، څو هډه ديل والا.
دلسنشین **دیل نشین** : مډ-پس،
 دس، ديل 'چ' دس چا والا.
دلسنواز **دیل نواز** : مډ،
 میتړ، پیاړا، مډ.
دلسور **دیل ور** : دس، دس، ديل
 والا.
دلسلی **دیل لی** : ديل نړی سږی؛ مډ،
 پیاړا، دس.
دلسلاب **دیل لاب** : دس دس گډه هډه
 سږی.
دلسلا **دیل لا** : دس، دس.
دلسلاک **دیل لاک** : دس دس پښه مډ
 والا، مډ، نړا.
دلسلال **دیل لال** : دس دس دس دس دس
 "دلال" ه، دس-دس، مډ،
 دس والا، دس.
دلسلالا **دیل لالا** : دس دس دس
 دس، دس.
دلسلالت **دیل لالت** : دس دس دس،
 دس-دس، دس، نړی، نړی.

ਬੋਹ-ਪਤਾ, ਸਬੂਤ, ਦਬਦਬਾ।

سلام **ਦਿਲਾਮ** : ਛੋਟਾ ਨੇੜਾ।

سلام **ਦਿਲਾਵਰ** : ਦਲੇਰ, ਸੂਰਮਾ, ਦਿਲ ਵਾਲਾ।

سلام **ਦਿਲਾਵਰੀ** : ਬਹਾਦਰੀ, ਦਲੇਰੀ।

سلام **ਦਲਾਇਲ** : (دلیل) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਲੀਲਾਂ।

سلام **ਦੁਲਬ** : ਚਨਾਰ ਦਾ ਰੁੱਖ।

سلام **ਦਲਬਾਲ** : ਇਕ ਵੱਡੇ ਤੰਬੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ, ਵੱਡਾ ਡੇਰਾ, ਵੱਡੀ ਫ਼ੌਜ।

سلام **ਦੁਲਦੁਲ** : ਕਾਲਖ, ਵੱਡਾ ਕਾਰਨਾਮਾ, ਪਿੱਠ ਖੁਰਕਣ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਸੰਦ, ਖਰਖਰਾ, ਇਕ ਕਾਲੀ ਭਾਹ ਮਾਰਦੀ ਚਿੱਟੀ ਖੱਚਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜੀ ਅਸਕੰਦਰੀਆ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੁਗਾਤ ਵਜੋਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਏਹ ਖੱਚਰ ਕਰਬਲਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਵਿਚ ਸੀ।

سلام **ਦਲਸ** : ਹਨੇਰਾ, ਫ਼ਰੇਬ, ਮਕਰ।

سلام **ਦੁਲਫਿਨ**, **دلفین** **ਦੁਲਫੀਨ** : ਮੱਛੀ ਵਰਗਾ ਇਕ ਪੰਜ ਫੁਟ ਲੰਮਾ ਦਰਿਆਈ ਜਾਨਵਰ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਲੇਖਕ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਛੁੱਬਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

سلام **ਦਲਕ** : (ਫ਼ਾਰਸੀ 'ਦਲਹ' **دله** ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ), ਜੰਗਲੀ ਬਿੱਲੀ ਜਿਸ ਦੀ ਖੱਲ ਤੋਂ ਪੋਸਤੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਦਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਗੋਦੜੀ।

سلام **ਦਲਕਪੋਸ਼** : ਪੋਸਤੀਨ ਪੈਰਨਣ ਵਾਲਾ, ਦਰਵੇਸ਼, ਸੂਫੀ।

سلام **ਦਲਮ**, **دلم** **ਦੁਲਮ** : ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਦਾਣੇ ਜੋ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਗਰਮੀ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਜਲਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਿੱਤ।

سلام **ਦਲਮਕ**, **دلمک** **ਦੁਲਮਕ** : ਮੱਕੜੀ ਵਰਗਾ ਇਕ ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ੈਹਰ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਹਲਾਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰੁਬੀਲਾ।

سلام **ਦੁਲਮਲ** : ਕੱਚਾ ਅਨਾਜ, ਭੁੰਨਣਯੋਗ ਕੱਚੇ ਦਾਣੇ, ਛੋਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਟਾਂਟਾਂ।

سلام **ਦਲਮਾ** : ਪਨੀਰ ਪਾ ਕੇ ਸੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦੁੱਧ।

سلام **ਦਲਿੰਗਾਨ** : ਲਟਕਿਆ ਜਾਂ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ; ਕੱਪੜੇ ਟੰਗਣ ਦੀ ਰੱਸੀ, ਟੰਗਣਾ।

سلام **ਦਲਵ** : ਡੋਲ, ਇਕ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ।

سلام **ਦਲਾ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਖੱਲ ਬੜੀ ਸੋਹਣੀ ਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੋਸਤੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੰਗਲੀ ਬਿੱਲੀ, ਚਿੱਟੀ ਲੁੰਬੜੀ, ਗਿਦੜੀ, ਹੀਲੇਬਾਜ਼ ਇਸਤਰੀ, ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੋਦੜੀ।

سلام **ਦਿਲਾ** : ਦਿਲ ਵਾਲਾ (ਜਿਵੇਂ ਦੋ ਦਿਲਾ ਜਾਂ ਯਕਦਿਲਾ)।

سلام **ਦਲੀਦਾ** : ਦਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਦਲੀਆ।

سلام **ਦਿਲੇਰ** : ਮਨਚਲਾ, ਚਲਾਕ; ਸੂਰਮਾ, ਨਿਡਰ।

سلام **ਦਿਲੇਰਾਨਾ** : ਬਹਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਜੁਰਤ ਨਾਲ।

سلام **ਦਿਲੇਰੀ** : ਬਹਾਦਰੀ, ਨਿਡਰਤਾ।

سلام **ਦਲੀਲ** : ਦਲੀਲ, ਰਾਹ, ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਕਾਰਨ, ਸਬੂਤ, ਕਾਰੂਰਾ।

سلام **ਦਮ** : ਸਾਹ, ਘਮੰਡ, ਅਹੰਕਾਰ, ਧੋਖਾ, ਫ਼ਰੇਬ, ਠੱਗੀ, ਸੁਨਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਫੁਕਣੀ, ਧੌਂਕਣੀ, ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਵਜ਼ਨ; ਮੰਤਰ, ਜਾਦੂ, ਟੂਣਾ; ਸਮਾਂ, ਕਾਲ, ਪਲ, ਮਿੰਟ, ਮੂੰਹ, ਘੁੱਟ, ਨਿਕਾਸ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਲਹੂ, ਗਰਮ, ਤੌਤਾ, ਅੱਗ ਵਰਗਾ; ਅਨੰਦ, ਪਰਸੰਨਤਾ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਹੌਕਾ, ਠੰਢਾ ਸਾਹ, ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਦੀ ਧਾਰ; ਬਰਾਬਰ, ਸਾਂਵਾਂ, ਹੁੱਕੇ ਦਾ ਸੂਟਾ, ਤਾਕਤ, ਜ਼ੋਰ।

سلام **ਦਮ-ਏ-ਆਬ** : ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੁੱਟ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਾਲ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ।

سلام **ਦਮਾਦਮ**, **دما دم** **ਦਮ-ਬ-ਦਮ** : ਹਰ ਘੜੀ, ਲਗਾਤਾਰ,

ਨਿਰੰਤਰ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਅਸਦ : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਦਮ ਭਰਨਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼ : ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਫ਼ਰੋਬੀ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਮਬਾਜ਼ੀ : ਧੋਖਾ, ਠੱਗੀ, ਫ਼ਰੋਬ, ਮਕਰ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਮਬਸਤਾ : ਚੁੱਪ, ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਬੇ-ਕਦਮ : ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਮ੍ਹਾ ਖਰਚ, ਕਰਨੀ ਬਿਨਾ ਕਥਨੀ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਪਖ਼ਤ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪਲਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਤਸਲੀਮ : ਮਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਚੁੱਪ, ਖਮੋਸ਼, ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਰਦੀ 'ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਰੈਹਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਤੇਸ਼ਾ/ਤੇਗ਼ : ਤੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਚੰਦ : ਕੁਝ ਪਲ, ਕੁਝ ਛਿਣ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਖ਼ੁਰਦਨ : ਧੋਖਾ ਖਾਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਾਦਨ : ਧੋਖਾ ਜਾਂ ਫਰੋਬ ਦੇਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਰ ਬਦਨ : ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣਾ, ਚੁੱਪ ਰੈਹਣਾ, ਦਾਵਾ ਕਰਨਾ, ਠੇਹਰਨਾ, ਅਟਕਣਾ, ਦਮ ਲੈਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਰ ਕਬੀਦਨ : ਸਾਹ ਘੁੱਟ ਲੈਣਾ, ਚੁੱਪ ਰੈਹਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦਮਸਾਜ਼ : ਦੋਸਤ, ਰਾਜ਼ਦਾਰ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸਹਰ : ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸਰਦ : ਠੰਢਾ ਹੋਕਾ, ਠੰਢਾ ਸਾਹ, ਨਿਰਾਸਤਾ ਦੀ ਆਹ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸਮਰਦਨ : ਵਕਤ ਕੱਟਣਾ, ਆਯੂ ਬਿਤਾਉਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸਮਸ਼ੀਰ : ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ।

ਮਸਲਾ-ਏ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਸਿਆਣਾ; ਹਕੀਮ, ਵੈਦ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸੁਬਹ : ਸਵੇਰ ਵੇਲਾ, ਪੈਰ-ਫੁਟਾਲਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸੁਰ : ਕਿਆਮਤ (ਕਯਾਮਤ) ਦਾ ਦਿਨ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਕਲਮ : ਕਲਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਲਿਖਣ ਲੱਗਿਆਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਕੁਮਰੀ : ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਕਸ਼ : ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਗੀ, ਖਾਮੋਸ਼।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਕਸ਼ੀ : ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਰਾਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਮਦਦ ਦੇਣਾ, ਸਾਹ ਖਿੱਚ ਕੇ ਆਉਣਾ, ਖਾਮੋਸ਼ੀ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਗਿਰਫ਼ਤਨ : ਸਾਹ ਲੈਣਾ, ਠੇਹਰਨਾ, ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਣਾ, ਸਾਹ ਘੁੱਟਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਮਗ਼ : ਭੱਠੀ, ਭੱਠ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਮਗ਼ੀਰ : ਪਚਕਾਰੀ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਨੀਮ ਸੋਬ : ਠੰਢਾ ਹੋਕਾ, ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੀ ਆਹ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਵਾਪਸੀ : ਅੰਤਮ ਸਮਾਂ, ਅੰਤਲਾ ਸਾਹ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਬਾਦ : ਅਭਿਆਨ, ਅਹੰਕਾਰ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦੂਦ : ਨਿਸ਼ਾਨ, ਸੰਕੇਤ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦੁਮ : ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਪੂਛ, ਪਿੱਛਾ, ਅੰਤ, ਪੈਰੋਕਾਰ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦੁਮਚਾ : (ਦੁਮ ਮ ਦਾ ਲਘੁਵਾਚੀ) ਛੋਟੀ ਪੂਛ, ਪਿੱਛਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਦੁਮਦਾਰ : ਦੁਮ ਵਾਲਾ, ਪੂਛ ਵਾਲਾ, ਫੌਜ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ।
ਮਸਲਾ-ਏ-ਸਿੰਜਾ : ਅਬਾਬੀਲ।

ਮੁਸੀਆ ਮੁਸ-ਏ-ਸਯਾਹ : ਕਾਲੀ ਪੁਛ ਵਾਲਾ।

ਮੁਸੀਆ ਮੁਸ-ਸੀਜਾ, ਮੁਸੀਆ

ਮੁਸ-ਏ-ਸੀਥਾ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ, ਮਮੋਲਾ, ਜੋ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪੁਛ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਾਰਦਾ ਰੋਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁਸ-ਏ-ਤਾਊਸ : ਅਸਮਾਨ।

ਮੁਸ-ਗਾਬਾ (ਗੁਬਾ) : ਮੁਸ-ਗਾਬਾ (ਗੁਬਾ) : ਪੁਛ ਦੀ ਹੱਡੀ, ਦੁਮ ਦੀ ਜੜ੍ਹ।

ਮੁਸ-ਗਾਉ : ਵੱਡਾ ਛਾਂਟਾ, ਕੋਰੜਾ।

ਮੁਸ-ਗੁਰਗ : ਝੁਠੀ ਸਵੇਰ।

ਮੁਸ-ਲਾਬਾ : ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਪੁਛ ਹਿਲਾਉਣਾ; ਖੁਸ਼ਮਦ, ਚਾਪਲੇਸੀ; ਆਜ਼ਬੀ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਰ, ਮੁਸ-ਦਮਾਰ : ਬਰਬਾਦੀ, ਵਿਨਾਸ਼, ਸੁਆਸ, ਸਾਹ, ਦਮ, ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਧੁੰਆਂ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਰਤ : ਤਬਾਹ ਹੋਣਾ, ਵਿਨਾਸ਼।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗ : ਸਿਰ ਦਾ ਭੇਜਾ, ਸਿਰ ਦਾ ਗੁੱਦਾ, ਮਗਜ਼, ਅਕਲ, ਤਾਕਤ, ਗੁਰੂਰ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗਦਾਰੀ : ਪਾਗਲਪਣ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗ

ਮੁਸ-ਦਮਾਗ-ਏ-ਦੋ-ਮਗਜ਼ : ਦੋ ਭੇਜੇ ਵਾਲਾ ਸਿਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਮਾਗ, ਬੋਹਤ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲਾ ਦਮਾਗ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗ ਸੋਖਤਨ : ਬੋਹਤ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨਾ, ਬੋਹਤ ਸੋਚਣਾ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗ ਗਰਮ ਕਰਨ : ਮਸਤ ਹੋਣਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗੀ : ਦਮਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਮਗਰੂਰ, ਘਮੰਡੀ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਗ (ਤਮਾਗ) : ਬਾਜ਼ ਆਦਿ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਟੋਪੀ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਮਾ : ਪੈਸਾ, ਨਗਾਰਾ, ਨਫੀਰੀ; ਸ਼ੇਰ, ਰੋਣਕ, ਚੈਹਲ-ਪੈਹਲ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਨ : ਸਮਾਂ, ਜ਼ਮਾਨਾ; ਫੁੰਕਾਰੇ

ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ; ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮਸਤ, ਤੁੰਦ ਤੇ ਤੇਜ਼, ਤਿੱਖਾ; ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਭਿਆਨਕ।

ਦਮਾਨਕਸ਼ : ਸਮਾਂ, ਕਾਲ, ਅਵਧੀ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਕ, ਮੁਸ-ਦਮਾਗ : ਬੰਦੂਕ ਵਰਗਾ ਇਕ ਹਥਿਆਰ, ਕਰਾਬੀਨ, ਚੌੜੀ ਨਾਲੀ ਦੀ ਬੰਦੂਕ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਵੰਦ : ਮਾਜ਼ੀਦਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਕੋਹ-ਏ-ਦਮਾਵੰਦ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਰੀਦੂਨ ਨੇ ਜੁੱਹਾਕ ਨੂੰ ਇਸੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਇਕ ਖੁੰਦਰ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੁਸ-ਦਮਾਯਾ : ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਲਾਈ।

ਮੁਸ-ਦਮਦਮਾ : ਮੰਤਰ, ਜਾਦੂ, ਟੂਣਾ; ਫਰੇਬ, ਮਕਰ, ਧੋਖਾ; ਢੋਲ, ਪੈਸਾ, ਨਗਾਰਾ, ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਸ਼ੋਹਰਤ, ਪਰਸਿੱਧੀ, ਅਫਵਾਹ, ਢੰਡੋਰਾ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਜੋ ਪੱਥਰ, ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਲੱਕੜ ਨਾਲ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਗੋਲੇ ਸੁਟਦੇ ਹਨ।

ਮੁਸ-ਦਮਰ : ਮੂਧੇ ਮੂੰਹ ਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਲਟਾ, ਪੁੱਠਾ, ਮੂਧਾ।

ਮੁਸ-ਦਮਸਾ : ਚਿੱਟਾ ਰੇਸ਼ਮ।

ਮੁਸ-ਦਮਲ : ਫੋੜਾ, ਜ਼ਖਮ, ਫੱਟ।

ਮੁਸ-ਦਮਨਾ : ਤੰਦੂਰ ਦੀ ਮੋਰੀ ਜੋ ਹਵਾ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੁਸ-ਦਮਨਾ ਦਾਨੀ : ਤੰਦੂਰ ਦੀ ਮੋਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਕੀ।

ਮੁਸ-ਦਮਨਾ : ਗਿੱਦੜ, ਲੁੰਬੜੀ; ਇਕ ਖਾਸ ਗਿੱਦੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੜਾ ਮੱਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, 'ਕਲੀਲਾਦਿਮਨਾ' 'ਤੇ 'ਅਨਵਾਰ-ਏ-ਸੁਹੇਲੀ' ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਮੱਕਾਰ, ਫਰੇਬੀ।

ਮੁਸ-ਦਮੂਰ : ਹਲਕੀ ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼, ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਇਕ ਸਬੰਧੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਯਾਵਸ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੁਸ-ਦਮੂਸ : ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣਾ।

دما : دمه : ਫੁਕਣੀ, ਧੌਕਣੀ, ਸਾਹ ਦੇ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ, ਦਮਾ।

ਦਿਮਿਯਾਤ : دميّاط : ਮਿਸਰ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਦਿਮਿਯਾਤੀ : دميّاطي : ਦਿਮਿਯਾਤ ਸ਼ੈਹਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਦਿਮਿਯਾਤ ਦਾ ਨਫੀਸ ਕੱਪੜਾ।

ਦਮੀਦਾ : دميده : ਝੁੱਲ ਰਿਹਾ, ਝੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ; ਛੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਉੱਗਿਆ ਹੋਇਆ; ਸਵੇਰ, ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ।

ਦੰਨ : دن : ਵੱਡਾ ਮਟਕਾ (ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ)।

ਦੰਬ, ਦੰਬਾਲ, دنباله : ਦੰਬ, ਦੰਬਾਲਾ : ਪੂਛ; ਪਿੱਛਾ।

ਦੰਬਾਲਾਦਾਰ : دنباله دار : ਦੁਮਦਾਰ, ਪੂਛਲਦਾਰ, ਗੁੱਛੇਦਾਰ।

ਦੰਬਾਲ : دنبال : ਮਸਖਰਾ, ਭੰਡ।

ਦੰਬਕ : دنبك : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਢੋਲ।

ਦੰਬਲ : دنبل : ਜੜਾਂ ਵਾਲਾ ਢੋੜਾ, ਲਾਹੌਰੀ ਢੋੜਾ, ਜ਼ਖਮ।

ਦੰਬਾ : دنبة : ਚਿੱਤਤ, ਪੂਛ; ਚਕਲੀ, ਜੇਹੜੀ ਭੇਡ ਦੀ ਪੂਛ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਕੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਗੋਲ, ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਪੂਛ ਵਾਲਾ ਮੀਂਦਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਕਰ, ਫਰੋਬ।

ਦੰਦ : دند : ਦੰਦ; ਨਿਡਰ, ਮੂਰਖ, ਮੰਗਤਾ, ਗਰੀਬ; ਪੱਸਲੀ ਦੀ ਹੱਡੀ; ਕੰਘੀ; ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ ਜਿਸ ਦੇ ਹਰ ਦੰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਣੇ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਤਾਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਕਸੈਲੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੇ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਗਤੇ ਜੋ ਇਕ ਹੱਥ ਵਿਚ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਸਿੰਛ ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਹੱਡੀ ਲੈ ਕੇ ਹੱਟੀਓਂ ਹੱਟੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਕੁਝ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫੁਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਦੁੰਦ : دند : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਧਮੁੜੀ, ਭਰਿੰਡ।

ਦੰਦਾ : دندا : ਪੇਟੀ।

ਦੰਦਾਨ : دندان : ਦੰਦ; ਆਸ, ਲਾਲਚ,

ਹਿਰਸ, ਲੋਭ, ਮੂੰਹ, ਚੁੰਮਣ, ਸ਼ੋਕ, ਚਿੰਤਾ, ਅਫਸੋਸ।

ਦੰਦਾਨ ਆਪਰਿਜ (ਫਰਿਜ) : دندان آپریش (آفریش) : ਦੰਦਾਨ ਆਪਰਿਸ਼ (ਆਫਰੀਸ਼), ਦੰਦਾਨ ਕਾਓ (ਆਫਰੀਸ਼), ਦੰਦਾਨ-ਕਾਵ : ਦੰਦ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਤੀਲਾ (ਡੱਕਾ)।

ਦੰਦਾਨ ਬਲੰਦ : دندان بلند : ਬੁੱਢਾ ਘੋੜਾ।

ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਤਾਸਫ, دندان آتاسف : ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਹਸਰਤ (ਆਫਸੋਸ ਸਮੇਂ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਕੱਟਣਾ)।

ਦੰਦਾਨ-ਤੇਬ : دندان تير : ਤਿਖੇ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਾ, ਲਾਲਚੀ।

ਦੰਦਾਨ-ਦਰਾਬ : دندان دراب : ਈਰਖਾਲੂ, ਵੈਰੀ।

ਦੰਦਾਨ-ਜ਼ਨ : دندان زن : ਟੱਬਰ ਦੇ ਜੀ, ਘਰ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ।

ਦੰਦਾਨ ਜ਼ਨੀ : دندان زنی : ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਲੜਾਈ।

ਦੰਦਾਨ-ਸਾਜ਼ : دندان ساز : ਦੰਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਦੰਦਾਨ-ਸਾਬੀ : دندان سازی : ਦੰਦ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ।

ਦੰਦਾਨ-ਸਫੀਦ (ਸਫੀਦ) : دندان سفید : ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਸਦਾ ਹੋਇਆ।

ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਸਬ : دندان شب : ਸਵੇਰ ਦੀ ਸਫੈਦੀ।

ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਸੁਬਹ : دندان صبح : ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ, ਲੋ।

ਦੰਦਾਨ-ਸ਼ਿਕਨ : دندان شکن : ਦੰਦ ਭੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਰੁੱਤਰ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਦੰਦਾਨ-ਫਿਗਨ : دندان فگن : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੱਛੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਸ ਬੋਹਤ ਸੁਆਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਰਾਂ ਇਮਾਮ ਅਰਥਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ;
ਇਮਾਮ ਹਸਨ, ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ, ਇਮਾਮ
ਜ਼ਨੁਲਆਬੇਦੀਨ, ਇਮਾਮ ਬਾਕਿਰ, ਇਮਾਮ
ਜਅਫਰ, ਇਮਾਮ ਮੁਸਾ ਕਾਜਮ, ਇਮਾਮ
ਰਜ਼ਾ, ਇਮਾਮ ਤਕੀ, ਇਮਾਮ ਨਕੀ, ਇਮਾਮ
ਹਸਨ ਅਸਕਰੀ, ਅਤੇ ਇਮਾਮ ਮਹਦੀ (ਸਭ
ਤੇ ਰੱਬ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇ)।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜੋਸ਼ਕ,
ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਮੀਲ :
ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਬੁਰਜ਼।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਮਕਾਮ :
ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸਥਾਨ, ਘਰ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਬਾਰਵਾਂ
(੧/੧੨)।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦਰਜਨ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ,
ਦੂਤ; ਕਾਹਲੀ, ਤੇਜ਼ੀ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਸੁਰਜ
ਤੇ ਚੰਦ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : (ਦਾਈਯਾ ਨਾਮ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਇੱਛਾਵਾਂ, ਖਾਹਸ਼ਾਂ; ਕਾਰਨ;
ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਗੇੜ; ਬਹਾਨੇ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਚਮੜੇ ਦਾ ਤਸਮਾ; ਮਕਰ,
ਹੀਲਾ, ਬਹਾਨਾ; ਚਮਕਦਾਰ ਤਲਵਾਰ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦਗਾਬਾਜ਼,
ਫ਼ਰੇਬੀ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜੁਆ ਜੋ ਬਰੀਕ ਤਸਮੇ ਨਾਲ
ਖੇਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਗਲਮਾ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : (ਦੁਵਾਲ ਨਾਮ ਦਾ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਛੋਟਾ ਤਸਮਾ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਮੱਕਾਰੀ, ਫ਼ਰੇਬ; ਬੇਸ਼ਰਮੀ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਮੱਕਾਰ, ਜਾਦੂਗਰ; ਚਮੜੇ
ਦੀ ਪੇਟੀ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਹਮੇਸ਼ਗੀ, ਨਿਰੰਤਰਤਾ,

ਸਦੀਵਤਾ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : (ਦੀਵਾਨ ਨਾਮ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਦਫ਼ਤਰ; ਕਾਵਿ-ਸੰਗਰਹ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : (ਦਾਇਰਾ ਨਾਮ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਗੋਲ ਚੱਕਰ, ਸਖ਼ਤੀਆਂ,
ਘਟਨਾਵਾਂ, ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ; ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ/ਫਲਕੀ

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ/ਫਲਕੀਯਾ : ਅਸਮਾਨ ਦੇ
ਚੱਕਰ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ-
ਏ-ਕੱਠਾਰ, ਨਾਮ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ :
ਰਾਤ ਤੇ ਦਿਨ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਫੇਰ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦੋ ਰੰਗੇ ਖੰਡਾਂ ਵਾਲਾ
ਕਬੂਤਰ; ਗੁੱਡੀ, ਪਤੰਗ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਦੇ ਰੰਗਦਾਰ
ਹੋਣ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਬਾਜ਼।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੱਸਣ ਵਾਲਾ
ਫੀੜਾ, ਤੰਗ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦੂਣਾ, ਦੂਣਸਵਾਇਆ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਨਾਮ ਦਾ ਸਮੂਹ,
ਨਾਮ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਹਰ ਥਾਂ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਬੂਤਰ, ਫਜ਼ੂਲ ਉੱਡਣ
ਵਾਲਾ ਕਬੂਤਰ, ਹਰਜਾਈ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਰੂ-ਬ-ਰੂ,
ਆਮੁਣੇ-ਸਾਮੁਣੇ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਚੁੜਾਈ ਤੇ ਲੰਬਾਈ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦਗਾ ਦੇ ਜਾਣ-ਵਾਲਾ,
ਬੇਫ਼ਫਾ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੱਪੜਾ,
ਦੋਪੁਦ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਚਾਰ ਮਿਸਰਿਆਂ ਦੀ
ਕਵਿਤਾ; ਰੁਬਾਈ, ਇਕ ਪਦਵੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਸ
ਪਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਨਾਮ ਦਾ ਸਮੂਹ :
ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ, ਅਲਾਪਣਾ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੀੜਾ।

ਨਾਮ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ : ਦੋ ਵਾਰ
ਛਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਆਟਾ, ਮੈਦਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਪਯਾਜ਼ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਲਨ ਜੋ ਮਾਸ ਵਿਚ ਪਿਆਜ਼ ਪਾ ਕੇ ਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਿਆਜ਼ ਵਾਲਾ ਗੋਸ਼ਤ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਪੈਕਰ : ਬੁਰਜ ਜੇਜ਼ਾ, ਜੋੜਾ ਰਾਜੀ; ਦੋ ਧਾਰੀ ਤੇਜ਼ਾ; ਦੋ ਰੰਗ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤਾ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤਾਹ : ਦੋਹਰਾ, ਕੁੱਥਾ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਟੇਢਾ, ਦੋ ਅੰਕੜੇ, ਦੋ ਹਿੰਦਸੇ, ਦੂਣਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤਾਰਾ : ਦੋਤਾਰੀ ਸਤਾਰ, ਛੋਟੀ ਸਾਰੰਗੀ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤੁਖਮਾ : ਦੋਗਲਾ, ਹਰਾਮ ਦਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤਨ : ਦੋ ਆਦਮੀ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤਹੀ : ਧਾਰੀਦਾਰ ਕਪੜਾ ਜੇਹੜਾ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਥਾਂ ਦੋਹਰਾ ਕਰਕੇ ਵਿਛਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤੇਗ : ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤੇਗਾਬਾਜ਼ : ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਲੜਨ ਵਾਲਾ, ਪੱਟੇਬਾਜ਼, ਜੁਗਤੀ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਤੇਗਾਬਾਜ਼ੀ : ਪੱਟੇਬਾਜ਼ੀ, ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕਮਾਲ ਹੁਨਰ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਜਹਾਂ : ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਾਰ, ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਜਹਾਨੀ : ਦੋਹਾਂ ਸੰਸਾਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਮਰ, ਸਦੀਵੀ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚਾਰ : ਸਾਮ੍ਹਣੇ; ਮੁਲਾਕਾਤ (ਅਚਾਨਕ), ਦੋ-ਬਾਰਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚਾਰ ਸੁਦਨ : ਅਚਾਨਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਣਾ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਣਾ, ਮਿਲਣਾ, ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਮਿਲਣਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚਸਮ ਚਾਰ ਸੁਦਨ : ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਣਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚਸਮਾ : ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ, ਰਾਤ ਤੇ ਦਿਨ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚੰਦ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚੰਦਾ : ਦੂਣਾ, ਦੁੱਗਣਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚੋਬਾ : ਦੋ ਚੋਬਾਂ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬੂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਡੰਡੇ ਹੋਣ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਹਰਫ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਹਰਫ-ਬਿਨੁ : ਦੋ ਅੱਖਰ, ਸੰਖੇਪ, ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ, ਅਰਬੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ 'ਕੁਨ' ਤੋਂ ਭਾਵ, ਕਾਫ਼ ਤੇ ਨੂਨ ਅਰਥਾਤ 'ਹੋ ਜਾ', ਰੱਬ ਨੇ ਆਦਿ ਦਿਵਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਏਹ ਦੋ ਅੱਖਰ 'ਕੁਨ' ਕਹੇ ਸਨ ਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਹਰਫ-ਬਿਨੁ-ਹਵਾ : ਇਸਮ 'ਹੂ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਾਤੂਨ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਾਤੂਨ-ਬਿਨਿਸ : ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ; ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਾਦਿਮ-ਏ-ਹਬਸ਼ੀ-ਉ-ਹੁਮੀ : ਰਾਤ ਤੇ ਦਿਨ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਤ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਤਨ : ਸਿਉਂਤਾ, ਸਿਲਾਈ, ਸਿਉਣ, ਦੁੱਧ ਚੋਣਾ, ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਤਨ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਤਨ : ਸਿਉਣਾ, ਦੁੱਧ ਚੋਣਾ, ਮਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਮਾ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖਮਾ : ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਕੁੱਥੀ ਨੜੀ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖ਼ਾਹਰ : ਦੋ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖ਼ਿਤ-ਏ-ਮੁਲਵੱਨ : ਝੂਠੀ ਤੇ ਸੱਚੀ ਸਵੇਰ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖ਼ੁਦ, ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖ਼ੁਦ : ਧੂਆਂ, ਧੁੰਦ, ਗੁਬਾਰ, ਸਾਹ, ਸਵਾਸ, ਹੌਕਾ, ਆਹ, ਰੰਜ, ਗ਼ਮ, ਦੁੱਖ, ਸ਼ੋਕ, ਭਾਫ਼, ਕਾਲਖ, ਫੌਜ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖ਼ੁਦ-ਏ-ਆਹ : ਹੌਕਾ ਭਰਨਾ, ਹੌਕਾ।

ਪੋਪਿਆਰੇ ਦੇ ਖ਼ੁਦ-ਏ-ਆਹੰਜ : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੀਵੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਟਕਾ ਕੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਕਾਲਖ ਇੱਕਠੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਜੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਆਹੰਗ : ਧੁਆਂ
 ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੋਰੀ; ਚਿਮਨੀ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਬਰ-ਆਵਰਦਨ
 : ਤਬਾਹ ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਉਜਾੜਨਾ,
 ਨਾਸ ਕਰਨਾ, ਹਲਾਕ ਕਰਨਾ, ਮਾਰ ਦੇਣਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਸਿਗਰ : ਆਹ,
 ਹੌਕਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਚਿਰਾਗ : ਕਾਲਾ
 ਰੰਗ; ਅਸਮਾਨੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦਾ; ਦੀਵੇ ਦੀ
 ਕਾਲਖ; ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖਰਬੂਜ਼ਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦਿਲ, **ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦਮ** : ਆਹ, ਹੌਕਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦਿਮਾਗ : ਘਮੰਡ,
 ਅਹੰਕਾਰ, ਸ਼ੋਖੀ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਮਸ਼ਾਲ :
 ਸਮਾਨ, ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ; ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ;
 ਦਰਜਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਰਬੂਜ਼ਾ; ਦੀਵੇ
 ਦੀ ਕਾਲਖ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਸਾਕ : ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ; ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ;
 ਖਾਨਦਾਨ; ਕਬੀਲਾ; ਦੀਵੇ ਦਾ ਕੱਜਲ;
 ਚਿਮਨੀ; ਕੀੜਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਫਕੀਰਾ : ਫਕੀਰਾ ਦਾ ਧੁਆਂ; ਅਲਾਵ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਖਾਨਾ, **ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਖਾਨਾ**
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਖਾਨਾ : ਖਾਨਦਾਨ, ਘਰਾਣਾ; ਨਸਲ,
 ਕੌਮ; ਖੁਸ਼ਬੂ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦਿਲਾ : ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦਿਲ, ਦੋਚਿੱਤਾ;
 ਵੈਰੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਗੋਲ : ਗੋਲ ਹੋਣਾ; ਚੱਕਰ
 ਕੱਟਣਾ, ਫੇਰਨਾ; ਚੱਕਰ; ਗੋੜ; ਸਮਾਂ, ਵਕਤ;
 ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ; ਸੰਥਿਆ ਦਾ ਘੜੀ
 ਮੁੜੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਵੇ; ਇਕ ਚੀਜ਼
 ਦਾ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਤੇ ਆ ਖਲੋਣਾ ਤੇ ਦੂਜੀ ਦਾ
 ਫਿਰ ਉਸੇ ਪੈਰਲੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਆ ਟਿਕਣਾ ਜਿਵੇਂ
 ਮੁਰਗੀ ਦਾ ਵਜ੍ਹਦ ਆਂਡੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਤੇ ਆਂਡੇ
 ਦਾ ਮੁਰਗੀ ਉਪਰ; ਘੇਰਾ; ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਚੱਕਰ;
 ਗੋੜ; ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ; ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਦਾ ਗੋੜ।

ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਗੋਲ : ਲੌਕਿਕ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਬਾਨ : ਸਮੇਂ ਦਾ
 ਚੱਕਰ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਗੋਸ਼ਮਾਲ :
 ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਜ਼ਬਰ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਾ; ਔਖ ਤੇ
 ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਗੀਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਮੁਦਾਮ : ਨਿਰੰਤਰ
 ਗਤੀ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ : ਨਜ਼ਦੀਕ ਦੇ ਉਲਟ, ਪਰਾਂ, ਦੂਰ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰਾ ਦੂਰ : ਬਹੁਤ ਦੂਰ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ : ਦੂਰ ਦੀ
 ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ :
 ਦਿਬ-ਦਿਸ਼ਟੀ, ਸਿਆਣਪ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਬੀਨ : ਸਿਆਣਾ,
 ਦਿਬ-ਦਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਬੀਨੀ : ਸਿਆਣਪ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਤਰਕ : ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ਦੂਰ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਦਸਤ : ਅਪੌਹਚ ਸਥਾਨ,
 ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮਿਲਣਾ ਕਠਨ ਹੋਵੇ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰੀ : ਫ਼ਾਸਲਾ; ਅੰਤਰ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੌਰਾਨ : ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਗਰਦਸ਼,
 ਜ਼ਮਾਨਾ; ਸਮਾਂ, ਵਕਤ; ਸਿਰ ਦੇ ਚੱਕਰ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਬਾਰ : ਉਹ ਨੇਜ਼ਾ ਜੋ ਪਿਛਲੇ
 ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਦੋਹਾਂ
 ਪਾਸਿਆਂ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਚਲਦੇ ਸਨ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੂਰ-ਬਾਸ਼ : ਉਹ ਦੋ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇਜ਼ਾ
 ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਬ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ, ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ
 ਰੋਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਵੇਖ ਕੇ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣ; ਦੂਰ
 ਰੋਹ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਦੌਰਕ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਪਾਣੀ
 ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੌਜ਼; ਗੁੱਠਾਂ ਵਾਲਾ
 ਘੜਾ।
ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਰੰਗ, ਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤ-ਏ-ਰੂ : ਦੋਰਖਾ; ਬੇ
 ਵਫ਼ਾ, ਮੱਕਾਰ, ਫ਼ਰੋਬੀ; ਸੰਸਾਰ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ ਰੰਗੀ, ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ ਰੰਗੀ :

ਲਾਲਚ, ਲੋਭ; ਦੁਰੰਗੀ; ਗ਼ੈਰਪਣ; ਫ਼ਰੇਬ, ਮਕਰ;
ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ; ਵੈਰ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ ਰੰਗੀ, ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ ਰੰਗੀ :

ਬੇੜਾ ਸਮਾਂ; ਬੇੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ; ਝੱਟ ਰੈਹਣੀ ਵਸਤੂ;
ਉਮਰ; ਸੇਹਤ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਰੰਗੀ : ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ; ਦੋਵੇਂ

ਪਾਸੇ; ਕਾਫ਼ਰ, ਪਖੰਡੀ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੌਰਾ : ਛੋਟਾ ਮਰਤਬਾਨ, ਗਰਦਸ਼,

ਚੱਕਰ, ਗੇੜ; ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਫਿਰਨਾ; ਗੋਲ
ਚੱਕਰ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਦੌਰ;
ਜ਼ੁਲਫ਼।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੁਬਾਯ : ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਬੰਸਰੀ;

ਅਲਗੋਜ਼ਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦਗ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ,

ਫ਼ਰੇਬੀ; ਕਲਮ; ਮੂੰਹ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਲੋਂ ਕੁਝ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨੀ : ਮਕਰ, ਫ਼ਰੇਬ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਨਰਕ; ਹਸਦ; ਈਰਖਾ; ਭੈੜੀ

ਸੰਗਤ, ਢਿੱਡ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨੀ : ਦੇਜ਼ਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,

ਨਰਕੀ; ਪਾਪੀ; ਪੇਟੂ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨੀ : ਕੱਪੜੇ ਸਿਉਣਾ,

ਦਰਜ਼ੀਪੁਣਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਸੁਈ ਦਾ ਨੱਕਾ, ਸੁਈ ਦੀ

ਨੋਕ; ਧਮੁੜੀ ਜਾਂ ਡੇਮੁੰ ਦਾ ਡੰਗ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਚੌਲ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਯਾਰ, ਪਿਆਰਾ, ਸਾਥੀ,

ਸੰਗੀ; ਬੈਰਖਾਹ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਪਿਆਰਾ, ਮੈਰਬੂਬ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਯਾਰ, ਮਿੱਤਰ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਉਹ ਆਦਮੀ

ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਤਵ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਮੁਤਾਬਕ
ਹੋਵੇ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਆਪਣੇ

ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆਲਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਾ;

ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਜੋ ਦੋਸਤ ਪਰਸਪਰ ਇਕ

ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਆਦਮੀ ਦੀ

ਯਾਦ ਵਿਚ ਪੀਓ; ਦੂਜੇ ਦੀ ਆਉਭਗਤ
ਕਰਨਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੋਸਤੀ,

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਯਾਰੀ, ਮਿੱਤਰਤਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਫ਼ਰੇਬੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਦਰ

ਬਾਹਰ ਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਫ਼ਰੇਬ, ਮਕਰ, ਧੋਖਾ;

ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬੂ; ਕਜ਼ਾਵਾ, ਢਕਣ ਦਾ
ਕੱਪੜਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੋ ਜਹਾਨ,

ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੋ ਪੱਥਰ ਭਾਵ ਦੋ ਪਹਾੜ

'ਸਫ਼ਾ' ਤੇ 'ਮਰਵਾਹ' ਜੋ ਮੱਕੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਚਿਪਕਣਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਮੋਢਾ; ਬੀਤ ਚੁੱਕੀ ਰਾਤ; ਸੁਫ਼ਨਾ;

ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲਾਖ; ਮੂਰਖ, ਮੂੜ, ਦੁਧ
(ਚੇ)।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਸ਼ੂ; ਗਾਂ, ਮੱਝ

ਆਦਿ; ਦੁੱਧ ਵਾਲਾ ਭਾਂਡਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਅੰਗੂਰ ਜਾਂ ਛੁਹਾਰੇ ਦਾ

ਰਸ; ਬੇਹਾ ਪਾਣੀ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਮਿਲਣਸਾਰ,

ਮਿਲਾਪੜਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਲ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ
ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰੇ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਹਰ ਵੇਲੇ

ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ
ਗਰਭਵਤੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਚੀਜ਼
ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਰਸ ਬਣਾਉਣ

ਵਾਲਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੋ ਸ਼ਾਖ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਧੌਣ 'ਤੇ
ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਮੁਜਰਮ ਦੀ ਧੌਣ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ

ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਕੰਜਾ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੋਸ਼ਾਲਾ,

ਪਸ਼ਮੀਨੇ ਦੀ ਕੱਚੀ ਹੋਈ ਦੋਹਰੀ ਚਾਦਰ; ਫ਼ਰਦ।

ਦੁਰੰਗੀ ਦੇ-ਜ਼ਬਾਨ : ਦੋ ਸਤਾਰੇ; ਤਰਾਜ਼

ਦੋਸ਼ਾਲਾ

ਦਾ ਦਸਤਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੀਰ।
دوشک دوشک : ਤੇਸ਼ਕ; ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ
 ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰੂੰ-ਦਾਰ ਕੱਪੜਾ; ਤਲਾਈ;
 ਨਿਹਾਲੀ।
دوشنبه دوشنبه : ਸੋਮਵਾਰ; ਪੀਰ ਦਾ
 ਦਿਨ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੁੱਧ ਚੇਣ ਵਾਲਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੁੱਧ ਚੇਣ
 ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਦੋਹਣਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ।
دوشنبه دوشنبه : ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ-
 ਜੰਨਤ : ਬਹਿਸਤ ਦੀਆਂ ਹੂਰਾਂ।
دوشنبه دوشنبه : ਕੁਆਰਾਪਣ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੇਵੇ ਅੱਖਾਂ।
دوشنبه دوشنبه : ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਅਸਮਾਨ।
دوشنبه دوشنبه : ਤਿਫਲ-ਏ-
 ਪਸੰਦੀਦਾ, ਪੁਛਲ-ਨੂਰ, ਤਿਫਲ-
 ਏ-ਨੂਰ, ਪੁਛਲ-ਨੂਰ, ਤਿਫਲ-
 ਏ-ਹੁਨੂਦ : ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ।
دوشنبه دوشنبه : ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਦੇਵੇ ਹੋਠ।
دوشنبه دوشنبه : ਸਤਾਰਾ ਸੱ ਨਿਚਰ ਦੇ
 ਬਿਸ਼ਪਸਤ।
دوشنبه دوشنبه : ਭੈੜਾ ਪਰਬੰਧ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੁਗ-ਏ-ਆਬਾ :
 ਲੱਸੀ, ਛਾਛ, ਦੁੱਧ ਦੀ ਲੱਸੀ; ਕੱਚੀ ਲੱਸੀ।
دوشنبه دوشنبه : ਲੱਸੀ ਨਾਲ ਬਣਿਆ
 ਸਾਲਨ, ਕੜੀ।
دوشنبه دوشنبه : ਗਰਮ ਕੀਤੇ ਘਿਓ ਉੱਪਰ
 ਆਈ ਮੈਲ ਜਾਂ ਛਾਛ।
دوشنبه دوشنبه : ਘਿਓ/ਦੁਗ/ਦੁਗੀਨਾ : ਘਿਓ
 ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੋ ਵਚਨ; ਝੂਠੀ ਗੱਲ।
دوشنبه دوشنبه : ਤੱਕਲਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਚਰਖਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਰੱਸੀ
 ਵੱਢਣ ਦੀ ਚਰਖੀ।

دوشنبه دوشنبه : ਸੁਰਜ ਤੇ
 ਚੰਦ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੋ ਸੰਸਾਰ, ਏਹ ਜਗਤ ਤੇ
 ਅਗਲਾ ਜਹਾਨ, ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੁੱਗਣਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
 ਨਮਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਕਅਤਾਂ ; ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦੀ
 ਨਮਾਜ਼; ਜੁੜਵਾਂ।
دوشنبه دوشنبه : (ਦੋਲਤ
 ਦੋਲਤ ਦੋਲਤ ਦੋਲਤ) ਦੋਲਤਾਂ, ਧਨ ਮਾਲ;
 ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ।
دوشنبه دوشنبه : ਡੋਲ; ਬਾਲਟੀ; ਮਟਕਾ; ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ
 ਦਾ ਨਾਮ ; 'ਦਲਵ' ਇਕ ਹਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹਾਲ
 ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ; ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮਸਤੂਲ; ਬਟੂਆ;
 ਖੀਸਾ; ਥੈਲੀ; ਕਮੀਨਾ; ਨਿਕੰਮਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੁਣਾ; ਦੋਹਰਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਸਰਾਬ ਦਾ ਮੱਟ।
دوشنبه دوشنبه : ਖੂਹ
 ਦੀ ਚਰਖੀ; ਰੋਹਟ।
دوشنبه دوشنبه : ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕੰਮ ਚਲਾਉਣਾ;
 ਬੇਸਰਮਾਇਆ ਹੋਣਾ।
دوشنبه دوشنبه :
 ਅਸਮਾਨ।
دوشنبه دوشنبه : ਹਲਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
دوشنبه دوشنبه : ਗਰਾਰੀ; ਹਲਟੀ;
 ਅਲਮਾਰੀ।
دوشنبه دوشنبه : ਤੈਹ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ
 ਵਿਚ ਅਸਤਰ ਤੇ ਅਬਰਾ ਦੇਵੇ ਹੋਣ।
دوشنبه دوشنبه : ਪਗੜੀ, ਦਸਤਾਰ;
 ਕਮਰਬੰਦ; ਪਟਕਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਧਨ, ਮਾਲ; ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲ
 ਹੋਣਾ; ਚੜ੍ਹਤ; ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗੇੜ; ਸ਼ਕਤੀ;
 ਜਿਤ; ਰਾਜ; ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ; ਨੌਬਤ; ਗਲਬਾ।
دوشنبه دوشنبه : ਰਾਜ
 ਦਾ ਫ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
دوشنبه دوشنبه :

ਓਹ ਮਾਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਦੋਲਤ-ਏ-ਤੇਬ : ਓਹ ਦੋਲਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਝੱਟ-ਪੱਟ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਦੋਲਤ-ਖਾਨਾ : ਘਰ, ਮਕਾਨ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾ : ਦੋਲਤ ਦਾ ਮਾਲਕ; ਦੋਲਤਮੰਦ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਰੱਜਿਆ-ਪੁੱਜਿਆ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ : ਦੋਲਤਮੰਦੀ; ਅਮੀਰੀ।

: ਜਾਦੂਗਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ; ਮਸ਼ੂਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ;
ਮਸ਼ੂਕ ਦੀਆਂ ਜੁਲਫਾਂ।
ਦੁਹਮਤ ਦੇ ਹਮਬਾਦ : ਜੁੜਵੇ ਬੱਚੇ,
ਜੋੜੇ।
ਦੁਹਮਤ ਦੇ ਹਿੰਦੂ-ਏ-ਤਿਫਲ :
ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ।
ਦੁਈ : ਦਵੈਤ।
ਦੁਵੈਤ : (ਦਵਾਤ ਨਾਮ ਵਿਚ
ਰੂਪਾਂਤਰ) ਸਿਆਹੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪਾਤਰ।
ਦੁਵੈਤ-ਆਸ਼ੂਰ : ਦਵਾਤ
ਵਿੱਚ ਸਿਆਹੀ ਹਿਲਾਉਣ ਦਾ ਡੱਕਾ।
ਦੁਵੀਦਨ : ਦੋੜਨਾ, ਭੱਜਣਾ,
ਨੱਸਣਾ।
ਦੁਵੀਦਨ-ਏ-ਚਸਮ :
ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਦੁੜਾਉਣਾ।
ਦੁਵੀਦਗੀ : ਦੋੜ, ਨੱਸ-ਭੱਜ।
ਦੁਵੀਦਾ : ਪਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲਾ; ਦੋੜਿਆ
ਹੋਇਆ; ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਸ਼ਹੂਰ।
ਦੁਵੀਰ (ਦੁਬੀਰ) : ਮੁਨਸ਼ੀ;
ਸ਼ਾਇਰ; ਕਵੀ।
ਦੁਵੀਰਾ : ਜੁਆ ਖੇਡਣ ਦਾ ਤਸਮਾ।
ਦੁਵੀਸਤ : ਦੋ ਸੌ (੨੦੦)।
ਦੁਯਕ : ਆਖਰੀ ਸਾਹ, ਅੰਤਮ
ਸਵਾਸ।
ਦੁਵੀਲ : ਮੋਟਾ ਰੋਸ਼ਮ; ਮਕਰ; ਹੀਲਾ,
ਫਰੋਬ।
ਦੁਯਮ, ਦੁਯਮੀਨ :
ਦੁਜਾ, ਦੁਸਰਾ।
ਦੁਹ : ਦਸ (੧੦)।
ਦੁਹ-ਚੰਦ : ਦਸ ਗੁਣਾ।
ਦੁਹ : ਪਿੰਡ; ਦੂਰ ਹੋ, ਹਟ ਪਰੇ; (ਘਿਰਨਾ
ਵਾਲੀ ਸ਼ਬਦ) ਤੂੰ ਦੇ।
ਦੁਹਾਤ : (ਦਿਹ ੦੦ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿੰਡ।
ਦੁਹਾ : ਮੁਹੱਰਮ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨ,
ਅਕਲਮੰਦੀ।

ਦੁਹਾਰ : ਖੋਹ, ਖੱਡ, ਖੁੰਦਰ।
ਦੁਹਾਕੀਨ : (ਦਿਹਕਾਨ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ,
ਕਿਸਾਨ।
ਦੁਹਾਲੀਰ : (ਦਿਹਲੀਜ਼
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਦੈਹਲੀਜ਼ਾਂ; ਪਾਣੀ ਨੈਹਰਨ ਦੀ
ਥਾਂ; ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ।
ਦੁਹਾਨ : ਮੂੰਹ, ਵਾਤ।
ਦੁਹਾਨ-ਬੰਦ : ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ
ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਤਵੀਤ, ਜੋ
ਬਘਿਆੜ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਬਾਨਬੰਦੀ ਦਾ ਤਵੀਤ।
ਦੁਹਾਨ-ਦਰਾ : ਉਬਾਸੀ।
ਦੁਹਾਨ-ਦਰੀਦਾ :
ਮੂੰਹ-ਫੱਟ।
ਦੁਹਾਨਗੀਰ : ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ
ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਦੁਹਾਨਾ : ਲਗਾਮ; ਜੰਗ, ਮੂੰਹ
ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ; ਨਦੀ,
ਚਸਮੇ, ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਸੋਮਾ;
ਮੂੰਹ, ਮੇਰੀ ਦੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੀ ਦਾ ਮੂੰਹ।
ਦੁਹਾ-ਉ-ਦਿਹਸ :
ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਇਨਾਮ।
ਦੁਹਾਪਾਨੁਹ : ਸਜਾਵਟ,
ਹਾਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ।
ਦੁਹਪੰਜੀ : ਖੋਟਾ ਸਿੱਕਾ।
ਦੁਹਚਾ : ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਦੇਹਾਤੀ, ਪੇਂਡੂ,
ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ, ਪਰਜਾ।
ਦੁਹਹਵਾਸ : ਪੰਜ ਅੰਤਰਮੁਖੀ
ਤੇ ਪੰਜ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਇੰਦਰੇ।
ਦੁਹਖਦਾ, ਦੁਹਖਦਾਯ :
ਪਿੰਡ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਪਿੰਡ ਦਾ
ਰਈਸ, ਮੁਖੀਆ।
ਦੁਹਲਾ : ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ;
ਬੇਵਫਾ, ਵੈਰੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਧਰਮਹੀਣ।
ਦੁਹਦਿਹ, ਦੁਹਦਿਹੀ :
ਖਰਾ ਸੋਨਾ, ਇਸ ਸਮੇਂ 'ਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਸਿੱਕਾ।

ਦਹਰ : ਸਮਾਂ, ਕਾਲ, ਜ਼ਮਾਨਾ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਤਰਾ-ਚੜ੍ਹਾ; ਆਫ਼ਤ, ਬਿਪਤਾ, ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਭਾਗ, ਨਸੀਬ।

ਦਹਰੀ : ਲੌਕਿਕ।

ਦਹਰਗੇ : ਦਹਰਗੇ, ਦਹਰਗੇ : ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ, ਅਣਖੀਲਾ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਹਰਮਜ਼ਾਦਾ।

ਦਹਰੋਂ : ਦਸ ਦਿਨ, ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ, ਘੱਟ ਮੁੱਦਤ।

ਦਹਰੀਸ਼ : ਸੰਘਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ।

ਦਹ-ਬਾਨ : ਇਕ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਗੱਲ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਦਹ-ਬਾਨੀ : ਗੱਲ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣਾ।

ਦਹਸਤਾਨ : ਪਿੰਡ।

ਦਹਸ਼ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਦਾਨ, ਇਨਾਮ।

ਦਹਸ਼ਤ : ਡਰ, ਭੈ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ।

ਦਹਸ਼ਤ-ਅੰਗੀਰ, **ਦਹਸ਼ਤ ਨਾਕ** : ਡਰਾਉਣਾ, ਭਿਆਨਕ।

ਦਹਸ਼ਤ-ਬਦਾ : ਭੈਭੀਤ, ਸੈਹਮਿਆ ਹੋਇਆ।

ਦਹਕਾਨ : (ਦਹਕਾਨ **ਦਹਕਾਨ** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ, ਪੇਂਡੂ, ਗੰਵਾਰ, ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਕਿਸਾਨ।

ਦਹਕਾਨ-ਏ-ਪੀਰ : ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ; ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਦਹਕਾਨ-ਏ-ਖੁਲਦ : ਜੰਨਤ ਦਾ ਦਰਬਾਨ, ਰਿਜ਼ਵਾਨ।

ਦਹਕਾਨੀ : ਦਿਹਕਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਦਹਕਾਨੀਯਤ : ਭੀ ਕਰਨਾ, ਗੰਵਾਰਪੁਣਾ।

ਦਹਕਦਾ : ਦੇਹਾਤੀ ਮਕਾਨ, ਪਿੰਡ

ਦਾ ਘਰ।

ਦਿਹਕਿਯਾ : ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁਖੀਆ, ਚੌਧਰੀ।

ਦਿਹਕਾਨ : (ਦੇਖੋ **ਦਿਹਕਾਨ**) ਕਿਸਾਨ, ਮਾਮਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ।

ਦਿਹਕਾਨੀ : ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿੱਕਾ, ਕਿਰਸਾਣੀ।

ਦੁਹਲ : ਢੋਲ, ਨਗਾਰਾ।

ਦੁਹਲਬਾਜ਼, **ਦੁਹਲਬਾਜ਼** : ਢੋਲ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਢੋਲਚੀ।

ਦੁਹਲ-ਬਨ : ਢੋਲ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਢੋਲਚੀ।

ਦਹਿਲੀਜ਼/ਦਿਹਲੀਜ਼ : ਚੌਖਟ।

ਦਹਮ : ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ (੧/੧੦)।

ਦਹਮਰ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਦਸ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ, ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।

ਦਹਮਰਦਾ, **ਦਹਮਰਦਾ-ਗੋ** : ਗੱਪੀ, ਝੂਠਾ, ਬਕਵਾਸੀ।

ਦਹਨ : (ਦਹਾਨ **ਦਹਾਨ** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਮੂੰਹ।

ਦਹਨਬਸਤਾ, **ਦਹਨਬੰਦ** : ਨਕਾਬ, ਛਿੱਕਲੀ।

ਦਹਨ-ਤੇਗ : ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ।

ਦਹਨ-ਜੂਈ : ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨਾ।

ਦਹਨ-ਖੁਾਨੀ : ਦੇਸ਼ ਧਰਨਾ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇਣਾ, ਮਜ਼ਾਕ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ।

ਦਹਨਦਰੀਦਾ : ਮੂੰਹ ਫਟ, ਬੋਲ-ਵਿਗਾੜ।

ਦਿਹਿੰਦਾ : ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਦਹਨਾ : ਨਦੀ ਦੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੁਲਕ ਦੀ ਸਰਹੱਦ, ਸੀਮਾ।

ਦਹਨੇ/ਦਹਨੇ : ਸਜਾਵਟ,

ਜੇਵਰ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ (ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਬ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 19 ਹਨ)।
ਸੋਹਾਰ ਦਿਹੋਦਾਰ, ਦਿਹ-ਉ-ਦਾਰ : ਦੇ ਤੇ ਲੈ, ਦੇ ਤੇ ਰੱਖ; ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ, ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ, ਸ਼ੇਖੀ, ਅਭਿਆਨ; ਪਿੰਡ ਤੇ ਘਰ।
ਸੋਹਰ ਦੁਹਰ : (ਦਹਰ ਸੋਹਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਮਾਨੇ, ਸਮੇਂ।
ਹਜ਼ਾਰ (ਹਜ਼ਾਰਾ) ਦਹ : ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ, ਨਰਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਬਾਜ਼ੀ।
ਦਹ ਹਫ਼ਤ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿੱਕਾ, ਖੋਟਾ ਸੋਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਦਸ ਮਿਸਕਾਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਿਸਕਾਲ ਦੀ ਖੋਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਦਹ ਹਿਲਾਲ : ਦਸਾਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ, ਦਸਾਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਤਰਾਸ਼ੇ ਹੋਏ ਨਹੁੰ।
ਦਿਹੀ : 'ਦਿਹ' ਭਾਵ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਕਿਸਾਨ।
ਦਹਯਕ : ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ (੧/੧੦) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਲਗਾਨ ਜੋ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਸ਼ੂਲ, ਖਰਾਜ।
ਦਹਯਕ-ਸਤਾਂ,
ਦਹਯਕ-ਗੀਰਿੰਦਾ : ਖਰਾਜ ਜਾਂ ਲਗਾਨ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।
ਦੀ, ਦਿਰੋਬ/ਦੀਰੋਬ, ਦਿ ਸ਼ਬ : ਕਲ੍ਹ ਜੋ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ ਕਲ੍ਹ, ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਰਾਤ।
ਦੀ ਦੈ : ਦਸਵੇਂ ਸਮਸੀ (ਸੂਰਜ ਦੇ) ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮਾਘ ਦੇ ਲੱਗਪੱਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਮਿਤੀ, ਸਖਤ ਸਰਦੀ ਦੀ ਰੁੱਤ।
ਦਿਯਾਨਤ : ਸਚਾਈ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਜ਼ਮੀਰ, ਅੰਤਹਰਣ, ਨੇਕੀ।
ਦਿਯਾਨਤਦਾਰ, ਦਿਯਾਨਤਗਰ : ਈਮਾਨਦਾਰ, ਸੱਚ।

ਦਿਯਾਨਤਦਾਰੀ, ਦਿਯਾਨਤਗਰੀ : ਸਚਾਈ, ਰਾਸਤੀ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ।
ਦਿਯਾਰ : (ਦਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਸ਼ੈਰ, ਕਸਬੇ, ਮੁਲਕ, ਇਲਾਕੇ।
ਦਿਯਾਰ : ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਵਾਸੀ, ਵਸਨੀਕ।
ਦਿਯਾਰ-ਏ-ਬਕਰ : ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਦਿਯਾਰ-ਏ-ਮਗਰਿਬ : ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕ।
ਦੀਬਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਬਰੀਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ; ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਮਿਤੀ।
ਦੀਬਾ-ਬਾਫ : ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ।
ਦੀਬਾਜ਼ੀ : ਦੀਬਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਦੀਬਾ ਪੈਹਨਣ ਵਾਲਾ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
ਦੀਬਾ-ਰੂ : ਮਸ਼ੂਕ।
ਦੀਬਾ-ਗਰੀ : ਕਵਾਈ ਦਾ ਕੰਮ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਧੰਦਾ।
ਦੀਬਾ-ਏ-ਚੀਨੀ : ਚੀਨ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
ਦੀਬਾ-ਏ-ਰੂਮੀ : ਰੂਮ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
ਦੀਬਾ-ਸ਼ਬ ਅੰਦਰ ਰੋਬ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕਾਲਾ ਚਿੱਟਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
ਦੀਬਾ-ਏ-ਮੁਅੱਲਮ : ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਬੇਲ ਬੂਟੇਦਾਰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
ਦੀਬਾ, ਦਿਬਾ : ਦੀਬਾ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਦੇਖੋ ਦੀਬਾ।
ਦੀਬਾਜ਼ਾ : (ਦੀਬਾਚਾ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪਰਾਰੰਭ, ਮੁੱਖਬੰਧ, ਭੂਮਿਕਾ; ਮੁੱਖ, ਮੁਖੜਾ, ਗਲ੍ਹ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਬਾਚਾ : ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪਰਾਰੰਭ,
ਮੁੱਖ ਬੰਧ, ਚੇਹਰਾ, ਭੂਮਿਕਾ ਮੁਖੜਾ, ਗਲ੍ਹ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਬਾਚਾ-ਬੰਦ :
ਮੁੱਖ-ਬੰਧ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਯਤ : ਖੂਨ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਖੂਨ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਲਈ ਹੋਈ ਰਕਮ, ਜੁਰਮਾਨਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੈਜੂਰ : ਹਨੇਰਾ, ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਨ : ਵੇਖਣਾ, ਆਦਤ, ਸੁਭਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦ : ਦਰਸ਼ਨ, ਨਿਰੀਖਣ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਬਾਨ : ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਤੱਕਣ ਦੀ
ਮੇਰੀ; ਮਜ਼ਾਨ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਹਰੂ, ਟਾਂਗੂ,
ਜਸ਼ੂਸ, ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਗਾਹ : ਪੈਹਰੇਦਾਰ ਦੇ
ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾਰ : ਚੇਹਰਾ, ਮੁਖੜਾ, ਮੂੰਹ; ਅੱਖ
ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੇਖਣਾ, ਅੱਖ; ਦਰਸ਼ਨ, ਮੁਲਾਕਾਤ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ : ਅੱਖ, ਨੇਤਰ, ਦਲੇਰੀ, ਜੁਰਤ;
ਜਿਸ ਨੇ ਬੋਹਤ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ-ਬਾਬ : ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ
ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ-ਬਰਾਹ :
ਉਡੀਕਵਾਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ-ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ : ਉਡੀਕਣਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ-ਬਰਦੋਸ਼ਤਨ : ਵੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ
ਕਰਨਾ, ਗ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ ਪਰੀਦਨ : ਅੱਖ
ਫਰਕਣਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ ਦੋਬ : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ-ਏ-ਮੀਜ਼ਾਨ :
ਤਰਾਜ਼ੂ ਦਾ ਪਲੜਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾ-ਉ-ਦਾਨਿਸਤਾ : ਜਾਣਦੇ ਬੁੱਝਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਣ ਬੁਝ
ਕੇ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੰਤਵ ਨਾਲ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾਵਰ : ਗੋਹ ਨਾਲ, ਪਿਆਨ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ, ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ,

ਸੱਚ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਦਾਵਰੀ : ਸਿਆਣਪ, ਸੱਚ
ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ : ਵਕਫ਼ਾ, ਅਰਸਾ, ਢਿੱਲ, ਚਿਰ,
ਢਿੱਲ-ਮੱਠ, ਹੌਲੀ, ਕੁਝ ਚਿਰ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰਾ : ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰਬਾਬ : ਲੰਮੀ ਮੁੱਦਤ, ਲੰਮਾ
ਸਮਾਂ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਬ-ਬੀ : ਕਾਫ਼ੀ ਚਿਰ
ਜਿਉਂਦਾ ਰੋਹ (ਅਸੀਸ, ਦੁਆ)।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਗਾਹ/ਗਾਹਾਨ :
ਚਿਰ ਤਕ, ਦੇਰ ਤਕ, ਹਮੇਸ਼ਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰਮਾਨ : ਕਾਫ਼ੀ ਚਿਰ ਰੋਹਣ
ਵਾਲਾ, ਪੱਕਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰਯਾਬ : ਚਿਰ ਪਿੱਛੇ ਸਮਝਣ
ਵਾਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰੀਨ, ਦੇਰਿਨੇ ਦੇਰੀਨਾ :
ਪੁਰਾਣਾ, ਪਰਾਚੀਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰੀਨੇ ਦੇਰੀਨਾ (ਰੋਜ) : ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲਾ, ਪੁਰਾਣਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ : ਮੰਦਰ, ਪੂਜਾ-ਘਰ, ਗਿਰਜਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਏ-ਤੰਗ,
ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਏ-ਸਿਪੰਜੀ,
ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਏ-ਰਿੰਦਸੋਜ਼,
ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਏ-ਕੁਹਨ,
ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਏ-ਮਕਾਫਾਤ :
ਸੰਸਾਰ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਰ-ਏ-ਮੀਨਾ : ਅਸਮਾਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਗ : ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪਤੀਲਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਗ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਬਾਵਰਚੀ,
ਰਸੋਈਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਗ ਜੋਸ਼ : ਨਜ਼ਰਾਨੇ ਦਾ
ਖਾਣਾ, ਜੋ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਜਾਂ
ਪਿੱਛੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਗ-ਏ-ਸਿਫਾਲੀਨ :
ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਗ-ਏ-ਮਿਸੀਨ : ਤਾਂਬੇ

ਦੀ ਦੇਗ।
ਡਿਗ੍ਰੇ ਦੇਗਾ : ਛੋਟੀ ਦੇਗ।
ਡਿਗਾਨ ਦੇਗਾਨ : ਚੁੱਲ੍ਹ।
ਡਿਗਾਨ-ਏ-ਸਰਦ :
 ਕੰਜੂਸ, ਬਖੀਲ।
ਡਿਗਰੀ ਦੇਗਰੀ : ਦੇਗ ਫੜਨ ਦਾ
 ਕੱਪੜਾ, ਸਾਫ਼ੀ, ਪੋਣਾ।
ਡਿਗਰ ਦੀਗਰ : ਦੂਜਾ, ਹੋਰ, ਬਾਕੀ, ਫੇਰ, ਛੁੱਟ,
 ਹੁਣ ਤੱਕ, ਸ਼ਾਮ।
ਡਿਗਰਬਾਰ ਦੀਗਰਬਾਰ : ਇਕ ਵਾਰ ਹੋਰ,
 ਫੇਰ।
ਡਿਗਰਰੋਬ ਦੀਗਰਰੋਬ : ਉਸਦਿਨ, ਕੱਲ੍ਹ
 (ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ), ਪਰਸੋ (ਆਉਣ ਵਾਲਾ)।
ਡਿਗਰਰਾਹ ਦੀਗਰਰਾਹ : ਫੇਰ, ਇਕ ਵਾਰੀ
 ਹੋਰ।
ਡਿਗਰਸਾਲ ਦੀਗਰਸਾਲ : ਅਗਲੇ ਸਾਲ,
 ਅਗੋਂ।
ਡਿਗਰਗੂਨ ਦੀਗਰਗੂਨ : ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ,
 ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ।
ਡਿਗਰਗੂਨੀ ਦੀਗਰਗੂਨੀ : ਤਬਦੀਲੀ,
 ਪਰਵਰਤਨ।
ਡਿਗਰੀ ਦੀਗਰੀ : ਰੁੱਖਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਮਸ਼ੂਲ।
ਡਿਗੀਨਾ ਦੀਗੀਨਾ : ਕੱਲ, ਜੋ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ
 ਹੈ।
ਡੈਲਮ ਦੀਲਮ : ਓਹ ਦੇਲਮ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ
 ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹਬਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਦੂਜਾ
 ਤੁਰਕ, ਦੋਗਲਾ, ਸਖਤੀ, ਬਲਾ, ਨਰ ਤਿੱਤਰ।
ਡੈਲਮ ਦੀਲਮ, ਡੈਲਮਨ ਦੀਲਮਨ :
 ਗੀਲਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਥੋਂ ਦੇ
 ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਹਨਾਂ
 ਨੂੰ ਡੈਲਮ ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ, ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦਾ
 ਵੇਲਣਾ।
ਡੈਲਮੀ ਦੀਲਮੀ : ਡੈਲਮ ਦਾ ਰੈਹਣ
 ਵਾਲਾ।
ਡੈਲਮਕ ਦੀਲਮਕ : ਮੱਕੜੀ ਵਰਗਾ, ਇਕ
 ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ ਜਾਨਵਰ; ਰਤੀਲਾ।
ਡੈਮ ਦੀਮ : ਗਲ੍ਹ, ਮੁਖੜਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ

ਚਮੜਾ।
ਡੈਮਾਸ ਦੀਮਾਸ : ਹਮਾਮ, ਭੱਠ।
ਡੈਮਾਹ ਦੀਮਾਹ : ਦੈ ਦਾ ਮਹੀਨਾ, ਸਰਦੀ ਦਾ
 ਪੈਹਲਾ ਮਹੀਨਾ।
ਡੈਮਕ ਦੀਮਕ : ਲੱਕੜ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣ
 ਵਾਲੀ ਚਿੱਟੀ ਕੀੜੀ, ਸਿਉਂਕ।
ਡੈਮਾ ਦੀਮਾ, ਡੈਮਾ : ਸਦਾ ਵਰੁਨ ਵਾਲਾ
 ਮੀਂਹ, ਝੜੀ; ਸਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ।
ਡੈਮੀ ਦੀਯਮੀ, ਡੈਮੀ : ਬਰਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨ।
ਡੈਨ ਦੀਨ : ਮਜ਼ਹਬ, ਪੰਥ; ਮੁਸਲਮਾਨੀ
 ਧਰਮ, ਹਿਸਾਬ, ਬਦਲਾ ਦੇਣਾ।
ਡੈਨ-ਪ੍ਰਸਤ ਦੀਨ-ਪ੍ਰਸਤ : ਧਰਮੀ,
 ਅੱਗ-ਪੂਜਾ।
ਡੈਨ-ਪਰਵਰ ਦੀਨ-ਪਰਵਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ,
 ਹਾਕਮ।
ਡੈਨ-ਏ-ਹਨੀਫੀ ਦੀਨ-ਏ-ਹਨੀਫੀ :
 ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ।
ਡੈਨ-ਏ-ਦਰੁਸਤ ਦੀਨ-ਏ-ਦਰੁਸਤ :
 ਇਸਲਾਮ, ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਧਰਮ।
ਡੈਨ-ਏ-ਇਹਕਾਨ ਦੀਨ-ਏ-ਇਹਕਾਨ :
 ਸਿਕੰਦਰਨਾਮਾ ਵਿਚ ਜ਼ਰਦੁਸ਼ਤ ਦੇ ਧਰਮ ਤੋਂ
 ਭਾਵ ਹੈ।
ਡੈਨ-ਉ-ਦੁਨਯਾ ਦੀਨ-ਉ-ਦੁਨਯਾ : ਧਰਮ
 ਤੇ ਸੰਸਾਰ।
ਡੈਨ-ਹਾ-ਏ-ਦੀਨ-ਹਾ-ਏ-ਦੀਨ :
 ਅਲੂਦਾ : ਅੱਗ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਰਮ।
ਡੈਨ ਦੀਨ : ਇਕ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਰ
 ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਚੌਦਵੀਂ ਮਿਤੀ।
ਡੈਨ ਦੀਨ : ਉਧਾਰ, ਓਹ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਸ ਦਾ
 ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸਚਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਡੈਨਾਰ ਦੀਨਾਰ : ਸੋਨੇ ਦਾ ਅਰਬੀ ਸਿੱਕਾ
 ਜੇਹੜਾ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਡੈਨਾਰ-ਏ-ਸੁਰਖ ਦੀਨਾਰ-ਏ-ਸੁਰਖ :
 ਅਸ਼ਰਫੀ, ਚੰਗਾ ਸੋਨਾ।
ਡੈਨਾਰੀ ਦੀਨਾਰੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
 ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ, ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ।

دینہ **دیانا** : بھیتیا ہوتیا کلہا۔

دیو **دیو** : جین، بڑا، پرہت، سزانا، ایک
پرکار دا دینی کپڑا جی جیگ وے
پایا جاندہ ہا۔

دیوآباد **دیوآباد** : جیہی ہوت بڑا
پرہت ہوتا۔

دیوان **دیو** : (دیو دا
بھوت) بڑا، سزانا۔

دیوہ **دیوہ** : ایک
پرہت دیو جیہی ہوت ہوتا ہوتا ہوتا
ہوتا۔

دیوار **دیوار** : کھنڈ، پتھر، پتھر
پرہت، ہوتا، ہوتا۔

دیواربلند **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیواربینی **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوارچہ **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوارحصار **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوارکوب **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوارگر **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوارگوش **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوارنہاں **دیوار** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوال **دیوال** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوالہ **دیوالہ** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوان **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیواناعلی **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

پرہت ہوتا۔

دیوانبیگی **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانخاص **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانخالصہ **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانخانہ **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانام **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانقیامت **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانکیمت **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانگاہ **دیوان** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانی **دیوانی** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

دیوانا **دیوانا** : ہوتا، ہوتا، ہوتا
ہوتا۔

ਵਿਭਚਾਰੀ, ਬੇਰੋਹਮ, ਬਹਾਦਰ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨਸ਼ ਕਲਪੀ ਦੇਵ ਜਾਨਸ਼ ਕਲਬੀ
 : ਇਕ ਯੁਨਾਨੀ ਹਕੀਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਿਕੰਦਰ
 ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਚਾ : ਜੇਕ, ਉਨੀ ਕੱਪੜਾ ਖਾਣ
 ਵਾਲਾ ਕੀੜਾ, ਦੀਮਕ, ਸਿਉਂਕ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਦਾਰ : ਦਿਆਰ, ਇਕ ਪਹਾੜੀ
 ਦਰਖਤ ਜਿਸ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਮਸਤੂਲ ਬਣਦੇ
 ਹਨ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵ-ਦਿਲ : ਕਾਲੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ,
 ਸਖਤ-ਦਿਲ, ਪੱਥਰ-ਦਿਲ, ਬੇਰੋਹਮ;
 ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ।
(ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਦੀਦ (ਦੀਦਾ) :
 ਪਾਗਲ, ਦੀਵਾਨਾ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਦੀਨ : ਸ਼ਤਾਨ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਦਾਦ : ਹੱਟਾ ਕੱਟਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ,
 ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਦਾਦ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੂਤ ਪਰੇਤ
 ਚੰਬੜੇ ਹੋਣ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਸਾਰ : ਭੂਤਾਂ ਵਰਗਾ, ਭੈੜੀਆਂ
 ਕਰਤੂਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵ-ਏ-ਸਫੇਦ : ਮਾਜ਼ਦਰਾਨ
 ਦੇ ਇਕ ਬੰਹਤ ਤਾਕਤਵਰ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੁਸਤਮ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਗੀਰ : ਭੂਤਾਂ ਪਰੇਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਲਾਖ : ਭੂਤਾਂ ਪਰੇਤਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ,
 ਜੰਗਲ, ਸੰਸਾਰ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵਮਾਰ : ਵੱਡਾ ਸੱਪ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵ ਮਰਦਮ : ਬਣ-ਮਾਣਸ,
 ਫ਼ਸਾਦੀ, ਮੁਜ਼ੀ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵ ਮੁਰੀਦ : ਦੇਵ, ਸ਼ਤਾਨ,
 ਸਰਕਸ਼, ਬਾਗ਼ੀ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੀਵਾ : ਰੋਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵ-ਏ-ਹਫ਼ਤ ਦਰ : ਸੱਤ
 ਵਲਾਇਤਾਂ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੇਵ-ਏ-ਹਫ਼ਤ ਸਰ :
 ਰਾਤ, ਸਾਰੀ ਧਰਤ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੀਹੂਰ : ਅਸਮਾਨ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੀਹੂਲ : ਜੜਾਉ ਤਾਜ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੈਹਿਮ, ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੈਹੀਮ : ਤਾਜ।
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੈਹਿਮਦਾਰ,
ਪ੍ਰਿਯੋਜਨ ਦੈਹੀਮਦਾਰ : ਤਾਜਦਾਰ,
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

(ਜ਼ਾਲ) ਨ

ਨ ਜ਼ਾਲ : ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਗਿਆਰਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਕ ਸਤ ਸੌ (੭੦੦) ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

ਨ ਜ਼ਾ : ਏਹ (ਆਦਮੀ)।

ਨ ਜ਼ਾ : ਸਾਹਿਬ, ਸੁਆਮੀ, ਮਾਲਕ।

ਨ ਜ਼ਾਬਿਹ : ਜ਼ਿਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੱਕਰੇ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਨ ਜ਼ਾਤ : ਹਕੀਕਤ, ਸੱਚਾਈ, ਸਾਹਿਬ, ਮਾਲਕ, ਸੁਆਮੀ, ਖਾਨਦਾਨ, ਜ਼ਮੀਰ, ਰੂਹ, ਕਿਸਮ, ਵਰਗ, ਸ਼ਰੇਣੀ, ਕੌਮ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਲ-ਬੁਰੂਜ਼ : ਬੁਰਜਾਂ ਵਾਲਾ ਅਸਮਾਨ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਲ-ਬੈਨ : ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ, ਦੋਸਤੀ, ਮਿੱਤਰਤਾ, ਸਮਝੌਤਾ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਲ-ਜਨਬ : ਇਕ ਘਾਤਕ ਰੋਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਿਲ ਤੇ ਮਿਅਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਵਰਮ ਜਾਂ ਸੋਜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੱਸਲੀ ਦਾ ਦਰਦ, ਵੱਖੀ ਦਾ ਦਰਦ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਰ-ਰੀਹ : ਫੇਫੜੇ ਦੀ ਸੋਜ, ਨਮੂਨੀਆ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਸ-ਸ਼ੈ : ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹਕੀਕਤ, ਅਸਲਾ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਸ-ਸਦੂਰ : ਦਿਲ ਦੇ ਭੇਤ, ਮਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਛਾਤੀ ਦੀ ਸੋਜ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਉਲ-ਐਨ : ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਦਰਦ, ਅੱਖ-ਪੀੜ।

ਨ ਜ਼ਾਤ-ਬ-ਹੁਕ : ਖੁਦਾ ਦੀ ਜ਼ਾਤ।

ਨ ਜ਼ਾਤੀ : ਨਿੱਜੀ।

ਨ ਜ਼ਾਖਿਰ : ਤਕੜਾ ਜ਼ਖੀਰਾ (ਭੰਡਾਰ) ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨ ਜ਼ਾਕਿਰ : ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਪ ਜਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨ ਜ਼ਾਲਿਕ : ਓਹ (ਆਦਮੀ)।

ਨ ਜ਼ਾਲਿਕੁਨ : ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ।

ਨ ਜ਼ਾਹਿਬ : ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਜੇਹੜਾ ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਨ ਜ਼ਾਇਕਾ : ਚੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਜੀਭ ਵਿਚ ਹੈ, ਚੱਖਣਾ, ਸੁਆਦ।

ਨ ਜ਼ਾਇਕਾਦਾਰ : ਸੁਆਦੀ, ਲਜ਼ੀਜ਼।

ਨ ਜ਼ਬਹ : ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਹਲਾਲ ਕਰਨਾ।

ਨ ਜ਼ਬਹੁ : ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਹਲਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ) ਜਾਨਵਰ।

ਨ ਜ਼ਬਰ : ਲਿਖਣਾ, ਅੱਖਰਾਂ 'ਤੇ ਨੁਕਤੇ ਲਾਉਣਾ; ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਸਿਆਣਪ, ਗਿਆਨ, ਪੁਸਤਕ।

ਨ ਜ਼ਬੀਹ-ਉਲ-ਲਾਹ : ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜ਼ਿਬਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ਨ ਜ਼ਖੀਰਾ : ਓਹ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਆਉਣ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਣ, ਭੰਡਾਰ, ਗੁਦਾਮ।

ਨ ਖਿਰੇ ਖਾਨੇ : ਖੁਆਰੀ, ਬਦਨਾਮੀ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਕਮੀਨਗੀ।
 ਅੰਨ-ਭੰਡਾਰ, ਮਾਲ ਗੁਦਾਮ।
 ਨ ਰਾਇ : (ਜ਼ਰੀਆ ਰਿਯੇ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਸੀਲੇ, ਸਾਧਨ।
 ਨ ਰਾਇ : ਲੋਭ, ਲਾਲਚ, ਕਿਨਾਰਾ, ਗੋਸ਼ਾ, ਰਾਜ।
 ਨ ਰਾਇ : ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਅਤਅੰਤ ਛੋਟਾ ਟੁਕੜਾ, ਕਿਣਕਾ, ਕਣ, ਥੋੜਾ, ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ ਦੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ੋਰਾ, ਓਹ ਬਰੀਕ ਕਿਰਨ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਬੋਹਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਨ ਰਾਇ-ਬੀਨ : ਖੁਰਦਬੀਨ।
 ਨ ਰਿਯੇ : ਵਾਸਤਾ, ਵਸੀਲਾ, ਸਬੰਧ, ਕਾਗਜ਼, ਮਾਧਿਅਮ, ਪੁੱਜਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਓਹ ਘੋੜਾ ਜਾਂ ਉਠ ਜਿਸ ਦੀ ਆੜ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਬੰਧ, ਕਾਰਨ।
 ਨ ਕਨ : ਠੋਡੀ।
 ਨ ਕਾ : ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਤਬੀਅਤ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ, ਲਾਟ ਦਾ ਭੜਕਣਾ, ਸੁਗੰਧੀ ਦੇਣਾ।
 ਨ ਕਰ : ਚਰਚਾ, ਵਰਣਨ, ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜੀਤ ਜਾਂ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਰੱਬ ਦੀ ਯਾਦ, ਸਿਮਰਨ, ਦੁਆ, ਪਰਾਰਥਨਾ, ਗੀਤ, ਭਜਨ।
 ਨ ਕਰ-ਏ-ਖੁਦਾ : ਰੱਬ ਦਾ ਸਿਮਰਨ।
 ਨ ਕਰ-ਏ-ਜ਼ਮੀਲ : ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜ਼ਿਕਰ।
 ਨ ਕਰ-ਏ-ਖ਼ੈਰ (ਬਿਲਖ਼ੈਰ) : ਨੇਕ ਯਾਦ, ਚੰਗੀ ਸਫ਼ਾਰਸ਼।
 ਨ ਕਰ : ਆਦਮੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਲਿੰਗ; ਨਰ, ਮਰਦ; ਫ਼ੈਲਾਦ, ਫ਼ੈਲਾਦੀ ਤਲਵਾਰ।
 ਨ ਕੁਰ : ਬੋਹਤ ਮਰਦ।
 ਨ ਕੀ : ਤੇਜ਼ ਤੇ ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ।
 ਨ ਲਾਲਤ, ਨ ਲਾਲਤ : ਜ਼ਲੀਲ ਹੋਣਾ, ਬਦਨਾਮੀ, ਹੱਤਕ, ਤੋਹੀਨ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਕਮੀਨਾਪਣ।

ਨ ਲਤ : ਖੁਆਰੀ, ਬਦਨਾਮੀ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਕਮੀਨਗੀ।
 ਨ ਲੀਲ : ਬੇਇੱਜ਼ਤ, ਬਦਨਾਮ, ਕਮੀਨਾ, ਪਾਜ਼ੀ, ਘਿਰਨਾਯੋਗ।
 ਨ ਮ : ਬੁਰਾਈ, ਨਿੰਦਾ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਬੁਰਾਈ ਕਰਨਾ।
 ਨ ਮਾਇਮ : (ਜ਼ਮੀਮਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੁਰਾਈਆਂ, ਭੈੜਾਂ, ਬਦੀਆਂ, ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ, ਭੈੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
 ਨ ਮਾ : ਪਨਾਹ, ਸ਼ਰਨ, ਅਮਾਨ, ਇਕਰਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਤ।
 ਨ ਮਾਦਾਰ : ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੁਰਸ਼।
 ਨ ਮਾਦਾਰੀ : ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕੰਮ, ਜ਼ਮਾਨਤ, ਫ਼ਰਜ਼ ਸ਼ਨਾਸੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਹੀ।
 ਨ ਮੀਮ, ਨ ਮੀਮ : ਘਿਰਨਾਯੋਗ, ਬੁਰੀ ਚੀਜ਼, ਬੁਰਾਈ, ਭੈੜ।
 ਨ ਮਬ, ਨ ਮਬ : ਪੂਛ, ਇਕ ਸਤਾਰੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਬੇਦੀ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ।
 ਨ ਮਬ : ਪਾਪ, ਜੁਰਮ, ਬੁਰਾ ਕੰਮ, ਦੋਸ਼, ਗ਼ਲਤੀ, ਕਸੂਰ।
 ਨ ਮਬ : (ਜ਼ੰਬ ਨਬ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਪ, ਖ਼ਤਾਵਾਂ, ਗ਼ਲਤੀਆਂ।
 ਨ ਮ : ਮਾਲਕ, ਸਾਹਿਬ, ਸੁਆਮੀ, ਵਾਲਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਅਗੇਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ੁਲਫ਼ਜ਼ਲ=ਫ਼ਜ਼ਲਵਾਲਾ।
 ਨ ਮਾਜ਼ਾਫ਼ : ਜਦੋਂ ਇਕ ਅੰਕ ਕਈ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਤਕਸੀਮ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਅੰਕਾਂ ਦਾ "ਜ਼ੁਅਜ਼ਾਫ਼" ਸਮਾਪਵਰਤੀ ਗੁਣਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 ਨ ਮਾਜ਼ਾਫ਼-ਏ-ਅਕਲ : ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸਮਾਪਵਰਤੀ ਗੁਣਜ, ਓਹ ਅੰਕ ਜੇਹੜਾ ਕਈ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਤਕਸੀਮ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਅੰਕ ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇਹੜਾ ਓਹਨਾਂ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਤਕਸੀਮ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਅੰਕ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਅੰਕਾਂ ਦਾ "ਜ਼ੁਅਜ਼ਾਫ਼ੇ ਅਕਲ" (L.C.M.) ਭਾਵ

ਲੱਘੁਤਮ ਕੋਹਦੇ ਹਨ।

نوالبحرين **ਜੁਲਬਹਰੈਨ** : ਓਹ ਸ਼ੇਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਬੈਹਰਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

نوالجلال **ਜੁਲਜਲਾਲ** : ਜਲਾਲ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਵਾਲਾ, ਦਬਦਬੇ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ।

نوالفقار **ਜੁਲਫਿਕਾਰ** : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।

نوالقرنين **ਜੁਲਕਰਨੈਨ** : ਸਿਕੰਦਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ; ਦੋ ਜੁਲਫਾਂ ਵਾਲਾ।

نوالقعد **ਜੁਲਕਅਦ**, **نوالقعد** **ਜੁਲਕਅਦਾ** : ਅਰਬੀ ਦਾ ਗਿਆਰਵਾਂ ਮਹੀਨਾ।

نوالكفل **ਜੁਲਕਫਲ** : ਇਕ ਪੈਰੀਬਰ ਦਾ ਨਾਮ।

نوالمنن **ਜੁਲਮਿਨਨ** : ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ।

نوالنون مصري **ਜੁਨੂਨ ਮਿਸਰੀ** : ਸਾਅਬਾਨ-ਬਿਨ-ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੋਬਾ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸੂਫੀ ਤੇ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ੭੫ ਸਾਲ ਆਯੂ ਭੋਗ ਕੇ ੨੪੦ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਤ ਪਾਈ।

نوالنون **ਜੁ-ਫੁਨੂਨ** : ਕਈਆਂ ਹੁਨਰਾਂ ਅਤੇ ਇਲਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਤਾ।

نوالنوق **ਜ਼ੋਕ** : ਸ਼ੌਕ, ਚੱਖਣਾ, ਸੁਆਦ ਵੇਖਣਾ, ਚਾਸ਼ਨੀ, ਮਿਠਾਸ, ਲੱਜ਼ਤ, ਮਜ਼ਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਸਰੂਰ।

نوالناب **ਜ਼ੂਨਾਬ** : ਦਰਿੰਦਾ, ਵੈਹਸ਼ੀ (ਜਾਨਵਰ), ਤਿੱਖੇ ਤੇ ਨੋਕੀਲੇ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਾ।

نهاب **ਜ਼ਹਬ** : ਸੋਨਾ, ਕੁੰਦਨ, ਆਂਡੇ ਦੀ ਜ਼ਰਦੀ।

نهن **ਜ਼ਹਨ**, **نهن** **ਜ਼ਿਹਨ** : ਅਕਲ ਅਤੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਿਆਣਪ, ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀ।

نهن نشين **ਜ਼ਹਨ-ਨਸ਼ੀਨ**, **نهن نشين** **ਜ਼ਿਹਨ** : ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਮਝ 'ਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ, ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।

نهنى **ਜ਼ਹਨੀ**, **نهنى** **ਜ਼ਿਹਨੀ** : ਦਿਮਾਗੀ, ਮਾਨਸਕ।

نهنين **ਜ਼ਿਹੀਨ**, **نهنين** **ਜ਼ਹੀਨ** : ਸਮਝਦਾਰ, ਸਿਆਣਾ, ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ।

نهنى **ਜ਼ੀ** : ਮਾਲਕ, ਵਾਲਾ (ਅਗੇਤਰ)।

نهنى اختيار **ਜ਼ੀ-ਇਖਤਿਆਰ**, **نهنى اقتدار** **ਜ਼ੀ-ਇਕਤਦਾਰ** : ਅਧਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਹਕੂਮਤ ਵਾਲਾ।

نهنى استعداد **ਜ਼ੀ-ਇਸਤਿਆਦਾਦ** : ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ, ਯੋਗ।

نهنى الحجه **ਜ਼ਿਲ ਹਿੱਜਾ** : ਬਾਰੂਵਾਂ ਅਰਬੀ ਮਹੀਨਾ।

نهنى القعد **ਜ਼ਿਲਕਅਦ** : ਯਾਰੂਵਾਂ ਅਰਬੀ ਮਹੀਨਾ।

نيل **ਜ਼ੈਲ** : ਪੱਲਾ, ਝੋਲੀ, ਆਂਚਲ, ਅੰਤਕਾ, ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ।

੨(ਰੇ)

੨ ਰੇ (ਰਾ) : (ਰਾ-ਏ ਗੈਰ ਮਨਕੂਤਾ) (ਬਿਨਾ ਨੁਕਤੇ ਵਾਲੀ ਰੇ), ਜਾਂ (ਰਾ-ਏ-ਮੁਹਮਲਾ) ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜ਼ਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਸੌ (੨੦੦) ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ, (ਏਹ ਅੱਖਰ 'ਦ' 'ਜ਼' 'ਲ' ਤੇ 'ਨ' ਨਾਲ਼ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

੨ ਰਾ : ਕਰਮਵਾਚੀ ਨਾਂਵਾਂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਕਈ ਵਾਰ 'ਵਾਸਤੇ' 'ਲਈ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ 'ਖ਼ੁਦਾ ਰਾ' 'ਖ਼ੁਦਾ ਵਾਸਤੇ', ਏਹ ਕਾਰਕ ਸੰਪਰਦਾਨ ਕਾਰਕ ਲਈ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਰਨ, ਸਬੱਬ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਨੂੰ, ਪਿੱਛੋਂ, ਸਮੇਂ।

ਰਾਬਿਜ਼ ਰਾਬਿਜ਼ : ਕਿਲ੍ਹੇਦਾਰ।

ਰਾਬਿਜ਼ ਰਾਬਿਜ਼ : ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਏਹ ਭੁੱਲੜਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਸਿਰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁੱਛ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਅਰਕੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ।

ਰਾਬਿਤਾ ਰਾਬਿਤਾ : ਸਬੰਧ, ਲਗਾ, ਵਾਸਤਾ, ਜੋੜ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ, ਵੱਡਾ ਭਾਰੀ ਲਸ਼ਕਰ।

ਰਾਬਿਤਾ-ਏ-ਰਾਬਿਤਾ ਅਸ਼ਨਾਈ

ਆਸ਼ਨਾਈ : ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋੜ।

ਰਾਬਿਤਾ ਗੁਸਸਤਨ ਰਾਬਿਤਾ ਗੁਸਸਤਨ : ਸਬੰਧ ਤੋੜਨਾ।

ਰਾਬਿਅ ਰਾਬਿਅ : ਚੌਥਾ, ਚੌਥਾ ਬਣਾਉਣਾ।

ਰਾਬਿਅ ਰਾਬਿਅ : ਚੌਥੀ, ਚੌਥੀ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।

ਰਾਬਿਅ ਰਾਬਿਅ ਬਸਰੀ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ, ਪਾਕੀਜ਼ਾ ਤੇ ਸੂਫੀ ਇਸਤਰੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੌਥੀ ਲੜਕੀ ਤੇ ਬਸਰੇ ਦੀ ਰੈਹਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਹਿਜਰੀ ਸੀ।

ਰਾਬੂ ਰਾਬੂ : ਇਕ ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ, ਬਹਾਰੀ ਫੁੱਲ।

ਰਾਤਿਬ ਰਾਤਿਬ : ਪੱਕਾ, ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੇਮ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖ਼ੁਰਾਕ, ਤਨਖ਼ਾਹ, ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ।

ਰਾਤਿਬ ਖੋਰ, ਰਾਤਿਬ ਖ਼ਾਰ

ਰਾਤਿਬ ਖ਼ਾਰ : ਜਿਸ ਦਾ ਰੋਜ਼ੀਨਾ ਬੱਝਾ ਹੋਵੇ, ਪਿੰਨਸਨੀਆ।

ਰਾਤਿਬਾ ਰਾਤਿਬਾ : ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ, ਤਨਖ਼ਾਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖ਼ੁਰਾਕ, ਨਿਤ ਨੇਮ।

ਰਾਜਿਅ ਰਾਜਿਅ : ਰੁਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਤਣ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਔਰਤ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਆਪਣੇ ਪਰੇਮੀ ਕੋਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਓਹ ਉਠਣੀ ਜੇਹੜੀ ਹਾਮਿਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਹਾਮਿਲਾ ਲੱਗੇ।

ਰਾਜਿਫ਼ਾ ਰਾਜਿਫ਼ਾ : ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਗਲ (ਕਰੌਨਾ) ਦੀ ਪੈਹਲੀ ਫੁਕ ਜਾਂ ਅਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਹਤ ਰਾਹਤ : ਅਰਾਮ, ਸੁੱਖ, ਚੈਨ, ਖ਼ੁਸ਼ੀ, ਸੌਖ, ਹੱਥ ਦੀ ਤਲੀ।

ਰਾਹਤ-ਅਫ਼ਜ਼ਾ ਰਾਹਤ-ਅਫ਼ਜ਼ਾ : ਸੁਖਦਾਇਕ।

ਰਾਹਤ-ਤਲਬ ਰਾਹਤ-ਤਲਬ : ਸੁਖ ਰੈਹਣਾ।

راحت گاه : ਸੁਖ-ਸਥਾਨ।
راحت راحل : ਕੂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਧੀ।
راحت راحله : ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ,
 ਉਠ ਆਦਿ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ
 ਭਾਰ ਵੀ ਲੱਦਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਠ ਦਾ ਪਲਾਨ;
 ਕਾਫ਼ਲਾ (ਕਾਫ਼ਿਲਾ)।
راحت راحيل : ਹਜ਼ਰਤ ਯਕੂਬ ਦੀ ਬੀਵੀ।
راحت راد : ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ, ਸਖੀ, ਦਾਨੀ,
 ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲਾ।
راحت راد مرنش : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।
راحت راد مرنش : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।
راحت رادى : ਸਖਾਵਤ, ਦਾਨ ਪੁੰਨ;
 ਸਿਆਣਪ, ਜੁਗਤ; ਬਹਾਦਰੀ।
راحت رادى جا : ਬਲਦ ਦੀ ਖੱਲ ਦੀ
 ਮਸ਼ਕ, ਪਖਾਲ।
راحت راد : ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਭੇਤ, ਰੰਗ, ਝਾੜ
 ਚੂਹਾ, ਭੁੰਡ, ਡੇਹਮੂੰ।
راحت راد زبان : ਭੇਦੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ।
راحت راد زبان : ਭੇਦ ਭਰੀ
 ਗੱਲ।
راحت راد : ਭੇਦ ਲੱਭਣ ਵਾਲਾ।
راحت راد زبان : ਭੇਦ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਮੈਹਰਮ,
 ਭੇਦੀ।
راحت راد زبان : ਭੇਦ ਛੁਪਾਉਣਾ।
راحت راد زبان : ਨਮੀ, ਤਰੀ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ।
راحت راد زبان : ਸੂਰਜ।
راحت راد زبان : ਹਜ਼ਰਤ
 ਆਦਮ, ਸਬਜ਼ਾ, ਫੁੱਲ।
راحت راد زبان : ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ।
راحت راد زبان :

ਪਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਭੇਦ।
راحت راد : ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ, ਮਿਆਮਾਰ।
راحت راد : ਰਿਜ਼ਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ,
 ਰੋਜ਼ੀ-ਦਾਤਾ, ਰੱਬ, ਈਸ਼ਵਰ।
راحت راد :
 ਰੱਬ, ਰਿਜ਼ਕ-ਦਾਤਾ, ਈਸ਼ਵਰ, ਭਗਵਾਨ।
راحت راد : (ਰਾਜ) ਭੇਦ।
راحت راد : 'ਰੇ' (ਹਰਾਤ) ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਰੈਹਣ
 ਵਾਲਾ, ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਮ
 ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਮਾਮ ਫਖਰੁੱਦੀਨ ਰਾਜ਼ੀ ਜੋ
 'ਤਫ਼ਸੀਰ-ਏ-ਕਬੀਰ' ਦਾ ਕਰਤਾ ਸੀ ਤੇ 'ਰੇ'
 ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।
راحت راد, **راحت راد**,
راحت راد, **راحت راد**
راحت راد : ਸੌਫ।
راحت راد : (ਰਾਸਤ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
 ਰੂਪ) ਸੱਜਾ, ਠੀਕ; ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਭੂਗੋਲ ਵਿਚ
 ਖੁਸ਼ਕੀ (ਧਰਤ) ਦਾ ਓਹ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਦੂਰ ਤਕ
 ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
راحت راد : ਸਿਰ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮ ਕਰਨਾ, ਸਿਰ,
 ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਸਿਰਾ, ਟੀਸੀ, ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਦਿ,
 ਅੰਤਮ ਭਾਗ, ਇਕ ਪਸ਼ੂ; ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ।
راحت راد :
 ਪੁੰਜੀ।
راحت راد : ਠੀਕ, ਸਹੀ, ਸੱਚ, ਸੱਜਾ
 ਹੱਥ, ਰਾਗ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸਥਾਨਾਂ (ਘਰਾਂ) ਵਿਚੋਂ ਇਕ;
 ਸਿੱਧਾ, ਪੱਧਰਾ, ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਪੂਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ
 ਠੀਕ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ।
راحت راد : (ਰਾਸਤ) ਠੀਕ,
 ਸਹੀ, ਸੱਚ, ਰਾਹ, ਰਸਤਾ।
راحت راد : ਸੱਚਾ,
 ਈਮਾਨਦਾਰ।
راحت راد : ਸੱਚਾਈ।
راحت راد : ਸਰੂ ਦਾ
 ਬੂਟਾ।
راحت راد :
 ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ।

راست‌بین **ਰਾਸਤ ਬੀਨ** : ਨਿਰਪੱਖ।
 راست‌پوش **ਰਾਸਤ-ਪੋਸ਼** : ਨਾਸਤਕ,
 ਸੱਚ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।
 راست‌خانه **ਰਾਸਤ-ਖਾਨਾ** : ਸਭ ਨਾਲ
 ਸਫ਼ਾਈ ਤੇ ਦੋਸਤੀ ਭਾਵ ਰਖਣ ਵਾਲਾ।
 راست‌خديو **ਰਾਸਤ ਖਿਦੇਵ** : ਰੱਬ
 ਸੱਚ।
 راست‌دست **ਰਾਸਤ ਦਸਤ** :
 ਦਿਆਨਤਦਾਰ (ਦਿਯਾਨਤਦਾਰ)।
 راست‌رو **ਰਾਸਤ-ਰੋ** : ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ
 ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ।
 راست‌سخن **ਰਾਸਤ-ਸੁਖਨ**,
 راست‌گو **ਰਾਸਤ-ਗੋ** : ਸੱਚਾ, ਗੱਲ ਦਾ
 ਪੱਕਾ; ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।
 راست‌قلم **ਰਾਸਤ-ਕਲਮ** : ਮੇਹਨਤੀ,
 ਈਮਾਨਦਾਰ।
 راست‌مزاج **ਰਾਸਤ-ਮਿਜ਼ਾਜ** : ਨਰਮ
 ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।
 راست‌مزه **ਰਾਸਤ-ਮਜ਼ਾ** : ਚੰਗੇ
 ਸੁਆਦ ਵਾਲੀ (ਚੀਜ਼), ਸਵਾਦਿਸ਼ਟ।
 راست‌بينه **ਰਾਸਤ‌بينه**,
 راست‌زین **ਰਾਸਤ‌ਤੀਨ** : ਸੱਚਾ, ਅਸਲ, ਸਿੱਧਾ, ਸਪਸ਼ਟ,
 ਵਾਸਤਵਕ।
 راسته **ਰਾਸਤਾ** : ਸੱਚ, ਸੱਜੇ ਰੱਬ ਨਾਲ ਕੰਮ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੱਚਾ, ਸਿੱਧਾ, ਮੰਡੀ, ਬਜ਼ਾਰ,
 ਸਿੱਧੀ ਪੱਧਰੀ ਸੜਕ (ਰਾਹ)।
 راسته‌بندی **ਰਾਸਤਾ ਬੰਦੀ** : ਸੜਕ
 ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁਰੰਮਤ।
 راستی **ਰਾਸਤੀ** : ਸਿੱਧਾ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ;
 ਸਚਾਈ, ਹਾਂ ਸੱਚ! ਸੱਚੀ! ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ।
 راستی‌ای **ਰਾਸਤੀ ਈ ਅਸਤ**,
 راستی‌ای **ਰਾਸਤੀ ਈ ਕਿਹ** : ਸੱਚੀ ਗਲ ਤਾਂ ਏਹ ਹੈ!
 ਸੱਚ ਤਾਂ ਏਹ ਹੈ।
 راستی‌و‌درستی **ਰਾਸਤੀ-ਉ-ਦੁਰਸਤੀ** : ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਤੇ
 ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ।
 راستی‌ور **ਰਾਸਤੀਵਰ** : ਸੱਚਾ, ਅਸਲ,

ਸਹੀ।
 راسخ **ਰਾਸਿਖ** : ਪੱਕਾ, ਪੁਖਤਾ, ਦ੍ਰਿੜ,
 ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ।
 راسخ‌دم **ਰਾਸਿਖਦਮ** : ਮਨ ਦਾ ਪੱਕਾ,
 ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਾਲਾ।
 راسن **ਰਾਸਨ** : ਫੋੜੇ ਤੇ ਛਾਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ
 ਵਾਲੀ ਇਕ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ।
 راسو **ਰਾਸੂ** : ਨਿਓਲਾ।
 راسی **ਰਾਸੀ** : ਦਰਮਿਆਨੀ; ਪੱਕਾ, ਦ੍ਰਿੜ,
 ਸਾਬਤ, (ਪਹਾੜ ਆਦਿ)।
 راسیات **ਰਾਸੀਯਾਤ** : (ਰਾਸੀਯਹ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਪੱਕੇ ਅਹਿੱਲ ਪਹਾੜ।
 راسیه **ਰਾਸੀਯਾ** : ਮਜ਼ਬੂਤ, ਅਹਿੱਲ, ਅਚਲ
 (ਪਹਾੜ ਆਦਿ)।
 راش **ਰਾਸ਼** : ਅੰਨ ਦਾ ਢੇਰ, ਬੋਹਲ।
 راش **ਰਾਸ਼** : ਖੰਭ।
 راشد **ਰਾਸ਼ਿਦ** : ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਪਰਾਪਤ
 ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ,
 ਸਨਾਤਨੀ, ਨੇਕ, ਧਰਮੀ।
 راشی **ਰਾਸ਼ੀ** : ਵੱਢੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
 راصد **ਰਾਸਿਦ** : ਨਜ਼ੁਮੀ, ਤਾਰਾ-ਵਿਗਿਆਨੀ,
 ਚੌਕੀਦਾਰ।
 راضی **ਰਾਜ਼ੀ** : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ, ਸੰਤੋਖੀ, ਮੰਨਣ
 ਵਾਲਾ।
 راضی‌برضا **ਰਾਜ਼ੀ-ਬ-ਰਿਜ਼ਾ** : ਜੇ ਰੱਬ
 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
 راضی‌نامه **ਰਾਜ਼ੀ-ਨਾਮਾ** : ਕਿਸੇ
 ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲਿਖਤ,
 ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।
 راضیه **ਰਾਜ਼ੀਯਾ** : ਪਸੰਦੀਦਾ, ਪਰਵਾਨ।
 راعیل **ਰਾਈਲ** : ਜ਼ੁਲੈਖਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮਿਸਰ
 ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਬੀਵੀ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ਼
 ਦੇ ਨਿਕਾਹ ਵਿਚ ਆਈ।
 راغ **ਰਾਗ** : ਸਰਸਬਜ਼ ਮੈਦਾਨ, ਪਹਾੜ ਦੀ
 ਸਬਜ਼ ਤਰਾਈ, ਜੰਗਲ; ਸਰਦ-ਘਰ।
 راغی **ਰਾਗੀ** : ਤਰਾਈ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

راغب راجیث : ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਛਕ, ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

رافضه رافضی : ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਤੋਂ ਬਾਗ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਟੋਲਾ, ਸ਼ੀਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਟੋਲੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ-ਬਿਨ-ਅਲੀ-ਬਿਨ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬੱਕਰ ਸਿਦੀਕ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਫ਼ਾਰੂਕ ਆਦਿ ਨੂੰ ਘਿਰਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਜਿਸ ਪੁਰ ਇਸ ਟੋਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਸਗੋਂ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਨਤੀਜਾ ਏਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਹਜ਼ਾਜ਼-ਬਿਨ-ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ।

رافضی رافضی : ਰਾਫ਼ਿਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਸ ਟੋਲੇ ਦਾ ਇਕ ਅਨੁਯਾਈ।

راقص راکس : ਰਕਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਨੱਚਾਰ, ਇਕ ਸਤਾਰਾ।

راقم راکم : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਲੇਖਕ।

راقم الحروف راکم-ਉਲ-ਹੁਰੂਫ਼ : ਏਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

راکاره راکار : ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ, ਵੇਸਵਾ।

راکب راکب : ਸਵਾਰ, ਉਠ-ਸਵਾਰ, ਘੋੜ-ਸਵਾਰ।

راکع راکع : ਰਕੂਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਝੁਕਣ ਵਾਲਾ, ਨਮਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਝੁਕਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ।

رااله رالا : ਮਸ਼ਕ।

رام رام : (ਆਰਾਮ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਅਧੀਨ, ਆਗਿਆਕਾਰ, ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਹਰ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਇੱਕੀਵੀਂ ਮਿਤੀ, ਇਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤ-ਸਾਜ਼ ਚੰਗਾ; ਇਸ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ।

رام کردن رام کردن : ਸਿਖਾ ਲੈਣਾ, ਅਧੀਨ ਕਰ ਲੈਣਾ।

رامش رامش : ਪਰਸੰਨਤਾ, ਅਨੰਦ, ਅਰਾਮ, ਸੌਖ; ਰਾਗ, ਨਸੀਹਤ, ਨੇਕ ਸਲਾਹ।

رامش جان رامش-ਏ-ਜਾਨ : ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ।

رامش گاه رامشگاه : ਰਾਗ ਰੰਗ ਦੀ ਸਭਾ।

رامشی رامشگر : ਰਾਮਿਸ਼ਗਰ, ਰਾਮਿਸ਼ੀ : ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ।

رامشگری رامشگر : ਸਾਜ਼-ਸੰਗੀਤ, ਗਾਉਣਾ ਵਜਾਉਣਾ, ਰਾਗ ਵਿੱਦਿਆ, ਗੱਲਬਾਤ।

رامی رامی, رامین رامین, رامی رامی : "ਵੀਸ" ਦੇ ਆਸ਼ਕ ਦਾ ਨਾਮ।

رامی رامی : ਨਿਸ਼ਾਨਚੀ, ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼।

رامی رامی : ਰਾਮ ਅਰਦਸ਼ੀਰ (ਸ਼ੈਹਰ) ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਮ-ਹੁਰਮੁਜ਼ (ਸ਼ੈਹਰ) ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ران ران : ਲੱਤ ਦਾ ਗੋਡਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰਲਾ ਭਾਗ, ਪੱਟ।

ران افشردن ران افشردن : ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਰਾਨ (ਪੱਟ) ਜਮਾਉਣਾ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ।

ران کشادن ران کشادن : ਸਵਾਰ ਹੋਣਾ, ਚੱਲਣਾ, ਟੁਰਨਾ, ਦੇਸ਼ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਨੰਗਾ ਹੋਣਾ, ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਨਾ।

رانگی رانگی : ਜ਼ੀਨ (ਕਾਠੀ) ਦੀ ਦੁਮਚੀ।

رانین رانین : ਸਲਵਾਰ, ਪਜਾਮਾ।

رانه رانا : ਅਨਾਰ।

راندن راندن : ਹੱਕਣਾ, ਭਜਾਉਣਾ, ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਤੋਰਨਾ, ਚਲਾਉਣਾ, ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ।

راندہ راندہ : ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਦੁਰਕਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਦੇਸ਼ੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਛੇਕਿਆ ਗਿਆ।

راورا راورا : ਝਾੜ ਚੂਹਾ।

راوق راق : ਸ਼ਰਾਬ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ

ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਪੋਣਾ, ਸਾਫੀ, (ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ), ਖਾਲਸ ਸ਼ਰਾਬ।

ਰਾਹ ਰਾਵਕ : ਸਾਫ, ਖਾਲਸ ਤੇ ਸਰਬੋਤਮ (ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ)।

ਰਾਹ ਰਾਵੀ : ਕਿੱਸਾ ਕਹਾਣੀ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ, ਸਿੱਜਣ ਵਾਲਾ।

ਰਾਹ ਰਾਵੀਯਾਨ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

ਰਾਹ ਰਾਵੀਯਾ : ਬੋਹਤ ਵਾਰਤਾਵਾਂ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਪਾਣੀ ਢੋਣ ਵਾਲਾ ਉਠ; ਜਿਸ ਦੀ ਪਿਠ ਤੇ ਪਖਾਲਾ (ਮਸ਼ਕਾਂ) ਲੱਦੀਆਂ ਹੋਣ; ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਸ਼ਕ।

ਰਾਹ ਰਾਹ, ਰਾਹ ਰਾਹ : ਰਸਤਾ, ਡੰਡੀ, ਰੋਹ-ਰੀਤੀ, ਰਸਮ, ਤਰੀਕਾ, ਨੇਮ, ਮਰਜਾਦਾ, ਸਰੋਦ ਦਾ ਪਰਦਾ (ਸੁਰ), ਸੁਰ, ਧੁਨ, ਉਡੀਕ, ਵਾਰ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਆਮੋਬ : ਪੱਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਉਸਤਾਦ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਆਵਰ (ਆਵਰ) : ਸਫਰ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਸੁਗਾਤ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਏ-ਆਹਨ : ਰੇਲ ਦੀ ਪਟੜੀ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਅੰਜਾਮ : ਸਫਰ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਖੱਚਰ, ਦੂਤ, ਹਰਕਾਰਾ ਡਾਕ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਏ-ਬਾਰੀਕ : ਤੰਗ ਰਸਤਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਬਾਨ : ਸੜਕ ਦਾ ਰਾਖਾ, ਪਾਂਧੀ, ਡਾਕੂ, ਰਾਹਮਾਰ, ਲੁਟੇਰਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਬਰ : ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੱਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਬ-ਰਾਹ : ਧਾਰੀਦਾਰ, ਫਾਂਟਾਂ ਵਾਲਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ : ਸਫਰ ਕਰਨਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਬਰਦਨ : ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ, ਰਾਹ ਲੱਭ ਲੈਣਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਬਰੀ : ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਏ-ਬੁਰੀਦਾ : ਓਹ ਰਾਹ ਜੋ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਬੰਦ : ਰਾਹ ਮਾਰ, ਡਾਕੂ, ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਹ ਦਾ ਰਾਖਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਪੈਮਾ : ਪੰਧ ਨਿਬੇੜਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਧੀ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਖਰਚ : ਭਾੜਾ, ਮਸੂਲ ਆਦਿ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਏ-ਖਲਵਤ : ਖਾਲੀ ਰਸਤਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹਦਾਰ : ਰਸਤੇ ਦਾ ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਸੜਕ ਦਾ ਚੌਕੀਦਾਰ, ਗਸ਼ਤੀ ਦਸਤਾ, ਪਾਂਧੀ, ਚੋਰ, ਡਾਕੂ, ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ; ਧਾਰੀਦਾਰ।

ਰਾਹ ਰਾਹਦਾਰੀ : ਮਸੂਲ ਚੁੰਗੀ, ਪਾਸਪੋਰਟ, ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਆਗਿਆ ਪੱਤਰ, ਰਸਤੇ ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਾਖੀ-ਕਰ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਏ-ਦਰਾਜ਼ : ਲੰਮਾ ਪੰਧ।

ਰਾਹ ਰਾਹ-ਏ-ਰਾਸਤ : ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਰਾਹ : ਧਾਰੀਦਾਰ, ਫਾਂਟਾਂ ਵਾਲਾ (ਕੱਪੜਾ)।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਰੋ : ਚਲਦਾ ਰਸਤਾ, ਲਾਂਘਾ, ਮਕਾਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਬਰਾਂਡਾ, ਰਾਹ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਧੀ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਰਵਿਸ਼ : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਸਲੀਕਾ, ਰਸਮ ਰਵਾਜ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਰਵੀ : ਸਫਰ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਰਾਹਨ : ਲੁਟੇਰਾ, ਚੋਰ, ਡਾਕੂ; ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ।

ਰਾਹ ਰਾਹ ਜ਼ਨੀ : ਰਾਹ ਵਿਚ ਲੁੱਟਣ

ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਡਾਕਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ,
 ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
راہ سنج **ਰਾਹ ਸੰਜ** : ਰਸਤਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ,
 ਪਾਂਧੀ (ਜੋ ਰਾਹ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਹੋਵੇ)।
راہ شاہ **ਰਾਹ ਸ਼ਾਹ** : ਸ਼ਾਹ ਰਾਹ, ਮਹਾਨ
 ਪਾਂਧੀ।
راہ غول **ਰਾਹ-ਏ-ਗੁਲ** : ਸੰਸਾਰ।
راہ گان **ਰਾਹ ਗਾਨ** : ਸੜਕ ਤੋਂ ਲੱਭੀ ਸ਼ੈ,
 ਮੁਫਤ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
راہ گرای **ਰਾਹ ਗਿਰਾਯ** : ਪਾਂਧੀ।
راہ گرفتن **ਰਾਹ ਗਿਰਿਫਤਨ** : ਰਸਤਾ
 ਫੜਨਾ, ਚਲਦੇ ਹੋਣਾ।
راہ گزر **ਰਾਹ ਗੁਜ਼ਰ** : ਰਸਤਾ, ਰਾਹ,
 ਲਾਂਘਾ।
راہ گستر **ਰਾਹ ਗੁਸਤਰ** : ਸਵਾਰੀ ਦਾ
 ਜਾਨਵਰ, ਚੰਗੀ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ।
راہ گیر **ਰਾਹ ਗੀਰ** : ਪਾਂਧੀ।
راہ نامه **ਰਾਹ ਨਾਮਾ** : ਰਸਤੇ ਦਾ
 ਨਕਸ਼ਾ।
راہ نشین **ਰਾਹ ਨਸ਼ੀਨ** : ਭਿੱਖ-ਮੰਗਾ,
 ਹਰਕਾਰਾ, ਦੂਤ, ਅਜਨਬੀ, ਓਪਰਾ।
راہ نمون **ਰਾਹ ਨੁਮਾ**, **راہ نمون** **ਰਾਹ ਨਮੂਨ** : ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੱਥ
 ਪਰਦਰਸ਼ਕ।
راہ نمائی **ਰਾਹ ਨੁਮਾਈ**,
راہ نمونی **ਰਾਹ ਨਮੂਨੀ** : ਰਸਤਾ
 ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਪਥ ਪਰਦਰਸ਼ਨ।
راہ نور **ਰਾਹ-ਨਵਰਦ** : ਰਸਤਾ ਚਲਣ
 ਵਾਲਾ, ਪਾਂਧੀ, ਦੂਤ, ਕਾਸਦ, ਪਿਆਦਾ,
 ਭਿੱਖ-ਮੰਗਾ।
راہ نور دی **ਰਾਹ ਨਵਰਦੀ** : ਸਫਰ,
 ਰਸਤਾ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
راہ وار **ਰਾਹ ਵਾਰ** : (ਰਾਹ ਪੋਯਾਨ
راہ پویان) ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਘੋੜਾ।
راہ واری **ਰਾਹ ਵਾਰੀ** : ਤੇਜ਼ ਚਾਲ।
راہ وان **ਰਾਹ ਵਾਨ** : ਵੇਖੇ ਰਾਹਬਾਨ
 ਰਾਹਬਾਨ।

راہ و ربط **ਰਾਹ-ਉ-ਰਬਤ** : ਮੇਲ-ਜੋਲ,
 ਸਬੰਧ।
راہ و رسم **ਰਾਹ-ਉ-ਰਸਮ** :
 ਆਉਣ-ਜਾਣ, ਮੇਲ-ਜੋਲ, ਬੋਲ-ਚਾਲ,
 ਮੁਲਾਕਾਤ।
راہ و راه **ਰਾਹ ਹਾ** : (ਰਾਹ ਰਾਹ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਰਸਤੇ।
راہی **ਰਾਹੀ** : ਰਾਹ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਧੀ।
راہب **ਰਾਹਿਬ** : ਡਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਬੰਦਾ,
 ਸੰਸਾਰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ, ਤਿਆਗੀ, ਈਸਾਈਆਂ
 ਦਾ ਪਾਦਰੀ।
راہب **ਰਾਹਿਬਾਨ** : (ਰਾਹਿਬ
 ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਪਾਦਰੀ।
راہب عسلی **ਰਾਹਿਬ-ਏ-ਅਸਲੀ** :
 ਲੋਕ ਪ੍ਰਿਯ ਪਾਦਰੀ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਜੋ
 ਪੀਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪੈਹਨਦਾ ਹੈ।
راہن **ਰਾਹਿਨ** : ਪੱਕਾ, ਸਥਿਰ ਰੈਹਣ/ਰੱਖਣ
 ਵਾਲਾ, ਗੈਰਣੇ (ਗਿਰਵੀ) ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।
راہی **ਰਾਯ** : ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਰਾਜਾ, ਰਈਸ।
راہان **ਰਾਯਾਨ** : (ਰਾਯ ਰਾਹ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
 ਰਾਜੇ।
راہی **ਰਾਯ** : ਤਜਵੀਜ਼, ਭਾਵ, ਵਿਚਾਰ,
 ਧਿਆਨ, ਤਦਬੀਰ, ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ।
راہی العین **ਰਾਯ-ਉਲ-ਐਨ** : ਅੱਖੀਂ
 ਡਿੱਠੀ ਗੱਲ।
راہ زن **ਰਾਯਜ਼ਨ** : ਜਿਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ
 ਜਾਵੇ, ਸਲਾਹਕਾਰ।
راہ زنی **ਰਾਯਜ਼ਨੀ** : ਪਰਸਪਰ ਸਲਾਹ,
 ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨਾ।
رايات **ਰਾਯਾਤ** : (ਰਾਯਤ ਰਾਇਤ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਝੰਡੇ।
رايت **ਰਾਯਤ** : ਝੰਡਾ, ਨੇਜ਼ਾ।
رايت بيضه **ਰਾਯਤ-ਏ-ਬੈਜ਼ਾ** :
 ਸਫਲਤਾ ਤੇ ਸੁਲਾਹ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਝੰਡਾ।
رايت فریدون
رايت كاويان **ਰਾਯਤ-ਏ-ਫਰੀਦੁਨ**,
رايت كاويان **ਰਾਯਤ-ਏ-ਕਾਵਿਯਾਨ** : ਬਗਾਵਤ ਦਾ

ਝੰਡਾ।

رائج راجيس : ਜਿਸ ਦਾ ਰਵਾਜ ਹੋਵੇ, ਪਰਚਲਤ, ਜਾਰੀ, ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ (ਸ਼ੈ), ਰਸਮੀ।

رائج الوقت راجيس-ਉਲ-ਵਕਤ : ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ, ਜੋ ਪਰਚਲਤ ਹੋਵੇ।

رائيس راجيس : ਹਾਕਮ, ਰਈਸ, ਮੁਖੀਆ।

رايگان راجگان : (ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਰਾਹਗਾਂ **راهگان** ਸੀ) ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਰਾਹ ਵਿਚ ਪਈ ਮਿਲ ਜਾਵੇ; ਬਿਨਾ ਮੁੱਲ ਦੀ, ਮੁਫਤ, ਨਿਕੰਮੀ।

رايگان خوار راجگان-ਖ਼ਾਰ : ਮੁਫਤਖੋਰਾ, ਭਿਖ-ਮੰਗਾ।

رايه راجا : ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਣਸੀਆਂ; ਗੰਜ।

رب رجب : ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਲਣਹਾਰ, ਖੁਦਾ, ਅੱਲਾਹ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਈਸ਼ਵਰ; ਵੱਡਾ ਭਰਾ; ਦੇਸਤ।

رب الرباب رجب-ਉਲ-ਅਰਬਾਬ : ਸਾਰੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣਹਾਰ।

رب العالمين رجب-ਉਲ-ਅਲਮੀਨ : ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਬ-ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪਾਲਣਹਾਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ।

رباني رجباني : ਰੱਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਰੱਬ ਵਾਲਾ, ਅਲਾਹ ਵਾਲਾ।

ربنا رجبنا : ਹੇ ਸਾਡੇ ਰੱਬ।

ربوبيت رجبى : ਪਰਵਰਦਗਾਰੀ, ਖੁਦਾਵੰਦੀ।

ربى رجبى : ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ।

رب رجب : ਅੰਗੂਰ, ਅਨਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਪਾਣੀ (ਰਸ) ਜੋ ਅੱਗ ਵਿਚ ਪਕਾ ਕੇ ਕੱਢਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਰਕ, ਸਤ।

ربا ريجا : ਵਧਣਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ; ਸੁਦ, ਲਾਭ।

ربا خوار ريجا-ਖ਼ਾਰ : ਸੁਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।

ربا رجا : (ਰਬੂਦਨ **ربون** ਭਾਵ ਲੈ ਜਾਣਾ) ਤੂੰ ਲੈ ਜਾ, ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੱਕੇ ਨਾਲ ਖੋਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਦੂਜੇ ਨਾਂਵ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਤਾਵਾਜ਼ੀ ਅਥਵਾ, 'ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ' ਦੇ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਿਲ + ਰੁਬਾ = ਦਿਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ।

ربا رجاى : ਲੁੱਟ ਮਾਰ।

ربا رجا : (ਜੰਦ ਪਾਜੰਦ) ਮਹਾਨ, ਵੱਡਾ।

ربا رجا : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ, ਸਾਰੰਗੀ (ਚਾਰ-ਤਾਰਾ)।

ربا رجاى : ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਗੀ।

ربا رجا : (ਫਾਰਸੀ ਰੁਬਾਬਾ **رباب** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਚਿੱਟਾ ਬੱਦਲ, ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਯੁਵਤੀ ਜੋ ਰੁਅਦ **رعد** ਦੀ ਮਸ਼ੂਕਾ ਸੀ; ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ।

ربا ريجا : ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸੰਧੀ, ਪੰਜ ਅਰਬੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਗ।

ربا ريجا : ਸਰਾਂ।

ربا ريجا : ਸਰਾਂ, ਮੁਸਾਫਰਖਾਨਾ, ਮੱਠ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਖੂਬ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਰੱਸਾ; ਦਿਲ; ਸਰਹੱਦੀ ਚੌਕੀ; ਘੋੜਿਆਂ (ਪੰਜ ਜਾਂ ਵੱਧ) ਦਾ ਦਸਤਾ; ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਧਰਮ-ਯੁੱਧ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਨਾ।

ربا رجا : ਚਾਰ (੪), ਚਾਰ ਚਾਰ।

ربا رجاى : ਉਹ ਵਾਕ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਹਰਫ਼ ਚਾਰ ਹੋਣ; ਚਾਰ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਹਲੀ, ਦੂਜੀ ਤੇ ਚੌਥੀ ਤੁਕ ਦਾ ਇਕ ਸਮਾਨ ਤੁਕਾਂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਤੀਜੀ ਤੁਕ ਦਾ ਵੀ ਤੁਕਾਂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ-ਬੈਂਤੀ ਜਾਂ ਤਰਾਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰੁਬਾਈ ਕੇਵਲ ਬਹਰ-ਏ-ਹਜ਼ਜ਼ ਵਿਚ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ربا رجاى : (ਰੁਬਾਈ **رباعيات** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰੁਬਾਈਆਂ।

ربا رجا : (ਰੁਬਾਹ **روباہ**) ਲੁੰਬਤੀ।

ربا رجا : ਸਬੰਧ, ਲਗਾ; ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਜੋੜਨਾ,

ਦੇਸਤੀ, ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ; ਜੋੜ; ਆਦਤ, ਨਿਤਕਰਮ, ਵਰਤੋਂ।

رب ربا : ਰਸੀ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਟ ਦੇਣਾ; ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ (ਉਠ ਦਾ), ਉਠ ਨੂੰ ਲੱਦਣਾ (ਵੰਝ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ); ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਸਰਾਂ ਮਹੱਲਾ; ਥੰਮ੍ਹ।

رب ربا-ਏ-ਸੱਦਾਦ : ਲੁਟ ਮਾਰ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਸੱਦਾਦ ਦੀ ਬਹਿਸ਼ਤ ਜੋ ਅਸਲ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਨਕਲ ਸੀ।

رب ربا : ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ (੧/੪); ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਲੰਦੀ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸੰਦ।

رب ربا : (= ਰੂ + ਪੋਸ਼ਾ)।

رب ربا : ਸਿਰ ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਚਾਦਰ, ਦੁਪੱਟਾ, ਬੁਰਕਾ।

رب ربا : ਬਹਾਰ ਦੀ ਰੁੱਤ, ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਫੱਗਣ ਚੇਤ ਦੀ ਮਿਠੀ ਰੁਤ, ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸਾਖ ਜੇਠ ਦੇ ਮਹੀਨੇ, ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਸਖੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਹਾੜੀ ਦੀ ਫਸਲ।

رب ربا-ਉਲ-ਆਖਿਰ : ਚੰਦ ਦਾ ਚੌਥਾ ਮਹੀਨਾ।

رب ربا-ਉਲ-ਅਵਲ : ਚੰਦ ਦਾ ਤੀਜਾ ਮਹੀਨਾ।

رب ربا : ਮਰਤਬਾ, ਦਰਜਾ, ਪਦਵੀ।

رب ربا : ਰੀਠਾ।

رب ربا/ਰਜਾ : ਭਰੋਸਾ, ਆਸ, ਉਮੀਦ; ਆਸ ਰੱਖਣਾ; ਡਰਨਾ, ਡਰ।

رب ربا : ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

رب ربا : ਹਸ਼ਰ ਦਾ ਦਿਨ, ਕਿਆਮਤ, ਪਰਲੋ; ਸਾਗਰ, ਸਮੁੰਦਰ; ਆਕੜ ਭਰੀ ਚਾਲ।

رب ربا : (رب ربا ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਰਦ, ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਪਿਆਦਾ ਫੌਜ।

رب ربا-ਏ-ਦੌਲਤ : ਸਲਤਨਤ ਦੇ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ, ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕੁਕਨ।

رب ربا : ਚੰਦ ਦਾ ਸਤਵਾਂ ਮਹੀਨਾ; ਡਰਨਾ; ਸਤਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਪੂਜਣਾ।

رب ربا : ਤੱਕੜੀ ਦੇ ਇਕ ਪੱਲੜੇ ਦਾ ਝੁਕ ਜਾਣਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਝੁਕਣਾ; ਵਡਿਆਈ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਵਧੀਕੀ; ਰੁਚੀ, ਝੁਕਾ।

رب ربا : ਅਰੂਜ਼ (ਅਰਬੀ/ਫ਼ਾਰਸੀ ਛੰਦ ਸ਼ਾਸਤਰ) ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੇਅਰ ਦੀਆਂ ਉਨੀਂ ਬੈਹਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਓਹ ਸ਼ੇਅਰ ਜੋ ਅਰਬ ਦੇ ਲੋਕ ਜੰਗ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

رب ربا : ਪਰਤਣਾ, ਮੁੜਨਾ, ਵਾਪਸ ਹੋਣਾ, ਪਰਤਾਉਣਾ, ਮੋੜਨਾ, ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ, ਦੁਹਰਾਉਣਾ; ਇਕ ਉਠ ਵੇਚ ਕੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਖਰੀਦਣਾ; ਮੀਂਹ ਪਿਛੋਂ ਮੀਂਹ ਪੈਣਾ; ਨਫਾ, ਖੱਟੀ; ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੀ ਹਰਿਆਵਲ।

رب ربا, ਰਿਜਅਤ : ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਵਾਪਸੀ, ਮੁੜ ਕੇ ਓਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਤਲਾਕ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਇਸਤਰੀ ਵੱਲ ਖਾਵੰਦ ਦਾ ਪਰਤਣਾ; ਖਤ ਦਾ ਜਵਾਬ।

رب ربا : ਖਤ ਦਾ ਜਵਾਬ।

رب ربا : ਪਿਆਦਾ ਹੋਣਾ, ਪੈਦਲ; ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਸਮੇਤ ਵਛੇਰੇ ਦੇ ਚਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣਾ, ਵਿਰਲੇ ਵਾਲ (ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਦੇ ਉਲਟ)।

رب ربا : ਪੂਰਾ (ਬਾਲਗ਼) ਆਦਮੀ, ਮਰਦ।

رب ربا : ਪੈਰ; ਸਮਾਂ, ਉਮਰ ਭਰ ਦਾ ਸਮਾਂ; ਟਿੱਡੀ ਦਲ; ਫੌਜ।

رب ربا : ਪੱਥਰ ਮਾਰਨਾ, ਸੰਗਸਾਰ ਕਰਨਾ; ਘਿਰਨਾ ਕਰਨੀ, ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣਾ; ਵਗਾਹ ਕੇ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।

رب ربا-ਏ-ਸ਼ਯਾਤੀਨ : ਸ਼ਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ।

رب ربا : ਸੰਗਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੁਰਕਾਰਿਆ ਗਿਆ।

رب ربا : ਪਰਤਣਾ, ਮੁੜਨਾ, ਵਾਪਸੀ, ਪਿਆਨ ਦੇਣਾ; ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ, ਸੰਕੇਤ, ਖਤ ਦਾ

ਰੁਖਸਤ : ਬੌਹਲਤਾ, ਸਸਤਾਪਣ,

ਆਗਿਆ, ਇਜਾਜ਼ਤ, ਛੁੱਟੀ।
رخصت خواستن **ਰੁਖਸਤ ਖੁਸਤਨ** : ਆਗਿਆ ਮੰਗਣਾ।
رخصت دادن **ਰੁਖਸਤ ਦਾਦਨ** : ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।
رخصتی **ਰੁਖਸਤੀ** : ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਲਗਿਆਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼।
رخنه **ਰਖਨਾ** : ਕੰਧ ਵਿਚਲੀ ਤੇੜ, ਮੋਰੀ, ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ; ਐਬ, ਦੋਸ਼।
رخنه شمشير **ਰਖਨਾ-ਏ-ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ** : ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਸੱਟ, ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ।
رخنه **ਰੁਖਨਾ** : ਕਾਗਜ਼।
رخوگر **ਰਖੂਗਰ** : ਕਪੜੇ ਰੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
رن رعد : ਪਰਤਾਉਣਾ, ਮੋੜਨਾ, ਫੇਰ ਦੇਣਾ, ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ, ਪਰਤਣਾ, ਮੁੜਨਾ; ਨਾ ਮੰਨਣਾ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ, ਨਾਕਸ ਤੇ ਰੱਦੀ ਚੀਜ਼, ਕੰਧ ਦਾ ਰਦਾ।
رن رعد-ਏ-ਪا : ਪਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ।
رن جواب رعد-ਏ-ਜਵਾਬ : ਉੱਤਰ, ਮੋੜਵਾਂ ਜਵਾਬ।
رن رعد-جدا : ਮਰਦੂਦ।
رن سلام رعد-ਏ-ਸਲਾਮ : ਸਲਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ।
رن رعد-کرن **ਰਦ-ਕਰਨ** : ਮੋੜ ਦੇਣਾ, ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ।
رن كلام رعد-ਏ-ਕਲਾਮ : ਤਰਦੀਦ; ਜਵਾਬ।
رن رعد-ع-تأمن **ਰਦ-ਉ-ਤਅਨ** : ਰਦ ਕਰਨਾ, ਤਾਹਨਾ ਮੋਹਣਾ ਦੇਣਾ।
رن رعد-ع-کد **ਰਦ-ਉ-ਕਦ** : ਤੂੰ ਤੂੰ, ਮੈਂ ਮੈਂ; ਬੈਹਸ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਵੇਲੇ ਉਲਟੀ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ।
رن رعدی : ਨਿਕੰਮਾ, ਨਾਕਸ, ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ।
رن رعد : ਸਿਆਣਾ; ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪਾਰਸੀ ਪੰਡਤ।

رن ريدا : ਚਾਦਰ।
رن ريدا-پوش **ਰਿਦਾ-ਪੋਸ਼** : ਦਰਵੇਸ਼, ਫਕੀਰ, ਭਗਤ।
رن ريدا-ع-نيل **ਰਿਦਾ-ਏ-ਨੀਲ** : ਰਾਤ, ਅਸਮਾਨ।
رن ريدف **ਰਿਦਫ** : ਸਵਾਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਚਿਤੜ (ਘੋੜੇ ਦੇ); ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਆਉਣਾ, ਇਕ ਪਿੱਛੇ ਦੂਜੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹਥ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
رن ريدف : ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ, ਉਤਰ-ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਣਾ।
رن ردا, ردا : ਇਹਨਾਂ ਜਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਚਿਣੀ ਹੋਈ ਪੰਗਤੀ, ਕਤਾਰ, ਸਫ਼, ਪੰਗਤ; ਝਾੜਨ ਝੰਬਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ।
رن رديف **ਰਦੀਫ** : ਇਕੋ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ; ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਤੁਕ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੁਕਾਂਤ ਪਿਛੋਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਵੇ।
رن رداالت **ਰਦਾਲਤ** : ਕਮੀਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਹੋਛਾਪਣ।
رن ردااله **ਰਦਾਲਾ, ਰੁਦਾਲਾ** : ਕਮੀਨਾ, ਥੋੜ੍ਹ-ਵਿਤਾ, ਹੋਛਾ; ਫੋਕ, ਨਾਕਸ, ਰੱਦੀ।
رن ردايل **ਰਦਾਇਲ** : (ਰਜ਼ੀਲਤ **رنيلت** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਤੁਛ ਚੀਜ਼ਾਂ।
رن ردايل **ਰਦਾਲ** : ਕਮੀਨਾ, ਥੋੜ੍ਹ-ਵਿਤਾ, ਹੋਛਾ।
رن ردايل **ਰਦੀਲ** : ਕਮੀਨਾ, ਪਾਜ਼ੀ, ਤੁੱਛ, ਨਿਕੰਮਾ, ਰੱਦੀ।
رن ردايلت **ਰਦੀਲਤ** : ਕਮੀਨਾਪਣ, ਕਮੀਨਗੀ, ਕਮੀਨਾ ਹੋਣਾ।
رن ردا **ਰਦ** : ਅੰਗੂਰ; ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ, ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ, ਬਾਗ; ਵਿਸ਼, ਰੰਗ।
رن ردا **ਰਦਬਾਨ** : ਬਾਗਬਾਨ।
رن ردا **ਰਦਬਾਕ** : ਰਿਜ਼ਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ, ਈਸ਼ਵਰ।

رزاقی رੱਚਾਕੀ : ਰਿਜ਼ਕ ਪੌਹਚਾਉਣਾ, ਰਿਜ਼ਕ ਦੇਣਾ; ਸਰਾਬ।

رزق ریحک : ਰੋਜ਼ੀ, ਖੁਰਾਕ, ਖਾਣਾ; ਸੁਭਾਗ; ਵਜ਼ੀਫਾ; ਮੀਂਹ, ਵਰਖਾ।

رزق ریحک-ਜੂ : ਰੋਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦੌਲਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

رزم رجم : ਲੜਾਈ, ਮੁਠ-ਭੇੜ; ਲੱਕੜ (ਖਾਣ ਪਕਾਉਣ ਲਈ)।

رزم افغن رجم-ਅਫਗਨ, رزم زن رجم-ਖ਼ਾਹ, رجم-ਚਨ, رجم-سار : ਰਜ਼ਮ-ਬਨ, ਜੋਧਾ, ਲੜਾਕਾ।

رجم کار رجمکار : ਜੰਗ, ਜੁਧ, ਲੜਾਈ।

رجم گاه رجمگاه : ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਰਣ-ਭੂਮੀ।

رزم یوش رجم-ਯੂਸ਼, رجم-سار : ਰੋਹਬ-ਦਾਬ ਵਾਲਾ, ਬਹਾਦਰ ਜੋਧਾ।

رزمیہ رجمیہ : ਰਜ਼ਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

رزا رجا : ਟੰਗਣੀ, ਟੰਗਣਾ, (ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਪੜੇ ਟੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)।

رس رس : ਪੌਹਚ, ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ ਜਿਵੇਂ ਦਾਦਰਸ, ਪੱਕਾ, ਕਿਸੇ ਧਾਤ ਦਾ ਕੁਸ਼ਤਾ; ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਗੁਲੂਬੰਦ, ਸ਼ੀਰਾ, ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ, ਫਸਾਦੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

رسا رسا : ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ, ਪੂਰਨ, ਯੋਗ, ਚਤਰ, ਬੋਹਤ, ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ।

رسالت رسالت, رسالت رسالت : ਪੈਗ਼ਾਮ, ਸੰਦੇਸ਼, ਪੈਗ਼ੀਬਰੀ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਸਨੇਹਾ ਪੌਹਚਾਉਣਾ, ਕਿਤਾਬ, ਰਸਾਲਾ, ਖਤ।

رسالت پناه رسالت-ਪਨਾਹ, رسالت مآب : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

رسالت گری رسالتگاری : ਏਲਚੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਦੁਤਪੁਣਾ, ਪੈਗ਼ੀਬਰੀ।

رساله رساله : ਛੋਟੀ ਕਿਤਾਬ, ਖਤ; ਸੰਦੇਸ਼; ਘੋੜ-ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ।

رساله دار رساله دار : ਰਸਾਲੇ ਦਾ ਮੁਖੀ।

رساله داری رساله داری : ਰਸਾਲੇ ਦੀ ਕਮਾਨਦਾਰੀ।

رسائل رسايل : (ਰਿਸਾਲਾ رساله ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਖਤ, ਕਿਤਾਬਾਂ।

رسائی رسائی : ਪੌਹਚ; ਦਖਲ; ਸਮਝਣ ਦੀ ਚਲਾਕੀ, ਫੁਰਤੀ; ਯੋਗਤਾ, ਪੂਰਨਤਾ।

رست رست : (رستن رستن ਤੋਂ) ਛੁਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੋਟ, ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਸੁਤੰਤਰ; ਪੱਕਾ, ਸਥਿਰ, ਜ਼ਮੀਨ, ਦਲਾਨ, ਦੀਵਾਨਖਾਨਾ, ਰਸਤਾ, ਰਾਹ; ਪਦਵੀ।

رستخیز رستخیز, رستخیز رستخیز : ਕਿਆਮਤ, (ਕਿਯਾਮਤ) ਪਰਲੋਂ, ਸ਼ੇਰ-ਸਰਾਬਾ।

رستار رستار : ਸੁਰੱਖਿਆ, ਮੁਕਤੀ, ਨਜ਼ਾਤ।

رستگار رستگار : ਸੁਰਖਿਅਤ, ਅਜ਼ਾਦ, ਮੁਕਤ।

رستگاری رستگاری : ਨਜ਼ਾਤ, ਮੁਕਤੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ।

رستگان رستگان : ਸੁਤੰਤਰ; ਜੋ ਬਚ ਗਏ ਹੋਣ।

رست رست : (رستن رستن ਤੋਂ) ਉਗਿਆ, ਫਲਣਾ ਫੁੱਲਣਾ, ਵਾਧਾ; ਮਿੱਟੀ, ਸਖਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਪਕਾ, ਠੋਸ; ਦਲੇਰ।

رستنی رستنی : ਧਰਤ 'ਚੋਂ ਉਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਬਨਸਪਤੀ।

رستا رستا : (رست رست ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬਸਤੀ, ਪਿੰਡ, ਮੰਡੀ।

رستاق رستاق : (رست رست ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਬਸਤੀ, ਪਿੰਡ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਬਸਤੀ, ਮੰਡੀ।

رستک رستک : (رست رست ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ) ਛੋਟੀ ਬਸਤੀ ਜਾਂ ਮੰਡੀ।

رستم رُسْتَم, رُسْتَم رُسْتَم :

ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿਧ ਪੈਰਲਵਾਨ ਜੋ ਜ਼ਾਲ-ਬਿਨ-ਸਾਮ ਦਾ ਪੁਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਸਤਾਨ (ਜ਼ਾਬਲਿਸਤਾਨ) ਦਾ ਹਾਕਮ ਤੇ ਈਰਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਸੈਨਾਪਤੀ ਸੀ, ਓਹ ਲਗਪਗ ੫੫੦ ਈ. ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਣੇਪੇ ਦਾ ਸਖਤ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਤੇ ਜਦ ਏਹ ਜੰਮਿਆ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੀ 'ਰਸਤਮ' ਭਾਵ ਮੈਂ ਛੁੱਟ ਗਈ; ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਮਿਲੀ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ 'ਰੁਸਤਮ' ਹੋ ਗਿਆ, ਏਹ ਹਕੀਮ ਫੀਸਾਗੋਰਸ ਤੇ ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ, ਫ਼ਿਰਦੋਸੀ ਨੇ 'ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ' ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਹਾਲਾਤ ਲਿਖੇ ਹਨ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਦਾਸਤਾਨ :

ਦਾਸਤਾਨ, رستم رُسْتَم-ਏ-ਦਾਸਤਾਨ : 'ਰੁਸਤਮ' ਪੈਰਲਵਾਨ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਰਕਾਬ :

ਰੁਸਤਮ-ਏ-ਇਨਾਨ : ਦਲੇਰ, ਬਹਾਦਰ।

رستم رُسْتَم : ਛੁਟਣਾ, ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ।

رستم رُسْتَم : (ਰਾਸਤਾ ਰਾਸਤੇ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਮੁਕਤ, ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ, ਛੁਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਜ਼ਾਦ; ਰਾਹ, ਸੜਕ, ਬਜ਼ਾਰ; ਕਤਾਰ, ਪੰਗਤੀ, ਲੜੀ; ਕਨੂੰਨ; ਖਾਲਸ (ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਹੈ)।

رستم رُسْتَم : ਉਗਣਾ।

رستم رُسْتَم : ਉਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪਕਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ; ਮੰਡੀ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਖਾਕ : ਜੀਵ ਜੰਤੂ, ਸ਼ਰਿਸ਼ਟੀ।

رستم رُسْتَم : ਕਤਣਾ।

رستم رُسْتَم : ਕਤਿਆ ਹੋਇਆ।

رستم رُسْتَم : ਨਜ਼ਾਤ, ਮੁਕਤੀ, ਰਿਹਾਈ।

رستم رُسْتَم : ਰਾਹਤ, ਵੇਹਲ, ਦਲੇਰੀ, ਬਹਾਦਰੀ, ਸਾਹਸ; ਗਲਬਾ, ਰਿਜ਼ਕ, ਰੋਜ਼ੀ; ਮਿਠਿਆਈਆਂ, ਗੋਸ਼ਤ (ਜੋ ਹਾਲੀ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ)।

رستم رُسْتَم : ਭਾਗ, ਹਿਸਾ, ਫੌਜ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਅੰਨ-ਭੰਡਾਰ, ਰਾਸ਼ਨ; ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਗੌਰ ਕਰਨਾ, ਪੁਜੇ, ਰਸੀਦਨ ਪੌਹਚਣਾ।

رستم رُسْتَم : (ਰਸੂਲ رسول ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਦੂਤ, ਕਾਸਦ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ, ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਪੈਗੰਬਰ।

رستم رُسْتَم : ਕਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ, ਆਦਤ, ਰਿਵਾਜ, ਰੌਹ-ਰੀਤੀ; ਨਿਸ਼ਾਨ, ਦਾਗ਼; ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ, ਵੇਤਨ; ਲਿਖਣਾ, ਅੰਕਤ ਕਰਨਾ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਆਬ :

(ਸਿਕੰਦਰਨਾਮਾ ਵਿਚ) ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਤੋਂ ਭਾਵ।

رستم رُسْتَم-ਉਲ-ਖਤ : ਲਿਖਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਲਿਪੀ।

رستم رُسْتَم : ਰਿਵਾਜੀ, ਦਸਤੂਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਵਜ਼ੀਫ਼ਾਖ਼ਾਰ; ਨੌਕਰ, ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ; ਪਰੀਚਿਤ, ਪਰਸਿੱਧ।

رستم رُسْتَم-ਯਾਤ : (ਰਸਮੀ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ), ਸ਼ਾਹੀ ਕਾਇਦੇ ਕਨੂੰਨ।

رستم رُسْتَم : ਰੱਸੀ, ਰੱਸਾ, ਪੈੜਾ, ਧਾਗਾ, ਡੋਰੀ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਆਫਤਾਬ : ਕਿਰਨ।

رستم رُسْتَم-ਬਾਰ : ਨਟ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਬਾਰ : ਵਾਣ ਵਟਣ ਦੀ ਚਰਖੀ।

رستم رُسْتَم-ਬਾਰ, رستم رُسْتَم : ਵਾਣਵੱਟ।

رستم رُسْتَم : ਜ਼ਲੀਲ, ਬਦਨਾਮ, ਬੇਇਜ਼ਤ।

رستم رُسْتَم-ਏ-ਰੁਸਵਾਈ : ਜ਼ਿੱਲਤ, ਬਦਨਾਮੀ, ਬੇਇਜ਼ਤੀ।

رستم رُسْتَم : ਪੱਕਾ, ਠੋਸ ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋਣਾ, ਛੱਪੜ ਦਾ ਸੁੱਕ ਜਾਣਾ; ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਪਕਿਆਈ; ਸਥਿਰਤਾ।

رستم رُسْتَم : ਦੂਤ, ਏਲਚੀ, ਪੈਗੰਬਰ।

رستم رُسْتَم-ਦਾਰ : ਪਰਾਚੀਨ ਈਰਾਨੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਇਕ ਐਹਲਕਾਰ ਜੋ

ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰਦਾਰੀ ਕਰਦਾ, ਮੇਹਮਾਨਦਾਰ।
ਰਸੂਲੀ (ਮਿਸ਼ਨ) ਦੂਤਪੁਣਾ।
ਰਸੂਮ (ਰਸਮ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
 ਰਸਮਾਂ, ਕਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ, ਕਰ, ਮਸੂਲਾ।
ਰਸੂਮਾਤ : ਰਸਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
ਰਸੀਦਨ : ਪੌਹਚਣਾ, ਉਚੇ ਰੁਤਬੇ ਤੇ ਪੌਹਚਣਾ, ਫਲ ਦਾ ਪੱਕਣਾ।
ਰਸੀਦ : ਓਹ ਪਰਚਾ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਸੂਲ ਕਰ ਲੈਣ ਪੁਰ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੌਹਚ, ਯੁਵਕ।
ਰਸੀਦਗੀ : ਪੌਹਚ, ਬਾਲਗ ਹੋਣਾ, ਜਵਾਨ ਹੋਣਾ।
ਰਸੀਦਾ : ਪੌਹਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਾਲਗ।
ਰਸੀਲ : ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ (ਪੈਗੰਬਰ), ਖਤ, ਪੱਤਰ, ਖਬਰ, ਸੰਦੇਸ਼।
ਰਸੀਲਾ : ਖਤ, ਪੱਤਰ; ਸੰਧੀ।
ਰਸ਼ਾਦ : ਸਿਧੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਆਉਣਾ, ਸਿੱਧਾ ਰਾਹ, ਅਗਵਾਈ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ ਰਾਈ।
ਰਸ਼ਾਦਤ : ਸਿਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੈਹਣਾ; ਅਗਵਾਈ; ਨੇਕ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣਾ; ਪਕਿਆਈ; ਦਲੇਰੀ, ਜੁਰਤ।
ਰਸ਼ਤ : ਨਗਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ।
ਰਸ਼ਤਨ : ਕਤਣਾ, ਮਰੇੜਨਾ, ਵਟਣਾ।
ਰਸ਼ਤਨ : ਰੰਗਣਾ, ਵਸਮਾ ਲਾਉਣਾ।
ਰਸ਼ਤਾ : ਧਾਗਾ, ਤਾਰ, ਡੋਰੀ, ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਕਤਾਰ, ਕੱਤਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿੰਡਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਧਾਗੇ ਵਰਗਾ ਤਾਰ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਨਾਤਾ, ਸਬੰਧ; ਇਕ ਮਿਠਿਆਈ; ਸੇਵੀਆਂ, ਲੜੀ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਅਲਮਾਸ : ਫੌਲਾਦ ਦਾ ਤਾਰ।

ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਬਾਰਾਨ : ਮੀਂਹ ਦੀ ਝੜੀ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਬੇਜਾਨ : ਕੱਚਾ ਧਾਗਾ; ਬਰੀਕ ਸੂਤਰ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਪੋਚਾਨ : ਕੁੰਡਲੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਪ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਤਾਬ : ਬੰਹਤ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਤਪ : ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਕੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂਤ ਜੋ ਬੁਖਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੰਢਾ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਜ਼ਦਨ : ਮਾਪਣਾ, ਮਿਣਨਾ, ਪੈਮਾਇਸ਼ ਕਰਨਾ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਸਮਾਅ : ਮੋਮਬੱਤੀ ਦਾ ਧਾਗਾ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਸੁਬਹ : ਝੁਠੀ ਸਵੇਰ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਉਮਰ : ਸਾਲਗਿਰਾ ਦਾ ਡੇਰਾ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਗੰਢਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਕੋਹ : ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਏ-ਮਰਯਮ : ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਯਮ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਕੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤ ਬਰੀਕ ਸੂਤਰ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਨਿਗੰਦਾ : ਮੋਟਾ ਧਾਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਜ਼ਾਈ ਤੁਲਾਈ ਦੇ ਨਗੰਦੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਰਸ਼ਤਾ-ਦਾਰ : ਸਬੰਧੀ, ਸਾਕ-ਅੰਗ।
ਰਸ਼ਤੀ : ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ, ਨਿਮਰਤਾ, ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਭੰਗੀ, ਫਰਾਸ਼ ਨੀਚਤਾ, ਕਮੀਨਾਪਣ।
ਰਸ਼ਤਾ : ਪਾਣੀ ਸਿੰਮਣਾ, ਰਿਸਣਾ, ਟਪਕਣਾ, ਪਸੀਨਾ ਆਉਣਾ; ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ; ਜ਼ੁਕਾਮ।

رضاجوی ریحان-سُج : کُتھ کُرتن دَا سَتن
کُرتن دَالَا۔

ਰਤਲ-ਏ-ਗਿਰਾਨ : ਸ਼ਰਾਬ

رعیت داری **ਰਈਯਤਦਾਰੀ** : ਰਾਜ, ਹਕੂਮਤ ਕਰਨਾ।
ਰਗਬਤ **ਰਗਬਤ** : ਇੱਛਾ, ਰੁਚੀ, ਝੁਕਾ, ਧਿਆਨ, ਹਮਦਰਦੀ, ਤਰਜੀਹ, ਪਿਆਰ।
ਰਗੀਬਾ **ਰਗੀਬਾ** : ਪਸੰਦ ਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਸ਼ੈ।
ਰਫਾਗਤ **ਰਫਾਗਤ** : ਐਸ਼ ਦੀ ਬੋਹਲਤ।
ਰਫਾਕਤ **ਰਫਾਕਤ** : ਰਫੀਕ ਹੋਣਾ, ਸਾਥੀ ਹੋਣਾ, ਸਾਥ ਹੋਣਾ, ਦੋਸਤੀ, ਸੰਗਤ, ਇੱਕਠੇ ਸਫਰ ਕਰਨਾ।
ਰਿਫਾਹ, ਰਿਫਾਹੀਯਤ **ਰਿਫਾਹੀਯਤ** : ਤਨ ਦਾ ਸੌਖ, ਅਰਾਮ, ਚੈਨ, ਸੁੱਖ, ਐਸ਼, ਧਨ ਦੀ ਬੋਹਲਤ।
ਰਫਤ **ਰਫਤ** : ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੇ ਹੋਇਆ, ਰਫਤਾਰ, ਚਾਲ।
ਰਫਤ-ਆਮਦ **ਰਫਤ-ਆਮਦ** : ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ।
ਰਫਤਰੀ **ਰਫਤਰੀ** : ਰਵਾਨਗੀ; ਨੁਕਸਾਨ, ਹਾਨੀ।
ਰਫਤ-ਉ-ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ **ਰਫਤ-ਉ-ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ** : ਭੂਤ ਕਾਲ, ਬੀਤ ਚੁਕਾ, ਗਈ ਗੁਜ਼ਰੀ।
ਰਫਤਨ **ਰਫਤਨ** : ਜਾਣਾ, ਚਲਣਾ।
ਰਫਤਨ-ਏ-ਚਿਰਾਗ **ਰਫਤਨ-ਏ-ਚਿਰਾਗ** : ਦੀਵਾ ਬੁਝ ਜਾਣਾ, ਦੀਵਾ ਗੁਲ ਹੋਣਾ।
ਰਫਤਾ **ਰਫਤਾ** : ਚਲਾ ਗਿਆ, ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕਾ; ਹੈਰਾਨ, ਪਾਗਲ, ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨਾ।
ਰਫਤਾ-ਰਫਤਾ **ਰਫਤਾ-ਰਫਤਾ** : ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ, ਸੈਹਜੇ ਸੈਹਜੇ।
ਰਫਤਨ **ਰਫਤਨ** : ਝਾੜਨਾ, ਪ੍ਰੰਝਣਾ।
ਰਫਤਾ **ਰਫਤਾ** : ਹੂੰਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਝਾੜ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ।
ਰਫਤਾ-ਰੋਬ **ਰਫਤਾ-ਰੋਬ** : ਝਾੜ ਦੇਣਾ।
ਰਫਰਾਫ **ਰਫਰਾਫ** : ਸੁਤਰ ਮੁਰਗ, ਲੰਮਦੀਂਗ।
ਰਫਰਫ **ਰਫਰਫ** : ਹਰਾ ਕਪੜਾ; ਸਬਜ਼ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਤਕੀਆ, ਸਰਹਾਣਾ; ਤੰਬੂ, ਖੈਮਾ; ਪੰਛੀ ਦਾ

ਉਤਰਨ ਸਮੇਂ ਪਰ ਫੜਫੜਾਉਣਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਰਾਫੀਲ ਦਾ ਘਰ; ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਮਿਅਰਾਜ਼ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਵਾਰੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਲੈਹਰਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਹਰਕਤ।
ਰਫਾ **ਰਫਾ** : ਉਠਾਉਣਾ, ਚੁੱਕਣਾ, ਉਚਾ ਕਰਨਾ, ਬਲੰਦੀ, ਅੰਨ ਚੁਕਣਾ, ਮਾਮਲਾ ਹਾਕਮ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਣਾ; ਬਰਤਰਫੀ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ, ਪੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ (')।
ਰਫ-ਏ-ਸ਼ਰ **ਰਫ-ਏ-ਸ਼ਰ** : ਝਗੜਾ ਤੇ ਕਰਨਾ।
ਰਿਫਾਤ **ਰਿਫਾਤ** : ਉਚਾਈ, ਉੱਚ-ਪਦਵੀ।
ਰਫਕਾ **ਰਫਕਾ** : (ਰਫੀਕ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਾਥੀ, ਦੋਸਤ, ਯਾਰ।
ਰਫਕਾ **ਰਫਕਾ** : ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਟੋਲੀ, ਸਾਥੀ, ਸੰਗੀ।
ਰਫੂ **ਰਫੂ** : ਪਾਟੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਉਣਾ ਜਾਂ ਜੋੜ ਲਾਉਣਾ ਕਿ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗੇ, ਰਫੂ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣਾ।
ਰਫੂਕਾਰੀ **ਰਫੂਕਾਰੀ**, **ਰਫੂਗਰੀ** **ਰਫੂਗਰੀ** : ਰਫੂ ਕਰਨਾ, ਰਫੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ।
ਰਫੂਗਰ **ਰਫੂਗਰ** : ਰਫੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਰਫੀਅ **ਰਫੀਅ** : ਉਚਾ, ਉਚੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰੀਫ, ਸਾਉ; ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ।
ਰਫੀਅ-ਉਸ-ਸ਼ਾਨ **ਰਫੀਅ-ਉਸ-ਸ਼ਾਨ** : ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ, ਵਡੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।
ਰਫੀਕ **ਰਫੀਕ** : ਹਮਸਫਰ, ਸਾਥੀ, ਦੋਸਤ, ਯਾਰ, ਮਿੱਤਰ।
ਰਫਾਬਤ **ਰਫਾਬਤ** : ਉਡੀਕ, ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ।
ਰਿਫਾਬਤ **ਰਿਫਾਬਤ** : ਰਕੀਬ ਹੋਣਾ, ਹਸਦ, ਈਰਖਾ; ਮੁਕਾਬਲਾ।
ਰੱਫਾਸ **ਰੱਫਾਸ** : ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਨਚਾਰ, ਨਿਰਤਕਾਰ।
ਰੱਫਾਸਾ **ਰੱਫਾਸਾ** : ਨੱਚਣ ਵਾਲੀ, ਨਾਚੀ, ਨਰਤਕੀ।
ਰਫਬਾ **ਰਫਬਾ** : ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਪਿੰਡ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਰਿਕਤ : ਪਤਲਾ, ਬਰੀਕ ਹੋਣਾ; ਪਤਲਾਪਣ, ਬਰੀਕੀ; ਨਰਮੀ; ਰੋਣਾ, ਪਿਆਰ, ਹਮਦਰਦੀ।

ਰਿਕਤ-ਅੰਗਿਰ : ਤਰਸ ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਰਕਸ : ਨਚਣਾ, ਨਾਚ, ਖੇਡਣਾ, ਹਿਲਣਾ, ਹਰਕਤ ਕਰਨਾ, ਕੁਦਣਾ, ਹਰਕਤ ਕਰਨਾ, ਉਛਲਨਾ।

ਰਕਸ-ਏ-ਉਸੂਲ : ਨਾਚ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, ਬਾਰਾਂ ਤਾਲ ਨਾਚ।

ਰਕਸ-ਏ-ਬਿਸਮਿਲ : ਜ਼ਿਬਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਤੜਫਣਾ।

ਰਕਸ-ਏ-ਚਾਰ : ਨਾਚ ਦੀ ਕਿਸਮ।
ਰਕਸ-ਏ-ਰਵਾਨੀ : ਨਾਚ ਦੀ ਕਿਸਮ।

ਰਕਸ-ਕੁਨਾਨ : ਨਚਦੇ ਹੋਏ।

ਰਕਸ-ਏ-ਮਿੱਲਤੀ : ਕੌਮੀ ਨਾਚ, ਰੂਸੀ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਚ।

ਰਕਸ-ਏ-ਮੌਲਵੀ : ਨਾਚ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, ਦਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਚ।

ਰਕਾਤ : (ਰੁਕਾਅ) ਪਤਰ, ਖਤ; ਚਿਠੀਆਂ; ਲੀਰਾਂ; ਜੋੜ।

ਰਕਾਤ-ਏ-ਰਕਾਤ-ਏ-ਮੁਕੀਰੀ : ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਮਾਤ-ਏ-ਤੱਯਬਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਓਹ ਫ਼ਾਰਸੀ ਪਤਰ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਲਿਖੇ।

ਰੁਕਾਅ : ਚਿਠੀ, ਪੱਤਰ, ਖਤ; ਲੀਰ, ਟਾਕੀ, ਜੋੜ।

ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਬਲੰਦ ਨੀਲਗੂਨ

ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਬਲੰਦ ਨੀਲਗੂਨ

ਰੁਕਾ-ਏ-ਪਸਤ ਨੀਲਗੂਨ : ਅਸਮਾਨ।

ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਸਤਰੰਜ : ਸਤਰੰਜ ਦਾ ਤਖ਼ਤ।

ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਗਬਰਾ : ਜ਼ਮੀਨ।

ਰਕਮ : ਲਿਖਣਾ, ਮੋਹਰ ਕਰਨਾ; ਅਖਰਾਂ ਉਤੇ ਨੁਕਤੇ ਲਾਉਣਾ; ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਧਾਰੀਦਾਰ ਬੁਣਨਾ, ਰੁਪਈਏ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅੰਕੜਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ; ਚਿੰਨ੍ਹ; ਤਰੀਕਾ, ਵਿਧੀ, ਢੰਗ; ਨਾਟਕ ਦਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼; ਖਤ, ਪਰਚਾ।

ਰਕਮ-ਏ-ਅਵਲ : ਅਰਸ਼, ਰੱਬ ਦਾ ਤਖ਼ਤ, ਕੁਰਸੀ, ਨੂਰ-ਏ-ਮੁਹੰਮਦੀ।

ਰਕਮ-ਪਰਵਰ, **ਰਕਮ-ਤਰਾਜ਼** : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਲਿਖਾਰੀ।

ਰਕਮ-ਕਸ਼ : ਮੁਨਸ਼ੀ, ਕਾਤਬ

ਰਕਮ-ਤਰਾਜ਼ੀ : ਲਿਖਣਾ।

ਰਕਮ : (ਰਕਮ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੁਪਈਏ, ਰਕਮਾਂ।

ਰਕਮਾਤ : ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ।

ਰਕੀਬ : ਨਿਗਰਾਨ, ਦਰਬਾਨ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ, ਓਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋਹੜੇ ਇਕੋ ਮਸ਼ੂਕ ਉਤੇ ਆਸ਼ਕ ਹੋਣ, ਹਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਰਕੀਬ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ ਤੇ ਸੁਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਹਮ-ਪੇਸ਼ਾ।

ਰਕੀਬ-ਏ-ਰਾਬ : ਆਰਿਫ਼, ਸੁਫੀ।

ਰਕੀਬਾਨ-ਏ-ਰਾਬ : ਰੱਬ ਦੇ ਆਰਿਫ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਵਲੀ।

ਰਕੀਬਾਨ-ਏ-ਸ਼ਬ : ਪੈਹਰੇਦਾਰ, ਚੌਕੀਦਾਰ (ਬੋਹੜੇ)।

ਰਕੀਬਾਨ-ਏ-ਹਫ਼ਤਬਾਮ : ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ।

ਰਕੀਕ : ਪਤਲਾ, ਨਰਮ, ਨਾਜ਼ਕ, ਬਰੀਕ; ਗੁਲਾਮ।

ਰਕੀਕਾ : ਲੋਡੀ, ਬਾਂਦੀ।

ਰਕੀਮ : ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਿਖਤ, ਕਿਤਾਬ; ਦਵਾਤ, ਤਖ਼ਤ।

رقیمہ رکیما : लिखत, खत, चिठ्ठी।
رقیمہ رکیما : सिआनी, पाक ते परहेज़गार इसतरी, नेक औरत।
रिकाब : सवारी ਦੇ ਉਠ; ਕਾਠੀ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਲੋਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਦੇ ਪੈਰ ਰੋਹਦੇ ਹਨ; ਰਕਾਬੀ, ਥਾਲੀ।
ਰਿਕਾਬਦਾਰ : ਸਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ, ਰਕਾਬ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੌਕਰ; ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਖਾਣੇ, ਹਲਵੇ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਾਨਸਾਮਾ।
ਰਿਕਾਬ : ਅਠਾਂ ਗੁਠਾਂ ਵਾਲਾ ਲੰਮਾ ਪਿਆਲਾ; ਛੋਟੀ ਬੇੜੀ, ਕਿਸਤੀ; ਅਰਦਲੀ, ਹਮਰਾਹ, ਸਾਥੀ।
ਰਿਕਾਬੀ : ਰਿਕਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਾਥੀ; ਥਾਲੀ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
ਰਕਬ : ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਠ ਦੇ ਸਵਾਰ (ਨੌ ਤੋਂ ਵਧ); ਕਾਫਲੇ; ਔਰਤ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਪੇਡੂ, ਧੁੰਨੀ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ।
ਰਕਬਾਨ : (ਰਾਕਿਬ **ਰਕਬ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਉਠ ਸਵਾਰ।
ਰਕਅਤ : ਨਮਾਜ਼ ਦਾ ਓਹ ਭਾਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਣ ਤਕ, ਇਕ ਰਕੂਅ (ਗੋਡਿਆਂ ਪਰਨੇ ਝੁਕਣਾ) ਆ ਜਾਵੇ; ਝੁਕਾ।
ਰੁਕਨ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਡਾ ਤੇ ਪੱਕਾ ਪਾਸਾ; ਮਜ਼ਬੂਤ, ਤਕੜਾ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ; ਨੇੜੇ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁਖ ਭਾਗ, ਸ਼ਕਤੀ; ਪਹਾੜ ਦਾ ਕੰਢਾ; ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਕੋਨਾ, ਗੁੱਠ; ਖੰਡਾ, ਥੰਮ੍ਹ; ਨੀਹ-ਪੱਥਰ।
ਰੁਕਨ-ਏ-ਰਕੀਨ : ਪੱਕਾ ਥੰਮ੍ਹ, ਬੋਹਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਜ਼ੀਰ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰੀ।
ਰੁਕਨ-ਏ-ਸਲਤਨਤ : ਰਾਜ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ।
ਰੁਕਨ-ਏ-ਅਬੀਮ : ਕਅਬਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀ ਓਹ ਨੁਕਰ ਜਿਸ ਪਾਸਿਓਂ ਉਸਾਈ ਇਮਾਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਰੁਕਨ-ਏ-ਯਮਾਨੀ : ਕਅਬਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀ ਓਹ ਨੁਕਰ ਜੋ ਯਮਨ ਮੁਲਕ ਵੱਲ ਹੈ।
ਰੁਕਨਾਬਾਦ : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਕ ਸੈਰਗਾਹ ਦਾ ਨਾਮ; ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਨੇੜੇ ਵਗਦੀ ਹੋਈ ਇਕ ਨਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਕਸਰ ਸੰਕੇਤ ਹਾਫਿਜ਼ ਦੀਆਂ ਗਜ਼ਲਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
ਰੁਕਨੀ : ਖਰਾ ਸੋਨਾ (ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਰੁਕਨੁੱਦੀਨ ਕੀਮੀਯਾਗਰ ਨਾਲ ਹੈ)।
ਰੁਕੂਅ : ਝੁਕਣਾ, ਨੀਵਾਂ ਹੋਣਾ, ਨਮਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੋਡਿਆਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰਖ ਕੇ ਨਿਉਣਾ; ਪਿਠ ਝੁਕਾਉਣਾ, ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿਗਣਾ।
ਰੁਕੂਕ : ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਲੀਰਾਂ, ਟਾਕੀਆਂ; ਤੰਬੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟਾਕੀ, ਆਦਿ ਨਾ ਲਗੀ ਹੋਵੇ; ਕਪੜਾ।
ਰੁਕੀਕ : ਸੁਸਤ, ਢਿਲਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਿਰਬਲ, ਪਤਲਾ; ਤੁਛ, ਮਮੂਲੀ, ਨਾਚੀਜ਼, ਬੇਇਜ਼ਤ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਘਟੀਆ, ਬੇਅਣਖਾ।
ਰੁਕੀਕ-ਉਲ-ਇਲਮ : ਬੋਹਤ ਮਮੂਲੀ ਵਿਦਵਾਨ, ਤੁਛ ਵਿਦਿਆ ਵਾਲਾ।
ਰਗ : ਨਸ, ਨਾੜ; ਅਸਲ, ਗੈਰਤ, ਅਣਖ।
ਰਗਬੰਦ : ਪੱਟੀ।
ਰਗ-ਏ-ਜਾਨ : ਸ਼ਾਹ ਰਗ, ਓਹ ਵੱਡੀ ਰਗ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਗਾਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਪਹੋਂਚਦਾ ਹੈ।
ਰਗ-ਖੁਫਤਨ : ਸੁਸਤ ਹੋਣਾ।
ਰਗ-ਏ-ਰੁਸਤਨੀ : ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪਨਪਣ ਦੀ ਤਾਕਤ।
ਰਗ-ਬਦਨ : ਫਸਦ ਖੋਲ੍ਹਣਾ।
ਰਗ ਬਨ : ਫਸਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ੋਰਾਹ।
ਰਗ-ਏ-ਸੰਗ : ਪੱਥਰ ਦੀ ਚਟਾਨ।
ਰਗ ਕੁਸ਼ਾਨ : ਨਸ਼ਤਰ ਨਾਲ ਲਹੂ ਕਢਣਾ।
ਰਗ-ਏ-ਗਰਦਨ : ਗ਼ਰੂਰ,

ਘਮੰਡ।

ਗੁਰੂ ਰਿਗੋ, ਗੁਰੂ ਰੁਗੋ, ਗੁਰੂ ਰੁਗੋਕ :

ਪਾਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਪੜੇ, ਟਾਕੀਆਂ, ਲੀਰਾਂ, ਰਾਤੀਂ
ਸੌਣ ਲਈ ਇਕ-ਪਾਟ ਦੀ ਚਾਦਰ।

ਰਮ ਰਮ : ਭੱਜਣਾ, ਦੌੜਨਾ, ਇਜੜ, ਵੱਗ; ਫੌਜ,
ਸੈਨਾ; ਡਰ, ਭੈ।

ਰਮਦੀਦਾ ਰਮਦੀਦਾ : ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ।

ਰਮ-ਬਦਾ ਰਮ-ਬਦਾ : ਭਗੌੜਾ।

ਰਮਸ਼ ਰਮਸ਼ : ਭੱਜਣਾ, ਭਾਂਜ।

ਰਮਾਹੁ ਰਮਾਹੁ, ਰਿਮਾਹੁ ਰਿਮਾਹੁ : (ਰਮਹ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੇੜੇ, ਭਾਲੇ।

ਰਮਾਹੁ ਰਮਾਹੁ : ਨੇੜੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਰਮਾਲ ਰਮਾਲ : ਰਮਲ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਰਾਵਲ,
ਨਜ਼ਮੀ, ਜੋਤਸ਼ੀ।

ਰਮਹ ਰਮਹ : ਨੇੜਾ, ਭਾਲਾ।

ਰਮਸ਼ ਰਮਸ਼ : ਅਖ, ਭਰਵਟੇ ਜਾਂ ਹੋਠਾਂ ਦਾ
ਇਸ਼ਾਰਾ; ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ, ਭੇਤ।

ਰਮਸ਼ਾਨ ਰਮਸ਼ਾਨ : ਸਾਤਨ ਵਾਲਾ; ਨੌਵਾਂ
ਚੰਦ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰੋਜ਼ੇ ਰੱਖਦੇ
ਹਨ।

ਰਮਸ਼ਾਨੀ ਰਮਸ਼ਾਨੀ : ਰਮਜ਼ਾਨ ਮਹੀਨੇ
ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਰਮਕ ਰਮਕ, ਰਮਕ ਰਮਕ : ਥੋੜ੍ਹੀ ਜੇਹੀ
ਜਾਨ, ਸਿਸਕਦੀ ਜਾਨ; ਬਾਕੀ ਜਾਨ।

ਰਮਲ ਰਮਲ : ਰੇਤ; ਇਕ ਇਲਮ (ਵਿਦਿਆ)
ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭੂਤ ਤੇ ਭਵਿਖਤ ਦੇ ਹਾਲ ਮਲੂਮ
ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਜ਼ਮ, ਜੋਤਸ਼।

ਰਮਲ ਰਮਲ : ਅਰੁਜ਼ (ਅਰਬੀ/ਫ਼ਾਰਸੀ ਛੰਦ
-ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਬਹੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ
ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਅੱਠ ਵਾਰ 'ਫ਼ਾਇਲਾਤੁਨ' ਹੈ) 'ਰਮਲ'
ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਬੇਰੀਆਂ ਬੁਣਨਾ।

ਰਮਲਾ ਰਮਲਾ : ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਇਕ
ਸ਼ਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਰਮੁਸ਼ ਰਮੁਸ਼ : (ਰਮਜ਼ ਰਮਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਇਸ਼ਾਰੇ, ਸੰਕੇਤ; ਭੇਤ, ਰਮਜ਼ਾਂ, ਗੁਝੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।

ਰਮਾ ਰਮਾ : ਬਕਰੀਆਂ ਦਾ ਇਜੜ;
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਵਗ; ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ;

ਲਸ਼ਕਰ, ਫੌਜ; ਜਮਾਤ; ਸਤ ਸਤਾਰੇ, ਸਤ
ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਝੁਮਕਾ।

ਰਮਹਾਰ ਰਮਹਾਰ, ਰਮਹਾਰ ਰਮਹਾਰ,
ਰਮਹਾਰ ਰਮਹਾਰ : ਆਜੜੀ,
ਅਯਾਲੀ।

ਰਮੀਦਰੀ ਰਮੀਦਰੀ : ਡਰ ਕਰਕੇ ਨੱਸ
ਜਾਣਾ, ਡਰ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।

ਰਮੀਦਨ ਰਮੀਦਨ : ਭੱਜਣਾ; ਡਰ ਕੇ ਨੱਸ
ਜਾਣਾ।

ਰਮੀਦਾ ਰਮੀਦਾ : ਨਸਿਆ ਹੋਇਆ,
ਭਗੌੜਾ।

ਰੰਜ ਰੰਜ : ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਬੀਮਾਰੀ, ਕਰੋਧ,
ਗੁੱਸਾ, ਗਮ।

ਰੰਜ-ਏ-ਬਾਰੀਕ ਰੰਜ-ਏ-ਬਾਰੀਕ :
ਤਪਦਿਕ।

ਰੰਜਿਸ਼ ਰੰਜਿਸ਼ : ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ਼।

ਰੰਜੂਰ ਰੰਜੂਰ : ਦੁਖੀਆ, ਬੀਮਾਰ,
ਉਦਾਸ।

ਰੰਜੂਰਦਾਰ ਰੰਜੂਰਦਾਰ : ਬੀਮਾਰ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਰੰਜੂਰੀ ਰੰਜੂਰੀ : ਦੁਖ, ਤਾਪ, ਰੋਗ,
ਤਕਲੀਫ਼।

ਰੰਜੀਦਾ ਰੰਜੀਦਾ : ਦੁਖੀਆ, ਦੁਖੀ,
ਨਰਾਜ਼, ਉਦਾਸ।

ਰਿੰਦ ਰਿੰਦ : ਬੇਕੈਦ; ਅਜ਼ਾਦ, ਮਲੰਗ,
ਬੇਪਰਵਾਹ; ਸ਼ਰਾਬੀ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ
ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਮੁਨਕਰ ਹੋਵੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਕਰਕੇ
ਨਹੀਂ; ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਮਲਾਮਤਯੋਗ
ਹੋਵੇ ਪਰ ਦਿਲ ਦਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ; ਓਹ ਆਦਮੀ
ਜੋ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜ਼ਾਦ
ਮਨੁੱਖ, ਸੂਫ਼ੀ।

ਰੰਦਾਨ-ਏ-ਖਾਕਬੇਜ਼

ਰਿੰਦਾਨ-ਏ-ਖਾਕਬੇਜ਼ : ਬਰੀਕਬੀਨ,
ਗੱਲ ਦੀ ਤੈਹ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਘੁੰਤਰੀ।

ਰਿੰਦਕ ਰਿੰਦਕ : (ਰਿੰਦ ਰਿੰਦ ਦਾ
ਲਘੁਵਾਚੀ) ਜੁਗਤੀ, ਅਜ਼ਾਦ।

ਕਪੜਾ।

ਰੰਗਿਨ ਰੰਗੀਨ : ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਖੁਸ਼।

ਰੰਗਿਨ-ਕਮਾਨ : ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ।

ਰੰਦ ਰੰਦ : (ਰਿੰਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਰਿੰਦ।

ਰੋ ਰੋ : (ਰਫਤਨ=ਜਾਣਾ ਤੋ) ਰਵਸ਼, ਰਾਹ; ਜਾਣਾ; ਤੂੰ ਜਾ; ਪੰਧ, ਪੈਂਡਾ।

ਰੂ ਰੂ : ਮੂੰਹ, ਚੇਹਰਾ, ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ, ਸਬਬ, ਕਾਰਨ; ਪਖੰਡ, ਬਹਾਨਾ; ਭਾਲ, ਖੋਜ; ਸ਼ਰਮ, ਹਯਾ।

ਰੂ ਆਵਰਦਨ : ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਗੌਹ ਕਰਨਾ।

ਰੂਬਾਬ : ਸਾਮ੍ਹਣਿਉਂ ਖੁਲ੍ਹਾ, ਬਿਨਾ ਪਰਦੇ ਦੇ।

ਰੂਬ-ਬ-ਦੀਵਾਰ : ਹੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਰੂਬ-ਬ-ਰਾਹ : ਕੰਮ ਯੋਗ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਿਧੇ ਰਾਹ ਲਿਆਂਦਾ ਹੋਇਆ।

ਰੂਬ-ਬ-ਰੂ : ਆਮੁਣੇ-ਸਾਮੁਣੇ।

ਰੂਬ-ਬ-ਕਾਰ : ਸਾਮੁਣੇ, ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਹਾਕਮ ਦੇ ਸਾਮੁਣੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ, ਪਰਵਾਨਾ; ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ।

ਰੂਬ-ਬ-ਕਾਰੀ : ਸਾਮੁਣੇ ਹੋਣਾ, ਸਾਮੁਣੇ ਕਰਨਾ।

ਰੂਬੰਦ : ਘੁੰਡ, ਬੁਰਕਾ।

ਰੂਪਾਕ : ਰੁਮਾਲ, ਤੋਲੀਆ।

ਰੂਪਸਤ : ਮੂੰਹ ਨੀਵਾਂ, ਘੁੰਡ।

ਰੂਪੋਸ਼ : ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ; ਮੁਲੀਮਾ; ਪਰਦਾ, ਘੁੰਡ, ਬੁਰਕਾ; ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਅੰਦਰੋਂ ਭੈੜੀ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਚੰਗੀ ਦਿਸੇ।

ਰੂ-ਤਾਬਰੀ : ਚੇਹਰੇ ਦੀ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਨਿਖਾਰ।

ਰੂ-ਸਫੈਦ : ਸੁਰਖਰੂ; ਇਜ਼ਤ

ਮਾਣ ਵਾਲਾ।

ਰੂ-ਸਯਾਹ : ਦੇਸ਼ੀ; ਬਦਨਾਮ; ਹਬਸ਼ੀ।

ਰੂ-ਸਯਾਹੀ : ਬਦਨਾਮੀ, ਜ਼ਿੱਲਤ।

ਰੂਸ਼ਿਨਾਸ : ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਸਿੱਧ, ਮਸ਼ਹੂਰ; ਚੰਗੀ ਡੀਲ ਵਾਲਾ।

ਰੂ-ਸ਼ਿਨਾਸੀ : ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਮੁਲਾਕਾਤ।

ਰੂ-ਫਰਾਖ : ਖਿੜੇ ਮੁਖ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ ਖੁਸ਼।

ਰੂਫਿਗੰਦਨ : ਗਿੜਗਿੜਾਉਣਾ, ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਨਾ।

ਰੂਕਰਦਨ : ਰੁ-ਬ-ਰੂ ਕਰਨਾ, ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ।

ਰੂਕਸ਼ : ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਮੁਲੀਮਾ, ਦਲਾਲ।

ਰੂਗਾਹ : ਭੂਮਿਕਾ, ਉਮਤ ਦਾ ਪੇਸ਼ਵਾ।

ਰੂਗਰਦਾਨ : ਮੂੰਹ ਫੇਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਦ-ਦਿਮਾਗ਼।

ਰੂਗਰਦਾਨੀ : ਮੂੰਹ ਫੇਰਨਾ, ਨਰਾਜ਼ਗੀ; ਆਕੀਪੁਣਾ।

ਰੂਗਿਰਿਫਤਨ : ਮੂੰਹ ਛਿਪਾਉਣਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ।

ਰਵਾ : ਉਚਿਤ, ਯੋਗ, ਠੀਕ, ਸਹੀ, ਜਾਰੀ, ਚੰਗਾ, ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ।

ਰਵਾਸਤ : ਇਕ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਵਾ ਹਾਲ : ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਹੁਣੇ ਹੀ, ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ (ਸਵਾਰੀ), ਤੇਜ਼, ਤਿਖਾ।

ਰਵਾਦਾਰ : ਠੀਕ, ਯੋਗ ਚੁਣਨਵਾਲਾ, ਜਾਇਜ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਰਵਾ ਦਾਸਤਨ : ਯੋਗ

ਸਮਝਣਾ, ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

ਰਵਾ ਰੋ : ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ, ਆਵਾਜਾਈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ।

ਰਵਾ ਸ਼ੁਦਨ-ਏ-ਉਮੀਦ, ਰਵਾ ਸ਼ੁਦਨ-ਤੇਮਨਾ : ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਣਾ, ਉਮੀਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣਾ।

ਰਵਾ ਸ਼ੁਦਨ-ਏ-ਹਾਜ਼ਤ : ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋਣਾ।

ਰਵਾਬਤ : (ਰਾਬਟੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਸਬਾਬ, ਸਬੰਧ, ਮੇਲ-ਜੋਲ।

ਰਵਾਤ : (ਰਾਵੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ, ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ; ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਾਕੀ।

ਰਵਾਜ, ਰਵਾਜ : ਆਮ ਦਸਤੂਰ, ਰੀਤ, ਰਸਮ, ਨੇਮ, ਪਰਥਾ, ਚਲਨ ਲੋਕ-ਪਿਰਯਾ ਬਜ਼ਾਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਬੋਹਤ ਹੋਵੇ, ਪਰਵਾਨ।

ਰਵਾਹ : ਦੋ ਘੜੀ ਦਿਨ ਰੈਹਦਾ ਸਮਾਂ, ਦਿਨ ਢਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸ਼ਾਮ; ਰਾਤ ਦਾ ਵਕਤ; ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਸਫਰ ਕਰਨਾ।

ਰਵਾਨ : ਰੂਹ, ਜਾਨ, ਆਤਮਾ, ਦਿਲ, ਵਗਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਾਣਾ, ਲੰਘਣਾ, ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਝੱਟ ਪੱਟ, ਜਲਦੀ, ਹੁਣੇ ਹੀ।

ਰਵਾਨਗੀ : ਜਾਣਾ, ਭੱਜਣਾ, ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ, ਦੌੜ।

ਰਵਾਨਾ : ਜਾਰੀ, ਜਾਣਾ, ਸਫਰ; ਲੰਘਣਾ, ਦੌੜਨਾ, ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਚਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰਵਾਨਾ, ਰਾਹਦਾਰੀ, ਬੋਹਲਤਾ।

ਰਵਾਨੀ : ਮੰਡੀ (ਬਜ਼ਾਰ) ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ; ਲਾਂਘਾ, ਰਾਹ; ਪਰਚਲਤ ਹੋਣਾ; ਤੇਜ਼ੀ, ਵੈਹਣ, ਚਲਣਾ, ਜਾਣਾ।

ਰਿਵਾਕ, ਰਵਾਕ : ਮਕਾਨ ਦਾ ਛੱਜਾ, ਛੱਤ, ਸੁਫਾ, ਗੈਲਰੀ।

ਰਵਾਕ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ, ਰਵਾਕ-ਏ-ਸੁਬਹ, ਰਵਾਕ-ਏ-ਮਸੀਹ : ਅਸਮਾਨ, ਚੌਥਾ ਅਸਮਾਨ।

ਰਵਾਕ-ਏ-ਮੰਬਰ-ਏ-ਚਸਮ : ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ, ਧੀਰੀ।

ਰਵਾਕੀਯਾਨ : ਸਿਆਣੇ ਹਕੀਮ, ਏਹ ਲੋਕ ਛਤ ਉਤੇ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ 'ਰਵਾਕੀ' ਅਖਵਾਏ।

ਰਵਾਈ : (ਹਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਲੋੜ ਦਾ) ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ, ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ; ਰੋਣਕ।

ਰਿਵਾਯਤ : ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਦੀ ਨਕਲ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ, ਕਹਾਵਤ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਕਥਾ, ਕਹਾਣੀ, ਨਾਵਲ।

ਰਿਵਾਯਤ : (ਰਿਵਾਯਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਹਾਣੀਆਂ, ਪਰਸੰਗ।

ਰੋਬ : ਝਾੜ ਝੰਬ, ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਝਾੜ ਦੇਣਾ, ਤੂੰ ਝਾੜ ਦੇਹ।

ਰੋਬਾਨ : ਫਰਾਸ਼, ਝਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਝਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਰੁਬਾਹ : ਲੁੰਬੜੀ।

ਰੁਬਾਹ-ਬਾਜ਼ੀ : ਮਕਰ, ਚਾਲ ਚਲਾਕੀ, ਦਗਾਬਾਜ਼ੀ, ਧੋਖਾ।

ਰੁਬਾਹੀ : ਲੁੰਬੜਪੁਣਾ; ਮਕਰ, ਫਰੇਬ।

ਰੋਜ : (=ਰੋਜ਼) ਦਿਨ; ਕੱਚੇ ਅੰਗੂਰ।

ਰੂਹ : ਜਾਨ, ਆਤਮਾ; ਸੱਤ, ਬੋਲਣਾ, ਮੇਹਰ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ; ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰੀਲ।

ਰੂਹ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ

ਰੂਹ-ਉਲ-ਅਮੀਨ, ਰੂਹ-ਉਲ-ਕੁਦਸ : ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰੀਲ।

روح افزا : جیون-
 دایک۔
روح الله : جسرز
 عیسا۔
روحانی : رُوح نال سبب
 رُوح والی چیز، دلی، اکلی، پاک۔
روحانیان : فریضے۔
روح پرور : من آتما
 نੂੰ سکتی دے ڈال۔
روح توتیا : پارا;
 سراج۔
روح حیوانی : اُح
 رُوح جس 'تے سارے جانداروں دی جیونگی
 نیربڑ ہے، اُح دلی 'تے سارے ساری دیر
 ڈی ہے۔
روح طبعی : اُح
 رُوح جی جیون دیر جا کہ اڈری ہالز
 پراپز کر دی ہے، اُح دے نال جی
 کورزی سکتی سبب رُوح دی ہے اُتے
 ساری دا سواسب اُح پُر نیربڑ ہے۔
روح فرسا : مار،
 پاؤ۔
روح مجر :
 نیرپہ آتما، جسرز عیسا، جسرز
 جیونگی۔
روح مکرم :
 جیونگی۔
روح نباتی (نباتاتی) :
 نجاتی (نجاتی) : بنسپتی دی رُوح
 جس نال اُح پرفلوت ہندی ہے۔
روح نفسانی :
 اُح رُوح جی دیمار دیر جا کہ اڈری
 ہالز پراپز کر دی ہے، اُح نال جیون
 جیون دی سکتی کایم رُوح دی ہے 'تے
 مَنہ بیلدا ہے; بیلدا دی سکتی۔
روح : نیر، ندی; آندر; اُتے،
 کمان دی اُتے، بکری دی آندر، اُح ساج
 دا نام; ریت; اُنہ; پوتر، پوتا۔

روح آور : ندی دا لاپا،
 پُتے، اُح ندی دا نام، ڈی نیر جا
 ندی; کجیون 'تے ریت دے دیرکار
 اُح سیر دا نام; کیمے پاتی دیرلی
 ندی۔
روح بار : اُح 'تے جیون
 ساریاں ندیاں نیرلیاں ہن۔
روح دے-تہ : اُح، رُوح۔
روح خانہ : ندی نالے دا
 لاپا، پُتے۔
روح خشک : ساج دی
 تار، ساری دی تار; آندر۔
روح خیر : پانی دی رُوح;
 دیر، دیر، رُوح۔
روح خیران : رُوح،
 ڈی۔
روح زن : گدی۔
روح ساز :
 راجی۔
روح دک : ڈی ندی۔
روح دلاخ : اُح سجان جی-
 جیون سارے ندی نالے دیر دے ہن۔
روح دابہ : رُسز دی ماں دا
 نام جی کایون دے راکم دی ڈی س; اُح
 کیلے دا نام۔
روح داد : رال، بیا، کیمے
 پوتا دا بیا (بیا)۔
روح دان : داپرنا، جاجر
 ہن، پراپز ہن; پیا دے، رُوح
 کرنا۔
روح داری : مان سزکار کرنا،
 سراج۔
روح دکی : پرسیڈ ڈارسی سار
 اُح لہس دا اُپنام، اُح نے سز سال
 دی آما دیر کوران ساری جیون
 کر لیا س 'تے سیر کیر لگ پیا س،
 اُح رُوح (رُوح) بزی سیر دے
 س، نیر-بیا-اُح ساجی نے اُح

ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖ ਲਿਆ।

ਰੋਜ਼ਗਾਨੀ, **ਰੂਦਗਾਨ**, **ਰੂਦਗਾਨੀ**, **ਰੂਦਾ** : ਅੰਤੜੀ, ਆਂਦਰ, ਤਾਰ।

ਰੂਦਗਰ : ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਰੂਦਾ-ਏ-ਤੰਗ : ਅੰਤੜੀਆਂ, ਆਂਦਰਾਂ।

ਰੂ-ਰਿਆਯਤ : ਤਰਫਦਾਰੀ, ਲਿਹਾਜ਼, ਸਹਾਇਤਾ, ਰਖਿਆ।

ਰੋਜ਼, **ਰੂਜ਼** : ਦਿਨ; ਦਿਨ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ; ਸੂਰਜ; ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾ, ਪਰਗਟ, ਪਰਤੱਖ; ਵੇਹਲਾ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਇਸਤਫਤਾਹ, **ਰੋਜ਼-ਏ-ਇਫਤਿਤਾਹ** : ਇਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ, ਰਜਬ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਦਰਵੀਂ ਮਿਤੀ, ਕੈਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦਿਨ ਕਾਅਬੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੋਜ਼-ਅਫ਼ਜ਼ੂਨ : ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਧਣ-ਫੁਲਣ ਵਾਲਾ; ਸੁਭ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਅਫ਼ਗਨ : ਤੇਈਏ ਦਾ ਤਾਪ, ਵਾਰੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਤਾਪ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਅਲਸਤ : ਰੱਬ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਮੂਲ ਵਾਦੇ ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਉਮੀਦ-ਉ-ਬੀਮ : ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਬਾਰ-ਖ਼ਾਸਤ

ਰੋਜ਼-ਏ-ਬਾਬਖ਼ਾਸਤ : ਪਰਲੇ ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼ਾਨ : (ਰੋਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਦਿਨ, ਦਿਨ ਵੇਲੇ।

ਰੋਜ਼ਾਨ-ਉ-ਸ਼ਬਾਨ : ਦਿਨ ਰਾਤ (ਬੋਹਤੇ)।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਬਾਰ : ਆਮ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਬਾਬਾਰ : ਗਰਮ

ਬਜ਼ਾਰੀ, ਰੋਣਕ; ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼ਬਾਜ਼ੀ : ਸਮਾਂ, ਵਕਤ, ਭਾਗ, ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਉਤਰਾ ਚੜ੍ਹਾ।

ਰੋਜ਼ਬਾਨ : ਜੱਲਾਦ, ਦਰਬਾਨ, ਫ਼ਰਾਸ਼; ਦਰਬਾਰੀ ਲੋਕ, ਸ਼ਾਹੀ ਅਮਲਾ।

ਰੋਜ਼ਬਖ਼ਸ਼ : ਆਦਿ-ਦਿਵਸ।

ਰੋਜ਼-ਬ-ਰੋਜ਼ : ਲਗਾਤਾਰ, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ, ਨਿਤ, ਆਏ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਪਸੀਨ : ਅੰਤਮ ਦਿਨ, ਉਮਰ ਦਾ ਅਖੀਰੀ ਦਿਨ, ਮੌਤ ਦਾ ਦਿਨ; ਕਿਆਮਤ/ਪਰਲੇ ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਪੱਲਾ : ਜੰਗ ਦਾ ਦਿਨ, ਰੋਸ਼ਨ-ਦਿਲ ਆਦਮੀ।

ਰੋਜ਼ ਪੈਕਰ : ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਲ (ਆਦਮੀ)।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਤਾਰੀਕ,

ਰੋਜ਼-ਏ-ਤੰਗ : ਭੈੜਾ ਦਿਨ, ਮਨਹੂਸ ਦਿਨ, ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਮੀਂਹ ਚਿਕੜ ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਜ਼ਬਾ, **ਰੋਜ਼-ਏ-ਹਿਸਾਬ**, **ਰੋਜ਼-ਏ-ਦਾਦ** : ਕਿਆਮਤ (ਪਰਲੇ) ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਜ਼-ਖ਼ਸਪ : ਸੁਸਤ, ਢਿਲੜ, ਨਿਕੰਮਾ, ਬੇਧਿਆਨ।

ਰੋਜ਼-ਖ਼ਸਪ-ਉ-ਸ਼ਬ : ਦਿਨੇ ਸੌਣ ਤੇ ਰਾਤੀਂ ਜਾਗਣ ਵਾਲਾ (ਆਦਮੀ) ਭਗਤ, ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਾ, ਚੋਰ ਚਕਾਰ, ਮਕਰਾ, ਠਗ।

ਰੋਜ਼-ਖ਼ਸਪ-ਉ-ਸ਼ਬ : ਦਿਨੇ ਸੌਣ ਤੇ ਰਾਤੀਂ ਜਾਗਣ ਵਾਲਾ (ਆਦਮੀ) ਭਗਤ, ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਾ, ਚੋਰ ਚਕਾਰ, ਮਕਰਾ, ਠਗ।

ਰੋਜ਼ਦਾਰ : ਉਹ ਨੌਕਰ ਜੇਹੜਾ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤਕ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹੇ।

ਰੋਜ਼ਦਰਮਹਿੰਤਗ਼ਾਰ : ਪਾਧੀ, ਮਜ਼ਦੂਰ।

ਰੋਜ਼-ਏ-ਦਰੰਗ, **ਰੋਜ਼-ਏ-ਦਿਗਰ**, **ਰੋਜ਼-ਏ-ਸ਼ੁਮਾਰ**, **ਰੋਜ਼-ਏ-ਰੋਜ਼-ਏ-ਰੋਜ਼**

ਉਬਰਆਵਰੀ : ਕਿਆਮਤ (ਪਰਲੋ) ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਦੀਦਾ : ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬੁਢਾ।
 ਰੋਜ਼ ਰੁਖ : ਰੋਸ਼ਨੀ, ਤਾਜ਼ਗੀ, ਇਜ਼ਤ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਰਸਮੀ : ਸ਼ਾਹੀ ਜਲੂਸ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਰੋਸ਼ਨ : ਸੂਰਜ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਸਪੈਦ : ਮੁਬਾਰਕ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਸਿਆਹ : ਮਨਹੂਸ ਦਿਨ, ਭੈੜਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਸ਼ੀਰੀਨੀ : ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਈਦ : ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਗਦੀਰ : ਉਹ ਦਿਨ ਜਦ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ 'ਗਦੀਰਖੁਮ' ਵਿਖੇ ਖੁਤਬਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਦੇਸਤ ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸਤ ਹਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਫਰਾਹ : ਸਵੇਰ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਫਿਰਾਕ : ਜੁਦਾਈ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਫਿਰੋ ਸੁਦਨ : ਉਮਰ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋਣਾ।
 ਰੋਜ਼ਕ : ਛੋਟਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਕਲਾਨ : ਵੱਡਾ ਦਿਨ, ਕ੍ਰਿਸਮਿਸ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਕੋਸ਼ਿਸ਼ : ਲੜਾਈ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼ਗਾਨਾ : ਤਨਖਾਹ, ਪੈਨਸ਼ਨ; ਸਿਰ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ।
 ਰੋਜ਼-ਗੁਜ਼ਰਾਨੀਦਨ : ਟਾਲਣਾ।

ਰੋਜ਼ਗਰਦ : ਸੂਰਜ।
 ਰੋਜ਼ਗਰਦਕ : ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਦਾ ਫੁਲ।
 ਰੋਜ਼-ਗੂਨ : ਦਿਨ ਵਰਗਾ, ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾਰ।
 ਰੋਜ਼ਮਾਹ, ਰੋਜ਼ਮਾਹ : ਮਿਤੀ।
 ਰੋਜ਼ ਮੱਰਾ : ਹਰ ਰੋਜ਼, ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਸਦਾ; ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਨਿਤ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਿਲੇ।
 ਰੋਜ਼ ਮਿਯਾਨ : ਹਰ ਦੂਜਾ ਦਿਨ, ਤੀਜਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਨਾਮਚਾ, ਰੋਜ਼-ਨਾਮਾ : ਅਖਬਾਰ, ਦੈਨਿਕ ਪੱਤਰ, ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਹਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।
 ਰੋਜ਼-ਨਾਮਾਚੀ, ਰੋਜ਼-ਨਾਮਾ-ਨਵੀਸ : ਅਖਬਾਰ ਨਵੀਸ, ਪਤਰਕਾਰ।
 ਰੋਜ਼-ਨਾਮਾ-ਨਵੀਸੀ : ਅਖਬਾਰ-ਨਵੀਸੀ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਨਬਰਦ, ਰੋਜ਼-ਨੰਗ, ਰੋਜ਼-ਨੰਗ, ਰੋਜ਼-ਨੰਗ : ਲੜਾਈ ਦਾ ਦਿਨ, ਜੰਗ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਏ-ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮ : ਲੜਾਈ ਦਾ ਦਿਨ, ਜੰਗ ਦਾ ਦਿਨ।
 ਰੋਜ਼-ਉ-ਸ਼ਬ : ਦਿਨ ਰਾਤ; ਚੰਦੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ।
 ਰੋਜ਼-ਹਰਮੁਜ਼ : ਵੀਰਵਾਰ।
 ਰੋਜ਼-ਯਾਨਾ : ਰੋਜ਼ੀਨਾ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ, ਹਰ ਰੋਜ਼।
 ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਰੋਜ਼ਗਾਰਾਨ : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਉਮਰ, ਮੋਹਲਤ, ਨੌਕਰੀ, ਪੇਸ਼ਾ, ਕਿਤਾ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਮੋਹਨਤ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਅਵਸਰ।

روزگار آفرین : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਆਫਰੀਨ** : ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ, ਕਰਤਾਪੁਰਖ
روزگار است : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਅਸਤ** : ਆਸ, ਉਮੀਦ ਵਿਚ ਮੁਦਤਾਂ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈਆਂ।
روزگار برآورن : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਬਰ-ਆਵਰਦਨ** : ਆਪਣੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ।
روزگار برن : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਬਰਦਨ** : ਸਮਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ।
روزگار دیده : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਦੀਦਾ** : ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਵੇਖੇ ਹੋਣ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ।
روزگار رفتگان : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਰਫਤਗਾਨ** : ਗਰੀਬ ਲੋਕ; ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੋਕ।
روزگاری : **ਰੋਜ਼ਗਾਰੀ** : ਸੰਸਾਰਕ, ਫਜ਼ੂਲ, ਹਵਾਈ; ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
روزگاری : **ਰੋਜ਼ਗਾਰੇ** : ਕੁਝ ਸਮਾਂ।
روزگاری شمردن : **ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਏ-ਸ਼ਮਰਦਨ** : ਕੁਝ ਦਿਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੈਹਣਾ।
روزنه : **ਰੋਜ਼ਨਾ** : ਮੋਰੀ; ਖਿੜਕੀ, ਬਾਰੀ, ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ।
روزه : **ਰੋਜ਼ਾ** : ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭੁਖਿਆਂ ਤਿਹਾਇਆ ਰੈਹਣਾ, ਵਰਤ।
روزه تنفس : **ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਤਨਫ਼ਸ** : ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਭਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾ ਬੋਲਣਾ, ਮੋਨ-ਵਰਤ, (ਇਹ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ)।
روزه خوار : **ਰੋਜ਼ਾ-ਖ਼ਾਰ** : ਰੋਜ਼ਾ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ।
روزه خواری : **ਰੋਜ਼ਾ-ਖ਼ਾਰੀ** : ਰੋਜ਼ਾ ਤੋੜਨਾ।
روزه دار : **ਰੋਜ਼ਾ-ਦਾਰ** : ਰੋਜ਼ਾ ਰਖਣ ਵਾਲਾ।
روزه داشتن : **ਰੋਜ਼ਾ-ਦਾਸ਼ਤਨ** : ਰੋਜ਼ਾ ਰਖਣਾ, ਵਰਤ ਰਖਣਾ।
روزه کشا : **ਰੋਜ਼ਾ-ਕੁਸ਼ਾ** : ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ।
روزه کشان : **ਰੋਜ਼ਾ-ਕੁਸ਼ਾਦਨ** :

ਰੋਜ਼ਾ-ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਇਫਤਾਰ ਕਰਨਾ।
روزه کشائی : **ਰੋਜ਼ਾ-ਕੁਸ਼ਾਈ** : ਇਫਤਾਰੀ, ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਰਸਮ।
روزه مریم : **ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਮਰੀਯਮ** : ਚੁਪ ਰੈਹਣ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਰੀਯਮ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੇ ਜਨਮ ਪੂਰ ਰਬੀ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ।
روزه واکردن : **ਰੋਜ਼ਾ-ਵਾ-ਕਰਦਨ** : ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ।
روزی : **ਰੋਜ਼ੀ** : ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖੁਰਾਕ, ਮਾਸਕ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਰਾਸ਼ਨ, ਰਿਜ਼ਕ; ਭਾਗ, ਹਿਸਾ।
روزی دیه : **ਰੋਜ਼ੀ-ਦਿਹ** : ਰੋਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਰਿਜ਼ਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ।
روزینه : **ਰੋਜ਼ੀਨਾ** : ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਖਰਚ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਬਰੋਜ਼ ਕਿਧਰੋਂ ਮਿਲੇ, ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖੁਰਾਕ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ।
روس : **ਰੂਸ** : ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਉਤਰ ਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਉਤਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਦੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।
روسی : **ਰੂਸੀ** : ਰੂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਰੂਸ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਰੂਸ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼; ਇਕ ਤੂਰਾਨੀ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।
رو اس : **ਰੂਅਸਾ** : (ਰਈਸ ਰੁਕਨ) ਅਮੀਰ, ਸੈਹਜਾਦੇ, ਸਰਦਾਰ।
روسپی : **ਰੂਸਪੀ** : ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ, ਵਿਭਚਾਰਨ, (ਰੂ+ਸਪੇਦ **روسپید** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਤਾਹਨੇ ਨਾਲ ਬਦਕਾਰ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕੋਹਦੇ ਹਨ।
روسپی زاده : **ਰੂਸਪੀ-ਜ਼ਾਦਾ** : ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ, ਹਰਾਮੀ।
روستا : **ਰੋਸਤਾ, ਰੂਸਤਾ** : ਪਿੰਡ, ਗਰਾਮ।
روستار : **ਰੋਸਤਾਰ** : ਪੇਂਡੂ, ਗੰਵਾਰ।
روستازادگان : **ਰੋਸਤਾ-ਜ਼ਾਦਗਾਨ** : ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਗੰਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ।
روستائی : **ਰੋਸਤਾਈ** : ਪੇਂਡੂਪੁਣਾ, ਗੰਵਾਰਪਣ।

ਰੋਸਤਾਖਿਰ, ਰੋਸਤਾਖਿਰ, ਰੋਸਤਾਖਿਰ

ਰੋਸਤਾਖਿਰ : ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਦਾ ਦਿਨ।

ਰੋਸ਼ ਰਵਿਸ਼ : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਗਤੀ, ਚਾਲ, ਢੰਗ, ਵਿਧੀ, ਨੇਮ, ਰਸਮ; ਪਗਡੰਡੀ, ਕਿਆਰੀਆਂ ਵਿਚਲਾ ਲਾਂਘਾ।

ਰੋਸ਼-ਰਾਸਤ : ਰੋਸ਼-ਰਾਸਤ

ਸਿਧੀ ਚਾਲ; ਰਸਤਾ, ਬੰਨਾ, ਕਿੰਗਰਾ, ਮੁੰਡੇਰ।

ਰੋਸ਼ਾਨ : ਰੋਸ਼ਨ, ਪਰਤੱਖ, ਸਾਫ਼।

ਰੋਸ਼ਨ : ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਲਿਸ਼ਕਦਾ, ਪਰਸਿੱਧ, ਪਰਗਟ, ਜਾਣਿਆ ਪਛਾਣਿਆ, ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ।

ਰੋਸ਼ਨਾਨ-ਏ-ਫਲਕ : ਰੋਸ਼ਨਾਨ-ਏ-ਫਲਕ

ਸਤਾਰੇ।

ਰੋਸ਼ਨ-ਬਸਰ, ਰੋਸ਼ਨ-ਬਸਰ

ਰੋਸ਼ਨ-ਬੀਨ : ਸਾਫ਼ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ।

ਰੋਸ਼ਨ-ਤਾਬ : ਚਮਕਦਾ, ਲਿਸ਼ਕਦਾ, ਸੁਰਜ।

ਰੋਸ਼ਨ-ਚਿਰਾਗ : ਸੰਗੀਤ

ਵਿਚ ਇਕ ਧੁਨੀ/ਸੁਰ।

ਰੋਸ਼ਨ-ਦਿਲ/ਰੋਸ਼ਨ-ਦਿਲ

ਨਿਰਮਲ-ਬੁਧੀ।

ਰੋਸ਼ਨ-ਦਿਮਾਗ, ਰੋਸ਼ਨ-ਦਿਮਾਗ

ਰੋਸ਼ਨ-ਰਾਯ, ਰੋਸ਼ਨ-ਰਾਯ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਿਯਾਸ : ਸਿਆਣਾ, ਬੁਧੀਵਾਨ।

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਿਤਾਬ : ਕੁਰਾਨ

ਸ਼ਰੀਫ਼।

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ-ਰੋਸ਼ਨ-ਕਰਦਨ

ਰੋਸ਼ਨੀ : ਚਮਕ, ਚਾਨਣ।

ਰੋਸ਼ਨੀ-ਗਾਹ : ਚਾਨਣ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ।

ਰੋਸ਼ਨਾਸ : ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਵਾਲਾ,

ਪਰਸਿੱਧੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ; ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ, ਸੁੰਦਰ; ਚੰਗੇ

ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਰੋਸ਼ਨਾਸੀ : ਜਾਣ-ਪਛਾਣ,

ਮੁਲਾਕਾਤ, ਪਰਸਿੱਧੀ, ਖ਼ੁਬਸੂਰਤੀ।

ਰੋਸ਼ੀ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਪੜਾ।

ਰੋਸ਼, ਰੋਸ਼ਾਤ : (ਰੋਸ਼ਾ

ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਬਾਗ਼ਾਤ, ਹਰੇ ਭਰੇ

ਥਾਂ, ਘਾਹ ਦੇ ਪਲਾਟ।

ਰੋਸ਼ਾ : ਬਾਗ਼, ਹਰਾ ਭਰਾ ਥਾਂ, ਬਹਿਸ਼ਤ;

ਸਮਾਧ।

ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਬਾਗ਼-ਏ-ਰਫੀਅ,

ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਜਾਵੇਦ,

ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਰਿਬਵਾਨ :

ਜੰਨਤ, ਬਹਿਸ਼ਤ।

ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਰੋਸ਼ਾ

ਦੇਖਦਾਰ : ਚਮਕਦਾਰ ਤਲਵਾਰ।

ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਰੋਸ਼ਾ-ਏ-ਰੋਸ਼ਾ

ਫੀਰੋਜ਼-ਰੰਗ : ਅਸਮਾਨ।

ਰੋਸ਼ਾ : ਬੁਧੀ, ਦਿਲ।

ਰੋਗਨ : ਤੇਲ, ਘਿਓ, ਮਖਣ, ਚਰਬੀ।

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ-ਏ-ਰੋਗਨ

ਵਿਚ ਤਲੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਦਾਗ਼ : ਮੱਖਣ (ਪਿਘਲਿਆ ਹੋਇਆ)।
ਰੋਗਨ-ਰਫਤਾ : ਉਮਰ ਤੇ ਮਾਲ-ਧਨ ਤੋਂ ਰੱਜ ਚੁਕਾ ਵਿਅਕਤੀ।
ਰੋਗਨ-ਬਥਾਨ : ਚੋਪੜੀ ਹੋਈ ਜ਼ਬਾਨ ਵਾਲਾ, ਫਰੇਬੀ।
ਰੋਗਨ ਬਥਾਨੀ : ਲਲੇ ਪਚੇ; ਖੁਸ਼ਾਮਦ।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਬਰਦ (ਗਾਵ) : ਘਿਓ।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਸਿਯਾਹ : ਤੇਲ।
ਰੋਗਨ-ਫਰੋਸ਼ : ਘਿਓ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਕਾਰਮਾਲਿਦਾਨ : ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਕਰਨਾ, ਫਰੇਬ।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਗੁਲਾਬ : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਤੇਲ, ਇਤਰ।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਗੋਸ਼ਤ : ਚਰਬੀ।
ਰੋਗਨ-ਏ-ਮਗਜ਼ : ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ।
ਰੋਗਨੀ : ਘਿਓ ਦੀ ਚੀਜ਼।
ਰੋਗਨੀਨ : ਘਿਓ ਜਾਂ ਤੇਲ ਦੀ ਚੋਪੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
ਰੋਫ਼ : ਬੋਹਤ ਮੋਹਰਬਾਨ।
ਰੁਫੀਸ : ਇਕ ਯੂਨਾਨੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਚਿਰਫੀਅਸ।
ਰੂਮ : ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਪੁਤਰ ਈਸਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਉਸ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਛ ਭਾਗ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਸ਼ੀਆਈ ਰੂਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿਸਾ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਰਪੀ ਰੂਮ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਰੋਮਾ, ਜੋ ਇਟਲੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉਥੋਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਰੂਮੀ : ਰੂਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਰੂਮ ਦੇ ਮੁਲਕ ਦਾ, ਰੂਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।
ਰੂਮੀ-ਬੱਚਗਾਨ : ਖਾਲੀ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਬਾਦਬਾਨ।
ਰੂਮੀ-ਬੱਚਗਾਨ-ਏ-ਰਵਾਂ : ਅੱਥਰੂ, ਹੰਝੂ, ਖੂਨ ਦੇ ਅਥਰੂ।
ਰੂਮੀ-ਖੂਯ : ਯੂਨਾਨੀ ਵਰਗਾ, ਝਟ ਫਿਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
ਰੂਮੀ-ਉ-ਬੰਗੀ, **ਰੂਮੀ-ਉ-ਹਿੰਦੀ** (ਹਿੰਦੂ) : ਦਿਨ ਰਾਤ।
ਰੂਮਾਲ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਰੁਮਾਲ' ਹੈ) ਮੂੰਹ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਪੜਾ, ਤੁਲੀਆ।
ਰੂਮਾਲੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕਬੂਤਰ; ਮੁੰਗਲੀਆਂ ਫੇਰਨਾ; ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ; ਰੁਮੇਲੀਆਂ, ਸਾਫੀ; ਮੁੰਡੇਬਾਜ਼।
ਰੂਮਾਨ : ਤਬਰਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ।
ਰੂਮਾਨੀ : ਯਾਕੂਤੀ ਰੰਗ ਵਾਲਾ, ਰੂਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਰੂਮੀਨੀਯਾ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੋਮਾਨੀਆ।
ਰੋਨਾਸ : ਮਜੀਠ।
ਰਵੰਦਗਾਨ : (ਰਵੰਦਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਲਣ ਵਾਲੇ, ਪਾਂਧੀ।
ਰੋਨਦਗਾਨ : ਸਤ ਸਤਾਰੇ।
ਰਵੰਦਾ : ਚਲਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਤ ਪਰਵਾਨਾ; ਰਾਹਦਾਰੀ।
ਰੋਨਕ : ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ; ਸੁੰਦਰਤਾ; ਖੂਬੀ, ਗੁਣ; ਚਮਕ-ਦਮਕ।
ਰੋਨਕ-ਬਖ਼ਸ਼ : ਚਮਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਰੋਨਕ-ਗਰੀ : ਸੁੰਦਰਤਾ,

ਸ਼ਾਨ-ਬਾਨ, ਚਮਕ-ਦਮਕ।
ਰੋਨਮਾ ਰੂਨਮਾ : ਮੂੰਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ,
 ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।
ਰੋਨਮਾਈ ਰੂਨਮਾਈ : ਮੂੰਹ ਵਿਖਾਈ
 (ਨਕਦੀ ਜਾਂ ਭੇਟਾ) ਸਲਾਮੀ।
ਰੋਹਿਨੀ ਰੂਹੀਨਾ, ਰੋਹਿਨੀ ਰੋਹਿਨੀ :
 (=ਰੋਹਨ ਰੋਹਨ) ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫੋਲਾਦ।
ਰੂਯ ਰੂਯ : ਮੂੰਹ, ਚੇਹਰਾ, ਮੂੰਹ ਮਥਾ, ਆਸ,
 ਉਮੀਦ, ਗੱਲ, ਸ਼ਕਲ; ਮੁਹਾਂਦਰਾ; ਸਿਰਾ, ਨੌਕ
 (ਤਲਵਾਰ ਦੀ) ; ਸ਼ਕ, ਰਾਹ, ਕਾਰਨ, ਪਿਆਨ,
 ਗੌਹ; ਸ਼ਕਤੀ।
ਰੂਯ-ਆਹਨ ਰੂਯ-ਆਹਨ (ਆਹਨੀ) :
 ਲੋਹੇ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਲੋਹ-ਟੋਪ।
ਰੂਯ-ਅਫਗੰਦਨ ਰੂਯ-ਅਫਗੰਦਨ :
 ਰੋਣਾ।
ਰੂਯ-ਅੰਦਾਖਤਨ ਰੂਯ-ਅੰਦਾਖਤਨ :
 ਵੈਣ ਪਾਉਣਾ।
ਰੂਯ-ਬਾਰਕਰਨ ਰੂਯ-ਬਾਰਕਰਨ :
 ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣਾ।
ਰੂਯ-ਬਦੀਵਾਰਕਰਨ ਰੂਯ-ਬਦੀਵਾਰਕਰਨ :
 ਕਰਦਨ : ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਣਾ।
ਰੂਯ-ਬੰਦ ਰੂਯ-ਬੰਦ, ਰੂਯ-ਪੋਸ਼ :
 ਬੁਰਕਾ।
ਰੂਯ-ਤਾਫਤਨ ਰੂਯ-ਤਾਫਤਨ : ਮੱਥੇ 'ਤੇ
 ਤਿਉੜੀ ਪਾਉਣਾ।
ਰੂਯ-ਤੁਰਸ਼ ਰੂਯ-ਤੁਰਸ਼ :
 ਕਰਦਨ, ਰੂਯ-ਤਲਖ ਕਰਨ, ਰੂਯ-ਤਲਖ
 ਕਰਦਨ : ਨਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ।
ਰੂਯ-ਤੇਗ ਰੂਯ-ਤੇਗ : ਤਲਵਾਰ ਦੀ
 ਧਾਰ।
ਰੂਯ-ਖਾਕ ਰੂਯ-ਖਾਕ : ਮਿਟੀ ਘਟੇ
 ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਮੂੰਹ।
ਰੂਯ-ਖਾਨਦਾਨ ਰੂਯ-ਖਾਨਦਾਨ :
 ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਮਾਣ, ਗੌਰਵ।
ਰੂਯ-ਦਾਦ ਰੂਯ-ਦਾਦ : ਹਕੀਕਤ,
 ਵਿਥਿਆ।
ਰੂਯ-ਦਾਰੀ ਰੂਯ-ਦਾਰੀ : ਲਿਹਾਜ਼,

ਵਜ਼ਅਦਾਰੀ, ਚੇਹਰਾ।
ਰੂਯ-ਦੇ-ਦਸਤ ਰੂਯ-ਦੇ-ਦਸਤ : ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ
 ਇਕ ਦਾਅ ਦਾ ਨਾਮ; ਥਪੜ, ਫਰੋਬ, ਮਕਰ।
ਰੂਯ-ਦੇ-ਦਸਤੀ ਖੋਰਨ ਰੂਯ-ਦੇ-ਦਸਤੀ ਖੋਰਨ :
 ਥਪੜ ਖਾਣਾ; ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਆਉਣਾ।
ਰੂਯ-ਦੇ-ਦਿਲ ਰੂਯ-ਦੇ-ਦਿਲ : ਹਸਮੁਖ,
 ਖੁਸ਼-ਖੁਸ਼।
ਰੂਯ-ਰੋਸ਼ਨ ਰੂਯ-ਰੋਸ਼ਨ : ਪਰਗਟ,
 ਪਰਤੱਖ।
ਰੂਯ-ਰੋਸ਼ਨ ਰੂਯ-ਰੋਸ਼ਨ : ਬੀਮਾਰ, ਗਰੀਬ;
 ਭੈੜੀਤ; ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।
ਰੂਯ-ਸੁਖਤ ਰੂਯ-ਸੁਖਤ : ਵਾਲ ਜਾਂ
 ਭਰਵੱਟੇ ਕਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਲੇਖ।
ਰੂਯ-ਸੁਖਤ ਰੂਯ-ਸੁਖਤ : ਸੁਰਮਾ,
 ਕੱਜਲ, ਅੰਜਨ।
ਰੂਯ-ਸੁਖਨ ਰੂਯ-ਸੁਖਨ : ਗਲ ਦਾ ਰੁਖ,
 ਸੰਬੋਧਨ।
ਰੂਯ-ਸੁਸਤਾ ਰੂਯ-ਸੁਸਤਾ ਤਰੰਜ :
 ਸੁਰਜ।
ਰੂਯ-ਨਸਲ-ਦੇ-ਰੂਯ-ਨਸਲ-ਦੇ-
 ਆਦਮ : ਪੈਗੰਬਰ; ਸਾਉ ਲੋਕ।
ਰੂਯ-ਨਿਹਾਦਨ ਰੂਯ-ਨਿਹਾਦਨ :
 ਪਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਗੌਹ ਕਰਨਾ।
ਰੂਯ-ਵਰਾ ਰੂਯ-ਵਰਾ : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ,
 ਰੰਗ-ਦੰਗ।
ਰੂਯ ਰੋਯ : ਕਾਂਸੀ, ਤਾਂਬਾ।
ਰੂਯ-ਰੋਯਗਰ ਰੂਯ-ਰੋਯਗਰ : ਠਠੇਰਾ।
ਰੂਯ-ਰੋਯਗਰੀ ਰੂਯ-ਰੋਯਗਰੀ : ਠਠੇਰੇ ਦਾ ਕਿਤਾ।
ਰੂਯ-ਰੂਈਲ ਰੂਯ-ਰੂਈਲ : ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ,
 ਜੋ ਯੂਸਫ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁਖ ਤੋਂ ਜਨਮਿਆ।
ਰੂਯ-ਰੂਯੀਨ ਰੂਯ-ਰੂਯੀਨ : ਕਾਂਸੀ ਦਾ, ਲਾਲ,
 ਲਾਲ-ਰੰਗਾ; ਫਰੀਦੂਨ ਦਾ ਨਾਮ; ਈਰਾਨ ਦੇ
 ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਰਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ; ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ
 ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਪੀਰਾਨ ਵੀਸਾ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ
 ਨਾਮ।

روئین تن : **ਰੂਯੀਨ-ਤਨ**, **ਰੂਯੀਨਾ-ਤਨ** : ਇਸਫੰਦਜਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਰੂਯੀਨ-ਚੰਗ : ਫੌਲਾਦੀ ਪੰਜੇ ਵਾਲਾ।
ਰੂਯੀਨ-ਖੁਮ : ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਢੋਲ।
ਰੂਯੀਨ ਦਿਬ : ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ।
ਰੂਯੀਨ-ਸਾਬ : ਠਠੇਰਾ।
ਰੂਯੀਨਾ : ਕਾਂਸੀ ਦਾ।
ਰੂਯੀਨਾ-ਸੁਮ : ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਸੁੰਮਾਂ ਵਾਲਾ।
ਰੂਯੀਨਾ-ਨਾਯ : ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਬਿਗਲ।
ਰਵਈਯਾ : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਵਰਤਾ, ਦਸਤੂਰ, ਨੇਮ, ਦਿਸ਼ਾ, ਨਿਯਮ, ਵਿਧਾਨ।
ਰਹ : 'ਰਾਹ' ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।
ਰਹਾ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਰਿਹਾ" ਹੈ), ਅਜਾਦ, ਛੁਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੰਦ-ਖਲਾਸ।
ਰਹਾਮ : ਗੋਦਰਜ਼ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਰਿਹਾਨ : ਘੋੜ-ਦੌੜ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਣਾ, ਸ਼ਰਤ ਲਾ ਕੇ ਘੋੜਾ ਦੁੜਾਉਣਾ।
ਰਹਾਈ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਰਿਹਾਈ" ਹੈ), ਨਜ਼ਾਤ, ਖਲਾਸੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ।
ਰਹਾਈ-ਬਖਸ਼ : ਰਿਹਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬੰਦ-ਖਲਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਰਹਬਾਨ : (ਰਾਹਿਬ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਈਸਾਈ ਪਾਦਰੀ, ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ-ਚਿਤ, ਵਰਾਗੀ।
ਰਹਬਾਨ-ਖਾਨਾ : ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਮੱਠ।
ਰਹਬਾਨੀਯਤ, **ਰਹਬਾਨੀਯਤ** : ਸੰਸਾਰ ਤਿਆਗਣਾ,

ਈਸਾਈ ਪਾਦਰੀ ਦਾ ਸੰਸਾਰਕ ਰਸਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ।
ਰਹਨ, ਰਿਹਨ : ਗਿਰਵੀ ਕਰਨਾ, ਗਿਰਵੀ ਰਖਣਾ, ਗੈਹਣੇ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਰਤ।
ਰਹੀਨ, ਰਹਿਨੇ, ਰਹੀਨਾ : ਗਿਰਵੀ ਰਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
ਰਹੀਨ-ਏ-ਮਿੰਨਤ : ਧੰਨਵਾਦੀ।
ਰਹੀ : ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਗੁਲਾਮ, ਪਾਂਧੀ।
ਰਹੀਬਾਦਾ : ਗੁਲਾਮਜ਼ਾਦਾ, ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਪੁਤਰ।
ਰੇ : ਇਰਾਕ ਅਜਮ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਰਾਤ; ਇਸ ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਦੋ ਬਾਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ।
ਰਿਯਾ : ਫੋਕਾ ਵਿਖਾਵਾ, ਜ਼ਾਹਰਦਾਰੀ।
ਰਿਯਾਕਾਰ : ਭੜ-ਭਾੜਾ, ਪਖੰਡ, ਮਕਰ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਫਰੇਬੀ, ਮਕਾਰ।
ਰਿਯਾਕਾਰੀ : ਫਰੇਬ, ਧੋਖਾ, ਮਕਰ।
ਰਯਾ : ਸੁਰੰਧੀ।
ਰਯਾਹ : ਸ਼ਰਾਬ, ਦਿਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪੈਹਰ, ਲੰਢਾ ਵੇਲਾ।
ਰਿਯਾਹ : (ਰਿਹ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਵਾਵਾਂ, ਸੁਰੰਧੀਆਂ, ਹਨੇਰੀਆਂ।
ਰਿਯਾਹੀਨ : (ਰਿਹਾਨ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰੇਹਾਨ ਦੇ ਫੁਲ, ਨਾਜ਼ਬੂ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁਲ, ਹਰੇ ਘਾਂਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ, ਬਾਗ਼, ਬਗੀਚੇ, ਰੈਹਮਤ; ਬੇਟੇ, ਪੁਤਰ।
ਰਯਾਸਤ : ਸਰਦਾਰੀ, ਅਫਸਰੀ, ਹਕੂਮਤ, ਰਾਜ।
ਰਯਾਬ : (ਰੋਜ਼ਾ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਾਗ਼ ਬਗੀਚੇ, ਹਰਿਆਲੇ ਮੈਦਾਨ, ਮਕਬਰੇ, ਸਮਾਧਾਂ।
ਰਯਾਬਾਤ : (ਰਿਯਾਜ਼ਤ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮੇਹਨਤ, ਤਪੱਸਿਆਵਾਂ, ਕਸਰਤਾਂ।
ਰਿਯਾਬਤ : ਮੇਹਨਤ, ਸਖਤੀ, ਦੁਖ

ਤਕਲੀਫ ਉਠਾਉਣਾ, ਤਪ, ਬੰਦਗੀ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਆਪਾ-ਮਾਰਨਾ; ਅਭਿਆਸ; ਵਰਜਸ਼, ਕਸਰਤ, ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਉਣਾ।

رياضت کش : **ਰਿਯਾਜਤ ਕਸ਼** :

ਮੇਹਨਤੀ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਪੀ।

رياضتى : **ਰਿਯਾਜਤੀ** :

ਅਭਿਆਸੀ, ਮੇਹਨਤੀ।

رياضى : **ਰਿਯਾਜ਼ੀ** :

ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕਿਸਮ, ਅੰਕੜਾ-ਵਿਗਿਆਨ,

ਗਣਿਤ-ਵਿਗਿਆਨ, ਹਿਸਾਬ।

رياضى دان : **ਰਿਯਾਜ਼ੀ-ਦਾਨ** :

ਗਣਿਤ-ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।

ريال : **ਰਯਾਲ** :

(ਰਾਜ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੂਤਰ ਮੁਰਗ ਦਾ ਬੱਚਾ; ਪਰਸਿੱਧ ਸਿੱਕਾ, ਡਾਲਰ

(ਅਰਬੀ)।

ريب : **ਰੈਬ** :

ਸ਼ਕ, ਲੋੜ, ਦੁਰਘਟਨਾ, ਖ਼ਤਰਾ।

ريبه : **ਰੈਬੇ** :

ਤੋਹਮਤ, ਦੇਸ਼, ਸ਼ੱਕ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼।

ريبارى : **ਰੈਬਾਰੀ** :

ਉਠ ਸਵਾਰ।

ريته : **ਰੈਥੇ** :

ਰੀਠਾ ਜੋ ਉਨੀ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜੇ ਧੋਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ريح : **ਰੈਹ** :

ਖ਼ੁਸ਼ਬੂ, ਬਦਬੂ, ਹਵਾ, ਪੇਟ ਅੰਦਰਲੀ ਹਵਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਵਿਜੈ, ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਖ਼ੁਸ਼ੀ;

ਹਮਦਰਦੀ, ਤਰਸ, ਖ਼ਾਲਸ ਸੈ, ਹਵਾਦਾਰ ਦਿਨ; ਹਨੇਰੀ।

ريحان : **ਰੈਹਾਨ** :

ਗ਼ਲਬਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਜ਼ੋਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਸੈ; ਦੌਲਤ, ਧਨ; ਮੇਹਰਬਾਨੀ;

ਹਰਿਆਵਲ; ਨਾਜ਼ਬੇ, ਇਕ ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬੂਟਾ,

ਹਰ ਸੁਗੰਧਮਈ ਘਾਹ, ਹਰ ਫੁਲ (ਸਿਵਾ ਗੁਲਾਬ ਦੇ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਲਿਪੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਰੋਜ਼ੀ;

ਰੈਹਮਤ; ਅਰਾਮ, ਚੈਨ; ਬੇਟਾ, ਔਲਾਦ; ਸ਼ਰਾਬ।

ريحانه : **ਰੈਹਾਨਾ** :

ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੈਹਾਨ ਉਗਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਰੈਹਾਨ ਦਾ

ਗੁਲਦਸਤਾ, ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਘਾਹ।

ريحانى : **ਰੈਹਾਨੀ** :

(ਰੈਹਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ

ਤਮਾਕੂ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬੜੀ ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸ਼ਰਾਬ; ਕੁਛਿਕ ਵਰਗੀ ਇਕ ਲਿਪੀ।

ريخ : **ਰੈਖ** : ਪਤਲਾ ਪਖਾਨਾ, ਦਸਤ, ਪਤਲਾ ਗੋਹਾ।

ريختن : **ਰੈਖਤਨ** : ਸੁਟਣਾ, ਖਿਲਾਰਨਾ, ਖਿੰਡਣਾ, ਢਾਲਣਾ।

ريختنى : **ਰੈਖਤਨੀ** :

ਸਿਰ ਤੋਂ ਵਾਰ ਕੇ ਸੁਟੀ ਹੋਈ ਸੈ, ਸੇਟ, ਸਦਕਾ, ਸੁਟਣ ਦੇ ਯੋਗ;

ਵਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ।

ريخته : **ਰੈਖਤਾ** :

ਸਚੇ ਵਿਚ ਢਾਲ ਕੇ ਬਣਾਈ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼), ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਦਾ

ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਕਲਾਮ, ਖੰਡ, ਆਦਿ ਤੋਂ

ਬਣਾਇਆ ਸ਼ਰਬਤ, ਅਜੇਹੇ ਭਾਵ ਜੋ ਬਿਨਾ

ਸੰਕੋਚ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ; ਫੈਟਿਆਂ ਜਾਂ

ਫਰਾਈ ਕੀਤਾ ਆਂਡਾ।

ريخته پا : **ਰੈਖਤਾ-ਪਾ** :

ਤੇਜ਼ ਕਦਮ, ਸੁੰਦਰ ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਗ ਅਜੇਹੀ ਡੋਲ ਦੇ

ਹੋਣ ਕਿ ਜਾਪੇ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਾਂਚੇ ਵਿਚ

ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ريخته دم : **ਰੈਖਤਾ-ਦਮ** :

ਓਹ ਹਥਿਆਰ ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰ ਤੇ ਆਡਾ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ

ਹੋਵੇ।

ريخته گر : **ਰੈਖਤਾਗਰ** :

ਧਾਤ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਢਾਲ ਕੇ ਬਰਤਨ

ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਾਗਰ।

ريخته گرى : **ਰੈਖਤਾਗਰੀ** :

ਧਾਤ ਢਾਲ ਕੇ ਬਰਤਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ।

ريدك : **ਰੈਦਕ** :

ਨਾਬਾਲਗ ਮੁੰਡਾ, ਅਨਦਾੜੀਆ ਮੁੰਡਾ।

ريز : **ਰੈਜ਼** :

(ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਤਾਵਾਜ਼ੀ ਨਾਂਵ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਖੂਨ-ਰੋਜ਼)

ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਆਂਡੇ ਦੀ ਫੈਟ; ਬਰੀਕ;

ਛੋਟਾ ਲੜਕਾ; ਫਰਾਈ ਕਰਨਯੋਗ ਚੀਜ਼,

ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਬੋਹਲਤਾ, ਮਰਜ਼ੀ, ਤਲਛਟ।

ريزاب : **ਰੈਜਾਬ** :

ਗੁਸਲਖਾਨੇ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ।

ريزان : **ਰੈਜਾਨ** :

ਡੇਗਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਾਉਂਦਾ, ਸੁਟਦਾ ਹੋਇਆ।

ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬ ਰੇਬ : ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ, ਕਤਰਾ ਕਤਰਾ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਿਸ਼ : ਡੇਗਣਾ, ਪਾਉਣਾ, ਸੁਟਣਾ, ਝੜਨਾ, ਨਜ਼ਲਾ, ਜ਼ੁਕਾਮ; ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਇਨਾਮ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਰੀ : ਟੋਟਾ; ਛੋਟੇ ਸਿਕੇ, ਰੇਜ਼ਗਾਰੀ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬ-ਮ-ਰੇਬ : ਕਮਜ਼ੋਰ (ਆਦਮੀ)।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬ-ਉ-ਬੇਬ : ਨਿਕ-ਸੁਕ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬ-ਉ-ਪਾਸ਼ : ਵਿਛੋਣਾ, ਮਨਿਆਰੀ ਦਾ ਸਮਾਨ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ : ਟੋਟਾ, ਟੁਕੜਾ, ਨਿਕ-ਸੁਕ, ਟੁੱਟ-ਭੰਨ; ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਰਾਜਗੀਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਾਏ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਾਲੋਂ ਅੱਧੀ ਜਾਂ ਤਿਹਾਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੋਵੇ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਖਤ : ਬਰੀਕ ਧਾਰੀਦਾਰ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਖ਼ਾਨੀ : ਸੁੰਦਰ ਭਾਸ਼ਣ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ, ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਉਤਰਾ-ਚੜ੍ਹਾ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਖੋਰ : ਟੁਕੜ-ਬੇਚ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਰੇਬਾ : ਫੀਤੀ-ਫੀਤੀ, ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਸਰਾ : ਨਗਮੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਸਰਾਈ : ਗੁਣਗੁਣਾਉਣਾ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਗਾਉਣਾ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਏ-ਸੀਮੀਨ : ਸਤਾਰੇ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਏ-ਕਲਮ : ਕਲਮ ਦਾ ਤਰਾਸ਼ਾ।
 ਰਿਜ਼ਰਿਜ਼ ਰੇਬਾ-ਕਾਰੀ : ਬਰੀਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।
 ਰਿਜ਼ ਰੇਬ, ਰੀਬ : ਮੁਰਾਦ, ਇਛਾ, ਟਿੱਲਾ, ਟਿਬਾ।
 ਰਿਸ ਰੀਸ/ਰਿਸ : ਕਤਣਾ, ਖਿਲਾਰਨਾ, ਸੁਤ

ਦੀ ਅਟੀ, ਨਮੂਨਾ, ਗੁਸਾ।

ਰਿਸਮਾਨ ਰੀਸਮਾਨ : ਰਸੀ, ਡੋਰੀ, ਸੂਤ, ਧਾਗਾ।

ਰਿਸਮਾਨ ਰੀਸਮਾਨ ਬਾਬ : ਨਟ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ।

ਰਿਸਮਾਨ ਰੀਸਮਾਨ ਬਾਬੀ : ਬਾਜ਼ੀਗਰੀ, ਨਟਾਂ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ।

ਰਿਸਮਾਨ ਰੀਸਮਾਨ-ਬਾਫ : ਰੱਸੇ, ਰੱਸੀਆਂ ਵੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਣ-ਵੱਟ।

ਰਿਸਮਾਨ ਰੀਸਮਾਨ-ਫਰੋਸ਼ : ਵਾਣਗਰ, ਰੁੰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਸੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

ਰਿਸਮਾਨ ਰੀਸਮਾਨੀ : ਰੁੰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਰਿਸ਼ ਰੀਸ਼ : ਦਾੜ੍ਹੀ; ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਪਰ; ਕਲਗੀ; ਗੁੱਸਾ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼ਾਈਲ : ਲੰਮ-ਦਾੜ੍ਹੀਆ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼ਾਈਲ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਗੂਰ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼-ਬੱਚਾ : ਠੋਡੀ ਹੇਠ ਮਮੂਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼ ਬੁਬ : ਬਕਰ-ਦਾੜ੍ਹੀ, ਬਕਰ-ਦਾੜ੍ਹੀਆ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼-ਏ-ਪੁਰਬਾਦ : ਅਹੰਕਾਰ, ਗਰੂਰ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼-ਏ-ਤੋਪੀ : ਸੰਘਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼-ਏ-ਜੋ ਗੰਦਮ : ਜਿਸ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਕਾਲੇ ਚਿਟੇ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਵਾਲ ਹੋਣ, ਕਰੜ ਬਰੜੀ ਦਾੜ੍ਹੀ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼-ਏ-ਚਪਰ ਬਾਫ : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਚ ਵਰਗੀ ਦਾੜ੍ਹੀ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼-ਖੰਦ : ਦਿਲ-ਲਗੀ, ਮਜ਼ਾਕ, ਮਖੌਲ।

ਰਿਸ਼ਾਈਲ ਰੀਸ਼ਦਾਰ : ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

ਰਿਸ਼ ਸਾਥ, ਰੀਸ਼ ਸਾਥ,
ਰਿਸ਼ ਸਫਿਦ ਰੀਸ਼-ਸਫੈਦ : ਨਾਈ,
ਜੱਰਾਹ; ਚੌਧਰੀ; ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।
ਰਿਸ਼ ਸਿਆਹ ਰੀਸ਼-ਸਿਯਾਹ : ਕਾਲੀ
ਦਾੜੀ ਵਾਲਾ, ਜਵਾਨ, ਗਭਰੂ।
ਰਿਸ਼ ਗਾਊ ਰੀਸ਼-ਗਾਵ : ਮੂਰਖ, ਉੱਜੜ,
ਗੰਵਾਰ, ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।
ਰਿਸ਼ ਗਾਵੀ ਰੀਸ਼-ਗਾਵੀ : ਬੇਵਕੂਫੀ,
ਹਮਾਕਤ।
ਰਿਸ਼ ਮਾਲੀ ਰੀਸ਼-ਮਾਲ,
ਰੀਸ਼ਮਾਲੀ : ਬੇਅਣਖ।
ਰਿਸ਼ ਮੂਰਚਾ-ਏ ਰੀਸ਼ ਮੂਰਚੇਪੀ
ਪੈ : ਖਸਖਸੀ ਦਾੜੀ।
ਰਿਸ਼ ਰੀਸ਼ਵਰ/ਰਿਸ਼ੋਰ : ਦਾੜੀ
ਵਾਲਾ।
ਰਿਸ਼ ਰੇਸ਼ : ਘਾਉ, ਫੱਟ, ਦਾਗ਼, ਫੋੜਾ,
ਘਾਇਲ, ਫੱਟੜ, ਸੰਘਣਾ, ਸ਼ੋਰਬਾ; ਹਲੀਮ,
ਆਜ਼ਮ।
ਰਿਸ਼ ਰੇਸ਼ਾਂ : ਜ਼ਖਮੀ, ਘਾਇਲ।
ਰਿਸ਼ ਖੁਕ ਰੇਸ਼ ਖੁਕ : ਖੰਜੀਰਾਂ,
ਹਰਨੀਆਂ (ਬੀਮਾਰੀ)।
ਰਿਸ਼ ਸਾਥ ਰੇਸ਼-ਸਾਥ : ਜੱਰਾਹ, ਸਰਜਨ।
ਰਿਸ਼ ਕਨ ਰੇਸ਼-ਕਨ : ਫਜ਼ੂਲ ਮੇਹਨਤ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਰਿਸ਼ਮ ਰੀਸ਼ਮ/ਰੇਸ਼ਮ : (ਅਬਰੀਸ਼ਮ
ਅਬਰਿਸ਼ਮ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਟ, ਸਿਲਕ।
ਰਿਸ਼ੇ ਰੇਸ਼ਾ : ਸੂਤ ਦਾ ਧਾਗਾ, ਤਾਰ, ਬਿਰਛ
ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ, ਰਗਾਂ ਜੁਲਫ, ਲਿੱਟ।
ਰਿਸ਼ੇ ਰੇਸ਼ਾ-ਦਵਾਂਦਨ : ਰੇਸ਼ਾ
ਦਵਾਨੀ ਕਰਨਾ, ਘੁੰਟਤਰਾਂ ਕੱਢਣਾ।
ਰਿਸ਼ੇ ਰੇਸ਼ਾ-ਰਵਾਂਦਨ : ਕਿਸੇ
ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅੰਦਰਖਾਨੇ ਭੈੜੀਆਂ ਵਿਓਂਤਾਂ
ਬਣਾਉਣੀਆਂ।
ਰਿਸ਼ੇ ਰਿਸ਼ੇ ਸ਼ਦਨ
ਰੇਸ਼ਾ-ਰੇਸ਼ਾ-ਸ਼ਦਨ : ਫੀਤੀ ਫੀਤੀ ਹੋ
ਜਾਣਾ, ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਹੋ ਜਾਣਾ।
ਰਿਸ਼ੇ ਰੇਸ਼ਾ-ਕਨ : ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁੱਟਣ

ਵਾਲਾ।
ਰਿਗਲ : ਪਿਆਲਾ, ਠੂਠਾ।
ਰਿਕਾ ਰੇਕਾ : ਮਸ਼ੂਕ, ਮੇਹਬੂਬਾ।
ਰਿਗ ਰੇਗ : ਰੇਤ, ਬਾਲੂ; ਕਿਸਮਤ, ਭਾਗ।
ਰਿਗਬੂਮ ਰੇਗ ਬੂਮ : ਰੇਗਿਸਤਾਨ।
ਰਿਗਰੋਨ ਰੇਗ-ਏ-ਰਵਾਨ : ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੀ ਰੇਤ ਜੋ ਸਰਕਦੀ ਰੋਹਦੀ ਹੈ।
ਰਿਗਰਿਗ ਰੇਗ-ਰੇਗ : ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ।
ਰਿਗਰਾਹ ਰੇਗ-ਚਾਦਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੱਛੀ।
ਰਿਗਮਾਹੀ ਰੇਗ ਮਾਹੀ : ਜੋ ਰੇਤ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਤੁਰਦੀ ਹੈ।
ਰਿਗਰਗਰੀ ਰੇਗ-ਏ-ਬਰਗਰੀ : ਸੁਨਿਆਰ ਦੀ ਭੱਠੀ ਤੇ ਹੱਟੀ ਦੀ ਸਵਾਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧੋ ਕੇ ਵਿਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਜ਼ੋਰੇ ਕਢਦੇ ਹਨ।
ਰਿਗਸਤਾਨ ਰੇਗਿਸਤਾਨ : ਰੇਤ-ਥਲਾ।
ਰਿਗਨਾਕ ਰੇਗਨਾਕ : ਰੇਤਲਾ।
ਰਿਮ ਰੀਮ : ਪੀਕ; ਪਸ, ਮੈਲ, ਗੰਦਗੀ।
ਰਿਮ-ਏ-ਆਹਨ ਰੀਮ-ਏ-ਆਹਨ : ਲੋਹੇ ਦੀ ਮੈਲ, ਜੰਗਾਲ।
ਰਿਮਗੀਨ ਰੀਮਗੀਨ : ਮੈਲਾ, ਕੁਚੈਲਾ, ਗੰਦਾ।
ਰਿਮਨ/ਰੇਮਨ ਰੀਮਨ/ਰੇਮਨ : ਮੈਲਾ, ਗੰਦਾ, ਖਰਾਬ, ਭੈੜਾ, ਆਕੀ, ਸਰਕਸ਼, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਮੱਕਾਰ।
ਰਿਮਨਾਕ ਰੀਮਨਾਕ : ਗੰਦਾ, ਮੈਲਾ।
ਰਿਮਾ ਰੀਮਾ : ਅਖ ਦੀ ਮੈਲ, ਗਿਡ।
ਰਿਵ ਰੇਵ : ਫਰੇਬ, ਧੋਖਾ, ਮਕਰ।
ਰਈਸ ਰਈਸ : ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਰਿਆਸਤ (ਇਲਾਕਾ) ਵਾਲਾ।
ਰਈਸ-ਏ-ਰਈਸ احتساب : ਕੋਤਵਾਲ।
ਰਈਸ-ਏ-ਬਹਰੀ ਰਈਸ-ਏ-ਬਹਰੀ : ਬੇਤੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਕਪਤਾਨ।
ਰਈਸ-ਏ-ਬਾਬਤਾ ਰਈਸ-ਏ-ਬਾਬਤਾ : ਕੋਤਵਾਲ।

ਜ਼ਜ਼ਾ(ਜ਼ੇ)

ਜ਼ ਜ਼ਾ (ਜ਼ੇ) : ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਏ ਹੱਵਜ਼ ਜਾਂ ਜ਼ਾਏ ਮੁਅੱਜਮਾ ਜਾਂ ਜ਼ਾਏ ਮਨਕੂਤਾਂ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਹ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਤੇਰਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਅਬਜਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ੭ ਹੈ, ਏਹ ਕਦੀ ਜੀਮ ਜ਼ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਜ਼ **ز ساز** ਦੀ ਥਾਂ **ساج** ਜਾਂ ਪਿਜ਼ਿਸ਼ਕ **پیشک** ਦੀ ਥਾਂ ਪਿਜ਼ਿਸ਼ਕ **پیشک** ਕਦੀ ਗੈਨ **غ** ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰੇਜ਼ **گریز** ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰੇਗ **گریغ** ਤੇ ਕਦੀ ਸੀਨ **س** ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਯਾਜ਼ **ایاز** ਦੀ ਥਾਂ ਅਯਾਸ **ایاس** ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੋਲਣ ਵਿਚ ਏਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੱਖਰ Z ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **زا** (za) ਕਦੀ ਵਾਰ ਏਹ ਅਜ਼ **ز** ਦੀ ਥਾਂ ਜ਼ੇਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿ **ز**, (ਤੇ) ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਲ ਜ਼ਾਬੁਲ : ਸੀਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ 'ਜ਼ਾਬੁਲੀ' ਜਾਂ ਜ਼ਾਬੁਲਿਸਤਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਘਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਜ਼ਾਬਲਿਸਤਾਨ : ਸੀਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਹੈ।

ਜ਼ਾਜ਼ : ਜ਼ਾਕ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ, ਫਟਕੜੀ।

ਜ਼ਾਜ਼, ਜ਼ਾਜ਼ਾ, ਜ਼ਾਜ਼ਾ, ਜ਼ਾਜ਼ਾ, ਜ਼ਾਜ਼ਾ, ਜ਼ਾਜ਼ਾ : ਓਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ।

ਜ਼ਾਜ਼ ਸੂਰ : ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਸ਼ਨ।

ਜ਼ਾਦ : ਰਸਤੇ ਦਾ ਖਰਚ, ਤੋਸ਼ਾ।

ਜ਼ਾਦ-ਏ ਰਾਹ : ਸਫ਼ਰ ਖਰਚ; ਰਸਤੇ ਲਈ ਖਾਣਾ।

ਜ਼ਾਦ, ਜ਼ਾਦਾ : ਜਨਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ,

ਬੇਟਾ, ਪੁਤਰ, ਉਮਰ ਤੇ ਸਾਲ; ਨਸਲ, ਪੀੜ੍ਹੀ, ਪੁਸ਼ਤ।

ਜ਼ਾਦ-ਬਰ-ਜ਼ਾਦ : ਪੁਸ਼ਤ ਦਰ ਪੁਸ਼ਤ, ਪੀੜ੍ਹਿਓ-ਪੀੜ੍ਹੀ।

ਜ਼ਾਦ ਬੂਦ : ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ।

ਜ਼ਾਦ ਬੂਮ : ਜਨਮ-ਭੂਮੀ, ਜਨਮ ਸਥਾਨ, ਵਤਨ।

ਜ਼ਾਦ ਗਰ : ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ।

ਜ਼ਾਦਾ-ਏ-ਤਾਕ : ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਜ਼ਾਦਾ-ਏ-ਖਾਤਿਰ : ਮੌਲਕ ਰਚਨਾ।

ਜ਼ਾਦਾ-ਏ-ਖਾਕ : ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ।

ਜ਼ਾਦਾ-ਏ-ਸ਼ਸ਼-ਰੋਜ਼/ਰੋਜ਼ਾ : ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਜੋ ਰਬ ਨੇ ਫੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।

ਜ਼ਾਦਾ-ਏ-ਮਰੀਖ : ਲੋਹਾ; ਕੰਜੂਸ; ਬਖੀਲ, ਲੜਾਕਾ ਲੜਕਾ, ਲਹੂ ਵੀਟਣ ਵਾਲਾ।

ਜ਼ਾਰ : ਰੂਸ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, 1914 ਦੀ ਪੈਹਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਪਿਛੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕ-ਤੰਤਰ ਨੇ ਲੈ ਲਈ, ਰੋਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ; ਰੋਣਾ; ਖਵਾਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਆਜ਼ਾਦ, ਰੰਜ, ਗਮ, ਤਕਲੀਫ਼, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ।

ਜ਼ਾਰ-ਜ਼ਾਰ (ਗਰੀਸਤਨ) : ਬੋਹਤ ਰੋਣਾ, ਰੋ-ਰੋ ਕੇ ਬੇਹਾਲ ਹੋਣਾ।

ਜ਼ਾਰਨਾਲੀ : ਬੇਕਰਾਰੀ ਨਾਲ

ਰੋਣਾ।

زاره **ਚਾਰਾ** : ਆਜ਼ੀ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਰ ਜ਼ਰ ਰੋਣਾ; ਨਿਮਰਤਾ ਸੈਹਤ ਫਰਿਆਦ ਕਰਨਾ।

زارى **ਚਾਰੀ** : ਰੋਣਾ, ਬੋਹਤ ਰੋਣਾ, ਆਜ਼ੀ ਕਰਨਾ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਆਜ਼ੀ।

زاريانه **ਚਾਰਿਆਨਾ** : ਦੁਆ ਕਰਨਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ, ਰੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ।

زارع **ਚਾਰਿਆ** : ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ, ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਹਕ।

زارغنگ **ਚਾਰਗੰਗ** : ਸਖਤ ਤੇ ਰੇਤਲੀ ਜ਼ਮੀਨ।

زارهشت **ਚਾਰਦੁਸਤ**, **ਚਾਰਹੁਸਤ** : ਦੇਖੋ ਜ਼ਰਦੁਸਤ।

زارل **ਚਾਹਿਲ** : ਘਿਓ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਿਓ ਵਿਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਲਣ ਵਾਲੀ ਛਾਣਨੀ, ਪੋਣੀ, ਝਾਰਨਾ।

زاغ **ਚਾਗ** : ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ ਕਾਂ, ਕਮਾਨ ਦੇ ਗੋਸ਼ੇ ਦੀ ਨੋਕ ਜੋ ਕਮਾਨ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਕੋਨਿਆਂ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਗ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕਬੂਤਰ, ਫਸਾਦ, ਗ਼ਦਰ।

زاغپا **ਚਾਗਪਾ** : ਤਾਹਨਾ, ਮੋਹਣਾ, ਤਾਤਨਾ।

زاغج **ਚਾਗਿਜ** : ਲਾਲ ਚੁੰਝ ਵਾਲਾ ਕਾਂ।

زاغچشم **ਚਾਗ-ਚਸਮ** : ਭੈਂਗਾ, ਕੈਰਾ, ਨੀਲੀ ਅੱਖ ਵਾਲਾ, ਬਿੱਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ।

زاغل **ਚਾਗ-ਦਿਲ** : ਕਾਲੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਪਥਰ-ਦਿਲ।

زاغزبان **ਚਾਗ-ਜ਼ਬਾਨ** : ਕਾਲੀ ਜੀਭ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਦ-ਦੁਆ ਲਗ ਜਾਵੇ।

زاغسپهر **ਚਾਗ-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ** : ਤੀਰ।

زاغکمان **ਚਾਗ-ਏ-ਕਮਾਨ** : ਕਮਾਨ ਦੇ ਗੋਸ਼ੇ ਦੀ ਨੋਕ।

زاغر **ਚਾਗਰ** : ਪੰਛੀ ਦਾ ਪੋਟਾ।

زاغنول **ਚਾਗਨੋਲ** : ਕਾਂ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਰਗਾ ਧਰਤ ਪੁੱਟਣ ਦਾ ਸੰਦ, ਕੁਦਾਲ, ਗੋਤੀ।

زاك **ਚਾਕ**, **زاگ** **ਚਾਗ** : ਫਟਕੜੀ।

زاگاب **ਚਾਗਾਬ** : ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਿਆਹੀ, ਗੰਧਕੀ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦਾ ਪਾਣੀ।

زال **ਚਾਲ** : ਚਿਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ, ਚਿਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਬੁੱਢਾ; ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਤਥਾ ਸਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਨਰੀਮਾਨ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਚਿਟੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਜੰਮਿਆ ਸੀ।

زالابرو **ਚਾਲ-ਅਬਰੂ**, **زالبدافعال**

ਚਾਲ-ਏ-ਬਦਅਫਆਲ : ਮੱਕਾਰ ਬੁੱਢਾ।

زالپير **ਚਾਲ-ਏ-ਪੀਰ**,

زالسرسييد **ਸਿਆਹ-ਦਿਲ**,

ਚਾਲ-ਏ-ਸਰਸਪੇਦ **ਸਿਆਹ-ਦਿਲ**,

زالسرسييد **ਸਿਆਹ-ਦਿਲ**,

ਚਾਲ-ਏ-ਸਰ ਸਫੇਦ **ਸਿਆਹ-ਦਿਲ**,

زالسفيدرو **ਚਾਲ-ਏ-ਸਪੇਦ-ਰੂ**,

زالسفیدرو **ਚਾਲ-ਏ-ਸਫੇਦ-ਰੂ**,

زالعقيم **ਚਾਲ-ਏ-ਅਕੀਮ** :

ਸੰਸਾਰ।

زالدستان **ਚਾਲ-ਏ-ਦਸਤਾਨ**,

زالزر **ਚਾਲ-ਏ-ਜ਼ਰ** : ਰੁਸਤਮ ਦੇ

ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

زالکوزپشت **ਚਾਲ-ਏ-ਕੁਜ਼ਪੁਸਤ** :

ਗਗਨ, ਅਸਮਾਨ।

زالکوفه **ਚਾਲ-ਏ-ਕੁਫਾ** : ਕੁਫਾ ਦੀ

ਓਹ ਬੁੱਢੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤੰਦੂਰ ਵਿਚੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦਾ ਤੁਫਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੇ ਓਹ ਆਪ ਸੁਰਖਿਅਤ ਰਹੀ।

زالمداین **ਚਾਲ-ਏ-ਮਦਾਯਿਨ** :

ਸ਼ੈਹਰ ਮਦਾਯਿਨ ਦੀ ਓਹ ਬੁੱਢੀ ਜਿਸ ਦਾ ਘਰ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੀ ਬੈਠਕ ਹੋਣ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਤੋਂ ਔਖ ਸੀ, ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਨੇ ਓਹ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਬੁੱਢੀ ਨੇ ਨਾ ਦਿਤਾ।

زالموسياه **ਚਾਲ-ਏ-ਮੁਸਿਆਹ** :

ਦੁਨੀਆ, ਅਸਮਾਨ।

زالو **ਚਾਲੂ** : ਜੋਕ, ਸਿੰਗੀ।

زان **ਚਾਂ** : (ਅਜ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਉਸ ਤੋਂ, ਉਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ।

ਸ਼ਾਂ ਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਪਸ਼ਾਂ ਰਾਜ ਪਸ਼ਾਂ
ਸਿਪਸ : ਉਸ ਪਿਛੋ, ਫੇਰ।

ਸ਼ਾਂਕੀ : ਇਸ ਕਰਕੇ, ਕਾਰਨ ਏਹ।

4. **ਜਾਂਗਲ :** ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਸ ਵਕਤ ਤੋਂ।

ਝਾਨੂ : ਗੋਡਾ, ਪਿੰਨੀ, ਜੰਘ, ਪੱਟ, ਪੂਜਾ,
ਨਮਸਕਾਰ।

ਜਾਨੂ ਤਹ ਕਰਦਨ : ਜਾਨੋਤਾ ਕਰਨ
ਅਦਬ ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਬੈਹਣਾ, ਸਿੱਖਣਾ।

ਜ਼ਾਨੀ : ਜਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਭਚਾਰੀ, ਹਰਾਮਕਾਰ।

زانیہ چانیجا : جانا کمرن والی، جانا
 کمرہ کمرن والی، دیکھا۔

ਜ਼ਾਨੀਜ਼ : ਵਤਨ, ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼।

91) ਜ਼ਾਵ : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਤਾਕਤਵਰ, ਤਕੜਾ, ਉਸਰੋਈਆ, ਕਾਰੀਗਰ, ਤਰੇੜ, ਦਰਜ਼, ਤੰਗ ਪਹਾੜੀ ਦੌਰਾ, ਇਟ, ਰੋੜਾ।

ਜ਼ਾਵੀਲ ਚਾਵੀਲ : ਰਾਜ, ਮਿਸਤਰੀ, ਕਾਰੀਗਰ।

ਜਾਬੁਲ ਜਾਬੁਲ : ਦੇਖੋ ਜਾਬੁਲ ਜਾਬੁਲ

ੴ ਜਾਵੀਯਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜਾਵੀਆ" ਹੈ, ਕੋਨਾ; ਗੋਸ਼ਾ; ਗੁੱਠ, ਕੁੰਜ, ਕੁਟੀਆ, ਮੁਸਾਫਰਖਾਨਾ, ਖਾਨਗਾਹ, ਦੋ ਮਿੱਥੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਥਾਂ ਮਿਲਣ ਤੇ ਜੋ ਕੋਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਉਚਾਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਵੀ (ਕੋਨ) ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ।

زاهد بھارتیہ : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਗਤ, ਤਪੱਸਵੀ, ਧਾਰਮਕ ਆਦਮੀ, ਸੰਤੋਖੀ, ਸਬਰ ਵਾਲਾ, ਬੇਜ਼ਾਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਰੁਚੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਪਰਾਮ-ਚਿਤ, ਤਿਆਗੀ।

ਸਾਹਿਬਾਨਾ : ਧਰਮੀ ਵਾਂਗ।

-ਏ-ਹਾਹਿਦ ਰਾਹਿਦ ਖ਼ਸ਼ਕ (ਖ਼ਨਕ)
 ਰਾਹਿਦ ਸਾਹਲ (ਖ਼ਨਕ), ਖ਼ਸ਼ਕ

ਬਾਹਿਦ-ਏ-ਸਾਹਿਲ : ਪੱਕਾ ਭਜਨੀਕ,
ਧਰਮ ਕਰਮ ਵਿਚ ਪੱਕਾ, ਦਰਦ-ਏ-ਇਸ਼ਕ ਤੋਂ
ਨਵਾਕਫ਼।

ਜਾਹਿਦ-ਏ-ਕੋਹ : ਸੁਰਜ।

ਜਾਹਰ ਜਾਹਿਰ : ਚਮਕੀਲਾ, ਰੋਸ਼ਨ, ਬੁਲੰਦ, ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ (ਫੁੱਲ)।

زبانچه : ٹےوا، جلم پزری،
کوندلی۔

ਜਾਂਦਾ : ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਫਾਲਤੂ,
ਵਾਧੂ, ਵਧੀਕ।

ਜ਼ਾਇਰ ਬਾਇਰ : ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੀਰਥ-ਯਾਤਰੀ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਕਾਤੀ।

ਜਾਇਲ : ਮਿਟਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਝੱਟ-ਰੈਹਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਾਂ ਹੋਵੇ।

ਜਾਯੰਦਾ : ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ।

ਜਾਈਦਗੀ : ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ, ਜੰਮਣਾ, ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ।

ਚਾਈਦਾ ਰਾਇਦੇ : ਜਨਮਿਆ ਹੋਇਆ,
ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ਜੀਭ, ਬੋਲੀ, ਭਾਸ਼ਾ, ਉਪ-ਬੋਲੀ, ਬੋਲ ਚਾਲ, ਗੁਫਤਗੂ, ਮਹਾਵਰਾ।

ਜ਼ਬਾਨ ਆਵਰ : ਜ਼ਬਾਨ
ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ਬਿਆਨ, ਮਿਠ ਬੋਲਾ, ਸ਼ਾਇਰ,
ਕਵੀ, ਭਾਸ਼ਣ-ਕਲਾ ਵਿਚ ਨਿਪੁੰਨ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਆਵਰੀ : ਜ਼ਬਾਨ
ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ, ਜ਼ਬਾਨਦਾਨੀ।

زبان بازی **ਬਾਬੀ-ਬਾਬੀ** : ਪਰਸਪਰ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਨਾ, ਜੀਭ ਮਾਰਨਾ, ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਦਸਮਣੀ ਕਰਨਾ, ਤਾਹਨੇ ਦੇਣਾ।

زبان بر زبان چرخان-چرخ-چرخان :
 ਲਗਾਤਾਰ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਤੂਨੀ, ਕੁਝ ਦਾ
 ਕੁਝ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਜ਼ਬਾਨ ਬਸਤਰੀ :
ਜ਼ਬਾਨਬੰਦੀ, ਬੋਲਣ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਚੁੱਪ।

ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦ : ਓਹ ਮੰਤਰ ਜਾਂ ਤਾਵੀਜ਼ ਜੋ ਈਰਖਾਲੂਆਂ ਤੇ ਬੜਬੋਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ-ਬੰਦੀ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।

زبان-ਬੰਦ-ਖرون : ਜ਼ਬਾਨ-ਬੰਦ-ਖਰੋਂ
ਸਿਰਦ : ਸ਼ਰਾਬ, ਅਕਲ ਨੂੰ ਜੰਦਰਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਬੇਸਰ : ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਬੇਸਰ
ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲ, ਬੇਬਵੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਿਰ ਪੈਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਤਰਾਸ਼ੂ : ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਤਰਾਸ਼ੂ
ਤਕੜੀ ਦੀ ਸੂਈ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਦਾਦਨ : ਜ਼ਬਾਨ-ਦਾਦਨ
ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਬਚਨ ਦੇਣਾ, ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਣਾ, ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਦਾਨ : ਜ਼ਬਾਨ-ਦਾਨ
ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮਾਹਰ, ਕਵੀ, ਸ਼ਾਇਰ, ਵਿਦਵਾਨ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਦਰਾਜ਼ : ਜ਼ਬਾਨ-ਦਰਾਜ਼
ਮੂੰਹ-ਫੱਟ, ਬਕਵਾਸੀ, ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੜਬੋਲਾ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਜ਼ਦ : ਜ਼ਬਾਨ-ਜ਼ਦ
ਜ਼ਬਾਨ ਜ਼ਦਾ : ਮੂੰਹ ਤੇ ਕਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ; ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਸਿੱਧ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਜ਼ਦਨ : ਜ਼ਬਾਨ-ਜ਼ਦਨ
ਬੋਲਣਾ, ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਜੀਭ ਮਾਰਨੀ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਸੰਗੀਨ : ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਸੰਗੀਨ
ਤੇਤਲੀ ਜ਼ਬਾਨ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਸੋਖਤਨ : ਜ਼ਬਾਨ-ਸੋਖਤਨ
ਚੁੱਪ ਹੋਣਾ, ਗੱਲ-ਬਾਤ ਨਾ ਕਰਨਾ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਫਰੋਸ਼ : ਜ਼ਬਾਨ-ਫਰੋਸ਼
ਫਜ਼ੂਲ ਤੇ ਬੇਮੌਕਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਤੂਨੀ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਕਲਮ : ਜ਼ਬਾਨ-ਏ-ਕਲਮ
ਕਲਮ ਦਾ ਟੱਕ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਗਿਰਿਫਤਨ : ਜ਼ਬਾਨ-ਗਿਰਿਫਤਨ
ਤੇਤਲਾ ਹੋਣਾ, ਤੁਤਲਾਉਣਾ, ਬਥਿਆਣਾ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਗਿਰਿਫਤਾ : ਜ਼ਬਾਨ-ਗਿਰਿਫਤਾ
ਬਥਾ, ਤੇਤਲਾ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਗੋਯਾ : ਜ਼ਬਾਨ-ਗੋਯਾ
ਕਲਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ।

ਜ਼ਬਾਨ-ਗੀਰ : ਜ਼ਬਾਨ-ਗੀਰ
ਜਸ਼ੁਸ, ਸੁਹੀਆ।

ਜ਼ਬਾਨੀ : ਜ਼ਬਾਨੀ
(ਜ਼ਿਬਨੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ, ਆਕੀ, ਬਾਗੀ।

ਜ਼ਬਾਨਾ : ਜ਼ਬਾਨਾ
ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ, ਸ਼ੋਲਾ।

ਜ਼ਬਾਨੀਯਾ : ਜ਼ਬਾਨੀਯਾ
ਦੋਜ਼ਖ ਦੇ ਦਰਬਾਨ, ਸਰਕਸ਼ ਦਿਉ।

ਜ਼ਬਦਾ : ਜ਼ਬਦਾ
ਮੱਖਣ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਉਤਮ ਭਾਗ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।

ਜ਼ਬਰ : ਜ਼ਬਰ
ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਉਪਰ, ਉੱਚਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡਾ, ਭਾਰੀ, ਅੱਖਰ ਉਤੇ ਖਿਚੀ ਛੋਟੀ ਲਕੀਰ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਫਤੇਹ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਬਰ : ਜ਼ਬਰ
ਲਿਖਣਾ, ਤਕੜਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਖਤ, ਹੌਲਾ, ਸਿਆਣਪ, ਚੀਕ ਕੇ ਬੋਲਣਾ, ਡਾਂਟਣਾ।

ਜ਼ਬਰ : ਜ਼ਬਰ
ਯਾਦ, ਮੂੰਹ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ; ਕਿਤਾਬ, ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ।

ਜ਼ਬਰਪੋਸ਼ : ਜ਼ਬਰਪੋਸ਼
ਰਜ਼ਾਈ, ਲੋਫ਼।

ਜ਼ਬਰਤੰਗ : ਜ਼ਬਰਤੰਗ
ਘੋੜੇ ਦਾ ਦੁਜਾ ਤੰਗ ਜੋ ਇਕ ਤੰਗ ਦੇ ਉਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬਰਿਜ : ਜ਼ਬਰਿਜ
ਸੋਨਾ, ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ।

ਜ਼ਬਰਜਦ : ਜ਼ਬਰਜਦ
ਇਕ ਖਣਜ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਮਿਸਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਪੀਲੀ ਸਾਵੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬਰਦਸਤ : ਜ਼ਬਰਦਸਤ
ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਗਾਲਿਬ, ਹਾਣੀ, ਪਿੰਗੋਜ਼ੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਡਾਢਾ।

ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ : ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ
ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਵਧੀਕੀ, ਪਿੰਗੋਜ਼ੋਰੀ, ਜ਼ੁਲਮ।

ਜ਼ਬਰਿਕਾਨ : ਜ਼ਬਰਿਕਾਨ
ਚੌਧਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ, ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦਾ ਚੰਦਰਮਾ, ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਖੇਦਾ; ਚਿੱਟਾ ਕਾਗਜ਼।

ਜ਼ਬੂਰ : ਜ਼ਬੂਰ
ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਲਿਖਤ, ਕਿਤਾਬ, ਉਹ ਅਸਮਾਨੀ ਪੁਸਤਕ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਉਦ 'ਤੇ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਰਾਗ, ਗੀਤ।

زبون **زبُون** : ਆਜਜ਼, ਵਿਚਾਰਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ; ਕੈਦੀ, ਬੰਦੀ; ਭੈੜਾ, ਬੁਰਾ।

زبونی **زبُونِی** : ਆਜਜ਼ੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ।

زبیب **زَبِیْب** : ਸੁਕੇ ਅੰਗੂਰ, ਕਿਸ਼ਮਿਸ਼, ਸੈਂਗੀ, ਸੁੱਕੀ ਅੰਜੀਰ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਝੋਂਗ, ਸਪ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਵਿਸ਼।

زبیدہ **زُبَیْدَہ** : ਹਾਰੂਨ-ਰਸ਼ੀਦ ਦੀ ਮਲਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੜੀ ਨੇਕ ਤੇ ਪਾਕ ਇਸਤਰੀ ਸੀ।

زبیل **زَبِیْل** : ਗੋਹਾ।

زبیل **زَبِیْل** : ਅੰਦਰੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕੱਦੂ, ਤੁੰਬਾ, ਤੁੰਬੀ, ਥੈਲੀ।

زجاج **زَجَاج**, **زجاج** **زَجَاج**, **زجاج** **زَجَاج** : ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਕੱਚ, ਕੰਦੀਲ ਵਰਗਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਬਰਤਨ, ਅਰਕ ਭਰਨ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਬਰਤਨ।

زجاج **زَجَاج** : ਕੱਚ ਦੇ ਬਰਤਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਾਗਰ।

زجاجی **زَجَاجِی** : ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ।

زجال **زَجَال** : ਮੱਕੜੀ।

زجر **زَجَر** : ਰੋਕਣਾ, ਹੋੜਨਾ, ਵਰਜਣਾ; ਰੋਕ, ਘੁਰਕੀ, ਝਿੜਕੀ, ਧਮਕੀ; ਉਠ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਦੀ ਹਿੱਕਣਾ।

زجرہ **زَجَرِہ** : ਬੈਂਹੁਤ ਸਖਤ ਅਵਾਜ਼, ਖੱਪ ਖੇਡ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ, ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਗਲ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

زجر **زَجَر** : ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ, ਵਰਜਣ ਵਾਲਾ।

زچہ **زَجَّہ**, **زچہ** **زَجَّہ** : ਓਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਬੱਚਾ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ।

زچہ خانہ **زَجَّہ خَانہ** : ਜੱਚਾ-ਘਰ, ਜਿਥੇ ਓਹ ਬਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇ ਤੇ ਇਲਾਜ ਆਦਿ ਕਰਵਾਏ।

زحاف **زَحَاف** : ਗਿਰਾਵਟ, ਕਮੀ, ਸ਼ੇਅਰ ਵਿਚ ਦੋ ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹਰਫ਼ ਦਾ ਡਿਗ

ਪੈਣਾ, ਅਜੇਹੇ ਸ਼ੇਅਰ ਨੂੰ 'ਮੁਜ਼ਾਹਫ਼' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

زحل **زَحْل** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਤਾਰਾ ਜੋ ਸਤਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਨਹਸ-ਏ-ਅਕਬਰ' (ਅਤਿਅੰਤ ਅਸ਼ੁਭ) ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਸਤਾਰਾ ਤੀਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਇਕ ਗੇੜਾ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਏਹ ੮੮ ਕਰੋੜ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ-ਏ-ਫਲਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਨਿੱਚਰ ਸਤਾਰਾ।

زحمت **زَحْمَت** : ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਤੰਗੀ, ਸਖਤੀ, ਖੇਚਲ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ, ਭੀੜ।

زحمت **زَحْمَت** : ਜ਼ੈਹਮਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਦੁੱਖ ਦਾ ਘਰ।

زخ **زَخ** : ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੌਲਾ, ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਘੰਟੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

زخار **زَخَّار** : ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੱਕੇ ਨੱਕੇ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ (ਦਰਿਆ), ਮੌਜਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੈਹਰਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ।

زخم **زَخْم** : ਫੱਟ, ਦਾਗ਼, ਝਰੀਟ, ਸੱਟ, ਬੀਮਾਰੀ।

زخم آرمہ **زَخْمِ آرمہ** : ਬੈਂਹਤ ਘਾਇਲ ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ।

زخم چشیدن **زَخْمِ چَشِیْدَن**, **زخم خورن** **زَخْمِ خُورَن** : ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣਾ।

زخم خورن **زَخْمِ خُورَن** : ਜ਼ਖਮੀ, ਘਾਇਲ।

زخم دار **زَخْمِ دَار** : ਜ਼ਖਮੀ, ਘਾਇਲ।

زخم امن دار **زَخْمِ اَمْنِ دَار** : ਗੈਹਰਾ ਜ਼ਖਮ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।

زخم پرست **زَخْمِ پَرَسْت** : ਮੌਤ।

زخم رکاب **زَخْمِ رِکَاب** : ਰਕਾਬ

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਘੋੜਸਵਾਰ ਜੰਗ ਸਮੇਂ
ਜੀਨ ਵਿਚ ਕੰਡਿਆਲੀ ਰਕਾਬ ਲਗਾਉਂਦੇ
ਸਨ ਤੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਹੀ ਜੁੱਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮ ਲਗਾਉਂਦੇ
ਸਨ, ਇਸ ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਰਕਾਬ
ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।
زخم ريز جلم-رعب : ਜ਼ਖਮ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ।
زخم کاری جلم-ਏ-ਕਾਰੀ : ਮਾਰੂ
ਫੱਟ, ਮਾਰੂ ਘਾਓ।
زخم کوس جلم-ਏ-ਕੂਸ : ਨਕਾਰੇ
ਦੀ ਚੋਟ।
زخم منکر جلم-ਏ-ਮੁਨਕਿਰ :
ਗੈਹਰਾ ਘਾਓ।
زخم ناک جلم-ਨਾਕ : ਜ਼ਖਮੀ,
ਘਾਇਲ।
زخم نمک بند جلم-ਏ-ਨਮਕਬੰਦ
: ਅਜੇਹਾ ਜ਼ਖਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਖੂਨ ਬੰਦ ਕਰਨ
ਲਈ ਉਸ ਉਤੇ ਲੂਣ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
زخمه جلمه : ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਸੰਦ,
ਮਿਜ਼ਰਾਬ, ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਚੋਟ, ਡੱਗਾ।
زخمه ور جلمه : ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਵਜੰਤਰੀ, ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ।
زخمی جلمی : ਜ਼ਖਮੀ, ਘਾਇਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਫੱਟ ਪਵੇ।
زن جلد : ਮਾਰ, ਮਾਰਿਆ, ਕੁਟਿਆ, ਚੋਟ,
ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ, ਨੁਕਸਾਨ।
زن جلدن : ਮਾਰਨਾ, ਕੁਟਨਾ, ਏਹ ਸ਼ਬਦ
ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:
زن جلدن آبله : ਛਾਲੇ
ਨਿਕਲਣਾ।
زن جلدن آتش :
ਅੱਗ ਲਾਉਣਾ, ਸਾੜਨਾ।
زن جلدن پا : ਪੰਧ ਨਿਬੇੜਨਾ।
زن جلدن تیغ : ਤਲਵਾਰ
ਮਾਰਨਾ, ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣਾ।

چشم برآه زن جلم-ਬ-ਰਾਹ
ਜ਼ਦਨ : ਅਖ ਰਾਹ ਤੇ ਰਖਣਾ, ਉਡੀਕਣਾ।
زن جلدن حرف : ਆਖਣਾ,
ਗੱਲ ਕਰਨਾ।
زن جلدن خیمه : ਖੇਮਾ
ਗਡਣਾ, ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ।
زن جلدن راه : ਲੁੱਟਣਾ।
زن جلدن رگ : ਰਗ ਖੋਲ੍ਹਣਾ।
زن جلدن روغن : ਤੇਲ
ਮਲਣਾ।
زن جلدن سیکا : ਸਿੱਕਾ
ਚਲਾਉਣਾ, ਮਾਰਨਾ।
زن جلدن سیراب : ਭਰ
ਦੇਣਾ।
زن جلدن شراب : ਸ਼ਰਾਬ
ਪੀਣਾ।
زن جلدن شعله : ਸ਼ੇਲਾ
ਭੜਕਣਾ, ਮੱਚਣਾ।
زن جلدن صدمه :
ਸਦਮਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।
زن جلدن طلب : ਢੋਲ
ਵਜਾਉਣਾ।
زن جلدن عنان : ਵਾਗ
ਫੇਰਨਾ।
زن جلدن فرش : ਦਰੀ
ਵਿਛਾਉਣਾ।
زن جلدن قرعہ : ਫਾਲ
ਪਾਉਣਾ।
زن جلدن قفل : ਬੰਦ ਕਰਨਾ,
ਜੰਦਰਾ ਮਾਰਨਾ।
زن جلدن قلم : ਮਨਸੂਖ
ਕਰਨਾ।
زن جلدن کباب : ਕਬਾਬ
ਖਾਣਾ।
زن جلدن مشق : ਅਭਿਆਸ
ਕਰਨਾ।
زن جلدن نقش : ਲਿਖਣਾ।
زن جلدن نمک : ਨਮਕ
ਛਿੜਕਣਾ।

زب وکوب : ਮਾਰ ਕੁਟਾਈ, ਲੜਾਈ।
زب ددا : ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੱਟ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ; ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ।
زب دد : ('ਜ਼ਰਦ' ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ), ਸੋਨਾ, ਅਸ਼ਰਫੀ, ਰੁਪਈਆ, ਪੈਸਾ, ਮਾਲ-ਧਨ, ਬੁੱਢਾ ਜਾਂ ਬੁੱਢੀ, ਜ਼ਾਲ ਜੋ ਰੁਸਤਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਪੀਲਾ।
زب دد : ਹਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਝਾਲ; ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਾਣੀ।
زب دد-ਅਸਲ : ਅਸਲ ਰਕਮ, ਅਸਲ ਜ਼ਰ, ਮੂਲਧਨ।
زب دد-ਅਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਸੋਨੇ ਦੀ ਸੇਟ ਕਰਨਾ।
زب دد-ਅੰਦੂਦ : ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੁਲੱਮਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
زب دد : ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ।
زب دد : ਸੋਨੇ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ।
زب دد-ਬੰਦਾ : ਬੰਦਾ-ਏ-ਜ਼ਰ, ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੁੱਤਾ।
زب دد : ਜ਼ਰਖਰੀਦ ਗੁਲਾਮ।
زب دد : ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।
زب دد-ਪਾਕ ਅੱਯਾਰ, **زب دد-ਤਮਾਮ**, **زب دد-ਖੁਸ਼ਕ**, **زب دد-ਖਲਾਸ** : ਖਾਲਸ ਸੋਨਾ।
زب دد-ਪਬੀ : ਸੋਨਾ ਢਾਲਣਾ।
زب دد : ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।
زب دد : ਹਲਦੀ।

زب دد : ਖਰੀਦਿਆ ਹੋਇਆ (ਗੁਲਾਮ)।
زب دد : ਉਪਜਾਊ (ਧਰਤ)।
زب دد-ਦਸਤ : ਖੁਸ਼ਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮੋਮ ਵਾਂਗ ਨਰਮ ਸੀ।
زب دد : ਸਿਲਮੇ ਸਤਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ।
زب دد, **زب دد**, **زب دد**, **زب دد** : ਖਾਲਸ ਸੋਨਾ।
زب دد : ਖਾਣ 'ਚੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਕਲਿਆ ਸੋਨਾ।
زب دد : ਸੋਨਾ, ਅਸ਼ਰਫੀ।
زب دد : ਚਾਂਦੀ, ਰੁਪਈਆ।
زب دد : ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਾਫ਼।
زب دد : ਸੋਨਾ, ਅਸ਼ਰਫੀ, ਚਾਂਦੀ, ਰੁਪਈਆ ਤੇ ਮਾਲ ਆਦਿ।
زب دد : ਖਾਲਸ ਸੋਨਾ।
زب دد : ਖੇਟਾ ਸੋਨਾ।
زب دد : ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਰਕ ਦੇ ਟੁਕੜੇ।
زب دد : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਰੇਜ਼ਾ।
زب دد : ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।
زب دد, **زب دد**, **زب دد** : ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹਕੀਮ ਫੀਸਾਗੋਰਸ ਦੇ ਸ਼ਗਿਰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮਨੂਚਿਹਰ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿਚੋਂ ਸੀ, ਜ਼ਰਦੁਸ਼ਤ ਨੇ ਗੁਸਤਾਸਪ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅੱਗ-ਪੂਜਾ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਗਰੰਥ 'ਜ਼ੰਦ ਅਵਸਤਾ' ਨੂੰ ਇਲਹਾਮੀ ਪੁਸਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ੜਫ ਝਰਫ, ੜਫ ਝਰਫ : ਸੁਤਰ ਗਾਉ ਪਲੰਗ, ਲੰਮੀ ਗਰਦਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਅਫਰੀਕੀ ਰੂਪਾਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਕੰਨ ਉਠ ਵਰਗੇ, ਅੱਖਾਂ ਹਰਨ ਵਾਂਗ ਉਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਖੁਰ ਗਾਂ ਵਰਗੇ, ਧੋਣ ਉਠ ਵਰਗੀ, ਜੀਭ ਬੋਹਤੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ, ਰੰਗ ਸ਼ੇਰ ਤੇ ਚੀਤੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਉਠ ਵਰਗੀਆਂ ਚਾਰ ਟੰਗਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ੜਫ ਝਰਫ : ਦੇ ਦਿਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਾਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਵੇ, ਫਰੇਬੀ, ਵਿਤਕਰੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ੜਫ ਝਰਫ ਝਰਫ : ਓਹ ਘਰ ਜਿਸ ਦੇ ਰੋਹਣ ਵਾਲੇ ਫਰੇਬੀ ਤੇ ਮੱਕਾਰ ਹੋਣ।

ੜਫ ਝਰਫ : ਇਕ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ।

ੜਫ ਝਰਫ : ਪੀਲਾ, ਖੱਟਾ, ਬਸੰਤੀ।

ੜਫ ਝਰਫ ਆਬ : ਪੀਲਾ ਪਾਣੀ, ਪੀਕ, ਪੀਪ, ਸੁਫਰਾ, ਪਿਠ।

ੜਫ ਝਰਫ ਆਲੂ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੇਵਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਕਣ ਪਿਛੋਂ ਖੁਰਮਾਨੀ ਕੌਹਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੀਲਾ ਆਲੂ।

ੜਫ ਝਰਫ-ਚਸਮ : ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਹੀਨ, ਬਾਜ਼, ਜੁੱਰਾ ਆਦਿ।

ੜਫ ਝਰਫ-ਰੁੱਖ, ੱੱੱ ਝਰਫ-ਰੁੱਖ : ਪੀਲੇ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਆਸ਼ਕ, ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ-ਰੁੱਖ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਜ਼ਿੱਲਤ, ਦੋਹਸ਼ਤ, ਇਸ਼ਕ।

ੱੱੱ ਝਰਫ-ਕਫ : ਸੂਰਜ।

ੱੱੱ ਝਰਫ-ਗੋਸ਼ : ਵਿਰੋਧੀ; ਆਲਸੀ, ਨਿਕੀਆ; ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਡਰਪੇਕ; ਬੇਗ਼ੈਰਤ, ਮੱਕਾਰ, ਫਰੇਬੀ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਗਾਜਰ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਹਰਾ ਰੰਗ, ਸਬਜ਼ ਰੰਗ।

ੱੱੱ ਝਰਫ ਦੀਯਤ : ਸਬਜ਼ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਖੇਤ, ਖੇਤੀ, ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ, ਬੀਜਣਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਤੁਖਮ, ਬੀਜ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : (ਜ਼ਰਗੁਨੀ **ੱੱੱ** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਇਕ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਗੁਰਦੇ ਤੇ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਨੀਲੀ ਅੱਖ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ, ਬਿੱਲੀ ਅੱਖ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ, ਬਿੱਲਾ, ਨੀਲੀ ਅੱਖ; ਮਕਰ, ਝੂਠ, ਨਿਫਾਕ, ਵੈਰ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਜੁੱਰਾ, ਚਿਟਾ ਬਾਜ਼।

ੱੱੱ ਝਰਫ-ਉ-ਝਰਫ : ਟੀਪ-ਟਾਪ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਰੋਹਬ-ਦਾਬ, ਸਜ-ਧਜ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਜਿਸ ਉਤੇ ਮੁਲੰਮਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਲੀ (ਚੀਜ਼)।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤਾਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਕਲਾਬਤੂਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕਪੜਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਵਰਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਸੁਨਿਆਰਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ-ਏ-ਝਰਫ : ਸੂਰਜ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਸੁਨਿਆਰ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਇਕ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਗੁਰਦੇ ਤੇ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਬਰਹਮੀ ਬੁਟੀ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਨਵਾਂ; ਇਕ ਬਿਰਫ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਜ਼ੀਨ ਤੇ ਬੱਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਹਲਦੀ; ਹੁਸ਼ਿਆਰ; ਸਮਝਦਾਰ; ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਗੱਲਾ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਨਕਸ਼ ਬਣੇ ਹੋਣ, ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ।

ੱੱੱ ਝਰਫ, ੱੱੱ ਝਰਫ : ਹੜਤਾਲ।

ੱੱੱ ਝਰਫ : ਅਬਰਕ।

ੜੋਗ : ਡਕਾਰ।

ੜੋਗ : ਫੌਲਾਦ ਦੀਆਂ ਬਰੀਕ ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁਰਤਾ ਜੋ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ; ਚਿਲਤਾ।

ੜੋਗ ਪੋਸ਼ਦੀਨ : ਜੰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

ੜੀ : ਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਜ਼ਰਬਫਤ, ਕਲਾਬਤੂਨ ਦਾ ਬਣਿਆ ਕੱਪੜਾ, ਸੁਨੈਹਰੀ ਤਾਰ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਾਰ।

ੜੀਨ : ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ੜੀਨ ਬੈਬਾ-ਏ-ਖੁਰ : ਸਿਲਮੇ-ਸਤਾਰੇ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ, 'ਯੂਸੁਫ ਜ਼ੁਲੈਖਾ' ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ ਦੀ ਟੋਪੀ।

ੜੀਨ ਤੁਰੰਜ : ਸੂਰਜ।

ੜੀਨ ਦਰਖਤ : ਨਿੰਬੂ ਦਾ ਪੇੜ।

ੜੀਨ ਦਿਰਫਸ਼ : ਸੁਨੈਹਰੀ ਝੰਡਾ।

ੜੀਨ ਸਤੂਨ : ਸੁਨੈਹਰੀ ਪੇਟੀ ਵਾਲਾ ਗੁਲਾਮ।

ੜੀਨ/ੜੀਨ ਕਾਸੇ : ਸੂਰਜ।

ੜੀਨ ਕਲੀਦ : ਸਿਕੰਦਰਨਾਮਾ ਵਿਚ ਸਜਾਈ ਹੋਈ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

ੜੀਨ ਗਿਯਾਹ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ ਜੋ ਅਕਸੀਰ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ੜੀਨ ਨਰਗਸਾ : ਸਤਾਰੇ।

ੜੀਨ ਹੁਮਾ : ਸੂਰਜ।

ੜੀਨ : ਭੈੜਾ, ਬੁਰਾ, ਕੋਝਾ, ਬਦਸ਼ਕਲ, ਕਰੂਪ, ਖੁਰਦਰਾ; ਗੰਦਾ, ਅਸਲੀਲ।

ੜੀਨ : ਅਲਸੀ।

ਗੋ : ਮੰਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।

ੜੀਨ : ਭੈੜੀ ਖਸਲਤ ਵਾਲਾ, ਭੈੜੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ੜੀਨ : ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ, ਬਦਸ਼ਕਲ।

ੜੀਨ : ਬਦਸੁਰਤੀ, ਕੋਝਾਪਨ।

ੜੀਨ : ਬਦਖੋਈ, ਨਿੰਦਾ, ਚੁਗਲੀ।

ੜੀਨ : ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ, ਝੱਟ ਮਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਜ਼ੈਹਰ ਆਦਿ।

ੜੀਨ : ਅਤਅੰਤ ਦੁਰਦਾਰ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਕੇਸਰ।

ੜੀਨ-ਰੇਬ : ਕੇਸਰ ਖਿਲਾਰਣ ਵਾਲਾ; ਅਤ ਪੀਲਾ।

ੜੀਨ-ਜ਼ਾਰ : ਕੇਸਰ ਦਾ ਖੇਤ, ਕੇਸਰ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ।

ੜੀਨੀ ਖੰਦਾ : ਬੇਮੁਹਾਰਾ ਹੱਸਣਾ, ਬੇਮੁਹਾਰਾ ਹਾਸਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸਰ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ੜੀਨ, ੜੀਨ, ੜੀਨ : ਗੁਮਾਨ, ਅਨੁਭਵ, ਸੋਚ, ਅਨੁਮਾਨ, ਸੋਚ, ਬੋਲਣ ਦਾ ਗੁਮਾਨ।

ੜੀਨ : ਕੰਗਣੀ ਜਾਂ ਬਾਜਰਾ।

ੜੀਨ : ਕੋਲਾ।

ੜੀਨ : ਇੱਲ੍ਹ।

ੜੀਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲਾਲ ਰੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ੜੀਨ : ਛਾਲ, ਟਪ ਭੱਜ, ਹਿਰਨ ਦੀ ਚੌਕਤੀ, ਉੱਚੀ ਤਿਖੀ ਅਵਾਜ਼, ਚੀਤੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਚੀਤਾ।

ੜੀਨ : ਹਿਚਕੀ।

ੜੀਨ : ਸੂਤਰ ਦੀ ਅੱਟੀ।

ੜੀਨ : ਅਲਸੀ।

ੜੀਨ : ਹਵਾ ਦਾ ਚਲਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਚਲਣਾ; ਵੌਹਟੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ (ਸੋਹਰੇ)

ਭੇਜਣਾ।
زفان **جُفان** : (= **ربان** ਜਬਾਨ) ਜਬਾਨ, ਜੀਭ।
زفانه **جُفان** : ਜਬਾਨਾ, ਅੱਗ ਦਾ ਸ਼ੋਹਲਾ, ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ।
زفت **جُفت** : ਮੋਟਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੱਕਾ, ਸਖਤ; ਤੇਜ਼ ਮਜ਼ੇ ਵਾਲਾ; ਕੁਸੈਲੀ (ਚੀਜ਼)।
زفت **جُفت** : ਕੰਜੂਸ, ਬਦਖੁ, ਭੈੜੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਬਦਮਿਜ਼ਾਜ, ਭੈੜੇ ਸੁਆਦ ਵਾਲਾ।
زفو **جُفو** : ਮੂੰਹ, ਜੀਭ।
زفیف **جُفیف** : ਬੋਹਤ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ, (ਨਰ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਜਾਂ ਆਦਮੀ)।
زق **جُق** : ਚਮੜੇ ਦੀ ਬਣੀ ਮਸ਼ਕ।
زقاق **جُقاق** : (ਜ਼ਿੱਕ **زق**) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਸ਼ਕਾਂ।
زقاق **جُقاق** : ਗਲੀ, ਕੁੱਚਾ।
زقوم **جُقوم** : ਬੋਹਰ।
زك **جُك** : (ਜ਼ਾਕ **ك**) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਫਟਕੜੀ, ਹਾਰ, ਭਾਂਜ, ਦੋਸ਼, ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਾਲ।
زكاسه **جُكاسه** : ਝਾੜ ਚੂਹਾ।
زكام **جُكام** : ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੱਕ ਅਤੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਖਰਾਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੱਕ ਵਿਚੋਂ ਰੋਸ਼ਾ ਡਿਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਦਿਮਾਗ 'ਚੋਂ ਪਾਣੀ ਡਿਗਣਾ।
زكان **جُكان** : ਆਪਣੇ ਆਪ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
زكاوت **جُكاوت** : ਜ਼ਿਹਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ, ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ, ਜ਼ਿਹਾਨਤ; ਅਗ ਦਾ ਭੜਕਣਾ।
زكريا **جُكريا** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਜ਼ਕਰੀਆ ਹੈ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਜੋਹੜੇ ਆਰੇ ਨਾਲ ਚੀਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ।
زكوة **جُكوة** : ਮਾਲ ਦਾ ਚਾਲੀਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਰਬ ਲੇਖੇ ਦੇਣਾ ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ।

زكي **جُكي** : ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸਾਫ਼, ਸਿਆਣਾ; ਜ਼ਕਾਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
زكالب **جُكالب** : ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਿਆਹੀ।
زلال **جُلال** : (ਜਲਜਲਾ **لال**) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭੁਚਾਲ।
زلال **جُلال** : ਸਾਫ਼ ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ; ਬਰਫ ਦਾ ਕੀੜਾ; ਸ਼ਰਾਬ।
زلال خضر **جُلال خضر** : ਅੰਮ੍ਰਿਤ।
زلزل **جُلزل** : ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾਉਣਾ; ਧਰਤੀ ਦਾ ਹਿਲਣਾ, ਭੁਚਾਲ।
زلف **جُلف** : (ਜੁਲਫਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰਾਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ, ਰਾਤ ਕਾਲੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਤੋਂ ਜਟਾ ਜਾਂ 'ਲਿਟ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
زلف عروس **جُلف عروس** : ਜੁਲਫ ਵਰਗਾ ਇਕ ਫੁੱਲ, ਜੋ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
زليبا **جُليبا** : ਪਰਸਿੱਧ ਮਿਠਿਆਈ, ਜਲੇਬੀ।
زليخا **جُليخا** : ਮਿਸਰ ਦੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੀ ਬੀਵੀ ਜੋ ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਸੁਫਨੇ ਵਿਚ ਵੇਖ ਕੇ ਓਹਨਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਿਛੋਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਕਾਹ ਵਿਚ ਆਈ।
زم **جُم** : ਮਮੂਲੀ ਸਰਦੀ; ਸਖਤ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ।
زمان **جُمان** : ਉਠ ਦੀ ਨਕੇਲ, ਮੁਹਾਰ।
زمان **جُمان** : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਘੜੀ; ਰਾਜ-ਕਾਲ, ਵੇਹਲ, ਮੋਹਲਤ; ਮੌਤ; ਜਦ ਏਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਅਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
زمانه **جُمانه** : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਅਰਸਾ, ਮੁੱਦਤ, ਵਕਫਾ; ਹੁੱਤ; ਜੁੱਗ, ਸਦੀ; ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ।
زمانه ساز **جُمانه ساز** : ਜ਼ਮਾਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਲ ਢਾਲ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਰੁਖ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ; ਮਤਲਬ ਦਾ ਯਾਰ, ਸਵਾਰਥੀ।
زمانه سازی **جُمانه سازی** : ਜ਼ਾਹਰਦਾਰੀ, ਬਣਾਵਟ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਦੁਨੀਆਦਾਰੀ; ਮੱਕਾਰੀ।

زمانیان : ਨਵੇਂ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਲੋਕ।
ਜ਼ਮਰ : ਜਮਾਤਾਂ, ਟੋਲੇ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਇਕ ਸੂਰੇ ਦਾ ਨਾਮ।
ਜ਼ਮਰੁੱਦ, ਜ਼ਮਰੁੱਦ, ਜ਼ਮਰੁੱਦ : ਇਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਜਵਾਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਈ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸੱਪ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਜ਼ਮਰੁੱਦ-ਗਿਯਾ : ਭੰਗ, ਹਸੀਸ, ਸੁੱਖਾ।
ਜ਼ਮਰੁੱਦੀ/ਜ਼ਮਰੁੱਦੀਨ : ਜ਼ਮਰੁੱਦ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼, ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ।
ਜ਼ਮਰਾ : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਜਮਾਤ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ।
ਜ਼ਮਜ਼ਮ : ਬੋਹਤ ਪਾਣੀ; ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਪਰਸਿਧ ਖੂਹ ਜਿਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਦੇ ਪੈਰ ਦੀ ਰਗੜ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਜ਼ਮਜ਼ਮ-ਆਤਿਸ਼-ਫਿਸ਼ਾਨ : ਸੂਰਜ।
ਜ਼ਮਜ਼ਮਾ : ਦੂਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਭਿਣ-ਭਿਣਾਹਟ ਵਰਗੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਗੀਤ, ਨਗਮਾਂ, ਗਾਣਾਂ; ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਅਗਨੀ-ਪੂਜ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਸਮੇਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਠ ਤੇ ਜੀਭ ਨਹੀਂ ਹਿਲਦੇ, ਸਗੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਨੱਕ ਤੇ ਸੰਘ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਪਰਸਪਰ ਆਪਣਾ ਮਤਲਬ ਕੋਹਦੇ ਹਨ; ਹਰ ਹੌਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਸਮਝੀ ਨਾ ਜਾਵੇ; ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
ਜ਼ਮਜ਼ਮਾ-ਪਰਦਾਜ਼ : ਗਵੱਈਆ, ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਗੀ।
ਜ਼ਮਜ਼ਮੀ : ਜ਼ਮਜ਼ਮ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਲ ਰਖਣ ਦਾ ਪਾਤਰ, ਹਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਜ਼ਮ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਆਦਮੀ।
ਜ਼ਮਿਸਤਾਨ : ਸਰਦੀ ਦੀ ਰੁਤ, ਸਿਆਲ।
ਜ਼ਮਨ : ਸਮਾਂ, ਵਕਤ।
ਜ਼ਮਹਰੀਰ : ਸਖਤ ਸਰਦੀ,

ਬੋਹੱਦ ਪਾਲਾ, ਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਦੇਸ਼ਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਰਦੀ ਦਾ ਦੁਖ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਚੰਦ।
ਜ਼ਮੀ : (ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਧਰਤੀ।
ਜ਼ਮੀਯਾਦ/ਜ਼ਮਯਾਦ : ਹਰ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਤਾਈਵੀਂ ਮਿਤੀ।
ਜ਼ਮੀਨ : ਧਰਤੀ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ, ਭੂਮੰਡਲ।
ਜ਼ਮੀਨਬੋਸ : ਧਰਤੀ ਚੁੰਮਣ ਵਾਲਾ, ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਪੈਮਾ : ਸੈਲਾਨੀ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਏ-ਹਸਨਖੋਬ : ਉਹ ਥਾਂ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ਹੋਣ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਏ-ਖਸਤਾ : ਉਹ ਧਰਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਬੋਹਤ ਨਰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।
ਜ਼ਮੀਦਾਰ : ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਕਿਸਾਨ।
ਜ਼ਮੀਨ ਦਰ ਜ਼ਮੀਨ : ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ।
ਜ਼ਮੀਨਦੋਬ : ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬੂ, ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
ਜ਼ਮੀਨ-ਬਾਦ/ਜ਼ਮੀਨ-ਰਾਹ/ਜ਼ਮੀਨ-ਰਾਹ : ਮਿਟੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਸੁੰਬਾ : ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੇਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਏ-ਸੋਖਤਾ : ਉਹ ਧਰਤੀ ਜੋ ਵਾਹੁਣਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਕਿਨੇ : ਸਖਤ ਕੀਨੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਗਿਲ : ਚਿਕੜ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਗੀਰ : ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਹਿਲਣ ਵਾਲੀ (ਚੀਜ਼), ਅਹਿਲ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਲਰਜ਼,
ਜ਼ਮੀਨ-ਲਰਜ਼ਾ : ਭੁਚਾਲ।
ਜ਼ਮੀਨ-ਏ-ਮੁਰਦਾ :

ਬੰਜਰ, ਜ਼ਮੀਨ, ਕੱਲਰ ਜ਼ਮੀਨ।
زمينه زمينہ : ਜ਼ਮੀਨ।
زن بن : ਇਸਤਰੀ, ਔਰਤ, ਨਾਰੀ, ਨਾਜ਼ਕ, ਕੋਮਲ; ਡਰਾਕਲ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਿਛੇ ਆ ਕੇ ਕਰਤਾਵਾਚੀ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਬੇਮਾ ਜ਼ਨ' (ਬੇਮਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ) ਤੂੰ ਮਾਰ ('ਜ਼ਦਨ' ਤੋਂ)।
زن باربار : ਗਰਭਵਤੀ ਇਸਤਰੀ।
زن باره : ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬੋਹਤ ਰਲਣ-ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ।
زن بختی : ਨੰਗੀ ਇਸਤਰੀ।
زن بمر : ਭੜ੍ਹਾ, ਦੱਲਾ।
زن پسر : ਪੁਤਰ ਦੀ ਵੈਹਟੀ, ਨੂੰਹ।
زن برن : ਜ਼ਨ ਬੁਰਦਨ,
زن خواستن : ਜ਼ਨ ਖ਼ਾਸਤਨ,
زن کردن : ਜ਼ਨ ਕਰਦਨ : ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ।
زن رسمی : ਵਿਆਹੁਤਾ ਇਸਤਰੀ।
زنک : ਨਿਕੰਮੀ ਔਰਤ।
زنکه : ਕਮੀਨੀ ਇਸਤਰੀ।
زن مرید : ਜ਼ੋਰੂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ।
زنا : ਮਰਦ ਦਾ ਪਰਾਈ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪਰਾਏ ਮਰਦ ਨਾਲ ਸੋਹਬਤ ਕਰਨਾ, ਹਰਾਮਕਾਰੀ, ਵਿਭਚਾਰ।
زناکار : ਵਿਭਚਾਰੀ, ਬਦਕਾਰ।
زناکاری : ਵਿਭਚਾਰ, ਬਦਕਾਰੀ।
زنار : ਇਕ ਪੇਟੀ ਜਾਂ ਧਾਗਾ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਈਸਾਈ, ਮਜ਼ਹਬੀ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ; ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਪਵਿਤਰ ਧਾਗਾ, ਜੰਝੂ।
زنار بستن : ਜੰਝੂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ।
زنار بند : ਜੰਝੂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਹਮਣ।

زناردار : ਜੰਝੂ ਵਾਲਾ; ਬਾਹਮਣ।
زنانه : (ਜ਼ੰਨਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੰਝੂ (ਬੋਹਤੇ)।
زنبر : ਸ਼ੈਹਦ ਦੀ ਮਖੀ, ਮਖਿਆਲ; ਧਮੁੜੀ, ਡੋਹਮੂ।
زنبرخانه : ਸ਼ੈਹਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਛੱਤਾ।
زنبرزر : ਧਮੁੜੀ, ਖੱਖਰ, ਭਰਿੰਡ।
زنبرسر : ਅੰਗਿਆਰ, ਧੁਖਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ।
زنبرعسل : ਸ਼ੈਹਦ ਦੀ ਮੱਖੀ।
زنبرگیلی : ਗੀਲਾਨ ਦੀ ਮਖੀ ਜੋ ਬੋਹਤ ਵਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
زنبرک : ਛੋਟੀ ਤੋਪ ਜੇਹੜੀ ਉਠ ਤੇ ਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
زنبره : ਕਾਲੀ ਮੱਖੀ, ਭਰਿੰਡ, ਛੱਤਾ; ਛੋਟੀ ਤੋਪ; ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤੀਰ ਦੀ ਨੌਕ; ਇਕ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ, ਬੀਨ; ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ।
زنبری : ਜਾਲੀਦਾਰ।
زنبل : ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੀ ਬਗਲੀ; ਝੋਲੀ, ਥੈਲਾ।
زنبل باف/زنبل ساز : ਜੰਬੀਲ-ਬਾਫ਼/ਜੰਬੀਲ ਸਾਜ਼ : ਜੰਬੀਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
زنبل سلیمان : ਸੁਲੇਮਾਨ : ਸੁਲੇਮਾਨ ਪਾਸ ਇਕ ਬਗਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ ਸੀ।
زن پدر : ਮਤੇਈ ਮਾਂ।
زنجان : (ਜੰਗਾਰ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਜੰਗ, ਜੰਗਾਲ।
زنجان : ਕਜ਼ਵੀਨ ਤੇ ਤਬਰੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਰਦਸ਼ੀਰ ਬਾਬਕਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਵਸਾਇਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਸ਼ਹਰ।

ਜੰਜਬਾਨ ਜੰਜਬ, ਜੰਜਬ :
ਕਮਰਬੰਦ, ਪੇਟੀ।

ਜੰਗਬਾਰ, ਜੰਜਬਾਰ, ਜੰਗਬਾਰ
 : (ਜੰਗਬਾਰ ਜੰਗਬਾਰ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ)
 ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਇਕ ਟਾਪੂ।

ਗੰਜਿਸਤਾਨ : ਰਬਾਈਆਂ ਦਾ
ਮੁਲਕ, ਦੁਆਤ ਦੀ ਸਿਆਹੀ।

ਸੁੰਦਰ : ਜੰਜਬੀਲ : ਰੰਜਬੀਲ

زنگلب : جٹنجل : بڑا, دلا۔

ਦਾ ਅਰਥੀ (ਸੰਗੀ ਰੰਗੀ) : ਸੰਜੀ ਰੰਗੀ
ਰਪਾਂਤਰ) ਹਬਸ਼ੀ।

ਬੰਜੀਰ : ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਜੋ ਪਰਸਪਰ ਰੀਝੀਆਂ ਹੋਣ।

ਦਰ-ਏ-ਬੰਜੀਰ-ਤੰਜੀਰ :
ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੰਡੀ।

ਜੰਜੀਰਾਂ : ਜੰਜੀਰ-ਸਾਬ : ਰੁਜ਼ਗਾਰ
ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

زنجیرفیل **جَنجیر فیل** : ਹਾਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਜ ਜੰਜੀਰ ਫੀਲ ਭਾਵ ਪੰਜ ਹਾਥੀ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਨਾਲ 'ਮੁਬਲਗਾ' ਘੋੜੇ ਨਾਲ 'ਲਗਾਮ' ਉਠ ਨਾਲ 'ਮੁਹਾਰ' ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨਾਲ ਰਾਸ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰੰਗਰਾਲੇ : ਬੰਜੀਰ-ਮੂ : **ਜੰਜੀਰ-ਮੂ**
ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ।

● **ਜੰਜੀਰਾ** : ਜੰਜੀਰ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼,
ਲਿਟਾਂ, ਲੈਹਰ, ਲੈਹਰੀਆ।

ਬੰਜੀਰੀ : ਪਾਗਲ ਕੈਦੀ।

ਕ੍ਰਿਸਤੀਅਨ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ : ਐਰਤਾਂ
ਜਨਚਾ ਜਨਚਕ, ਜਨਚਕ : ਐਰਤਾਂ
ਦੀ ਖਸਲਤ ਵਾਲਾ, ਬਦਕਾਰ, ਵਿਭਚਾਰਨ।

ਚਨਖਦਾਨ ਰਿਖਦਾਨ ਚਨਖ : ਠੋਡੀ।

ਜਨ-ਖ਼ਾਸਤਾ :
ਵਿਆਹਿਓ ਹੋਇਆ।

ਜੰਦ : ਜਰਤੁਸ਼ਤ ਦੀ ਧਰਮ-ਪ੍ਰਸਤਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਸੀ ਇਲਹਾਮੀ ਗਰੰਥ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਤਨ ਫਾਰਸੀ; ਬੜਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ; ਪੈਂਚਾ; ਕਲਾਈ।

'ਰਿੰਦ-ਖ਼ਾਨ, ਰਿੰਦ-ਬਾਢ, ਰਿੰਦ-ਬਾਫ
 ਰਿੰਦ-ਖ਼ਾਨ, ਰਿੰਦ-ਬਾਨ, ਰਿੰਦ-ਦਾਨ,
 ਰਿੰਦ-ਲਾਫ : ਰਿੰਦ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ;
 ਪਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ; ਮੇਰੀ,
 ਬੁਲਬੁਲ, ਘੁੱਗੀ।

ਗੰਦ ਪੇਚੀ : ਗਾੜਾ ਖਦਰ ਜੋ ਬੁਖਾਰਾ ਨੇੜੇ ਜੰਦ ਵਿਚ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਜੰਦ ਰੁਖੀ : ਕੋਰਾ ਕਪੜਾ ਜੋ ਜੰਦ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਗੜੀ ਵਾਂਗ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ : ਜ਼ਿੰਦ ਅਵਸਤਾ।

ਜੰਦੀ : ਜੰਦ ਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ।

ਜ਼ਿੰਦਾਨ : ਕੈਦਖਾਨਾ, ਬੰਦੀ-ਖਾਨਾ।

ਜ਼ਿੰਦਾਨੀ : ਓਹ ਹਨੇਰਾ
ਜੇਹੜਾ ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਦੇ
ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚਾਲੀ ਚਾਲੀ ਮੀਲ ਤਕ ਹੈ;
ਕੈਦਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ।

زندادان خاموش (خاموشان)

ਬਿੰਦਾਨ-ਏ-ਖਾਮੋਸ਼ (ਖਾਮੋਸ਼ਾਂ) :
ਕਬਰਸਤਾਨ।

ਜ਼ਿੰਦਾਨ ਖ਼ਾਨਾ, ਜ਼ੰਦਾਨ ਖ਼ਾਨਾ

ਕੈਦ-ਸਰਾ : ਬਿੰਦਾਨ ਜ਼ੰਦਾਨ ਸਰਾ
ਖਾਨਾ।

ਏ-ਵਿਦਾਨ ਰੰਦਾਨ ਸਕੰਦਰ

ਸਿਕੰਦਰ : ਸ਼ੈਹਰ ਯਜ਼ਦ ਦੇ ਉਸ ਤੈਹਖਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਤਾਬੂਤ ਪਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਵੈਦੀ : ਬਿੰਦਾਨੀਯਾਨ : ਜੰਦਾਨੀਯਾਨ
ਲੇਖ।

ਜਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ : ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੰਦਕ : ਬੈਂਗਲ ਕੰਜ਼ਮ ਆਦਮੀ,
ਬਖੀਲ।

ਜੰਦਗਾ : ਬੇਦੀਨ ਹੋਣਾ, ਕੁਫਰ।

زندگی، شیرگانی، زندگانی

ਬਿੰਦਗੀ : ਜੀਵਨ, ਉਮਰ।

ॐ **ਸਿੰਦਾ :** ਸਿਉਂਦਾ, ਜਾਨਦਾਰ, ਸਿਉਂਦਾ

ਹੋਇਆ; ਵਡਾ।

زنده دار : ਬੈਹਤ ਜਾਗਣ ਵਾਲਾ, ਅਬਾਦ ਰਖਣ ਵਾਲਾ।

زنده-دیل : ਮਖੌਲੀਆਂ, ਸਾਫ ਦਿਲ, ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਸੂਫੀ, ਆਰਿਫ਼।

زنگ : ਘੰਟੀ, ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਟੱਲੀ, ਸੰਖ, ਝਾਂਜਰ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਮੈਲ, ਜੰਗਾਲ; ਧੁੱਪ, ਚਾਨਣੀ; ਤੇਜ਼; ਪਾਣੀ; ਖੂਨ; ਕਦੂਰਤ, ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ; ਸ਼ਰਾਬ; ਚਿਕੜ; ਅੱਖ ਦੀ ਮੈਲ, ਗਿਡ; ਹਬਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਕ, ਜੰਗਬਾਰ (ਅਫ਼ਰੀਕਾ)।

زنگ-آه-آه : ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਘੰਟੀ।

زنگ-آه-ਹੈਦਰੀ : ਨਾ ਛੋਟਾ ਨਾ ਵਡਾ ਘੜਿਆਲ ਜੇਹੜਾ ਸੁਰੀਲਾ ਹੋਵੇ।

زنگ-آه-دیل, **زنگ-آه-سینه** : ਜੰਗ-ਏ-ਸੀਨਾ : ਰੰਜ, ਗਮ।

زنگار : ਲੋਹੇ ਆਦਿ ਦੀ ਮੈਲ, ਜੰਗ, ਜੰਗਾਲ।

زنگار, **زنگوله**, **زنگولہ** : ਘੰਟਾ; ਝਾਂਜਰ; ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਘਰ, ਇਕ ਸੁਰ; ਘੁੰਗਰੂ।

زنگہ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੰਗਾ ਪੈਹਲਵਾਨ ਜੋ ਇਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸੀ।

زنگہ-آه-شاه-آه : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੰਗਾ, ਜੋ ਸ਼ਾਹਦਾਨ ਦਾ ਪੁਤਰ ਸੀ।

زنگی : ਹਬਸ਼ੀ, ਮੁਲਕ ਜੰਜਬਾਰ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ।

زنگو : ਦੀਮਕ, ਸਿਓਂਕ।

زنگار : ਅਮਾਨ, ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ, ਬਚਾ, ਸ਼ਰਨ; ਮੋਹਲਤ, ਇਕਰਾਰ, ਬਚਨ, ਅਮਾਨਤ, ਡਰ, ਭੈ, ਖੌਫ਼; ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਸ਼ਿਕਵਾ, ਨਹੇਰਾ, ਅਫਸੋਸ, ਹਸਰਤ; ਪਰਹੇਜ਼; ਖਬਰ, ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ, ਹੋਸ਼; ਅਸਲੇ, ਹਰਗਿਜ਼, ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਖਿਆਲ ਰਖੀਂ, ਸਾਵਧਾਨ।

زنگار : ਬਚਨ

ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ।

زنگار : ਮੋਹਲਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਰਨ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

زنگار : ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ।

زنگارگر : ਸ਼ਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

زنگار : ਸ਼ਰਨ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ, ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਦਾ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇ, ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

زو : ਨਦੀ, ਸਾਗਰ; ਤੈਹਮਾਸਪ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

زو : (ਜ਼ੁਦ **زو** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜਲਦ, ਸ਼ਤਾਬ, ਛੇਤੀ; (ਅਜ਼ਾ **زو** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਉਸ ਤੋਂ।

زواج : (ਜ਼ਾਜ਼ **زواج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ, ਵਰਜਣ ਵਾਲੇ, ਝਿੜਕਣ ਵਾਲੇ।

زواج : ਬੈਹਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੀਰਥ-ਯਾਤਰੀ।

زواج, **زواج** : (ਜ਼ਾਇਰ **زواج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਿਆਰਤ (ਜ਼ਿਯਾਰਤ) ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਯਾਤਰੀ-ਲੋਕ, ਤੀਰਥ-ਯਾਤਰੀ।

زواج : ਨੌਕਰ, ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਈਰਾਨੀ ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜੇਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਵਸਾਇਆ ਸੀ।

زوال : ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਾਣਾ, ਟਲਣਾ, ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਮਿਟ ਜਾਣਾ; ਪਤਨ, ਅਧੋਗਤੀ, ਕਮੀ, ਘਾਟਾ।

زوال : ਆਟੇ ਦਾ ਵਡਾ ਪੇੜਾ।

زوايا : (ਜ਼ਾਵੀਯਾ **زوايا** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੋਨੇ, ਗੁੱਠਾਂ, ਗੋਸ਼ੇ।

زوايا : (ਜ਼ਾਇਦਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਫਾਲਤੂ ਵਸਤਾਂ।

زوباشی : ਪਰਧਾਨ, ਮੁਖੀ।

زوپين : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਨੇਜ਼ਾ; ਕਾਉਸ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

زوج : ਜੋੜਾ, ਜੋੜੀ, ਪਤੀ, ਪਤਨੀ, ਪੁਰਸ਼, ਤਰੀਮਤ, ਮਰਦ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ; ਓਹ ਅੰਕ ਜੋ ਦੋ ਉਤੇ ਪੂਰਾ ਤਕਸੀਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਅੱਠ, ਬਾਰਾਂ, ਛੇ ਆਦਿ।

زوجان, زوجين : ਜੋੜਾ, ਮਰਦ ਤੇ ਔਰਤ।

زوجه : ਓਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਬੀਵੀ, ਵੈਹਟੀ।

زوجی : ਵਿਆਹੁਤਾ।

زوجیت : ਬੀਵੀ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕ; ਨਿਕਾਹ, ਸ਼ਾਦੀ, ਵਿਆਹ।

زود : (= ਜ਼ਾਦ ۲) ਸਫਰ ਲਈ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਸਮਗਰੀ, ਤੋਸ਼ਾ।

زود : ਜਲਦੀ, ਛੇਤੀ, ਝਟ-ਪਟ, ਫੌਰਨ, ਹੁਣੇ।

زودا : ਛੇਤੀ ਹੀ।

زودازود : ਬੌਹਤ ਜਲਦੀ।

زودبود : ਬੇਜਾ, ਬੇਦਲੀਲ।

زودپشيمان : ਛੇਤੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਛੇਤੀ ਪਛਤਾਉਣ ਵਾਲਾ।

زودخير : ਚੁਸਤ, ਚਲਾਕ, ਸਵੇਰੇ ਛੇਤੀ ਉਠਣ ਵਾਲਾ।

زودرام : ਜਲਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

زودرس, زودفهم : ਛੇਤੀ ਰਜ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਨਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਅਸਥਿਰ; ਫਜ਼ੂਲ, ਬੇਫ਼ਾਇਦਾ; ਬਦ-ਮਿਜ਼ਾਜ।

زودسير : ਛੇਤੀ ਰਜ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਨਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਅਸਥਿਰ; ਫਜ਼ੂਲ, ਬੇਫ਼ਾਇਦਾ; ਬਦ-ਮਿਜ਼ਾਜ।

زودی, زوگی, زودگی : ਜਲਦੀ, ਸ਼ਤਾਬੀ, ਕਾਹਲ।

زور : ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ, ਯਤਨ।

زورآور, زور-آفزا, زورگر, زور-گر : ਪੈਹਲਵਾਨ, ਤਾਕਤਵਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।

زورآوری : ਜ਼ਬਰ, ਤਾਕਤ ਦੀ ਦੁਰ ਵਰਤੋਂ।

زوربازو : ਤਕੜੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ।

زورخانه : ਅਖਾੜਾ।

زوردار : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਖਤ।

زورگری : ਪੈਹਲਵਾਨੀ।

زورناک, زورمند, زورناک, زورور, زوردار : ਤਕੜਾ, ਜ਼ੋਰ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।

زوری : ਸ਼ਕਤੀ।

زورق : ਛੋਟੀ ਬੇੜੀ, ਛੋਟੀ ਕਿਸਤੀ; ਡੌਂਗਾ।

زورق-دے-چرین : ਸੂਰਜ।

زورق-دے-سیمی : ਚੰਨ ਏਕਮ ਦਾ, ਨਵਾਂ ਚੰਦਰਮਾ, ਈਦ ਦਾ ਚੰਨ।

زورقی : ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਬੇੜੀ ਵਰਗੀ ਟੋਪੀ।

زور, زور, زور : ਰੋਣਾ-ਧੋਣਾ, ਵਿਰਲਾਪ, ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ, ਮਾਤਮ, ਸੋਗ।

زورن : ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਹਰਾਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

زوروش : ਦਲੇਰ, ਨਿਡਰ; ਤਕੜਾ, ਤੇਜ਼-ਮਿਜ਼ਾਜ, ਬਦਮਾਸ਼।

زورغال : ਕੋਲਾ।

زور : ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ; ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਉਬਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ।

زور : ਜਣਨਾ, ਜੰਮਣਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ; ਨੁਤਫਾ, ਬੀਜ, ਵੀਰਜ, ਬੱਚਾ; ਬੇਟਾ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼!

ਵਾਹ ਵਾਹ, ਕਮਾਨ ਦਾ ਚਿੱਲਾ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੰਢਾ; ਇਨਾਮ, ਮੋਹਨਤਾਨਾ।
زهاں **زهاں** : (ਜ਼ਾਹਿਦ **زاهد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਤਪੱਸਵੀ, ਭਗਤ।
زهار **زهار** : ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਪੇਡੂ, ਪੱਥਰ, ਆਦਿ ਦੀ ਮੋਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲੇ।
زهار **زهار** : ਸ਼ੇਰ, ਰੋਲਾ, ਨਾਅਰਾ, ਬਾਂਗ; ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ।
زهد **زهد** : ਵਿਸ਼ੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਕਰਨਾ, ਸੰਸਾਰਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰੈਹਣਾ, ਤਿਆਗ, ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ।
زهدان **زهدان**, **زهدان** : ਔਰਤ ਦੀ ਬੱਚੇ-ਦਾਨੀ।
زهد **زهد** **زهد** **زهد** : ਬੇਸ਼ਰਮ, ਸ਼ੋਖ ਚਸ਼ਮ।
زهر **زهر** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜ਼ੈਹਰ" ਹੈ) ਵਿਸ਼; ਗੁੱਸਾ, ਤੈਸ, ਗਜ਼ਬ, ਜ਼ੈਹਰੀਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਡੰਗ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ੈਹਰ ਪੀਤਾ ਹੋਵੇ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ, ਜ਼ੈਹਰ-ਭਰਿਆ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜ਼ੈਹਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜ਼ੈਹਰ-ਮਿਲਿਆ, ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜ਼ੈਹਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਖਾਣਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਇਕ ਰੋਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੋੜੇ ਫਿਣਸੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ੈਹਰ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ 'ਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੰਠ-ਰੋਗ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਘੁਰ ਕੇ ਵੇਖਣਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੱਸਣਾ, ਰੰਜ, ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਹਾਸ।

زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜ਼ੈਹਰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਤਰਯਾਕ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਇਕ ਜ਼ੈਹਰੀਲੀ ਘਾਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾ ਕੇ ਪਸ਼ੂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਜ਼ੈਹਰ ਮਾਰ ਕਰਦਨ : ਹੁਚੀ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਖਾਣਾ, ਮਜਬੂਰੀ ਖਾਣਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮਣਕਾ ਜੋ ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਤਲਖ ਸ਼ਰਾਬ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਖਾਲਸ ਜ਼ੈਹਰ, ਕੌੜਾ ਪਾਣੀ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਾਹਨੇ ਮਿਹਣੇ ਝੱਲਣਾ, ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ਭਰਨਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਚਿੱਟਾ, ਸਾਫ਼, ਸੁੰਦਰ; ਚਮਕੀਲਾ, ਬੀਬੀ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਪ ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਕਲੀ, ਕਰੂੰਬਲ, ਤਾਜ਼ਗੀ, ਹਰਿਆਵਲ, ਖੂਬੀ, ਗੁਣ; ਸਜਾਵਟ, ਸਜ-ਧਜ; ਪਿਤਾ, ਇਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੀਲੇ ਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਣੀ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਸ਼ਕਤੀ, ਜ਼ੋਰ, ਦਲੇਰੀ, ਸਾਹਸ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਦਿਲ ਹਾਰ ਜਾਣਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਸੁੱਕਰ ਸਤਾਰਾ; ਸੁੰਦਰਤਾ, ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ, ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਸੁੰਦਰ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੁੰਦਰ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਮਸ਼ੂਕ ਜਿਸ ਦਾ ਮੱਥਾ ਸੁੱਕਰ ਸਤਾਰੇ ਵਰਗਾ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋਵੇ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਰਾਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।
زهر **زهر** **زهر** **زهر** : ਚੰਗੀ

ਤਬੀਅਤ ਵਾਲਾ, ਦਿਲ-ਪਸੰਦ।
زهره ميغ چور-ਏ-ਮੇਗ : ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਕਣੀਆਂ।
زهره سار چور-ਨਵਾ : ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲੀ;
چور-ਸਾਜ : ਸੰਗੀਤ ਪਰਵੀਣ।
زه و زان چورچاد : ਨਸਲ, ਪੀੜ੍ਹੀ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ।
چورچاد : ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਅੰਗੂਠੇ ਤੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੱਡੀ, ਚੰਮ ਜਾਂ ਸਿੰਗ ਦੀ ਟੋਪੀ।
زه چور : ਕੰਨ ਦੀ ਮੈਲ।
چور چور : ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਵਾਹ! ਵਾਹ ਵਾਹ!!
چور-ਚور : ਵਾਹ, ਕਿਡਾ ਸੋਹਣਾ ਮੁਖੜਾ।
چور چور : ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਚਮਕਦਾ, ਰੋਸ਼ਨ, ਕਰੂੰਬਲਾਂ ਨਾਲ ਲਦਿਆ ਹੋਇਆ (ਦਰਖਤ), ਗਮਗੀਨ, ਉਦਾਸ, ਦੁਬਲਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ (ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ)।
زه چور : ਉਮਰ, ਆਯੁ।
چور چور : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਜ਼ਿਆਦਾ' ਹੈ।) ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੋਹਤਾ, ਛਾਲਤੂ, ਬੋਹਤਾ ਹੋਣਾ; ਨਰਦਾਂ ਦੀ ਇਕ ਖੇਡ।
چورچاد : ਬੋਹਤਾਤ, ਬੋਹਤ ਕੁਝ, ਵਾਛਰ, ਵਾਧੂ।
چورچاد : ਬੋਹਤ ਕੁਝ ਹੋਣਾ, ਵਧੀਕੀ।
چورچاد : ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਨਸੀਬੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।
چورچاد-ਤਰ : ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ, ਬੋਹਤ।
چورچاد-ਸਰ : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਹਤ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ,

ਮਗਰੂਰ, ਬਾਗੀ।
چورچاد-ਸਰ : ਖੁਦ ਪਸੰਦੀ, ਗਰੂਰ, ਅਭਮਾਨ, ਆਕੀਪੁਣਾ।
چورچاد : ਖਤਮ ਕਰਨਾ।
چورچاد : ਬੜ-ਬੋਲਾ, ਬੋਹਤਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ।
چورچاد : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜ਼ਿਆਰਤ" ਹੈ) ਮਿਲਣਾ, ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ, ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ; ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ; ਦਰਸ਼ਨ, ਮੁਲਾਕਾਤ।
چورچاد-ਗਾ : ਯਾਤਰਾ-ਯੋਗ ਸਥਾਨ।
چورچاد : ਜ਼ਿਆਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਯਾਤਰੀ।
چورچاد : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਜ਼ਿਆਦਤ" ਹੈ।) ਖੋਟਾਪਣ, ਖੋਟ, ਮਿਲਾਵਟ, ਖੋਟਾ ਹੋਣਾ।
چورچاد : ਨੁਕਸਾਨ, ਹਰਜ, ਘਾਟਾ; ਧੋਖਾ, ਫਰੋਬ।
چورچاد-ਆ : ਹਾਨੀਕਾਰਕ।
چورچاد : ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਘਾਟੇਵੰਦਾ; ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
چورچاد : ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਜਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਦੁਖੀ।
چورچاد : ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
چورچاد : ਨੁਕਸਾਨ, ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਗੁਨਾਹ, ਪਾਪ।
چورچاد : ਨੁਕਸਾਨ, ਦੁਖ,

ਤਕਲੀਫ਼; ਘਾਟ; ਨੁਕਸਾਨ ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ।
زیب **ਬੀਬ/ਬੇਬ** : ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਖੂਬਸੂਰਤੀ; ਗੈਰ-ਵਾਸ, ਭੁਲ, ਜ਼ੇਵਰ।
زیب-ਉ-ਬੀਨਤ : ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੇ ਸਜਾਵਟ, ਸਜ-ਧਜ, ਹਾਰ-ਸ਼ਿੰਗਾਰ।
زیبا **ਬੀਬਾ** : ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ; ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।
زیبا-ਸ਼ਿਰਸ਼ਤ-ਰਿਆ : ਸਿਰਿਸ਼ਤ-ਬੇਬਾ-ਸ਼ੁ : ਨੇਕ-ਖਸਲਤ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।
زیبارو **ਬੀਬਾਰੂ** : ਸੋਹਣੇ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲਾ।
زیبان **ਬੀਬਾਨ** : ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ।
زیبال **ਬੀਬਾਲ** : ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ (ਘੋੜਾ, ਜਾਨਵਰ, ਆਦਿ)।
زیبائی **ਬੀਬਾਇਸ਼**, **زیبائی** **ਬੀਬਾਈ** : ਸਜਾਵਟ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸੁਹੱਪਣ।
زیبق **ਬੀਬਕ** : ਪਾਰਾ।
زیبق-ਗੋਸ਼-ਰੇਖਤਨ : ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆਂ ਕਰ ਦੇਣਾ।
زیبق-ਕਰਨ **ਬੀਬਕ ਕਰਨ** : ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਣਾ।
زیبن **ਬੀਬਨ/ਬੈਬਨ** : ਸੰਸਾਰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਨਿਆਸੀ, ਤਿਆਗੀ।
زیبندگی **ਬੇਬੰਦਗੀ** : ਸਜਾਵਟ, ਸਜ-ਧਜ।
زیبندگی-بخش **ਬੇਬੰਦਗੀ-ਬਖਸ਼** : ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ।
زیبند **ਬੇਬੰਦਾ** : ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ।
زیتون **ਬੈਤੂਨ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਰੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਤੇਲ ਖਾਣ, ਦਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਤੇ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਣ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
زیتونی **ਬੈਤੂਨੀ** : ਸੁਰਖ ਪੀਲੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦਾ ਰੰਗ; ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ।

زیر **ਬੀਜ** : (ਜ਼ੀਕ ਰਿਕ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਨਜ਼ਮ ਦੀ ਓਹ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਆਦਿ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
زیر **ਬੀਚ** : ਮਖੌਲ, ਸਿਠ, ਟਿਚਕਰ; ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ।
زیر **ਬੈਦ** : ਇਕ ਫ਼ਰਜ਼ੀ ਨਾਮ; ਕਦੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਹਾਬੀ ਦਾ ਨਾਮ।
زیر **ਬੀਰ/ਬੇਰ** : ਬਰੀਕ ਅਵਾਜ਼, ਨਰਮ, ਧੀਮੀ ਸੁਰ ਜੋ 'ਬਮ' (ਮੋਟੀ ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼) ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ ਹੈ; ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਸਿਹਾਰੀ (ਲਗ ਦੀ ਥਾਂ); ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਹੇਠਾਂ, ਥਲੇ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਘਟੀਆ; ਸਤਾਰ ਆਦਿ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਤਾਰ।
زیر **ਅਬ ਮਿਯਾਨਾ** : ਦਰਮਿਆਨੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਘਟ ਦਰਜੇ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਤੁਛ ਚੀਜ਼।
زیر **ਅਫ਼ਗਨ** : ਤੇਸ਼ਕ, ਦਰੀ; ਛੋਟਾ ਗਲੀਚਾ; ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ।
زیر **ਬਾ/ਬਾਜਾ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ।
زیر **ਬਾਰ** : ਭਾਰ ਹੇਠ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਪਕਾਰ ਹੇਠ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਕਰਜ਼ਈ।
زیر **ਬਰ** : ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਤੋਂ ਤਾਂ ਦੋਸਤ ਦਿਸੇ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਵੇ; ਜੇਬ-ਕਤਰਾ; ਚੋਰ।
زیر **ਬੰਦ** : ਘੋੜੇ ਦਾ ਤੰਗ।
زیر **ਪਾ** : ਪਰਜਾ; ਅਧੀਨ; ਜੁੱਤੀ।
زیر **ਪੋਸ਼** : ਲਿਬਾਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਸਤਰ।
زیر **ਪੋਚ** : ਛੋਟੀ ਦਸਤਾਰ ਜੋ ਵੱਡੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਸਾਫੀ, ਪਟਕਾ।
زیر **ਜਾਮਾ** : ਪਜਾਮਾ।
زیر **ਚਾਕ** : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਰਾਧੀਨ, ਆਗਿਆਕਾਰ, ਨਰਮ।

زیر خاک سپردن (کربن)

ਢੇਰ-ਏ- ਖਾਕ ਸਿਪੁਰਦਨ (ਕਰਦਨ) :
ਦਬਣਾ, ਦਫ਼ਨ ਕਰਨਾ, ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ।

ਜੇਰ ਜ਼ਬਾਨ ਗੁਫਤਨ
: ਹੌਲੀ ਕੈਹਣਾ, ਦਬੀ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਕੈਹਣਾ।

ਰਿਰਜਮਿਨ ਚੇਰ-ਚਮੀਨ : ਤੈਹਖਾਨਾ।

ਜ਼ਿਰਥਲਾ ਬੇਰ ਤਿਲਾ : ਸੋਨੇ ਦਾ ਪੈਦਾ (ਥੱਲਾ)।

زیر قلم آوردن (گرفتگی)

ਬੇਰ-ਏ-ਕਲਮ **ਆਵਰਦਨ**
(ਗਿਰਿਫਤਨ) : ਲਿਖਣਾ, ਅੰਕਿਤ ਕਰਨਾ;
ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ।

ਕਮਜ਼ੋਰ : ਸ਼ੇਰ-ਦਸਤ ਤੇਰੇ ਪਰਜਾ; ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ
ਫਿਰਕਾਸਾ : ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ
ਇਕ ਦਾਅਦਾ ਨਾਮ।

ਕੁਰਮੀ : ਬੇਰ-ਗਾਹ ਤੇਰਾ ਤੀਰਗਾਹ

ਪਾਤਰ-ਉ-ਬਾਲਾ : ਹੇਠ
ਉਪਰ; ਗਲਤੀ, ਭੁੱਲ।

ਰੋਲੀ ਤੇ ਚੋਰ-ਉ-ਜ਼ਾਰ : ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਗਮਗੀਨ ਅਵਾਜ਼।

ਜੇਰ-ਉ-ਜਬਰ : ਹੇਠ ਉਤੇ,
ਉਲਟ-ਪਲਟ।

ਜ਼ਿਰਿਨ ਜ਼ੇਰੀਨ : ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਦਾ, ਹੇਠਲਾ।

ਜ਼ਿਰਥਾਦ : ਇਕ ਟਾਪੂ ਦਾ
ਨਾਮ।

ਜ਼ਿਰਕੀ ਚੀਰਕੀ : ਸਿਆਣਪ, ਚੇਤਨਤਾ, ਸਾਵਧਾਨੀ, ਜਗਤ।

ਜ਼ੀਰਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਤੇ ਬਰੀਕ ਬੀਜ ਜੇਹੜਾ ਗਰਮ ਮਸਾਲੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਫਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰਦੀ।

ਕਿਰਮਾਨ ਦਾ ਜ਼ੀਰਾ-ਏ-ਕਿਰਮਾਨ :
ਕਿਰਮਾਨ ਦਾ ਜ਼ੀਰਾ ਜੋ ਬੋਹਤ ਚੰਗਾ ਹੰਦਾ ਹੈ।

ਜੀਸਤ : ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਉਮਰ, ਓਹ
ਜੀਵਿਆ।

ਜੀਸਤਨ : ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣਾ,
ਜਿਓਣਾ।

ਝੀਗ : ਬੇਰੀ, ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟਾਟ, ਚਟਾਈ; ਤਸੱਲੀ; ਵੇਹਲ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ।

زیغال : ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ, ਛੋਟਾ।

ਜੀਵ-ਉ-ਸ਼ਾਕ : ਬਾਲ-ਬਚੇ,
ਟੱਬਰ-ਟੀਗਰ।

੨. **ਬੀਕ** : ਜੀਜ, ਨਜ਼ਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਜੰਤਰੀ, ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਦਾ ਸੂਤ।

ਜ਼ਿਮਲਾ : ਫਲ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ।

ਜੀਨ : ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ।

ਜੀਨਦਾਰਬਾਸ਼ੀ :
 ਅਸਤਬਲ ਦਾ ਦਰੋਗਾ, ਸਾਈਸ।

ਜੀਨ-ਏ-ਜ਼ੀਨ : ਸੁਰਜ।

ਕਾਠੀਆਂ : ਸਾਜ਼-ਬੀਨ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ
ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਕਾਠੀਆਂ : ਜ਼ੀਨ-ਸਾਜ਼ੀ : ਰਿੰਨ-ਸਾਜ਼ੀ
ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ।

ਸਾਹਿਬ-ਉ-ਬਰਗ : ਘੋੜੇ ਦਾ
ਸਾਰਾ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ।

ਜੈਨਬ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਇਕ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਬੀਬੀ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਜੀਨਾ : ਪੈੜੀ।

ਜ਼ਿੰਨਹਾਰ ਜ਼ੀਨਹਾਰ : ਖਬਰਦਾਰ, ਖਿਆਲ
ਰਖੀਂ, ਅਮਾਨ, ਸ਼ਰਨ, ਬਚਨ, ਇਕਰਾਰ,
ਮੇਹਲਤ, ਸ਼ਿਕਵਾ, ਗਿਲਾ, ਪਰਹੇਜ਼, ਛਡਣਾ,
ਹਰਗਿਜ਼, ਅਸਲੋਂ।

ਜੀਨਹਾਰਖ਼ਾਰ :
ਕੋਲ-ਕਰਾਰ ਤੇੜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਜ਼ਿੰਨਹਾਰ ਖ਼ਾਵਾ : ਅਮਨ
ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਵਾਲਾ,
ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ।

ਜੀਨਹਾਰ-ਦਾਰ, ਜੀਨਹਾਰ-ਗੀਰ :
ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਜ਼ਿਨਹਾਰੀ : ਸਰੋਂ ਖਿਆ ਵਿਚ

ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ; ਇਕਰਾਰ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

زيور بےਵਰ : ਭ੍ਰਸ਼ਣ, ਗੈਹਣਾ।

زيور بستان بےਵਰ ਬਸਤਨ,
زيور بان بےਵਰ ਦਾਦਨ,
زيور رن بےਵਰ ਚਦਨ,

زيور بر کشيدن بےਵਰ ਬਰ
کشييدن : ਗੈਹਣੇ ਪਾਉਣਾ, ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ
ਕਰਨਾ, ਸਜਣਾ, ਸਜਾਵਟ ਕਰਨਾ, ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ
ਹੋਣਾ।

زي وقاف بے-ਉ-ਕਾਫ : ਅਜੇੜ ਗੱਲਾਂ
ਕਰਨਾ, ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ।

ਜ਼(ਜ਼ੇ)

ਜ਼ ਜ਼ੇ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਚੌਢਵਾਂ ਅੱਖਰ;
ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਕ ਵੀ ਜ਼ੇ ਜਿੰਨੇ
ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ (੭) ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਾਪੁਨੀ : ਜਪਾਨੀ; ਜਪਾਨ ਦਾ
ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਜਪਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।

ਜ਼ਾਬ : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਖਾਲਸ ਅੰਸ ਜਾਂ
ਅੰਗ, ਸਾਰ, ਤੱਤ।

ਜ਼ਾਬ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੱਟੀ
ਕੰਡਿਆਲੀ ਬੂਟੀ/ਘਾਹ/ਝਾੜੀ ਜੋ ਕੌੜੀ ਤੇ
ਬੇਸੁਆਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਠ ਬੜੀ ਚਾਨਾਲ
ਖਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਠ-ਕਟਾਰਾ; ਬੀਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਗਣ
ਵਾਲਾ ਬੂਟਾ; ਫਜ਼ੂਲ ਗਲਾਂ।

ਜ਼ਾਬਖ਼ਾ : ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਬਕਵਾਸੀ।

ਜ਼ਾਬਖ਼ਾਈ : ਬਕਵਾਸ।

ਜ਼ਾਗਰ : ਪੰਛੀ ਦਾ ਪੋਟਾ।

ਜ਼ਾਲਾ : ਗੜਾ, ਕੋਰਾ।

ਜ਼ਾਲਾ-ਬਾਰ : ਗੜੇ ਵਰ੍ਹਾਉਣ
ਵਾਲਾ ਮੀਂਹ।

ਜ਼ਾਲਾਬਾਰੀ : ਗੜੇ ਪੈਣੇ।

ਜ਼ਖ਼ : ਫਰਿਆਦ (ਫਰਜਾਦ), ਪੁਕਾਰ,
ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ; ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ
ਦੀ ਚੀਕ।

ਜ਼ਰਫ, ਜ਼ਰਫਾ : ਡੂੰਘਾ,
ਗੈਹਰਾ।

ਜ਼ਰਫ-ਨਿਗਾਹ : ਬਰੀਕ-ਬੀਨ,
ਗੱਲ ਦੀ ਤੈਹ ਨੂੰ ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ,
ਦਿਬ-ਦਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ, ਪਾਰਖੂ।

ਜ਼ਰਫੀ : ਬਰੀਕ-ਬੀਨੀ,
ਦਿੱਬ-ਦਿਸ਼ਟੀ, ਡੂੰਘਾਈ।

ਜ਼ਫ : ਤਰੋ-ਤਾਜ਼ਾ, ਗਿੱਲਾ, ਤਰ, ਨਮੀ
ਵਾਲਾ।

ਜ਼ਫਤ : ਫੇੜਾ, ਛਾਲਾ, ਸਖਤ, ਖਰ੍ਹਵਾ।

ਜ਼ਫਤੀ : ਸਖਤੀ, ਖਰ੍ਹਵਾਪਣ।

ਜ਼ਕਾਰਾ : ਝਗੜਾਲੂ, ਲੜਾਕਾ।

ਜ਼ਕਾਲ : (= ਜ਼ਗਾਲ) ਕੋਲਾ।

ਜ਼ਕਾਨ : ਆਪ-ਮੁਹਾਰਾ, ਬੇਮੁਹਾਰਾ।

ਜ਼ਕਸ : ਰਬ ਰਾਖਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਪਨਾਹ।

ਜ਼ਕੂਰ : ਕੰਜੂਸ, ਚੋਰ, ਉੱਚਕਾ, ਡਾਕੂ,
ਲੁਟੇਰਾ।

ਜ਼ਨ : ਬਦਸ਼ਕਲ, ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ।

ਜ਼ੰਦ : ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ, ਚੀਥੜਾ,
ਲੀਰ, ਗੋਦੜੀ, ਚਕਮਾਕ ਪਥਰ, ਹਰ ਵਡੀ
ਚੀਜ਼; ਭਿਆਨਕ; ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਦਾ ਧਰਮ-ਗਰੰਥ।

ਜ਼ੰਦ ਬਾਫ : ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼
ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ, ਬੁਲਬੁਲ, ਘੁੱਗੀ।

ਜ਼ੰਦਗੀ : ਪੁਰਾਣਾਪਣ।

ਜ਼ੰਦਾ : ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ, ਗੋਦੜੀ,
ਚੀਥੜਾ; ਹਰ ਵਡੀ ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੈ।

ਜ਼ੰਦਾ ਪੀਲ : ਵਡਾ ਹਾਥੀ,
ਮਸਤ ਹਾਥੀ।

ਜ਼ੰਗ : (ਅਰਜੰਗ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
ਰੂਪ) ਪਰਸਿੱਧ ਚਿਤਰਕਾਰ ਮਾਨੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ
ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਕਈ
ਚਿਤਰ, ਨਕਸ਼ੇ, ਤਸਵੀਰਾਂ ਆਦਿ ਸਨ; ਬੁਢਾਪੇ
ਕਾਰਨ ਮੂੰਹ ਤੇ ਪਈਆਂ ਝੁਰੜੀਆਂ।

ਜ਼ੰਗਾਰ : ਜੰਗਾਲ, ਜੰਗ।

ਜ਼ਨਾ : ਸੂਈ ਦੀ ਨੋਕ, ਸੂਈ ਦਾ ਨੱਕਾ;
ਜ਼ੈਹਰੀਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਡੰਗ।

ਤੁਬਿਨ, ਤੁਬਿਨ, ਤੁਬਿਨ : ਦੋ
ਸਾਂਗੇ ਫਲ ਵਾਲਾ ਨੇਜ਼ਾ, ਭਾਲਾ।

ਤੁਬ, ਤੁਬ : ਝਾੜ-ਚੂਹਾ।

ਤੁਲ : ਇਕ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਚੰਡੇਲ; ਸ਼ੋਕ,
ਉਦਾਸੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।

ਤੁਲੀਦਾ : ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਉਲਝਿਆ
ਹੋਇਆ।

ਤੁਲੀਦਾ ਹਾਲ :
ਮੰਦਹਾਲ, ਭੈੜੇ ਹਾਲ।

ਤੁਲੀਦਾ-ਮੂ : ਖਿੰਡੇ ਵਾਲਾ
ਵਾਲਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਤੁਨ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੰਛੀ; ਮੂਰਤੀ,
ਜੁਨ ਦਾ ਮਹੀਨਾ।

ਤੁਰੀ, ਤੁਰੀ : ਨਦੀ, ਨੈਹਰ, ਤਲਾ,
ਟੋਆ, ਛੱਪੜ, ਇਸਫਹਾਨ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ
ਨਾਮ।

ਤੁਰੀਯਾਨ : ਭਿਆਨਕ, ਡਰਾਉਣਾ;
ਗੁਸੀਲਾ।

ਤੁਰੀਯਾ : (= ਜੀਰਾ) ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਗਰਮ ਮਸਾਲਾ, ਜੀਰਾ।

ਤੁਰੀਕ, ਤੁਰੀਕ, ਤੁਰੀਕ :
ਮੀਂਹ ਦੀ ਕਣੀ, ਕਤਰਾ, ਬੁੰਦ; ਝਾੜ ਚੂਹਾ।

ਤੁਰੀਕ, ਤੁਰੀਕ : ਕਤਰਾ ਕਤਰਾ,
ਬੁੰਦ-ਬੁੰਦ।

ਤੁਰੀਵਾ : ਪਾਰਾ।

ਸ(ਸੀਨ)

ਸ ਸੀਨ : (ਸੀਨ-ਏ-ਗੈਰ ਮਨਕੂਤਾ ਜਾਂ ਸੀਨ-ਏ-ਮਹਮੂਲਾ ਭਾਵ ਬਗੈਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੀਨ) ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਪੰਦਰਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਬਾਰਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ ਅਤੇ 'ਅਬਜਦ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੬੦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾ ਸਾ : (ਸਾਂ ਅਤੇ ਆਸਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸਭ ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗੂ, ਜੇਹਾ, ਅਨੁਕੂਲ, ਉਚਿਤ।

ਸਾਬਾਤ : ਛੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਰਾਹ, ਛੱਤਿਆ ਕੂਚਾ, ਸਬਾਤ, ਦਲਾਨ।

ਸਾਬਰੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਨਫੀਸ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਪਟ, ਮਲਮਲ, ਖਜ਼ਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ।

ਸਾਬਰੀ : ਪੱਕੇ ਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ ਕੁੰਡਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜ਼ੋਰਾ (ਜ਼ਿਰਹ) ਬਕਤਰ।

ਸਾਬਿਅ : ਸਤਵਾਂ।

ਸਾਬਿਕ : ਪੈਹਲਾ, ਅਗਲਾ, ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੂਤਪੂਰਵ।

ਸਾਬਿਕਨ : ਪੈਹਲੀ ਵਾਰ, ਪੈਹਲਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ।

ਸਾਬਿਕੂਨ : ਅਗਾਂਹ ਲੰਘ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਅਗਲੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਲੋਕ, ਪੈਹਲੇ ਲੋਕ, ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ।

ਸਾਬਿਕਾ : ਅਗਲਾ, ਪੈਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਉਹ ਗਲ ਜੋ ਪੈਹਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਹੋਵੇ, ਭੂਮਿਕਾ, ਪੈਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ।

ਸਾਬੂਤਾ : ਬੁਢੀ ਇਸਤਰੀ, ਬੁਢੀ।

ਸਾਬੂਸ : ਈਸਬਗੋਲ।

ਸਾਜ : ਸਾਲ ਦੀ ਲਕੜ ਜਿਸ ਦੀਆਂ

ਬੇੜੀਆਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਲੀ ਲਕੜੀ, ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਥਰ।

ਸਾਜ : ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਦਾ ਤਵਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੰਛੀ, ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲਕੜ।

ਸਾਜਿਦ : ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਸਾਜੀ : ਚਿਟਾ, ਸਫੈਦ।

ਸਾਹਿਰ : ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਦੂਗਰ, ਫ਼ਰੋਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਰੋਬੀ, ਬੀਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ, ਸਿਆਣਾ।

ਸਾਹਿਰਾ : ਜਾਦੂਗਰਨੀ, ਜਾਦੂ ਟੂਣਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲੀ, ਫ਼ਰੋਬਣ।

ਸਾਖਤ : ਬਣਾਵਟ, ਘਾੜਤ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਜੀਨ, ਕਾਠੀ; ਰਕਾਬ ਦਾ ਤਸਮਾ, ਜ਼ਰਾ-ਬਕਤਰ, ਪਾਖਰ।

ਸਾਖਤਨ : ਬਣਾਉਣਾ, ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਪਰੇਰਤ ਕਰਨਾ।

ਸਾਖਤਾ : ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਘੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਰਤੀਬ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ, ਮੌਜੂਦ, ਮੁਹਈਆ, ਤਿਆਰ, ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਝੂਠਾ, ਨਕਲੀ।

ਸਾਖਤੇ : ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਸਜਾਇਆ, ਸਿੰਗਾਰਿਆ ਸਵਾਰਿਆ, ਮੌਜੂਦ, ਮੁਹਈਆ ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ।

ਸਾਦਾਤ : (ਸੱਯਿਦ ਸਾਦਾਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ, ਸਾਦਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸਯਿਦ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀਆ, ਉਹ ਕੌਮ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀਦੀ ਔਲਾਦ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੇ ਦਿੜੇ ਹੈ ਭਾਵ ਕੌਮ ਸਯਿਦ।

ਸਾਤ ਸਾਦਤ : (ਸਾਇਦ ਦਾ ਬੋਹਬਚਨ)
ਸਜਿਦ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀਆ ਸਜਿਦਪੁਣਾ।

ਸਾਦਿਸ ਸਾਦਿਸ : ਛੇਵਾਂ।

ਸਾਦਰੀ ਸਾਦਰੀ : ਸਫਾਈ, ਕੁਲਾਪਣ,
ਭੋਲਾਪਣ, ਗੈਰਣੇ-ਗੈਰਤ ਬਰਾਬਰੀ,
ਪੱਧਰਾਪਣ, ਪਵਿਤਰਤਾ।

ਸਾਦਿਨ ਸਾਦਿਨ : ਕਾਅਬਾ ਦਾ ਅਤੇ ਬੁਤਖਾਨਾ
ਦਾ ਮੁਜਾਵਰ, ਦਰਬਾਨ।

ਸਾਦਾ ਸਾਦਾ : ਖਾਲਸ, ਕੋਰਾ, ਸਾਫ਼;
ਅਣਦਾੜੀਆ ਮੁੰਡਾ, ਮੁਰਖ, ਗੰਵਾਰ, ਭੋਲਾ
ਭਾਲਾ, ਤਰੀ ਤੋਂ ਬਗੈਰ; ਬਿਨਾ ਸਜਾਵਟ।

ਸਾਦਾ ਪੁਰਕਾਰ ਸਾਦਾ ਪੁਰਕਾਰ : ਸ਼ੋਖ,
ਚਲਾਕ, ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ ਲੱਗੇ ਪਰ
ਹੋਵੇ ਚਲਾਕ, ਮਸ਼ੂਕ।

ਸਾਦਾ ਜਿਗਰ ਸਾਦਾ ਜਿਗਰ :
ਕਮਅਕਲ, ਅਣਜਾਣ।

ਸਾਦਾਖਾਨ ਸਾਦਾਖਾਨ : ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ
ਖੇਚਲ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਸਾਦਾ-ਦਿਲ ਸਾਦਾ-ਦਿਲ : ਸਾਫ਼-ਦਿਲ
ਜੋ ਰਬ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ,
ਨਦਾਨ, ਮੁਰਖ।

ਸਾਦਾ-ਦਿਲੀ ਸਾਦਾ-ਦਿਲੀ : ਭੋਲਾਪਣ,
ਮੁਰਖਤਾ।

ਸਾਦਾ ਰੂ/ਰੂਯ ਸਾਦਾ ਰੂ/ਰੂਯ : ਲੜਕਾ,
ਅਣਦਾੜੀਆ ਮੁੰਡਾ।

ਸਾਦਾ-ਬਨਖ ਸਾਦਾ-ਬਨਖ : ਮਸ਼ੂਕ।

ਸਾਦਾ-ਤੋਰ ਸਾਦਾ-ਤੋਰ : ਬੇਤਕਲੁੱਫ
ਆਦਮੀ।

ਸਾਦਾ-ਇਬਾਰ ਸਾਦਾ-ਇਬਾਰ : ਯੁਵਕ,
ਲਵਾ ਮੁੰਡਾ।

ਸਾਦਾ ਲੋਹ ਸਾਦਾ ਲੋਹ : ਸਿੱਧਾ ਸਾਦਾ,
ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ, ਬੇਸ਼ੁਰ, ਮੁਰਖ, ਨਦਾਨ।

ਸਾਦਾ ਮਿਥਾਜ ਸਾਦਾ ਮਿਥਾਜ :
ਸਾਫ਼-ਦਿਲ, ਬੇਤੱਕਲੁੱਫ।

ਸਾਰ ਸਾਰ : ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ,
ਮੈਨਾ।

ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ :

ਮੈਨਾ, ਛੋਟੀ ਮੈਨਾ।

ਸਾਰ ਸਾਰ : ਉਠ।

ਸਾਰਬਾਨ-ਸਾਰਬਾਨ

ਸਾਰਬਾਨ-ਸਾਰਬਾਨ : ਉਠਾਂ ਵਾਲਾ।

ਸਾਰ ਸਾਰ : ਖਾਲਸ, ਕੇਵਲ 'ਅੰਬਰ', ਸੋਨੇ
ਦੀ ਸਿਫਤ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਿਕ ਸਾਰਿਕ : ਮਾਲ ਚੁਰਾਉਣ ਵਾਲਾ
ਚੋਰ।

ਸਾਰੂਨਾ ਸਾਰੂਨਾ : ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ।

ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਚਾਦਰ,
ਸਾੜੀ ਜੋ ਪੈਹਨਣ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਪੜਾ ਹੈ,
ਪਰਦਾ, ਰਿਸ਼ਵਤ।

ਸਾਰਾ, ਸਾਰ੍ਹੇ ਸਾਇਰਾ :
ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਬੀਵੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸਾਜ਼ ਸਾਜ਼ : ਵਾਜਾ, ਸਿਤਾਰ, ਸਾਰੰਗੀ, ਆਦਿ;
ਹਿੰਮਤ, ਜਤਨ, ਕੰਮ ਦੀ ਰੈਣਕ, ਸਫ਼ਰ ਦਾ
ਸਮਾਨ, ਹਲੀਮੀ, ਤਿਆਰੀ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ,
ਮੇਲ-ਜੋਲ, ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ, ਮੈਹਮਾਨੀ,
ਜ਼ਿਆਫ਼ਤ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਾਜ਼, ਤਕੜਾ, ਚੁਸਤ,
ਅਨੁਕੂਲ, ਵਾਂਗ, ਵਰਗਾ, ਲਾਭ, ਫ਼ਰੋਬ, ਮਕਰ।

ਸਾਜ਼ ਅਸਤ ਸਾਜ਼ ਅਸਤ : ਠੀਕ ਹੈ,
ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਸਾਜ਼ ਕਰਦਨ ਸਾਜ਼ ਕਰਦਨ : ਤਿਆਰ
ਕਰਨਾ, ਉਕਸਾਉਣਾ।

ਸਾਜ਼ਵਰ ਸਾਜ਼ਵਰ : ਸਮਾਨ ਵਾਲਾ,
ਤਿਆਰ।

ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ : ਬਣਤਰ; ਅਨੁਕੂਲਤਾ,
ਮੇਲ, ਲਗਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਲਈ ਆਪਣੀ
ਸੈਹਮਤੀ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਲ-ਮੇਲ।

ਸਾਜ਼ਗਾਰ ਸਾਜ਼ਗਾਰ, ਸਾਜ਼ਕਾਰ ਸਾਜ਼ਕਾਰ :
ਯੋਗ, ਅਨੁਕੂਲ, (ਮੁਵਾਫ਼ਕ), ਦੋਸਤ।

ਸਾਜ਼ਮੰਦ ਸਾਜ਼ਮੰਦ : ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ,
ਠੀਕ ਸਿਰ, ਤਰਤੀਬ ਦਿਤਾ ਗਿਆ; ਤਿਆਰ।

ਸਾਜ਼ੰਦਾ ਸਾਜ਼ੰਦਾ : ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ,
ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਕਲਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਸਾਜ਼-ਉ-ਬਰਗ ਸਾਜ਼-ਉ-ਬਰਗ : ਸਾਜ਼
ਸਮਾਨ, ਮਾਲਪਨ, ਅਸਬਾਬ।

ਸਾਸਾਨ : ਫਕੀਰ, ਤਿਖਾਰੀ, ਮੰਗਤਾ।

ਸਾਸਾਨ : ਬਹਮਨ-ਬਿਨ-ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਪੁਤਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਸਾਸਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਸਾਨੀ, **ਸਾਸਾਨੀਆ** : ਈਰਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਖਾਨਦਾਨ ਜੋ ਖਾਨਦਾਨ-ਏ-ਅਸ਼ਕਾਨੀਆਂ ਪਿਛੋਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਗਾ, ਏਹ ਸਾਸਾਨ-ਬਿਨ-ਬਹਮਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਸੀ।

ਸਾਅਤ : ਢਾਈ ਘੜੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਇਕ ਘੰਟਾ, ਸਠ ਮਿੰਟ, ਕਿਆਮਤ ('ਕਿਯਾਮਤ') ਘੜੀ, ਪਲ, ਸਕਿੰਟ, ਵੇਲਾ ਦਸਣ ਵਾਲੀ ਘੜੀ, ਵਕਤ।

ਸਾਇਦ : ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਬਾਂਹ, ਪੰਛੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਖੰਭ, ਕਲਾਈ, ਗੁੱਟ।

ਸਾਈ : ਜਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਠ ਭਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖਰਾਜ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਈਸਾਈਆਂ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚੁਗਲ ਖੋਰ।

ਸਾਗਰ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

ਸਾਗਰ **ਬ-ਸਰ** **ਸਾਗਰ** **ਕਸ਼ੀਦਨ**, **ਸਾਗਰ** **ਖੁਰਦਨ**, **ਸਾਗਰ** **ਕਸ਼ੀਦਨ**, **ਸਾਗਰ** **ਨੋਸ਼ੀਦਨ** : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ।

ਸਾਗਰ-ਏ-ਜਮ : ਜਮਸ਼ੈਦ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

ਸਾਕ : ਗੋਡਾ, ਪਿੰਨੀ, ਦਰਖਤ ਦਾ ਧੜ, ਗੋਲੀ, ਸਬਜ਼ੀ ਦੇ ਡੰਡਲ।

ਸਾਕ-ਏ-ਬਿਲੂਰੀਨ, **ਸਾਕ-ਏ-ਸੀਮੀਨ** : ਬਲੌਰ ਜੇਹੀ ਪਿੰਡਲੀ, ਗੋਰੀ ਪਿੰਨੀ, ਗੋਰੀ ਪਿੰਡਲੀ, ਚਾਂਦੀ ਵਰਗੀ ਪਿੰਡਲੀ, ਗੋਰੀ ਪਿੰਡਲੀ।

ਸਾਕਿਤ : ਡਿਗਣ ਵਾਲਾ, ਡਿਗਿਆ

ਹੋਇਆ, ਪਤਿਤ, ਛਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਿਕੰਮਾ, ਪਛੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਾਮਨਜ਼ੁਰ।

ਸਾਕੀ : ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਹੁਕਾ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ।

ਸਾਕੀ-ਏ-ਕੋਸਰ : ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਸਾਕੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ।

ਸਾਕਿਤ : ਚੁੱਪ, ਚੁੱਪ ਕੀਤਾ; ਜਿਸ ਉਤੇ ਸਕਤਾ ਤਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਸੁੰਨ ਮੁੰਨ, ਜੋ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ, ਬੇਹਰਕਤ।

ਸਾਕਿਨ : ਠੈਹਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ, ਅਹਿਲ, ਅਚਲ, ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਸੀ, ਵਸਨੀਕ; ਉਹ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਠੈਹਰਾ ਹੋਵੇ।

ਸਾਕਿਨਾਨ, **ਸਾਕਿਨੀਨ** : (ਸਾਕਿਨ ਸਾਕਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ, ਵਸਨੀਕ।

ਸਾਕਿਜ : ਨਮਦਾ।

ਸਾਲ : ਵਰ੍ਹਾ, ਉਮਰ, ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲਕੜ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਅਰਥ ਬੇੜੀ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਵੀ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਲ ਆਜ਼ਮਾ, **ਸਾਲ ਖੁਰਦਾ**, **ਸਾਲ-ਦੀਦਾ** : ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਸਿਆਣਾ, ਬੁਢਾ।

ਸਾਲਾਨਾ : ਸਾਲ ਭਰ ਦੀ, ਹਰ ਸਾਲ, ਸਾਲ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ।

ਸਾਲ ਖੁਰਦ : ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ, ਬੱਚਾ।

ਸਾਲ-ਏ-ਸ਼ਮਸੀ : ਉਹ ਸਾਲ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ, ਏਹ ਸਾਲ 365 ਦਿਨ, 5 ਘੰਟੇ, 48 ਮਿੰਟਾਂ ਤੇ 471/2 ਸਕਿੰਟਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਲ-ਏ-ਕਮਰੀ : ਉਹ ਸਾਲ ਜੋ ਹੜਾ ਚੰਦ ਦੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ, ਏਹ ਸਾਲ 354 ਦਿਨ, 8 ਘੰਟੇ, ਤੇ 48

ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਲਾਰ : ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀਆ, ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦਾ; ਪੁਰਾਣਾ।

ਸਾਲਾਰ-ਏ-ਬਾਰ : ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੱਕ ਅਰਜ਼ ਪੌਹਚਾਵੇ, ਅਰਜ਼-ਬੇਗੀ।

ਸਾਲਾਰ-ਏ-ਸਾਲਾਰਖਾਨ/ਖਾਨ : ਬਾਵਰਚੀ, ਰਸੋਈਆ।

ਸਾਲਿਕ : ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ, ਸੂਫੀ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ, ਰਬ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਸਾਲਿਕਾਨ : (ਸਾਲਿਕ **ਸਾਲਕ** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰਬ ਦੇ ਤਾਲਿਬ।

ਸਾਲਿਕਾਨ-ਏ-ਅਰਸ਼ : ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

ਸਾਮ : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸਾਮ : ਨਰੀਮਾਨ ਦੇ ਪੁਤਰ, ਜ਼ਾਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਦਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸਾਮਾਨ : ਦੌਲਤ, ਸੰਪਤੀ, ਸੁਖ, ਚੈਨ, ਤਰਤੀਬ, ਪਰਬੰਧ, ਅਸਬਾਬ, ਤਿਆਰੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ; ਹੱਦ, ਕਿਨਾਰਾ; ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਅਨੁਮਾਨ; ਸ਼ੈਹਰ, ਕਸਬਾ; ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ; ਸਤ, ਪਵਿਤਰਤਾ; ਤਲਵਾਰ, ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਹਥਿਆਰ, ਜੰਗੀ ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ।

ਸਾਮਾਨ : ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਬੁਖਾਰਾ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਮਾਨੀ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਾਮਾਨੀ : ਈਰਾਨ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਾਸਕ ਖਾਨਦਾਨ, ਬੁਖਾਰਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਸੀ।

ਸਾਮਰ : ਦਾਸਤਾਨ ਕੌਹਣ ਵਾਲਾ।

ਸਾਮਿਰਾ : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਰਮੈਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।

ਸਾਮਿਰੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਦਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਆਪਣੀ

ਕੌਮ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ 'ਤੌਰੇਤ' ਲੈਣ ਗਏ ਪਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਲੱਗ ਗਏ, ਸਾਮਿਰੀ ਨੇ ਪਿਛੋਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇਕ ਵਛਾ ਬਣਾ ਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਬਨੀ ਇਸਰਾਈਲ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਈ। ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਬਦ-ਦੁਆ ਕੀਤੀ, ਲੋਕ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹੋਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਪ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ।

ਸਾਮਸਵਾਰ : ਸਾਮ ਅਰਥਾਤ ਰੁਸਤਮ ਦਾ ਦਾਦਾ।

ਸਾਮਿਅ : ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ।

ਸਾਮਿਈਨ : ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ।

ਸਾਮਿਆ : ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਸਮੰਦਰ, **ਸਮੰਦਰ**

ਸਮੰਦਲ : (ਸਾਮ = ਅਗ+ਅੰਦਰ) ਅਗ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਕੀੜਾ, ਏਹ ਅਗ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕਦ ਵਡੇ ਚੂਹੇ ਜਿਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਅਗ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨ : ਰਸਮ, ਰਵਜ਼, ਤਰੀਕਾ, ਆਦਤ, ਸੁਭਾ, ਮਿਸਲ, ਨਜ਼ੀਰ, ਵਾਂਗ, ਟੋਟਾ, ਹਿਸਾ; ਪਾਰਾ; ਜਾਇਜ਼ਾ; ਮੁਲਾਹਜ਼ਾ; ਲਸ਼ਕਰ, ਫੌਜ; ਜੰਗੀ ਸਮਾਨ, ਸਰੰਜਾਮ, ਸੁਹਾਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋਹਾ ਆਦਿ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨ-ਏ-ਸਿਪਾਹ : ਫੌਜ ਦਾ ਮੁਲਾਹਜ਼ਾ ਕਰਨਾ।

ਸਾਨ-ਏ-ਲਸ਼ਕਰ : ਪਰੇਡ ਵੇਖਣਾ।

ਸਾਨਿਹ : ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ।

ਸਾਨਿਹਾ : ਘਟਨਾ, ਹਾਦਸਾ, ਦੁਖਦਾਇਕ ਘਟਨਾ।

ਸਾਵਾ : ਇਰਾਕ ਅਜਮ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਸਨਮਾਨ ਸਾਵਜੀ ਇਥੇ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਸਾਇਬਾਨ : ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ, ਛੱਤਰ, ਛਤਰੀ, ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਤੰਬੂ ਦੇ ਮੂਹਰੇ ਧੁੱਪ

ਜਾਂ ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਟੀਨ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ
ਜਾਂ ਘਾਹ ਫੂਸ ਦਾ ਛੱਪਰ, ਮਕਾਨ ਦੇ ਅਗੇ
ਤਾਣਿਆਂ ਕਪੜਾ।

ਸਾਨ੍ਹਰ ਸਾਇਰ : ਬਾਕੀ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ,
ਸਾਰੇ, ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੈਲਾਨੀ, ਚਲਦਾ
ਹੋਇਆ।

ਸਾਨ੍ਹਰ ਸਾਇਸ : ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਘੋੜੇ ਦਾ
ਰਖਵਾਲਾ, ਕੋਤਵਾਲ।

ਸਾਨ੍ਹਰ ਸਾਇਫ : ਸੈਫ ਅਰਥਾਤ ਤਲਵਾਰ
ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਧਨੀ।

ਸਾਨ੍ਹਰ ਸਾਇਲ : ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪੁਛਣ
ਵਾਲਾ, ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਅਭਲਾਸ਼ੀ, ਜਾਰੀ ਹੋਣ
ਵਾਲਾ।

ਸਾਨ੍ਹਰ ਸਾਇਲ-ਬ-ਕਫ : ਨਦਾਰ
ਭਿਖਾਰੀ, ਕੰਗਾਲ ਜਿਸ ਕੋਲ ਭਿਖ ਮੰਗਣ ਲਈ
ਠੂਠਾ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਾਨ੍ਹਰ ਸਾਇਵਾਨ : ਵੇਖੇ ਸਾਏਬਾਨ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ : ਛਾਂ, ਪਰਛਾਂਵਾਂ, ਸਹਾਇਤਾ,
ਗੜਬੜ, ਫਸਾਦ; ਰਾਤ, ਹਨੇਰਾ; ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਦਾ
ਅਸਰ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਅਫਗਨ : ਪਿਆਨ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੇਹਰਬਾਨ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਪ੍ਰਸਤ : ਗੜਬੜ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫਸਾਦੀ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਪਰਵਰ : ਲਾਡਾਂ ਨਾਲ
ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਪੋਸ਼ :
ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ, ਸਾਏਬਾਨ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਦਾਰ, ਸਾਇ ਸਾਯਾ
ਸਾਯਾ-ਜ਼ਦਾ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ
ਹੋਣ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਦਸਤ :
ਸਹਾਇਤਾ, ਫੈਜ਼, ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਰਿਕਾਬ : ਪੁਸ਼ਟੀ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਗੁਸਤਰ :
ਮੇਹਰਬਾਨ, ਸਰਪਰਸਤ।

ਸਾਇ ਸਾਯਾ ਨਸ਼ੀਨ : ਜਿਸ ਨੇ

ਕਦੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਨਾ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇ,
ਨਾਜ਼ਕ।

ਸਾਯਾ-ਉ-ਨੂਰ : ਰੁੱਖ ਦੀ
ਛਾਂ।

ਸਿੱਬ : ਪਗੜੀ, ਬੁਰਕਾ; ਵਹੀ; ਅਲਸੀ
ਦਾ ਕਪੜਾ, ਬਰੀਕ ਕਪੜਾ।

ਸਿਬਾਯ : ਯਮਨ ਦਾ ਓਹ ਸੈਹਰ ਜਿਸ
ਤੇ ਮਲਿਕਾ ਬਿਲਕੀਸ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ ਤੇ
ਜੇਹੜੀ ਪਿਛੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਨਿਕਾਹ
ਵਿਚ ਆਈ।

ਸਿਬਾਅ : (ਸਬਾਅ ਦਾ
ਬੰਹਵਚਨ) ਦਰਿੰਦੇ, ਵੈਹਸ਼ੀ ਜਾਨਵਰ।

ਸਿਬ : ਰਸੀ, ਜੋੜ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ,
ਕਾਰਨ, ਲਈ, ਵਾਸਤੇ, ਵਸੀਲਾ, ਗਾਲ੍ਹ ਦੇਣਾ,
ਦਲੀਲ।

ਸਿਬਤ : ਅਰਾਮ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ
ਦਿਨ ਜੇਹੜਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜੁਮਾ, ਯਹੂਦੀਆਂ
ਦਾ ਸ਼ਨੀਚਰਵਾਰ ਅਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ
ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਹਫ਼ਤੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ
ਦੁਆ ਕਰਨਾ।

ਸਿਬਾਨ : ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਪਵਿਤਰਤਾ
ਸੈਹਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ।

ਸਿਬਾਨ-ਅੱਲਾਹ :
ਅੱਲਾਹ ਪਾਕ ਹੈ, ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਪਾਕ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ
ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਪਰਸ਼ੀਸ਼ਾ ਦਾ
ਸ਼ਬਦ ਹੈ।

ਸਿਬਾ : ਮਾਲਾ, ਸਿਮਰਨਾ, ਖੁਦਾ
ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ, ਦੁਆ।

ਸਿਬ : ਟੋਕਰਾ, ਟੋਕਰੀ, ਨਜ਼ਰਾਨੇ ਦੀ
ਡਾਲੀ।

ਸਿਬ : ਹਰਾ, ਸਾਵਾ, ਕੱਚਾ, ਸਾਂਵਲੇ
ਰੰਗ ਦਾ ਮਸ਼ੂਕ, ਤੂਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸੈਹਰ ਦਾ
ਨਾਮ, ਜੋ ਬੁਖਾਰਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਸਿਬ ਆਖੁਰ : ਅਸਮਾਨ,
ਹਰਾ ਤੇ ਚੰਗਾ ਸਥਾਨ, ਅਸੀਲ ਘੋੜਾ, ਹਰੇ ਤੇ
ਚੰਗੇ ਚਾਰੇ ਨਾਲ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋੜਾ।

ਸਿਤਾਰੰਗ : ਸਾਵਾ ਰੰਗ,

ਹਰਾ ਰੰਗ, ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ।
ਸਿਤਾਨ-ਏ-ਚਮਨ : ਸਿਤਾਨ-ਏ-ਚਮਨ :
 ਬਾਗ ਦੇ ਰੁਖ।
ਸਿਤਾਨ ਅੰਦਰ ਸਿਤਾਨ : ਸਿਤਾਨ ਅੰਦਰ ਸਿਤਾਨ :
 ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਰਾਗ।
ਸਿਤਾਨ ਬਾਗ : ਜਵਾਨੀ ਦੀ
 ਤਾਕਤ, ਅਸਮਾਨ, ਬਹਿਸ਼ਤ।
ਸਿਤਾਨ ਬਾਲ : ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਇਕ
 ਕਿਸਮ।
ਸਿਤਾਨ ਬਖਤ : ਚੰਗੀ
 ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ।
ਸਿਤਾਨ ਬਖਤੀ : ਨੇਕ
 ਬਖਤੀ, ਚੰਗੇ ਭਾਗ, ਸੁਭਾਗ।
ਸਿਤਾਨ ਬਹਾਰ : ਸੰਗੀਤ ਦੇ
 ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।
ਸਿਤਾਨ ਪਾ : ਭੈੜੇ ਕਦਮਾਂ ਵਾਲਾ,
 ਮਨਹੁਸ।
ਸਿਤਾਨ ਪਰੀ : ਬਹਾਰ ਦੀ ਰੁਤ।
ਸਿਤਾਨ ਪੁਸ਼ਤ, **ਸਿਤਾਨ ਪੁਲ** : ਅਸਮਾਨ।
ਸਿਤਾਨ-ਪੋਸ਼ : ਭਗਤੀ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ, ਸੋਗ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ਾ ਖਿਜਰ,
 ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਗੈਬੀ ਰੂਹਾਂ।
ਸਿਤਾਨ ਪੋਸ਼ਾਨ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤ : ਹੁਰਾਂ,
 ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
ਸਿਤਾਨ-ਪੋਸ਼ਾਨ-ਏ-ਫਲਕ : ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
ਸਿਤਾਨ ਤਲਖ, **ਸਿਤਾਨ ਸ਼ੀਰੀ** : ਸਾਵਲਾ
 ਮਸ਼ੁਕ।
ਸਿਤਾਨ ਚਸ਼ਮ : ਕੈਰੀ ਅਖ
 ਵਾਲਾ, ਖਚਰਾ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।
ਸਿਤਾਨ-ਖਾਨਾ :
 ਮਾਤਮਖਾਨਾ, ਸੋਗ ਦਾ ਘਰ।
ਸਿਤਾਨ ਖਾਨ, ਸਿਤਾਨ ਕਬਾ : ਅਸਮਾਨ।

ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ ਬਾਗ : ਅਸਮਾਨ,
 ਸੰਸਾਰ।
ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ਕਾਰ : ਨੇਕ ਆਦਮੀ,
 ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ਵਾਰ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ
 ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ਾ : ਸਬਜ਼ੀ, ਹਰਿਆਵਲ,
 ਬਨਸਪਤੀ, ਜਮੁਰਦ, ਪੰਨਾ, ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮਸਾਂ
 (ਫੁੱਟਣਾ); ਨੀਲ ਕੰਠ।
ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ਾਬਾਰ : ਸਬਜ਼ੀ ਉਗਣ
 ਦੀ ਥਾਂ, ਹਰੀ ਭਰੀ ਥਾਂ, ਹਰਿਆਵਲ।
ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ੀ : ਹਰਿਆਲੀ, ਹਰੀ ਰੰਗਤ,
 ਤਰਕਾਰੀ, ਤਰਾਵਤ, ਕਦਰ ਕੀਮਤ, ਸ਼ਰਾਬ
 ਦੀ ਸੁਰਾਹੀ।
ਸਿਤਾਨ ਸਬਜ਼ੀ-ਕਾਰੀ : ਸਬਜ਼ੀ
 ਬੀਜਣਾ।
ਸਿਤਾਨ ਸਿਬਤ : ਬੇਟੇ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਬੇਟੀ ਦੀ
 ਔਲਾਦ, ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਹਜ਼ਰਤ
 ਮੁਸਾ ਦੀ ਔਲਾਦ; ਕਬੀਲਾ, ਕੌਮ।
ਸਿਤਾਨ ਸਿਬਤ-ਏ-ਅਸਗਰ :
 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ।
ਸਿਤਾਨ ਸਿਬਤ-ਏ-ਅਕਬਰ :
 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ।
ਸਿਤਾਨ ਸਿਬਤੈਨ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ
 ਹਸਨ ਤੇ ਹੁਸੈਨ।
ਸਿਬ ਸਬਅ : ਸਤ।
ਸਿਬ ਸਬਅ : ਦਰਿੰਦਾ, ਵੈਹਸ਼ੀ ਜਾਨਵਰ।
ਸਿਬ ਸੁਬਅ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਤਵਾਂ ਹਿਸਾ।
ਸਿਬ ਸਬਕ : ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਚ ਅਗੇ ਵਧਣਾ ਤੀਰ
 ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਘੋੜ-ਦੌੜ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਣਾ;
 ਨਸੀਹਤ, ਤਜਰਬਾ; ਸਜ਼ਾ, ਕੰਨ ਖਿਚਣੇ;
 ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਓਹ ਭਾਗ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਦ ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਸਬਕ ਵਜੋਂ
 ਇਕ ਵਾਰ 'ਚ ਪੜ੍ਹੇ।
ਸਿਬਕ ਬੁਰਦਨ : ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ
 ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਜਾਣਾ, ਵਿਜੈਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ।
ਸਿਬਕ ਤਾਸ : ਹਮ-ਸਬਕ,

ਸੈਹਪਾਠੀ।
سبق‌تن **ਸਬਕ‌ਤਨ** : ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਸਿਖਿਆ ਦੇਣਾ।
سبق‌ت **ਸਬਕ‌ਤ** : ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਅਗੇ ਵਧ ਜਾਣਾ, ਪੇਸ਼ ਕਦਮੀ, ਤਰਜੀਹ, ਵਡਿਆਈ।
سبق‌ **ਸਬੁਕ** : ਹੌਲਾ, ਅਸਬੰਧਤ, ਚੁਸਤ ਚਲਾਕ, ਫੁਰਤੀਲਾ, ਕਾਹਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਲਦਬਾਜ਼; ਘੱਟ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।
سبق‌بار **ਸਬੁਕ-ਬਾਰ** : ਹੌਲੇ ਭਾਰ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਰਜਾ ਪੁਜਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
سبق‌باش **ਸਬੁਕ-ਬਾਸ਼** : ਸਬੰਧ ਤੋੜ ਲੈਣਾ।
سبق‌پاى **ਸਬੁਕ ਪਾਯ** : ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ।
سبق‌جولان **ਸਬੁਕ ਜੌਲਾਂ** : ਡਾਕ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਹੋਛਾ।
سبق‌خرن **ਸਬੁਕ-ਖਿਰਦ** : ਕਮ-ਅਕਲ, ਬੇਵਕੂਫ, ਸਿਧੜਾ।
سبق‌ست **ਸਬੁਕ-ਦਸਤ** : ਹਥ ਦਾ ਫੁਰਤੀਲਾ, ਚਲਾਕ।
سبق‌دل **ਸਬੁਕ-ਦਿਲ** : ਹਸਮੁਖਾ।
سبق‌وش **ਸਬੁਕ-ਦੋਸ਼** : ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਭਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।
سبق‌رفتار **ਸਬੁਕ-ਰਫਤਾਰ**
سبق‌ركاب **ਸਬਕ-ਰਿਕਾਬ**,
سبق‌رو **ਸਬੁਕ ਰੋ** : ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ, ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ।
سبق‌روح **ਸਬੁਕ ਰੂਹ** : ਹਸਮੁਖਾ, ਖੁਸ਼ ਖੁਲਕ, ਇਕਲਾ, ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ, ਲਾਗ-ਰੈਹਤ, ਨਿਮਾਣਾ, ਚੁਸਤ, ਹੌਲੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ।
سبق‌سار **ਸਬੁਕ ਸਾਰ** : ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ, ਇਕਲਾ; ਕਮੀਨਾ।
سبق‌سايه **ਸਬੁਕ-ਸਾਯਾ** : ਨਾਸ਼ਵਾਨ।
سبق‌سر **ਸਬੁਕ‌ਸਰ** : ਹੋਛਾ, ਕਮੀਨਾ, ਮੁਫਲਸ।

سبق‌مايه **ਸਬੁਕ-ਮਾਯਾ** : ਬੇਕਦਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ।
سبق‌همت **ਸਬੁਕ-ਹਿੰਮਤ** : ਕਮਹਿੰਮਤ, ਕਮ ਹੌਸਲਾ।
سبق‌ى **ਸਬੁਕੀ** : ਹੋਛਾਪਣ, ਬੇਕਦਰੀ।
سبق‌ت‌گين **ਸਬੁਕ‌ਤਗੀਨ** : ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਮਹਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।
سبق‌ل **ਸਬਲ** : (سبيل ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰਾਹ, ਰਸਤੇ, ਮਾਰਗ, ਤਰੀਕੇ; ਰੈਹਣ ਸੈਹਣ ਦਾ ਢੰਗ, ਕਨੂੰਨ, ਰਸਮਾਂ।
سبق‌ل **ਸਬਲ** : ਅਖ ਦਾ ਜਾਲਾ ਜਾਂ ਮੋਤੀਆ, ਅੱਖ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਖ ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਵਕਤ ਪਾਣੀ ਵਗਦਾ ਰੈਹਦਾ ਹੈ, ਸਿਟਾ, ਭੁਟਾ, ਕਣਕ ਦੀ ਬਲੀ।
سبق‌و **ਸਬੂ** : ਘੜਾ, ਮਟਕਾ।
سبق‌وچه **ਸਬੂਚਾ** : ਛੋਟਾ ਘੜਾ, ਮਟਕੀ।
سبق‌وش‌کستن **ਸਬੂ ਸ਼ਿਕਸਤਨ** : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਤੋੜ ਦੇਣਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਰਾਬ ਛੱਡ ਦੇਣਾ।
سبق‌و **ਸਬੂਹ** : ਬੌਹਤ ਪਾਕ, ਅਤਪਵਿਤਰ।
سبق‌وحيان **ਸਬੂਹੀਯਾਨ** : ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
سبق‌وس **ਸਬੂਸ** : ਚੇਕਰ, ਛਾਣਬੂਰਾ, ਭੂਸਾ, ਸਿਰ ਦੀ ਸਿਕਰੀ, ਸਿਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕੀ।
سبق‌و **ਸਬੂਅ** : ਹਫਤਾ।
سبق‌ل **ਸਬੀਲ** : ਰਾਹ, ਵਕਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਓਹ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਬਤ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਕਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਛਬੀਲ, ਤਦਬੀਰ, ਤਰੀਕਾ, ਸਬਬ, ਵਸੀਲਾ।
سبق‌ين **ਸਬੀਨ** : ਮੁਛਾਂ।
سپارش **ਸਿਪਾਰਿਸ਼**,
سپاريس **ਸਿਪਾਰਿਸ਼** : ਸਿਫਾਰਸ਼, ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਜਤਨ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੌਂਪਣਾ, ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਦੇਣਾ।
سپاره **ਸਿਪਾਰਾ** : (=ਸੀ (ਤੀਹਵਾਂ)+ਪਾਰਾ (ਹਿੱਸਾ) ਤੀਹਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ

ਤੀਹਵਾਂ ਹਿਸਾ।

ਸਪਾਸ ਸਿਪਾਸ : ਉਸਤਤ ਕਰਨਾ, ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੀ, ਜਸ ਕਰਨਾ, ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦਿਲ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੁਕਰੀਆ, ਧੰਨਵਾਦ।

ਸਪਾਸ ਸਿਪਾਸ ਬੁਰਦਨ : ਉਪਕਾਰ ਮੰਨਣਾ, ਸਲਾਘਾ ਤੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨਾ।

ਸਪਾਸ-ਨਾਮਾ : ਲਿਖਤੀ ਧੰਨਵਾਦ, ਅਭਿ-ਨੰਦਨ ਪਤਰ।

ਸਪਾਸੀ : ਮੰਗਤਾ।

ਸਿਪਾਹ : ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ, ਸੈਨਾ, ਫੌਜ ਦਾ ਸਿਪਾਹੀ।

ਸਿਪਾਹ-ਸਾਲਾਰ : ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ।

ਸਿਪਾਹਗਰੀ : ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਬਹਾਦਰੀ।

ਸਿਪਾਹਿਯਾਨਾ : ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ, ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਾਂਗ।

ਸਿਪਾਹਨ : ਵੇਖੋ **ਸਿਪਾਹਨ** : ਇਸਫ਼ਹਾਨ।

ਸਿਪਰ : ਢਾਲ, ਆੜ, ਰੋਕ।

ਸਿਪਰ ਅੰਦਾਖਤਨ : ਜੰਗ ਵਿਚ ਹਾਰ ਜਾਣਾ।

ਸਿਪਰ ਅਫ਼ਗ਼ਨ : ਹਥਿਆਰ ਸੁਟ ਦੇਣੇ।

ਸਿਪਰਦਾਰੀ : ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ, ਸੁਰਖਿਆ, ਨਿਗਰਾਨੀ, ਸੇਵਾ।

ਸਪੁਰਦਨ : ਸੌਂਪਣਾ, ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ, ਅਮਾਨਤ ਰਖਣਾ, ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨਾ।

ਸਿਪੁਰਦਨੀ : ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹਕ, ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਕਾਰ।

ਸਪਸ : ਪਿਛੇ, ਉਸ ਪਿਛੇ; ਬੋਹਤ ਪਿਛੇ।

ਸਿਪੰਜ : ਮੋਹਮਾਨ ਘਰ, ਵਕਤੀ ਮਕਾਨ, ਬੋਝੀ ਉਮਰ; ਪੰਦਰਾਂ; ਚਰਾਂਦ।

ਸਿਪੰਜੀ ਸਰਾਯ : ਆਜ਼ੜੀਆਂ ਜਾਂ ਖੇਤ-ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਛਪਰਾ,

ਥੋੜ੍ਹੇ ਕਿਆਮ (ਕਿਯਾਮ) ਵਾਲੀ ਥਾਂ; ਸੰਸਾਰ।

ਸਿਪੰਦ : ਹਰਮਲ।

ਸਿਪੰਦਾਨ : ਕਾਲਾ ਦਾਣਾ, ਰਾਈ; ਹਾਲੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਾੜਦੇ ਹਨ।

ਸਿਪੰਦ-ਦਾਨ : ਹਰਮਲ ਸਾੜਨ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਅੰਗੀਠੀ।

ਸਿਪਹ : (ਸਿਪਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ), ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ, ਸੈਨਾ; ਫੌਜ ਦਾ ਸਿਪਾਹੀ।

ਸਿਪਹਬਦ, **ਸਿਪਹਬਦ**, **ਸਿਪਹਦਾਰ**, **ਸਿਪਹਦਾਰ**, **ਸਿਪਹਸਾਲਾਰ**, **ਸਿਪਹਕਸ਼** : ਸੈਨਾਪਤੀ, ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

ਸਿਪਿਹਰ : ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

ਸਿਪਿਹਰ-ਬੰਦ : ਜਾਦੂ।

ਸਿਪਿਹਰ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਨਜ਼ੁਮੀ।

ਸਪੇਦ : ਚਿਟਾ।

ਸਪੇਦ-ਪਾ : ਨੇਕ ਕਦਮ, ਸੁਭ ਸ਼ਗਨਾਂ ਵਾਲਾ।

ਸਪੇਦ-ਪਰ : ਚਿਟੇ ਪਰਾਂ ਵਾਲਾ ਮੱਛਰ।

ਸਪੇਦ-ਚਸ਼ਮੀ : ਬੇਸ਼ਰਮੀ।

ਸਪੇਦ-ਜਾਮਗਾਨ, **ਸਪੇਦ-ਜਾਮਾ** : ਚਿਟੇ ਕਪੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਅਗ-ਪੂਜ, ਪਾਰਸੀ।

ਸਪੇਦ-ਦਸਤ : ਸਖੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ।

ਸਪੇਦਰੂ : ਰਾਗ; ਕਲੀ; ਨੇਕ ਆਦਮੀ; ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲਾ।

ਸਪੇਦਾ : ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ ਜੋਹੜੀ ਔਰਤਾਂ ਮੂੰਹ 'ਤੇ

ਮਲਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਸਪਿਦੇਮ ਸਪੇਦਾ-ਦਮ : ਸਵੇਰ।
 ਸਪਿਦੇਮ ਸਪੇਦਾ ਦਮਾਨ : ਸਵੇਰ।
 ਸਪੇਦੀ : ਚਿਟਾਪਣ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਅਖ ਦਾ ਫੋਲਾ।
 ਸਤ ਸਿਤ : ਛੇ; ਘਰ ਵਾਲੀ, ਬੀਵੀ।
 ਸਿਤਾਦਨ : (ਈਸਤਾਦਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ।
 ਸਿਤਾਰ : ਸਿਹ (ਤਿੰਨ) ਤਾਰ, ਸਿਹ-ਤਾਰਾ, ਤੰਬੂਰਾ, ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼।
 ਸਤਾਰ ਸੱਤਾਰ : ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਦੇ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।
 ਸਿਤਾਰਾ : ਤਾਰਾ; ਨਸੀਬ, ਭਾਗ, ਤਕਦੀਰ; ਮਿਸਤਰ, ਫੁੱਟਾ; ਸਿਤਾਰ, ਤੰਬੂਰਾ; ਝੰਡਾ।
 ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਸਤਾਰੇ-ਦਮਦਾਰ, ਸਤਾਰੇ-ਨੰਬਾਲੇ
 ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਦੁੰਬਾਲਾ : ਬੇਦੀ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ।
 ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਸਹਰ, ਸਤਾਰੇ-ਸਹਰ
 ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਸੁਬਹ : ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ।
 ਸਿਤਾਰਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਨਜ਼ਮੀ।
 ਸਤਾਰੀ : ਐਬ ਢਕਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
 ਸਿਤਾਮ : ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਾਜ਼, ਕਾਠੀ, ਜ਼ੀਨ, ਚੌਖਟ।
 ਸਿਤਾਨ : ਆਸਤਾਨਾ, ਚੌਖਟ, ਸਰਦਲ, ਸਥਾਨ; ਚਿੱਤ ਲੇਟਣ ਵਾਲਾ।
 ਸਿਤਾਇਸ਼ : ਵਡਿਆਈ, ਜਸ, ਕੀਰਤੀ, ਦੁਆ, ਸ਼ੁਕਰ।
 ਸਿਤਾਇਸ਼ਗਾਹ : ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ, ਕਸੀਦੇ, ਮਸਨਵੀ ਜਾਂ ਗਜ਼ਲ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ੇਅਰ, ਮਕਤਾ।

ਸਿਤਾਇਸ਼ਗਰ : ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਢਾਡੀ।
 ਸਿਤਾਇਸ਼ਗਰੀ : ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ, ਜਸ ਕਰਨਾ।
 ਸਿਤਬਰ : ਮੋਟਾ, ਗਾੜ੍ਹਾ।
 ਸਿਤਬਰੀ : ਮੁਟਾਈ, ਮੋਟਾਪਣ, ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ।
 ਸਿਤਖਰ : ਤਲਾਅ, ਈਰਾਨ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਮਸ਼ੈਦ ਨੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਬੋਹਤ ਵਡਾ ਤਲਾਅ ਸੀ, ਟੋਭਾ।
 ਸੁਤਖਾਨ : (ਉਸਤਖਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਹੱਡੀ।
 ਸਤਖਿਜ : (ਰਸਤਖਿਜ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਪਰਲੋ।
 ਸਿਤਦਨ : ਲੈਣਾ, ਖੋਹਣਾ।
 ਸਤਰ : ਛੁਪਾਉਣਾ, ਢਕਣਾ, ਪਰਦਾ ਕਰਨਾ; ਸਰੀਰ ਦਾ ਓਹ ਭਾਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਢਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
 ਸਿਤਰ : ਪਰਦਾ।
 ਸਿਤਰਦਨ : ਮੁੰਨਣਾ, ਸਾਫ ਕਰਨਾ, ਛਿੱਲਣਾ।
 ਸਿਤਰਗ, ਸਤਰਗ, ਸਿਤਰਗ, ਸਤਰਗ : ਬਲਸ਼ਾਲੀ, ਤਾਕਤਵਰ, ਡੀਲ ਡੇਲ ਵਾਲਾ, ਹੱਟਾ-ਕਟਾ, ਵਡਾ, ਭਾਰੀ, ਕਰੋਧਵਾਨ।
 ਸਿਤਮ : ਜੁਲਮ, ਅਤਿਆਚਾਰ; ਵਧੀਕੀ।
 ਸਿਤਮ-ਆਬਾਦ : ਸੰਸਾਰ, ਜੁਲਮ ਦਾ ਘਰ।
 ਸਿਤਮ-ਅੰਦੇਸ਼, ਸਿਤਮ-ਈਜਾਦ, ਸਿਤਮ-ਪਰਵਰ, ਸਿਤਮ-ਪੇਸ਼ਾ, ਸਿਤਮ-ਸ਼ਿਅਾਰ : ਜ਼ਾਲਮ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ।

سجدہ سجدہ : رੱਬ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰ ਰਖਣਾ (ਬੰਦਗੀ ਲਈ), ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ।

ਸਿਜਦਾਗਾਹ : ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਮਸਜਦ ਆਦਿ।

سجستان : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਦਾ ਮੁਲਕ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਾਚੀਨ ਨਾਮ ਦਰੰਗਾਨਾ ਹੈ।

سج : ਘੁੱਘੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਗੁਟਕੁੰ ਗੁਟਕੁੰ; ਅਲੰਕਾਰਮਈ ਕਲਾਮ, ਕਾਫੀਏ ਵਾਲਾ ਕਲਾਮ, ਕਾਫੀਏਦਾਰ ਵਾਰਤਕ, ਬੈਹਰ, ਛੰਦ, ਕਾਫੀਆ।

سج-گو : ਕਾਫੀਏਦਾਰ ਵਾਰਤਕ ਰਚਣ ਵਾਲਾ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਵਿਚ ਪਰਵੀਣ।

سجف : ਪਰਦਾ, ਪਰਦਾ ਭੋਗਣਾ, ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣਾ।

سجف : ਢਿਡ ਜਾਂ ਲੱਕ ਦਾ ਪਤਲਾ ਹੋਣਾ।

سجل : ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਡੋਲ।

سجل : ਹੁਕਮਨਾਮਾ, ਪਰਵਾਨਾ, ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਕੁਬਾਲਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਾਜ਼ੀ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹੋਣ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ।

سجود : ਸਿਜਦਾ ਕਰਨਾ।

سجود صمدی : ਓਹ ਸਿਜਦਾ ਜੋ ਪੈਹਲਵਾਨ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

سجی : ਸ਼ਰਾਬ।

سجی خانہ : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।

سحاب : ਬਦਲ।

سحاب کف : ਸਹਾਬ-ਏ-ਕਫ਼,

سحاب نوال : ਸਹਾਬ-ਏ-ਨਵਾਲ : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।

سحابہ : ਬੱਦਲ ਦਾ ਇਕ ਟੁਕੜਾ, ਬਦਲੀ।

سحابان وائل : ਸਹਾਬਾਨ, سحابان

سجبان-ਏ-ਵਾਇਲ : ਅਰਬ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅਲੰਕਾਰਵਾਦੀ ਸ਼ਾਇਰ, ਏਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁੰਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ਾਇਰ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ 'ਵਾਇਲ' ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸਹਾਬਾਨ-ਏ-ਵਾਇਲ' ਵੀ ਕੋਹਦੇ ਹਨ।

سحر : ਸਵੇਰ, ਤੜਕੇ ਦਾ ਵੇਲਾ, ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ।

سحر-میر : ਸਵੇਰੇ ਉਠਣ ਵਾਲਾ, ਭਗਤ।

سحرگاهان : ਸਵੇਰ ਵੇਲਾ।

سحور : ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਸਵੇਰ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਸਰਘੀ।

سحر : ਜਾਦੂ, ਟੂਣਾ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ ਕਰਨਾ, ਮੋਹਤ ਕਰਨਾ; ਫ਼ਰੇਬ ਦੇਣਾ।

سحر بنال : ਕਲਮ ਦਾ ਜਾਦੂ।

سحر حلال : ਸਿਹਰ-ਏ-ਹਲਾਲ,

سحر کلام : ਸਿਹਰ-ਏ-ਕਲਾਮ : ਜਾਇਜ਼ ਜਾਦੂ, ਵਧੀਆ ਕਵਿਤਾ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਦਾ ਜਾਦੂ।

سحر سامری : ਸਾਮਿਰੀ ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਜਾਦੂ।

سحق : ਘਿਸਾਉਣਾ; ਪੀਸਣਾ; ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ; ਬਰੀਕ ਬਦਲ; ਹਵਾ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਏ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ; ਹੌਲੀ ਚਲਣਾ।

سحق : ਦੂਰੀ, ਦੂਰ ਹੋਣਾ; ਖਜ਼ੂਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦਾ ਲੰਮਾ ਹੋਣਾ।

سحقو : ਸਹਕੂਕ, سحقو : ਅਤਅੰਤ ਕਾਲਾ ਬਦਲ।

سحن : ਬੈਹਤ ਵਡੀ ਟੇਲੀ; ਤੋੜਨਾ (ਪੱਥਰ ਦਾ)।

سحن : ਪਨਾਹ ਦੀ ਥਾਂ।

سحيل : ਵਟਿਆ ਹੋਇਆ ਧਾਗਾ।

سح : ਖੁਸ਼।

سحا : ਸਖਾਵਤ, ਦਾਨ, ਮਿਸਰ ਵਿਚ

ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।

سخی سخی : ਸਖਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਾਨੀ।

سخیه سخیجا : ਸਖੀ ਇਸਤਰੀ।

سخاوت سخاوت : ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਸਖੀ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛਡਣਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਉਦਾਰਤਾ।

سخت سخت : ਜੋ ਨਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਰੜਾ, ਠੋਸ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੱਕਾ; ਜਲੀਲ, ਬਖੀਲ, ਕੰਜੂਸ; ਬੋਹਤ ਚਿਆਦਾ; ਚਿਮਟਣ ਵਾਲਾ; ਮੁਸ਼ਕਲ, ਔਖਾ; ਜ਼ਿਦੀ, ਅਖੜ; ਕਸਿਆ ਹੋਇਆ; ਗਾੜ੍ਹਾ, ਸੰਘਣਾ; ਕਠੋਰ ਚਿਤ।

سخت جان سخت-جان : ਪੱਥਰ ਦਿਲ, ਬੜੇ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਮੋਹਨਤੀ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਨਿਕਲੇ।

سخت چشم سخت-چشم : ਬੇਹਯਾ, ਸ਼ੇਖ, ਗੁਸਤਾਖ।

سخت دل سخت-دل : ਕਠੋਰ-ਚਿਤ।

سختی سختی : ਕਠੋਰਤਾ, ਤਕਲੀਫ਼, ਤੰਗੀ, ਕੰਜੂਸੀ, ਮੁਸੀਬਤ, ਦੁਖ; ਬਲਾ, ਪਾਏਦਾਰੀ, ਦਿਕਤ, ਅੱਖੜਪੁਣਾ, ਜੁਲਮ, ਭਾਟ ਡਪਟ।

سخره سخره : ਠੱਠਾ, ਮਖੌਲ।

سخره سخره : ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹੱਸਣ, ਸਿਧੜਾ, ਵਗਾਰੀ।

سخری سخری : ਵਗਾਰ ਫੜਨਾ; ਵਗਾਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਬਿਨਾ ਮੋਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

سخن سخن, سخن سخن : ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਕਲਾਮ, ਸ਼ੇਅਰ, ਕਵਿਤਾ, ਕਥਨ, ਖੁਸ਼ੀ, ਗੱਲ, ਮਾਮਲਾ।

سخن سرا سخن سرا : ਸੁਖਨਦਾਨ, ਸੁਖਨ-ਸਰਾ, **سخن سنج سخن سنج** : ਸੁਖਨਸੰਜ, **سخن ور سخن ور** : ਸੁਖਨਗੋ, **سخن وور** : ਕਵੀ; ਸ਼ਾਇਰ, ਜ਼ਬਾਨ ਦਾਨ, ਖੁਸ਼ ਗੁਫਤਾਰ।

سخن مجلسی سخن-مجلسی : ਜੇਹੜੀ ਗੱਲ ਸਭ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕੋਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

سخن نمازی سخن-نمازی : ਸੱਚੀ ਤੇ ਸਹੀ ਗੱਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਝੂਠ ਜਾਂ ਫ਼ਰੇਬ ਨਾ ਹੋਵੇ।

سد سّد : ਕੰਧ, ਓਟ, ਆੜ, ਰੋਕ, ਪਹਾੜ।

سد سکندر سد-ع-سکندر : ਚੀਨ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਸਿਕੰਦਰ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।

سد سدره سدره : ਬੇਰੀ ਦਾ ਰੁਖ।

سدرة المنتها سدره : ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਕੀਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਤਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਬੇਰੀ ਦਾ ਰੁਖ, ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਰੁੱਖ।

سدرة نشینان سدره : ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ।

سدرة قامت سدره : ਉੱਚੇ ਲੰਮੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ।

سُدس سدس, سدس سدس : ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ।

سدق سدق : ਤਰਕਸ਼, ਤੀਰਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਭਾਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਤੀਰ ਲਈ ਵਖਰਾ ਖਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

سدنه سدنه : (ਸਾਦਿਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਅਬਾ ਤੇ ਬੁਤਖਾਨਾ ਦੇ ਮੁਜਾਵਰ।

سدوم سدوم : ਹਜ਼ਰਤ ਲੂਤ ਦੇ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਕਾਬੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਗ਼ਲਾਮ ਦਾ ਫ਼ਤਵਾ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਲੂਤ ਦੀ ਕੌਮ ਦਾ ਸ਼ੈਰ ਜੋ ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਰਬ ਦਾ ਕੋਹਰ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸ਼ੈਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ।

سودا سودا : ਚੋਖਟ, ਦੇਹਲੀ, ਆਂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਗੰਦੇ ਮਾਦੇ ਦੀ ਗੰਦ ਬੱਝ ਜਾਣ, ਸੁੱਡਾ ਪੈ ਜਾਣਾ, ਇਕ ਰੋਗ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਕ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਹ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

سدید سدید : ਠੀਕ, ਪਕਾ।

سدير سدير : ਓਹ ਭਵਨ ਜੋ ਨੁਅਮਾਨ-ਬਿਨ-ਮਨਜ਼ਿਰ ਨੇ ਬਹਿਰਾਮ ਗੌਰ ਲਈ ਬਣਵਾਇਆ; ਹਿਰਾਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਯਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਇਕ ਸਥਾਨ।

سدير سديس : ਛੇਵਾਂ ਭਾਗ; ਛੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਵਛੇਰਾ, ਵੱਛਾ ਤੇ ਬਕਰਾ; ਛੇ ਗਜ਼ ਲੰਮਾ ਕਪੜਾ।

سر سر : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਸਿਰ" ਹੈ), ਖੋਪਰੀ, ਟੀਸੀ, ਚੋਟੀ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਥੰਮ੍ਹ ਦਾ ਉਤਲਾ ਸਿਰਾ, ਢੱਕਣ, ਭਾਵ, ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ, ਫੌਜ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਮੁਖੀ, ਆਰੰਭ, ਇਰਾਦਾ।

سرپا سرپا : ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤਕ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਤਕ, ਸਾਰਾ, ਪੂਰਾ, ਸਰੋਪਾ, ਪੁਰਸਕਾਰ; ਮਸ਼ੁਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਉਪਮਾ।

سر سیر : ਭੇਦ, ਗੁਪਤ ਗੱਲ; ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ; ਭੋਗ; ਅਸਲ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਚਲਾ ਤੇ ਸਰਬੋਤਮ ਭਾਗ; ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ; ਚੰਗੀ ਧਰਤੀ; ਜੜ੍ਹ, ਮੂਲ, ਆਦਿ; ਕਬਰ।

سر سیر : ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ, ਲੁਕੇ ਛੁਪੇ, ਭੇਤ ਭਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ।

سر سر : ਸ਼ਾਦੀ, ਖੁਸ਼ੀ, ਨਾਤੁਆ, ਪੁੰਨੀ।

سر آخور سر-ਆਖੁਰ, **سر آخور** : ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਘੋੜਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਤਬਲ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਸਾਈਸ।

سر اغوش سر-ਆਗੋਸ਼, **سر اغوش** : ਔਰਤ ਦਾ ਬੁਰਕਾ।

سر اماج سر-ਆਮਾਜ, **سر اماج** : ਹਲ ਦੇ ਜੁਲਾ ਪੰਜਾਲੀ।

سر آماس سر-ਆਮਾਸ : ਸੁਜੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਨਾਲ।

سر آماسی سر-ਆਮਾਸੀ : ਸਿਰ ਦੀ ਸੋਜ।

سر آمد سر-ਆਮਦ : ਸਿਰਕਢ, ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਇਆ, ਪੂਰਨ ਕਲਾਕਾਰ, ਹੁਨਰ ਦਾ ਉਸਤਾਦ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ।

سر آمد ملت سر-ਆਮਦ-ਏ-

میلت : ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

سر آوازا سر-ਆਵਾਜ਼ਾ : ਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲੀ ਸੁਰ ਜਾਂ ਅਵਾਜ਼।

سر آوری سر-ਆਵਰੀ : ਇਕੱਠ, ਭੀੜ।

سر آهنگ سر-ਆਹੰਗ : ਸਿਪਾਹੀ, ਚੋਬਦਾਰ ਦੇ ਅਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਫੌਜ ਦਾ ਹਰਾਵਲ ਦਸਤਾ; ਕੋਤਵਾਲ; ਚੌਕੀਦਾਰ; ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ; ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਰ; ਉਜੜ।

سر سرا : ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਭਵਨ, ਹਵੇਲੀ।

سر آبستان سر-ਆਬਸਤਾਨ : ਓਹ ਘਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਗ ਹੋਵੇ, ਬਾਗ ਵਿਚਲਾ ਘਰ।

سر اسرا سر-ਆਸਰਾ : ਗਾਉਣਾ, ਗਾਇਨ।

سر ابیلی سر-ਆਬੀਲੀ : ਖੁਸਰਾ, ਹੀਜੜਾ।

سر آبرده سر-ਆਬਰਦਾ : ਵਡਾ ਪਰਦਾ ਜੋ ਕੰਧ ਵਾਂਗ ਤੰਬੂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੈਮਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ, ਹਰਮ, ਹਰਮ ਵਿਚਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ।

سر آبرده زن سر-ਆਬਰਦਾ ਜ਼ਦਨ :

ਬੈਮਾ ਗਡਣਾ, ਤੰਬੂ ਗਡਣਾ।

سر آبرده جهان سر-ਆਬਰਦਾ-ਏ-ਜਹਾਨ :

ਅਸਮਾਨ।

سر آبرده کحلی سر-ਆਬਰਦਾ-ਏ-ਕੁਹਲੀ :

ਕਾਲਾ ਬਦਲ।

سر اسراج سر-ਆਸਰਾਜ : ਦੀਵਾ, ਸੂਰਜ, ਰੋਸ਼ਨੀ।

سر اسراج الدولة سر-ਆਸਰਾਜ-ਦੌਲਤ (ਦੌਲਾ) : ਮੁਲਕ ਦਾ ਚਿਰਾਗ, ਉਚ-ਉਪਾਧੀ।

سر اسراج الليل سر-ਆਸਰਾਜ-ਉਲ-ਲੈਲ : ਜੁਗਨੂੰ।

سر اسراج المسکین سر-ਆਸਰਾਜ-ਉਲ-ਮਸਕੀਨ :

ਚੰਦਰਮਾ।

سر اسراج سر-ਆਸਰਾਜ : ਕਾਠੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ,

ਕਾਠੀਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਸਰਾਜ਼ਾ, ਸਰਾਜ਼, ਸਰਾਜ਼ਾ : ਛੋਟਾ ਤੰਬੂ, ਛੋਟਾ ਘਰ, ਮੁਰਗੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਟੋਕਰਾ, ਸੰਸਾਰ।
ਸਰਾਦਾਰ ਸਰਾਦਾਰ : ਘੋੜੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਗੀਰਦਾਰ; ਸਰਾਂ ਜਾਂ ਸਰਾਬਖਾਨੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ।
ਸਰਾਦਿਕ ਸਰਾਦਿਕ : ਪਰਦਾ, ਘਰ ਦੇ ਅਗੇ ਪਰਦਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਖੋਮਾਂ, ਤੰਬੂ।
ਸਰਾਰ/ਸਿਰਾਰ : ਚੰਦ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਾਤ, ਲਕੀਰ, ਹਥੇਲੀ, ਮੱਥਾ।
ਸਰਾਸਰ : ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤਕ, ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ, ਪੂਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ, ਅਸਲੋਂ, ਬਾਗ ਤੇ ਸਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸੈਰ।
ਸਰਾਸੀਮਾ ਸਰਾਸੀਮਾ : ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਬੇਚੈਨ।
ਸਰਾਸੀਮਗੀ ਸਰਾਸੀਮਗੀ : ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਬੇਚੈਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ।
ਸੁਰਾਗਾ : ਖੋਜ, ਪੈੜ, ਪਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਭਾਲ, ਪੁਛ-ਗਿੱਛ; ਪਤਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ।
ਸਰਾਫਰਾਜ਼ : ਸਰਬੁਲੰਦ, ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਸਿਧ।
ਸਰ-ਅਫਸਾਰ : ਸੈਨਾਪਤੀ।
ਸਰ-ਅਫਗੰਦਨ : ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ, ਨਿਮਰਤਾ।
ਸਰਾਫਗੰਦਗੀ : ਨਿਮਰਤਾ।
ਸਰ-ਅਫਗੰਦਹ : ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਚੁੱਪ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।
ਸਰਾਫੀਲ : ਵੇਖੋ ਇਸਰਾਫੀਲ।
ਸੁਰਾਕਾ : ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਇਕ ਬੁਤ ਦਾ ਨਾਮ।
ਸਰਾਗੂਨ : ਉਲਟਾ, ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ, ਮੁਧੇ ਭਾਰ।
ਸਰਾਨ : ਸਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
ਸਰਾਨ-ਏ-ਚਰਖ : ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

ਸਰਅੰਜਾਮ : ਅਖੀਰ ਨੂੰ, ਅੰਤ ਨੂੰ, ਅੰਤ, ਸਮਾਪਤੀ, ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ।
ਸਰ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਘੁੰਡ, ਸਿਰ ਦਾ ਦੁਪਟਾ, ਨਾਜ਼ ਨਖਰਿਆਂ ਨਾਲ ਟੈਹਲਣ ਵਾਲਾ, ਚਲਾਕ, ਬੇਸ਼ਰਮ; ਖੂਨੀ; ਨਪਾਕ।
ਸਰ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ : ਸ਼ਰਾਬੀ ਜਾਂ ਮਸ਼ੁਕ ਦਾ ਨਖਰਾ।
ਸਰਾਦੀਪ, ਸਰਾਦੀਲ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਟਾਪੂ ਦਾ ਨਾਮ (ਲੰਕਾ)।
ਸਰਅੰਗੁਸ਼ਤ : ਉਂਗਲ
ਸਰਅੰਗੁਸ਼ਤੀ : ਉਂਗਲ ਦਾ ਪੋਟਾ, ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਮੋਹਦੀ।
ਸਰਾਨਾ : ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਬਦਲਣ ਵਿਚ ਜਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਾਨਾ ਜਾਂ 'ਸਰਾਸਤਾ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਗਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਕ ਬੱਕਰੀ ਤੇ ਕੁਝ ਨਕਦੀ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਕਦੀ 'ਸਰਾਨਾ' ਹੋਵੇਗੀ।
ਸਰਾਵੀਲ (ਸਿਰਵਾਲ ਸਰਾਵੀਲ, ਸਿਰਵੀਲ ਸਰਵੀਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) : ਸਲਵਾਰ, ਪਜਾਮਾ।
ਸਰਾਯ : ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਹਵੇਲੀ, ਭਵਨ, ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ, ਸਰਾਂ।
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸਰਾਯ/ਬਾਕੀ/ਜਾਵਿਦ, ਸਰਾਯ-ਏ-ਦਿਗਰ : ਦੁਜੀ ਦੁਨੀਆ।
ਸਰਾਯਦਾਰ : ਘਰ ਜਾਂ ਸਰਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ।
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸਿਪੰਜ : ਏਹ ਸੰਸਾਰ।
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸੁਰੂਰ : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ, ਬਹਿਸ਼ਤ।
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ਦਰ : ਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਮਕਾਨ, ਏਹ ਸੰਸਾਰ।
ਸਰਾਯਚਾ : ਛੋਟਾ ਮਕਾਨ, ਛੋਟਾ ਘਰ, ਤੰਬੂ, ਖੋਮਾਂ।
ਸਰਾਯਿਸ਼ : ਗੀਤ, ਤਰਾਨਾ,

ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਨਗਮਾ।

سر اينده سراجندا : ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗਵੱਈਆ।

سرب سرب : ਸੀਸਾ, ਸਿਕਾ।

سر سوخته سرب-دے-سخت : ਸੁਰਮਾ।

سرب سربار : ਸਿਰ ਦਾ ਭਾਰ, ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਗਠੜੀ ਜੋ ਵੱਡੀ ਗਠੜੀ ਉਪਰ ਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

سرب سرباز : ਸਿਰੋਂ ਨੰਗਾ; ਨਿਡਰ, ਲੜਾਕਾ, ਫੌਜ ਦਾ ਸਿਪਾਹੀ, ਜਾਨ 'ਤੇ ਖੇਡ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

سرباخانه سربا-ਖانا : ਬੈਰਕਾਂ।

سربازی سربازي : ਜੰਗ, ਵੀਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ।

سرباشي سرباش, سرباشي : ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਜੰਗੀ ਕੁਹਾੜਾ, ਟਕੁਆ।

سربال سربال : ਕਮੀਜ਼, ਪਜਾਮਾ, ਜਾਮਾ, ਕਪੜਾ।

سرباله سربالا : ਪਹਾੜੀ, ਪਰਬਤ; ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ।

سربخش سربخش : ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ; ਪੈਹਲਾ ਹਿੱਸਾ।

سربدار سربدار : ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਸੁਲੀ ਲਈ ਠੀਕ ਹੋਵੇ, ਸੁਲੀ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ, ਅਬੁਸਈਦ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਹਲਾਕੂ ਖਾਨ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

سربراه سرب-ਬਰਾਹ : ਨਿਗਰਾਨ, ਪਰਬੰਧਕ।

سربراهي سرب-ਬਰਾਹੀ : ਪਰਬੰਧ, ਨਿਗਰਾਨੀ।

سربزرگ سربزرگ : ਮੁਖੀ, ਪਤਵੰਤਾ, ਉਚੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

سربست سربست : ਔਖਾ, ਧੁੰਦਲਾ, ਗੁਮਨਾਮ, ਜੋ ਅਜ਼ਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਾਧੀਨ।

سربسته سربست : ਬਝਾ ਹੋਇਆ, ਕਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਗੜੀ ਬਧੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰ ਨਾਲ ਬਝਾ ਹੋਇਆ।

سربسر سرب-ਬ-ਸਰ : ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤਕ, ਸਮਾਨ, ਬਰਾਬਰ ਦਾ, ਪੂਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ, ਅਸਲੋਂ।

سربصحران سرب-ਬ-ਸਹਰ
دادا, سربكوه و بيابان داه
سرب-ਬ-ਕੋਹ-ਉ-ਬਿਆਬਾਨ ਦਾਦਾ : ਪਾਗਲ, ਦੀਵਾਨਾ, ਅਵਾਰਾ।

سربلند سرب-ਬਲੰਦ : ਉਚਾ; ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ।

سربلندی سرببلندی : ਇਜ਼ਤ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ, ਪਰਤਿਸ਼ਟਾ, ਗੌਰਵ।

سرب مهر سرب-ਬ-ਮੁਹਰ : ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਹੋਇਆ, ਬਧਾ ਹੋਇਆ, ਸੀਲਬੰਦ।

سربند سرب-ਬੰਦ : ਮੂੰਹ ਬੰਦ, ਮੂੰਹ ਸੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਬੰਦ ਕੂਚਾ, ਢਕਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ; ਇਲਮ, ਭੇਤ ਦਾ ਇਲਮ; ਓਹ ਪਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਨਾਨੀਆਂ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਗੜੀ।

سربها سرب-ਬਹਾ : ਸਿਰ ਦਾ ਮੂਲ, ਖੂਨ ਦਾ ਮੂਲ।

سربپايان سرب-ਪਾਯਾਨ : ਪਗੜੀ, ਦਸਤਾਰ, ਕੁਲਾ, ਪਜਾਮਾ; ਤੈਹਬੰਦ, ਲਾਚਾ।

سربپرست سربپوست : ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ, ਘਰ ਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰ, ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੇਹਰਬਾਨ, ਨਿਗਰਾਨ, ਪਰਬੰਧਕ।

سربپرستی سرب-ਪ੍ਰਸਤੀ : ਖਬਰਗੀਰੀ, ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ, ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਰਖਣਾ।

سربپنجگی سرب-ਪੰਜਗੀ : ਸ਼ਿਦਤ, ਅਤ; ਜ਼ੋਰ, ਜ਼ੁਲਮ।

سربپنجه سرب-ਪੰਜਾ : ਹਥ ਦਾ ਪੰਜਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ, ਬਲਵਾਨ ਪੰਜਾ; ਜ਼ੁਲਮ, ਜਬਰ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ; ਜ਼ਾਲਮ, ਜਾਬਰ; ਨਿਡਰ, ਬੇਬਾਕ।

سرپوشه سرپوشه : سرپوش
: ਓਹ ਕਪੜਾ ਜੇਹੜਾ ਭੋਜਨ ਵਾਲੇ ਥਾਲ 'ਤੇ
ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਦੇਗਚੀ ਦਾ ਢਕਣ, ਚੱਪਣੀ।

سرپوشیدہ سر : ਕੁਆਰੀ
ਲੜਕੀ।

سرپوشه سرپوش : ਪਗੜੀ, ਜੌਹਰ ਜਾਂ
ਜੜਾਉ ਪਟੀ ਜੇਹੜੀ ਪਗੜੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ, ਉੱਘ, ਉੱਘਣਾ।

سرپوشیدن سرپوشیدن : ਸਰਕਸ਼ੀ
ਕਰਨਾ, ਆਕੀ ਹੋਣਾ।

سرپوشه سرپوش : ਸਰਕਸ਼ੀ, ਬਗ਼ਾਵਤ,
ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣਾ, ਆਕੀ ਹੋਣਾ।

سرپوشه سرپوش : ਸਰਦਾਰ, ਖਾਵੰਦ,
ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਢਕਣ ਵਾਲਾ।

سرپوشه سرپوش : ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ,
ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤਕ, ਪੂਰਨ,
ਬਿਲਕੁਲ।

سرپوشه سرپوش : ਸਰਤ ਸਬਬ ਬਾਦ :
ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਵਡੀ ਹੋਵੇ।

سرپوشه سرپوش : ਮੈਂ
ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂ, ਤੈਥੋਂ ਸਦਕੇ ਜਾਵਾਂ।

سرپوشه سرپوش : ਇਕਲਾ।

سرپوشه سرپوش : ਘੋੜੇ ਦੀ ਕਾਠੀ।

سرپوشه سرپوش : ਸਰ ਜੁਮਲਾ, ਸਰ ਜੁਮਲਾ
ਚੀਨ : ਖੁਲਾਸਾ, ਉਮਦਾ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।

سرپوشه سرپوش : ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਰੋਤ
ਚਸ਼ਮਾ।

سرپوشه سرپوش : ਹਦ, ਸਿਰਾ, ਸੀਮਾ,
ਕਿਨਾਰਾ, ਆਖਰੀ ਹਦ।

سرپوشه سرپوش : ਵਾਕਫ਼,
ਜਾਣਕਾਰ, ਜਾਣੂ।

سرپوشه سرپوش : ਕਿਸੇ ਹਲਕੇ ਦਾ
ਪੇਸ਼ਵਾ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਪਰਧਾਨ।

سرپوشه سرپوش : ਲਾਲ, ਰਤਾ, ਸੂਹਾ।

سرپوشه سرپوش : ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ,
ਟੀਹੁ।

سرپوشه سرپوش : ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਦੀ

ਸਰਹਦ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਹਰ ਬਾਮੀਆ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ
ਬੁੱਤ ਜੋ ਬਵੰਜਾ ਬਵੰਜਾ ਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਓਹਨਾਂ
ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੀ ਵਿਥ ਵਿਚੋਂ
ਆਦਮੀ ਸਿਰ ਤਕ, ਬਲਕਿ ਹਥਾਂ ਦੀਆਂ
ਉਂਗਲੀਆਂ ਤਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

سرپوشه سرپوش : ਬੈਂਤ ਦੀਆਂ
ਸਤਾਰਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ
ਨਾਮ।

سرپوشه سرپوش : ਜੱਲਾਦ, ਖੂਨ
ਵਹਾਉਣ ਵਾਲਾ।

سرپوشه سرپوش : ਛੋਟੀ ਚੇਚਕ,
ਖਸਰਾ।

سرپوشه سرپوش : ਸਫਲ, ਕਾਮਯਾਬ,
ਖੁਸ਼।

سرپوشه سرپوش : ਖਟਮਲ।

سرپوشه سرپوش : ਇਕ ਖੁਸ਼-ਰੰਗ ਘਾਹ।

سرپوشه سرپوش : ਲਾਲੀ।

سرپوشه سرپوش : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦਾ ਇਕ
ਸ਼ੈਹਰ।

سرپوشه سرپوش : ਤਮਸਕ,
ਕਿਰਾਇਆਨਾਮਾ, ਨੌਕਰ ਹੋਣ ਦੀ ਤਰੀਕ ਦੀ
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ, ਖੁਸ਼ਖ਼ਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ
ਕਿਰਿਆ।

سرپوشه سرپوش : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ
ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸਰੂਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੇ ਪਰ
ਬਦਮਸ਼ਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਇਕ
ਦਰਜਾ, ਦੂਜੇ ਤਿੰਨ ਦਰਜੇ ਏਹ ਹਨ,
ਤਰ-ਦਿਮਾਗ, ਸਿਯਾਹ ਮਸਤ, ਖਰਾਬ, ਮਗਨ।

سرپوشه سرپوش : ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ
ਸਰੂਰ, ਨੀਮ ਮਸਤੀ, ਮਮੂਲੀ ਨਸ਼ਾ।

سرپوشه سرپوش : ਤੂਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ
ਫਰਾਮੂਰਜ਼ ਨੇ ਗਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਰੁਸਤਮ
ਨੇ ਸਿਯਾਵਸ਼ ਬਦਲੇ ਮਰਵਾ ਦਿਤਾ ਸੀ।

سرپوشه سرپوش : ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀਆ,
ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ, ਅਫਸਰ।

ਸਰਾਬ : ਸਰਦਖਾਨਾ, ਤੈਹਖਾਨਾ, ਭੋਰਾ।

ਸਰਦਾਰ : ਅਮੀਰ, ਹਾਕਮ, ਜਥੇਦਾਰ, ਮੁਖੀ।

ਸਰਦਾਰੀ : ਅਫਸਰੀ, ਹਕੂਮਤ, ਜਥੇਦਾਰੀ ਹਾਕਮ ਹੋਣਾ, ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ।

ਸਰਦਰ : ਸਰਦਲ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਲਕੜ।

ਸਰਦਰਦੀ : ਮੇਹਨਤ, ਤਕਲੀਫ਼।

ਸਰ-ਏ-ਦਸਤ : ਇਸ ਵੇਲੇ, ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ; ਹਥ ਦਾ ਪੰਜਾ, ਜ਼ੋਰਾਵਰ, ਨਾਚੀਜ਼, ਤੁਫ਼।

ਸਰਦਸਤੀ : ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ, ਨਿਝਕ ਗੱਲ, ਫਕੀਰਾਂ ਜਾਂ ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਲਾਠੀ।

ਸਰ-ਏ-ਦਫਤਰ : ਦਫਤਰ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਹੈਡ ਕਲਰਕ, ਮੀਰ ਮੁਨਸ਼ੀ, ਸਰਦਾਰ।

ਸਰਦ-ਮਿਹਰ : ਬੇਵਫ਼ਾ, ਬੇਮੇਹਰਾ, ਬੇਰੋਹਮ, ਬੇਲਿਹਾਜ਼ਾ, ਪੱਥਰ ਚਿੱਤ, ਜੇਹੜਾ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਵੇ।

ਸਰਦ-ਮਿਹਰੀ : ਬੇਰੋਹਮੀ, ਕਠੋਰਤਾ।

ਸਰਦੀ : ਠੰਢ, ਠੰਢਕ, ਪਾਲਾ; ਬੇ-ਮੇਹਰੀ, ਬੇਪਰਵਾਹੀ।

ਸਰ-ਏ-ਰਾਹ : ਰਾਹ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ, ਸੜਕ 'ਤੇ, ਰਾਹ ਵਿਚ।

ਸਰ-ਏ-ਰਾਹ : ਰਾਹ ਰੋਕਣਾ।

ਸਰ-ਏ-ਰਿਸ਼ਤਾ : ਤਦਬੀਰ, ਚਾਰਾ, ਮਨੋਰਥ; ਮਾਮਲਾ; ਦਫਤਰ, ਵਿਭਾਗ, ਯੋਗਤਾ, ਦਸਤੂਰ, ਇਖਤਿਆਰ।

ਸਰ-ਏ-ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਜ਼ ਦਸਤ ਬੇਰੁੱ : ਮਾਮਲਾ ਵਿਗੜ ਜਾਣਾ।

ਸਰ-ਰਿਸ਼ਤਾਦਾਰ :

ਕਿਸੇ ਹਾਕਮ ਦਾ ਮੁਨਸ਼ੀ, ਮੀਰ ਮੁਨਸ਼ੀ, ਰੀਡਰ, ਹੈਡ ਕਲਰਕ।

ਸਰ-ਏ-ਰਿਸ਼ਤਾ : ਮੰਤਵ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ।

ਸਰ-ਰਫਤਾ : ਕਿਸਮਤ, ਭਾਗ, ਨਸੀਬਾ, ਹਦੋਂ ਵਧ।

ਸਰ ਬਦਨ : ਆਕੀ ਹੋਣਾ, ਬਾਗ਼ੀ ਹੋਣਾ।

ਸਰ-ਬੁਲਫ : ਜ਼ੁਲਫ ਦਾ ਸਿਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਵਧੀਕੀ; ਨਾਜ਼ ਨਖਰਾ, ਤਿਖੀ ਨਜ਼ਰ; ਬੇਪਰਵਾਹੀ।

ਸਰ-ਜ਼ਮੀਨ : ਧਰਤ, ਮੁਲਕ, ਖੇਤਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੱਧਰ।

ਸਰਜਨਸ਼ : ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੈਹਣਾ, ਤਾੜਨਾ, ਝਿੜਕਣਾ ਝੰਬਣਾ; ਝਿੜਕੀ।

ਸਰ-ਬੋਰ : ਬਾਗ਼ੀ, ਸਰਕਸ਼, ਆਕੀ, ਹਠੀਲਾ।

ਸਰ ਸਾਲ : ਸਾਲ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ।

ਸਰਸਾਮ : ਸਿਰ ਦਾ ਵਰਮ, ਇਕ ਜਾਨ-ਲੇਵਾ ਰੋਗ, ਜੋ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਵਰਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਰੋਗੀ ਲਈ ਬੜੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਰਸਾਮੀ : ਸਰਸਾਮ ਦਾ ਰੋਗੀ।

ਸਰ ਸਬਜ਼ : ਲੈਹਲਹਾਉਂਦਾ, ਅਬਾਦ; ਜੀਵੰਤ, ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ, ਅਮੀਰ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ; ਯੁਵਕ; ਕਾਮਯਾਬ।

ਸਰ ਸਿਜਦਾ : ਸ਼ੀਆ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਵਿਚ ਸਿਜਦੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ।

ਸਰ ਸਖਤੀ : ਸਰਕਸ਼ੀ, ਆਕੀਪੁਣਾ, ਘਮੰਡ, ਹੈਕੜ, ਹਠ, ਜ਼ਿਦ।

ਸਰਸੁਖਨ : ਉਨਵਾਨ, ਸ਼ੀਰਸ਼ਕ।

ਸਰਸਰੀ : ਬਿਨਾ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਕੀਤਾ ਕੰਮ, ਅਸਾਨ, ਮਮੂਲੀ, ਛੇਤੀ ਦਾ।

ਸਰ-ਸਿਲਸਿਲਾ : ਖਾਨਦਾਨ

ਦਾ ਮੋਢੀ।
ਸਰਸ਼ਾਰ : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੁਰ।
ਸਰਸ਼ਾਰੀ : ਖੁਮਾਰੀ, ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੁਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਹਾਲਤ।
ਸਰ-ਏ-ਸ਼ਾਮ : ਸ਼ਾਮ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੇਵੇ ਵਕਤ ਮਿਲਣ ਸਮੇਂ।
ਸਰ-ਏ-ਸ਼ਬ : ਪੈਹਲੀ ਰਾਤ, ਰਾਤ ਪੈਂਦੇ ਹੀ।
ਸਿਰਿਸ਼ਤ : ਖਸਲਤ, ਆਦਤ, ਖਮੀਰ, ਖਾਸੀਅਤ, ਖਾਸਾ, ਗੁਣ, ਮਿਲਿਆ-ਜੁਲਿਆ।
ਸਿਰਿਸ਼ਤਾ : ਗੁੰਠਿਆ ਹੋਇਆ।
ਸਰ-ਗਲੀਯਾਨ : (ਸਰ ਕਲੀਯਾਨ) ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਚਿਲਮ।
ਸਰਗਨਾ : ਵਡਾ, ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ, ਜਥੇਦਾਰ, ਸਰਦਾਰ, ਲਸਾਨੀ।
ਸਰ-ਗੋਗਾ : ਫਸਾਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਫਸਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਫੌਜ ਦਾ ਮੁਹਰਲਾ ਹਿਸਾ।
ਸਰਗੀਨ, ਸਰਗੀਨਾ : ਤੂਤੀ, ਬੰਸਰੀ, ਮੁਰਲੀ।
ਸਰਫ : ਫਜ਼ੂਲ-ਖਰਚੀ, ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ, ਭੁੱਲ ਕਰਨਾ, ਅਣਗੈਹਲੀ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਰਾਫਤ, ਆਦਤ, ਮੁਰਖ, ਮੁੜ੍ਹ।
ਸਰਸ਼ਫ : ਸਰ੍ਹੋਂ।
ਸਿਰਿਸ਼ਕ : ਅੱਥਰੂ, ਹੰਝੂ; ਬੂੰਦ, ਚਸ਼ਮੇ ਦਾ ਟੁਟਣਾ, ਚੰਗਿਆੜਿਆਂ ਦਾ ਉਤਾਂਹ ਨੂੰ ਉਡਣਾ।
ਸਰਸ਼ਮਾਰੀ : ਜਨ-ਸੰਖਿਆ।
ਸਰ-ਸ਼ੂਯ : ਨਾਈ, ਸਿਰ ਪੋਣ ਦੀ ਗਾਚੀ।
ਸਰ-ਸ਼ੀਰ : ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਲਾਈ।
ਸਰਤਾਨ : ਕੇਕੜਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ, ਕੰਨਖਜੂਰਾ; ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ; ਕੈਸਰ।

ਸਰ-ਅਸਕਰ : ਸੈਨਾਪਤੀ, ਫੌਜਦਾਰ।
ਸਰ ਅਸ਼ਰ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀਆਂ ਦਸ ਆਯਤਾਂ, ਜੇਹੜੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 'ਬਿਸਮਿੱਲਾ' ਕਰਾਉਣ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਸਰ ਅਤਸਾ-ਏ-ਆਦਮ : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ।
ਸਰ-ਅਲਮ : ਝੰਡੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਝੁਲਦਾ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ, ਫਰੇਰਾ।
ਸਰ-ਗਜ਼ਲ : ਗਜ਼ਲ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਸ਼ੇਅਰ, ਮਤਲਾ, ਸਰੇਸ਼ਟ ਗਜ਼ਲ।
ਸਰ ਫਿਤਨਾ : ਵੇਖੋ **ਸਰਗੋਗਾ**।
ਸਰਫਰਾਜ਼ : ਮਰਤਬਾ, ਪਰਤਿਸ਼ਟ, ਇਜ਼ਤ-ਮਾਣ ਵਾਲਾ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ, ਹੈਕੜਬਾਜ਼, ਘਮੰਡੀ।
ਸਰਫਰਾਜ਼ੀ : ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ, ਇਜ਼ਤ, ਸਤਕਾਰ, ਪਰਤਿਸ਼ਠਾ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਠਾਠ।
ਸਰਫੋਜ਼ : ਵੇਖੋ **ਸਰ-ਅਸਕਰ**।
ਸਰਕਲੀਯਾਨ : ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਚਿਲਮ।
ਸਰਕਾ : ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ।
ਸਰਕਾਰ : ਹਕੂਮਤ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ; ਕਚੈਹਰੀ; ਪਰਬੰਧਕ, ਹਾਕਮ, ਮਾਲਕ; ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਉਚ ਅਧਿਕਾਰੀ।
ਸਰਕਾਰੀ : ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਹੁਕਮ, ਮੁਖਤਾਰੀ।
ਸਰਕਰਦਗੀ : ਸਰਦਾਰੀ।
ਸਰਕਨ : ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਜਾਂ ਮੋਢੀ, ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ, ਪਰਧਾਨ।
ਸਰਕੋਬ : ਯੋਗ; ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਬੰਧਕ, ਸਰਦਾਰ, ਹਾਕਮ,

ਦਮਦਮਾ, ਗੁਰਜ਼, ਸਿਰ ਕੁਚਲਣ ਵਾਲਾ, ਸਜਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

سرکوچک سرکੋਚک : ਕਮ-ਅਕਲ, ਤੁਫ਼, ਹਕੀਰ, ਕਮੀਨਾ।

سرکوچکی سرکੋਚکی : ਕਮ-ਅਕਲੀ, ਘਿਰਨਾ, ਹਕਾਰਤ, ਬੇਕਦਰੀ, ਕਮੀਨਾਪਣ।

سرگران سرگيران : ਨਰਾਜ਼, ਗਜ਼ਬਨਾਕ, ਮਗਰੂਰ, ਘਮੰਡੀ, ਸੁਸਤ, ਆਲਸੀ।

سرگرانی سرگيرانی : ਮਲਾਮਤ; ਨਰਾਜ਼ਗੀ।

سرگران سرگيردان : ਹੈਰਾਨ-ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਅਵਾਰਾ।

سرگرم سرگرم : ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ, ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ, ਮੇਹਨਤੀ, ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚਲਾਕ।

سرگروه سرگروه : ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਜਥੇਦਾਰ, ਮੁਖੀਆ।

سرگزشت سرگوششت : ਘਟਨਾ, ਵਾਕਿਆ, ਦਾਸਤਾਨ।

سرگزشته سرگوششته : ਜਾਨ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆਇਆ ਹੋਇਆ।

سرگشتگی سرگوشگتری : ਹੈਰਾਨੀ, ਤਰੱਦਦ, ਬੇਕਰਾਰੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।

سرگشته سرگوشته : ਹੈਰਾਨ, ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਵਾਰਾ।

سرگم سرگم : ਆਦਿ ਅੰਤ ਰੈਹਤ, ਬੇਰਾਹ, ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ।

سرگوشی سرگوشی : ਕੰਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੋਹਣਾ, ਕਾਨਾਫ਼ੁਸੀ, ਚੁਗਲੀ, ਨਿੰਦਾ।

سرگین سرگین : ਲਿਦ, ਗੋਹਾ, ਗੋਬਰ, ਪਖਾਨਾ; ਵਿਠ, ਗੰਦ, ਮਲ।

سرلشکر سر-لشکر : ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ।

سرلوح سر-لوح : ਚਿਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਰਵਰਕ।

سرما سرما : ਸੀਤ ਰੁਤ, ਸਿਆਲ।

سرماهی سرماهی : ਤਨਖਾਹ, ਵੇਤਨ,

ਮਾਸਕ ਤਲਬ।

سرمايه سرمايا : ਪੁੰਜੀ, ਸੰਪੱਤੀ।

سرمد سرماد : ਜਿਸ ਦਾ ਆਦਿ-ਅੰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਨੰਤ; ਅੱਲਾਹ; ਸਦੀਵੀ; ਦਿਨ ਰਾਤ।

سرمدی سرمادی : ਅਨਾਦੀ, ਸਦੀਵੀ।

سرмест سرماست : ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੁਰ, ਮਤਵਾਲਾ।

سرمشق سرماشق : ਉਸਤਾਦ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਸ਼ਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖੁਸ਼ਨਵੀਸ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਟੋਟਾ।

سرمنزل سرمانذیل : ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਜਲਵਾਯੂ ਵੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਪਾਂਧੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਥੇ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਬਣਵਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਮੰਜ਼ਿਲ ਕੋਹਦੇ ਹਨ; ਠੈਹਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।

سرمة سرما : ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਕੱਜਲ, ਅੰਜਨ।

سرمة چشم سرما-چشم : ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਮਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।

سرمة چوب سرما-چوب : ਸੁਰਮਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਈ, ਸੁਰਮਚੂ।

سرمة سليمانی سرما سلهمانی : ਅਜੇਹਾ ਸੁਰਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਿਸ ਪੈਣ।

سرمة کش سرما-کش : ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਮਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।

سرمة مست سرما-مست : ਸ਼ੇਖੀ ਤੇ ਨਜ਼ਾਕਤ ਲਈ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੁਰਮਾ।

سرمة سرمدی سرمادی : ਸੁਰਮੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ, ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ।

سرنامه سرمانامه : ਉਨਵਾਨ, ਸ਼ੀਰਸ਼ਕ; ਪਤਰ ਉਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਪਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

سرنگ سرنگ : ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ।

سرنوشت سر نويشت : ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਲਿਖਿਆ, ਮਥੇ ਦੀ ਲੀਕ, ਕਰਮ-ਰੇਖਾ,

ਨਸੀਬ, ਭਾਗ।
ਸਰਨੈ : ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਟੂਟੀ।
ਸਰਵ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਸਰੂ" ਹੈ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਿਰਫ।
ਸਰਵ-ਏ-ਆਬਾਦ : ਸਿਪੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸਰੂ, ਓਹ ਸਰੂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਤ-ਝੜ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਸਰਵ-ਏ-ਬਾਲਾ : ਸਿਪੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ।
ਸਰਵ-ਏ-ਜੁਯਬਾਰ : ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਦਾ ਸਰੂ।
ਸਰਵ-ਏ-ਚਮਾਨ,
ਸਰਵ-ਏ-ਚਮਨ,
ਸਰਵ-ਏ-ਚਮਨ ਪਰਾਜ,
ਸਰਵ-ਏ-ਤਰਾਜ਼,
ਸਰਵ-ਏ-ਖਰਾਮ,
ਸਰਵ-ਏ-ਖਰਾਮਾਨ,
ਸਰਵ-ਏ-ਰਾਮਾਨਾ,
ਸਰਵ-ਏ-ਰਵਾਨ,
ਸਰਵ-ਏ-ਸਹੀ,
ਸਰਵਕਦ : ਮਸ਼ੂਕ, ਮੋਹਬੂਬ, ਪਿਆਰਾ।
ਸਰਵਾਲ, **ਸਰਵਾਲ**,
ਸਰਵੀਲ : ਸਲਵਾਰ, ਪਜਾਮਾ।
ਸਰਵ-ਬੁਨ : ਪੂਰਾ, ਸਾਰਾ, ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤਕ।
ਸਰ-ਉ-ਬੰਦ : ਜਮਾਨਾ, ਸਮਾਂ।
ਸਰੋਪਾ : ਖਿਲਅਤ, ਸਰੋਪਾ; ਸਾਰਾ, ਪੂਰਾ।
ਸਰੂਦ : ਸ਼ੇਅਰ, ਕਵਿਤਾ, ਨਜ਼ਮ, ਗੀਤ, ਨਗਮਾ, ਰਾਗ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਵਾਜਾ।
ਸਰੂਦਸਰਾ : ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ।
ਸਰਵਰ : ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਰਦਾਰ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਰਵੇਸ਼।
ਸਰਵਰੀ : ਸਰਦਾਰੀ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ, ਇਕ ਕਵੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸਰਵਰ-ਏ-ਅੰਬੀਯਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣੀ ਨਾਮ।
ਸਰੂਰ : ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਮਸਤੀ।
ਸਰੂਰਆਬਾਦ : ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਘਰ।
ਸਰ-ਉ-ਸਾਮਾਨ : ਸਮਾਨ, ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਨ, ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਰਤੀਬ।
ਸਰੋਸ਼ : ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ, ਜਿਬਰੀਲ, ਗ਼ੈਬ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਇਲਹਾਮ, ਸੂਰਜੀ ਮਹਿਨੇ ਦਾ ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ ਦਿਨ।
ਸਰੋਸ਼-ਬੁਦ,
ਸਰਸ਼ ਸਾਲਾਰ : ਦੈਵੀ ਬੁਧ।
ਸਰੋਕਾਰ : ਮਾਮਲਾ, ਸਬੰਧ, ਲਗਾ।
ਸਰੂਨ : ਚਿਤੜ।
ਸਰਹ : ਖਰਾ, ਖ਼ਾਲਸ, ਪਾਕ, ਪਵਿਤਰ, ਨਫੀਸ, ਵਧੀਆ, ਪਰਚਲਤ ਸਿਕਾ, ਖਰਾ ਸਿਕਾ।
ਸੁੱਰਾ : ਧੁਨੀ, ਵਿਚਕਾਰ।
ਸਰਹੰਗ : ਸੈਨਾਪਤੀ, ਫ਼ੌਜਦਾਰ, ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਮਨਚਲਾ, ਹਰਾਵਲ ਦਸਤਾ, ਕੋਤਵਾਲ, ਚੋਬਦਾਰ, ਪੈਹਲਵਾਨ, ਪਿਆਦਾ, ਪੈਦਲ ਸਿਪਾਹੀ।
ਸਰਹੰਗੀ : ਸਰਦਾਰੀ, ਸਰਹੰਗ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਚੁਸਤੀ, ਚਲਾਕੀ, ਪੈਹਲਵਾਨੀ।
ਸਰੀ : ਸਰਦਾਰੀ, ਸਿਪਾਹ-ਸਲਾਰੀ।
ਸਰੀਚਾ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ ਮਮੇਲਾ।
ਸਰੀਰ : ਤਖ਼ਤ, ਰਾਜ-ਸੰਘਾਸਨ, ਐਸ਼, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ।
ਸਰੀਰਤ : ਭੇਤ, ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਆਦਤ, ਖਸਲਤ, ਨੀਤ।

ਸਿਰੀਸ਼ਮ ਸਿਰੀਸ਼ਮ ਸਰਿਸ਼ਮ :
(ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਸਰੇਸ਼
ਹੈ) ਪਰਸਿੱਧ ਲੈਸ ਜੇਹੜੀ ਪਰਸਿੱਧ ਚਮੜੇ ਤੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਠ ਦੇ ਚਮੜੇ 'ਚੋਂ ਕਢਦੇ ਹਨ,
ਚਮੜੇ ਤੇ ਲਕੜ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਲੇਟੀ।

ਸਰੀਅ ਸਰੀਅ : ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼,
ਜਲਦ, ਚੁਸਤ, ਫੁਰਤੀਲਾ।

ਸਰੀਅਨ ਸਰੀਅਨ : ਜਲਦੀ ਨਾਲ, ਛੇਤੀ
ਛੇਤੀ।

ਸਜਾ ਸਜਾ : ਬਦੀਦਾ ਬਦਲਾ, ਦੰਡ, ਯੋਗ।
ਸਜਾ-ਯਾਬ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜਾ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ,
ਜਿਸ ਨੇ ਦੰਡ ਭੋਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸਜਾਵਾਰ ਸਜਾਵਾਰ : ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।
ਸਜਾਵਾਰੀ ਸਜਾਵਾਰੀ : ਯੋਗਤਾ,
ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ।

ਸਜਾਵਲ ਸਜਾਵਲ : ਮਾਮਲਾ ਉਗਰਾਹੁਣ
ਵਾਲਾ।

ਸਜੀਦਾ ਸਜੀਦਾ : ਲਾਇਕ, ਯੋਗ, ਵਾਜਬ।
ਸੁਸਤ ਸੁਸਤ : ਢਿਲਾ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਦੇਰ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਰਮ, ਮਾੜਾ ਨਿਕੰਮਾ।

ਸੁਸਤ ਰਾਜ ਸੁਸਤ ਰਾਜ : ਗਾਫਲ; ਅਣਜਾਣ; ਬੇਵਕੂਫ,
ਮੂਰਖ।

ਸੁਸਤ-ਮਹਾਰ ਸੁਸਤ-ਮਹਾਰ : ਮੂਰਖ,
ਗੰਵਾਰ; ਆਗਿਆਕਾਰ, ਅਯੋਗ।

ਸੁਸਤ-ਮਿਹਰ ਸੁਸਤ-ਮਿਹਰ :
ਨਾਮੇਹਰਬਾਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸੁਸਤੀ ਸੁਸਤੀ : ਨਿਕੰਮਾਪਣ, ਨਿਪੁੰਸਕਤਾ;
ਆਲਸੀ, ਢਿੱਲਾਪਣ, ਗਫਲਤ, ਬੇਪਰਵਾਹੀ।

ਸਤਹ ਸਤਹ : ਪਧਰੀ ਛਤ, ਕੋਠਾ, ਉਤਲਾ
ਹਿਸਾ, ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਓਹ ਚੀਜ਼
ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਮਾਈ ਚੁੜਾਈ ਹੋਵੇ ਪਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾ
ਹੋਵੇ।

ਸਤਹੀ ਸਤਹੀ : ਬਣਾਉਟੀ; ਉਪਰਲੀ;
ਜਿਸ ਵਿਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਤਰ ਸਤਰ : ਲਿਖਣਾ, ਲਕੀਰ ਖਿਚਣਾ,

ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕਟਣਾ, ਕਤਾਰ, ਰਾਹ, ਮਾਰਗ;
ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਲੀਕ, ਲਕੀਰ।

ਸਤਰ-ਬੰਦੀ ਸਤਰ-ਬੰਦੀ : ਲੀਕਾਂ ਖਿੱਚਣਾ;
ਲਕੀਰਾਂ ਉਪਰ ਲਿਖਣਾ।

ਸਤਰਲਾਬ ਸਤਰਲਾਬ : (ਉਸਤਰਲਾਬ
ਸਤਰਲਾਬ) ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਚਾਈ ਲਭਣ
ਦਾ ਜੰਤਰ, ਪੈਮਾਨਾ, ਫੁਟਾ।

ਸਤਲ ਸਤਲ : ਪਿਤਲ ਦੀ ਤਸਤਰੀ, ਥਾਲ;
ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ।

ਸਤਵਤ ਸਤਵਤ : ਦਬਦਬਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਾਹੀ
ਠਾਠ; ਹਮਲਾ, ਆਕਰਮਣ; ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ,
ਸਖਤੀ ਕਰਨਾ।

ਸਆਦਤ ਸਆਦਤ : ਨੇਕਬਖਤੀ,
ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਚੰਗੇ ਭਾਗ, ਨੇਕੀ,
ਭਲਾਈ।

ਸਆਦਤ-ਏ-ਸਆਦਤ ਜਾਵੀਦ : ਸਦੀਵੀ ਸੁਭਾਗ।

ਸਆਦਤ-ਖਾਨਾ ਸਆਦਤ-ਖਾਨਾ :
ਰਾਜ-ਭਵਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਘਰ।

ਸਆਦਤ-ਨਿਆਉ-ਆਖਿਰਤ : ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ
ਦੀ ਭਲਾਈ।

ਸਆਦਤ-ਕੇਸ਼ ਸਆਦਤ-ਕੇਸ਼,
ਸਆਦਤ-ਮੰਦ ਸਆਦਤ-ਮੰਦ,
ਸਆਦਤ-ਵਰ ਸਆਦਤ-ਵਰ,
ਸਆਦਤ-ਬਲੰਦ ਸਆਦਤ-ਬਲੰਦ :
ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਗਾ, ਨੇਕ ਬਖਤ,
ਆਗਿਆਕਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਖਿਦਮਤਗੁਜ਼ਾਰ।

ਸਆਦਤ-ਮਦਾਰ ਸਆਦਤ-ਮਦਾਰ :
ਬੜਾ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ।

ਸਆਦਤ-ਮੰਦੀ ਸਆਦਤ-ਮੰਦੀ :
ਨੇਕਬਖਤੀ, ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ।

ਸਅਦ ਸਅਦ : ਨੇਕ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ, ਨੇਕੀ;
ਸੁਭਾਗ; ਖੁਸ਼ੀ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਚੰਦ ਦਾ ਬਾਈਵਾਂ
ਘਰ, ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸਅਦ-ਅਖਤਰ ਸਅਦ-ਅਖਤਰ : ਨੇਕ ਸਤਾਰੇ
ਹੇਠ ਜਨਮਿਆ ਹੋਇਆ।

سعد بن زنگی : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ (ਈਰਾਨ) ਦੇ ਅਤਾਬਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਕੁਤਬੁੱਦੀਨ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ੬੦੬ ਈ. ਵਿਚ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਾ, ੬੧੪ ਈ. ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਖਵਾਰਜ਼ਮ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਰਿਹਾਈ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰ ਅਬੂਬਕਰ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰ ਕੇ ਦੇਬਾਰਾ ਤਖਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰਸਿਧ ਕਵੀ ਸਅਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਦਾ ਪਾਤਰ ਸੀ।

ਸਅਦੀ : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ (ਈਰਾਨ) ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਸ਼ੇਖ ਮੁਸਲਹਿ-ਉੱਦੀਨ ਬਿਨ-ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਸੀ, ਸਅਦ-ਬਿਨ-ਜੰਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਪਨਾਮ 'ਸਅਦੀ' ਰੱਖਿਆ। ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾਵਾਂ 'ਗੁਲਿਸਤਾਨ' ਤੇ 'ਬੋਸਤਾਨ' ਹਨ, ਬੜੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕੀਤੀ, ੬੯੧ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।

ਸਅਦੀਯਾ : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ (ਈਰਾਨ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਸਿੱਧ ਕਵੀ ਸ਼ੇਖ ਸਅਦੀ ਸ਼ੀਰਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ (ਸਮਾਧ) ਹੈ।

ਸੁਊਦ : ਨੇਕ ਹੋਣਾ; ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਣਾ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ, ਸੁਭ ਸਤਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਚੰਦਰਮਾ, ਬੁੱਧ, ਸ਼ੁਕਰ, ਆਦਿ।

ਸਈ : ਕੋਸ਼ਸ਼, ਨਠ ਭੱਜ, ਜਤਨ, ਭੱਜਣਾ, ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ; ਕਸਬ ਕਰਨਾ, ਚੁਗਲੀ ਕਰਨਾ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ; ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ।

ਸਈਦ : ਨੇਕ, ਭਲਾ, ਸ਼ਗਨਾਂ-ਭਰਿਆ, ਸੁਭ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ, ਮਿਸਰ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਭਾਗ।

ਸਈਰ : ਅਗ ਦਾ ਭਥਾਕਾ, ਚੰਗਿਆੜਾ, ਲੰਬੂ, ਚੌਥਾ ਦੇਜ਼ਖ।

ਸੁਗਦੀ : ਲਿਸਾਨ-ਏ-ਸੁਗਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਫਾਰਸੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਭਾਖਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਤ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜੇਹੜੀ ਅਜ ਕਲ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ।

ਸਗਰਾਕੁ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ, ਟੂਟੀ ਜਾਂ ਦਸਤੇ ਵਾਲਾ ਪਿਆਲਾ, ਵਡਾ

ਪਿਆਲਾ।

ਸੱਫਾਹ : ਅਬਾਸੀ ਖਲੀਫਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਹਲੇ ਖਲੀਫਾ ਅਬੁਲਅਬਾਸ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦਾ ਲਕਬ (ਉਪਾਧੀ), ਉਸ ਨੂੰ ਬੜੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਫਾਹ (ਖੂਨੀ) ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲਗਾ, ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ੧੩੬ ਹਿ. ਵਿਚ ਫੌਤ ਹੋਇਆ; ਖੂਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਦਾਰ।

ਸਿਫਾਰਤ : ਇਕ ਮੁਲਕ ਜਾਂ ਹਕੂਮਤ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਲਕ ਜਾਂ ਹਕੂਮਤ ਵੱਲ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਬਣ ਕੇ ਜਾਣਾ ਤੇ ਪੈਗਾਮ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ, ਦੂਤਪੁਣਾ, ਦੂਤ ਜਾਂ ਸਫੀਰ ਦਾ ਔਹਦਾ।

ਸਿਫਾਰਤ-ਖਾਨਾ : ਦੂਤਾਵਾਸ।

ਸਿਫਾਰਿਸ਼ : ਕਿਸੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਬਚਨ ਕੈਹਣਾ, ਜਤਨ ਕਰਨਾ, ਹਵਾਲਗੀ, ਵਸ਼ੀਲਾ, ਮਦਦ।

ਸੱਫਾਕ : ਖੂਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖੂਨੀ, ਜ਼ਾਲਮ।

ਸਿਫਾਲ : ਬਦਾਮ ਜਾਂ ਅਖਰੋਟ ਦਾ ਛਿਲੜ, ਠੀਕਰਾ, ਮਿਟੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਫੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਘੜਾ ਜਾਂ ਠੂਠਾ।

ਸਿਫਾਲਗਰ : ਮਿਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੁਮਿਆਰ; ਮਿਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਭਾਂਡੇ, ਮਿਟੀ ਦੇ ਪਿਆਲੇ।

ਸਿਫਾਲੀਨ : ਮਿਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਭਾਂਡੇ, ਮਿਟੀ ਦੇ ਪਿਆਲੇ।

ਸਫੀਨੇ (ਸਫੀਨਾ ਸਫਾਇਨ : ਸਫੀਨਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਕਿਸਤੀਆਂ, ਬੇੜੀਆ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੈਰੀਆਂ।

ਸਿਫਤ : ਗਾੜ੍ਹਾ, ਮੋਟਾ; ਗੰਦਾ।

ਸੁਫਤ : ਸੁਈ ਦਾ ਨਕਾ, ਛੇਦ, ਮੋਰੀ।

ਸੁਫਤਗਰ : ਮੋਤੀ ਛੇਦਣ ਵਾਲਾ।

ਸੁਫਤਾ : ਪਰੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਵਿੰਠਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੇਦਿਆ ਹੋਇਆ।

ਸਫ਼ਤਾ-ਗੋਸ਼ : ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ, ਗੁਲਾਮ, ਦਾਸ।
ਸਫ਼ਰ : ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣਾ, ਜਾਤਰਾ, ਕੂਚ, ਰਵਾਨਗੀ।
ਸਫ਼ਰ-ਖਰਚ : ਜਾਤਰਾ ਖਰਚ, ਸਫ਼ਰ-ਭਤਾ।
ਸਫ਼ਰ-ਨਾਮਾ : ਜਾਤਰਾ ਦਾ ਹਾਲ।
ਸਫ਼ਰ-ਏ-ਵਾਪਸੀਨ : ਅੰਤਮ ਜਾਤਰਾ, ਮੌਤ।
ਸਫ਼ਰੀ : ਜਾਤਰੀ, ਸਫ਼ਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਫ਼ਰ ਸਮੇਂ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਭੋਜਨ।
ਸੁਫ਼ਰਾ : (ਸਫ਼ੀਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੂਤ।
ਸੁਫ਼ਰਾ-ਏ-ਖਾਰਿਜਾ : ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਦੂਤ।
ਸਫ਼ਰਾ : ਪਾਂਧੀ ਦਾ ਤੋਸ਼ਾਦਾਨ।
ਸਫ਼ਰਾ-ਪਰਦਾਜ਼ : ਜੋ ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ ਤੇ ਪਿਆ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਜਾਵੇ।
ਸਫ਼ਰਾ-ਚੀਨ : ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜੂਠ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।
ਸਫ਼ਰਾ ਨਿਸ਼ੀਨ : ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ ਤੇ ਬੈਠਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।
ਸਿਫ਼ਲ/ਸੁਫ਼ਲ : ਨੀਵਾਂ ਹੋਣਾ, ਨੀਵੀਂ ਪਦਵੀ 'ਤੇ ਹੋਣਾ, ਪਸਤੀ, ਜਾਹਲ, ਮੂੜ, ਗੰਵਾਰ, ਨੀਚ, ਕਮੀਨਾ।
ਸਿਫ਼ਲਾ, ਸਿਫ਼ਲਾ, ਸਿਫ਼ਲਾ : ਕਮੀਨਾ।
ਸਿਫ਼ਲੀ/ਸਿਫ਼ਲੀ : ਪਸਤੀ ਵਾਲਾ, ਨੀਵਾ ਹਿੱਸਾ, ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ।
ਸਫ਼ਿਦ : ਸਪੇਦ, ਚਿੱਟਾ, ਕੌਰਾ, ਸਾਦਾ, ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕੀਲਾ, ਪਰਤਖ; ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ।
ਸਫ਼ਿਦ-ਆਬ : ਚਿੱਟਾ ਪਾਉਡਰ।
ਸਫ਼ਿਦ ਬਖ਼ਤ : ਸੁਭਾਗਾ।
ਸਫ਼ਿਦ-ਚਸਮ : ਬੇਸ਼ਰਮ, ਅੰਨ੍ਹਾ।

ਸਫ਼ਿਦ-ਚਸਮੀ : ਕਮੀਨਗੀ, ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ।
ਸਫ਼ਿਦ-ਰੀਸ਼ : ਚਿਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਬੁੱਢਾ।
ਸਫ਼ਿਦ-ਗੋਯੀ : ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਨੀ।
ਸਫ਼ਿਦ ਮੁਹਰਾ : ਸੰਖ, ਕੌਡਾ।
ਸਫ਼ਿਦਾਰ : ਸਫ਼ੈਦੇ ਦਾ ਦਰਖ਼ਤ।
ਸਫ਼ੀਰ : ਦੂਤ, ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਵਿਚੋਲਾ।
ਸਫ਼ੀਹ : ਘਟ ਅਕਲ ਵਾਲਾ, ਮੂਰਖ, ਕਮੀਨਾ, ਨੀਚ।
ਸਫ਼ੀਹੀ : ਪਾਗਲਪਣ, ਮੂਰਖਤਾ, ਕਮੀਨਗੀ।
ਸਫ਼ੁਨ : ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀ (ਹਵਾ)।
ਸਫ਼ੁਫ਼ : ਫੱਕੀ (ਦਵਾਈ ਦੀ) ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਪੀਸਿਆ ਹੋਇਆ ਆਟਾ, ਕੁਰਾਦਾ।
ਸਫ਼ੀਨਾ : ਬੇੜੀ, ਕਿਸ਼ਤੀ, ਜਹਾਜ਼, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸੈਂਦੀ।
ਸੱਕਾ : ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਸ਼ਕੀ।
ਸਕਾਮ : ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼, ਬੀਮਾਰੀ, ਰੋਗ, ਮਰਜ਼।
ਸਿਕਾਮ : (ਸਕੀਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੀਮਾਰ ਲੋਕ, ਰੋਗੀ।
ਸਕਰ : ਨਰਕ।
ਸਕਰਾਤ/ਸੁਕਰਾਤ : ਇਕ ਬੜੇ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਨਾਨੀ ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ੪੬੯ ਪੂ.ਈ., ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਏਹ ਬੁਤ-ਘਾਤਾ ਸੀ ਪਰ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਅਕਲ ਸਦਕਾ ਹਰ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ, ਬੜੇ ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਸਿਦਕ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਓਹ ਬੁੱਤ-ਪੂਜਾ ਤੇ ਵੈਹਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਦੰਡ ਦਿਤਾ, ਜ਼ੈਹਰ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀ ਕੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਆਯੂ ਵਿਚ ੩੯੦ ਪੂ.ਈ. ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।

سقرلاط سقرلات سقرلات

سقرلات : ਉਨ ਦਾ ਗਰਮ ਕਪੜਾ, ਬਾਨਾਤ, ਬਾਗ਼।

سقط سقرت : ਭੁੱਲ, ਗਲਤੀ, ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਗਲਤੀ; ਬਦਨਾਮੀ, ਝੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਅਸਲੀਲ ਬੋਲੀ, ਗਾਲ਼, ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ, ਗੰਦ-ਮੰਦ, ਖੋਟੀ ਰਾਸ, ਚਕਮਾਕ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਚੰਗਿਆੜੀ।

سقط سقرت : ਗਰਭਪਾਤ।

سقف سقرف : ਛੱਤ।

سقلات سقرلات : ਬਾਗ਼-ਬਗੀਚੇ।

سقم سقرم سقم سقرم : ਦੁੱਖ, ਰੋਗ, ਐਬ, ਉਣਤਾਈ।

سقوط سقرت : ਭੁਲ ਕਰਨਾ, ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ, ਡਿਗ ਪੈਣਾ, ਅਪੂਰਨ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ ਡਿਗ ਪੈਣਾ, ਜੰਗ ਹਾਰਨਾ।

سقيم سقرم : ਰੋਗੀ, ਐਬਦਾਰ, ਦਾਗ਼ੀ, ਖਰਾਬ।

سك سقر : ਸਿਰਕਾ।

سك سقر : ਸਪ, ਠੁੰਹੇ ਆਦਿ ਦੀ ਖੁਡ, ਬੰਦ ਰਸਤਾ, ਇਕ ਚੰਗੀ ਸੁਗੰਧੀ ਦਾ ਨਾਮ।

سكار سقرار : ਸ਼ਰਾਬ-ਫ਼ਰੋਸ਼, ਕਲਾਲ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬੀ।

سكان سقران : (ਸਾਕਿਨ ساکن ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ, ਵਾਸੀ, ਬੇੜੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ।

سكتة سقرتا : ਇਕ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਿੱਸ-ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਾਇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮੇਂ ਖਾਸ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਠੈਹਰਨਾ।

سكر سقر : ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਬੰਨ੍ਹ (ਪੁਸ਼ਤਾ)।

سكر سقر : ਮਸਤੀ, ਨਸ਼ਾ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ।

سكر سقر : (ਸ਼ਕਰ شكر ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੁਪਾਂਤਰ) ਮਿਠਾਸ।

سكران سقران : ਮਸਤ, ਬੇਹੋਸ਼।

سكره سقره : ਬੇਹੋਸ਼ੀ, ਦੁੱਖ-ਰੰਜ ਦੀ

ਤੀਬਰਤਾ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਖਤੀ; ਗੁਮਰਾਹੀ।

سكره سقره, سكره سقره : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਪਿਆਲਾ।

سكنات سقرناਤ : (ਸਕਨہ سکنه ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੈਹਣ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਠਾਹਰਾਂ, ਸਕੂਨ ਦੀ ਥਾਂ।

سكنجبين سقرجبين : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਸਕੰਜਵੀ' ਹੈ) (ਸਿਰਕਾ ਤੇ ਅਗੰਬੀਨ ਭਾਵ ਸੈਹਦ, ਸਿਰਕੰਗਬੀਨ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪ ਹੈ) ਤੁਰਸ਼ ਸ਼ਰਬਤ।

سكندر اعظم سقرندر, سقرندر

سقرندر-ਏ-ਆਅਬਮ : ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਫੀਲਕ੍ਰਸ ਦਾ ਪੁਤਰ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ, ਤੇਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ੩੨੩ ਪੂ.ਈ. ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਜੁਲਕਰਨੈਨ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਏਹ ਭੁੱਲ ਹੈ।

سكندر لوطي سقرندر لوطي : ਲੋਧੀ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਧੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਥਾਂ ਆਗਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ।

سكنه سقرنا : (ਸਾਕਿਨ ساکن ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ, ਵਾਸੀ।

سكني سقرنا : ਰੈਹਣ ਦਾ ਮਕਾਨ, ਘਰ; ਰੈਹਣਾ, ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ।

سكوت سقرت : ਚੁਪ ਰੈਹਣਾ, ਮੋਨ।

سكون سقرਨ : ਠੈਹਰਾ, ਅਰਾਮ, ਚੈਨ, ਅਮਨ, ਖਮੋਸ਼ੀ, ਦਿਲ ਦਾ ਢਾਰਸ ਬੱਝਣਾ।

سكة سقر : ਗਲੀ, ਕੂਚਾ, ਬਜ਼ਾਰ; ਰਾਹ, ਪਧਰਾ ਰਸਤਾ, ਛੁਹਾਰੇ ਦਾ ਰੁਖ, ਲੋਹਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਪਰਚਲਤ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਹਰਫ਼ ਖੁਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ, ਰੁਪਏ ਆਦਿ ਪੁਰ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਠੱਪਾ, ਛਾਪ; ਤਰੀਕਾ, ਕਨੂੰਨ।

سكيزه سقريزه : ਛਾਲ, ਜੰਗ, ਜੁੱਧ, ਉਛਲਣਾ, ਕੁਦਣਾ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਦੁਲਤੀ ਮਾਰਨਾ।

سکينه سقرينا : ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸਕਿਨੇ ਸਕੀਨਤ, ਸਕਿਨਤ ਸਕੀਨਤ : ਅਰਾਮ, ਸਕੂਨ।

ਸਕ ਸਗ : ਕੁੱਤਾ।

ਸਕਾਬੀ, ਸਗ-ਏ-ਆਬੀ, ਸਗਾਬੀ, ਸਕ ਲਾਬ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਜਾਨਵਰ, ਲੁਧੜ।

ਸਕਾਬਲਕ ਸਗ-ਏ-ਅਬਲਕ : ਜ਼ਮਾਨਾ, ਸਮਾਂ।

ਸਕਾਪਿਸਤਾਨ ਸਗੇ-ਏ-ਪਿਸਤਾਨ : ਲਸ਼ੁੜਾ।

ਸਕਾਜਾਨ, ਸਕਾਜਾਨ, ਸਕਾਜਾਨ : ਸਖਤ ਜਾਨ, ਮੇਹਨਤੀ।

ਸਕਾਦਿਲ ਸਗ-ਏ-ਦਿਲ : ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਸਕਾਗੁਚਾ : ਕਤੂਰਾ।

ਸਕਾਗੁਨਾ : ਕੁੱਤੀ।

ਸਕਾਲ ਸਿਗਾਲ : ਫਿਕਰ, ਸੋਚ, ਗੱਲ ਬਾਤ; ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ; ਦੁਸ਼ਮਣ; ਦੁਸ਼ਮਣੀ।

ਸਲ ਸਲ : ਬੇੜੀ, ਕਿਸ਼ਤੀ, ਘਾਹਫੂਸਦੀ ਬੇੜੀ, ਤੁਲਾ; ਰਗ ਕਟਣੀ; ਤਲਵਾਰ ਸੂਤਣੀ।

ਸਲ ਸਿਲ : ਇਕ ਪਰਿਸੱਧ ਰੋਗ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮੂੰਹ 'ਚੋਂ ਖੂਨ ਆਉਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਪਦਿਕ।

ਸਲਾਹ ਸਿਲਾਹ : ਤੇਜ਼ ਕਟਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ।

ਸਲਾਹ-ਦਸਤ, ਸਲਾਹ-ਸ਼ੋਰ, ਸਲਾਹੀ : ਹਥਿਆਰਬੰਦ।

ਸਲਾਖ ਸੱਲਾਖ : ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਖੱਲ ਲਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਖੱਲ ਖਿਚਣ ਵਾਲਾ।

ਸਲਾਖੀ : ਖੱਲ ਲਾਹੁਣਾ।

ਸਲਾਸਤ : ਅਸਾਨ, ਸੌਖਾ, ਨਰਮੀ, ਪਧਰਾਪਣ, ਰਵਾਨੀ, ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਸੌਖੀ ਇਬਾਰਤ, ਭਾਵ ਇਬਾਰਤ ਵਿਚ ਔਖੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਲਿਆਉਣਾ, ਸਫਾਈ।

ਸਲਾਸਿਲ (ਸਿਲਸਿਲਾ) : ਸਲਾਸਿਲ

ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੰਜੀਰਾਂ।

ਸਲਾਤੀਨ (ਸੁਲਤਾਨ) : (ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸਮਰਾਟ।

ਸਲਾਕ : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਸਲਾਖ, ਭੋਰਾ, ਟੋਟਾ।

ਸਲਾਮ : ਸਲਾਮਤੀ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਦੁਆ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਆਗਿਆਪਾਲਣ ਕਰਨਾ, ਐਬ ਤੋਂ ਬਚਣਾ, ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

ਸਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ : ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ।

ਸਲਾਮਤ : ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਹਰਬਲਾ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਤੰਦਰੁਸਤ, ਜਿਉਂਦੇ, ਰੈਹਣਾ, ਜਿਉਂਦਾ, ਹਯਾਤ; ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਣਾ; ਬੇਐਬ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਣਾ; ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦਾ ਉਤਰ।

ਸਲਾਮਤੀ : ਸਲਾਮਤ, ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ, ਰਾਜੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ।

ਸਲਬ : ਲੈ ਜਾਣ ਜਾਂ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਖੋਹ ਲੈਣਾ, ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ।

ਸਲਬ : ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਨੇਜ਼ਾ, ਤਲਵਾਰ, ਤੀਰ ਕਮਾਨ, ਤਰਕਸ਼ ਆਦਿ; ਕਪੜੇ ਪੈਹਨਣਾ, ਖੱਲ, ਛਿਲਕਾ ਮਕਤੂਲ ਦੇ ਹਥਿਆਰ।

ਸਲਜੁਕ : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਖਾਨਦਾਨ ਸਲਜੁਕ ਜਾਂ ਸਲਾਜਕਾ ਦਾ ਉਤਰਅਧਕਾਰੀ ਸੀ।

ਸਲਸਬੀਲ : ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਇਕ ਚਸ਼ਮੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਸ਼ਰਾਬ; ਨਰਮ ਸੈ, ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼।

ਸਿਲਸਿਲਾ : ਜੰਜੀਰ; ਬੇੜੀ; ਲੜੀ; ਨਸਲ, ਔਲਾਦ, ਖਾਨਦਾਨ, ਸੁੰਫੀਆਂ ਦੀ ਬੰਸਾਵਲੀ; ਤਰਤੀਬ; ਵਾਸਤਾ।

ਸੁਲਤਾਨ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਵਾਲੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਦਲੀਲ, ਹੁੱਜਤ।

سلطان اختراں

اساتراں، سلطان ملک

سلطان-ਏ-ਮੁਲਕ : ਸੂਰਜ।

سلطانہ : (ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਰਾਣੀ, ਬੇਗਮ।

سلطانیہ : سلطانی

ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ-ਉਲ ਜਾਤੀ ਨੇ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

سلطنت : ਹਕੂਮਤ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ, ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ, ਅਮਲਦਾਰੀ, ਵਧੀਕੀ।

سلطنت ران،

سلطنت رانی : سلطنت رانی
ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਸਕ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ।

سلف : ਲੰਘਣਾ, ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ, ਲੰਘਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਜ਼ਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕ, ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ।

سلك : ਧਾਗਾ, ਲੜੀ; ਇਕ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪਰੋਣਾ; ਨਜ਼ਮ

سلك-ਏ-ਲਾਲی : سلك لالی
ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਦੰਦ।

سلمان : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕ ਸਹਾਥੀ (ਸਾਥੀ) ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਇਸਫ਼ਹਾਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

سلمان ساوجی : سلمان ساوجی
ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਿਸ਼ੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਨਾਮ।

سلوك : ਰਾਹ ਚੱਲਣਾ, ਠੀਕ ਰਸਤੇ ਚਲਣਾ, ਵਰਤਾ, ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਨਿਕਟਤਾ ਚਾਹੁਣਾ।

سليس : ਪੱਧਰਾ, ਸੌਖਾ, ਸੌਖੀ ਇਬਾਰਤ।

سليقة : ਸਉਰ, ਸੁਭਾ, ਸੁਖਤਪੁਣਾ, ਹੁਨਰ।

سليمان : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਵੂਦ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੀ, ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਸ ਉਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਇਆ।

سليمانی : سلیمانی
ਸਬੰਧਤ, ਪਰਸਿੱਧ ਮਣਕੇ ਜਾਂ ਦਾਣੇ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਲੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

سليمانی : سلیمانی
ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਈਰਾਨ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਸਥਿਤ ਹੈ।

سم : سم
ਸ਼ੈਹਰ; ਸੁਈ ਦਾ ਨੱਕਾ, ਮੋਰੀ।

سم : سم
ਚੌਪਾਏ ਦਾ ਖੁਰ, ਨਹੂੰ।

سما : سما
ਅਸਮਾਨ, ਗਗਨ, ਛਤ, ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ, ਸਾਏਬਾਨ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਪਿਠ; ਬੱਦਲ।

سماوات : (سما ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਅਸਮਾਨ।

سماجت : سماجت
ਮਿੰਨਤ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਤਰਲਾ, ਭਦਾਪਣ, ਕਰੂਪਤਾ, ਭੱਦਾਪਣ, ਖਰਾਬੀ।

سماع : سماع
ਸੁਣਨਾ, ਰਾਗ ਸੁਣਨਾ, ਰਾਗ ਗਾਉਣਾ, ਨਾਚ, ਨਾਚ ਗਾਣਾ; ਵਜ਼ਦ, ਮਸਤੀ।

سماعت : سماع
ਸੁਣਵਾਈ, ਸੁਣਨ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ।

سماعی : سماعی
ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੀਨਾ-ਬ-ਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਗੱਲ।

سمت : سمت
ਪਾਸਾ, ਦਿਸ਼ਾ, ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ, ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ, ਠੀਕ, ਰਵਜ਼, ਨੇਕ ਸੁਭਾ, ਇਰਾਦਾ, ਨਿਸ਼ਚਾ।

سمت الراس : سمت الراس
ਸਿਰ ਵਲ, ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਵੱਲ, ਅਧ ਅਸਮਾਨੀ, ਉਚਤਮ ਉੱਨਤੀ।

سمر : سمر
ਕਹਾਣੀ, ਕਥਾ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਲਗਿਆਂ ਕਹੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ।

سمرقند، سمرقند

سمرقند : سمرقند
ਸਮਰਕੰਦ : ਸਮਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅਬਾਦ ਕੀਤੇ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

سمسم : سمسم
ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅੰਨ, ਤਿਲ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

سمع : سمع
ਸੁਣਨਾ, ਕੰਨ।

ਸਮੁੰਦ ਸਮੰਦ : ਘੋੜਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗ ਪਲਿਤਣ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਪੀਲੀ ਭਾ ਮਾਰਦਾ ਰੰਗ।

ਸਮੁੰਦਰ ਸਮੰਦਰ : ('ਸਾਮ' ਭਾਵ ਅੱਗ ਤੇ ਅੰਦਰ) ਅੱਗ ਦਾ ਕੀੜਾ ਜੇਹੜਾ ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੂਹੇ ਦੇ ਕਦ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਮੂਰ ਸਮੂਰ : ਲੁੰਬੜੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹ ਅਤਿਅੰਤ ਬਰੀਕ ਪਸ਼ਮ ਵਾਲਾ ਬਰਫ਼ਾਨੀ ਜਾਨਵਰ ਹੈ; ਇਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਖੱਲ।

ਸਮੂਮ ਸਮੂਮ : ਲੂ, ਗਰਮ ਹਵਾ, ਵਿਸ਼ੈਲੀ ਹਵਾ।

ਸਮਾ ਸਮਾ : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦਾ ਕੁੱਚ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ।

ਸਮੀਨਾ ਸਮੀਨਾ : ਮੋਟਾ, ਬੈਹਤੀ ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ।

ਸਨ ਸਨ : (ਸਾਨ ਸਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਰਸਮ, ਤਰਜ, ਮਿਸਲ, ਵਰਗ।

ਸਿਨ ਸਿਨ : ਆਯੂ, ਉਮਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ, ਸਾਲ।

ਸਿਨ-ਏ-ਬਲੂਗਤ, ਸਿਨ-ਏ-ਤਮੀਜ਼ : ਬਾਲਗ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ, ਜਵਾਨੀ, ਭਰ ਜਵਾਨੀ।

ਸਨਾਮ ਸਨਾਮ : ਉਠ ਦੀ ਕੋਹਾਨ।

ਸਿਨਾਨ ਸਿਨਾਨ : ਨੌਕ, ਭਾਲ, ਨੇਜ਼ੇ ਜਾਂ ਤੀਰ ਦੀ ਨੌਕ; ਭਾਲਾ, ਨੇਜ਼ਾ, ਬਰਛੀ।

ਸਨਾਈ ਸਨਾਈ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਿਕਮਤ ਤੇ ਸੂਫੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਵਿਚ ਮਾਹਰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸੁੰਬੁਕ ਸੁੰਬੁਕ : ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਡੋਂਗਾ।

ਸੁੰਬੁਲ ਸੁੰਬੁਲ : ਇਕ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਘਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਜੁਲਫ਼।

ਸੁੰਬੁਲਾ ਸੁੰਬੁਲਾ : ਕਣਕ ਜਾਂ ਜੌਂ ਦੀ ਬੱਲੀ, ਭੁੱਟਾ, ਛੇਵੇਂ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ, ਮੁੜਕੇ ਦਾ ਕਤਰਾ।

ਸੁੰਬੁਸਕ ਸੁੰਬੁਸਕ, ਸੁੰਬੁਸਾ, ਸੁੰਬੁਸੁ : ਤਿਕੋਣੀ ਚੀਜ਼, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿੰਨ-ਨੁਕਰਾ ਪਕਵਾਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੀਮਾ, ਤਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤੁਰਸ਼ੀ ਮਿਠਾਸ ਜਾਂ ਆਲੂ ਆਦਿ ਭਰ ਕੇ ਤਲਦੇ ਹਨ, ਸਮੋਸਾ।

ਸੁੰਬੁਕ ਸੁੰਬੁਕ : ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਨਿਕੀ ਬੇੜੀ, ਡੋਂਗਾ।

ਸੁੰਬਾ ਸੁੰਬਾ : ਤਰਖਾਣਾਂ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸੰਦ, ਤੋਪ ਦਾ ਗਜ਼।

ਸੁੰਬੀਦਨ ਸੁੰਬੀਦਨ : ਸੁਰਾਖ ਕਰਨਾ, ਛੇਕ ਕਰਨਾ, ਵਿਨ੍ਹਣਾ।

ਸੁੰਨਤ ਸੁੰਨਤ : ਰਾਹ, ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਆਦਤ, ਸੁਭਾ, ਓਹ ਕੰਮ ਜੇਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅਕਸਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕਦੀ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਰਸੂਲ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।

ਸੰਜਾਬ ਸੰਜਾਬ : ਚੂਹੇ ਵਰਗੇ ਇਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਖਲ ਦੀ ਪੋਸਤੀਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਗਾਲੜ, ਕਾਟੇ, ਇਸ ਦੀ ਖਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਜਾਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਹਾਕਮ 'ਕਾਮੂਸ' ਸੀ।

ਸੰਜਰ ਸੰਜਰ : ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਸੂਫੀ, ਵਜ਼ਤ ਤੇ ਸਮਾਅ ਦੇ ਲੋਕ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਸਿਲਜੂਕੀਯਾ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਸੁਲਤਾਨ ਸੰਜਰ।

ਸੰਜੁਕ ਸੰਜੁਕ, ਸੁੰਜੁਕ, ਸੁੰਜੁਕ : ਝੰਡਾ, ਪਟਕਾ, ਕਮਰਬੰਦ, ਪੇਟੀ।

ਸੰਜਾ ਸੰਜਾ : ਤੇਲਣ ਦਾ ਪਥਰ, ਵੱਟਾ।

ਸੰਜੀਦਗੀ ਸੰਜੀਦਗੀ : ਗੰਭੀਰਤਾ, ਭਾਰੀ ਹੋਣਾ, ਪਕਿਆਈ।

ਸੰਜੀਦਾ ਸੰਜੀਦਾ : ਗੰਭੀਰ, ਪੱਕਾ, ਤੇਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਯੋਗ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਸੂਝਵਾਨ, ਜਚਿਆ ਹੋਇਆ।

ਸਨਦ ਸਨਦ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੇ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਹਾਰਾ, ਪੁਸ਼ਤ ਤੇ ਪੁਸ਼ਤ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ; ਉਚਾਈ; ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ, ਪਰਮਾਣਕ ਲਿਖਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਸਬੂਤ, ਤਸਦੀਕਨਾਮਾ; ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ।

ਸੰਗ ਸੰਗ : ਪੱਥਰ, ਵਜ਼ਨ, ਵੱਟਾ, ਭਾਰੀਪਣ,

ਮਿਕਦਾਰ, ਮਾਤਰਾ, ਮਰਤਬਾ, ਰੁਤਬਾ, ਭਰੋਸਾ,
ਕੀਮਤ, ਇਕ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਜ਼।
ਸੰਗ ਆਸ : ਸੰਗ-ਏ-ਆਸ,
ਸੰਗ ਆਸੀਯਾ : ਸੰਗ-ਏ-ਆਸੀਯਾ : ਚੱਕੀ
ਦਾ ਪੁੜਾ।
ਸੰਗ ਅਮਤਿਹਾਨ : ਸੰਗ-ਏ-ਇਮਤਿਹਾਨ
: ਕਸਵਟੀ।
ਸੰਗ ਪੁਸ਼ਤ : ਸੰਗ ਪੁਸ਼ਤ : ਕਛਕੁੰਮਾ।
ਸੰਗ ਚਾ : ਸੰਗ ਚਾ : ਐਲਾ, ਗੜਾ।
ਸੰਗ ਦਿਲ : ਸੰਗ ਦਿਲ : ਪਥਰ ਦਿਲ, ਜ਼ਾਲਮ,
ਬੇਰੋਹਮ।
ਸੰਗ ਦਿਲੀ : ਸੰਗ ਦਿਲੀ : ਨਿਰਦਈਪੁਣਾ,
ਜ਼ੁਲਮ।
ਸੰਗ-ਏ-ਰਾਹ : ਸੰਗ-ਏ-ਰਾਹ : ਰੁਕਾਵਟ।
ਸੰਗ-ਏ-ਰੇਬਾ : ਸੰਗ-ਏ-ਰੇਬਾ : ਕੰਕਰ।
ਸੰਗ-ਏ-ਬਰ : ਸੰਗ-ਏ-ਬਰ : ਕਸਵਟੀ।
ਸੰਗ-ਏ-ਯਮਨ : ਸੰਗ-ਏ-ਯਮਨ : ਅਕੀਕ,
ਕੀਮਤੀ ਹੀਰਾ।
ਸੰਗ ਲਾਖ, **ਸੰਗ ਲਾਖਾ** : ਸੰਗ ਲਾਖਾ : ਪਥਰੀਲੀ ਜ਼ਮੀਨ।
ਸੰਗੀਨ : ਸੰਗੀਨ : ਪੱਥਰ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਸਖਤ,
ਮਜ਼ਬੂਤ, ਭਾਰੀ, ਹੰਢਣਸਾਰ।
ਸੰਗੀਨ-ਦਿਲ : ਸੰਗੀਨ-ਦਿਲ :
ਪਥਰਚਿੱਤ।
ਸਨਾ : ਸਨਾ : ਸਾਲ, ਵਰ੍ਹਾ।
ਸੁ : ਸੁ : ਤਰਫ਼, ਪਾਸਾ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਲਾਭ, ਮਿਸਾਲ।
ਸੁਇ : ਸੁਇ : ਬਦੀ, ਬੁਰਾਈ, ਬਦੀ ਕਰਨਾ,
ਦੁਖੀ ਕਰਨਾ।
ਸਿਵਾ : ਸਿਵਾ : ਬਿਨਾ, ਇਲਾਵਾ।
ਸਵਾਬਿਕ : ਸਵਾਬਿਕ : (ਸਾਬਿਕ) ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਹਲੇ, ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ, ਘੋੜ ਦੋੜ
ਵਿਚ ਅਗਾਂ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ।
ਸਵਾਦ : ਸਵਾਦ : ਸਿਆਹੀ, ਕਾਲਖ; ਸ਼ੈਰ ਦੇ
ਪਾਸੇ; ਜ਼ਿਹਨ; ਵਡੀ ਜਮਾਤ; ਹਥ-ਲਿਖਤ,
ਖਰੜਾ; ਪੜ੍ਹਾਈ।
ਸੁਵਾਰ : ਸੁਵਾਰ : ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ,

ਕਿਸੇ ਸਵਾਰੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੇਹੜਾ
ਪੈਦਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਸੁਵਾਲ : ਸੁਵਾਲ : ਪੁਛਣਾ, ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ, ਮੰਗ,
ਪੁਛ-ਗਿਛ।
ਸਵਾਨਿਹ : ਸਵਾਨਿਹ : (ਸਾਨਿਹ) ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਘਟਨਾਵਾਂ, ਵਾਰਦਾਤਾਂ।
ਸਿਵਾਯ : ਸਿਵਾਯ : ਬਿਨਾ, ਅਲਗ, ਅਡ,
ਇਲਾਵਾ।
ਸੂਚੀ : ਸੂਚੀ : (ਸੂਚੀ) ਤੇ 'ਚੀ' ਮਾਲਕ |
ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਕੀ, ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਸੂਚੀ-ਖਾਨਾ :
ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।
ਸੋਖਤਗੀ : ਸੋਖਤਗੀ : ਜਲਣ, ਸਦਮਾ,
ਰੰਜ, ਗ਼ਮ।
ਸੋਖਤਨ : ਸੋਖਤਨ : ਸਣਨਾ, ਸਾੜਨਾ,
ਈਰਾਨੀ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਮਸ਼ੂਕ
ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਸਿਤਮ ਸੈਹਣਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਵਿਚ ਫ਼ਨਾ ਕਰ ਦੇਣਾ।
ਸੋਖਤਾ : ਸੋਖਤਾ : ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ,
ਝੁਲਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਪੜਾ
ਜਿਸ ਉਪਰ ਚਕਮਾਕ ਤੋਂ ਅਗ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
ਗੰਭੀਰ, ਯੋਗ।
ਸੂਦ : ਸੂਦ : ਲਾਭ, ਭਲਾਈ, ਬੇਹਤਰੀ,
ਰਗੜਾਈ।
ਸੋਦਾ : ਸੋਦਾ : ਪਾਗਲਪਣ, ਖਬਤ, ਇਸ਼ਕ,
ਧੁੰਨ, ਲਗਨ, ਮਹੱਬਤ; ਲੈਣ ਦੇਣ।
ਸੋਦਾ-ਬਦਾ, **ਸੋਦਾ-ਬਦਾ** : ਸੋਦਾ-ਬਦਾ,
ਸੋਦਾਈ : ਪਾਗਲ, ਆਸ਼ਕ, ਖਬਤੀ।
ਸੂਰ : ਸੂਰ : (ਸੂਰਤ/ਸੂਰਾ, ਸੂਰ) ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੀਆਂ ਸੂਰਤਾਂ,
ਕਾਂਡ।
ਸੂਰਾਖ : ਸੂਰਾਖ : ਛੇਕ, ਮੋਰੀ।
ਸੂਰਤ, ਸੂਰ : ਸੂਰਤ, ਸੂਰ : ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ
ਦਾ ਭਾਗ; ਵਡਿਆਈ, ਮਰਤਬਾ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ;
ਰਾਹ।
ਸੋਜ : ਸੋਜ : ਜਲਨ, ਦੁਖ, ਦਰਦ।

سوزاک سہجاک : ایک بھیماری جس میں دھیر
پیشاب چلن نال آؤنڈا ہئ ائہ پپی
(پیکی) نیکلنڈی رنڈی ہئ۔

سوزن سوبن : سڈی، جس نال کپڑا
سینڈتا چانڈا ہئ۔

سوزنی سوبنی : ائہ کپڑا جس ائہ
سڈی نال کچاڈی کیڈی ہئ۔

سوسمار سوسمار : ڈیککلی وراگا
ایک وڈا چانڈر، گنہ۔

سوسن سوسن/سوسن : ایک نیلے رنگ دے
فل دا نام جس دی پڈتی جیڈ وراگی ہئدی
ہئ۔

سوسنی سوسنی : سوسن دے رنگ دا ڈاڈ
نیلے رنگ دا۔

سوسہ سوسا : کٹک دا کیڈا، سوسری۔

سوغات سوغات : ڈنڈا، ڈنڈا، ائڈتی
وڈا، ائڈتی سئ۔

سوگ سوغ : ماتم، گم۔

سوگوار سوغدار : ماتم والا، گمگین، ماتمی
حالڈ ویر۔

سوگوار سوغاری : ماتم، گم۔

سومان سومان : لہا رگڈن والی رنڈی۔

سومان روح سومان-دے-رہ : چان نڈ
ڈکلیڈ دے والا، دیل نڈ بڑا لگنڈ
والا۔

سودہ سودہ : دیل ائڈلا کالا بید۔

سہ سہ : ڈین۔

سہ سہ : سڈ سڈاریاں والے ڈمکے
ویرن ایک نیک چنڈا ڈارا۔

سہب سہب : کدمباج ڈنڈا، چنگل۔

سہبرگہ سہ-برگا : ایک پراکار
دا فل، جس دیاں ڈین پڈتیاں ہنڈ،
ڈپیاں 'ڈے ڈنڈی ہئدی پڈتی۔

سہراب سہراب : رنڈم دے پڈر دا
نام چنڈا ائڈاڈے آپڈے پڈی دے رنڈ
ماریا گیا۔

سہ شنبہ سہ شنبہ : منگلڈار۔

سہل سہل : آسان، سڈا، رن نرڈ ڈے
آسان چنڈا؛ ایک پراسنڈ ولی۔

سہم سہم : ڈر، ڈے؛ ڈی؛ گسا۔

سہو سہو : ڈل-ڈک، گالڈی،
اٹگنڈلی، ڈل چاڈا، اٹگنڈلی کرا۔

سہو سہو : گالڈی نال، ڈل ک۔

سہولت سہولت : نرڈی، آسانی، سڈ۔

سہی سہی : سڈا، ائڈا۔

سہیل سہیل : ایک پراسنڈ سڈارا چے
بڈر ڈسٹن ہئ۔

سہی سہی : ڈی، (ڈ)۔

سیاح سہیاح : بڈر سڈ کراڈ والا۔

سیاحت سیاحت : گسڈ، سڈ، سڈر۔

سیات سیات : سڈاری، بڈرگی۔

سیارہ سہیارا : سڈلانی، سڈ کراڈ
والا، کڈلا، گراڈس کراڈ والا
سڈارا۔

سیاست سیاست : وڈان،
مڈکڈاری/بڈسڈاڈ کراڈ دا ڈریکا،
نیراڈبانی، گڈمڈ؛ کڈر/چرڈ دی
سڈا۔

سیاق سیاق : چلاؤنڈا، چان ڈنڈا؛
گساڈ کڈاڈ؛ گنڈی؛ ڈرچ۔

سیاوش سیاوش : ائران دے بڈسڈاڈ
کڈاؤس دی ڈنڈے دا نام، اڈراسیڈاڈ نے
اؤس نڈ بڈرڈی نام مرڈا دڈا سئ۔

سیاہ سیاہ : کالا، اؤلڈا، مڈا،
مڈس؛ ڈراڈ۔

سیاہکار سیاہ-دیل، سیاہ-کار : پاپی، چالڈ، کڈر،
پڈڈی، مڈار۔

سیاہی سیاہی : کالڈ، کالڈاڈ،
رڈرا؛ سڈاری۔

سیب سہب : ایک پراسنڈ ولی۔

- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ : ਸੇਥ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨੀ : ਤਲਵਾਰ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੁਛ ਦੇ ਆਲੂ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਤਾਤਾਰ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਸਰਦਾਰ, ਪੇਸ਼ਵਾ, ਇਮਾਮ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਰਈਸ, ਬੀਬੀ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਚੱਲਣਾ, ਘੁੰਮਣਾ ਫਿਰਨਾ, ਚਾਲ, ਚਮੜੇ ਦਾ ਤਸਮਾ, ਨਜ਼ਾਰਾ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਮਜ਼ਾ, ਮੇਲਾ, ਨੁਮਾਇਸ਼, ਹਾਸਾ-ਮਜ਼ਾਕ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਰਜਿਆ ਹੋਇਆ; ਸੌਖਾ, ਤੰਗ, ਬੇਜ਼ਾਰ, ਬੋਹਤ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : (ਸੀਰਤ ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ) ਆਦਤਾਂ; ਜੀਵਨੀਆਂ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਤਰਿਪਤ; ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਸਰਸਬਜ਼।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਆਦਤ, ਖਸਲਤ, ਸੁਭਾ, ਜੀਵਨੀ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਤਲਵਾਰ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੁਛ ਦੇ ਵਾਲ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਪਾਣੀ ਦੀ ਰੋਂ, ਲੈਹਰ, ਹੜ੍ਹ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਚਾਂਦੀ, ਦੌਲਤ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਚਾਂਦੀ ਦਾ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਤੀਜਾ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਪਾਰਾ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਅਰਬ ਦੇ ਉਤਰ ਪਛਮ ਵਿਚ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਉਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ 'ਤੋਰਾਤ' (ਗਰੰਥ) ਮਿਲੀ ਸੀ, ਹਕੀਮ ਬੁ-ਅਲੀ ਦੇ ਦਾਦਾ ਦਾ ਨਾਮ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਛਾਤੀ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : ਅੰਗੀ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਤਸਮਾ ਜਾਂ ਪੇਟੀ।
- ਸਿਧ੍ਯੋ-ਮਿਨੀ** : (ਸਿਆਹ) ਕਾਲਾ।

(ਸ਼ੀਨ)ش

ਸ਼ੀਨ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 300 ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ।

ਸ਼ਾਬਾਸ਼ : (ਸ਼ਾਦ+ਬਾਸ਼) **ਸ਼ਾਬਾਸ਼** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਵਾਹ ਵਾਹ, ਕੀ ਕੈਹਣੇ! ਬੌਹਤ ਖੂਬ, ਕਮਾਲ, ਜਦੋਂ ਲਾੜਾ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਹੜੀ ਰਕਮ ਲਾੜੇ ਲਾੜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਰਵਾਰਨੇ ਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ 'ਸ਼ਾਬਾਸ਼' ਕੈਹਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਬਵਰਦ : ਚੰਦ ਉਦਾਲੇ ਦਾ ਹਾਲਾ।

ਸ਼ਾਪੂਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਸਾਸਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੂਜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਜਿਸ ਨੇ 31 ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਿਤਿਆ; ਇਕ ਚਿਤਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੀਰੀਂ ਦਾ ਚਿਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ; ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸ਼ਾਤੂ : ਪੌੜੀ।

ਸ਼ਾਖ : ਡਾਲੀ; ਸਿੰਗ ਟੇਟਾ; ਬਾਂਹ, ਲਤ; ਨੈਹਰ 'ਚੋਂ ਕਢਿਆ ਸੂਆ; ਸੁਰਾਹੀ, ਸ਼ਾਰਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

ਸ਼ਾਖ-ਉ-ਬਰਗ : ਲੰਮਾਈ ਚੁੜਾਈ; ਗੱਲਬਾਤ, ਕਥਾ, ਕਹਾਣੀ; ਸਮਾਨ।

ਸ਼ਾਦ : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ।

ਸ਼ਾਦ ਬਾਸ਼ : ਖੁਸ਼ ਰਹੇ, ਵਾਹ! ਕਮਾਲ! ਫ਼ਾਰਸੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਛੱਥੀ ਮਿਤੀ।

ਸ਼ਾਦ-ਬਹਰ, **ਸ਼ਾਦ-ਖ਼ਾਰ** : ਵਡਭਾਗਾ, ਰਜਿਆ ਪੁਜਿਆ।

ਸ਼ਾਦ-ਖ਼ਾਬ : ਮਿਠੀ ਨੀਂਦ।

ਸ਼ਾਦ-ਕਾਮ : ਖੁਸ਼।

ਸ਼ਾਦਾਬ : ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਤਰ-ਬ-ਤਰ; ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ।

ਸ਼ਾਦਗੂਨਾ : ਰਜ਼ਾਈ, ਨਿਹਾਲੀ, ਲਿਹਾਫ਼, ਵਿਛੋਣਾ, ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਡੁਮਟੀ।

ਸ਼ਾਦਮਾਨ, **ਸ਼ਾਦਮਾਨ** : ਖੁਸ਼-ਉ-ਖੁਰਮ, ਅਨੰਦ-ਪਰਸੰਨ।

ਸ਼ਾਦਮਾਨੀ : ਖੁਸ਼ੀ, ਪਰਸੰਨਤਾ।

ਸ਼ਾਦੀ : ਪਰਸੰਨਤਾ, ਜਸ਼ਨ, ਮੌਜ-ਮੇਲਾ।

ਸ਼ਾਦੀਯਾਨਾ : ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਾਜਾ-ਗਾਜਾ, ਅਨੰਦ-ਦਾਇਕ ਵਾਜਾ, ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ।

ਸ਼ਾਦੀ ਮਰਗ : ਬੌਹਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਮੌਤ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬੌਹਲਤਾ ਕਰਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਾਦੀਚਾ : ਰਜ਼ਾਈ, ਲੇਫ਼, ਵਿਛੋਣਾ, ਜੁਤੀ।

ਸ਼ਾਬ : ਅਦੁੱਤੀ, ਅਸਧਾਰਨ, ਘੱਟ, ਇਕਲਾ, ਅਡਰਾ।

ਸ਼ਾਬ-ਉ-ਨਾਦਿਰ : ਕਦੀ ਕਦੀ, ਸਬੱਬ ਨਾਲ, ਵਕਤ-ਬ-ਵਕਤ।

ਸ਼ਾਰ : ਸ਼ੈਹਰ, ਕਸਬਾ, ਬਸਤੀ, ਉਚੀ ਇਮਾਰਤ; ਪਾਣੀ ਸੁਟਣਾ; ਨਾਚ; ਮਿਲਾਵਟ,

ਖੇਟ (ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਵਿਚ) ਗਿਦੜ; ਰਸਤਾ; ਮੈਨਾ;
ਸਾੜੀ; ਵਡਾ ਸੱਪ।

شارب ਸ਼ਾਰਿਥ : ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਕ; ਮੁਛ।

شارح ਸ਼ਾਰਿਹ : ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ; ਖੇਤ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ।

شارع ਸ਼ਾਰਿਅ : ਵਡਾ ਰਸਤਾ, ਮਾਰਗ, ਖੁਲ੍ਹਾ
ਸਿਧਾ ਰਾਹ, ਕਬਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਦਾ ਸੂਰਾ; ਦੀਨੀ
ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

شارق ਸ਼ਾਰਿਕ : ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੋਸ਼ਨ;
ਸੂਰਜ।

شارك ਸ਼ਾਰਕ, شارو ਸ਼ਾਰੂ : ਪਰਸਿੱਧ
ਪੰਛੀ, ਮੈਨਾ, ਬੁਲਬੁਲ।

شارمار ਸ਼ਾਰਮਾਰ : ਵਡਾ ਸੱਪ, ਨਾਗ।

شاره ਸ਼ਾਰਾ : ਨਕਸ਼ ਨਗਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ
ਪਗੜੀ, ਚੀਰਾ, ਸਾੜੀ।

شاش ساش, شاشه ساشا : ਪਿਸ਼ਾਬ,
ਬੋਲ।

شاشدان ساشدان : ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦਾ
ਭਾਂਡਾ, ਪਿਸ-ਪਾਟ।

شاطر ساطر : ਚਲਾਕ, ਫਰੇਬੀ, ਤੰਗ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ; ਦੂਤ; ਚੋਰ, ਗੰਢ-ਕਪ, ਉਚਕਾ, ਸ਼ਤਰੰਜ
ਦਾ ਖਿਡਾਰੀ, ਸ਼ੇਖ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸੁਆਰੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਅਗੇ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ ਬਾਵਰਦੀ ਸਿਪਾਹੀ।

شاطر زاه ساطر زاه : ਚੁਸਤ
ਚਲਾਕ; ਸੇਵਾਦਾਰ, ਚਾਕਰ।

شاعر ساعير : ਸ਼ੇਅਰ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ ਕਵੀ;
ਅਕਲਮੰਦ, ਸਿਆਣਾ।

شاعري ساعيري : ਸ਼ੇਅਰ ਕੈਹਣਾ,
ਕਵਿਤਾ ਰਚਣਾ, ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ,
ਬੁਠ ਕੈਹਣਾ।

شاغولہ سಾಗولا : ਪਗੜੀ ਦਾ ਸਮਲਾ।

شافعي سافعي : ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ
ਬੌਹਤ ਵਡੇ ਇਮਾਮ ਦਾ ਲਕਬ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲੀ
ਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ-ਬਿਨ-ਇਦਰੀਸ-ਬਿਨ
ਅਬਾਸ-ਬਿਨ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਸਾਫ਼ਿਅ ਸੀ,

ਉਸ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ੩੦੪ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ,
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮੁਖ ਫਿਰਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ
ਫਿਰਕਾ, ਇਸ ਫਿਰਕੇ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ,
ਪੈਰੋਕਾਰ।

شافي سافى : ਸ਼ਿਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਤਸੱਲੀ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਕ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

شافي مطلق سافى-ਏ-ਮੁਤਲਕ :
ਸ਼ਿਫਾ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਅਲੌਹ, ਰਬ।

شاك ساك : ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਗੀ, ਸੀਨਾ
ਬੰਦ; ਸੱਕੀ।

شاکر ساکر, شاکار ساکار : ਵਗਾਰ,
ਵਗਾਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਗਾਰੀ।

شاکر ساکير : ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਕਰ
ਗੁਜ਼ਾਰ; ਸੰਤੋਖੀ।

شاکى ساکى : ਸ਼ਿਕਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

شاگرد سارگريد : ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਸੇਵਕ,
ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਚੇਲਾ, ਉਮੀਦਵਾਰ।

شال سال : ਗੋਦੜੀ, ਸ਼ਾਲ, ਪਸ਼ਮੀਨੇ ਦੀ
ਚਾਦਰ, ਤਾਹਰੂ (ਘੋੜੇ ਦਾ)।

شال باف سال-ਬاف : ਸ਼ਾਲ ਬੁਣਨ
ਵਾਲਾ।

شالکى سالکى : ਪਟੂ, ਲੋਈ।

شالى سالى : ਧਾਨ, ਜੀਰੀ।

شام سام : ਸੂਰਜ ਡੁਬਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਦੋ ਵਕਤਾਂ
ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਦਾ ਖਾਣਾ।

شام رسمى سام-ਏ-ਰਸਮੀ : ਬੜੀ
ਵਧੀਆ ਦਾਵਤ।

شام غريبان سام-ਏ-ਗਰੀਬਾਂ :
ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ, ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਸ਼ਾਮ, ਮੁਹਰਮ
ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗਿਆਰਵੀਂ ਸ਼ਾਮ।

شامگاه سامگاه : ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ।

شام سام : ਅਰਬ ਦੇ ਉਤਰ ਵੱਲ ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਮਸ਼ਕ
ਹੈ, ਸੀਰੀਆ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਬਦਸ਼ਗਨੀ, ਆਫ਼ਤ, ਬੁਰਾਈ।

ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ : ਆਮਾਸ਼ : ਕੀਤੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜ਼ਰਤੂਤ ਦਾ ਬਦਲਾ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕਠਾ, ਭਾਈਵਾਲ।

ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ : ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਨਾਲ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਸਤ, ਸਹਾਇਕ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਬੁਰਕਾ, ਮੂੰਹ ਢੱਕਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਚਾਦਰ; ਸੁਆਮੀ, ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਖਾਣਾ; ਕਾਲੀ ਸ਼ੈ, ਹਨੇਰਾ; ਬਾਜ਼ ਦੀ ਟੋਪੀ; ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ; ਕੰਘੀ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਸੁੰਘਣ ਸ਼ਕਤੀ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : (ਏਸ਼ਾ/ਈਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਓਹ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਸ਼ੈਹਦ ਦੀਆਂ ਮਖੀਆਂ ਦਾ ਛੱਤਾ; ਵਡਿਆਈ; ਠਾਠ; ਹਾਲਤ; ਹੱਕ; ਕੰਮ ਕਾਜ।

ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ : ਕਦਰ, ਮਰਤਬਾ, ਠਾਠ-ਥਾਠ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਕੰਘੀ, ਮੋਢੇ ਦੀ ਹੱਡੀ; ਮੋਢਾ, ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦੀ ਕੰਘੀ; ਕੁੱਚ, ਸ਼ੈਹਦ ਦਾ ਛੱਤਾ; ਇਕ ਦੰਦਿਆਂ ਵਾਲਾ ਸੰਦ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਕੰਘੀ ਕਰਨਾ, ਸਵਾਰਨਾ, ਮੋਢਾ ਮਾਰਨਾ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸੁਆਮੀ, ਅਸਲ, ਜਵਾਈ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੋਹਰਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਆਲੂ ਬੁਖਾਰਾ।

ਸ਼ਾਮਤ ਸ਼ਾਮਤ : ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਬੈਰਵਚਨ।

ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ : ਸੂਰਜ।

ਸ਼ਾਮਤ-ਸ਼ਾਮਤ : ਸਫੇਦ ਬਾਜ਼, ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਬਾਜ਼।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਅੰਬਰ, ਅੰਬੀਰ।

ਸ਼ਾਹ ਬੈਤ : ਗਜ਼ਲ ਜਾਂ ਕਸੀਦੇ ਦਾ ਸਰਬੋਤਮ ਸ਼ੇਅਰ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਅਫ਼ਰਾਸੀਯਾਬ ਜੋ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਸੂਰਜ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਜਮਸ਼ੈਦ ਦੀ ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਭੰਗ ਦਾ ਬੀਜ, ਵੱਡਾ ਮੋਤੀ, ਤਸਬੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦਾਣਾ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਚੌੜੀ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹੀ ਛਾਤੀ ਵਾਲਾ; ਲੰਮੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਰਾਤ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਸਪਰਗਮ, ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਨਾਜ਼ਬੁ, ਨਿਆਜ਼ਬੇਜ਼।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਮੋਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਡੇਰੀ ਵਿਚ ਪਰੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਕਢਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਮੋਤੀ ਚਿਮਟੇ ਆ ਜਾਂਦੇ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ('ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ' ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਵੱਡਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਸੂਰਜ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਚੀ ਥਾਂ।

ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਹ : ਨੀਮ ਰੋਜ਼ :

ਸਰਜ।

ਸ਼ਾਹੀ : ਸਾਹ (ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਸਰਦਾਰੀ, ਸਮਰਾਟਤਾ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸਿਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਦੀਨਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਸ਼ਾਹਿਦ : ਗਵਾਹ, ਹਾਜ਼ਰ, ਜੁਮੇ ਦਾ ਦਿਨ, ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ; ਕਿਯਾਮਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਹਸੀਨ ਮਸ਼ਕ, ਸੰਦਰ ਮੈਹਬੂਬ।

ਸ਼ਾਹਿਦ ਬਾਬ : ਬਦਕਾਰ,
ਵਿਭਚਾਰੀ।

ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੁਖ-ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੋਬ,
ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੋਬ,
ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੋਬ,
ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੋਬ।

ਸਾਹਿਦ-ਏ-ਗ਼ੈਬ :
ਅੱਲਾਹ, ਈਸ਼ਵਰ।

ਸ਼ਾਹ ਕਾਮ : ਸ਼ਤਰੰਜਬਾਜ਼ ਮਾਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸ਼ਾਹਿਨ : ਇਕ ਪਰਮਿੱਧ ਸ਼ਿਕਾਰੀ
ਪੰਛੀ, ਤਕੜੀ ਦੀ ਸੂਦੀ ਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰੱਸੀ,
ਤਕੜੀ ਦੀ ਡੰਡੀ।

ਸ਼ਾਹੀਨ-ਵਜ਼ਦੀ : ਡੰਡੀ ਮਾਰਨਾ, ਹਥ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਘਟ ਤੋਲਣਾ।

ਸ਼ਾਇਨ ਸ਼ਾਯਾਨ : (ਸ਼ਾਇਗਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜਾਇਜ਼, ਯੋਗ, ਲਾਇਕ, ਮੁਨਾਸਬ, ਜਰਦਾ, ਸੰਭਵ, ਮਮਕਿਨ।

ਸ਼ਾਇਬਾ : ਮਿਲਾਵਟ।

ਸ਼ਾਇਸਤਗੀ : ਯੋਗਤਾ, ਸਿਸਟਮ।

ਸ਼ਾਹਿਸਤਾ : ਯੋਗ, ਉਚਿਤ।

ਸ਼ਾਇਬ : ਪਰਗਟ; ਆਮ, ਪਰਸਿੱਧ, ਹਾਵੀ, ਛਾਪ ਕੇ ਪਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਇਕ : ਸ਼ਕੀਨ, ਚਾਹਵਾਨ,

ਮਸ਼ਤਾਕ।

ਸ਼ਾਇਗਨ ਸਾਯਗਾਨ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਯੋਗ
ਉਮਦਾ ਸੈ; ਬੋਹਤ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ,
ਜ਼ਖੀਰਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ, ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ; ਵਗਾਰ, ਪਰਵੇਜ਼
ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਖਜ਼ਾਨਾ।

ਸ਼ਬ : ਰਾਤ।

ਸ਼ਬ-ਬਾਜ਼ੀ : ਰਾਤ ਦਾ
ਤਮਾਸ਼ਾ, ਨਵੀਂ ਗਲ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ।

ਸ਼ਿਕਾਰੂ, ਰੋਜ਼-ਉ-ਸ਼ਬ ਸ਼ਬਤ ਰੋਜ਼
ਸ਼ਬਤ : ਦਿਨ ਰਾਤ।

ਸ਼ਬਾਨ ਗਾਹ : ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ; ਰਾਤ ਕਟਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਰੈਣ ਬਸੇਰਾ; ਆਜੜੀ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ; ਸ਼ਾਹੀ ਖ਼ਾਬ ਗਾਹ।

ਸ਼ਬਾਬ : ਜਵਾਨੀ, ਆਦਿ, ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ ਸਰ।

ਸ਼ਿਬਾਬ : ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਫਲ, ਗਲਾਸ।

ਸ਼ਬ-ਏ-ਬਰਾਤ, ਸ਼ਬ-ਏ-ਬਰਾਤ
ਸ਼ਬਰਕ : ਸ਼ਾਅਬਾਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਚੌਦਵੀਂ ਤੇ ਪੰਦਰਵੀਂ ਮਿਤੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰਾਤ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਕੀਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਤ ਉਮਰ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਕ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

شب خیز، شب-بیدار
 شب-بیدار : رات ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਵਾਲਾ ਤੇ
 ਇਥਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਪੱਰਾ-ਸ਼ਬ ਸ਼ਬ-ਪਰ, ਸ਼ਬ-ਪਰ : ਚਮਗਿਦੜ।

ਸ਼ਬ-ਚਿਰਾਗ਼ : ਮੋਤੀ ਜੇਹੜਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੀਵੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਗਾਂ ਜੋ ਘਾਹ ਚਰਨ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੋਤੀ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਾਹ ਚਰਦੀ ਰੋਹਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਹ : ਸ਼ਰੀਰ, ਧੜ।

ਸ਼ਬ-ਖੂਨ : ਰਾਤ ਨੂੰ ਖੁਫੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੇਸਲੇ ਦਸਮਣ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਤੇ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ, ਰਾਤ ਦਾ ਫੌਜੀ ਛਾਪਾ।

شب‌دیز **ਸਬ-ਦੀਝ** : ਰਾਤ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕੀ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ।

شب‌رنگ **ਸਬ-ਰੰਗ** : ਸਿਯਾਵੁਸ਼ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ; ਕਾਲਾ, ਰਾਤ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ।

شبستان **ਸਬਿਸਤਾਨ** : ਰਾਤ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦਾ ਮਕਾਨ; ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।

ليلت‌القدر **ਸਬ-ਕਦਰ**, **لئلت‌القدر** **ਲੈਲਤ-ਉਲ-ਕਦਰ** : ਰਮਜ਼ਾਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਰਾਤ, ਰਮਜ਼ਾਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਤਾਈਵੀਂ ਰਾਤ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਬੜੀ ਸਵਾਬ ਵਾਲੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

شبک **ਸਿਬਕ** : ਚਰਖੇ ਦਾ ਤਕਲਾ।

شبک **ਸਬਕ** : ਜਾਲ।

شب‌گرو **ਸਬ-ਗਰਦ** : ਰਾਤ ਨੂੰ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੋਤਵਾਲ, ਪੈਹਰੇਦਾਰ, ਚੰਦ।

شب‌گل **ਸਬ-ਗੁਲ** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੁਲ ਜੋ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪੈਹਲਾਂ ਖਿੜਦਾ ਹੈ।

شب‌گیر **ਸਬ-ਗੀਰ** : ਅਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ, ਵਡਾ ਤੜਕਾ, ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਡੇ ਤੜਕੇ ਜਾਗਣ ਵਾਲਾ, ਭਗਤ; ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਮ ਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਜ਼ਮ; ਬੁਲਬੁਲ; ਤੜਕੇ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪਾਥੀ।

شبلی **ਸਿਬਲੀ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਆਲਿਮ ਫ਼ਾਜ਼ਿਲ ਤੇ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਆਪ ਮਿਸਰੀ ਅਸਲੇ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਅਫ਼ਰ-ਬਿਨ-ਯੂਨਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਨ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਜੁਨੈਦ ਬਗ਼ਦਾਦੀ ਦੇ ਸ਼ਗਿਰਦ ਸਨ, ਆਪ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ੨੩੪ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ।

شب‌و **ਸਬ-ਬੂ**, **شب‌و** **ਸਬ-ਬੂ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸਫੇਦ ਫੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਸਬੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਫੈਲਦੀ ਹੈ, ਰਾਤ ਦੀ ਰਾਣੀ।

شب‌ه **ਸਿਬਾ** : ਮਿਸਲ, ਨਕਸ਼ਾ, ਤਸਵੀਰ।

شب‌ه **ਸ਼ਬਹ** : ਸ਼ਕ, ਤੋਖਲਾ, ਵੈਹਮ।

شب‌های طاق **ਸ਼ਬਹਾ-ਏ-ਤਾਕ** : ਰਮਜ਼ਾਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ੧੯, ੨੧, ਤੇ ੨੩ ਤਰੀਕਾਂ। ਈਰਾਨ ਵਾਲੇ ਏਹਨਾਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾਗਦੇ ਰੋਹਦੇ ਹਨ, ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੈਲਤੁਲਕਦਰ ਏਹਨਾਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਕ ਰਾਤ ਹੈ।

شب‌یر **ਸ਼ਬੀਰ**, **شب‌یر** **ਸ਼ਬੀਰ** : ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਂ 'ਹੁਸੈਨ' ਦਾ ਨਾਮ, ਨੇਕ, ਖੁਬਸੂਰਤ।

شب‌ه **ਸ਼ਬੀਹ** : ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗ, ਓਹ ਤਸਵੀਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਸਲ ਸੂਰਤ ਵਾਂਗ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ।

شب **ਸ਼ਪ** : ਉਛਲਣ ਕੁਦਣ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼।

شب‌سپ **ਸ਼ਪ-ਸ਼ਪ**, **شب‌سپا** **ਸ਼ਪਾ-ਸ਼ਪ** : ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਕਲਣ ਜਾਂ ਲਗਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ।

شب‌ر **ਸ਼ੱਪਰ**, **شب‌ره** **ਸ਼ਪਰਾ** : ਚਮਗਿਦਤ।

شب‌س **ਸ਼ਪਸ** : ਜੂੰ।

شب‌لاق **ਸ਼ਿਪਲਾਕ**, **شب‌ق** **ਸ਼ਿਪਕ** : ਥਪੜ, ਲਫੜ।

شتا **ਸ਼ਿਤਾ** : ਨਾਸ਼ਤਾ, ਨਹਾਰੀ।

شتاء **ਸ਼ਿਤਾ** : ਸਰਦੀ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਸੀਤ।

شتابان **ਸ਼ਿਤਾਬਾਨ** : ਜਲਦੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਦੌੜਦਾ ਹੋਇਆ।

شتابنده **ਸ਼ਿਤਾਬੰਦਾ** : ਦੌੜਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਹਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

شتر **ਸ਼ੁਤਰ** : ਉਠ, ਬੋਤਾ।

شتر‌بار **ਸ਼ੁਤਰ-ਬਾਰ** : ਭਾਰ ਢੇਣ ਵਾਲਾ ਉਠ, ਲਾਦੂ ਉਠ।

شتر‌بان **ਸ਼ੁਤਰਬਾਨ** : ਸਾਰਬਾਨ, ਉਠਾਂ ਵਾਲਾ, ਹੋਤ।

شتر‌پای **ਸ਼ੁਤਰ-ਪਾ**, **شتر‌پا** **ਸ਼ੁਤਰ-ਪਾਯ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫੁਲ, ਸੂਰਜਮੁਖੀ।

شتر‌دل **ਸ਼ੁਤਰ-ਦਿਲ** : ਬੁਜ਼ਦਿਲ,

ਡਰਪੇਕ, ਨਾਮਰਦ।
ਸ਼ਤਰਕਰੇ ਸ਼ੁਤਰ-ਕੱਗ : ਉਠ ਦਾ ਬੱਚਾ।
ਸ਼ਤਰਕਿਨੇ ਸ਼ੁਤਰ-ਕੀਨਾ : ਕੀਨਾਵਰ,
 ਬਦਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਖਣ
 ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਸਤਕ।
ਸ਼ਤਰਮਰੇ ਸ਼ੁਤਰ-ਮੁਰਗ : ਵਡੇ ਕਦ
 ਵਾਲਾ ਤੇ ਦੌੜਣ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੀ
 ਗਰਦਨ ਉਠ ਵਾਂਗ ਲੰਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਸ਼ਤਰੰਗ ਸ਼ਤਰੰਗ : ਦੇਖੋ ਸ਼ਤਰੰਜ
 | شطرنج |
ਸ਼ੁਜਾਅ ਸ਼ੁਜਾਅ : ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ।
ਸ਼ੁਜਾਅਤ ਸ਼ੁਜਾਅਤ : ਬਹਾਦਰੀ, ਦਲੇਰੀ,
 ਬਹਾਦਰੀ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਦਲੇਰ ਹੋਣਾ।
ਸ਼ੁਜਰ ਸ਼ੁਜਰ : ਰੁਖ, ਬੂਟਾ, ਦਰਖਤ।
ਸ਼ੁਜਰੇ ਸ਼ੁਜਰ : ਦਰਖਤ, ਰੁਖ, ਬੰਸਾਵਲੀ,
 ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ।
ਸ਼ੁਜਰ-ਏ-ਕਲੀਮ ਸ਼ੁਜਰ-ਕਲੀਮ :
 ਪਹਾੜ ਤੂਰ ਦਾ ਖਜੂਰ ਦਾ ਰੁਖ ਜਿਸ ਤੋਂ
 ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੇ ਵਾਦੀ-ਏਮਨ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ
 ਨੂਰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।
ਸ਼ੁਹਮ ਸ਼ੁਹਮ : ਚਰਬੀ, ਮੁਟਾਪਾ।
ਸ਼ੁਹਮ ਸ਼ੁਹਮ : ਚਰਬੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਸ਼ੁਹਮਤ ਸ਼ੁਹਮਤ : ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ,
 ਮੋਟਾ ਹੋਣਾ, ਮੁਟਾਈ।
ਸ਼ੁਹਮਤ ਸ਼ੁਹਮਤ : ਚਰਬੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ।
ਸ਼ੁਹੀਮ ਸ਼ੁਹੀਮ : ਮੋਟਾ, ਚਰਬਨਾਕ।
ਸ਼ੁਖਸ਼ ਸ਼ੁਖਸ਼ : ਬਦਨ, ਸਰੀਰ, (ਚਾਹੇ ਮਨੁੱਖ
 ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਸ਼ੂ ਦਾ), ਬਸ਼ਰ, ਜਾਨਦਾਰ ਲੋਕ
 (ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ) ਜਾਤ, ਨਿੱਜ।
ਸ਼ੁਖਸ਼ੀ ਸ਼ੁਖਸ਼ੀ : ਸ਼ੁਖਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਿਸੇ
 ਸ਼ੁਖਸ਼ ਦਾ, ਜਾਤੀ, ਨਿੱਜੀ।
ਸ਼ੁੱਦ ਸ਼ੁੱਦ : ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਤਾਕਤ ਦੇਣਾ,
 ਦੌੜਣਾ, ਸੂਰਜ ਦਾ ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ, ਗਾਉਣ ਲਈ
 ਉੱਚੀ ਸੁਰ ਕਢਣਾ, ਇਕ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਨਾਮ।
ਸ਼ੁੱਦਾਦ ਸ਼ੁੱਦਾਦ : ਆਦਿ ਕੌਮ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਤੇ
 ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਨਮੂਨਾ

ਬਣਾਇਆ, ਏਹ ਬਾਗ਼ ਬਾਰਾਂ ਕੋਹਾਂ ਵਿਚ ਸੀ,
 ਇਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਸ਼ਿੱਦਤ ਸ਼ਿੱਦਤ : ਸਖਤੀ, ਜਬਰ, ਜ਼ੋਰ।
ਸ਼ਿਦਨ ਸ਼ਿਦਨ : ਹੋਣਾ, ਜਾਣਾ, ਗੁਜ਼ਰਨਾ।
ਸ਼ਿੱਦ-ਉ-ਮੱਦ ਸ਼ਿੱਦ-ਉ-ਮੱਦ : ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ,
 ਠਾਠ-ਬਾਠ, ਧੂਮ-ਧਾਮ, ਉਚੇਚ।
ਸ਼ਿੱਦਾ ਸ਼ਿੱਦਾ : ਝੰਡਾ, ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਹਾਰ।
ਸ਼ਿਦਿ ਸ਼ਿਦਿ : ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੱਕਾ, ਸਖਤ,
 ਦਲੇਰ, ਕੰਜੂਸ, ਸ਼ੇਰ।
ਸ਼ਿਦਿ-ਉਲ-ਸ਼ਿਦਿ-ਉਲ-ਸ਼ਿਦਿ :
ਅਦਾਵਤ : ਸਖਤ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰਖਣ ਵਾਲਾ।
ਸ਼ਿਦਿ-ਉਲ-ਸ਼ਿਦਿ-ਉਲ-ਅਮਲ :
 ਸਖਤ ਤੇ ਕਰੜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੱਰ ਸਖਤੀ
 ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ।
ਸ਼ਿੱਰ ਸ਼ਿੱਰ : ਬੁਰਾਈ, ਬਦੀ, ਬੁਰਾ, ਭੈੜਾ
 ਤਕਲੀਫ਼, ਦੁੱਖ, ਇਬਲੀਸ, ਸ਼ਤਾਨ, ਝਗੜਾ,
 ਫ਼ਸਾਦ।
ਸ਼ਿੱਰ-ਅੰਗੇਜ਼ ਸ਼ਿੱਰ-ਅੰਗੇਜ਼ : ਫ਼ਸਾਦ ਕਰਨ
 ਵਾਲਾ, ਫ਼ਸਾਦੀ।
ਸ਼ਿੱਰ ਸ਼ਿੱਰ : (ਸ਼ਿੱਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
 ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ, ਬਦੀਆਂ।
ਸ਼ਿਰਾਬ ਸ਼ਿਰਾਬ : ਹਰ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ, ਮਦਿਰਾ,
 ਨਸ਼ੀਲਾ ਅਰਕ।
ਸ਼ਿਰਾਬ-ਬਦਾ ਸ਼ਿਰਾਬ-ਬਦਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ
 ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੁਰ ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼।
ਸ਼ਿਰਾਬ-ਏ-ਸ਼ਿਰਾਬ ਸ਼ਿਰਾਬ-ਏ-ਸ਼ਿਰਾਬ,
ਸ਼ਿਰਾਬ-ਏ-ਤਹੁਰ ਸ਼ਿਰਾਬ-ਏ-ਤਹੁਰ :
 ਸ਼ਿਰਾਬ ਦੀ ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀ
 ਪਾਕ ਸ਼ਰਾਬ।
ਸ਼ਿਰਾਰ ਸ਼ਿਰਾਰ : (ਸ਼ਿਰਾਰੇ ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਅਗ ਦੀਆਂ ਉਡਣ ਵਾਲੀਆਂ
 ਚੰਗਿਆੜੀਆਂ, ਲਾਟਾਂ।
ਸ਼ਿਰਾਰ ਸ਼ਿਰਾਰ : ਚੰਗਿਆੜੀ।
ਸ਼ਿਰਾਫਤ ਸ਼ਿਰਾਫਤ : ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਸਾਉਪੁਣਾ।
ਸ਼ਿਰਬਤ ਸ਼ਿਰਬਤ : ਇਕ ਵਾਰ ਪੀਣਾ, ਇਕ
 ਵਾਰ ਪੀਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਪੀਣ ਦੀ ਚੀਜ਼।

शरिफ़ حیوان : शरिफ़-ਏ-ਹੈਵਾਨ, शरिफ़-ਏ-ਮਸੀਹਾ : ਆਬੇ-ਏ-ਹਯਾਤ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ।

शरिफ़ਤੀ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਰੀਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ, ਜ਼ਰਦ ਆਲੂ ਵਰਗਾ ਇਕ ਫਲ, ਇਕ ਰੰਗ।

شرح شروح : ਵਿਆਖਿਆ; ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਰੋਟ, ਭਾ।

شرر شرارہ : (ਸ਼ਰਾਰਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਗ ਦੀਆਂ ਚੰਗਿਆਈਆਂ।

شرر شریر : (=ਸ਼ਰਾਰਾ) (ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਤੇ ਫਸਾਦੀ ਲੋਕ, ਅੱਗ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ।

شرط شرط : ਬਿਦਣਾ; ਲਾਜ਼ਮ ਕਰਨਾ ਤੇ ਲਾਜ਼ਮ ਹੋਣਾ, ਇਕ ਕੰਮ ਦਾ ਦੂਜੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ, ਖਰੀਦਣ ਵੇਚਣ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ, ਕਮੀਨਾ, ਕੈਦ, ਪਾਬੰਦੀ।

شرط شرط : ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ। شرطي شرطي : ਓਹ ਵਾਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤ ਹੋਵੇ, ਇਕਾਈ।

شرط/شرطه شرط/شرطه : ਅਨੁਕੂਲ, ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਨਦੀ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ, ਛੋਟੀ ਨਦੀ।

شرطي شرطي : ਕੋਤਵਾਲ ਦਾ ਪਿਆਦਾ, ਸਿਪਾਹੀ।

شرع شرع : ਸਿਧਾ ਰਸਤਾ, ਰੱਬ ਤਕ ਪੁਜਣ ਦਾ ਰਾਹ, ਸ਼ਰੀਅਤ, ਇਸਲਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਮਕ ਵਿਧੀ-ਵਿਧਾਨ।

شرع شرع : ਇਸਲਾਮ, ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਧਰਮ, ਦੀਨ-ਏ-ਹਕ, ਸਿਧਾ ਰਾਹ।

شرع شرع : ਕਮਾਨ ਦਾ ਚਿੱਲਾ, ਤਾਰ, ਪੰਛੀ ਲਈ ਫੰਦਾ, ਜਾਲ।

شرع شرع : ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਵਡਿਆਈ, ਉਚਾਈ, ਉਚੀ ਥਾਂ, ਉਚੀ ਪਦਵੀ, ਕੋਰੜਾ, ਉਠ ਦੀ ਕੁਹਾਣ, ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ, ਗੌਰਵ।

شرع شرف : (ਸ਼ਰਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ, ਮਨ-ਪਸੰਦ ਮਾਲ।

شرع شرف : (ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਜ਼ੁਰਗ ਤੇ ਸਾਉ ਲੋਕ।

شرع شرف : ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਿੰਗਰਾ, ਮਨ-ਪਸੰਦ ਮਾਲ।

شرع شرک : ਪੂਰਬ ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾ, ਸੂਰਜ, ਰੋਸ਼ਨ ਹੋਣਾ, ਚੜ੍ਹਨਾ (ਸੂਰਜ ਦਾ)।

شرع شرک : ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣਾ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਤੇ ਸਿਫਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਕ ਬਣਾਉਣਾ, ਕੁਫਰ।

شرع شرکت : ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ, ਸਾਂਝੀ ਹੋਣਾ, ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣਾ, ਭਾਈਵਾਲੀ।

شرع شرم : ਲਾਜ, ਝੋਪ, ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

شرع شرمسار : ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।

شرع شرمگاه : ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

شرع شرمناک : ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਯੋਗ।

شرع شرمندہ : ਸ਼ਰਮਸਾਰ, ਬਦਨਾਮ।

شرع شرمہ : ਨਦਾਮਤ।

شرع شریان : ਚਲਦੀ ਰਗ, ਫਤਕਣ ਵਾਲੀ ਨਾੜੀ, ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਰਗਾਂ ਜੋ ਦੁਜੀਆਂ ਰਗਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਸੁਰਖ ਖੂਨ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

شرع شرير : ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਬੁਰਾ।

شرع شرير : ਬੋਹਤ ਭੈੜਾ, ਅਤਅੰਤ ਬੁਰਾ।

شرع شريعت : ਮਜ਼ਹਬੀ ਹੁਕਮ, ਇਸਲਾਮੀ ਕਨੂੰਨ; ਖੁਦਾ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣ ਦਾ ਰਾਹ; ਵਡੀ ਨਦੀ; ਵਗਦੀ ਨੈਹਰ; ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੰਢਾ।

شرع شريف : ਕੁਲੀਨ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਭਲਾਮਾਣਸ, ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

شرع شست : ਸੋਠਾ, ਅੰਗੂਠਾ, ਸਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਰ; ਨਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਤਰ (ਨਿਸ਼ਤਰ); ਮਿਜ਼ਰਾਬ; ਕਮੰਦ ਦੀ ਘੁੰਡੀ, ਫੰਦਾ।

ਸ਼ਸਤ-ਗ੍ਰਿਰ : ਤੀਰ-
ਅੰਦਾਜ਼, ਕਮਾਨਦਾਰ।

ਸ਼ਸਤ ਮੀਰ : ਪੱਕਾ
ਨਿਸ਼ਾਨਚੀ।

ਸ਼ਸਤ : (= ਨਿਸ਼ਾਤ) ਓਹ ਬੈਠਾ;
ਬੈਠਣਾ; ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਕੁੰਡੀ।

ਸ਼ਸਤ : ('ਸੁਸਤਨ' ਚੋ) ਉਸ ਨੇ ਧੋਤਾ;
ਧੋਣ ਦਾ ਅਮਲ, ਧੁਲਾਈ।

ਸ਼ਸਤ-ਉ-ਸ਼ੁ : ਧੋਣ ਤੇ
ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ਸਤਰ : ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ
ਦਾ ਜ਼ਰਬਫਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

ਸ਼ਸਤਰੀ : 'ਸੁਸਤਰ' ਸ਼ੈਰ ਦਾ;
'ਸੁਸਤਰ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸੁਸਤਰ ਦਾ
ਜ਼ਰਬਫਤ।

ਸ਼ਸਤਨ : ਧੋਣਾ।

ਸ਼ਸਤਾ : ਧੋਤਾ ਹੋਇਆ; ਪਾਕ, ਸਾਫ਼,
ਖਾਲਸਾ।

ਸ਼ਸਤੇ-ਏ-ਰਾ : ਅਲ੍ਹਿਆਂ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ

ਦਾੜੀ ਮੁੰਡਾਂ ਨਾ ਆਈਆਂ ਹੋਣ।

ਸ਼ਸ : ਛੇ।

ਸ਼ਸ ਅਰਕਾਨ : ਛੇ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣਾ
ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਅਰਥਾਤ ਹਵਾ, ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ,
ਸਰੀਰ ਦਾ ਚਲਣਾ ਫਿਰਨਾ ਤੇ ਅਰਾਮ,
ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਹਰਕਤ; ਸੌਣ ਤੇ ਜਾਗਣਾ
ਅਤੇ ਬੋਲ ਚਾਲ; ਨਰਦਾਂ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ।

ਸ਼ਸ ਅੰਦਾਜ਼, ਸ਼ਸ ਜਿਹਤ,
ਸ਼ਸ ਦਾਗ : ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ
ਛੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ, ਦੱਖਣ, ਉੱਤਰ,
ਉੱਪਰ, ਹੇਠਾਂ, ਪੂਰੀ ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਸ਼ੈ; ਪੂਰਾ
ਇਕ ਦੀਨਾਰ।

ਸ਼ਸ-ਉ-ਪੰਜ, ਸ਼ਸ ਪੰਜ : ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ,
ਸ਼ਸ ਪੰਜ : ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ,

ਫਿਕਰ, ਘਬਰਾਹਟ, ਘਪਲਾ; ਗਤਬਤ,
ਤੌਖਲਾ, ਕੁਝ ਨਾ ਸੁਝਣਾ।

ਸ਼ਸਦਰ : ਹੈਰਾਨ, ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ; ਛੇ
ਤਰਫਾਂ; ਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲਾ ਮਕਾਨ।

ਸ਼ਸਦਰ-ਏ-ਤੰਗ, ਸ਼ਸਦਰ-ਏ-ਫਨਾ :
ਸੰਸਾਰ।

ਸ਼ਸਦਰਾ : ਹੈਰਾਨੀ; ਛੇ ਤਰਫਾਂ,
ਸੰਸਾਰ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਥਾਂ, ਛੇ
ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲਾ।

ਸ਼ਸਦਰੀ, ਸ਼ਸ-ਰੋਬਾ : ਸੰਸਾਰ।

ਸ਼ਸ ਸਰੀ : ਖਰਾ ਸੋਨਾ।

ਸ਼ਸਮ : ਛੇਵਾਂ।

ਸ਼ਸਤ : ਸੱਠ।

ਸ਼ਤ : ਸ਼ੈਰ, ਨਦੀ, ਨਦੀ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ;
ਉਠ ਦੀ ਕੁਹਾਣ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾ।

ਸ਼ਤਰੰਜ : ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਖੇਡੀ
ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੇਡ, ਜਗਤ ਪਰਸਿੱਧ ਖੇਡ ਜੋ
ਨੌਜ਼ੀਰਵਾਂ ਲਈ ਕੱਢੀ ਗਈ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ
ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਸ (ਛੇ) ਰੰਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ
ਛੇ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ 'ਸ਼ਾਹ'
ਵਜ਼ੀਰ, ਫੀਲ, ਘੋੜਾ, ਹੁੱਖ ਤੇ ਪਿਆਦਾ, ਏਹ
ਖੇਡ ੩੨ ਮੋਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ੬੪ ਖਾਨਿਆਂ ਨਾਲ
ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਤਰੰਜੀ : ਸ਼ਤਰੰਜ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਦਰੀ ਜਾਂ ਫਰਸ਼ ਜਿਸ
ਉਪਰ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੇ ਖਾਨੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਿਆਰ : ਭਾਰੀ ਤੇ ਮੋਟੇ ਦਰਖਤ।

ਸ਼ਿਆਰ : ਅੰਗਰਖੇ ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਨਣ ਵਾਲਾ
ਕੱਪੜਾ; ਨਿਸ਼ਾਨ; ਵਰਦੀ, ਇਸ਼ਾਰਾ; ਆਦਤ,
ਰਸਮ, ਤਰੀਕਾ, ਰੀਤ।

ਸ਼ਿਆਅ : ਸੂਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨ; ਸੂਰਜ ਦੀ
ਰੋਸ਼ਨੀ; ਚਮਕ।

ਸ਼ਿਆਬ : (شعبه ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਾਖਾਂ; ਵਿਭਾਗ, ਟੁਕੜੇ, ਟੋਲੇ।

شعبه سواصدا : ਕਲਾ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਦਾ ਖੇਲ।

شعبه سواصدا-ਬاز : ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਕਲਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਜਾਦੂਗਰ, ਮਦਾਰੀ।

شعبه سواصدا : ਸ਼ਾਖ; ਵਿਭਾਗ; ਟੋਲਾ; ਟੋਟਾ, ਟੁਕੜਾ।

شعر سواصدا : ਜਾਣਨਾ, ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ, ਪੁਛਣਾ; ਕਾਫੀਏ ਵਾਲਾ ਕਲਾਮ, ਕਵਿਤਾ।

شعر سواصدا : (شاعر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਵੀ ਲੋਕ, ਸ਼ੇਅਰ ਕੈਹਣ ਵਾਲੇ; ਪੁੱਛ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

شعر سواصدا : ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਮਕ, ਕਿਰਨ; ਸ਼ਰਾਬ; ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਮਿਲਾਉਣਾ; ਅੱਖਰ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਭਾਗ; ਅਫਵਾਹ।

شعر سواصدا : ਅਗ ਦੀ ਲਪਟ, ਲਾਟ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਮਕ।

شعر سواصدا-ਏ-ਤਾਕ, شعر سواصدا-ਏ-ਜਾਮ : ਸ਼ਰਾਬ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ।

شعر سواصدا-ਜ਼ਾਹ : ਸਤਾਨ, ਇਬਲੀਸ।

شعر سواصدا-ਜ਼ਬਾਨ : ਤੇਜ਼ ਜ਼ਬਾਨ, ਚਾਪਲੂਸ।

شعر سواصدا : ਜਾਣਨਾ; ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ, ਅਕਲ, ਤਮੀਜ਼, ਪਛਾਣ।

شعر سواصدا : ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਆਏ ਸਨ।

شغال سواصدا : ਗਿਦੜ।

شغال سواصدا : ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ; ਤਨੇ ਮਨੇ ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਨਾ; ਕਮਾਲ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ; ਅਤਅੰਤ ਗੰਭੀਰ ਲਗਾ।

شغال سواصدا, شغل سواصدا, شغل سواصدا : ਕੰਮ-ਕਾਜ, ਕਾਰ-ਵਿਹਾਰ; ਪੇਸ਼ਾ, ਵੇਹਲ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਮਸ਼ਗੂਲ ਹੋਣਾ, ਰੁਝੇ ਹੋਣਾ; ਮਨੋਰੰਜਨ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਧਿਆਨ।

شفا سواصدا : ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ; ਸੇਹਤ,

ਤੰਦਰੁਸਤੀ।

شفا سواصدا-ਖਾਨਾ : ਜਿਥੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋਵੇ, ਹਸਪਤਾਲ।

شفا سواصدا : ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਨਜਾਤ ਲਈ ਭਲਾਈ ਦਾ ਵਾਕ ਕੈਹਣਾ; ਇੱਛਾ।

شفا سواصدا-ਗਰ : ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਨਜਾਤ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲਾ।

شفا سواصدا : ਅਤਅੰਤ ਸਾਫ਼ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਆਰ ਪਾਰ ਦਿਸਦਾ ਹੋਵੇ; ਜਿਵੇਂ ਬਲੌਰ, ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਆਦਿ।

شفا سواصدا : ਆੜ੍ਹ; ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਚੁੰਬਨ।

شفا سواصدا, شفا سواصدا, شفا سواصدا, شفا سواصدا : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਖਿਚਣ ਵਾਲੀ ਜੰਤਰੀ।

شفا سواصدا : ਘਰ ਜਾਂ ਜਮੀਨ ਦਾ ਗੁਆਂਢ ਜਿਸ ਦਾ ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਹੱਕ ਹੈ।

شفا سواصدا : ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਮਗਰੋਂ ਦਿਸਣ ਵਾਲੀ ਲਾਲੀ।

شفا سواصدا : ਸਫ਼ਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਫ਼ਕ ਵਰਗੀ।

شفا سواصدا : ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਦਇਆ, ਮੁਹੱਬਤ, ਪਿਆਰ।

شفا سواصدا : ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਖਾਹਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹੱਕ ਸੁਫ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

شفا سواصدا : ਸਫ਼ਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਮੇਹਰਬਾਨ; ਦੁੱਖ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਹਮਦਰਦ, ਪਿਆਰ।

شفا سواصدا : ਸ਼ਿਗਾਫ਼, ਤੇੜ; ਸਵੇਰ; ਚੀਰਨਾ, ਛੇਦ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ/ਰੰਜ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ; ਦੰਦੀਆਂ ਕਢਣਾ; ਕੌਮ ਤੋਂ ਅਡ ਹੋਣਾ।

شفا سواصدا : ਤਰਕਸ਼, ਭਥਾ।

شفا سواصدا : ਬਦਬਖ਼ਤੀ।

شکات سکاوت : ਪਥਰ-ਦਿਲੀ; ਬਦ ਕਿਸਮਤੀ।

شکات سیکاک : ਦੁਸ਼ਮਣੀ; ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ, ਝੁੱਟ।

شکات سیکਦਾਰ : ਸਿਕਦਾਰ, ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਚੌਧਰੀ, ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਹਾਕਮ।

شقه سکا, شقه سیکا : ਮੇਹਨਤ, ਮਸ਼ੱਕਤ।

شقه سکا : ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਕਪੜੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਅਧਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਹੁਕਮ ਲਿਖੇ; ਝੰਡੇ ਦਾ ਫਰੇਰਾ, ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਦਾ ਸਫਰ; ਮੇਹਨਤ; ਕਸਾਈਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ/ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਲੰਮੇ ਜਾਂ ਚੌੜੇ ਦਾਅ ਵਜੋਂ ਅੱਧਾ ਹਿਸਾ।

شقی سکی : ਕਠੋਰ-ਚਿਤ, ਜ਼ਾਲਮ, ਅਭਾਗਾ।

شک سਕ : ਸੰਦੇਹ, ਗੁਮਾਨ, ਗੁਮਾਨ ਕਰਨਾ; ਸੰਖੀਆ।

شکار سیکਾਰ : ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ; ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ, ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਨਵਰ; ਹਿਰਨ।

شکاری سیکਾਰੀ : ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਹਿਰਨ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ।

شکاف سکاਫ : (ਸ਼ਗਾਫ਼) ਛੇਦ, ਤੇੜ।

شکال سیکਾਲ : ਊਠ, ਖੇਤੇ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਰਸੀ, ਪੈਖੜ, ਮਕਰ, ਫਰੇਬ, ਹੀਲਾ; ਓਹ ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਟੰਗਾਂ ਚਿੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੰਗ ਦੀ ਹੋਵੇ।

شکال سੱਕਾਲ : ਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ਖਰਾ।

شکایت سیکਾਯਤ : ਸ਼ਿਕਵਾ, ਗਿਲਾ, ਰੋਸ, ਗਿਲਾ ਕਰਨਾ, ਰੋਸ ਕਰਨਾ।

شکر سਕਰ, سکر سੱਕਰ : ਪਰਸਿੱਧ ਮਿਠੀ ਸ਼ੈ ਜੋ ਗੰਨੇ ਦੇ ਰਸ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਖੰਡ, ਚੀਨੀ, ਗੁੜ, ਬੂਰਾ; ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਠ।

شکر آب سਕਰ-ਆਬ : ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜਾਂ ਰੰਜਸ਼, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਆਸ਼ਕ ਮਸ਼ੂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਸ਼ਰਬਤ।

شکر بوره سਕਰ-ਬੂਰਾ : ਖੰਡ ਤੇ ਬਦਾਮ ਭਰ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਸਮੋਸਾ।

شکر پا سਕਰ-ਪਾ : ਲੰਗੜਾ।

شکر خند (میںده) سکرਖੰਦ : ਮੁਸਕਾਨ, ਮੁਸਕਰਾਹਟ।

شکر رنگ سਕਰ ਰੰਜ, شکر رنج : ਨਾਖੁਸ਼, ਨਰਾਜ਼।

شکر رنجی (رنگی) سکر ਰੰਜੀ : ਮਮੂਲੀ ਜੇਹੀ ਰੰਜਸ਼।

شکر ریز سਕਰ-ਰੇਜ਼ : ਵਿਆਹ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਾੜੇ ਤੇ ਵੌਹਟੀ ਤੋਂ ਨਿਛਾਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼; ਹਦੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੋਣਾ; ਲਤੀਫ਼ੇਬਾਜ਼, ਖੁਸ਼ਤਬੀਅਤ, ਮਿਠਬੋਲਾ, ਹਲਵਾਈ, ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਹੋਠ; ਚੰਗਾ ਸ਼ੇਅਰ।

شکر ریزی سਕਰਰੇਜ਼ੀ : ਮਿਠੀਆਂ ਗਲਾਂ; ਮਿਠੇ ਬੋਲ।

شکر عقیق رنک سਕਰ-ਏ-ਅਕੀਕ-ਰੰਗ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਠ।

شکر لب سਕਰ-ਲਬ : ਮਸ਼ੂਕ; ਮਿਠੇ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲਾ।

شکر لنگ سਕਰ-ਲੰਗ : ਥੋੜਾ ਲੰਗ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

شکر وشیر بون سਕਰ-ਉ-ਸ਼ੀਰ ਬੂਦਨ : ਘਿਓ ਖੰਡ ਹੋਣਾ, ਬੌਹਤ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਹੋਣਾ, ਘੁਲਮਿਲ ਜਾਣਾ।

شکر سਕਰ : ਕਾਲਾ ਝੁੰਡ, ਡੇਮੂੰ; ਭੋਰਾ।

شکر سਕਰ : ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

شکر سیکਰ : ਸ਼ਿਕਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ; ਟੁੱਟਾ ਹੋਇਆ; ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ; ਲੜਨ ਵਾਲਾ, ਲੜਾਕਾ।

شکر سੁਕਰ : ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ, ਉਪਕਾਰ ਮੰਨਣਾ।

شکر یہ سੁਕਰੀਯਾ : ਉਪਕਾਰ ਮੰਨਣਾ, ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਵਜੋਂ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਪੰਨਵਾਦ।

شكره **ਸ਼ਿਕਰਾ** : ਬਾਸ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਬਾਸ਼ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੰਛੀ।

ਸ਼ਿਕਸਤ **ਸ਼ਿਕਸਤ** : ਹਾਰ, ਭਾਂਜ, ਮਾਤ, ਟੁਟ ਭੱਜ।

ਸ਼ਿਕਸਤਾ **ਸ਼ਿਕਸਤਾ** : ਟੁੱਟਾ ਹੋਇਆ, ਖਰਾਬ, ਬੇਰੋਣਕ।

ਸ਼ਿਕਸਤ-ਰੰਗ **ਸ਼ਿਕਸਤ-ਰੰਗ** : ਪੀਲਾ ਰੰਗ, ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ਿਕਿਫਤ **ਸ਼ਿਕਿਫਤ** : ਹੈਰਾਨੀ, ਅਚੰਭਾ।

ਸ਼ਿਕਲ **ਸ਼ਿਕਲ** : ਸੂਰਤ, ਬਣਾਵਟ, ਰੂਪ; ਵਰਗਾ।

ਸ਼ਿਕਮ **ਸ਼ਿਕਮ** : ਪੇਟ, ਢਿੱਡ।

ਸ਼ਿਕਮ-ਬੰਦ **ਸ਼ਿਕਮ-ਬੰਦ** : ਬੋਹਤ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਟ, ਕੇਵਲ ਰੋਟੀ ਤੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਨੌਕਰ, ਲਾਲਚੀ।

ਸ਼ਿਕਨ **ਸ਼ਿਕਨ** : ਸਿਲਵਟ, ਵਲ; ਨਰਮੀ, ਮੁਲਾਇਮੀ; ਸ਼ੇਅਰ ਤੇ ਗਾਇਨ; ਤੇਜ਼ ਹੋਣਾ, ਮਕਰ, ਹੀਲਾ, ਫਰੇਬ; ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਜੁਲਫ ਦਾ ਪੇਚ।

ਸ਼ਿਕੰਜਾ **ਸ਼ਿਕੰਜਾ** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਸ਼ਕੰਜਾ ਹੈ), ਸਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ; ਸਜਾ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਕਾਠ ਮਾਰਨਾ; ਜਿਲਦਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ।

ਸ਼ਿਕੂਰ **ਸ਼ਿਕੂਰ** : ਬੋਹਤ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ, ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ਿਕੂਫਾ **ਸ਼ਿਕੂਫਾ** : ਕਲੀ, ਖਿੜਦਾ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ; ਰੁਖ ਦਾ ਫੁੱਲ; ਉਲਟੀ, ਅਜੀਬ ਤੇ ਅਨੋਖੀ ਗੱਲ।

ਸ਼ਿਕੂਕ **ਸ਼ਿਕੂਕ** : ਸ਼ਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਕੀ।

ਸ਼ਿਕੂਕ **ਸ਼ਿਕੂਕ** : (ਸ਼ਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਸ਼ੱਕ।

ਸ਼ਿਕੂਹ **ਸ਼ਿਕੂਹ** : ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ; ਦਬਦਬਾ, ਰੋਹਬ ਦਾਬ।

ਸ਼ਿਕੂਹ **ਸ਼ਿਕੂਹ** : ਡਰ, ਭੈ।

ਸ਼ਿਕਵਾ **ਸ਼ਿਕਵਾ** : ਗਿਲਾ।

ਸ਼ਿਕੀਲ **ਸ਼ਿਕੀਲ** : ਖੂਬਸੂਰਤ, ਸੁਭੋਲ।

ਸ਼ਿਕੀਲਾ **ਸ਼ਿਕੀਲਾ** : ਇਸਤਰੀ।

ਸ਼ਿਕੀਬ **ਸ਼ਿਕੀਬ** : ਅਰਾਮ, ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ।

ਸ਼ਿਕੀਬਾ **ਸ਼ਿਕੀਬਾ** : ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਤੋਖੀ।

ਸ਼ਿਗਾਫ **ਸ਼ਿਗਾਫ** : ਦਰਾੜ, ਤੇੜ, ਮੋਰੀ।

ਸ਼ਿਗਾਲ **ਸ਼ਿਗਾਲ** : ਗਿਦੜ।

ਸ਼ਿਗਰ **ਸ਼ਿਗਰ** : ਭੋਰਾ, ਭੁੰਡ।

ਸ਼ਿਗਰਫ **ਸ਼ਿਗਰਫ** : ਚੰਗਾ, ਵਧੀਆ।

ਸ਼ਿਗਰਫ **ਸ਼ਿਗਰਫ** : ਅਦੁੱਤੀ, ਅਸਧਾਰਨ, ਨੇਕ; ਬਜ਼ੁਰਗ; ਜੋਸ਼ਾਂਦਾ।

ਸ਼ਿਗਿਫਤ **ਸ਼ਿਗਿਫਤ** : ਹੈਰਾਨੀ, ਅਚੰਭਾ।

ਸ਼ਿਗੁਫਤ **ਸ਼ਿਗੁਫਤ** : ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਖੁਸ਼, ਖੁਲ੍ਹਾਪਣ, ਖੇੜਾ, ਫੁੱਲ ਦਾ ਖਿੜਨਾ।

ਸ਼ਿਗੁਫਾ **ਸ਼ਿਗੁਫਾ** : ਕਲੀ; ਕੈ, ਉਲਟੀ।

ਸ਼ਿਲ **ਸ਼ਿਲ** : ਰੰਗ ਬਰੰਗਾ (ਚਮੜਾ); ਸੁਸਤ, ਨਰਮ; ਥਕਿਆ ਟੁਟਿਆ।

ਸ਼ਿਲ **ਸ਼ਿਲ** : ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਹਿਲ-ਜੁੱਲ ਨਾ ਸਕਣ ਤੇ ਓਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਤੁਰ ਹੋਵੇ; ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਸੇਕਾ, ਲੁੰਜਾ; ਸੁਸਤ (ਚੀਜ਼); ਅਪਾਹਜ, ਚਲਾਉਣਾ, ਟੋਰਨਾ; ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ; ਸਿਉਣਾ।

ਸ਼ਿਲ **ਸ਼ਿਲ** : ਛੋਟਾ ਭਾਲਾ, ਛੋਟਾ ਬਰਛਾ, ਬਰਛੀ।

ਸ਼ਿਲ **ਸ਼ਿਲ** : ਇਕ ਫਲ ਦਾ ਨਾਮ, ਬਿਲ; ਹਰ ਸੁਸਤ ਤੇ ਨਰਮ ਚੀਜ਼, ਚਿਕੜ।

ਸ਼ਿਲਾਕ **ਸ਼ਿਲਾਕ** : ਮੁਕਾਮਾਰਨਾ, ਥਪੜਮਾਰਨਾ, ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਕੁਟਣਾ; ਕੁੰਡਾ; ਸ਼ੋਖ, ਫਸਾਦੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਚਲਾਕ, ਭਿਖਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ।

ਸ਼ਿਲਾਈ **ਸ਼ਿਲਾਈ** : ਨਾਖੁਸ਼, ਨਰਾਜ਼, ਸ਼ੋਖ, ਚੁਲਬੁਲਾ; ਸਖਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਸਖਤ, ਪੱਕਾ; ਅਰਾਮ-ਪਸੰਦ, ਸੁਸਤ।

ਸ਼ਿਲਾਈਨੀ **ਸ਼ਿਲਾਈਨੀ** : ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਹੋਣਾ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ; ਸ਼ੋਖੀ।

ਸ਼ਿਲਤਾਕ **ਸ਼ਿਲਤਾਕ** : ਫਸਾਦ, ਵਧੀਕੀ, ਅਨਿਆਂ; ਖੁਰਚਣਾ; ਜੁੱਧ, ਲੜਾਈ।

ਸ਼ਿਲਤੂਕ **ਸ਼ਿਲਤੂਕ** : ਧਾਨ।

شلمج : **ਸਲਜਮ**, **شلم** **ਸਲਗਮ** : ਗੋਗਲੂ।

شلف **ਸਲਫ** : ਬਦਕਾਰ (ਔਰਤ), ਵਿਭਚਾਰਨ।

شلك **ਸ਼ਿਲਿਕ** : ਕਈ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਵਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਥਾੜ।

شلنگ **ਸਲੰਗ** : ਛਾਲਮਾਰਨਾ, ਛਾਲ, ਚੌਕੜੀ।

شلوار **ਸਲਵਾਰ** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਸਲਵਾਰ" ਹੈ) ਪਜਾਮਾ, ਸਲਵਾਰ।

شله **ਸਲਾ** : ਬੁਤ, ਮੂਰਤੀ; ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜ।

شله **ਸੱਲਾ** : ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਕੂੜਾ, ਗੰਦ ਆਦਿ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਰੁੜੀ।

شله **ਸੁਲਾ** : ਬੀਮਾਰਾਂ ਲਈ ਯਖਣੀ ਵਿਚ ਪਕਾਈ ਗਈ ਪਤਲੀ ਖਿਚੜੀ, ਸ਼ੋਲਾ।

شله **ਸੁੱਲਾ** : ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ; ਹੈਜ਼ ਦੀ ਟਾਕੀ, ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੀ ਲੀਰ।

شم **ਸਮ** : ਬੇਹੋਸ਼ੀ; ਘਿਰਨਾ, ਨਫਰਤ; ਫ਼ਰੇਬ, ਮਕਰ; ਪੁਕਾਰ; ਰੋਣ-ਧੋਣ, ਵੈਣ, ਵਿਰਲਾਪ; ਨਹੁੰ, ਪੁਛ।

شم **ਸੁਮ** : ਤੋਤਲੇ ਜੋ ਇਸਤਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਉਖਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

شما **ਸੁਮਾ** : ਤੁਸੀਂ, ਆਪ।

شمار **ਸੁਮਾਰ** : ਹਿਸਾਬ, ਗਿਣਤੀ; ਫੱਟ; ਦੇਸਤੀ, ਮਿਤਰਤਾ; ਸਮਾਨ, ਵਰਗਾ।

شماس **ਸ਼ੰਮਾਸ** : ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਾਲਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲੇ ਅਗ-ਪੂਜ ਦਾ ਨਾਮ।

شماسيان **ਸ਼ੰਮਾਸੀਯਾਨ** : 'ਸ਼ੰਮਾਸ' ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ।

شمال **ਸ਼ਮਾਲ** : ਉਤਰੀ ਧਰੁ ਤੋਂ ਚਲਣ ਵਾਲੀ ਹਵਾ, ਪੁਰਾ।

شمال **ਸ਼ਿਮਾਲ** : ਖੱਬਾ ਹਥ; ਆਦਤ, ਸੁਭਾ, ਖਸਲਤ; ਬਕਰੀ ਦੇ ਥਣਾਂ ਤੇ ਜਾਂ ਫਲਾਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਥੈਲੀ; ਉਤਰੀ ਧਰੁ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾ, ਉਤਰ ਦਿਸ਼ਾ।

شماله **ਸ਼ਮਾਲਾ** : ਸ਼ਮੂ, ਦੀਵਾ; ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚਾਵਲ।

شمامه **ਸ਼ਮਾਮਾ** : ਸੁਗੰਧੀ, ਇਕ ਜੰਗਲੀ

ਖਰਬੂਜ਼ਾ; ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਕਾਨ; ਇਕ ਸਾਜ਼ ਜੋ ਬੰਸਰੀ ਨਾਲ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

شمامه **ਸ਼ੰਮਾਮਾ** : ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਦਾ ਫੰਬਾ; ਛੋਟਾ ਫੁਲ ਜੇਹੜਾ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਸਤੇ ਹਥ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਹਨ।

شميله **ਸ਼ਮੀਲਾ** : (ਸ਼ਮੀਲਾ ਆਦਤਾਂ; ਖਸਲਤਾਂ; ਸ਼ਕਲਾਂ, ਖਬੇ ਹਥ; ਰੁਖ ਦੀਆਂ ਕਰੂੰਬਲਾਂ।

شميليت **ਸ਼ਮਬਲੀਤ**, **شميليد** **ਸ਼ਮਬਲੀਦ** : ਮੇਥੀ ਦੇ ਬੀਜ, ਮੇਥਰੇ, ਮੇਥੀ ਦਾ ਫੁੱਲ।

شميد **ਸ਼ਮਦ** : ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਚਾਦਰ ਜੋ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਪਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

شمير **ਸ਼ਮਰ** : ਤਲਾਅ, ਹੌਜ਼, ਚੁਬਚਾ; ਮਲਾਈ।

شمير **ਸ਼ਿਮਰ** : ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਹਤਿਆਰੇ ਦਾ ਨਾਮ।

شمس **ਸ਼ਮਸ** : ਸੂਰਜ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਡਲੀ।

شمسه **ਸ਼ਮਸਾ** : ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ; ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਪਤਰਾ ਜੋ ਕਲਸ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

شمشان **ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ** : ਇਕ ਉਚੇ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਰੁਖ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਸ ਰੁਖ ਨੂੰ ਮੈਹਬੂਬ ਦੇ ਕਦ ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

شمشير **ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ** : ਤਲਵਾਰ, ਤੇਗ।

شمع **ਸ਼ਮਅ** : ਮੋਮ, ਮੋਮਬਤੀ।

شمع ايمن **ਸ਼ਮਅ-ਏ-ਐਮਨ** : ਓਹ ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਜੋ ਵਾਦੀ-ਏ-ਐਮਨ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਇਕ ਰੁਖ ਉਤੇ ਦਿਸਿਆ ਸੀ।

شمع سحر **ਸ਼ਮਅ-ਏ-ਸਹਰ** : ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਦਾ ਬੁਝ ਰਿਹਾ ਦੀਪਕ; ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਵਿਅਕਤੀ।

شموع **ਸ਼ਮੂਅ** : 'ਸ਼ਮਅ' ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

شمع **ਸ਼ਮਲਾ** : ਪਗੜੀ ਦਾ ਪਿਛੇ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਲੜ, ਪਗੜੀ ਦਾ ਤੁਰਾ; ਮੋਢੇ ਤੇ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਚਾਦਰ।

شمن **ਸ਼ਮਨ** : ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ।
 شمه **ਸ਼ਮਾ** : ਥੋੜੀ ਸੁਗੰਧੀ; ਇਕ ਵਾਰ
 ਸੁੰਘਣਾ; ਥੋੜਾ ਕੁ, ਰਤਾ ਕੁ।
 شمه **ਸ਼ਿਮਾ** : ਮਲਾਈ।
 شميم **ਸ਼ਮੀਮ** : ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹਵਾ; ਸੁੰਘਣਾ;
 ਸੁਗੰਧੀ, ਮੋਹਕ, ਉੱਚੀ ਚੀਜ਼।
 شميمه **ਸ਼ਮੀਮਾ** : ਖੁਸ਼ਬੂ।
 شناخت **ਸ਼ਿਨਾਖਤ** : ਪਛਾਣ, ਤਮੀਜ਼।
 شناختن **ਸ਼ਿਨਾਖਤਨ** : ਪਛਾਣਨਾ।
 شنار **ਸ਼ਨਾਰ**, شنار **ਸ਼ਿਨਾਰ** : ਤਰਨ
 ਵਾਲਾ, ਤਰਾਕ, ਤਾਰੂ; ਮਨਹੂਸ।
 شناور **ਸ਼ਨਾਵਰ**, شناور **ਸ਼ਿਨਾਵਰ** :
 ਤਰਾਕ, ਤਾਰੂ।
 شناه **ਸ਼ਿਨਾਹ**, شناوری **ਸ਼ਿਨਾਵਰੀ** :
 ਤਰਾਕੀ।
 شنجرف **ਸ਼ੰਜਰਫ**, شنجرف **ਸ਼ਿੰਜਰਫ** : ਇਕ
 ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਧਾਤ ਜੇਹੜੀ ਪਾਰੇ ਤੇ ਗੰਧਕ ਦੀ
 ਮਿਲਾਵਟ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 شنگ **ਸ਼ੰਗ** : ਉੱਚਕਾ, ਚੋਰ, ਡਾਕੂ; ਮਖੌਲੀਆ;
 ਸ਼ੋਖ, ਚੁਲਬੁਲਾ; ਚਲਾਕ, ਬੇਸ਼ਰਮ।
 شو **ਸ਼ੋ** : (شدن=ਹੋਣਾ ਤੋਂ) ਹੋ, ਹੋ ਜਾ।
 شو **ਸ਼ੂ** : (شستن=ਧੋਣਾ ਤੋਂ) ਸ਼ੋਹਰ,
 ਖਾਵੰਦ, ਖਸਮ।
 شوار **ਸ਼ਵਾਤ**, شوا **ਸ਼ਵਾਦ**, شوار **ਸ਼ਵਾਰ** : ਸੁਰਖਾਬ; ਗਿਰਗਿਟ।
 شوب **ਸ਼ੂਬ** : ਪਗੜੀ; ਧੁਆਈ।
 شوب **ਸ਼ੋਬ** : ਮਿਲਾਵਟ, ਮੇਲ; ਸ਼ੈਹਦ।
 شوخ **ਸ਼ੋਖ** : ਗੁਸਤਾਖ, ਢੀਠ; ਦਲੇਰ, ਨਿਡਰ;
 ਚਲਾਕ, ਤੇਜ਼ ਤਰਾਰ; ਬੇਸ਼ਰਮ, ਚੋਰ, ਡਾਕੂ,
 ਠੱਗ; ਮਸਖਰਾ, ਮਖੌਲੀਆ।
 شوخ ترازو **ਸ਼ੋਖ-ਤਰਾਜ਼ੂ** : ਘਟ ਤੋਲਣ
 ਵਾਲਾ, ਠਗ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।
 شوخ چشم **ਸ਼ੋਖ-ਚਸ਼ਮ** : ਬੇਸ਼ਰਮ;
 ਮਸ਼ੁਕ।
 شومی **ਸ਼ੋਖ-ਚਸ਼ਮੀ** : ਬੇਸ਼ਰਮੀ।

شوخ طبع **ਸ਼ੋਖ-ਤਬਅ**,
 شوخ طبیعت **ਸ਼ੋਖ-ਤਬੀਅਤ** :
 ਤੇਜ਼-ਸੁਭਾ।
 شوخی **ਸ਼ੋਖੀ** : ਤੇਜ਼ੀ, ਤਿਖਾਪਣ; ਸ਼ਰਾਰਤ;
 ਗੁਸਤਾਖੀ।
 شور **ਸ਼ੋਰ** : ਰੌਲਾ, ਪਰਸਿੱਧੀ, ਮਸ਼ਹੂਰੀ; ਨਮਕ;
 ਨਮਕੀਨ, ਇਸ਼ਕ, ਪਾਗਲਪਣ।
 شورابه **ਸ਼ੋਰਾਬਾ** : ਖਾਰਾ ਪਾਣੀ, ਸ਼ੋਰਾ।
 شورباچ **ਸ਼ੋਰਬਾਜ਼** : ਸ਼ੋਰਬਾ।
 شورش **ਸ਼ੋਰਿਸ਼** : ਖਾਰਾਪਣ, ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ,
 ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ, ਫਸਾਦ, ਹੰਗਾਮਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।
 شورش كده **ਸ਼ੋਰਿਸ਼-ਕਦਾ** : ਫਸਾਦ ਦਾ
 ਘਰ; ਸੰਸਾਰ।
 شوره **ਸ਼ੋਰਾ** : ਲੂਣ ਵਰਗਾ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਜੋ
 ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਕੱਲਰ,
 ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦਰਖਤ।
 شوره بوم **ਸ਼ੋਰਾ-ਬੂਮ** : ਖਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ,
 ਕਲਰ।
 شوری **ਸ਼ੂਰਾ** : ਮਸ਼ਵਰਾ, ਸਲਾਹ।
 شوریده **ਸ਼ੋਰੀਦਾ** : ਤਲਖ (ਮਜ਼ਾ), ਕੌੜਾ
 (ਸੁਆਦ); ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਦੀਵਾਨਾ, ਪਾਗਲ,
 ਮਸਤਾਨਾ, ਪਰੇਮੀ।
 شوریده بخت **ਸ਼ੋਰੀਦਾ-ਬਖਤ** :
 ਮੰਦਭਾਗਾ।
 شوریده سر **ਸ਼ੋਰੀਦਾ-ਸਰ** :
 ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਦੀਵਾਨਾ; ਸਿਰਫਿਰਿਆ।
 شوریده سری **ਸ਼ੋਰੀਦਾ-ਸਰੀ** :
 ਦੀਵਾਨਗੀ, ਪਾਗਲਪਣ।
 شوستر **ਸ਼ੂਸਤਰ** : ਖੁਜ਼ਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ
 ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
 شوشه **ਸ਼ੋਸ਼ਾ** : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਟੋਟਾ; ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ
 ਦੀ ਸੀਖ; ਰੇਤ ਦਾ ਟਿਲਾ; ਨਿਸ਼ਾਨ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ
 ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ।
 شوق **ਸ਼ੋਕ** : ਇਛਾ, ਚਾਹ, ਦਿਲ ਦੀ ਰੁਚੀ;
 ਚਾਟ; ਚਸਕਾ; ਉਮੰਗ।

شوکت سੋਕਤ : ਸ਼ਕਤੀ; ਦਬਦਬਾ; ਲੜਾਈ ਦੀ ਸ਼ਿੱਦਤ; ਹਥਿਆਰ, ਤੇਜ਼ੀ; ਕੰਡਾ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਮਰਤਬਾ।

شوله سولا : ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ; ਗੋਹਾ-ਕੂੜਾ, ਰੁੜੀ; ਦੁਮਦਾਰ ਤਾਰੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।

شوم سوم : ਭੈੜਾ, ਬਦ, ਮਨਹੂਸ, ਕੰਜੂਸ।

شومی سومی : ਨਹੁਸਤ, ਬਦਸ਼ਗਨੀ।

شورہ سورا : ਦੁਲਹਨ ਤੇ ਦੁਲਾ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਫੁਲ-ਮਾਲਾ, ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਸੇਹਰਾ।

شوی سوج : ਪਤੀ, ਘਰਵਾਲਾ, ਖਾਵੰਦ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ; ਕਮੀਜ਼।

شه سہ : (ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਵਡਾ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਇਕ ਚਾਲ।

شه سہ : ਘਿਰਨਾ, ਨਫਰਤ, ਕਰਾਹਤ।

شهاب سہاب : ਉਚਾ ਉਠਣ ਵਾਲਾ ਅਗ ਦਾ ਭਬੁਕਾ, ਟੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਸਤਾਰਾ, ਬੋਦੀ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ।

شهاب الدین سہروردی

ਉਦ-ਦੀਨ ਸੁਹਰਵਰਦੀ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੋ ੫੩੭ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤੇ ੬੩੦ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋਇਆ, ਓਹ ਗਿਆਨ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਿਪੁੰਨ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸ਼ੈਖ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਖ ਨਜ਼ੀਬੁੱਦ-ਦੀਨ ਸੁਹਰਾਵਰਦੀ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਸਨ।

شهاب الدین غوری

ਦੀਨ ਗੌਰੀ : ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉਤੇ ਨੌਂ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ; ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ੧੨੧੦ ਈ. ਵਿਚ ਹੋਈ।

شہادت شہادت : ਗਵਾਹੀ, ਸਚੀ ਗਵਾਹੀ; ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ, ਸਾਖੀ ਭਰਨਾ; ਸਚੀ ਖ਼ਬਰ; ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ, ਰਬ ਦੇ ਰਾਹ ਮਾਰੇ ਜਾਣਾ, ਬੇਗ਼ੁਨਾਹ ਕਤਲ ਹੋਣਾ, ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਿਸ਼ਾਲਤ (ਰਸੂਲ ਹੋਣਾ) ਨੂੰ ਸਚੇ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣਾ, ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਕਲਮਾ।

شہامت شہامت : ਦਲੇਰੀ, ਬਹਾਦਰੀ;

ਚੁਸਤੀ; ਵਡਿਆਈ; ਖ਼ੁਸ਼ੀ।

شہباز شہباز : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਸ਼ਹਿਬਾਜ਼" ਹੈ) ਬਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਵਡੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਵਡਾ ਬਾਜ਼; ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਕ ਗਾਣੇ ਤੇ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ।

شہبالا شہبالا : ਲਾੜੇ ਦਾ ਸਾਥੀ, ਸਰਬਾਲਾ।

شہد شہد : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਸ਼ਹਿਦ" ਹੈ), ਮਿਠਾ ਸ਼ੀਰਾ ਜੋ ਮਖਿਆਲ ਇਕਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਖਿਓਂ।

شہدا شہدا : (ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਓਹ ਲੋਕ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ; ਹਾਜ਼ਰ, ਗਵਾਹ।

شہر شہر : ਸਾਲ ਦਾ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਭਾਗ, ਮਹੀਨਾ; ਚੰਦ; ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣਾ; ਮਿਆਨ 'ਚੋਂ ਤਲਵਾਰ ਖਿਚਣਾ।

شہر خد شہر-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ : ਸਤਵਾਂ ਕੁਮਰੀ (ਚੰਦ ਦਾ) ਮਹੀਨਾ, ਮਹੀਨਾ ਰਜਬ।

شہور شہور : (ਸ਼ਹਰ ਸ਼ਹਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮਹੀਨੇ।

شہر شہر : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਸ਼ੈਹਰ" ਹੈ), ਵਡਾ ਕਸਬਾ, ਵਡੀ ਬਸਤੀ, ਨਗਰ।

شہر آشوب شہਰ-ਆਸ਼ੋਬ : ਕਿਸੇ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਮਾਤਮ ਜਾਂ ਜ਼ਿਕਰ; ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਜਗਤ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ।

شہر بند شہر-ਬੰਦ : ਸ਼ੈਹਰ ਦੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ, ਫ਼ਸੀਲ; ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜ੍ਹ; ਕਮਰਾ, ਹੁਜਰਾ।

شہر تاش شہਰ-ਤਾਸ਼ : ਇਕੋ ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਵਾਸੀ, ਹਮ-ਵਤਨ, ਹਮ-ਸ਼ੈਹਰੀ, ਗਵਾਂਢੀ।

شہر گیر شہر-ਗ਼ੀਰ : ਵਿਜੇਤਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

شہر نبي شہਰ-ਨਬੀ : ਮਦੀਨਾ।

شہری شہری : ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਸ਼ਹਿਰਬਾਨੋ ਸ਼ਹਰ ਬਾਨੋ : ਹਜ਼ਰਤ ਜੈਨੂਲ
ਆਬਿਦੀਨ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ
ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਬੀਵੀ ਅਤੇ ਈਰਾਨ ਦੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਯਜਦਗਰਦ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਸੀ।

ਸ਼ਹਰਤ ਸ਼ਹਰਤ : ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਤਲਵਾਰ
ਖਿੱਚਣਾ; ਚਰਚਾ, ਪਰਸਿੱਧੀ।

ਸ਼ਹਰਤ ਯਾਫ਼ਤਾ :
ਮਸ਼ਹੂਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਧੂਮ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਪਰਸਿੱਧ ਹੋ
ਚੁਕਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਹਰਾ ਸ਼ਹਰਾ : ਚਰਚਾ, ਪਰਸਿੱਧੀ, ਫੁਲਾਂ ਦਾ
ਸੇਹਰਾ, ਪੁਸ਼ਪਮਾਲਾ।

ਸ਼ਹਰਾ-ਏ-ਆਫ਼ਾਕ, ਸ਼ਹਰਾ-ਏ-ਅਨਾਮ :
ਜਗਤ ਪਰਸਿੱਧ, ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ।

ਸ਼ਹਰਯਾਰ ਸ਼ਹਰਯਾਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਵਡਾ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਵਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ।

ਸ਼ਹਰੀਰ ਸ਼ਹਰੀਰ, ਸ਼ਹਰੇਵਰ ਸ਼ਹਰੀਰ
: ਛੇਵਾਂ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨਾ, ਏਹ ਮਹੀਨਾ ਅਗਸਤ
ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਗ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ
ਦਾ ਨਾਮ; ਅਗਨੀ ਦੇਵਤਾ।

ਸ਼ਹਰੀਯਾ ਸ਼ਹਰੀਯਾ : ਮਾਸਕ ਵੇਤਨ,
ਮਾਹਵਾਰੀ ਤਨਖ਼ਾਹ।

ਸ਼ਹਲਾ ਸ਼ਹਲਾ : ਅਤ ਕਾਲੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਾਲੀ
ਇਸਤਰੀ; ਨਰਗਿਸ ਦਾ ਫੁਲ; ਲਾਲ ਡੇਰਿਆਂ
ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਅਖ।

ਸ਼ਹਨਾਜ਼ ਸ਼ਹਨਾਜ਼ : ਦੁਲਹਨ,
ਨਵ-ਵਿਆਹੁਤ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸ਼ਹਨਾਈ ਸ਼ਹਨਾਈ : ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਜ਼
ਦਾ ਨਾਮ, ਨਫੀਰੀ, ਬਾਂਸਰੀ।

ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਹਾਨਸ਼ਾਹ
: (ਸ਼ਾਹਾਨ-ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਾਨਸ਼ਾਹ) ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ-ਏ-ਫਲਕ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ-ਏ-ਫਲਕ
: ਸੂਰਜ।

ਸ਼ਹ-ਏ-ਨੀਮਰੋਜ਼ ਸ਼ਹ-ਏ-ਨੀਮਰੋਜ਼ :
ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ;

ਸੂਰਜ; ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦਿਲ; ਜ਼ਾਲ ਦਾ ਪੁਤਰ,
ਰੁਸਤਮ।

ਸ਼ਹਵਤ ਸ਼ਹਵਤ : ਇਛਾ, ਸ਼ੌਂਕ; ਭੁੱਖ; ਸੰਭੋਗ
ਦੀ ਇੱਛਾ।

ਸ਼ਹਵਤ-ਏ-ਕਲਬੀ ਸ਼ਹਵਤ-ਏ-ਕਲਬੀ :
ਇਕ ਰੋਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੋਗੀ ਚਾਹੇ ਜਿੰਨੀ
ਖੁਰਾਕ ਖਾ ਲਵੇ ਰਜਦਾ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਹੂਦ ਸ਼ਹੂਦ : (ਸ਼ਾਹਿਦ ਸ਼ਹੂਦ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਗਵਾਹ, ਸੂਫੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ
ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਓਹ ਸਥਿਤੀ ਜਿਥੇ ਹਰ ਸ਼ੈ ਐਨ
ਰੱਬ ਵਾਂਗ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।

ਸ਼ਹੀਦ ਸ਼ਹੀਦ : ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ
ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਗਵਾਹ, ਸਾਖੀ; ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ
ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਲੁਕੀ ਛੁਪੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅੱਲਾਹ
ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

ਸ਼ੈ ਸ਼ੈ : ਵਸਤੂ।

ਸ਼ਿਆਤੀਨ ਸ਼ਿਆਤੀਨ : (ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ਿਆਤੀਨ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਬੌਹਤੇ ਸ਼ਤਾਨ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

ਸ਼ੀਬਾ ਸ਼ੀਬਾ : ਸੱਪ; ਪਾਗਲ; ਮੋਹਤ।

ਸ਼ੀਬਾਨ ਸ਼ੀਬਾਨ : ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ;
ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਸ਼ੀਬਾਨ ਸ਼ੀਬਾਨ : ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ;
ਇਕ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸ਼ੈਪੂਰ ਸ਼ੈਪੂਰ : ਨਫੀਰੀ, ਬਿਗਲ।

ਸ਼ੀਸ ਸ਼ੀਸ : ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ
ਨਾਮ, ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਪਿਛੋਂ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ੈਖ ਸ਼ੈਖ : ਬੁਢਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ; ਪੀਰ, ਮੁਰਸ਼ਦ,
ਉਸਤਾਦ, ਵਡਾ ਵਿਦਵਾਨ।

ਸ਼ੈਖ-ਉਰ-ਰਈਸ, ਸ਼ੈਖ-ਉਰ-ਰਈਸ
: ਹਕੀਮ
ਬੁ-ਅਲੀ-ਸੀਨਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ਸ਼ੈਖੂਖਤ ਸ਼ੈਖੂਖਤ : ਬੁਢਾਪਾ, ਪੀਰੀ,
ਸਰਦਾਰੀ।

ਸ਼ੈਦਾ ਸ਼ੈਦਾ : ਦੀਵਾਨਾ, ਮਦਹੋਸ਼, ਮਸਤ;
ਇਸ਼ਕ ਵਿਚ ਡੁਬਿਆ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ਿਰ : ਦੁੱਧ।

ਸ਼ਿਰ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਦੁੱਧ ਦਾ ਭਰਿਆ ਥਣ।

ਸ਼ਿਰਬਾ : ਖੀਰ, ਫਿਰਨੀ।

ਸ਼ਿਰ-ਬਹਾ : ਦੁੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਲਾੜੀ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਵਾ, ਸ਼ਗਨ।

ਸ਼ਿਰ-ਜਾਮਾ : ਥਣ, ਦੁੱਧੀ; ਦੁੱਧ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਦੋਹਣਾ।

ਸ਼ਿਰ ਸ਼ੇਰ : ਥਾਘ, ਸਿੰਘ।

ਸ਼ਿਰ-ਅਫਗਨ : ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਗਿਰਾਣ ਵਾਲਾ, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ, ਜੋਧਾ।

ਸ਼ਿਰ-ਦਿਲ : ਦਲੇਰ।

ਸ਼ਿਰਾਬੀ : ਮੱਗਰਮੱਛ।

ਸ਼ਿਰਾਜ਼ : ਸ਼ਿਰਾਜ਼ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸ਼ੈਖ਼ ਸਾਅਦੀ ਤੇ ਹਾਫਿਜ਼ ਦਾ ਵਤਨ ਸੀ।

ਸ਼ਿਰਾਜ਼ੀ : ਸ਼ਿਰਾਜ਼ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਿਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਸ਼ਿਰਾਜ਼ਾ : ਉਹ ਧਾਗਾ ਜੋਹੜਾ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜੁੜਬੰਦੀ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤ 'ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਲਾਈ ਜੋਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਰਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਸਿਲਸਿਲਾ।

ਸ਼ਿਰ-ਸ਼ਾਹ (ਸੂਰੀ) : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਅਫਗਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

ਸ਼ਿਰ-ਮੁਰਗ : ਚਮਗਾਦੜ; ਅਦੁਤੀ ਤੇ ਦੁਰਲਭ (ਵਸਤੂ)।

ਸ਼ਿਰ-ਮਸਤ : ਹਿਰਨ ਤੇ ਬਕਰੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਜੋ ਦੁੱਧ-ਭਰੇ ਪੇਟ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਛਾਲਾਂ ਤੇ ਟਪ੍ਪਸੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਟਕੇਲੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਦੁੱਧ-ਪੀਂਦਾ ਬੱਚਾ।

ਸ਼ਿਰਵਾਨੀ, ਸ਼ੇਰਵਾਨੀ : (ਸ਼ਰਵਾਨੀ) ਅਫਗਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ

ਨਾਮ।

ਸ਼ਿਰ-ਉ-ਸ਼ਕਰ : ਇਕ ਨਵੀਂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਅਤ ਦਾ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ।

ਸ਼ਿਰ-ਉ-ਸ਼ਕਰ : ਘਿਓ ਖਿਚੜੀ ਹੋਣਾ।

ਸ਼ਿਰਾ : ਚਾਸ਼ਨੀ, ਪਤਲੀ ਮਿਠਾਸ, ਪਤਲਾ ਹਲਵਾ; ਲੇਸ; ਰਸ; ਦੁੱਧ ਦੇ ਦੰਦ; ਨਵੀਂ ਸ਼ਰਾਬ।

ਸ਼ਿਰਾ-ਏ-ਅੰਗੂਰ : ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਰਸ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਸ਼ਿਰੀਨ : ਮਿਠਾ, ਮਿਠੀ, ਅਤ ਪਿਆਰਾ; ਅਦੁਤੀ, ਦੁਰਲਭ, ਮਨ-ਪਸੰਦ; ਪਰਵੇਜ਼ ਦੀ ਮਲਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਅਰਸਨ ਦੀ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੀ ਸੀ ਤੇ ਫਰਹਾਦ ਇਸੇ ਪਰ ਮੋਹਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸ਼ਿਰੀਨ-ਬਬਾਨ, ਸ਼ਿਰੀਨ-ਸੁਖਨ, ਸ਼ਿਰੀਨ-ਨਫਸ : ਚੰਗੇ ਮਿਠੇ ਬਚਨ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਚੰਗਾ ਵਕਤਾ।

ਸ਼ਿਰੀਨ-ਸ਼ਮਾਇਲ : ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਸ਼ਿਰੀਨੀ : ਮਿਠਾਸ; ਮਿਠਿਆਈ; ਰਿਸ਼ਵਤ, ਵਢੀ।

ਸ਼ਿਸ਼ਾ : ਕਚ, ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਦਰਪਣ; ਬੋਤਲ, ਸੁਰਾਹੀ; ਬੈਰਾਮੀਟਰ; ਦਿਲ; ਹੁੱਕਾ।

ਸ਼ਿਸ਼ਾ-ਬਾਜ਼ : ਚਾਲਬਾਜ਼, ਠਗ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਜੋ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਬੋਤਲ ਸਿਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾ ਕੇ ਨਚਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਸ਼ਾ-ਬਾਜ਼ੀ : ਮਕਾਰੀ, ਠਗੀ।

ਸ਼ਿਸ਼ਾ-ਬੰਦੀ : ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਣਾ।

ਸ਼ਿਸ਼ਾ-ਏ-ਹੱਜ਼ਾਮ : ਪਛ ਲਾਉਣ ਪਿਛੋਂ ਖੂਨ ਖਿਚਣ ਲਈ ਲਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀਸ਼ਾ; ਸਿੰਛੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀਸ਼ਾ।

شیشہ نل سੀਸ਼ਾ-ਦਿਲ : ਕੋਮਲ ਸੁਭਾ।

شیطان سੈਤਾਨ : ਖੁਦਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਮਾਨਵਜਾਤੀ ਦਾ ਵੈਰੀ, ਇਬਲੀਸ, ਆਕੀ, ਦੇਉ; ਸੱਪ।

شیطنت سੈਤਨਤ : ਸ਼ਰਾਰਤ, ਫਸਾਦ; ਬਦਕਾਰੀ, ਬਦੀ।

شیعه سੀਆ : ਟੋਲਾ; ਆਗਿਆਕਾਰ, ਸਹਾਇਕ; ਓਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਅਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਦੂਜੇ ਖਲੀਫਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਜੇਹੜੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਦ ਖਿਲਾਫਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

شیعی سੀਈ : ਸੀਆ ਫਿਰਕੇ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ।

شیفتگی شےفتگری : ਹੈਰਾਨੀ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ, ਇਸ਼ਕ, ਆਸ਼ਕੀ।

شیفتہ شےفتا : ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ; ਦੀਵਾਨਾ, ਮਦਹੋਸ਼; ਆਸ਼ਕ, ਪਰੇਮੀ।

شیلان سلیلان : ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ; ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ; ਅੰਗੂਰ।

شیلانچی سلیلانچی : ਬਾਵਰਚੀਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ; ਕਸਾਈ।

شیون شےون : ਰੋਣਾ-ਧੋਣਾ, ਵਿਰਲਾਪ, ਵੈਣ; ਚੀਕ ਪੁਕਾਰ, ਸੋਗ, ਸਿਆਪਾ।

شیوہ شےوا : ਤਰਜ਼, ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਅੰਦਾਜ਼, ਦਸਤੂਰ; ਹੁਨਰ; ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ; ਵਿਖਾਵਾ ਨਿਜ-ਪਰਗਟਾਵਾ।

ص(ਸਵਾਦ)

ص سواذ, ساذ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਸਤਾਰਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਚੌਦਵਾਂ ਅੱਖਰ; ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਨੰਬਰ (੯੦) ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

صابر साधिर : ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਤੋਖੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਅਯੂਬ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣੀ ਉਪਨਾਮ; ਹਜ਼ਰਤ ਅਲਾਉੱਦੀਨ ਅਲੀ ਅਹਮਦ ਸਾਬਿਰ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਬਾਬਾ ਸ਼ੈਖ ਫ਼ਰੀਦ ਧਰਮ ਗੰਜ ਦੇ ਖਲੀਫਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿਸਤੀ ਸਾਬਿਰੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ ਕਲੇਰ (ਸਹਾਰਨਪੁਰ) ਵਿਖੇ ਹੈ ਜਿਥੇ ਹਰ ਸਾਲ ਉਰਸ ਉਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਕੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

صابری साधरी : ਉਹ ਚਿਸਤੀ ਜੇਹੜੇ ਅਲਾਉੱਦੀਨ ਅਲੀ ਅਹਮਦ ਸਾਬਿਰੀ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹਨ; ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਕਾਵਿ-ਉਪਨਾਮ।

صابون साबुन : ਸਾਬਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਧੋਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

صابونی साबुनी : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਮਿਠਿਆਈ।

صاحب साहिब : ਦੋਸਤ, ਯਾਰ, ਸਾਥੀ; ਫ਼ਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮਾਲਕ, ਖਾਵੰਦ (ਪਤੀ) ਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਅਮੀਰ, ਵਜ਼ੀਰ, ਖੁਦਾ, ਹਾਕਮ, ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਨਾਮ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

صاحب اختیار साहिब-ਏ-

ਇਖਤਿਆਰ : ਖੁਦਮੁਖਤਾਰ; ਅਧਿਕਾਰੀ।

صاحب اخلاق साहिब-ਏ-ਅਖਲਾਕ : ਖੁਸ਼-ਖੁਲਕ।

صاحب اقبال साहिब-ਏ-ਇਕਬਾਲ : ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬ; ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ, ਸੁਭਾਗ।

صاحبان साहिबान : ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

صاحب خانه साहिब-ਏ-ਖਾਨਾ : ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਮੀਜ਼ਬਾਨ।

صاحب دل साहिब-ਦिल : ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਲ; ਸਿਆਣਾ।

صاحب دیوان साहिब-ਏ-ਦੀਵਾਨ : ਸਦਰ, ਪਰਧਾਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਰ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਵਿ-ਸੰਗਰਹ ਛਪਿਆ ਹੋਵੇ।

صاحب نوق साहिब-ਏ-ਨੌਕ : ਕਾਮਲ ਆਰਿਫ਼; ਸੁਕੀਨ।

صاحب رای साहिब-ਏ-ਰਾਯ : ਵਜ਼ੀਰ; ਹਕੀਮ ਬੁ-ਅਲੀ-ਸੀਨਾ।

صاحب زاده साहिब-ਜ਼ਾਦਾ : ਬੇਟਾ, ਪੁਤਰ; ਪੀਰ ਜ਼ਾਦਾ; ਰਈਸ-ਜ਼ਾਦਾ; ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਔਲਾਦ।

صاحب علوم साहिब-ਏ-ਉਲੂਮ : ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ।

صاحب غرض साहिब-ਏ-ਗਰਜ਼ : ਲੋੜਵੰਦ।

صاحب قران साहिब-ਏ-ਕਿਰਾਨ : ਅਜੇਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਦੋ ਸੁਭ ਨਛੱਤਰਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਕਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧਸਪਤੀ) ਦਾ ਇਕਠ/ਸੰਜੋਗ ਇਕੋ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ।

صاحب کتاب साहिब-ਏ-ਕਿਤਾਬ : ਉਹ ਪੈਗੰਬਰ ਜਿਸ ਉਪਰ ਇਲਹਾਮੀ

ਕਿਤਾਬ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਵੇ।

صاحب کف بیضا **ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਕਫ਼-ਏ-ਬੈਥਾ** : ਚਿਟੀ ਹਥੇਲੀ ਵਾਲਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ।

صاحب نصیب **ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਨਸੀਬ** : ਚੰਗੇ ਨਸੀਬੇ ਵਾਲਾ; ਸੁਭਾਗਾ।

صاحب ساهب **ਸਾਹਿਬਾ** : (ਸਾਹਿਬ **صاحب** ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਸਹੇਲੀ, ਸਖੀ; ਬੀਵੀ, ਸਾਥਣ।

صاحبی **ਸਾਹਿਬੀ** : ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਧਾਰੀਦਾਰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਹਕੂਮਤ, ਦੌਰ ਦੌਰਾ; ਅਮੀਰੀ; ਬੇਪਰਵਾਹੀ; ਸ਼ੇਖੀ।

صان **ਸਾਦ** : ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਚੌਥਵਾਂ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੀ ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ; ਇਕਰਾਰ ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰਾਫ਼ ਦੇ ਅੱਠਤੀਵੇਂ ਸੂਰੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਅੱਖ।

صانر **ਸਾਦਿਰ** : ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਤਣ ਵਾਲਾ; ਘਾਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਰਸਤਾ।

صانر و وارن **ਸਾਦਿਰ-ਉ-ਵਾਰਿਦ** : ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਧੀ, ਰਾਹੀਂ।

صانق **ਸਾਦਿਕ** : ਸਿਦਕ ਵਾਲਾ, ਸਚਾਈ ਵਾਲਾ, ਸਚਾ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਠੀਕ ਬੈਠਣਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਜਾਅਫ਼ਰ ਦਾ ਲਕਬ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣੀ ਉਪਨਾਮ)।

صانق الاعتقان **ਸਾਦਿਕ-ਉਲ-**

ਇਅਤਕਾਦ : ਪਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਾਲਾ; ਗੱਲ ਦਾ ਸੱਚਾ।

صانق القول **ਸਾਦਿਕ-ਉਲ-ਕੋਲ** :

ਇਕਰਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

صانق نفس **ਸਾਦਿਕ-ਨਫ਼ਸ** : ਸਚੀ ਗਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਚਾ ਆਦਮੀ।

صاعد **ਸਾਇਦ** : ਉਤਾਹ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ; ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

صاعقه **ਸਾਇਕਾ** : ਕੜਕਣ ਵਾਲੀ ਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡਿਗਣ ਵਾਲੀ ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ; ਮੌਤ; ਹਲਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੁਖ; ਦੁਖ ਦੀ ਹੂਕ; ਮੀਕਾਇਲ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਕੋਰੜਾ।

صاغری **ਸਾਗਰੀ** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਚਮੜਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

صاف **ਸਾਫ਼** : ਪਵਿਤਰ, ਸੁਥਰੀ (ਚੀਜ਼), ਨਿਰਮਲ, ਖ਼ਾਲਸ, ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ, ਬੇਗੁਨਾਹ, ਪਧਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ, ਸੱਚਾ, ਸਿਧਾ, ਠੀਕ।

صاف باطن **ਸਾਫ਼-ਬਾਤਿਨ** :

ਸਾਫ਼-ਦਿਲ; ਬਿਨਾ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ।

صافی **ਸਾਫ਼ੀ** : ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ; ਬਿਨਾਂ ਖੇਟ ਦੇ।

صافی **ਸਾਫ਼ੀ** : ਦਵਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਨੂੰ ਛਾਣਨ ਦਾ ਕਪੜਾ; ਪੋਣਾ।

صالح **ਸਾਲਿਹ** : ਨੇਕ, ਈਮਾਨਦਾਰ, ਸਮੁਦ ਕੌਮ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ।

صالحه **ਸਾਲਿਹਾ** : ਨੇਕ ਔਰਤ; ਬੀਬੀ।

صانع **ਸਾਨਿਅ** : ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਦਸਤਕਾਰ, ਕਾਰੀਗਰ, ਸਰਸ਼ਟਾ; ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

صائب **ਸਾਇਬ** : ਠੀਕ, ਸਹੀ, ਸਿਧਾ; ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ (ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ) ਦਾ ਉਪਨਾਮ।

صائم **ਸਾਇਮ** : ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਜ਼ਾਦਾਰ।

صبا **ਸਬਾ** : ਪੂਰਵਾ, ਹਵਾ; ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦੀ ਹਵਾ; ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਹਵਾ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ; ਚੰਗੀ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।

صبا **ਸਿਬਾ** : ਬਚਪਨ, ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ।

صباح **ਸਬਾਹ** : ਸਵੇਰਾ, ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ, ਸੁੰਦਰ, ਚੰਗਾ।

صباح الخير **ਸਬਾਹ-ਉਲ-ਖ਼ੈਰ** :

ਦੁਆ ਵਜੋਂ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਦਾ ਵਾਕ, ਸਵੇਰ ਮੁਬਾਰਕ।

صباح **ਸੱਬਾਹ** : ਬੋਹਤ ਸਫ਼ੈਦ, ਗੈਰੇ ਰੰਗ ਦਾ,

ਸੋਹਣਾ, ਕੰਦੀਲ, (ਮਸ਼ਾਲ) ਦੀ ਲਾਟ।
صبار **ਸਿਬਾਰ** : ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਤੋਖੀ।
صبح **ਸੁਬਹ** : ਸਵੇਰ, ਭੋਰ।
صبح آخرین **ਸੁਬਹ-ਏ-ਆਖਿਰੀਨ**,
صبح پسین **ਸੁਬਹ-ਏ-ਪਸੀਨ**,
صبح ثانی **ਸੁਬਹ-ਏ-ਸਾਨੀ**,
صبح سوم **ਸੁਬਹ-ਏ-ਦੁਵਮ**,
صبح راس্ত **ਸੁਬਹ-ਏ-ਰਾਸਤ**,
صبح صادق **ਸੁਬਹ-ਏ-ਸਾਦਿਕ** :
 ਸਵੇਰ, ਪੰਹ-ਫੁਟਾਲਾ।
صبح دل **ਸੁਬਹ-ਦਿਲ** : ਸਾਫ਼-ਦਿਲ,
 ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ।
صبح دم **ਸੁਬਹ-ਦਮ** : ਸਵੇਰੇ, ਮੂੰਹ
 ਹਨੇਰੇ।
صبح روان **ਸੁਬਹ-ਰਵਾਨ** : ਨੌਜਵਾਨ।
صبح کانب **ਸੁਬਹ-ਏ-ਕਾਬਿਬ** :
 ਝੂਠੀ ਸਵੇਰ, ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।
صبر **ਸਬਰ** : ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ,
 ਸੈਹਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਬੁਰਦਬਾਰੀ, ਸੰਕੋਚ,
 ਹਿਚਕਚਾਹਟ, ਸੰਤੋਖ।
صبره **ਸੁਬਰਾ** : ਬੋਹਲ, ਅੰਨ ਦਾ ਢੇਰ ਜਿਸ
 ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
صبحی **ਸਬੂਹ**, **صبحی** **ਸਬੂਹੀ** : ਸਵੇਰ
 ਵੇਲੇ ਪੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ।
صبور **ਸਬੂਰ** : ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ,
 ਗੁਨਾਹਗਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਰਮੀ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ, ਖੁਦਾ
 ਤਆਲਾ ਦਾ ਸਿਫ਼ਾਤੀ ਨਾਮ।
صبرى **ਸਬੂਰੀ** : ਸੰਤੋਖ, ਸੈਹਣਸ਼ੀਲਤਾ।
صبی **ਸਬੀ** : ਛੋਟਾ ਬਚਾ, ਬਾਲਕ, ਛੋਕਰਾ।
صبیان **ਸਿਬਯਾਨ** : (ਸਬੀ **صبی** ਦਾ
 ਬੌਹਵਚਨ) ਲੜਕੇ, ਬੱਚੇ, ਛੋਕਰੇ।
صبا **ਸਿਬਾ** : ਬਚਪਨ।
صحابت **ਸਹਾਬਤ** : ਦੋਸਤੀ, ਯਾਰ ਹੋਣਾ,
 ਸੰਗ ਸਾਥ ਕਰਨਾ।
صحابه **ਸਹਾਬਾ** : ਯਾਰ, ਮਿੱਤਰ।
صحابی **ਸਹਾਬੀ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ

ਦਾ ਰਫ਼ੀਕ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰੈਹਣ
 ਵਾਲਾ ਦੋਸਤ।
صحاف **ਸੱਹਾਫ਼** : ਜਿਲਦਸ਼ਾਜ਼, ਜਿਲਦਾਂ
 ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
صحافت **ਸਹਾਫ਼ਤ** : ਪਤਰਕਾਰੀ ਦੀ ਕਲਾ,
 ਪਤਰਕਾਰੀ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ।
صحافی **ਸਹਾਫ਼ੀ** : ਅਖਬਾਰ-ਨਵੀਸ,
 ਪਤਰਕਾਰ।
صحبت **ਸੁਹਬਤ** : ਦੋਸਤੀ, ਯਾਰੀ, ਕੋਲ
 ਰੈਹਣਾ, ਸੰਗ ਸਾਥ ਰੈਹਣਾ, ਮਿਲ ਬੈਠਣਾ।
صحبت دریافتن **ਸੁਹਬਤ ਦਰ**
یافتن : ਮਿਲਣਾ।
صحبتی **ਸੁਹਬਤੀ** : ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀ, ਯਾਰ।
صحت **ਸਿਹਤ** : ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਦੁਰੁਸਤੀ।
صحت بخش **ਸਿਹਤ-ਬਖ਼ਸ਼** :
 ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਲਾਭਦਾਇਕ।
صحرا **ਸਹਰਾ** : ਜੰਗਲ, ਵੀਰਾਨਾ, ਉਜਾੜ,
 ਰੇਤ-ਥਲ, ਓਹ ਧਰਤੀ ਜਿਥੇ ਦਰਖਤ ਆਦਿ
 ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ।
صحرا گرو **ਸਹਰਾ-ਗਰਦ**,
صحرا نور **ਸਹਰਾ-ਨਵਰਦ** : ਜੰਗਲ
 ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ।
صحرا نشین **ਸਹਰਾ-ਨਸ਼ੀਨ** : ਜੰਗਲ
 ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਛਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼।
صحرا نورى **ਸਹਰਾ ਨਵਰਦੀ** :
 ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਫਿਰਨਾ।
صحرائی **ਸਹਰਾਈ** : ਜੰਗਲ ਦਾ,
 ਜੰਗਲੀ, ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ।
صحراى جان **ਸਹਰਾ-ਏ-ਜਾਨ** : ਰੂਹਾਂ ਦਾ
 ਸੰਸਾਰ।
صحراى قدسى **ਸਹਰਾ-ਏ-ਕੁਦਸੀ** :
 ਬਹਿਸ਼ਤ।
صحراى محشر **ਸਹਰਾ-ਏ-ਮਹਸ਼ਰ** :
 ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਦਾ ਮੈਦਾਨ।
صحراى نسيم **ਸਹਰਾ-ਏ-ਨਸੀਮ** :
 ਸਵੇਰ।

صدقہ سداک: ਬੈਰਾਤ ਜੇਹੜੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਤਾਰਾ, ਓਹ ਰਕਮ ਜਾਂ ਖਾਣਾ ਜੇਹੜਾ ਮਿਰ ਤੋਂ ਵਾਰ ਕੇ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ, ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ, ਵਾਰੇ ਜਾਣਾ, ਰਾਹੀਂ।

صمدیه سادما : ਨੁਕਸਾਨ, ਦੋ ਫੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਟਕਰਾਉਣਾ, ਧਕਾ, ਟਕਰ, ਠੋਕਣਾ, ਚੋਟ, ਸਟ, ਦੁਰਘਟਨਾ।

صمدیه صمدور : (ਸਦਰ صدر ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ, ਸੀਨੇ, ਛਾਤੀਆਂ, ਸਦਰ-ਨਸ਼ੀਨ ਲੋਕ, ਉੱਚੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ।

صمدیه صدى : ਸੌ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸੈਂਕੜਾ।

صديق صدى : ਯਾਰ, ਦੋਸਤ।

صديق صدى : ਬੋਹਤ ਸੱਚਾ, ਬੋਹਤ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ, ਪੈਹਲੇ ਖਲੀਫੇ ਦਾ ਲਕਬ, (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣੀ ਉਪਨਾਮ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ; ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਦੀਕ-ਏ-ਅਕਬਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

صراح صراح : ਹਰ ਸੁੱਧ ਚੀਜ਼, ਖਾਲਸਾ ਸਰਾਬ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਿਆਹੀ, ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਰਬੀ ਕੋਸ਼, ਖੁਲਾਸਾ, ਖੁਲੀ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਗੱਲਬਾਤ।

صراحی صراحی : ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਸਰਾਬ ਦਾ ਲੰਮੀ ਗਰਦਨ ਵਾਲਾ ਬਰਤਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕੱਦੂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

صراحی بازی صراحی-ਬਾਜ਼ੀ : ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ ਰੱਸੇ ਉਤੇ ਚਲਣਾ ਤੇ ਕਰਤਬ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਬਾਜ਼ੀਗਰੀ ਦੀ ਇਕ ਖੇਡ।

صراط صراط : ਰਸਤਾ, ਮਾਰਗ, ਇਕ ਪੂਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵਾਲ ਤੋਂ ਬਰੀਕ ਤੇ ਤੁਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

صراط المستقيم صراط-ਉਲ-ਮੁਸਤਕੀਮ : ਸਿਧਾ ਰਸਤਾ, ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਧਰਮ।

صراف صراف : ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਰਖੂ, ਚਾਂਦੀ, ਸੋਨਾ, ਅਸਰਫ਼ੀ ਆਦਿ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਵਪਾਰੀ, ਵਿਆਕਰਨ ਦਾ ਅਚਾਰੀਆ।

صراف خزان صراف-ਏ-ਖਿਜ਼ਾਨ : ਪਤਝੜ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਪਤਝੜ ਦੀ ਹਵਾ।

صرافت صرافت : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪਰਖ,

ਪਤਝੜ ਦੀ ਹਵਾ, ਯਾਦ।

صرام صرام : ਸੁੱਧ, ਸਖਤੀ, ਬਲਾ।

صرامت صرامت : ਵਡਪਣ, ਚਲਾਕੀ, ਕਟਣਾ, ਟੋਟੇ ਕਰਨਾ।

صرح صرح : ਹਰ ਸੁੱਧ ਵਸਤੂ, ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਇਮਾਰਤ, ਰਾਜ-ਭਵਨ, ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ।

صر صرح : ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਜੋ ਚਿੜੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਟੇਰਾ।

صرصر صرصر : ਹਨੇਰੀ, ਝਖੜ।

صرف صرف : ਰੁਪਈਏ ਆਦਿ ਦਾ ਪਰਖਣਾ, ਰੁਝੇਵਾਂ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਚਕਰ, ਘਟਨਾ, ਤੇਬਾ, ਫੇਰਨਾ, ਉਲਟ ਫੇਰ ਕਰਨਾ, ਉਲਟਾਉਣਾ, ਵਿਆਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖਾ।

صرفی صرفی : ਵਿਆਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ।

صرفه صرفه : ਖਰਚ ਵਿਚ ਤੰਗੀ ਕਰਨਾ, ਕੰਜੁਸੀ, ਖਰਚ, ਨਫਾ, ਲਾਭ, ਮਕਰ, ਚੀਲਾ, ਦਗਾ, ਫਰੇਬ, ਇਕ ਰੋਸ਼ਨ ਸਤਾਰੇ ਦਾ ਨਾਮ।

صرفه برن صرفه-ਬਰਨ : ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ, ਲਾਭ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਜਾਣਾ।

صره صره : ਥੈਲੀ, ਪੋਟਲੀ, ਤੇੜਾ, ਛੋਟੀ ਬੋਤਲ।

صريح صريح : ਪਰਗਟ, ਸਾਫ਼, ਸੁੱਧ।

صيرير صيرير : ਅਵਾਜ਼, ਕਲਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਲਿਖਣ ਲਗਿਆਂ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਟਿਡੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਮਖੀਆਂ ਦੀ ਭਿਣੀਭਿਣਾਹਟ।

صطرب صطرب : (ਅਸਤਰਲਾਬ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਦੇਖੋ ਸਤਰਲਾਬ।

صعب صعب : ਔਖਾ, ਸ਼ੇਰ, ਬਾਗੀ, ਤੁੰਦ, ਤੇਜ਼, ਸਖੜ।

صعوبت صعوبت : ਔਖਿਆਈ, ਦਿਕਤ, ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ, ਸਖਤੀ।

صعود صعود : ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਉਚਾਈ, ਸਖਤੀ, ਅਜ਼ਾਬ, ਦੇਵਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

معون سؤد : ਉਤਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਉਚਾ ਹੋਣਾ।

معون سيارت, سيارت سيارت : ਛੋਟਾਪਣ, ਬਾਲਪਣ।

معون سيارت سين : ਛੋਟੀ ਉਮਰ, ਲੜਕਪਣ।

معون سيارت : ਛੋਟਾ, ਨਿਕਾ।

معون سؤف, سؤف : ਕਤਾਰ, ਪਰਾ, ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਖਲੋਣਾ; ਇਕਠ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਜਥਾ, ਨਮਾਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ, ਰਸਤਾ, ਪੰਛੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰਨਾ, ਮਾਸ ਨੂੰ ਸੀਖ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ।

معون سؤف-ਏ-ਤੇਗ : ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ।

معون سؤف-ਏ-ਨਿਆਲ : ਅੰਤਲੀ ਕਤਾਰ ਜਿਥੇ ਜੁਤੀਆਂ ਲਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

معون سؤਫ : (ਸਫ਼ਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਤਾਰਾਂ।

معون سؤਫ : ਦੇਸਤੀ, ਮਿੱਤਰਤਾ, ਮੱਕੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਦਾ ਨਾਮ; ਪਾਕ, ਪਵਿਤਰ; ਚਮਕਦਾਰ, ਲਿਸ਼ਕਦਾਰ, ਬਿਨਾ ਕੀਨੇ ਦੇ; ਖਰਾ, ਨਿਰਮਲ, ਪਧਰ।

معون سيات : (ਸਿਫਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਫਤਾਂ, ਖੁਬੀਆਂ।

معون سؤਫ : ਤਾਂਬੇ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਠਠੇਰਾ।

معون سيات : (ਸਿਫਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੇਖੋ ਸਿਫਰ।

معون سيات سيات : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਕ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸਦਾ ਮੋਢੀ ਯਾਅਕੂਬ-ਬਿਨ-ਲੈਸ ਸਫ਼ਾਰ ਸੀ, ਏਸ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਕੁਲ ਤਿੰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ ਹਨ।

معون سيات : (ਸਿਯਾਹਾਨ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਬੈਰਰ ਇਸਫ਼ਹਾਨ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਪਿਛਲੀ-ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

معون سيات : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਾਲ, ਗੁਣ, ਖੁਬੀ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਨੇਕ ਖਸਲਤ ਜੇਹੜੀ

ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਆਦਤ, ਤਾਸੀਰ, ਖਸਲਤ, ਖਾਸੀਅਤ; ਵਾਂਗ, ਮਿਸਲ।

معون سيات : (ਸਫ਼ਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਫੇ, ਪੰਨੇ।

معون سيات : ਵਰਕੇ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾ, ਇਕ ਪਾਸਾ, ਕੰਢਾ, ਕਿਨਾਰਾ, ਗੱਲ।

معون سيات : ਲਸ਼ਕਰ ਦੀ ਸਫ਼ ਪਾੜਨ ਵਾਲਾ।

معون سيات : ਦੂਜਾ ਚੰਦਰਮਾ ਮਹੀਨਾ ਜੇਹਤਾ ਮੁਹੱਰਰਮ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

معون سيات : ਕਾਂਸੀ, ਸੱਤਾਂ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ, ਪਿਲੌਤਣ।

معون سيات : ਜ਼ਰਦੀ, ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

معون سيات : ਖਾਲੀ, ਛੋਟਾ ਗੋਲ ਚਕਰ (o) ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਓਹ ਬਿੰਦੀ ਜੇਹੜੀ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਲਗਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਵਧਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਖਬੇ ਪਾਸੇ ਲਗਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ।

معون سيات : ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ ਭੱਤ, ਪਿਤ, ਹਰ ਪੀਲੀ ਚੀਜ਼।

معون سيات : ਸਫ਼ਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

معون سيات, سيات سيات, سيات سيات : ਸਾਫ਼, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰਤਿਸ਼ਟ।

معون سيات : ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮੇਬ ਦੀ ਇਕ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੀ ਬੀਵੀ ਸੀ।

معون سيات, سيات سيات : ਪਰਸਿੱਧ ਕਾਮਲ ਦਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਸਫ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਈਰਾਨ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ਾਹ ਸਫ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

معون سيات : ਦਲਾਨ।

معون سيات : ਪਾਕ, ਸਾਫ਼, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੱਚਾ ਮਿਤਰ; ਬੋਹਤ ਦੁਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਉਠਣੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੀ ਉਪਾਥੀ।

صغیر **ਸਫੀਰ** : ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਚੈਹਕ, ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
مقال **ਸੱਕਾਲ** : ਸਿਕਲੀਗਰ, ਸਿਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
مقال **ਸਕਾਲ** : ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚਮਕ।
مقال **ਸਿਕਾਲਤ** : ਸਿਕਲ ਕਰਨਾ : ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ।
مقر **ਸਕਰ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਚਰਗ।
مقيل **ਸਕੀਲ** : ਸਿਕਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
صلا **ਸਲਾ** : ਦਾਅਵਤ, ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣਾ, ਪੁਕਾਰ, ਅਵਾਜ਼।
صلا **ਸਲਾ-ਏ-ਆਮ** : ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਵਤ ਲਈ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਬੁਲਾਉਣਾ।
صلا **ਸਲਾਹ** : ਨੇਕੀ, ਤਲਾਈ।
صلا **ਸਲਾਹੀਯਤ** : ਨੇਕ ਹੋਣਾ, ਨੇਕੀ ਕਰਨਾ, ਨੇਕੀ, ਸਮਝ, ਦਰੁਸਤੀ।
صلب **ਸਲਬ** : ਸਖਤ, ਪੱਕਾ, ਪੱਕੀ; ਸਖਤ ਜ਼ਮੀਨ; ਹਡੀ ਦੀ ਚਰਬੀ।
صلب **ਸੁਲਬ** : ਨਸਲ, ਔਲਾਦ, ਪਿਠ ਦੀ ਹਡੀ, ਪਿਠ ਦੇ ਮੋਹਰੇ; ਸ਼ਕਤੀ, ਚੁਸਤ, ਸਖਤ, ਵਡਤਣ।
صلبي **ਸੁਲਬੀ** : ਪਿਠ ਦਾ, ਨਸਲ ਦਾ, ਨਸਲੀ, ਸਕਾ।
صلح **ਸੁਲਹ** : ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ, ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੇਸਤੀ।
صلح **ਸੁਲਹ ਭੁਲ** : ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦੀਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾ ਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਸਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਇਕ ਸਮਾਨ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
صلل **ਸੁਲਸੁਲ** : ਘੁੱਗੀ, ਵਡਾ ਪਿਆਲਾ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਮਥੇ ਦੇ ਵਾਲ, ਹੌਜ਼ ਵਿਚ ਬਚਿਆ ਪਾਣੀ।
صلوة **ਸਲਾਤ** : ਨਮਾਜ਼, ਦੁਆ, ਦਰੁਦ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਮੋਹਰ।
صلوات **ਸਲਵਾਤ** : (ਸਲਾਤ **صلوة** ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ) ਨਮਾਜ਼ਾਂ, ਦੁਆਵਾਂ, ਰੋਹਮਤਾਂ।
صله **ਸਿਲਾ**, **صلت** **ਸਿਲਤ** : ਇਨਾਮ, ਤੋਹਫ਼ਾ, ਨੇਕ ਬਦਲਾ, ਬਦਲਾ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਬੰਧ, ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਓਹ ਵਾਕ ਜੋਹੜਾ ਦੇਸ ਮੌਸੂਲ 'ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਆਏ।
صلی اللہ علیہ وسلم **ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿਵਸੱਲਮ** : ਓਹਨਾਂ ਉਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਰੋਹਮਤ ਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਕੌਹਣ ਉਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਏਹ ਵਾਕ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ।
صليب **ਸਲੀਬ** : (جلیب) ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਸੁਲੀ, ਸੁਲੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਹਡੀ ਦੀ ਚਰਬੀ, ਸਖਤ, ਕਰੜਾ।
صليبي **ਸਲੀਬੀ** : ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਈਸਾਈ।
صليل **ਸਲੀਲ** : ਲਗਾਮ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਝਟਕਾਰ, ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਨਦੀ ਦੇ ਵੈਹਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
صم **ਸੰਮ** : ਬੋਲਾਪਣ।
صم **ਸੁੰਮ** : (اصم) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਡੇਰੇ, ਬੋਲੇ।
صما **ਸੰਮਾ** : ਬੋਲੀ ਔਰਤ, ਡੇਰੀ, ਸਖਤ, ਪੱਧਰ।
صمت **ਸਮਤ** : ਚੁਪ।
صمد **ਸਮਦ** : ਬੇਮੁਥਾਜ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਲੋਕ ਰੁਚੀ ਵਿਖਾਉਣ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਰਦਾਰ, ਉਚਾ, ਸਦੀਵੀ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਭੁਖਾ ਜਾਂ ਪਿਆਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।
صمم **ਸਮਮ** : ਬੋਲਾਪਣ।
صم و بكم **ਸੁੰਮੁਮ-ਵ-ਬੁਕਮੁਮ** : ਗੂੰਗੇ ਤੇ ਬੋਲੇ (ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਕ-ਵਚਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।
صموت **ਸਮੂਤ** : ਚੁਪ ਹੋਣਾ।
صميم **ਸਮੀਮ** : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਾ, ਤਤ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਦਿਲ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿਸਾ, ਸੱਚਾ, ਹਡੀ ਦਾ ਗੁਦਾ, ਮਗਜ਼; ਗੂੰਗਾ ਬੋਲਾ ਆਦਮੀ; ਅਤ ਦੀ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਸਰਦੀ।

صنادید سناہیہ : (سینہیہ
صنادید) سرکار لک,
بجورگ, سہیہ آہمی, دلہر ویکہتی।

صناع سناہ : وڈا کاریگر, ہنرمند۔
صناعت سناہ : ہنر, پسا;
کاریگری۔

صنائع سناہ : (صنعت سناہ)
دا ہنر, پسا, کاریگریاں;
نہیہاں۔

صندل سہل : (چندل) دا
اگرہی رپاں (پاں) ہنر, پسا, کاریگریاں;
نہیہاں۔

صندلی سہلی : کرسی, چوکی, ڈٹا
زخ, سہلی رگ, سہل دی لکڑ دا
بٹیا ہئیہاں۔

صندوق سہل : بکسا, پٹی, ڈاڈ,
ہنرہا ہئیہاں, اگہ نیکلیہا
ہئیہاں۔

صندوقچہ سہل : ڈٹا بکسا۔

صندید سینہیہ : سرکار, رسی,
بجورگ, دلہر, ڈاڈ, ہنری; سہل سرہی
ہاں ویکہاں۔

صناع سناہ : ہنر دا ہک کسبہ دا
نام۔

صناع سناہ : ہک پرمیٹ ہنر
دا نام جس دے سہل سہل ہنر
اگہاں ہئیہاں ہنر دا ہنر
ہے کہ ہک ہنر لکڑی 'تہ آہل
ہے کہ ہک ہنر لکڑی 'تہ آہل
ہے کہ ہک ہنر لکڑی 'تہ آہل
ہے کہ ہک ہنر لکڑی 'تہ آہل

صنعت سناہ : ہنر, پسا; کاریگری۔

صنعت گر سناہ-گر : کاریگر,
پسا۔

صنعت گری سناہ-گری :
کاریگری, ہنرمندی۔

صنف سینہ : کسم, ہنر۔

صنم سناہ : ہنر, ہنر, ہنر, ہنر;

ہنر۔

صنم کدہ سناہ-سناہ : ہنر-سناہ
سناہ-کدہ : ہنر, ہنر, ہنر
ہنر۔

صنوان سینہ : ہک ہنر دا
ہنر, ہنر, ہنر 'تہ نیکلیہا
ہنر۔

صنوبر سناہ, صنوبر سناہ :
ہنر دا ہنر, ہنر (ہنر) دا ہنر۔

صنوف سناہ : (سینہ) دا
ہنر (ہنر) کسم, ہنر۔

صنوع سناہ : ہنر, ہنر, ہنر, ہنر
ہنر, ہنر, ہنر, ہنر

صواب سناہ : ہنر, ہنر, ہنر,
ہنر; ہنر; ہنر۔

صوب سناہ : (ہنر) ہنر, ہنر,
ہنر۔

صوبہ سناہ : ہنر دا ہنر, ہنر۔

صوبہ دار سناہ : ہنر دا ہنر۔

صوت سناہ : ہنر, ہنر۔

صور سناہ : (ہنر) دا ہنر (ہنر)
ہنر, ہنر, ہنر, ہنر۔

صور سناہ : ہنر دا ہنر, جس
ہنر ہنر, ہنر, ہنر۔

صور سناہ-ہنر-ہنر :
ہنر ہنر, جس ہنر (ہنر)
ہنر ہنر, ہنر, ہنر

صورت سناہ : ہنر, ہنر, ہنر;
ہنر; ہنر, ہنر, ہنر۔

صورت باری سناہ : ہنر۔

صورت بند سناہ-ہنر,
صورت کار سناہ, ہنر,

صورت کش سناہ,
صورت نگار سناہ, ہنر

صورت نگار سناہ : ہنر, ہنر۔

صورت گری سناہ : ہنر,

ਮੁਸਵਰੀ, ਚਿਤਰਕਾਰੀ।
 صوری سڈرہ : ਸੁਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
 ਜਾਹਰੀ।
 صوف سੂਫ : ਉੱਨ, ਪਸ਼ਮ।
 صوفی سੂਫੀ : ਪਸ਼ਮ-ਪੋਸ਼, ਉੱਨ ਜਾਂ ਪਸ਼ਮ
 ਪੈਰਨਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਜੋ
 ਆਮ ਸੂਫ ਦਾ ਚੇਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
 صوفیچہ سੂਫੀਚਾ : ਸੂਫੀਆਂ ਦਾ ਉੱਨ
 ਦਾ ਕਪੜਾ।
 صوفیان سੂਫੀਯਾਨ : ਸੂਫੀ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ।
 صوم سੌਮ : ਰੋਜ਼ਾ, ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਚੁਪ
 ਰੈਹਣਾ, ਮੋਨ-ਵਰਤ।
 صومعہ سੌਮਆ : ਗਿਰਜਾ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ
 ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ, ਪੂਜਾ-ਘਰ।
 صون صانت ਸਯਾਨਤ :
 ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨਿਗਰਾਨੀ।
 صوب سوبت سੂਬਤ : ਸੁਰਖ
 ਜਾਂ ਕਾਲੇ-ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ।
 صوبا سوبّا : ਸਫ਼ੈਦ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।
 صوبائی سوبّਾਈ : ਮਸਤ, ਸ਼ਰਾਬੀ।
 صیاں صّیّاد : ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਚਿੜੀ ਮਾਰ, ਮਛੇਰਾ, ਮਸ਼ੁਕ।
 صیام صیّام : (ਸੌਮ صوم ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਰੋਜ਼ੇ।
 صید سੈਦ : ਸ਼ਿਕਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਨਵਰ।

صید افغن سੈਦ-ਅਫਗਨ,
 صیدگر سੈਦ-ਪੋਸ਼ਾ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ,
 ਸੈਦਗਰ : ਸ਼ਿਕਾਰੀ।
 صید حرم سੈਦ-ਏ-ਹਰਮ : ਕਾਅਬੇ ਦਾ
 ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹਰਾਮ ਹੈ।
 صیدگاه سੈਦਗਾਹ : ਜੰਗਲ।
 صیرف سੈਰਫ, صیرفی سੈਰਫੀ :
 ਰੁਪਈਏ, ਅਸਰਫੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਾਫ਼,
 ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਤਖਲੁੱਸ, ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦੱਖਲ
 ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
 صیف سੈਫ : ਗਰਮੀ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਗਰਮੀ
 ਕਟਣਾ।
 صیفی سੈਫੀ : ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁਤ ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ।
 صیقل سੈਕਲ : ਜੰਗ (ਜੰਗਲ) ਦੂਰ ਕਰਨਾ;
 ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਲਿਸ਼ਕਾਉਣਾ, ਚਮਕਾਉਣਾ,
 ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ।
 صیقلگر سੈਕਲਗਰ : ਸਿਕਲੀਗਰ।
 صیقلی سੈਕਲੀ : ਸਿਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਸਿਕਲੀਗਰ, ਸਿਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼,
 ਸਾਨ, ਸਿਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਥਰ।
 صین سین : (ਚੀਨ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ)
 ਚੀਨ।
 صینی سੀਨੀ : ਚੀਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ,
 ਚੀਨੀ।
 صینیہ سੀਨੀਯਾ : ਸੀਨੀ ਥਾਲ।

ض(ਜ਼ਾਦ)

ض ਜ਼ਾਦ : (ਜ਼ਾਦ-ਏ-ਮਨਕੂਤਾ ਜਾਂ ਮੁਅੱਜਜਮਾ) ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਅਠਾਰ੍ਹਵਾਂ ਤੇ ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਪੰਦਰਵਾਂ ਅੱਖਰ; ਅਬਜ਼ਦ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ੮੦੦ ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

ضਾਬਿਤ ਜ਼ਾਬਿਤ : ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫ਼ੌਜੀ ਅਫ਼ਸਰ, ਕੋਤਵਾਲ, ਚੌਕਸ।

ضابطگی ਜ਼ਾਬਿਤਗੀ : ਕਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ-ਬੱਧ ਕਿਰਿਆ।

ضابطه ਜ਼ਾਬਿਤਾ : ਕਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨ, ਦਸਤੂਰ, ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ।

ضابطه عدالت ਜ਼ਾਬਿਤਾ-ਏ-ਅਦਾਲਤ : ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ضابطه مال ਜ਼ਾਬਿਤਾ-ਏ-ਮਾਲ : ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਲਗਾਨ ਸਬੰਧੀ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ضارب ਜ਼ਾਰਿਬ : ਸਟ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ; ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ।

ضال ਜ਼ਾਲ : ਰਾਹੋਂ ਘੁੱਥਾ, ਕੁਰਾਹੀਆ।

ضالین ਜ਼ਾਲੀਨ : ਭਟਕੇ ਭੁੱਲੇ ਲੋਕ, ਰਾਹੋਂ ਘੁੱਥੇ ਲੋਕ।

ضامن ਜ਼ਾਮਿਨ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਜ਼ਾਮਨ' ਹੈ) ਜ਼ੰਮੇਵਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਹਾਇਕ, ਸਮਰਥਕ।

ضامنی ਜ਼ਾਮਿਨੀ : ਜ਼ਮਾਨਤ, ਜ਼ੰਮੇਵਾਰੀ।

ضائع ਜ਼ਾਇਅ : ਵਿਅਰਥ, ਬੇਫਾਇਦਾ; ਗਵਾਚ ਗਿਆ; ਤਬਾਹ, ਬਰਬਾਦ।

ضبط ਜ਼ਬਤ : ਪਰਬੰਧ, ਨਿਯੰਤਰਨ ਰੇਨ ਕੱਖਣਾ, ਕਾਬੂ, ਪੱਕੀ ਝਰ੍ਹਾਂ ਫੜੀ ਕੱਖਣਾ, ਰੋਕ,

ਰੁਕਾਵਟ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ।

ضبط و ترتیب ਜ਼ਬਤ-ਉ-ਰਬਤ : ਪਰਬੰਧ।

ضحاك ਜ਼ਹਾਕ : ਬੌਹਤ ਹੱਸਣ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਮਸ਼ੈਦਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਈਰਾਨ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਮੱਲ ਲਿਆ, ਅਖੀਰ ਜਮਸ਼ੈਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਫ਼ਰੀਦੁਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ, ('ਦਹ + ਅਕ' $51+00$ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਦਸ ਐਬ। ਜ਼ਹਾਕ ਵਿਚ ਦਸ ਐਬ (ਜ਼ੁਲਮ, ਝੂਠ, ਕੋਝ, ਛੋਟਾ ਕਦ, ਬੇਦੀਨੀ, ਬੇਹਯਾਈ, ਬਦ-ਦਿਲੀ, ਬੇਅਕਲੀ, ਬਦਜ਼ਬਾਨੀ ਤੇ ਬੌਹਤ ਖਾਣਾ) ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਏਹ ਨਾਮ ਪਿਆ, ਕਈ ਇਕ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੰਮਣ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇ ਦੰਦ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਏਹ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ, ਭਾਵ ਹੱਸਣ ਵਾਲਾ।

ضحك ਜ਼ਿਹਕ : ਖਿਲਖਿਲਾਹਟ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਣਾ, ਹਾਸਾ।

ضحكه ਜ਼ੁਹਕਾ, ضحوة ਜ਼ੁਹੁਕਾ : ਮਸਖਰਾ, ਭੰਡ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੱਸਣ।

ضحى ਜ਼ੁਹਾ : ਪੈਹਲ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਮਾਂ; ਸਵੇਰ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ।

ضخم ਜ਼ਖ਼ਮ, ضخم جسمى ਜ਼ਖ਼ੀਮ : ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਜੁਸੇ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੀ ਡੀਲਡੌਲ ਵਾਲਾ, ਭਾਰਾ ਤੇ ਭੱਦਾ; ਹਰ ਵੱਡੀ ਤੇ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼।

ضخامت ਜ਼ਖ਼ਾਮਤ : ਮੁਟਾਪਾ, ਭਾਰੀ ਜੁੱਸਾ, ਮੁਟਾਈ।

ضد ਜ਼ਿੱਦ : ਵਿਰੋਧੀ, ਉਲਟ, ਵੈਰ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ।

ضدان جیدا : ਟਾਕਰਾ।

ضدّی **ਬਿੱਦੀ** : ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ, ਹਠੀ।

ضدّين **ਬਿੱਦੈਨ** : ਦੋ ਬਿੱਦਾਂ, ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਚਾਨਣ ਤੇ ਹਨੇਰਾ ਜਾਂ ਸਿਆਹੀ ਤੇ ਸਫ਼ੈਦੀ।

ضراب **ਬੱਰਾਬ** : ਅਸਰਫ਼ੀ ਜਾਂ ਰੁਪਈਏ ਉਤੇ ਠੱਪਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ضراب خانہ **ਬੱਰਾਬ-ਖ਼ਾਨਾ** : ਟਕਸਾਲ।

ضرب **ਬਰਬ** : ਮਾਰਨਾ, ਠੱਪਾ ਜਾਂ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣਾ, ਸੱਟ, ਚੋਟ, ਦੌੜ ਕੇ ਚੱਲਣਾ, ਇਕ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਰਲਾਉਣਾ; ਚਿੱਟਾ ਸ਼ੈਹਦ; ਵਰਗਾ; ਪਰਕਾਰ, ਕਿਸਮ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਤਰਨਾ; ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਨੁਕਸਾਨ, ਘਾਟਾ, ਕਿਸੇ ਅੰਕ ਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਕਰਨਾ।

ضرب الفتح **ਬਰਬ-ਉਲ-ਫ਼ਤਹ** : ਜਿੱਤ ਪਿੱਛੋਂ ਵਾਜੇ ਵਜਾਉਣਾ।

ضرب المثل **ਬਰਬ-ਉਲ-ਮਿਸਲ** : ਕਹਾਵਤ, ਅਖੌਤ, ਲੋਕੋਕਤੀ।

ضربات **ਬਰਬਾਤ** : ਚੋਟਾਂ, ਸੱਟਾਂ।

ضرب خانہ **ਬਰਬਖ਼ਾਨਾ** : ਟਕਸਾਲ।

ضرر **ਬਰਰ** : ਨੁਕਸਾਨ, ਖਸਾਰਾ, ਤਕਲੀਫ਼, ਦੁੱਖ, ਸਦਮਾ।

ضرر رساں **ਬਰਰ ਰਸਾਂ** : ਹਾਨੀਕਾਰਕ, ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ضرع **ਬਰਅ** : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਸੁਸਤ; ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ, (ਘੋੜੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਜੋ ਦੌੜ ਨਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ)।

ضرغام **ਬਰਗ਼ਾਮ**, **ضرغام** **ਬਿਰਗ਼ਾਮ** : ਸ਼ੇਰ, ਵੱਢ-ਖਾਣਾ ਜਾਨਵਰ।

ضرور **ਬਰੂਰ** : ਜਿਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਵੱਸ਼ਕ ਹੋਵੇ, ਅਮਿਟ, ਅਟਲ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ।

ضرورت **ਬਰੂਰਤ** : ਲੋੜ, ਜਿਸ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਾ ਚੱਲੇ।

ضرورت مند **ਬਰੂਰਤਮੰਦ** : ਲੋੜਵੰਦ।

ضروري **ਬਰੂਰੀ** : ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਬੰਧੀ, ਜਿਸ

ਬਿਨਾਂ ਚਾਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ضرير **ਬਰੀਰ** : ਅੰਨ੍ਹਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ, ਬੀਮਾਰ, ਨਿਰਬਲ; ਬਦਹਾਲੀ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁੱਜਾ ਹੋਵੇ।

ضعف **ਬੁਅਫ਼** : ਸੋਚ ਸਮਝ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ, ਸੁਸਤੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਨਿਰਬਲਤਾ।

ضعيف **ਬੁਈਫ਼** : ਦੁਰਬਲ, ਬੁੱਢਾ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਡਰਾਕਲ, ਅੰਨ੍ਹਾ, ਬੇਸੁਰਤ।

ضعفا **ਬੁਅਫ਼ਾ** : (ਜ਼ਈਫ਼ **ضعيف** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੁੱਢੇ।

ضعيفه **ਬੁਈਫ਼ਾ** : ਬੁੱਢੀ (ਔਰਤ), ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੁੱਢੇ।

ضعيفي **ਬੁਈਫ਼ੀ** : ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਦੁਰਬਲਤਾ, ਬੁਢੇਪਾ।

ضلال **ਬਲਾਲ** : ਭੁੱਲੜ, ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ, ਪਰਾਜਤ ਹੋਣਾ; ਹਲਾਕ ਹੋਣਾ।

ضلت **ਬਲਤ** : ਗੁੰਮਰਾਹੀ, ਬੇਰਾਹੀ, ਭੁੱਲ, ਕਮੀਨਗੀ।

ضلع **ਬਿਲਅ** : ਪੱਸਲੀ, ਪਾਸੇ ਦੀ ਹੱਡੀ; ਪਾਸਾ, ਹੱਦ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਖ, ਪੰਨੇ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ, ਲਕੀਰ।

ضلع بندی **ਬਿਲਅ-ਬੰਦੀ** : ਰਾਜ ਦੀ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ।

ضلع دار **ਬਿਲਅਦਾਰ** : ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ।

ضلع داری **ਬਿਲਅਦਾਰੀ** : ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਦਾਰ ਦੀ ਪਦਵੀ।

ضليل **ਬਲੀਲ** : ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੁੱਲੜ, ਗੁੰਮਰਾਹ, ਭੁੱਲਿਆ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ।

ضليل **ਬਿੱਲੀਲ** : ਵੱਡਾ ਭੁੱਲੜ, ਵੱਡਾ ਕੁਰਾਹੀਆ।

ضم **ਬੱਮ** : ਚਿਪਕਾਉਣਾ, ਮਿਲਾਉਣਾ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਜੋੜਨਾ, ਇਕ ਲਗ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਪੇਸ਼' (ਐਂਕੜ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ضمّان **ਬਮਾਨ** : ਜ਼ਾਮਨੀ।

ضمّان دار **ਬਮਾਨਦਾਰ** : ਜ਼ੰਮੇਦਾਰ,

ਜ਼ਾਮਨ।

ضمانت **ਜ਼ਮਾਨਤ** : ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜ਼ਾਮਨੀ, ਕਿਸੇ ਲਈ ਜ਼ਾਮਨ ਬਣਨਾ।

ضمانت نامه : **ਜ਼ਮਾਨਤ-ਨਾਮਾ** : ਜ਼ਾਮਨ ਦਾ ਅਸ਼ਟਾਮ, ਲਿਖਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ।

ضمانتي **ਜ਼ਮਾਨਤੀ** : ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ضامن **ਜ਼ਮਾਇਰ** : (ਜ਼ਮੀਰ **ਜ਼ਮੀਰ** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮਨ, ਅੰਤਹਕਰਣ।

ضامن **ਜ਼ਮਾਇਮ** : (ਜ਼ਮੀਮਾ **ਜ਼ਮੀਮਾ** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਪਰੀਸ਼ਿਸ਼ਟ।

ضمن **ਜ਼ਿਮਨ** : ਵਿਚ, ਅੰਦਰ, ਵਿਚਕਾਰ, ਪਿਠਅੰਕਣ, ਮਦ, ਦਫ਼ਾ।

ضمني **ਜ਼ਿਮਨੀ** : ਸਮਰਥਕ, ਪੁਸ਼ਟੀਕਾਰ; ਵਿਚਕਾਰਲੀ, ਵਿਚਕਾਰਲਾ।

ضمير **ਜ਼ਮੀਰ** : ਮਨ, ਅੰਤਹਕਰਣ, ਭੇਦ, ਗੁਪਤ।

ضميمه **ਜ਼ਮੀਮਾ** : ਓਹ ਸ਼ੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੁਜੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਵਧਾ ਕੇ ਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਪਰੀਸ਼ਿਸ਼ਟ, ਸਹਿਲਗ, ਵਾਧੂ ਪਰਚਾ।

ضمين **ਜ਼ਮੀਨ** : ਜ਼ਾਮਨ।

ضيا **ਜ਼ਿਯਾ** : ਚਮਕ, ਨੂਰ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਾਨਣ।

ضياگستر **ਜ਼ਿਯਾਪਾਸ਼** : ਚਾਨਣ ਖਲੋਰਨ ਵਾਲਾ,

جياگستر **ਜ਼ਿਯਾਗੁਸ਼ਤਰ** : ਚਾਨਣ ਖਲੋਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ضيافت **ਜ਼ਿਯਾਫਤ** : ਮੈਹਮਾਨੀ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਦਾਵਤ, ਪਰੀਤੀ-ਭੋਜਨ।

ضيغ **ਜ਼ੈਗਮ** : ਸ਼ੇਰ ਬਬਰ।

ضيق **ਜ਼ੀਕ** : ਤੰਗੀ, ਦਿੱਕਤ, ਗਰੀਬੀ।

ضيق نفس **ਜ਼ੀਕ-ਏ-ਨਫਸ**,

ضيق النفس **ਜ਼ੀਕ-ਉਨ-ਨਫਸ** :

ਦਮੇ ਦਾ ਰੋਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ط (ਤੇਇ)

ط ਤੇਇ : ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹੀਵਾਂ ਤੇ ਅਰਬੀ (ਵਰਨਮਾਲਾ) ਦਾ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ (9) ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ।

طابق ਤਾਬਕ : (ਤਾਬਾ ਤਾਬੇ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਤਵਾ।

طابه ਤਾਬਾ : ਮਦੀਨਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਸ਼ਰਾਬ, ਖਜ਼ੂਰ।

طاجن ਤਾਜਨ : (ਤਾਬਾ ਤਾਬੇ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਤਵਾ, ਕੜਾਹੀ।

طارق ਤਾਰਿਕ : ਦਮਸ਼ਕ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਵਕ ਜਰਨੈਲ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹਸਪਾਨੀਆ ਦੇ ਵਿਸੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਤਾਰਾ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਘਟਨਾ।

طارم ਤਾਰਮ : ਤਾਰ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਘਰ, ਚੁਬਾਰਾ, ਉੱਚਾ ਮਕਾਨ, ਅੰਗੂਰ ਦੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਛੱਟੀ।

طارم اخضر ਤਾਰਮ-ਏ-ਅਖ਼ਬਰ.

طارم خضرا ਤਾਰਮ-ਏ-ਖਿਜ਼ਰਾ,

طارم فيروزه ਤਾਰਮ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼ਾ,

طارم نیلگون ਤਾਰਮ-ਏ-ਨੀਲਗੂਨ

: ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

طاری ਤਾਰੀ : ਅਚਾਨਕ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ; ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਵਾਲਾ, ਛਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

طاس ਤਾਸ : ਤਾਸ ਤਾਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਵੱਡਾ ਥਾਲ, ਓਹ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਰਦਾਂ ਖੇਡਣ ਦਾ ਛੱਟਾ।

طاس آبگون ਤਾਸ-ਏ-ਆਬਗੂਨ : ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

طاس زر ਤਾਸ-ਏ-ਜ਼ਰ : ਸੂਰਜ।

طاسك ਤਾਸਕ : ਥਾਲੀ।

طاعات ਤਾਅਤ : (ਤਾਅਤ طاعات ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਆਗਿਆਕਾਰੀਆਂ।

طاعت ਤਾਅਤ : ਬੰਦਗੀ, ਭਜਨ, ਤਪ, ਇਬਾਦਤ, ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ।

طاعون ਤਾਊਨ : ਆਮ ਮੌਤ; ਪਰਸਿੱਧ ਮਾਰੂ ਰੋਗ, ਪਲੇਗ, ਸ਼ਾਮਤ।

طاغی ਤਾਗੀ : ਬਾਗ਼ੀ, ਸਰਕਸ਼, ਚੱਦੇ, ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਫ਼ਸਾਦੀ।

طاغیان ਤਾਗੀਯਾਨ : (ਤਾਗੀ طاغی ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)।

طاق ਤਾਕ : ਮੇਹਰਾਬ, ਕੰਧ ਵਿਚ ਕਮਾਨ ਵਰਗੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਥਾਂ; ਡਾਟ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਇੱਕਲਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ; ਭਵਨ, ਮੇਹਰਾਬ ਵਾਲੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਇਮਾਰਤ।

طاق ازرق ਤਾਕ-ਏ-ਅਜ਼ਰਕ,

طاق خضرا ਤਾਕ-ਏ-ਖਿਜ਼ਰਾ : ਅਸਮਾਨ।

طاق برنهادن ਤਾਕ ਬਰ ਨਿਹਾਦਨ : ਛਿੱਕੇ ਟੰਗਣਾ, ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ, ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

طاق طارم ਤਾਕ-ਏ-ਤਾਰਮ,

طاق فيروزه رنگ ਤਾਕ-ਏ-

فیروزہ رنگ, طاق کج ਤਾਕ-ਏ-ਕਜ,

طاق ماجورى ਤਾਕ-ਏ-

لاਜਵردی : ਅਕਾਸ਼।

طاق مینا ਤਾਕ-ਏ-ਮੀਨਾ,

طاق نیلوفر ਤਾਕ-ਏ-ਨੀਲੋਫਰ

ਨੀਲਾ ਅਕਾਸ਼।

طاقیت ਤਾਕਤ : ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ, ਸਮਰੱਥਾ।

طاقچه ਤਾਕਚਾ : ਛੋਟਾ ਤਾਕ।

طاققدیس ਤਾਕਦੀਸ : ਖੁਸ਼ਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

طاقی ਤਾਕੀ : ਇਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਦੋ-ਰੰਗੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਅੱਖ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇ, ਭੈਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਹੁਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

طالب ਤਾਲਿਬ : ਦੁੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਤਲਬਗਾਰ, ਇੱਛਕ, ਉਮੀਦਵਾਰ।

طالب العلم ਤਾਲਿਬ-ਉਲ-ਇਲਮ, طالب علم ਤਾਲਿਬ-ਏ-ਇਲਮ : ਇਲਮ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ।

طالع ਤਾਲਿਅ : ਬੁਰਜ, ਗਰੈਹ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਨਵਾਂ ਚੰਦ, ਝੁਠੀ ਸਵੇਰ, ਨਸੀਬ, ਭਾਗ, ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਚਮਕਣ ਵਾਲਾ।

طالق ਤਾਲਿਕ : ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਮਿਲ ਚੁਕਾ ਹੋਵੇ, ਮੁਕਤ, ਬੇਰੋਕ।

طالوت ਤਾਲੂਤ : ਇਸਰਾਈਲ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਪਿਛੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਉਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ।

طامع ਤਾਮਿਅ : ਲਾਲਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।

طاؤس ਤਾਊਸ : ਮੋਰ, ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਸ਼, ਸਾਰੰਗੀ ਵਾਂਗ ਵਜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸਾਜ਼।

طاؤس فلك ਤਾਊਸ-ਏ-ਫਲਕ : ਸੂਰਜ।

طاهر ਤਾਹਿਰ : ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ।

طائر ਤਾਇਰ : ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ, ਪੰਛੀ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਫਾਲ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਕਿਰਦਾਰ, ਦਾਗ, ਪਤੰਗ।

طائران ਤਾਇਰਾਨ : (ਤਾਇਰ ਟਾਇਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)।

طائران قدس ਤਾਇਰਾਨ-ਏ-ਕੁਦਸ : ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

طائر سدره ਤਾਇਰ-ਏ-ਸਿਦਰਾ, طائر قدسی ਤਾਇਰ-ਏ-ਕੁਦਸੀ, طائر عرش ਤਾਇਰ-ਏ-ਅਰਸ : ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰਾਈਲ।

طائف ਤਾਇਫ : ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਾ, ਕੋਤਵਾਲ ; ਸੁਪਨਾ; ਮੱਕੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ।

طائفه ਤਾਇਫਾ : ਟੋਲਾ, ਜਥਾ, ਮੰਡਲੀ, ਟੁਕੜਾ, ਹਿੱਸਾ, ਚੱਕਰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ, ਕੌਮ।

طائي ਤਾਈ : 'ਤੈ' ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਬੀਲਾ ਹੈ; ਪਰਸਿੱਧ ਸਖੀ ਹਾਤਮ ਤਾਈ ਇਸੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸੀ।

طب ਤਿੱਬ, طب ਤੱਬ, طب ਤੁੱਬ : ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਦਿਆ, ਚਿਕਿਤਸਾ, ਜਾਦੂ; ਨਰਮੀ।

طب جسماني ਤਿੱਬ-ਏ-ਜਿਸਮਾਨੀ : ਜਿਸਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਦਿਆ।

طب روحاني ਤਿੱਬ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀ : ਇਲਮ-ਏ-ਅਖਲਾਕ, ਅਚਾਰ ਵਿਹਾਰ, ਰੂਹ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਇਲਮ।

طبي ਤਿੱਬੀ : ਤਿਬ ਜਾਂ ਚਿਕਿਤਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

طبابت ਤਬਾਬਤ : ਤਿੱਬ ਦਾ ਹੁਨਰ, ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ, ਡਾਕਟਰੀ, ਹਕੀਮੀ।

طبخ ਤੱਬਾਖ : ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਵਰਚੀ।

طباشير ਤਬਾਸ਼ੀਰ : (ਤਬਾਸ਼ੀਰ ਤਬਾਸ਼ੀਰ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੁਪਾਤਰ) ਬਨਸਲੋਚਨ, ਇਕ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦੀ ਦਵਾ ਜੇਹੜੀ ਬਾਂਸ ਦੀਆਂ ਗੰਢਾਂ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਚਾਕ, ਚਿੱਟੀ ਮਿੱਟੀ।

طباطبا ਤਬਾ ਤਬਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਦੀ ਅੱਲਾ, ਉਹ ਬਥਿਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 'ਕਾਫ਼' (ਕ) ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇਇ' (ਤ) ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਇਕ ਵਾਰ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਈਦ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਪਾਸੋਂ

ਕਬਾ (ਚੋਲਾ) ਮੰਗਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤਬਾ' ਤਬਾ ਕੈਹਣ ਲਗਾ। ਉਥੋਂ 'ਤਬਾ ਤਬਾ' ਉਸ ਦੀ 'ਅੱਲ' ਪੈ ਗਈ।

طباطبائی ਤਬਾ ਤਬਾਈ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਤਬਾਤੁਬਾਈ ਦੀ ਔਲਾਦ 'ਚੋ ਜੋ ਸਯਿਦ ਹਨ, ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਤਬਾ ਤਬਾਈ' ਕੈਹਦੇ ਹਨ।

طباق ਤਬਾਕ : (طبق ਤਬਾਕ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਤਬਕੇ, ਕੁਝ ਤੈਹਾਂ ਜੋ ਉਪਰ ਹੇਠ ਹੋਣ, ਰਕਾਬੀ, ਥਾਲ।

طبال ਤੱਬਾਲ : 'ਤਬਲ' ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤਬਲਚੀ, ਢੋਲਚੀ।

طباع ਤਬਾਇ : (طبع ਤਬਾਇ ਤਬਾਅ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਤਬੀਅਤਾਂ, ਮਿਜ਼ਾਜ਼।

طباع اربعه ਤਬਾ-ਏ-ਅਰਬਆ : ਚਾਰ ਤਬੀਅਤਾਂ ਜਾਂ ਸੁਭਾ ਅਰਥਾਤ ਸਰਦ ਤਰ, ਸਰਦ ਖੁਸ਼ਕ, ਗਰਮ ਤਰ, ਗਰਮ ਖੁਸ਼ਕ।

طبخ ਤਬਖ : ਪਕਾਉਣਾ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅੱਗ ਤੇ ਪਕਾਉਣੀ।

طبر ਤਬਰ : (تبر ਤਬਰ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕੁਹਾੜਾ।

طبرخون ਤਬਰਖੂਨ : ਲਾਲ ਬੈਂਤ, ਲਾਲ ਸੰਦਲ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਕੌੜੀ ਲੱਕੜ, ਲਾਲ ਰੰਗ, ਅੰਗੀਠਾ।

طبرخون زن تਬਰਖੂਨ ਜ਼ਦਨ : ਮਾਰ ਦੇਣਾ।

تبرزن ਤਬਰਜ਼ਦ : (تبرزن ਤਬਰਜ਼ਦ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਮਿਸਰੀ, ਗੰਨੇ ਨੂੰ 'ਤਬਰ' ਕੁਹਾੜੇ ਨਾਲ ਕੱਟਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਰਜ਼ਦ ਕੈਹਦੇ ਹਨ।

طبری ਤਬਰੀ : 'ਤਬਰਜ਼ਦ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਬੁਲ੍ਹ।

طبع ਤਬਅ : ਸੁਭਾ, ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਆਦਤ, ਮਿਜ਼ਾਜ਼; ਨਕਸ਼ ਕਰਨਾ, ਛਾਪਣਾ, ਛਪਾਈ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੌਂਚੇ ਵਿਚ ਢਾਲਣਾ, ਤਲਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣਾ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ 'ਤੇ ਨੱਪਾ ਲਾਉਣਾ।

طبعاً ਤਬਅਨ : ਆਦਤ ਵਜੋਂ।

طبعی ਤਬਈ : ਤਬਅ (ਤਬੀਅਤ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਲਮ-ਏ-ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖਾ; ਕੁਦਰਤੀ; ਜ਼ਾਤੀ; ਅਸਲੀ, ਫਿਤਰੀ।

طبق ਤਬਕ : ਤਬਕਾ, ਤੈਹ, ਪਰਤ, ਖ੍ਰਾਂਚਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ), ਚਪਟੀ।

طبق کش ਤਬਕ-ਕਸ਼ : ਖ੍ਰਾਂਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਫੇਰੀ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਦੂਰ।

طبقات ਤਬਕਾਤ : ਤਬਕਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ।

طبقة ਤਬਕਾ : ਦਰਜਾ, ਰੁਤਬਾ, ਜਮਾਤ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਤੈਹ, ਪਰਤ, ਰੋਕ, ਪਰਦਾ।

طبل ਤਬਲ : ਢੋਲ, ਨਗਾਰਾ, ਪੈਸਾ, ਦਮਾਮਾ।

طبل تهی ਤਬਲ-ਏ-ਤਿਹੀ : ਛਜ਼ੂਲ ਬੜ੍ਹ ਮਾਰਨਾ, ਬੇਅਰਬ ਡੀਗ ਮਾਰਨਾ।

طبل زن تابل ਜ਼ਦਨ : ਢੋਲ ਵਜਾਉਣਾ, ਢੋਲੀ।

طبله ਤਬਲਾ : ਸੰਦੂਕੜੀ; ਪਟਾਰੀ, ਪੱਛੀ; ਢੋਲਕੀ।

طبيب تਬੀਬ : ਵੈਦ, ਹਕੀਮ, ਡਾਕਟਰ, ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

طبیعت تਬੀਅਤ : ਸੁਭਾ, ਮਿਜ਼ਾਜ਼, ਫਿਤਰਤ।

طبیعت شناس تਬੀਅਤ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਤਬੀਬ, ਵੈਦ।

طبعی ਤਬਈ : ਤਬੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸੁਭਾਵਕ, ਜ਼ਾਤੀ।

طپانچه ਤਪਾਂਚਾ : ਤਮਾਂਚਾ, ਥੱਪੜ, ਚਾਂਟਾ, ਪਿਸਤੌਲ।

طپیدن تاپیدن : ਤਪਣਾ, ਗਰਮ ਹੋਣਾ; ਤੜਫਣਾ, ਬੇਕਰਾਰ ਹੋਣਾ।

طحن ਤਹੱਨ : ਅਨਾਜ ਪੀਹ ਕੇ ਆਟਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਪੀਹਣਾ।

طحن **ਤਿਹਨ** : ਆਟਾ।
طرا بلس **ਤਰਾਬਲਸ** : ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਇਲਾਕੇ ਬਰਬਰ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਟਰਾਫਲ; ਟਿਪੋਲੀ, ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਤਿੰਨ ਬਸਤੀਆਂ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਹਿਰ।
طراز **ਤਿਰਾਜ਼** : (ਤਿਰਾਜ਼ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਛੀਟ, ਬੇਲ ਬੂਟੇਦਾਰ ਕੱਪੜਾ, ਸਜਾਵਟ।
طراق **ਤਰਾਕ** : ਚਾਬੁਕ ਜਾਂ ਕੋਰੜਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਵਾਜ਼, ਤੜਕਾ, ਧਮਾਕਾ।
طراوت **ਤਰਾਵਤ** : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਤਰੀ; ਨਮੀ, ਰੋਣਕ, ਹਰਿਆਵਲ।
طراوتناك **ਤਰਾਵਤਨਾਕ** : ਹਰਿਆ-ਭਰਿਆ।
طراوه **ਤਰਾਵਾ** : ਰੰਗੀਨ ਕੱਪੜਾ, ਜੋ ਝੰਡੇ ਉਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਰੇਰਾ।
طرائق **ਤਰਾਇਕ** : (ਤਰੀਕ **طریق** ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਰਸਤੇ।
طرب **ਤਰਬ** : ਖੁਸ਼ੀ, ਪਰਸੰਨਤਾ, ਸੌਂਕ।
طرت **ਤਰੱਤ** : ਮੱਥਾ; ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਾਲ, ਤੁੱਗ।
طرح **ਤਰਹ** : ਢੰਗ, ਤਰੀਕਾ, ਡੇਗਣਾ; ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਹਟਾਉਣਾ, ਸੁੱਟਣਾ, ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਜੁਦਾਈ, ਨੀਂਹ ਰੱਖਣਾ, ਨੀਂਹ, ਜੜ, ਖਾਕਾ, ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ, ਇਕ ਰਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੀ ਜਿਨਸ ਰਈਅਤ ਨੂੰ ਮੁਲ ਵਧਾ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਮਦਾਦੀ ਫੌਜ।
طرح افشاندن **ਤਰਹ-ਅਫਸ਼ਾਨਦਨ**,
طرح چيزی انداختن **ਤਰਹ-ਏ-ਚੀਜ਼ੇ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ**,
طرح چيزی ريختن **ਤਰਹ-ਏ-ਚੀਜ਼-ਏ-ਰੇਖਤਨ**,
طرح ريختن **ਤਰਹ ਰੇਖਤਨ**,
طرح کردن **ਤਰਹ ਕਰਦਨ** : ਨੀਂਹ ਰੱਖਣਾ, ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ।

طرز **ਤਰਜ਼** : ਢੰਗ, ਤਰੀਕਾ, ਸੂਰਤ, ਸ਼ਕਲ, ਆਦਤ।
طرف **ਤਰਫ** : ਪਾਸਾ, ਦਿਸ਼ਾ, ਕੰਢਾ, ਕਿਨਾਰਾ, ਤਟ, ਗੁੱਠ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੰਢਾ, ਸਿਰਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਭਾਗ; ਅੱਖ, ਵੇਖਣਾ, ਪਲਕਾਂ ਦਾ ਝਪਕਣਾ, ਜੋ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ, ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਡਾਬ ਜੋ ਸਜਾਵਟ ਲਈ ਲੱਕ ਉਦਾਲੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਮਰਬੰਦ, ਪਟਕਾ।
طرفدار **ਤਰਫਦਾਰ** : ਸਰਹੱਦ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਜਗੀਰਦਾਰ, ਸਹਾਇਕ।
طرفشام **ਤਰਫ-ਏ-ਸ਼ਾਮ** : ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵੇਲਾ।
طرف صبح **ਤਰਫ-ਏ-ਸੁਬਹ** : ਸਵੇਰ ਦਾ ਵੇਲਾ।
طرفین **ਤਰਫੈਨ** : ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ।
طرفة العين **ਤਰਫਤ-ਉਲ-ਐਨ** : ਇਕ ਵਾਰ ਅੱਖ ਝਪਕਣਾ, ਅੱਖ ਦਾ ਝਮਕਾਰਾ, ਪਲ, ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ।
طرفگی **ਤਰਫਗੀ** : ਅਜੀਬ ਗੱਲ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਬਾਜ਼ੀਗਰੀ, ਖੇਡ, ਚੰਗਿਆਈ, ਗੁਣ।
طرفه **ਤਰਫਾ** : ਇਕ ਵਾਰ ਅੱਖ ਝਮਕਣਾ, ਅੱਖ ਦੀ ਲਾਲੀ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
طرفی **ਤਰਫੇ** : ਥੋੜਾ ਕੁ।
طره **ਤੁੱਗਾ** : ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਾਲ; ਜੁਲਫ, ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲਿਟ, ਟੋਪੀ ਦਾ ਫੁੰਮਣ, ਕਲਗੀ, ਮਕਾਨ ਦਾ ਛੱਜਾ; ਅਨੋਖਾ; ਕੋਰੜਾ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹਿੱਸਾ।
طره بازی **ਤੁੱਗਾ ਬਾਜ਼ੀ** : ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਖੇਡ, ਕੋਟਲਾ ਛਪਾਕੀ।
طریق **ਤਰੀਕ** : ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਕੁਟਿਆ ਹੋਵੇ, ਰਸਤਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ, ਰਮਲ ਦੀਆਂ ਸੋਲਾਂ ਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸ਼ਕਲ, ਢੰਗ, ਤਰੀਕਾ; ਧਰਮ, ਸ਼ਰੀਅਤ; ਰਿਵਾਜ, ਦਸਤੂਰ।
طریق **ਤਰੀਕਤ** : ਰਾਹ, ਮਾਰਗ, ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਸਫਾਈ, ਮਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀ, ਸੂਫੀਆਂ ਦਾ ਮਾਰਗ

ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਕਮਾਲ ਹਾਸਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
طریقہ **ਤਰੀਕਾ** : ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਢੰਗ, ਧਰਮ;
 ਸਰੀਫ਼ ਲੋਕ।

طشت **ਤਸ਼ਤ** : (ਤਸ਼ਤ **تشت** ਦਾ ਅਰਬੀ
 ਰੂਪਾਂਤਰ) ਥਾਲ, ਤਸਲਾ।

طشت خاک **ਤਸ਼ਤ-ਏ-ਖਾਕ** : ਜ਼ਮੀਨ;
 ਧਰਤੀ।

طشت خون **ਤਸ਼ਤ-ਏ-**
ਖੂਨ **ਤਸ਼ਤ-ਏ-ਖੂਰ** : ਸੂਰਜ।

طشت کسی از بام افتادن **ਤਸ਼ਤ-ਕਸੀ**
ਏ-ਕਸੇ ਅਜ਼ ਬਾਮ ਉਫਤਾਦਨ : ਕਿਸੇ ਦਾ
 ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਦਨਾਮ ਹੋਣਾ।

طشت گر **ਤਸ਼ਤ-ਗਰ** : ਥਾਲ ਬਣਾਉਣ
 ਵਾਲਾ, ਇਕ ਗਵੱਈਏ ਦਾ ਨਾਮ।

طشت نگون **ਤਸ਼ਤ-ਏ-ਨਿਗੂਨ** :
 ਮੂਧਾ ਥਾਲ ਭਾਵ ਅਸਮਾਨ।

طعام **ਤਾਅਮ** : ਖਾਣਾ, ਭੋਜਨ, ਖੁਰਾਕ।

طعم **ਤਾਅਮ** : ਮਜ਼ਾ, ਲੱਜਤ, ਸਵਾਦ।

طعمه **ਤਾਅਮਾ** : ਖੁਰਾਕ, ਖਾਣਾ, ਰੋਜ਼ੀ,
 ਰਿਜ਼ਕ, ਉਪਜੀਵਕਾ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸਾਧਨ,
 ਬੁਰਕੀ।

طعن **ਤਾਅਨ**, **طعنه** **ਤਾਅਨਾ** : ਨੇਜ਼ਾ
 ਮਾਰਨਾ, ਤਾਅਨਾ ਦੇਣਾ, ਮੇਹਣਾ ਮਾਰਨਾ, ਨੁਕਸ
 ਕੱਢਣਾ, ਘੁੱਤਰਾਂ ਕੱਢਣਾ।

طعن و ضرب **ਤਾਅਨ-ਉ-ਜ਼ਰਬ** : ਨੇਜ਼ਾ ਤੇ
 ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਨਾ, ਜੰਗ।

طغان شاه **ਤੁਗਾਨ ਸ਼ਾਹ** : ਇਕ ਤੁਰਕ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

طغرا **ਤੁਗਰਾ** : ਇਕ ਖਰਕਾਰ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ
 ਲਿੱਪੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ
 ਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ,
 ਅਰਬੀ ਲਿੱਪੀ ਵਿਚ ਪੈਦੀਦਾ ਪਰ ਕਮਾਲ ਦੀ ਤੇ
 ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਲਿਖਤ, ਮੋਹਰ ਉੱਤੇ ਉਕਰੀ ਹੋਈ
 ਸੁੰਦਰ ਲਿਖਤ।

طغرل **ਤੁਗਰਲ** : ਸਲਜੂਕ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ
 ਪਹਿਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ

ਮਹਿਮੂਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ
 ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ; ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ।

طغماج **ਤੁਗਮਾਜ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ
 ਇਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

طغیان **ਤੁਗਯਾਨ**, **طغی** **ਤੁਗੀ**,
طغیان **ਤੁਗਯਾਨ** : ਹੋਏ ਵਧਣਾ,
 ਬੋਹਲਤਾ; ਕੁਫ਼ਰ ਜਾਂ ਗੁਨਾਹ ਵਿਚ ਹੋਏ
 ਵਧਣਾ, ਬਗ਼ਾਵਤ; ਜ਼ੁਲਮ, ਵਧੀਕੀ; ਪਾਣੀ ਦਾ
 ਵਾਫ਼ਰ ਆਉਣਾ।

طغیانی **ਤੁਗਯਾਨੀ** : ਬੋਹਤਾਤ;
 ਜ਼ਿਆਦਤੀ; ਹੜ੍ਹ, ਤੂਫ਼ਾਨ; ਬਗ਼ਾਵਤ।

طفره **ਤੁਫਰਾ** : ਸ਼ੱਕ, ਗਲਤੀ, ਭੁੱਲ।

طفره رن **ਤੁਫਰਾ ਜ਼ਦਨ** : ਟਾਲਣਾ।

طفل **ਤਿਫਲ** : ਬੱਚਾ, ਇਨਸਾਨ ਜਾਂ ਹੋਵਾਨ ਦਾ
 ਬੱਚਾ।

طفل چهل روزه **ਤਿਫਲ-ਏ-ਚਹਲ**
ਰੋਜ਼ਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ, (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ
 ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਖ਼ਮੀਰ ਚਾਲ੍ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ
 ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸੀ)।

طفل شش روزه **ਤਿਫਲ-ਏ-ਸ਼ਸ਼-**
ਰੋਜ਼ਾ : ਏਹ ਜਗਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਸਾਰੀ
 ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਣੀ ਸੀ।

طفلک **ਤਿਫਲਕ** : ('ਤਿਫਲ' ਦਾ
 ਲਘੁਵਾਚੀ), ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ।

طفل هندو **ਤਿਫਲ-ਏ-ਹਿੰਦੂ** : ਅੱਖ
 ਦੀ ਪੁਤਲੀ।

طفيل **ਤੁਫੈਲ** : (ਕੁਛਾ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਜੋ
 ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਲਸਾਂ ਤੇ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ
 ਜ਼ਿਆਦਤਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ
 ਬਿਨ-ਬੁਲਾਏ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਵਸੀਲਾ, ਸੁਬੱਬ,
 ਬਿਨ-ਬੁਲਾਇਆ ਮੋਹਮਾਨ, ਮੁਫਤਖ਼ੋਰਾ।

طفیلی **ਤੁਫੈਲੀ** : ਤੁਫੈਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
 ਬਿਨ-ਬੁਲਾਇਆ ਮੋਹਮਾਨ।

طلا **ਤਿਲਾ** : ਖ਼ਾਲਸ ਸੋਨਾ।

طلائی **ਤਿਲਾਈ** : ਸੋਨੇ ਦਾ, ਸੁਨੇਹਰੀ,
 ਸੋਨੇ ਦਾ ਪੀਲਾ ਰੰਗ।

طلاي احمر : **ਤਿਲਾ-ਏ-ਅਹਮਰ** :

ਲਾਲ ਸੋਨਾ, ਬੈਂਹਤ ਚੰਗਾ ਸੋਨਾ।

طلاي ناب : **ਤਿਲਾ-ਏ-ਨਾਬ** :

ਸੋਨਾ, ਸੁੱਧ ਸੋਨਾ।

طلاق : **ਤਲਾਕ** : ਔਰਤ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ, ਔਰਤ ਦਾ ਖਾਵੰਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਪਾਉਣਾ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਖੁਲ੍ਹ, ਰਵਾਨੀ, ਐਸ਼, ਖੁਸ਼ੀ।

طلاق ثلاثه : **ਤਲਾਕ-ਏ-ਸਲਾਸਾ** :

ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸ਼ਬਦ 'ਤਲਾਕ' ਕੈਹਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤ ਦੂਜੇ ਮਰਦ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਪੈਹਲੇ ਖਾਵੰਦ ਦੇ ਨਿਕਾਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ।

طلاوت : **ਤਲਾਵਤ**, **طلاوت** : **ਤਲਾਵਤ**, **طلاوت** :

ਖੂਬਸੂਰਤੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਰੌਣਕ, ਤਾਜ਼ਗੀ, ਖੂਬੀ, ਵਸਫ਼, ਕਬੂਲੀਅਤ, ਲੋਕ-ਪਿਰਯਤਾ, ਜਾਦੂ।

طلب : **ਤਲਬ** : ਮੰਗਣਾ, ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਤਲਾਸ਼

ਕਰਨਾ, ਢੂੰਡਣਾ, ਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਲੱਭਣਾ, ਅਦਾਇਗੀ, ਯੋਗ ਰੁਪਈਏ, ਮੰਗ ਚਾਹਤ, ਬੁਲਾਵਾ, ਤਨਖਾਹ।

طلبه : **ਤਲਬਾ**, **طلبه** : **ਤਲਬਾ** :

(ਤਾਲਿਬ **طالب** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਢੂੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ।

طلبی : **ਤਲਬੀ** : ਬੁਲਾਵਾ, ਪੇਸ਼ੀ, ਬੁਲਾਉਣਾ।

طلبم : **ਤਲਿਸਮ**, **طلبم** : **ਤਲਿਸਮ** :

ਅਜੀਬ ਖੇਡ, ਜਾਦੂ, ਵੈਹਮੀ ਖਿਆਲ ਜਾਂ ਸੂਰਤ, ਬਣਾਉਣੀ ਸੱਪ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਲ ਜੋ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਗੱਡਦੇ ਹਨ।

طلبمات : **ਤਲਿਸਮਾਤ** : ਤਲਿਸਮ ਦਾ

ਬੌਹਵਚਨ।

طلعت : **ਤਲਅਤ** : ਮੁੱਖ, ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ,

ਦੀਦਾਰ, ਦਰਸ਼ਨ।

طلوع : **ਤਲੂਅ** : ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਤਾਰੇ ਦਾ ਨਿਕਲਣਾ,

ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ, ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਨੇੜੇ ਢੁੱਕਣਾ।

طمرق : **ਤਮਰਕਾ** : ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ,

ਰੋਹਬਦਾਬ, ਧੁਮ-ਧਾਮ, ਨਿਜ ਪਰਗਟਾਵਾ,

ਡਰ, ਘੁਮੰਡ।

طمع : **ਤਮਅ** : ਲਾਲਚ, ਲੋਭ, ਹਿਰਸ, ਇੱਛਾ, ਚਾਹ।

طمع : **ਤਮਗਾ** : ਵੇਖੋ **ਤਮਗਾ**।

طمغاج : **ਤਮਗਾਚ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕਾ।

طمغاجی : **ਤਮਗਾਚੀ** : ਤਮਗਾਚ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

طناب : **ਤਨਾਬ/ਤਿਨਾਬ** : ਰੱਸੀ, ਤੰਬੂ ਦੀ ਡੇਰੀ; ਫਾਂਸੀ, ਪੌੜੀ।

طنب : **ਤਨਬ** : ਤੰਬੂ ਦੀ ਰੱਸੀ।

طنبور : **ਤੰਬੂਰ**, **طنبور** : **ਤੰਬੂਰਾ** :

ਪਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤ ਸਾਜ਼, ਸਿਤਾਰ, ਤੰਬੂਰਾ।

طنز : **ਤਨਜ਼** : ਭੇਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕੈਹਣਾ, ਰਮਜ਼ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ, ਤਾਹਨਾ-ਮੇਹਣਾ ਦੇਣਾ, ਠਠਾ ਮਖੌਲ ਕਰਨਾ, ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ।

طنطنه : **ਤਨਤਨਾ** : ਅਵਾਜ਼, ਤੰਬੂਰੇ ਤੇ ਨੱਗਾਰੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਗੂੰਜ, ਘੁਮੰਡ, ਸ਼ੇਖੀ, ਸ਼ੌਰ, ਚਰਚਾ।

طواف : **ਤਵਾਫ਼** : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣਾ, ਪਰਕਰਮਾ ਕਰਨਾ, ਕਾਅਬਾ ਦੀ ਪਰਕਰਮਾ ਕਰਨਾ, ਫੇਰਾ, ਚੱਕਰ, ਸੈਰ।

طوالت : **ਤਵਾਲਤ** : ਲੰਮਾਈ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਦੇਰ।

طوائف : **ਤਵਾਇਫ਼** : (ਤਾਇਫ਼ਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਜਮਾਤਾਂ, ਟੋਲੇ, ਜਥੇ, ਨੱਚਣ ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ।

طوبی : **ਤੂਬਾ** : ਖੁਸ਼ੀ, ਖੂਬੀ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ, ਸੁਗੰਧਮਈ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਾਕ, ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਇਕ ਰੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ।

طوبی قامت : **ਤੂਬਾ ਕਾਮਤ** : ਮਸ਼ੂਕ, ਮੇਹਬੂਬ।

طوب : **ਤੋਪ** : ਤੋਪ।

طوبچی : **ਤੋਪਚੀ** : ਦੇਖੋ ਤੋਪਚੀ।

طون : **ਤੌਂਦ** : ਵੱਡਾ ਪਹਾੜ, ਵੱਡਾ ਟਿੱਲਾ, ਉੱਚੀ ਘਾਟੀ, ਵੱਡਾ ਦਰਖਤ।

طور : ਇਕ ਵਾਰ, ਵੰਗ, ਤਰੀਕਾ।

طور : **طور-ਏ-ਸੀਨਾ** : ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਉਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਹੋਏ ਸਨ।

طور : **طور** : (طور ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੁਪਾਂਤਰ) ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਫ਼ਿਰਦੋਸੀ ਇਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

طور : **طور** : ਤੋਤਾ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼, ਅਲਕੋਜ਼ਾ।

طور : **طور** : (طور ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੁਪਾਂਤਰ) ਤੂਤ ਜਾਂ ਸ਼ੈਹਤੂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸ਼ੈਹਤੂਤ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੋਤਾ।

طور : **طور** : ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ।

طور : **طور** : ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ, ਤੁਹਮਤ।

طور : **طور** : ਅਧੀਨਗੀ, ਰੁਚੀ, ਝੁਕਾ।

طور : **طور** : ਆਗਿਆਰਤਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਸ਼ੌਂਕ ਨਾਲ।

طور : **طور** : ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਖਾਹ-ਮਖਾ, ਮਜਬੂਰਨ, ਜਬਰਨ।

طور : **طور** : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣਾ, ਚੱਕਰ ਲਾਉਣਾ, ਜੰਗਲ ਪਾਣੀ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ।

طور : **طور** : ਪਾਣੀ ਦੀ ਰੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਡੋਬ ਦੇਵੇ, ਹੜ, ਸਖਤ ਮੀਂਹ, ਪਰਚੰਡ ਹਵਾ; ਰਾਤ ਦਾ ਸਖਤ ਹਨੇਰਾ; ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ 'ਚ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸੀਬਤ।

طور : **طور** : ਘੋਰਾ, ਹਲਕਾ, ਗਲ ਦਾ ਪਟਾ, ਗੋਲ ਪਟਾ, ਹੰਸਲੀ, ਕੰਠਾ, ਹਾਰ, ਤਾਕਤ, ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ।

طور : **طور** : ਘੁੱਗੀ, ਕੈਦੀ, ਦਾਸ।

طور : **طور** : ਚੰਦ ਦਾ ਪਰਵਾਰ।

طور : **طور** : ਤਖਤ ਤੇ ਤਾਜ।

طور : **طور** : ਲੰਮਾਈ, ਲੰਮਾ ਹੋਣਾ, ਦਰਾਜ਼ੀ, ਫੈਲਾ।

طور : **طور** : ਖਤ ਪੱਤਰ, ਲੰਮੀ ਚੌੜੀ ਚਿੱਠੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤ, ਪਲੰਦਾ, ਟੋਪੀ ਜਾਂ ਕੁਲ੍ਹੇ ਦੀ ਨੋਕ ਜੋ ਪਗੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਵੇ।

طور : **طور** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਚਲਤ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਚੁਆਨੀ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਵਿਚ ਚਾਰ ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਕ, ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਈਏ।

طور : **طور** : ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਇਕ ਵਾਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਅਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਦੀ-ਏ-ਮਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

طور : **طور** : ਲੰਮਾ, ਅਰੁਜ਼ ਪਿੰਗਲ) ਦੀਆਂ ਉਨੀ ਬੈਹਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

طور : **طور** : ਓਹ ਲੰਮੀ ਰੱਸੀ ਜੋ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਛਾੜੀ, ਓਹ ਰਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਈ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲੜੀ; ਓਹ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਹਵੇਲੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਤਬਲ।

طور : **طور** : ਪਵਿਤਰਤਾ, ਵਜ਼ੂ, ਅਸਤੰਜਾ।

طور : **طور** : (ਤਹਰਾਨ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੁਪਾਂਤਰ) ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਜੋ ਮੁਲਕ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ।

طور : **طور** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਾਚੀਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮਿਨੂਚਿਰਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਸਫ਼ਵੀ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਦੂਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ 54 ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਕੇ 984 ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।

طور : **طور** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਾਚੀਨ ਪੇਸ਼ਦਾਦੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਹੋਸ਼ੰਗ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਸੀ।

طور : **طور** : ਪਾਕ ਹੋਣਾ, ਪਵਿਤਰ ਹੋਣਾ, ਪਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਕ

ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਇਆ ਜਾਵੇ, ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਧੋਣਾ।

طهير ذّٰهريّ : ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

طّيّ : ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਯਮਨੀ ਕਬੀਲੇ ਦਾ
ਨਾਮ (ਹਾਤਮਤਾਈ ਪਰਸਿੱਧ ਸਖੀ ਇਸੇ
ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸੀ) ਤੈਹ, ਲਪੇਟ।

طيار ذّٰهريّ : ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਭੱਜਣ
ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਅਫਰ ਦਾ ਲਕਬ।

طيار ذّٰهريّ : ਪਤੰਗ, ਗੁੱਡੀ, ਹਵਾਈ
ਜਹਾਜ਼, ਉਡਣ ਖਟੋਲਾ, ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਜਹਾਜ਼
ਜਾਂ ਬੇੜੀ, ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਘੋੜਾ।

طيب ذّٰهريّ : ਖੁਸ਼ੀ, ਖੇਡਾਂ, ਸੁਗੰਧੀ, ਖੁਸ਼,
ਮਿਜ਼ਾਜੀ, ਹਸਮੁਖਾ ਸੁਭਾਅ; ਕਿਸੇ ਸ਼ੈ ਦਾ
ਬੇਹਤਰੀਨ ਹਿੱਸਾ।

طيب ذّٰهريّ : ਚੰਗਾ, ਨੇਕ, ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ,
ਹਲਾਲ, ਜਾਇਜ਼।

طيب ذّٰهريّ : ਮਦੀਨਾ।

طير ذّٰهريّ : ਉਡਣਾ; ਉਡਾਣ; ਪੰਛੀ।

طيران ذّٰهريّ : (ਤੈਰ **طير** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਪੰਛੀ।

طيش ذّٰهريّ : ਅਕਲ ਦਾ ਚਲੇ ਜਾਣਾ,
ਬੇਦਿਮਾਗੀ, ਹੋਛਾਪਣ, ਹੌਲਾਪਣ, ਤੀਰ ਦਾ
ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਚੁਕ ਜਾਣਾ, ਗੁੱਸਾ।

طينت ذّٰهريّ : ਮਿਟੀ, ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਮਿਟੀ,
ਸੁਭਾ, ਆਦਤ।

طيور ذّٰهريّ : (ਤੈਰ **طير** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਪੰਛੀ।

ظ (ਜ਼ੋਇ/ਜ਼ਾਇ)

ظ ਜ਼ੋਇ/ਜ਼ਾਇ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਵੀਹਵਾਂ ਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਸਤਾਰਵਾਂ ਹਰਫ਼ (ਅਖਰ), ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ੯੦੦ ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ।

ظالم ਜ਼ਾਲਿਮ : ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ, ਨਿਆਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ظاهر ਜ਼ਾਹਿਰ : ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਗਟ, ਪਰੱਤਖ, ਬਾਹਰਲਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ, ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ ਮੈਦਾਨ।

ظاهرًا ਜ਼ਾਹਿਰਨ : ਪਰਗਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਬਾਹਰੋਂ, ਉੱਤੇ ਉੱਤੇ।

ظاهري ਜ਼ਾਹਿਰੀ : ਜ਼ਾਹਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬਾਹਰਮੁਖੀ, ਵਿਖਾਵੇ ਦਾ।

ظرافت ਜ਼ਰਾਫਤ : ਸਿਆਣਪ, ਦਿਲਲਗੀ, ਠੱਠਾ ਮਖੌਲ।

ظرف ਜ਼ਰਫ : ਸਿਆਣਾ ਹੋਣਾ, ਸਿਆਣਪ, ਸਮਰਥਾ, ਯੋਗਤਾ, ਬਰਤਨ, ਪਾਤਰ, ਭਾਂਡਾ, ਹੌਸਲਾ, ਸਮਾਈ।

ظرفا ਜ਼ਰਫਾ : (ਜ਼ਰੀਫ਼ ظريف ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ।

ظروف ਜ਼ਰੂਫ : (ਜ਼ਰਫ਼ ظرف ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਭਾਂਡੇ, ਬਰਤਨ।

ظريف ਜ਼ਰੀਫ਼ : ਸਿਆਣਾ, ਮਖੌਲੀਆ, ਮਸਖਰਾ।

ظفر ਜ਼ਫਰ : ਵਿਜੈ, ਜਿੱਤ, ਸਫਲਤਾ, ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ, ਅਬੂਜ਼ਫਰ ਸਿਰੱਜੁਦੀਨ ਦਾ ਉਪਨਾਮ (ਤਖਲੁੱਸ) ਜੋ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦਾ ਕਵੀ ਸੀ।

ظفرنامه ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ : 'ਤਾਰੀਖੇ ਤੈਮੂਰੀ' ਨਾਮੀ ਇਤਹਾਸਕ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਸ਼ਰਫ਼ ਅਲੀ ਯਜ਼ਦੀ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੀਨਾਂ ਕਾਂਗੜ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦਖਣ ਵਿਖੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

ظل ਜ਼ਿੱਲ : ਪਰਛਾਵਾਂ, ਛਾਂ, ਪਨਾਹ, ਨਮੂਨਾ, ਰਾਤ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ, ਅਤ ਦੀ ਗਰਮੀ, ਉਠਦੀ ਜਵਾਨੀ, ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਛਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ظل حق ਜ਼ਿਲ-ਉਲ-ਲਾਹ, **ظل خدای ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਹਕ**, **ظل سبحانی ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਖੁਦਾ**, **سبحانہ ਜ਼ਿਲ-ਏ-ਸੁਬਹਾਨੀ** : ਰੱਬ ਦਾ ਸਾਇਆ ਜਾਂ ਪਰਤੀਨਿਧ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ظل زمين ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ : ਰਾਤ।

ظلم ਜ਼ੁਲਮ : (ظلمت ਜ਼ੁਲਮਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਅਨਿਆਇ, ਅਤਿਆਚਾਰ, ਵਧੀਕੀ, ਜ਼ਬਰ, ਸਿਤਮ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰਨਾ, ਹਨੇਰੇ।

ظلم دوست ਜ਼ੁਲਮ-ਦੋਸਤ : ਜ਼ਾਲਮ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ।

ظلمی ਜ਼ਿਲੀਮ : ਅਤਿਆਚਾਰੀ।

ظلمات ਜ਼ੁਲਮਾਤ : (ਜ਼ੁਲਮਤ ظلمت ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਨੇਰੀ, ਪਤਾਲ ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ) ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹਰ-ਏ-ਓਕੀਆਨੁਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ظلماتِ سکندری - ع- لاما- ع-

سکندری : آبا- ع- حیات، جو ہنرے دیکھ
دے سیکھا جاتا ہے۔

ظلماتی : لاما : لاما نال
سببیت، جو سہ ہنرے ہوتے، سادہ نا ہوتے۔

ظلماتیت : لاما : ہنرے ہونا،
ہنرے پے کرنا۔

ظلمت : لاما : ہنرے۔

ظلم : لاما : ہنرے دے لاما کرنا
دالا۔

ظلم : لاما : ہنرے لاما۔

ظن : لاما : لاما، لاما، دیکھنا،
ہنرے، لاما، لاما، لاما۔

ظنون : لاما : (لاما دا ہنرے)
لاما، لاما۔

ظنی : لاما : لاما، لاما، لاما دے
لاما۔

ظہر : لاما : لاما، لاما، لاما،
لاما، لاما، لاما۔

ظہور : لاما : لاما، لاما، لاما،
لاما، لاما، لاما۔

ظہوری : لاما : لاما، لاما، لاما،
لاما، لاما، لاما۔

ظہیرہ : لاما : لاما، لاما، لاما،
لاما، لاما، لاما۔

੬(ਐਨ)

੬ ਐਨ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਇੱਕੀਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਅਠਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ; 'ਅਬਜਦ' ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ੭੦ ਅੰਕੜੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ; ਮੁਹਮਲਹ।

عابد ਆਬਿਦ : ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਭਗਤ; ਰੱਬ ਦਾ ਸੇਵਕ।

عابدانہ ਆਬਿਦਾਨਾ : ਭਗਤੀ ਭਾਵਨਾ ਸੈਹਤ, ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਨਾਲ।

عابدہ ਆਬਿਦਾ : ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਭਗਤਣੀ।

عابر ਆਬਿਰ : ਰਾਹ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ, ਪਾਂਧੀ, ਪਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਦੋ-ਭਾਸ਼ੀਆ; ਟੀਕਾਕਾਰ, ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ।

عابری سبيل ਆਬਿਰੀ ਸਬੀਲ : ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ; ਪਾਂਧੀ, ਰਾਹੀ।

عابرین ਆਬਿਰੀਨ : (ਆਬਿਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ; ਪਾਂਧੀ।

عائق ਆਤਿਕ : ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੁਤੰਤਰ, ਅਜ਼ਾਦ; ਪੁਰਾਣੀ ਵਸਤੂ; ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰਾਬ; ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਲੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਬੋਤਲ; ਜਵਾਨ ਇਸਤਰੀ, ਕੰਵਾਰੀ; ਉੱਡਣਯੋਗ ਪੰਛੀ।

عاج ਆਜ : ਹਾਥੀ ਦੰਦ, ਦੰਦਖੰਡ।

عاجش ਆਜਿਸ਼ : ਮਜਬੂਰ, ਲਚਾਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਥੱਕਿਆ ਟੁੱਟਿਆ; ਸੁਸਤ, ਨਿਰਾਸ਼।

عاجزانہ ਆਜਿਜ਼ਾਨਾ : ਨਿਮਰਤਾ ਸੈਹਤ।

عاجزی ਆਜਿਜ਼ੀ : ਨਿਮਰਤਾ; ਮਜਬੂਰੀ, ਬੇਬਸੀ।

عاجل ਆਜਿਲ : ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,

ਕਾਹਲਾ।

عاجلانہ ਆਜਿਲਨ, **عاجلانہ ਆਜਿਲਾਨਾ :** ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ, ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ, ਛੇਤੀ ਨਾਲ।

عاجله ਆਜਿਲਾ : ਫ਼ੌਰਨ, ਫ਼ੌਰੀ; ਤੇਜ਼; ਆਰਜ਼ੀ; ਸੰਸਾਰ; ਛੇਤੀ ਨਾਲ।

عاجل آاد : ਹਜ਼ਰਤ ਹੁਦ ਦੀ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ; ਉਹ ਅੰਕ ਜੇਹੜਾ ਇਕ ਮਲੂਮ ਅੰਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੰਡ ਦੇਵੇ।

عاجی آادੀ : ਆਦਿ ਕੌਮ ਜਾਂ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਦਿ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਵੈਰੀ।

عاجیان آادੀਯਾਨ : ਆਦਿ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕ।

عاجات آادਾਤ : (ਆਦਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਆਦਤਾਂ, ਰਿਵਾਜ, ਰੀਤਾਂ।

عاج اعظم آاد-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ : ਉਹ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੰਕ ਜੋ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਵੰਡ ਦੇਵੇ, ਮਹੱਤਮ।

عاجت آادਤ : ਸੁਭਾ, ਖਸਲਤ; ਰੀਤ, ਰਸਮ; ਤਰੀਕਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੱਤ।

عاجت آادਤਨ : ਸੁਭਾ ਅਨੁਸਾਰ; ਆਦਤ ਕਰਕੇ; ਖਸਲਤ ਵਜੋਂ, ਰਿਵਾਜਨ।

عاجی آادੀ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੋਵੇ।

عاجل آاديل : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਨਿਆਂਕਾਰ, ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ।

عاجلانہ آاديلانہ : ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾਲ।

عاجر آابير : ਉਜ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ; ਗੋਹਾ।

عادل : ਮਲਾਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਨਦੀ ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਅਰਬੀ ਮਹੀਨੇ 'ਸ਼ਾਅਬਾਨ' ਜਾਂ 'ਸ਼ਵਾਲ' ਜਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ।

عار : ਸ਼ਰਮ, ਲੱਜ, ਗ਼ੈਰਤ; ਮਲਾਮਤ; ਸੰਗ; ਐਬ, ਭੈੜ।

عارج : ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਤਾਹ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।

عارض : ਗਲੂ, ਰੁਖ, ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ, ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਘਟਨਾ; ਸਬੰਧਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ; ਸੰਕਟ; ਬਲਾ; ਆਫ਼ਤ; ਬਦਬਖ਼ਤੀ, ਦੂਰ ਦਿਸ-ਹੱਦੇ ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਬੱਦਲ; ਫ਼ੌਜ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਸੈਨਾਪਤੀ; ਅਰਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਬਿਨੈਕਾਰ; ਅਰਜ਼ੀ-ਨਵੀਸ; ਬੀਮਾਰ, ਬੁੱਢੀ (ਉਠਣੀ); ਮਾਰੀ ਹੋਈ (ਉਠਣੀ), ਤੋਹਫਾ, ਭੇਟਾ।

عارض سيمين

ਆਰਿਜ਼-ਏ-ਸੀਮੀਨ : ਚਾਂਦੀ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਗੋਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।

عارض نامه : ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ।

عارضه : ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼; ਰੋਗ; ਹਾਜ਼ਤ, ਜ਼ਰੂਰਤ; ਗਲੂ।

عارضی : ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਅਸਲੀ ਤੇ ਪੱਕੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇ, ਵਕਤੀ।

عارضین : ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇ ਧਿਰਾਂ।

عارف : ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੇ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

عارفہ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲੀ; ਨੇਕੀ, ਤਲਾਈ।

عاری : ਨੰਗਾ, ਖਾਲੀ, ਸੱਖਣਾ; ਮੂਰਖ।

عاریت :

ਮੰਗੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ, ਮਾਂਗਵੀ, ਕਰਜ਼, ਉਧਾਰ, ਮੰਗ ਕੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲੈਣਾ, ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇਣਾ।

عازم : ਇਰਾਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

عاشر : ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।

عاشق : ਇਸ਼ਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰੇਮੀ।

عاشق خشک : ਚਲੀਲ ਤੇ ਕਮੀਨਾ ਆਸ਼ਕ।

عاشق و معشوق

ਆਸ਼ਿਕ-ਉ-ਮਅਸ਼ੂਕ : ਪੱਕੇ ਪਰੇਮੀ ਤੇ ਪਰੇਮਕਾ; ਵਿਭਿੰਨ ਰੰਗ ਦੇ ਦੋ ਨਗੀਨੇ ਜੇਹੜੇ ਇਕੋ ਅੰਗੂਠੀ ਵਿਚ ਹੋਣ; ਕਮਰਬੰਦ ਦੀਆਂ ਤਣੀਆਂ, ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ।

عاشقی : ਪਰੇਮ, ਪਿਆਰ।

عاشورا : ਮੁਹੱਰਮ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਮਿਤੀ, ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਨ।

عاصم : ਵਰਜਣ ਵਾਲਾ, ਰਖਵਾਲਾ, ਚੋਕੀਦਾਰ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਸੱਤਾਂ ਪਾਠੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਾਠੀ; 'ਕਾਰੀ ਆਸਿਮ ਕੁਈ' ਦਾ ਨਾਮ; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਸੇ ਪਾਠੀ ਦੇ ਪਾਠ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

عاصی : ਮੁਜਰਮ, ਪਾਪੀ; ਦੋਸ਼ੀ, ਸਰਕਸ਼, ਆਕੀ; ਓਹ ਘਟਾ (ਬੱਦਲ ਦੀ) ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੀਂਹ ਨਾ ਹੋਵੇ; (ਤਿਬ) ਇਕ ਰੱਗ ਜੋ ਫਸਦ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਖੂਨ ਨਾ ਦੇਵੇ।

عاطف : ਮੇਹਰਬਾਨ, ਕਿਰਪਾਲੂ; ਝੁਕਣ ਵਾਲਾ।

عاطفہ : ਮੇਹਰਬਾਨੀ।

عافیت : ਸੇਹਤ, ਸਲਾਮਤੀ, ਚੈਨ, ਸੁਖ; ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

عاقبت : ਅੰਤ, ਪਰਣਾਮ।

عاقبت الامر : ਅਖੀਰ ਨੂੰ, ਅੰਤ ਨੂੰ।

عاقبت اندیش : ਅੰਤ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ, ਸੂਝਵਾਨ, ਸਾਵਧਾਨ।

عاقبت نندار : ਨਦਾਰਦ :

ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਖੀਰ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

عاقِل **ਆਕਿਲ** : ਸਿਆਣਾ, ਬੁਧੀਮਾਨ।

عاقِله **ਆਕਿਲਾ** : ਬੁਧੀਮਾਨ ਇਸਤਰੀ।

عاكف **ਆਕਿਫ** : ਗੁੱਠੇ ਬੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਇਕ ਗੁੱਠੇ ਬੈਹ ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗੋਸ਼ਾ-ਨਸ਼ੀਨ।

عاكفان **ਆਕਫੀਨ**, **عاكفان** **ਆਕਫਾਨ** : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ।

عالم **ਆਲਮ** : ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਾਰੀ ਜੀਵ ਜੰਤੂ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਜਹਾਨ, ਸੂਰਤ, ਹਾਲਤ, ਕਿਸਮ।

عالم اسباب **ਆਲਮ-ਏ-ਅਸਬਾਬ** : ਸੰਸਾਰ।

عالم امر **ਆਲਮ-ਏ-ਅਮਰ**, **عالم بالا** **ਆਲਮ-ਏ-ਬਾਲਾ** : ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਮੰਡਲ, ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਜਗਤ।

عالم امکان **ਆਲਮ-ਏ-ਇਮਕਾਨ**, **عالم خاک** **ਆਲਮ-ਏ-ਖਾਕ**, **عالم نرنگ** **ਆਲਮ-ਏ-ਦੋ ਰੰਗ**, **عالم کون** **ਆਲਮ-ਏ-ਕੌਨ**, **عالم کون و فساد** **ਆਲਮ-ਏ-ਕੌਨ-ਉ-ਫਸਾਦ** : ਸੰਸਾਰ।

عالم برزخ **ਆਲਮ-ਏ-ਬਰਖ਼** : ਮੌਤ ਤੇ ਕਿਯਾਮਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

عالم جان **ਆਲਮ-ਏ-ਜਾਨ** : ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼, ਚਾਰ ਤੱਤ।

عالم گیر **ਆਲਮ-ਗੀਰ** : ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਜਿਤਣ ਵਾਲਾ, ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

عالم لا هوت **ਆਲਮ-ਏ-ਲਾਹੂਤ** : ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਜਾਤ ਦਾ ਦੇਸ਼।

عالم معقول **ਆਲਮ-ਏ-ਮਅਕੂਲ** : ਅਕਲ ਦਾ ਦੇਸ਼।

عالم و جود **ਆਲਮ-ਏ-ਵਜੂਦ**, **عالم ناسوت** **ਆਲਮ-ਏ-ਨਾਸੂਤ** : ਨਾਸ਼ਮਾਨ ਸੰਸਾਰ।

عالمی **ਆਲਮੀ** : ਸੰਸਾਰਕ।

عالم **ਆਲਿਮ** : ਇਲਮ ਵਾਲਾ, ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਗਿਆਨਵਾਨ।

عالم الغيب **ਆਲਿਮ-ਉਲ-ਗੈਬ** : ਗੈਬ ਦਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਅੱਲਾਹ।

عالي **ਆਲੀ** : ਉੱਚਾ, ਉੱਚੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।

عالي جناب **ਆਲੀ ਜਨਾਬ** : ਬਲੰਦ ਮਰਤਬਾ, ਉੱਚੀ ਦਰਗਾਹ।

عالي حضرت **ਆਲੀ ਹਜ਼ਰਤ**, **عالي مرتبت** **ਆਲੀ ਮਰਤਬਤ** : ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ।

عاليه **ਆਲੀਯਾ** : ਉੱਚੀ, ਵੱਡੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ।

عام **ਆਮ** : (ਖ਼ਾਸ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ) ਸਭ, ਸਾਰੇ, ਸਾਰੇ ਥਾਂ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਮੂਲੀ ਆਦਮੀ।

عام فهم **ਆਮ-ਫਹਮ** : ਸਭ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਸੌਖਾ।

عامر **ਆਮਿਰ** : ਅਬਾਦ, ਅਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

عامره **ਆਮਿਰਾ** : ਅਬਾਦ, ਅਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ।

عامري **ਆਮਿਰੀ** : ਬਨੀ ਆਮਿਰ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕੈਸ (ਮਜਨੂੰ) ਇਸੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸੀ।

عامل **ਆਮਿਲ** : ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਰੀਗਰ, ਕਰਿੰਦਾ, ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਧਕਾਰੀ, ਹਾਕਮ।

عامل جهان **ਆਮਿਲ-ਏ-ਜਹਾਨ** : ਰੱਬ, ਚਾਰ ਤੱਤ।

عامه **ਆਮਾ** : (ਖ਼ਾਸ ਦਾ ਵਿਪਰਿਆਏ) ਆਮ; ਮਸ਼ਹੂਰ; ਸ਼ਰੇਣੀ, ਟੋਲਾ; ਪਰਲੇ।

عامی **ਆਮੀ** : ਆਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਨਪੜ੍ਹ, ਆਮ ਆਦਮੀ, ਪਰਜਾ।

عائب **ਆਇਬ** : ਐਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਐਬੀ।

عبا **ਅਬਾ** : ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਚੋਗਾ, ਕੰਬਲੀ,

ਭੁਰੀ।

عبان **ਇਬਾਦ** : (ਅਬਦ **عبد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਲਾਮ, ਬੰਦੇ, ਨੌਕਰ।

عبان **ਉੱਬਾਦ** : (ਆਬਿਦ **عابد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਭਗਤ।

عبات **ਇਬਾਦਤ** : ਬੰਦਗੀ, ਪੂਜਾ, ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ, ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ।

عبات خانہ **ਇਬਾਦਤਖਾਨਾ**,

عبات گاہ **ਇਬਾਦਤ ਗਾਹ** : ਇਬਾਦਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, (ਮਸਜਦ, ਮੰਦਰ ਆਦਿ)।

عبارت **ਇਬਾਰਤ** : ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਬਿਆਨ, ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ, ਖਾਬ (ਸੁਫਨਾ) ਦਾ ਭਾਵ ਦਸਣਾ, ਮੁੱਦਾ, ਮੁਰਾਦ, ਮਨੋਰਥ; ਲਿਖਾਈ।

عبارت ازان است **ਇਬਾਰਤ ਅਜ਼ਾਨ ਅਸਤ** : ਭਾਵ ਏਹ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਹੈ।

عباس **ਅੱਬਾਸ** : ਜੰਗਲੀ ਸ਼ੇਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਇਕ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਤੇ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦਾ ਮਤੇਆ ਭਰਾ ਸੀ।

عباسی **ਅੱਬਾਸੀ** : ਹਜ਼ਰਤ ਅੱਬਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸੰਗ-ਏ-ਮਰਮਰ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਕਾਲਾ ਰੰਗ, ਇਕ ਬੂਟਾ ਤੇ ਇਕ ਫੁੱਲ।

عباسیان **ਅੱਬਾਸੀਯਾਨ** : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

عبث **ਅਬਸ** : ਬੇਫਾਇਦਾ, ਬੇਹੁਦਾ, ਫਜ਼ੂਲ।

عبد **ਅਬਦ** : ਬੰਦਾ, ਦਾਸ, ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ।

عبد الدنيا **ਅਬਦ-ਉਦ-ਦੁਨਯਾ** : ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਬੰਦਾ, ਵੱਡਾ ਦੁਨੀਆਦਾਰ।

عبد القادر **ਅਬਦ-ਉਲ-ਕਾਦਿਰ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮਹੀਉਦਦੀਨ ਮਹਿਬੂਬ-ਏ-ਸੁਬਹਾਨੀ, ਗੋਸੁਲਅਜ਼ਮ ਜੀਲਾਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵਲੀ ਹੋਏ ਹਨ (ਜਨਮ ੪੭੧ ਹਿਜਰੀ ਤੇ ਵਫਾਦ ੫੬੨ ਹਿ:।)

عبد المطلب **ਅਬਦ-ਉਲ-ਮੁਤਲਬ** :

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਾਸ਼ਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ ਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸਨ ਆਪ ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਰਈਸ ਤੇ ਕੁਆਬਾ ਦੇ ਕੁੰਜੀ-ਬਰਦਾਰ ਸਨ।

عبد الله **ਅਬਦੁੱਲਾਹ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਵਾਰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

عبد الله بن ريان **ਅਬਦੁੱਲਾਹ-ਬਿਨ-ਰਿਆਨ** :

ਬਿਨ-ਬਿਯਾਦ : ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਯਜ਼ੀਦ ਵਲੋਂ ਬਗਦਾਦ ਤੇ ਕੂਫਾ ਦਾ ਹਾਕਮ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

عبدہ **ਅਬਦਾ** : (ਆਬਿਦ **عابد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ।

عبري **ਇਬਰੀ**, **عبراني** **ਇਬਰਾਨੀ** : ਕਿਨਆਨੀਆਂ (ਯੂਸਫ ਦੇ ਹਮ ਵਤਨੀ) ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ, ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ।

عبرت **ਇਬਰਤ** : ਤਾੜਨਾ ਮਿਲਣੀ, ਚੌਕਸ ਹੋਣਾ, ਨਸੀਹਤ ਗਰੈਹਣ ਕਰਨਾ, ਨਸੀਹਤ, ਨੇਕ ਸਲਾਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣਾ, ਅੰਦੇਸ਼ਾ, ਖੋਫ।

عبر **ਅਬਕਰ** : ਇਕ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਵਿਛੋਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ।

عبري **ਅਬਕਰੀ** : ਨਫੀਸ ਕਪੜਾ ਤੇ ਵਿਛੋਣਾ, ਹਰ ਉਮਦਾ ਤੇ ਨਫੀਸ ਚੀਜ਼।

عبودیت **ਉਬੂਦੀਯਤ** : ਬੰਦਗੀ, ਗੁਲਾਮੀ, ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ।

عبر **ਅਬਹਰ** : ਪੀਲੀ ਨਰਗਸ, (ਕਾਲੀ ਨਰਗਸ ਨੂੰ ਸੁਹਲਾ ਕੋਹਦੇ ਹਨ) ਚੰਬੇਲੀ, ਸੁਡੋਲ, ਲੰਮੇ ਕੱਦ ਦਾ।

عبد **ਅਬੀਦ** : ਬੰਦੇ, ਗੁਲਾਮ।

عبد **ਉਬੈਦ** : (ਅਬਦ **عبد** ਦਾ ਲੂਘਵਾਚੀ) ਛੋਟਾ ਗੁਲਾਮ, ਛੋਟਾ ਬੰਦਾ।

عبر **ਅਬੀਰ** : ਇਕ ਖੁਸ਼ਬੋ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਸੁੱਕੇ ਕੇਸਰ, ਸੰਦਲ ਦੇ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਨਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉਤੇ ਛਿੜਕੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

عقَاب **ਇਤਾਬ** : ਨਰਾਜ਼ਗੀ, ਗੁਸਾ, ਲਾਹਨਤ, ਮਲਾਮਤ, ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ, ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ, ਨਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ, ਮਲਾਮਤ ਕਰਨਾ, ਨਾਜ਼ ਕਰਨਾ।

عقَبه **ਅਤਬਾ** : ਦੈਹਲੀਜ਼, ਚੌਖਟ, ਕਬਰ, ਮਜ਼ਾਕ, ਮੁਸੀਬਤ, ਬਲਾ, ਸਖਤੀ।

عَتِيق **ਅਤੀਕ** : ਪੁਰਾਣਾ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਅਜ਼ਾਦ, ਸੁਤੰਤਰ।

عثمان **ਉਸਮਾਨ** : ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਗਨੀ, ਤੀਜੇ ਖਲੀਫੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਓਹ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਪਿਛੋਂ ਬੌਹ-ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਖਲੀਫਾ ਬਣੇ, ਆਪ ੨੫ ਹਿਜਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ।

عجالت **ਉਜ਼ਾਲਤ**, **عجاله** **ਉਜ਼ਾਲਾ** : ਕਾਹਲੀ ਕਰਨਾ, ਜਲਦੀ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ।

عجائب **ਅਜ਼ਾਇਬ** : (ਅਜੀਬ **عجيب** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੇ ਅਨੋਖੀਆਂ ਵਸਤਾਂ।

عجائب **ਅਜ਼ਾਇਬਾਤ** : (ਅਜ਼ਾਇਬ **عجائب** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅਦੁਤੀ ਵਸਤਾਂ।

عجائب **ਅਜ਼ਾਇਬ-ਖਾਨਾ** : ਅਜ਼ਾਇਬ-ਘਰ।

عجب **ਅਜਬ** : ਅਨੋਖਾਪਣ, ਹੈਰਤ, ਅਰੰਭ।

عجز **ਅਜਜ਼**, **عجز** **ਇਜਜ਼** : ਮਸਕੀਨੀ, ਗ਼ਰੀਬੀ, ਆਜ਼ਜ਼ੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ।

عجلت **ਅਜਲਤ**, **عجلت** **ਇਜਲਤ** : ਜਲਦੀ, ਕਾਹਲ।

عجم **ਅਜਮ** : ਅਰਬ ਦੇਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਦੂਜਾ ਦੇਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੁਲਕ ਈਰਾਨ ਤੇ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਰਬ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਗੁੰਗਾ (ਈਰਾਨ ਮੁਲਕ ਦਾ)।

عجم **ਉਜਮ** : ਗੁੰਗੋ, ਅਜਮ ਮੁਲਕ ਦੇ ਵਸਨੀਕ, ਈਰਾਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਈਰਾਨੀ ਅਰਬਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਾ ਜਾਣਨ ਕਰਕੇ ਚੁੱਪ ਰੋਹਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਬ ਲੋਕ ਈਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਮੀ ਜਾਂ ਗੁੰਗੋ ਕੋਹਦੇ ਸਨ।

عجمي **ਅਜਮੀ** : ਗ਼ੈਰ ਅਰਬੀ, ਈਰਾਨੀ,

ਤੁਰਾਨੀ।

عجوز **ਅਜੂਜ਼**, **عجور** **ਅਜੂਜ਼ਾ** : ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ।

عجوز **ਅਜੂਜ਼ਾ-ਏ-ਫ਼ਰਤੂਤ** : ਦੁਨੀਆ।

عجيب **ਅਜੀਬ** : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਨੋਖਾ, ਅਦੁੱਤੀ, ਨਿਰਾਲਾ।

عجیل **ਅਜੀਲ** : ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਲਦਬਾਜ਼; ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ।

عَدّ **ਅੱਦ** : ਗਿਣਨਾ।

عدا **ਇਦਾਦ** : ਸ਼ੁਮਾਰ, ਗਿਣਤੀ; ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼; ਮੌਤ ਦਾ ਵਕਤ।

عدالت **ਅਦਾਲਤ** : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਬਰਾਬਰੀ; ਨਿਆਂਕਾਰ ਹੋਣਾ, ਮੁਨਸਿਫ਼ ਹੋਣਾ; ਗਵਾਹੀਯੋਗ ਹੋਣਾ; ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਥਾਂ, ਕਚੈਹਰੀ।

عداوت **ਅਦਾਵਤ** : ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ, ਈਰਖਾ।

عدت **ਇੱਦਤ** : ਗਿਣਤੀ, ਸ਼ੁਮਾਰ; ਟੋਲਾ, ਜਮਾਤ; ਓਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਔਰਤ ਤਲਾਕ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਖਾਵੰਦ ਦੇ ਮਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਜਾ ਖਾਵੰਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਦਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਵਾ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਗਰਭਵਤੀ ਵਾਸਤੇ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ।

عدن **ਅਦਦ** : ਸ਼ੁਮਾਰ, ਗਿਣਤੀ, ਅੰਕ, ਅੰਕੜਾ।

عدس **ਅਦਸ** : ਮਸਰ, ਮਸਰਾਂ ਦੀ ਦਾਲ।

عدل **ਅਦਲ** : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਇਨਸਾਫ਼, ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ, ਗਵਾਹੀਯੋਗ ਮਰਦ, ਨੇਕ ਆਦਮੀ, ਮਿਸਾਲ, ਨਜ਼ੀਰ।

عدل **ਅਦਲ-ਪਰਵਰ**,

عدل **ਅਦਲ-ਗੁਸਤਰ** : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਆਂਸ਼ੀਲ।

عدم **ਅਦਮ** : ਨਾ ਹੋਣਾ, ਅਣਹੋਂਦ, ਗੁੰਮ ਕਰਨਾ, ਗਵਾ ਦੇਣਾ, ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਦਰਵੇਸ਼ੀ, ਫਕੀਰੀ।

عدم آبان : ਅਗਲਾ
ਜਹਾਨ, ਪਰਲੋਕ।

عدم : ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਠੈਹਰਨਾ, ਬਹਿਸਤ ਦੇ
ਬਾਗ਼, ਜਿਥੇ ਬਹਿਸਤੀ ਲੋਕ ਸਦਾ ਰੈਹਣਗੇ,
ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਧੁਰ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਦੀ ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਬੰਦਰਗਾਹ।

عابو : ਵੈਰੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ।

عبدول : (ਆਦਿਲ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਨਿਆਂਕਾਰ, ਰਾਹ ਤੋਂ
ਫਿਰਨਾ, ਕੁਰਾਹੇ ਪੈਣਾ, ਮੂੰਹ ਫੇਰਨਾ, ਉਲਟ
ਚੱਲਣਾ।

عبدول حكم : ਆਕੀ,
ਬਾਗ਼ੀ।

عبدول حكمى :
ਆਕੀਪਣ, ਬਗ਼ਾਵਤ।

عبد : ਟੋਲਾ, ਮੰਡਲੀ, ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਦਤ
ਦਾ ਸਮਾਂ।

عبد : ਨਜ਼ੀਰ, ਮਿਸਾਲ, ਸੁਮਾਰ,
ਗਿਣਤੀ, ਗਿਣੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਬੌਹਤ।

عبد : ਗੁੰਮ, ਗਵਾਚਾ ਹੋਇਆ;
ਅਦੁੱਤੀ, ਦੁਰਲੱਭ; ਮਿਟਿਆ ਹੋਇਆ;
ਅਣਜਾਣ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਪਾਗਲ, ਫਕੀਰ।

عبدالمشال : ਲਾਸਾਨੀ, ਲਾਜਵਾਬ।

عبد : ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਤੰਗੀ,
ਮੁਸੀਬਤ, ਸਜ਼ਾ, ਤਸੀਹਾ।

عبد : ਗੱਲ, ਰੁਖਸਾਰ, ਚੇਹਰਾ,
ਰੁੱਖ।

عبد : ਬਹਾਨਾ, ਹੀਲਾ।

عبد : ਉਜ਼ਰ-ਪਛੀਰ : ਉਜ਼ਰ ਕਬੂਲ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

عبد : ਫਜ਼ੂਲ
ਬਹਾਨਾ।

عبد : ਪਰਗਟ, ਪਰਤੱਖ; ਕੰਵਾਰੀ
ਲੜਕੀ, ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਰਬ ਦੀ ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਪਰੇਮਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰੇਮੀ
'ਵਾਮਕ' ਸੀ; ਅਣਵਿੱਧ ਮੋਤੀ।

عرا : ਵੇਹੜਾ; ਦਰਗਾਹ।

عرا : ਗੱਡਾ, ਛਕੜਾ।

عرا : ਟਮਟਮ, ਟਾਂਗਾ।

عرا : ਛੋਟੀ ਘੁਮਾਣੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ
ਪੱਥਰ ਰਖ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਪਰ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ,
ਤੇਪ; ਤੇਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਦੋ ਪਹੀਆਂ ਵਾਲਾ
ਛਕੜਾ।

عراق : ਨਦੀ ਦਾ ਕੰਢਾ; ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਜੋ ਜੈਹੂੰ, ਦਜਲਾ ਤੇ ਫਰਾਤ
ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਅਬਾਦ ਹੈ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ
ਨਾਮ।

عراق : ਫਾਰਸੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਇਰਾਕ ਦਾ ਓਹ ਹਿੱਸਾ

ਜੋ ਨਦੀ ਜੈਹੂੰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਅਬਾਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ
ਇਸਫਹਾਨ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਆਦਿ ਪਰਸਿੱਧ
ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ।

عراق : ਅਰਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਇਰਾਕ ਦਾ ਓਹ

ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਦੀ ਦਜਲਾ ਤੇ ਫਰਾਤ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਅਬਾਦ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਗਦਾਦ ਹੈ।

عراق : ਇਰਾਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ;
ਇਰਾਕ ਦੀ ਘੋੜੀ, ਇਰਾਕ ਦਾ ਘੋੜਾ।

عراق : ਦੋਵੇਂ ਇਰਾਕ।

عرا : (ਅਰੀਜ਼ਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅਰਜੀਆਂ, ਚਿੱਠੀਆਂ।

عرا : ਅਰਜੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

عرب : ਮਹਾਂਦੀਪ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਪੱਛਮ
ਵੱਲ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਦਾ ਮੁਲਕ,
ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਮੱਕਾ, ਮਦੀਨਾ
ਆਦਿ ਸਥਿਤ ਹਨ; ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੈਹਣ
ਵਾਲਾ; ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਹਿਰੀ,
ਅਰਬੀ; ਜੰਗਲ।

عرب : ਪੇਸ਼ਗੀ।

عرب : ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ, ਲੜਾਈ।

عرب : ਲੜਾਕਾ;
ਫਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ; ਚਾਪਲੂਸ, ਖੁਸ਼ਮਦੀ;

ਬਾਜ਼ੀਗਰ।

عربستان **ਅਰਬਿਸਤਾਨ** : ਅਰਬ ਦੇਸ਼।

عربسرای **ਅਰਬ ਸਰਾਯ** : ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਪਾਸੇ ਹਮਾਯੂੰ ਦੇ ਮਕਬਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕਾ ਹਾਜ਼ੀ ਬੇਗਮ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਰਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਅਰਬ ਹੀ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਸਨ।

عربي **ਅਰਬੀ** : ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਅਰਬ ਦਾ ਵਾਸੀ; ਅਰਬ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼; ਅਰਬ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ।

عرس **ਉਰਸ** : ਸ਼ਾਦੀ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਜ਼ਿਆਫ਼ਤ, ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਮੌਤ ਉਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਖਾਣਾ, ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਮਜ਼ਲਸ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦਿਨ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

عرش **ਅਰਸ਼** : ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਸਮਾਨ, ਛੱਤ, ਤਖ਼ਤ, ਜਨਾਜ਼ਾ, ਤੰਬੂ, ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਛਤਰੀ।

عرش اعظم **ਅਰਸ਼-ਏ-ਆਮਾਮ** : ਸਾਰੇ ਅਸਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਤਖ਼ਤ।

عرش اکبر **ਅਰਸ਼-ਏ-ਅਕਬਰ** : ਆਦਮੀ ਦਾ ਦਿਲ।

عرش ثانی **ਅਰਸ਼-ਏ-ਸਾਨੀ** : ਕੁਰਸੀ (ਅਸਮਾਨ ਦੀ)।

عرشیان **ਅਰਸ਼ੀਯਾਨ** : ਅਰਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ।

عرشیه **ਅਰਸ਼ੀਯਾ** : ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਰੋਹਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਬਰਾਂਡਾ।

عرصه **ਅਰਸਾ** : ਮੈਦਾਨ, ਖੁਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮਕਾਨ ਦਾ ਵੇਹੜਾ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਜਾਂ ਚੈਸਰ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾ, ਸਮਾਂ, ਮੁੱਦਤ, ਫ਼ਾਸਲਾ, ਪੰਧ, ਦੂਰੀ, ਵਕਫ਼ਾ, ਦੇਰ।

عرصه شطرنج **ਅਰਸਾ-ਏ-ਸ਼ਤਰੰਜ** : ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾ।

عرض **ਅਰੜ** : ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ; ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿਖਾਉਣਾ;

ਬੇਨਤੀ; ਘਰ ਦਾ ਅਸਬਾਬ, ਚੁੜਾਈ; ਮਲਾਮਤ; ਪਾਗਲਪਣ; ਅਰਜ਼ੀ; ਪੇਸ਼ੀ; ਪੁੰਜੀ।

عرض **ਅਰੜ** : ਓਹ ਸ਼ੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਤ ਕਰਕੇ ਕਾਇਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਕਰਕੇ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਰੰਗ (ਕੱਪੜੇ ਉਤੇ) ਅਤੇ ਅੱਖਰ (ਕਾਗਜ਼ ਉਤੇ); ਓਹ ਰੋਗ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ।

عرض **ਉਰੜ** : ਪਾਸਾ, ਕੰਢਾ, ਪੱਲਾ; ਵਿਚਕਾਰ।

عرض بیگی **ਅਰੜ ਬੇਗੀ** : ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਕਾਰੀ।

عرض حیات **ਅਰੜ-ਏ-ਹਯਾਤ** : ਉਮਰ ਦਾ ਸਮਾਂ; ਉਮਰ ਦਾ ਸੁਆਦ; ਐਸ਼ ਇਸ਼ਰਤ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ।

عرض داشت **ਅਰੜਦਾਸ਼ਤ** : ਅਰਜ਼ੀ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ।

عرضه **ਅਰੜਾ** : ਅਰਜ਼ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ; ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਵਿਖਾਉਣਾ।

عرضی نویس **ਅਰੜੀ-ਨਵੀਸ** : ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਤਮੱਸਕ, ਅਸਟਾਮ ਆਦਿ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

عرف **ਉਰਫ਼** : ਪਛਾਣ, ਨੇਕੀ, ਭਲਾਈ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਮ, ਆਮ ਨਾਮ।

عرفا **ਉਰਫ਼ਾ** : (ਆਰਿਫ਼ **عارف** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਛਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਆਰਿਫ਼ ਲੋਕ; ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੋਕ, ਵਲੀ ਲੋਕ।

عرفات **ਅਰਫ਼ਾਤ** : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਤੋਂ ਨੌਂ ਕੋਹ ਦੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਤੇ ਇਕ ਖੁਲ੍ਹਾ ਮੈਦਾਨ, ਜਿਥੇ ਹਾਜ਼ੀ ਲੋਕ ਨੈਹਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਲੱਬੈਕ' ਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਜ਼ੁਹਰ' ਤੇ 'ਅਸਰ' ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫੇਰ ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੂੰ ਪਰਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

عرفان **ਇਰਫ਼ਾਨ** : ਪਛਾਣ, ਪਛਾਣਨਾ; ਰੱਬ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਸ਼ਰਮ।

عرفه **ਅਰਫ਼ਾ** : ਮਹੀਨਾ 'ਜ਼ਿਲਹਿਜ਼' ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਹੱਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ੀ

عزم مصمم : ਅਬਮ-ਏ-ਮੁਸਮਮ : ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ।
عزير : ਪਿਆਰਾ, ਦੁਰਲਭ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਚਾਹਵਾਨ, ਇੱਛਕ; ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਰਾਚੀਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
عزير مصر : ਮਿਸਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਲਕਬ।
عزيمت : ਇਰਾਦਾ, ਨਿਸ਼ਚਾ, ਮਨੋਰਥ, ਲਗਨ, ਦੁਆ, ਮੰਤਰ।
عساكر : (ਅਸਕਰ) ਦਾ ਬੰਹਵਚਨ) ਲਸ਼ਕਰ, ਫੌਜਾਂ।
عسرت : ਉਸਰ, ਉਸਰਤ : ਦਿੱਕਤ, ਮੁਸੀਬਤ, ਮੁਸ਼ਕਲ, ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ; ਤੰਗੀ, ਗਰੀਬੀ।
عساكر : ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ; ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ, ਹਰ ਸ਼ੈ ਜੇਹੜੀ ਅਧਿਕ ਹੋਵੇ।
عسكري : ਅਸਕਰ (ਲਸ਼ਕਰ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਿਪਾਹੀ, ਫੌਜੀ ਜਵਾਨ।
عسل : ਸ਼ੈਹਦ, ਮਾਖਿਓਂ।
عسلي : ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਟਾਕੀ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤੇ ਸਿਉਂਦੇ ਹਨ।
عسير : ਮੁਸ਼ਕਲ।
عسا : ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣਾ, ਅੰਧਰਾਤਾ।
عشاء : ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ।
عشاء : ਪੈਹਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ, ਰਾਤ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।
عشاق : (ਆਸ਼ਿਕ) ਦਾ ਬੰਹਵਚਨ) ਆਸ਼ਕ ਲੋਕ, ਪਰੇਮੀ।
عشر : ਦਸ (ਔਰਤਾਂ)।
عشر : ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਦਸ ਆਇਤਾਂ।
عشر عشر : ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ।
عشرات : ਦਹਾਕੇ ਜਿਵੇਂ ਦਸ,

ਵੀਹ, ਤੀਹ ਆਦਿ।
عشرين : ਦਸਦਹਾਕਾ, ਦਸਦਹਾਕੇ (20)।
عشره : (ਪੁਲਿੰਗ) ਦਸ (ਮਰਦ)।
عشق : ਹੱਦ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ, ਅਤਿ ਤੀਬਰ ਪਿਆਰ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼।
عشق باز : ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
عشق بازی : ਇਸ਼ਕ-ਬਾਜ਼ੀ : ਇਸ਼ਕ।
عشق حقيقي : ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਸ਼ਕ, ਰੱਬ ਨਾਲ ਅਤਿ ਤੀਬਰ ਪਿਆਰ।
عشق مجازی : ਸੰਸਾਰਕ ਮਸ਼ੂਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ, ਬਣਾਉਟੀ ਇਸ਼ਕ।
عشقه : ਇਸ਼ਕ ਪੋਚਾਂ, ਇਸ਼ਕਾ : ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵੇਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਦਰਖੱਤਾਂ 'ਤੇ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਮਰ ਵੇਲ।
عشور : (ਉਸਰ ਦਾ ਬੰਹਵਚਨ) ਮਾਲ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ।
عشوه : ਆਸ਼ਕ ਨੂੰ ਮੋਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਹਰਕਤ, ਨਾਜ਼ ਨਖਰਾ।
عشيقه : ਪਰੇਮਕਾ, ਮੈਹਬੂਬਾ, ਬੰਹਤ ਦੌਲਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ।
عصا : ਲੱਕੜ ਦੀ ਸੋਟੀ, ਲਾਠੀ, ਸੋਟਾ, ਡਾਂਗ।
عصاي : ਅਸਾ-ਏ-ਕਲੀਮ, ਅਸਾ-ਏ-ਮੂਸਵੀ, ਅਸਾ-ਏ-ਮੂਸਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਲਾਠੀ ਜੋ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਰਤ ਪੁਰ ਸੁੱਟਣ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਸੱਪ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
عصبات : ਅਸਬ, ਅਸਬਾਤ : (ਅਸਬਾ ਦਾ ਬੰਹਵਚਨ) ਪੱਠੇ, ਰਗਾਂ, ਨਸਾਂ; ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।
عصبه : ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੱਠਾ, ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਅਤਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

ਅਰਛਾਤ ਵਿਖੇ ਜਾ ਕੇ ਹੱਜ ਦੀ ਰਸਮ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

عرفی ਉਰਫੀ : ਰਸਮੀ, ਜਾਹਰੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਵੀ ਜਮਾਲ-ਉਦ-ਦੀਨ ਦਾ ਤਖ਼ਲੁੱਸ ਜੋ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਕਸੀਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ।

عرق ਅਰਕ : ਮੁੜ੍ਹਕਾ; ਦਵਾਈਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲਿਆ ਪਾਣੀ, ਅਰਕ, ਕੱਢੀ ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਬ।

عرق حیا ਅਰਕ-ਏ-ਹਯਾ,
عرق خجلت ਅਰਕ-ਏ-ਖਜਲਤ,
عرق خندامت ਅਰਕ-ਏ-ਨਦਾਮਤ : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁੜ੍ਹਕਾ।

عرق گل ਅਰਕ-ਏ-ਗੁਲ : ਗੁਲਾਬ।

عروج ਉਰੂਜ : ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਉਚਾ ਹੋਣਾ, ਉਚਾਈ, ਚੜ੍ਹਤ।

عروس ਅਰੂਸ : ਲਾੜੀ, ਦੁਲਹਨ; (ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)।

عروس جهان : ਸੰਸਾਰ।

عروس العرب ਅਰੂਸ-ਏ-ਅਰਬ : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼।

عروس فلک ਅਰੂਸ-ਏ-ਫਲਕ : ਸੂਰਜ।

عروسی ਅਰੂਸੀ : ਨਿਕਾਹ, ਸ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

عروض ਅਰੂਝ : ਛੰਦ-ਸ਼ਾਸਤਰ, ਪਿੰਗਲ, ਮੱਕਾ।

عریان ਉਰਯਾਨ : ਨੰਗਾ।

عریانی ਉਰਯਾਨੀ : ਨੰਗਾ ਹੋਣਾ, ਨੰਗੇਜ਼।

عریض ਅਰੀਝ : ਅਰਜ਼ਦਾਰ, ਬਰ ਵਾਲਾ, ਚੌੜਾ।

عریضه ਅਰੀਝਾ : ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਰਜ਼ੀ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ।

عز ਇੱਜ਼ : ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ।

عز ਅੱਜ਼ : ਗਲਬਾ; ਗਲਬਾ ਪਾਇਆ।

عزوجل : ਗ਼ਾਲਿਬ ਹੋਇਆ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਹੋਵੇ! ਏਹ ਵਾਕ ਰੱਬ ਦੀ ਉਸਤਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

عزا ਅਜ਼ਾ : ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਸਬਰ ਕਰਨਾ; ਮਾਤਮ ਪੁਰਸੀ।

عزایرستی ਅਜ਼ਾ-ਪ੍ਰਸਤੀ,
عزایرسی ਅਜ਼ਾ-ਪੁਰਸੀ : ਮਾਤਮ-ਪੁਰਸੀ।

عزایرل ਅਜ਼ਾਜ਼ੀਲ : ਸ਼ਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਬਲੀਸ।

عزائم ਅਜ਼ਾਇਮ : (ਅਜ਼ੀਮਤ **عزیمت** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਰਾਦੇ, ਨਿਸ਼ਚੇ, ਮੰਤਰ, ਟੁਟੇ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਹਤ ਲਈ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਰੀਜ਼ੇ।

عزب ਅਜ਼ਬ : ਓਹ ਮਰਦ ਜਿਸ ਦੀ ਬੀਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਛੜਾ, ਓਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਦਾ ਖਾਵੰਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

عزت ਇੱਜ਼ਤ : ਪਿਆਰਾ ਹੋਣਾ, ਆਬਰੂ, ਮਾਣ-ਤਾਣ, ਵਡੱਤਣ ਹੋਣਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਿਦਤ, ਅੱਤ।

عزائیل ਇਜ਼ਰਾਈਲ : ਜਾਨਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ, ਮੌਤ ਦਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ।

عزل ਅਜ਼ਲ : ਬੇਕਾਰੀ, ਅਲੈਹਦਗੀ, ਮੁਅੱਤਲੀ।

عزلت ਉਜ਼ਲਤ : ਗੋਸ਼ਾ ਨਸ਼ੀਨੀ; ਤਨਹਾਈ, ਦੂਰੀ।

عزلت گزین ਉਜ਼ਲਤ-ਗੁਜ਼ੀਨ,

عزلت نشین ਉਜ਼ਲਤ-ਨਸ਼ੀਨ : ਤਨਹਾਈ 'ਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ, ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ।

عزم ਅਜ਼ਮ : ਇਰਾਦਾ, ਨਿਸ਼ਚਾ, ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ, ਕਸਮ ਦੇਣਾ।

عزمات ਅਜ਼ਮਾਤ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਰਾਦੇ।

عزم بالجزم ਅਜ਼ਮ ਬਿਲਜ਼ਜ਼ਮ,

عصبه ਉਸਬਾ : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਜੋ ਦਸਾਂ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤਕ ਹੋਵੇ, ਚਾਲੀ ਕੁ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਜੱਥਾ।

عصر ਅਸਰ : ਜ਼ਮਾਨਾ, ਸਮਾਂ, ਦਿਨ ਦਾ ਅਖੀਰ, ਨਚੇੜ, ਫਲ ਦਾ ਰਸ ਕੱਢਣਾ, ਨਚੇੜਨਾ।

عصر بلند ਅਸਰ-ਏ-ਬਲੰਦ : ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੈਰ, ਲੰਘਾ ਵੇਲਾ।

عصرتنگ ਅਸਰ-ਏ-ਤੰਗ : ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਸਮਾਂ।

عصری ਅਸਰੀ : ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

عصريت اَسَرِيَّات : ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਾ।

عصفر ਉਸਫ਼ਰ : ਕਸ਼ਮੀਰ, ਕੁਸਮ।

عصمت ਇਸਮਤ : ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਕ ਰੱਖਣਾ, ਪਾਕਦਾਮਨੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

عصى ਅਸੀ : ਨਾ-ਫਰਮਾਨੀ ਕਰਨਾ, ਬਾਗ਼ੀ ਹੋਣਾ।

عصيان ਇਸਯਾਨ : ਨਾਫਰਮਾਨੀ, ਗੁਨਾਹ, ਪਾਪ, ਜੁਰਮ, ਭੁੱਲ।

عضو ਉਬਵ : ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ, ਜੋੜ, ਜਿਸਮ, ਸਰੀਰ, ਬਦਨ।

عضوتناسل ਉਬਵ-ਏ-ਤਨਾਸਲ : ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਇੰਦਰੀ।

عطا ਅਤਾ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਦਾਨ, ਇਨਾਮ।

عطار ਅੱਤਾਰ : ਅਤਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਗੰਧੀ, ਸ਼ਰਬਤ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਪਨਸਾਰੀ, ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

عطارن ਉਤਾਰਿਦ : ਪਰਸਿਧ ਸਤਾਰਾ ਬੁੱਧ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਦਬੀਰ-ਏ-ਫਲਕ' ਅਰਥਾਤ ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਮੁਨਸ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

عطايا ਅਤਾਯਾ : (ਅਤੀਯਾ **عطيه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਇਨਾਮ।

عطر ਇਤਰ : ਸੁਗੰਧੀ, ਮੈਹਕ।

عطرفروش ਇਤਰ-ਫਰੋਸ਼ : ਇਤਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਗੰਧੀ।

عطري ਇਤਰੀ : ਇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਖੁਸ਼ਬੋ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ।

عطريات ਇਤਰੀਯਾਤ : (ਇਤਰੀ **عطري** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖੁਸ਼ਬੋਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ।

عطسه ਅਤਸਾ : ਛਿੱਕ, ਨਿੱਛ।

عطش ਅਤਸ਼ : ਪਿਆਸ, ਤਰੇਹ।

عطش ਅਤਿਸ਼ : ਪਿਆਸਾ, ਤਿਹਾਇਆ।

عطشان ਅਤਸ਼ਾਨ : ਪਿਆਸਾ, ਤਿਹਾਇਆ, ਤੇਹ।

عطيه ਅਤੀਯਾ : ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਇਨਾਮ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

عظام ਉਬਾਮ : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ।

عظام ਇਬਾਮ, عظام ਉਬਾਮ : (ਅਜ਼ੀਮ **عظيم** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ।

عظم ਉਬਮ : ਵਡਿਆਈ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ।

عظيم ਅਜ਼ੀਮ : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ।

عظيم الشان ਅਜ਼ੀਮੁਸ਼ਾਨ : ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ, ਉਚੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

عقت ਇਫੱਤ : ਹਰਾਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

عفو ਅਫਵ, ਅਫੂ : ਗੁਨਾਹ ਮਾਫ ਕਰਨਾ, ਖਤਾ ਬਖਸ਼ਣਾ, ਮਾਫੀ।

عفيف ਅਫੀਫ : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਪਾਰਸਾ (ਮਰਦ)।

عفيفه ਅਫੀਫਾ : ਪਾਕ ਔਰਤ, ਪਾਰਸਾ ਔਰਤ।

عقاب ਉਕਾਬ : ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ; ਉੱਚੀ ਥਾਂ।

عقائد ਅਕਾਇਦ : (ਅਕੀਦਾ **عقيدہ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਧਾਰਮਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ।

عقب ਅਕਬ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ, ਪਿਛੇ, ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ।

عقب ਉਕੁਬ, ਉਕਬ: ਕੰਮ ਦਾ ਅੰਤ।
عقبی ਉਕਬਾ: ਅਗਲਾ ਜਹਾਨ, ਪਰਲੋਕ।
عقد ਅਕਦ: ਗੰਢ, ਗੰਢ ਮਾਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ, ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਨਿਕਾਹ, ਸ਼ਾਦੀ।
عقد اللسان ਅਕਦ-ਉਲ-ਲਿੱਸਾਨ: ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਰੁਕਦੀ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦੀ ਦਾ ਜਾਦੂ।
عقد زفاف ਅਕਦ ਬਨਾਫ: ਨਿਕਾਹ।
عقدہ ਉਕਦਾ: ਗੰਢ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ।
عقرب ਅਕਰਬ: ਠੁੰਹਾ, ਅੱਠਵੀਂ ਰਾਸ਼ੀ, ਮਨਹੂਸ।
عقل ਅਕਲ: ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਦੀ ਤਮੀਜ਼, ਸਮਝ, ਸਿਆਣਪ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ।
عقلی ਅਕਲੀ: ਅਕਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜ਼ਿਹਨੀ।
عقلاً ਉਕੁਲਾ: (ਅਕਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਕਲ ਮੰਦ ਲੋਕ ਸਿਆਣੇ।
عقل مند ਅਕਲਮੰਦ: ਸਮਝਦਾਰ, ਸਿਆਣਾ।
عقل مندی ਅਕਲਮੰਦੀ: ਸਮਝ, ਸਿਆਣਪ।
عقول ਉਕੁਲ: (ਅਕਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਮਝਾਂ, ਫ਼ਿਰਿਸ਼ਤੇ।
عقیدت ਅਕੀਦਤ, **عقیدہ** ਅਕੀਦਾ: ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਪੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਦਿਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ, ਯਕੀਨ, ਮਜ਼ਹਬ, ਧਰਮ।
عقیق ਅਕੀਕ: ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਯਮਨੀ ਪੱਥਰ, ਹੀਰਾ; ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਹੋਠ, ਸ਼ਰਾਬ।
عکاس ਅਕਾਸ: ਅਕਸੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਫੋਟੋਗਰਾਫ਼ਰ।
عکس ਅਕਸ: ਉਲਟਾ ਕਰਨਾ, ਉਲਟਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਓਹ ਸ਼ਕਲ ਜੇਹੜੀ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦਿੱਸੇ, ਪਰਛਾਵਾਂ।
علاج ਇਲਾਜ: ਦਵਾ ਦਾਰੂ, ਚਾਰਾ, ਤਦਬੀਰ, ਉਪਾ, ਦਵਾ ਕਰਨਾ; ਸੰਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ।
علاقہ ਇਲਾਕਾ: ਸਬੰਧ, ਸਰੋਕਾਰ, ਲਗਾ,

ਜੋੜ, ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਤੁੱਰਾ, ਜ਼ਿਲਾ, ਕਬਜ਼ੇ ਹਠੇਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਹੱਦ, ਹਕੂਮਤ, ਰਿਆਸਤ।
علامت ਅਲਾਮਤ: ਨਿਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਮਾਰਕ, ਪਛਾਣ, ਪਤਾ।
علامہ ਅਲਾਮਾ: ਵੱਡਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ।
علت ਇੱਲਤ: ਕਾਰਨ, ਵਜ੍ਹਾ, ਬੀਮਾਰੀ, ਰੋਗ।
علت ومعلول ਇੱਲਤ-ਉ-ਮਅਲੂਲ: ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮ।
علف ਅਲਫ: ਚਾਰਾ, ਘਾਹ, ਪੱਠੇ, ਆਦਿ।
علل ਇਲਲ: (ਇਲਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਜ੍ਹਾ, ਸਬੱਬ (ਬੋਹਤੇ), ਰੋਗ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ।
علم ਅਲਮ: ਝੰਡਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਕਪੜੇ, ਨੇਜ਼ਾ, ਉਪਰਲੇ ਵੇਨ ਬੂਟੇ, ਖਾਸ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਪਰਸਿੱਧ ਹੋਵੇ; ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਇਕ, ਪਹਾੜ।
علم بر دار ਅਲਮ-ਬਰਦਾਰ, **علم دار** ਅਲਮ ਦਾਰ: ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ, ਨੇਤਾ।
علم ਇਲਮ: ਜਾਣਨਾ, ਗਿਆਨ ਵਿਦਿਆ, ਵਾਕਫ਼ ਹੋਣਾ, ਅਕਲ, ਸਮਝ, ਸਮਝਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।
علم اليقين ਇਲਮ-ਉਲ-ਯਕੀਨ: ਸ਼ੱਕ-ਰੈਹਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਯਕੀਨ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਦਰਜਾ, (ਦੂਜਾ ਦਰਜਾ: ਅਨੂਲਯਕੀਨ, ਅੱਖ-ਡਿੱਠਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ) ਤੀਜਾ ਦਰਜਾ: ਹੱਕੂਲਯਕੀਨ, ਸੱਚ ਦਾ ਯਕੀਨ।
علو ਅਲਵ, **علو** ਉਲਵ: ਉਚਾਈ, ਬਲੰਦੀ, ਕਦਰ, ਸਤਕਾਰ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ।
علوفہ ਅਲੂਫਾ, **ਉਲੂਫਾ**: ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਖੁਰਾਕ, ਚਾਰਾ, ਘਾਹ, ਪੱਠੇ ਆਦਿ, ਖੁਰਾਕ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ, ਖਾਣ ਦੀ ਚੀਜ਼।
علوم ਉਲੂਮ: (ਇਲਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਿਦਿਆਵਾਂ, ਹੁਨਰ।
علوی ਅਲਵੀ: ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਸਯੱਦ।
علویان ਅਲਵੀਯਾਨ: ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ।

علوی ਉਲਵੀ : ਆਸਮਾਨੀ ਚੀਜ਼, ਫਰਿਸ਼ਤੇ, ਸਿਤਾਰੇ।

علویان ਉਲਵੀਯਾਨ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

علی ਅਲੀ : ਉੱਚਾ, ਬੁਲੰਦ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਦਾਮਾਦ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਤੇ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੋਵੇਂ ਖਲੀਫਾ ਬਣੇ।

علی ਅਲਾ : ਉਤੇ, ਉਪਰ।

على الحال ਅਲਲ ਹਾਲ : ਹੁਣੇ, ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਝੱਟ ਪਟ।

علی ਉਲਾ : ਬਲੰਦੀ, ਉਚਾਈ।

على الصباح ਅਲੱਸਬਾਹ : ਸਵੇਰੇ, ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ।

على الفور ਅਲਲਫੌਰ : ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਹੁਣੇ ਹੀ।

عليه االهاده : ਅੱਡ, ਚੁਦਾ, ਆਪਣੀ ਹੱਦ 'ਤੇ।

عليه االليل : ਬੀਮਾਰ, ਰੋਗੀ।

عليه االليم : ਇਲਮ ਵਾਲਾ, ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਦਵਾਨ।

عليه السلام ਅਲੈਹਿਸੱਲਾਮ : ਉਸ ਉਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ।

عليه الصلوة والسلام ਵਸਲੱਅਮ : ਉਸ ਉਤੇ ਦਰੂਦ ਤੇ ਸਲਾਮ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਰੈਹਮਤ ਤੇ ਮੇਹਰ ਹੋਵੇ।

عليهم السلام ਅਲੈਹਿਮੁਸੱਲਾਮ : ਓਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮੇਹਰ ਤੇ ਸਲਾਮ ਹੋਵੇ।

عم اੱਮ : ਚਾਚਾ, ਬਾਪ ਦਾ ਭਰਾ।

عمان ਇਮਾਦ : ਚੁੰਮ, ਉੱਚੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਭਰੋਸਾ।

عمارت ਇਮਾਰਤ : ਮਕਾਨ, ਘਰ, ਅਬਾਦੀ, ਅਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਵਸਾਉਣਾ; ਮੁਰੰਮਤ।

عماري ਅਮਾਰੀ : ਹਾਥੀ ਦਾ ਹੋਂਦਾ, ਉਠ ਦਾ ਕਜਾਵਾ।

عمامة ਇਮਾਮਾ : ਪਗੜੀ, ਸਾਫਾ।

عمائم ਅਮਾਇਮ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਗੜੀਆਂ।

عمان ਅੱਮਾਨ : ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

عمان ਉਮਾਨ : ਯਮਨ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

عمد ਅਮਦ : ਇਰਾਦਾ, ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ, ਥੰਮ੍ਹ ਖੜਾ ਕਰਨਾ।

عمدا ਅਮਦਨ : ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ।

عمده ਉਮਦਾ : ਜਿਸ ਉਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਤਬਾਰ ਵਾਲਾ, ਭਰਸੇ-ਯੋਗ, ਬੋਹਤ ਚੰਗਾ, ਭਲਾ, ਤੋਹਫਾ।

عمر ਉਮਰ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੂਜੇ ਖਲੀਫਾ ਹਜ਼ਰਤ ਫਾਰੂਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ੬੨ ਸਾਲ ਆਯੂ ਭਰੀ ੨੧ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ।

عمر ਉਮਰ : ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਆਯੂ, ਸਾਲ, ਅਰਸਾ।

عمر ਅਮਰ : ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਨਾਮ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ੈਦ ਬਕਰ ਆਦਿ।

عمران ਇਮਰਾਨ : ਅਬਾਦੀ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਯਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਹਜ਼ਰਤ ਬੁ-ਤਾਲਿਬ (ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਚਾ) ਦਾ ਨਾਮ।

عمر خيام ਉਮਰ ਖੱਯਾਮ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਇਰ ਤੇ ਨਜ਼ਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਰੁਬਾਈਆਂ ਵਿਸ਼ਵ-ਪਰਸਿੱਧ ਹਨ।

عمق ਉਮਕ : ਡੂੰਘਾਈ, ਥਾਹ।

عمل ਅਮਲ : ਕੰਮ, ਕਾਜ, ਧੰਦਾ, ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਨੌਕਰੀ, ਹਕੂਮਤ, ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ।

ਬ-ਦਸਤ-ਏ-ਕਸੇ ਦਾਦਨ : ਕਿਸੇ ਹੱਥ
ਅਧਕਾਰ ਦੇਣਾ।

عارضہ آفاتریش : (ਆਰਿਜ਼ਾ عوارض

ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੀਮਾਰੀਆਂ, ਰੋਗ, ਅੱਗੇ
ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
عوارف **ਅਵਾਰਿਫ਼** : (ਆਰਿਫ਼ **عارف** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਪਛਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਦਿਬ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ;
ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ; ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ; ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ।
عواطف **ਅਵਾਤਿਫ਼** : (ਆਤਿਫ਼ **عاطفه**
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ।
عوام الناس **ਅਵਾਮ**, **عوام الناس**
ਅਵਾਮੁਨਾਸ : (ਆਮਾ **عامه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਆਮ ਲੋਕ, ਪਰਜਾ, ਜਨ-ਸਮੂਹ, ਜਨਤਾ।
عود **ਔਦ** : ਫਿਰਨਾ, ਪਰਤਣਾ, ਵਾਪਸੀ।
عود **ਉਦ** : ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਗੀਤ-ਸਾਜ਼,
ਬਰਬਤ; ਖੁਸ਼ਬੋਦਾਰ ਕਾਲੀ ਲੱਕੜੀ।
عود-ਏ-ਖਾਮ **ਉਦ-ਏ-ਖਾਮ** : ਖਾਲਸ
ਅਗਰਬੱਤੀ।
عودی **ਉਦੀ** : ਉਦ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ, ਇਕ
ਰੰਗ ਜੋ ਕਾਲੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦਾ ਚਿੱਟਾ ਲਾਲ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
عور **ਅਵਰ**, **عور** **ਔਰ** : ਕਾਣਾ ਹੋਣਾ,
ਕਾਣਾਪਣ।
عور **ਉਰ** : ਨੰਗਾ।
عوران **ਉਰਾਨ** : (ਆਅਵਰ **اعور** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਣੇ, ਸੁਤੇਲੇ ਭਰਾ, ਬਦਕਿਸਮਤ,
ਬੇਖਬਰ।
عورت **ਔਰਤ** : ਗੁਪਤ-ਅੰਗ, ਗੈਬ;
ਇਸਤਰੀ, ਮਦੀਨ, ਨਾਰ, ਜੇਰੂ, ਬੀਵੀ।
عوض **ਇਵਜ਼** : ਬਦਲਾ, ਇਵਜ਼ਾਨਾ,
ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਬਦਲਵਾਂ, ਕਾਇਮ-ਮਕਾਮ।
عون **ਔਨ** : ਸਹਾਇਤਾ; ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ;
ਸਹਾਇਕ, ਨੌਕਰ।
عون الله **ਔਨੁੱਲਾਹ** : ਰੱਬ ਦੀ ਮੱਦਦ।
عهد **ਅਹਦ** : ਜ਼ਮਾਨਾ, ਸਮਾਂ; ਸ਼ਰਨ,
ਅਮਾਨ; ਕਸਮ; ਸੰਧੀ, ਵਫ਼ਾ; ਨਸੀਹਤ,
ਸਿੱਖਿਆ।
عهدشکن **ਅਹਦ-ਸ਼ਿਕਨ** : ਇਕਰਾਰ
ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ।

عهدنامه **ਅਹਦ-ਨਾਮਾ** : ਸੰਧੀ,
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ।
عهد **ਉਹਦਾ** : ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ, ਜ਼ਮਾਨਤ,
ਪੱਦਵੀ, ਰੁਤਬਾ; ਅਫਸਰੀ।
عیادت **ਇਯਾਦਤ** : ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ
ਪੁੱਛਣ ਜਾਣਾ, ਬੀਮਾਰ-ਪੁਰਸੀ।
عیار **ਅੱਯਾਰ** : ਚਲਾਕ, ਤੇਜ਼-ਸੁਭਾ, ਤਿੱਖਾ;
ਚਾਲਬਾਜ਼, ਠੱਗ; ਬੋਹਤ ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
عیارپیشه **ਅੱਯਾਰ-ਪੇਸ਼ਾ** : ਚਲਾਕ,
ਚਤੁਰ; ਚੋਰ, ਠੱਗ।
عیاری **ਅੱਯਾਰੀ** : ਚਲਾਕੀ, ਚਤੁਰਾਈ।
عیار **ਇਯਾਰ** : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਚਾਸ਼ਨੀ; ਸੋਨੇ
ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨਾ, ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਲਾਉਣਾ;
ਸੋਨਾ ਤੋਲਣ ਦਾ ਕੰਡਾ।
عیاش **ਅੱਯਾਸ਼** : ਬੋਹਤ ਐਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ;
ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਅਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ,
ਵਿਲਾਸੀ।
عیاشی **ਅੱਯਾਸ਼ੀ** : ਐਸ਼ ਇਸ਼ਰਤ, ਮੌਜ
ਮੇਲਾ।
عیال **ਅਯਾਲ** : ਟੱਬਰ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਆਦਿ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਰਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ੁੰਮੇ ਹੋਵੇ।
عیالدار **ਅਯਾਲਦਾਰ** : ਘਰਬਾਰ
ਵਾਲਾ, ਟੱਬਰ ਵਾਲਾ।
عیان **ਇਯਾਨ** : ਜਾਹਰ, ਪਰਗਟ, ਸਾਫ਼।
عیان را چیه بیان **ਇਯਾਨ ਰਾ ਚਿਹ**
ਬਯਾਨ : ਹੱਥ ਕੰਗਣ ਨੂੰ ਆਰਸੀ ਕੀ?
عیب **ਐਬ** : ਦੇਸ਼, ਭੈੜ, ਬੁਰਾਈ, ਖਰਾਬੀ,
ਦਾਗ਼, ਰੋਗ।
عید **ਈਦ** : ਖੁਸ਼ੀ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਦਾ
ਦਿਨ ਜੋ ਸਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
عیدالاضحی **ਈਦ-ਉਲ-ਅਜ਼ਹਾ**,
عیدالضحی **ਈਦੁੱਬਹਾ** : ਕੁਰਬਾਨੀ
ਦੀ ਈਦ, ਵੱਡੀ ਈਦ।
عید الفطر **ਈਦ-ਉਲ-ਫ਼ਿਤਰ** :
ਰੋਜ਼ਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਈਦ, ਛੋਟੀ
ਈਦ।

عيدگاه **ਈਦਗਾਹ** : ਈਦ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਥਾਂ।

عيد-مسيح **ਈਦ-ਏ-ਮਸੀਹ** : ਓਹ ਦਿਨ ਜਦ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਖ਼ਾਨ-ਏ-ਨਿਆਮਤ ਉਤਰਿਆ ਸੀ।

عيدمولود **ਈਦ-ਏ-ਮੌਲੂਦ**,
عيد-میلاد **ਈਦ-ਏ-ਮੀਲਾਦ** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮਨਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਈਦ।

عيدية **ਈਦੀਯਾ** : ਈਦ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ।

عيسائي **ਈਸਾਈ** : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੀ ਉਮਤ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਨਸਰਾਨੀ।

عيسائيت **ਈਸਾਈਯਤ** : ਈਸਾਈ ਹੋਣਾ।

عيسى **ਈਸਾ** : (ਸੁਰਿਯਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਯਸੂਹ **يسوع** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਤ ਈਸਾਈ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਈਸਵੀ ਸੰਨ ਪਰਚਲਤ ਹੋਇਆ, ਆਪ ਮਰਯਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਹ-ਏ-ਅੱਲਾਹ ਜਾਂ 'ਰੂਹ-ਉਲ-ਕੁੱਦਸ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ (ਸੁਲੀ) 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

عیش **ਐਸ਼** : ਚਿੰਦਰੀ; ਸੁਖ, ਚੈਨ, ਅਰਾਮ, ਪਰਸੰਨਤਾ; ਰੋਟੀ।

عیش-عشر **ਐਸ਼-ਉ-ਇਸ਼ਰਤ** : ਸੁੱਖ ਅਰਾਮ, ਮੌਜ਼-ਮੇਲਾ।

عين **ਐਨ** : ਅੱਖ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੋਮਾ; ਸੋਨਾ, ਅਸਰਫ਼ੀ; ਮਾਲ, ਧਨ; ਸੂਰਜ; ਬੱਦਲ; ਹਰ ਸ਼ੈ ਦੀ ਜ਼ਾਤ; ਵਿਅਕਤੀ, ਸ਼ਖਸ, ਸਰਦਾਰ; ਦੋ ਸਕੇ ਭਰਾ; ਘਰ ਦਾ ਟੱਬਰ; ਹਕੀਕਤ; ਜਸੂਸ; ਕੌਮ; ਦੀਦਾਰ, ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਲੋਕ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣਾ; ਅੰਗੂਰ; ਹਰਫ਼; ਠੀਕ, ਦਰੁਸਤ।

عين-الحيوة **ਐਨ-ਉਲ-ਹਯਾਤ** : ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ ਦਾ ਚਸਮਾ।

عين-اليقين **ਐਨ-ਉਲ-ਯਕੀਨ** : ਇਲਮੁਲਯਕੀਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦਰਜਾ; ਓਹ ਇਲਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਣ ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਵੇ।

عيب **ਉਯੂਬ** : (ਐਬ **عيب** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੁਰਾਈਆਂ, ਦੇਸ਼, ਭੈੜ।

عيون **ਉਯੂਨ** : (ਐਨ **عين** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅੱਖਾਂ; ਸੋਮੇ; ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਦਾ ਰਚਨਾਕਾਰ ਬੁ-ਅਲੀ-ਸੀਨਾ ਹੈ।

غ (ਗੈਨ)

غ. گا (ਗੈਨ) : ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਬਾਈਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਉੱਨੀਵਾਂ ਅੱਖਰ; ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ (1000) ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

غاب. گاب : ਫ਼ਜ਼ੂਲ, ਬਕਵਾਸ; ਨਿਕੰਮਾ, ਆਤੁਰ, ਨਿਮਾਣਾ; ਜੂਠ।

غاب. گاب : ਜੰਗਲ, ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਘੁਰਨਾ।

غابن. گابن : ਗ਼ਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਮਾਨਤ ਵਿਚ ਖ਼ਿਆਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕੰਮ ਵਿਚ ਸੁਸਤ, ਆਲਸੀ।

غار. گار : ਪਹਾੜ ਦੀ ਖੁੰਦਰ; ਟੋਆ, ਖੱਡ, ਨੀਵੀਂ ਧਰਤ; ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਘੁਰਨਾ।

غارزرف. گارزرف-ਏ-ਬਰਫ਼ : ਡੂੰਘਾ ਟੋਆ, ਡੂੰਘਾ ਖੁਹ।

غارغم. گارغم-ਏ-ਗਮ : ਕੈਦਖਾਨਾ; ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਦੀ ਕਬਰ।

غارت. گارت : ਲੁੱਟ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ, ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ।

غارتگر. گارتگر : ਲੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੁਟੇਰਾ, ਡਾਕੂ।

غارتگری. گارتگرگی : ਲੁੱਟ-ਮਾਰ।

غاز. گاز : ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

غاز. گاز : ਕੱਪੜੇ 'ਤੇ ਲਗੀ ਹੋਈ ਟਾਕੀ; ਥੁੜ, ਟੋਟ; ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਰੂੰ; ਸੂਈ ਦਾ ਨੱਕਾ; ਵੱਡੀ ਮੁਰਗਾਬੀ, ਵੱਡੀ ਬੱਤਖ; ਇਕ ਫ਼ਰਸ਼ੀ ਸਿੱਕਾ।

غازغاز. گازگاز : ਸ਼ਿਗਾਫ਼, ਤੇੜ, ਤੇੜ ਵਾਲਾ।

غازه. گازه : ਉਬਟਨਾ, ਸੁਰਖੀ, ਸੁਰਖੀ

ਪਾਉਂਡਰ।

غازی. گازی : ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫੌਜੀ, ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

غازی. گازی : ਨਟ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ, ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ, ਆਂਤ ਦੀ ਚਰਬੀ।

غاز. گاز : ਕੰਡਾ, ਸੁਲ; ਮੂੰਹ-ਫਟ ਆਦਮੀ, ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਝੰਬਣਾ।

غاسل. گاسل : ਧੋਬੀ।

غاصب. گاصب : ਧੌਂਕੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹੱਕ ਖੋਹਣ ਵਾਲਾ।

غافه. گافه : ਪ੍ਰਦਨਾ।

غافل. گافل : ਅਵੇਸਲਾ।

غال. گال : ਖੁੰਦਰ, ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਵਾੜਾ, ਸ਼ੈਰਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਛੱਤਾਂ, ਨੀਵੀਂ ਥਾਂ।

غالب. گالب : ਗ਼ਲਬੇ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤ, ਹਾਵੀ।

غالباً. گالباً : ਯਕੀਨਨ; ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ, ਜ਼ਰੂਰ ਬਰ ਜ਼ਰੂਰ, ਬੈਹਤ ਕਰਕੇ।

غاليچه. گاليچه : ਕਲੀਨ।

غاليه. گاليه : ਮੋਹਕ, ਖੁਸ਼ਬੂ।

غانى. گانى : ਦੌਲਤਮੰਦ, ਧਨਾਢ; ਗਵੱਈਆ।

غاو. گاو : ਗਊ, ਗਾਂ।

غایت. گایت : ਅਖੀਰ, ਅੰਤ, ਹੱਦ; ਮਤਲਬ, ਸਵਾਰਥ; ਝੰਡਾ।

غایت الامر. گایت الامر : ਅੰਤ ਨੂੰ।

غبار. گبار : ਗਰਦ, ਮਿੱਟੀ-ਘੱਟਾ, ਗਰਦ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹਵਾ, ਰੰਜ, ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ।

غبارِ خاطر گھبَار-دے-مَازِیر : ديل
ਦੀ ਮੈਲ, ਕੁਦਰਤ, ਰੰਜਸ਼, ਮਲਾਲ।

غبارِ خاطر ਗਬਬ, غبغب ਗਬਗਬ : ਠੋਡੀ
ਹੇਠਲਾ ਡੂੰਘਾ, ਠੋਡੀ ਹੇਠ ਲਟਕਦਾ ਮਾਸ।

غبره ਗਬਰਾ : ਮਿੱਟੀ-ਘੱਟਾ।

غبن ਗਬਨ : ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ, ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼ੀ, ਲੈਣ
ਦੇਣ ਵਿਚ ਹੇਰਾ ਫੇਰੀ ਕਰਨਾ, ਫ਼ਰੋਬ ਕਰਨਾ,
ਨੁਕਸਾਨ ਪੌਂਹਚਾਉਣਾ, ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ
ਉਠਾਉਣਾ, ਖ਼ੁਰਦ-ਬੁਰਦ, ਘਾਟਾ, ਟੋਟਾ।

غدوق ਗਬੁਕ : ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।

غبی ਗਬੀ : ਮੋਟੀ ਅਕਲ ਵਾਲਾ, ਉੱਜੜਾ।

غچک ਗਿਚਕ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਜ਼,
ਸਾਰੰਗੀ।

غدا ਗਦਾ : ਨਾਸ਼ਤਾ, ਨਿਹਾਰੀ, ਗੋਸ਼ਤ, ਖਾਧ
ਖ਼ੁਰਾਕ, ਅਹਾਰ, ਭੋਜਨ।

غداه ਗਦਾਤ : ਸਵੇਰ, ਪੌਹਫੁਟਾਲੇ ਤੇ ਸੂਰਜ
ਚੜ੍ਹਨ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਵਕਫ਼ਾ।

غدون ਗਦੂਦ : (ਗਦੂਦ غدون ਦਾ
ਬੋਹ-ਵਚਨ) ਗਦੂਦੇ।

غدر ਗਦਰ : ਬਚਨ ਤੋੜਨਾ, ਬੇਵਫ਼ਾਈ
ਕਰਨਾ, ਬੇਵਫ਼ਾਈ, ਫ਼ਸਾਦ, ਬਗ਼ਾਵਤ, ਬਲਵਾ।

غدون ਗਦੂਦ : ਸਰੀਰ ਵਿਚ
ਮਾਸ-ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਗੁੱਲੀਆਂ, ਗਿਲਟੀਆਂ,
ਗਦੂਦੇ, ਗਲੈਂਡ।

غدير ਗਦੀਰ : ਛੱਪੜ, ਤਾਲਾਬ, ਝੀਲ।

غدا ਗਿਧਾ : ਸਰੀਰ ਪਰਵਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ
ਖ਼ੁਰਾਕ।

غر ਗਰ : ਡਰਪੋਕ, ਡਰਾਕਲ, ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ,
ਵਿਭਚਾਰਨ; ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਚੋਗਾ।

غر ਗਰ : ਖਸੀਏ ਵੱਧ ਜਾਣ ਦਾ ਰੋਗ।

غرابيل ਗਰਾਬੀਲ : ('ਗਿਰਬਾਲ' ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਛਾਣਨੀਆਂ।

غراه ਗਰਾਹ : ਕੁਰਲੀ ਕਰਨਾ, ਚੁਲੀ
ਕਰਨਾ, ਚੁਲੀ, ਕੁਰਲੀ, ਚੁਲੀ।

غرب ਗਰਬ : ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ ਦੇ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਥਾਂ,
ਪੱਛਮ, ਵੱਡਾ ਡੋਲ, ਪਾਣੀ ਰਖਣ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਦੂਰ
ਹੋਣਾ, ਛੁਪ ਜਾਣਾ, ਹੇਠਾਂ ਬੈਠ ਜਾਣਾ, ਜੁਦਾਈ,

ਵਿਜੇਗ, ਵਿਛੋੜਾ, ਅੱਥਰੂ, ਹੰਝੂ, ਹੰਝੂ ਵਗਾਉਣ
ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

غرب ਗਰਬ : ਅਜੀਬ, ਵਚਿਤਰ, ਪਾਂਧੀ,
ਕੰਗਾਲ।

غربا ਗਰਬਾ : ('ਗਰੀਬ' غریب ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਂਧੀ, ਪਰਦੇਸੀ, ਅਜੀਬ, ਅਨੋਖਾ,
ਕਮਾਲ।

غربال ਗਿਰਬਾਲ : ਆਟਾ ਛਾਣਨ ਦੀ
ਛਾਣਨੀ, ਅਲੋਚਕ, ਘੁੰਤਰੀ, ਡਫ਼, ਲੂਤੀਆਂ
ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

غربت ਗਰਬਤ : ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋਣਾ,
ਸਫਰ, ਪੰਧ, ਕੰਗਾਲੀ, ਗਰੀਬੀ।

غربت-دیدہ ਗਰਬਤ-ਦੀਦਾ,

غربت-زده ਗਰਬਤ-ਜ਼ਦਾ : ਪਰਦੇਸੀ,
ਮੁਸਾਫਰ, ਬੇਵਤਨ, ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਮਾਰਿਆ
ਹੋਇਆ।

غربی ਗਰਬੀ : ਗਰਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਪੱਛਮੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਲਾਲਚੰਗ, ਖਜ਼ੂਰ ਦੀ
ਸ਼ਰਾਬ।

غربيله ਗਰਬੀਲਾ : ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ।

غرچک ਗਿਰਚਕ : ਬੇਵਕੂਫ਼, ਬੇਅਕਲ,
ਮੁਰਖ।

غرچه ਗਰਚਾ : ਬੇਅਣਖਾ, ਨਾਮਰਦ,
ਹੀਜੜਾ।

غرش ਗਰਿੱਸ਼ : ਗਰਜ਼, ਕੜਕ, ਗੜ
ਗੜਾਹਟ, ਗੁੱਸਾ, ਕੈਹਰ, ਗਜ਼ਬ, ਡਰ।

غرض ਗਰਬ : ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਮਤਲਬ, ਜ਼ਰੂਰਤ,
ਹਾਜ਼ਤ, ਮੰਤਵ, ਮਨੋਰਥ, ਮਕਸਦ।

غرض مند ਗਰਬ ਮੰਦ : ਲੋੜਵੰਦ।

غرفه ਗਰਫ਼ : (ਗੁਰਫ਼ه ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਬਾਰੀਆਂ, ਖਿੜਕੀਆਂ, ਚੁਬਾਰੇ,
ਬਰਾਂਡੇ।

غرفه ਗਰਫ਼ਾ : ਬਾਰੀ, ਖਿੜਕੀ; ਬਾਲਾਖਾਨਾ,
ਚੁਬਾਰਾ, ਬਰਾਂਡਾ, ਚੁਲ੍ਹਾ ਭਰ ਪਾਣੀ, ਇਕਾਂਤ।

غرق ਗਰਕ : ਡੁੱਬ ਜਾਣਾ।

غرقه ਗਰਿਕ : ਡੁਬਿਆ ਹੋਇਆ।

غرقاب ਗਰਕਾਬ : ਡੋਬ ਪਾਣੀ, ਡੂੰਘਾ ਪਾਣੀ,

ਭੁਬਿਆ ਹੋਇਆ।

غرقه ਗਰਕਾ : ਭੁਬਿਆ ਹੋਇਆ।

غرمیده گارمیدہ, غرمندہ گارمندا : ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਜ਼ਬਾਤੀ।

غرن گارن, غرنک گارੰਕ : ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਰੋਣਾ ਤੇ ਹੌਕੇ ਭਰਨਾ, ਰੋਣ ਧੋਣ, ਵੈਣ, ਵਿਰਲਾਪ।

غرنده گارੰده : ਸ਼ੇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੜਕਣ ਵਾਲਾ।

غرو ਗਰਵ : ਕਿਲਕ, ਕਾਨੀ, ਬੰਸਰੀ।

غروب ਗਰੂਬ : ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਚੰਦ ਦਾ ਡੁੱਬਣਾ।

غرور ਗਰੂਰ : ਘਮੰਡ, ਅਹੰਕਾਰ, ਫਰੇਬ, ਮਕਰ, ਫਰੇਬ ਦੇਣਾ।

غریب ਗਰੀਬ : ਅਜੀਬ, ਅਦੁੱਤੀ, ਵਚਿਤਰ, ਓਪਰਾ, ਦੂਰ, ਅਜਨਬੀ, ਪਰਦੇਸੀ; ਗਰੀਬ, ਕੰਗਾਲ।

غریب الدیار گਰੀਬ-ਉਦ-ਦਯਾਰ, غریب الوطن گਰੀਬ-ਉਲ-ਵਤਨ : ਪਰਦੇਸੀ, ਬੇਵਤਨ।

غریب زاهد گਰੀਬ-ਜ਼ਾਹਦਾ : ਵੇਸਵਾ ਦਾ ਬੇਟਾ।

غریبی گਰੀਬੀ : ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰੀ, ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਣਾ, ਓਪਰਾਪਣ।

غریزی گਰੀਬੀ : ਸੁਭਾਵਕ।

غریق گਰੀਕ : ਗਰਕ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਭੁਬਿਆ ਹੋਇਆ।

غرین ਗਰੀਨ : ਜੰਗਲ।

غرین گਰੀਨ : ਜੰਗਲ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਜੋ ਬੌਹਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

غریو گਰੇਵ : ਸ਼ੇਰ ਸਰਾਬਾ, ਚੀਕ, ਪੁਕਾਰ, ਚੀਕਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਗਰਜ।

غریواں ਗਰੇਵਾਂ : ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚੀਕਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।

غز ਗੁਜ਼ : ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨ ਸੰਜਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਖੁਰਾਸਾਨ ਨੂੰ

ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

غزا ਗਜ਼ਾ : ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ, ਜਹਾਦ।

غزات ਗੁਜ਼ਾਤ : (ਗ਼ਾਜ਼ੀ غازی ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ।

غزاله گਜ਼ਾਲਾ : ਹਿਰਨ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਹਰਨੋਟਾ; ਨੌਜਵਾਨ; ਹਿਰਨ ; ਸੂਰਜ (ਜਦੋਂ ਉੱਚਾ ਹੋ ਜਾਵੇ)।

غزل گਜ਼ਲ : ਓਹ ਕਲਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੁਸਨ ਜਮਾਲ ਤੇ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਵੇ।

غزل خوان ਗਜ਼ਲ-ਖ਼ਾਨ,

غزل سراي گਜ਼ਲ-ਸਰਾਯ : ਸ਼ਾਇਰ, ਗਾ ਕੇ ਗਜ਼ਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।

غزلیه گਜ਼ਲੀਯਾ : (ਗਜ਼ਲ غزل ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗਜ਼ਲਾਂ।

غزنوی گਜ਼ਨਵੀ : ਗਜ਼ਨੀ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ।

غزنی گਜ਼ਨੀ : ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਪਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੀ ਜਨਮ-ਭੂਮੀ ਹੈ।

غزو ਗਜ਼ਵ : ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਨਾ, ਜਹਾਦ ਕਰਨਾ।

غزوہ ਗਜ਼ਵਾ : ਓਹ ਜਹਾਦ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਖ਼ੁਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

غساک ਗਿਸਾਕ : ਇਸ਼ਕ ਪੇਚੇ ਦੀ ਵੇਲ।

غسال گੱਸਾਲ : ਗੁਸਲ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਨਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੋਬੀ।

غساله گੱਸਾਲਾ : (ਗੱਸਾਲ غسال ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਗੁਸਲ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੀ (ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ), ਪੋਬਣ।

غسالة گੁਸਾਲਾ : ਧੋਣ, ਕੁਝ ਧੋਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ (ਓਹ ਪਾਣੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਧੋਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ) ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ।

غسک ਗਸਕ : ਖਟਮਲ।

غسل ਗੁਸਲ : ਨਹਾਉਣਾ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ।

غسل خانہ : ਗੁਸਲ-ਖਾਨਾ : ਨ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਨ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਕਮਰਾ।

غش : ਗਸ਼ : (ਅਰਬੀ ਸ਼ਬਦ ਗਸ਼ੀ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬੇਹੋਸ਼ੀ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣਾ।

غشی : ਗਸ਼ੀ : ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣਾ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ, ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨਾ, ਛੁਪਾਉਣਾ, ਲੁਕਾਉਣਾ, ਕੋਰੜਾ ਮਾਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ।

غصب : ਗਸਬ : ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਚੀਜ਼ ਖੋਹ ਲੈਣਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰ ਲੈਣਾ, ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਾ।

غصه : ਗੁੱਸਾ : ਕਰੋਧ, ਉਹ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਰੰਜ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲ ਘੁਟਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਦੁੱਖ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਦਮੀ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਘੁੱਟ ਕੇ ਰੈਹ ਜਾਵੇ।

غضب : ਗ਼ਬ : ਕ੍ਰੋਧ, ਗੁੱਸਾ, ਰੰਜ, ਆਫ਼ਤ, ਮੁਸੀਬਤ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਜ਼ੁਲਮ।

غضبناک : ਗ਼ਬਨਾਕ : ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ।

غضبان : ਗ਼ਬਾਨ : ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ (ਆਦਮੀ), ਗੋਪੀਏ ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ ਪੱਥਰ।

غضنفر : ਗ਼ਨਫਰ : ਸ਼ੇਰ, ਸ਼ੇਰ ਬੱਬਰ।

غفار : ਗ਼ਫ਼ਾਰ : ਵੱਡਾ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਵੱਡਾ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਬਖਸ਼ਿੰਦ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ।

غفر : ਗ਼ਫਰ : ਲੁਕਾਉਣਾ, ਛੁਪਾਉਣਾ, ਢੱਕਣਾ, ਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਖਿਜਾਬ ਲਾਉਣਾ।

غفران : ਗ਼ਫਰਾਨ : ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣਾ, ਮਾਫ਼ੀ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

غفلت : ਗ਼ਫਲਤ : ਬੇਖਬਰੀ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਵੇਸਲਾਪਣ, ਭੁੱਲਚੁੱਕ, ਗ਼ਲਤੀ, ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ, ਉੱਘ, ਨੀਂਦ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ।

غفلت پيشه : ਗ਼ਫਲਤ-ਪੇਸ਼ਾ,

غفلت زده : ਗ਼ਫਲਤ-ਝੜਾ,

غفلت شعار : ਗ਼ਫਲਤ-ਸ਼ਿਆਰਾ,

غفلت کار : ਗ਼ਫਲਤ-ਕਾਰ : ਗ਼ਫਲਤ

ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੇਖਬਰ।

غفور : ਗ਼ਫ਼ੂਰ : ਵੱਡਾ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ।

غفور الرحيم : ਗ਼ਫ਼ੂਰ-ਉਰ-ਰਹੀਮ : ਬਖਸ਼ਣ ਤੇ ਰੈਹਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਲ੍ਹਾਹ ਦਾ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ।

غفیر : ਗ਼ਫੀਰ : ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਇਤਨਾ ਵੱਡਾ ਇੱਕਠ ਜੋ ਧਰਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਲਵੇ, ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਹਜ਼ੂਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਲੋਹ-ਟੋਪ, ਬੈਂਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੈਂਹਤ ਵੱਡਾ, ਚੌਕੀਦਾਰ।

غل : ਗੁੱਲ : ਲੋਹੇ ਦਾ ਤੌਕ, ਹੰਸਲੀ, ਤੇਹ, ਪਿਆਸ।

غل : ਗੁੱਲ : (ਗੁਲਗੁਲ **غلغل** ਅਤੇ ਗੁਲਗੁਲਾ **غلغله** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੋਲਾ-ਗੋਲਾ, ਰੋਲਾ-ਰੱਪਾ, ਚੀਕ ਪੁਕਾਰ।

غلات : ਗੁੱਲਾਤ : (ਗੁੱਲਾ **غله** ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅੰਨ, ਅਨਾਜ, ਨਕਦ ਆਮਦਨੀ, ਗੁੱਲ (ਪੈਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸੰਦੂਕੜੀਆਂ)।

غلاظت : ਗਿਲਾਝਤ : ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ, ਮੋਟਾਪਣ, ਮੁਟਾਈ, ਭੱਦਾਪਣ, ਗੰਦਗੀ, ਗੰਦ ਮੰਦ, ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ।

غلاف : ਗਿਲਾਫ : ਉਪਰਲਾ ਕਪੜਾ, ਸਰਹਾਣੇ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾਈ ਆਦਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਖੋਲ, ਮਿਆਨ (ਤਲਵਾਰ ਦਾ)।

غلاله : ਗੁਲਾਲਾ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਜ਼ੁਲਫ, ਲਿਟ।

غلام : ਗੁਲਾਮ : ਲੜਕਾ, ਮੁੰਡਾ, ਜਰ ਖਰੀਦ ਨੌਕਰ, ਦਾਸ।

غلام رکابی : ਗੁਲਾਮ-ਏ-ਰਕਾਬੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਅਦਲ ਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰ।

غلب : ਗਲਬ, **غلبه** : ਗਲਬਾ : ਗ਼ਾਲਬ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਜ਼ੋਰ, ਬਰਤਰੀ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਬੈਂਹਲਤਾ।

غلبير : ਗਲਬੀਰ : ਛਾਣਨੀ।

غلج : ਗਲਜ : ਪੀਢੀ ਗੰਢ, ਪੱਕੀ ਗੰਢ ਜੋ ਸੌਖੇ ਖੁਲ੍ਹ ਨਾ ਸਕੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦ, ਹੋੜਾ, ਜੰਜੀਰ, ਜੰਦਰਾ ਆਦਿ।

غلط ਗਲਤ : ਭੁੱਲ ਕਰਨਾ, ਹਿਸਾਬ ਜਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਭੁੱਲ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਖੋਟਾ, ਬੇਜਾ, ਭੁੱਲ-ਚੁੱਕ।

غلط العام ਗਲਤ-ਉਲ-ਆਮ : ਉਹ ਗਲਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਯੋਗ ਸਭ ਕਰਨ, ਆਮ ਗਲਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕਰਨ।

غلطاق ਗਲਤਾਕ : ਕੁਰਤਾ, ਕਮੀਜ਼।

غلطان ਗਲਤਾਨ : ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੁੜ੍ਹਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਗੋਲਾ, ਚੱਕਰ ਖਾ ਕੇ ਗੋਲ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਆਉਣਾ।

غلطک ਗਲਤਕ : ਗੱਡੀ ਦਾ ਪਹੀਆ, ਚੱਕਰ, ਧੁਰਾ, ਖੂਹ ਦੀ ਚਰਖੀ, ਗੋਲ ਚੀਜ਼, ਕਰਵਟ ਬਦਲਣਾ, ਪਾਸਾ ਪਰਤਣਾ।

غلغل ਗੁਲਗੁਲ, غلغله ਗੁਲਗੁਲਾ : ਸ਼ੋਰ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ, ਧੁੰਮ।

غلغونه ਗੁਲਗੁਨਾ : (ਗੁਲਗੁਨਾ) ਉਲਟਣਾ, ਸੁਰਖੀ ਪਾਉਡਰ।

غلک ਗੁਲਕ, ਗੁੱਲਕ : ਕੱਜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਇਕ ਭਾਂਡਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਤੇ ਚਮੜਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਮੇਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਮਸ਼ੂਲ ਆਦਿ ਦੇ ਰੁਪਈਏ ਪੈਸੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੋਲਕ।

غلماں ਗਿਲਮਾਨ, غلمه ਗਿਲਮਾ : (ਗੁਲਾਮ غلام ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੜਕੇ, ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਜੋ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿਚ ਜੰਨਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣਗੇ।

غلو ਗੁਲੂ : ਸ਼ੋਰ, ਹੱਦ ਤੋਂ ਵਧ ਜਾਣਾ, ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਅਤਿਕਥਨੀ, ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣਾ।

غلوله ਗੁਲੂਲਾ : ਗੋਲਾ, ਗੋਲੀ, ਖਿੱਦੇ, ਗੋਂਦ।

غله ਗੱਲਾ : ਅੰਨ, ਅਨਾਜ।

غلان ਗੁਲਾਨ, غلوان : ਗੋਲਕ, ਛੋਟੀ ਗੋਂਦ, ਗੋਲੀ (ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਰੂ) , ਗੋਲੀ, ਗੁਲੇਲਾ।

غليان ਗਿਲਯਾਨ : (ਕਲਯਾਨ) ਹੁੱਕਾ।

غليظ ਗਲੀਝ : ਗਾੜ੍ਹਾ, ਸੰਘਣਾ, ਮੋਟਾ, ਗੰਦਾ, ਮੈਲਾ।

غليغر ਗਿਲੇਗਰ, غليگر : ਗਿਲੇਗਰ, ਗਲੇਗਰ :

ਰਾਜ, ਮਿਸਤਰੀ।

غليواج ਗਲੀਵਾਜ਼, غليواج : ਗਲੀਵਾਚ, ਗਲੀਵਾਜ਼ : ਇੱਲ੍ਹ।

غم ਗਮ : ਦੁੱਖ, ਰੰਜ, ਤਕਲੀਫ਼।

غمخوار ਗਮਖ਼ੁਆਰ : ਹਮਦਰਦ, ਦੋਸਤ, ਯਾਰ।

غمخواری ਗਮਖ਼ੁਆਰੀ : ਹਮਦਰਦੀ, ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਸਾਥ ਦੇਣਾ; ਗਮ ਖਾਣਾ।

غمزگی ਗਮਜ਼ਦਗੀ : ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ।

غمزه ਗਮਜ਼ਦਾ : ਦੁਖੀ।

غمکده ਗਮਕਦਾ : ਗਮਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਸੰਸਾਰ।

غمگسار ਗਮਗੁਸਾਰ : ਹਮਦਰਦ, ਦੋਸਤ, ਯਾਰ।

غمگساری ਗਮਗੁਸਾਰੀ : ਹਮਦਰਦੀ, ਗਮ ਦੂਰ ਕਰਨਾ।

غمناک ਗਮਗੀਨ, غمگين : ਗਮਨਾਕ, ਗਮਿੰਦਾ, **غمنده** : ਦੁਖੀਆ, ਗਮ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।

غماز ਗੱਮਾਜ਼ : ਸੈਨਤ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਲੋਚਕ, ਤਾਹਨਾ-ਮੇਹਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਚੁਗਲਖੋਰ।

غمام ਗਮਾਮ : ਅਸਫੰਜ਼, ਸਪੰਜ਼, ਚਿੱਟਾ ਬੱਦਲ।

غمان ਗਮਾਨ : ਗਮਗੀਨ, ਗਮਨਾਕ, ਰੰਜੀਦਾ; ਸੋਗਵਾਰ।

غمجه ਗਮਜਾ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੁੱਟ।

غمر ਗਮਜ਼, غمره : ਅੱਖ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਅੱਖ ਮਾਰਨਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਚੋੜਨਾ, ਭਚੀੜਨਾ, ਤੋਹਮਤ ਲਾਉਣਾ, ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਦਬਾਉਣਾ, ਘੁੰਤਰਬਾਜ਼ੀ, ਚੁਗਲਖੋਰੀ, ਨਾਜਨਖਰਾ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅਦਾ।

غنا ਗਨਾ : ਨਫ਼ਾ, ਲਾਭ, ਫ਼ਾਇਦਾ।

غنا ਗਿਨਾ : ਰਾਗ, ਗਾਣਾ, ਨਗਮ, ਸਰੋਦ।

غنا گینا : ਅਮੀਰੀ, ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਅਲਗਰਜ਼ੀ, ਬੇਮੁਥਾਜੀ।

غنج گنج : ਨਖਰਾ, ਨਾਜ਼, ਕਰਿਸ਼ਮਾ, ਅੱਖ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਚੋਚਲਾ।

غنجار گنجار, غنجره گنجره : ਉਬੱਟਨਾ, ਗ਼ਾਜ਼ਾ, ਸੁਰਖੀ ਪਾਉਡਰ।

غنچه گنچه : ਫੁੱਲ ਜੋ ਖਿੜਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਲੀ।

غنچه آب گنچه-آب : ਬੁਲਬੁਲਾ।

غنچه ارغوان گنچه-ارغوان : ਅੱਗ ਦੀ ਚੰਗਿਆੜੀ, ਧੁਖਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ।

غندہ گندہ : ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਪੁਣੀਆਂ, ਰੂ ਦੇ ਗੋਹੜੇ, ਆਟੇ ਦਾ ਪੇੜਾ, ਬੁਲਬੁਲਾ, ਗੁੰਡਾ, ਕਲ-ਮੂੰਹਾਂ, ਕੋਲਾ, ਕਰੂਪ।

غنم گنم : ਬੱਕਰੀ।

غنوںکی گنوںکی : ਉੱਘ, ਨੀਂਦ, ਖੁਮਾਰ, ਨਸ਼ਾ।

غنی گنی : ਧਨਵਾਨ, ਮਾਲਦਾਰ, ਬੇਪਰਵਾਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

غنیم گنیم : ਲੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਲੁਟੇਰਾ, ਡਾਕੂ, ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ।

غنیمت گنیمت : ਲੁੱਟ, ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ, ਮੁਫਤ ਦਾ ਮਾਲ।

غو گوا : ਉੱਚੀ, ਕੜਕਵੀਂ ਅਵਾਜ਼, ਕੜਕ, ਚੀਕ, ਗਰਜ, ਗੜਗੱਜ, ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

غواص گواص : ਚੁੱਭੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੋਤੀ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਗੋਤਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

غوت گوت : ਗੋਪੀਆਂ, ਗੁਲੇਲ, ਚੁੱਭੀ, ਗੋਤਾ।

غوث گوث : ਮੱਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਯਮਨ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਸਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਫਿਰਕਾ।

غوچ گواچ : ਭੇਡ, ਮੀਢਾ।

غوچه گواچه : ਮੁਰਗੇ ਦੀ ਕਲਗੀ।

غوچی گواچی : ਟੋਆ, ਖੱਡ।

غور گور : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਗੈਹਰਾਈ, ਡੂੰਘਾਈ, ਥਾਹ, ਨੀਵੀਂ ਧਰਤੀ, ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ, ਫਾਇਦਾ ਪੈਂਹਚਾਉਣਾ; ਧਿਆਨ, ਖ਼ਬਰ ਲੈਣਾ।

غور گور : ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਕੰਧਾਰ ਦੇ ਨੇੜਲਾ ਮੁਲਕ ਜੋ ਸ਼ਹਾਬੁੱਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਗੌਰੀ ਦੀ ਜਨਮ-ਭੂਮੀ ਹੈ।

غوری گوری : ਗੌਰ ਮੁਲਕ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਹਾਬੁੱਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਗੌਰੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

غوره گورا : ਕੱਚਾ ਤੇ ਖੱਟਾ ਅੰਗੂਰ।

غوزه گوا : ਬੰਦ ਕਲੀ, ਕਪਾਹ ਦਾ ਟੀਂਡਾ, ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਗੋਦ।

غوش گوش : ਗੋਸ਼, ਕੰਨ, ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ, ਅਲਿਫ ਨੰਗਾ, ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਗੋਹਾ, ਲਿੱਦ, ਲੇਡੇ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖਤ ਲੱਕੜ।

غوشا گوشا, غوشاد گوشاد : ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਗੋਹਾ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਵਾੜਾ, ਸਰਾਂ, ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਜਾਂ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ, ਲੀਮਾ ਦਰਖਤ।

غوشت گوشت : ਅਲਿਫ ਨੰਗਾ।

غوص گوس : ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਚੁੱਭੀ ਮਾਰਨਾ, ਚੁੱਭੀ, ਗੋਤਾ ਲਾਉਣਾ, ਗੋਤਾ।

غوطه گوتا, گوتا : ਚੁੱਭੀ, ਡੁਬਕੀ।

غوطه زن گوتا بزن : ਚੁੱਭੀ ਮਾਰਨਾ।

غوغا گوغا : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠ, ਹਜ਼ੂਮ, ਭੀੜ, ਟਿੱਡੀ ਦਲ, ਸ਼ੋਰ-ਗੁਲ, ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ।

غوك گواਕ : ਡੱਡੂ, ਦਾਦਰ।

غول گول : ਇਕ ਖਿਆਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਖਲੂਕ ਜੇਹੜੀ ਜੰਗਲਾਂ 'ਚ ਰੈਂਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀ ਸ਼ਕਲ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਛਲਾਵਾਂ, ਛਲੇਡਾ; ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਜਿੰਨ, ਭੂਤ, ਪਰੇਤ; ਟੋਆ, ਖੁੰਦਰ; ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ, ਬੋਲਾ ਆਦਮੀ; ਕੰਨ; ਫੌਜ ਦੀ ਭੀੜ।

غول گول : ਓਹ ਲਸ਼ਕਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ।

غوله گولا : ਬੇਵਕੂਫ, ਮੂਰਖ।

غیابت گایابت : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਵੇ, ਖੁਹ ਜਾਂ ਵਾਦੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ;

ਰਾਹ; ਥੱਲਾ।

غیاث *ਗਿਯਾਸ* : ਫਰਿਆਦ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਬੋਹੜੀ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸੱਬਬ ਬਣੇ।

غیب *ਗੈਬ* : ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋਣਾ, ਲੁਕਣਾ, ਲੁਕਾ, ਓਹਲੇ, ਸ਼ੱਕ, ਗੁਮਾਨ, ਨੀਵੀਂ ਧਰਤੀ।

غیبت *ਗੈਬਤ* : ਗ਼ਾਇਬ ਹੋਣਾ, ਪਿੱਠ-ਪਿੱਛਾ।

غیبت *ਗੈਬਤ* : ਪਿੱਠ-ਪਿੱਛੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਚੁਗਲੀ।

غیوبت *ਗੈਬੂਬਤ* : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਛੋੜਾ।

غیبه *ਗੈਬਾ* : ਤਰਕਸ਼, ਭੱਥਾ।

غیداق *ਗੈਦਾਜ਼* : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੇ ਤੀਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ।

غیر *ਗੈਰ* : ਸਿਵਾ, ਦੂਜਾ, ਪਰਾਇਆ, ਅਜਨਬੀ।

غیرنالك *ਗੈਰ-ਜ਼ਾਲਿਕ* : ਇਸ ਦੇ ਸਿਵਾ, ਹੋਰ।

غیررسمی *ਗੈਰ-ਰਸਮੀ* : ਅਸਧਾਰਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼।

غیرلازم *ਗੈਰ-ਲਾਜ਼ਿਮ* : ਜੇਹੜਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਦਨਾਮ, ਗੁਮਨਾਮ।

غیرمسکوک *ਗੈਰ-ਮਸਕੂਕ* : ਓਹ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਨਾ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ।

غیرمکرر *ਗੈਰ-ਮੁਕਰਰ* : ਓਪਰਾ, ਅਜਨਬੀ, ਅਣਜਾਣ, ਅਜੀਬ, ਵਿਚਿੱਤਰ

ਬੇਮਿਸਾਲ।

غیرمنقولہ *ਗੈਰ-ਮਨਕੂਲਾ* : ਨਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ।

غیرت *ਗੈਰਤ* : ਸ਼ਰਮ, ਲਾਜ਼, ਅਣਖ, ਸ਼ਰਮ ਕਰਨਾ, ਬੇਗਾਨਾ ਹੋਣਾ, ਓਪਰਾ ਹੋਣਾ, ਪਰਾਇਆ ਹੋਣਾ।

غیش *ਗੀਸ਼* : ਅਤਿ ਗ਼ਮ ਤੇ ਦੁੱਖ, ਬਦਹਾਲੀ, ਸੰਘਣਾ ਜੰਗਲ।

غیظ *ਗੈਝ* : ਸਖਤ ਗੁੱਸਾ, ਕਰੋਧ, ਅਤਿਅੰਤ ਤੀਬਰ ਕਰੋਧ।

غیل *ਗੀਲ* : ਜੰਗਲ, ਝਾੜੀ।

غیلان *ਗੀਲਾਨ* : (ਗੁਲ ਗੋਲ ਦਾ ਬੋਹਵਰਨ) ਜਿੰਨ, ਭੂਤ, ਛਲੇਡੇ।

غین *ਗੈਨ* : ਬੱਦਲ, ਕਾਲਖ, ਹਨੇਰਾ, ਪਿਆਸ, ਬੁਲਬੁਲ, ਅਰਬੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦੇ ਅੱਖਰ, ਗੈਨ ਦਾ ਉਚਾਰਨ; ਨਸ਼ੇ 'ਚ ਚੂਰ।

غیور *ਗਾਯੂਰ* : ਗੈਰਤ ਤੇ ਅਣਖ ਵਾਲਾ, ਅਣਖੀ, ਬੋਹੜ ਰਸ਼ਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਲਿਕ, ਰੱਬੀ ਲੋਕ।

غیوران *ਗਾਯੂਰਾਨ* : ਸਾਲਿਕ ਲੋਕ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਸੂਫੀ।

(ਫੇ) ف

- ف (ਫਾ/ਫੇ)** : ਫਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਤੇਈਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਵੀਹਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ੮੦ ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ, ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਏਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ **ب(ਬ)** **پ(ਪ)** ਤੇ **و(ਵ)** ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਬਾਨ (ਜ਼ਫ਼ਾਨ), ਪੀਲ (ਫੀਲ), ਵਾਮ (ਫਾਮ) ਆਦਿ।
- فا** : 'ਬ' ਤੇ 'ਬ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ 'ਫਾ' ਉ ਗੁਫਤ = ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ; ਹੋਰ ਵੇਖੋ 'ਬਾ ਸ਼ਰਮੀਲਾ', ਸੁੰਘਣ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੁਕ।
- فاتح** **ਫਾਤਿਹ** : ਖੇਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਜੇਤਾ।
- فاتحه** **ਫਾਤਿਹਾ** : ਖੇਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਫਤੇਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਆਦਿ, ਅਰੰਭ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ, ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਦਾਸ।
- فاتحه خوانی** **ਫਾਤਿਹਾ ਖ਼ਾਨੀ** : ਮਿਰਤਕ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਰਦਾਸ।
- فاتحه خیر** **ਫਾਤਿਹਾ-ਏ-ਖ਼ੈਰ** : ਖ਼ੈਰ ਦੀ ਦੁਆ, ਨੇਕ ਦੁਆ।
- فاتحه فکرت** **ਫਾਤਿਹਾ-ਏ-ਫ਼ਿਕਰਤ** : ਪੈਹਲਾ ਸ਼ਬਦ, ਮੁਢਲੇ (ਦੋ) ਸ਼ਬਦ।
- فاجر** **ਫਾਜ਼ਿਰ** : ਬਦਕਾਰ, ਵਿਭਚਾਰੀ, ਪਾਪੀ; ਜਾਦੂਗਰ; ਮਾਲਦਾਰ।
- فاجره** **ਫਾਜ਼ਿਰਾ** : ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ।
- فاحش** **ਫਾਹਿਸ਼** : ਵਿਭਚਾਰੀ, ਭੈੜਾ, ਹਰਾਮਕਾਰ।
- فاحشه** **ਫਾਹਿਸ਼ਾ** : ਬਦਕਾਰ (ਔਰਤ), ਵਿਭਚਾਰਨ।
- فاخته** **ਫਾਖ਼ਤਾ** : ਇਕ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਘੁੱਗੀ।
- فاخر** **ਫਾਖ਼ਿਰ** : ਫ਼ਖਰ (ਮਾਨ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚੰਗੇਰਾ, ਤੋਹਫ਼ਾ; ਬੈਂਹਮੁੱਲਾ, ਕੀਮਤੀ।
- فاخره** **ਫਾਖ਼ਿਰਾ** : ਬੈਂਹਮੁੱਲੀ (ਵਸਤੂ)।
- فارب** **ਫਾਰਾਬ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮੁਅਲਿਮ-ਏ-ਸਾਨੀ ਅਬੂਨਸਰ ਫਾਰਾਬੀ ਦੀ ਜਨਮ-ਭੂਮੀ ਹੈ।
- فارابی** **ਫਾਰਾਬੀ** : 'ਫਾਰਾਬ' ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
- فارد** **ਫਾਰਿਦ** : ਇਕਲਾ, ਕੱਲਮ-ਕੱਲਾ, ਅਡਰਾ, ਵੱਖਰਾ, ਅਦੁੱਤੀ।
- فارس** **ਫਾਰਿਸ** : ਘੋੜਸਵਾਰ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਮਾਲਕ; ਸਿਆਣਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ; ਪਾਰਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਫਾਰਸ ਈਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ।
- فارسی** **ਫਾਰਸੀ** : 'ਫਾਰਸ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਫਾਰਸ ਦੀ ਉਪਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਸਤ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।
- فارسی خوان** **ਫਾਰਸੀ-ਖ਼ਾਨ**,
فارسی دان **ਫਾਰਸੀ-ਦਾਨ** : ਫਾਰਸੀ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ।
- فارغ** **ਫਾਰਿਗ** : ਖ਼ਾਲੀ, ਵੇਹਲਾ, ਬਿਨਾ ਕੰਮ, ਬੇਕਾਰ; ਬੇਫ਼ਿਕਰ, ਨਿਸਚਿੰਤ, ਸੌਖਾ।
- فارغ البال** **ਫਾਰਿਗ-ਉਲ-ਬਾਲ** : ਬੇਫ਼ਿਕਰ, ਸੌਖਾ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ।

- ਫਾਰਿਗ-ਉਲ-ਬਾਲੀ** : ਫਾਰਿਗ-ਉਲ-ਬਾਲੀ : ਬੇਫਿਕਰੀ, ਸੌਖ, ਚੈਨ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ।
- ਫਾਰਿਗ-ਖੱਤੀ** : ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਮਾ, ਓਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ, ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਲਾਕ-ਨਾਮਾ, ਬੇਬਾਕੀ ਦੀ ਰਸੀਦ, ਫਾਰਗ ਕਰਨਾ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣਾ, ਛੁੱਟੀ ਦੇਣਾ।
- ਫਾਰੂਕ** : ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੱਚ ਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਨਿਤਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੂਜੇ ਖਲੀਫਾ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਜੋ ਸੱਚ ਤੇ ਝੂਠ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਰੂਕ-ਏ-ਆਦਿਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
- ਫਾਰੂਕ-ਏ-ਅਮਜਮ** : ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
- ਫਾਰੂਕੀ** : ਫਾਰੂਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਫਾਰੂਕ ਦੀ ਔਲਾਦ।
- ਫਾਰਯਾਬ, ਫਾਰਯਾਵ** : (ਫਾਰਯਾਬ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਬਲਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਜਹੀਰਫਾਰਯਾਬੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।
- ਫਾਰਯਾਬੀ** : ਫਾਰਯਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
- ਫਾਸਿਖ** : ਫਸਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਤਬਾਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਬੈਅ ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ, ਇਰਾਦਾ ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ।
- ਫਾਸਿਦ** : ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਰਿਸ਼ਟ, ਖਰਾਬ, ਤਬਾਹ, ਬਰਬਾਦ, ਨਿਕੰਮਾ, ਫਸਾਦੀ, ਝਗੜਾਲੂ।
- ਫਾਸਿਕ** : ਤੁਛ, ਨਿਕੰਮਾ; ਬਦਕਾਰ, ਵਿਭਚਾਰੀ, ਝੂਠਾ।
- ਫਾਸਿਕਾ** : ਬਦਕਾਰ (ਔਰਤ), ਵਿਭਚਾਰਨ।
- ਫਾਸ਼** : ਪਰਗਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ।
- ਫਾਸ਼ ਕਰਨ** : ਤੇਤ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦੇਣਾ।
- ਫਾਸਿਲ** : ਅੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
- ਫਾਸਿਲਾ** : ਫਰਕ, ਅੰਤਰ, ਦੂਰੀ, ਪੈਂਡਾ, ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਚੁੜਾਈ।
- ਫਾਜ਼ਿਲ** : ਫਜ਼ੀਲਤ (ਵਡਿਆਈ) ਵਾਲਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗ; ਉੱਚੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਾਧੂ।
- ਫਾਜ਼ਿਲਤ** : ਓਹ ਪਾਣੀ ਜੋ ਨੈਹਰ ਭਰ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਵਾਧੂ ਤੇ ਬਚੀ ਹੋਈ ਰਕਮ।
- ਫਾਜ਼ਿਲਾ** : (ਫਾਜ਼ਿਲ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਵਿਦਵਾਨ ਇਸਤਰੀ।
- ਫਾਤਿਮਾ** : ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦੁੱਧ ਛੁਡਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਨਾ ਚੁੰਘਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਤੇ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸੀ।
- ਫਾਇਲ** : ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਰਤਾ।
- ਫਾਇਲ-ਉ-ਮਫ਼ੂਲ** : ਕਰਤਾ ਤੇ ਕਰਮ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਬਦਕਾਰੀ ਕਰਨ ਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਫਾਕਾ** : ਭੁਖਿਆਂ ਰੈਹਣਾ, ਜ਼ਰੂਰਤ, ਗਰੀਬੀ।
- ਫਾਕਾ-ਕਸ਼** : ਦਿਨ ਦਾ ਵਰਤ/ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਭੁੱਖਿਆਂ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
- ਫਾਕਾਕਸ਼ੀ** : ਭੁੱਖ ਵਰਤ, ਫਾਕਾ ਕਰਨਾ, ਗਰੀਬੀ।
- ਫਾਕਾ-ਮਸਤ** : ਫਾਕੇ ਵਿਚ ਮਸਤ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।
- ਫਾਕਾ-ਮਸਤੀ** : ਫਾਕੇ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਰੱਖਣਾ, ਫਾਕੇ 'ਚ ਬੇਫਿਕਰੀ।
- ਫਾਲ** : ਸ਼ਗਨ, ਗ਼ੈਬ ਦੀ ਗੱਲ, ਭਵਿੱਖ-ਬਾਣੀ।

فالتفرا -ਏ-ਤੁਗਰਾ : ਕੁਰਾਨ ਸਰੀਫ ਜਿਸ ਦੀ ਓਹ ਫਾਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਕਲ ਆਵੇ, ਅਜੇਹੀ ਫਾਲ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸੁਭ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫਾਲਕ-ਬਾਬ : ਗਲੀਆਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਫਾਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ; ਰਾਵਲ।

ਫਾਲਗੋ, ਫਾਲਗੋ, ਫਾਲਗਰ, ਫਾਲਗਰ : ਫਾਲ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ।

ਫਾਲ : ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਮੇਵੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੇਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਢੇਰੀਆਂ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਏਹਨਾਂ ਢੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਲ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : ਸੇਬ, ਅਨਾਰ, ਅਮਰੂਦ, ਅਨਾਬ ਦੀ ਇਕ ਇਕ ਢੇਰੀ।

ਫਾਲਿਜ : ਇਕ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੱਧਾ ਸਰੀਰ ਢਿੱਲਾ, ਸੁਸਤ ਤੇ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਰੰਗ, ਮੋਟੀ ਕੁਹਾਣ ਵਾਲਾ ਉਠ; ਵਿਜੇਤਾ।

ਫਾਲਿਜ-ਬਦਾ : ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਰੋਗੀ।

ਫਾਲੂਦਾ : ਫਲੂਦਾ, ਚਾਵਲਾਂ ਦੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਪਿੱਛ ਜਾਂ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਨਸ਼ਾਸਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛਾਣ ਕੇ ਸੇਵੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁੱਧ ਤੇ ਸ਼ੱਕਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ਫਾਲੂਬ, ਫਾਲੂਬ, ਫਾਲੂਬ, ਫਾਲੂਬ : ਫਲੂਦਾ।

ਫਾਲਮ : ਰੰਗ, ਰੂਪ, ਮੂੰਹ-ਮੁਹਾਂਦਰਾ; ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗ, ਉਜੇਹਾ, (ਜਿਵੇਂ ਸਬਜ਼ਫਾਮ = ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ) ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਫਾਨੂਸ : ਹੁੱਜਤਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਘੁੰਤਰੀ, ਗਲਾਧੜ, ਲੁਤਰਾ, ਦੁਗਲਖੋਰ; ਲੈਂਪ ਦੀ ਚਿਮਨੀ, ਸੀਸੇ ਦਾ ਪਾਤਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਮੂਾ ਬਾਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਾਹਰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਮੂਦਾਨ,

ਚਰਾਗਦਾਨ।

ਫਾਨੂਸ-ਏ-ਫਾਨੂਸ/ਖਿਆਲ/ਖਿਆਲ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫਾਨੂਸ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਾਗਜ਼ੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਕਰ ਦਿੰਦੇ ਰੋਹਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਫਾਨੂਸ-ਏ-ਨੌਰੰਜ : ਸੰਗਤਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਛਿੱਲੜ (ਖੇਖੇ) ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸਮੂਾ।

ਫਾਨਾ : ਪੱਚਰ, ਚਪਟੀ ਲੱਕੜੀ ਜੇਹੜੀ ਦਰਜ ਨੂੰ ਚੌੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵਿਚ ਠੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਲੱਕੜ ਚੀਰਨ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਲੱਕੜ ਦੀ ਚਿਟਕਣੀ ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਗਾਠ ਵਿਚ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫਾਨੀ : ਫਨਾਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਮਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਦਾ ਨਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਸ਼ਵਾਨ, ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਓਹ ਸੂਫੀ ਜੋ ਫਨਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੋਵੇ।

ਫਾਵਾ : ਬੇਇਜ਼ਤੀ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਬਦਨਾਮੀ; ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਬਦਨਾਮ, ਬੇਇਜ਼ਤ।

ਫਾਇਤ : ਨਾਸ਼ਵਾਨ।

ਫਾਇਦਾ : ਲਾਭ, ਸੂਦ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲਈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਨ੍ਹ; ਸਦਾਚਾਰਕ ਸਾਰ (ਪੁਸਤਕ, ਕਹਾਣੀ, ਆਦਿ ਦਾ), ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਵਿਗਿਆਪਨ; ਵਰਤੋਂ, ਪਰਯੋਗ, ਨਤੀਜਾ, ਪਰਾਪਤੀ।

ਫਾਇਦਾ-ਮੰਦ : ਲਾਭਦਾਇਕ।

ਫਾਇਬ : ਮੁਰਾਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਮਯਾਬ, ਵਿਜੇ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ।

ਫਾਇਜ਼ : ਫੈਜ਼ ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲਾ, ਅਮੀਰ, ਵਗਣ ਵਾਲਾ।

فائق : ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ, ਚੰਗੇਰਾ; ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ; ਵਾਧੂ, ਜ਼ਿਆਦਾ, ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ।

ਫੱਤਾਹ : ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਾਕਮ, ਅਲਾਮ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ।

ਫਤਹ : ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਮੁਲਕ ਜਿਤਣਾ; ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ; ਹਰਫ ਉਤੇ ਜ਼ਬਰ, ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣਾ, ਵਿਜੇ, ਜਿੱਤ, ਕਾਮਯਾਬੀ; ਬਹਾਰ ਦੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਅਰੰਭ; ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ।

ਫਤਹ-ਉਲ-ਬਾਬ : ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਬਰਸਾਤ ਰੁੱਤ ਦਾ ਅਰੰਭ।

ਫਤਹ-ਨਸੀਬ : ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਜੇਤਾ।

ਫਤਹ-ਨਿਸ਼ਾਨ : ਜਿੱਤ ਦਾ ਝੰਡਾ।

ਫਤਹਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਚਿੰਨ੍ਹ 'ਜ਼ਬਰ' () ਜੋ ਹਰਫ ਦੇ ਉਤੇ ਛੋਟੀ ਤਿਰਛੀ ਡੰਡੀ ਖਿਚ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਸਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹਰਫ 'ਸੀਨ' ਉਤੇ।

ਫਤਰਾਕ : ਉਹ ਤਸਮਾ ਜੋ ਕਾਠੀ ਦੇ ਹੇਠੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪਿਛੇ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਟਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਬੰਦ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਾ ਥੈਲਾ।

ਫਤਨ : (ਫਤਨਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਫਤਨੇ, ਫਸਾਦ।

ਫਤਨਾ : ਗੁਮਰਾਹੀ, ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨਾ, ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣਾ, ਪਾਗਲਪਣ, ਬਦਨਾਮੀ, ਕੁਫਰ; ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ, ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ, ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼, ਹੈਰਾਨਗੀ, ਬਲਵਾ, ਸਰਕਸ਼ੀ, ਔਲਾਦ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ, ਮਾਲ, ਧਨ-ਮਾਲ; ਮੋਹਤ ਹੋਇਆ, ਮਸ਼ੁਕ, ਮੋਹਬੂਬ; ਫਸਾਦ, ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ, ਗਤਬਤ; ਦੋਸ਼।

ਫਤਨਾ-ਅੰਗੀਜ਼,

ਫਤਨਾ-ਪਰਦਾਜ਼,

ਫਤਨਾ-ਜ਼ਾ,

ਫਤਨਾ-ਸਾਜ,

ਫਤਨਾ-ਸਾਮਾਨ,

ਫਤਨਾ-ਸਾਮਾਨ : ਟੰਟਾ ਖੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫਸਾਦੀ, ਆਕੀ, ਬਾਗੀ, ਝਗੜਾਲੂ।

ਫਤਨਾ-ਏ-ਆਲਮ : ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਫਸਾਦ ਖੜਾ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੁਕ।

ਫਤਹੁ : (ਫਤਹ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਿੱਤਾਂ।

ਫਤਹਾਤ : (ਫਤਹ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਿੱਤਾਂ।

ਫਤਹੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਜੈਕਟ ਜਾਂ ਵਾਸਕਟ।

ਫਤਹ : ਸੁਸਤ ਹੋਣਾ, ਸੁਸਤੀ; ਬੁਰਾਈ, ਖਰਾਬੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ; ਝਗੜਾ, ਫਸਾਦ, ਗਤਬਤ, ਦੰਗਾ।

ਫਤਵਾ : ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਕਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਰਈ ਫੈਸਲਾ।

ਫਤੀਲਾ : ਹਰ ਵੱਟੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਮੋਟੀ ਬੱਤੀ।

ਫਜਰ : ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ, ਤੜਕਾ, ਸਵੇਰਾ; ਪਾਣੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਅਯੋਗ ਭੋਗ (ਜ਼ਨਾ) ਕਰਨਾ, ਗੁਨਾਹ ਕਰਨਾ।

ਫਜ਼ਰ : ਬਦਕਾਰ ਆਦਮੀ, ਹਰਾਮਕਾਰ, ਜ਼ਨਾਨੀ, ਵਿਭਚਾਰੀ।

ਫਹਾਸ਼ : ਬੜਾ ਬਦ-ਜ਼ਬਾਨ, ਵੱਡਾ ਬਦਕਾਰ, ਹਰਾਮਕਾਰ, ਗੰਦਾ।

ਫਹਸ਼ : ਬਦਕਾਰੀ ਦਾ ਹੱਦ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ, ਬੇਹਯਾਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਗਾਲ੍ਹਾਂ, ਭੈੜੀ ਗੱਲ, ਜ਼ਨਾ, ਵਿਭਚਾਰ।

ਫਖਰ : ਵਡਿਆਈ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਨਾਜ਼, ਘੁਮੰਡ, ਗ਼ਰੂਰ, ਨਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੇਖੀ।

ਫਖਰ-ਏ-ਖਾਨਦਾਨ : ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਫਖਰੀਯਾ : ਫਖਰ ਕਰਕੇ, ਫਖਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਵਡਿਆਈ ਸਦਕਾ।

فخراج **ਫਰਾਜ** : ਪਰਸਿੱਧ ਹੀਰਾ ਕੋਹੇਨੂਰ, ਜੋ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਸ਼ਾਹ-ਸੁਜਾਅ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਪੁਜਾ, ਫਿਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ (ਇੰਗਲਿਸ਼ਤਾਨ) ਦੇ ਤਾਜ ਵਿਚ ਜਾ ਟਿਕਿਆ।

فخرالدین رازی **ਫਖਰੁਦੀਨ ਰਾਜ਼ੀ** : ਇਮਾਮ ਫਖਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਰਾਜ਼ੀ ਜੋ ਬੋਹਤ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ, ਤਫਸੀਰ-ਏ-ਕਬੀਰ ਸ਼ਤਾਲਿਬੁਲਆਲੀਆ ਆਦਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਜ਼ਰਾ ਨਸਬ ਹਜ਼ਰਤ ਸੱਦੀਕ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ੨੫ ਰਮਜ਼ਾਨ ੫੪੩ ਹਿਜਰੀ ਨੂੰ ਜਨਮੇ। ਸ਼ਹਾਬੁਦੀਨ ਗ਼ੌਰੀ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਮਰਤਬਾ ਸੀ, ਜਦ ਵੀ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਕਿਧਰੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਸ਼ਗਿਰਦ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ। ੬੦੬ ਹਿਜਰੀ ਨੂੰ ਹਰਾਤ ਵਿਖੇ ਕਾਲਵਸ ਹੋਏ।

فدا **ਫਿਦਾ** : ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ ਕੈਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਨ ਦੇਣਾ; ਜੋ ਚੀਜ਼ ਸਦਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਸਦਕਾ, ਕੁਰਬਾਨੀ, ਸਰਵਾਰਨਾ।

فدايى **ਫਿਦਾਈ** : ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

فدان **ਫੱਦਾਨ** : ਹਲ ਦਾ ਜੂਲਾ, ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ, ਜੋਗ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਜਾਣ-ਬੁਝ ਕੇ ਅਜੇਹਾ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਾਨ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇ, ਪਰੇਮੀ।

فدوى **ਫਿਦਵੀ** : ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

فديه **ਫਿਦਿਆ** : ਸਿਰ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਨਕਦ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਉਹ ਮਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਦਕਾ।

فر **ਫਰ** : ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਦਬਦਬਾ, ਟੀਪ-ਟਾਪ, ਉਚਾਈ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਨੂਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸਜਾਵਟ; ਹੜ੍ਹ; ਪੰਛੀ, ਖੰਭ; ਨੂਰ, ਪਰਛਾਵਾਂ।

فرّ **ਫਰ** : ਤੱਜਣ ਵਾਲਾ।

فرا **ਫਰਾ** : ਪੈਹਲਾਂ, ਅੱਗੇ, ਨੇੜੇ, ਪਰ, ਉੱਪਰ, ਉੱਤੇ, ਵਿਚ, ਦੂਰ, ਉੱਚਾ, ਬਲੰਦ; ਪਾਸਾ, ਤਰਫ, ਕੋਣਾ, ਗੁੱਠ।

فراتر **ਫਰਾਤਰ** : ਬੋਹਤ ਅਗੇ, ਨੇੜੇ।

فرابرز **ਫਰਾਬਰਜ਼** : ਦਾਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਕ ਸੈਨਾਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ।

فرا **ਫਰਾਤ** : ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ; ਏਸ਼ੀਆਈ ਰੂਮ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਸਮੁੰਦਰ।

فرازان **ਫਰਾਤਾਨ** : ਫਰਾਤ ਤੇ ਦਜਲਾ ਦੇਵੇਂ ਨਦੀਆਂ।

فرازين **ਫਰਾਤੀਨ** : ਰੱਬੀ (ਕਲਾਮ)।

فرازين نوا **ਫਰਾਤੀਨ ਨਵਾਦ** : ਅਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ।

فراخ **ਫਰਾਖ** : ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਚੌੜਾ, ਬੋਹਤ ਸਸਤਾ।

فراخ آستين **ਫਰਾਖ-ਆਸਤੀਨ** : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।

فراخ ابرو **ਫਰਾਖ-ਅਬਰੂ** : ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭਰਵੇਂ ਟਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਹਸ-ਮੁੱਖ।

فراخ بال **ਫਰਾਖ-ਬਾਲ** : ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਪੈਸੇ ਪਖੋ, ਅਮੀਰ।

فراخ بين **ਫਰਾਖ-ਬੀਨ** : ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੋ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ।

فراخ پيشاني **ਫਰਾਖ-ਪੇਸ਼ਾਨੀ** : ਹਸ-ਮੁੱਖ।

فراخ حوصله **ਫਰਾਖ-ਹੁੱਸਲਾ** : ਸੈਹਣਸ਼ੀਲ, ਗੰਭੀਰ।

فراخ دامن **ਫਰਾਖਦਾਮਨ**, **فراخ دست** **ਫਰਾਖਦਸਤ** : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ।

فراخ دهن **ਫਰਾਖਦਹਨ**, **فراخ سخن** **ਫਰਾਖ-ਸੁਖਨ** : ਮੂੰਹ-ਫਟ, ਬਤਬੋਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ।

فراخ رو **ਫਰਾਖ-ਰੋ** : ਤੇਜ਼ ਚਲਣ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਖਰਚ।

فراخ رو **ਫਰਾਖ-ਰੂ** : ਹਸਮੁਖ, ਖੁਸ਼-ਰੋਹਣਾ।

فراخ گوش **ਫਰਾਖ-ਗੋਸ਼** : ਉਹ ਆਦਮੀ

ਜੇ ਇਕ ਕੰਨ ਸੁਣੇ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕੰਨੋਂ ਕੱਢ ਦੇਵੇ।
فراخی **ਫਰਾਖੀ** : ਬੋਹਲਤਾ, ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਅਮੀਰੀ।
فراخی **ਫਰਾਖੀ** : ਜਿੱਥੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣ।
فراخور **ਫਰਾਖੁਰ** : ਯੋਗ, ਲਾਂਇਕ।
فراخوری **ਫਰਾਖੁਰੀ** : ਯੋਗਤਾ।
فراخی **ਫਰਾਖੀ** : (ਫਿਰਦੌਸ (ਫਿਰਦੌਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਾਗ ਬਗੀਚੇ, ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ।
فرا **ਫਰਾਰ** : ਭਗੌੜਾ।
فرا **ਫਿਰਾਰ** : ਭੱਜਣਾ, ਨੱਸਣਾ, ਦੌੜ ਜਾਣਾ।
فرا **ਫਿਰਾਰੀ** : ਭਗੌੜਾ, ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ।
فراز **ਫਰਾਜ਼** : ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੰਦ, ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੀਵਾਂ, ਉੱਪਰ, ਉੱਤੇ, ਹੇਠਾਂ, ਅੱਗੇ, ਪਿਛੇ, ਉਚਾਈ; ਨਿਵਾਣ, ਨੇੜੇ, ਕਰੀਬ, ਦੂਰ, ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ; ਦੁਜੀ ਵਾਰ; ਰੋਸ਼ਨ; ਇਕੱਠਾ, ਮੇਲ, ਸੰਜੋਗ; ਬਾਗ਼ੀ, ਆਕੀ, ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਲਿੰਗ, ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੋਹਤ ਆਉਣਾ, ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ; ਚੌੜਾ; ਖੂਨ; ਵਾਧੂ।
فراز **ਫਰਾਜ਼ਾਬਾਦ** : ਉਪਰਲਾ ਲੋਕ।
فرازنده **ਫਰਾਜ਼ੰਦਾ** : ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
فرازی **ਫਰਾਜ਼ੀ** : ਬਲੰਦੀ, ਉਚਾਈ।
فرا **ਫਰਾਜ਼ੀਨ-ਪਾਯਾ** : ਉੱਚ-ਪੱਧਰ ਦਾ।
فرا **ਫਰਾਜ਼ਮਾਨ** : ਹੁਕਮ, ਫਰਮਾਨ, ਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨ।
فراست **ਫਿਰਾਸਤ** : ਸਿਆਣਪ, ਅਨੁਮਾਨ, ਸੂਝ-ਬੂਝ।
فراست **ਫਿਰਾਸਤ-ਸ਼ਿਨਾਸ** : ਕਿਆਫਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

فراستوک **ਫਰਾਸਤੂਕ** : ਅਥਾਬੀਲ, ਇਕ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਕਾਲਾ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਚਿੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਹਨੇਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੋਹਦੀ ਹੈ।
فرا **ਫਰਾਸਯਾਬ** : (ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਤੁਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।
فراش **ਫਿਰਾਸ਼** : ਵਫਾਈ, ਬਿਸਤਰਾ, ਵਿਛੋਣਾ, ਦੂਰੀ, ਵਿਛਾਈ ਕਰਨਾ; ਬੀਵੀ, ਵੋਹਟੀ; ਪੰਛੀ ਦਾ ਆਲ੍ਹਣਾ।
فراش **ਫਰਾਸ਼** : ਫਰਸ਼ (ਦਰੀ, ਆਦਿ) ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤੰਬੂ ਗੱਡਣ ਤੇ ਉਖੇੜਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧਕ, ਮਕਾਨ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜਮਾਦਾਰ।
فراش **ਫਰਾਸ਼ਖਾਨਾ** : ਤੰਬੂ, ਦਰੀਆਂ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ।
فراشه **ਫਰਾਸ਼ਾਹ** : ਫਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੁਰਸ਼, ਝਾੜੂ।
فراغ **ਫਿਰਾਗ਼** : ਵੇਹਲਾ ਮਿਲਣੀ, ਵੇਹਲਾ, ਫੁਰਸਤ, ਅਰਾਮ, ਛੁੱਟੀ, ਅਵਸਰ, ਮੌਕਾ।
فراغ **ਫਿਰਾਗ਼-ਏ-ਬਾਲ**, **فراغ** **ਫਿਰਾਗ਼-ਏ-ਬਾਲੀ** : ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਿਨਾ ਫਿਕਰ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣਾ; ਵੇਹਲਾ।
فراغت **ਫਰਾਗ਼ਤ** : ਫੁਰਸਤ, ਵੇਹਲਾ, ਜੰਗਲ ਪਾਣੀ ਜਾਣਾ।
فراغت **ਫਰਾਗ਼ਤਖਾਨਾ** : ਏਕਾਂਤ ਥਾਂ, ਟੱਟੀਖਾਨਾ।
فراق **ਫਿਰਾਕ਼** : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਯੋਗ।
فراق **ਫਿਰਾਕ਼ਦਾ** : ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਿਯੋਗੀ, ਹਿਜਰ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।
فراک **ਫਰਾਕ਼** : ਪਿੱਠ, ਪਿੱਛਾ, ਗੰਦਾ, ਭੈੜਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਹੀਜੜਾ।
فرا **ਫਰਾਮੋਸ਼** : ਭੁਲਾਉਣਾ; ਭੁਲ ਜਾਣਾ, ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਭੁਲ, ਗਲਤੀ।
فرا **ਫਰਾਮੋਸ਼ਕਾਰੀ**, **فرا** **ਫਰਾਮੋਸ਼ੀ** : ਭੁੱਲ-ਚੁੱਕ।

فرمان **فرمانی** : (فرمان) ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਵਾਨੇ, ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ।
 ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਵਾਨੇ, ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ।
فرانس **فرانس** : ਯੂਰਪ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ
 ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ 'ਪੈਰਿਸ' ਹੈ,
 ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਫਰੈਂਚ ਜਾਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ
 ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
فرانسیسی **فرانسیسی** : ਫਰਾਂਸ ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ, ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਫਰਾਂਸ ਦੀ
 ਕੋਈ ਚੀਜ਼।
فراوان **فراوان** : ਕਾਫੀ ਮਿਕਦਾਰ ਵਿਚ,
 ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੋਹਤ।
فراویز **فراویز** : ਕੋਰ, ਹਾਸੀਆ।
فراحت **فراحت** : ਸਿਆਣਪ, ਉਸਤਾਦੀ;
 ਘੋੜੇ ਦੀ ਚੰਗੀ ਚਾਲ; ਸੁੰਦਰਤਾ, ਚਲਾਕ।
فراهم **فراهم** : ਇੱਕਠਾ, ਸੰਗਰੋਹ ਕੀਤਾ।
فراهم آمدن **فراهم آمدن** :
 ਇੱਕਠੇ ਹੋਣਾ।
فرايد **فرايد** : (ਫਰੀਦ ਤੇ
 ਫਰੀਦਾ) ਬੇਮਿਸਾਲ,
 ਵੱਡੇ ਮੋਤੀ; ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ, ਇਕਾਈਆਂ।
فرايض **فرايض** : (ਫਰੀਜ਼ਾ)
 ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ
 ਜਾਂ ਨੇਮ, ਵਰਾਸਤ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਇਲਮ।
فرايض پنجگانه **فرايض پنجگانه** :
 ਪੰਜਗਾਨਾ : ਪੰਜਾਂ ਵਕਤਾਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼,
 ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੰਜ ਅਰਕਾਨ (ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼,
 ਥੰਮ੍ਹ) ਅਰਥਾਤ ਨਮਾਜ਼, ਰੋਜ਼ਾ, ਹੱਜ, ਜਕਾਤ ਤੇ
 ਕਲਮਾ-ਏ-ਸ਼ਹਾਦਤ।
فرايوش **فرايوش** : ਜਿਸ ਦੀ ਅਕਲ
 ਟਿਕਾਣੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇਸੁਰਤ, ਬੇਮੁਹਾਰਾ।
فرباره **فرباره** : ਸ਼ਾਨ, ਇੱਜ਼ਤ,
 ਵਡਿਆਈ।
فربال **فربال** : ਗਰਮੀ ਕੱਟਣ ਦਾ
 ਘਰ, ਹਵਾਦਾਰ ਬਾਲਾਖਾਨਾ, ਚੁਬਾਰਾ।
فربو **فربو** : ਸਹੀ, ਠੀਕ, ਸੱਚ।
فربه **فربه** : ਮੋਟਾ, ਤਿਆਰ (ਜਿਸਮ),

ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।
فربهي **فربهي** : ਮੁਟਾਪਾ।
فرت **فرت** : ਤਾਣੀ, ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਤਾਣੀ।
فرت **فرت** : ਤੁਰਤ-ਫੁਰਤ, ਜਲਦੀ,
 ਝੱਟ-ਪੱਟ।
فرت-فرت **فرت-فرت** : ਝਟਾ-ਪਟ,
 ਤੁਰਤ-ਫੁਰਤ, ਜਲਦੀ ਜਲਦੀ।
فرتاش **فرتاش** : ਹੋਂਦ।
فرتوت **فرتوت** : ਬੋਹਤ ਬੁੱਢਾ, ਬੋਹਤ
 ਕਮਜ਼ੋਰ।
فرتوت سال **فرتوت سال** : ਵਡੇਰੀ
 ਉਮਰ ਦਾ।
فرتوتا **فرتوتا** : ਬੁੱਢੀ (ਔਰਤ)।
فرج **فرج** : ਮਰਦ ਜਾਂ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਪਤ
 ਅੰਗ, ਤੇੜ, ਦਰਜ਼, ਮੋਰੀ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ
 ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪਾਟ; ਬਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਚੀਰਨਾ,
 ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਨਿਖੇੜਣਾ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ
 ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਾਸਲਾ, ਖਤਰਨਾਕ ਥਾਂ।
فرجام **فرجام** : ਅਖੀਰ, ਅੰਤ, ਪਰਣਾਮ,
 ਖੁਸ਼ੀ, ਸੌਖ, ਲਾਭ, ਪਰਯੋਗ, ਯੋਗ।
فرجام گاه **فرجام گاه** : ਕਬਰ,
 ਸਮਾਧੀ, ਮੜੀ।
فرجد **فرجد** : ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਾਦਾ,
 ਪੜਦਾਦਾ, ਮਾਂ ਦਾ ਦਾਦਾ, ਪੜਨਾਨਾ।
فرجمند **فرجمند** : ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ,
 ਵੱਡੇ ਪਦ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਵਾਲਾ।
فرجود **فرجود** : ਪਰਾ-ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ,
 ਕਰਾਮਾਤ।
فرجی **فرجی** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚੋਗਾ।
فرح **فرح** : ਪਰਸੰਨਤਾ, ਅਨੰਦ, ਤਰਾਨਾ,
 ਗੀਤ।
فرح **فرح** : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ।
فرحت **فرحت** : ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ, ਰਾਹਤ।
فرحت آثار **فرحت آثار** :
 ਖੁਸ਼-ਖੁਸ਼, ਮਸ਼ਹੂਰ।

فرحت افزا : **ਫਰਹਤ-ਅਫਜ਼ਾ** : ਅਨੰਦਦਾਇਕ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਫਰਹਤ-ਅੰਜਾਮ : **ਫਰਹਤ-ਅੰਜਾਮ** : ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ, ਅਨੰਦਮਈ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ।
ਫਰਹਤ-ਬਖਸ਼ : **ਫਰਹਤ-ਬਖਸ਼** : ਅਨੰਦਦਾਇਕ।
ਫਰਹਤ : **ਫਰਹਤ** : ਮੁਬਾਰਕ, ਸੁਭ, ਸੁੰਦਰ, ਸੁਹਾਵਣਾ।
ਫਰਹਤ-ਆਬਾਦ : **ਫਰਹਤ-ਆਬਾਦ** : ਈਰਾਨ ਦੀ ਇਕ ਸੈਰਗਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਉਤਰ-ਪਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੈ।
ਫਰਹਤ ਪਾਯ : **ਫਰਹਤ ਪਾਯ** : ਸੁਭ, ਮੁਬਾਰਕ, ਕਦਮ, ਚੰਗੇ ਪੈੜੇ ਵਾਲਾ।
ਫਰਹਤ-ਤਬਾਰ/ਨਿਜ਼ਾਦ : **ਫਰਹਤ-ਤਬਾਰ/ਨਿਜ਼ਾਦ** : ਸੁਭ ਖਾਨਦਾਨ ਵਾਲਾ, ਚੰਗੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਕੁਲੀਨ।
ਫਰਹਤ-ਜ਼ਾਨ : **ਫਰਹਤ-ਜ਼ਾਨ** : ਸੁਭ ਜਨਮ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ।
ਫਰਹਤ-ਨਿਹਾਦ : **ਫਰਹਤ-ਨਿਹਾਦ** : ਚੰਗੇ ਅਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਮੁਬਾਰਕ ਅਸਲ ਦਾ।
ਫਰਹਤ-ਖ਼ੁਸ਼ੀ : **ਫਰਹਤ-ਖ਼ੁਸ਼ੀ** : ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਬੋਹਲਤਾ।
ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਨ : **ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਨ** : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ।
ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਰ : **ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਰ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਬੋਹਤ ਚੰਗੇ ਨੈਣ-ਨਕਸ਼ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਬੁੱਤ-ਖਾਨਾ, ਸਜਾਵਟ, ਭੂਸ਼ਣ।
ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਸ਼ : **ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਸ਼** : (ਪਰਖਾਸ਼) ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ।
ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਲ : **ਫਰਹਤ-ਖ਼ਾਲ** : ਓਹ ਵਾਲ ਜੇਹੜੇ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣ, ਸਿੱਧੇ ਵਾਲ।
ਫਰਹਤ-ਖ਼ਤਾਰ : **ਫਰਹਤ-ਖ਼ਤਾਰ** : ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ।

ਫਰਖਸਤਾ : **ਫਰਖਸਤਾ** : ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਵਾਲਾ; ਖਸਤਾ-ਹਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਘਿਸਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲੰਮਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਖਮੀ।
ਫਰਖੰਜ : **ਫਰਖੰਜ** : ਐਸ਼, ਮੌਜ ਮੇਲਾ, ਲਾਭ, ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ, ਨਸੀਬ, ਬੇਫਾਇਦਾ, ਨਿਸਫਲ, ਬੇਵਕੂਫ, ਖੁਸ਼ੀ।
ਫਰਖੰਦਗੀ : **ਫਰਖੰਦਗੀ** : ਖੁਸ਼ੀ, ਪਰਸੰਨਤਾ।
ਫਰਖੰਦਾ : **ਫਰਖੰਦਾ** : ਮੁਬਾਰਕ, ਸੁਭ।
ਫਰਖੰਦਾ-ਰਾਯ : **ਫਰਖੰਦਾ-ਰਾਯ** : ਨੇਕ ਰਾਏ ਵਾਲਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਸਿਆਣਾ।
ਫਰਖੰਦਾ-ਕੇਸ਼ : **ਫਰਖੰਦਾ-ਕੇਸ਼** : ਮੁਬਾਰਕ ਵਿਧੀ ਵਾਲਾ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।
ਫਰਖੂਯ : **ਫਰਖੂਯ** : ਨੇਕ ਆਦਤ, ਚੰਗਾ ਸੁਭਾ।
ਫਰਦ : **ਫਰਦ** : ਇਕੱਲਾ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਅੰਕ ਜੋ ਦੋ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਤਕਸੀਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਟੈਂਕ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇਕ ਤਾ, ਸੂਚੀ, ਸਾਰਨ, ਇਕ ਤੁਕ, ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ; ਰੱਬ।
ਫਰਦਨ : **ਫਰਦਨ** : ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ, ਇੱਕਲਿਆਂ।
ਫਰਦਨ ਫਰਦਨ : **ਫਰਦਨ ਫਰਦਨ** : ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ।
ਫਰਦ-ਏ-ਜ਼ਰਮ : **ਫਰਦ-ਏ-ਜ਼ਰਮ** : ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ।
ਫਰਦ ਸਵਾਲ : **ਫਰਦ ਸਵਾਲ** : ਅਰਜ਼ੀ।
ਫਰਦਾ : **ਫਰਦਾ** : ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ, ਭਲਕ, ਕਿਆਮਤ (ਪਰਲੋ) ਦਾ ਦਿਨ।
ਫਰਦਾਸ਼ਬ : **ਫਰਦਾਸ਼ਬ** : ਕੱਲ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਤ।
ਫਰਦਾ-ਏ-ਕਿਯਾਮਤ : **ਫਰਦਾ-ਏ-ਕਿਯਾਮਤ** : ਕਿਆਮਤ (ਪਰਲੋ) ਦਾ ਦਿਨ।
ਫਿਰਦੌਸ : **ਫਿਰਦੌਸ** : ਓਹ ਬਾਗ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਬਾਗ਼ਾਂ ਦੇ ਮੇਵੇ ਹੋਣ, ਬਹਿਸ਼ਤ, ਪਰਸੰਨਤਾਦਾਇਕ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਸ਼ੀਵਨ ਦੀ ਇਕ ਗੜ੍ਹੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਫਿਰਦੌਸ-ਮਕਾਨੀ : فرسوس مکانی :
ਓਹ ਪੁਰਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਘਰ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ
ਹੋਵੇ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ, ਬਾਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ
ਉਪਾਧੀ।

ਫਿਰਦੌਸੀ, فرسوسى
ਫਿਰਦੌਸੀ ਤੂਸੀ : فرسوسى طوسى :
ਸੰਸਾਰ ਪਰਸਿੱਧ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਫ਼ਿਰਦੌਸੀ
ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ "ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ" ਨੂੰ
ਵਿਸ਼ਵ-ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਕਲਾ-ਕਿਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਰਦੀਨ : فردين : ਈਰਾਨੀ ਸਾਲ ਦਾ ਪੋਹਲਾ
ਮਹੀਨਾ।

ਫ਼ਰਬ : فررب : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵਿਦਵਾਨ।

ਫ਼ਰਬ : فررب : ਵਜ਼ੀਰ, ਜੋ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ
ਮੋਹਰਾ ਹੈ।

ਫ਼ਰਬ : فررب : ਵਧੀਕੀ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਜਿੱਤ, ਵਿਜੈ,
ਨਦੀ ਦਾ ਕੰਢਾ ਜਿਥੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਠਹਿਰਨ;
ਹਰਿਆਵਲ।

ਫ਼ਰਬਾਮ : فرربام : ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।

ਫ਼ਰਬਾਨ : فرربان : ਵਿੱਦਿਆ, ਗਿਆਨ,
ਸਿਆਣਪ, ਅਕਲ, ਇਕਸਾਰਤਾ।

ਫ਼ਰਬਾਨ : فرربان : ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਮੋਹਰਾ,
ਵਜ਼ੀਰ।

ਫ਼ਰਬਾਨਗਾਨ : فرربانگان : (ਫ਼ਰਬਾਨਾਂ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ।

ਫ਼ਰਬਾਨਗੀ : فرربانگی : ਸਿਆਣਪ,
ਦਨਾਈ।

ਫ਼ਰਬਾਨਾਹ : فررباناه : ਸਿਆਣਾ, ਬੁਧੀਮਾਨ।

ਫ਼ਰਬਾਨਾ-ਖ਼ੂਯ : فررباناه-خوى : ਖ਼ੁਸ਼
ਖ਼ੁਲਕ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਫ਼ਰਬ-ਖ਼ਮਯਾਰ : فررب-خاميار : ਉੱਤਮ
ਪਰਾਰਥਨਾ, ਨਮਾਜ਼।

ਫ਼ਰਬੰਦ : فرربند : ਸੰਤਾਨ, ਬੇਟਾ, ਬੇਟੀ।

ਫ਼ਰਬੰਦ-ਏ-ਆਬ : فرربند-آب : ਪਾਣੀ
ਦਾ ਬੁਲਬੁਲਾ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ
ਜਾਨਵਰ।

ਫ਼ਰਜੰਦ-ਆਫ਼ਤਾਬ : فرزند آفتاب :

ਖਾਣ ਦੇ ਲਾਲ।

ਫ਼ਰਜੰਦ-ਏ-ਖ਼ਾਵਰ : فرزند خاور :
ਸੂਰਜ।

ਫ਼ਰਜੰਦ-ਏ-ਰਸ਼ੀਦ : فرزند رشيد :
ਨੇਕ ਲੜਕਾ।

ਫ਼ਰਜੰਦ-ਏ-ਜ਼ਨ : فرزند زن : ਔਰਤ
ਦੇ ਪੋਹਲੇ ਖ਼ਾਵੰਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪੁੱਤਰ,
ਪਿਛਲਗ।

ਫ਼ਰਜੰਦ ਸ਼ਾਹ : فرزند شاه : ਰੱਬ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰਨਾ, ਭਗਤੀ, ਅਭਿਆਸ।

ਫ਼ਰਜੰਦ ਕੁਜ਼ਾਸਤ : فرزند کجاست :

ਫ਼ਰਜੰਦ ਕੁਸੀ ਨਾ ਗਰੀਬਾਨ, ਅਸਤ,

ਫ਼ਰਜੰਦ-ਏ-ਕਸੇ ਦਰ : فرزند-آه-کسے در :

ਗਰੇਬਾਨ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ : ਏਹ ਕਿਥੇ ਜੰਮਿਆ
ਸੀ, ਕਿਸੇ ਪਰਾਏ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ
ਬਣਾਉਣਾ, ਗੋਦ ਲੈਣਾ, ਮੁਤਬੰਨਾ ਬਣਾਉਣਾ।

ਫ਼ਰਬਾ : فرربا : ਹਰੀ ਬੂਟੀ, ਹਰਿਆਵਲ ਨਾਲ
ਭਰੀ ਥਾਂ।

ਫ਼ਰਬੀ, فرزین, فرزینی : فرزى, فرزین, فرزینی :
ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੋਹਰਾ,
ਵਜ਼ੀਰ।

ਫ਼ਰਬੀਨਬੰਦ : فرزین بند : ਓਹ
ਪਿਆਦਾ ਜੋ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਜੇਕਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮੋਹਰਾ ਉਸ ਨੂੰ
ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਵੇ।

ਫ਼ਰਬੀਨ-ਰਫ਼ਤਾਰ : فرزین رفتار :
ਸੁਸਤ ਲੋਕ, ਕੁਰਾਹੇ ਪਏ ਹੋਏ ਲੋਕ।

ਫ਼ਰਬੀਨ ਨਿਹਾਦਾਨ : فرزین نهادان :
ਟੇਢੇ ਲੋਕ, ਗੁਮਰਾਹ ਲੋਕ, ਟੇਢੀ ਚਾਲ
ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ।

ਫ਼ਰਬੀਨ ਨਿਹਾਦਨ : فرزین نهادن :
ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਉੱਪਰਲਾ ਹੱਥ
ਹੋਣਾ, ਬਾਜ਼ੀ ਜਿੱਤ ਲੈਣਾ।

ਫ਼ਰਸ : فرس : ਘੋੜਾ, ਘੋੜੀ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ
ਘੋੜਾ, ਜਾਨੋ ਮਾਰਨਾ।

ਗਰਦੀਦਨ : ਘਲ ਜਾਣਾ, ਘਟ ਜਾਣਾ, ਦਖੀ

فرض **ਫਰਜ਼** : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ, ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ; ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ।

فرض خفتن **ਫਰਜ਼-ਏ-ਖੁਫਤਨ** : ਸੈਣ ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

فرض عين **ਫਰਜ਼-ਏ-ਐਨ** : ਓਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼।

فرض كفايا **ਫਰਜ਼-ਏ-ਕਿਫਾਯਾ** : ਓਹ ਫਰਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਜਹਾਦ, ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜਨਾਜ਼।

فرضه **ਫਰਜ਼ਾ** : ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੀ ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਤੋਂ ਮਸੂਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

فرط **ਫਰਤ** : ਬੌਹਲਤ।

فرع **ਫਰਅ** : ਰੁੱਖ ਦੀ ਟਾਹਣੀ; ਡਾਲੀ, ਔਰਤ ਦੀ ਚੋਟੀ।

فرعى **ਫਰਈ** : ਡਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜੇਹੜਾ ਅਸਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

فرعون **ਫਿਰਐਨ** : ਮਗਰਮੱਛ; ਸੂਰਜ; ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਾਚੀਨ ਮਿਸਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਸੀ, ਆਮ ਲੋਕ ਫਿਰਐਨ ਉਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕੌਹਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸੀਤੀ ਨੀਪਤਾ' ਜਾਂ 'ਵਲੀਦ-ਬਿਨ-ਮੁਸਾਬ', ਸੀ ਤੇ ਜੋ ਮੁਸਾ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ 'ਤੇ ਬੌਹਤ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ, ਤੇ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਦਾਹਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੌਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਬਨੀ-ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਲ ਪਏ ਤਾਂ ਫਿਰਐਨ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਨਠਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਸਮੇਤ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਗਰਕ ਹੋ ਗਿਆ।

فرغانه **ਫਰਗਾਨਾ** : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਏਹ ਪਰਾਂਤ ਅੰਦਜਾਨ ਤੇ ਸਮਰਕੰਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਹੋ ਬਾਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਵਤਨ ਸੀ।

فرغانيان **ਫਰਗਾਨੀਯਾਨ** : ਫਰਗਾਨਾ ਦੇ ਵਾਸੀ।

فرغر **ਫਰਗਰ** : ਸੁੱਕੀ ਨਦੀ ਦਾ ਬੱਲਾ, ਛੋਟੀ ਨਦੀ, ਛੋਟਾ ਤਲਾ।

فرغرد **ਫਰਗਰਦਾ** : ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਹੋਇਆ; ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ; ਗੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ।

فرغول **ਫਰਗੂਲ**, **فرغل** **ਫਰਗੂਲ** : ਰੂੰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਲਬਾਦਾ (ਚੋਗਾ) ਜੋ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਪੈਂਹਨਦੇ ਹਨ, ਰੂੰ ਵਾਲਾ ਓਵਰ ਕੋਟ।

فرغند/فرغندہ **ਫਰਗੰਦ/ਫਰਗੰਦਾ** : ਇਸ਼ਕ ਪੇਚੇ ਦੀ ਵੇਲ, ਅਕਾਸ਼ ਵੇਲ ਜਾਂ ਅਮਰ ਵੇਲ ਜੋ ਰੁਖਾਂ ਉਤੇ ਵਧ ਫੈਲ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

فرغور **ਫਰਗੂਰ** : ਜਲ ਕੁੱਕੜ, ਤਿਤਰ, ਡੱਡੂ।

فرغوك **ਫਰਗੋਕ** : ਦੇਰ, ਚੁਪਚਾਪ, ਸੁਸਤੀ, ਢਿੱਲ-ਮੱਠ।

فرغول **ਫਰਗੋਲ** : ਦੇਰ, ਸੁਸਤੀ, ਗਫਲਤ।

فرغيش **ਫਰਗੀਸ਼** : ਪਾਟੀ ਪੁਰਾਣੀ ਰੂੰਦਾਰ ਫੁਤੂਹੀ, ਰੂੰ ਦਾਰ ਚੋਗਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

فرخ **ਫਰਫਖ** : ਖਰਫਾ (ਕੁਲਫਾ) ਦਾ ਸਾਗ।

فرق **ਫਰਕ** : ਅੱਡ ਕਰਨਾ, ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਜੋਗ, ਦੂਰੀ, ਸਿਰ ਦੀ ਮਾਂਗ, ਮਾਂਗ ਕੱਢਣਾ, ਚੀਰਨੀ ਕੱਢਣਾ, ਸਿਰ/ਖੋਪਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਟੀਸੀ; ਵਿਰੋਧ।

فرق **ਫਿਰਕ** : (ਫਿਰਕਾ ਫਰਕੇ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਟੋਲੇ, ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ।

فرق **ਫਰਕ** : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਜੋਗ, ਸੱਚ ਝੂਠ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼।

فرقان **ਫਰਕਾਨ** : ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੱਚ ਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਤੇ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ।

فرقت **ਫਰਕਤ** : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਜੋਗ, ਵਿਛੋੜਾ।

فرقت زدہ **ਫਰਕਤ-ਝਦਾ** : ਵਿਜੋਗੀ।

فرقدان **ਫਰਕਦਾਨ**, **فرقدین**

ਫਰਕਦੈਨ : ਉਤਰੀ ਧਰੁ ਦੇ ਦੋ ਸਤਾਰੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ

ਘੁੰਮਦੇ ਰੋਹਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤਕ ਦਿਸਦੇ ਹਨ।

فرقه **ਫਿਰਕਾ** : ਟੋਲਾ, ਮੰਡਲੀ, ਸੰਪਰਦਾਏ।

فرکند **ਫਰਕੰਦ** : (ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ ਬਰਕੰਦ ਹੈ) ਓਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵੈਹਣ ਨਾਲ ਟੋਏ ਪੈ ਗਏ ਹੋਣ, ਨਵੀਂ ਪੁਟੀ ਹੋਈ ਨੈਹਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਪਾਣੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

فرکندہ **ਫਰਕੰਦਾ** : ਘਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਛਿਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਾਟਿਆ ਪੁਰਾਣਾ, ਪੁਟਿਆ ਹੋਇਆ।

فرگاه **ਫਰਗਾਹ** : ਹਜ਼ਰਤ; ਹਜ਼ੂਰੀ (ਹੁਜ਼ੂਰੀ) ਪੂਜਾ।

فرمان **ਫਰਮਾਨ** : ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ।

فرمانبر **ਫਰਮਾਨਬਰ**,
فرمانبردار **ਫਰਮਾਨ-ਬਰਦਾਰ**,
فرمان‌پزیر **ਫਰਮਾਨ-ਪਜ਼ੀਰ**,
فرمان‌پرست **ਫਰਮਾਨ-ਪ੍ਰਸਤ** :
ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਆਗਿਆਕਾਰ।

فرمان‌برداري **ਫਰਮਾਨ-ਬਰਦਾਰੀ**
: ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਤਾਬਿਆਦਾਰੀ।

فرمان‌ده **ਫਰਮਾਨ-ਦਿਹ** : ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਹਾਕਮ।

فرمان‌دهی **ਫਰਮਾਨਦਿਹੀ** :
ਬਾਦਸ਼ਾਤ, ਹਕੂਮਤ।

فرمان‌روا **ਫਰਮਾਨ-ਰਵਾ**,
فرمان‌فرما **ਫਰਮਾਨ ਫਰਮਾ**,
فرمان‌گذار **ਫਰਮਾਨ-ਗੁਜ਼ਾਰ**, : ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਾਕਮ।

فرمان‌فرمائی **ਫਰਮਾਨ ਫਰਮਾਈ**,
فرمان‌گذاری **ਫਰਮਾਨ ਗੁਜ਼ਾਰੀ** :
ਸਲਤਨਤ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ।

فرمان‌دهنده **ਫਰਮਾਨਦਾ** : ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

فرمایش **ਫਰਮਾਯਸ਼** : ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਣਾ ਜਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ, ਮੰਗ, ਤਲਬ, ਲੋੜ।

فرمایشی **ਫਰਮਾਯਸ਼ੀ** : ਫਰਮਾਇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ, ਸਰਵ-ਸਰੋਸ਼ਟ।

فرمودن **ਫਰਮੂਦਨ** : ਫਰਮਾਉਣਾ, ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਆਉਣਾ, ਜਾਣਾ।

فرموده **ਫਰਮੂਦਾ** : ਹੁਕਮ, ਫਰਮਾਨ, ਫਰਮਾਇਆ ਹੋਇਆ।

فرموش **ਫਰਮੋਸ਼** : (ਫਰਮੋਸ਼
ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਭੁੱਲ, ਗਲਤੀ।

فرناد **ਫਰਨਾਦ** : ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਨਦੀ ਦਾ ਥੱਲਾ, ਸ਼ਕਤੀ।

فرناس **ਫਰਨਾਸ** : ਬੇਧਿਆਨ, ਅਵੇਸਲਾ, ਮੁਰਖਤਾ, ਨੀਂਦ, ਨੀਂਦਰ ਗ੍ਰਸਿਆ ਆਦਮੀ, ਗਫਲਤ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਮੁਰਖਤਾ।

فرنگ **ਫਰੰਗ**, **فرنگ** **ਫਰੰਜ**,
فرنگستان **ਫਰੰਗਿਸਤਾਨ** : ਯੂਰਪ,
ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼।

فرنگی **ਫਰੰਗੀ** : ਫਰੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਯੂਰਪੀਨ।

فرنجه **ਫਰੰਜਾ**, **فرنسا** **ਫਰੰਸਾ** : ਫਰਾਂਸ ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ।

فرنگیس **ਫਰੰਗਿਸ਼**,
فرنگیس : ਯੂਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਸਿਯਾਵਸ਼ ਦੀ ਬੀਵੀ ਸੀ, ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੈਖੁਸਰੋ ਉਸੇ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

فرنود **ਫਰਨੂਦ** : ਦਲੀਲ, ਸਬੂਤ, ਪਰਮਾਣ।

فرنی **ਫਿਰਨੀ** : ਪੀਸੇ ਹੋਏ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਖੀਰ।

فرو **ਫਰਵ** : ਪੋਸਤੀਨ ਦਾ ਚੋਗਾ।

فرو **ਫਰੋ**, **فرو** **ਫਿਰੋ**, **فرو** **ਫਰੋ** : ਹੇਠਾਂ, ਹੇਠ ਵੱਲ, ਘੱਟ, ਥੋੜ੍ਹਾ, ਛੋਟੀ ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ।

فروتن **ਫਰੋਤਨ** : ਨਿਮਾਣਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ,

ਗਰੀਬ।
ਫਰੋਤਨੀ : ਆਜ਼ੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਗਰੀਬੀ।
ਫਰੋਦਸਤ : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਿਰਬਲ, ਘਟ ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ, ਅਧੀਨ।
ਫਰੋ-ਰਫਤਾ : ਮੁਰਦਾ, ਹੇਠ ਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਤਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਡੁਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਿਗਲਿਆ ਹੋਇਆ।
ਫਰੋ-ਕਸ਼ : ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਉਤਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਆਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਫਰੋ-ਗੁਬਾਸਤ : ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ, ਗਲਤੀ, ਤਕਸੀਰ, ਜਾਇਆ ਹੋ ਜਾਣਾ।
ਫਰੋਮਾਂਦਗਾਨ : ਆਜ਼, ਲੋਕ।
ਫਰੋਮਾਂਦਗੀ : ਆਜ਼ੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਮਜ਼ਬੂਰੀ।
ਫਰੋ-ਮਾਂਦਾ : ਆਜ਼, ਲਚਾਰ, ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਪਾਹਜ, ਹੈਰਾਨ, ਉਡੀਕਵਾਨ।
ਫਰੋਮਾਯਗਾਨ : (ਫਿਰੋਮਾਯਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਮੀਨੇ, ਨੀਚ, ਨਲਾਇਕ।
ਫਰੋਮਾਯਾ : ਕਮੀਨਾ, ਭੈੜੇ ਅਸਲੇ ਦਾ, ਨਲਾਇਕ, ਗਰੀਬ, ਫਕੀਰ।
ਫਰੂਜ : (ਫਰਜ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਤੇੜਾਂ; ਮਰਦ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।
ਫਰੋਖਤਨ/ਫਿਰੋਖਤਨ : ਵੇਚਣਾ।
ਫਰੋਖਤ, **ਫਿਰੋਖਤ** : ਵੇਚਿਆ, ਵਿਕਰੀ।
ਫਰੋਖਤਾਰ : ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਫਰੋਖਤਗੀ : ਵਿਕਰੀ।
ਫਰੋਖਤਨੀ : ਵੇਚਣ-ਯੋਗ।
ਫਰੋਖਤਾ : ਵੇਚਿਆ ਹੋਇਆ।
ਫਿਰੋਦ : ਹੇਠਾਂ, ਥੱਲੇ; ਘਮੰਡੀ, ਅਭਮਾਨੀ; ਉਤਾਰਾ, ਠਹਰਾ, ਥੱਲਾ; ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਫਰੇਬੀ; ਸਿਯਾਵਸ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਫਿਰੋਦ ਆਮਦਨ : ਉਤਰਨਾ, ਠਹਰਨਾ।
ਫਿਰੋਦ ਆਮਦਨ-ਗਾਹ : ਉਤਾਰੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ।
ਫਿਰੋਦਦਾਸ਼ਤ : ਅੰਤ, ਅਖੀਰ, ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ, ਪੜਨਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਥੱਲੇ ਦਾ ਜਾਂ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ।
ਫਿਰੋਦਗਾਹ : ਠਹਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ।
ਫਰਵਰ, ਫਰੂਰ, ਫਰਵਰਦ : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਸ਼ੇਗ, ਵਿਛੋੜਾ; ਸਰੇਸ਼ਟ ਬੁੱਧੀ, ਨਿਪੁੰਨਤਾ।
ਫਰਵਰਦੀਨ : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਚੇਤਰ, ਵਿਸਾਖ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ, ਏਹ ਇਕੱਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਫਰੋਬ : ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਮਕ, ਗਰਮੀ।
ਫਰੋਬਾਨ : ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕੀਲਾ।
ਫਰੋਬੀਨਾ : ਘਾਹ-ਫੁੱਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਗ ਬਾਲੀ ਜਾਵੇ; ਚਕਮਾਕ।
ਫਰੂਸ : (ਫਰਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਘੋੜੇ, ਘੋੜੀਆਂ।
ਫਰੂਸ਼ : (ਫਰਸ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਟਾਈਆਂ, ਦਰੀਆਂ, ਗਲੀਚੇ।
ਫਿਰੋਸ਼ੰਦਾ : ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ।
ਫਰੋਗ : ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚਾਨਣ, ਕਿਰਨਾਂ, ਚਮਕ।
ਫਰੋਗਾਨੀ : ਚਮਕੀਲਾ, ਰੋਸ਼ਨ।
ਫਰੋਗਦਾ : ਚਮਕ ਦਮਕ ਵਾਲਾ।
ਫਰੋਵੇਸ਼ : ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ; ਦੇਰ; ਸੁਸਤੀ, ਦਿਲ-ਮੱਠ; ਬੇਕਾਰੀ; ਵੇਹਲਾਪਣ।
ਫਰੋ : ਦਬਦਬਾ, ਆਨ-ਬਾਨ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ।
ਫਿਰਾ : ਜ਼ਿਆਦਾ, ਵੱਧ, ਵਾਧਾ, ਪੈਹਲ, ਪਰਾਥਮਕਤਾ, ਨੇਕ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼, ਸੁਚੇਤ।

فرهاں **ਫਰਹਾਦ** : ਕੋਹਕਨ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਆਸ਼ਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦੀ ਮਲਕਾ ਸ਼ੀਰੀ ਉਪਰ ਮੋਹਤ ਸੀ।

فرهمند **ਫਰਹਮੰਦ** : ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਿਆਣਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨੇੜੇ, ਕੋਲ।

فرهنگ **ਫਰਹੰਗ** : ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਇਲਮ, ਵਿੱਦਿਆ, ਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨ, ਗੰਭੀਰਤਾ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ; ਅਨੁਮਾਨ, ਕੈਕਾਊਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸੰਗਰਹ, ਕੋਸ਼।

فرهنگسار **ਫਰਹੰਗਸਾਰ** : ਝੁਠਲਾਉਣਾ; ਜ਼ਾਇਲ ਕਰਨਾ, ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਮਿਟਾਉਣਾ, ਸ਼ਕਲ ਬਦਲਨਾ, ਆਵਾਗਵਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਕਲ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਕਲ ਗਰਹਿਣ ਕਰਨਾ।

فرهنگی **ਫਰਹੰਗੀ** : ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ, ਕਨੂੰਨ ਵਿਚ ਨਿਪੁੰਨ, ਕਨੂੰਨ ਦਾਨ।

فرّهی **ਫੱਰਹੀ, ਫੱਰਿਹੀ** : ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਆਨ ਬਾਨ, ਬੁਜ਼ੁਰਗੀ, ਵਡਿਆਈ, ਦਬਦਬਾ।

فریاد **ਫਰਯਾਦ** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਫਰਿਆਦ" ਹੈ), ਮਦਦ ਲਈ ਦੁਹਾਈ ਦੇਣਾ, ਦੁਹਾਈ, ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ।

فریادخوان **ਫਰਯਾਦ ਖ਼ਾਨ** : ਫਰਿਆਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

فریادخواه **ਫਰਯਾਦ ਖ਼ਾਹ** : ਫਰਿਆਦੀ।

فریادرس **ਫਰਯਾਦ-ਰਸ** : ਫਰਿਆਦ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

فریادرسی **ਫਰਯਾਦ-ਰਸੀ** : ਫਰਿਆਦ ਸੁਣਨਾ, ਨਿਆਂ, ਇਨਸਾਫ਼।

فریادی **ਫਰਯਾਦੀ** : ਇਨਸਾਫ਼ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

فريب **ਫਰੇਬ** : ਧੋਖਾ, ਠੱਗੀ, ਦਗ਼ਾ, ਮਕਰ, ਨਾਜ਼ੇ ਅੰਦਾਜ਼, ਨਖਰਾ।

فريبند **ਫਰੇਬੰਦ**, **فريب** **ਫਰੇਬਾ**,

فريب ساز **ਫਰੇਬਸਾਜ਼**, **فريبكار** **ਫਰੇਬਕਾਰ** : ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

فريب خوری **ਫਰੇਬਖੋਰੀ** : ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ।

فريبندگی **ਫਰੇਬੰਦਗੀ** : ਧੋਖਾ, ਮਕਰ।

فريبی **ਫਰੇਬੀ** : ਧੋਖੇਬਾਜ਼।

فريد **ਫਰੀਦ** : ਬੇਮਿਸਲ, ਅਦੁੱਤੀ, ਲਾਸਾਨੀ, ਇਕੱਲਾ, ਸਰੇਸ਼ਟ (ਮੋਤੀ), ਮਾਲਾ ਦਾ ਸਿਰਮੇਰ ਮੋਤੀ, ਚਮਕਦਾਰ, ਇਕ ਸੂਫੀ ਸੰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰੀਦ ਸ਼ਕਰਗੰਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

فريدون **ਫਰੀਦੂਨ** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਜਮਸ਼ੀਦ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿਚੋਂ ਸੀ। ਜ਼ਹਾਕ ਨੇ ਜਮਸ਼ੀਦ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦ ਅਤਿਆਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਵਾ ਲੁਹਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੌਕਣੀ ਨੂੰ ਬਾਂਸ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬਲੰਦ ਕੀਤਾ, ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਫਰੀਦੂਨ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਜ਼ਹਾਕ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਮਾਵੰਦ ਪਹਾੜ ਦੀ ਖੁੰਦਰ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਥੇ ਹੀ ਓਹ ਅੰਤ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਫਰੀਦੂਨ ਈਰਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਾਵੇ ਲੁਹਾਰ ਦਾ ਏਹੀ ਝੰਡਾ ਦੁਰੁਫ਼ਸ਼ੇ ਕਾਵਿਯਾਨੀ ਆਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੜਾ ਸੁਭ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਰੀਦੂਨ ਬੜਾ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਏਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਾਥੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਏਹ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਸੀ।

فريدی **ਫਰੀਦਾ** : ਆਪ-ਹੁਦਰਾ, ਘਮੰਡੀ, ਅਭਮਾਨੀ।

فريد **ਫਰੀਰ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬੂਟੀ, ਕਾਹਜ਼ਬਾਨ (ਗਾਉਜ਼ਬਾਨ)।

فريز **ਫਰੀਜ਼, ਫਰੇਜ਼** : ਸੁਗੰਧਮਈ ਘਾਹ, ਹਰਿਆਵਲ, ਸੁੱਕਾ ਮਾਸ, ਹਜ਼ਾਮਤ ਕਰਨੀ।

فريضة **ਫਰੀਜ਼ਾ** : ਖੁਦਾ ਦਾ ਫਰਮਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਜੋ ਬੰਦੇ ਲਈ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ 'ਨਮਾਜ਼' ਰੋਜ਼ਾ, ਆਦਿ; ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ।

ਫਰਿਫ਼ਤੇ : ਫ਼ਰੇਬ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਆਸ਼ਕ, ਮੋਹਤ ਹੋਇਆ।

ਫਰੀਕ : ਓਹ ਟੋਲਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜੇ ਕਸਬੇ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇ; ਟੋਲੀ, ਮੰਡਲੀ, ਜਥਾ, ਧਿਰ, ਅੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਫਰੀਕੈਨ : ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਟੋਲੇ।

ਫ਼ : ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਮਰਦ ਦੀ ਇੰਦਰੀ।

ਫ਼ਾ : ਵੱਧ, ਵਾਧਾ, ਅੰਗੜਾਈ ਲੈਣਾ।

ਫ਼ਾਰ : ਸੰਦ।

ਫ਼ਾਕ : ਸਿਰ ਦੀ ਚੋਟੀ, ਸਿਰ ਦੀ ਮਾਂਗ, ਭੈੜ, ਪਲੀਤ, ਕੋਝਾ।

ਫ਼ੂ : ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਾਧੂ।

ਫ਼ੂਨੀ : ਵਾਧਾ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਬੌਹਲਤਾ।

ਫ਼ਿਹ : ਬਦਸ਼ਕਲ, ਕਰੂਪ, ਕੋਝਾ, ਪਲੀਤ, ਗੰਦਾ।

ਫ਼ਾਦ : ਵਿਗਾੜ, ਖਰਾਬੀ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ, ਤਬਾਹ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਣਾ; ਬਦਮਾਸ਼ੀ, ਝਗੜਾ, ਗੜਬੜ, ਭੈ, ਡਰ, ਵਧੀਕੀ।

ਫ਼ਾਦਾਤ : (ਫ਼ਾਦਾਤ) ਲੜਾਈ, ਝਗੜੇ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਲੜਾਈ, ਝਗੜੇ।

ਫ਼ਾਦ-ਕਾਰ : ਫ਼ਾਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਕੀ, ਬਾਗ਼ੀ, ਝਗੜਾਲੂ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

ਫ਼ਾਰ : (ਅਫ਼ਸਾਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਵਾਗ ਡੋਰ।

ਫ਼ਾਨ : ਸਾਣ ਜਿਸ ਉਤੇ ਤਲਵਾਰ, ਛੂਰੀ, ਚਾਕੂ ਆਦਿ ਦੀ ਧਾਰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫ਼ਾਨਾ : (ਅਫ਼ਸਾਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਕਿੱਸਾ, ਕਹਾਣੀ, ਕਥਾ, ਪਰਸਿੱਧ, ਮਸ਼ਹੂਰ।

ਫ਼ਿਸਤਾਨ : ਖੁੱਲਾ ਚੋਗਾ, ਪੇਟੀ ਕੋਟ।

ਫ਼ਿਸਤਕ : (ਪਿਸਤਾ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੇਵਾ।

ਫ਼ਸਹਤ : ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਥਾਂ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ, ਮਕਾਨ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾਪਣ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਲੰਮਾਈ।

ਫ਼ਸਖ : ਇਰਾਦਾ ਤੋੜਨਾ, ਇਰਾਦਾ ਬਦਲਨਾ, ਰਾਏ ਤੋੜ ਦੇਣਾ, ਰਾਏ ਬਦਲਨਾ, ਨਿਕਾਹ ਤੋੜਨਾ, ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ, ਖਿਲਾਰ ਦੇਣਾ, ਕੁਰਾਨ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ।

ਫ਼ਸਰਦਗੀ : ਜੰਮ ਜਾਣਾ, ਯਖ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਸਰਦੀ ਨਾਲ ਜੰਮ ਜਾਣਾ, ਯਖਪੁਣਾ, ਠਿਠਰਣਾ, ਮੁਰਝਾ ਜਾਣਾ, ਰੰਜ, ਦੁੱਖ।

ਫ਼ਸਰਦਾ : ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਠਿਠਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੁਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਲ ਕਿਸੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਦੁਖੀ, ਨਿਰਾਸ਼, ਸ਼ਿਕਾਰੀ।

ਫ਼ਸਰਦਾ-ਬਯਾਨ : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਚਨ ਗੁੱਖੇ ਤੇ ਨੀਰਸ ਹੋਣ।

ਫ਼ਸਰਦਾ-ਪਿਸਤਾਨ : ਬੁੱਢੀ ਇਸਤਰੀ।

ਫ਼ਸਰਦਾ-ਖ਼ਾਤਿਰ, **ਫ਼ਸਰਦਾ-ਦਿਲ** : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਲ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਤੇ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਉਦਾਸ, ਪਿਆਰ-ਵਾਂਝਾ, ਸਖਤ ਦਿਲ, ਪੱਥਰ ਦਿਲ।

ਫ਼ਸਰਦਾ-ਸ਼ਹਰ : ਏਹ ਸੰਸਾਰ।

ਫ਼ਿਸਕ : ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ, ਰੱਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ, ਸਿੱਧੇ ਤੇ ਸੱਚੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਔਝੜ ਪੈ ਜਾਣਾ, ਆਕੀਪਣ, ਅਸਲੀਲਤਾ, ਵਿਭਚਾਰ, ਬਦਕਾਰੀ, ਗੁਨਾਹ, ਜੁਰਮ, ਪਾਪ।

ਫ਼ਸੁਕ : ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ, ਗੁਨਾਹ, ਪਾਪ, ਸ਼ਰਾਰਤ, ਵਿਭਚਾਰ, ਜੁਲਮ, ਵਧੀਕੀ, ਅਤਿਆਚਾਰ, ਔਝੜ ਪੈਣਾ, ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਛੱਡ ਜਾਣਾ।

ਫ਼ਸੂਨ : ਜਾਦੂ, ਟੂਣਾ, ਮੰਤਰ, ਧੋਖਾ, ਫ਼ਰੇਬ, ਮਕਰ।

ਫ਼ਸੂਨ-ਸਾਜ਼, **ਫ਼ਸੂਨ-ਗਰ**

ਫ਼ਸੂਨ-ਗਰ : ਜਾਦੂਗਰ, ਤੰਤਰੀ, ਟੂਣੇਹਾਰ।
ਫ਼ਸੂਨ-ਉ-ਫ਼ਸਾਨਾ : ਕਲਪਿਤ ਕਹਾਣੀਆਂ; ਜਾਦੂ, ਟੂਣੇ।

ਫਸੀਹ : ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ। **فسیح**

ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ : ਫਸੀਹਾਂ : ਫਸੀਹਾਂ

ਫਸੀਲਾ : ਘੋੜਿਆਂ, ਖੱਚਰਾਂ, ਖੇਤਿਆਂ, ਹਰਨਾਂ, ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਬਲਦਾਂ ਆਦਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਵੱਗ, ਇੱਜੜ, ਸ਼ਾਖ, ਡਾਲੀ।

ਫਸ਼ ਫਸ਼ : ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗ, ਪਗੜੀ ਦਾ ਸ਼ਮਲਾ, ਪਗੜੀ ਦਾ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਿਆ ਲੜ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਾਲ; ਕੱਪੜੇ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਸਮਰੂਪਤਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਜਾਂ ਅੰਤ, ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੁਛ।

ਫਸਾਰ/ਫਿਸਾਰ : ਭਚੀੜਨਾ, ਨਚੇੜਨਾ, ਛਿੜਕਣਾ, ਖਿਲਾਰਨਾ, ਦਬਾਉਣਾ।

ਡਿਸਾਰਿਸ਼ ਫਸਾਰਸ਼, ਫਸਾਰ ਫਸਾਰ :
ਨਚੋੜ।

ਫ਼ਸਾਰ : ਅਸਲੀਲ ਗਾਲ੍ਹ, ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲ, ਬਕਵਾਸ।

ਫਿਸ਼ਾਨੁਦਨ : ਝਾੜਨਾ।

ਫਿਸ਼ਾਨ : ਝਾੜਦਾ ਹੋਇਆ,
ਓਗਲਦਾ ਹੋਇਆ।

ਫਸਰ : ਬਦ ਜ਼ਬਾਨ, ਬੇਹੁਦਾ, ਬਕਵਾਸੀ।

ਫਸ਼ਰਦਨ : ਭਚੀੜਨਾ, ਦੱਬਣਾ, ਨਚੇੜਨਾ, ਪਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਰ ਜਮਾਉਣਾ।

ਪੱਕੇ : ਫਸ਼ਰਦਾ ਕਦਮ : ਫਸ਼ਰਦਾ ਕਦਮ : ਪੱਕੇ
ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਦਿਤੁ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਾਲਾ।

ਫਿਸ਼ਿੰਗ : ਕਾਰਤਸ।

ਕਾਰਤੂਸ : ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਸਾਜ਼ੀ : ਫਿਸ਼ਿੰਗ ਸਾਜ਼ੀ
ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

ਫ਼ਸਾਹਤ : ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਖੁਸ਼ ਬਿਆਨੀ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ, ਕਲਾਮ ਵਿਚ ਮੁਹਾਵਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਲਿਆਉਣਾ।

ਦਾ **ਫੁਲਿਹ ਫੁਲਾ** : (ਫੁਲਿਹ ਫੁਲਾ
ਬੋਧਵਚਨ) ਚੰਗੇ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ, ਖੁਸ਼ ਬਿਆਨ
ਲੋਕ।

ਫ਼ਸਲ : ਸਾਲ ਦੇ ਚਾਰ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮੌਸਮ, ਰੁੱਤ, ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ, ਅਧਿਆਏ, ਕਾਂਡ, ਅੱਡ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾ, ਜੁਦਾਈ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪਰਦਾ, ਅੰਝਾਣੇ ਦਾ ਦੁੱਧ ਛਡਵਾਉਣਾ, ਸੱਚੀ ਗੱਲ, ਸੱਚਾ ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹੁਕਮ, ਬਾਜ਼ ਰੱਖਣਾ, ਵਰਜਣਾ, ਰੋਕਣਾ, ਕੱਟਣਾ, ਤੋੜਨਾ।

ਫਸਲੀ ਫਸਲ : ਫਸਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮੌਸਮੀ, ਰੱਤ ਦਾ।

ਫ਼ਸਲ ਦਾ (ਫ਼ਸਲ ਫ਼ਸਲ : ਫ਼ਸਲ ਫ਼ਸਲ
ਬੈਠਵਚਨ) ਫ਼ਸਲਾਂ, ਰੁੱਤਾਂ।

فصول چہار گانہ

ਫੁਸਲ-ਏ-ਚਹਾਰ-ਗਾਨਹਾ : ਚਾਰ
ਫਸਲਾਂ ਜਾਂ ਮੌਸਮ।

ਫ਼ਸੀਹ : ਖੁਸ਼, ਸੁੰਦਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ, ਸੁੱਧ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਫਸੀਲ : ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ, ਵਲਗਣ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ।

ਫ਼ਤਵਾ : ਖੁਲ੍ਹਾ ਵਾਤਾਵਰਨ, ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਘਰ ਆਦਿ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ, ਖੁਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਖੁਲ੍ਹਾ ਵੇਹੜਾ।

ਫ਼ਤਿਲਤ ਫ਼ਜ਼ਾਇਲ : (ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਫ਼ਜ਼ਾਇਲ
ਦਾ ਬੈਠਵਚਨ) ਨੇਕੀਆਂ, ਵਧੀਕੀਆਂ,
ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ, ਉੱਚੀਆਂ ਪਦਵੀਆਂ, ਉੱਤਮ
ਗੁਣ, ਸ਼ਰੇਸ਼ਟ ਹੁਨਰ, ਖੂਬੀਆਂ,
ਵਡਿਆਈਆਂ।

ਫ਼ਜ਼ਾਇਲ-ਏ-ਅਰਬਆ : ਚਾਰੇ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤਾਂ ਜਾਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਭਾਵ ਹਿਕਮਤ, ਸੁਜਾਅਤ (ਬਹਾਦਰੀ), ਇਫ਼ਤ (ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ, ਭਗਤੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ) ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ (ਨਿਆਂ)।

فضل فحل : ਵਡਿਆਈ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਮੇਹਰ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਾਧੂ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਵਿਚ ਅਗੁਾਂ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਉਪ-ਨਾਮ।

ਫ਼ਤਲ-ਏ-ਇਲਾਹੀ, **ਫ਼ਤਲ-ਏ-ਇਲਾਹੀ**

ਰੱਬੀ : ਫਜ਼ਲ-ਏ-ਮੌਲਾ ਫ਼ਤਿਹ ਮੁਲਾ

ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਰੱਬ ਦੀ ਮੋਹਰ।

فاضل **ਫ਼ਜ਼ਲਾ** : (ਫ਼ਾਜ਼ਿਲ ਫ਼ਾਜ਼ਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਆਣੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੋਕ।

فضلات **ਫ਼ਜ਼ਲਾਤ**, **ਫ਼ੁਜ਼ਲਾਤ** : (ਫ਼ੁਜ਼ਲਾ ਫ਼ਜ਼ਲੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰੈਂਹਦਖੁੰਦ, ਜੂਠ ਆਦਿ ਬਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੇਕ, ਪਖਾਨੇ।

فضله **ਫ਼ਜ਼ਲਾ**, **ਫ਼ੁਜ਼ਲਾ** : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਕਾਇਆ, ਵਾਧੂ ਹਿੱਸਾ, ਰੈਂਹਦਖੁੰਦ, ਫੇਕ, ਜੂਠ, ਬਚਿਆ-ਖੁਚਿਆ ਖਾਣਾ, ਪਲੀਦੀ, ਗੰਦ ਮੰਦ, ਪਖਾਨਾ; ਦਰਖਤ ਦੀਆਂ ਓਹ ਡਾਲੀਆਂ ਜੋ ਫਲ ਤੋੜਨ ਪਿਛੋਂ ਵਧਣੋਂ ਫੁਲਣੋਂ ਰੋਹ ਜਾਣ।

فضله **ਫ਼ਜ਼ਲਾ-ਏ-ਰਜ਼** : ਅੰਗੂਰ ਦੀਆਂ ਓਹ ਸ਼ਾਖਾਂ ਜੋ ਫਲ ਲਾਹੁਣ ਪਿਛੋਂ ਕਟਣਯੋਗ ਹੋਣ।

فضله **ਫ਼ਜ਼ਲਾ-ਜ਼ਾਰ** : ਗੰਦ ਮੰਦ ਤੇ ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਗੰਦ ਮੰਦ ਨਾਲ ਭਰੀ ਥਾਂ।

فضول **ਫ਼ਜ਼ੂਲ** : (ਫ਼ਜ਼ਲ ਫ਼ਜ਼ਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਧੀਕੀਆਂ, ਬਜ਼ੁਰਗੀਆਂ, ਵਡਿਆਈਆਂ, ਸ਼ੋਖੀਆਂ, ਬੇਕਾਰ, ਬੇਫਾਇਦਾ, ਨਿਕੰਮੀ, ਨਿਕੰਮਾ।

فضول **ਫ਼ਜ਼ੂਲ-ਗੋ** : ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਾਤੁਨੀ, ਬਕਵਾਸੀ।

فضول **ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਨਫਸ** : ਪਰਚਾਰਕ।

فضولى **ਫ਼ਜ਼ੂਲੀ** : ਬਕਵਾਸੀ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੇਹੁਦਾ, ਗੁਸਤਾਖ, ਘਮੰਡੀ।

فضيحت **ਫ਼ਜ਼ੀਹਤ** : ਬਦਨਾਮੀ, ਖ਼ਾਰੀ।

فضيحتى **ਫ਼ਜ਼ੀਹਤੀ** : ਬਦਨਾਮ, ਜ਼ਲੀਲ।

فضيل **ਫ਼ਜ਼ੀਲ** : ਸਰਵਸ਼ਰੇਸ਼ਟ, ਪਰਸੰਸਾਯੋਗ, ਇਕ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਅਦਹਮ ਸ਼ਾਹ ਬਲਖ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਮੁਰੀਦ ਸਨ।

فضيلت **ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ** : ਬੋਹਤਾਤ, ਵਡਿਆਈ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਹੁਨਰ, ਸਿਆਣਪ, ਨਫਾ, ਇਨਾਮ, ਲਾਭ, ਨੇਕੀ, ਕਮਾਲ।

فطر **ਫ਼ਿਤਰ** : ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਰੋਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ/ਵਾਲੇ, ਨਾਸ਼ਤਾ।

فطرت **ਫ਼ਿਤਰਤ** : ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਪੈਦਾਇਸ਼, ਜਨਮ, ਰੁਚੀ, ਕੁਦਰਤ, ਜ਼ਮੀਰ, ਅਸਲ, ਸਿਆਣਪ, ਅਕਲਮੰਦੀ; ਚਾਲ, ਧੋਖਾ, ਫ਼ਰੋਬ, ਕਰਤਾ ਦੀ ਉਤਪੰਨ-ਸ਼ਕਤੀ; ਈਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖ਼ੈਰਾਤ; ਨਾਸ਼ਤਾ।

فطرت **ਫ਼ਿਤਰਤ-ਏ-ਅੱਵਲ** : ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ।

فطرى **ਫ਼ਿਤਰੀ** : ਫ਼ਿਤਰਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ।

فعال **ਫ਼ਿਆਲ** : (ਫ਼ਿਆਲ ਫ਼ਿਆਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੰਮ (ਬੋਹਤੇ)।

فعل **ਫ਼ਿਆਲ** : ਕੰਮ, ਕਾਰ, ਅਮਲ, ਕਰਮ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਬਹਾਨਾ, ਮੰਦਾ ਕੰਮ, ਕਰਤੂਤ, ਗ਼ੈਰ-ਫ਼ਿਤਰੀ ਕੰਮ, ਵਿਭਚਾਰ, ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਕਿਰਿਆ, ਉਠਣੀ ਤੇ ਹਰ ਮੁਦੀਨ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

فعلاً **ਫ਼ਿਆਲਨ** : ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ।

فعلى **ਫ਼ਿਆਲਗੀ** : ਮਜ਼ਦੂਰੀ।

فعل **ਫ਼ਿਆਲ-ਏ-ਮਜ਼ਹੂਲ** : ਓਹ ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦਾ 'ਕਰਤਾ' ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

فعل **ਫ਼ਿਆਲ-ਏ-ਮਅਰੂਫ** : ਓਹ ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ।

فغان **ਫ਼ਗਾਨ** : ਪ੍ਰਕਾਰ, ਰੋਣਾ, ਰੌਲਾ-ਰੌਪਾ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਦੁਹਾਈ, ਵਾਵੇਲਾ।

فغفور **ਫ਼ਗ਼ਫ਼ੂਰ** : (= ਬਗ਼ਫ਼ੂਰ) ਬੁੱਤ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਚੀਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਬੁਤ/ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਤੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਿਛੋਂ ਚੀਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਬਣ ਗਿਆ।

فقد **ਫ਼ਕਦ** : ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ, ਗੁੰਮ ਕਰਨਾ, ਗਵਾਉਣਾ।

فقدان **ਫ਼ਿਕਦਾਨ**, **ਫ਼ਕਦਾਨ** : ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ, ਗੁੰਮ ਕਰਨਾ, ਨਾ ਹੋਣਾ, ਭੁੱਲ, ਕਮੀ।

فقر **ਫ਼ਕਰ** : ਫ਼ਕੀਰੀ, ਦਰਵੇਸ਼ੀ, ਕਲੰਦਰੀ,

ਗਰੀਬੀ, ਪੁੱਟਣਾ।
ਫਕਰਾ : (ਫਕੀਰ **ਫਕੀਰ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਫਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼ (ਬੋਹਤੇ)।
ਫਕਰਾਤ : (ਫਕਰਾ **ਫਕਰਾ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਬੋਹਤੇ ਵਾਕ।
ਫਕਰਾ : ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਇਕ ਮਣਕਾ, ਇਬਾਰਤ ਦਾ ਇਕ ਟੋਟਾ, ਵਾਕ; ਕਵਿਤਾ ਵਿਚਲੀ ਸਰਵਸਰੋਸ਼ਟ ਤੁਕ, ਉੱਤਮ ਵਾਕ।
ਫਕਤ : ਬਸ; ਕੇਵਲ, ਸਿਰਫ਼, ਇਕੱਲਾ, ਤਨਹਾ।
ਫਕਹ : ਦੀਨ ਦੀ ਵਿੱਦਿਆ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਾਕਫੀਅਤ; ਪਤਾ ਕਰਨਾ।
ਫਕੀਹ : ਸਿਆਣਾ, ਵਿਦਵਾਨ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਫਤੀ।
ਫਕਹਾ : (ਫਕੀਹ **ਫਕੀਹ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੀਨ ਦੇ ਇਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਦੀਨ ਦੇ ਮੁਫਤੀ।
ਫਕੀਦ : ਦੁਰਲੱਭ, ਅਦੁੱਤੀ; ਗੁੰਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਿਟਿਆ ਹੋਇਆ।
ਫਕੀਦ-ਉਲ-ਮਿਸਾਲ, **ਫਕੀਦ-ਉਲ-ਮਿਸਲ**, **ਫਕੀਦ-ਉਲ-ਨਜ਼ੀਰ** : ਅਦੁੱਤੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਲਾਜਵਾਬ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ, ਲਸਾਨੀ।
ਫਕੀਰ : ਦਰਵੇਸ਼, ਗਰੀਬ, ਕੰਗਾਲ; ਗੰਭੀਰ, ਮੰਗਤਾ, ਭਿਖਾਰੀ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਇਕ ਦਿਨ ਦਾ ਰਾਸ਼ਨ ਹੋਵੇ।
ਫਕੀਰਾਨਾ : ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ।
ਫਕੀਰੀ : ਦਰਵੇਸ਼ੀ, ਗਰੀਬੀ।
ਫਕ : ਪਰਸਪਰ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰਨਾ, ਕੈਦੀ ਛਡਵਾਉਣਾ, ਗੁਲਾਮ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ, ਬੰਦ ਖ਼ਲਾਸੀ ਕਰਨਾ।
ਫਕ-ਏ-ਇਜ਼ਾਫਤ :

ਇਜ਼ਾਫਤ ਦਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਹਿਬ ਦਿਲ, ਇਸ ਵਿਚ 'ਸਾਹਿਬ' ਦੀ ਇਜ਼ਾਫਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਫਕਰ, ਫਕਰਤ, ਫਕਰ : ਸੋਚਣਾ, ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ, ਧਿਆਨ, ਗੌਰ।
ਫਕਰਮੰਦ : ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ, ਸੋਚ ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਫਕਰਮੰਦੀ : ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ, ਚਿੰਤਨ।
ਫਕਰੀ : ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲਾ, "ਫਕਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਫਗਾਰ, ਫਗਾਲ : ਜ਼ਖਮ, ਫੱਟ।
ਫਗਾਰੀ : ਜ਼ਖਮ ਲਾਉਣਾ, ਫੱਟਤ ਕਰਨਾ।
ਫਗੰਦਨ : ਸੁੱਟਣਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ।
ਫਗੰਦਾ : ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ।
ਫਗੰਦਾ-ਸਰ : ਢੱਠੇ (ਝੁਕੇ ਹੋਏ) ਸਿਰ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ; ਸ਼ਰਮਸਾਰ।
ਫਲਾਹ : ਸਫਲਤਾ, ਫੁਟਕਾਰਾ, ਬੰਦ-ਖਲਾਸੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਭਲਾਈ, ਨੇਕੀ, ਸਰਘੀ ਖਾਣਾ; ਸੌਖ, ਅਰਾਮ; ਰਾਜ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਖੈਰ, ਖੈਰੀਅਤ, ਸਲਾਮਤੀ, ਚੰਗਿਆਈ।
ਫਲਾਹ : ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸਾਨ।
ਫਲਾਹਤ : ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਨੇਕੀ, ਭਲਾਈ।
ਫਲਾਸਿਫਾ : (ਫਲਸਫੀ/ਫੈਲਸਫੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਿਆਣੇ, ਚਿੰਤਕ।
ਫਲਾਤੂਨ : (ਅਫਲਾਤੂਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਯੂਨਾਨੀ ਚਿੰਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

فلاں : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚੱਲਤ ਰੂਪ "ਫਲਾਣਾ" ਹੈ) ਅਣਜਾਣ ਪੁਰਸ਼, ਫਲਾਣਾ, ਗ਼ੈਰ ਮਲੂਮ ਆਦਮੀ।

فلاں **ਅਬ** **ਫਲਾਨ** : ਸੇਖੀ ਮਾਰਨਾ, ਫੜਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ।

ਫਲਾਨੀ **ਫਲਾਨੀ** **ਫਲਾਨਾ** : ਅਗਿਆਤ।

ਫਲਖ : ਕਪਾਹ ਵੇਲਣਾ, ਹੂੰ ਵੜੇਵੇ ਅੱਡ ਕਰਨਾ।

ਫਲਸ : ਪੈਸਾ, ਮੱਛੀ ਦਾ ਖਪਰਾ।

ਫਲਸਫਾ : ਦਰਸ਼ਨ, ਫੈਲਸੂਫ ਹੋਣਾ।

ਫਲਸਫੀ : ਫਲਸਫੇ ਦਾ ਮਾਹਰ, ਸਿਆਣਾ, ਚਿੰਤਕ।

ਫਲਫਿਲ : (ਪਿਲਪਿਲ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ।

ਫਲਫਿਲ - **ਦਰਾਬ** : ਮੱਘਾਂ।

ਫਲਫਿਲ - **ਏ-ਸੁਰਖ** : ਲਾਲ ਮਿਰਚ।

ਫਲਕ : ਅਸਮਾਨ।

ਫਲਕ-ਏ-ਅਅਜਮ,

ਫਲਕ-ਏ-ਅਤਲਸ

ਫਲਕ-ਉਲ-ਅਫਲਾਕ

: ਨੌਵਾਂ ਅਸਮਾਨ, ਅਰਸ਼।

ਫਲਕ **ਅੰਦਾਜ਼ਾ** **ਫਲਕਾਂਦਾਜ਼ੇ ਕਰਨ**

: ਉੱਚਾ ਮਰਤਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ,

ਤਰੱਕੀ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।

ਫਲਕ-ਕਦਰ, **ਫਲਕ-ਕਦਰ**

ਫਲਕ-ਮਹਲ, **ਫਲਕ-ਮਰਤਬੇ**

ਮਰਤਬਾ : ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ, ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ।

ਫਲਕ-ਨਵਰਦ : ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ।

ਫਲਕ-ਨਿਹਾਦ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਸਮਾਨ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਤੇ ਪੱਕੀ ਹੋਵੇ।

ਫਲਕੀ : ਅਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,

ਅਸਮਾਨੀ; ਅਸਮਾਨੀ ਇਲਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।

ਫਲੂਸ : ('ਫਲਸ' ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਸੇ, ਮੱਛੀ ਦੇ ਖਪਰੇ, ਮੱਛੀ ਦੇ ਛਿਲਕੇ।

ਫਲਿਹਾਜ਼ਾ : ਤਾਂ ਤੇ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੇ।

ਫਨ : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਸਲੀਕਾ, ਪਰਕਾਰ, ਕਿਸਮ, ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਟਾਹਣੀ, (ਫਾਰਸੀ) ਬਿਨਾਂ 'ਤਸਦੀਦ-ਏ-ਨੂਨ', ਹੁਨਰ, ਕਾਰੀਗਰੀ, ਗੁਣ, ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ ਦਾਉ-ਪੇਚ, ਕਰਤੱਬ।

ਫਨਾ : ਮਿਟ ਜਾਣਾ, ਨੇਸਤੀ, ਮੌਤ, ਨਾਸ਼, ਖਤਮ ਹੋਣਾ, ਮਰਨਾ, ਹਲਾਕ ਹੋਣਾ।

ਫਨਾਫਿਲ ਸੈਖ : ਫਕਰ

ਦੇ ਇਕ ਪੜਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਰੀਦ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਰੈਂਹਦਾ ਹੈ।

ਫਨਾਫਿਲਾਹ : ਫਕਰ ਦੇ

ਉਸ ਉਚੇ ਪੜਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿਗਿਆਸੂ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫੁਦਕ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੇਵੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੇਰ ਵਾਂਗ ਲਾਲ ਸੁਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਰ ਉਸਦੀ ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਮੈਂਹਦੀ ਰਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਰੀਠਾ; ਸਰਾਂ ਜੋ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ; ਗੋਦ; ਤੇਪ ਦਾ ਗੋਲਾ।

ਫੁਦਕ-ਏ-

ਸਿੰਜਾਬ ਰੰਗ : ਜ਼ਮੀਨ।

ਫੁਦਕ-ਏ-ਸੀਮ : ਸਤਾਰੇ।

ਫਨੂਨ : (ਫਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਲਮ, ਹੁਨਰ, ਕਲਾਵਾਂ।

ਫਨੂਨ-ਏ-ਫਜ਼ਾਇਲ :

ਫਜ਼ੀਲਤਾਂ (ਵਡਿਆਈਆਂ) ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਖਾਂ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਇਲਮ, ਹੁਨਰ।

ਫਵਾਰੇ : ਉਬਾਲ, ਜੋਸ਼, ਬੋਹਤ ਜੋਸ਼ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਭਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਿਚਕਾਰੀ।

ਫਵਾਇਦ : (ਫਾਇਦਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲਾਭ, ਨਫੇ, ਖ਼ੁਬੀਆਂ।

فوت ਫੋਤ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ, ਮਰਨਾ, ਮੌਤ, ਅਸਫਲਤਾ, ਦੋ ਉਂਗਲੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਾਸਲਾ।

فوج ਫੌਜ : ਲਸਕਰ, ਸੈਨਾ, ਜੰਗੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਟੋਲਾ, ਜਥਾ, ਭੀੜ, ਇਕੱਠ।

فوجدار ਫੌਜਦਾਰ : ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਝਗੜਾਲੂ, ਲੜਾਕਾ।

فوجداری ਫੌਜਦਾਰੀ : ਫੌਜਦਾਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਤੇ ਕਿਰਿਆ-ਖੇਤਰ, ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ।

فوجکشی ਫੌਜ-ਕਸ਼ੀ : ਚੜ੍ਹਾਈ, ਧਾਵਾ।

فوجی ਫੌਜੀ : ਫੌਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

فور ਫੌਰ : ਸਮਾਂ, ਵਕਤ, ਜਲਦੀ, ਉਬਾਲ, ਦੇਗ ਜਾਂ ਚਸਮੇ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਉਬਲਨਾ (ਬੁਲਬੁਲੇ ਬਣਨਾ)।

فوراً ਫੌਰਨ : ਝੱਟਪੱਟ, ਜਲਦੀ, ਇਸੇ ਸਮੇਂ।

فورک ਫੂਰਕ : ਬੈਹਰਾਮ ਗੌਰ ਦੀ ਮਲਕਾ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕਨੂਜ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਸੀ।

فوطه ਫੂਤਾ : ਕਮਰਬੰਦ, ਲੁੰਗੀ, ਨਹਾਉਣ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਸਿਉਂਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਨਾ; ਓਹ ਰੁਪਈਏ ਜੋ ਪਰਜਾ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ, ਲਗਾਨ, ਟੈਕਸ, ਮਸੂਲ, ਪਗੜੀ, ਬੈਲੀ, ਬੈਲਾ, ਰੁਮਾਲ, ਗੁਰਦੇ, ਪੈਰਲੂ, ਖਜ਼ਾਨਾ।

فوطه خانه ਫੂਤਾ-ਖਾਨਾ : ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ।

فوطه دار ਫੂਤਾਦਾਰ : ਫੋਤਾ ਪੈਹਨਣ ਵਾਲਾ, ਹਮਾਮ ਵਿਚ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਖਾ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ, ਮਾਮਲਾ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

فوطه داری ਫੂਤਾਦਾਰੀ : ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਔਹਦਾ।

فوق ਫੌਕ : ਉੱਤੇ, ਉਪਰ, ਉੱਚਾ; ਬਲੰਦੀ; ਵਡੇਰਾ; ਪਰ੍ਹਾਂ; ਪਰੇਰੇ; ਵੱਧ ਜਾਣਾ।

فوق العات فوق-ਉਲ-ਆਦਤ : ਅਸੁਭਾਵਕ ਆਦਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਪਰਾਮਨੁੱਖੀ।

فوقانی ਫੌਕਾਨੀ : ਉਪਰਲਾ, ਓਹ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨੁਕਤੇ ਹੋਣ।

فوقیت ਫੌਕੀਯਤ : ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ, ਵਧ

ਜਾਣਾ, ਬਰਤਰੀ, ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਬਰਤਰੀ, ਵਡਿਆਈ, ਸ਼ਾਨ।

فولان ਫੂਲਾਦ : ('ਪੂਲਾਦ' ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ)(ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਫੋਲਾਦ ਹੈ) ਜੌਹਰਦਾਰ ਲੋਹਾ, ਫੋਲਾਦ, ਇਸਪਾਤ, ਅਤਿ ਸਖਤ ਤੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲੋਹਾ।

فوه ਫੌਹ : ਬੋਲਣਾ, ਉਚਾਰਨਾ, ਮੂੰਹ, ਵਾਤ।

فهام فਹਮ : ਵਡਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ।

فهانہ فਹਾਨਾ : ਫਾਨਾ, ਪੱਚਰ, ਕਿੱਲ, ਮੇਖ, ਖੁੰਟੀ।

فهرس فਹਰਿਸ : ਫਿਹਰਿਸਤ (ਫਾ) ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ।

فهرست فਹਰਿਸਤ : ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਤੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਵਿਸ਼ੈ-ਸੂਚੀ, ਸੂਚੀ-ਪੱਤਰ, ਸੂਚੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ।

فهم فਹਮ : ਸਮਝ, ਬੂਝ।

فهمایش فਹਮਾ-ਯਿਸ਼ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚੱਲਤ ਰੂਪ 'ਫਹਿਮਾਇਸ਼' ਹੈ) ਨਸੀਹਤ, ਝਾੜ-ਝੋਬ, ਤਾੜਨਾ।

فهم فਹਮ : ਸਮਝਦਾਰ, ਸਿਆਣਾ।

فهم فਹਮ : ਫਹਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

في فی : ਵਿਚ, ਅੰਦਰ, ਵਿਚਕਾਰ, ਦਰਮਿਆਨ, ਨਾਲ, ਸਾਥ, ਹਰੇਕ।

فياض فਯਾਜ਼ : ਫੈਜ਼ ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ, ਦਾਨੀ, ਦਰਿਆ ਦਿਲ।

فياض فਯਾਜ਼ੀ : ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਸਖਾਵਤ, ਦਾਤ।

في البديہ فيਲਬਦੀਹ : ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਫੌਰਨ, ਮੌਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ, ਝੱਟ-ਪੱਟ।

في الجملة فيਲਜਮਲਾ : ਗੱਲ ਕੀ, ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ, ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ।

في الحال فيਲਹਾਲ : ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਹੁਣੇ, ਝਟ-ਪਟ।

فی المثل : ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ।

فی الواقع : ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ, ਅਸਲ ਵਿਚ।

ਫੀਸਾ **ਫੀਸਾਗੋਰਥ** / **ਫੀਸਾਗੋਰਸ** : (ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ 'ਪੀਟਾ ਗੋਰਸ' ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਸ਼ੈਹਰ ਸੂਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ੫੦੦ ਪੂ: ਈ. ਦੇ ਲਗਭਗ ਹੋਇਆ, ਅਨਤਾਕੀਆ ਦੇ ਹਾਕਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ੨੮੦ ਪੁਸਤਕਾਂ ਰਚੀਆਂ ਸਨ।

ਫੀਰੋਜ਼ : (ਪੀਰੋਜ਼ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਸਫਲ, ਕਾਮਯਾਬ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼।
ਫੀਰੋਜ਼ਬਖ਼ਤ : ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਗਿਟਦ : ਸ਼ੈਹਰ ਅਰਦਬੀਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਫੀਰੋਜ਼ ਨੇ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਗਸਤ : ਸ਼ੁਭ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਭ ਸੈਲਾਨੀ।

ਫੀਰੋਜ਼ ਮੰਦ : ਸਫਲ, ਕਾਮਯਾਬ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਫਤੇਹਮੰਦ।

ਫੀਰੋਜ਼ਮੰਦੀ : ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਸਫਲਤਾ, ਕਾਮਯਾਬੀ।

ਫੀਰੋਜ਼ਨੀਨ : ਚੰਗਾ ਕੰਮ, ਨੇਕ ਕੰਮ।

ਫੀਰੋਜ਼ : (ਪੀਰੋਜ਼ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਨੀਲੇ ਫੀਰੋਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹੀਰੇ ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਣ ਨੀਸ਼ਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੈ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਬੋਸਹਾਕੀ : ਫੀਰੋਜ਼ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜੋ ਨੀਸ਼ਾਪੁਰ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੀਰਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਖਾਣ ਅਬੁਸਹਾਕ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੈ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਤਾਜ : ਫੀਰੋਜ਼ ਦੇ ਤਾਜ ਵਾਲਾ, ਕੈਥੂਸਰੇ ਦਾ ਤਾਜ, ਸਿੱਧੇ ਮਾਰਗ (ਸੁਫੀਆਂ ਦੇ) ਤੇ ਜੱਲਣ ਵਾਲੇ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਤਖ਼ਤ/ਟਾਰਮ : ਅਸਮਾਨ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਹਬਾਬੀ : ਹਬਾਬ (ਬੁਲਬੁਲ) ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ (ਵਿਚੋਂ ਉਭਰਿਆ ਹੋਇਆ)।

ਫੀਰੋਜ਼-ਤਸ਼ਤ : ਕੈਥੂਸਰੇ ਦਾ ਤਖ਼ਤ, ਅਸਮਾਨ, ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਕਾਖ : ਸੰਸਾਰ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਏ-ਕੁਹਨ : ਪੁਰਾਣਾ ਫੀਰੋਜ਼ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਗੁੰ : ਫੀਰੋਜ਼-ਗੋਨ-ਰਿਆ ਦਰਯਾ : ਅਸਮਾਨ।

ਫੀਰੋਜ਼-ਮਰਕਦ : ਸੰਸਾਰ।

ਫੈਸਲ : ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਾਕਮ, ਝੂਠ ਸੱਚ ਦਾ ਨਿਤਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ; ਅਲੈਹਦਰੀ, ਫੰਡ।

ਫੈਸਲਨਾਮਾ : ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਾਗਜ਼, ਪਰਵਾਨਾ।

ਫੈਸਲਾ : ਝਗੜਾ ਮੁਕਾਉਣਾ, ਸੱਚ ਝੂਠ ਦਾ ਨਿਤਾਰਾ ਕਰਨਾ, ਨਿਸਤਾਰਾ, ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ, ਪਰਖ।

ਫੈਸਲੀ : ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੱਜ, ਹਾਕਮ।

ਫੈਜ਼ਾਨ : ਪਾਣੀ ਵਗਣਾ, ਨੈਹਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਪਾਣੀ ਡੇਲ੍ਹਣਾ; ਵੱਡੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਸਖਾਵਤ, ਬੌਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭ, ਫਾਇਦਾ, ਭੇਦ ਜਾਂ ਖਬਰ ਦਾ ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ।

ਫੈਜ਼-ਏ-ਅਕਦਸ, **ਫੈਜ਼-ਏ-ਮੁਕੱਦਸ** : ਅੱਲਾਹ ਵੱਲੋਂ ਅਥਾਹ ਦਾਤ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਫੈਜ਼-ਬਖ਼ਸ਼ : ਫੈਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ, ਦਾਤਾ।

فیض رسانی **فیس-ਰਸਾਨੀ** : ਬਖਸ਼ਸ਼, ਸਖਾਵਤ ਕਰਨਾ, ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਦਾਤ ਦੇਣਾ।
ਫਿਜ਼-ਆਮ : ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਦਾਤ, ਬਖਸ਼ਸ਼।
ਫਿਜ਼-ਮਦਾਰ : ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦਾ ਸੋਮਾ।
ਫਿਜ਼-ਯਾਬ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ, ਫਾਇਦਾ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਫਿਲ : (ਫਾਰਸੀ **ਪੀਲ** ਪੀਲ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਹਾਥੀ; ਭਾਰੀ; ਨੀਚ, ਹੋਛਾ।
ਫਿਲਬਾਨ : ਹਾਥੀ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਮਹਾਵਤ।
ਫਿਲਬੰਦ : ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਇਕ ਚਾਲ।

ਫਿਲਖਾਨਾ : ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਹਾਥੀਆਂ ਦਾ ਤਵੇਲਾ।
ਫਿਲਗੋਸ਼ : ਗੁਲਦਸਤਾ, ਨੌਕਦਾਰ ਪੱਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।
ਫਿਲਮਰਗ : ਅਮਰੀਕਨ ਕੁੱਕੜ।
ਫਿਲਸੂਫ : ਫਿਲਾਸਫਰ, ਦਾਰਸ਼ਨੀ, ਸਿਆਣਾ, ਦਾਨਾ, ਜੁਗਤੀ; ਫਰੇਬੀ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।
ਫਿਲਸੂਫਰੀ : ਫਲਸਫਾ, ਦਰਸ਼ਨ।
ਫਿਲਸੂਫੀ : ਮਕਾਰੀ, ਫਰੇਬ, ਧੋਖਾ, ਝੂਠੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਕਪਟ-ਵਿਦਿਆ, ਪਖੰਡ, ਛਲ, ਦੰਭ।

ق(ਕਾਫ਼)

ق کاف : ਫਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਚੜ੍ਹੀਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਇਕੀਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ 'ਸੈ' ਸੰਖਿਆ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ।

قَان کافان : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਲਕਬ (ਉਪਾਧੀ), ਹਰ ਵੱਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਅਦਲੀ, ਸਖੀ ਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

قَانِي کافانی : ਕਾਫ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਈਰਾਨੀ ਕਵੀ ਦਾ ਤਖਲੁੱਸ।

قاب کاف : ਬਰਤਨ, ਭਾਂਡਾ, ਖੇਲ, ਫਰੇਮ, ਗਿਲਾਫ਼, ਥਾਲ, ਵਡੀ ਰਕਾਬੀ; ਪਾਂਸਾ, ਭਾਵ ਉਹ ਹੱਡੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਂਸਾ ਖੇਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੂਹਣੀ ਦੀ ਹੱਡੀ।

قابه خانہ کافخانه : ਜੁਆਖਾਨਾ, ਜੁਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਹੱਡੀ ਅਰਥਾਤ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਜੁਆ ਖੇਡਦੇ ਹਨ।

قاب کاف : ਕਮਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੋਸ਼ੇ ਤੱਕ ਦਾ ਫਾਸਲਾ, ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਮਾਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਾਬਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਮਾਨ ਤੇ ਚਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਾਸਲਾ, ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ।

قابه قوسین کاف-ਏ-ਕੋਸੈਨ : ਦੋ ਕਮਾਨਾਂ ਦਾ ਫਾਸਲਾ, ਦੋ ਹੱਥ ਦਾ ਫਾਸਲਾ; ਬੋਹਤ ਨੇੜੇ।

قابس کافیس : ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਫੜਨ ਵਾਲਾ; ਤੇਜ਼ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਤੇਜ਼ ਉਡਾਨ।

قابس ارواح کافیس-ਏ-ਅਰਵਾਹ : ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ (ਫੜਨ) ਵਾਲਾ, ਮੌਤ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਜਮਦੂਤ; ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ।

قابق کافک : ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਡੋਗਾ।

قابل کافیل : ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਯੋਗ; ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਤਜਰਬੇਕਾਰ; ਜ਼ਾਮਨ; ਅਗਲਾ ਸਾਲ।

قابل امانت کافیل-ਏ-ਅਮਾਨਤ : ਅਮਾਨਤਯੋਗ, ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ (ਨਾਇਬ ਹੋਣਾ) ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਨਸਾਨ।

قابل عمل نیست کافਿਲ-ਏ-ਅਮਲ-ਨੀਸਤ : ਧਿਆਨਯੋਗ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ।

قابل یقین کافਿਲ-ਏ-ਯਕੀਨ : ਜਿਸ ਉਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

قابله کافילה : (ਕਾਫ਼ਿਲ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਯੋਗ ਇਸਤਰੀ, ਸਭਿਅ ਇਸਤਰੀ, ਦਾਈ, ਅਗਲੀ ਰਾਤ।

قابلیت کافیلیਯਤ : ਕਾਬਲ ਹੋਣਾ, ਲਿਆਕਤ, ਯੋਗਤਾ।

قابو کافੂ : ਮੌਕਾ, ਅਵਸਰ; ਫ਼ੁਰਸਤ, ਵੇਹਲ, ਸਮਾਂ; ਦਾਅ, ਜ਼ੋਰ, ਤਾਕਤ, ਵਸ, ਬਲਬੂਤਾ, ਹੁਕਮ, ਇਖਤਿਆਰ, ਪੌਹਰ।

قابول کافੂل, قابو کافوک, کافول کافੂਲ : ਪਰਨਾਲਾ, ਪਾੜਛਾ।

قاپو کافੂ : ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

قاپی کافੀ, قاپوچی کافੂਚੀ : ਦੁਆਰਪਾਲ

قاتل کافਤਲ : ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖ਼ੂਨੀ, ਘਾਤਕ।

قاج کاف : ਖੁੰਭ, ਛਤਰੀ ਵਰਗਾ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਸਫ਼ੇਦ ਪੌਦਾ ਜੋ ਬਰਸਾਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

قادر کافیر : ਕੁਦਰਤ (ਤਾਕਤ) ਰੱਖਣ

ਵਾਲਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਜ਼ੋਰਾਵਰ, ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਾਮ।

قادر-ਏ-ਮੁਤਲਕ : ਹਰ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ, ਅੱਲਾਹ।

قادرى : ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਓਹ ਸੰਪਰਦਾਏ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ੈਖ ਸਾਜ਼ਿਦ ਅਬਦੁਲਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਪਰ ਚਲਦੀ ਹੈ।

قادرى : ਇਰਾਕ ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قار : ਬਰਫ਼।

قار : ਕੀਰ, ਇਕ ਕਾਲਾ ਚਿਪਕਣ ਵਾਲਾ ਤੇਲ।

قار : 'ਕਾਲੇ' ਤੇ 'ਚਿੱਟੇ' ਦੋਹਾਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

قارن : ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਬਦੁਰ ਰਹੀਮਖਾਨ ਖਾਨਖਾਨਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قارور : ਬਾਰੂਦ ਦੀ ਕੁੱਪੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ; ਮਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੈਦ ਹਕੀਮ ਬੀਮਾਰ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਬ ਭਰ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ; ਪਿਸ਼ਾਬ।

قارو : ਇਕ ਬੌਹਤ ਵੱਡੇ ਅਮੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਚਾਲ੍ਹੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹਨ, ਏਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਜੂਸੀ, ਲਾਲਚ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਬੌਹਤ ਵਰਜਿਆ ਤੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਤੇ ਜ਼ਕਾਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਪੁਰ ਓਹ ਮੁਸਾ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਰੱਬ ਦੀ ਕਰੋਪੀ ਉਸ ਤੇ ਹੋਈ ਤੇ ਓਹ ਸਮੇਤ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਧਰਤ ਵਿਚ ਧਸ ਗਿਆ।

قارى : ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

قار : ਰਾਜ ਹੰਸ, ਵੱਡੀ ਬੱਤਖ; ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿੱਕਾ; ਕਿਰਾਨ (ਸਿੱਕਾ) ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ।

قازقان : ਵੱਡੀ ਦੇਗ, ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਗ।

قاس : ਡੱਡੂ, ਮੋਡਕ; ਭਰਵੱਟਾ; ਅਨੁਮਾਨ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ।

قاسم : ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਬਲਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ।

قاش : ਫਾਂਕ, ਫਾੜੀ।

قاشق : ਚਮਚਾ।

قاشقان : ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ।

قاص : ਕਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ; ਵਾਅਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਇਜ਼, ਖਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸੂਹੀਆ।

قاصب : ਮਾਸ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੁੱਚੜ; ਬੰਸਰੀ; ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

قاصد : ਕਸਦ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਲੱਕੜਾਂ ਤੋੜਨ ਜਾਂ ਪਾੜਨ ਵਾਲਾ, ਨੇੜੇ, ਸੌਖਾ, ਦਰਮਿਆਨਾ; ਕਤਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ; ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

قاصر : ਕੋਤਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਸੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਦਾਗੀ; ਘਾਟ ਵਾਲਾ; ਨਿਪੁੰਸਕ; ਠੰਢਾ (ਪਾਣੀ)।

قاصر-ਏ-ਹਿੰਮਤ : ਬੇਹਿੰਮਤਾ, ਬੇ-ਹੌਸਲਾ।

قاضى : ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਨਸਿਫ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ਰਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ; ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਝਗੜਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

قاضى-ਉਲ-ਹਾਜ਼ਤ : ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ; ਧਨ, ਦੌਲਤ।

قالينوس : ਅੰਤਰੀਆ ਦੇ ਨੇੜੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਰੂਮ ਦੇ ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قام : ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ; ਉਹ ਆਦਮੀ (ਸੰਕੇਤਵਾਚੀ)।

قامت : ਖਲੋਣਾ, ਠੈਹਰਨਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਉੱਠਣਾ, ਕੰਮ ਤੇ ਲੱਗਣਾ; ਕੱਦ-ਕਾਠ, ਡੀਲ-ਡੌਲ, ਸ਼ਕਲ, ਸਰੀਰ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਚਾਈ, ਛੇ ਫੁੱਟ ਦਾ ਮਾਪ।

قامچی : ਚਾਬਕ, ਕੋਰੜਾ।

قاموس : ਸਾਗਰ, ਡੂੰਘਾ ਸਾਗਰ, ਨਦੀ ਦਾ ਅੱਧ-ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਅਤਿ ਡੂੰਘਾ ਹੋਵੇ; ਭੰਵਰ; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅਰਬੀ ਕੋਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਸ਼ੇਖ ਮੁੱਕਦੀਨ-ਬਿਨ ਯਾਕੂਬ ਫੀਰੋਜ਼ਾਬਾਦੀ, ਜੋ ਚੌਦਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

قان : ਚੀਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਖਾਨ।

قان : ਖੂਨ, ਲਹੂ।

قانع : ਸੰਤੋਖੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਬਿਰ।

قانون : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ, ਨਿਯਮ, ਸਿਧਾਂਤ; ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਮਿਸਤਰ; ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਦਾ ਜੰਤਰ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਾਜਾ, ਪਿਆਨੋ, ਦਸਤੂਰ, ਰਸਮ, ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਿਤਾਬ, ਜੋ ਬੁ-ਅਲੀ-ਸੀਨਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ।

قانوندان : ਕਨੂੰਨ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਨੂੰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ।

قانوندانی : ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ।

قانونگو : ਕਾਨੂੰਗੋ, ਮੁੱਖ ਪਟਵਾਰੀ, ਮੈਹਕਮਾ ਮਾਲ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ।

قانونگوئی : ਕਾਨੂੰਗੋ ਦੀ ਪਦਵੀ।

قانوننامه : ਕਨੂੰਨ ਦੀ

ਕਿਤਾਬ।

قانون نویس : ਕਨੂੰਨ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

قانونن : ਕਨੂੰਨ ਨਾਲ, ਕਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ।

قانون : ਛੋਟੀ ਬੇੜੀ, ਡੋਂਗਾ।

قاهر : ਕੈਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਸਿਫਾਤੀ ਨਾਮ।

قاهره : ਜ਼ਬਰਦਸਤ; ਅਫਰੀਕਾ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਦੇਸ਼ ਮਿਸਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ, ਜੋ ਨਦੀ ਨੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

قاه قاه : ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਹਾਸਾ, ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਹੱਸਣਾ, ਕੈਹਕਹਾ।

قائد : ਅਗੇ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਲਾਠੀ ਫੜ ਕੇ ਟੋਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਨੇਤਾ, ਸੈਨਾਪਤੀ।

قائد اعظم : ਪਰਧਾਨ ਨੇਤਾ, ਕੌਮ ਦਾ ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਆਗੂ।

قائل : ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਕਲੋਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਦੁਪੋਹਰ ਸੋਣ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੀ ਗ਼ਲਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਹਾਰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ।

قائم : ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ, ਖਲੋਣ ਵਾਲਾ, ਪੱਕਾ, ਸਿੱਧਾ ਸ਼ਤਰੰਜ ਖੇਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ।

قائم السيف : ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ।

قائم لنداز : ਨਿਪੁੰਨ ਸ਼ਤਰੰਜ-ਬਾਜ਼।

قائم بالذات : ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਤ ਸਦਕਾ ਕਾਇਮ ਹੋਵੇ, ਜੌਹਰ।

قائم بالغير : ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੋਵੇ; ਮੁਥਾਜ।

قام مقام **ਕਾਇਮ ਮਕਾਮ** : ਦੂਜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ॥

قامه **ਕਾਇਮਾ** : ਸਿੱਧਾ, ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ; ਨੱਬੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਜ਼ਾਵੀਆ; ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਵਰਕਾ; ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਟੰਗ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪੈਰ।

قائن **ਕਾਇਨ** : ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ, ਦੇਵਰ, ਜੇਠ, ਸਾਲਾ।

قبا **ਕਬਾ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੋਸ਼ਾਕ ਜੋ ਅਮੀਰ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ, ਅਚਕਨ, ਚੋਗਾ; ਕਮੀਜ਼ ਆਦਿ ਦਾ ਚਾਕ।

قباچه **ਕਬਾਚਾ** : ਛੋਟੀ ਕਬਾ, ਛੋਟਾ ਚੋਗਾ।

قباحت **ਕਬਾਹਤ** : ਬੁਰਾਈ, ਭੱਦਾਪਣ, ਖਰਾਬੀ, ਨੁਕਸ, ਖੇਟ, ਭੈੜ, ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ, ਕਮੀਨਗੀ, ਨੁਕਸਾਨ, ਹਾਨੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ।

قبا **ਕਬਾਦ** : ਕਿਯਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਨੋਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਮਿਨੂਚਿਹਰ ਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਇਕ ਨਾਇਕ।

قباق **ਕਬਾਕ** : ਇਕ ਲੰਮੀ ਲੱਕੜੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਛੱਲਾ ਲਾ ਕੇ ਘੋੜ-ਦੌੜ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਗੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਘੋੜ-ਸਵਾਰ ਘੋੜਾ ਦੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਛੱਲੇ ਤੇ ਤੀਰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਤੀਰ ਜਾ ਲੱਗੇ, ਉਹ ਛੱਲਾ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ।

قباق افگنی **ਕਬਾਕ-ਅਫਗਨੀ** : ਇਸ ਨੂੰ ਚੋਬੀ ਕਬਾਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਤੀਰ ਮਾਰਨਾ, ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ।

قباله **ਕਬਾਲਾ** : ਜ਼ਾਮਨ ਹੋਣਾ, ਕਬੂਲੀਅਤ, ਜ਼ਾਮਨੀ ਨਾਮਾ, ਕਨੂੰਨੀ ਲਿਖਤ, ਮਕਾਨ ਦੀ ਸਨਦ ਦਾ ਕਾਗਜ਼; ਬੈਨਾਮਾ, ਤਮੱਸਕ।

قباله دار **ਕਬਾਲਾਦਾਰ** : ਜਿਸ ਪਾਸ ਕਬਾਲਾ ਹੋਵੇ।

قباله نویس **ਕਬਾਲਾ ਨਵੀਸ** : ਕਬਾਲੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਬੈਨਾਮੇ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀਆਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

قبائل **ਕਬਾਇਲ** : (ਕਬੀਲਾ) ਦਾ

ਬੌਹਵਚਨ) ਕਬੀਲੇ, ਖਾਨਦਾਨ; ਘਰਾਣੇ, ਟੱਬਰ।

قبح **ਕਬਚ** : (ਕਬਕ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਚਕੋਰ।

قبحا **ਕਬਚਾਕ** : ਤਾਤਾਰ ਦੇ ਇਕ ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਜ਼ਾਲਮ ਤੇ ਲੋਕ-ਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਬਚਾਕ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਨਿਡਰ, ਬੇਬਾਕ, ਸ਼ੋਖ।

قبح **ਕੁਬਹ** : ਬੁਰਾਈ, ਭੈੜ, ਨੁਕਸ, ਐਬ।

قبر **ਕਬਰ** : ਮੁਰਦਾ ਦੱਬਣ ਦਾ ਟੋਆ, ਗੋਰ, ਮੜੀ।

قبرستان **ਕਬਰਿਸਤਾਨ** : ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ, ਮੁਰਦੇ ਦੱਬਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜੀਰਾਣ।

قبركن **ਕਬਰ-ਕਨ** : ਕਬਰਾਂ ਪੁੱਟਣ ਵਾਲਾ।

قبرگاه **ਕਬਰ-ਗਾਹ** : ਕਬਰਿਸਤਾਨ।

قبض **ਕਬਜ਼** : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੰਜੇ ਨਾਲ ਫੜਨਾ; ਦਬੋਚਣਾ, ਪਕੜ, ਸੁਕੋੜ, ਕਾਬੂ, ਦਖਲ; ਟੱਟੀ ਨਾ ਆਉਣੀ; ਬੰਦਸ; ਇਲਮ-ਏ-ਅਰੂਜ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਜਹਾਫ ਦਾ ਨਾਮ।

قبض الوصول **ਕਬਜ਼-ਉਲ-ਵਸੂਲ** : ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ, ਤਨਖਾਹ ਵੰਡਣ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ।

قبض بالجبر **ਕਬਜ਼-ਬਿਲ-ਜਬਰ** : ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ, ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਲਕੀਅਤ।

قبضه **ਕਬਜ਼ਾ** : ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਚੀਜ਼, ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਦਸਤਾ, ਪਕੜ ਦੀ ਥਾਂ, ਮੁੱਠ, ਕਾਬੂ; ਦਖਲ।

قبط **ਕਿਬਤ** : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਮਿਸਰ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹਨ।

قبطی **ਕਿਬਤੀ** : ਕਿਬਤ ਦੀ ਔਲਾਦ; ਮਿਸਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਵਸਨੀਕ, ਫਿਰਅੌਨ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕ।

قبق **ਕਬਕ** : ਕਦੂ, ਗੋਲ ਕਦੂ, ਘੀਆ ਕਦੂ,

ਕਾਸੀ ਫਲ; ਚੱਪਣੀ।

ਕਬਕ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਤੀਰ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਸ਼ਾਨਚੀ; ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਦੂ ਲਟਕਾ ਕੇ ਉਸ ਉਤੇ ਤੀਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਕਬਲ : ਅੱਗੇ, ਪੈਹਲੇ/ਪੈਹਲਾ।

ਕਿਬਲਾ : ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕਾਬਾ, ਪਾਸਾ, ਤਰਫ਼, ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦ।

ਕਿਬਲਾ-ਏ-ਆਲਮ : ਜਹਾਨ ਦਾ ਬਜ਼ੁਰਗ।

ਕਿਬਲਾ-ਨੁਮਾ : ਕਿਬਲਾ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੰਤਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਈ ਉੱਤਰ ਦੀ ਥਾਂ ਪੱਛਮ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਰੋਹਦੀ ਹੈ, ਜਿਧਰ ਕਾਅਬਾ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਕਿਬਲਾ-ਉ-ਕਾਅਬਾ : ਪੂਜਨੀਕ।

ਕਬੂਹ : ਭੈੜਾ, ਭੱਦਾ, ਬਦਸੂਰਤ, ਕਰੂਪ।

ਕਬੂਰ : (ਕਬਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਕਬਰਾਂ।

ਕਬੂਲ : ਮੰਨਣਾ, ਮੰਨ ਲੈਣਾ, ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਇਕਰਾਰ, ਹਾਂ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਮਕਬੂਲ ਪਰਵਾਨਤ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਬੂਲੀਯਤ : ਮੰਨ ਲੈਣਾ, ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ, ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ, ਰਸੀਦ; ਪਰਵਾਨਗੀ, ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰ।

ਕੁੱਬਾ : ਗੋਲ ਇਮਾਰਤ, ਬੁਰਜ, ਗੁੰਬਦ।

ਕੁੱਬਾ-ਏ-ਆਬ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੁਲਬੁਲਾ।

ਕੁੱਬਾ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ : ਬਸਰਾ, ਬੁਖਾਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਹਦੇ ਹਨ।

ਕੁੱਬਾ-ਏ-ਜ਼ਰਬਤ/ਮਿਨਾ : ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

ਕੁੱਬਾ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ : ਸੂਰਜ।

ਕਬੀਹ : ਬੁਰਾ, ਮੰਦਾ, ਭੈੜਾ, ਕਰੂਪ।

ਕਬੀਲ : ਕਿਸਮ, ਪਰਕਾਰ, ਜਿਨਸ, ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਇਕੱਠ, ਭੀੜ; ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕੌਮ ਦਾ ਰਈਸ ਜਾਂ ਸਰਦਾਰ; ਇਕੋ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਲੋਕ, ਕਬੀਲਾ, ਖਾਨਦਾਨ।

ਕਬੀਲਾ : ਸਮੂਹ, ਜਮਾਤ; ਖਾਨਦਾਨ, ਟੱਬਰ; ਨਸਲ, ਆਲ ਔਲਾਦ; ਵਰਗ।

ਕੱਤਾਲ : (ਕਾਤਿਲ ਦਾ ਬੌਹ-ਵਚਨ) ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਖ਼ੂਨੀ।

ਕਿਤਾਲ : ਲੜਨਾ, ਜੰਗ ਕਰਨਾ, ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਭੇੜ, ਕਤਲ, ਖ਼ੂਨ।

ਕਤਿਰ : ਖੱਚਰ।

ਕਤਰ : ਟੱਬਰ ਤੇ ਘਰ-ਬਾਰ ਉਪਰ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਿਚ ਤੰਗੀ ਕਰਨਾ।

ਕਤਰ/ਕਿਤਰਾ : ਗਰਦ ਗੁਬਾਰ।

ਕਤਲ : ਜਾਨ ਤੋਂ ਮਾਰ ਦੇਣਾ, ਖ਼ੂਨ ਕਰਨਾ।

ਕਤਲ-ਏ-ਆਮ : ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ, ਖ਼ੂਨ ਖਰਾਬਾ (ਸਭ ਦਾ)।

ਕਤਲ-ਗਾਹ : ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।

ਕੁੱਤੀ : ਡੱਬਾ, ਸੰਦੂਕੜੀ।

ਕੁੱਤੀ-ਏ-ਹਲਬੀ : ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ।

ਕੁੱਤੀ-ਏ-ਕਬਰੀਯਤ : ਦੀਆ ਸਿਲਾਈ

ਦੀ ਡੱਬੀ, ਮਾਚਸ।

ਕਤੀਲ : ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰਸਿੱਧ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ਾਇਰ ਮਿਰਜ਼ਾ-ਕਤੀਲ ਦਾ ਤੱਖਲੁਸ।

ਕਹਤ : ਅੰਨ ਦੀ ਬੁੜ ਤੇ ਮੋਹਗਾਈ, ਕਾਲ, ਭੁੱਖ-ਮਰੀ।

ਕਹਤਸਾਲੀ : ਭੁਖ-ਮਰੀ।

ਕੱਦ : ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਕੱਦ-ਕਾਠ, ਡੀਲ-ਡੋਲ।

قدم قدم : ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ।

قدم گاه : ਪੁਜਣ ਦਾ ਸਥਾਨ।

قدم وار : ਤੁਰਨਯੋਗ, ਜਿਸ ਥਾਂ ਉਤੇ ਤੁਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

قدم : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਅਗਾਂਹ ਵਧਣ ਵਾਲਾ, ਜੰਗ ਵਿਚ ਮੋਹਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲਾ; ਦਲੇਰ, ਬਹਾਦਰ।

قدم : ਪੁਰਾਤਨਤਾ, ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਂ।

قدم : (कदीम) ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕ, ਪੈਹਲੇ ਵਕਤਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਸਰਬੋਤਮ (ਲੋਕ)।

قدم : ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ, ਪਲਾਂਘ, ਲੀਹ, ਲਾਂਘਾ, ਪੈੜ, ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਪੁਰਾਤਨਤਾ, ਸਥਿਰਤਾ।

قدم : (قدرة) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੇਗਾਂ, ਹਾਂਡੀਆਂ, ਦੇਗਚੇ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮਰੱਥਾ।

قدم : ਫਿਕ੍ਰਾ (ਫਿਕਹ) ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

قدم : ਬੋਹਤ ਪਾਕ, ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

قدم : (قدم) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅਗਾਂਹ ਵਧਣ ਵਾਲਾ, ਦਲੇਰ, ਬਹਾਦਰ, ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣਾ, ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਪਰਤਣਾ।

قدم : ਸੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਗੋਸ਼ਤ; ਫਟਿਆ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ।

قدم : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਇਕ ਸਿਫ਼ਤ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ।

قدم : ਪੁਰਾਣਾ, ਚਿਰੇਕਾ, ਪੁਰਾਣਾ, ਆਦਿ ਅੰਤ ਰੈਹਤ, ਅਨੰਤ।

قدم : ਚਿਰ ਤੋਂ, ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ।

قدم-الايام : ਪੈਹਲੇ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ, ਸਦਾ ਤੋਂ, ਬੋਹਤ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਂ।

قرآن : ਰੱਬੀ ਕਲਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਇਆ ਭਾਵ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਕ ਗਰੰਥ ਜਿਸ ਵਿਚ

੧੧੪ ਸੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ੬੬੬੬ ਆਇਤਾਂ ਹਨ।

قراب : ਨੇੜ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ।

قراب : ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਖੰਜਰ ਦਾ ਮਿਆਨ।

قراب : ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਇਕ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ।

قراب : ਇਕ ਮੁਲਕ ਜੋ ਕਾਲਾ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قراب : ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ, ਕਰੀਬ ਹੋਣਾ, ਨਿਕਟਤਾ।

قراب : ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ, ਅਪਣਤ।

قراب : ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ; ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ, ਸੁਰਾਹੀ।

قراب-ਏ-ਬਰੀਨ : ਸੂਰਜ।

قراب : (قربان) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ।

قراب : ਪੜ੍ਹਨਾ; ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਧਾਤੂ ਕੱਢਣਾ।

قراب : ਕਾਲੇ ਤਾਤਾਰੀ।

قراب : ਚੰਗੇਜ਼ਖਾਨ ਦਾ ਤਾਇਆ ਅਤੇ ਤੈਮੂਰ ਦਾ ਦਾਦਾ।

قراب : ਵੱਡੀ ਲੰਮੀ ਤਲਵਾਰ।

قراب : ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਧਨੀ।

قراب : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ, ਅਫ਼ਰਾਸ਼ਿਯਾਬ ਦੇ ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ।

قرار : ਅਰਾਮ, ਚੈਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ, ਟਿਕਾ, ਸਥਿਰਤਾ, ਅਡੋਲਤਾ, ਸੁਰਖਿਅਤ ਥਾਂ, ਪਰੋੜਤਾ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਇਕਰਾਰ, ਸੰਧੀ, ਸਚਾਈ, ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ, ਅਸਲੀਅਤ, ਸਬਰ।

قرار : ਮਤਾ, ਪਰਸਤਾਵ ਜੋ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਕਰਾਰ, ਸ਼ਰਤ, ਹੁਕਮ,

ਲਿਖਤੀ ਅਦੇਸ਼, ਫੈਸਲਾ; ਤਜਵੀਜ਼।

قرارگاه کراگرگاه: ਨੈਹਰਨ ਦੀ ਥਾਂ,
ਦਮਦਮਾ।

قرارگاه کرازیس: (ਕਿਰਤਾਸ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਗਜ਼।

قراغوش کراغوش, کراغوش
کراغوش: ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਸ਼ਿਕਰਾ,
ਬਾਜ਼।

کراکوم قراکوم, کراکوم
: ਮੰਗੋਲੀਆ ਵਿਚ ਚੰਗੇਜ਼ਖਾਨ ਦਾ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ;
ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ
ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਹੈ; ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ
ਦਾ ਨਾਮ।

کراان کراان: ਨੇੜਤਾ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਮਿਲਾਪ,
ਸੰਜੋਗ, ਮੇਲ; ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੂਜੀ ਨਾਲ
ਮਿਲਣਾ, ਦੋ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ; ਸੂਰਜ
ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਬਾਕੀ ਦੇ ਛੇ ਸਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਦਾ
ਇਕੋ ਬੁਰਜ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ
ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਗਨ, ਗਰੈਹ।

کراان السندین کراان: ਦੋ
ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਬੁਰਜ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ,
ਦੋ ਨੇਕ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਜੋਗ, ਸੁਭ ਘੜੀ;
ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਦੀ ਇਕ ਕਾਵਿ-ਪੁਸਤਕ ਦਾ
ਨਾਮ।

کراان کراان: ਤੋਮਾਨ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ
ਹਿੱਸਾ, ਇਕ ਸਿੱਕਾ।

کراول کراول: ਸ਼ਿਕਾਰੀ; ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ
ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੰਦੂਕਚੀ; ਫੌਜ ਦਾ
ਹਰਾਵਲ ਦਸਤਾ ਜੇਹੜਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ
ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪੈਹਰੇਦਾਰ,
ਚੌਕੀਦਾਰ।

کراين کراين: (ਕਰੀਨਾ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ, ਮਿਲੇ ਹੋਏ,
ਰੂ-ਬ-ਰੂ, ਬੇਗਮਾਂ, ਪਤਨੀਆਂ; ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ,
ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ; ਸਜਾਵਟਾਂ; ਤਰਤੀਬਾਂ; ਅੰਦਾਜ਼ੇ।

کرب کرب: ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋਣਾ, ਨੇੜੇ ਦੁੱਕਣਾ,
ਨਿਕਟਤਾ।

کرب-کرب-کرب: ਅੰਤਰੀਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਦਿਲੀ ਨੇੜਤਾ।

کرب کرب: (ਕਰੀਬ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕਰੀਬੀ ਲੋਕ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ,
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

کربا کربا, کربا کربا
: ਡੱਡੂ, ਮੋਂਡਕ।

کربان کربان: ਸਦਕਾ, ਖੇਰਾਤ, ਓਹ ਸੈ
ਜੇਹੜੀ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਭੇਟਾ,
ਵਾਰਨਾ।

کربان-کربان: ਜਾਨਵਰਾਂ
ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਥਾਂ।

کربانی کربانی: ਓਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ
ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜ਼ਿਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਬਲੀ।

کربان کربان: ਚਮੜੇ ਦਾ ਤਸਮਾ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਤਰਕਸ਼ ਸੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਕਮਾਨ
ਨੂੰ ਲਟਕਾ ਕੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ;
ਕਮਾਨਦਾਨ।

کرب کرب: ਮਸ਼ਕ।

کرب کرب: ਕੁਰਬ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਨੇੜਤਾ,
ਰਿਸ਼ਤਾ।

کرت کرت: ਖੁਸ਼ਕ ਦਹੀਂ; ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੁੱਟ।

کرحان کرحان: ਓਹ ਉਠ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੀ
ਖਾਰਿਸ਼ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕਦੀ
ਬੀਮਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੀ
ਦਰਦ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਰਿਸ਼ਟ-ਪੁਸ਼ਟ
ਆਦਮੀ।

کرش کرش: ਇਕ ਤੁਰਕੀ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਪੰਦਰਾਂ
ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

کرش کرش: ਕੁਰੈਸ਼ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਆਦਮੀ,
ਕੁਰੈਸ਼ੀ।

کرس کرس: ਟਿੱਕੀ, ਰੋਟੀ, ਟਿੱਕੀ ਵਰਗੀ
ਗੋਲ ਚੀਜ਼।

کرس-کرس-کرس: ਸੂਰਜ।

کرس-کرس-کرس: ਸੀਮੀਨ :
ਚੰਦ।

قرض ਕਰਬ : ਉਧਾਰ, ਮੰਗਿਆ ਹੋਇਆ।

قرض خواہ : ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਲੈਣਦਾਰ।

قرض دار : ਕਰਜ਼ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ, ਦੇਣਦਾਰ।

قرضہ : ਉਧਾਰ।

قرط : ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਵਾਲੀ, ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ।

قرطین : ਦੋ ਵਾਲੀਆਂ, ਦੋ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ 'ਤੇ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ।

قرطاس : ਕਾਗਜ਼।

قرطی : (ਕੁਰਤਾ) ਕੁੜਤਾ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕੁੜਤਾ।

قرعہ : ਤਾਂਬੇ, ਪਿੱਤਲ ਜਾਂ ਜਿਸਤ ਆਦਿ ਦਾ ਪਾਸਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਰਮਲੀ ਫ਼ਾਲ ਜਾਂ ਰਮਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

قرعہ انداز, **قرعہ زن** : ਪਾਸਾ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਰਮਲੀਆ।

قرعہ بازی : ਪਾਸਾ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

قرغو : ਬਾਜ਼, ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ।

قرق : ਮੁਰਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਕੁਕੜੀ ਦੀ 'ਕੁੜ ਕੁੜ'।

قرق : ਦੁੱਬਾ।

قرق : ਰੋਕਣਾ, ਜ਼ਬਤੀ, ਕੁਰਕੀ, ਰੋਕ, ਮਨਾਹੀ।

قرقی : ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ; ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਹੁਕਮ।

قرقاول : ਇਕ ਕਾਲਾ ਪੰਛੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਖੰਭ ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਸਨ; ਚੀਨ ਦੀ ਮੁਰਗੀ; ਤਿੱਤਰ।

قرقف : ਸਰਾਬ, ਅਗ-ਪੂਜ ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ।

قرمز : ਲਾਲ ਰੰਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਮ ਨੂੰ ਰੰਗਦੇ ਹਨ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਜੋ ਇਕ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਕਿਰਮ-ਕਿਜ਼ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

قرمزی : ਕਿਰਮਿਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ।

قرن : ਜੁੱਗ; ਤੀਹ, ਅੱਸੀ ਜਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ; ਪਹਾੜ; ਦੋ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਿਲਾਪ; ਸਿੰਗ; ਜੁਲਫ਼।

قرن : ਯਮਨ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

قرنی : ਸ਼ੈਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਕਬੀਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਵੈਸ ਕਰਨੀ।

قرن : ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਹਮਸਰ।

قرنا : ਸਿੰਗ ਦਾ ਬਿਗਲ, ਤੁਰੀ।

قرنفل : ਲੌਗ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮਸਾਲਾ।

قرنیہ : ਅੱਖ ਦੇ ਸੱਤਾਂ ਪਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਰਦਾ।

قروت : ਖੁਸ਼ਕ ਦਹੀਂ, ਪਨੀਰ।

قروتی : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜੋ ਪਨੀਰ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

قرون : (ਕਰਨ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸਿੰਗ, ਮੁੱਦਤਾਂ।

قرہ : ਠੰਢ; ਅੱਖ ਦੀ ਠੰਢਕ; ਅੱਖ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚੈਨ।

قرہ العین : ਅੱਖ ਦੀ ਠੰਢਕ, ਉਹ ਸ਼ੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਠੰਢਕ ਪਵੇ, ਬੇਟਾ, ਬੇਟੀ।

قریہ : (ਕਰਯਾਤ) ਪਿੰਡ।

قریب : ਨੇੜੇ।

قریب : ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ, ਲਗਭਗ।

قریش : ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਸਰੋਸ਼ਟ

ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ।

قریشی ਕੁਰੈਸ਼ੀ : ਕੁਰੈਸ਼ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਕੁਰੈਸ਼ੀ।

قرین ਕਰੀਨ : ਸਾਥੀ, ਜੋਟੀਦਾਰ, ਯਾਰ, ਮਿਤਰ, ਸੰਗੀ; ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੇੜੇ, ਨਾਲ ਵਾਲਾ; ਵਰਗਾ, ਜੇਹਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ।

قرینه ਕਰੀਨਾ : ਮਿਲੀ ਹੋਈ, ਜੁੜੀ ਹੋਈ, ਦੋ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚ ਪਰਤੱਖ ਸਮਾਨਤਾ ਤੇ ਸਬੰਧ, ਦੋ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ, ਮਿਸਲ, ਬੇਗਮ, ਬੀਵੀ, ਵੈਹਟੀ; ਨਿਸ਼ਾਨੀ; ਢੰਗ; ਸੂਰਤ; ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ; ਸਜਾਵਟ, ਤਰਤੀਬ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ।

قریه ਕਰਯਾ : ਪਿੰਡ, ਗਰਾਂ।

قراق ਕੱਚਾਕ : ਲੁਟੇਰਾ, ਡਾਕੂ, ਰੂਸ ਦੀ ਇਕ ਕੌਮ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਕੱਚਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਾਸੀ।

قراق-ਏ-ਅਜਲ ਕੱਚਾਕ : ਮੌਤ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਜਮਦੂਤ।

قراگند ਕੱਚਾਗੰਦ, قراگند : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲਿਬਾਸ ਜੋ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੋਗੇ ਵਾਂਗ ਪੈਹਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿਚ ਸੰਜੋਅ ਦੇ ਵਾਂਗ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੁਦਗੁਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਤੇਸ਼ਕ, ਰਜ਼ਾਈ, ਬਿਸਤਰਾ।

قراوه ਕੁਬਾਵਾ : ਕਜਾਵਾ।

قرح ਕੁਬਹ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੇ ਰੰਗ ਬਰੰਗੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਹੋਣ, ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ; ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ; ਸ਼ਤਾਨ।

قرعان ਕੁਬਾਨ, قرقان : ਕੜਾਹੀ, ਦੇਗ, ਵੱਡਾ ਦੇਗਚਾ।

قرل ਕੁਬਲ : ਵੱਡਾ ਪਤੀਲਾ, ਦੇਗ।

قرل ਕਿਬਲ : ਲੰਗੜਾ।

قرل ਕੁਬਲ : ਲੰਗੜਾਪਣ।

قرل ਕਿਬਿਲ : ਲਾਲ, ਸੁਰਖ, ਰੱਤਾ।

قرل ارسلان ਕਿਬਿਲ ਅਰਸਲਾਨ : ਲਾਲ ਸ਼ੇਰ, ਸਲਜੁਕੀਆ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

قرلباش ਕਿਬਿਲ ਬਾਸ : (ਕਿਬਿਲ=

ਲਾਲ, ਬਾਸ= ਸਿਰ) ਲਾਲ ਸਿਰ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਾਹ ਇਸਮਾਈਲ ਸਫਵੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫ਼ੌਜ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਕੋਨਿਆਂ ਵਾਲੀ ਲਾਲ ਟੋਪੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਜ਼ਿਲਬਾਸ ਕੈਹਦੇ ਸਨ, ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਕਿਜ਼ਿਲਬਾਸ ਕੈਹਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਫਿਰ ਏਹ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ।

قروین ਕੁਬਵੀਨ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قروینی ਕੁਬਵੀਨੀ : ਕੁਬਵੀਨ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਗੀਵਾਰ, ਪੇਂਡੂ।

قساس ਕੁਸਾਸ : ਯਮਨ ਦੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕੀਕ ਕੈਹਦੇ ਹਨ, ਆਰਮੀਨੀਆ ਦੇ ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿੱਥੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ।

قسام ਕੱਸਾਮ : ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬੰਹਤ ਕਸਮਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।

قساوت ਕਸਾਵਤ : ਬੇਹਿੱਸੀ, ਕਠੋਰਤਾ।

قسط ਕਿਸਤ : ਅਦਲ, ਇਨਸਾਫ਼, ਦਾਦ, ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ, ਟੋਟਾ; ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ, ਤਨਖ਼ਾਹ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਅਨੁਮਾਨ, ਤੱਕੜੀ; ਤਰਾਜ਼, ਓਹ ਰਕਮ ਜੇਹੜੀ ਇਕਰਾਰ ਮੁਤਾਬਕ ਥੋੜੀ ਥੋੜੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

قسطبندی ਕਿਸਤ-ਬੰਦੀ : ਰੁਪਈਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਆਦਾਂ ਵਿਚ ਤਕਸੀਮ ਕਰਨਾ, ਕਿਸਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ।

قسطا ਕਿਸਤਾ : ਲੂਕਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਓਹ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਉਘੇ ਤਬੀਬ ਸਨ; ਅਗ-ਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੇ ਅਦੇਸ਼ਾਂ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

قسطاط ਕੁਸਤਾਤ : ਰੂਮ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੇ ਸਥਿਤ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قسطا ਕੁਸਤਲਾ, قسطان : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਜੇਹੜਾ ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਸ ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ ਇਕ ਮਸਜਦ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਉਦ ਨੇ ਰੱਖੀ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

**ਕਸਬਾਤੀ : ਕਸਬੇ ਦਾ ਰੈਂਗਟ
ਵਾਲਾ, ਪੇਂਡਾ।**

قصہ کسب : ਵੱਡਾ ਪਿੰਡ, ਕਿਲਕ, ਪੋਰੀ;
ਮਗਜ਼ ਵਾਲੀ ਹੱਡੀ; ਨੇਚਾ, ਹੁੱਕਾ।

قصہ کسب : ਇਰਾਦਾ, ਮਰਜ਼ੀ, ਮਨਸ਼ਾ,
ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣਾ, ਰਸਤੇ ਦੀ ਸੋਧ,
ਸਚਾਈ, ਨੇਕੀ ਕਰਨਾ, ਨੇਕੀ।

قصہ کسب : ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਣ ਬੁੱਝਕੇ।

قصہ کسب : ਚੰਗਾ ਮਕਾਨ, ਹਵੇਲੀ; ਘਾਟਾ,
ਕੋਤਾਹੀ, ਉਣਤਾਈ; ਕੱਪੜੇ ਪੋਣਾ।

قصہ کسب-ਏ-قصہ

ਦਵਾਬਦਹ/ਦਹੀ : ਅੱਠਵਾਂ ਅਸਮਾਨ ਜਿਸ
ਉੱਤੇ ਬਾਰਾਂ ਬੁਰਜ ਹਨ।

قصہ کسب-ਏ-ਹਜ਼ਾਰ

ਸਤ੍ਰੁਨ : ਮੁਹੰਮਦ ਆਦਿਲ ਸ਼ਾਹ ਤੁਗਲਕ ਨੇ
੧੩੨੭ ਈ. ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ
ਇਕ ਬੰਹਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮੋਹਲ
ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਥੰਮ ਸਨ।

قصہ کسب : (ਕਿੱਸਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਕਿੱਸੇ, ਕਹਾਣੀਆਂ; ਇਤਹਾਸਕ ਰਚਨਾਵਾਂ,
ਕਲਪਤ ਵਾਰਤਾਵਾਂ।

قصہ کسب : ਦੂਰ ਹੋਣਾ, ਘੱਟ ਹੋਣਾ, ਥੋੜਾ
ਰੋਹ ਜਾਣਾ, ਨਾਕਿਸ ਹੋਣਾ, ਕੀਮਤ ਦਾ ਡਿਗ
ਪੈਣਾ; ਆਤੁਰ ਹੋਣਾ, ਕੋਤਾਹੀ; ਕੰਮੀ, ਘਾਟ,
ਘਾਟਾ; ਗਲਤੀ, ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ।

قصہ کسب-ਮੰਦ, قصہ کسب
ਕੁਸੁਰਵਾਰ : ਜਿਸ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ,
ਕਸੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

قصہ کسب : (ਕਸਰ **قصہ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਮੋਹਲ, ਭਵਨ।

قصہ کسب : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਹਾਲ,
ਖਬਰ, ਕਹਾਣੀ, ਕਥਾ, ਵਾਰਤਾ, ਦਾਸਤਾਨ,
ਅਫਸਾਨਾ।

قصہ گو, **قصہ کسب-ਖ਼ਾ**

کسب-گو, **قصہ کسب-ਗੁਜ਼ਾਰ**
: ਕਿੱਸਾ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ
ਵਾਲਾ।

قصہ خوانی

کسب-گوئی : ਕਹਾਣੀ

ਕੈਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

قصہ پرداز کردن **درا**

کاردن : ਗਲ ਨੂੰ ਲਮਕਾਉਣਾ।

قصہ کوتاہ : ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ,
ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ।

قصہ کسب : ਇਲਮ-ਏ-ਅਰੂਜ਼
(ਪਿੰਗਲ), ਓਹ ਕਾਵਿ-ਕ੍ਰਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ
ਦੇ ਘਟੇ ਘਟ ਪੰਦਰਾਂ ਸ਼ਿਅਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,
ਇਸ ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਗ ਹਨ- ਤਸ਼ਬੀਬ: ਪੈਹਲੇ ਕੁਝ
ਸ਼ਿਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਰੁੱਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੇਜ਼- ਤਸ਼ਬੀਬ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਅਧ
ਸ਼ਿਅਰ, ਜੋ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਮੰਤਵ
ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਦਹ : ਜਸ ਜਾਂ ਕੀਰਤੀ
ਦੇ ਸ਼ਿਅਰ, ਦੁਆ: ਅੰਤਲੇ ਸ਼ਿਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ
ਪਰਸ਼ੰਸਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ।

قصہ کسب : ਲਾਠੀ, ਸੇਟਾ; ਸੇਟੀ,
ਡੰਡਾ; ਮੋਟੀ ਉਠਣੀ।

قصہ کسب : ਛੋਟਾ, ਬੋਣਾ, ਉਣਤਾਈ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਗੁਲਾਮ
ਦਾ ਨਾਮ।

قصہ کسب : ਅਦੇਸ਼, ਹੁਕਮ ਕਰਨਾ, ਅਦੇਸ਼
ਦੇਣਾ, ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ, ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਮੁਕਾਉਣਾ,
ਓਹ ਪਰਾਰਥਨਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁਕਾ
ਹੋਵੇ, ਤਕਦੀਰ, ਹੋਣੀ, ਕਿਸਮਤ, ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ
ਹੁਕਮ, ਪੈਹਲੇ ਦਿਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ
ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਾਗ, ਮੌਤ, ਮਰਗ।

قصہ کسب : (ਕਾਜ਼ੀ **قاضي** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਮੁਕਦਮਿਆਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ,
ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

قصہ کسب : ਅਚਾਨਕ।

قصہ کسب-ਉ-ਕਦਰ : ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ,
ਓਹ ਹੁਕਮ ਜੇਹੜੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਬੰਧੀ
ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ,
ਤਕਦੀਰ।

قصہ کسب : (ਕਜ਼ੀਯਾ **قضيه** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਖਬਰਾਂ; ਮਤਲਬ, ਅਰਥ, ਫ਼ਰਮਾਨ,

ਹੁਕਮ; ਝਗੜੇ, ਮੁੱਕਦਮੇ, ਫਸਾਦ; ਵਾਕ, ਬੈਰਸਾਂ।

ਕੁਤਬ-ਏ-ਹਾਜ਼ਤ : ਹਾਜ਼ਤ ਰਫਾ ਕਰਨਾ, ਟੱਟੀ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨਾ, ਪਖਾਨਾ ਜਾਣਾ।

ਕੁਤਬੀਯਾ : ਮੰਤਵ, ਮਨੋਰਥ; ਖਬਰ; ਹੁਕਮ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਝਗੜਾ, 'ਮਨਤਕ' ਵਿੱਦਿਆ ਵਿਚ ਅਜੇਹਾ ਬਚਨ ਜੋ ਬੁਨ ਤੇ ਸੱਚ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਬੈਰਸ।

ਕੁਤ : ਕੱਟਣਾ, ਕਾਟ, ਕਟਾਈ, ਸਿੱਧੇ ਰੁੱਖ ਕੱਟਣਾ, ਟੱਕ ਲਾਉਣਾ, ਕਲਮ ਘੜਨਾ।

ਕੁਤਬਨ : ਕਲਮ ਦੀ ਨੋਕ, ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਟੱਕ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਕੁਤਰੀਰ : ਓਹ ਹੱਡੀ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਿਲਕ ਜਾਂ ਕਲਮ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਟੱਕ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕੁਤਾਰ : ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਉਠਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਜੋ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਸ ਹੋਣ, ਡਾਰ, ਰੇਖਾ, ਸਿਲਸਿਲਾ, ਤਰਤੀਬ।

ਕੁਤਾਅ : (ਕਾਤਿਆ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ।

ਕੁਤਾਅ-ਉਤਰੀਕ : ਰਸਤਾ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਰਾਹ-ਮਾਰ, ਲੁਟੇਰੇ, ਡਾਕੂ।

ਕੁਤਬ : ਚੱਕੀ ਦਾ ਕਿੱਲ ਜਾਂ ਧੁਰਾ, ਓਹ ਖਿਆਲੀ ਸਿੱਧੀ ਲੀਕ ਜਾਂ ਧੁਰਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਖਿਆਲੀ ਧੁਰੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ, ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਇਕ ਅਹਿੱਲ ਭਾਗ ਜੇਹੜਾ ਉਤਰ ਵੱਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਰੁ ਤਾਰਾ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਕੰਪਾਸ ਦੀ ਸੂਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਾਰੇ ਵੱਲ ਰੋਹਣ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਕੁਤਬ ਨੁਮਾ' ਅਰਥਾਤ 'ਕੁਤਬ' ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਵਲੀ (ਜਿਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਹੋਵੇ)।

ਕੁਤਬ-ਏ-ਜਨੂਬੀ : ਧਰਤੀ ਦੇ ਧੁਰੇ ਦਾ ਦੱਖਣੀ ਸਿਰਾ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦਾ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਧੁਰ

ਦੱਖਣ ਤੇ ਓਹ ਸਥਾਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤਿ ਦੀ ਸਰਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਥੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ ਜੰਮੇ ਰੋਹਦੇ ਹਨ।

ਕੁਤਬ-ਏ-ਸਮਾਲੀ : ਧਰਤੀ ਦੇ ਧੁਰੇ ਦਾ ਉੱਤਰੀ ਸਿਰਾ ਜੋ ਧਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦਾ, ਓਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਉਤਰੀ ਭਾਗ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਖਤ ਸਰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਥੇ ਸਮੁੰਦਰ ਜੰਮੇ ਰੋਹਦੇ ਹਨ।

ਕੁਤਬ ਨੁਮਾ : ਉਤਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਲੱਭਣ ਵਾਲਾ ਜੰਤਰ, ਕੰਪਾਸ।

ਕੁਤਬੈਨ : ਦੋਵੇਂ ਕੁਤਬ-ਕੁਤਬ-ਏ-ਸਮਾਲੀ (ਉੱਤਰੀ ਕੁਤਬ) ਤੇ ਕੁਤਬ-ਏ-ਜਨੂਬੀ (ਦੱਖਣੀ ਕੁਤਬ)।

ਕੁਤਰ : ਵਰਖਾ, ਮੀਂਹ।

ਕੁਤਰ : ਪਾਸਾ, ਤਰਫ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੰਢਾ, ਓਹ ਸਿੱਧੀ ਲਕੀਰ ਜੇਹੜੀ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਟੁੱਕੜੇ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂਬਾ, ਅਗਰਬੱਤੀ।

ਕੁਤਰਾਤ : (ਕੁਤਰਾ ਕੁਤਰੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੁੰਦਾਂ।

ਕੁਤਰਾ : ਬੁੰਦ।

ਕੁਤਰਾ-ਏ-ਆਬ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਤਰਾ, ਬੁੰਦ, ਸਿਕਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਥਿਆਰ, ਤਲਵਾਰ, ਤੀਰ, ਤੀਰ ਦੀ ਨੋਕ।

ਕੁਤਰਾ-ਏ-ਦੁਬਦ : ਮੀਂਹ, ਬੱਦਲ।

ਕੁਤਾਅ : ਤਰਾਸ਼, ਕਾਟ, ਟੁਕੜਾ; ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ; ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ।

ਕੁਤਾਅ : قطع نظر کردن از چیزی

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦਨ ਅਬ ਚੀਜ਼ੇ : ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

ਕੁਤਾਅਨ : ਹਰਗਿਜ਼, ਬਿਨਾ ਸੰਕੋਚ, ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਜ਼ਰਾ ਭੀ, ਬਿਲਕੁਲ।

ਕਿਤਾਅ : ਟੁਕੜਾ, ਖੰਡ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ

ਟੋਟਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟੋਟਾ, ਖਿੱਤਾ।

ਕਿਤਮੀਰ : ਤੁੱਛ ਵਸਤੂ, ਨਿੱਕੀ ਜੇਹੀ ਚੀਜ਼; ਛਿਲਕਾ, ਖਜ਼ੂਰ ਦੀ ਗੁਠਲੀ ਦਾ ਛੇਕ, ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਕਹਫ਼ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੁਤਨ : ਰੁੱ, ਕਪਾਹ।

ਕੁਤਨੀ : ਰੁੱ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਾ, 'ਮਸ਼ਰੂ' ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਤਾਣਾ ਸੂਰਤ ਦਾ ਅਤੇ 'ਬਾਣਾ' ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਤੀਫ਼ਾ : ਪੇਚ ਦਰ ਪੇਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਚਾਦਰ, ਚਾਦਰ, ਮਖਮਲ ਦਾ ਕੱਪੜਾ; ਖੋਸ।

ਕੁਅਰ : ਖੂਹ ਜਾਂ ਨਦੀ ਦੀ ਤੈਹ, ਡੂੰਘਾਈ, ਥੱਲਾ, ਅੰਤ।

ਕੁਅਲਚੀ : ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ।

ਕਫ਼ਾ : ਧੌਣ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਗੁੱਦੀ, ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ, ਧੌਣ, ਧੌਣ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਮੁੱਕਾ।

ਕਫ਼ਾ ਨਮੂਦਨ : ਪਿੱਠ ਵਿਖਾ ਜਾਣਾ, ਨੱਠ ਜਾਣਾ।

ਕਫ਼ਸ : ਪਿੰਜਰਾ, ਜਾਲ, ਫੰਦਾ।

ਕਫ਼ਕਾਦ, ਕਫ਼ਕਾਬ : ਕੋਹ ਕਾਫ਼; ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਦੱਖਣੀ ਯੂਰਪੀ ਰੂਸ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਿਫ਼ਲਿਸ ਹੈ।

ਕਫ਼ਲ : ਤਾਲਾ, ਜੰਦਰਾ।

ਕਫ਼ਲ-ਏ-ਅਬਜਦ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਤਾਲਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਅੱਖਰ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਸ ਤਰਤੀਬ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਕਫ਼ਲ ਬਰ ਦਹਾਨ-ਏ-ਕਸੇ ਬਦਨ,

ਕਫ਼ਲ ਬਰ ਦਹਾਨ-ਏ-ਕਸੇ ਬਦਨ,

ਕਫ਼ਲ ਬਰ ਦਹਾਨ-ਏ-ਕਸੇ ਬਦਨ,

ਕਫ਼ਲ ਬਰ ਦਹਾਨ-ਏ-ਕਸੇ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ : ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦੇਣਾ, ਵੱਢੀ ਦੇਣਾ, ਖਮੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਕਫ਼ਲ-ਏ-ਰੂਮੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੱਕਾ ਤਾਲਾ, ਬਾਰਬਦ ਗਵੱਈਏ

ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੁਕਨੁਸ : ਇਕ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਦਿਆ ਕੱਢੀ, ਕੌਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਿਚ ਬੋਹਤ ਮੋਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਨੌਂ ਸੌ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਆਯੂ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸੀ ਹੈ, ਜਦ ਏਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਆਦਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚੁੰਝ ਦੇ ਹਰ ਛੇਕ ਵਿਚੋਂ ਅੱਡ ਅੱਡ ਰਾਗ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਏਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਕ ਮੋਰੀ ਵਿਚੋਂ ਦੀਪਕ ਰਾਗ, ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਛੇਕ ਉਤੇ ਓਹ ਬੋਹਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪਰਾਂ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁੱਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕੁਕਨੁਸ ਉਸ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜ ਕੇ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਵਾਹ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਆਂਡਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਕੁਕਨੁਸ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਲ : ਕੋਹ, ਆਖ, ਕੌਹਦੇ, ਆਖੇ।

ਕੁਲ : ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ।

ਕੁੱਲ, ਕੁੱਲ : ਘੱਟ ਹੋਣਾ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਤੁੱਛ।

ਕੁਲਾ : ਗੋਪੀਆ, ਗੁਲੇਲਾ।

ਕੁੱਲਾਬ : ਖੇਟਾ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਾਲਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੇਟੀ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ, ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਮੱਕਾਰ।

ਕੁੱਲਾਬ : ਕੁੰਡਾ, ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਕੁੰਡੀ, ਕੰਡਾ, ਘੇਰਾ, ਚੱਕਰ।

ਕੁੱਲਾਬਾ : ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਦੀ ਟੋਪੀ।

ਕੁੱਲਾਤ : ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਲੋਚਿਸਤਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਜਾਰਤੀ ਕਾਫ਼ਲਿਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ।

ਕੁੱਲਾਤ ਗਾਉਰਾ : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ (ਈਰਾਨ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸਥਾਨ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਸਿੱਧ

ਫਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਸ਼ਾਅਦੀ ਸ਼ੀਰਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਕਬਰਾ ਹੈ।

قلاچ کلاش : ਬੇਇੱਜ਼ਤਾ, ਬਦਮਾਸ਼, ਲੁੱਚਾ, ਲਫੰਗਾ, ਗਰੀਬ, ਭੁੱਖਾ ਨੰਗਾ, ਛੜਾ, ਠੱਗ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਚਾਲਬਾਜ਼।

قلاشیرہ کلاشیرہ : ਸੱਜੀ।

قلاچ کلاش : (ਕਲਾ **قلعه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿਲ੍ਹੇ, ਗੜ੍ਹੀਆਂ, ਸੰਗੀਨਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ।

قلاچ کلاچ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਤੇ ਇਕ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ।

قلاچ کلاچ : ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਆਗੂ, ਸਾਥੀ, ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਰ।

قلاچ کلاچ : ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਨ, ਪੇਸ਼ਵਾਈ।

قلاچ کلاچ : ਗਲ ਦਾ ਪਟਾ, ਗੁਲੂਬੰਦ; ਗਲ ਦਾ ਹਾਰ, ਹਮੇਲ।

قلب کلاچ : ਦਿਲ, ਵਿਚ, ਵਿਚਕਾਰ, ਚੰਦ ਦਾ ਅਠਾਰ੍ਹਵਾਂ ਘਰ; ਉਲਟ, ਮੁਧਾ, ਸੁੱਧ, ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਖੇਟਾ ਸੋਨਾ, ਖੇਟੀ ਚਾਂਦੀ, ਖੇਟਾ ਸਿੱਕਾ, ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਦਰਮਿਆਨੀ ਭਾਗ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਰਦਾਰ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

قلب کلاچ : ਕੰਗਣ, ਸੱਪ।

قلب کلاچ : ਦਗਾਬਾਜ਼, ਚਾਲਬਾਜ਼।

قلبه کلاچ : ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹੁਣ ਵਾਲਾ ਹਲ।

قلبه کلاچ : ਹਾਲੀ, ਹਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

قلبه کلاچ : ਹਲ ਜੇਤਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਵਾਹੀ।

قلپاق کلاچ : ਟੋਪੀ, ਭੇਡ ਦੀ ਖਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਟੋਪੀ।

قلت کلاچ : ਘਾਟ, ਕਮੀ, ਥੁੜ।

قلچاق کلاچ : ਲੋਹੇ ਦਾ ਦਸਤਾਨਾ ਜੋ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

قلم کلاچ : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕੋਹਤੂਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਇਕ ਸਾਗਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ

ਮਿਸਰ ਤੇ ਅਰਬ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ; ਸਮੁੰਦਰ, ਡੂੰਘਾ ਦਰਿਆ ਜਾਂ ਖੂਹ।

قلم کلاچ : ਪੁੱਟ ਸੁੱਟਣਾ, ਉਖੇੜਨਾ, ਢਾਹਣਾ, ਇਕ ਖਾਣ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਖਾਲਸ ਰਾਂਗ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਕਲੀ ਦੀ ਖਾਣ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਕਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

قلم کلاچ : ਤੋੜ ਫੋੜ, ਨਾਸ, ਮਲੀਆ ਮੇਟ, ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ।

قلعه کلاچ : ਗੜ੍ਹੀ, ਗੜ੍ਹ, ਕੋਟ, ਕਿਲ੍ਹਾ, ਪੱਥਰ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਫ਼ੌਜ ਰਹੇ।

قلعه کلاچ : ਕਲਾ **قلع** ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਂਗ, ਰਾਂਗਾ, ਕਲਈ।

قلق کلاچ : ਬੇਚੈਨੀ, ਬੇਕਰਾਰੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ।

قلقه کلاچ : ਜੋਸ਼, ਬੇਕਰਾਰੀ, ਬੇਚੈਨੀ, ਅਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਹਿਲਾਉਣਾ।

قلم کلاچ : ਤਰਾਸ਼ਣਾ, ਛਿੱਲਣਾ, ਕੱਟਣਾ, ਨਹੁੰ ਲਾਹੁਣਾ।

قلم کلاچ : ਕਿਲਕ, ਕਾਨੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਚਾਕੂ, ਛੁਰੀ, ਕੈਂਚੀ, ਤਲਵਾਰ, ਮੈਹਕਮਾ, ਵਿਭਾਗ, ਕਟੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।

قلم کلاچ : ਹਸਤਾਖਰ, ਦਸਖਤ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਦਾਖਲਾ।

قلم کلاچ : ਕਲਮ **کلام** : ਕਲਮ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ।

قلم کلاچ : ਕਲਮ **کلام** : ਕਲਮ ਘੜਨ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ।

قلم کلاچ : ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਲਮ ਨਾਲ ਮਿਟਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਗਲਤ ਕੀਤਾ।

قلم کلاچ : ਕਲਮ **کلام** : ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ, ਮੇਟ ਦੇਣਾ, ਕਲਮ ਫੇਰ ਦੇਣਾ, ਕੱਟ ਦੇਣਾ, ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ।

قلم کلاچ : ਕਲਮ **کلام** : ਮੁਨਸ਼ੀ, ਕਲਰਕ।

قلم‌نواات **ਕਲਮ ਦਵਾਤ** : ਕਲਮ ਤੇ ਦਵਾਤ।
قلم‌رفتن **ਕਲਮ ਰਫਤਨ** : ਤਕਦੀਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣਾ, ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਹੋਣਾ, ਕਾਤਬ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਲਿਖਾਰੀ, ਚਿਤਰਕਾਰ, ਨਕਾਸ਼।
قلم‌کار **ਕਲਮਕਾਰ** : ਓਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਲਮ ਨਾਲ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋਣ; ਰੰਗ ਭਰਨ ਵਾਲਾ, ਚਿਤਰਕਾਰ।
قلم‌کاری **ਕਲਮਕਾਰੀ** : ਰੰਗ ਭਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਉਤੇ ਕਲਮ ਨਾਲ ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਪਾਉਣਾ, ਨੱਕਾਸ਼ੀ ਕਰਨਾ।
قلمی **ਕਲਮੀ** : ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਹੱਥ-ਲਿਖਤ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਚਾਦਰ ਜਿਸ ਉਤੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਾਂਟਾਂ ਵਾਲੀ ਚਾਦਰ।
قلمرو **ਕਲਮਰੋ** : ਸਲਤਨਤ, ਮੁਲਕ।
قلم‌در **ਕਲੰਦਰ** : ਰੱਬ ਦਾ ਬੰਦਾ, ਅਜ਼ਾਦ ਮਨੁੱਖ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਰਵੇਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਬਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦਾ ਬਾਨੀ; ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਰਿੰਦ, ਮਸਤ, ਫਕੀਰ; ਨਿਡਰ, ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲਾ ਦਰਵੇਸ਼, ਨਾ ਸਿਧਾਇਆ ਹੋਇਆ।
قلم‌در‌خانه **ਕਲੰਦਰ-ਖਾਨਾ** : ਕਲੰਦਰਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ; ਸਰਾਂ।
قلم‌دریہ **ਕਲੰਦਰੀਯਾ** : ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
قلم‌درا **ਕਲੰਦਰਾ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਲਕ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਤੰਬੂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਪਰਦਾ।
قلم‌دری **ਕਲੰਦਰੀ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਛੋਲਦਾਰੀ, ਕਲੰਦਰ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ, ਕਲੰਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
قلم‌نصوت **ਕਲਨਸਵਤ**, **قلم‌نسة**

کلم‌نصوت : ਉਚੀ ਟੋਪੀ।
قلم‌ر **ਕਲੂਬ** : (کلم‌ر) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਿਲ, ਹਿਰਦੇ, ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਖੋਟੇ ਸਿੱਕੇ।
قلم‌ر **ਕੁਲਾ** : ਘੋੜੇ ਦਾ ਓਹ ਰੰਗ ਜੋ ਜ਼ਰਦੀ ਮਾਇਲ ਜਾਂ ਬਦਾਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਧੋਣ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੂਛ ਤਕ ਦੀ ਕਾਲੀ ਧਾਰੀ, ਅਜੇਹੇ ਰੰਗ ਤੇ ਅਜੇਹੀ ਧਾਰੀ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਬਦਾਮੀ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਦੂਹੇ-ਰੰਗਾ ਘੋੜਾ।
قلم‌ر **ਕੁੱਲਾ** : ਪਹਾੜ ਦੀ ਟੀਸੀ, ਚੋਟੀ, ਚੌਕੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੀ ਨੌਕ, ਵੱਡਾ ਮਟਕਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸ਼ੇਰ ਪਾਣੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਸੁਰਾਹੀ।
قلم‌ر **ਕਿਲਾ** : ਸੱਜੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਵਾਲਾ ਖਾਰ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਵੇ ਤੇ ਭੁੰਨਣਾ, ਸਿਰ 'ਤੇ ਮਾਰਨਾ।
قلم‌ر **ਕੁਲੀ** : ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ।
قلم‌ر **ਕਲੀਯਾਨ** : ਹੁੱਕਾ, ਹੁੱਕੇ ਦਾ ਨੇਚਾ, ਕਲੀ, ਗੁੜਗੁੜੀ।
قلم‌ر **ਕਲੀਚ/ਕਿਲੀਚ** : ਤਲਵਾਰ, ਸਮਸ਼ੀਰ, ਕਿਲਚ।
قلم‌ر **ਕਲੀਦਸ** : (ਅਕਲੀਦਸ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੋ ਅਕਲੀਦਸ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਮੋਢੀ ਸੀ; ਯੂਕਲਿਡ, ਜੁਮੈਟਰੀ।
قلم‌ر **ਕਲੀਲ** : ਘੱਟ, ਥੋੜਾ, ਛੋਟਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ, ਕਾਮਯਾਬ, ਦੁਰਲਭ।
قلم‌ر **ਕਲੀਲ-ਉਲ-ਆਅਦਾਦ** : ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ।
قلم‌ر **ਕਲੀਲ-ਉ-ਕਸੀਰ** : ਛੋਟੇ ਤੇ ਵੱਡੇ, ਥੋੜੇ ਤੇ ਬਹੁਤੇ, ਘੱਟ ਵੱਧ।
قلم‌ر **ਕਲੀਯਾ** : ਤਵੇ ਤੇ ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਗੋਸ਼ਤ, ਭੁੱਜਾ ਹੋਇਆ ਮਾਸ, ਚੰਗੇ ਸ਼ੇਰਬੇ ਵਾਲਾ ਗੋਸ਼ਤ, ਛੱਲੇਦਾਰ ਸ਼ੇਰਬੇ ਦਾ ਗੋਸ਼ਤ।
قلم‌ر **ਕਲੀਯਾ-ਖ਼ਾਰ** : ਭੜ੍ਹਆ, ਦੱਲਾ।
قلم‌ر **ਕੁੰਮ** : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਇਸਫਹਾਨ

ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

قَم کُوم : ਉੱਠ ਪੈ, ਖਲੋ ਜਾ, ਉੱਠ।

قَم بَانِ اللّٰه : **قَم-ਬਿ-ਇਬਨਿੱਲਾਹ** : ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਉਂਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਮ ਈਸਾ ਭੀ ਕੌਹਦੇ ਹਨ।

قَم بَانِی : **قَم-ਬਿ-ਇਬਨੀ** : ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਜ਼ਿਉਂਦਾ ਉੱਠ, ਸ਼ਮਸ ਤਬਰੇਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਏਹ ਵਾਕ ਕੌਹਕੇ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਉਂਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਅ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

قَمَا کُومَا : ਲੋਡੀ, ਬਾਂਦੀ, ਕਨੀਜ਼, ਰਖੇਲ।

قَمَاج/کَمَاج/کَمَاج : **قَمَاج/کَمَاج/کَمَاج** : ਉਹ ਰੋਟੀ ਜੇਹੜੀ ਕਿਤੇ ਪਤਲੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਮੋਟੀ ਹੋਵੇ।

قَمَار کِمَار : ਜੁਆ, ਹਰ ਉਹ ਖੇਡ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੁਪਈਏ ਦੀ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੋਵੇ।

قَمَار بَار کِمَار-ਬਾਜ਼ : ਜੁਆਬਾਜ਼, ਜੁਆਰੀਆ।

قَمَار بَار کِمَار : ਜੁਏਬਾਜ਼ੀ, ਜੁਆ ਖੇਡਣਾ।

قَمَار خَان کِمَار-ਖਾਨਾ : ਜੁਆ-ਘਰ, ਜੁਏ-ਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੱਡਾ।

قَمَار کُومَار : (ਕੁਮਾਰ **کَمَار** ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸੈਹਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਸ ਕੁਮਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਦਾ ਚੰਦਨ ਜਾਂ ਸੰਦਲ ਬੋਹਤ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ।

قَمَاش کُومَاش : ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ, ਅਸਬਾਬ, ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਮਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਮੀਨ; ਹੁਨਰ।

قَمَاش کُومَاش : ਬਜਾਜ਼, ਕੱਪੜਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

قَمَاط کِمَاط : ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਵੇਂ-ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੋਤੜਾ।

قَمَر جی کِمِیْبَر جی : ਤੋਪ ਚਲਾਉਣ

ਵਾਲਾ, ਤੋਪਚੀ।

قَمِیْبَر کِمِیْبَر : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤੋਪ।

قَمِیْبَر کَمِیْبَر : ਕੋਰੜਾ, ਚਾਬਕ, ਹੰਟਰ।

قَمَر کَمَر : ਚੰਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਚੌਥੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਆਖਰ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦਾ ਚੰਦ, ਪੈਹਲੀ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਰਾਤ ਦੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਹਲਾਲ ਕੌਹਦੇ ਹਨ।

قَمَر جِهَر کَمَر-ਚਿਹਰਾ : ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਚਾਂਦੀ।

قَمَر کَمَر : ਚੰਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਚੰਦ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਸਾਲ।

قَمَر کَمَر : ਜੁਏ ਵਿਚ ਜਿਤਣਾ; ਜੁਆ ਖੇਡਣਾ।

قَمَر کَمَر : ਚੰਦ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ, ਚੰਦ-ਚਾਨਣੀ, ਚਾਨਣੀ ਰਾਤ।

قَمَر کَمَر : **قَمَر کَمَر** : ਚੰਦ ਤੇ ਸੂਰਜ (ਦੋਵੇਂ)।

قَمَر کَمَر : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਗੁਰਜ਼ ਨਾਲ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ, ਗੁਰਜ਼ ਮਾਰਨਾ, ਤੋੜਨਾ, ਭੰਨ ਤੋੜ ਦੇਣਾ, ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ; ਵਿਗਾੜਨਾ; ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ।

قَمَر کَمَر : ਲੋਟਾ, ਕੇਤਲੀ, ਗੋਲ ਮੇਲ ਚੀਜ਼।

قَمَر کَمَر : ਖੰਜਰ, ਲੱਕ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ।

قَمِیْبَر کَمِیْبَر : ਕੁਰਤਾ, ਝੱਗਾ।

قَمَاط کَمَاط : ਤੰਬੂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਪਰਦਾ, ਮੋਟਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਕੰਧ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

قَمَاط کَمَاط : (ਕਿੰਦੀਲ **قَمَاط** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੰਦੀਲਾਂ, ਫਾਨੂਸ, ਲਾਲਟੈਨੀ।

قَمَاط کَمَاط : ਥੋੜੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਸੰਤੋਖ।

قَمَاط کَمَاط : **قَمَاط کَمَاط** : ਸੰਤੋਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

قَمَر کَمَر : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਇਕ ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਨਾਮ।

قنبنه کُنبنا : ਬੰਬ ਦਾ ਗੋਲਾ, ਤੋਪ ਦਾ ਗੋਲਾ।

قند کُند : ਖੰਡ, ਬੁਰਾ, ਮਿਸਰੀ।

قندِ پارسی کُند-ਏ-ਪਾਰਸੀ,
قندِ دوباره کُند-ਏ-ਏ ਬਾਰਾ : ਇਕ ਅਤਿ ਸੁਆਦੀ ਖੰਡ।

قندِ مصری کُند-ਏ-ਮਿਸਰੀ,
قندِ مکرر کُند-ਏ-ਮੁਕਰਰ : ਦੋ ਵਾਰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਖੰਡ।

قنداق کُنداک : ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾਲੀ ਗੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁੰਦਾ (ਕੁੰਦਾ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਹੈ) ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਕੁੰਦਾ।

قندھار کُندھار : ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

قندیل کُنْدِيل : ਫ਼ਾਨੂਸ, ਸ਼ਮੂ ਬਾਲਣ ਦਾ ਸੀਸੇ ਜਾਂ ਗਲੇਬ ਦਾ ਗਲੇਬ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤਰਕਸ਼, ਲਾਲਟੈਣ।

قندیلِ آب-ਏ-ਆਬ : ਉਹ ਬਲੌਰੀ ਫ਼ਾਨੂਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਭਰ ਕੇ ਤੇ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਬੱਤੀ ਬਾਲਦੇ ਹਨ।

قندیلِ چرخ کُنْدِيل-ਏ-ਚਰਖ : ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ।

قندیلِ عیسیٰ کُنْدِيل-ਏ-ਈਸਾ : ਸੂਰਜ।

قوان کُਵਾਦ : ਦੱਲਾ, ਭਤੂਆ।

قوانِ کوا/کوا کُਵَادکا/کُਵَادا : ਦੱਲੀ।

قوانِ گي کُਵَادگي : ਦੱਲਾਪੁਣਾ, ਭਤੂਆਗੀਰੀ।

قواس کُਵਾਸ : ਕੋਸ (ਕਮਾਨ) ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਮਾਨਗਰ।

قواسی کُਵَاسِي : ਕਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਨਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ, ਕਮਾਨਗਰੀ।

قواعد کُਵَاਇِد : (ਕਾਇਦਾ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਇਦੇ, ਨਿਯਮ, ਸਿੱਧਾਂਤ, ਥੰਮ, ਮੁਲਾਧਾਰ, ਡਰਿਲ, ਕਸਰਤ।

کافله کُਵَاذِل : (ਕਾਫ਼ਿਲਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਾਫ਼ਲੇ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਜਾਂ ਟੋਲੇ।

کُਵَال کُਵَال : ਵੱਡਾ ਗਵੱਈਆ, ਕੱਵਾਲੀ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਡੂਮ, ਭਟ; ਬੋਹਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਗਾ ਕੇ ਕਥਾ ਵਾਰਤਾ ਫੈਹਣ ਵਾਲਾ।

کُਵَالِي کُਵَالِي : ਸੂਫ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਮੈਹਫ਼ਿਲ, ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਵਿਚ ਗਾਇਣ, ਉਹ ਗਾਉਣਾ ਵਜਾਉਣਾ ਜੇਹੜਾ ਸੂਫ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਹਬਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

کانون کُਵَانِيْن : (ਕਾਨੂਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਿਯਮ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ।

کَاسِم کُਵَايِم : (ਕਾਇਮਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ; ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪੈਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਖਲੋਤੀ ਰਹੇ।

کُوت کُوت : ਖਾਣਾ, ਖੁਰਾਕ, ਭੋਜਨ।

کُوتِ لایموت کُوت-ਏ-ਲਾ-ਯਮੂਤ : ਇੰਨੀ ਕੁ ਖੁਰਾਕ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇ ਸਕੇ।

کُوتِ مسیح کُوت-ਏ-ਮਸੀਹ : ਇਕ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।

کُوتِ کُਵُت : ਸ਼ਕਤੀ, ਪਕਿਆਈ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਖੂਬੀ, ਗੁਣ, ਅਧਕਾਰ।

کُوتِ بصره کُਵُਤ-ਏ-ਬਾਸਿਰਾ : ਵੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

کُوتِ باه کُਵُਤ-ਏ-ਬਾਹ : ਭੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

کُوتِ جازبه کُਵُਤ-ਏ-ਜਾਬਿਬਾ : ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਕਰਸ਼ਣ।

کُوتِ حافظه کُਵُਤ-ਏ-ਹਾਫਿਜ਼ਾ : ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

کُوتِ نایقه کُਵُਤ-ਬਾਇਕਾ : ਚੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

کُوتِ سامعه کُਵُਤ-ਏ-ਸਮਿਆਂ : ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

کُوتِ شامه کُਵُਤ-ਏ-ਸ਼ਾਮਾ : ਸੁੰਘਣ

ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।
قوت لامسه : ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਲਾਮਿਸਾ : ਸਪਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।
قوت : ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਝੋਟਾ।
قورچى : ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਿਪਾਹੀ; ਲੁਹਾਰ, ਸਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਪਰਬੰਧਕ।
قورچى باشى : ਹਥਿਆਰ-ਘਰ ਦਾ ਦਰੋਗਾ; ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ।
قورخانه : ਹਥਿਆਰ-ਘਰ।
قورق : ਮਨੁ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਵਿਵਰਜਿਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ; ਵਲਗਣ; ਸ਼ਿਕਾਰਗਾਹ।
قورمه : ਘਿਓ ਵਿੱਚ ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਗੋਸ਼ਤ, ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ, ਭੁੰਨੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
قورى : ਚਾਹਦਾਨੀ, ਕੋਤਲੀ।
قوز : ਮੀਢਾ।
قوس : ਕਮਾਨ, ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ, ਨੌਵੇਂ ਅਸਮਾਨੀ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਕਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
قوس قرح : ਧਨੁਖ, ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਘ, ਮਾਈ-ਬੁੱਢੀ ਦੀ ਪੀਘ।
قوس نما : ਕਮਾਨ ਵਰਗਾ, ਕੁੱਬਾ।
قوسى : ਟੇਢਾ, ਕਮਾਨ ਵਾਲਾ, ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਘ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ।
قوسه : ਕੋਸ-ਏ-ਕਜ਼ਹ, ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਘ।
قوش : ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਸਾਹੀਨ।
قوشچى : ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ।
قو/قو/قو : ਚੋਗੇ ਦਾ ਤਸਮਾ।
قول : ਲਸ਼ਕਰ, ਸੈਨਾ; ਫੌਜ ਦਾ ਵਿਚਲਾ ਭਾਗ।
قول : ਗੱਲਬਾਤ, ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਵਿਚ ਓਹ ਗੀਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਰਬੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਬਚਨ, ਇਕਰਾਰ, ਵਾਦਾ, ਸੌਦਾ;

ਪਟਾ, ਸਨਦ।
قول دابن : ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਬਚਨ ਦੇਣਾ।
قول نامه : ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸੰਧੀ।
قول وقرار : ਇਕਰਾਰ, ਬਚਨ।
قولى : ਜ਼ਬਾਨੀ; ਮੂੰਹ ਜ਼ਬਾਨੀ।
قولى : ਨੌਕਰ, ਸੇਵਕ।
قولى/قولى/قولى : ਓਹ ਸਖਤ ਦਰਦ ਜੋ ਕੋਲਨ ਭਾਵ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
قولى : ਅੰਤੜੀ, ਆਂਦਰ।
قوم : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ; ਕਬੀਲਾ, ਟੱਬਰ, ਖਾਨਦਾਨ, ਜੱਥਾ, ਟੋਲਾ, ਸੰਪਰਦਾਏ।
قوم دار : ਚੰਗੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ, ਉੱਤਮ ਨਸਲ ਦਾ।
قوم لوط : ਹਜ਼ਰਤ ਲੂਤ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ; ਸਾਡਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕ।
قوم موسى : ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ, ਇਸਰਾਈਲੀ।
قومى : ਕੌਮ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕੌਮ ਵਾਲਾ।
قوى : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਮਰਥਾਵਾਨ, ਤਕੜਾ।
قوى بال : ਕੁਵੀ-ਬਾਲ, ਕੁਵੀ-ਬਾਲ, ਕੁਵੀ-ਪੁਸ਼ਤ, ਕੁਵੀ-ਪੰਜਾ, ਕੁਵੀ-ਦਸਤ : ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਚਲੇਰ, ਬਹਾਦਰ; ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ।
قوى جنة : ਤਕੜੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ, ਹੱਟਾ-ਕੱਟਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ।
قوى حال : ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ।

ਕਿਯਾਮ : ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ, ਉੱਠਣਾ,

ਠੈਹਰਨਾ, ਖਲੋਣਾ, ਨਮਾਜ਼ ਦਾ ਓਹ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਮਾਜ਼ੀ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ, ਬਸੇਰਾ।

قيامت **ਕਿਯਾਮਤ** : ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਠਣਾ; ਓਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਮਗਰੋਂ ਮੁਰਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਨ, ਪਰਲੋ; ਬੋਹਤ; ਅਜੀਬ; ਅਤਿਅੰਤ।

قيامت پيشه **ਕਿਯਾਮਤ-ਪੇਸ਼ਾ** : ਸੰਸਾਰ।

قيامت پيکر **ਕਿਯਾਮਤ-ਪੈਕਰ** : ਮਸ਼ੂਕ।

قيامت جلوہ **ਕਿਯਾਮਤ-ਜਲਵਹ**, **قيامت خرام** **ਕਿਯਾਮਤ-ਖਿਰਾਮ** : ਮੈਹਬੂਬ।

قيان **ਕਿਯਾਨ** : ਵੱਡੀ ਤੱਕੜੀ, ਤੱਕੜ।

قيان **ਕਿਯਾਨ** : (ਕੈਨ **قین** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ।

قيان **ਕਿਯਾਨ** : (ਕੈਨਤ **قینه** ਜਾਂ ਕੈਨਾ **قینه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੁੜੀਆਂ, ਲੌਂਡੀਆਂ, ਨਾਚੀਆਂ, ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ।

قيچی **ਕੈਚੀ** : ਕੱਪੜਾ ਕੱਟਣ ਦਾ ਸੰਦ।

قيد **ਕੈਦ** : ਬੰਦ, ਰੋਕ, ਰੁਕਾਵਟ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਬੇੜੀ, ਤਸਮੇ, ਕਿਤਾਬ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕੰਜਾ।

قيد بند **ਕੈਦ ਬੰਦ** : ਕਿਲ੍ਹਾ, ਗੜੀ।

قيد خانہ **ਕੈਦ-ਖਾਨਾ** : ਬੰਦੀਖਾਨਾ।

قيدی **ਕੈਦੀ** : ਕੈਦੀ, ਬੰਦੀ।

قيدار **ਕੈਦਾਰ** : ਇਸਮਾਈਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਅਰਬਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਵਡੇਰਾ।

قير **ਕੀਰ** : ਇਕ ਕਾਲਾ ਤੇਲ ਜੋ ਖੁਰਕ ਖਾਧੇ ਉਠਾਂ 'ਤੇ ਮਲਦੇ ਹਨ, ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਬੇੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰਲਾਂ ਤੇ ਝੀਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੰਦਾ ਬਰੋਜ਼ਾ, ਰਾਲ, ਲੁੱਕ।

قيراط **ਕੀਰਾਤ** : ਇਕ ਵਜ਼ਨ ਜਾਂ ਵੱਟਾ ਜੋ ਅੱਧੇ ਦਾਂਗ ਅਰਥਾਤ ਚਾਰ ਜਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਾਰ ਗ੍ਰੇਨ, ਅੱਧੀ ਰੱਤੀ, ਔਸ ਦਾ ਚਵੀਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਦਿਰਹਮ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਜ਼ਨ।

قيروتی **ਕੈਰੋਤੀ** : ਤੇਲ।

قيروطی **ਕੈਰੋਤੀ** : ਮੇਮ।

قيزہ **ਕੈਜ਼ਾ/ਕੀਜ਼ਾ** : ਲੱਕ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਲੰਗੋਟ।

قيزہ بند **ਕੀਜ਼ਾ-ਬੰਦ** : ਤੰਗ (ਘੋੜੇ ਦਾ)।

قيزکرن **ਕੈਜ਼ਾ ਕਰਦਨ** : ਘੋੜੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਕੰਡਿਆਲਾ ਪਾਉਣਾ, ਲੰਗੋਟ ਪਾਉਣਾ।

قيس **ਕੈਸ** : ਅਰਬ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਪਰੇਮੀ ਮਜ਼ਨੂੰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਲੈਲਾ ਦਾ ਪਰੇਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਬੀਲਾ ਬਨੀ ਆਮਿਰ ਦਾ ਸੀ, ਓਹ ੭੦ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ; ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਤੇ ਉਸ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਮੋਢੀ ਦਾ ਨਾਮ।

قيس عامری **ਕੈਸ-ਏ-ਆਮਿਰੀ** : ਕੈਸ ਅਰਥਾਤ ਮਜ਼ਨੂੰ ਜੋ ਆਮਿਰ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸੀ।

قيسی **ਕੈਸੀ** : ਕੈਸ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ।

قيصر **ਕੈਸਰ** : ਓਹ ਬੱਚਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਂ ਦਾ ਪੇਟ ਚਾਕ ਕਰਕੇ ਜਮਾਇਆ ਜਾਏ, ਰੋਮ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਗਸਤੂਸ, ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਮਿਆ ਸੀ, ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ, ਪਿੱਛੋਂ ਰੋਮ ਦੇ ਹਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਪਾਧੀ 'ਕੈਸਰ' ਹੋ ਗਈ।

قيصري **ਕੈਸਰੀ** : ਕੈਸਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸ਼ਾਹੀ।

قيصريه **ਕੈਸਰੀਯਾ** : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਸਫਹਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਜ਼ਾਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ।

قيصور **ਕੈਸੂਰ** : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੂਰ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

قيطون **ਕੈਤੂਨ** : ਕਲਾਬਤੂਨ ਦੀ ਡੇਰੀ, ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਮ ਤੇ ਜ਼ਰੀ ਦੀ ਬੁਣੀ ਹੋਈ ਡੇਰੀ, ਸਿਲਕੀ ਬਾਰਡਰ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਝਾਲਰ।

قيف **ਕੀਫ** : ਪੀਪ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀਪੇ ਵਿਚੋਂ ਤੇਲ ਆਦਿ ਕੱਢ ਕੇ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿਚ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਪ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

قيقاوس : (ਕੈਕਾਉਸ) (ਕੈਕਾਉਸ
ਕੈਕਾਉਸ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਈਰਾਨ
ਦਾ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਕੀਲ : ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ, ਸੁਖਨ,
ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਬਾਤ-ਚੀਤ, ਸ਼ਬਦ, ਬੋਲ।

ਕੀਲ-ਉ-ਕਾਲ : ਗੱਲ-ਬਾਤ,
ਪਰਸਪਰ ਬਾਤ-ਚੀਤ, ਬੈਹਸ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ,
ਦੁਪੋਹਰ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਮਗਰੋਂ ਥੋੜਾ ਅਰਾਮ
ਕਰਨਾ।

ਕੀਲੁਲਾ : ਦੁਪੋਹਰ ਵੇਲੇ ਦਾ ਸੌਣਾ।

ਕੀਮਾਕ, ਕੀਮਾਗ :
ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਲਾਈ।

ਕੀਮਤ : ਮੁੱਲ, ਦਾਮ; ਕਦਰ,
ਕੱਦ-ਕਾਨ।

ਕੀਮਤ-ਏ-ਆਖਿਰ :
ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ।

ਕੀਮਤ ਅਸਤ : ਵਧੀਆ
ਹੈ, ਕੀਮਤੀ ਹੈ।

ਕੀਮਤ ਮੰਦੀ : ਕੀਮਤ,
ਮੁੱਲ।

ਕੀਮਤੀ : ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ, ਬੌਹਮੁੱਲਾ।

ਕੀਮਾ : ਜ਼ਰਾ ਜ਼ਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ
ਗੋਸ਼ਤ, ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ।

ਕੀਮਾ-ਪਲਾਉ : ਗੋਸ਼ਤ ਤੇ
ਕੀਮੇ ਵਾਲਾ ਪਲਾ।

ਕੀਮਾ ਸ਼ੋਰਬਾ : ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੋਰਬਾ ਜਾਂ ਤਰੀ।

ਕੈਨ : ਬੀਵੀ, ਵੌਹਟੀ, ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ
ਛੁਰੀ ਦਾ ਮਿਆਨ।

ਕੈਨ : ਲੁਹਾਰ, ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਖਾਦਮ।

ਕੈਨਾ : ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲੋਡੀ।

ਕੁਯੂਦ : (ਕੈਦ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਕੈਦਾਂ, ਰੋਕਾਂ, ਰੁਕਾਵਟਾਂ, ਸ਼ਰਤਾਂ, ਪਾਬੰਦੀਆਂ।

ਕੁਯੂਮ : ਸਥਿਰ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਬੰਮੁਣ
ਵਾਲਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਅਦੁੱਤੀ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ,
ਰੱਖਿਅਕ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਾਵਾਚੀ ਨਾਮ।

ਕੁਯੂਨ : (ਕੈਨ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ)
ਲੁਹਾਰ(ਬੋਹਤੇ)।

$$S(\text{का.ह.})$$

੨ ਕ : (ਛੋਟਾ ਕਾਫ਼) ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਪੰਝੀਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਲਿੱਪੀ ਦਾ ਬਾਈਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵੀਹ (੨੦) ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼-ਏ-ਤਾਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਾਬੁ : ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਖਾਣ ਵਾਲੀ
ਚਟਣੀ।

ਕਾਬਕਾ: ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਆਲ੍ਹਣਾ; ਪਾਲਤੂ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦਾ ਡਰਬਾ, ਕਬੂਤਰਖਾਨਾ; ਤੰਦੂਰ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪੋਣਾ।

ਕਾਬੁਲ : ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ; ਇਕ ਦਰਿਆ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕਾਬੁਲ ਅਬਾਦ ਜਾਂ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਕਾਬੁਲੀ : ਕਾਬੁਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਕਾਬੁਲ ਦਾ ਵਸਨੀਕ।

ਕਾਬੂਸ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਤੇ ਪਿਆਂਦਿਉਂ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਬਾ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਸੌਣ-ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਅੰਗ ਹਿਲਦੇ ਹਨ।

ਕਾਬਿਸ਼ੇ ਕਾਬੀਸ਼ਾ: ਕੁਸ਼ੁ; ਕਸੁੰਭਤੇ ਦਾ ਫੁੱਲ;
ਫੁੱਲ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਰਦੀ।

ਕਾਬਿਨ : ਹੱਕ ਮੇਹਰ, ਓਹ ਰੁਪਈਆ ਜਿਸ ਦੇ ਬੀਵੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਦਲਾ ਨਿਕਾਹ ਸਮੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਓਹ ਕਾਬਿਨ-ਨਾਮਾ : ਕਾਬਿਨ ਨਾਮਾ
ਇਕਰਾਰ-ਨਾਮਾ ਜੇਹੜਾ ਖਾਵੰਦ ਨਿਕਾਹ ਸਮੇਂ
ਬੀਵੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰਤ
ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਬੀਵੀ ਨੂੰ ਹੱਕ-ਮੋਹਰ ਵਜੋਂ

ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਮੇਹਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

ਕਾਬਿਨਾ : ਕੈਬਨਿਟ,
ਮੰਤਰੀ-ਮੰਡਲ, ਦੀਵਾਨ-ਖਾਸ।

ਕਾਤ ਕਾਤ : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਾਂਤ ਸੁਸਤਰ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਾਵਲ, ਜੋ ਇਕ ਵਾਰ ਬੀਜਣ ਨਾਲ ਸਤ ਸਾਲ ਫੱਲ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਕੱਥਾ ਜੋ ਚੁਨੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਾਨ ਵਿਚ ਲਾ ਕੇ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਤਬ ਕਾਤਿਬ : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ; ਲਿਪੀਕਾਰ; ਮਨਸ਼ੀ।

ਕਾਤਿਬੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਾਕ, ਲੰਮਾ ਕੋਟ, ਚੋਗਾ; ਇਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਉਪ-ਨਾਮ (ਤਖ਼ੱਲਸ)।

੬੯ ਕਾਜ : ਕਾਸ਼! ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਹਸਰਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦ; ਟੇਢੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ; ਭੈਰਾ; ਟੀਰਾ; ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਰੁੱਖ, ਪੈਲ-ਪਛਾ।

ਕਾਜ਼ਕੇ: ਕਾਜ਼ ਕਿ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ
ਏਹ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਜ਼ ਕਿ" ਹੈ।

ਕਾਜੀਰਾ : ਕੁਸਮ, ਕੁਸ਼ੁ; ਕਸ਼ੀਭੰਡਾ।

ਟੁੰਡ ਕਾਖ : ਭਵਨ, ਉਚੀ ਇਮਾਰਤ, ਮਾੜੀ, ਗੜੀ।

ਕਾਂਬ ਗਾਇਬ : ਝੁਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਝੁਠਾ।

ਕਾਰ : ਕੰਮ, ਧੰਦਾ, ਪੇਸ਼ਾ, ਕਿਰਤ, ਹੁਨਰ;
ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾ; ਲੜਾਈ, ਜੰਗ।

ਕਾਰ-ਆਫਰੀਨ : ਰੱਬ;
ਅੱਲਾਹ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਕਾਰ-ਆਗਾਹ : ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਕਾਗ਼ਾ

ਕੰਮ ਤੋਂ ਜਾਣੂ; ਸਿਆਣਾ, ਖਬਰਦਾਰ; ਜਸੂਸ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਆਮਦ : ਲਾਭਦਾਇਕ,
 ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ; ਕੰਮ ਆਉਣ
 ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਅੰਜਾਮ : ਕੰਮ ਬਣਾ ਲੈਣਾ; ਕੰਮ ਨੂੰ ਨੇਪਰੇ
 ਚਾੜ੍ਹਨਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਬ-ਜਾਂ : ਕੰਮ ਬਣਾ ਲੈਣਾ; ਕੰਮ ਨੂੰ ਨੇਪਰੇ
 ਚਾੜ੍ਹਨਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਰਸੀਦਨ : ਮੌਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜਣਾ, ਮੌਤ ਕਿਨਾਰੇ
 ਹੋਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਬਰ ਸਰ : ਕੰਮ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਪੈਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਬਰਹਮ ਬਦਨ : ਕੰਮ ਵਿਗਾੜ ਦੇਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਬਸਤਨ : ਅਮਲ
 ਕਰਨਾ; ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਬੰਦ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਤਾਮੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਏ-ਬੈਰ : ਨੇਕੀ ਦਾ ਕੰਮ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰੀਦਾ : ਕੰਮ
 ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ,
 ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ, ਵਜ਼ੀਰ, ਸਿਆਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਾ : ਜੰਗ, ਲੜਾਈ,
 ਟਾਕਰਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰੀ : ਜੰਗੀ ਆਦਮੀ;
 ਫੌਜੀ, ਲੜਕਰੀ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਸਾਜ਼ : ਕੰਮ ਬਣਾਉਣ
 ਵਾਲਾ, ਕੰਮ ਸੰਵਾਰਨ ਵਾਲਾ; ਰੱਬ, ਅੱਲਾਹ,
 ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਉ-ਬਾਰ : ਵਪਾਰ,
 ਪੇਸ਼ਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਉ-ਕਸਬ : ਕੰਮ
 ਕਾਜ, ਧੰਦਾ, ਕਿੱਤਾ, ਪੇਸ਼ਾ।

ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ : ਛੁਰੀ, ਚਾਕੂ, ਕਰਦਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਸਤਾਨ : ਕਾਰਖਾਨਾ,
 ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਤਲਬ : ਦਲੇਰ,
 ਬਹਾਦਰ, ਜੋਧਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਤਲਬੀ : ਬਹਾਦਰੀ,
 ਦਲੇਰੀ, ਸੂਰਮਤਾਈ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਫਰਮਾ : ਕੰਮ ਦੱਸਣ
 ਵਾਲਾ; ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣ
 ਵਾਲਾ, ਕਮਾਂਡਰ, ਸਵਾਮੀ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ,
 ਉਸਤਾਦ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਰਕਰ : ਕੰਮ, ਅਮਲ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਰਦਾ : ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ,
 ਅਜਮਾਇਆ ਹੋਇਆ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਨ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ,
 ਵਜ਼ੀਰ, ਸਿਆਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਗਰ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ,
 ਵਜ਼ੀਰ, ਸਿਆਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਗਾਹ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
 ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ,
 ਵਜ਼ੀਰ, ਸਿਆਣਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਗਾਹ-ਏ-ਫਲਕ :
 ਜਹਾਨ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਨਾਮਾ : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ, ਵੱਡਾ
 ਕਾਰਜ, ਤਾਰੀਖ (ਇਤਹਾਸ) ਦੀ ਕਿਤਾਬ;
 ਵਿਧਾਨ, ਵਿਧਾਨ ਪੁਸਤਕ; ਲਿਖਣਯੋਗ ਕੰਮ;
 ਚਿਤਰਾਂ ਦੀ ਐਲਬਮ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਨੁਮਾਯਾਨ : ਵੱਡਾ
 ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ; ਐਹਮ ਕੰਮ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਵਾਨ : ਕਾਫ਼ਲਾ, ਪਾਂਧੀਆਂ ਦਾ
 ਟੋਲਾ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਵਾਨ-ਸਾਲਾਰ :
 ਕਾਫ਼ਲੇ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।
ਕਾਰਾਮਦ-ਕਾਰ-ਕਾਰਵਾਨ ਸਰਾਯ : ਓਹ
 ਸਰਾਂ ਜਿਥੇ ਕਾਫ਼ਲਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਠਹਿਰੇ,

ਕਾਫ਼ਲਿਆਂ ਦੇ ਉਤਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।
ਕਾਰੇ ਕਾਰਾ : ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਬੋਝ, ਬੋਝਾ, ਭਾਰ।
ਕਾਰੀ ਕਾਰੀ : ਮਾਰੂ, ਘਾਤਕ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਮਾ, ਲਤਾਕਾ, ਜੇਧਾ; ਭਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗੱਡਾ; ਤਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਆਦਮੀ, ਕਾਰੀਗਰ।
ਕਾਰੀਗਰ ਕਾਰੀਗਰ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹੁਨਰਮੰਦ, ਪੇਸ਼ੇ ਵਾਲਾ; ਹਾਜ਼ਤਮੰਦ, ਲੋੜ ਵਾਲਾ; ਉਸਤਾਦੀ।
ਕਾਜ ਕਾਜ : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ।
ਕਾਜੇ ਕਾਜਾ : ਵੱਡੀ ਕੈਂਚੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਂ ਕੱਟਦੇ ਹਨ; ਖੇਤ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਛੰਨ; ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਵਾੜਾ; ਕੱਖ ਕਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਟੋਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਲੁਕ ਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ; ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਰੁੱਖ; ਝੁਲੇ ਦੀ ਰੱਸੀ, ਝੁਲਾ; ਸਾਇਬਾਨ ਪਹਾੜੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ।
ਕਾਜ ਕਾਜ : ਭੋਗਾ, ਟੀਰਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਰੁੱਖ; ਸ਼ੀਸ਼ਾ।
ਕਾਜੀਰਾ ਕਾਜੀਰਾ : " ਕਾਜੀਰਾ " , ਕੁਸਮ; ਕਸੁੰਡਾ, ਕੁਸੁ।
ਕਾਸ ਕਾਸ : ਪਿਆਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ।
ਕਾਸ ਕਾਸ : ਨਗਾਰਾ, ਸੂਰ।
ਕਾਸ ਮੂਯ ਕਾਸ ਮੂਯ : ਮੂਯ-ਏ-ਕਾਸ, ਸੂਰ ਦੇ ਵਾਲ; ਸੂਰ ਦੀ ਮੁੱਛ ਦੇ ਵਾਲ; ਓਹ ਬਰੀਕ ਧਾਗਾ ਜੋ ਮੋਚੀ ਦੀ ਸੂਈ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੋਟਾ ਧਾਗਾ ਜੋੜ ਕੇ ਓਹ ਜੁੜੀਆਂ ਸਿਉਂਦਾ ਹੈ।
ਕਾਸਬ ਕਾਸਿਬ : ਕਸਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਸਬੀ, ਕਾਮਾ, ਕਾਰੀਗਰ।
ਕਾਸਤ ਕਾਸਤ : ਘਟ ਗਿਆ, ਥੋੜਾ ਰੈਹ ਗਿਆ; ਘਾਟਾ; ਥੁੜ; ਝੂਠ।
ਕਾਸਤ ਕਾਸਤ : ਘਟਿਆ ਹੋਇਆ।
ਕਾਸਕ ਕਾਸਕ : (ਕਾਸਾ ਕਾਸੇ ਦਾ

ਲਘੁਵਾਚੀ) ਛੋਟਾ ਪਿਆਲਾ।
ਕਾਸਨੀ ਕਾਸਨੀ : ਕਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਾਸਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਪਰਮਿੱਥ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਾਸਾ ਕਾਸਾ : ਪਿਆਲਾ, ਠੂਠਾ; ਨਗਾਰਾ; ਧਰਤੀ; ਅਕਾਸ਼।
ਕਾਸਾ-ਬਾਬ ਕਾਸਾ-ਬਾਬ : ਜਾਦੂਗਰ, ਮਦਾਰੀ; ਧੋਖੇਬਾਜ਼।
ਕਾਸਾ-ਬਾਬੀ ਕਾਸਾ-ਬਾਬੀ : ਬਾਬੀਗਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ, ਮੱਕਾਰੀ।
ਕਾਸਾ-ਬਰਦਾਰ ਕਾਸਾ-ਬਰਦਾਰ : ਬੋਹਤ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਟੂ।
ਕਾਸਾ-ਬਰਦਾਰ ਕਾਸਾ-ਬਰਦਾਰ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਠੂਠਾ ਭੰਨਣਾ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਐਬ ਨੰਗੇ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ, ਭੰਡਣਾ।
ਕਾਸਾ-ਪੁਸ਼ਤ ਕਾਸਾ-ਪੁਸ਼ਤ : ਭਾੜ ਚੂਹਾ; ਕਛੂ ਕੁੰਮਾ; ਬੋਹਤ ਬੁੱਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਝੁਕ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਸਮਾਨ।
ਕਾਸਾ-ਏ-ਪਨੀਰ ਕਾਸਾ-ਏ-ਪਨੀਰ : ਚੌਦਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ।
ਕਾਸਾ-ਏ-ਜੁਗਰਾਤ ਕਾਸਾ-ਏ-ਜੁਗਰਾਤ : ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦਾ ਚੰਦਰਮਾ।
ਕਾਸਾ-ਏ-ਚੀਨੀ ਕਾਸਾ-ਏ-ਚੀਨੀ : ਚੀਨੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
ਕਾਸਾ-ਏ-ਫਗਫੁਰ ਕਾਸਾ-ਏ-ਫਗਫੁਰ : ਮੂਧਾ ਠੂਠਾ, ਅਸਮਾਨ; ਦਾਨੀ, ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ; ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ ਕਰਕੇ ਬਣਿਆ ਮੁਥਾਜ, ਆਤਰ।
ਕਾਸਾ-ਜਦਨ ਕਾਸਾ-ਜਦਨ,
ਕਾਸਾ-ਕਸ਼ੀਦਨ ਕਾਸਾ-ਕਸ਼ੀਦਨ,
ਕਾਸਾ-ਨੋਸ਼ੀਦਨ ਕਾਸਾ-ਨੋਸ਼ੀਦਨ : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ।
ਕਾਸਾ-ਏ-ਸਿਯਾਹ ਕਾਸਾ-ਏ-ਸਿਯਾਹ : ਕੰਜੂਸ।

ਕਾਸੇਗਰ ਕਾਸਾ-ਗਰ : ਪਿਆਲੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕੁਮਿਆਰ।
ਕਾਸੇਗਰਾਨ ਕਾਸਾ-ਗਰਦਾਨ : ਪਿਆਲਾ ਘੁਮਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਕੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਫਕੀਰ, ਮੰਗਤਾ।
ਕਾਸੇਗਰਾਨ ਕਾਸਾ-ਏ-ਗਰਦਾਨ, ਕਾਸੇਮੀਨਾ ਕਾਸਾ-ਏ-ਮੀਨਾ, ਕਾਸੇਨਗੁਨ ਕਾਸਾ-ਏ-ਨਿਗੁਨ : ਅਸਮਾਨ।
ਕਾਸੇਗਰੀ ਕਾਸਾ-ਗਰੀ : ਪਿਆਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਿੱਤਾ; ਇਕ ਗੱਵਈਏ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਾਸੇਲੀਸ ਕਾਸਾ-ਲੀਸ : ਪਿਆਲੇ ਜਾਂ ਜੂਠੇ ਭਾਂਡੇ ਚਟਣ ਵਾਲਾ; ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ, ਚਾਪਲੂਸ; ਮੰਗਤਾ; ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ।
ਕਾਸੇਕੋਰੇ ਕਾਸਾ-ਉ-ਕੁਰਾ : ਘਰ ਦਾ ਲਟਰ ਪਟਰ, ਘਰ ਦਾ ਮਮੂਲੀ ਸਮਾਨ।
ਕਾਸ਼ ਕਾਸ਼ : ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਾਕ, ਰੱਬ ਕਰੇ; ਆਸ ਹੈ; ਅਫਸੋਸ ਦਾ ਵਾਕ; ਹਾਏ, ਏਹ ਕੀ ਹੋਇਆ; ਸ਼ੀਸ਼ਾ; ਕਾਸ਼ਾਨ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।
ਕਾਸ਼ਾਨ ਕਾਸ਼ਾਨ : ਇਰਾਕ ਅਜਮ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ; ਸਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਦਾ ਸਥਾਨ।
ਕਾਸ਼ਾਨਾ ਕਾਸ਼ਾਨਾ : ਝੋਪੜੀ; ਕੁੱਲੀ, ਛਪਰ; ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਘਰ; ਜਾਨਵਰਾਂ/ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਮਕਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਚਵਾਂ ਪਾਸੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਲੱਗੇ ਹੋਣ; ਆਲ੍ਹਣਾ, ਝਰੋਖਾ; ਸਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਦਾ ਘਰ।
ਕਾਸ਼ਤ ਕਾਸ਼ਤ : ਖੇਤੀਬਾੜੀ; ਬੀਜਣਾ, ਬੀਜਿਆ, ਬਿਜਾਈ।
ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ : ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸਾਨ।
ਕਾਸ਼ਗਰ ਕਾਸ਼ਗਰ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਾਸ਼ਿਫ ਕਾਸ਼ਿਫ : ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਕਾਸ਼ਕੇ ਕਾਸ਼ਕੇ : 'ਵੇਖੋ ਕਾਸ਼ ਕਾਸ਼'।

ਕਾਸ਼ਮਿਰ ਕਾਸ਼ਮਿਰ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ 'ਤੁਰਸ਼ੀਜ਼' ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਜਿਥੇ ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਨੇ ਇਕ ਸਰੂ ਦਾ ਬੂਟਾ ਲਾਇਆ ਸੀ; ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਾਸ਼ੀ ਕਾਸ਼ੀ : ਸ਼ੈਹਰ ਕਾਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਕਾਸ਼ਾਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਟ ਜਾਂ ਠੀਕਰੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਚਿਤਰਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਕੱਚ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕੁੱਟ ਕੇ ਰਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਹ ਚੀਨੀ ਦੇ ਬਰਤਨਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਕਾਸ਼ੀ ਕਾਸ਼ੀ : ਕਾਸ਼ ਕਿ।
ਕਾਸ਼ਿਮ ਕਾਸ਼ਿਮ : ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਪੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਜਾਅਫਰ ਸਾਦਿਕ ਦੀ ਉਪਾਧੀ (ਲਕਬ)।
ਕਾਇਬ ਕਾਇਬ : ਕੰਵਾਰੀ ਇਸਤਰੀ, ਕੰਜਕ; ਇਸਤਰੀ।
ਕਾਗ ਕਾਗ : ਕਾਗ; ਇਕ ਕਾਲੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਾਂ, ਕਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਕਾਂ-ਕਾਂ; ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ; ਅੱਗ, ਚੋਪਾਇਆਂ ਦੀ ਜੁਗਾਲੀ।
ਕਾਗ-ਕਾਗ ਕਾਗ-ਕਾਗ : ਕਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਕਾਂ-ਕਾਂ।
ਕਾਗਾਲਾ ਕਾਗਾਲਾ : ਕੁਸਮ ਕਸੁੰਭੜਾ, ਕਸੂ।
ਕਾਗਦ ਕਾਗਦ : ਕਾਗਜ਼ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ।
ਕਾਗ਼ਬ ਕਾਗ਼ਬ : (ਕਾਗਦ ਕਾਗ਼ਬ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ), ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਮਾ, ਖਤ, ਪੱਤਰ; ਕਿਬਾਲਾ, ਤਮੱਸਕ, ਟੋਬੂ; ਹੁੱਜਤ, ਦਲੀਲ, ਪਰਚਾ, ਪੁਰਜ਼ਾ।
ਕਾਗ਼ਬ-ਏ-ਅਤਫਾਲ, ਕਾਗ਼ਬ-ਏ-ਬਾਦ, ਕਾਗ਼ਬ-ਏ-ਹਵਾ : ਪਤੰਗ, ਗੁੱਡੀ।
ਕਾਗ਼ਬ-ਏ-ਬਰ ਕਾਗ਼ਬ-ਏ-ਬਰ : ਤਮੱਸਕ, ਟੋਬੂ, ਹੁੱਡੀ, ਨੋਟ, ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਤਰਾ।
ਕਾਘਨੀ ਪ੍ਰਿਯਮ ਕਾਘਨੀ-ਪ੍ਰਿਯਮ, ਕਾਘਨੀ ਜਾਮਾ ਕਾਘਨੀ-ਜਾਮਾ : ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਲਿਬਾਸ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਿਆਂ

ਵਿਚ ਫਰਿਆਦੀ ਦਾਦਖਾਹੀ ਲਈ ਪੈਂਹਨਦੇ
ਸਨ; ਆਜ਼ੀ, ਬੇਚਾਰਗੀ।

ਕਾਘ ਕਾਗਕ : ਪਰਸੰਨਤਾ।

ਕਾਘ ਕਾਫ : ਤੇੜ, ਪਾੜ; ਪਾੜਾ ਪਾਉਣ
ਵਾਲਾ।

ਕਾਘ ਕਾਫ : ਬਾਜ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ; ਬਾਜ਼ ਰੈਹਣ
ਵਾਲਾ; ਬੁੱਢਾ ਉਠ ਜਾਂ ਉਠਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੰਦ
ਘਸ ਗਏ ਹੋਣ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ਿਰ : ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ,
ਦੀਨ-ਏ-ਹੱਕ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੇ
ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਨਿਆਮਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਮੁਨਕਰ, ਬੇਦੀਨ; ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ; ਕਿਸਾਨ;
ਵੱਡਾ ਦਰਿਆ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਨੈਹਰ; ਜ਼ਾਲਮ,
ਬੇਰੋਹਮ, ਚੀਠ; ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ਿਰ-ਏ-ਕਿਤਾਬੀ :
ਅਹਲ-ਏ-ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦੀਨ-ਏ-ਮੁਹੰਮਦੀ
ਦਾ ਮੁਨਕਰ; ਈਸਾਈ, ਯਹੂਦੀ ਆਦਿ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ੂਰ : ਪਰਸਿੱਧ ਚਿੱਟੀ ਚੀਜ਼;
ਕਪੂਰ; ਮੁਸ਼ਕ ਕਾਫ਼ੂਰ; ਦੂਰ, ਗਾਇਬ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼-ਉ-ਨੂਨ : (ਸ਼ਬਦ ਕੁਨ
' ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਹੈ) ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਸਾਰੀ
ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ,
ਇਸ ਦੇ ਕੋਹਣ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ
ਗਈ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ਾ : ਸਾਰੇ, ਸਭ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ਾ-ਏ-ਅਨਾਮ : ਸਾਰੇ
ਲੋਕ, ਸਭ ਆਦਮੀ, ਜਨ-ਸਮੂਹ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ੀ : ਬੱਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਾਮਨ, ਰੱਬ
ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ; ਸਿਆਣਾ, ਕਰਿੰਦਾ;
ਵਿਆਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ; ਫਿਕ੍ਰਾ ਦੀ ਇਕ
ਕਿਤਾਬ; ਚੋਖਾ, ਢੇਰ ਸਾਰਾ, ਸਾਰਾ।

ਕਾਘ ਕਾਫ਼ੀਯਾ : ਵਿਆਕਰਨ
(ਇਲਮ-ਏ-ਨਹਵ) ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ; ਕਾਫ਼ੀ
ਦਾ ਇਸਤਰੀ-ਲਿੰਗ।

ਕਾਘ ਕਾਕ : ਖੁਸ਼ਕ ਰੋਟੀ, ਟਿੱਕੀ, ਰੋਗਨੀ
ਕੁਲਚਾ, ਬਿਸਕੁਟ, ਚੌਦਵੀ ਦਾ ਚੰਦ, ਮਾੜਾ ਤੇ
ਕੰਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ; ਆਦਮੀ, ਅੱਖ

ਦੀ ਪੁਤਲੀ; ਆਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ ਦੇ ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ
ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕਾ : ਵੱਡਾ ਭਰਾ, ਚਾਚਾ, ਪੁਰਾਣਾ
ਨੌਕਰ ਜੋ ਘਰ ਵਿਚ ਰੈਂਹਦਾ-ਰੈਂਹਦਾ ਬੁੱਢਾ ਹੋ
ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਖੁਸ਼ਕ ਮੇਵਾ; ਬਸਤਾ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕਿਲ : ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਗੇ ਹੋਏ
ਫੁੱਲ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕੁਲ : ਮੱਥੇ ਤੇ ਲਮਕਦੇ ਸਿਰ ਦੇ
ਵਾਲ, ਲਿਟਾਂ, ਜੁਲਫਾਂ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕੁਲ-ਏ-ਸਮਾ : ਦੀਵੇ
ਦਾ ਧੂੰਆਂ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕੁਲ-ਏ-ਸੁਬਹ : ਸਵੇਰ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕੂ : ਮਾਮਾ; ਜੁੱਹਾਕ ਦਾ ਪੋਤਰਾ, ਜਿਸ
ਨੂੰ ਮਿਨੁਚਿਹਰ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।

ਕਾਕਾ ਕਾਕੁਸ਼ : ਬਨਫਸ਼ਾ।

ਕਾਕਾ ਕਾਗਲ : ਕਾਨੀ, ਕਲਮ।

ਕਾਕਾ ਕਾਲਾ : ਮਾਲ-ਮਤਾਅ;
ਅਸਬਾਬ, ਰਾਸ ਪੁੰਜੀ; ਸਤਰੰਜ ਦੇ ਮੋਹਰੇ, ਰੁੰ
ਦਾ ਗੋਹੜਾ।

ਕਾਕਾ ਕਾਲਾਦਾਨ : ਕੱਤਣੀ, ਪੱਛੀ,
ਗੋਹੜੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਟੋਕਰੀ।

ਕਾਕਾ ਕਾਲਬੁਦ : ਤਨ, ਸਰੀਰ; ਸੱਚਾ,
ਢਾਂਚਾ।

ਕਾਕਾ ਕਾਲਸਕਾ : ਬੱਘੀ; ਗੱਡੀ।

ਕਾਕਾ ਕਾਮ : ਮੰਤਵ, ਪਰਯੋਜਨ, ਮਨੋਰਥ; ਮੂੰਹ,
ਤਾਲੂ।

ਕਾਕਾ ਕਾਮਬਖ਼ਸ਼ : ਮਨ ਦੀ
ਇੱਛਾਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇੱਛਾਪੂਰਕ;
ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਾਕਾ ਕਾਮ ਦਿਲ : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ,
ਮੋਹਬੂਬ।

ਕਾਕਾ ਕਾਮਰਾਨ : ਕਾਮਯਾਬ, ਵੱਡੇ
ਇਕਬਾਲ ਵਾਲਾ; ਬਖ਼ਤਾਵਰ; ਅਕਬਰ ਦੇ
ਚਾਚੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਗਾ।

ਕਾਕਾ ਕਾਮਰਾਨੀ : ਕਾਮਯਾਬੀ,
ਸਫਲਤਾ; ਪਰਸੰਨਤਾ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਚੰਗੀ

ਕਿਸਮਤ; ਸ਼ਾਹੀ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ।
ਕਾਮਰੋ : ਕਾਮਯਾਬ, ਸਫਲ।
ਕਾਮਕਾਰ : ਲਾਲ ਸੁਹਾ ਗੁਲਾਬ।
ਕਾਮਕਾਰ, ਕਾਮਗਾਰ, ਕਾਮਕਰ : ਕਾਮਯਾਬ, ਸਫਲ, ਬਾਮੁਰਾਦ; ਵੱਡੇ ਇਕਬਾਲ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ; ਪਰਸੰਨ।
ਕਾਮਗਾਰੀ : ਸਫਲਤਾ; ਪਰਸੰਨਤਾ।
ਕਾਮਿਲ : ਪੂਰਾ ਸੁਰਾ (ਆਦਮੀ), ਪੂਰਨ, ਸਾਰਾ, ਕੁਲ; ਮਾਹਰ, ਕਾਰੀਗਰ, ਪੇਂਹਚਿਆ ਹੋਇਆ।
ਕਾਮਿਲੁਤਤਵਾਰੀਖ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਇਤਹਾਸਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਾਮਿਲ ਅਯਾਰ : ਖਰਾ, ਖਾਲਸ, ਅਤਿਅੰਤ ਵਧੀਆ ਚਾਲ ਚਲਣ, ਮਿਆਰ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ।
ਕਾਮ-ਨਾਕਾਮ : ਬੇਸ਼ਕ; ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਵੇਂ।
ਕਾਮਯਾਬ : ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਫਤੇਹਮੰਦ।
ਕਾਮਯਾਬੀ : ਸਫਲਤਾ, ਮੰਤਵ-ਪੂਰਤੀ; ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ।
ਕਾਨ : ਖਾਣ; ਸਰੋਤ, ਖੁਦਾਈ, ਪੁਟਾਈ।
ਕਾਨੀ : ਖਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਕਾਨੂੰਨ : ਅੰਗੀਠੀ, ਚੁੱਲ੍ਹਾ, ਭੱਠੀ; ਆਤਸ਼ਦਾਨ, ਅੱਗ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਲਾ; ਰੂਮੀ ਸਾਲ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ।
ਕਾਵ : ਖੇਦਣ ਜਾਂ ਪੁੱਟਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਤਫਤੀਸ਼, ਨਿਰੀਖਣ, ਖੋਜ, ਢੂੰਡ, ਤਲਾਸ਼।
ਕਾਵ ਕਾਵ : ਤਲਾਸ਼, ਭਾਲ; ਤਫਤੀਸ਼; ਤਕਲੀਫ਼।
ਕਾਵਾਨੀ ਦਿਰਫ਼ਸ਼, **ਕਾਵਿਯਾਨ ਦਿਰਫ਼ਸ਼**, **ਕਾਵਿਯਾਨੀ ਦਿਰਫ਼ਸ਼**

: ਉਹ ਝੰਡਾ ਜੋ ਕਾਵਾ-ਲੁਹਾਰ ਨੇ ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ੋਹਾਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਜੋਂ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਕਾਵਰਸ (= ਗਾਵਰਸ) : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅਨਾਜ।
ਕਾਵਰਸਾ : ਚੀਣੇ ਵਰਗੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼।
ਕਾਵਰਸਾਕਾਰੀ : ਮੀਨਾਕਾਰੀ।
ਕਾਉਸ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਾਵਿਸ਼ : ਤਾਲਾਸ਼, ਖੋਜ, ਢੂੰਡ, ਪੁੱਟਣਾ, ਕੁਰੇਦਣਾ, ਤਫਤੀਸ਼; ਨਿਰੀਖਣ।
ਕਾਵਾ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਉਸ ਲੁਹਾਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ੋਹਾਕ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਫ਼ਰੀਦੁਨ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਕਾਹ : ਘਾਹ, ਸੁੱਕਾ ਘਾਹ, ਕਾਹੀ; ਘਾਟਾ।
ਕਾਹ ਦਰ : ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਘਾਹ ਲੈਣਾ; ਆਜ਼ਮੀ ਕਰਨਾ, ਅਮਾਨ ਮੰਗਣਾ; ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਲਈ ਮਿੰਨਤ ਕਰਨਾ।
ਕਾਹਰੁਬਾ, ਕਾਹਰੁਬਾ : ਅਕੀਕ; ਅਖਰੋਟ ਦੀ ਗੁੰਦ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਪੀਲੀ ਗੁੰਦ ਜਿਸ ਦੀ ਏਹ ਖ਼ਾਸੀਅਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਚਮੜੇ 'ਤੇ ਰਗੜ ਕੇ ਘਾਹ ਦੇ ਤੀਲੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲਿਆਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁੰਬਕ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।
ਕਾਹਕਸ਼ਾਨ, **ਕਾਹਕਸ਼ਾਨ** : = ਕਾਹ + ਕਸ਼ਾਨ ਭਾਵ ਘਾਹ ਖਿੱਚਣਾ ਜਾਂ ਘਸੀਟਣਾ; ਅਸਮਾਨ ਉਤੇ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਚਿੱਟੀ ਲੰਮੀ ਲੀਕ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਸਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤ ਉਤੇ ਘਾਹ ਘਸੀਟਣ ਨਾਲ ਪੈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਏਹ ਬੌਹਤ ਸਾਰੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਬੌਹਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਜੋਹੜੀ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਸੜਕ ਵਾਂਗ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਾਹਲ ਕਾਹਲ : ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਤੂੜੀ ਰਲਾ ਕੇ ਕੰਧਾਂ ਜਾਂ ਛੱਤਾਂ ਲਿਪਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਾਰਾ।

ਕਾਹਲ : ਸੁਸਤ, ਢਿੱਲਾ, ਨਿਕੰਮਾ; ਕੰਮਚੋਰ, ਬੀਮਾਰ, ਅੱਧਖੜ।

ਕਾਹਲੀ : ਸੁੱਸਤੀ; ਢਿੱਲ; ਨਿਕੰਮਾਪਣ; ਬੀਮਾਰੀ।

ਕਾਹਨ : ਫਾਲ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ, ਜਿੰਨਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਰੱਮਾਲ; ਸਿਆਣਾ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਹੋਣ।

ਕਾਹੂ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਸਲਾਦ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਗ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੀਜ।

ਕਾਇਨਾਤ : ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਸੰਸਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ, ਰਾਸ, ਪੁੰਜੀ, ਕੀਮਤ, ਮੁੱਲ; ਹਕੀਕਤ, ਰੱਬ ਦੀ ਖਲਕਤ।

ਕਾਇਨ-ਉ-ਮਾਕਾਨ : ਮਖਲੂਕਾਤ, ਭੂਤ ਤੇ ਭਵਿਖ ਦੀ ਮਖਲੂਕ।

ਕਬਾਬ : ਸੀਖਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਕੋਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭੁੰਨੇ ਹੋਏ ਕੀਮੇ ਜਾਂ ਗੋਸ਼ਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ; ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ; ਘਿਓ ਵਿਚ ਤਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੀਮੇ ਦੀਆਂ ਟਿੱਕੀਆਂ।

ਕਬਾਬ-ਏ-ਸ਼ਾਮੀ : ਕਬਾਬ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਬਾਬ।

ਕਬਾਬ-ਏ-ਹਿੰਦੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕਬਾਬ ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਬਾਬੀ : ਭੁੰਨਣਯੋਗ; ਕਬਾਬ ਭੁੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਕਬਾਬ ਬਣਾ ਕੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਕਬਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਕਬਾਰ : (ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਵੱਡੇ ਵਿਅਕਤੀ; ਬਜ਼ੁਰਗ।

ਕਬਾਰ/ਕੁਬਾਰ : ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ।

ਕਬਤਰ : ਕਬੂਤਰ।

ਕਬਰ : ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਣਾ, ਬੁੱਢਾ ਹੋਣਾ, ਬੁਢਾਪਾ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਘਮੰਡ।

ਕਬਰਾ : (ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ; ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ।

ਕਬਰੀਯਾ : ਅਜ਼ਮਤ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ; ਵਡਿਆਈ; ਘਮੰਡ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

ਕਬਕ : ਚਕੋਰ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿੱਤਰ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਪੰਜੇ ਲਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਹਥੇਲੀ, ਤਲੀ।

ਕਬੂਬ : ਚੀਚਕ, ਮਾਤਾ।

ਕਬੂਤਰ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ।

ਕਬੂਤਰਬਾਜ਼ : ਕਬੂਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੱਕਾਰ।

ਕਬੂਦ : ਨੀਲਾ, ਅਸਮਾਨੀ ਰੰਗ।

ਕਬੂਦੀ : ਨੀਲਤਣ, ਕਬੂਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਕਬੀਦਾ : ਦੋਹਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ; ਟੁਕੜੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਤੋੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਫਿਕਰਮੰਦ; ਉਦਾਸ-ਚਿੱਤ।

ਕਬੀਰ : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ।

ਕਬੀਰਾ : ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼।

ਕੱਪਾਨ : ਤੱਕੜ, ਵੱਡੀ ਤੱਕੜੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜਾਂ ਜਾਂ ਬੇਰੀਆਂ ਤੇਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੱਪਰ : ਛੱਪਰ।

ਕੱਪਰੀ : ਛੱਪਰੀ, ਛੰਨ, ਝੁੱਗੀ।

ਕੱਪੀ, ਕੱਪੀ : ਕਾਲਾ ਬਾਂਦਰ।

ਕਤ : ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਗ਼ਸ਼ੀ ਪੈਣ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਸ਼ਾਹੀ ਤਖ਼ਤ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਤਖ਼ਤ, ਤਖ਼ਤਾ; ਮੰਜੀ, ਨਾਲੀ, ਸੁਆ।

ਕਿਤਾਬ : ਲਿਖਣਾ; ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ; ਖਤ, ਪੱਤਰ, ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ, ਅਨੁਮਾਨ, ਪੋਥੀ; ਪੁਸਤਕ।

- ਕਿਤਾਬ ਮਜ਼ੀਦ**
ਕਿਤਾਬ ਮੁਕੱਦਸ
ਕਿਤਾਬ-ਏ-ਮੁਕੱਦਸ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼।
ਕਿਤਾਬੀ : ਕਿਤਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਿਤਾਬ ਵਾਲਾ; ਪੁਸਤਕ (ਕਿਤਾਬ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਕੁਤਾਬ : (ਕਾਤਿਬ ਦਾ ਬੋਹਵਦਨ) ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ, ਲਿਖੀਕਾਰ।
ਕੁੱਤਾਬ : ਮਦਰਸਾ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ।
ਕਿਤਾਬਤ : ਲਿਖਤ, ਲਿਖਾਈ; ਖ਼ਤ, ਚਿੱਠੀ, ਪੱਤਰ; ਨਕਲ ਨਵੀਸੀ।
ਕਿਤਾਬਾ : ਉਹ ਇਬਾਰਤ ਜੇਹੜੀ ਮਸਜਦ, ਮਕਬਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਉਤੇ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਥਰ ਉਤੇ ਉਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਤਬਾ।
ਕਤਾਰਾ : ਕਟਾਰ, ਕਟਾਰੀ; ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਖੰਜਰ।
ਕਤਾਨ, ਕੱਤਾਨ : ਅਲਸੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਬਰੀਕ ਕਪੜਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੰਦ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਕੁਤਬ : (ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਬੋਹਵਦਨ) ਕਿਤਾਬਾਂ, ਪੁਸਤਕਾਂ।
ਕਤਬਾ : (ਕਾਤਿਬ ਦਾ ਬੋਹਵਦਨ) ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ, ਲਿਖਾਰੀ।
ਕਤਖੁਦਾ : ਅਸਲ ਵਿਚ 'ਕਦਾਖੁਦਾ' **كداخدا** ਭਾਵ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਘਰ ਵਾਲਾ; ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੀਵੀ ਵਾਲਾ, ਲਾਇਕ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ।
ਕਤਖੁਦਾਈ : ਵਿਆਹ, ਸ਼ਾਦੀ, ਨਿਕਾਹ।
ਕਤਰਾ : ਰੇਜ਼ਾ-ਰੇਜ਼ਾ, ਪਾਰਾ-ਪਾਰਾ; ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ; ਗਾਲ਼ਾਂ; ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਬੋਲ ਬੁਲਾਰਾ।
ਕਤਫ, ਕਿਤਫ : ਕੰਧਾ, ਮੋਚਾ।
ਕੁਤਕ : ਮੋਟਾ ਡੰਡਾ, ਸਲੇਤਰ, ਸੋਟਾ, ਕਲੰਦਰਾਂ ਦਾ ਡੰਡਾ, ਗਤਕਾ।
ਕੁਤਕਾ : ਭੰਗ ਘੋਟਣ ਵਾਲਾ ਸੋਟਾ, ਮੁਸਲ।
ਕਤਗਾਰ, ਕਤਰ, ਕਤਗਰ : ਤਰਖਾਣ।
ਕਿਤੇਬ : (ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਪੁਸਤਕ; ਸਾਮੀ ਧਰਮ ਗਰੰਥ।
ਕਿਤੀਰਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਚਿੱਠੀ ਗੂੰਦ, ਕਤੀਰਾ ਗੂੰਦ।
ਕਸਾਫਤ : ਇੱਕਠਾ ਹੋਣਾ; ਗਾੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ, ਮੁਟਾਈ, ਸੰਘਣਾਪਣ, ਮੈਲ।
ਕਸਰਤ : ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ; ਬੋਹਲਤਾ; ਭੀੜ, ਇੱਕਠ।
ਕਸਫ : ਭੀੜ, ਇੱਕਠ।
ਕਸੀਰ : ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੋਹਤ, ਵਧੇਰੇ।
ਕਸੀਫ : ਗੰਦਾ; ਮੈਲਾ, ਨਾਪਾਕ, ਮੋਟਾ, ਗਾੜ੍ਹਾ।
ਕਜ : ਟੇਦਾ, ਵਿੰਗਾ, ਤਿਰਛਾ, ਆਡਾ; ਕੁੱਬਾ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ।
ਕਜ-ਚਸਮ : ਭੋਂਗਾ, ਟੀਰਾ।
ਕਜ-ਰਫਤਾਰ : ਟੇਦਾ ਤੁਰਨ ਵਾਲਾ।
ਕਜ-ਰੋ : ਬੇਗੁਰਾ; ਮੱਕਾਰ।
ਕਜ-ਰਵੀ : ਟੇਦੀ ਚਾਲ ਚੱਲਣਾ; ਉਲਟੇ ਰਸਤੇ ਚੱਲਣਾ; ਮੱਕਾਰੀ, ਫਰੋਬ।
ਕਜ-ਕੁਲਾਹ : ਟੇਦੀ ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ੂਕ, ਮੋਹਬੂਬ।
ਕਜ ਮਜ : ਨਿਰਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ; ਉਲ ਜਲੂਲ ਬਕਣ ਵਾਲਾ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਚੱਜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੋਤਲਾ।
ਕਜੀ : ਟੇਦਾਪਣ।
ਕੁਜ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਜੜੀ ਬੂਟੀ (ਘਾਹ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਨਾਲ ਅਰਾਮ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਚਿੱਟਾ ਮੋਹਰਾ।
ਕਿਜ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਰੋਸ਼ਮ, ਆਂਕੜਾ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਂਕੜਾ।

ਕਯਾ ਕੁਜਾ : ਕਿਥੇ, ਕਿਸ ਥਾਂ; ਹਰ ਥਾਂ, ਜਿਥੇ
ਕਿਥੇ; ਕੀ; ਕਦੋਂ, ਕਦ।

ਕਯਾਹ ਕਜਾਵਾ : ਉਠ ਦੀ ਕਾਠੀ, ਹੋਂਦਾ।

ਕਯਾ ਕਜਕ : ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ
ਅੰਕਸ; ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਚੋਬ (ਛਟੀ)।

ਕਯਾ ਕਜਕੋਲ, ਕਯਾ ਕਜਕੂਲ :
ਕਸਕੋਲ, ਕਚਕੂਲ; ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਣ ਦਾ ਠੂਠਾ।

ਕਯਾ ਕਜੀਮ, ਕਯਾ ਕਜੀਨ : ਪਾਖਰ,
ਘੋੜੇ ਦੀ ਜ਼ਿਰਾ ਜੇ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਯਾ ਕਿਚਰੀ : (ਖਿਚੜੀ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ
ਰੂਪਾਂਤਰ) ਖਿਚੜੀ।

ਕਯਾ ਕੁਚਕ : ਪਿੱਸੂ।

ਕਯਾ ਕਚਕੂਲ : ਭਿਖਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੰਗਣ
ਵਾਲਾ ਠੂਠਾ।

ਕਯਾ ਕਚਲ : ਗੰਜਾ; ਟੇਢਾ, ਕੁੱਬਾ, ਕੁਰਸੀਨੁਮਾ
(ਟੇਢੀਆਂ) ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ।

ਕਯਾ ਕਚਾ : ਛੱਲਾ, ਡੋਈ, ਮਾਸ ਟੰਗਣ ਵਾਲੀ
ਖੁੰਟੀ।

ਕਯਾ ਕਚਾਬਾਜ਼ੀ : ਮੁੰਦਰੀ ਛੱਲੇ
ਦੀ ਖੇਡ।

ਕਯਾ ਕਚਾ ਗੁਲ ਕਰਦਨ :
ਭੇਦ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਾ।

ਕਯਾ ਕਚੀਰ/ਕਚੀਰਦਾ :
ਮੁਖੀ, ਨੇਤਾ।

ਕਯਾ ਕਹਲ : ਸੁਰਮਾ, ਕੱਜਲ।

ਕਯਾ ਕਹਲੀ : ਕੁਹਲ (ਸੁਰਮਾ) ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ, ਸੁਰਮਈ ਰੰਗ; ਕਾਲਾ ਰੰਗ, ਇਕ
ਅਤਿ ਬਰੀਕ ਕਾਲਾ ਕੱਪੜਾ।

ਕਯਾ ਕਹਲੀ ਚਰਖ : ਪੈਹਲਾ
ਅਸਮਾਨ; ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਸਿਆਹੀ; ਰਾਤ ਦੀ
ਹਨੇਰੀ।

ਕਯਾ ਕਹੀਲਾ : ਕਾਹਜ਼ਬਾਨ; ਗਾਉਜ਼ਬਾਨ
ਜੋ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾ ਹੈ।

ਕਯਾ ਕੁਖ : ਘਾਹ, ਕੱਖ ਕੰਡਾ, ਬੇਰੀਆਂ ਬਣਾਉਣ
ਵਾਲਾ ਘਾਹ; ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲਗਣ ਵਾਲਾ ਕੀੜਾ;
ਡਰਾਉਣੀ ਸ਼ਕਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਡਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡਰਨਾ; ਮਖੌਟਾ।

ਕਯਾ ਕੁਖਤਾ : ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ; ਭੰਬੁਕਾ।

ਕਯਾ ਕੁਖਜ/ਕੁਖਚ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦੀ ਘਾਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਝਾੜੂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਅੱਗ ਬਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੱਬੜ, ਬਗੜ।

ਕਯਾ ਕਦ : (ਕਦਾ ਕਦ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ)
ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਮਹੱਲਾ।

ਕਯਾ ਕਦ-ਬਾਨੋ : ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ,
ਬੇਗਮ, ਬੀਵੀ।

ਕਯਾ ਕਦ-ਖੁਦਾ : ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ,
ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਘਰ-ਗਰੈਹਸਥੀ,
ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਪਿੰਡ ਦਾ ਚੌਧਰੀ।

ਕਯਾ ਕਦ-ਖੁਦਾਈ : ਵਿਆਹ,
ਸ਼ਾਦੀ, ਨਿਕਾਹ।

ਕਯਾ ਕਦਮ : ਕੋਣ; ਕੋਹੜਾ; ਕੀ ਚੀਜ਼।

ਕਯਾ ਕਦਮੀ : ਕੋਣ, ਕੋਹੜੀ; ਕੋਹੜੀ
ਚੀਜ਼।

ਕਯਾ ਕਦੰਗ : ਹਥੌੜਾ; ਧੋਬੀ ਦਾ ਪਟੜਾ।

ਕਯਾ ਕਦੂ : ਘੀਆ ਕੱਦੂ, ਪਰਸਿੱਧ ਤਰਕਾਰੀ,
ਲੋਕੀ, ਸਿਰ ਦੀ ਖੋਪਰੀ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਿਆਲਾ;
ਕੁੱਜਾ।

ਕਯਾ ਕਦੂ-ਕਸ : ਕੱਦੂ ਨੂੰ ਛਿਲਣ ਵਾਲਾ
ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੱਦੂ ਨੂੰ ਰਗੜ ਕੇ ਬਰੀਕ
ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਯਾ ਕਦੂਖ : ਹਮਾਮ।

ਕਯਾ ਕਦੂਰਤ : ਮੈਲਾਪਣ, ਮੈਲਾ;
ਗੰਦਗੀ, ਹਨੇਰਾ, ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ, ਘਿਰਨਾ।

ਕਯਾ ਕਦਾ : ਘਰ, ਮਕਾਨ; ਪਿੰਡ, ਤਾਲੂ,
ਸੰਘ।

ਕਯਾ ਕਦੀਰ : ਗੰਧਲਾ, ਮੈਲਾ; ਗੰਦਾ;
ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕਯਾ ਕਦੀਨ, ਕਦੀਨਾ, ਕਦੀਨਾ :
ਧੋਬੀਆਂ ਦਾ ਪਟੜਾ; ਗੱਦੀ, ਗੱਦਾ, ਛੋਟੀ
ਤਲਾਈ ਜਾਂ ਰਜਾਈ।

ਕਯਾ ਕਦੇਵਰ : ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਕਿਸਾਨ; ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ; ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਈਸ,

ਚੌਧਰੀ, ਬਾਗਬਾਨ; ਸਮਾਂ, ਵਕਤ; ਜ਼ਮਾਨਾ, ਭਾਗ, ਕਿਸਮਤ; ਉੱਜੜ, ਗੰਵਾਰ।
ਕੰਬਾ : ਬੰਹਤ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਅਤਿਅੰਤ ਝੂਠਾ, ਮੱਕਾਰ, ਫਰੇਬੀ।
ਕੰਬਾ ਕਿਥੋਂ : ਝੂਠ।
ਕਰ ਕਰ : (ਕਾਰ ਕਾਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਕੰਮ, ਕਾਜ, ਕਾਰ।
ਕਰ ਕਰ : ਬੋਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਪ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੰਤਰ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਸ਼ਕਤੀ, ਮੁਰਾਦ, ਮਨੋਰਥ।
ਕਰ ਕਰ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਨੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਰ ਕਰ, ਕਰ ਕਰ : ਪਲਾਟੇ ਦੀ ਰੱਸੀ; ਰੁੱਖ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ; ਫਿਰਨਾ, ਫਿਰਾਉਣਾ; ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ; ਨਮਾਜ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ; ਰੁਮਾਲ।
ਕਰ ਕਿਰਾ : (ਕਿਹ+ਰਾ) ਜਿਸ ਨੂੰ; ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ।
ਕਰਾ ਕਰਾ : ਮੁਰਗੀ ਦੀ ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਕੁੜਕੁੜ।
ਕਰਾ ਕਰਾਨ : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਕਰਾ ਕਰਾ, ਕਰਾ ਕਰਾ, ਕਰਾ ਕਰਾ : ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ, ਲੀਰਾਂ।
ਕਰਾ ਕਰਾ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚੋਖਟ ਹੇਠਲੀ ਲੱਕੜ; ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ।
ਕਰਾ ਕਰਾ : ਹਟਣ ਵਾਲਾ, ਹਟਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਤੇ ਤਾਬੜ ਤੇੜ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਨਚਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ; 'ਹੈਦਰ-ਏ-ਕੌਰਾਰ'।
ਕਰਾਸੇ ਕਰਾਸੇ : (ਕੁਰਾਸਾ ਕਰਾਸੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਜੁਜ਼; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਪਾਰੇ (ਖੰਡ)।
ਕਰਾਸੇ ਕੁਰਾਸਾ : ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਜੁਜ਼, ਅਸਮਾਨੀ ਕਿਤਾਬ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ।
ਕਰਾਸੀਯਾ ਕੁਰਾਸੀਯਾ : ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇਕ ਜੁਜ਼; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦਾ ਇਕ ਪਾਰਾ (ਖੰਡ)।
ਕਰਾਕ, ਕਰਾਕਾ : ਇਕ

ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ, ਮਮੇਲਾ।
ਕਰਾਕ ਕਰਾਕ : ਕਾਂ।
ਕਰਾਮ ਕਰਾਮ : (ਕਰੀਮ ਕਰੀਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਾਨੀ ਲੋਕ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ।
ਕਰਾਮੀ ਕਰਾਮੀ : ਬੰਹਤ ਨੇਕ; ਬੰਹਤ ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ।
ਕਰਾਮਾਤ ਕਰਾਮਾਤ-ਕਾਤਿਬੀਨ : ਕਰਮ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
ਕਰਾਮਾਤ ਕਰਾਮਾਤ : (ਕਰਾਮਤ ਕਰਾਮਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਜ਼ੁਰਗੀਆਂ, ਵਡਿਆਈਆਂ, ਮੁਅਜਜ਼ੇ; ਕਰਾਮਾਤਾਂ, ਪਰਾਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।
ਕਰਾਮਾਤੀ ਕਰਾਮਾਤੀ : ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰ; ਅਸਧਾਰਨ, ਵਚਿਤਰ।
ਕਰਾਮਤ ਕਰਾਮਤ : ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਵਡਿਆਈ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਸਖ਼ਾਵਤ।
ਕਰਾਨ/ਕਰਾਨੇ : ਕਿਨਾਰਾ, ਕੰਢਾ, ਹੱਦ।
ਕਰਾਹ ਕਰਾਹ : ਅੰਤ, ਸਿਰਾ; ਹੱਦ, ਕੰਢਾ, ਕਿਨਾਰਾ।
ਕਰਾਹਤ/ਕਰਾਹਿਤ :
ਕਰਾਹੀਯਤ : ਪਸੰਦ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਨਾ-ਪਸੰਦੀ; ਨਾ-ਖੁਸ਼ੀ, ਘਿਰਨਾ, ਨਫਰਤ।
ਕਰਬ ਕਰਬ : ਰੰਜ, ਗ਼ਮ, ਦੁਖ, ਦਰਦ, ਤਕਲੀਫ਼।
ਕਰਬਾਸ ਕਰਬਾਸ : (ਕਰਪਾਸ ਕਰਪਾਸ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕਪਾਹ, ਸੂਤੀ ਮੋਟਾ ਕੱਪੜਾ, ਖੱਦਰ।
ਕਰਬਤ ਕਰਬਤ : ਮੁਸੀਬਤ, ਰੰਜ, ਦੁੱਖ, ਮਾਨਸਕ ਪੀੜ।
ਕਰਬਲਾ ਕਰਬਲਾ : ਫ਼ਰਾਤ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਕੰਢੇ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਜਿਥੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਂ ਸਬੰਧੀਆਂ ਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ 61 ਹਿਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ, ਆਪ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਹੈ।

ਕਰਿਲਾਨੀ ਕਰਬਲਾਈ : ਕਰਬਲਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਦੋ-ਰੰਗਾ ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਲਿਬਾਸ।

ਕਰਿਪਾਸ : ਰੂ ਦਾ ਕਪੜਾ; ਬਰੀਕ ਮਲਮਲ।

ਕਰਤ ਕਰਤ : ਵਾਰ, ਵਾਰੀ।

ਕਰੇ ਕਰਤਨ : ਕਈ ਵਾਰੀ।

ਕਰੇ ਕੁਰਤਾ : ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਸਿੱਧ ਕੱਪੜਾ, ਕਮੀਜ਼, ਝੋਂਗਾ, ਕੁੜਤਾ।

ਕਰਤੀ ਕੁਰਤੀ : ਛੋਟੀ ਕਮੀਜ਼; ਵਾਸਕਟ।

ਕਰੇ ਕਰਖ : ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਇਕ ਮਹੱਲੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਮਹੱਲ, ਬਸਤੀ, ਅਬਾਦੀ।

ਕਰਖੀ ਕਰਖੀ : ਕਰਖ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਕਰਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਕਰਖੀ ਜੋ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਲੀ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕਰਖਤ ਕਰਖਤ : ਉਹ ਅੰਗ ਜੋ ਸੌ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਬੇਹਿੱਸ ਅੰਗ; ਬੇਖਬਰ, ਸਖਤ, ਤਲਖ, ਕਰੜਾ।

ਕਰਖਤਗੀ, ਕਰਖਤੀ : ਸੁੱਕਾਪਣ; ਸਖਤੀ ਖਰ੍ਹਵਾਪਣ, ਕਰੜਾਪਣ।

ਕਰ/ਕਰ ਕਰਦ/ਕਿਰਦ : ਕੰਮ, ਕਾਰਜ, ਕਿਰਤ, ਨੌਕਰੀ।

ਕਰ ਕੁਰਦ : ਚਰਵਾਹਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ; ਹੌਜ਼, ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤ, ਸਬਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਲੀ; ਬੀਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਧਰਤੀ।

ਕਰ ਕੁਰਦਕ : ਭੇਡ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ 'ਕੁਰਦਿਸਤਾਨ' ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਏਹ ਲੋਕ ਬੜੇ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਜੋਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਤਕੜਾ, ਪੈਹਲਵਾਨ।

ਕਰ ਕੁਰਦਾਰ : ਤਰਜ਼, ਢੰਗ; ਚਾਲ, ਕੰਮ; ਸੁਗਲ, ਚੰਗਾ ਕੰਮ, ਆਚਰਣ, ਅਖਲਾਕ।

ਕਰ ਕੁਰਦਾਰ-ਗੁਜ਼ਾਰ : ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

ਕਰ ਕੁਰਦਾਰ-ਗੁਜ਼ਾਰੀ : ਇਤਹਾਸ ਰਚਨਾ।

ਕਰਦਿਸਤਾਨ : ਈਰਾਨ ਦੀ ਪੱਛਮੀ ਹੱਦ ਉੱਤੇ ਇਕ ਮੁਲਕ ਜਿਥੇ ਕੁਰਦ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਅਬਾਦ ਹਨ, ਜੋ ਬੜੇ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਜੋਧੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਰਗਾਰ, ਕਿਰਦਗਾਰ : ਰੱਬ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ।

ਕਰਦਮੰਦ : ਬੋਹਤ ਤੇਜ਼, ਤਿੱਖਾ।

ਕਰਦਨ : ਕਰਨਾ।

ਕਰਦਾ : ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ਕਰਦਾਕਾਰ : ਤਜਰਬਾਕਾਰ, ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ।

ਕਰਦੰਗ, ਕਰਦੰਗਲ : ਬੇਗ਼ੈਰਤ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੁਰਖ।

ਕਰਦੀ-ਉ-ਮੁਰਦੀ : ਏਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਤੂੰ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁੱਜੇ, ਸਾਵਧਾਨੀ।

ਕਰ/ਕੁਰ ਕੁਰਬਾ, ਕੁਰਬਾ : ਬੀਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਖੇਤ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਆਰੀਆਂ।

ਕਰਮਾਨ : ਅਸਮਾਨ; ਨੌਵਾਂ ਅਸਮਾਨ।

ਕਰਸ, ਕਰਸ਼ : ਮੈਲ, ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਮੈਲ; ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲ।

ਕਰਸ-ਤੂਸ : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਅੰਜੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਰਸਨਾ : ਮਟਰ।

ਕਰਸੀ : ਚੌਕੀ, ਮਕਾਨ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਉਚਾਈ; ਅਠਵਾਂ ਅਸਮਾਨ, ਪੀੜ੍ਹੀ, ਖਾਨਦਾਨ।

ਕਰਸੀਦਾਰ : ਤਖ਼ਤ ਜਾਂ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ।

ਕਰਸੀ-ਏ-ਜ਼ਰ : ਸੂਰਜ।

ਕਰਸੀ ਸ਼ਸ਼ਗੁਨੇ

ਕਰਸੀ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ਗੁਨਾ : ਸੰਸਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਾ।

ਨਾਮਾ-ਕੁਰਸੀ ਕਰਸੀ ਨਾਮਾ :
ਸ਼ੁਜਰਾ-ਨਸਬ; ਬੰਸਾਵਲੀ।

ਕੁਰਸੀ-ਨਿਸ਼ੀਨ: ਕੁਰਸੀ ਨਸ਼ੀਨ
ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

ਕਰਸ਼ਫ : ਰੁੰ, ਫੰਬਾ।

ਕਰਿਸਮਾ ਕਰਿਸਮਾ : ਅੱਖਾਂ ਜਾਂ ਤਰਵੱਟਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਅੱਖ ਦੀ ਝਪਕੀ, ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ; ਅੱਧ ਮੀਟੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ; ਮੁਅਜਜ਼ਾ, ਅਸਧਾਰਨ ਗੱਲ; ਜਾਦੂ।

ਕਰਸ਼ਿਓਜ਼ ਕਰਸ਼ਿਓਜ਼ : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਜਾਈ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਰਕ : ਪਾਲਤੂ ਮੁਰਗਾ, ਕੁਕੜੀ, ਕੇਕੜਾ; ਬਟੋਰਾ; ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ; ਛੱਤ; ਯਰੋਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਰਕਾਮ : ਸ਼ਕਤੀ, ਮੰਤਵ।

ਕਰਕਰ : ਰੱਬ, ਅੱਲਾਹ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ;
ਮਾਨ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

ਕਰਕਫੀਰ : ਚਮਚਾ; ਡੋਈ, ਕੜਫੀ।

ਕਰਮ ਕਰਕਮ : ਕੇਸਰ, ਕਮਾਨ, ਧਨੁੱਖ;
ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ।

ਕੁਰ ਕਰਗ : ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਲ ਨਾ ਹੋਣ,
ਗੰਜਾ।

ਗੋਡਾ : ਕਰਗਨ, ਕਰਗਾਨ, ਕਰਗ

ਕਰਗਸ : ਗਿਰਝ, ਤਿੱਤਰ।

ਕਰਗਸਾਨ-ਏ-ਚਰਖ, ਕਰਗਸਾਨ-ਫਲਕ

ਕਰਗਸਾਨ-ਏ-ਫਲਕ,

ਕਰਗਸਾਨ-ਏ-ਗਰਦੂਨ : ਗਿਰਝ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਤਾਰੇ ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਅਕਾਸ਼ 'ਤੇ ਉਡਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗਿਰਝਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਸਦੇ ਹਨ।

ਕਰਗਸ-ਏ-ਤਰਕਸ਼ ਕਰਗਸ਼-ਏ-ਤਰਕਸ਼
: ਤੀਰ।

ਕਰਗਸ-ਏ-ਫਲਕ :
ਗਿਰਤ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਇਕ ਸਤਾਰਾ।

ਕਰਗਾਹ ਕਰਗਾ : (=ਕਰਗਾਹ ਕਾਰਗਾਹ)
ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਖੱਡੀ; ਖੱਡੀ ਵਿਚਲਾ ਟੋਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੈਰ ਲਮਕਾ ਦੇ ਜੁਲਾਹਾ ਖੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਰਮ : ਮਰਦਉਪਨਾ; ਸੁਰਮਤਾਈ,
ਸਖਾਵਤ, ਬਜ਼ੁਰਗਵਾਰੀ; ਮੇਹਰਬਾਨੀ,
ਦਇਆ।

ਕਰਮ ਕਿਰਮ : ਕੀੜਾ-ਮਕੋੜਾ।

ਕਿਰਮ ਕਰਮਾਨ : (ਕਿਰਮ ਕਰਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੀਤੇ-ਮਕੌਤੇ।

ਕਰਮਾਨ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਦੱਖਣ ਉੱਤਰੀ ਪਰਾਂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਇਸੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਵੀ ਹੈ।

کرمان شاہ / کرمان شاہاں

ਕਿਰਮਾਨ ਸ਼ਾਹ/ਕਿਰਮਾਨ ਸ਼ਾਹਾਂ : ਇਰਾਕ ਅਜਮ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ।

ਕਰਮ-ਬਾਦਮਾ, ਕਰਮ-ਪੀਲਾ : ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀਤਾ।

ਕਰਮ-ਏ-ਸ਼ਬ ਕਰਮ-ਸ਼ਬਾਫ਼ਰ

ਅਫਰੋਜ਼, ਕਰਮ ਸ਼ਬਤਾਬ ਕਿਰਮ-ਏ-
ਸਬ ਤਾਬ, ਕਰਮ ਸ਼ਬਤਾਬ ਕਿਰਮ-
ਏ-ਸਬ ਚਿਰਾਗ : ਜੁਗਨੀ, ਟਟੇਹਣਾ।

ਕਰਨਾ, ਕਰਨਾ, ਕਰਨਾ
ਕਰਨਾਯ : ਸ਼ੈਰਨਾਈ, ਬਿਗਲ; ਤੁਰਮ;
 ਨਰਸਿੰਘ।

ਕਰਨਬਾ, ਕਰਨਬਾ, ਕਰਨਬਾ,
ਕਰਮ-ਕਲਾ : ਗੋਭੀ, ਗੋਭੀ ਦਾ
ਫੁੱਲ, ਗੋਭੀ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।

ਕੁਰੰਦਾ, ਕੁਰੰਦੇ, ਕੁਰੰਦ ਕਰਨ
ਕੁਰੰਗਾ : ਘੋੜ-ਦੌੜ ਦਾ ਮੈਦਾਨ,
 ਨਖਾਸ; ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੜ; ਘੋੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ
 ਰੰਗ, ਲਲਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਗ।

ਕਰੰਦਾ ਕਰੰਦਾ : ਜਲਾਰੇ ਦਾ ਕੱਚ।

ਕਰੰਗ ਕਰੰਗ : ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ।

ਕਰੂ ਕਰੂ : ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਜਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਿਯਾਵਸ ਦਾ ਸਾਢੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਭਾਗੀ ਸੀ।

ਕਰੋਬੀ ਕਰੂਬੀ : ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਮੁਖੀ।

ਕਰੂਬਿਆਨ ਕਰੂਬਿਆਨ : ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

ਕਰੂਖਾਨ ਕਰੂਖਾਨ : ਪੀਰਾਨ ਦਾ ਭਰਾ, ਵੀਸਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।

ਕਰੋਫਰ ਕਰੋਫਰ-ਉ-ਫਰ : ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੋਕਤ, ਧੂਮ-ਧਾਮ, ਠਾਠ-ਥਾਠ।

ਕਰੋਹ ਕਰੋਹ : ਕੋਹ, ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਗਜ਼ ਦਾ ਫਾਸਲਾ।

ਕਰੋ ਕਰਾ : ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਸਖਤ ਹੋ ਗਿਆ ਚਮੜਾ; ਮੈਲ, ਗੰਦ, ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ; ਹੁਜ਼ਰਾ, ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਠੜੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਡਾ।

ਕਰੋਹਾਨ ਕਰਾਹਾਨ : ਗੰਦ ਸੁਟਣ ਵਾਲਾ ਢੇਲ।

ਕਰਾ ਕਰਾ : ਗੋਲਾ, ਗੋਂਦ, ਹਰ ਗੋਲ ਚੀਜ਼, ਭੱਠੀ; ਧਰਤੀ, ਖਿੱਤਾ।

ਕਰਾ-ਏ-ਆਬ ਕਰਾ-ਏ-ਆਬ : ਧਰਤੀ ਉਦਾਲੇ ਪਾਣੀ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ।

ਕਰਾ-ਏ-ਅਰਥ ਕਰਾ-ਏ-ਅਰਥ : ਧਰਤੀ, ਗੋਂਦ ਵਰਗੀ ਗੋਲ ਜ਼ਮੀਨ।

ਕਰਾ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦ ਕਰਾ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦ : ਅਕਾਸ਼।

ਕਰਾ ਕਰਾ : ਤਾਜ਼ਾ ਘਿਓ, ਮੱਖਣ।

ਕਰਾ ਕਰਾ : ਨਾਮੁਲਾਇਮੀ, ਨਾਖੁਸ਼ੀ।

ਕਰਾ ਕਰਾ : ਖੇਤੇ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਉਠ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਵਫੇਰਾ; ਕੋਰੜਾ, ਕੋਟਲਾ।

ਕਰੀ ਕਰੀ : ਬੋਲਾਪਣ; ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ।

ਕਰੀ-ਬ-ਕੋਰੀ ਕਰੀ-ਬ-ਕੋਰੀ : ਡੇਰਾਪਣ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ।

ਕਰੀਮ ਕਰੀਮ : ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਮੇਹਰਬਾਨ, ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਸਿਫਾਤੀ ਨਾਮ।

ਕਰੀਮਾ ਕਰੀਮਾ : ਹੇ ਕਰੀਮ! ਹੇ ਸਖੀ! ਐ ਖੁਦਾ! ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾ ਜੋ ਸ਼ੇਖ ਸਾਅਦੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ

'ਪੰਦ-ਨਾਮਾ-ਏ-ਸਾਅਦੀ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਰੀਮਾਨ ਕਰੀਮਾਨ : ਸ਼ੈਹਰ ਕਿਰਮਾਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ।

ਕਰੀਮਾ ਕਰੀਮਾ : ਸਖੀ ਇਸਤਰੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ।

ਕਰੇਵਾ ਕਰੇਵਾ : ਟਿੱਲਾ, ਘਾਟੀ।

ਕਰੀਹ ਕਰੀਹ : ਭੱਦਾ, ਭੈੜਾ, ਘਿਰਨਾਯੋਗ।

ਕਰੀਹ-ਉਸ-ਸਕਲ ਕਰੀਹ-ਉਸ-ਸਕਲ : ਭੈੜੀ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਵਾਲਾ, ਕਰੂਪ; ਬਦਸੂਰਤ।

ਕਰੀਹ-ਉਸ-ਸੌਤ ਕਰੀਹ-ਉਸ-ਸੌਤ : ਭੈੜੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ।

ਕਰੀਹ-ਉਲ-ਮਨਬਰ ਕਰੀਹ-ਉਲ-ਮਨਬਰ : ਬਦਸ਼ਕਲ, ਬਦਸੂਰਤ।

ਕਰ ਕਰ, ਕਰ ਕਰ, ਕਰ ਕਰ, ਕਰ ਕਰ : ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮ, ਕੱਚਾ ਰੇਸ਼ਮ; ਟੇਢ, ਵਿੰਗ।

ਕਰਾਬਰੋ ਕਰਾਬਰੋ : ਟੇਡੀਆਂ ਭਵਾਂ ਵਾਲਾ; ਮਸ਼ੁਕ।

ਕਰਾਬਤਨ/ਕੱਜ ਬਾਬਤਨ/ਕੱਜ ਬਾਬਤਨ : ਖੇਡ ਵਿਚ ਹੇਰਾ-ਫੇਰੀ ਕਰਨਾ।

ਕਰ ਕਰ : (=ਕਿ+ਅਜ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜਿਸ ਕਰਕੇ।

ਕਰਾਬਾ, ਕਰਾਬਾ, ਕਰਾਬਾ, ਕਰਾਬਾ : ਕਜਾਵਾ।

ਕਰਾਬਾ, ਕਿਬਾਦ, ਕਿਬਾਦ : ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ, ਫਟਿਆ ਪੁਰਾਣਾ ਲੀੜਾ।

ਕਰਾਬਾਰ ਕਰਾਬਾਰ : ਹੱਜਾਮ ਦਾ ਨਸ਼ਤਰ, ਪੱਛਣ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਸ਼ਤਰ।

ਕਰਾਬਰੋ ਕਰਾਬਰੋ : ਹਰਾ ਧਨੀਆ।

ਕਰਾਬਰੋ ਕਰਾਬਰੋ : ਟੱਬਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ, ਘਰ ਵਾਲਾ; ਰਈਸ, ਚੋਧਰੀ।

ਕਰਾਬਾ ਕਰਾਬਾ : ਤੋਲ ਦਾ ਫੇਕ, ਖਲ।

ਕਰਾਬਾ ਕਿਲਿਕ : ਤੇਜ਼ ਛੁਰੀ, ਛੋਟਾ ਚਾਕੂ, ਛੁਰੀ, ਕਰਦ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਪੀਪਲਾ, ਖੰਜਰ ਦਾ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰਾ।

ਕਰਾਬਨ ਕਰਾਬਨ : ਹੀਜੜਾ, ਖੁਸਰਾ, ਆਸ਼ੁਰਾ,

ਮੁਹੱਰਮ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਅਵਸਰ 'ਤੇ
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇਕਠ; ਪਿੰਡ।

ਕੁਰੀਨ/ਕੁਰੀਨ : ਕੱਚਾ ਰੇਸ਼ਮ।

ਕੁਰੀਨ-ਫਰੋਸ਼ : ਕੱਚਾ
ਰੇਸ਼ਮ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

ਕੁਰ : ਟੇਵਾ।

ਕੁਰ-ਅਬਰੂ : ਟੇਵੀਆਂ ਭਵਾਂ
ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ।

ਕੁਰ-ਬੀਨ, **ਕੁਰ-ਚਸ਼ਮ** : ਟੇਵਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਭੈਂਗਾ।

ਕੁਰ-ਤਰਾਜ਼ੂ : ਘੱਟ ਤੋਲਣ
ਵਾਲਾ, ਡੰਡੀ ਮਾਰ।

ਕੁਰ-ਦੁਮ : ਟੇਵੀ ਪੂਛ ਵਾਲਾ, ਬਿਛੁ,
ਠੂਹਾਂ।

ਕੁਰਗਾਨ : ਕੜਾਹੀ, ਕੜਾਹਾ।

ਕੁਰਕ : ਅੰਕਸ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਥੀਬਾਨ
ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਆਂਕੜਾ; ਨਗਾਰੇ ਦੀ
ਚੋਟ।

ਕੁਰੀ : ਟੇਵਾਪਣ; ਝੂਠ, ਕੁਸੱਤ।

ਕੁਰੀਮ, **ਕੁਰੀਨ** : ਸੰਜੋਅ;
ਜ਼ਿਰਾ ਬਕਤਰ।

ਕੁਸ : ਆਦਮੀ, ਵਿਅਕਤੀ, ਯੋਗ,
ਲਾਇਕ, ਸਿਆਣਾ, ਸ਼ਰੀਫ਼, ਤਲਾਮਾਣਸ,
ਸਾਉ।

ਕੁਸ-ਏ-ਖਾਨਾ : ਘਰ ਦਾ
ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕਣ।

ਕੁਸ-ਉ-ਨਾਕਸ : ਹਰ
ਕੋਈ; ਜਣਾਖਣਾ।

ਕੁਸਾ : ਗੋਦਤੀ, ਕੰਬਲੀ, ਖਿੰਬਾ।

ਕੁਸਾਦ, **ਕੁਸਾਦੀ** :
ਬੇਰਿਵਾਜੀ, ਮਾਲ ਦੀ ਨਾਰਿਵਾਜੀ; ਬਜ਼ਾਰ ਦਾ
ਮੰਦਾ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਭਾ ਵਿਚ ਮੰਦਾ ਆਉਣਾ,
ਖਰੀਦਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ।

ਕੁਸਾਫਤ : ਸੂਰਜ ਗਰੈਹਣ;
ਗੁਮਨਾਮੀ।

ਕੁਸਾਲਤ : ਸੁਸਤੀ, ਗੰਭੀਰਤਾ, ਰੰਜ,

ਦੁੱਖ, ਪੀੜਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।

ਕੁਸਾ : (ਕੁਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ)
ਲੋਕ; ਆਮ ਜਨਤਾ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦਮੀ; ਨੌਕਰ,
ਚਾਕਰ।

ਕੁਸਾਨ-ਏ-ਦਿਗਰ : ਹੋਰ
ਲੋਕ, ਦੂਜੇ ਲੋਕ।

ਕੁਸਾਈ : ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੇ ਸੱਤ
ਪਰਸਿੱਧ ਪਾਠੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ; ਇਕ ਅਰਬੀ
ਵਿਆਕਰਨ ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੁਸਬ : ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ,
ਕਮਾਉਣਾ, ਪੇਸ਼ਾ, ਧੰਦਾ, ਕੰਮ, ਹੁਨਰ,
ਬਦਕਾਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ।

ਕੁਸਬ-ਏ-ਖੈਰ : ਸਵਾਬ
ਕਮਾਉਣਾ, ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਨੇਕੀ ਲੈਣਾ।

ਕੁਸਬੀ : ਹੁਨਰਮੰਦ, ਪੇਸ਼ਾਵਰ,
ਦਸਤਕਾਰ, ਕਾਰੀਗਰ, ਹੁਨਰ ਵਾਲਾ;
ਬਜ਼ਾਰੀ ਔਰਤ, ਵੇਸਵਾ, ਬਦਕਾਰ ਇਸਤਰੀ।

ਕੁਸਬੀ-ਬਾਜ਼ : ਰੰਡੀਬਾਜ਼।

ਕੁਸਬੀ-ਬਾਜ਼ੀ :
ਰੰਡੀਬਾਜ਼ੀ।

ਕੁਸਬੀ-ਖਾਨਾ : ਚਕਲਾ,
ਬਦਨਾਮ ਘਰ।

ਕੁਸਤੀ : ਕੁਸਤੀ, ਘੋਲ; ਪੇਟੀ ਜਾਂ
ਪਟਕਾ ਜੋ ਪਾਰਸੀ ਜਾਂ ਬਾਹਮਣ ਲੋਕ ਉਦਾਲੇ
ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਕੁਸਤੀਨ : ਪੇਟੀ।

ਕੁਸਰ : ਤੋੜਨਾ, ਤੋੜ ਫੋੜ, ਟੁਕੜਾ,
ਹਿੱਸਾ; ਖੰਭ ਮੀਟਣਾ; ਪਾੜ, ਕਿਸੇ ਅਖਰ ਹੇਠ
'ਜ਼ੇਰ' (ਕਸਰ) ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣਾ; ਇਕਾਈ ਦੇ
ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜਾਂ ਕਈ ਭਾਗ,
ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਇਕ ਕਾਇਦਾ, ਨੁਕਸਾਨ, ਹਾਨੀ;
ਦੁੱਖ, ਪੀੜਾ।

ਕੁਸਰ-ਏ-ਹਾਲਤ : ਭੈੜੀ ਤੇ
ਮੰਦੀ ਹਾਲਤ; ਮੰਦਹਾਲੀ, ਗ਼ਰੀਬੀ।

ਕੁਸਰ-ਏ-ਸ਼ਾਨ : ਕਿਸੇ ਦੀ
ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਖਰਾਬੀ ਆਉਣਾ।

ਕਸਰੋਤਿਆਂ ਕਸਰ-ਉ-ਝਿਯਾਦਾ : ਵੱਧ-ਘੱਟ, ਘੱਟ-ਵੱਧ।

ਕਸਰਾ : 'ਜ਼ੋਰ' ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋ ਅੱਖਰ ਦੇ ਹੇਠ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਿਲ ਦੇ ਅੱਖਰ ਦਾਲ (ਦ) ਹੇਠ।

ਕਸਰਾ ਕਿਸਰਾ : (ਫਾਰਸੀ ਖੁਸਰੋ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੁਪਾਂਤਰ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਲਕਬ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ਕਸਰੀ ਕਿਸਰਵੀ : ਸ਼ਾਹੀ।

ਕਸਫਾ, ਕੁਸਫਾ : (ਕਿਸਫਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਟੋਟੇ; ਹਿੱਸੇ।

ਕਿਸਫਾ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ।

ਕੁਸਕਸ਼ : ਦੌਲਾ, ਭੜ੍ਹਾ।

ਕਸਲ : ਸੁਸਤੀ, ਥਕਾਵਟ।

ਕਸਲਾਨ, ਕਸਲਾਨ, ਕਸਲਮੰਦ, ਕਸਲਨਾਕ : ਸੁਸਤ, ਬੀਮਾਰ, ਰੋਗੀ, ਕਾਇਰ।

ਕਸਮਾ : ਓਹ ਵਾਲ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਜੁਲਫਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਤੇ ਮੋੜ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਉਤੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਟ।

ਕਸਨੀ : ਕਾਸਨੀ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।

ਕਿਸਵਤ : ਪੇਸ਼ਾਕ, ਲਿਬਾਸ।

ਕਿਸਵਤ-ਏ-ਖਾਮ : ਕੱਚੇ ਚਮੜੇ ਦੀ ਲਿਬਾਸ।

ਕਿਸਵਤ-ਕਾਫੂਰੀ : ਬਰਫ਼।

ਕੁਸੁਫਾ : ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ; ਬਦਹਾਲ ਹੋਣਾ; ਸੂਰਜ ਦਾ ਗਰੈਹਣ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੂਰਜ ਗਰੈਹਣ ਨੂੰ ਹੀ 'ਕੁਸੁਫਾ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਚੰਦ-ਗਰੈਹਣ ਲਈ ਖਸੂਫ਼ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਸ-ਉ-ਕੂ, ਕਸ-ਉ-ਕੂਯ : ਸਾਕ-ਅੰਗ, ਸਬੰਧੀ, ਟੱਬਰ-ਟੀਹਰ, ਯਾਰ-ਦੋਸਤ।

ਕਸੇ : ਕੋਈ ਆਦਮੀ।

ਕਸੀਰ : ਟੁਟਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕਸੀਫ : ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ; ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਵਾਲਾ; ਚਿੜਚਿੜਾ।

ਕਸ਼ : ਤੂੰ ਖਿੱਚ; ਹੁੱਕੇ ਜਾਂ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਦਮ ਜਾਂ ਕਸ਼, ਸੂਟਾ, ਬਗਲ, ਕੱਛ, ਕਛੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ, ਛਾਤੀ, ਸੀਨਾ; ਕਮਰ, ਲੱਕ, ਕੁੱਖ, ਨੁੱਕਰ ਗੁੱਠ।

ਕੁਸ਼ਾਦ : (ਕੁਸ਼ਾਦਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਚੌੜਾ; ਵਿਸ਼ੈ, ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ; ਤੀਰ ਛੁਟਣਾ।

ਕੁਸ਼ਾਦਕਾਰ : ਮੰਤਵ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ, ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਦਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ।

ਕੁਸ਼ਾਦਗੀ : ਫੈਲਾ; ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਚੜ੍ਹਾਈ।

ਕੁਸ਼ਾਦ-ਨਾਮਾ : ਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨ; ਮਾਫੀ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ; ਰਿਹਾਈ ਪੱਤਰ; ਤਲਾਕ-ਨਾਮਾ।

ਕੁਸ਼ਾਦਨ : ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ।

ਕੁਸ਼ਾਦਾ : ਖੁਲ੍ਹਾ; ਵਿਸ਼ਾਲ, ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ, ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕੁਸ਼ਾਦਾ-ਜਬੀਨ,

ਕੁਸ਼ਾਦਾ-ਰੂ : ਹਸਮੁਖ ਆਦਮੀ।

ਕੁਸ਼ਾਦਾ-ਦਿਲ : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।

ਕੁਸ਼ਾਦਾ-ਰੂਈ : ਖੁਸ਼ੀ, ਹਸ-ਮੁਖੀ।

ਕੁਸ਼ਾਦਾ-ਕਫ : ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੱਥਾਂ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਹ-ਖਰਚ/ਦਾਨੀ।

ਕੁਸ਼ਾਫ : ਬੋਹਤ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ; ਪੂਰਾ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੇ ਇਕ ਟੀਕੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੁਸ਼ਾਕਸ਼ : ਖਿੱਚ, ਆਕਰਸ਼ਣ; ਖਿੱਚੋਤਾਣੀ, ਪਰੇਸ਼ਨੀ।

ਕਸ਼ਾਨ : ਖਿੱਚਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ।

ਕਸ਼ਾਨ ਕਸ਼ਾਨ : ਖਿਚਦੇ ਹੋਏ;
ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ।

ਕਸ਼ਾਨ : ਇਕ ਚੋਬ ਵਾਲਾ ਤੰਬੂ।

ਕਸ਼ਾਵਰਜ਼ : ਕਿਸਾਨ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਹਕ; ਵਾਹਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤ,
ਗੰਵਾਰ।

ਕਸ਼ਾਵਰਜ਼ੀ : ਖੇਤੀਬਾੜੀ,
ਵਾਹੁਣਾ, ਬੀਜਣਾ, ਕਿਰਸਾਣੀ।

ਕਸ਼ਾਇਸ਼ : ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲੀ;
ਸਪਸ਼ਟਤਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ; ਚਾਲ।

ਕਸ਼ਤਨ : ਬੀਜਣਾ।

ਕਸ਼ਤ : ਬੀਜ; ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ
ਖੇਤ; ਖੇਤੀ, ਮਾਤ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਦਾ ਅਜੇਹੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਕਿ ਜਿਥੇ ਉਸ ਤੋਂ
ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੋਹਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮਾਰਿਆ
ਜਾਂਦਾ।

ਕਸ਼ਤ-ਜ਼ਾਰ : ਖੇਤੀ,
ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ ਖੇਤ; ਤਿਆਰ ਖੇਤੀ।

ਕਸ਼ਤਬਾਨ, ਕਸ਼ਤਕਾਰ, ਕਸ਼ਤਕਾਰੀ : ਖੇਤ ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ,
ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ, ਕਿਰਸਾਣ; ਖੇਤੀ, ਕਿਰਸਾਣੀ।

ਕਸ਼ਤਵਰਜ਼, ਕਸ਼ਤਵਰਜ਼ੀ :
ਕਿਰਸਾਣ, ਵਾਹਕ; ਵਾਹੀ; ਖੇਤੀ,
ਕਿਰਸਾਣੀ।

ਕਸ਼ਤਾ : ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕਸ਼ਤਨ : ਮਾਰ ਦੇਣਾ, ਕਤਲ
ਕਰਨਾ।

ਕਸ਼ਤਾਰ, ਕਸ਼ਤਾਰ :
ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਜ਼ਿਬਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ;
ਕਸਾਈ ਦੇ, ਬੱਕਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਬਾ ਕਰਨਾ।

ਕਸ਼ਤਗਾਨ : ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ,
ਮਾਰੇ ਗਏ।

ਕਸ਼ਤਗਾਨ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਾ : ਸ਼ਹੀਦ।

ਕਸ਼ਤਨੀ : ਮਾਰਨ-ਯੋਗ,
ਕੁਰਬਾਨੀ-ਯੋਗ।

ਕਸ਼ਤ-ਓ-ਖੂਨ : ਖੂਨ
ਖਰਾਬਾ, ਮਾਰਕੁੱਟ, ਮਾਰ ਧਾਤ।

ਕਸ਼ਤਾ : ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਿਬਾ
ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ; ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ; ਧਾਤ
ਜੋ ਭਸਮ ਕੀਤੀ ਹੋਈ।

ਕਸ਼ਤੀ/ਕਿਸਤੀ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ
ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਕਿਸਤੀ" ਹੈ) ਬੇੜੀ, ਡੋਂਗਾ;
ਪਿਆਲਾ, ਰਕਾਬੀ।

ਕਸ਼ਤੀਬਾਨ : ਕਿਸਤੀ
ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੱਲਾਹ, ਖੇਵਾ।

ਕਸ਼ਤੀਬਾਨੀ : ਕਿਸਤੀ
ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ।

ਕਸ਼ਤੀ-ਏ-ਬੁਖਾਰ :
ਸਟੀਮ ਬੋਟ, ਅਗਨ ਬੋਟ।

ਕਸ਼ਤੀ-ਏ-ਜ਼ਰ : ਏਕਮ ਦਾ
ਚੰਦ; ਸੂਰਜ।

ਕਸ਼ਤੀ-ਏ-ਗਮ : ਸੰਸਾਰ।

ਕਸ਼ਤੀ-ਕਸ਼ : ਮੱਲਾਹ।

ਕਸ਼ਤੀ-ਗਾਹ : ਪਿਆਕ,
ਸ਼ਰਾਬੀ, ਬੰਦਰਗਾਹ, ਤਟ, ਪੱਤਣ।

ਕਸ਼ਿਸ਼ : ਖਿੱਚਣਾ, ਸਮੋਣਾ, ਜਜ਼ਬ
ਕਰਨਾ, ਖਿੱਚ, ਆਕਰਸ਼ਣ; ਮੇਲ, ਰੁਝਾਨ।

ਕਸ਼ਿਸ਼-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ :
ਧਰਤੀ ਦੀ ਓਹ ਖਿੱਚ ਜੋ ਹਰ ਸ਼ੈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਧੁਰੇ/ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ।

ਕਸ਼ਫ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਲਾਹੁਣਾ;
ਨੰਗਾ ਕਰਨਾ, ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਓਹ
ਦਰਜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗ਼ੈਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ; ਕਪਾਟ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ।

ਕਸ਼ਕ : ਚੌਕੀਦਾਰੀ, ਦਰਬਾਨੀ।

ਕਸ਼ਕੀ, ਕਸ਼ਕੀ

ਕਸ਼ਕੀਬਾਸ਼ੀ, ਕਸ਼ਕੀਬਾਸ਼ੀ,

ਕਸ਼ਕਦਾਰ : ਪਾਸਬਾਨ,
ਚੌਕੀਦਾਰ, ਦਰਬਾਨ।

کشکله **کسکلا**, **کشک** **کسکا** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੁੱਤੀ।

ਕੁਸਕੰਜੀਰ **ਕਸਕੰਜੀਰ** : ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ, ਮੈਹਲ ਵਿਚ ਪਾੜ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੰਤਰ, ਵੱਡੀ ਤੋਪ, ਤੋਪ ਦਾ ਗੋਲਾ।

ਕਸਕੀਨ, **ਕਸਕੀਨ**, **ਕਸਕੀਨ**, **ਕਸਕੀਨ** : ਜੋਆਂ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਕਈ ਅੰਨ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਈ ਰੋਟੀ।

ਕਸਕੂਲ **ਕਸਕੂਲ** : ਭਿੱਖਿਆ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਠੂਠਾ, ਕਾਸਾ, ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਤੀ।

ਕਸਮਰ **ਕਿਸਮਰ** : ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ; ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਸਮਿਸ਼ **ਕਿਸਮਿਸ਼** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸੁੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਗੂਰ, ਦਾਖਾਂ, ਸੌਗੀ।

ਕਸਮਕਸ਼ **ਕਸਮਕਸ਼** : ਖਿੱਚੋਤਾਣ, ਫਸਾਦ, ਝਗੜਾ, ਰੰਜ, ਗ਼ਮ, ਥੁੜ, ਘਾਟ।

ਕਸਮੂਰ **ਕਸਮੂਰ** : ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਸਨ **ਕਸਨ** : ਭੀੜ, ਇੱਕਠ, ਬੈਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।

ਕਸਨੀਜ਼/ਕਸਨੀਜ਼ **ਕਸਨੀਜ਼/ਕਸਨੀਜ਼** : ਧਨੀਆਂ।

ਕਸ਼ਵਾਦ **ਕਿਸ਼ਵਾਦ** : ਕੈਕਾਉਸ ਦੇ ਇਕ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਸ਼ੁਦਨ **ਕਸ਼ੁਦਨ** : ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਖੋਲ੍ਹਣਾ।

ਕਸ਼ੁਰ **ਕਿਸ਼ਵਰ** : ਮੁਲਕ, ਦੇਸ਼।

ਕਸ਼ੁਰ-ਖੁਦਾ, **ਕਿਸ਼ਵਰ-ਖੁਦਾ**,

ਕਸ਼ੁਰ-ਖੁਦੀਵ, **ਕਿਸ਼ਵਰ-ਖੁਦੀਵ**,

ਕਸ਼ੁਰ-ਕਸ਼ਾ, **ਕਿਸ਼ਵਰ-ਕਸ਼ਾ**,

ਕਸ਼ੁਰ-ਗੀਰ, **ਕਿਸ਼ਵਰ-ਗੀਰ** :

ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਸਕ, ਸਮਰਾਟ।

ਕਸ਼ੁਰ **ਕਿਸ਼ਵਰ** : ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ।

ਕਸ਼ਾ : ਫਕੀਰ, ਮੰਗਤਾ; ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਤੰਗ, ਅਸਾਨੀ, ਸੌਖ, ਉਂਗਲ ਜਾਂ ਕਲਮ ਨਾਲ

ਖਿੱਚੀ ਲੀਕ।

ਕਸ਼ੀਦਨ **ਕਸ਼ੀਦਨ** : ਖਿੱਚਣਾ, ਸੈਹਣਾ।

ਕਸ਼ੀਦਰੀ **ਕਸ਼ੀਦਰੀ** : ਖਿੱਚੋਤਾਣ, ਰੰਜਸ਼, ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ।

ਕਸ਼ੀਦਾ **ਕਸ਼ੀਦਾ** : ਖਿਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ, ਯੋਗ, ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਲੰਮਾ, ਉੱਚਾ, ਕੱਪੜੇ ਉਤੇ ਕਢਾਈ ਦਾ ਕੰਮ।

ਕਸ਼ੀਦਾ-ਖ਼ਾਤਿਰ **ਕਸ਼ੀਦਾ-ਖ਼ਾਤਿਰ** : ਨਰਾਜ਼, ਦੁਖੀ ਦਿਲ, ਸਤਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕਸ਼ੀਸ਼ **ਕਸ਼ੀਸ਼** : ਲਾਟ ਪਾਦਰੀ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਕ ਨੇਤਾ, ਪੁਜਾਰੀ।

ਕਸ਼ੀਕ **ਕਿਸ਼ੀਕ** : ਪੈਹਰਾ, ਚੌਕੀ, ਪੈਹਰੇਦਾਰ।

ਕਸ਼ੀਕੀ **ਕਿਸ਼ੀਕੀ** : ਸੰਤਰੀ, ਚੌਕੀਦਾਰ।

ਕਸ਼ੀਕਖ਼ਾਨਾ **ਕਿਸ਼ੀਕਖ਼ਾਨਾ** : ਚੌਕੀ, ਬਾਣਾ।

ਕਸ਼ਬ **ਕਸ਼ਬ** : ਗਿੱਟਾ; ਜੁਆ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਚਕੋਰ ਪਾਸਾ, ਨਰਦ, ਬਾਂਸ ਦੀ ਪੇਰੀ ਵਿਚਲੀ ਗੰਢ, ਉੱਚੀ ਸ਼ੈ; ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਸਤਕਾਰ, ਮਾਣ, ਕਿਸੇ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਤੀਜਾ-ਭਾਗ।

ਕਸ਼ਬਤੀਨ **ਕਸ਼ਬਤੀਨ** : ਜੁਏ ਲਈ ਦੋ ਪਾਸੇ (ਜੇ ਚਕੋਰ ਹੱਡੀ ਦੇ ਛੇ ਰੁਖ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਪੱਖ ਉਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਛੇ ਤਕ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਉਕਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ) ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਜੋੜੀ, ਦੋਵੇਂ ਗਿੱਟੇ।

ਕਸ਼ਬਾ **ਕਸ਼ਬਾ** : ਉੱਚਾ, ਹਰੇਕ ਮੁਰੱਬਾ ਇਮਾਰਤ, ਰੱਬ ਦਾ ਘਰ, ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼, ਕਿਬਲਾ; ਪਾਸਾ।

ਕਸ਼ **ਕਸ਼** : ਹਥੇਲੀ, ਪੰਜਾ, ਮੁੱਠੀ; ਪੈਰ ਦਾ ਤਲਾ, ਝੰਗ, ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਪਤਾਵਾ, ਪੈਰ ਦਾ ਤਲਾ।

ਕਸ਼-ਏ-ਬੈਬਾ **ਕਸ਼-ਏ-ਬੈਬਾ** : ਚਿੱਟਾ ਹੱਥ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦਾ ਹੱਥ ਜੋ ਆਂਡੇ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਸੀ।

ਕਸ਼-ਏ-ਪਾ **ਕਸ਼-ਏ-ਪਾ** : ਪੈਰ ਦਾ ਤਲਾ।

ਕਸ਼ਾ **ਕਿਸ਼ਾ** : ਰੰਜ, ਤੰਗੀ, ਮੇਹਨਤ।

ਕਸ਼ਾ **ਕਸ਼ਾ** : (ਕਾਫ਼ਰ) ਦਾ

ਬੋਹਵਚਨ) ਰੱਬ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਲੋਕ, ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਲੋਕ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਕਫਾਰੇ/ਕਫਾਰੇ ਕੱਫਾਰਤ/ਕੱਫਾਰਾ : ਉਹ ਖ਼ੈਰਾਤ ਜੋ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇ, ਗੁਨਾਹ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਗੁਨਾਹ, ਭੁੱਲ ਤੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਦਾਨ-ਪੁੰਨ, ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਬਦਲਾ, ਭੁੱਲ ਤੇ ਕਸੂਰ ਦਾ ਡੰਡ ਜੇਹੜਾ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਰਰ ਹੈ।

ਕਫਾਲਤ ਕਫਾਲਤ : ਕਫੀਲ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਮਾਨਤ, ਜ਼ੰਮੇਵਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਜ਼ੰਮੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲੈਣਾ।

ਕਫਾਲਤਨਾਮਾ : ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾਮਾ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

ਕਫਾਯਤ ਕਿਫਾਯਤ : ਕਾਫੀ ਹੋਣਾ, ਬਸ ਹੋਣਾ, ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਫਾ ਲੈਣਾ, ਲਾਭ; ਯੋਗਤਾ, ਬੱਚਤ, ਸਰਫਾ, ਕਮੀ।

ਕਫਾਯਤ-ਸ਼ਿਆਰ ਕਿਫਾਯਤ-ਸ਼ਿਆਰ : ਬੱਚਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਘਟ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਜਮੀ।

ਕਫਾਯਤ-ਸ਼ਿਆਰੀ : ਬੱਚਤ, ਸਰਫਾ।

ਕਫਤਾਰ ਕਫਤਾਰ : ਬਿੱਜੂ, ਲਗਤ ਬਗਤ, ਜਾਦੁਗਰਨੀ, ਕਫਨ ਚੋਰ।

ਕਫਤਰ, ਕਫਤੇ ਕਫਤਰ : ਕਬੂਤਰ।

ਕਫਚਾ ਕਫਚਾ : ਚਮਚਾ, ਕੜਛੀ, ਡੋਈ; ਕੁੰਡਲ, ਸੱਪ ਦਾ ਫੁਣ।

ਕਫਰ ਕੁਫਰ : ਖੁਦਾ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਣਾ।

ਕਫਰਾਨ ਕੁਫਰਾਨ : ਇਕ ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣਾ, ਬੇਦੀਨੀ, ਨਾਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ।

ਕਫਰੇ ਕੁਫਰਾ : ਕਾਫ਼ਿਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਕਫਰੀ ਕੁਫਰੀ : ਬੋਹਤੇ ਕਾਫ਼ਿਰ, ਬੇਦੀਨ।

ਕਫਸ਼ ਕਫਸ਼ : ਜੁੱਤੀ।

ਕਫਸ਼ ਦੋਬ ਕਫਸ਼ ਦੋਬ : ਜੁੱਤੀਆਂ ਸਿਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੋਚੀ, ਚਮਾਰ।

ਕਫਸ਼ ਰੁਬਾ ਕਫਸ਼ ਰੁਬਾ : ਜੁੱਤੀ-ਚੋਰ।

ਕਫਸ਼ਗਰ ਕਫਸ਼ਗਰ : ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਵਪਾਰੀ; ਜੁੱਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਕਫਸ਼ੀਰ ਕਫਸ਼ੀਰ : ਕਲਈ, ਸੁਹਾਗਾ।

ਕਫਗੀਰ ਕਫਗੀਰ : ਝੱਗ ਤੇ ਮੈਲ ਲਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਝਰਨਾ; ਚਮਚਾ, ਡੋਈ, ਕੜਛੀ।

ਕਫਨ ਕਫਨ : ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਲਪੇਟਦੇ ਹਨ, ਖੱਫਣ।

ਕਫਨੀ ਕਫਨੀ : ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਫਨ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ, ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਚੋਗਾ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾ ਸੀਉਂਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਫੂਰ ਕਫੂਰ : ਕੁਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ।

ਕਫੂਰ ਕਫੂਰ : ਕੁਫਰ।

ਕਫੇ ਕਫਾ : ਅਨਾਜ ਦੀ ਬੱਲੀ, ਮੱਕੀ ਦੀ ਛੱਲੀ, ਛੱਲੀਆਂ ਆਦਿ ਭਾਵ ਹਰ ਉਹ ਸਿੱਟਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੰਨ ਦੇ ਦਾਣੇ ਹੋਣ, ਡਫ, ਡਫਲੀ, ਗੋਲ ਚੱਕਰ, ਅੱਧ - ਪੱਕੇ ਦਾਣਿਆਂ ਦੀ ਬੱਲੀ।

ਕਫੇ ਕੁਫਾ : ਝੱਗੇ ਜਾਂ ਚੋਲੇ ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਆ, ਸੰਜਾਫ਼।

ਕਫੇ ਕਿਫਾ : ਤੱਕੜੀ ਦਾ ਪੱਲਾ, ਪੱਲੇ ਵਰਗੀ ਗੋਲ ਚੀਜ਼, ਮਸ਼ੁੜਾ।

ਕਫੀਲ ਕਫੀਲ : ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਜ਼ੰਮੇਵਾਰ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜ਼ੰਮੇ ਲੈਣਾ, ਪਰਾਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ।

ਕਕ ਕਕ : ਕਾਕ, ਕੇਕ, ਰੋਗਨੀ ਰੋਟੀ, ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਘਾਹ।

ਕਕ ਕੁਕ : ਕੁੜਕ ਹੋ ਗਈ ਕੁਕੜੀ, ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਪਿਛੋਂ ਕੁਕੜੀ ਦਾ ਬੈਠੇ ਰੈਹਣਾ; ਘਾਹ ਦੀ ਜੜ।

ਕਕਚਾ ਕਕਚਾ : ਵੜੇਵਾਂ।

ਕਲ ਕਲ : ਗੰਜਾ ਝੋਟਾ, ਹੈਵਾਨ ਦਾ ਸਿਰ।

ਕਲ ਕਲ : ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਗੰਜਾ, ਗੰਜ।

ਕਲ ਕੱਲ : ਗੁੰਗਾ, ਟੱਬਰ, ਬਾਲ-ਬੱਚੇ; ਭਾਰ, ਬੋਝ, ਯਤੀਮ ਹੋਣਾ, ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ, ਥੱਕ ਜਾਣਾ। ਨਿਕੰਮਾ।

ਕਲ ਕੁਲ : ਕੁੱਬਾ, ਬੋਹਤ ਛੋਟਾ, ਬੋਹਤ ਨਿਕੰਮਾ; ਪਿੰਡ।

ਕਲ ਕੁੱਲ : ਸਾਰੇ, ਪੂਰਾ, ਸੰਪੂਰਨ; ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਤਸਦੀਦ (ਸ਼ੱਦ) ਦੇ ਪਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;

ਸੁਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ
ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ 'ਕੁੱਲ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
کلا **ਕਲਾ** : ਹਰ।
کلاب **ਕਿਲਾਬ** : (ਕਲਬ ਕਲਬ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਕੁੱਤੇ।
کلافه **ਕਲਾਫਾ**, **کلافه** **ਕਲਾਫਾ**,
کلافه **ਕਲਾਫਾ** : ਅੱਟੀ, ਚਰਖੇ ਦੀ ਮਾਲੂ।
کلات **ਕਲਾਤ** : ਉਹ ਸ਼ੈਰ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜੋ
ਪਹਾੜ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਥਿੱਤ ਹੋਵੇ; ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ
ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਥੇ ਕੈਖੁਸਰੋ ਆਪਣੇ
ਪਿਤਾ ਸਿਯਾਵਸ਼ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਆਪਣੀ
ਮਾਂ ਫਰੰਗੀਜ਼ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਬਲੋਚਿਸਤਾਨ
ਦੀ ਇਕ ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ; ਪਿੰਡ;
ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ ਇਕ ਦਾਅ ਦਾ ਨਾਮ।
کلاته **ਕਲਾਤਾ** : ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਸਥਿੱਤ
ਛੋਟਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬਸਤੀ, ਖੇਤ।
کلاجو **ਕਲਾਜੂ** : ਪਿਆਲਾ।
کلاسنگ **ਕਲਾਸੰਗ** : ਘੁਮਾਣੀ, ਗੋਪੀਆ,
ਗੁਲੇਲ।
کلاش **ਕਲਾਸ਼** : ਮੱਕੜੀ।
کلاش خانه **ਕਲਾਸ਼ਖਾਨਾ** : ਮੱਕੜੀ ਦਾ
ਜਾਲ।
کلاغ **ਕਲਾਗ/ਕੁਲਾਗ** : ਕਾਂ, ਪਹਾੜੀ ਕਾਂ।
کلاغ ابلق **ਕੁਲਾਗ-ਏ-ਅਬਲਕੁ** :
ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ, ਮੈਨਾ।
کلال **ਕੁਲਾਲ** : ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ।
کلال خانه **ਕੁਲਾਲ/ਕਲਾਲ**
ਖਾਨਾ : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।
کلاله **ਕੁਲਾਲਾ** : ਟੇਢੀ ਲਿਟ, ਘੁੰਘਰਾਲੀ
ਜੁਲਫ਼।
کلام **ਕਲਾਮ** : ਗੱਲ ਬਾਤ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ, ਗੱਲ
ਕਰਨਾ, ਉਹ ਇਬਾਰਤ ਜੋ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਵਿਤਾ।
کلان **ਕਲਾਨ** : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਉੱਚਾ, ਲੰਮਾ,
ਖੁਲ੍ਹਾ-ਭੁੱਲ੍ਹਾ, ਚੰਗੇਰਾ, ਸਰੋਸਟ, ਵਡੇਰਾ।

کلان تر **ਕਲਾਨਤਰ** : ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ, ਉੱਚੀ
ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ ਚੌਧਰੀ।
کلان روضه **ਕਲਾਨ ਰੌਜ਼ਾ** : ਹਜ਼ਰਤ
ਰਸੂਲ ਦਾ ਰੌਜ਼ਾ (ਸਮਾਧ)।
کلان سال **ਕਲਾਨਸਾਲ** : ਵੱਡੀ ਉਮਰ
ਦਾ।
کلان سالی **ਕਲਾਨ-ਸਾਲੀ** : ਵਡੇਰੀ
ਉਮਰ; ਬਿਰਧ ਅਵੱਸਥਾ।
کلان کار **ਕਲਾਨਕਾਰ** : ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਡੇ
ਮਾਅਰਕੇ ਮਾਰੇ ਹੋਣਾ; ਤਜਰਬੇਕਾਰ।
کلانی **ਕਲਾਨੀ** : ਵਡਿਆਈ, ਲੰਮਾਈ।
کلافه **ਕਲਾਫਾ** : ਅੱਟੀ, ਸੂਤ ਦੀ ਅੱਟੀ, ਕੱਚਾ
ਸੂਤ ਜੋ ਤੱਕਲੇ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ।
کلاه **ਕੁਲਾਹ** : ਟੋਪੀ, ਕਾਲੀ ਭੇਡ ਦੇ ਚੰਮ ਦੀ
ਟੋਪੀ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ, ਤਾਜ਼।
کلاه چرخ **ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਚਰਖ** : ਸੂਰਜ।
کلاه داری **ਕੁਲਾਹਦਾਰੀ** : ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ,
ਸਲਤਨਤ।
کلاه زمین **ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ** :
ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਅਸਮਾਨ।
کلاه سلیمانی
ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨੀ : ਉਮਰ ਅਯਾਰ
ਦੀ ਟੋਪੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਹਨ ਕੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ
ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
کلاه کج کردن **ਕੁਲਾਹ ਕਜ ਕਰਦਨ** :
ਫਖਰ ਕਰਨਾ, ਨਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਘਮੰਡ ਕਰਨਾ।
کلاه ملک **ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਮੁਲਕ** :
ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
کلب **ਕਲਬ** : ਚੁੰਝ।
کلب **ਕਲਬ** : ਕੁੱਤਾ।
کلب **ਕੁਲਿਬ** : ਹਲਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁੱਤਾ;
ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਹਲਕੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕੱਟਣ ਕਰਕੇ
ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
کلبه **ਕੁਲਬਾ** : ਨੁੱਕਰ, ਖੁੰਜਾ, ਤੰਗ ਤੇ ਹਨੇਰਾ
ਝੋਪੜਾ, ਹੁਜਰਾ, ਦੁਕਾਨ, ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਘਰ,

ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਝੋਪੜੀ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਤਾ : ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਰ ਨਾਕਸ ਚੀਜ਼, ਸੈਟਾ, ਕੁਤਕਾ, ਗਤਕਾ, ਲੰਡੂ, ਤੋਤਲਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਤਾ ਚੋਬ : ਦਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਡੰਡਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਜਾਨ/ਕਿਲਜਾਨ : ਗੰਦਗੀ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਟੋਕਰਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਜਾ : ਵੱਡਾ ਕੋਟ, ਫਰਾਕ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਚ : ਮੈਲ, ਗੰਦ, ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ; ਗਰੁਰ, ਅਹੰਕਾਰ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲਚਾ : ਛੋਟੀ ਰੋਟੀ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਸ : ਗੁਬੰਦ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲਫਤ : ਰੰਜ, ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਸਖਤੀ, ਕਦੂਰਤ, ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲਫਤ : ਖਰ੍ਹਵਾ, ਭੱਦਾ, ਗੰਦਾ, ਮੋਟਾ, ਜੋ ਪੱਧਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਘੜ-ਦੁਘੜਾ।
ਕਲ੍ਹੇ, ਕਿਲਕ : ਕਲਮ, ਕਾਨੀ, ਕਲਮ ਦਾ ਨੇਜ਼ਾ, ਸਰਕੰਡਾ, ਸਰਕੜਾ, ਖੋਖਲੀ ਨਰਕਲ(ਨਰਸਲ), ਖੋਖਲਾ ਨੜੋਆ(ਨੜਾ)।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਕ : ਭੀੜ, ਇੱਕਠ, ਰਾਖ, ਸਵਾਹ, ਭੱਠੀ, ਅਸੁਭ, ਮਨਹੂਸ, ਉੱਲ੍ਹ, ਫਸਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਨਸ਼ਤਰ, ਸ਼ਖਤੀ; ਜਵਾਨ ਝੋਟਾ, ਸਿਰਦਰਦ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲ ਕਲ : ਬੇਹੁਦਾ ਬਕਵਾਸ, ਬਕਵਾਸ ਮਾਰਨਾ, ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ, ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ, ਖੱਪ-ਖੇਡ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਕੀ : ਕਲਗੀ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਗਲ, ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਲ : ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਕਲਗੀ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਿਮਾ : ਵਾਕ, ਗੱਲ, ਸ਼ਬਦ, ਕਵਿਤਾ, ਕਿੱਸਾ, ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਸਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਿਮਾਤ : (ਕਲਮਾ ਕਲਮੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੋਹਤੇ ਵਾਕ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਿਮਤ-ਉਲ-ਲਾਹ : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ।

ਕਲ੍ਹੇ ਕਲੰਦ, ਕਲ੍ਹੇ ਕਲੰਗ : ਕਹੀ, ਕੁਦਾਲ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲੰਦਰ : ਨਾਮਾਕੂਲ ਆਦਮੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਹੋੜਾ, ਕੁੰਦਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲੰਦਰਾ : ਲਕੜ ਦਾ ਕੁੰਦਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੰਗ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁੰਜ ਆਖਦੇ ਹਨ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲੂਬ : ਗਰਮ ਲੋਹਾ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਸੀਨੀ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੋਤਾ : ਰੁੰਦਾਰ ਨੁਕੀਲੀ ਟੋਪੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਦੀ ਵਿਚ ਕੰਨ ਢਕੇ ਰੋਹਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਕੀਰ ਵੀ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ; ਈਰਾਨੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ ਜਾਲੀਦਾਰ ਘੁੰਡ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੂਖ : ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਡਲਾ, ਕੱਚੀ ਇੱਟ, ਪੱਥਰ; ਰੋੜੇ, ਮੂਰਖ, ਬੁੱਧ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੂਖ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਢੇਲੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਗੋਪੀਏ ਨਾਲ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਫਸੀਲ ਦੀ ਮੋਰੀ ਵਿਚੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਅੱਗ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੂਖ-ਏ-ਗਾਹ : ਰਸਤੇ ਦਾ ਰੋੜਾ, ਰੁਕਾਵਟ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੂਬ, ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੂਬਾ : ਕਪਾਹ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਟੀਡਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੂਕ/ਕੁਲੂਕੀ : ਬੇਅਦਬ, ਬੇਅਕਲ, ਮੂਰਖ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਪਾਗਲ, ਨਿਡਰ, ਗੁਸਤਾਖ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲੋਦਾ : ਤਰ, ਕਕੜੀ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕਲਾ : ਮੂੰਹ, ਗਲ੍ਹ, ਗੱਲ ਦਾ ਟੋਆ; ਗੁਰਜ਼; ਕਮਾਨ, ਚੁਲ੍ਹਾਂ, ਬਖੀਆ, ਚੁੱਲ੍ਹਾ, ਟਾਪੂ ਵਿਚਲਾ ਸ਼ੈਹਰ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੱਲਾ : ਸਿਰ, ਚੋਟੀ, ਟੀਸੀ, ਮਾਂਗ, ਹਰ੍ਹਜਾਈ, ਬੇਵਛਾ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲਾ : (ਕੁਲਾਹ ਕਲਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤਰੂਪ) ਟੋਪੀ, ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।
ਕਲ੍ਹੇ ਕੁਲਾਦਾਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਘਮੰਡੀ, ਅੰਹਕਾਰੀ।

ਕਲਾਦਾਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ,
ਬਗਾਵਤ।

ਕਲਹਰੀ ਕਲਹਰੀ : ਗਾਲੜ, ਕਾਟੇ।

ਕੱਲਾ-ਕੰਦ : ਕਲਾਕੰਦ ਨਾਮੀ
ਮਿਠਿਆਈ।

ਕੁੱਲੀ: ਕੁੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਮੁੱਚਾ, ਬੋਹਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਪੂਰਾ।

ਕਲਿਏ ਕੁਲੀਯਾਤ : (ਕੁਲੀਯਾਤ ਕਲੀਏ ਦਾ ਬੋਧਵਚਨ) ਇਕੋ ਕਵੀ ਦੇ ਕਲਾਮ ਦਾ ਸੰਗਰਹ, ਬੋਧਤ ਸਾਰੇ ਸੰਗਰਹ।

کلیہ **بُلیجہ** : ٹেলা، جہا، سارے، سہمہ۔

ਕਲਿਆ ਕਲੀਯਾ : ਖਾਰ, ਸੱਨੀ।

ਕਲੀਜ਼ ਕੁਲੀਜ਼: ਤੰਦੂਰ ਵਿਚ ਡਿਗੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ ਜੋ ਸਵਾਹ ਜਾਂ ਕੋਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਵੱਡੀ ਰੋਗਨੀ ਹੋਵੇ।

کلیچہ **کُلیچا** : مہدے دی خمری روتی،
کولچا۔

ਕੁਲੀਚਾ-ਏ-ਸੀਮ : ਕਲਿਜ਼ੇ ਸਿਮ
ਚੰਦ, ਚੋਦਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ।

ਕਲਿਦ ਕਲੀਦ : ਕੰਨੀ, ਚਾਬੀ।

ਕਲਿਦਾਨ : ਤਾਲਾ, ਜੰਦਰਾ, ਮੁਜਰਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਥੋੜੀ, ਕੰਦਾ, ਮੋਟੀ, ਲੱਕੜੀ, ਕਾਠ।

ਕਲਿਜ਼ੇ ਕਲੀਜ਼ਾ : ਮੱਟ, ਘੜਾ, ਪਿਆਲਾ।

ਕਲੀਸ਼ਾ, ਕਲੀਸ਼ੇ/ਕਲੀਸਾ
ਕਲੀਸਿਯਾ : ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਪੂਜਾ ਘਰ,
ਗਿਰਜਾ, ਗੈਰ ਇਸਲਾਮੀ ਪੂਜਾ ਘਰ।

ਕਲੀਲੇ-ਉ-ਦਮਨਾ : ਕਲੀਲੇ-ਉ-ਦਮਨਾ :
ਦੋ ਗਿੱਦੜਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੋ ਪਰਸਿੱਧ ਕਹਾਣੀ
ਅਨਵਾਰ-ਏ-ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਏਹ
ਪੁਸਤਕ ਹਿਤੋਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ
ਵਿਚ ਰਚੀ ਗਈ।

ਕਲੀਮ ਕਲੀਮ : ਕਲਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਸਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਕਵੀ, ਫੱਟੜ, ਜ਼ਖਮੀ।

ਕਲੀਮ-ਉੱਲਾਹ : ਰੱਬ ਨਾਲ
ਕਲਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਸਾ।

ਕਲੀਮ-ਦਸਤ : ਮੁਬਾਰਕ
ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਮੁਸਾ।

ਕਲੀਵਾਜ਼ : ਇੱਲ੍ਹਾ।

ਕਲਿਓਨ ਕੁਲਜ਼ਨ : ਸੱਤ-ਰੰਗਾ ਕੱਪੜਾ।

ਕਮ ਕਮ : ਕੁਝ ਕੁ, ਕਿਸ ਕਦਰ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕਮ ਕਮ : ਥੋੜਾ, ਘੱਟ, ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨਾ; ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਨੁਕਸਾਨ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ; ਅਜੀਬ; ਘਟੀਆ, ਛੋਟਾ।

ਕਮਬਖਤ : ਬਦਨਸੀਬ,
ਅਭਾਗਾ।

ਕਮਬੂਦਰੀ : ਗ਼ਰੀਬੀ,
ਕੰਗਾਲੀ।

کم بین کامیابی : عیسیٰ خاں، پٹ
ہوسلے والا، اہل۔

ਕਮਰ : ਬੋਹਤ ਘੱਟ, ਬੋਹਤ
ਥੋੜਾ।

ਕਮਤਰ ਰੋਸ਼ਗਾਰ : ਕਮਤਰ ਰੋਸ਼ਗਾਰ :
ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ।

ਕਮਰ ਕਸ : ਘਟੀਆ
ਆਦਮੀ, ਅਦਨਾ।

ਕਮਤਰੀਨ : ਬੈਂਗਲ ਹੀ ਛੋਟਾ,
ਪਰਾਰਥਕ।

ਕਮ-ਜੁੱਸਾ : ਮਾੜਾ,
ਦਬਲਾ-ਪਤਲਾ।

ਕਮ-ਨਸੀਬ : کم نصیب

ਕਮ ਨੰਗਾਹ, ਕਮ ਨਬਰ, ਕਮ ਨਿਗਾਹ, ਕਮ ਨੂਰ : ਘਟ ਨਜ਼ਰ ਵਾਲਾ।

ਕਮ ਕਮ : ਕਤੀਰਾ ਗੰਦ ਦਾ ਪੇੜ।

ਕਮ ਕੁਮ: (ਅਰਬੀ ਕੁਮ) ਇਰਾਕ ਦੇ ਇਕ
ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਮਾ ਕਮਾ : ਜੇਹਾ, ਜੇਹਾ ਕਿ।

ਕਮਾ ਕਮਾ, ਕਮਾਯੂਕ : ਤੰਦੁਰ
ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਲਾਉਣ ਲਈ ਨਾਨਬਾਈ ਦੀ ਗੱਦੀ।

ਕਮਾਬਿਸ਼ ਕਮਾਬੇਸ਼ : ਘੱਟ-ਵੱਧ,
ਥੋੜਾ-ਬਹੁਤ।

ਕਮਾਜ ਕਮਾਜ, ਕਮਾਚ ਕਮਾਚ : ਕੋਲਿਆਂ
ਤੇ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ, ਓਹ ਰੋਟੀ ਜੇਹੜੀ ਕਿਤੋਂ
ਪਤਲੀ ਤੇ ਕਿਤੋਂ ਮੋਟੀ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ
ਦੀ ਰੋਟੀ, ਓਹ ਨਿਕੀ ਜੇਹੀ ਛੱਟੀ ਜੋ ਤੰਬੂ ਦੀ ਚੋਬ
ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੋਟੀ ਤੇ ਗੋਲ ਸੈ।

ਕਮਾਹੱਕੁਹ ਕਮਾਹੱਕੁਹ : ਜਿਹੇ ਜੇਹਾ ਉਸ ਦਾ
ਹੱਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਗ ਹੈ,
ਬਹੁਤ ਠੀਕ, ਸਹੀ।

ਕਮਾਸ ਕਮਾਸ, ਕਮਾਸ਼ ਕਮਾਸ਼ :
ਲੱਕੜ ਦਾ ਪਿਆਲਾ, ਕਾਸਾ, ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਚਿੱਪੀ,
ਘੱਟ, ਥੋੜਾ।

ਕਮਾਲ ਕਮਾਲ : ਪੂਰਾ, ਤਮਾਮ, ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ,
ਖੂਬੀ, ਗੁਣ।

ਕਮਾਲਾਤ ਕਮਾਲਾਤ : (ਕਮਾਲ ਕਮਾਲ ਦਾ
ਬਹੁਵਚਨ) ਖੂਬੀਆਂ।

ਕਮਾਲ ਇਸਫਹਾਨੀ :
ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸੂਫੀ ਸ਼ਾਇਰ ਜੋ ਹਰ ਵੇਲੇ
ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਓਹ
੮੮੩ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਕਾਲਵਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਸ
ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਤਬਰੇਜ਼ ਵਿਚ ਹੈ।

ਕਮਾਲਾ ਕਮਾਲਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਟ
ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਰੇਸ਼ਮ।

ਕਮਾਲੀਯਤ ਕਮਾਲੀਯਤ : ਨਿਪੁੰਨਤਾ,
ਪੂਰਨਤਾ।

ਕਮਾਮ ਕਿਮਾਮ : ਉਠ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਛਿੱਕਾ।

ਕਮਾਨ ਕਮਾਨ : ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ
ਸੰਦ, ਮੂਲ ਵਿਚ 'ਖਮਾਨ' ਭਾਵ ਝੁਕਣ ਵਾਲਾ
ਸੀ, ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ।

ਕਮਾਨ-ਪੁਸ਼ਤ ਕਮਾਨ-ਪੁਸ਼ਤ : ਕੁੱਬਾ।

ਕਮਾਨ-ਜੂਲਾ ਕਮਾਨ-ਜੂਲਾ : ਕਮਾਨ
ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਿਪਾਹੀ।

ਕਮਾਨਦਾਰ ਕਮਾਨਦਾਰ : ਕਮਾਨ ਰਖਣ
ਦੀ ਥਾਂ।

ਕਮਾਨ-ਰਸਤਮ/ਕਮਾਨ-ਰਸਤਮ

ਕਮਾਨ-ਏ-ਰਸਤਮ/ਕਮਾਨ-ਏ-ਬਹਮਨ

: ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਘ।

ਕਮਾਨ-ਏ-ਕਰੂਹਾ, ਕਮਾਨ-ਏ-ਮੁਹਰਾ :
ਕਮਾਨ-ਏ-ਕਰੂਹਾ, ਕਮਾਨ-ਏ-ਮੁਹਰਾ :
ਗੁਲੇਲ, ਗੋਪੀਆ।

ਕਮਾਨਚਾ ਕਮਾਨਚਾ : ਛੋਟੀ ਕਮਾਨ, ਇਕ
ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ, ਗਜ਼ (ਸਾਰੰਗੀ ਦਾ),
ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਰੂੰ ਪਿੰਜਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ;
ਪਿੰਜਾਈ।

ਕਮਾਨਾ ਕਮਾਨਾ : ਕਮਾਨੀ, ਵਰਮੇ ਦੀ
ਕਮਾਨੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਰਖਾਣ ਵਰਮਾ
ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਲਾ।

ਕਮਾਹਾ ਕਮਾਹਾ : ਤਾਵੀਜ਼, ਤਵੀਤ,
ਬਾਜ਼ਬੰਦ।

ਕਮਾਯਨਬਗੀ ਕਮਾਯਨਬਗੀ : ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।

ਕਮਾਬ ਕਮਾਬ : ਸੁਨੇਹਰੀ ਤਾਰਾਂ ਦਾ
ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕੱਪੜਾ।

ਕਮਦ ਕਮਦ : ਛੱਪਰ, ਝੋਪੜਾ, ਕੁੱਲੀ।

ਕਮਰ ਕਮਰ : ਲੱਕ, ਜਿਸਮ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ
ਭਾਗ, ਪੇਟ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ, ਪਿੱਠ, ਪਿੱਠ ਤੋਂ
ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਕਮਰ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਪਟਕਾ, ਜਾਂ
ਪੇਟੀ, ਕਮਰਬੰਦ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਰਮਿਆਨੀ
ਹਿੱਸਾ, ਉਚਾਈ, ਪਹਾੜ ਦੀ ਉਚਾਈ।

ਕਮਰਬਸਤਨ ਕਮਰਬਸਤਨ : ਲੱਕ
ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

ਕਮਰਬਸਤ ਕਮਰਬਸਤ : ਤਿਆਰ
ਬਰ ਤਿਆਰ, ਨੌਕਰ।

ਕਮਰਬੰਦ ਕਮਰਬੰਦ : ਪਟਕਾ, ਪੇਟੀ,
ਅਜ਼ਾਰ-ਬੰਦ, ਨਾਲਾ, ਨੌਕਰ, ਮੈਹਬੂਬ।

ਕਮਰਦਾਰ ਕਮਰਦਾਰ : ਨੌਕਰ, ਬਦਾਸ਼ਾਹ
ਦਾ ਗੁਲਾਮ।

ਕਮਰਸਾਰ ਕਮਰਸਾਰ, ਕਮਰਸਾਰ : ਘੋੜੇ ਦਾ ਤੰਗ।

ਕਮਰਕਸ਼ ਕਮਰਕਸ਼ : ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ,
ਪੈਹਲਵਾਨ।

ਕਮਰਾ ਕਮਰਾ : ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਪਾਏ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਥਾਂ,

ਵਾੜ; ਮੈਹਲ ਦਾ ਮੈਹਰਬਦਾਰ ਤਾਕ, ਉੱਚੀ ਕੰਧ, ਜੰਝੂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਕੋਠਾ, ਹੁਜ਼ਰਾ, ਕੋਠੜੀ, ਕੋਠੀ ਦਾ ਹਰੇਕ ਕਮਰਾ, ਰੇਲ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਡੱਬਾ।

ਕਮਰ ਕਮਰਕ : ਚੁੰਗੀ, ਮਸ਼ੂਲ।

ਕਮਰਕ ਖਾਨਾ : ਮਸ਼ੂਲ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਚੁੰਗੀ ਖਾਨਾ।

ਕਮਰ ਕੁਮਰ : (ਤੁਰਕੀ ਸ਼ਬਦ 'ਕੁਮੁਕ' ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਰੂਪ) ਓਹ ਫੌਜ ਜੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਮੱਦਦ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਮਦਾਦੀ ਫੌਜ, ਇਮਦਾਦ, ਸਹਾਇਤਾ, ਦੇਸਤੀ।

ਕਮਰ ਕੁਮਰ : ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਰੁਪਈਏ ਗਿਣਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਕੇਸਰ, ਰੇਤ।

ਕਮਰ ਕੁਮਲੂਲ : ਚੁੰਗੀਖਾਨਾ।

ਕਮਰ ਕਮਦ : (ਖੁਸ਼ਮਦ) (ਖੁਸ਼ਮਦ) 'ਖਮ' ਤੇ ਪੇਚ ਵਾਲਾ ਫੰਦਾ ਭਾਵ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਰੱਸੀ ਜੇਹੜੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਜਾਂ ਬਨੇਰੇ ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 'ਤੇ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਗਲ ਘੁੱਟਣ ਜਾਂ ਕੰਧ, ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ 'ਚ ਮੱਦਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਰੱਸੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਚੋਰ ਮਕਾਨ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਕਮੀ ਕਮੀ : ਥੋੜਾ ਹੋਣਾ, ਘਾਟ, ਬੁੜ, ਕਿੱਲਤ, ਹਾਣ, ਨੁਕਸਾਨ, ਖਸਾਰਾ, ਕੁਤਾਹੀ, ਕਸਰ।

ਕਮੀ ਕਮੀ ਬੇਸ਼ੀ : ਵਾਧ-ਘਾਟ।

ਕਮੀ ਕਮੀ : ਜੋ ਬੋਹਤ ਘੱਟ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਦੁਰਲੱਭ।

ਕਮੀ ਕਮੀ : ਗੂਹੜੇ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਲਾਲੀ ਦੀ ਭਾ ਮਾਰਦਾ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਜਾਂ ਕਾਲੀ ਭਾ ਮਾਰਦਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਦੀ ਧੌਣ ਦੇ ਵਾਲ ਤੇ ਪੂਛ ਕਾਲੇ ਹੋਣ; ਅੰਗੂਰੀ ਲਾਲ ਸੁਰਖ ਸਰਾਬ।

ਕਮੀ ਕਮੀ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਜ਼, ਛੋਟੀ ਕਮਾਨ, ਕਮਾਨਚਾ।

ਕਮੀ ਕਮੀ : ਹੋਛਾ, ਨਲਾਇਕ, ਥੋੜਾ, ਘਟ, ਤੁੱਛ, ਨੌਕਰ, ਕਮੀ, ਕਮੀਨਾ, ਨੀਚ, ਛੋਟੀ ਉਂਗਲ, ਚੀਚੀ।

ਕਮੀਨਾਤ : ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ।

ਕਮੀਨਾਤ : ਕਮੀਨਾਪਣ, ਨੀਚਤਾ।

ਕਮੀਨਾ : ਨੀਚ, ਤੁੱਛ, ਹੋਛਾ, ਗੁਲਾਮ, ਨੀਚ ਜਾਤ ਦਾ।

ਕਮੀਨ : ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਛੁਪ ਕੇ ਬੈਠਣਾ, ਘਾਤ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠਣਾ, ਘਾਤ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ।

ਕਮੀਨ-ਆਵਰ,
ਕਮੀਨ-ਸਾਜ਼,
ਕਮੀਨਗਰ : ਘਾਤ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਕਮੀਨਗਾਹ : ਘਾਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਕਨ : 'ਹੋ ਜਾ' ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਜੋ ਸ਼ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨ ਵੇਲੇ ਪੈਹਲੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕਨਾ : ਕਰੇ! ਰੱਬ ਕਰੇ! ਦੁਆ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਨਾਰ : ਕਿਨਾਰਾ, ਕੰਢਾ, ਗੁੱਠ, ਗੋਸ਼ਾ, ਨੁੱਕਰ, ਕੋਰ, ਸੰਜਾਫ਼, ਤਰਫ਼।

ਕਨਾਰ : ਬਗਲ, ਗੋਦ, ਸੀਨਾ, ਛਾਤੀ, ਬੰਦਗੀ।

ਕਨਾਰਾ : ਪਾਸਾ, ਤਰਫ਼, ਗੋਸ਼ਾ, ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੁੰਡਾ, ਖੁੰਟੀ।

ਕਨਾਰਾ ਕਰਦਨ : ਅੱਡ ਹੋਣ ਜਾਣਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

ਕਨਾਰਾ-ਕਸ਼ : ਜੋ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅੱਡ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

ਕਨਾਰਾ-ਕਸ਼ੀ : ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਅੱਡਰਾਪਣ, ਤੋੜ ਦੇਣਾ।

ਕਨਾਰੀ : ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਧਾਗਾ, ਦੁੱਪਟਿਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗੋਟਾ।

- ਕਨਾਰੀ ਬਾਫ** : ਕਿਨਾਰੀ-ਬਾਫ : ਕਿਨਾਰੀ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਨਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
- ਕਨਾਰੀ-ਫਰੋਸ਼** : ਕਿਨਾਰੀ-ਫਰੋਸ਼ : ਕਿਨਾਰੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
- ਕਨਾਸ** : ਕੁੜਾ ਸਾਫ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭੰਗੀ।
- ਕਨਾਸਾ** : ਕੁੜਾ-ਕਰਕਟ, ਗੰਦ-ਮੰਦ।
- ਕਨਾਸੀ** : ਜਮਾਦਾਰ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਮੋਹਤਰੀ।
- ਕਨਾਮ** : ਚੌਪਾਇਆਂ ਦੇ ਘਾਹ ਚਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਚਰਾਂਦ, ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਖੁੰਦਰ, ਆਲ੍ਹਣਾ, ਆਸ਼ਿਆਨਾ, ਮਕਾਨ, ਮੈਹਲ।
- ਕਨਾਨਾ** : ਪੁਰਾਣਾ, ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ।
- ਕਨਾਨਾ, ਕਨਾਨਤ** : ਤਰਕਸ਼, ਭੱਥਾ, ਤੀਰਦਾਨ।
- ਕਨਾਯਾ, ਕਨਾਯਤ** : ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਸੰਕੇਤ ਭਰੀ ਗੱਲ, ਸੰਕੇਤ, ਰਮਜ਼, ਮਨਸ਼ਾ, ਮਨੋਰਥ।
- ਕਨਾਯਾ ਜ਼ਦਨ** : ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ।
- ਕੁੰਜ** : ਨੁੱਕਰ, ਖੁੰਜਾ, ਗੋਸ਼ਾ, ਤੰਗ ਗਲੀ, ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਭੰਨ, ਸ਼ਿਕਨ, ਸੁਰੰਗ।
- ਕੁੰਜ-ਏ-ਖਲਵਤ** : ਏਕਾਂਤ ਵਾਲੀ ਨੁੱਕਰ।
- ਕੁੰਜ ਕੁੰਜ** : ਭੰਨਾਂ (ਸ਼ਿਕਨਾਂ) ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
- ਕੁੰਜ** : ਹੈਂਕੜਬਾਜ਼, ਹੰਕਾਰੀ, ਮੂਰਖ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਪਨੀਰ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ।
- ਕਿੰਜ, ਕੁੰਜਰ** : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਤਾਕਤਵਰ, ਤਕੜਾ, ਵੱਡੇ ਜੁੱਸੇ ਵਾਲਾ, ਜੰਗਲੀ ਹਾਥੀ।
- ਕੁੰਜਾਰ, ਕੁੰਜਾਰੇ, ਕੁੰਜਾਲ, ਕੁੰਜਾਲਾ** : ਸੌਂ ਦਾ ਫ਼ੋਕ, ਖਲ।
- ਕੁੰਜਦ** : ਤਿਲ।
- ਕੁੰਜਸ਼ਕ** : ਚਿੜੀ।
- ਕੁੰਜਲਕ** : ਗੁੰਝਲ, ਭੰਨ, ਸਿਲਵਟ।
- ਕੁੰਦ** : ਖੰਡ, ਪਿੰਡ, ਜ਼ਖਮ।
- ਕੁੰਦ** : ਖੁੰਡਾ, ਮੱਧਮ, ਸੁਸਤ।
- ਕੁੰਦ ਪੀਰ** : ਬੋਹਤ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਬੋਹਤ ਬੁੱਢਾ ਮਰਦ।
- ਕੁੰਦ-ਜ਼ਹਨ, ਕੁੰਦ-ਫਹਮ** : ਜਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਿਖੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉੱਛੜ।
- ਕੁੰਦ** : ਸਿਆਣਾ, ਬੁਧੀਮਾਨ, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ, ਪੈਹਲਵਾਨ, ਪਤਾਲੂ, ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।
- ਕੁੰਦਾਵਰੀ** : ਸਿਆਣਪ, ਦਲੇਰੀ, ਬਹਾਦਰੀ, ਪੈਹਲਵਾਨੀ।
- ਕੁੰਦਾ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਚਿਤਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।
- ਕੁੰਦਾ** : ਜੋਤਸ਼ੀ, ਨਜ਼ਮੀ, ਸਿਆਣਾ, ਬੁਧੀਮਾਨ, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ, ਪੈਹਲਵਾਨ।
- ਕੁੰਦਰ** : ਜਮਸ਼ੈਦ ਦਾ ਅਥਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ੈਹਰ ਜੋ ਫ਼ਰੀਦੂਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ, ਇਕ ਗੁੰਦ।
- ਕੁੰਦਿਬ** : ਤੁਰਾਨ ਵਿਚ ਫ਼ਰੀਦੂਨ ਦੇ ਅਥਾਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛੋਂ ਸਿਕੰਦਰਾ ਕੈਂਹਦੇ ਸਨ।
- ਕੁੰਦ ਮੰਦ** : ਉਜਾੜ।
- ਕੁੰਦਨ** : ਖੋਦਣਾ, ਪੁੱਟਣਾ।
- ਕੁੰਦ** : ਕੁਮਿਆਰ ਤੇ ਖੂਹ ਪੁੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਪੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ।
- ਕੁੰਦੂ** : ਦਾਣੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਭੜੋਲਾ, ਉਜਾੜ ਦਾ ਭੂਤ।
- ਕੁੰਦ-ਉ-ਕੋਬ** : ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ।
- ਕੁੰਦਾ** : ਉੱਕਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਖੋਦ ਕੇ ਬਣਾਏ ਵੇਲ-ਬੂਟੇ, ਖਾਈ, ਖੰਦਕ।
- ਕੁੰਦਾ ਕਾਰ** : ਕੰਦਾਗਰ, ਲੱਕੜ, ਪੱਥਰ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਤੇ ਵੇਲ-ਬੂਟੇ

ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰੀਗਰ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਾਰੀ : ਵੇਲ-ਬੂਟੇ ਦਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪੱਥਰ, ਲੱਕੜ ਆਦਿ 'ਤੇ ਹੋਵੇ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕੁੰਦਾ : ਬੋਹੜ ਮੋਟੀ ਤੇ ਵੱਡੀ ਲੱਕੜ, ਕਾਠ, ਓਹ ਮੋਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਨੂੰ ਕਾਠ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਜਾੜ ਦੇ ਭੂਤ ਪਰੇਤ, ਮੋਟਾ ਪਰ ਅਲੂਆਂ ਮੁੰਡਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕੁੰਦਾ ਸੁਦਨ : ਕਾਠ ਮਾਰੇ ਜਾਣਾ, ਕੈਦ ਹੋਣਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕੰਦੀ : ਕਿਓੜੇ ਦਾ ਫੁੱਲ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਖਜ਼ਾਨਾ, ਭੰਡਾਰ, ਕੋਸ਼।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਛਿਕਾ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਕਿਤਾਬ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਪਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਪੂਜਾ ਘਰ, ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਕਾਫ਼ਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸਫ਼ ਦੇ ਜਨਮ-ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਨਮਰੂਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਪਾਸਾ, ਤਰਫ਼, ਕਿਨਾਰਾ, ਕੰਢਾ, ਸ਼ਰਨ, ਪੰਛੀ ਦਾ ਬਾਜ਼ੂ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਸ਼ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚਨ ਸਮੇਂ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਜੋ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ 'ਕਨ੍ਹੇ' ਅਰਥਾਤ 'ਹੋ ਜਾ' ਅਤੇ 'ਫਕਾ' ਜਾਂ 'ਫੈਕੂਨ' ਅਰਥਾਤ 'ਹੋ ਗਈ', ਭਾਵ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ ਗਈ, ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਪਰਸਪਰ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ, ਨਸੀਹਤ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਸਾਜ਼, ਦੋ-ਤਾਰਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਹਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਚਾਈ, ਕੰਧ ਦਾ ਕਿੰਗਰਾ, ਮਮਟੀ, ਟੀਸੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਤੂੰ ਕਰ, ਤੂੰ ਨਾ ਕਰ, ਹੁਕਮ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਰਿੰਦਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਭੰਗ ਦਾ ਬੀਜ

ਜਾਂ ਪੱਤਾ, ਭੰਗ, ਸਣ ਦੀ ਰੱਸੀ, ਕਕੜੀ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ; ਹੱਥ ਪੈਰ ਦੀ ਮੈਲ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਭੰਗ ਦਾ ਬੀਜ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਰੂੰ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : (ਅਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ) ਹੁਣ, ਇਸ ਵੇਲੇ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਓਹ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਮਾਂ, ਬਾਪ, ਬੇਟਾ ਜਾਂ ਬੇਟੀ ਆਦਿ ਦੇ ਤਅੱਲੁਕ ਨਾਲ ਸਦਿਆ ਜਾਵੇ, ਓਹ ਨਾਮ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਲਫਜ਼ ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਇਬਨ ਆਦਿ (ਮਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ) ਹੋਵੇ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਬਾਂਦੀ, ਲੋਂਡੀ, ਲੜਕੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਛੋਟੀ ਬਾਂਦੀ ਜਾਂ ਲੋਂਡੀ, ਕੰਜਕ, ਛੋਕਰੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਸਿਆਣਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : (ਕੁੱਚਾ ਕੁੱਚਾ) ਗਲੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਕੋਈ, ਜੇਹੜਾ, ਕਿਸ ਨੇ, ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਦੋਂ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਬੂਹੇ ਦੀ ਹਠੇਲੀ ਲੱਕੜ, ਸਰਦਲ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦਾ ਤੰਗ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਲੋਟਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਪੜਪੋਤਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : (ਕੋਕਬ ਕੋਕਬ ਦਾ ਬੋਹੜ) ਸਤਾਰੇ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਗੜਵਾ, ਕੁੱਜਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਦਸਤਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਟੂਟੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : (ਕੋਫਤਨ ਕੋਫਤਨ ਤੋਂ) ਚੋਟ, ਸੱਟ, ਸਦਮਾ, ਨਰਮ ਪੱਠੇ ਵਾਲੀ ਬੇਰੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਮੋਗਰੀ, ਥਾਪੀ, ਮੁਸਲ; ਕੂਬ ਲੈਹਰ; ਵੇਲ, ਦਹੀਂ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ਕ; ਕੋਰੜਾ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ, ਖੋਪੜੀ।

ਕਨ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੇ : ਲੋਹੇ ਦਾ ਗੁਰਜ।

ਕੋਪਲ ਕੋਪਲ, ਕੋਪਲੇ ਕੋਪਲਾ : ਕਲੀ, ਕਰੁੰਬਲ, ਖੋਪਰੀ, ਬੁਲਬੁਲਾ, ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ, ਟੋਪੀ, ਸਿੰਦਰਾ।

ਕੋਤਾਹ ਕੋਤਾਹ : ਛੋਟਾ, ਹੋਛਾ, ਘੱਟ, ਥੋੜਾ, ਸੰਖੇਪ, ਤੰਗ, ਸੁੰਗੜਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕੋਤਾਹ-ਬੀਨ ਕੋਤਾਹ-ਬੀਨ : ਜੋ ਅਗਾਂਹ ਦੀ ਨਾ ਸੋਚੇ।

ਕੋਤਾਹ-ਦਸਤ ਕੋਤਾਹ-ਦਸਤ : ਬੇ-ਹੌਸਲਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪੌਹਚ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਕੋਤਾਹ-ਕਦ ਕੋਤਾਹ-ਕਦ : ਛੋਟੇ ਕਦ ਵਾਲਾ, ਠਿਗਣਾ, ਥੋਣਾ।

ਕੋਤਾਹੀ ਕੋਤਾਹੀ : ਛੁਟਾਈ; ਘਾਟ, ਬੁੜ੍ਹ, ਦੇਸ਼, ਭੁੱਲ।

ਕੋਤਲ ਕੋਤਲ, ਕੋਤਲ ਕੋਤਲ : ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਖਾਸ ਘੋੜਾ; ਉਹ ਘੋੜਾ ਜੋ ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜਾਵਟ ਲਈ ਚਲੇ, ਜਲੌ ਦਾ ਘੋੜਾ।

ਕੋਤੰਗ ਕੋਤੰਗ : ਧੋਬੀਆਂ ਦੀ ਕੱਪੜੇ ਕੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮੋਗਰੀ, ਥਾਪੀ।

ਕੋਤਵਾਲ ਕੋਤਵਾਲ : ('ਕੋਟਵਾਲ' ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਕੋਟ ਅਰਥਾਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਸੈਂਹਰ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਕ, ਸੈਂਹਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੁਖੀ।

ਕੋਤਾ ਕੋਤਾ : ਵੇਖੋ ਕੋਤਾਹ।

ਕੋਸਰ ਕੋਸਰ : ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ; ਬੜਾ ਸਖੀ, ਦਾਨੀ; ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇਕ ਨੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੂਜ ਕੂਜ : ਭੈਂਗਾ, ਟੀਗਾ।

ਕੂਚ ਕੂਚ : ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਤੁਰਨਾ।

ਕੂਚ-ਬ-ਕੂਚ ਕੂਚ-ਬ-ਕੂਚ : ਲਗਾਤਾਰ ਤੁਰਦੇ ਜਾਣਾ।

ਕੂਚਕ ਕੂਚਕ : ਛੋਟਾ, ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਬਾਰਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਘਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੂਚਕ ਅਬਦਾਲ ਕੂਚਕ ਅਬਦਾਲ : ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਰਲਿਆ ਮੁਰੀਦ।

ਕੂਚਕ-ਦਿਲ ਕੂਚਕ-ਦਿਲ : ਨਰਮ ਦਿਲ,

ਖੁਸ਼-ਖੁਲਕ।

ਕੂਚਾ ਕੂਚਾ : ਗਲੀ, ਤੰਗ ਗਲੀ ਮਹੱਲਾ, ਫੁਲਵਾੜੀ, ਵਾੜੀ।

ਕੂਚਾ-ਬੰਦ ਕੂਚਾ-ਬੰਦ : ਉਹ ਗਲੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲੱਗੇ ਹੋਣ ਤੇ ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ।

ਕੂਚਾ-ਏ-ਨੌ ਕੂਚਾ-ਏ-ਨੌ : ਕਸਬੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮਹਲਾ, ਚਕਲਾ।

ਕੂਦ ਕੂਦ : ਅੰਨ ਦਾ ਢੇਰ, ਬੋਹਲ, ਖਾਦ।

ਕੂਦਕ ਕੂਦਕ, ਕੂਦਕ ਕੂਦਕ : ਬੱਚਾ, ਬਾਲਕ, ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਗੁਲਾਮ।

ਕੂਦਕ-ਮਿਜ਼ਾਜ ਕੂਦਕ-ਮਿਜ਼ਾਜ,

ਕੂਦਕ-ਮਨਸ਼ ਕੂਦਕ-ਮਨਸ਼ : ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਕੂਰ ਕੂਰ : ਕੁਮਾਰਗੰਦਲ; ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਪੇਚ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਬੜੇਤਰੀ।

ਕੂਰ ਕੂਰ : ਅੰਨ੍ਹਾ।

ਕੂਰ-ਬਾਤਿਨ ਕੂਰ-ਬਾਤਿਨ, ਕੂਰ-ਦਿਲ ਕੂਰ-ਦਿਲ : ਕੁੰਦ-ਜ਼ਹਨ; ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ।

ਕੂਰ-ਬਖ਼ਤ ਕੂਰ-ਬਖ਼ਤ : ਅਭਾਗਾ।

ਕੂਰ-ਚਸਮ ਕੂਰ-ਚਸਮ : ਅੰਨ੍ਹਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੱਪੜਾ।

ਕੂਰ-ਫਹਮ ਕੂਰ-ਫਹਮ : ਕੋਰ ਬਾਤਿਨ; ਕੁੰਦ ਜ਼ਹਨ।

ਕੂਰ-ਨਮਕ ਕੂਰ-ਨਮਕ : ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ।

ਕੂਰ-ਦੀ ਕੂਰ-ਦੀ, ਕੂਰ-ਦੀਨ ਕੂਰ-ਦੀਨ : ਗੋਦੜੀ, ਕੰਬਲੀ।

ਕੂਰ-ਕਾ ਕੂਰ-ਕਾ : ਨਗਾਰਾ।

ਕੂਰ-ਮੂਸ਼ ਕੂਰ-ਮੂਸ਼ : ਛੱਦਰ।

ਕੂਰ-ਨਸ਼ ਕੂਰ-ਨਸ਼ : ਅਦਬ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ, ਝੁਕਣਾ।

ਕੂਰ-ਕੂਰਾ ਕੂਰ-ਕੂਰਾ : ਸੈਹਰ, ਕਸਬਾ, ਅਬਾਦੀ, ਅੰਗੀਠੀ, ਭੱਠੀ; ਇੱਠਾਂ ਪਕਾਉਣ ਦਾ ਆਵਾ, ਭੱਠਾ।

ਕੁਰੇ ਕੋਰਾ : ਓਹ ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਭਾਂਡਾ ਜੋ ਪੈਹਲੀ ਵਾਰ ਵੀ ਨਾ ਧੋਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੋਰਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਝ : ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੁੱਬਾ, ਅਸਮਾਨ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਲੋਟਾ ਜਾਂ ਕੁੱਜਾ।

ਕੁਰੇ ਪੁਸਤ : ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਕਮਰ ਵਾਲਾ ਕੁੱਬਾ; ਅਸਮਾਨ।

ਕੁਰੇ ਕੁਝਾ : ਦਸਤੇ ਵਾਲਾ ਭਾਂਡਾ, ਡੋਂਗਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਕੁੱਜਾ; ਕੁਲਫੀ; ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਗੋਲ-ਗੋਲ ਡਲੇ।

ਕੁਰੇ ਕੁਝਾ-ਏ-ਕਿਮਾਰ : ਜੁਏਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੁੱਜਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਓਹ ਉਧਾਰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਰਕਮ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੁਏਬਾਨੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਕੁੱਜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਲਈ ਪੈਸੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੁਰੇ ਕੁਝਾਗਰ : ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ।

ਕੁਰੇ ਕੁਝੀ : ਹੋਜ਼।

ਕੁਰੇ ਕੁਸ : ਵੱਡਾ ਨਗਾਰਾ, ਧੌਸਾ; ਲਸ਼ਕਰ ਦੀ ਸਫ ਜਾਂ ਕਤਾਰ; ਸਤਰੰਜ ਵਰਗੀ ਇਕ ਖੇਡ, ਚੋਟ; ਇਸ਼ਾਰਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਸ ਬਰ ਪੀਲ ਬਸਤਨ, ਕੁਸ ਬਰ ਕਸ਼ੀਦਨ : ਜੰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ, ਜੰਗ ਲਈ ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਉਣਾ।

ਕੁਰੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ : ਜਤਨ, ਦੌੜ-ਭੱਜ, ਉਪਰਾਲਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਸ਼ਕ, ਕੁਸ਼ਕ : ਮੈਹਲ, ਉੱਚਾ ਮਕਾਨ, ਮਾੜੀ; ਗਰਮੀ ਕੱਟਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਮੈਹਲ।

ਕੁਰੇ ਕੋਸ਼ੀਦਨ : ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜਤਨ ਕਰਨਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਫ : ਉੱਲ੍ਹ।

ਕੁਰੇ ਕੋਫਤਨ : ਕੁੱਟਣਾ, ਸਦਮਾ ਪੌਹਚਾਉਣਾ।

ਕੁਰੇ ਕੋਫਤ : ਚੋਟ, ਸੱਟ; ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ, ਸਦਮਾ।

ਕੁਰੇ ਕੋਫਤਾ : ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ;

ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਦਮਾ ਪੁੱਜਿਆ ਹੋਵੇ; ਕੀਮੇਂ ਦਾ ਗਲੇਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ।

ਕੁਰੇ ਕੋਫਜਾਨ : ਪਿੰਜਰਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਫਾ : ਇਰਾਕ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਬੌਹਤ ਅਬਾਦ ਸੀ।

ਕੁਰੇ ਕੁਫੀ : ਕੁਫਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕੁਫਾ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਕ : ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼, ਹਾਕ, ਕੂਕ, ਚੀਕ।

ਕੁਰੇ ਕੁਕਾ : ਰੋਲਾ-ਰੱਪਾ, ਚੰਦਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਕਾਨ : ਸਾਜਗਾਰ, ਮਾਫਕ, ਮੁਨਾਸਬ, ਲਾਇਕ, ਧੋਬੀਆਂ ਦਾ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ।

ਕੁਰੇ ਕੋਕਬ : ਚਮਕਦਾਰ, ਰੋਸ਼ਨ, ਸਤਾਰਾ, ਵੱਡਾ ਤਾਰਾ।

ਕੁਰੇ ਕੋਕਬਾ : ਤਾਰਾਂ; ਭੀੜ, ਇੱਕਠ, ਸ਼ਾਨ, ਠਾਠਬਾਠ; ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਜਲੂਸ, ਸ਼ਾਹੀ ਜਲੂਸ, ਉੱਚੀ ਖਮਦਾਰ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸਿਕਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਲਾਟੂ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਰੇ ਕੋਕਲਤਾਸ, ਕੁਕੇ : ਦੁੱਧ-ਸ਼ਰੀਕ ਭਰਾ; ਓਹ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਇਕੋ ਦਾਈ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਕੁਰੇ ਕੋਕਿਲਾ : ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਪੰਛੀ, ਹੁੱਦ-ਹੁੱਦ।

ਕੁਰੇ ਕੋਕਨਾਰ : ਪੇਸਤ ਦਾ ਡੋਡਾ; ਖਸਖਸ ਦਾ ਖੇਲ।

ਕੁਰੇ ਕੁਕੂ : ਘੁੱਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਮੁਰਗੀ ਦੇ ਅੰਡਿਆਂ ਦਾ ਪਲਾ।

ਕੁਰੇ ਕਵਲ : ਬੱਕਰੀ ਜਾਂ ਭੇਡ ਦੀ ਖੱਲ ਦੀ ਪੇਸਤੀਨ (ਕੋਟ); ਪੁਰਾਣੀ ਕੰਬਲੀ।

ਕੁਰੇ ਕੁਲ, ਕੁਲਾਬ, ਕੁਲਾਬ : ਤਾਲਾਬ; ਚੁੱਬਚਾ; ਹੋਜ਼।

ਕੁਰੇ ਕੁਲ, ਕੁਲੇ, ਕੁਲਾ : ਮੇਵਾ, ਕੰਧਾ।

ਕੁਰੇ ਕੁਲੰਜ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬੀਮਾਰੀ; ਆਤਸ਼ਦਾਨ, ਅੰਗੀਠੀ।

ਕੋਲੰਗ ਕੋਲੰਗ : ਹੀਜੜਾ, ਖੁਸਰਾ।

ਕੋਲੀ ਕੋਲੀ : ਕੈਚੀ, ਵੇਸਵਾ।

ਕੋਮੇ ਕੁਮਾ : ਤੇਦਾ, ਢੇਰ, ਉਭਾਰ, ਮੋਢਾ।

ਕੋਨ ਕੋਨ : ਹੋਣਾ, ਹੋ ਜਾਣਾ, ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ, ਹੋਂਦ, ਨਵੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆ।

ਕੋਨੈਨ ਕੋਨੈਨ : ਦੇਵੇ ਜਹਾਨ, ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ।

ਕੋਹ ਕੋਹ : ਪਹਾੜ।

ਕੋਹ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ ਕੋਹ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ : ਓਹ ਪਹਾੜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਫਰਹਾਦ ਨੇ ਸ਼ੀਰੀ ਲਈ ਦੁੱਧ ਦੀ ਨਦੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

ਕੋਹ-ਪਾਰਾ ਕੋਹ-ਪਾਰਾ : ਪਹਾੜ ਦਾ ਟੁਕੜਾ; ਘੋੜਾ।

ਕੋਹ-ਪੁਸ਼ਤ ਕੋਹ-ਪੁਸ਼ਤ : ਕੁੱਬਾ।

ਕੋਹ-ਪੈਕਰ ਕੋਹ-ਪੈਕਰ : ਭਾਰੀ ਹਾਥੀ ਜਾਂ ਘੋੜਾ, ਪਹਾੜ-ਕੱਦ।

ਕੋਵਾ ਕੋਵਾ : ਕਪਾਹ ਦਾ ਡੋਡਾ, ਟੀਂਡਾ; ਖਸਖਸ ਦਾ ਡੋਡਾ।

ਕੋਹਾਨ ਕੋਹਾਨ : ਘੋੜੇ ਦੀ ਜ਼ੀਨ, ਕਾਠੀ; ਬੈਲ ਦੇ ਮੋਢੇ ਦੀ ਉਚਾਈ; ਉਠ ਦਾ ਕੁਬੱਤ।

ਕੋਹਸਾਰ ਕੋਹਸਾਰ : ਪਹਾੜੀ ਥਾਂ।

ਕੋਹਿਸਤਾਨ ਕੋਹਿਸਤਾਨ : ਪਹਾੜੀ ਮੁਲਕ, ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਪੱਟੀ।

ਕੋਹ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ ਕੋਹ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ : ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੋਹ-ਏ-ਸੀਨਾ, ਕੋਹ-ਏ-ਤੂਰ ਕੋਹ-ਏ-ਸੀਨਾ, ਕੋਹ-ਏ-ਤੂਰ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਅਰਬ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਅੱਲਾਹ ਨਾਲ ਹਮ-ਕਲਾਮ ਹੋਏ ਸਨ।

ਕੋਹ ਕੋਹ, ਕੋਹ ਕੋਹ, ਕੋਹ ਕੋਹ : ਪਹਾੜ ਪੁੱਟਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ੀਰੀ ਦੇ ਈਰਾਨੀ ਪਰੇਮੀ ਫਰਹਾਦ ਦਾ ਲਕਬ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੀਰੀ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁੱਧ ਦੀ ਨਦੀ ਕੋਹ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ ਕੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

ਕੋਹ-ਏ-ਨੂਰ ਕੋਹ-ਏ-ਨੂਰ : ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪਹਾੜ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਹੀਰੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੋਹਾ ਕੋਹਾ : ਉਭਾਰ, ਉਚਾਈ; ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ; ਪਹਾੜ ਦੀ ਉਚਾਈ; ਉਠ ਦੀ ਪਿੱਠ ਦਾ ਉਭਾਰ; ਘੋੜੇ ਦੀ ਕਾਠੀ; ਬੈਲ ਦੇ ਮੋਢੇ ਦੀ ਬੁਲੰਦੀ; ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੋਢਾ; ਹਮਲਾ।

ਕੋਹ-ਏ-ਹਿਮਾਲਾ, ਕੋਹ-ਏ-ਹਿਮਾਲੀਯਾ ਕੋਹ-ਏ-ਹਿਮਾਲੀਯਾ : ਹਿਮਾਲੀਆ ਪਰਬਤ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਕੋਹ-ਏ-ਹਿੰਦੂਕਸ਼ ਕੋਹ-ਏ-ਹਿੰਦੂਕਸ਼ : ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੇ ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੂਯ ਕੂਯ : ਗਲੀ, ਕੂਚਾ; ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਸਤਾ; ਮੁਹੱਲਾ।

ਕੂਏਚਾ ਕੂਏਚਾ : (ਕੂਯ ਕੂਯ ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ) ਛੋਟੀ ਗਲੀ, ਛੋਟਾ ਰਸਤਾ, ਕੂਚਾ।

ਕਾਹ ਕਾਹ : (ਕਾਹ ਕਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ) ਸੁੱਕਾ ਘਾਹ, ਘਾਸ ਫੂਸ।

ਕਾਹ ਕਾਹ : (ਗਾਹ ਗਾਹ) ਬੰਦਰਗਾਹ, ਸਟੇਸ਼ਨ।

ਕਾਹ, ਕਿਹ : ਕੌਣ; ਜੇ; ਜੇ ਕਿ; ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂ ਜੇ; ਹੋਰ, ਅਤੇ।

ਕਾਹ, ਕਿਹ : ਛੋਟਾ, ਘੱਟ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ।

ਕਾਹ ਕਾਹ : (ਕੋਹ ਕੋਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਹਾੜ, ਪਰਬਤ।

ਕਾਹਬਲ, ਕਾਹਬਲ, ਕਾਹਬਲ : ਬੇਵਕੂਫ, ਮੂਰਖ।

ਕਾਹਤਰ ਕਾਹਤਰ : ਬੋਹਤ ਛੋਟਾ; ਤੁੱਛ।

ਕਾਹ ਕਾਹ : ਕਮੇਤ ਘੋੜੇ ਤੇ ਖੱਚਰ ਦਾ ਖਾਸ ਰੰਗ।

ਕਾਹ ਕਾਹ : ਘਾਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਮੋਹਰਾ ਜੋ ਘਾਹ ਦੇ ਤੀਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਹ ਕਾਹ-ਰੰਗ ਕਾਹ ਕਾਹ-ਰੰਗ : ਪੀਲਾ ਰੰਗ; ਕਾਹ ਕਾਹ ਦੇ ਖਾਸੇ ਵਾਲਾ; ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਕੋਹਸਾਰ ਕੁਹਸਾਰ : (ਕੋਹਸਾਰ ਕੋਹਸਾਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ, ਪਹਾੜੀ ਥਾਂ।

ਕੋਹਸਤਾਨ ਕੁਹਸਤਾਨ : (ਕੋਹਸਤਾਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਇਕ ਇਲਾਕਾ ਜੋ ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਹੈ।

ਕੋਹ ਕਹਫ : ਖੱਡ, ਟੋਆ, ਖੱਡਾ; ਪਨਾਹ।

ਕੋਹਲ ਕਹਗਿਲ : ਘਾਹ ਤੂੜੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਮਿੱਟੀ, ਛੱਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤੂੜੀ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਘਾਣੀ।

ਕੋਹਨ ਕੋਹਨ, ਕੋਹਨ ਕੁਹਨਾ : ਪੁਰਾਣਾ, ਫਟਿਆ ਪੁਰਾਣਾ, ਕਦੀਮ।

ਕੋਹਨ ਖਰਾਬਾਤ : ਸੰਸਾਰ।

ਕੋਹਨ ਗਰ, ਕੋਹਨ ਗਰਗ : ਅਸਮਾਨ; ਦੁਨੀਆ।

ਕੋਹਨ ਸਾਲ : ਬੁੱਢਾ, ਬਿਰਧ, ਪੁਰਾਣਾ।

ਕੋਹਨ ਕੀਸਾ : ਜੱਦੀ ਅਮੀਰ, ਕਦੀਮੀ ਧਨੀ।

ਕੋਹਨ-ਖੁਰ : ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਾ, ਕਬਾੜੀਆ।

ਕੋਹੀ : ਫੌਜ ਦਾ ਓਹ ਦਸਤਾ ਜੋ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਥਾਂ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਘਾਹ ਬਾਲਣ ਆਦਿ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਖਬਰਗੀਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਹੀਨ, ਕੋਹੀਨਾ : ਬੋਹਤ ਛੋਟਾ, ਅਸਲੋਂ ਤੁੱਛ।

ਕੋ ਕੈ : ਕਦ, ਕਦੋਂ, ਕਿਸ ਵੇਲੇ; ਕਿਉਂ; ਕੀ ਕਾਰਨ; ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਓਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਸਮਕਾਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੋਂ ਸਰਵ-ਸਰੋਸ਼ਠ ਹੋਵੇ, ਕਯਾਨੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਚਾਰ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤੱਤ; ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੂਖਮ; ਕੁਲੀਨ।

ਕੋ ਕਿਆ, ਕਿਆ : ਖੁਦਾਵੰਦ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਵੱਡਾ ਹਾਕਮ; ਪਾਕ, ਸੂਖਮ; ਪੈਹਲਵਾਨ; ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ, ਪੇਂਡੂ, ਚੌਹ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ

ਕੋਈ ਇਕ ਤੱਤ।

ਕੋ ਕਿਆ : ਵੱਡਾ ਮੱਕਾਰ, ਵੱਡਾ ਹੀਲਾਗਰ, ਫਰੇਬੀ।

ਕੋ ਕਿਆਸਤ : ਸਿਆਣਪ, ਚਤੁਰਾਈ।

ਕੋ ਕਿਆਲ : ਗੋਲ ਤੰਬੂ ਜੋ ਇਕੋ ਚੋਬ ਉਤੇ ਖਲੋਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਸਤਾਰਾ; ਗੋਲ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ।

ਕੋ ਕਿਆਨ : (ਕੋ ਕੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਕੋ ਕਿਆਨੀ : ਕਯਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਚੀਜ਼।

ਕੋ ਕਿਆ : ਚਾਂਦੀ।

ਕੋ ਕੀਚ : ਸੀਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੋ ਕੀਚ : ਥੋੜਾ, ਛੋਟਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਹੌਲੀ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।

ਕੋ ਕੀਖੁਸਰੋ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕਯਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਏਹ ਸਿਯਾਵਸ਼ ਦਾ ਪੁਤਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਮਾਦ ਸਿਯਾਵਸ਼ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਫਰੰਗੀਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਕੈਕਾਉਸ ਨੇ ਕੈਖੁਸਰੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਤੇ ਆਪਣਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਕੈਖੁਸਰੋ ਨੇ ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਿਤ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਕੋ ਕੀਰ : ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਧੌਂਕਣੀ।

ਕੋ ਕੀਰ, ਕੀਰ : ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

ਕੋ ਕੀਰਖ, ਕੀਰਗ : ਡੈਸਕ ਵਰਗੀ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਰੱਖ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਰਿਹਲ।

ਕੋ ਕੀਜ : ਨਮਦਾ, ਤਾਹਰੁ।

ਕੋ ਕੀਸ, ਕਿਸੇ ਕੀਸਾ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਖੀਸਾ" ਹੈ), ਥੈਲੀ।

ਕੋ ਕੀਸਾ-ਬੁਰ : ਜੇਬ ਕੁਤਰਾ, ਗੰਢ

ਕਤਰਾ।

ਕਿਸ ਕੀਸ : ਸਿਲਵਟ, ਵੱਟ, ਭੰਨ।

ਕਿਸਤ ਕੀਸਤ : ਕੋਣ ਹੈ।

ਕਿਸ਼ ਕੇਸ਼ : ਆਦਤ, ਸੁਭਾ, ਮਜ਼ਹਬ, ਧਰਮ, ਤਰਕਸ਼, ਭੱਥਾ, ਇਕ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਖੱਲ ਦੀ ਪੇਸਤੀਨ ਬਣਦੀ ਹੈ; ਸਤਰੰਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ੈਹ ਦੇਣਾ; ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਪੰਛੀ ਦਾ ਖੰਭ; ਫਾਰਸ ਖਾੜੀ ਦੇ ਇਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕਿਫ ਕੈਫ : ਕਿਵੇਂ, ਕਿਉਂਕਰ, ਹਾਲਤ, ਮਸਤੀ, ਨਸ਼ਾ।

ਕਿਫ-ਉ-ਕਮ ਕਿਫ-ਉ-ਕਮ : ਕੋਹੋ ਜੇਹਾ, ਕਿਤਨਾ, ਕਿਵੇਂ, ਕਿੰਨਾ।

ਕਿਫ ਕੀਫ : ਚਮੜੇ ਦਾ ਬੈਗ।

ਕਿਫਦਾਨ ਕਿਫਦਾਨ : ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਮਾਜ਼ੂਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ, ਨਸ਼ੀਲੀ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਣ ਦਾ ਡੱਬਾ।

ਕਿਫਦਾਨੀ ਕਿਫਦਾਨੀ : ਕਈ ਖਾਨਿਆਂ ਵਾਲਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਝੋਲਾ, ਨਾਈਆਂ ਦੀ ਗੁਥਲੀ।

ਕਿਫਰ ਕੈਫਰ : ਬਦੀ ਦਾ ਬਦਲਾ, ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਦਹੀਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪਾਤਰ; ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਨਦੀ, ਮੇਹਨਤ।

ਕਿਫਰ-ਏ-ਕਿਰਦਾਰ ਕਿਫਰ-ਏ-ਕਿਰਦਾਰ : ਬਦੀ ਦਾ ਬਦਲਾ, ਕੀਤੇ ਦਾ ਫਲ।

ਕਿਫਤੀਤ ਕਿਫਤੀਤ : ਹਾਲਤ, ਮਸਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਮਾਹੌਲ, ਰੰਗ-ਢੰਗ।

ਕਿਫਤੀਤ ਕਿਫਤੀਤ : ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਹਲਾ ਕਯਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲ ਨੇ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਏਹ ਸੈਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਆਖ਼ੀਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਲਬਨ ਦਾ ਪੋਤਾ ਸੀ ਤੇ ਅਮੀਰ ਖ਼ੁਸਰੋ ਉਸ ਦਾ ਪਰਸ਼ੀਸ਼ਕ ਸੀ; ਨਿਆਂਕਾਰ, ਅਦਲੀ।

ਕਿਕ ਕੈਕ : ਪਿੱਸੂ।

ਕਿਕ ਕੀਕ : ਆਦਮੀ; ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ।

ਕਿਕ, ਕਿਯਕ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫਲ; ਬਿੱਲੀ; ਆਬੀ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ।

ਕੈਕਾਊਸ ਕੈਕਾਊਸ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

ਕੈਲ ਕੀਲ : ਟੇਢਾ, ਵਿੰਗਾ।

ਕੈਲੂਸ ਕੈਲੂਸ : ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕੈਲਹਰਾਸਪ ਕੈਲਹਰਾਸਪ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਯਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕੈਖ਼ੁਸਰੋ ਪਿੱਛੋਂ ਤਖਤ 'ਤੇ ਬੈਠਾ।

ਕੀਮਿਆ ਕੀਮਿਆ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਕੀਮੀਆ" ਹੈ) ਮਕਰ, ਫ਼ਰੋਬ, ਨਾਕਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਰੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮਾਲ ਦਾ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਸੋਨਾ; ਇਕ ਇਲਮ; ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੀਰ ਮੁਰਸ਼ਦ ਦੀ ਕਾਮਲ ਨਜ਼ਰ; ਕਲੀ (ਕਲਈ)।

ਕੀਮਿਆ-ਏ-ਜਾਨ ਕੀਮਿਆ-ਏ-ਜਾਨ : ਸ਼ਰਾਬ।

ਕੀਨਾ ਕੀਨਾ, ਕੀਨਾ ਕੀਨਾ : ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਬੁਗ਼ਜ਼, ਈਰਖਾ, ਕਪਟ।

ਕੀਨਾ-ਖ਼ਾਹ, ਕੀਨਾ-ਖ਼ਾਹ : ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਬੁਗ਼ਜ਼, ਈਰਖਾ, ਕਪਟ।

ਕੀਨਾ-ਵਾਰ, ਕੀਨਾ-ਵਾਰ : ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ; ਦਿਲ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਕਪਟੀ।

ਕੀਨਾ-ਵਾਰ, ਕੀਨਾ-ਵਾਰ : ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ; ਦਿਲ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਕਪਟੀ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : ਕਾਹੂ; ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : ਮੰਗਲ ਨਛੱਤਰ, ਸਤਵਾਂ ਅਸਮਾਨ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : ਟੇਢਾ, ਵਿੰਗਾ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : (ਕਿਯੋ = ਧਰਤ + ਮਰਤ = ਸਰਦਾਰ) ਜਹਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : (= ਗੈਹਾਨ ਗੈਹਾਨ) ਦੁਨੀਆ, ਜਹਾਨ; ਜ਼ਮਾਨਾ।

ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ, ਕਿਯੋ : ਜਹਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਗਾਫ (ਗ)

ਕ ਗ (ਗਾਫ) : ਫਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਛੱਬੀਵਾਂ (੨੬ ਵਾਂ) ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਕ ਵੀ ਕ (ਕਾਫ) ੨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਰਥਾਤ ਵੀਹ (੨੦) ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

ਗਾਬਾਜ਼ : ਪਹਾੜ ਦੀ ਖੋਹ; ਕੁੰਦਰ।

ਗਾਖ਼ਾਰ : ਗਾਖ਼ਾਰਾ, ਗਾਖ਼ਵਾਰਾ : ਪੰਘੂੜਾ, ਝੁਲਣਾ।

ਗਾਰੀ : ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਚੀਜ਼, ਅਸਥਿਰ ਸ਼ੈ, ਗੱਡੀ।

ਗਾਜ਼ਰ, ਗਾਜ਼ਰਕ : ਧੋਬੀ।

ਗਾਜ਼ਰਗਾਹ : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਵਿਚ ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ੇਖ ਸਾਅਦੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਹੈ; ਹਰਾਤ ਵਿਖੇ ਓਹ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਖ਼ਾਜਾ ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਨਸਾਰੀ ਦੀ ਕਬਰ ਹੈ।

ਗਾਜ਼ਾ : ਝੁਲਾ, ਪੀਘ, ਖੇਤ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਚਾਣ, ਪਹਾੜ ਉਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ; ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਤ ਦੀ ਥਾਂ।

ਗਾਜ਼ੀ : ਕਿਓੜੇ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਕਿਓੜਾ।

ਗਾਫ (ਸ਼ਿਗਾਫ਼) : ਸੰਖਿਪਤ (ਰੂਪ) ਤੇੜ, ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ।

ਗਾਫ-ਉ-ਗਜ਼ਾਫ਼ : ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲਾਂ, ਫੜ੍ਹਾਂ।

ਗਾਲ : ਫਰੇਬ, ਮਕਰ, ਹੀਲਾ; ਧੋਖਾ, ਫਰਿਆਦ, ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼, ਬਾਜਰਾ, ਕੰਗਣੀ, ਦੂਰ ਹੋ, ਦਫਾ ਹੋ; ਗਿੱਦੜ, ਕੁੱਕੜ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੱਕੜੀ, ਰੁਝੇਵਾਂ।

ਗਾਲਾਦਾਨ : ਗੋਲੇ ਜਾਂ ਗੋੜੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੱਛੀ, ਕੱਤਣੀ।

ਗਾਮ : ਪੈਰ, ਪਲਾਂਘ; ਓਹ ਪੈਂਡਾ ਜਾਂ

ਫਾਸਲਾ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਵਾਗ, ਸੁਸਤ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ; ਪਿੰਡ।

ਗਾਮ-ਬਰ-ਗਰਿਫਤਨ, ਗਾਮ-ਨਿਹਾਨ, ਗਾਮ-ਨਿਹਾਦਨ : ਕਦਮ ਪੁੱਟਣਾ, ਤੁਰਨਾ, ਰਸਤੇ ਚੱਲਣਾ।

ਗਾਮਰਨ : ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ, ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਟੁਰਨ ਵਾਲਾ।

ਗਾਮੇਸ਼ : ਵੇਖੋ ਗਾਮੇਸ਼ ਗਾਉਮੇਸ਼।

ਗਾਨ : ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਯੋਗ, ਲਾਇਕ।

ਗਾਓ, ਗਾਊ, ਗਾਵ : ਗਾਂ, ਬਲਦ, ਬਲਦ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗਾ, ਪੀਣ ਲਈ ਇਕ ਭਾਂਡਾ, ਸੁਰਾਹੀ, ਪੈਹਲਵਾਨ, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ; ਤਿੰਨ ਕੋਹ ਦਾ ਫਾਸਲਾ, ਇਕ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗਾਵ-ਏ-ਆਹਨ : ਹਲ ਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਫਲ, ਫਾਲਾ, ਚੌ।

ਗਾਵਾਰਾ : (ਗਹਵਾਰਾ/ਗਾਹਵਾਰਾ) ਗਾਹਵਾਰਾ/ਗਾਹਵਾਰਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ (ਰੂਪ) ਝੁਲਾ, ਪੰਘੂੜਾ।

ਗਾਵਾਰਾ : ਗਊਆਂ ਦਾ ਚੌਣਾ।

ਗਾਵ-ਏ-ਬੇਸ਼ਾ : ਸੰਸਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਾ।

ਗਾਵਪੁਸ਼ਤ : ਗਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਰਗਾ; ਅਸਮਾਨ।

ਗਾਵ-ਪੈਕਰ, ਗਾਵ-ਚਿਹਰ, ਗਾਵ-ਰੰਗ, ਗਾਵ-ਸਾਰ, ਗਾਵ-ਸਰ :

ਈਰਾਨ ਦੇ ਫਰੀਦੁਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਗੁਰਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸੀ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਤਾਜੀ : ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਧਮਕਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਬਦਬਾ ਜਤਾਉਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰ ਹੋਵੇ, ਧੌਂਸ ਪੱਟੀ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਤਕਯਾ : ("ਤਕਯਾ" ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਤਕੀਆ" ਹੈ) ਵੱਡਾ ਤਕੀਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿੱਠ ਲਾ ਕੇ ਫਰਸ ਉਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਸਰਾ : ਓਹ ਬਲਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੰਗ 'ਤੇ ਧਰਤ ਖਲੋਤੀ ਹੈ, ਧਰਤ ਹੇਠਲਾ ਬਲਦ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਚਸਮ : ਚੌੜੀਆਂ ਤੇ ਮੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ; ਇਕ ਫੁੱਲ, ਗੁਲ-ਸੁੱਬ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਦਿਲ : ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਡਰਪੋਕ, ਮੁਰਖ, ਐਹਮਕ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਦੁਮ, ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਦੁੰਬਾਲ : ਬਿਗਲ, ਨਫੀਰੀ, ਲੰਬੂਤਰੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਗਾਂ ਦੀ ਪੂਛ ਵਾਂਗ ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਮੋਟੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਗਾਜਰ ਵਾਂਗ ਪਤਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਦੋਸ਼, ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਦੋਸ਼ਾ : ਗਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਦੇਹਣਾ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵਦੀ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਐਹਮਕ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵਰਸ : ਬਾਜਰਾ, ਚੀਨਾ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਰੀਸ਼ : ਮੁਰਖ, ਐਹਮਕ; ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ, ਮਸਖਰਾ, ਭੰਡ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਬਥਾਨ : ਗਾਂ ਦੀ ਜੀਭ ਵਰਗੀ ਇਕ ਬੂਟੀ, ਕਾਹਜਬਾਨ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਲੰਮੂਤਰਾ ਪਰੋਠਾ ਜੋਹੜਾ ਤੰਦੂਰ 'ਚ ਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਬਰ, ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਬਰੀਨ : ਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਸੁਰਾਹੀ, ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ ਜਾਨਵਰ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਬਮੀਨ : ਧਰਤ ਹੇਠ ਓਹ ਬਲਦ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿੰਗਾਂ ਉਤੇ ਧਰਤੀ ਚੁੱਕੀ ਬੈਠਾ ਹੈ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ ਬੋਰ : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਘੋਲ ਦੇ ਦਾਅ ਪੇਚ ਸਿੱਖਣ 'ਤੇ ਕਸਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਬੋਹਤ ਤਕੜਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ; ਡੰਗਰ ਸਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ; ਅੱਖੜ, ਮੂੰਹ-ਜ਼ੋਰ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਬੋਰੀ : ਸ਼ਕਤੀ, ਮੂੰਹ-ਜ਼ੋਰੀ, ਹਿੰਸਾ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ ਬੁਹਰਾ : ਇਕ ਪਥਰੀ ਜੋ ਬੈਲ ਦੇ ਪਿੱਤੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁਰਖ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਡਰਾਕਲ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ ਸਾਮਰੀ : ਸਾਮਰੀ ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੱਡਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦਾ ਅਸਾ (ਡੰਡਾ) ਅਜਦਹਾ ਬਣ ਕੇ ਨਿਗਲ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਏ-ਫਲਕ : ਸੌਰ ਨਾਮੀ ਬੁਰਜ, ਅਸਮਾਨ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਏ-ਕੋਹੀ : ਬਾਰਾ ਸਿੰਗਾ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਏ-ਗਰਦ : ਖੂਹ ਦਾ ਰੈਹਟ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਗੁਨ : ਮੁਰਖ, ਜਾਹਲ, ਬੇਵਕੂਫ਼।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਵ-ਮੇਸ਼ : ਮੱਝ।

ਗਾਉਤਾਤੀ ਗਾਹੀਦਨ, ਗਾਹੀਦਨ : ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ।

ਗਾਹ ਗਾਹ : ਸਮਾਂ, ਵਕਤ; ਜਲਦੀ, ਛੇਤੀ, ਕਦੀ ਕਦੀ; ਥਾਂ, ਪਦਵੀ, ਰੁਤਬਾ; ਤੰਬੂ, ਬੈਠਾ; ਸਾਹੀ ਤਖਤ, ਸੁਨੈਹਰੀ ਕੁਰਸੀ; ਸਵੇਰ ਸਾਰ; ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥੈਲੀ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਤਾਰਾ, ਠੋਡੀ ਦਾ ਡੂੰਘਾ।

ਗਾਹ ਗਾਹ ਬਾਸਦ : ਸ਼ਾਇਦ, ਸੰਭਵ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗਾਹ-ਬ-ਗਾਹ, ਗਾਹ-ਬੇਗਾਹ : ਵਕਤ ਬੇਵਕਤ, ਕਦੀ ਕਦਾਈਂ।

ਗਾਹ ਗਾਹ : ਕਦੀ ਕਦੀ।

ਗਾਹੇ-ਗਾਹੇ ਗਾਹੀ ਗਾਹੀ : ਸਵੇਰ ਸਾਮ, ਕਦੀ ਕਦਾਈਂ।

ਗਾਹਵਾਰਾ, ਗਾਹਵਾਰਾ : ਪੰਘੂੜਾ, ਝੁਲਾ।

ਗੁਰ ਗਬਰ : ਅੱਗ-ਪੂਜ, ਜ਼ਰਤੁਸਤੀ, ਧਰਮ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ; ਪਰਾਚੀਨ ਈਰਾਨੀ, ਪਾਰਸੀ।

ਗੁਰ ਗਬਰਗੀ : 'ਗਬਰ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅੱਗ-ਪੂਜਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ; ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਸੁਰਾਹੀ।

ਗੁਰ ਗਬਰ : ਹੱਟਾ ਕੱਟਾ, ਮੋਟਾ ਤਾਜ਼ਾ, ਤਾਕਤਵਰ, ਮਾਲਦਾਰ, ਧਨਾਢ।

ਗੁਰ ਗਪ : ਬਕਵਾਸ, ਸ਼ੇਖੀ, ਵਾਧੂ ਗੱਲ, ਝੂਠੀ ਗੱਲ, ਡੀਂਗ-ਮਸਖਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁਆਦਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਅਫਵਾਹਾਂ; ਮੋਟਾ; ਬਜ਼ੁਰਗ।

ਗੁਰ ਗਪਸ਼ਪ : ਵਾਧੂ ਗੱਲਾਂ, ਗੱਪਾਂ।

ਗੁਰ ਗੱਪੀ : ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਧੂ ਗੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਗੁਰ ਗਪ : ਮੇਲ-ਜੋਲ, ਸੰਗਤ, ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ।

ਗੁਰ ਗਜ, ਗੁਰ ਗਚ : ਗੱਚ, ਚੂਨਾ ਗੱਚ, ਚੂਨਾ, ਚੂਨੇ ਜਾਂ ਸੀਮੈਂਟ ਦਾ ਮਸਾਲਾ, ਪੱਕਾ ਫਰਸ਼ ਜਾਂ ਪੱਕੀ ਛੱਤ।

ਗੁਰ ਗਚ-ਗਰ : ਪਲਸਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਗੁਰ ਗਚਗਰੀ : ਪਲਸਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਗੁਰ ਗਜ਼ੀਲ : ਤਬਰੇਜ਼ ਦੇ ਇਕ ਮਹੱਲੇ ਤੇ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੁਰ ਗਦ : ਗਦਾਈ, ਗਦਾਗਰੀ, ਭਿਖਾਰੀਪਣ, ਭਿੱਖ ਮੰਗਣਾ, ਫਕੀਰੀ।

ਗੁਰ ਗਦਾ : ਮੰਗਤਾ, ਭਿੱਖ-ਮੰਗਾ, ਭਿਖਾਰੀ, ਫਕੀਰ, ਦਰਵੇਸ਼।

ਗੁਰ ਗਦਾਗਰੀ, ਗੁਰ ਗਦਾਈ : ਭਿੱਖ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਫਕੀਰੀ, ਦਰਵੇਸ਼ੀ।

ਗੁਰ ਗਦਰ/ਗਦਰਕ : ਜੰਗ ਦਾ ਹਥਿਆਰ।

ਗੁਰ ਗੁਦਗੁਦੀ : ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਕੁਤਕੁਤਾਰੀ ਕੱਢਣਾ, ਕੁਤਕੁਤਾਰੀ।

ਗੁਰ ਗਦਯਾ/ਗਿਦਯਾ : ਗਦਾਈ, ਭਿੱਖ

ਮੰਗਣਾ।

ਗੁਰ ਗਦੀਵਰ : ਭਿੱਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਮੰਗਤਾ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਾਰ : ਰਾਹਗੁਜ਼ਰ, ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਲਾਂਘਾ, ਪੱਤਣ, ਛੱਡ ਦੇ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ : ਹੱਦੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ; ਬੇਹੱਦ, ਬੇਹਿਸਾਬ, ਪੱਤਣ, ਪੱਤਣ ਦੀ ਬੇੜੀ, ਠੇਹਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਿਰਬਾਹ, ਗੁਜ਼ਰ, ਪੌਹਚ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਰ : (ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਨ) ਤੂੰ ਗੁਜ਼ਰ, ਤੂੰ ਲੰਘ, ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਲਾਂਘਾ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਰਬਾਨ : ਰਾਹ ਦਾ ਰਾਖਾ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਰ ਗਾਹ : ਰਾਹ, ਲਾਂਘਾ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਰਗਾਹੀ : ਪਤਣ, ਸੜਕ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਰਨਾਮਾ : ਪਰਵਾਨਾ, ਰਾਹਦਾਰੀ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਰਾਨ : ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ : ਗੁਜ਼ਰ, ਲਾਂਘਾ, ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਪਿਛੇ, ਪੈਹਲਾਂ; ਬਾਅਦ; ਪਾਸਾ।

ਗੁਰ ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਾ : ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੰਘ ਚੁਕਾ, ਬੀਤਿਆ ਸਮਾਂ, ਪੁਰਾਣਾ, ਦੇਰ ਦਾ, ਬੇਹੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਆਦ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇ।

ਗੁਰ ਗਰ : (ਅਗਰ ਗਰ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜੇਕਰ, ਜੇ।

ਗੁਰ ਗਰ : ਇਕ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸਨੂੰ ਅਰਬੀ ਵਿਚ 'ਜਰਬ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਖੁਰਕ।

ਗੁਰ ਗਰ : ਮੁਰਾਦ, ਮਨੋਰਥ, ਸ਼ਕਤੀ।

ਗੁਰ ਗੱਗਾ : ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ, ਗੁਲਾਮ, ਕਮੀਨਾ, ਨਾਈ, ਪੱਛਣੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਪੱਧਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜੰਤਰ, ਕਰਾਹ।

ਗੁਰ ਗਿਰਾਦ : ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ, ਚੀਬੜਾ।

ਗੁਰ ਗੁਰਾਜ਼ : ਸੂਰ; ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਆਕੜ ਕੇ ਚੱਲਣਾ, ਮਸਤਾਜ਼ੀ ਚਾਲ, ਬੇਚੈਨੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼, ਜਣੇਪਾ-ਦਰਦਾਂ, ਪਸ਼ੂ ਹੱਕਣ ਦਾ ਡੰਡਾ, ਲਾਠੀ; ਬੇਦਰਦ; ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ, ਸਰਹਾਣਾ, ਬੇਲਚਾ,

ਫੌੜਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰੇ ਗੁਰਾਜ਼ਾ : ਨਰ ਸੂਰ, ਜੰਗਲੀ ਸੂਰ, ਇਕ ਈਰਾਨੀ ਪੈਰਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰੀ ਗੁਰਾਜ਼ੀ : ਦਲੇਰੀ, ਬਹਾਦਰੀ, ਹੀਆ, ਹੌਸਲਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਾਸ ਗੁਰਾਸ : ਗਰਾਹੀ, ਬੁਰਜੀ।

ਗ਼ਰਾਮੀ ਗਿਰਾਮੀ : ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ, ਸਿਰੀਮਾਨ, ਅਜ਼ੀਜ਼, ਮੈਹਬੂਬ।

ਗ਼ਰਾਨ ਗਿਰਾਨ/ਗਿਰਾਨ : ਬੇਝਲ, ਭਾਰੀ, ਮੋਹਗਾ, ਕੀਮਤੀ, ਬੋਹ-ਮੁੱਲਾ, ਔਖਾ, ਸੁਭਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਾਪਸੰਦ, ਦੁਖਦਾਇਕ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਚੰਗੀ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਵੱਡਾ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸਖਤ, ਕਰੜਾ, ਭੱਦਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਅਰਜ਼ ਗਿਰਾਨ-ਅਰਜ਼ : ਬੋਹ-ਕੀਮਤਾ, ਵਡਮੁੱਲਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਬਾਰ ਗਿਰਾਨ-ਬਾਰ : ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖ, ਭਾਰੀ, ਬੇਝ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ, ਗਰਭਵਤੀ, ਮਾਲਦਾਰ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਬਾਰੀ ਗਿਰਾਨ-ਬਾਰੀ : ਬੇਝ, ਭਾਰੀਪਣ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਬਹਾ ਗਿਰਾਨ-ਬਹਾ : ਕੀਮਤੀ, ਵਡਮੁੱਲਾ, ਬੋਹਤੇ ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਪਾਯਾ ਗਿਰਾਨ-ਪਾਯਾ : ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੀ ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਪੁਸ਼ਤ ਗਿਰਾਨ-ਪੁਸ਼ਤ : ਤਕੜੀ ਪਿੱਠ ਵਾਲਾ, ਤਾਕਤਵਰ, ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਮਜ਼ਦੂਰ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਜਾਨ ਗਿਰਾਨ-ਜਾਨ : ਸਖਤ ਜਾਨ, ਸਖਤ ਜੇਰੇ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਕੰਬਦੇ ਹੋਣ, ਸੁਸਤ, ਆਲਸੀ, ਬੋਹਤ ਬੁੱਢਾ, ਜਾਨ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਬੀਮਾਰ ਜਾਂ ਫਕੀਰ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਜਾਨੀ ਗਿਰਾਨ-ਜਾਨੀ : ਸਖਤ ਜਾਨੀ, ਸੁਸਤੀ, ਆਲਸ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਖ਼ਾਬ ਗਿਰਾਨ-ਖ਼ਾਬ : ਦੇਰ ਨਾਲ ਸੌਣ ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਖ਼ਾਰ ਗਿਰਾਨ-ਖ਼ਾਰ : ਬੋਹਤ ਖਾਣ

ਵਾਲਾ, ਪੇਟ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਦਸਤ ਗਿਰਾਨ-ਦਸਤ : ਸੁਸਤ, ਆਲਸੀ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਰਿਕਾਬ ਗਿਰਾਨ-ਰਿਕਾਬ : ਰੋਹਬ-ਦਾਬ ਵਾਲਾ, ਜੰਗ ਵਿਚ ਡਟ ਕੇ ਲੜਨ ਵਾਲਾ, ਸੂਰਮਾ, ਜੋਧਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਸਰ ਗਿਰਾਨ-ਸਰ : ਸਿਰ ਫਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਭਮਾਨੀ, ਅਹੰਕਾਰੀ, ਸੈਨਾਪਤੀ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਸੰਜ ਗਿਰਾਨ-ਸੰਜ : ਬੋਹ-ਮੁੱਲਾ, ਕੀਮਤੀ, ਭਾਰਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਸੰਗ ਗਿਰਾਨ-ਸੰਗ : ਰੋਹਬਦਾਬ ਵਾਲਾ; ਸਿਦਕੀ, ਸੰਤੋਖੀ, ਭਾਰਾ, ਬੇਝਲ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਕੀਸਾ ਗਿਰਾਨ-ਕੀਸਾ : ਕੰਜੂਸ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਗੋਸ਼ ਗਿਰਾਨ-ਗੋਸ਼ : ਉੱਚਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਬੋਲਾ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਗੋਸ਼ੀ ਗਿਰਾਨ-ਗੋਸ਼ੀ : ਬੋਲਾਪਣ, ਬੋਹਰਾਪਣ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਗੀਰ ਗਿਰਾਨ-ਗੀਰ : ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਾਲਾ; ਜਾਨ-ਮਾਰ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਗੀਰੀ ਗਿਰਾਨ-ਗੀਰੀ : ਸਾਬਤ ਕਦਮੀ, ਜਾਨਮਾਰੀ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਮਾਯਾ ਗਿਰਾਨ-ਮਾਯਾ : ਉਮਦਾ, ਬੋਹ-ਮੁੱਲਾ, ਕੀਮਤੀ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ, ਮਾਲਦਾਰ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਮਗ਼ਜ਼ ਗਿਰਾਨ-ਮਗ਼ਜ਼ : ਸ਼ਰਾਬੀ, ਮੂਰਖ, ਅਭਮਾਨੀ।

ਗ਼ਰਾਨ-ਮੰਦ ਗਿਰਾਨ-ਮੰਦ : ਬੋਹਤ ਭਾਰੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ, ਵਡਮੁੱਲਾ, ਕੀਮਤੀ।

ਗ਼ਰਾਨੀ ਗਿਰਾਨੀ : ਬੇਝ, ਭਾਰ; ਮੋਹਗਾਈ, ਭਾ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ, ਬਦਹਜ਼ਮੀ, ਬੀਮਾਰੀ।

ਗ਼ਰਾਹ, ਗ਼ਰਾਯ ਗਿਰਾਯ : ਰੁਚੀ, ਇੱਛਾ, ਮਰਜ਼ੀ, ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਸ਼ਬੀਹ, ਬੇਝਲ।

ਗ਼ਰਾਯਿਸ਼ ਗਿਰਾਯਿਸ਼ : ਇੱਛਾ, ਰੁਚੀ; ਮਰਜ਼ੀ; ਬਗ਼ਾਵਤ, ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ।

ਗਰਬਾਕ : ਗਰਬਾਕ : ਚੌੜੀ ਤਸਤਰੀ, ਥਾਲ।

ਗਰਬਾਲ (= ਗਰਬਾਲ) : ਗਰਬਾਲ, ਗਰਬਾਲ : ਗਰਬਾਲ) ਛਾਣਨੀ।

ਗਰਬਜ਼ : ਗਰਬਜ਼ : (ਗੁਰਗ+ਬੁਜ਼ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਉਤੋਂ ਬੱਕਰੀ ਵਰਗਾ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਬਘਿਆੜ ਜੇਹਾ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਮੱਕਾਰ, ਹਿੰਸਕ।

ਗਰਬਜ਼ੀ : ਮੱਕਾਰੀ, ਧੋਖਾ, ਫਰੇਬ।

ਗਰਬੇ : ਗਰਬਾ : ਬਿੱਲੀ।

ਗਰਬੇ-ਏ-ਆਬੀ : ਗਰਬਾ-ਏ-ਆਬੀ : ਦਰਿਆਈ ਬਿੱਲੀ।

ਗਰਬੇ-ਬੁਰਾਕ : ਗਰਬਾ-ਏ-ਬੁਰਾਕ : ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦੀ ਬਿੱਲੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਲ ਲੰਮੇ ਤੇ ਨਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਹਲਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸਥਾਨ ਬੁਰਾਕ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਜੇਹੀ ਬਿੱਲੀ ਆਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਗਰਬਾ-ਏ-ਬੁਰਾਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗਰਬੇ-ਚਸਮ : ਗਰਬਾ-ਚਸਮ : ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ।

ਗਰਬੇ-ਗੁੰ : ਗਰਬਾ-ਗੁੰ : ਫਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ।

ਗਰਬੇ-ਮਸਕੀਨ : ਗਰਬਾ-ਏ-ਮਸਕੀਨ : ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।

ਗਰਬੇ-ਮੁਸਕੀਨ : ਗਰਬਾ-ਏ-ਮੁਸਕੀਨ : ਮੁਸਕ ਬਲਾਈ।

ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼ : ਗੁਰਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਗੁਰਜ਼ ਦਾ, ਗੁਰਜ਼ਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਸਨੀਕ, ਮੁਲਾਜ਼ਮ, ਛੇਕਰਾ, ਝੋਪੜੀ, ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।

ਗਰਜ਼ੀ : ਗਰਜ਼ੀ : ਗੁਰਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਗੁਰਜ਼ ਦਾ, ਗੁਰਜ਼ਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਸਨੀਕ, ਮੁਲਾਜ਼ਮ, ਛੇਕਰਾ, ਝੋਪੜੀ, ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।

ਗਰਜ਼ੀ-ਗਰਜ਼ੀ : ਗਰਜ਼ੀ : ਨਿੱਕੀ ਬੇੜੀ, ਡੋਗਾ, ਭਾਰ ਢੇਣ ਵਾਲੀ ਬੇੜੀ।

ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼ : ਚੂਨਾ, ਗਚ, ਸਫੈਦੀ, ਕਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼ : (ਅਗਰਜ਼ਿਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਭਾਵੇਂ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼ : ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਮਕਾਨ, ਕੁਟੀਆ, ਲੱਕੜ ਦਾ ਨਿੱਕਾ ਜੇਹਾ ਘਰ, ਬੰਦੀਖਾਨਾ, ਖੂਹ, ਸੰਨ੍ਹ, ਪਾੜ।

ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼ : ਧੂੜ, ਘੱਟਾ, ਮਿੱਟੀ, ਅਸਮਾਨ,

ਸੂਰਜ, ਖੁਸ਼ੀ, ਫਿਕਰ, ਰੰਜ, ਸੁਗੰਧ, ਨਫਾ, ਲਾਭ, ਬਿਜਲੀ, ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚੰਗਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਦਵਾਈ ਦਾ ਸਫੂਫ।

ਗਰਜ਼-ਆਲੂਦ : ਗਰਜ਼-ਆਲੂਦ :

ਗਰਜ਼-ਆਲੂਦ : ਗਰਜ਼-ਆਲੂਦ : ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧੂੜ ਪਈ ਹੋਵੇ, ਦੁਨੀਆਦਾਰ, ਸੰਸਾਰੀ।

ਗਰਜ਼-ਬਾਦ : ਗਰਜ਼-ਬਾਦ :

ਗਰਜ਼-ਬਾਦ : ਗਰਜ਼-ਬਾਦ : ਝਖੜ, ਹਨੇਰੀ, ਵਾਵਰੇਲਾ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ :

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਪੈਹਲਵਾਨ, ਦਲੇਰ, ਬਹਾਦਰ, ਜੇਧਾ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲਾ, ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਇਕੱਤਰ ਹੋਣਾ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗਰਜ਼-ਗਰਜ਼ : ਗੋਲ, ਦਾਇਰਾ, ਘੇਰਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ; ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣਾ; ਪਿੱਛੇ; ਸ਼ੈਹਰ, ਬਸਤੀ; ਦਵਾਈ ਦੀ ਗੋਲੀ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾਵਰ : ਹਾਕਮ, ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਚੌਹੀ ਪਾਸੀ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾਵਰੀ : ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣਾ, ਹਕੂਮਤ, ਗਿਰਦਾਵਰ ਦਾ ਔਹਦਾ, ਦੌਰਾ, ਫੇਰੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ, ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹਲਕਾ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾ, ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਲਈ ਗਸ਼ਤ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਿਸ਼ : ਦੌਰਾ, ਚੱਕਰ, ਪਰੀਵਰਤਨ, ਤਬਦੀਲੀ; ਬਦਨਸੀਬੀ; ਹਰਕਤ, ਸਖਤੀ, ਫਿਰਨਾ, ਚੈਹਲ ਕਦਮੀ, ਅਵਾਰਾਗਰਦੀ; ਚੋਰੀ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਿਸ਼-ਏ-ਆਸਮਾਨ : ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਚੱਕਰ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਿਸ਼ਗਾਹ : ਸੈਰ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਬਾਗ਼।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨ : ਪੌਣ, ਸੁਰਾਹੀ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਥੇ ਮੋੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨ-ਫਰਾਜ਼

ਅਫਰਾਜ਼ਤਨ : ਸਿਰ ਚੁੱਕਣਾ, ਫਖਰ ਕਰਨਾ, ਘਮੰਡ ਕਰਨਾ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨ ਜ਼ਦਨ : ਗਰਦਨ ਮਾਰਨਾ, ਸਿਰ ਲਾਹ ਦੇਣਾ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨ-ਫਰਾਜ਼ : ਹੈਕੜਬਾਜ਼, ਅਭਮਾਨੀ, ਬਾਗ਼ੀ, ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ, ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨ-ਕਸ਼ : ਬਾਗ਼ੀ, ਨਾਫਰਮਾਨ, ਮਗਰੂਰ, ਹੈਕੜਬਾਜ਼, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ, ਤਾਕਤਵਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਤਕੜਾ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨ-ਕਸ਼ੀ : ਸਰਕਸ਼ੀ, ਬਗ਼ਾਵਤ, ਗ਼ਰੂਰ, ਹੰਕਾਰ, ਘਮੰਡ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨੀ : ਘੋੜੇ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਪੌਣ ਉਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ, ਥੱਪੜ, ਬਹਾਦਰੀ, ਘੋਲ ਦਾ ਦਾਅ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨਾਯ, ਗਿਰਦਨਾਯ : ਲਾਟੂ, ਗਡੀਰਾ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਨਾਯ-ਚਰਖ : ਅਸਮਾਨ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦੂ : ਅਖਰੋਟ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦੂ, ਗਰੂਰ ਗਰਦੂਨ : ਅਸਮਾਨ, ਚਰਖੀ, ਗੱਡੀ, ਗੱਡਾ, ਰਥ, ਗਡੀਰਾ, ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਾ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦੂਨ-ਏ-ਮੀਨਾ : ਨੀਲਾ ਅਸਮਾਨ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦੂਨ-ਹਿੰਮਤ : ਵੱਡੀ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੇ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਨਾ : ਵੇਲਣਾ; ਘਾਟੀ, ਪਹਾੜ ਦੀ ਉਚਾਈ ਦਾ ਤੰਗ ਰਸਤਾ; ਇਕ ਜੜੀ ਬੂਟੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਾ : ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਕੂਫ਼; ਨੱਕਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖਾਕਾ, ਸੂਈ ਨਾਲ ਛੇਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਾਗ਼ਜ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਕਾ ਉਲੀਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਗਰੂਰ ਗਰਦਾ : ਢਿੱਡ ਅੰਦਰਲਾ ਪਰਸਿੱਧ ਅੰਗ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਪਿਸ਼ਾਬ ਛਣਦਾ ਹੈ; ਹੌਸਲਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਤੋਪ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾ : ਛੋਟੀ ਤੇ ਮੋਟੀ ਟਿੱਕੀ, ਹਰ ਗੋਲ ਚੀਜ਼; ਸਭ, ਸਾਰੇ; ਨਿਗਾਹ; ਸਰਹਾਣਾ; ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਗੋਲ ਪੀਲਾ ਪਟਕਾ ਜੇਹੜਾ ਓਹ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਨਿਆਰਾਪੁਣਾ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾਬਾਨ : ਨਿਗਾਹਬਾਨ, ਰਾਖਾ।

ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾ-ਏ-ਚਰਖ, ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾ-ਏ-ਗਰਦੂ, ਗਰੂਰ ਗਿਰਦਾ-ਏ-ਨਾਨ : ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਟਿੱਕੀ।

ਗਰੂਰ ਗੁਰਬ : ਪਰਸਿੱਧ ਸੰਦ ਜੋ ਉਪਰੋਂ ਗੋਲ, ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਹੇਠੋਂ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਹਥਿਆਰ, ਚੱਟੂ ਵੱਟਾ।

ਗਰੂਰ ਗੁਰਬਾ : ਗੁਰਜ, ਭਿਆਨਕ, ਡਰਾਉਣਾ, ਸੱਪ ਦਾ ਵੱਡਾ ਫਣ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ

ਗੁਰਸਨਰੀ : ਭੁੱਖ। ਗਰਸਨੀ

ਗੁਰਸਨਾ, ਗੁਰਿਸਨਾ : ਭੁੱਖਾ।

ਗੁਰਸਨਾ-ਚਸਮ : ਗ੍ਰਸਨੇ ਚਸਮ
ਲਾਲਚੀ, ਲੋਭੀ, ਕੰਜੂਸ, ਬਖੀਲ, ਫਕੀਰ,
ਗਰੀਬ।

ਗੁਰਸਨਾ ਚਸਮੀ : ਗ੍ਰਸਨੇ ਚਸਮੀ
ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ।

ਗਰਸ਼ਾਸਪ : ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗ੍ਰਿਫਤ : ਪਕੜ, ਫੜਿਆ, ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਲਿਆ ਗਿਆ, ਚੰਦ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਣਾ, ਇਤਰਾਜ਼।

ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ : ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੈਦੀ, ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ।

ਗਿਰਿਫਤਾਰੀ : ਫੜਨਾ,
ਗਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਪਕੜ, ਕੈਦ,
ਨਜ਼ਰਬੰਦ; ਉਲਝਣ, ਜੰਜਾਲ, ਰੁਝੇਵਾਂ।

گرفتن گिरیدھن : ਫੜਨਾ; ਲੈਣਾ ਫਰਜ਼ ਕਰਨਾ; ਕੱਟਣਾ; ਅੱਡ ਕਰਨਾ; ਰੋਕਣਾ, ਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਪੁੱਛਣਾ; ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਮੰਨਣਾ; ਉਖੇੜਨਾ; ਸਿਖਣਾ; ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ; ਅਸਰ ਕਰਨਾ; ਮਾਰ ਲੈਣਾ, ਪਾਉਣਾ, ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਚੁੱਕਣਾ, ਰੱਖਣਾ; ਕਰਨਾ; ਚੰਦ ਜਾਂ ਸਰਜ ਨੂੰ ਗਰੈਹਣ ਲੱਗਣਾ।

ਗ੍ਰਹਿ ਗਿਰਿਫਤਾ : ਫਤਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੈਦੀ, ਬੰਦੀ, ਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਫਸੋਸਨਾਕ, ਇਤਰਾਜ਼, ਗੱਪ, ਡੰਗ, ਪੇਸ਼ਗੀ ਮੁਲ, ਤਾਤਨਾ, ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਫਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ਚੁੱਪ, ਗਿਰਿਫਤਾਰੀ ਲਭ : ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ
ਹੈਰਾਨੀ ਸਦਕਾ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ।

ਗੁਰਗ : ਬਪਿਆੜ।

ਗੁਰਗਬੰਦ : ਬਿਆਯਾਤਾਂ ਵਿਚ
ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਬਚ ਕੇ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ,
ਕੈਦੀ, ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਲਚਾਰ।

ਗੁਰਗ-ਏ-ਬਾਰਾਂ ਗੁਰਗ-ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖ
ਦੀਦਾ : ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਅਜਮਾਇਆ
 ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ
 ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵੇਖੇ ਹੋਣ।

ਗ੍ਰਗ-ਏ-ਪੀਰ : ਤਜਰਬੇ-ਕਾਰ, ਸਿਆਣਾ, ਹੰਢਿਆ ਹੋਇਆ।

ਗੁਰਗ-ਏ-ਕੁਹਨ : ਖਰਾਂਟ,
ਮੱਕਾਰ, ਚਲਾਕ।

ਮਸਤ : ਗੁਰਗ-ਏ-ਮਸਤ ਗ੍ਰੰਥ
ਬਖ਼ਿਆੜ; ਜਾਲਮ; ਮਸ਼ੁਕ।

ਗੁਰਗਾਵ, ਗੁਰਗਾਂਧੀ, ਗੁਰਗਾਂਬੀ
ਗੁਰਗਾਂਧਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
ਜੱਤੀ, ਗੁਰਗਾਂਧੀ।

ਗੁਰਗਾਨ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਜੁਰਜਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਬੀਆਬਾਨ, ਉਜਾੜ।

ਗਰਗੀਨ, ਗਰਗਿਨ, ਗਰ੍ਗਨ :
ਖੁਰਕ ਦਾ ਰੋਗ; ਖੂਜਲੀ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵਾਲਾ।

ਗੁਰਗੀਨ ਗ੍ਰੰਥ : ਇਕ ਈਰਾਨੀ
ਪੈਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੁਰਗੀਨਾ : ਪੋਸਤੀਨ, ਖੱਲ ਦਾ ਕੋਟ, ਚਮੜੇ ਦਾ ਚੋਗਾ।

ਗੁਰਮ ਗਰਮ : ਤੱਤਾ, ਤੇਜ਼; ਜਲਦੀ, ਸ਼ਿਤਾਬੀ, ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਰਾਜ਼, ਖਫਾ, ਗੁੱਸੇ; ਬੋਹਤ ਮਿਲਣ-ਜਲਣ ਵਾਲਾ।

ਗਰਮਬਾਜ਼ਾਰੀ : ਬੜੀ
ਗਾਹਕੀ, ਬੋਹਤੀ ਵੇਚ-ਵੱਟ, ਰੋਣਕ।

ਗਰਮ-ਜੋਸ਼ : ਬੜੇ ਤਪਾਕ
ਵਾਲਾ, ਮਿਲਾਪੜਾ।

ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ : ਤਪਾਕ, ਮੇਲ **گرم جوشی**

ਮਿਲਾਪ।
ਗਰਮ-ਖਾਨਾ : ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਥਾਂ।
ਗਰਮ-ਖੂ : ਤੇਜ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ ਵਾਲਾ।
ਗਰਮ-ਦਿਲਾ : ਆਸ਼ਕ ਲੋਕ।
ਗਰਮ-ਦਿਮਾਗ : ਮਗਰੂਰ, ਘਮੰਡੀ।
ਗਰਮ-ਦਿਮਾਗੀ : ਘਮੰਡ।
ਗਰਮਗਾਹ : ਦੁਪੈਹਰ ਦਾ ਵੇਲਾ, ਸਿਖਰ ਦੁਪੈਹਰ।
ਗਰਮਗੋ : ਪਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਕਤ।
ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ : ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ, ਨਰਮੀ ਸਖਤੀ, ਬੁਰਾਈ ਭਲਾਈ, ਖੁਸ਼ੀ ਗ਼ਮੀ।
ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ ਆਸ਼ਮੁਦਾ, ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ ਚਸ਼ੀਦਾ : ਤਜਰਬੇਕਾਰ।
ਗਰਮਾ : ਗਰਮੀ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਹੁਨਾਲ, ਗਰਮੀ।
ਗਰਮਾਬਾ, ਗਰਮਾਬਾ : ਗਰਮ, ਗੁਸਲਖਾਨਾ।
ਗਰਮਾਈਲ : ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ੁਹਾਕ ਦੇ ਬਾਵਰਚੀ ਦਾ ਨਾਮ।
ਗਰਮਕ : (ਗਰਮ ਗਰਮ ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ) ਬੋੜਾ ਗਰਮ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਮਿੱਠਾ ਖਰਬੂਜ਼ਾ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਬਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਬੀਆ।
ਗਰਮੀ : ਤਪਸ਼, ਹਰਾਰਤ, ਤੌਤਾਪਣ, ਤੇਜ਼ੀ, ਕਾਹਲ, ਗੁੱਸਾ, ਪਸੀਨਾ, ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਜੋਸ਼।
ਗਰਮੀ-ਏ-ਬਾਬਾਰ : ਰੌਣਕ, ਚੈਹਲ-ਪੈਹਲ।

ਗਰਮੀ-ਏ-ਗਰਮੀ : ਗਰਮੀ-ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਬਾਬਾਰ-ਏ-ਹੁਸਨ : ਬੋਹਤਾ ਰੂਪ ਜਾਂ ਹੁਸਨ ਹੋਣਾ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੌਹਰਤ।
ਗਰਮੀ-ਏ-ਖੁਨਾਬਾ : ਗਰਮੀ-ਏ-ਖੁਨਾਬਾ : ਬੋਹਤ ਰੋਣਾ, ਜ਼ਾਰ ਜ਼ਾਰ ਰੋਣਾ, ਖੂਨ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਵਹਾਉਣਾ।
ਗਰਮੇਖ : ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਕਿੱਲੀ ਜਾਂ ਮੇਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸੇ ਗੱਡ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੰਮੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਘੇੜੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।
ਗਰਿੰਜ : ਗੁੱਠ, ਕੋਨਾ, ਭੰਨ, ਸ਼ਿਕਨ, ਸਿਲਵਟ, ਚੌਲ।
ਗਰਿੰਜਾਰ : ਧਾਨ ਦਾ ਖੇਤ।
ਗਰਿੰਜ-ਬ-ਸ਼ੀਰ : ਦੁੱਧ ਚੌਲ, ਖੀਰ।
ਗਰਿੰਦਾ : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦਾ ਕੁੱਚ।
ਗਰੰਗ : ਰਣ-ਭੂਮੀ, ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਛੋਟੀ।
ਗਿਰਵ : ਗਿਰਵੀ, ਗੈਹਣੇ ਪਿਆ, ਗੁਲਾਮ, ਕੈਦੀ, ਕੈਦ, ਸ਼ਰਤ, ਦਾਅ, ਬਾਜ਼ੀ।
ਗਿਰੋ ਬਸਤਨ : ਦਾਅ ਲਾਉਣਾ, ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਣਾ।
ਗਿਰਵ-ਏ-ਮੁਅਤਬਰ : ਪੱਕੀ ਸ਼ਰਤ, ਜਿੱਤਣਯੋਗ ਦਾਅ।
ਗਿਰਵਰ : ਯੋਗ, ਜ਼ਰੂਰੀ, ਆਵੱਸ਼ਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਜ੍ਹਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।
ਗਰੂਜ਼ਾ : ਟੇਲਾ, ਝੰਡ, ਮੰਡਲੀ।
ਗਰੋਗ : (= ਦਰੋਗ) ਝੂਠ।
ਗਿਰਵਗਾਨ : ਗਿਰਵੀ, ਗੁਲਾਮ, ਕੈਦੀ, ਸ਼ਰਤ।
ਗਰੂਗਾਨ : ਮਰਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।
ਗਰੋਹ : ਝੰਡ, ਟੇਲਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਜੱਥਾ, ਮੰਡਲੀ, ਕੌਮ, ਸਿਲਸਿਲਾ, ਸੰਪਰਦਾਏ, ਜਿਰਗਾ, ਸੰਗ।
ਗਰੋਹ ਗਰੋਹ : ਝੰਡਾਂ ਦੇ ਝੰਡ।
ਗਰੋਹਾ-ਗਰੋਹ : , ਫੌਜਾਂ

ਦੇ ਦਸਤੇ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੋਹਾ : ਗੋਲਾ, ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ, ਗੁਲੇਲ ਦਾ ਗੋਲਾ, ਸੂਤਰ ਦਾ ਪਿੰਨਾ; ਟੋਟਣ; ਝੁੰਡ, ਟੋਲਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਵੀ : ਰੋਹਣ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੋਹਣੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਕੀੜਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰਵੀ, ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰਵੀ-ਏ-ਸ਼ਿਰਾ : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਯਾਵੁਸ਼ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਵੀਦਗੀ : ਪਿਆਰ, ਉਨਸ; ਸਲਾਘਾ, ਸ਼ਰਧਾ, ਇੱਛਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਵੀਦਾ : ਮੋਹਤ, ਪਰੇਮੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਪਰਸੰਸਕ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਰਾ : ਘੜਾ, ਮਟਕਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾ : ਗੰਢ, ਵਲਾਵਾਂ, ਗਜ਼ ਦਾ ੧/੧੬ ਹਿੱਸਾ, ਤਿੰਨ-ਉਂਗਲ ਭਰ ਮਾਪ; ਔਖ; ਤਸਮਾ; ਬੇਝਾ, ਜੇਬ; ਦਿਲ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾ-ਬੁਰ : ਗੰਢ-ਕਤਰਾ, ਜੇਬ-ਕਤਰਾ, ਗੰਢ-ਚੋਰ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾਬਰਬਾਦ : ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਬੇਇਤਬਾਰੀ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾਬੰਦ : ਤਸਮਾ, ਬਟਨ, ਗੰਢ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾ-ਬੰਦਾਨ : ਜਨਮ ਦਿਵਸ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾਦਾਰ : ਗੰਢਾਂ ਵਾਲਾ, ਗੰਢੀਲਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾ ਜ਼ਦਨ : ਗੰਢ ਮਾਰਨਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਾ ਨਿਹਾਦਨ : ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਧਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀ, ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਿਯਾ : (ਗਿਰਯਾ ਗ੍ਰਹੇ) ਰੋਣਾ, ਆਹਾ ਭਰਨੀਆਂ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਯਾਨ : ਰੋਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੇ : ਗਰਦਨ, ਧੌਣ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਰਯਾਲ : ਘੜਿਆਲ, ਘੰਟਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀਬ : (ਜਰੀਬ ਗ੍ਰਹੇ) ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਪਣ ਦਾ ਇਕ ਖਾਸ ਨਾਪ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀਬਾਨ : (ਗਰੇ+ਬਾਨ) ਗਲਮਾ, ਗਲਮੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਜਾਂ ਚਾਕ, ਜੇਬ, ਕਾਲਰ, ਕੰਨੀ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀਬਾਨੀ : ਕੁਰਤਾ, ਝੋਂਗਾ, ਚੋਗਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੀਚ, ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੀਚਾ : ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਘਰ, ਕੁਟੀਆ, ਕੈਦ ਦਾ ਖੂਹ, ਕੈਦਖਾਨਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੇਖਤਨ : ਭੱਜਣਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੇਖਤਾ : ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਗੌੜਾ, ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੇਜ਼ : ਭੱਜਣਾ, ਭਾਂਜ; ਮੋੜ; ਪਲਟਾ; ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਆਉਣਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੇਜ਼ਪਾ : ਭਗੌੜਾ, ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਲੋਡੀ, ਓਹ ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਜਾਂ ਸ਼ਗਿਰਦ ਜੋ ਘਰੋਂ ਨੱਸ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਨਾਪਾਇਦਾਰ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੇਜ਼ਗਾਹ : ਭੱਜ ਕੇ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗੁਰੇਜ਼ਦਾ : ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ, ਭਗੌੜਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀਸ : ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਚਾਪਲੂਸੀ, ਮਕਰ, ਫਰੇਬ, ਹੀਲਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀਸਤਨ : ਰੋਣਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰੀਵਾ : ਟਿੱਲਾ, ਔਖੀ ਘਾਟੀ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਯਾ : ਰੋਣਾ, ਪਿੱਟਣਾ, ਚੀਕ ਪੁਕਾਰ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਯਾ-ਰੂ : ਰੋਣੀ ਸ਼ਕਲ, ਰੋਣ-ਹਾਕਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਿਰਯਾ ਕਰਦਨ : ਰੋਣਾ, ਅੱਥਰੂ ਵਹਾਉਣਾ।

ਗ੍ਰਹੇ ਗਜ਼ : ਕੱਪੜਾ, ਜ਼ਮੀਨ, ਆਦਿ ਮਿਣਨ ਦਾ

ਸੰਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਮਾਈ ਤਿੰਨ ਫੁਟ, ਸੋਲਾਂ ਗਿਰੇ, ਦੇ ਹੱਥ, ਚਾਰ ਗਿੱਠ ਜਾਂ 248 ਉਂਗਲ ਜਾਂ 36 ਇੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਬਿਨਾ ਨੋਕ ਤੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਤੀਰ; ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰੂਦ ਭਰਨ ਦੀ ਗੋਲ ਛੜ; ਸਾਰੰਗੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ; ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਪਹੀਏ ਦੀ ਤਾਰ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰ : ਲਾਂਘਾ, ਚਾਹ, ਰਸਤਾ; ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਖਾਕਾ, ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਨਮਾਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਨੀਂਦ, ਤੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਦਾ ਕਰ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ : ਅਰਜ਼, ਬੇਨਤੀ, ਅਰਜ਼ੀ, ਦਰਖਾਸਤ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਤਸ਼ਰੀਹ, ਟੀਕਾ, ਖਵਾਬ ਦੀ ਤਾਬੀਰ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ਗਰ : ਅਰਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥਕ, ਬਿਨੈ ਕਰਤਾ, ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ਗਰੀ : ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਤਸ਼ਰੀਹ, ਬਿਆਨ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ਨਾਮਾ : ਤਾਬੀਰਨਾਮਾ

ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ੀਨਾਮਾ : ਖਵਾਬ ਦੀ ਤਾਬੀਰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ, ਤਸ਼ਰੀਹ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਟੀਕਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਾ : ਕਿੱਸਾ, ਤਾਰੀਖ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਾ : ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥਕ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰਾ ਨਾਮਾ : ਗ਼ਜ਼ਾਰਿਸ਼ਨਾਮਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਸਤਨ : ਛੱਡਣਾ, ਅਦਾ ਕਰਨਾ, ਲੰਘਣਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਫ਼, ਗ਼ਜ਼ਾਫ਼ਾ : ਫੜ੍ਹ, ਸ਼ੇਖੀ, ਡੀਂਗ, ਗੱਪ, ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲ, ਝੂਠ, ਬਕਵਾਸ, ਬੇਹਿਸਾਬ, ਬੇਹੱਦ।

ਗ਼ਜ਼ਾਵਾ : ਹੋਂਦ।

ਗ਼ਜ਼ਰ : ਗਾਜਰ।

ਗ਼ਜ਼ਰ : ਰਸਤਾ, ਲਾਂਘਾ, ਚਾਰਾ, ਹੀਲਾ;

ਪਾਲੀਆਂ ਦਾ ਥੈਲਾ; ਘਾਟ; ਰਸਾਈ, ਪੌਹਚ, ਪਾਰ ਕਰਨਾ।

ਗ਼ਜ਼ਸਤਨ : ਲੰਘਣਾ, ਗੁਜ਼ਰਨਾ, ਖਤਮ ਹੋਣਾ, ਹਾਰ ਚੁੱਕਣਾ, ਡਿਗ ਪੈਣਾ।

ਗ਼ਜ਼ਮਾਰ : ਵਿਸ਼ੈਲਾ ਸੱਪ, ਸਖਤ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਸੱਪ।

ਗ਼ਜ਼ੰਦ : ਸਦਮਾ, ਆਫ਼ਤ, ਮੁਸੀਬਤ, ਦੁੱਖ, ਰੰਜ, ਤਕਲੀਫ਼, ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ; ਝੂਠ ਪਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ, ਨੁਕਸਾਨ।

ਗ਼ਜ਼ੰਦ-ਰਸਾਨ : ਤਕਲੀਫ਼ ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕੱਟਣ ਜਾਂ ਵੱਢਣ ਵਾਲਾ।

ਗ਼ਜ਼ੰਦ-ਰਸਾਨੀ : ਤਕਲੀਫ਼, ਨੁਕਸਾਨ ਪੌਹਚਾਉਣ ਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਗ਼ਜ਼ੰਦਗੀ : ਡੰਗ, ਕਾਟ; ਦੁੱਖ, ਨੁਕਸਾਨ।

ਗ਼ਜ਼ੰਦਾ : ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਦੁਖਦਾਈ, ਜ਼ੈਹਰ ਭਰਿਆ, ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ (ਸੱਪ)।

ਗ਼ਜ਼ਨੰਦ : ਘਾਹ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਬੋਰੀ।

ਗ਼ਜ਼ਾ : ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜੀ, ਚੋਬ, ਡੱਗਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਤੀਰ।

ਗ਼ਜ਼ੀ : ਮੋਟਾ ਕੱਪੜਾ, ਖੱਦਰ ਆਦਿ।

ਗ਼ਜ਼ੀਦੀਨ : ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਕੱਟਣਾ, ਵੱਢ ਖਾਣਾ, ਡੰਗ ਮਾਰਨਾ, ਕੱਟਣਾ; ਡਰਨਾ।

ਗ਼ਜ਼ੀਦਾ : ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੱਪ ਦਾ ਡਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਦੁਖੀ, ਸੋਗਵਾਰ।

ਗ਼ਜ਼ੀਨਿਸ਼, ਗ਼ਜ਼ੀਨਾ : ਗ਼ਜ਼ੀਨਿਸ਼ : ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਉੱਤਮ, ਉਮਦਾ, ਪਸੰਦ, ਚੋਣ।

ਗ਼ਜ਼ੀਨੀ : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਆਦਤ।

ਗ਼ਜ਼ੀਨਾ : ਠਠੇਰਿਆਂ ਦਾ ਲੰਮਾ ਹਥੋੜਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੋਟਾ ਕੱਪੜਾ, ਖਜਾਨਾ।

ਗ਼ਜ਼ੀਯਾ : (ਜ਼ਜ਼ੀਯਾ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ ਹੈ) ਟੈਕਸ, ਕਰ, ਖਰਾਜ, ਬਾਜ,

ਇਸਲਾਮੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ 'ਤੇ
ਸਲਾਨਾ ਟੈਕਸ।

ਗ਼ਜ਼ਾਰ ਗ਼ਜ਼ਾਬ : ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਪੋਟਾ, ਪੋਟ।

ਗ਼ਜ਼ਾਫ : ਲੁੱਕ, ਕਾਲੀ ਗੁੰਦ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖ ਗ਼ਜ਼ਤਾਖ : ਸ਼ੇਖ, ਚਲਾਕ,
ਆਕੜਬਾਜ਼, ਬੇਅਦਬ, ਨਿਡਰ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖਾਨਾ : ਬੇਅਦਬੀ
ਨਾਲ, ਹੱਕੜ ਨਾਲ, ਸ਼ੇਖੀ ਸੈਹਤ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖ-ਚਸਮ : ਓਹ
ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਗੁੱਸਾ ਤੇ
ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਡਰ
ਜਾਵੇ, ਨਿਡਰ, ਦਲੇਰ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖਦਸਤ :
ਨਿਡਰ, ਦਲੇਰ, ਹੱਥ ਚਲਾਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਜਲਦਬਾਜ਼, ਛੁਹਲਾ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖਰੂ : ਬੇਸਰਮ,
ਬੇਅਦਬ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖ-ਜ਼ਬਾਨ :
ਬੋਲ-ਵਿਗਾੜ।

ਗ਼ਜ਼ਤਾਖੀ : ਸ਼ੇਖੀ, ਹੱਕੜ,
ਬੇਅਦਬੀ।

ਗ਼ਜ਼ਤਰਦਨ : ਵਿਛਾਉਣਾ।

ਗ਼ਜ਼ਤਰਦਨੀ :
ਵਿਛਾਉਣਯੋਗ, ਬਿਸਤਰਾ, ਵਿਛਾਉਣਾ।

ਗ਼ਜ਼ਤਰਦਾ : ਵਿਛਾਇਆ
ਹੋਇਆ, ਫੈਲਾਇਆ ਹੋਇਆ।

ਗ਼ਜ਼ਤਰਦਾ-ਕਾਮ : ਹਰ
ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਫਲ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ।

ਗ਼ਜ਼ਤਹਮ : ਮਨੁੱਚਿਹਰ ਦੇ ਪੋਤਰੇ
ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਈਰਾਨੀ ਪੈਹਲਵਾਨ ਕਜ਼ਦਹਮ
ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗ਼ਜ਼ਤਵਾਨ : ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਾਜ਼।

ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਨ : ਤੇੜਨਾ, ਟੁੱਟਣਾ।

ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ, ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ : ਟੁੱਟਿਆ
ਹੋਇਆ, ਟੁੱਟਿਆ ਭੱਜਿਆ।

ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ ਖਾਤਿਰ, ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ :
ਚਿੰਤਾਤੁਰ, ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਰੰਜੀਦਾ ਦਿਲ।

ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ-ਇਨਾਨ, ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ-ਲਿਜਾਮ,
ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ-ਮਹਾਰ, ਗ਼ਜ਼ਿਸਤਾ-ਮਹਾਰ : ਬੇਮੁਹਾਰਾ ਉੱਠ;
ਅਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ, ਮਲੰਗ, ਸਰਕਸ਼,
ਝਗੜਾਲੂ।

ਗ਼ਜ਼ਨ : ਭੁੱਖ।

ਗ਼ਜ਼ਨਾ, ਗ਼ਜ਼ਨਾ : ਭੁੱਖਾ।

ਗ਼ਜ਼ਨਾ ਮਾਰ : ਬੰਹਤ ਭੁੱਖ।

ਗ਼ਜ਼ : ਖੁਸ਼, ਸੋਹਣਾ, ਮਟਕ ਚਾਲ ਵਾਲਾ,
ਨਖਰਾ, ਨਾਜ਼, ਉਕਸਾਹਟ, ਰੋਕ।

ਗ਼ਜ਼ : ਦਿਲ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦ (ਕੁਸ਼ਾਦ) : ਖੁਲ੍ਹਾ,
ਚੌੜਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਖੁਸ਼ੀ, ਖੁਸ਼ੀ, ਫਤੇਹ, ਵਿਜੈ,
ਕਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚ ਕੇ ਚੁਟਕੀ ਨਾਲ ਤੀਰ
ਛੱਡਣਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦ-ਨਾਮਾ : ਸ਼ੀਰਸ਼ਕ,
ਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ : ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ ਅਬਰੂ : ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੱਥੇ
ਤੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ-ਪੇਸ਼ਾਨੀ, ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ-ਜ਼ਬੀਨ :
ਹਸ-ਮੁੱਖ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾਦਿਲ : ਖੁਸ਼ਦਿਲ,
ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ, ਦਾਤਾ, ਸਿਫਤ-ਸਨਾ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕਵੀ; ਖੁਸ਼ਹਾਲ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ-ਰੂ : ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ-ਜ਼ਬਾਨ :
ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ, ਕਵੀ, ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ; ਖੁਸ਼ਹਾਲ।

ਗ਼ਜ਼ਾਦਾ-ਜ਼ੁਲਫ : ਮਸਤ,
ਲੀਨ।

ਗ਼ਸ਼ਾਨ-ਕਫ਼ : ਸਖੀ, ਦਾਨੀ।
ਗ਼ਸ਼ਾਨ-ਹੰਗਾਮਾ : ਚਾਰੇ ਰੁੱਤਾਂ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ, ਬਹਾਰ ਤੇ ਪੱਤਝੜ।
ਗ਼ਸ਼ਾਦੀ : ਖੁਲ੍ਹਾਦਿਲੀ, ਉਦਾਰਤਾ।
ਗ਼ਸ਼ਾਸਬ, **ਗ਼ਸ਼ਤਾਸਬ**
ਗ਼ਸ਼ਤਾਸਬ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ੧੬੦ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਇਸੇ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਹੋਇਆ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ ਗਰੰਹਣ ਕਰ ਲਿਆ।
ਗ਼ਸ਼ਬ : ਟੱਪਣਾ, ਉਛਲਣਾ, ਭੁੜਕਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਬ-ਬਾਨੋ : ਰੁਸਤਮ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਨਾਮ।
ਗ਼ਸ਼ਤ : ਸੈਰ, ਫਿਰਨ ਘੁੰਮਣਾ, ਵੇਖਣਾ, ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ, ਹਾਲਤ, ਖਰਬੂਜ਼ਾ, ਇੰਦਰਾਇਣ।
ਗ਼ਸ਼ਤਾ : ਸਵਰਗ।
ਗ਼ਸ਼ਤਰ : ਚੰਗੇਰਾ, ਸੁੰਦਰ।
ਗ਼ਸ਼ਤਨ : ਫਿਰਨਾ, ਸੈਰ ਕਰਨਾ; ਫਿਰ ਜਾਣਾ; ਹੋਣਾ; ਗੁਜ਼ਰਨਾ, ਲੰਘਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਤੇ : ਹੋਇਆ; ਭੋਗਾ, ਟੀਰਾ, ਉਲਟਾ, ਪੁੱਠਾ, ਫਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਲਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ।
ਗ਼ਸ਼ਨ : ਬੋਹਤਾਤ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਤ ਤੇ ਸੰਘਣਾ ਹੋਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਨ : ਨਰ; ਮਦੀਨ ਦੀ ਨਰ ਲਈ ਇੱਛਾ, ਮਦੀਨ ਦਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ, ਖਜੂਰ ਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਨ ਨਾਕ : ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਨੀ : ਨਰ ਦਾ ਮਦੀਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਰਨਾ।
ਗ਼ਸ਼ਨੀਬ : ਮਟਕ ਕੇ ਚਲਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ।
ਗ਼ਸ਼ਨੀਬ : ਧਨੀਆ।

ਗ਼ਸ਼ਦਨ : (ਕਸ਼ੁਦਨ) ਖੋਲ੍ਹਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ੀ : ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਟੈਲਣਾ, ਮਟਕ ਕੇ ਚੱਲਣਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਤਾਰ : ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਬੋਲਚਾਲ, ਬਾਤ-ਚੀਤ, ਕਲਾਮ, ਤਕਰੀਰ, ਤਾਸ਼ਣ, ਵਚਨ।
ਗ਼ਸ਼ਤਗੂ : ਬਾਤ-ਚੀਤ, ਬੋਲਚਾਲ, ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ।
ਗ਼ਸ਼ਤਨ : ਕੈਹਣਾ, ਬੋਲਣਾ, ਗਾਉਣਾ।
ਗ਼ਸ਼ਤਾ : ਕਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਕੋਲ, ਵਚਨ।
ਗ਼ਲ : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਲਾਲ ਰੰਗ, ਦਗਦਾ ਕੇਇਲਾ, ਚੰਗਿਆੜੀ, ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਦਾਗਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ; ਦੀਵੇ ਦਾ ਗੁਲ, ਬੱਤੀ ਦਾ ਸਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰਾ, ਲਾਭ, ਨਤੀਜਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚੋਂ ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ਹਿੱਸਾ, ਅੰਸ਼, ਅੱਖ ਦੀ ਸਫੈਦੀ, ਫੋਲਾ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ੀਨ : ਸਦਾਬਹਾਰੀ ਸੁਰਖ ਗੁਲਾਬ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਆਖਿਰ : ਬਹਾਰ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਖਿੜਨ ਵਾਲਾ ਫੁੱਲ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਆਸਮਾਨ : ਆਫਤਾਬ, ਸੂਰਜ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਅਬਰ : ਬੱਦਲ ਦਾ ਟੋਟਾ, ਬੱਦਲੀ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਅਹਮਰ : ਲਾਲ ਗੁਲਾਬ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਅਸਰਫੀ : ਇਕ ਫੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ।
ਗ਼ਲ-ਏ-ਅਫਸ਼ਾਨ : ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫੁਲਝੜੀ; ਮਿੱਠ ਬੋਲਾ।
ਗ਼ਲ ਅਫਸ਼ਾਨਦਨ, **ਗ਼ਲ ਅੰਦਾਖਤਨ**, **ਗ਼ਲ ਪਾਸ਼ੀਦਨ**, **ਗ਼ਲ ਜ਼ਦਨ** : ਗੁਲਾਬ

ਛਿੜਕਣਾ।

ਗਲ-ਏ-ਅਨਾਰ : ਅਨਾਰ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਲਾਲ ਰੰਗ, ਅਰਗਵਾਨੀ।

ਗਲ-ਬਦਨ : ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ/ਵਾਲੀ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ, ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਘੋੜਾ, ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗਲ-ਬਾਰੀ, **ਗਲ-ਬਾਰੀ**, **ਗਲ-ਪਾਸ਼ੀ** : ਫੁੱਲ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਫੁੱਲ ਵਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ।

ਗਲ-ਬਾਮ, **ਗਲ-ਬਾਂਗ**, **ਗਲ-ਬਾਂਗ** : ਚੰਗੀ ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼, ਬੁਲਬੁਲ ਦੀ ਚੈਹਕ, ਨਗਾਰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਕਾਂ-ਰੋਲੀ।

ਗਲ-ਬਰਗ : ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦੀ ਪੰਖੜੀ, ਪੱਤੀ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਠ।

ਗਲ-ਬਨ : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਪੇੜ।

ਗਲ-ਬੰਦ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੰਗੀਨ ਕੱਪੜਾ, ਬਾਗਬਾਨ।

ਗਲ-ਬੁਤਾ : ਫੁੱਲ ਬੂਟਾ।

ਗਲ-ਪਾਰਸੀ : ਸਦ ਬਰਗ, ਗੁਲਨਾਰ।

ਗਲ-ਤੇਬੀਹ : ਮਾਲਾ ਦਾ (ਮੋਟਾ ਮਣਕਾ), ਜੰਗਲੀ ਫੁੱਲ।

ਗਲ-ਜਫਰੀ : ਇਕ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਗੋਦੇ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗਲ-ਚਸਮ : ਅੱਖ ਦਾ ਫੇਲਾ।

ਗਲ-ਚਿਹਰ (ਚਿਹਰਾ) : ਫੁੱਲ ਵਰਗੇ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ।

ਗਲ-ਚੀਦਨ : ਫੁੱਲ ਚੁਣਨਾ, ਫੁਲ ਤੋੜਨਾ, ਸੈਰ ਕਰਨਾ, ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖਣਾ।

ਗਲ-ਚੀਨ : ਫੁੱਲ ਤੋੜਨ ਜਾਂ ਚੁਣਨ

ਵਾਲਾ, ਮਾਲੀ; ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ।

ਗਲ-ਹਜਰ : ਅੱਗ, ਅਗਨੀ।

ਗਲ-ਹਲਵਾ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹਲਵਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਗਲ-ਹਮਰਾ : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ।

ਗਲ-ਖਨ : ਅੰਗੀਠੀ, ਤੰਦੂਰ, ਚੁੱਲ੍ਹਾ, ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

ਗਲ-ਖੁਦ ਰੋ : ਜੰਗਲੀ ਫੁੱਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਗਿਆ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ।

ਗਲ-ਖੈਰ : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਭੈੜਾ ਨਤੀਜਾ।

ਗਲ-ਦਾਊਦੀ : ਸਦਬਰਗੇ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੀਲਾ ਤੇ ਚਿੱਟਾ ਦੋਵੇਂ ਰੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਗਲ-ਦਸਤਾ : ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁੱਠਾ, ਹਰ ਮੀਨਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮਸਜਦ ਦੇ ਮੁਨਾਰੇ ਨੂੰ ਗੁਲਦਸਤ ਹੋਂਦੇ ਹਨ।

ਗਲ-ਦੁਮ : ਬੁਲਬੁਲ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਛ ਹੇਠ ਸੁਰਖ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗਲ-ਦੋ-ਰੂਯ, **ਗਲ-ਦੋ-ਰਾਨਾ**, **ਗਲ-ਦੋ-ਰੇਬਾ** : ਦੋ-ਰੰਗਾ ਫੁੱਲ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਲਾਲ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗਲ-ਦੋਬੀ : ਫੁੱਲਦਾਰ ਕੱਪੜਾ।

ਗਲ-ਰੁਖ : ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਣਾ।

ਗਲ-ਰੰਗ : ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਰਗੀ ਰੰਗੀਨ ਸ਼ੈ।

ਗਲ-ਰੇਜ਼ : ਫੁਲਵਾੜੀ, ਲਾਲ ਫੁੱਲਾਂ

ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਪਤਝੜ ਦਾ ਮੋਸਮ।

ਗ਼ਰਮੀ ਗ਼ਲਾਹਮੀ : ਚੰਗੀ ਧਰਤ ਦਾ
ਟੁਕੜਾ, ਹਰਿਆਵਲੀ ਧਰਤੀ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਸੁਰਖ ਗ਼ਲਿਸ਼ਖ : ਗ਼ਲਾਹ ਦਾ
ਫੁੱਲ, ਸੁਰਜ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਸਰ ਸਬਦ ਗ਼ਲਿਸ਼ਬਦ :
ਚੋਟੀ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਉਪਰਲਾ
ਸੁੰਦਰ ਫੁੱਲ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਸੱਥੁ ਗ਼ਲਿਸ਼ਥੁ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਫੁੱਲ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਗੰਧੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਤ
ਦੀ ਰਾਣੀ, ਰਜਨੀ ਗੰਧਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਸਕਰ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕਰ : ਗ਼ਲਕੰਦ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਸਿਗ਼ਫ਼ਤਨ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਫ਼ਤਨ : ਫੁੱਲ
ਖਿੜਨਾ, ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਤੇ ਵਚਿੱਤਰ ਗੱਲ ਜਾਹਰ
ਹੋਣੀ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਸਿਗ਼ਫ਼ਤਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਫ਼ਤੇ :
ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ, ਅੰਗਿਆਰਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਸਦ ਬਰਗ ਗ਼ਲਿਸ਼ਦਬਰਗ :
ਗ਼ਲਾਹ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਗੋਦੇ ਦਾ ਫੁੱਲ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਰ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਨਰਮ
ਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਪਸ਼ਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਲ ਬਣਦੇ
ਹਨ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ੁੰਚਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੁੰਚਾ : ਵੱਟਣਾ,
ਪਾਉਡਰ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ੰਦਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੰਦਾ : ਰੁੰ ਦਾ ਗ਼ਲਾਹ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ੋਦਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੋਦਾ : ਮੋਟਾ ਤੇ ਸੁਸਤ
ਆਦਮੀ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਾਮ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਾਮ : ਫੁੱਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ,
ਗ਼ਲਾਹ ਵਰਗੇ ਰੰਗ ਦਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਾਰ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਾਰ : ਫੁੱਲ ਬੂਟੇ ਬਣਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਰਾਜ, ਮਿਸਤਰੀ, ਮਿਆਮਾਰ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਾਰੀ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਾਰੀ : ਨੱਕਾਸ਼ੀ, ਫੁੱਲ
ਵਰ੍ਹਾਉਣਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਕਾਗ਼ਜ਼ੀ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕਾਗ਼ਜ਼ੀ : ਕਾਗ਼ਜ਼
ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਫੁੱਲ।

ਗ਼ਲਾਹ ਕਰਦਨ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕਰਦਨ : ਗੁੱਲ ਕਰਨਾ,
ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਉਣਾ, ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਪਰਗਟ
ਕਰਨਾ।

ਗ਼ਲਾਹ ਕਰਦਨ-ਏ-ਜ਼ਰਾਗ਼ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕਰਦਨ-ਏ-ਜ਼ਰਾਗ਼ : ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਉਣਾ।

ਗ਼ਲਾਹ ਕਰਦਨ-ਸ਼ਮਾਮ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕਰਦਨ-ਸ਼ਮਾਮ : ਦੀਵਾ ਬਾਲਣਾ,
ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਕੋਬੀ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕੋਬੀ : ਬਹਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ
ਵਿਚ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਸੈਰ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਕੁਜ਼ਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਕੁਜ਼ਾ : ਗ਼ਲਦਸਤਾ,
ਜੋ ਗ਼ਲਦਾਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮਜ਼ਲਸ ਜਾਂ ਕਮਰੇ
ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨਰਗਿਸ ਨਸਰੀਨ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਗ਼ਸਤ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਸਤ : ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸੈਰ,
ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ।

ਗ਼ਲਾਹ ਗ਼ਫ਼ਤਨ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਫ਼ਤਨ : ਚੰਗੀ ਗੱਲ
ਕੈਹਣਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਗ਼ਲਾਬ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ਲਾਬ : ਗ਼ਲਾਹ
ਦਾ ਫੁੱਲ।

ਗ਼ਲਾਹ ਗ਼ੁਨ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੁਨ : ਫੁੱਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ,
ਗ਼ਲਾਹ ਜੇਹਾ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਸ਼ੀਰੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦਾ
ਨਾਮ ਜੋ ਬੋਹਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਉੱਚੇ ਲੰਮੇ ਕੱਦ ਦਾ
ਸੀ, ਕਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਸਰੋ ਦਾ ਘੋੜਾ ਕੈਹਦੇ
ਹਨ, ਚੰਗਾ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜਾ।

ਗ਼ਲਾਹ ਗ਼ੁਨ-ਏ-ਜ਼ਰਖ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੁਨ-ਏ-ਜ਼ਰਖ :
ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

ਗ਼ਲਾਹ ਗ਼ੁਨਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੁਨਾ : ਵੱਟਣਾ, ਗ਼ਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ
ਮਲਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰਖੀ, ਗ਼ਲ੍ਹੀ-ਸ਼ੀਰੀ ਦਾ
ਘੋੜਾ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਗ਼ੀਤੀ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੀਤੀ : ਗ਼ਲ
ਪਿਆਦਾ, ਇਕ ਫੁੱਲ।

ਗ਼ਲਾਹ ਗ਼ੀਰ ਗ਼ਲਿਸ਼ਗ਼ੀਰ : ਦੀਵੇ ਦਾ ਗ਼ਲ ਕਤਰਨ
ਵਾਲੀ ਕੈਂਚੀ।

ਗ਼ਲਾਹ-ਏ-ਲਾਲਾ ਗ਼ਲਿਸ਼ਲਾਲਾ : ਲਾਲ ਫੁੱਲ,
ਪੇਸ਼ਤ ਦਾ ਫੁੱਲ।

گل مخمل گول-ਏ-ਮਖਮਲ : ਇਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਫੁੱਲ।

ਗਲ-ਏ-ਮੁਸਕੀ : ਇਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੁਗੰਧਮਈ ਫੁੱਲ।

ਗਲ-ਏ-ਮਹਤਾਬ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਚਾਣਨੀ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਚੰਦ ਚਾਣਨੀ ਜੋ ਪਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਣ ਕੇ ਧਰਤ ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਗਲਨਾਰ ਗੁਲਨਾਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਅਨਾਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਕੇਵਲ ਫੁੱਲ ਹੀ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੌ ਪੱਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਗੁਲਾਬ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

گل ناشگفته

ਗੁਲ-ਏ-ਨਾ-ਸਿਗੁਫਤਾ : ਕਲੀ, ਅਣਖਿੜਿਆ ਫੁੱਲ, ਕੁਆਰੀ ਕੁੜੀ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਇਸਤਰੀ।

ਗੁਲ-ਏ-ਨਿਸ਼ਾਤ : ਸਰਾਬ।

ਗੁਲ-ਏ-ਨਫਸੀ : ਸੁਗੰਧ, ਮਿਠੇ ਬਚਨ।

ਗੁਲ-ਉ-ਬੂਤਾ : ਫੁੱਲ ਤੇ ਬੂਟਾ।

ਗੁਲ-ਏ-ਹਾਸ਼ਮ : ਚੰਬੇਲੀ ਦਾ ਫੁੱਲ।

ਗਲ ਗਿਲ : ਮਿੱਟੀ, ਚਿੱਕੜ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ, ਮਿੱਟੀ ਗਾਰਾ।

ਗਲ-ਏ-ਪਾਰਸੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਸਿਰ ਧੋਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਾਚਨੀ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਮਲ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਫ਼ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ।

ਗਲ-ਏ-ਹਿਕਮਤ : ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਪਤਲੀ ਤੇ ਚੀਕਣੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਲਬਪਥ ਕਰਕੇ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਜਾਂ ਦਵਾ 'ਤੇ ਲਪੇਟਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਫਟੇ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਨਾ।

ਗਲਮਾਲਾ : ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ,

ਜਾਂ ਗਰਮਾਲਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਲਸਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਗਿਲ-ਏ-ਮਖ਼ਤੂਮ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਾਲ ਮਿੱਟੀ ਜੋ ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਗਿਲਨਾਕ : ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ।

ਗਿਲੀ : ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ।

ਗੁਲਾਬੀ : ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਗੁਲਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਫੁੱਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਲੀ।

ਗੁਲਾਬੀ : ਗੁਲਾਬ ਜਾਂ ਸਰਾਬ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਸੁਰਾਹੀ, ਗੁਲਾਬ ਵਰਗਾ ਰੰਗ, ਅਮਰੂਦ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।

ਗੁਲਜ਼ਾਰ : ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਅਸਥਾਨ, ਫੁਲਵਾੜੀ, ਬਾਗ਼, ਖੁਸ਼ ਖੁਸ਼, ਰੌਣਕ।

ਗੁਲਜ਼ਾਰ-ਏ-ਗ਼ਰਾਰ

ਇਬਰਾਹੀਮ : ਨਮਰੂਦ ਨੇ ਜਦ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਉਹ ਅੱਗ ਫੁੱਲ ਬਣ ਗਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ-ਏ-ਇਬਰਾਹੀਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗੁਲਸ਼ਨ : ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ, ਬਾਗ਼।

ਗੁਲਕੰਦ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਦਵਾਈ ਜੋ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੇ ਚੀਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਂਠ।

ਗੁਲੂ : ਸੰਘ, ਗਲਾ, ਗਰਦਨ।

ਗੁਲੂਬਸਤਾ : ਚੁੱਪ, ਜਿਸ ਦਾ ਗਲਾ ਬੰਦ ਹੋਵੇ।

ਗੁਲੂ-ਬੰਦ : ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰੁਮਾਲ ਜਾਂ ਕੱਪੜਾ, ਮਛਲਰ।

ਗੁਲੂਸੋਜ਼ : ਮਿੱਠਾ, (ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਠਾਸ ਗਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸੋਜ਼ਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ) ਅਤੀ ਮਿਠੀ ਚੀਜ਼, ਸੋਹਣਾ,

ਗੋਰਾ ਰੰਗ।

ਗਲੋਗਰ ਗਲੂਗਰੀ : ਗਲ ਘੋਟੂ, ਗਲ ਫੜਨ ਵਾਲਾ, ਕੌੜੀ ਤੇ ਸੰਘ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ, ਕੁਸੈਲੀ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਸੰਘ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇ; ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਲਾਲਚੀ।

ਗਲੋਲ ਗਲੂਲਾ : ਗੋਲਾ, ਗੋਲੀ।

ਗਲੋਲੇਬਾਰੀ ਗਲੂਲਾਬਾਰੀ : ਇਕ ਖੇਡ ਜੋ ਫ਼ਰੰਗੀ ਖੇਡਦੇ ਹਨ।

ਗਲੋਲੇਰੀਰੀ ਗਲੂਲਾ-ਰੇਬੀ : ਗੋਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ।

ਗਲੋਲ ਗਲਵਾ : ਤੰਦੂਰ ਦੀ ਮੋਰੀ।

ਗਲੋਲੁਆਸੀਆ ਗਲਵਾ-ਏ-ਆਸੀਯਾ : ਚੱਕੀ ਵਿਚ ਅਨਾਜ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮੋਰੀ।

ਗਲੋ ਗੱਲਾ : ਇੱਜ਼ਤ, ਚੋਣ, ਭੀੜ, ਢੇਰ।

ਗਲੋਬਾਨ ਗੱਲਾ-ਬਾਨ : ਆਜ਼ਤੀ, ਪਾਲੀ, ਵਾਰੀ, ਚਰਵਾਹਾ।

ਗਲੋਬਾਨੀ ਗੱਲਾ-ਬਾਨੀ : ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ।

ਗਲੋ ਗਿਲਾ : ਸ਼ਿਕਵਾ, ਤਾੜਨਾ, ਝਾੜ ਝੰਬ; ਦੋ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਤਾ, ਦੌਰਾ, ਉਲਾਮਾ।

ਗਲੋਸ਼ਕੋਹ ਗਿਲਾ ਸ਼ਿਕਵਾ,
ਗਲੋਗ਼ਾਰੀ ਗਿਲਾ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
ਗਲੋਮੰਦੀ ਗਿਲਾ-ਮੰਦੀ :
ਸ਼ਿਕਵਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ।

ਗਲੋਜ਼ੇ ਗਲੀਚਾ : ਹਿਚਕੀ, ਟਿੱਕੀ, ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਚੰਦ ਦੀ ਟਿੱਕੀ।

ਗਲੋਜ਼ ਗਲੀਜ਼, ਗਲੀਜ਼ ਗਲੀਜ਼ : ਮੂੰਹ 'ਚੋਂ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ, ਰਾਲ।

ਗਲੋਗਰ ਗਲੀਗਰ : ਰਾਜ, ਮਿਸਤਰੀ।

ਗਲੋਮ ਗਲੀਮ : ਕੰਬਲ, ਕੰਬਲੀ; ਉਨੀ ਕੱਪੜਾ।

ਗਲੋਮਪੋਸ਼ ਗਲੀਮ-ਪੋਸ਼ : ਕੰਬਲ ਪੈਹਨਣ ਵਾਲਾ, ਅਤਿ ਗਰੀਬ, ਫਕੀਰ।

ਗਲੀਮ-ਸ਼ੂਯ ਗਲੀਮ-ਸ਼ੂਯ : ਗੋਦੜੀ ਪੋਣ ਵਾਲਾ; ਕੇਸਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ।

ਗਮ ਗੁਮ : ਗੁਆਚਾ ਹੋਇਆ, ਖੋ ਜਣਾ, ਭਟਕ ਜਾਣਾ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਗਮਰਾਹ ਗੁਮਰਾਹ : ਰਾਹੋਂ ਭੁਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਔਝੜ ਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੁਰਾਹੀਆ।

ਗਮਰਾਹੀ ਗੁਮਰਾਹੀ : ਰਾਹ ਭੁੱਲਣਾ, ਪੁੱਠੇ ਪਾਸੇ ਪੈਣਾ।

ਗਮਰਨ ਗੁਮਰਨ : ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖੁਰਾ-ਖੋਜ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਗਮਸ਼ਦੇ ਗੁਮਸ਼ਦਾ : ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ।

ਗਮਕਰਦਾ ਗੁਮਕਰਦਾ : ਗੁਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗਮਨਾਮ ਗੁਮਨਾਮ : ਜੋ ਆਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਪਰਸਿੱਧ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨਾ ਮਿਲੇ।

ਗਮਨਾਮੀ ਗੁਮਨਾਮੀ : ਅਪਰਸਿੱਧੀ, ਲੁਕਾ-ਛੁਪਾ, ਖਬਰ ਨਾ ਮਿਲਣਾ।

ਗਮਾਰ ਗੁਮਾਰ : ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਹਟ।

ਗਮਾਸ਼ਤੇ ਗੁਮਾਸ਼ਤਾ : ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਜਾਂ ਨਿਯੁੱਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਨਿਗਰਾਨ, ਮੁਨੀਮ, ਨੁਮਾਇੰਦਾ।

ਗਮਾਸ਼ਤੇਗਰੀ ਗੁਮਾਸ਼ਤਾਗਰੀ : ਗੁਮਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਪਦਵੀ।

ਗਮਾਨ ਗੁਮਾਨ : ਸ਼ੱਕ, ਵੈਹਮ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਕਲਪਨਾ, ਸੰਸਾਰ, ਘਮੰਡ, ਗਰੂਰ।

ਗਮਾਨਾ ਗੁਮਾਨਾ : ਗੁਮਾਨ, ਸ਼ੱਕ, ਵੈਹਮ, ਭਰਮ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਖੂਹ।

ਗਮਰਕ ਗੁਮਰਕ : ਚੁੰਗੀ ਮਸੂਲ, ਜ਼ਕਾਤ।

ਗਮਰਕੀ ਗੁਮਰਕੀ : ਚੁੰਗੀ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ।

ਗਮਰੋਕਖਾਨੇ ਗੁਮਰੋਕ ਖਾਨਾ : ਚੁੰਗੀ

ਗੰਜ਼ਬਾਨ, ਗੰਜ਼ਦਾਰ, ਗੰਜ਼ਦਾਰ
ਗੰਜ਼ਬਾਨ : ਖਜ਼ਾਨਚੀ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਦੀਬਾ, ਗੰਜ਼-ਏ-ਰਵਾਨ
ਗੰਜ਼-ਏ-ਦੀਬਾ : ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਤੀਜੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਾਰੂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਲੋ ਤਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਧਸਦਾ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਸੋਖਤਾ : ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਸ਼ਾਦਾਵਰਦ : ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਤਵੇਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਸ਼ਾਇਗ਼ਾ : ਗੰਜ਼-ਏ-ਬਾਦ ਆਵਰਦ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਬਦ, 'ਸ਼ਾਇਗ਼ਾ' ਅਸਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹਗਾਨ ਅਰਥਾਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਏਹ ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਏਹ ਨਾਮ ਪਿਆ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਸ਼ਹੀਦ : ਉਹ ਟੋਆ ਜਾਂ ਖੱਡਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰ ਹੇਠ ਸੁੱਟ ਕੇ ਭਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ, ਸ਼ਹੀਦ ਗੰਜ਼।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਉਰੂਸ : ਪਰਵੇਜ਼ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਫ਼ਰੀਦੁਨ : ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਕਾਰੂਨ : ਕਾਰੂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜੋ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਚਾਲੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਤੇ ਚਾਲੀ ਉਠਾਂ 'ਤੇ ਲੱਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਗੰਜ਼-ਏ-ਗਾਵ, ਗੰਜ਼-ਏ-ਗਾਵਾਂ, ਗੰਜ਼-ਏ-ਗਾਉਮੇਸ਼
ਗੰਜ਼-ਏ-ਗਾਉਮੇਸ਼ : ਜਮਸ਼ੀਦ ਦੇ ਇਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਹਰ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਮੇਰੀ ਪਰਗਟ ਹੋਈ, ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਵਿਚ ਸਮਾ

ਗਿਆ, ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇਕ ਅਜੀਬ ਅਵਾਜ਼ ਪੈਂਦਾ ਹੋਈ, ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਬਹਿਰਾਮ ਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲ ਜਾ ਦਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਪੁਟਵਾਇਆ, ਹੇਠੋਂ ਇਕ ਇਮਾਰਤ ਨਿਕਲੀ। ਬਹਿਰਾਮ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮੱਝਾਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਢਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਅਤੇ ਢਿੱਡਾਂ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੇਵੇ, ਅਨਾਰ, ਅਮਰੂਦ, ਆਦਿ ਸਨ, ਏਹਨਾਂ ਫਲਾਂ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਮੋਤੀ ਸਨ, ਮੱਝਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖੁਰਲੀ ਸੀ ਜੋ ਬੋਹ-ਮੁਲੇ ਲਾਲਾਂ ਯਾਕੂਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ, ਮੱਝਾਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸ਼ੇਰ, ਚੀਤੇ, ਬਘਿਆੜ, ਮੇਰ ਚਕੋਰ ਆਦਿ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਦ ਏਹ ਬੋਹ-ਮੁਲਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਹਿਰਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਦਰਿਆ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਫਕੀਰਾਂ, ਲੋੜਮੰਦਾਂ ਤੇ ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿਤਾ।

ਗੰਜ਼ਵਰ/ਗੰਜ਼ੂਰ : ਖਜ਼ਾਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ।

ਗੰਜ਼ਵੇਰ : ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ।

ਗੰਜ਼ਵੀ : ਸ਼ੈਹਰ ਗੰਜਾ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਗੰਜ਼ਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਜਿਥੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿੱਸਾ-ਕਵੀ ਨਿਜ਼ਾਮੀ ਗੰਜਵੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਏਹ ਸ਼ੈਹਰ ਗੁਰਜਿਸਤਾਨ, ਤਬਰੇਜ਼ ਤੇ ਸ਼ਰਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਲੰਡਾ ਗੱਧਾ, ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਛਟਾਂ।

ਗੰਜ਼ੀਫਾ, ਗੰਜ਼ੀਫਾ : ਤਾਸ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਤਾਸ ਦੀ ਖੇਡ।

ਗੰਜ਼ੀਫਾ-ਬਾਜ਼ : ਤਾਸ ਦਾ ਖਿਡਾਰੀ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਚਲਾਕ, ਪੱਤੇਬਾਜ਼।

ਗੰਜ਼ੀਨਾ : ਭੰਡਾਰ, ਮਾਲ ਗੋਦਾਮ।

ਗੰਜ਼ੀਨਾਦਾਰ : ਖਜ਼ਾਨਚੀ।

ਗੰਦ : ਦੁਰਗੰਧ, ਗੰਦਮੀ, ਪਲੀਦੀ, ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ, ਖਰਾਬ ਤੇ ਨਿਕੰਮੀ ਚੀਜ਼।

ਗੰਦਾ/ਗੰਦੇ : ਬਦਬੂ ਵਾਲਾ, ਗੰਦੀ ਸ਼ੈ, ਨਾਪਾਕ ਗੰਦੀ ਸ਼ੈ, ਨਾਪਾਕ, ਮੈਲਾ।
ਗੰਦਾਬ : ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ।
ਗੰਦਗੀ : ਗੰਦ-ਮੰਦ, ਮਲਮੂਤਰ, ਨਾਪਾਕੀ।
ਗੰਦਿਜ਼ : ਇਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਾਬੁਲ ਜੁੱਹਾਕ ਨੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੌਹਤ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰ ਰੈਹਦੇ ਸਨ।
ਗੰਦਸ਼/ਗੰਦਕ : ਗੰਧਕ, ਬਰੂਦ।
ਗੰਦਮ : ਕਣਕ ਗੇਹੂੰ।
ਗੰਦਮਗੂੰ : ਕਣਕ ਰੰਗਾ, ਸਾਂਵਲਾ।
ਗੰਦਮ ਨਮਾਜ਼ : ਗੰਦਮ ਨਮਾਜ਼, ਜੋ ਫਰੋਸ਼ : ਜੋ ਕਣਕ ਵਿਖਾਵੇ ਪਰ ਵੇਚੇ ਜੋ, ਪੇਖੇਬਾਜ਼, ਦਗ਼ਾਬਾਜ਼।
ਗੰਦਮੀ : ਕਣਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਣਕਵੰਨਾ।
ਗੰਦਾ ਪੀਰ : ਬੌਹਤ ਬੁਢੀ ਔਰਤ।
ਗੰਦਾ ਪੀਰ ਕਾਬੁਲੀ : ਕਾਬਲ ਦੀ ਇਕ ਜਾਦੂਗਰਨੀ, ਔਰਤ।
ਗੰਦਾ ਦੁਬਦ : ਮਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਚੋਰ, ਉਚੱਕਾ।
ਗੰਦਾ-ਦਿਮਾਗ : ਗੰਦਾ-ਮਗਜ਼ : ਮਗਰੂਰ, ਹੈਂਕੜਬਾਜ਼, ਘਮੰਡੀ, ਸ਼ੇਖੀ-ਖੋਰਾ, ਬੜਬੋਲਾ।
ਗੰਦਾ-ਮਗਜ਼ੀ : ਗਰੂਰ, ਹੈਂਕੜ, ਸ਼ੇਖੀਬਾਜ਼ੀ।
ਗੰਗ : ਟੇਦਾ, ਵਿੰਗਾ, ਕੁੱਬਾ।
ਗੰਗ : ਗੰਗਾ, ਸੈਨਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਗੰਗਾਰ : ਓਹ ਸੱਪ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਕੁੰਜ ਝਾੜੀ ਹੋਵੇ।
ਗੰਨਾ : (ਗੁਨਾਹ ਗੰਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਾਪ, ਦੋਸ਼।

ਗੰਨਹਗਾਰ : ਗੁਨਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਪੀ, ਦੋਸ਼ੀ।
ਗੰਨਹਗਾਰੀ : ਗੁਨਾਹ, ਕਸੂਰ, ਦੋਸ਼।
ਗੋ ਗੋ : (ਗਾਉ ਗਾਉ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਗਾਂ, ਬੈਲਾ।
ਗੋਬਾਰਾ : ਗਾਵਾਂ-ਮਹੀਆਂ ਦਾ ਵੱਗ।
ਗੋਬਾਨ, ਗਾਉਬਾਨ : ਚਰਵਾਹਾ, ਪਾਲੀ।
ਗੋ ਗਵ : ਟੋਆ, ਨੀਵੀਂ ਧਰਤ; ਦਲੇਰ, ਬਹਾਦਰ, ਸੂਰਮਾ; ਮਾਨਯੋਗ, ਸਿਆਣਾ; ਪੈਹਲਵਾਨ, ਤਕੜਾ।
ਗੋ ਗਵਾਂ : (ਗਵ ਗੋ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਪੈਹਲਵਾਨ, ਤਕੜੇ।
ਗੋ ਗੂ : ਘੁੰਡੀ, ਬਟਨ, ਗਲਮਾ, ਮੈਲਾ; ਗੋਹਾ; ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।
ਗੋ ਗਵਾ : (ਗਵਾਹ ਗੋ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ) ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਗਵਾਹ।
ਗੋ ਗਵਾਚਾ/ਗੋ ਗਵਾਚੂ : ਪੀਘ, ਝੁਲਾ, ਪੰਘੂੜਾ।
ਗੋ ਗਵਾਰਾ, ਗੋ ਗਵਾਰਾ, ਗੋ ਗਵਾਰਾ : ਸੁਆਦੀ, ਸੁਭਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਮਨਭਾਉਂਦਾ, ਛੇਤੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
ਗੋ ਗਵਾਰਿੰਦਾ : ਚੰਗੇ ਸੁਆਦ ਵਾਲਾ, ਛੇਤੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
ਗੋ ਗਵਾਰਾ : (ਗੋ ਗਵਾਰਾ ਗੋ ਗਵਾਰਾ) ਪੰਘੂੜਾ, ਡੇਮੁਆਂ ਦਾ ਛੱਤਾ, ਖੱਖਰ, ਗਾਵਾਂ ਮੱਝਾਂ ਦਾ ਵਗ, ਰਾਮ ਚੋਣਾ।
ਗੋ ਗਵਾਸ਼ : ਰੰਗ, ਸਿਫਤ; ਗੁਣਾ; ਖਾਸਾ।
ਗੋ ਗਵਾਲ : ਵਧਣ ਫੁੱਲਣ ਵਾਲਾ; ਬੇਰੀ, ਬੈਲਾ; ਗੂਣ।
ਗੋ ਗਵਾਹ : ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਹਾਦਤੀ, ਸਬੂਤ ਪੇਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਗੋ ਗਵਾਹੀ : ਸ਼ਹਾਦਤ, ਸਾਖੀ।

ਗੋਪਾਲ ਗੁਪਾਲ : ਤਖਤ, ਗੁਰਜ; ਰੂਸ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਕ ਸਬੰਧੀ।

ਗੋਪ ਗੋਚਾਹ, ਗੋਜੀ, ਗੋਜਾਹ : ਟੋਆ, ਖੁੱਤੀ।

ਗੋਪ ਗੋਦਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁਰਗਾਬੀ; ਬਾਰਾ ਸਿੰਗਾ ਦਾ ਬੱਚਾ; ਵੱਛਾ।

ਗੋਪ ਗੋਦਰ, ਗੋਦਰ, ਗੋਦਰ : ਸ਼ਾਪੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਈਰਾਨੀ ਪੈਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਈਰਾਨ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਾਵਾ ਲੋਹਾਰ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਕਿਸ਼ਵਾਦ ਪੈਲਵਾਨ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੋਪ ਗੋਦਾ : ਸਰੀਰ, ਜਿਸਮ, ਛੋਟਾ ਟੋਆ, ਖੱਡ, ਰੰਗ।

ਗੋਪ ਗੁਦਾ : ਗੁੱਦਾ, ਗਿਰੀ।

ਗੋਪ ਗੋਦੀ : ਬੰਦਰਗਾਹ, ਨੀਵੀ ਥਾਂ, ਦਲਾਣ।

ਗੋਰ ਗੋਰ : ਜੰਗਲੀ ਗਧਾ, ਜੰਗਲ, ਉਜਾੜ, ਕਬਰ, ਮਜ਼ਾਰ, ਮਕਬਰਾ, ਸ਼ਰਾਬ, ਅਰਾਮ, ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।

ਗੋਰ-ਏ-ਗਰੀਬਾਂ ਗੋਰ-ਏ-ਗਰੀਬਾਂ : ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦਾ ਕਬਰਿਸਤਾਨ।

ਗੋਰਾਬਾ ਗੋਰਾਬਾ : ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਹਨ, ਕਬਰ ਦਾ ਗੁੰਬਦ।

ਗੋਰਾਬਾ ਗੋਰਾਬਾ (ਅਸਬ) (ਅਸਬ) : ਖੱਚਰ, ਅਸਤਰ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਜਲਦੀ ਜਲਦੀ, ਬੈਹਤ ਛੇਤੀ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਵਿਚ ਗੋਰਖਰ ਦੀ ਅੱਖ ਵਰਗੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬੁਲਬੁਲ-ਚਸਮ ਕੱਪੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ, ਗੋਰਾਗੋਰ : ਕਬਰਿਸਤਾਨ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਜੰਗਲੀ ਗਧਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਕੰਬਲ, ਭੂਰਾ, ਗੋਦੜੀ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਭੁੱਖ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਕੱਪੜੇ ਪੋਣ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : (ਗੋਰ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ 'ਐਸੇ ਇਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ 'ਕਾਨ ਜਾਂ ਗਾਨ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ 'ਯੋਗ' ਭਾਵ ਐਸ਼ ਦੇ ਯੋਗ) ਤੈਮੂਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਹਰ ਵੱਡਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮੰਗੋਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਗੋਰਕਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਜਵਾਈ, ਦਾਮਾਦ, ਅਮੀਰ ਤੈਮੂਰ ਬੈਹਤ ਸਾਰੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਦਾਮਾਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਏਹ ਉਪਾਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗੋਰਕਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਤੈਮੂਰੀ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਕਬਰ-ਪੁੱਟ, ਬਿਜ਼।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : (ਗਵਜ਼ਨ ਗੋਰਾਗੋਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਬਾਰਾਸਿੰਗਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਸਰਕਣ ਵਾਲੀ ਹਵਾ, ਪੱਦ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਫਜ਼ੂਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਬੇਹੁਦਾ, ਫਜ਼ੂਲ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਪੋਸਤ ਦਾ ਡੇਡਾ, ਕਪਾਹ ਦਾ ਡੇਡਾ, ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੇਯਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਵੱਛਾ, ਵੱਛਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗੋਸਪੰਦ, ਗੋਸਪੰਦ

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਭੇਡ, ਬੱਕਰੀ, ਬੱਕਰਾ, ਮੀਂਦਾ, ਦੁੱਬਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਕੰਨ, ਸਰਵਣ; (ਗੋਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਕੋਣਾ; ਉਡੀਕ; ਸੁਰੱਖਿਆ; ਪਰਬੰਧ, ਹਰ ਸੁਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਚੌਦਵੀਂ ਮਿਤੀ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗੋਸ਼-ਬਰ-ਆਵਾਜ਼,

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗੋਸ਼-ਬਰਾਹ,

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗੋਸ਼-ਬ-ਦਰ : ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਇਕ ਗੋਸ਼ ਤਾ ਗੋਸ਼ : ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤਕ।

ਗੋਰਾਗੋਰ ਗੋਰਾਗੋਰ : ਗੋਸ਼ ਦਾਸਤਾਨ : ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ।

ਗੋਸ਼ ਕਰਨ : ਸੁਣਨਾ।

ਗੋਸ਼-ਗੁਜ਼ਾਰ : ਸੁਣਾਉਣਾ, ਕੰਨ।

ਗੋਸ਼-ਗੁਜ਼ਾਰੀ : ਸੁਣਨਾ।
ਗੋਸ਼ਮਾਲ, ਗੋਸ਼ਮਾਲੀ : ਕੰਨ ਮਲਣਾ, ਸਜਾ।

ਗੋਸ਼-ਬਿਸਤਰ : ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਬਾਬਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਇਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੰਨ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਕੰਨ ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾਉਂਦਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਉਤੇ ਲੈਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਸ਼ ਬਿਸਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗੋਸ਼ਤ : ਮਾਸ।

ਗੋਸ਼ਵਾਰਾ : ਕੰਨ ਦੀ ਵਾਲੀ, ਕੰਨ ਦਾ ਮੋਤੀ, ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪੰਨਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਜੋੜ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਰਵਾ ਪੱਤਰ, ਸਾਰਨੀ।

ਗੋਸ਼ਵਾਰਾ-ਏ-ਫਲਕ :
ਏਕਮ ਦਾ ਚੰਦ, ਈਦ ਦਾ ਚੰਦ।

ਗੋਸ਼ਾ : ਨੁਕਰ, ਗੁੱਠ, ਏਕਾਂਤ, ਬਟਨ-ਚਾਕ, ਖੁੰਡੀ, ਕੁੰਡੀ, ਕੁੱਖ, ਹੱਥੀ, ਰੁਖ, ਤਰਫ਼।

ਗੋਸ਼ੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮਸੂਲ ਜੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਗੋਸ਼ਿਯਾਰ : ਪਰਸਿੱਧ ਈਰਾਨੀ ਹਕੀਮ ਅਬੁਲਹਸਨ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ਬੁਅਲੀਸੀਨਾ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਸੀ।

ਗੋਕ : ਛੋਟੀ ਖਾਈ, ਟੋਆ, ਖੱਡ।

ਗੋਗ : ਬਟਨ, ਘੁੰਡੀ, ਕੋਕਾ, ਵੱਛਾ।

ਗੋਗਰਦ : ਗੰਧਕ।

ਗੋਗਰਦ-ਏ-ਸੁਰਖ :
ਲਾਲ ਗੰਧਕ, ਅਕਸੀਰ, ਦੁਰਲਭ ਚੀਜ਼।

ਗੋਲ : ਗੋਦੜੀ, ਖਿੰਬਾ।

ਗੋਲ ਗੁਲ : ਮੂਰਖ, ਪਾਗਲ, ਮੂੜ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਫ਼ਰੇਬ, ਮਕਰ, ਹੀਲਾ, ਧੋਖਾ, ਥੋੜੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਤਲਾ।

ਗੋਲਾਜ਼, ਗੋਲਾਂਜ਼ : ਇਕ

ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।

ਗੋਲਾਜ਼ : ਇਕ ਈਰਾਨੀ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੋਲਖ, ਗੋਲਖਨ : ਭੱਠੀ, ਅੰਗੀਠੀ, ਹਮਾਮ ਦੀ ਭੱਠੀ।

ਗੋਲੰਦਾਜ਼ : ਗੋਲਾ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਤੋਪ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤੋਪਚੀ।

ਗੋਲੰਦਾਜ਼ੀ : ਤੋਪਕਲਾ, ਗੋਲਾਬਾਰੀ।

ਗੋਲਾ : ਗੋਲਲਾ, ਗੋਲ ਚੀਜ਼, ਤੋਪ ਦਾ ਗੋਲਾ, ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ, ਗੋਦ, ਕਪਾਹ ਦਾ ਟੀਡਾ, ਪੇਸ਼ਤ ਦਾ ਡੇਡਾ।

ਗੋਮਿਸਤ : ਅੱਗ-ਪੂਜ ਪੈਗੰਬਰ ਦੀ ਰੱਬੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ੭੦ ਉਠ ਚੁੱਕਦੇ ਸਨ।

ਗੋਨ, ਗੋਨ ਗੁੰ : ਰੰਗ, ਰੰਗਤ, ਵੰਨ, ਰਵਸ਼, ਚਾਲ, ਤਰਜ਼, ਸਿਫ਼ਤ, ਗੁਣ।

ਗੋਨਾ : ਰੰਗ, ਗਾਜ਼ਾ, ਵਟਣਾ, ਕਾਇਦਾ, ਕਨੂੰਨ, ਤਰਜ਼।

ਗੋਨਾਬ : ਸੁਰਖੀ, ਪਾਉਡਰ।

ਗੋਨਾਗੁੰ : ਰੰਗਾ-ਰੰਗ, ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ, ਰੰਗ ਬਰੰਗਾ।

ਗੋਨਾ : ਤੌਰ, ਢੰਗ, ਰੰਗ, ਗਲੂ, ਕਿਸਮ, ਪਰਕਾਰ, ਜਿਨਸ, ਕਿਸ ਕਦਰ।

ਗੋਨਿਯਾ : ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ, ਗੁਣੀਆ।

ਗੋਹਰ : ਮੋਤੀ, ਜੌਹਰ, ਲਾਲ, ਆਦਿ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਜੌਹਰ; ਅਕਲ, ਗੁਣ, ਸਿਫ਼ਤ, ਅਸਲ, ਅੰਸ਼, ਗੁਪਤ, ਭੇਦ, ਛੁੱਪਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਣ।

ਗੋਹਰ-ਏ-ਆਦਮ :
ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਸਲਾ, ਮਿੱਟੀ, ਆਦਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।

ਗੋਹਰ-ਆਰੀਨ : ਜਤਾਉ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਜੜੇ ਹੋਣ; ਪੈਹਲਵਾਨ, ਬਹਾਦਰ।

ਗੋਹਰ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਨੀ :

ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਖਾਂ, ਚੰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੈਹਣਾ।
ਗੋਹਰਬਾਰ ਗੋਹਰ ਬਾਰ : ਮੋਤੀ ਵਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਖੀ, ਦਾਨੀ, ਨਸੀਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ।
ਗੋਹਰਬਾਰੀ ਗੋਹਰ ਬਾਰੀ : ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਟ, ਉਦਾਰਤਾ, ਚੰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੈਹਣਾ।
ਗੋਹਰ-ਪਸੰਦ ਗੋਹਰ ਪਸੰਦ : ਕਦਰਦਾਨ।
ਗੋਹਰੀ ਗੋਹਰੀ : ਜੋਹਰੀ, ਜ਼ਾਤੀ, ਜ਼ਾਤ ਸਬੰਧੀ, ਚਮਕੀਲੀ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਚੀਜ਼।
ਗੋਯਾ ਗੋਯਾ : ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਵਕਤਾ, ਜ਼ਬਾਨ, ਜੀਭ; ਸੰਤਵ ਹੈ।
ਗੋਯਾਦੀ ਗੋਯਾਦੀ : ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।
ਗੂਯ ਗੂਯ : ਗੋਂਦ, ਗੋਲੀ, ਹਰ ਗੋਲ ਸ਼ੈ, ਘੁੰਡੀ।
ਗੂਯਬਾਜ਼ ਗੂਯਬਾਜ਼ : ਗੋਂਦ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ, ਬੱਲੇਬਾਜ਼, ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਜੋ ਕਈ ਗੋਂਦਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਉਛਾਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਫੜਦਾ ਹੈ।
ਗੂਯਬਰਦਨ ਗੂਯਬਰਦਨ : ਬਾਜ਼ੀ ਲੈ ਜਾਣਾ।
ਗੂਯਤਰੀਨ ਗੂਯ-ਦੇ-ਬਾਰ, ਗੂਯ-ਦੇ-ਬਰੀਨ : ਸੂਰਜ।
ਗੂਯ-ਦੇ-ਸੀਮ/ਗੂਯ-ਸੀਮ/ਸੀਮੀਨ : ਚੰਦ।
ਗਵੀਸਾ ਗਵੀਸਾ : ਦੁੱਧ ਦਹੀਂ ਦਾ ਬਰਤਨ, ਬੱਲੁਣਾ, ਦੇਹਣਾ।
ਗੋਇੰਦਾ, ਗੋਯੰਦਾ ਗੋਇੰਦਾ : ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਵਕਤਾ, ਕਵਾਲ, ਰਾਗੀ; ਜ਼ਬਾਨ, ਜੀਭ, ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ, ਸਵਾਲੀ।
ਗਹ ਗਹ : (ਗਾਹ ਗਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸਥਾਨ, ਵਕਤ, ਸ਼ਤਾਬੀ, ਛੋਟਾ, ਸਵੇਰ ਵੇਲਾ, ਸੁਨਿਆਰਾਂ ਦੀ ਕੁਠਾਲੀ।
ਗਿਹਾਨ, ਗਿਹਾਨ ਗਿਹਾਨ : ਸੰਸਾਰ।
ਗੋਹਰ ਗੋਹਰ : (ਗੋਹਰ ਗੋਹਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ

ਰੂਪ) ਮੋਤੀ, ਜੋਹਰ।
ਗੁਹਰ-ਬਾਰ ਗੁਹਰ-ਬਾਰ : ਵੇਖੋ ਗੋਹਰ ਬਾਰ।
ਗੁਹਰਬਾਰੀ ਗੁਹਰਬਾਰੀ : ਵੇਖੋ ਗੋਹਰਬਾਰੀ।
ਗਹਰੀਰ ਗਹਰੀਰ : ਤੇਜ਼ ਘੋੜਾ, ਅੱਖੜ ਘੋੜਾ।
ਗਹਵਾਰਾ ਗਹਵਾਰਾ : ਹੰਡੇਲਾ, ਝੁਲਾ।
ਗਹਵਾਰਾ-ਏ-ਫਨਾ ਗਹਵਾਰਾ-ਏ-ਫਨਾ : ਜਹਾਨ।
ਗਹੇ ਗਹੇ : (ਗਾਹੇ ਗਾਹੇ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਕਦੀ, ਕਦੀ ਕਦਾਈਂ।
ਗਿਯਾਹ ਗਿਯਾਹ : ਹਰਾ ਘਾਹ, ਘਾਹ।
ਗੀਤੀ ਗੀਤੀ : ਸੰਸਾਰ; ਪਰਤੀ; ਇਕ ਫੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ।
ਗੀਤੀ-ਆਫਰੀਨ ਗੀਤੀ-ਆਫਰੀਨ : ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਰਚਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਲਕ, ਪ੍ਰਭੂ।
ਗੀਤੀ-ਬਾਨ ਗੀਤੀ-ਬਾਨ : ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਰਾਖਾ।
ਗੀਤੀ-ਪਰਵਰ ਗੀਤੀ-ਪਰਵਰ : ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਰਤਪਾਲਕ।
ਗੀਤੀ-ਖਿਰਾਮ ਗੀਤੀ-ਖਿਰਾਮ : ਸੈਲਾਨੀ; ਸੂਰਜ; ਸਿੰਕਦਰ ਮਹਾਨ; ਘੋੜਾ।
ਗੀਤੀ-ਫਰੋਜ਼ ਗੀਤੀ-ਫਰੋਜ਼ : ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੂਰਜ।
ਗੀਤੀ-ਨਵਰਦ ਗੀਤੀ-ਨਵਰਦ : ਦੁਨੀਆ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ।
ਗੀਦੀ ਗੀਦੀ : ਮੂਰਖ, ਬੇਵਕੂਫ, ਕਾਇਰ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਬੇਗੈਰਤ, ਨਿਪੁੰਸਕ।
ਗੀਰ ਗੀਰ : ਫੜਨ ਵਾਲਾ, ਫਰਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਗੀਰ-ਉ-ਬ-ਦਾਰ ਗੀਰ-ਉ-ਬ-ਦਾਰ : ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਪਕੜ ਪਕੜ।
ਗੀਰ-ਉ-ਦਾਰ ਗੀਰ-ਉ-ਦਾਰ : ਹਕੂਮਤ, ਰਾਜ।

ਗਿਰੇ ਗੀਰਾ : ਫਲ ਰਖਣ ਦੀ ਟੋਕਰੀ, ਲੋਹੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕੰਜਾ।

ਗਿਸ ਗੀਸ/ਗੇਸ : ਕੇਸ, ਸਿਰ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸੇ ਲੰਮਕੇ ਹੋਏ ਵਾਲ, ਲਿਟਾਂ।

ਗਿਸ ਬੰਦ : ਸਿਰ ਦਾ ਪਟਕਾ।

ਗਿਸੂ ਗਿਸੂ/ਗੀਸੂ : ਸਿਰ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸੇ ਲੰਮਕੇ ਵਾਲ, ਲਿਟ, ਜੁਲਫ਼।

ਗਿਸੂ ਗਿਸੂਵਾਨ : (ਗੇਸੂ ਗਿਸੂ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੁਲਫ਼ਾਂ।

ਗਿਸੂਬਰਿਦੇ ਗਿਸੂ ਬੁਰੀਦਾ : ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਬੇਸ਼ਰਮ ਔਰਤ, ਫ਼ਾਹਸ਼ਾ।

ਗਿਸੂਦਾਰ ਗਿਸੂਦਾਰ : ਲੜਕਾ, ਲੋਂਡਾ, ਗੁਲਾਮ, ਸੈਹਜ਼ਾਦਾ, ਪੀਰਜ਼ਾਦੀ, ਦੁਮਦਾਰ ਤਾਰਾ, ਬੇਦੀ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ।

ਗਿਸੂਦਰਾਜ ਗਿਸੂ-ਦਰਾਜ : ਇਕ ਸੁਫੀ ਫ਼ਕੀਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਟਾਧਾਰੀ, ਲੰਮੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ।

ਗਿਲਾਸ ਗਿਲਾਸ : ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਮੇਵਾ, ਕੁਜ਼ਾ, ਗਲਾਸ।

ਗਿਲ ਗਿਲ/ਗੀਲ/ਗੀਲਾਨ : ਜੀਲਾਨ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸੂਬੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗੀਲਾਨੀ ਗੀਲਾਨੀ : ਗੀਲਾਨ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ।

ਗੀਲੀ ਗੀਲੀ : ਗੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਚੰਗਾ ਘੋੜਾ; ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕੌਮ।

ਗੀਨਾ ਗੀਨਾ : (ਆਬਗੀਨਾ ਆਬਗੀਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸ਼ੀਸ਼ਾ।

ਗਿਊ ਗਿਊ : ਜੰਗੀ ਬਹਾਦਰ, ਈਰਾਨੀ ਪੈਹਲਵਾਨ ਗੋਦਰਜ਼ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਗਿਊ ਗਿਊ : ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਬਾਨ, ਜੀਭ।

ਗੀਵਰ ਗੀਵਰ : ਕਿੱਸਾ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

ਗੋਵਗਾਨ ਗੋਵਗਾਨ : ਇਕ ਈਰਾਨੀ ਪੈਹਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਾਜ਼ਾਹ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।

ਗਯੂਮਰਸ ਗਯੂਮਰਸ : ਕਯੂਮਰਸ, ਈਰਾਨ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਖ਼ਾਵਰਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕੈਖ਼ੁਸਰੋ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਸੀ।

ਗੋਵਾ ਗੋਵਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਉਨੀ ਜਾਂ ਸੂਤੀ ਜੁੱਤੀ ਜੋ ਦੌੜ ਜਿਤਣ ਵਾਲੇ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ।

ਗਿਯਹ ਗਿਯਹ : (ਗਿਯਾਹ ਗਿਯਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਘਾਹ, ਘਾਸ।

ਗੈਹਾਨ ਗੈਹਾਨ : ਜਹਾਨ, ਸੰਸਾਰ।

ਗੈਹਾਨ-ਖਿਦੇਵ ਗੈਹਾਨ-ਖਿਦੇਵ : ਵਿਸ਼ਵ-ਸਮਰਾਟ।

ਗੈਹਾਨ-ਮਨਿਸ਼ ਗੈਹਾਨ-ਮਨਿਸ਼ : ਜਹਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲਾ, ਪ੍ਰਭੂ।

ਪ(ਲਾਮ)

ਪ ਲਾਮ : ਫਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਸਤਾਈਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਤੇਈਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਤੀਹ (੩੦) ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

ਪ ਲਾ : ਫੜ੍ਹ, ਸੇਖੀ, ਕੈਂਚੀ, ਪਰਦਾ, ਤੈਹ, ਬੇਹੁਦਾ ਬਕਣ ਵਾਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ।

ਪ ਲਾ-ਬਰ-ਲਾ : ਤੈਹ ਉਤੇ ਤੈਹ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਲਵਾ।

ਪ ਲਾ : ਨਾਂਹਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ, ਨਹੀਂ, ਬਿਨਾ, ਬਗੈਰ, ਵਰਜਣਾ।

ਪ ਲਾਉਬਾਲੀ : ਬੇਪਰਵਾਹ, ਨਿਡਰ, ਨਿੱਝਕ।

ਪ ਲਾਬੁਦ, ਪ ਲਾਬੁਦੀ : ਬੇਸ਼ੱਕ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ, ਯਕੀਨੀ।

ਪ ਲਾਜਰਮ : ਬੇਸ਼ੱਕ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਾ ਇਲਾਜ, ਜ਼ਰੂਰੀ, ਅਵਸ਼ਕ।

ਪ ਲਾਹੌਲ : ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਕਤ, ਬੇਜ਼ਾਰੀ ਤੇ ਘਿਰਨਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ।

ਪ ਲਾਹੌਲ : **قوة** : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਹੈ।

ਵੱਲਾ ਕੁੱਵਤ ਇੱਲਾ ਬਿੱਲਾ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਹੈ।

ਪ ਲਾਦਵਾ : ਲਾਇਲਾਜ।

ਪ ਲਾਰੇਬ : ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਕ-ਰੈਹਤ, ਬੇਸ਼ੁਬਾ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਪ ਲਾਰੇਬ ਫੀਹ : ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ।

ਪ ਲਾ-ਸ਼ੈ : ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਨੇਸਤ।

ਪ ਲਾ-ਉ-ਨਾਮ : ਨਹੀਂ ਤੇ ਹਾਂ।

ਪ ਲਾ-ਯਜ਼ਾਲ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਲਾਜ਼ਵਾਲ, ਸਦੀਵੀ, ਅਮਿਟ, ਅਟੱਲ।

ਪ ਲਾ-ਯਅਨੀ : ਲਗਵ, ਬੇਹੁਦਾ, ਬੇਫਾਇਦਾ।

ਪ ਲਾ-ਯਮੂਤ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਮਰ, ਇਤਨਾ ਖਾਣਾ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇ।

ਪ ਲਾਬ : ਸੂਰਜ।

ਪ ਲਾਬ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਦਰੀਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਪ ਲਾਬ : ਅਸਤਰਲਾਬ ਦੇ ਮੂਜਦ (ਈਜਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਦਾ ਨਾਮ।

ਪ ਲਾਬ : (ਲਾਬਾ **لَبَّ** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਾਪਲੂਸੀ, ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਨਿਮਰਤਾ, ਫਰੇਬ, ਕਾਲਾ ਪਹਾੜ।

ਪ ਲਾਬਾ : ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਚਾਪਲੂਸੀ, ਨਿਮਰਤਾ; ਇੱਛਾ; ਦਸਾ; ਫਰੇਬ; ਕਾਲਾ ਪਹਾੜ।

ਪ ਲਾਤ : ਇਕ ਬੁੱਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਐਬ ਦੀ ਕੌਮ ਪੂਜਦੀ ਸੀ।

ਪ ਲਾਤੂ : ਲਾਟੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਘੁਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੌੜੀ।

ਪ ਲਾਜ : ਨੰਗਾ; ਵੱਢੀ; ਕੁੱਤੀ।

ਪ ਲਾਜਵਰਦ : ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਦੇ ਨਹੀਨੇ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਪ ਲਾਜਵਰਦੀ : ਨੀਲਾ, ਨੀਲਾ ਰੰਗ।

لاصردی بساط

بیسات : اکاس

لاص : ٹٹا، مہل

لاصی : ایلار

لاصی : سیکار لیاس، زورکا
دے ایل کبیلے دا نام ایس دیرے زورکا
امیر کسے سی

لاصق، لاصق : پٹے آ
کے میلنے والا، ریسزیا ہویا، کسے دے
پٹے لگیا ہویا

لاص : کپ، کپ دا ردا، کپ دی نیو;
ایک پرکار دا جریار کپڑا; ایک
پرکار دا اتر; ڈول; ابا; ہر چی
دی اسل; سبب، کارن

لاصن : ایک کسب، اہل

لاصنا : رسی دٹنے والا، دان،
سٹ

لاصا : بے کھ

لاصان : زورسزان دے ایک
پرکار دا نام

لاصان : ایلان دے ایک
پرکار دا نام

لاصم : نال لگیا ہویا،
ریسزیا ہویا; جڑور، اہل
کے دل کرنا ن چاہے، کرنا ن چاہے

لاصم لازم ملزوم : ایک
دوسرے سبب، ایک دوسرے نال
سبب; جڑور

لاصما : جڑوری سمان، لےڈی
اسباب، جڑور

لاصمی : لاصم نال سبب;
جڑوری

لاصس : سٹ ن کیتا ہویا ریس،
کرا ریس، کڑی، گڈ

لاصش : لاس، مورا

لاصش : لٹ، لٹمار، ٹٹ، بے،
بے

لاصشا : کمرے بے، مریال بے،
ما، لاس

لاصتین، لاصتین : ایک
پرکار کلاسکی رومی جبان

لاصغر : کمرے، دوسرا پتلا،
بک

لاصغری : کمرے، دوسرا

لاصف : ڈیگ، سہی، ڈو

لاصف زون : ڈیگا مارنا،
ڈو مارنا

لاصف-زن : ڈیگا مارنا،
سہی

لاصف-زنی : سہی مارنا،
ڈو، مارنا

لاصف-وگراف : سہی،
ڈو، ڈیگ، گپ

لاصک : لکڑ دا پیاالا، مہر
لاؤنے والی لاک

لاصک پشت : کھ کھ

لاصکن : لکن، پر، مگر

لاصلال : گہ

لاصلال : (ال لال) ایک
کیمٹی پپر، لال رنگ

لاصالی : (لولو دا بھرن)
بھرت سارے مہ

لاصالا : نکر، سٹ، گلام;
کمرے، ریس; ایک پرکار دا
لا

لاصالاسرای : دے کھ
سرا

لاصالان : (لالا لال دا
بھرن) نکر، سٹ، گلام

لاصانس : ایک پرکار دا لال
رسمی کپڑا

ب ل ب : ਹੇਠ, ਬੁਲ੍ਹ; ਤਰਫ, ਵਲ, ਪਾਸਾ,
ਕੰਢਾ, ਕੰਨੀ, ਥੱਪੜ।

لب آفتاب : ਸੂਰਜ ਦੀ ਓਹ ਕਿਰਨ ਜੋਹੜੀ ਛਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਵੀਂ ਹੋਵੇ।

لبالب : ਨਕੇ ਨੱਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।

لب بستن : ਚੁੱਪ ਰੈਹਣਾ।

لب چشم : ਚੱਖੀ ਹੋਈ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਸ਼ੈ; ਚਾਸ਼ਨੀ।

لب خنده : **لب لب** : ਮੁਸਕਰਾਉਣਾ; ਮੁਸਕਰਾਹਟ।

لب ریز : ਕੰਢਿਆਂ ਤਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਛਲਦਾ।

لب شور : ਖਾਰਾਪਣ।

لب نان : ਰੋਟੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਬੁਰਕੀ।

لب ولهجه : ਬੋਲਣ ਦਾ ਢੰਗ, ਉਚਾਰਣ; ਗੱਲਬਾਤ।

لب : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ, ਤੱਤ, ਦਿਮਾਗ, ਅਕਲ, ਸਮਝ।

لب : ਰੁੱਖ ਦਾ ਤਣਾ, ਗੋਲੀ, ਗੁੱਦਾ, ਮਗਜ਼।

لب-لب : ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ; ਅਤ ਖਾਲਸਾ।

لب : ਚੇਲਾ, ਚੇਗਾ, ਪੁਸ਼ਾਕ, ਅੱਗੋਂ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜਾਮਾ।

لب : ਉਨੀ ਕੱਪੜਾ, ਉਨੀ ਪੋਸ਼ਾਕ, ਪਸ਼ਮੀਨੇ ਦਾ ਲਿਬਾਸ, ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਬਰਸਾਤੀ।

لب : ਪੋਸ਼ਾਕ, ਬਸਤਰ, ਕੱਪੜੇ।

لب-لب : ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ, ਕਾਲੀ ਪੋਸ਼ਾਕ।

لب : ਦਰਬਾਰੀ ਪੋਸ਼ਾਕ।

لب : ਛਾਤੀ।

لب : ਨਮਦਾ, ਤਾਹਰੂ, ਪਸ਼ਮ, ਉੱਨ।

لب : ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਵਾਲ ਜਾਂ ਪਸ਼ਮ; ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦਾ ਵਾਲ।

لب : ਲਿਬਾਸ, ਪੋਸ਼ਾਕ।

لب : ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ।

لب : ਮਾਰਨਾ, ਕੁੱਟਣਾ; ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ, ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਨਾ, ਢਿੱਡ, ਪੇਟ; ਲੱਤ; ਗੁਰਜ਼; ਸੱਤ੍ਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਬਤ ਵਿਚ ਘੋਲਣਾ।

لب : ਸੁਆਦੀ ਖਾਣਾ।

لب : ਬੋਹਤ ਮੋਟਾ, ਸੁਸਤ ਤੇ ਆਲਸੀ ਆਦਮੀ; ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ।

لب : ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਰਲ ਕੇ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੰਕੇਤਕ ਜ਼ਬਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੇ; ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋਹੜਾ ਗੱਲ ਜਾਂ ਭੇਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਨਾ ਸਕੇ ਤੇ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਕੋਹਦਾ ਢਿਰੇ; ਲਾਈ ਬੁਝਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ।

لب : ਛੋਟੀ ਬੇੜੀ, ਡੋਗਾ।

لب : ਪਾਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਲੀਰ।

لب : (ਲੈਟਨ Latin ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਲਾਤੀਨੀ ਜ਼ਬਾਨ।

لب : ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ, ਝਗੜਾ, ਅਭਾਗਾ।

لب : ਝਗੜਨਾ, ਲੜਨਾ; ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ; ਗਿੜਗਿੜਾਉਣਾ, ਬੇਹੱਦ ਵਧਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ।

لب : 'ਲਗਾਮ' ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਲਗਾਮ, ਵਾਗਡੋਰ।

لب : ਬਥਿਆ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਥੱਥਾ।

لب : ਕੱਚਾ ਅੰਗੂਰ।

لب : ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੋਲਾ-ਗੋਲਾ।

لب : ਡੂੰਘਾ ਪਾਣੀ, ਨਦੀ, ਘੁੰਮਣ ਘੇਰੀ, ਭੰਵਰ, ਮੰਝਦਾਰ, ਮੱਧ-ਦਰਿਆ।

لب : ਨੰਗਾ, ਬਦਚਲਨ, ਬਦਮਾਸ਼, ਗੁੰਡਾ।

لب : ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ ਦੁੱਪਟਾ; ਚੁੰਨੀ।

لجن : ਬਦਕਾਰ (ਔਰਤ), ਵਿਭਚਾਰਨ; ਨੰਗੀ।

لحاظ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅੱਖ ਨਾਲ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਤੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਰਿਆਇਤ, ਪਾਸ।

لحاف : ਹੁੰਦਾਰ, ਉਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਰਜ਼ਾਈ, ਲੇਫਾ।

لحد : ਕਬਰ, ਗੋਰ; ਮੋਰੀ, ਦਰਜ; ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲਾ ਖੱਡਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਾਸ਼ ਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

لحق : ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋਹੜੀ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਾਈ ਜਾਵੇ; ਪੈਹਲੇ ਰਫਲ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਫਲ।

لحم : ਗੋਸ਼ਤ, ਮਾਸ।

لحمان : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

لحماء : ਬਾਜ਼ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਜੋਹੜੀ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੰਛੀ ਦੇ ਮਾਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੇਟੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ, ਸਾਕਾਗੀਰ, ਅਪਣੱਤ, ਬੱਚਾ।

لحن : ਅਨੁਕੂਲ ਅਵਾਜ਼, ਮਧੁਰ ਸੁਰ, ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼; ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਾਰੀਫ ਨੂੰ ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਸੁਰੀਲੀ ਤਲਾਵਤ।

لحيم : ਮੋਟਾ, ਮੋਟਾ ਤਾਜ਼ਾ, ਹੱਟਾ ਕੱਟਾ।

لخا : ਜੁੱਤੀ।

لخت : ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ, ਕੋਈ, ਥੋੜਾ, ਲੋਹੇ ਦਾ ਗੁਰਜ਼, ਲੋਹੇ ਦਾ ਟੋਪ, ਖੂਦ; ਕਸਾਈ ਦੀ ਵੱਡੀ ਛੁਰੀ, ਜੁੱਤੀ।

لخت جگر, **لخت لخت-ਏ-ਜਿਗਰ**, **لخت لخت-ਏ-ਦਿਲ** : ਜਿਗਰ ਦਾ ਟੋਟਾ, ਬੇਟਾ, ਪੁੱਤਰ।

لخت لخت-ਏ-ਦਰ : ਕਿਵਾੜ, ਭਿਤ, ਪਟ।

لخت لخت : ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ।

لختا : ਟੋਟਾ।

لختی : ਥੋੜਾ ਕੁ।

لخج : ਖਾਰ, ਸੱਜੀ।

لخچه : ਚੰਗਿਆੜੀ; ਅੰਗਿਆਰ।

لخا لخت, لخت لخت : (ਲੱਜਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਜਾਇਕੇ, ਮਜ਼ੇ, ਸੁਆਦ।

لخت لخت : ਮਜ਼ਾ, ਸੁਆਦ, ਅਨੰਦ।

لخت لخت : ਸੁਆਦੀ, ਸੁਆਦਲਾ।

لر : ਇਕ ਜੰਗਲੀ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਚਲਾਕੀ ਜਾਂ ਠੱਗੀ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਪੇਂਡੂ; ਬੇਵਕੂਫ, ਮੂੜ੍ਹ।

لرستان : ਈਰਾਨ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਇਕ ਦੇਸ਼, ਜਿਥੇ ਲੁਰ ਕੌਮ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੈ।

لر : ਨੈਹਰ, ਨਦੀ, ਖਾਲਾ, ਖਾਲ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ; ਕੱਛ।

لر لر : ਜੰਗਲ, ਮੈਦਾਨ, ਘੋੜ-ਦੌੜ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਰੇਸ ਕੋਰਸ, ਲਾਰਡ, ਨਵਾਬ।

لر لرستان : ਕੰਬਣਾ।

لر لرستان : ਕੰਬਣੀ, ਕਾਂਬਾ, ਥਰਥਰਾਹਟ।

لر لر : ਕਾਂਬਾ, ਉਹ ਕਪਕਪੀ ਜੋਹੜੀ ਤੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਭੁਚਾਲ।

لر لر : ਲਾਜ਼ਮ ਹੋਣਾ।

لر لر : ਲਬਾਦਾ; ਮਸ਼ਕ ਕਰਨ ਦੀ ਨਰਮ ਕਮਾਨ।

لر لر : ਪਾਰਸਾ, ਪਰਹੇਜ਼-ਗਾਰ, ਨੇਕ; ਸਿਆਣਾ।

لسان : ਜਬਾਨ, ਜੀਭ, ਭਾਸ਼ਾ।

لس : ਤਲਫਟ, ਰੈਂਹਦਖੁੰਦ; ਗਾਰ, ਗਾਦ, ਚਿੱਕੜ, ਚੁੱਲ੍ਹਾ।

لشکر : ਫੌਜ, ਸੈਨਾ।

لشکر کش : ਸੈਨਾਪਤੀ; ਹਮਲਾਵਰ, ਆਕਰਮਣਕਾਰੀ।

لشکر کشی : ਹਮਲਾ।

لشکر گاه : ਫੌਜ ਦਾ ਭੇਰਾ; ਤੰਬੂ, ਛਾਉਣੀ।

لشکری لاسکر : لاسکر نال
سبੰਧਤ, ਸਿਪਾਹੀ।

ਲਤਾਫਤ : ਬਰੀਕ ਹੋਣਾ, ਬਰੀਕੀ;
ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਦੇ
ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ; ਤਾਜ਼ਗੀ, ਨਰਮੀ; ਮੇਹਰਬਾਨੀ।

ਲਤਾਇਫ : (ਲਤੀਫ਼ **لطیفه** ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਲਤੀਫ਼, ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲਾਂ, ਨੇਕੀਆਂ,
ਬਰੀਕੀਆਂ।

ਲਤਫ : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਨਰਮੀ, ਮੱਦ,
ਸਹਾਇਤਾ; ਮੇਹਰਬਾਨੀ; ਖੂਬੀ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ।

ਲਤੀਫ : ਪੁਤਲਾ, ਬਰੀਕ; ਨਰਮ,
ਸੁਥਰਾ, ਸਵੱਛ, ਪਾਕ; ਅਤਿ ਨਾਜ਼ੁਕ; ਨੇਕੀ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ (ਬੰਦਾ); ਸਹਾਇਕ, ਅੱਲਾਹ
ਦਾ ਨਾਮ।

ਲਤੀਫ਼ਾ : ਖੂਬੀ, ਨੇਕੀ; ਦਿਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ
ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ; ਟੋਟਕਾ, ਚੁਟਕਲਾ; ਅਤਿ
ਚੰਗੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਚੀਜ਼; ਅਨੋਖਾ, ਅਜੀਬ।

ਲੁਆਬ : ਬੁੱਕ, ਲਾਲ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ
ਗਾੜ੍ਹਾ ਤੇ ਲੇਸਦਾਰ ਰਸ।

ਲੁਆਬ : ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ; ਬਾਜ਼ੀਗਰ।

ਲੁਆਬ : ਬਾਜ਼ੀ, ਖੇਡ।

ਲੁਆਬਤ : ਖੇਡਣ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਖਿਡੌਣਾ;
ਖੇਡ, ਗੁੱਡੀ, ਗੁੱਡਾ; ਪੁਤਲੀ, ਮੂਰਤੀ, ਬੁੱਤ;
ਸ਼ਤਰੰਜ ਆਦਿ ਦੀ ਖੇਡ।

ਲੁਆਬਤ-ਬਾਜ਼ : ਪੁਤਲੀਆਂ ਦਾ
ਤਮਾਸ਼ਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਲਲ : (لال ਦਾ ਅਰਥੀ
ਰੂਪਾਂਤਰ) ਹਰ ਸੁਰਖ ਲਾਲ ਚੀਜ਼, ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਹੋਣ,
ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਪਥਰ, ਯਾਕੂਤ।

ਲਲ-ਏ-ਬਦਖਸ਼ਾਨ,
لعل بدخشانی

ਲਲ-ਏ-ਬਦਖਸ਼ਾਨੀ : ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਦਾ
ਪਰਸਿੱਧ ਲਾਲ।

ਲਲ-ਲਬ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਸੁਰਖ
ਬੁੱਲ੍ਹ।

ਲਲੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਲਾਲ ਰੰਗ
ਜੋ ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲਅਨ : ਰੋਹਮਤ ਤੇ ਨੇਕੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਾ;
ਫਿਟਕਾਰ, ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੈਹਣਾ।

ਲਈਨ : ਮਰਦੂਦ, ਮਲਉਨ, ਲਾਹਨਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਲਗਤ : (لغت ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਲਫਜ਼, ਸ਼ਬਦ; ਜ਼ਬਾਨਾਂ, ਬੋਲੀਆਂ,
ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ; ਫਰਹੰਗ, ਕੋਸ਼।

ਲਗਮ : ਲਗਾਮ, ਵਾਗਡੋਰ।

ਲਗਯਤ : ਅਖੀਰ ਤਕ; ਅੰਤ ਤਕ;
ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਾਮਲ।

ਲਗਤ : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ, ਭਾਸ਼ਾ,
ਲਫਜ਼, ਸ਼ਬਦ; ਕੋਸ਼।

ਲਗਜ਼ਿਸ਼ : ਫਿਸਲਣਾ, ਤਿਲਕਣਾ;
ਗਲਤੀ, ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ, ਫਿਸਲਣ, ਤਿਲਕਣ।

ਲਗਵ : ਬੇਹੂਦਾ; ਫਜ਼ੂਲ, ਬਕਵਾਸ, ਕੁੱਤੇ
ਦਾ ਚੀਕਣਾ; ਨਿਕੰਮੀ ਚੀਜ਼; ਗੁਨਾਹ; ਦਿਲੋਂ ਨਾ
ਖਾਧੀ ਗਈ ਕਸਮ।

ਲਗਵਿਯਤ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ।

ਲੱਫਾਜ਼ : ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ; ਮਿੱਠੇ ਬਚਨ,
ਨਿਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ,
ਲਫਾਫੇਬਾਜ਼।

ਲੱਫਾਜ਼ੀ : ਅਲੰਕਾਰਮਈ ਬੋਲ,
ਬਕਵਾਸ, ਸ਼ੇਖੀ, ਡੀਂਗ, ਫੜ੍ਹ।

ਲਿਫਾਫਾ, **لِفَافَة** : ਕਿਸੇ
ਚੀਜ਼ ਉੱਪਰ ਲਪੇਟੀ ਗਈ ਚੀਜ਼; ਉਪਰ ਦਾ
ਖੋਲ; ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਕਢਨ, ਕਾਗਜ਼ ਦਾ
ਥੈਲਾ, ਬਨਾਵਟ, ਵਿਖਾਵਾ।

ਲਫਜ਼ਾ : ਹੱਡੀ-ਰੋਹਤ ਮਾਸ ਦੀ ਬੋਟੀ,
ਬੁਰਕੀ, ਬੱਚਾ।

ਲਫਜ਼ : ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਢਣਾ, ਬੋਲਣਾ, ਮੂੰਹੋਂ
ਨਿਕਲੀ ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਗੱਲ; ਬੋਲ, ਸ਼ਬਦ।

ਲਫਜ਼-ਬ-ਲਫਜ਼ :
ਇਕ-ਇਕ ਸ਼ਬਦ, ਸਾਫ-ਸਾਫ, ਵਿਸਤਾਰ-
ਸੈਹਤ, ਹੁ-ਬ-ਹੁ।

ਲਫਜ਼ੀ : ਲਫਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਗੱਲਾਂ
ਦੀ, ਅਸਲੀ, ਸ਼ਾਬਦਕ।

لفيف لکھ : ਵਲ੍ਹੇਟੀ ਹੋਈ; ਤੈਹ ਕੀਤੀ ਹੋਈ; ਗੁੰਝਲਦਾਰ, ਦੋਸਤ, ਮਿਤਰ।

لق لک : ਜਿਸ ਉਪਰ ਵਾਲ ਨਾ ਹੋਣ; ਸਾਫ਼, ਪੱਧਰਾ।

لق-ਉ-ਦਕ : ਪੱਧਰੀ ਤੇ ਸਖਤ ਧਰਤੀ, ਜਿਸ ਉਪਰ ਘਾਹ ਤੇ ਰੁੱਖ ਨਾ ਹੋਣ।

لقا لک : ਵੇਖਣਾ; ਮਿਲਣਾ; ਪੌਹਚਣਾ; ਚੇਹਰਾ, ਸ਼ਕਲ; ਦੀਦਾਰ, ਮੁਲਾਕਾਤ।

لقب لک : ਓਹ ਨਾਮ ਜਿਸ 'ਚੋਂ ਤਾਰੀਫ਼ ਜਾਂ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨਿਕਲਣ, ਓਹ ਨਾਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਭਲੀ ਜਾਂ ਬੁਰੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਾਰਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

لقمان لک : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਹਕੀਮ ਲੁਕਮਾਨ-ਬਿਨ-ਬਾਐਰ ਨਾਮ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਮੁਲਕ ਨੋਬਾ (ਹਬਸ਼) ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮੌਤ ਪਿੱਛੋਂ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵਿਖੇ ਦਫ਼ਨ ਹੋਇਆ; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੀ ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।

لقمه لک : ਗਰਾਹੀ, ਬੁਰਕੀ।

لقوه لک : ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੂੰਹ ਵਿੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੇਹਰਾ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

لک لک : ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੁਰਖ; ਲਾਖ (ਹਰਿਆਲੀ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਦਾ ਉਗਾਲ), ਲੱਖ (ਸੌ ਹਜ਼ਾਰ); ਬਕਵਾਸ, ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲਬਾਤ; ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਦਾਗ਼; ਪਾਟਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ; ਪੇਂਡੂਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ; ਸਿਰ ਦਾ ਗੀਜ਼; ਗੀਜ਼ਾ ਸਿਰ, ਸਫ਼ਾ ਚੱਟ।

لک لک : ਕੁਰਦਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ।

لک لک : ਅਣਘੜੀ ਚੀਜ਼; ਬੇਡੋਲ, ਵਲਦਾਰ, ਮੋਟਾ, ਗੋਡਾ, ਲਾਖ (ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਮੋਹਰਾਂ ਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲੀ), ਵਾਰਨਸ਼, ਰੋਗਨ।

لکا لک : ਜੁੱਤੀ, ਮੌਜੇ; ਕੱਚਾ ਚਮੜਾ ਜੋ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਧੌੜੀ; ਲਾਲ ਫੁੱਲ।

لکا لک : ਮੁਲਕ, ਇਲਾਕਾ; ਧਰਤੀ; ਲਾਖ; ਖਿੜਕੀ।

لکام لک : ਬੇਅਦਬ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਤਾਕਤਵਰ

(ਆਦਮੀ); ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ।

لک لک : ਲੱਤ, ਠੋਕਰ।

لک لک : ਲੱਤਾਂ ਮਾਰਨਾ।

لک لک : ਲੱਤਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

لک لک : ਦੁਲੱਤੀ ਮਾਰਨਾ; ਲੱਤ ਦੀ

ਸਟ; ਸੱਟ, ਚੋਟ।

لک لک : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੰਛੀ; ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲਾਂ, ਬਕਵਾਸ।

لک لک : ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲਬਾਤ, ਬਕਵਾਸ।

لک لک : ਬਥਲਾ, ਹਕਲਾ।

لک لک : ਬਥਲਾਪਣ, ਹਕਲਾਪਣ।

لک لک : ਲਤ, ਟੰਗ; ਪੈਰ।

لک لک : (ਲਕ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਲੱਖਾਂ।

لک-ਉ-ਪਕ : ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਲਟਾ-ਪਟਾ।

لک : ਟੁਕੜਾ, ਟੋਟਾ; ਪੱਥਾ।

لک : ਨਮਦਾ।

لک : (= ਲਕ) ਬਕਵਾਸ, ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲਾਂ।

لک : (= ਲਗਾਮ ਤੇ ਲਜਾਮ) ਵਾਗ ਡੋਰ, ਖਬੀ।

لک : ਹੱਥ ਧੋਣ ਦੀ ਤਸ਼ਤਰੀ, ਚਿਲਮਚੀ; ਸ਼ਮ੍ਹਾਦਾਨ, ਅੰਗੀਠੀ।

لک : ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਬ ਸਤਕਾਰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

لک : ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ, ਰੱਬ ਦਾ ਵਾਸਤਾਈ।

لک : ਖੁਦ ਦੀ ਬੌਹਤ ਤਾਰੀਫ਼ ਹੈ, ਸਭ ਤਾਰੀਫ਼ ਖੁਦ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਖੁਦ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ।

لِللّٰهِ الْحَمْدُ وَالْمُنَّة

ਹਮਦ ਵਲ ਮਿੰਨਤਹੁ : ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਤੇ
ਇਹਸਾਨ ਹੈ; ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਤੇ ਮੇਹਰ ਹੈ।

لَم : ਨਾਂਹ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਨਹੀਂ; ਨਾ।

لِم : ਕਿਉਂ? ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ? ਸਬੱਬ,
ਕਾਰਨ, ਇਤਰਾਜ਼, ਦਲੀਲ।

لِمَالَم : ਨਕੇ ਨੱਕ ਭਰਿਆ
ਹੋਇਆ, ਮਾਲਾਮਾਲ, ਰੱਜਿਆ-ਪੁੱਜਿਆ।

لِمَتَر : ਮੋਟਾ; ਹੱਟਾ-ਕੱਟਾ, ਸੁਸਤ,
ਆਲਸੀ; ਤਾਕਤਵਰ, ਖੁਰਦਰ।

لِمَح : ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਚਮਕਣਾ।

لِمَحَة : ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ; ਕਿਸੇ
ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਥੋੜਾ ਕੁ ਵੇਖ ਲੈਣਾ, ਬੋਹਤ
ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ, ਝਟ-ਪਲ, ਛਿਣ ਮਾਤਰ, ਅੱਖ ਦੇ
ਪਲਕਾਰੇ ਜਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ।

لِمَس : ਛੋਹਣਾ; ਸੰਭੋਗ; ਲੋੜ।

لِمَا، لِمَعَة : ਚਮਕਣਾ,
ਰੋਸ਼ਨ ਹੋਣਾ, ਚਮਕ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਨੂਰ, ਕਿਰਨ।

لِمَاعَات : (لِمَعَة ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ।

لِمَاعَان : ਰੋਸ਼ਨ ਹੋਣਾ,
ਚਮਕਣਾ।

لِمِيزَل : ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਲਨਾ ਹੋਵੇ,
ਲਾਜਵਾਲ, ਗੈਰ-ਫਾਨੀ, ਸਦੀਵੀ, ਅਮਰ, ਰੱਬ।

لِمِيزَلِي : ਸਦੀਵੀ, ਅਮਰ।

لِن : 'ਨਾਂਹ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।

لِنَتَرَانِي : ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ
ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕੇਗਾ, ਰੱਬ ਦੇ ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਉਸ
ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਏਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਰੱਬ
ਅਰਨੀ ਭਾਵ' ਐ ਰੱਬ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੀਦਾਰ
ਵਿਖਾ' ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਕਹੇ ਸਨ; ਅਪਣੀ
ਵਡਿਆਈ ਉਪਮਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ
ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨਾ।

لُنْبَان : ਇਸਫਹਾਨ ਲਾਗੇ ਇਕ
ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ।

لُنْبَان : ਓਹ ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ ਜੋ
ਬਦਕਾਰੀ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੱਲ
ਰੁਚਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।

لُنْبَر، لُنْبَة : ਮੋਟਾ, ਚਿਤੜ,
ਕਮਰ, ਪੁੱਠ; ਕੱਦਾਵਰ।

لُنْج، لُنْجَة : ਮਟਕ ਨਾਲ
ਚੱਲਣਾ, ਮਟਕ ਦੀ ਚਾਲ।

لُنْج : ਹੇਠ; ਗਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਦਾ
ਮੂੰਹ; ਚੇਹਰੇ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਲੁੰਜਾ, ਲੰਗੜਾ
ਲੁਲੂ, ਅਪਾਹਜ।

لُنْگ : ਲੰਗਾ, ਲੰਗੜਾਹਟ, ਲੰਗ, ਮਰਦ
ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ।

لُنْگَان، لُنْگَان : ਲੰਗੜਾਉਂਦੇ
ਹੋਏ।

لُنْگ : ਗਿੱਟਾ, ਪੈਰ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਟੰਗ।

لُنْگ : ਲੁੰਗੀ, ਧੋਤੀ, ਲਗੋਟ; ਪਤਾਲੂ।

لُنْگَر : ਬੋਹਤ ਭਾਰੀ ਲੋਹਾ ਜਿਸ ਨੂੰ
ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਚੱਲਣੇ ਰੋਕ ਲੈਂਦੇ
ਹਨ; ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਫਕੀਰਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਮੁਥਾਜਾਂ
ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਗਰੀਬਾਂ ਮੁਥਾਜਾਂ
ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਖਾਣਾ।

لُنْگَرَانْدَاختن : ਅੰਦਾਖਤਨ :

ਲੰਗਰ ਸੁੱਟਣਾ; ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ; ਮਕਾਮ
ਕਰਨਾ, ਪੜਾ ਕਰਨਾ।

لُنْگَر-اَنْدَاخ : ਅੰਦਾਖ :

ਠੈਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਹਾਜ਼; ਠੈਹਰਨ ਵਾਲਾ।

لُنْگَرِي : ਲੰਗਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਬੋਹਤ ਵੱਡੀ ਤਸ਼ਤਰੀ।

لُنْگَة : ਭਿਤ, ਕਿਵਾੜ, ਪਟ; ਬਦਕਾਰ
ਔਰਤ; ਬੇਰੀ; ਗੰਢ, ਗਠੜੀ॥

لَو : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਲਵਾ; ਹੇਠ,
ਟਿੱਲਾ, ਟਿੱਬਾ; ਉਚਾਈ, ਬੁਲੰਦੀ; ਪਿੱਤ, ਸੁਫਰਾ।

لَو : ਝੰਡਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ।

لَوَاخِق : (لَوَاخِق : ਲਾਹਿਕਾ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

لوازمات، لوازم
 لَوَاذِمَات، لوازمه :
 ('ਲਾਜ਼ਿਮਾ' ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਲੋੜਾਂ,
 ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਮਾਨ।
 لَوَاش : ਨਰਮ ਰੋਟੀ, ਫੁਲਕਾ।
 لَوَامِع : (ਲਾਮਿਅ) ਲਾਮਿਅ ਦਾ
 ਬੋਹਵਚਨ) ਚਮਕੀਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ।
 لَوْب : ਪਥਰੀਲੀ ਤੇ ਬਰਾਨੀ ਧਰਤੀ,
 ਬੰਜਰ ਧਰਤੀ।
 لَوْبَا، لَوْبِي : ਰੋਗੀ, ਰੋਗ।
 لَوْب : ਗੱਲੂ।
 لَوْت : ਨੰਗਾ।
 لَوْت : ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਖਾਣੇ;
 ਅਣਦਾੜੀਆਂ ਮੁੰਡਾ।
 لَوْت پَوْت : ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ
 ਸੁਆਦਲੇ ਪਦਾਰਥ।
 لَوْت : ਲਗ-ਲਿਬੇੜ, ਰਲਾ, ਮਿਲਾਵਟ,
 ਲਿਬੇੜ ਦੇਣਾ; ਪਨਾਹ ਲੈਣਾ, ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ
 ਆਉਣਾ; ਦੇਸ਼।
 لَوْت : ਭੈਰਾ, ਟੀਰਾ।
 لَوْت، لَوْت : ਨੰਗਾ।
 لَوْت : ਲਿਖਣ ਦੀ ਤਖਤੀ, ਫੱਟੀ, ਕਬਰ ਦੇ
 ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੀ ਤਖਤੀ ਜਾਂ ਪੱਥਰ; ਮੋਢਾ, ਹਰ
 ਚੌੜੀ ਚੀਜ਼; ਪਿਆਸਾ ਹੋਣਾ; ਬਿਜਲੀ ਦਾ
 ਚਮਕਣਾ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਤੁਰਬਤ,
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਮਰਕਦ,
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਮਬਾਰ : ਕਬਰ ਤੇ
 ਲੱਗਾ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਉਤੇ ਮਿਰਤਕ ਦਾ ਨਾਮ
 ਆਦਿ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਸਾਦਾ : ਕੋਰੀ ਪੱਟੀ,
 ਕੋਰੀ ਤਖਤੀ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਸੀਮੀਨ :
 ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਤਖਤੀ, ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੱਥਾ ਜਾਂ ਪੇਟ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਤਲਿਸਮ : ਜਾਦੂ

ਦੀ ਤਖਤੀ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਮਹਫੂਜ਼ :
 ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਤਖਤੀ ਜਿਸ ਉਪਰ ਵਾਪਰਨ
 ਵਾਲਾ ਹਰ ਹਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭਾਗਾਂ
 ਦੀ ਤਖਤੀ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਹ-ਏ-ਕਲਮ : ਤਖਤੀ ਤੇ
 ਕਲਮ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਤਖਤੀ ਅਤੇ ਉਸ
 ਦੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕਲਮ।
 لَوْت : ਟੈਕਰਾ, ਟੈਕਰੀ।
 لَوْت : ਸੈਲਾਬੀ ਜ਼ਮੀਨ; ਪੈਜੇ ਦੀ ਰੂੰ ਪਿੰਜਣ
 ਵਾਲੀ ਹੁੰਟਕੀ; ਮੱਖਣ, ਘਿਓ, ਪਨੀਰ।
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਰਾਨਕ, ਲੋਰਾਨਕ,
 لَوْت-لَوْت : ਲੋਰਾਵਰ : ਘਿਓ ਮੱਖਣ ਰੱਖਣ
 ਵਾਲਾ ਮਿੱਟੀ ਜਾਂ ਚਮੜੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ।
 لَوْت : ਭਿਖਾਰੀ, ਮੰਗਤਾ; ਬਾਜ਼ੀਗਰ,
 ਨਟ; ਮਸਖਰਾ; ਗਵੱਈਆ; ਨਾਚਾ; ਟੱਪਰੀਵਾਸ,
 ਇਕ ਜੰਗਲੀ ਕੌਮ; ਬੋਸਰਮ।
 لَوْت : ਕੋੜ੍ਹ।
 لَوْت، لَوْت : ਬਦਨਾਮ।
 لَوْت : ਬਦਾਮ ਵਰਗਾ, ਬਦਾਮ ਦਾ।
 لَوْت-لَوْت : ਪਿਸਤੇ, ਬਦਾਮ ਤੇ
 ਗਿਰੀ ਮੇਵੇ ਵਾਲਾ ਹਲਵਾ।
 لَوْت : ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਚਾਪਲੂਸੀ; ਕਾਫ਼ਰ
 ਵਿਚ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖੇਟ, ਚਿੱਕੜ।
 لَوْت : ਬੇਹੋਸ਼, ਕੋੜ੍ਹੀ, ਲਕਵਾ-ਮਾਰਿਆ;
 ਖੂਹ ਆਦਿ ਦੀ ਗਾਰ।
 لَوْت : ਇਕ ਪਰਮਿੱਧ ਪੈਰੀਬਰ, ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ
 ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਸਨ, ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ
 ਇਗਲਾਮ ਦੀ ਭੈੜੀ ਆਦਤ ਸੀ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ
 ਕੋਹਣ 'ਤੇ ਵੀ ਬਾਜ਼ ਨਾ ਆਈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ
 ਕੌਮ ਉਤੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕੋਹਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਅੱਗ ਦਾ
 ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਹ ਸਾਰੀ ਕੌਮ
 ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ।
 لَوْت : ਲੂਤ ਕੌਮ ਦਾ, ਲੋਡੇਬਾਜ਼; ਭੰਡ;
 ਬਾਂਦਰ ਤੇ ਰਿਫ ਵਾਲਾ ਮਦਾਰੀ।

لوقا : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਾਥੀ ਜੋ ਸ਼ੈਹਰ ਅਨਤਾਕੀਆ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇੰਜੀਲ-ਲੂਕਾ ਤੀਜੀ ਇੰਜੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਟੁੱਟੀ ਵਿਚ ਰਚੀ।

ਲੋਕਾ : ਸੱਤ੍ਹ; ਆਟਾ; ਰੋਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਰੂੰ, ਬਿੱਲੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

ਲੂਲ : ਬੇਸ਼ਰਮ, ਅਣਪਿੰਜੀ ਰੂੰ; ਬੇਸ਼ਰਮੀ; ਟੁਟੀ।

ਲੋਲਾਕ : ਇਸ ਹਦੀਸ-ਪਾਕ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰਾ, 'ਲੋਲਾਕ ਲਮਾ ਖਲਕਤੁਲ ਅਫਲਾਕ' ਭਾਵ 'ਐ ਮੁਹੰਮਦ! ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ (ਰੱਬ) ਅਸਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਦਾ।

ਲੂਲੂ : ਮੋਤੀ।

ਲੂਲਾ : ਟੁਟੀ, ਲੋਟੇ ਦੀ ਨਾਲੀ, ਨਾਲ।

ਲੂਲੀ : ਲੂਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਵਿਭਚਾਰਨ, ਬਜ਼ਾਰੀ ਔਰਤ, ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ ਫਕੀਰ; ਮਸਖਰਾ।

ਲੋਨ : ਰੰਗ।

ਲੋਦ : ਸੁਸਤ, ਰਿੰਦ, ਬਦਮਾਸ਼; ਵਿਭਚਾਰਨ; ਵੇਸਵਾ; ਬਦਕਾਰ ਲੜਕਾ; ਰੱਬ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰਨ ਵਾਲਾ; ਕੋਤਵਾਲ, ਸਿਪਾਹੀ; ਨੌਕਰ, ਸੇਵਕ; ਮਜ਼ਦੂਰ।

ਲਵੀਦ : ਵੱਡਾ ਪਤੀਲਾ; ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਦੇਗ।

ਲਵੀਸ਼ਾ : ਰੱਸੀ ਜੋ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਨਾਅਲਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲੁਹਾਬ : ਅੱਗ ਭੜਕਣਾ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨਿਕਲਣੀਆਂ।

ਲੁਹਬ : ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ।

ਲੁਹਜਾ : ਜ਼ਬਾਨ, ਬੋਲੀ, ਉਚਾਰਨ; ਮਧੁਰ, ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ।

ਲਿਹਾਜ਼ਾ : ਇਸੇ ਲਈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ, ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ।

ਲੁਹਰਾਸਬ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਖੁਸਰੋ

ਨੇ ਰਾਜ ਛੱਡਣ ਮਗਰੋਂ ਤਖ਼ਤ-ਤਾਜ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਲੁਹਫਤ : (= **العبت** ਲਅਬਤ) ਗੁੱਡੀ; ਖਿਡੌਣਾ; ਮੂਰਤੀ।

ਲਹਨਗਰ : ਕਸੇਰਾ, ਠਠੇਰਾ।

ਲਹਨਗਰੀ : ਤਾਂਬੇ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

ਲਹਨਾ : ਸਵੇਰ ਦਾ ਨਾਸ਼ਤਾ, ਛਾਹ-ਵੇਲਾ; ਨਹਾਰੀ।

ਲਹਵ : ਖੇਡਣਾ; ਖੇਡਣਾ ਮੱਲ੍ਹਣਾ; ਖੇਡ-ਕੁੱਦ, ਖੇਡਮਲ੍ਹ; ਸੰਭੋਗ, ਨੇਕੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜ।

ਲਹਵ-ਉ-ਲਅਬ : ਖੇਡ-ਕੁੱਦ, ਐਸ਼, ਮਨੋਰੰਜਨ।

ਲਿਯਾਕਤ : ਯੋਗਤਾ, ਹੋਂਦ, ਵਿੱਤ।

ਲਿਯਾਮ : (**الديم** ਲਈਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਓਹ ਕੰਜੂਸ ਜੇਹੜਾ ਨਾ ਆਪ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੇਵੇ।

ਲੈਤ-ਉ-ਲਅਲ : ਟਾਲ ਮਟੋਲ, ਢਿੱਲ-ਮੱਠ, ਅੱਜ-ਕੱਲ ਕਰੀ ਜਾਣਾ; ਬਹਾਨਾ।

ਲੀਰਾ : ਤੁਰਕੀ ਪੌਡ ਜੋ ਸਾਢੇ ਤੇਰਾ ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਲੀਸ਼ਾ : ਟੁਟੀ।

ਲੇਕ : (**ليكن** ਲੇਕਨ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਪਰ।

ਲੇਕਿਨ : ਪਰ, ਮਗਰ।

ਲੈਲ, ਲੈਲਾ, ਲੈਲਤ : ਰਾਤ।

ਲੈਲਤਲਅਸਰਾ : ਮਿਅਰਾਜ ਦੀ ਰਾਤ ਜਦ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਚੰਦ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਲੈਲਤਲਬਦਰ : ਚੰਦ ਦੀ ਚੌਦਵੀਂ ਰਾਤ; ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ।

ਲੈਲਤਲਕਦਰ : ਰਮਜ਼ਾਨ

ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਤਾਈਵੀਂ ਰਾਤ ਜਿਸ ਦੀ
ਇਬਾਦਤ ਹਜ਼ਾਰ ਰਾਤਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲਿਲੰਗ, **ਲਿਲੰਗ**, **ਲਿਲੰਗ**, **ਲਿਲੰਗ**
ਲਿਲੰਗ : ਨੀਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਰੰਗੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ।
ਲਿਲੂਪਰ, **ਲਿਲੂਪਲ**, **ਲਿਲੂਪਲ**,
ਲਿਲੂਪਲ, **ਲਿਲੂਪਲ** : ਨੀਲੋਫਰ,
ਕੰਵਲ।

ਲਿਲ-ਉ-ਨਹਾਰ : ਰਾਤ ਦਿਨ।
ਲਿਲੀ, **ਲਿਲੀ**, **ਲਿਲੀ** : ਅਰਬ ਦੀ
ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰੇਮਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕੈਸ ਅਰਥਾਤ
ਮਜ਼ਨ ਦੀ ਮੋਹਬੂਬਾ ਸੀ।
ਲਿਲੂਨ, **ਲਿਲੂਨ** : ਨਿੰਬੂ।
ਲਿਲੀਮ : ਘਟੀਆ, ਕਮੀਨਾ; ਕੰਜੂਸ, ਓਹ
ਕੰਜੂਸ ਜੋਹੜਾ ਨਾ ਆਪ ਖਾਵੇ ਨਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ
ਖਾਣ ਦੇਵੇ।

ح(ਮੀਮ)

ਮ ਮੀਮ (ਮ) : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਅਠਾਈਵਾਂ ਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਚੌਵੀਵਾਂ ਅੱਖਰ, 'ਅਬਜਦ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਚਾਲੀ (੪੦) ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ। ਆਗਿਆਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪੈਹਲਾਂ ਆ ਕੇ 'ਨਾਂਹ' ਦੇ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਨ ਤੋਂ ਮਕੁਨ ਅਰਥਾਤ 'ਨਾ ਕਰ'।

ਮਾ ਮਾ : ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ, ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕੀ, ਥੋੜਾ ਬੋਹਤ, ਕਿਉਂ ਜੋ; ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ; ਪਾਣੀ।

ਮਾ-ਉਲ-ਹਯਾਤ : ਅੰਮ੍ਰਿਤ, ਪੋਸ਼ਟਕ ਦਵਾ।

ਮਾ ਮਾ : ਅਸੀਂ, ਸਾਡਾ।

ਮਾਬ ਮਾਬ : ਪਰਤਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਟਿਕਾਣਾ, ਅੱਡਾ, ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਰਤਵੀ ਅਵਾਜ਼।

ਮਾਬਕਾ, ਮਾਬਕੀ, ਮਾਬਕੀ : ਬਾਕੀ ਦਾ; ਰੈਂਹਦਾ, ਬਕਾਇਆ।

ਮਾਬਦ ਮਾਬਦ : ਪਿਛਲਾ; ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਮਾਬਦ-ਉੱਚ-ਥਿਕਰ : ਉਹ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਗੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਾਬਿਨ : ਦਰਮਿਆਨ; ਵਿਚਕਾਰ।

ਮਾਤ ਮਿਅਤ : ਸੌ; (੧੦੦)।

ਮਾਤਿਨ : ਦੋ ਸੌ; (੨੦੦)।

ਮਾਤ ਮਿਅਤ : (ਮਿਅਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਕਈ ਸੌ।

ਮਾਤ ਮਾਤ : ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ; ਹਾਰ ਗਿਆ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਕੈਦ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਹਾਰ।

ਮਾਤਹਤ : ਅਧੀਨ; ਨਾਇਬ; ਨੀਵੇਂ ਚਰਜੇ ਦਾ; ਸਾਥੀ, ਸਹਾਇਕ।

ਮਾਤਕਦਮ : ਪੈਹਲਾਂ ਲੰਘ ਚੁਕਾ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪੈਹਲਾਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ।

ਮਾਤਮ : ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ, ਸੋਗ; ਮੁਰਦੇ 'ਤੇ ਰੋਣਾ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠ।

ਮਾਤਮ ਪੁਰਸੀ : ਮਾਤਮ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੌਂਕ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣਾ।

ਮਾਤਮ-ਖਾਨਾ, ਮਾਤਮ-ਸਰਾ, ਮਾਤਮ-ਕਦਾ : ਸੋਗ ਵਾਲਾ ਘਰ, ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਾਤਮ-ਦੀਦਾ, ਮਾਤਮ-ਬਦਾ : ਮਾਤਮੀ, ਸੋਗਵਾਰ।

ਮਾਤਿਨ : ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਮਤਨ (ਪਾਠ) ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

ਮਾਸਿਰ : (ਮਾਸਰਹ/ਮਾਸਰਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੇਕ ਕੰਮ, ਚੰਗੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਉੱਤਮ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਜੋ ਮਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਮਨੁੱਖ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਸਰ; ਖੰਡਰ।

ਮਾਸਰਾ/ਮਾਸਰਤ : ਨੇਕ ਕੰਮ; ਚੰਗੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਉੱਤਮ ਯਾਦਗਾਰ, ਖੰਡਰ।

ਮਾਸੂਰ, ਮਾਸੂਰਾ : ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਰਭਾਵਤ, ਰਿਵਾਇਤੀ ਆ ਰਿਹਾ; ਯਾਦਗਾਰੀ; ਇਤਹਾਸ।

ਮਾਜ : ਚੰਦ, ਚੰਦਰਮਾ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ,

ਰਿਵਾਇਤ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਸਿੱਧ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਾਇਰ ਰੂਦਕੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ; ਖਾਰਾ ਪਾਣੀ।

ماجد **ਮਾਜਿਦ** : ਸਤਕਾਰਯੋਗ, ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰੀਫ਼।

ماجد **ਮਾਜਿਦਾ** : ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਤਰੀ, ਸ਼ਰੀਫ਼ ਔਰਤ।

ماجرى/ماجرا **ਮਾਜਰਾ** : ਵਾਪਰੀ ਹੋਈ ਘਟਨਾ, ਬੀਤੇ ਦਾ ਹਾਲ, ਵਾਰਦਾਤ, ਵਿਥਿਆ, ਝਗੜਾ, ਜੰਜਾਲ।

ماجرى **ਮਾਜਰਾ** **ਕਰਦਨ** : ਘਟਨਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ।

ماجرى **ਮਾਜਰੀਯਾਤ** : ਮਾਜਰੇ, ਘਟਨਾਵਾਂ।

ماجو **ਮਾਜੂ** : = **مازو** **ਮਾਜੂ**, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫਲ ਜੋ ਦਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ماجو **ਮਾਜੂਜ** : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਪੂਰਬੀ ਤਾਤਾਰੀ ਲੋਕ।

ماج **ਮਾਜ** : ਚੁੰਮਣ।

ماج **ਮਾਜ** **ਕਰਦਨ** : ਚੁੰਮਣਾ।

ماج **ਮਾਜ** **ਉ-ਮੂਰ** : ਚੁੰਮਣ-ਚੁੰਮਣ।

ماچين **ਮਾਚੀਨ** : ਚੁੰਮੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।

ماچه **ਮਾਚਾ** : ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ; ਇਸਤਰੀ, ਬਾਂਝ ਔਰਤ; ਖੱਚਰ ਲਈ ਵੀ ਪਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ماچين **ਮਾਚੀਨ** : ਚੀਨ ਦਾ ਰਾਜ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਸਥਿਤ ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ماحصل **ਮਾਹਾਸਿਲ**, **ماحصل** **ਮਾਹਸਲ** : ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਖਲਾਸਾ, ਸਾਰੰਸ਼, ਤਤਸਾਰ, ਸਿੱਟਾ, ਫਲ; ਲਾਭ।

ماحضر **ਮਾਹਜ਼ਰ** : ਉਹ ਸ਼ੈ ਜੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ; ਘਰ ਵਿਚ, ਖਾਣਾ, ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਭੋਜਨ।

ماخ **ਮਾਖ** : ਖੋਟਾ ਸਿੱਕਾ, ਸੋਨਾ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ,

ਘਟੀਆ, ਕਮੀਨਾ, ਖਸੀਸ, ਹੋਛਾ, ਕਾਇਰ, ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਬੁੱਢਾ।

ماخچين **ਮਾਖਚੀ**,

ماخچين **ਮਾਖਚੀਨ** : ਈਰਾਨੀ ਨਸਲ ਦਾ ਘੋੜਾ ਜੋ ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਤੁਰਕੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਅਰਬੀ ਹੋਵੇ; ਦੋਗਲਾ ਘੋੜਾ।

ماخذ **ਮਾਖ਼/ਮਾ'ਖ਼** : ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਸੋਮਾ, ਸਰੋਤ।

ماخون **ਮਾ-ਖ਼ੂਨ** : ਲਿਆ ਗਿਆ; ਫੜਿਆ ਗਿਆ; ਲਈ ਗਈ (ਰਾਏ ਆਦਿ)।

ماخوليا **ਮਾਖ਼ੁਲੀਯਾ**, **ماخول** **ਮਾਖ਼ੁਲ** : (ਮਾਲੀਖ਼ੁਲੀਯਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਇਕ ਦਿਮਾਗੀ ਬੀਮਾਰੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜਨੂੰਨ, ਪਾਗਲਪਣ।

ما **ਮਾ** : (ਮਾਦਰ ਮਾਦਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਮਾਂ।

ماام **ਮਾਦਾਮ** : ਜਦ ਤਕ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ; ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।

ماام الحيوه **ਮਾਦਾਮੁਲਹਯਾਤ**, **ماام العمر** **ਮਾਦਾਮੁਲ ਉਮਰ** : ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ।

مابه **ਮਾਦੁਬਾ** : ਮੈਹਮਾਨੀ, ਖਾਣਾ, ਦਾਵਤ।

ماح **ਮਾਦਿਹ** : ਮਦਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਸ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ماور **ਮਾਦਰ** : ਮਾਂ, ਮਾਤਾ, ਅੰਮਾਂ, ਬੇਬੇ।

ماور آب و آتش **ਮਾਦਰ-ਏ-ਆਬ-ਉ-ਆਤਿਸ਼** : ਬੋਹਤ ਰੋਣ ਵਾਲਾ।

ماور باغ **ਮਾਦਰ-ਏ-ਬਾਗ਼** : ਬਾਗ਼, ਜ਼ਮੀਨ।

ماور بخطا **ਮਾਦਰ ਬਖ਼ਤਾ** : ਇਕ ਗਾਲ੍ਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜੰਮਣ ਵਿਚ ਖ਼ਤਾ (ਗਲਤੀ) ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਤੂੰ ਹਰਾਮੀ ਹੈਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਹਰਾਮਕਾਰ ਸੀ।

ماوروزگار **ਮਾਦਰ-ਏ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ** :

ਕੁਦਰਤ, ਪਰਕਿਰਤੀ।
ਮਾਰਜਾਦ ਮਾਦਰਜ਼ਾਦ : ਓਹ ਗੁਣ
 ਔਗੁਣ ਜੋ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ,
 ਜਨਮ ਦਾ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਦਰ-ਏ-ਕੋਹ : ਗੁੰਜ,
 ਪਰਤਵੀ ਅਵਾਜ਼।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਦਰ-ਏ-ਮਾਦਰ :
 ਨਾਨੀ।
ਮਾਰੀ ਮਾਦਰੀ : ਮਾਂ ਦਾ, ਮਾਂ ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਦਰੰਦਰ, ਮਾਰਜ਼ਾਦ
ਮਾਦੰਦਰ : ਮਤੇਈ ਮਾਂ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਦਰੀ : ਘਮੰਡੀ; ਹੈਕਤਬਾਜ਼,
 ਸ਼ੋਖ; ਫੜੀ, ਮਾਦਰੀ; ਮਾਦਾ (ਇਸਤਰੀ) ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ।
ਮਾਦਾ ਮਾਦਾ : ਮਦੀਨ, ਏਹ ਸ਼ਬਦ
 ਗ਼ੈਰ-ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਔਰਤ
 ਨੂੰ ਮਾਦਾ ਕਹਿਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ।
ਮਾਦਾ ਮਾਦਾ : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ, ਮੂਲ,
 ਤੱਤ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਸਾਲਾ ਜਾਂ
 ਸਮਗਰੀ, ਯੋਗਤਾ, ਦਲੀਲ, ਭੂਮਿਕਾ।
ਮਾਦੀ ਮਾਦੀ : ਮਾਂਦਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਮਾਦੀਤ ਮਾਦੀਤ : ਸਰੀਰਕਤਾ।
ਮਾਦੀਤ ਮਾਦੀਤ : ਘੋੜੀ; ਏਹ ਸ਼ਬਦ
 ਇਕ ਵਚਨ ਹੈ, ਬੈਹਵਚਨ ਨਹੀਂ।
ਮਾਰ ਮਾਰ : ਸੱਪ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ ਅਜ਼ਦਰ : ਵੱਡਾ ਸੱਪ,
 ਅਜ਼ਗਰ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਅਫਸਾ : ਸੱਪਾਂ ਦਾ ਮੰਤਰ
 ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਂਦਰੀ, ਸਪੇਰਾ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ ਪੇਚ : ਕੁੰਡਲਦਾਰ, ਝੰਡੇ ਦਾ
 ਫਰੇਰਾ; ਕੁੰਡਲਦਾਰ ਸੱਪਾਂ ਵਰਗੀ ਬਣੀ ਹੋਈ
 ਚੀਜ਼।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਪੇਚੀਦਾ : ਜੰਜੀਰ,
 ਸੰਗਲੀ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਚੋਬਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ

ਦਾ ਘਾਹ, ਇਕ ਦਵਾ ਜੋ ਸੱਪ ਜਾਂ ਚੂਹੇ ਦੇ ਡੰਗ
 ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ ਖ਼ਾਰ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
 ਪਹਾੜੀ ਬੱਕਰਾ ਜੋ ਸੱਪ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਸਾਰ, ਮਾਰਜ਼ਾਦ
ਮਾਰਜ਼ਾਦ : ਜ਼ਹਾਕ ਦਾ ਨਾਮ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਏ-ਬੁੱਹਾਕ,
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਏ-ਬੁੱਹਾਕੀ :
 ਜੰਜੀਰ, ਬੇੜੀ, ਓਹ ਸੱਪ ਜੋ ਜ਼ਹਾਕ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ
 ਤੇ ਸਨ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਗਰਜ਼ਾ : ਫਨੀਅਰ ਸੱਪ,
 ਕਾਲਾ ਨਾਗ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ ਗਜ਼ੀਦਾ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਪ
 ਨੇ ਡੱਸਿਆ ਹੋਵੇ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰਗੀਰ : ਸੱਪ ਫੜਨ ਵਾਲਾ,
 ਫਰੇਬੀ; ਠੱਗ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰਗੀਰੀ : ਸੱਪ ਫੜਨ ਦਾ
 ਕੰਮ, ਫਰੇਬ, ਠੱਗੀ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ ਮਾਹੀ : ਸੱਪ ਦੀ ਸ਼ਕਲ
 ਦੀ ਮੱਛੀ; ਦੋ ਚਿੱਤਾ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ ਮੁਹਰਾ : ਪੁਰਾਣੇ ਸੱਪ ਦੇ
 ਸਿਰ ਵਿਚ ਮੋਹਰਾ ਜੋ ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰ-ਏ-ਨੁਹ-ਸਰ :
 ਅਸਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨੌਂ ਤਬਕ ਹਨ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰਸਤਾਨ : ਹਸਪਤਾਲ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰੂਤ : ਇਕ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ
 ਹਾਰੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਬਲ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
 ਏਹ ਦੋਵੇਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪੁਠੇ
 ਲਟਕ ਰਹੇ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹਨ।
ਮਾਰਜ਼ਾਦ ਮਾਰੂਨ : ਇਕ ਪੱਥਰ ਜੋ ਸੁਰਮੇ ਨਾਲ
 ਪੀਹ ਕੇ ਤੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ,
 ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਖ ਦਾ ਫੋਲਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ : ਮੌਤ, ਹਲਾਕਤ।
ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ : ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ; ਹਲਾਕ
 ਹੋਇਆ।
ਮਾਰੀ ਮਾਰੀਰਾ : ਮਤੇਈ ਮਾਂ, ਸੱਸ,
 ਨਰਸ।

मारيعقوب **मार** **ਯਾਅਕੂਬ** : ਯੂਹਦੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਥੇ 'ਮਾਰ' ਅਰਬੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ।

ਮਾਰ **ਮਾਬ** : ਭੰਨ, ਤੈਹ, ਤੇੜ, ਦਰਜ਼, ਮਾਜ਼ ਫਲ।

ਮਾਰੰਦਰ, **ਮਾਤੰਦਰ**, **ਮਾਤੰਦਰਾਨ** : ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮਾਰੂਨ, **ਮਾਰੂਨ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਦਵਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਰੂ।

ਮਾਰਾ : ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ।

ਮਾਰਦਰ : ਅਜਗਰ, ਵੱਡਾ ਸੱਪ, ਨਾਗ।

ਮਾਸ : (ਅਮਾਸ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸੋਜ, ਵਰਮ; ਹੀਰਾ, ਅਲਮਾਸ, ਫੁਰਤੀਲਾ ਆਦਮੀ।

ਮਾਸਬਕ : ਪਿਛਲਾ, ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ; ਉਪਰੋਕਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੈਹਲਾਂ ਆ ਚੁਕਾ ਹੋਵੇ।

ਮਾਸਤ : ਦਹੀਂ; ਲੱਸੀ।

ਮਾਸਤ ਬਸਤਨ : ਦਹੀਂ ਜਮਾਉਣਾ।

ਮਾਸਤ ਬੰਦ : ਪਨੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਮਾਸਤ ਸ਼ੁਦਨ : ਦਹੀਂ ਜੰਮਣਾ।

ਮਾਸਲਫ : ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ, ਪੈਹਲਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਪੈਹਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।

ਮਾਸਿਵਾ : ਸਿਵਾ, ਇਲਾਵਾ, ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ।

ਮਾਸੀ : ਨਿਡਰ, ਬੇਪਰਵਾਹ।

ਮਾਸ਼ : ਮਾਂਹ, ਉੜਦ, ਘਰ ਦਾ ਸਮਾਨ।

ਮਾਸ਼ਾਲੱਹ : ਰੱਬ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ; ਰੱਬ ਕਰੇ; ਜੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਇਆ।

ਮਾਸ਼ਿਤਾ : ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕੰਘੀ ਪੱਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਵੌਹਟੀ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲੀ।

ਮਾਸ਼ੁ, **ਮਾਸ਼ੁਹ** : ਛਾਣਨੀ; ਕੜਛੀ; ਡੋਈ, ਗੋਦੜੀ।

ਮਾਸ਼ੁਬ : ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ, ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੋ।

ਮਾਸ਼ੁਰਾ : ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਨਲੀ, ਲੋਟੇ ਦੀ ਟੂਟੀ; ਸੂਤ ਦੀ ਅੱਟੀ।

ਮਾਸ਼ੁਰਾ-ਏ-ਆਜ : ਮਸ਼ੁਕ ਦੀ ਗਰਦਨ।

ਮਾਸ਼ਾ : ਲੁਹਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਨ੍ਹੀ; ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਦੇ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਬੰਦੂਕ ਚਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅੱਠ ਰੱਤੀ ਦਾ ਵਜ਼ਨ, ਤੋਲੇ ਦਾ ਬਾਰੂਦਾਂ ਭਾਗ।

ਮਾਸ਼ੀ : ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ, ਭੂਤ ਕਾਲ; ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਚ ਓਹ ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇ, ਜਿਵੇਂ, ਓਹ ਗਿਆ।

ਮਾਸ਼ੀਯਾ : ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ।

ਮਾਫਾਤ : ਓਹ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ; ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ; ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਾਫੋਕ : ਉਤਾਂਹ, ਪਰਾਂ, ਉੱਚਾ, ਸਰੇਸ਼ਟ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ।

ਮਾਫੋਕ-ਉਲ-ਆਦਤ : ਆਦਤ ਤੋਂ ਪਰਾਂ, ਸੁਭਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ।

ਮਾ-ਫਿੱਜ਼ਮੀਰ : ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ, ਮੰਤਵ, ਮਨੋਰਥ।

ਮਾਕਿਬਲ : ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲਾਂ ਦਾ।

ਮਾਕੂਤ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਲਵਾ।

ਮਾਕਾ : ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਹੋੜਾ।

ਮਾਕਾਨ : ਇਕ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਹਾਕਮ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮਾਕਾਨੀ : ਮਾਕਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਾਕਾਨ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਕਾਨ

ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੈ।
ਮਾਕਰ ਮਾਕਿਰ : ਪਰਸੋ (ਆਉਣ ਵਾਲਾ)।
ਮਾਕਰ ਮਾਕਿਰ : ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਦਗਾਬਾਜ਼।
ਮਾਕੂ ਮਾਕੂ, ਮਾਕੂ ਮਾਕੂ : ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦੀ ਨਲੀ।
ਮਾਕੂਲ ਮਾਕੂਲ : ਗਲ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ, ਬੋਹਤ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਟੂ; ਓਹ ਗੁਲਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਵਡਿਆਈ ਪਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ।
ਮਾਕੂਲ ਮਾਕੂਲ : ਖਾਣ ਦੀ ਚੀਜ਼; ਖੁਰਾਕ, ਭੋਜਨ, ਖਾਧੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।
ਮਾਕੂਲਾਤ ਮਾਕੂਲਾਤ : (ਮਾਕੂਲ ਮਾਕੂਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਾਣ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
ਮਾਕੂਲਾਤ ਮਾਕੂਲਾਤ ਮਸ਼ਰੂਬਾਤ : ਉ-ਮਸ਼ਰੂਬਾਤ : ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
ਮਾਕਿਯਾਨ ਮਾਕਿਯਾਨ : ਮੁਰਗੀ, ਕੁਕੜੀ, (ਇਕ ਵਚਨ ਹੈ, ਬੋਹਵਚਨ ਨਹੀਂ)।
ਮਾਕਿਯਾਨ-ਏ-ਮਾਕਿਯਾਨ : ਰਾਤ।
ਮਾਲ ਮਾਲ : ਪਰਤਣ ਦੀ ਥਾਂ; ਨਤੀਜਾ, ਅੰਤ, ਅੰਜਾਮ।
ਮਾਲ-ਮਾਲ ਮਾਲ-ਮਾਲ : ਨਤੀਜਾ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ; ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼।
ਮਾਲ-ਮਾਲ ਮਾਲ-ਮਾਲ : ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ।
ਮਾਲਕਾਰ ਮਾਲਕਾਰ : ਆਖਰਕਾਰ; ਅੰਤ ਨੂੰ।
ਮਾਲ ਮਾਲ : ਧਨ, ਦੌਲਤ, ਰੁਪਈਏ, ਪੈਸਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲੀਆ, ਮਾਮਲਾ, ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ, ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ, ਮਾਲ ਡੰਗਰ।
ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਮਾਲ : ਬੋਹਤ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਕੋ ਨੱਕ।
ਮਾਲ-ਪ੍ਰਸਤ ਮਾਲ-ਪ੍ਰਸਤ : ਲੋਭੀ, ਲਾਲਚੀ।
ਮਾਲਖਾਨਾ ਮਾਲਖਾਨਾ : ਖਜ਼ਾਨਾ, ਸਟੋਰ, ਗੁਦਾਮ, ਭੰਡਾਰ।

ਮਾਲਖਾਵੰਦ ਮਾਲਖਾਵੰਦ : ਮਾਲ ਧਨ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ।
ਮਾਲ ਮਾਲ ਦਾਦਾ : ਕੀਮਤਨ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਗੁਲਾਮ।
ਮਾਲਦਾਰ ਮਾਲਦਾਰ : ਅਮੀਰ; ਧਨੀ।
ਮਾਲਦਾਰੀ ਮਾਲਦਾਰੀ : ਅਮੀਰੀ।
ਮਾਲਦਾਦਾ ਮਾਲਦਾਦਾ : ਹਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।
ਮਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲ ਜ਼ਮੀਨ : ਪੈਸੇ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ।
ਮਾਲ-ਸੰਜ ਮਾਲ-ਸੰਜ : ਮਾਲ ਤੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਮਾਲ-ਏ-ਸ਼ਿਰਾਕਤ ਮਾਲ-ਏ-ਸ਼ਿਰਾਕਤ : ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਮਾਲ; ਸਾਂਝੀ ਪੁੰਜੀ।
ਮਾਲ-ਏ-ਸਾਮਤ ਮਾਲ-ਏ-ਸਾਮਤ : ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ।
ਮਾਲ-ਜ਼ਾਮਿਨ ਮਾਲ-ਜ਼ਾਮਿਨ : ਮਾਲ ਜਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਮਾਲ-ਜ਼ਾਮਿਨੀ ਮਾਲ-ਜ਼ਾਮਿਨੀ : ਮਾਲ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ।
ਮਾਲ-ਜ਼ਬਤੀ ਮਾਲ-ਜ਼ਬਤੀ : ਕੁਰਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਾਲ।
ਮਾਲ-ਏ-ਗਨੀਮਤ ਮਾਲ-ਏ-ਗਨੀਮਤ : ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ, ਜੰਗ ਵਿਚ ਹੱਥ ਆਇਆ ਮਾਲ।
ਮਾਲ-ਏ-ਕਾਸਬ ਮਾਲ-ਏ-ਕਾਸਬ : ਸਸਤਾ ਮਾਲ।
ਮਾਲ-ਮਸਤ ਮਾਲ-ਮਸਤ : ਸੇਖੀਖੋਰਾ, ਧਨ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਮਾਲ-ਏ-ਨਾਤਿਕ ਮਾਲ-ਏ-ਨਾਤਿਕ : ਮੌਜੂਦ ਸਟਾਕ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ; ਹੈਵਾਨ, ਜਾਨਵਰ।
ਮਾਲ ਵਾਜਬ ਮਾਲ ਵਾਜਬ : ਮਾਮਲਾ ਕਿਰਾਇਆ।

ਮਾਲੋਹਾਤ : ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁੱਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਰੱਬ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਾਲਕ ਵਰਗਾ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ੧੩੭ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਈ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ; ਮਾਲਕਪਣ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਲੀਦਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਚੌਕੰਨਾ, ਚੁਸਤ; ਚੇਤੰਨ; ਸਾਵਧਾਨ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਾਂ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : (ਮਾਲੋਹਾਤ ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ) ਪਿਆਰ ਨਾਲ 'ਮਾਂ' ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਦਾਈਪੁਣਾ, ਦਾਈ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਦਾਈ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਦਾਈਪੁਣਾ, ਦਾਈ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਦਾਈ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਦਾਈਪੁਣਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਬੀਤ ਚੁਕਾ, ਪੈਹਲਾਂ ਜੋ ਗੁਜ਼ਰਿਆ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਪਵਿੱਤਰ, ਮਸ਼ਹੂਦ, ਜਿਥੇ ਅਠਵੇਂ ਇਮਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਹੈ; ਸ਼ੀਆ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਕੈਹਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਮਨ ਦੀ ਥਾਂ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮੁਕਰਰ, ਨਿਯੁਕਤ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਾਲੋਹਾਤ : ਤਨਖਾਹ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਵਜ਼ੀਫਾ; ਨਕਦ ਤੇ ਜਿਨਸ; ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਾਲ-ਉ-ਮਤਾਅ, ਮਾਲ-ਉ-ਮਨਾਲ : ਮਾਲ ਦੌਲਤ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਕੀਮਤ, ਦੌਲਤ, ਧਨ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਮਾਲੀਆ' ਹੈ) ਮਾਮਲਾ; ਢਾਲ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਉਹ ਬਾਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਅਨੰਤ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਫਜ਼ੂਲ, ਬੇਕਾਰ, ਨਿਰਾਰਥਕ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹੱਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਔਖਾ, ਕਠਨ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਖਲਲ, ਫਤੂਰ, ਸ਼ੁਦਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਸ਼ੁਦਾ, ਪਾਗਲਪਣ, ਉਦਾਸੀਨਤਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਲਣਾ, ਰਗੜਨਾ, ਗੁੰਠਣਾ, ਤਬੀਅਤ ਦਾ ਕੈ ਕਰਨ ਤੇ ਆਉਣਾ, ਜੀ ਮਤਲਾਉਣਾ, ਜੀ ਕੱਚਾ ਹੋਣਾ, ਥਕਾਵਟ, ਸਜਾ, (ਕੰਨ ਮਰੋੜਨਾ)।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਮਾਲਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ-ਮਾਲੋਹਾਤ : ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਚੋਹਲ ਕਰਨਾ।
ਮਾਲੋਹਾਤ : ਸੁਆਮੀ, ਸਾਹਿਬ, ਹਾਕਮ, ਸ਼ਾਸਕ, ਦੋਜ਼ਖ ਦਾ ਦਰਬਾਨ, ਉਸ ਸੈਦਾਗਰ ਦਾ

ਮਾਮੂਰਿਤ : ਕਿਸੇ ਪਦਵੀ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣਾ।

ਮਾਮੂਨ : ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਵਿਚ, ਬਿਨਾ ਡਰ ਤੇ ਦੋ, ਸੁਰਖਿਅਤ, ਅੱਥਾਸੀ ਖਲੀਫ਼ਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਤਵਾਂ ਖਲੀਫ਼ਾ ਜੋ ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ੀਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਤੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਲਈ ਪਰਸਿੱਧ ਸੀ।

ਮਾਮੀਰਾਨ : ਮਮੀਰਾ ਜੋ ਅੱਖ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਬੜਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ।

ਮਾਨ : ਘਰ, ਮਾਲ-ਅਸਬਾਬ, ਘਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ; ਪੁੰਜੀ; ਵਾਂਗ, ਵਰਗਾ; ਹਮੇਸ਼ਾ; ਇੱਜ਼ਤ।

ਮਾਨਾ : ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗੂ, ਸ਼ਾਇਦ; ਤੈਹਕੀਕ; ਖਿਆਲ।

ਮਾਨਿਸਤਾ : ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗੂ।

ਮਾਂਦਰੀ : ਥਕਾਵਟ, ਲਚਾਰੀ; ਰੈਹ ਜਾਣਾ।

ਮਾਂਦਾ : ਥੱਕਿਆ ਟੁੱਟਾ; ਰੈਹ ਚੁਕਿਆ, ਪਿਛੇ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ।

ਮਾਂਕ, ਮਾਂਗ : ਚੰਦ।

ਮਾਨੰਦ : ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ, ਵਰਗਾ; ਨਜ਼ੀਰ।

ਮਾਨੰਦ ਆਬਾਦ : ਬਹਿਸ਼ਤ ਤੇ ਦੋਜ਼ਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸਥਾਨ।

ਮਾਨੰਦਾਬ : ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ, ਮਨ-ਪਸੰਦ, ਪਸੰਦੀਦਾ।

ਮਾਨੂਸ : ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਹੋਵੇ, ਚੰਗੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਥੀ; ਦੋਸਤ।

ਮਾਨੂਸਾਰ : ਦਾਰਾ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮਾਨੀ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਚਿਤਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਿਤਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅਜਜ਼ਾ ਦੱਸਿਆ, 'ਅਰਜੰਗ' ਉਸ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਚਿਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗਰਹ ਹੈ।

ਮਾ'ਵਾ : ਟਿਕਾਣਾ, ਘਰ, ਪਨਾਹ ਦੀ ਥਾਂ।

ਮਾਵਰਾ : ਉਹ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਹੈ, ਪਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਰੇ, ਸਿਵਾਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

ਮਾਵਰਾ-ਉਨ-ਨਹਰ : ਜੋ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਰ ਹੋਵੇ; ਤੂਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਦਰਿਆ ਜੇਹੂੰ ਦੇ ਪਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਮਾ'ਊਫ : ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਪਤਾ ਪਈ ਹੋਵੇ, ਦੁਖੀਆ।

ਮਾਹ : ਚੰਦ, ਮਹੀਨਾ।

ਮਾਹ ਆਫਰੀਦ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮਿਨੂਚਿਹਰ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮਾਹ-ਏ-ਇਬਨ-ਏ-ਅਤਾ : ਵੇਖੋ

ਮਾਹ-ਨਖ਼ਬ : ਮਾਹ-ਏ-ਨਖ਼ਬ।

ਮਾਹਾਨਾ : ਮਾਹਵਾਰੀ, ਮਹੀਨੇ ਪਰਤੀ।

ਮਾਹ-ਬ-ਮਾਹ : ਹਰ ਮਹੀਨੇ, ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ।

ਮਾਹ-ਪਾਰਾ : ਚੰਦ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ, ਸੁੰਦਰੀ।

ਮਾਹ-ਪਰਵਾਰ,

ਮਾਹ-ਪਰਵੀਨ : ਇਕ ਚੀਨੀ ਬੂਟੀ (ਅਦਰਕ ਵਰਗੀ)।

ਮਾਹ-ਪੈਕਰ : ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਮਸ਼ੂਕ, ਸੋਹਣਾ।

ਮਾਹ ਪੈਕਰ-ਏ-ਦਿਰਫ਼ਸ਼ : ਰਾਤ।

ਮਾਹ-ਜਬੀਨ : ਚੰਦ-ਮੱਥੇ ਵਰਗਾ, ਮਸ਼ੂਕ।

ਮਾਹਚਾ : ਛੋਟਾ ਚੰਦਰਮਾ।

ਮਾਹ-ਏ-ਚਹਾਰ

ਹਫ਼ਤਾ : ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮਾਹ-ਬਿਹਰ,

ਮਾਹ-ਰੁਖ਼, ਮਾਹ-ਰੂ : ਚੰਦ ਦੇ ਮੁਖੜੇ ਵਰਗਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਸੋਹਣਾ।

ਮਾਹਿ ਖਾਨਗੀ ਮਾਹ-ਏ-ਖਾਨਗੀ : ਘਰ ਦੀ ਔਰਤ, ਬੀਵੀ, ਪਿਆਰੀ।

ਮਾਹਿ ਖਰਗਹੀ ਮਾਹ-ਏ-ਖਰਗਹੀ : ਓਹ ਚੰਦ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪਰਵਾਰ ਹੋਵੇ, ਮਸ਼ੂਕ, ਸੋਹਣਾ।

ਮਾਹਿ ਸੀ ਰੋਬਾ ਮਾਹ-ਏ-ਸੀ ਰੋਬਾ : ਪੈਹਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਚੰਦਰਮਾ, ਬੰਹਤ ਪਤਲਾ ਚੰਦ, ਬੀਮਾਰ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਸ਼ੂਕ।

ਮਾਹਿ ਸੀਮਾ, ਮਾਹਿ-ਤਲਅਤ ਮਾਹ-ਏ-ਤਲਅਤ : ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ।

ਮਾਹਿ ਕਾਸ਼ਗਰ, ਮਾਹਿ-ਕਸ਼ ਮਾਹ-ਏ-ਕਸ਼ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਮਸ਼ੂਕ, ਵੇਖੇ ਮਾਹ-ਏ-ਨਖਸ਼ਾ।

ਮਾਹਿ ਕਨਾਨ, ਮਾਹਿ-ਏ-ਕਨਾਨ, ਮਾਹਿ-ਏ-ਮਿਸਰ ਮਾਹ-ਏ-ਮਿਸਰ : ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ਼ ਜੋ ਕਨਾਨ ਦਾ ਸੀ।

ਮਾਹਿ ਗਿਰਿਫਤ, ਮਾਹਿ-ਗੀਰ ਮਾਹ-ਏ-ਗੀਰ : ਗਰੇਹਣ ਲੱਗਾ ਚੰਦ।

ਮਾਹਿ ਮਾਤਮ ਮਾਹ-ਏ-ਮਾਤਮ : ਮੁਹੱਰਮ ਦਾ ਮਹੀਨਾ।

ਮਾਹਿ ਨਖਸ਼ਬ, ਮਾਹਿ-ਏ-ਨਖਸ਼ਬ, ਮਾਹਿ-ਏ-ਮੁਕਨਅ ਮਾਹਿ-ਏ-ਮੁਕਨਅ : ਨਖਸ਼ਬ (ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਖੇ ਹਕੀਮ ਇਬਨ-ਏ-ਅਤਾ (ਇਬਨ-ਏ-ਮੁਕਨਅ) ਨੇ ਪਾਰੇ ਆਦਿ ਨਾਲ ਇਕ ਚੰਦ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸਯਾਮ ਪਹਾੜ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮੀਲ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਖੂਹ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਕੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਏਹ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗਦਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਇਸੇ ਚੰਦ ਸਦਕਾ ਉਸ ਨੇ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਖੀਰ ਓਹ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

ਮਾਹਿ ਨੌ ਮਾਹ-ਏ-ਨੌ : ਨਵਾਂ ਚੰਦ, ਏਕਮ ਦਾ ਚੰਦਰਮਾ।

ਮਾਹਿ ਵਾਰ ਮਾਹ-ਵਾਰ : ਹਰ ਮਹੀਨੇ।

ਮਾਹਿ ਵਰਕ ਮਾਹ-ਵਰਕ : ਅਸਮਾਨ।

ਮਾਹਿ ਉ-ਸਾਲ ਮਾਹ-ਉ-ਸਾਲ : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।

ਮਾਹਿ ਯਾਨਾ ਮਾਹਿ-ਯਾਨਾ : ਮਾਹਵਾਰੀ ਤਨਖਾਹ।

ਮਾਹਿ ਤਾਬ ਮਾਹਿ-ਤਾਬ : ਚੰਦ, ਚੰਦ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ।

ਮਾਹਿ ਤਾਬੀ ਮਾਹਿ-ਤਾਬੀ : ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਬਾਗ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚੌਤਰਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਚੰਦ ਚਾਨਣੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ।

ਮਾਹਿ ਤਾਬੀ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ ਮਾਹਿ-ਤਾਬੀ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ : ਮਤਾਬੀ; ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ।

ਮਾਹਿ ਰਮਾ, ਮਾਹਿ ਰਮਾ ਮਾਹਿ-ਰਮਾ : ਵਰਮਾ, ਓਹ ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਆਦਿ ਵਿਚ ਛੇਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਾਹਿ ਮਾਹੂਯਾ ਮਾਹਿ-ਮਾਹੂਯਾ : ਇਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਯਜ਼ਦਗਰਦ ਵਲੋਂ ਸੀਸਤਾਨ ਦਾ ਹਾਕਮ ਨਿਯੁਕਤ ਸੀ, ਯਜ਼ਦਗਰਦ ਜਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨਮਕ ਹਰਾਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦਿਤਾ।

ਮਾਹਿ ਮਾਸਾ : ਮਾਸਾ।

ਮਾਹਿ ਮਾਹੀ : ਮੱਛੀ; 'ਮਾਹ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਮਾਹਿ ਮਾਹੀਯਾਨ ਮਾਹਿ-ਮਾਹੀਯਾਨ : ('ਮਾਹੀ' ਮਾਹੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੱਛੀਆਂ।

ਮਾਹਿ ਮਾਹੀ-ਏ-ਬਲੋਰੀਨ ਮਾਹਿ-ਏ-ਬਲੋਰੀਨ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਉਂਗਲ।

ਮਾਹਿ ਪਸ਼ਤ ਮਾਹਿ-ਪਸ਼ਤ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲਿਓਂ ਨੀਵੀਂ; ਟਿੱਲਾ, ਟਿਬਾ।

ਮਾਹਿ ਖ਼ਾਰ ਮਾਹਿ-ਖ਼ਾਰ : ਇਕ ਪੰਛੀ ਜੋ ਪਾਣੀ 'ਚੋਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ ਕੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਹਿ ਦਾਨ ਮਾਹਿ-ਦਾਨ : ਹੌਜ਼, ਚਬੱਚਾ।

ਮਾਹਿ ਤਰੀਨ ਮਾਹਿ-ਏ-ਤਰੀਨ : ਰੇਤ

ਦੀ ਮੱਛੀ।

ਮਾਹੀ-ਫਰੋਸ਼ : ਮੱਛੀਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

ਮਾਹੀ-ਗੀਰ : ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲਾ, ਮਛੇਰਾ।

ਮਾਹੀ-ਮਾਰ : ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੱਪ, ਮੱਛੀ-ਸੱਪ।

ਮਾਇਦਾ : ਕਥਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦਸਤਰਖਾਨ, ਖਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦਸਤਰਖਾਨ।

ਮਾਇਦਾ-ਏ-ਮਾਇਦੇ-ਖਰਗੀ :

ਅਸਮਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ।

ਮਾਇਦਾ-ਸਾਲਾਰ,

ਮਾਇਦਾ-ਨਿਹ :

ਦਸਤਰਖਾਨ ਦਾ ਪਰਬੰਧਕ, ਚਾਸ਼ਨੀ-ਗੀਰ।

ਮਾਇਲ : ਝੁਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਵਲ ਰੁਚੀ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਰੁਚਿਤ, ਇਛੱਕ।

ਮਾਯੰਦਰ : ਮਤੇਈ ਮਾਂ।

ਮਾਯੂਸ : ਨਿਰਾਸ਼, ਅਸਫਲ।

ਮਾਯੂਸੀ : ਨਿਰਾਸਤਾ, ਹਸਰਤ।

ਮਾਯਾ : ਪੂੰਜੀ, ਸਰਮਾਇਆ, ਮਿਕਦਾਰ, ਅਸਲ, ਮੂਲ, ਮਦੀਨ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮਾਯਾ-ਦਾਰ : ਮੋਟੀ ਚੀਜ਼, ਫੌਜ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ।

ਮਾਯਾ-ਦਰੁਸਤ : ਨੇਕ ਸੁਭਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਦਿਲ ਆਦਮੀ।

ਮਾਯਾ-ਸ਼ਬ : ਹਨੇਰਾ, ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ।

ਮਾਯਾ-ਗਾਵ : ਗਾਂ।

ਮਾਯਾ-ਵਰ : ਅਮੀਰ, ਧਨਾਵ।

ਮਾਯਾ-ਉ-ਸੂਦ : ਅਸਲ ਮੂਲ ਤੇ ਵਿਆਜ।

ਮਾਯਾ : (ਮਬਾਦਾ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ

ਰੂਪ) ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਖੁਦਾ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਅਜੇਹਾ ਹੋਵੇ।

ਮੁਬਾਹ : ਜਾਇਜ਼, ਯੋਗ, ਹਲਾਲ, ਪਾਕ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਕਨੂੰਨ, ਠੀਕ, ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ।

ਮੁਬਾਹਾਤ : ਯੋਗ ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਗੱਲਾਂ।

ਮੁਬਾਹਸਾ : ਪਰਸਪਰ ਬੈਹਸ ਕਰਨਾ; ਗੋਸ਼ਟੀ, ਨਿਰੀਖਣ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ।

ਮੁਬਾਦਾ, **ਮੁਬਾਦਾ** : ਦੁਆ ਦਾ ਵਾਕ, ਖੁਦਾ ਕਰੇ, ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਅਜੇਹਾ ਹੋਵੇ।

ਮੁਬਾਦਲਾ : ਪਰਸਪਰ ਬਦਲਨਾ, ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ, ਬਦਲਾ, ਇਵਜ਼ਾਨਾ।

ਮੁਬਾਈ : ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਅਰੰਭਕ ਸ਼ਬਦ।

ਮੁਬਾਈ-ਉਲ-ਉਲੂਮ

: ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿੱਦਿਆ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਬਾਰ, **ਮੁਬਾਰ** : ਕੀਮੇਂ ਤੇ ਚਾਵਲਾਂ ਦਾ ਪਕਵਾਨ, ਗੁਲਗੁਲੇ, ਪੂੜੇ।

ਮੁਬਾਰਾਤ : ਮੀਆਂ ਬੀਵੀ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਅੱਡ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਝਗੜਾ।

ਮੁਬਾਰਿਬ : ਜੰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਰਣ ਤੱਤੇ ਵਿਚ ਨਿਤਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੜਾਕਾ, ਸਿਪਾਹੀ, ਜੋਧਾ।

ਮੁਬਾਰਬਤ : ਜੰਗ; ਲੜਾਈ, ਯੁਧ, ਲੜਾਈ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ।

ਮੁਬਾਰਕ : ਸੁਭ, ਨੇਕ ਸ਼ਗਨ ਵਾਲਾ, ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ਭਗਵਾਨ।

ਮੁਬਾਰਕ ਬਾਦ : ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਖੁਦਾ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਮੁਬਾਰਕ ਬਾਈ : ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ, ਵਧਾਈ।

ਮੁਬਾਰਕ-ਹਜ਼ੂਰ : ਮੁਬਾਰਕ-ਕਦਮ : ਜਿਸ ਦਾ ਆਉਣਾ ਨੇਕ ਤੇ ਸੁਭ ਹੋਵੇ।

ਮੁਬਾਰਕ-ਦਵਾ : ਹਕੀਮ ਹਾਜ਼ਿਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਮਰੀਜ਼ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਮੁਬਾਰਕ-ਫ਼ਾਲ : ਜਿਸ ਤੋਂ ਨੇਕ ਸ਼ਗਨ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ, ਸੁਭ, ਸ਼ਗਨ।

ਮੁਬਾਰਕ-ਨਿਹਾਦ : ਸੁਭ-ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਮੁਬਾਸਤਤ : ਵਧਾਉਣਾ, ਫੈਲਾਉਣਾ, ਵਿਸਤਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ, ਦੇਸਤੀ, ਮਿਤਰਤਾ।

ਮੁਬਾਸ਼ : ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਰਹੁ, ਵੇਖੀਂ ਕਿਧਰੇ; ਸ਼ਾਇਦ।

ਮੁਬਾਸ਼ਿਰ : ਨਿਗਰਾਨ, ਪਰਬੰਧਕ, ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਮੁਬਾਸ਼ਰਤ : ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਣਾ, ਖੁਬ ਮਿਲਣਾ-ਜੁਲਣਾ; ਸੰਭੋਗ।

ਮੁਬਾਲਗ਼ਾ : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਖਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਕਰਨਾ, ਹੱਦ ਤੋਂ ਵਧ ਜਾਣਾ, ਬਾਤ ਦਾ ਬਤੰਗਤ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤਿਕਥਨੀ, ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ।

ਮੁਬਾਹਾਤ : ਸ਼ੋਖੀ ਮਾਰਨਾ, ਘਮੰਡ ਕਰਨਾ, ਨਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਫੜ੍ਹਾ, ਸ਼ੋਖੀ।

ਮੁਬਤਦਾ : ਆਦਿ, ਅਰੰਭ, ਵਾਕ ਦਾ ਅਰੰਭਕ ਭਾਗ।

ਮੁਬਤਦੀ : ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਵਾਂ ਸਿਖਾਂਦਰੂ।

ਮੁਬਤਲਾ : ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਗਿਆ, ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ।

ਮੁਬਦਾ : ਸ਼ੁਰੂ, ਆਦਿ ਅਰੰਭ, ਸ਼ੋਮਾ, ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਸਰੋਤ।

ਮੁਬਦਲ/ਮੁਬਦਲ : ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਹੋਇਆ,

ਕਾਇਆ ਕਲਪਤ।

ਮੁਬਦੀ : ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਿਖਾਂਦਰੂ, ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਆਦਿ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਦੀ ਨਾਮ।

ਮੁਬਰਾ : ਬਰੀ, ਮੁਕਤ, ਪਾਕ, ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੇਗੁਨਾਹ।

ਮਿਬਰਦ : ਰੇਤੀ।

ਮਬਰਬ : ਪਖਾਨਾ, ਟੱਟੀ, ਪਖਾਨਾ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਦੁਬਰ।

ਮੁਬਰਿਬ : ਵਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਰੋਸ਼ਨ।

ਮਬਸੂਤ : ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਪਰਸੰਨ।

ਮਬਸੂਤਾ : ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਖੁਲ੍ਹੀ ਥਾਂ।

ਮੁਬੱਸ਼ਰ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ।

ਮੁਬੱਸ਼ਿਰ : ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਮੁਬੱਸ਼ਿਰ-ਬ-ਨਾਮ : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਮ (ਅਹਮਦ) ਲੈ ਕੇ ਦਿਤੀ ਸੀ।

ਮੁਬੱਸ਼ਿਰ : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਸੁਜਾਖਾ, ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਰਖੂ, ਸੂਝਵਾਨ।

ਮੁਬੱਲਿਗ : ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤਬਲੀਗ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਚਾਰਕ।

ਮਬਲਗ : ਅੰਤ, ਹੱਦ, ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਤਕ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਸਾਈ ਜਾਂ ਪੌਹਚ ਨਾ ਹਵੇ; ਮਿਕਦਾਰ, ਮਾਤਰਾ, ਥੋੜਾ ਬੋਹਤ, ਪੁਖਤਾ, ਨਕਦੀ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਮਬਲਗ਼ ਦਸ ਰੁਪਈਏ ਨਕਦੀ।

ਮਬਨੀ, ਮਬਨੀ : ਬੁਨਿਆਦ ਦੀ ਥਾਂ, ਬੁਨਿਆਦ, ਇਮਾਰਤ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੋਵੇ, ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਨੀ।

مُبهم **مُਬهم** : ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਮੁਹਮਲ
ਬਾਤ, ਜੇਹੜੀ ਸਾਫ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਗੋਲ ਮੇਲ
ਗੱਲ, ਲੁਪਤ; ਸ਼ੱਕ ਵਾਲੀ, ਮਸ਼ਕੂਕ।

مُبهم **مُਬهم** : ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ,
ਚਰਿਤ, ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ।

مُبهم **مُਬهم** : ਪਰਗਟ, ਪਰਤੱਖ; ਰੋਸ਼ਨ,
ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

مُبهم **مُਬهم** : ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مُبهم **مُتابع** : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਪੈਰੋਕਾਰ, ਆਗਿਆਕਾਰ, ਅਨੁਯਾਈ।

مُبهم **مُتابع** : ਪੈਰਵੀ;
ਅਧੀਨਗੀ, ਤਾਬੇਦਾਰੀ।

مُبهم **مُتأثر** : ਅਸਰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ।

مُبهم **مُتأثر** : ਪਰਸਪਰ
ਤਿਜਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਆਪਸ ਵਿਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ।

مُبهم **مُتأخر** : ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ,
ਪਿਛਲਾ, ਜੋ ਪਿਛੇ ਰੈਹ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਖੀਰਲਾ,
ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਦਾ।

مُبهم **مُتأخرين** : (ਉਪਰੋਕਤ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਪਿਛਲੇਰੇ
ਲੋਕ, ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਲੋਕ।

مُبهم **مُتأثر** : ਚਮੜੇ ਦਾ
ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਟਾ।

مُبهم **مُتأسف** : ਅਫਸੋਸ ਜਾਂ
ਪਛਤਾਵਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مُبهم **مُتأثر** : ਸਰਮਾਇਆ, ਪੂੰਜੀ, ਰਾਸ,
ਸੁਦਾਗਰੀ ਦਾ ਅਸਬਾਬ, ਅਸਲ ਰਕਮ, ਘਰ
ਦਾ ਸਮਾਨ।

مُبهم **مُتأثر** **مُتأثر** : ਧੋਖੇ ਦੀ
ਪੂੰਜੀ, ਧੋਖੇ ਦੀ ਟੱਟੀ; ਸੰਸਾਰ, ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੀ
ਲੀਰ।

مُبهم **مُتأثر** **مُتأثر** : ਫੜ੍ਹਲ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ
ਕੋਈ ਖਰੀਦਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।

مُبهم **مُتأثر** **مُتأثر** : ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਤੁੱਛ ਵਸਤੂ।

مُبهم **مُتأثر** : ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ, ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਮਿਲਾਇਆ
ਗਿਆ, ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ।

مُبهم **مُتأثر** : ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਗੰਭੀਰ।

مُبهم **مُتأثر** : ਪਕਿਆਈ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ,
ਗੰਭੀਰਤਾ; ਭਾਰੀਪਣ, ਸ਼ਕਤੀ।

مُبهم **مُتأثر** : ਵਿਆਹਿਆ
ਹੋਇਆ, ਬਾਲ ਬੱਚੇਦਾਰ, ਟੱਬਰਦਾਰ।

مُبهم **مُتأثر** : ਜਿਸ ਨਾਲ
ਬਦਲਿਆ ਜਾਏ।

مُبهم **مُتأثر** : ਅਨਾੜੀ, ਗੰਵਾਰ।

مُبهم **مُتأثر** : ਜੰਗ ਵਿਚ ਨਿਤਰਨ
ਵਾਲਾ ਜੇਧਾ।

مُبهم **مُتأثر** : ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ, ਮੁਬਾਰਕ,
ਪਵਿੱਤਰ; ਪਾਕ, ਸੁਭ।

مُبهم **مُتأثر** : ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ,
ਹੱਸਣ ਵਾਲਾ, ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ।

مُبهم **مُتأثر** : ਗੋਦ ਲਿਆ ਬਾਲਕ, ਲੈ
ਪਾਲਕ, ਇਬਨ (ਪੁੱਤਰ) ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ।

مُبهم **مُتأثر** : ਆਪਣੀ ਹੱਦੋ
ਪਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਵਧੀਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مُبهم **مُتأثر** : ਦੁੰਡਣ ਵਾਲਾ,
ਖੋਜੀ, ਸੂਹੀਆ।

مُبهم **مُتأثر** : ਪਰਗਟ, ਰੋਸ਼ਨ, ਸਾਫ਼,
ਪਰਤੱਖ, ਚਮਕਦਾਰ।

مُبهم **مُتأثر** : ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ
ਏਕਤਾ ਵਾਲਾ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਕੱਠਾ।

مُبهم **مُتأثر** : ਹਰਕਤ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਹਿੱਲਣ ਜੁੱਲਣ ਵਾਲਾ।

مُبهم **مُتأثر** : ਗੈਹਣੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗੈਹਣੇ ਪਾਈ,
ਸੁਸਜਿਤ; ਗੈਹਣਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ
ਹੋਇਆ।

مُبهم **مُتأثر** : ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਸ਼ੈਹਣਸ਼ੀਲ, ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਯੋਗ।

مُتَحِير **ਮੁਤਹੱਯਿਰ** : ਹੈਰਾਨ, ਹੱਕਾ ਬੱਕਾ, ਚਕਿਤ, ਡੌਰ ਡੌਰ।

متخلص **ਮੁਤਖੱਲਿਸ** : ਜਿਸ ਦਾ ਤਖਲੁਸ (ਉਪਨਾਮ) ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਖਲੁਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

متدارك **ਮੁਤਦਾਰਿਕਾ**, **متدارك** **ਮੁਤਦਾਰਿਕ** : ਗਵਾਚੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਭ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।

متداول **ਮੁਤਦਾਵਿਲ**, **متداوله** **ਮੁਤਦਾਵਿਲਾ** : ਹੱਥੋਂ ਹੱਥ ਫਿਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ, ਹੱਥੋਂ ਹੱਥ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਪਰਚਲਤ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸ਼ੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਹੋ ਜਾਵੇ।

متذكر/متذكّره **ਮੁਤਜ਼ਕਿਰ** : ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

متذكره بال **ਮੁਤਜ਼ਕਿਰਾ ਬਾਲਾ** : ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਪਰੋਕਤ।

متراف **ਮੁਤਰਾਫਿਫ** : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਉਹ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਕੋ ਹੋਵੇ, ਮੁਤਰਾਫਿਫ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਨਾਰਥਕ।

مترتب **ਮੁਤਰੱਤਿਬ** : ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

مترتب **ਮੁਤਰੱਤਬ** : ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مترجم **ਮੁਤਰੱਜਮ** : ਤਰਜਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਨੁਵਾਦਤ।

مترجم **ਮੁਤਰੱਜਿਮ** : ਤਰਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਨੁਵਾਦਕ।

مترسل **ਮੁਤਰੱਸਿਲ** : ਖਤ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ।

مترنم **ਮੁਤਰੱਨਿਮ** : ਗਵੱਈਆ; ਰਾਗੀ।

متروك **ਮਤਰੂਕ** : ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

متروكات **ਮਤਰੂਕਾਤ** : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਛੱਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।

متزلزل **ਮੁਤਜ਼ਲਜ਼ਲ** : ਹਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੁਚਾਲ ਨਾਲ ਹਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ।

متزلزل **ਮੁਤਜ਼ਲਜ਼ਿਲ** : ਹਿੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਕੰਬਣ ਵਾਲਾ, ਡਗਮਗਾਉਣ ਵਾਲਾ।

متساوي **ਮੁਤਸਾਵੀ** : ਪਰਸਪਰ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਬਰਾਬਰ।

متسلط **ਮੁਤਸੱਲਿਤ** : ਗਲਬਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਆਕਰਮਣਕਾਰੀ।

متشابه **ਮੁਤਸ਼ਾਬਿਹ** : ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲੇ, ਹਮ-ਸ਼ਕਲ।

متشابه **ਮੁਤਸ਼ਾਬਾ** : ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਹਮਸ਼ਕਲ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ।

متصدى **ਮੁਤਸੱਦੀ** : ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਕਲਰਕ, ਐਹਲਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ।

متصرف **ਮੁਤਸੱਰਿਫ** : ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉੱਚ ਅਧਕਾਰੀ।

متصل **ਮੁੱਤਸਿਲ** : ਨਾਲ ਲਗਦਾ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੇੜੇ, ਨਜ਼ਦੀਕ ਦਾ।

متصور **ਮੁਤਸਵੱਰ** : ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਲਪਿਤ, ਸੋਚਿਆ ਹੋਇਆ।

متصور **ਮੁਤਸਵੱਰ** : ਕਲਪਨਾ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ।

متضامن **ਮੁਤਜ਼ਾਮਿਨ** : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ; ਪਰਸਪਰ ਵਿਰੋਧਮਈ, ਵਿਪਰੀਤ।

متضرر **ਮੁਤਜ਼ਰਰ** : ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਹਾਨੀਕਾਰਕ।

متضمن **ਮੁਤਜ਼ਮਿਨ** : ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਾਲ ਨੱਥੀ, ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

متعارف **ਮੁਤਆਰਿਫ** : ਜਾਣਿਆ ਪਛਾਣਿਆ, ਪਰਸਿੱਧ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਚਲਤ।

متعاقب **ਮੁਤਆਕਿਬ** : ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

متعالى **ਮੁਤਆਲੀ** : ਉੱਚਾ, ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਾਮ।

متعدن **ਮੁਤਅੱਦਿਦ** : ਗਿਣਨ ਵਾਲੇ, ਕਈ,

ਬੰਹਤ ਸਾਰੇ, ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਉਪਰ, ਗਿਣੇ ਹੋਏ,
ਗਿਣੇ ਮਿਣੇ, ਗਿਣੇ ਚੁਣੇ, ਗਿਣਤੀ ਦੇ, ਵੱਖ ਵੱਖ।

متعدی **ਮੁਤਅੱਦੀ** : ਹੱਦ ਤੋਂ ਵਧਣ ਵਾਲਾ,
ਵਧੀਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਬਰ।

متعرض **ਮੁਤਅੱਰਿਬ** : ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਣ
ਵਾਲਾ, ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ।

متعصب **ਮੁਤਅੱਸਿਬ** : ਤਅੱਸੁਬ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਫਿਰਕਾਪਰਸਤ, ਕੱਟੜ-ਪੰਥੀ,
ਧੜੇਬਾਜ਼।

متعلق **ਮੁਤਅੱਲਿਕ** : ਤਅਲੁੱਕ ਰੱਖਣ
ਵਾਲਾ, ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਬੰਧਤ,
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

متعلقين **ਮੁਤਅੱਲਕੀਨ** : (ਉਪਰੋਕਤ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ,
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ।

متعلم **ਮੁਤਅੱਲਿਮ** : ਤਾਲੀਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ,
ਇਲਮ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ,
ਸ਼ਗਿਰਦ।

متعهد **ਮੁਤਅੱਹਿਦ** : ਕਸਮ ਖਾਣ ਵਾਲਾ,
ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੁਤਿਆ
ਹੋਇਆ, ਜ਼ੰਮੇਵਾਰ, ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਟੈਹਲ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ।

متعين **ਮੁਤਅਈਯਿਨ** : ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤਾ
ਹੋਇਆ, ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਨਿਸ਼ਚਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੱਕਾ, ਨਿਸ਼ਚਤ।

متغير **ਮੁਤਗਈਯਿਰ** : ਬਦਲਿਆ
ਹੋਇਆ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਦਲਾ
ਬਦਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

متقدم **ਮੁਤਕੱਦਿਮ** : ਅਗਾਂਹ ਵਧਣ
ਵਾਲਾ, ਅਗਲਾ, ਪੈਹਲਾ, ਪੈਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਮੁੱਖੀ,
ਸਰਵੋਤਮ।

متقدمين **ਮੁਤਕੱਦਿਮੀਨ** :
(ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਹਲੇ ਲੋਕ,
ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕ।

متقى **ਮੁੱਤਕੀ** : ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਨੇਕ, ਰੱਬ ਤੋਂ
ਡਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਖਲੀਫ਼ਿਆਂ ਵਿਚੋਂ

ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੜਾ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਨੇਕ ਸੀ ਜੋ
੩੨੯ ਤੋਂ ੩੩੩ ਹਿਜਰੀ ਤਕ ਖਲੀਫ਼ਾ ਰਿਹਾ।

متكى **ਮੁੱਤਕੀ** : ਤਕੀਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

متلاشى **ਮੁਤਲਾਸ਼ੀ** : ਖਰਾਬ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ,
ਏਹ ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੈ' 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਕਈ ਇਸ
ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਦਸ ਕੇ ਇਸ ਦੇ
ਅਰਥ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਢੂੰਡਣ ਵਾਲਾ
ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਏਹ ਗ਼ਲਤ ਹੈ, ਤਲਾਸ਼ ਤੁਰਕੀ
ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਰਤਾਵਾਚੀ ਤਲਾਸ਼ੀ
ਬਣੇਗਾ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ 'ਢੂੰਡਣ
ਵਾਲਾ' ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

متلاطم **ਮੁਤਲਾਤਿਮ** : ਲੋਹਰਾਂ ਮਾਰਨ
ਵਾਲਾ, ਥਪੜ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੇਸ਼ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ,
ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੂਫ਼ਾਨੀ।

متلون **ਮੁਤਲੌਵਿਨ** : ਰੰਗ ਬਰੰਗ ਹੋਣ
ਵਾਲਾ, ਰੰਗ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ, ਰੰਗੀਲਾ, ਓਹ
ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਥਿਰ ਨਾ ਰਹੇ ਤੇ ਅਕਸਰ
ਬਦਲਦਾ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੁਭਾ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਜਾਂ
ਪਕਿਆਈ ਨਾ ਹੋਵੇ।

متلون مزاج **ਮੁਤਲੌਵਿਨ ਮਿਜ਼ਾਜ** :
ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਭਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਦਲਦਾ ਰਹੇ।

متماثل **ਮੁਤਮਾਸਿਲ** : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ
ਮਿਸਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ।

متمّر **ਮੁਤਮੱਰਿਦ** : ਆਕੀ, ਸਰਕਸ਼,
ਬਾਗ਼ੀ।

متمكن **ਮੁਤਮੱਕਿਨ** : ਥਾਂ ਸਿਰ ਟਿਕਣ
ਵਾਲਾ, ਬਰਕਰਾਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਇਕ ਥਾਂ
ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਸੀ।

متمكنان **ਮੁਤਮੱਕਿਨਾਨ** :
(ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਸਨੀਕ।

متمنى **ਮੁਤਮੰਨੀ** : ਤਮੰਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਖਾਹਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇੱਛਕ, ਖਾਹਸ਼ਮੰਦ।

متمنى **ਮੁਤਮੰਨਾ** : ਇੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ,
ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

متمول **ਮੁਤਮੱਵਿਲ** : ਮਾਲ ਦੌਲਤ ਵਾਲਾ,
ਧਨਾਵ, ਮਾਲਦਾਰ, ਅਮੀਰ, ਦੌਲਤਮੰਦ।

متنازع **مُتَنَازِعٌ** : ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇ।

متناسب **مُتَنَاسِبٌ** : ਸਬੰਧ ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ।

متناقص **مُتَنَاقِصٌ** : ਨੁਕਸ ਵਾਲਾ, ਅਸੰਪੂਰਨ।

متنامي **مُتَنَامِيٌّ** : ਹੱਦ ਨੂੰ ਪੈਂਹਚਣ ਵਾਲਾ।

متنعم **مُتَنَعِّمٌ** : ਨਾਜ਼ ਨਿਅਮਤ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੁਖ ਅਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

متنور **مُتَنَوِّرٌ** : ਰੋਸ਼ਨ-ਖਿਆਲ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ।

متواتر **مُتَوَاتِرٌ** : ਲਗਾਤਾਰ, ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਰੰਤਰ।

متوافر **مُتَوَافِرٌ** : ਬੋਹਤ ਅਧਿਕ, ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਇਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

متوجه **مُتَوَجِّهٌ** : ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਗੌਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਵਧਾਨ।

متوسط **مُتَوَسِّطٌ** : ਦਰਮਿਆਨਾ, ਵਿਚਲਾ, ਰਿਵਾਜੀ, ਰਸਮੀ, ਸਧਾਰਨ, ਮਮੂਲੀ।

متوفى **مُتَوَفَّى** : ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ, ਰਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੋਇਆ, ਸੁਰਗਵਾਸੀ।

متوقع **مُتَوَقَّعٌ** : ਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਉਮੀਦਵਾਰ, ਆਸਫੰਦ।

متوكل **مُتَوَكِّلٌ** : ਰੱਬ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਤੋਖੀ।

متولد **مُتَوَلِّدٌ** : ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।

متولى **مُتَوَلَّى** : ਕੰਮ ਤੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਦੇਸਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਮਸਜਦ ਜਾਂ ਮਕਬਰੇ ਦਾ ਪਰਬੰਧਕ, ਨਿਗਰਾਨ,

ਸਰਪਰਸਤ।

مته **مَتَا** : ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਵਰਮਾ, ਲੱਕੜ ਵਿਚ ਮੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦ।

متهم **مُتَّهِمٌ** : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੋਹਮਤ ਲਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

متى **مَتَا** : ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਨੂਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੇ ਇਕ ਭਗਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਹਲੀ ਅੰਜੀਲ 'ਮਤਾ' ਹੈ, ਮੇਥਿਉ; ਕਦੇ।

متين **مَتِينٌ** : ਪੱਕਾ; ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪਾਠ।

متين **مِثْلِيٌّ** : ਕਹੀ।

مسابه **مَسَابَهٌ** : ਗੁੰਬਦ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਬਾਜ਼-ਗੂੰਜ, ਹੱਦ ਦਰਜਾ, ਇਕ-ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ميسال **مِيسَالٌ** : ਨਜੀਰ, ਮਿਸਲ, ਵਰਗਾਂ, ਤਸਵੀਰ, ਮੂਰਤ, ਹੁਕਮ, ਪਰਵਾਨਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸਮ, ਬਿਸਤਰਾ, ਉਦਾਹਰਨ।

مسانه **مَسَانَةٌ** : ਓਹ ਥੈਲੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

مُسبب **مُسَبِّبٌ** : ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਥਿਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

مُسبب **مُسَبِّبٌ** : ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مُسبب **مُسَبِّبٌ** : ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ।

مُسبب **مُسَبِّبٌ** : ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

مثل **مِثْلٌ** : ਕਹਾਵਤ, ਅਖੌਤ, ਕਿੱਸਾ।

مثلزن **مِثْلَزَنٌ** : ਕਹਾਵਤ, ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਕਿੱਸਾ ਗੋ।

مثل **مِثْلٌ** : ਵਰਮਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ, ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨ।

مثلاً ماسلن : ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ,
ਭਾਵ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ।

مثلاً مۆسۆلس : ਤਿਕੋਣ, ਤਿੰਨਾਂ ਨੁਕਰਾਂ
ਵਾਲੀ।

مثمر مۆسمير : ਫਲ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ,
ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

مثمر مۆسمر : ਫਲ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ,
ਫਲਦਾਰ (ਦਰੱਖਤ)।

مثمّن مۆسمّن : ਅੱਠ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ, ਅੱਠ ਨੁਕਰਾਂ ਵਾਲਾ।

مثمّن روضه مۆسمّن روضه : ਅੱਠਾਂ
ਦਿਸ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਬਾਗ਼, ਅੱਠ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ।

مثنوى ماسنਵى : ਦੋ ਦੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਓਹ ਨਜ਼ਮ ਜਿਸ ਦੇ ਹਰ ਬੈਂਤ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀਆ ਅੱਡ
ਪਰ ਹਰ ਸ਼ਿਅਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮਿਸਰੇ ਹਮ ਕਾਫ਼ੀਆ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

مثنوى خوان ماسنਵى-خوان :
ਮਸਨਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।

مثنى ماسنا : ਦੋ ਦੋ, ਸਤਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ
ਤਾਰ।

مثنى مۆسّنّا : ਸਾਨੀ, ਦੂਸਰਾ, ਦੂਣਾ,
ਦੂਹਰਾ, ਦੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਜੋੜ,
ਜੁੱਟ, ਨਕਲ ਮੁਤਾਬਕ ਅਸਲ।

مثيل ماسىل : ਵਰਮਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ,
ਸਰਵੋਤਮ; ਹਮਸ਼ਕਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਸ਼।

مح ماس : (ਮਾਜ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਰਿਵਾਇਤ
ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

مجال مۆਜايدل : ਜੰਗ ਜੂ, ਝਗੜਾਲੂ,
ਲੜਾਕਾ।

مجاللات مۆਜايدلات :
(ਮੁਜਾਦਲਾ/ਮੁਜਾਦਲਤ / **مجالله**
مجاللّ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੜਾਈਆਂ,
ਝਗੜੇ।

مجالله مۆਜايدلّ, **مجاللت مۆਜايدلا** : ਲੜਨਾ, ਜੰਗ ਕਰਨਾ, ਲੜਾਈ,

ਜੰਗ; ਝਗੜਾ।

مجارى مۆਜارى : ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ,
ਰਵਾਨੀ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ।

مجارى بدن مۆجارى بدن : ਸਰੀਰ
ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ।

مجاز مۆجاذ : ਲੰਘਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਲਾਂਘਾ,
ਰਸਤਾ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਓਹ ਅਰਥ ਜੋ ਉਸ ਦੇ
ਅਸਲੀ ਨਾ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਖੂਬ
ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਈ, ਇਥੇ ਸ਼ੇਰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ
ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ
ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

مجاراً مۆجاسن : ਰੂਪਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ
ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ।

مجازى مۆਜازى : ਹਕੀਕੀ ਦੇ ਉਲਟ,
ਗ਼ੈਰ-ਅਸਲੀ।

مجال مۆجال : ਦੌੜਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਮੈਦਾਨ,
ਸ਼ਕਤੀ, ਸੰਭਾਵਨਾ, ਹੌਸਲਾ, ਮੌਕਾ, ਵੇਹਲਾ।

مجالس مۆجاليس : (ਮਜਲਸ
مجلس ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਜਲਸਾਂ, ਜਲਸੇ,
ਸਭਾਵਾਂ।

مجالست مۆجالست : ਕੁਝ ਆਦਮੀਆਂ
ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਲ ਕੇ ਬੈਠਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਮਿਲ ਕੇ
ਬੈਠਣਾ।

مجامعت مۆਜامعت : ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ
ਹਮ ਬਿਸਤਰੀ ਕਰਨਾ, ਸੰਭੋਗ।

مجاور مۆਜاوير : ਨੇੜੇ ਦਾ, ਗੁਆਂਢੀ,
ਦਰਗਾਹਾਂ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰ,
ਵਿਦਿਆਰਥੀ।

مجاوران فلک

مۆਜਾويران-ਏ-ਫਲਕ : ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ।

مجاورى مۆਜاويرى : ਮੁਜਾਵਰ ਦੀ
ਪਦਵੀ, ਮੁਜਾਵਰ ਦਾ ਹੱਕ।

مجاورت مۆਜاويرت : ਨੇੜ, ਗੁਆਂਢ,
ਹਮਸਾਇਗੀ, ਕਿਸੇ ਦਰਗਾਹ ਜਾਂ ਮਸੀਤ 'ਤੇ
ਮੁਜਾਵਿਰ (ਮਜ਼ੋਰ) ਵਜੋਂ ਰੈਹਣਾ।

مجاهد **ਮੁਜਾਹਿਦ** : ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਹਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲੜਨ ਵਾਲਾ, ਧਰਮ ਲਈ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مجاهد **ਮੁਜਾਹਦਤ**, **مجاهد** **ਮੁਜਾਹਦਤ** :

ਮੁਜਾਹਦਾ : ਯਤਨ, ਮੇਹਨਤ, ਮੁਸ਼ੱਕਤ, ਰੱਬ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਲੜਨਾ।

مجاهدين **ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ** : ਮੁਜਾਹਿਦ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ।

مجبور **ਮਜਬੂਰ** : ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਬੇਬਸ, ਲਚਾਰ, ਜਬਰਦਸਤੀ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾਇਆ ਗਿਆ।

مجبوراً **ਮਜਬੂਰਨ** : ਬੱਕ ਕੇ, ਬੇਬਸੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ।

مجبورى **ਮਜਬੂਰੀ** : ਬੇਬਸੀ, ਲਚਾਰੀ, ਜਬਰ ਦੀ ਹਾਲਤ।

مجتبى **ਮੁਜਤਬਾ** : ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਰਵਸ਼ਰੇਸ਼ਟ।

مجتمع **ਮੁਜਤਮਿਅ** : ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

مجمع **ਮੁਜਤਮਅ** : ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مجتنب **ਮੁਜਤਨਿਬ** : ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਤਿਆਗੀ।

مجتهد **ਮੁਜਤਹਿੱਦ** : ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫਿਕ੍ਹਾ ਦੇ ਮਸਲੇ ਕਢਣ ਵਾਲਾ।

مجد **ਮਜਦ** : ਵਡਿਆਈ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ।

مجدى **ਮੁਜੱਦਿਦ** : ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਦੀਨ ਧਰਮ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਦੀਨ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مجدد **ਮੁਜੱਦਿਦਨ** : ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ।

مجدد الفِثاني **ਮੁਜੱਦਿਦ ਅਲਫ-ਏ-ਸਾਨੀ** : ਦੂਜੇ ਹਜ਼ਾਰਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ

ਮੁਜੱਦਿਦ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਵਲੀ ਸ਼ੈਖ ਅਹਿਮਦ ਸਰਹੰਦੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ੯੮੧ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਸਰਹੰਦ ਵਿਖੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ੧੦੩੪ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਫੌਤ ਹੋਏ।

مجدد الوقت **ਮੁਜੱਦਿਦ-ਏ-ਵਕਤ** :

ਹਰ ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ ਪਿੱਛੇ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁਜੱਦਿਦ।

مجبوب **ਮਜਬੂਬ** : ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਜਜ਼ਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਖਚਿਤ, ਆਪੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਮਸਤ ਮਲੰਗ।

مجبوم **ਮਜਬੂਮ** : ਕੋੜ੍ਹੀ, ਪਿੰਗਲਾ।

مجرأ **ਮੁਜਰਾ** : ਰਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مجرأ **ਮੁਜਰਾ** : ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਝੁਕ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ, ਤਸਲੀਮਾਤ।

مجرّب **ਮੁਜ਼ਰਬ** : ਤਜਰਬਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਰਤ ਕੇ ਠੀਕ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مجرّب **ਮੁਜ਼ਰਿਬ** : ਤਜਰਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਿੱਧ, ਮਾਹਰ।

مجرى **ਮੁਜ਼ਰਦ** : ਇਕੱਲਾ, ਤਿਆਗੀ, ਨੰਗਾ, ਪਦਾਰਥ-ਰੈਹਤ, ਪਾਕ ਰੂਹ।

مجرى **ਮੁਜ਼ਰਦਨ** : ਇਕੱਲਿਆਂ, ਕੇਵਲ, ਸਿਰਫ਼।

مجرم **ਮੁਜਰਿਮ** : ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਸੂਰਵਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ।

مجرى **ਮਜ਼ਰੂਹ** : ਘਾਇਲ, ਜ਼ਖਮੀ, ਫੱਟੜ।

مجرى **ਮਿਜਰੀ** : ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਅਤੌਰ ਦਾ ਓਹ ਛੱਬਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਓਹ ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੀਆਂ ਰਖਦਾ ਹੋਵੇ।

مجرى **ਮੁਜਰੀ** : ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰਵਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مجرى **ਮੁਜਰਾ** : ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ।

مجسطی میسزتی : ਹਕੀਮ ਬਤਲੀਮੂਸ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਨਸੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਤੁਸੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

مجسمه میسزما : ਜਿਸਮ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੋਵੇ, ਠੋਸ, ਚੰਗੇ ਜੁੱਸੇ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਮਾਈ ਚੁੜਾਈ ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਹੋਵੇ।

مجسمه میسزما : ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਧਾਤ ਦੀ ਮੂਰਤੀ, ਬੁੱਤ।

مجسمه ساز میسزما-ਸਾਜ਼ : ਬੁੱਤ-ਘਾੜਾ, ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

مجلا میسزلا : ਚਮਕੀਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਚਮਕਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਸਚਿਤਰ, ਲਿਸ਼ਕਾਇਆ ਹੋਇਆ।

مجلد میسزلد : ਜਿਲਦਬੰਦੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

مجلد میسزلید : ਜਿਲਦਸਾਜ਼।

مجلس میسزلیس : ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਥੇ ਲੋਕ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣ, ਇਕੱਤਰਤਾ ਦੀ ਥਾਂ, ਮਜਲਸ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

مجلس آرا میسزلیس-ਆਰਾ,
مجلس افروز میسزلیس-ਅਫ਼ਰੋਜ਼ : ਮੇਮ ਬਤੀਆਂ, ਸ਼ਮੂਆਂ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ, ਇਕ ਨਗਮੇ ਦਾ ਨਾਮ।

مجلس نویس میسزلیس-ਨਵੀਸ : ਅਖਬਾਰ ਨਵੀਸ।

مجلی میسزਲਾ : ਚਮਕੀਲਾ, ਸੁੰਦਰ, ਪਰਗਟ, ਸਾਫ਼, ਨਿਕਲ ਕਰਕੇ ਲਿਸ਼ਕਾਇਆ ਹੋਇਆ।

مجمد میسزمد : ਜੰਮੀ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼), ਸਰਦੀ ਨਾਲ ਜੰਮੀ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼)।

مجمرت میسزمر,
مجمره میسزمر : ਮਿਜਮਰ, ਮਿਜਮਰਤ, ਅੰਗੀਠੀ।

مجمر آتش میسزمر-ਏ-ਆਤਿਸ਼ : ਸੂਰਜ, ਅੰਗੀਠੀ।

مجمه میسزما : ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਇਕੱਠ, ਭੀੜ।

مجمع البحرين میسزਮ-ਉਲ-ਬਹਰੈਨ : ਦੋ ਦਾ ਸੰਗਮ।

مجمه میسزمل : ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਲਾਸਾ, ਸਾਰ।

مجملاً میسزملن : ਖਲਾਸੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ।

مجموع میسزਮੂ : ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੂਰਾ; ਸੰਪੂਰਨ ਸਮੂਹ; ਸਾਰਾ।

مجموعاً میسزਮੂਨ : ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।

مجموعه میسزਮੂਆ : ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਜੋੜ, ਭੰਡਾਰ, ਸਾਦਾ ਵਰਕਿਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਜਿਲਦ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਪੱਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

مجموعی میسزਮੂਈ : ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ, ਕੁੱਲ, ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ।

مجنون میسزਨੂਨ : ਜਨੂੰਨੀ, ਪਾਗਲ, ਦੀਵਾਨਾ, ਸੁਦਾਈ, ਲੈਲਾ ਦੇ ਪਰੇਮੀ ਦਾ ਗੁਣਵਾਦੀ ਨਾਮ।

مجوسی میسزਸੀ : ਮਜ਼੍ਹਸ ਕੌਮ ਦਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਅੱਗ-ਪੂਜ, ਜ਼ਰਤੁਸਤੀ, ਪਾਰਸੀ।

مجوس میسزਸ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

مجوسیہ میسزਸੀਯਾ : ਮਜ਼੍ਹਸੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ, ਅੱਗ-ਪੂਜ ਔਰਤ।

مجهول میسزਹੂਲ : ਨਾ-ਮਲੂਮ, ਗੁਮਨਾਮ, ਅਣਜਾਣਿਆ, ਓਹ ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸੁਸਤ, ਨਿਕੰਮਾ, ਨਖੱਟੂ।

مجیب میسزੀਬ : ਪਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਆਗਿਆਕਾਰ।

مجید میسزੀਦ : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

محر میسز : ਕਲਾਈ, ਵੀਣੀ, ਚੁੰਮਣ ਲੈਣ ਦੀ

ਅਵਾਜ਼।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਲਗਾਤਾਰ ਚੁੰਮਣ ਲੈਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜੇਹੜਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁਜਰਮਾਂ ਪਾਸੋਂ ਲਿਖਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਅਰਬੀ ਦਾ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ 'ਮੁਹੱਲਾ' ਹੈ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਅੰਤਲਾ ਅੱਖਰ ਡਿਗ ਗਿਆ ਹੈ; ਛੱਡ ਦੇਣਾ; ਦੋਹਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਮਾਲ ਸਸਤਾ ਵੇਚਣਾ; ਸਹਾਇਤਾ, ਲਿਹਾਜ਼, ਰਿਆਇਤ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਥਾਂ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਆਮੁਣੇ-ਸਾਮੁਣੇ ਹੋਣਾ, ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਹੋਣਾ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ, ਟਾਕਰਾ ਕਰਨਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਮੁਣੇ-ਸਾਮੁਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੜਨ ਵਾਲਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਜੁਧ, ਟਾਕਰਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਹਿਸਾਬ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਹਿਸਾਬ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਜਮ੍ਹਾ ਜੋੜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਿਰੀਖਕ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ, ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ, ਪੜਤਾਲ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : (ਹੁਸਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖੂਬੀਆਂ, ਨੇਕੀਆਂ, ਵਸਫ਼, ਗੁਣ, ਸੁੰਦਰਤਾਵਾਂ; ਦਾੜੀਆਂ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਘੇਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ,

ਘੇਰੂ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਘੇਰਾ ਘੱਤਣਾ, ਚੜ੍ਹਾ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਰਾਹ-ਬੰਦੀ, ਕਿਲ੍ਹਾ-ਬੰਦੀ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ, ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ, ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਸਥਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਤੇ ਬਚਨ, ਕਿੱਸੇ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਨਕਲਾਂ, ਇਤਹਾਸ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਗਰਬਾਨ, ਰਾਖਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਰਾਖੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਪਾਲਕੀ, ਡੋਲੀ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਚੰਦ ਦਾ ਘਟਣਾ, ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਚੰਦ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਾਉਣਾ, ਕਿੱਸੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕੈਹਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਨਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਫੈਸਲਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਝਗੜਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਆਂਕਾਰ ਬਣ ਕੇ ਝਗੜਾ ਨਿਪਟਾਉਣਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : (ਮਹੱਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੁਹੱਲੇ, ਮਹੱਲ, ਸਥਾਨ, ਜਗ੍ਹਾਂ; ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ; ਪਰਗੇਜ਼, ਪੜਾ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਅਣਹੋਣੀ ਗੱਲ, ਅਸੰਭਵ, ਮੁਸ਼ਕਲ, ਕਠਨ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਚਾਰਾ, ਇਲਾਜ।

ਮੁਹੱਲਾ ਮੁਹੱਲਾ : ਮਕਰ, ਹੀਲਾ, ਫ਼ਰੇਬ, ਧੋਖਾ।

ਮੁਹਾਮਿਦ : (ਮੁਹਾਮਿਦਤ
ਮੁਹਾਮਿਦ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸਿਫਤਾਂ, ਗੁਣ,
ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਖਸਲਤਾਂ।

ਮੁਹਾਵਰਾਤ : (ਮੁਹਾਵਰਾ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਬੋਧਵਚਨ) ਪਰਸਪਰ
ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ, ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ।

مَحاورہ **ਮੁਹਾਵਰਾ** : ਪਰਸਪਰ ਗੱਲ ਬਾਤ; ਗੋਸ਼ਟੀ; ਓਹ ਕਲਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਰਥ ਨਿਸ਼ਚਤ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ ਮੁਨਾਸਬਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਰਥਾਂ ਵਾਸਤੇ ਮਕੱਰਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੁਹਿੱਬ : ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰੇਮੀ।

ਮੁਹਿੱਬ-ਉਲ ਵਤਨ : محب الوطن
ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਦੇਸ਼-ਭਗਤ।

ਮਹੱਬਤ : ਪਿਆਰ, ਦੋਸਤੀ, ਉਲਫਤ, ਪਰੇਮੀ।

ਮਹੱਬਤ-ਏ-ਕੁਲ : ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ, ਸੁਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਲਾਕੂਨ ਹੋਣਾ।

ਮਿਹਬਰਾ : ਦਵਾਤ। محبره

ਮਹੱਬਸ : ਬੰਦੀਖਾਨਾ, ਜੇਲ੍ਹ।

ਮਹੱਬੂਬ : ਪਰੇਮ-ਪਾਤਰ, ਦੋਸਤ,
ਯਾਰ, ਮਸ਼ੁਕ, ਦਿਲਦਾਰ।

ਮਹੱਬੂਬ-ਏ-ਇਲਾਹੀ : ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਨਿਜਾਮੁੱਦੀਨ ਔਲੀਆ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

محبوبه مہربانہ : پیاری، پرہیزگار۔

ਮਹਬੂਸ : ਕੈਦੀ; ਬੰਦੀ।

ਮਹੱਬੂਬਖਾਨਾ : ਮਹੱਬੂਬਖਾਨਾ
ਕੈਦਖਾਨਾ, ਬੰਦੀਖਾਨਾ।

ਮੁਹਤਾਜ : ਮੁਥਾਜ, ਗਰੀਬ, ਲੋੜਵੰਦ, ਫਕੀਰ।

ਮਹੱਤਾਜ਼ਖਾਨਾ : محتاج خانه

ਗਰੀਬ ਖਾਨਾ।

ਮੁਹੱਤਾਜੀ : ਮੁਥਾਜੀ, ਥੁੜ, ਗਰੀਬੀ।

ਮੁਹੱਤਜਿਬ : ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਦਾਨਸ਼ੀਨ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ।

ਮੁਹਤਰਿਬ: ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ।

محترم مہترم : جس دی ایجٹ کی تی
 گاہی ہوتے، مان-سزکارہوگا۔

ਮੁਹਤਸਿਬ : ਹਿਸਾਬ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਈ, ਹਾਕਮ, ਕੋਤਵਾਲ।

ਮੁਹਤਸਿਮ : ਸ਼ਾਨ ਸੈਂਕਤ ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਤੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਵਾਲਾ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ।

مَحْجُوب مَهْرَجُوس : ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।

ਮੁਹੱਦਿਸ : ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ।

محدث مہر دس : ٹٹیا ہوا، دھڑ
ٹٹیا ہوا، ناہاک، پللیت، نڈاں پدا
کیتا ہوا۔

محدث مرقیہ : عیلام ہدیہ دا
 دیدوان۔

محدود مہدود : پیریا ہئیا، جہ
کیسہ ہئد وئد ہئدہ۔

ਮਹਾਸੂਫ਼ : ਹਜ਼ਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ
ਵਿਚੋਂ ਡੇਗ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

محراب میٹھراہ : ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਕਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਓਹ ਤਾਕ ਜੋ ਇਮਾਮ ਦੇ ਖਲੋਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਡਾਟ, ਗੋਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

ਏ-ਹਿਰਾਬ-ਮਿਰਾਬ-ਮਿਰਾਬ-ਮਿਰਾਬ

ਜਮਸ਼ੈਦ : ਜਮਸ਼ੈਦ ਦਾ ਪਿਆਲਾ; ਸੂਰਜ; ਅੱਗ।
محراب گاه **ਮਿਹਰਾਬਗਾਹ** : ਮਸਜਦ, ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।
محرّر **ਮੁਹੱਰਿਰ** : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਗ਼ੁਲਾਮ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
محرّران فلک **ਮੁਹਰਿਰਾਨ-ਏ-ਫਲਕ** : ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ।
محرّق **ਮੁਹਰਿਕ** : ਸਾੜਨ ਵਾਲਾ, ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
محرّقه **ਮੁਹੱਰਿਕਾ** : ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਇਕ ਤਾਪ ਦਾ ਨਾਮ, ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ।
محرّك **ਮੁਹੱਰਿਕ** : ਹਰਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਤੇਜਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
محرّم **ਮਹਰਮ** : ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਓਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਹਰਾਮ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ, ਰਾਜਦਾਰ।
محرّم راز **ਮਹਰਮ-ਏ-ਰਾਜ਼** : ਭੇਤ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਭੇਤੀ, ਰਾਜਦਾਨ।
محرّم **ਮੁਹੱਰਮ** : ਹਰਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸਲਾਮੀ ਸਾਲ/ਹਿਜਰੀ ਸਾਲ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ।
محروم **ਮਹਰੂਮ** : ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਭਾਗਾ, ਨਾਮੁਰਾਦ, ਵਾਂਝਾ।
محرومیت **ਮਹਰੂਮੀ**, **محرّومیت** **ਮਹਰੂਮੀਯਤ** : ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਨਾਕਾਮੀ, ਮਾਯੂਸੀ।
محسن **ਮੁਹਸਿਨ** : ਇਹਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਆਦਮੀ, ਸ਼ਖ਼ੀ, ਮਦਦਗਾਰ।
محسنه **ਮੁਹਸਿਨਾ** : ਉਪਰੇਕਤ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ, ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ।
محسنين **ਮੁਹਸਿਨੀਨ** : ਨੇਕ ਔਰਤ,

ਮੁਹਸਿਨ ਦਾ ਬੰਹਵਚਨ, ਨੇਕੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਨੇਕ ਮਰਦ।
محسنى **ਮੁਹਸਿਨੀ** : ਮੁਹਸਿਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
محسوب **ਮਹਸੂਬ** : ਹਿਸਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ, ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ।
محسوس **ਮਹਸੂਸ** : ਹਿੱਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਰਥਾਤ ਪੰਜਾਂ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੁਆਰਾ ਮਲੂਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਮਲੂਮ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਪਰਗਟ।
محسوسات **ਮਹਸੂਸਾਤ** : ਉਪਰੇਕਤ ਦਾ ਬੰਹਵਚਨ।
محشر **ਮਹਸ਼ਰ** : ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ।
محشر خرام **ਮਹਸ਼ਰ-ਖ਼ਿਰਾਮ**, **محشر قد** **ਮਹਸ਼ਰ-ਕਦ** : ਮਸ਼ੂਕ।
محشور **ਮਹਸ਼ੂਰ** : ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ।
محّشه **ਮੁਹੱਸ਼ਾ** : ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਸ਼ੀਆ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਚ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਹਾਸ਼ੀਆਦਾਰ, ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ।
محّشى **ਮੁਹੱਸ਼ੀ** : ਹਾਸ਼ੀਆ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੁਸਤਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਜਾਂ ਬਾਰਡਰ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।
محّصل **ਮੁਹੱਸਿਲ** : ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਮਲਾ ਉਗਰਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਕਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ।
محصور **ਮਹਸ਼ੂਰ** : ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਿਲ੍ਹਾ-ਬੰਦ।
محصول **ਮਹਸੂਲ** : ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਰ, ਚੁੰਗੀ, ਖਰਾਜ, ਲਗਾਨ, ਉਜਰਤ।
محض **ਮਹਜ਼** : ਨਿਰਾ, ਕੇਵਲ, ਸਿਰਫ਼,

ਬਿਲਕੁਲ, ਸਾਰਾ।

محض غلط **ਮਹਜ਼ ਗਲਤ** : ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ।

محض قيد **ਮਹਜ਼ ਕੈਦ** : ਸਾਦਾ ਕੈਦ (ਜੋ ਬਾ-ਮੁਸੱਕਤ ਨਾ ਹੋਵੇ)।

محض ناچير **ਮਹਜ਼ ਨਾ ਚੀਜ਼** : ਅਸਲੋਂ ਤੁੱਛ ਵਸਤੂ।

محضر **ਮਹਜ਼ਰ** : ਕਿਸੇ ਹਾਕਮ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼, ਵਸੀਲਾ, ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਂ, ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ, ਸਾਮ੍ਹਣਾ।

محضر خانه **ਮਹਜ਼ਰ ਖਾਨਾ** : ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਅਦਾਲਤ, ਕਚੈਹਰੀ।

محضر نامه **ਮਹਜ਼ਰਨਾਮਾ** : ਕਚੈਹਰੀ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਮਣ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ, ਹਾਜ਼ਰ-ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ।

محفل **ਮਹਫ਼ਿਲ** : ਮਜ਼ਲਸ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਂ, ਇਕੱਠ, ਇਕੱਤਰਤਾ, ਸਭਾ, ਸੁਸਾਇਟੀ।

محفل نام و ننگ **ਮਹਫ਼ਿਲ-ਏ-ਨਾਮ-ਉ-ਨੰਗ** : ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ)।

محفل هستی **ਮਹਫ਼ਿਲ-ਏ-ਹਸਤੀ** : ਸੰਸਾਰ।

محفوظ **ਮਹਫੂਜ਼** : ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ, ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਯਾਦ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ।

محفة **ਮਹਫਾ** : ਡੋਲੀ, ਪਾਲਕੀ।

محقر **ਮੁਹੱਕਰ** : ਹਕੀਰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ, ਜ਼ਲੀਲ, ਹਕੀਰ, ਕਮੀਨਾ।

محقق **ਮੁਹੱਕਿਕ** : ਤੈਹਕੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਸਲੀਅਤ ਲੱਭਣ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ, ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫਲਸਫੀ।

محققین **ਮੁਹੱਕਿਕੀਨ** : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

محک **ਮਿਹਕ** : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ

ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ, ਕਸਵੱਟੀ, ਕਸੌਟੀ।

محکّر ایمان **ਮਿਹਕ-ਏ-ਇਮਾਨ-ਏ-ਈਮਾਨ** : ਈਮਾਨ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ, ਕਾਅਬੇ ਅੰਦਰਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ।

محکّرین **ਮਿਹਕ-ਏ-ਬੱਰੀਨ** : ਘਸਵੱਟੀ, ਕਾਅਬੇ ਦਾ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ।

محکم **ਮੁਹਕਮ** : ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੱਕਾ।

محکّمات **ਮੁਹਕਮਾਤ** : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀਆਂ ਉਹ ਆਇਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ।

محکمه **ਮੁਹਕਮਾ** : ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਅਦਾਲਤ, ਕਚੈਹਰੀ, ਦਰਬਾਰ, ਵਿਭਾਗ, ਦਫ਼ਤਰ।

محکوم **ਮੁਹਕੂਮ** : ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਧੀਨ, ਆਗਿਆਕਾਰ।

محل **ਮਹਲ** : ਮਕਾਨ, ਘਰ, ਜਗ੍ਹਾ, ਸਥਾਨ, ਮੌਕਾ, ਸਮਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

محل سرائ **ਮਹਲਸਰਾਯ** : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਅਮੀਰ ਦਾ ਜਨਾਨਖਾਨਾ, ਹਰਮਸਰਾ।

محل نظر **ਮਹਲ-ਏ-ਨਜ਼ਰ** : ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾਂ।

محلات **ਮਹੱਲਾਤ** : ਮਹੱਲਾ **محله** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

محله **ਮਹੱਲਾ** : ਮਕਾਮ, ਸਥਾਨ, ਮਕਾਨ, ਉਤਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਗਲੀ ਆਦਿ।

محمّد **ਮੁਹੰਮਦ** : ਬੋਹਤ ਸਲਾਹਿਆ ਗਿਆ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਬਾਨੀ; ਆਪ ਅਰਬ ਦੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕਬੀਲੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ, ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਮਨਾ ਸੀ, ਆਪ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਬਿਨ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਆਪ ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿਖੇ ੨੨ ਅਪ੍ਰੈਲ ੫੭੧ ਈ. ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਵਿਚ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ੬੩ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਭੋਗ ਕੇ ੮

ਜੂਨ ੬੩੩ ਈ. ਨੂੰ ਮਦੀਨਾ ਵਿਖੇ ਵਫ਼ਾਤ ਪਾਈ।
محمدي مۇھੰਮەدى : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ
 ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮੁਸਲਮਾਨ।
محمدي مۇھੰਮەدى پيسر-هه-جەنجا : ਇਮਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਗਜ਼ਾਲੀ।
محمل مەھمەل : ਉਠ ਦਾ ਕਜਵਾ।
محمود مەھمۇد : ਤਰੀਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
محمود مەھمۇد غەرنوى : ਗ਼ਜ਼ਨੀ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਬੁਕਤਗੀਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ੯੯੭ ਤੋਂ ੧੦੩੦ ਈ. ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ।
محمود مەھمۇد : ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
محمودى مەھمۇدى : ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਢਾਈ ਆਨੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬਰੀਕ ਮਲਮਲ।
محمول مەھمۇل : ਲੱਦਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਗੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
محن مەھن : ਬਖਸ਼ਣਾ, ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ, ਮਾਰਨਾ।
محنت مەھਨ : (ਮਿਹਨਤ **محنت** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਹਨਤਾਂ, ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ।
محنت مەھਨ : ਇਮਤਿਹਾਨ, ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼, ਸਖਤੀ, ਤਕਲੀਫ਼।
محنتانە مەھਨە : ਕੰਮ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਹੱਕ, ਮੇਹਨਤ ਦੀ ਉਜਰਤ।
محنت سرائى مەھਨ : ਮੇਹਨਤ ਦਾ ਘਰ, ਸੰਸਾਰ।
محنت شاقە مەھਨ : ਸਖਤ ਮੇਹਨਤ।
محنتى مەھਨ : ਮੇਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉੱਦਮੀ।

محو مەھ : ਮਿਟਾਣਾ, ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਫਨਾ ਹੋਣਾ, ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ; ਮਿਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਫਨਾ; ਲੀਨ ਹੋਣਾ; ਦੂਰ ਹੋਣਾ।
محور مەھ : ਉਹ ਸ਼ੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਘੁੰਮੇ ਜਿਵੇਂ ਗੱਡ ਦਾ ਧੁਰਾ, ਉਹ ਫਰਜ਼ੀ ਲੀਕ ਜਿਸ ਦਾ ਇਕ ਸਿਰਾ ਉੱਤਰੀ ਧਰੁ ਨਾਲ ਤੇ ਦੂਜਾ ਦੱਖਣੀ ਧਰੁ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਗਿਰਦ ਧਰਤੀ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ।
محي الدين مەھ : ਦੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ੇਖ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਿਰ ਜੀਲਾਨੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
محيط مەھ : ਘੇਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਗੋਲ ਲੀਕ, ਸਮੁੰਦਰ ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਫਿੱਕਾ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਇਮਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਹੈ, ਇਕ ਅਰਬੀ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ।
مخايم مەھ : (ਮਖਦੂਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਿਦਮਤਯੋਗ ਲੋਕ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਮੁਖੀਏ।
مخارج مەھ : (ਮਖਰਜ **مخرج** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਸੇਮੇ, ਸਰੋਤ।
مخاصمه/مخاصمت مەھ : ਪਰਸਪਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ, ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ, ਲਾਗ ਡਾਟ।
مخاطب مەھ : ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
مخاطب مەھ : ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਗੁੱਸੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।
مخاطبات مەھ : ਮੁਖਾਤਬਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
مخاطبه مەھ : ਮੁਖਾਤਬਤ, ਮੁਖਾਤਬਾ : ਆਪਸ ਦੀ ਗੱਲ, ਖਤ, ਪੱਤਰ।
مخاطره مەھ : ਖਤਰਾ; ਡਰ; ਫਿਕਰ, ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ।
مخالف مەھ : ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,

ਵੈਰੀ।

مخالفت **ਮੁਖਾਲਿਫਤ** : ਪਰਸਪਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੋਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਭੇਦ ਭਾਵ ਹੋਣਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ।

مخبر **ਮੁਖਬਿਰ** : ਖਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜਸੂਸ, ਸੂਹੀਆ।

مخبر صادق **ਮੁਖਬਿਰ-ਏ-ਸਾਦਿਕ** : ਸੱਚੀ ਖਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

مخبوط **ਮਖਬੂਤ** : ਖਬਤੀ, ਕਨੂੰਨੀ, ਬਦਹਵਾਸ।

مخبوط الحواس

ਮਖਬੂਤ-ਉਲ-ਹਵਾਸ : ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਪਾਗਲ, ਸੁਦਾਈ।

مختار **ਮੁਖਤਾਰ** : ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਧਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مختار حق **ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਹੱਕ** : ਰੱਬ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

مختار عام **ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਆਮ**,
مختار كل **ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਕੁਲ**,
مختار مطلق

ਮੁਖਤਰ-ਏ-ਮੁਤਲਕ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਮੁੱਖ ਪਰਬੰਧਕ।

مختار نامه **ਮੁਖਤਾਰਨਾਮਾ** :
ਅਧਕਾਰ ਪਤਰ।

مختصر **ਮੁਖਤਸਰ** : ਛੋਟਾ; ਨਿੱਕਾ, ਸੰਖਿਪਤ, ਖੁਲਾਸਾ, ਸਾਰ, ਮਸੂਲੀ, ਇਸਲਾਮੀ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ।

مختصراً **ਮੁਖਤਸਰਨ** : ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।

مختلف **ਮੁਖਤਲਫ** : ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਵਾਲਾ, ਵਿਰੋਧਮਈ।

مختلف **ਮੁਖਤਲਿਫ** : ਵਖਰਾ, ਅੱਡਰਾ,

ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦਾ, ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ।

مختلف فيه **ਮੁਖਤਲਿਫ-ਫੀਹ** : ਉਹ ਗੱਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਖਤਲਾਫ਼ ਹੋਵੇ।

مخدوش **ਮਖਦੂਸ਼** : ਛਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਗੱਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖਦਸ਼ਾ (ਡਰ) ਹੋਵੇ, ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مخدوم **ਮਖਦੂਮ** : ਖਿਦਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੇਵਾਯੋਗ, ਸਰਕਾਰ, ਮੁਖੀ, ਮਾਲਕ, ਸੁਆਮੀ।

مخدومي **ਮਖਦੂਮੀ** : ਵੱਡਾ ਮਾਲਕ।

مخرج **ਮਖਰਜ** : ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਸੋਮਾਂ, ਸਰੋਤ।

مخروط **ਮਖਰੂਤ** : ਖਰਾਦ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਰਾਸ਼ਿਆ/ਛਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਗਾਜਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ, ਗਾਂ ਦੀ ਪੂਛ ਵਰਗੀ ਨੁਕੀਲੀ।

مخروطي **ਮਖਰੂਤੀ** : ਗਾਜਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗਾ, ਗਾਂ ਦੀ ਪੂਛ ਵਰਗਾ ਨੁਕੀਲਾ।

مخزن **ਮਖਜ਼ਨ** : (ਖਜ਼ਾਨਾ **خزانة** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਗੁਦਾਮ, ਭੰਡਾਰ, ਖਜ਼ਾਨੇ।

مخصوص **ਮਖਸੂਸ** : ਖਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مخلص **ਮੁਖਲਸ** : ਖਾਲਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مخلص **ਮੁਖਲਿਸ** : ਖਾਲਸ, ਸੱਚਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ (ਦੇਸ਼ਤ), ਖਲਾਸੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مخلصي **ਮੁਖਲਿਸੀ** : ਖਲਾਸੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ।

مخلوط **ਮੁਖਲੂਤ** : ਖਲਤ ਮਲਤ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਿਲਿਆ ਜੁਲਿਆ, ਮਿਸ਼ਰਤ, ਗੱਡ-ਮੱਡ।

مخلوط النسل **ਮਖਲੂਤੁਨਸਲ** :
ਦੋਹਰੀ ਨਸਲ ਦਾ, ਦੋਗਲਾ।

مخلوق **ਮਖਲੂਕ** : ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਦੀ ਹਰ ਰਚਨਾ, ਸੰਸਾਰ।

مخلوقات **ਮਖਲੂਕਾਤ** : (ਮਖਲੂਕ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ
ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਸੰਸਾਰ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ
ਲੋਕ।

محمل **ਮਖਮਲ** : ਪਰਸਿੱਧ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ
ਜੋ ਬੜਾ ਨਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

محمل-باف **ਮਖਮਲ-ਬਾਫ** :
ਮਖਮਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

مخملی **ਮਖਮਲੀ** : ਮਖਮਲ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ, ਮਖਮਲ ਦਾ।

مختّ **ਮੁਖੱਨਸ** : ਹੀਜੜਾ, ਨਪੁੰਸਿਕ।

مدّ **ਮੱਦ** : ਕਸ਼ਸ; ਖਿੱਚ, ਖਿਚਾ; ਲੰਮਾਈ;
ਚੜ੍ਹਾ, ਖਿੱਚਣਾ, ਲੰਮਾ ਕਰਨਾ, ਵਾਧਾ; ਓਹ ਲੀਕ
ਜੋ ਅਲਿਫ ਉਤੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿਸਾਬ ਦੀ
ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਉਤੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ
ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਜਵਾਰਭਾਟਾ ਸਿਆਹੀ ਲੈਣਾ।

مد-ببلبل **ਮਦ-ਏ-ਬੁਲਬੁਲ** : ਬੁਲਬੁਲਾਂ
ਦਾ ਗੀਤ।

مد-سرمه **ਮਦ-ਏ-ਸੁਰਮਾ** : ਸੁਰਮੇ ਦੀ
ਧਾਰੀ।

مد-نظر **ਮਦ-ਏ-ਨਜ਼ਰ** : ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ
ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

مد-جزر **ਮੱਦ-ਉ-ਜ਼ਬਰ** : ਉਤਰਾ-
ਚੜ੍ਹਾ।

مداح **ਮੱਦਾਹ** : ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੱਸ
ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਸ਼ੰਸਕ।

مدخل **ਮਦਾਖਿਲ** : (ਮਦਖਲ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ,
ਆਮਦਨੀਆਂ, ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਮੋਹਦੀ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਨੂੰ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਾਉਣਾ।

مدخلت **ਮੁਦਾਖਲਤ** : ਦਖਲ ਦੇਣਾ;
ਪੌਹਚ।

مدان **ਮਿਦਾਦ** : ਸਿਆਹੀ, ਪੈਨਸਲ।

مدار **ਮਦਾਰ** : ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਚੱਕਰ
ਕੱਟਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਗਰੈਹ/ਨਛੱਤਰ ਦੇ ਗਰਦਿਸ਼

ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਧੁਰਾ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ, ਚੱਕੀ।

مدارالمهام **ਮਦਾਰ-ਉਲ-ਮਹਾਮ** :
ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮਕਾਜ ਨਿਰਭਰ
ਹੋਵੇ, ਮੰਤਰੀ, ਵਜ਼ੀਰ।

مدارات **ਮੁਦਾਰਾਤ** :
ਆਉ-ਭਗਤ; ਸੇਵਾ; ਨਰਮੀ ਦਾ ਸਲੂਕ,
ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਚਾਪਲੂਸੀ।

مدارجه **ਮਦਾਰਿਜ** : (ਮੱਦਰਜਾ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੌੜੀਆਂ; ਦਰਜੇ; ਰਸਤੇ।

مدارس **ਮਦਾਰਿਸ** : (ਮਦਰਸਾ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਦਰਸੇ,
ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਸਕੂਲ।

مدافعت **ਮਦਾਫਅਤ** : ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ
ਦਫਾ ਕਰਨਾ, ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ,
ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਰੋਕਣਾ।

مدام **ਮੁਦਾਮ** : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ, ਨਿੱਤ, ਹਮੇਸ਼ਾ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਨਿਰੰਤਰ, ਦਿਨ ਨੂੰ ਪੀੜੀ
ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਬ।

مداوات **ਮੁਦਾਵਾਤ** :
ਇਲਾਜ, ਦਵਾਦਾਰੂ, ਚਾਰਾ, ਤਦਬੀਰ।

مداوومت **ਮੁਦਾਵਮਤ** : ਹਮੇਸ਼ਗੀ;
ਸਦੀਵੀਪਣ।

مدینه **ਮਦਾਇਨ** : (ਮਦੀਨਾ
ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ੈਹਰ,, ਇਰਾਕਅਜਮ ਦੇ ਇਕ
ਬੌਹਤ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ
ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਨੇ ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਸਾਇਆ
ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਲੇ
ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਤੱਕ ਈਰਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ
ਰਿਹਾ ਸੀ।

مدبر **ਮੁਦੱਬਿਰ** : ਤਦਬੀਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਸਿਆਣਾ, ਪਰਬੰਧਕ, ਲਿਖਾਰੀ।

مدبر **ਮੁਦਬਿਰ** : ਬਦ-ਨਸੀਬ, ਅਭਾਗਾ,
ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਪਿੱਠ ਫੇਰੇ, ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਜਾਂ
ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

مدّت **ਮੁੱਦਤ** : ਸਮਾਂ, ਵਕਤ, ਅਰਸਾ,
ਮਿਆਦ, ਮੋਹਲਤ, ਅੰਤ, ਹੱਦ, ਰੁੱਤ; ਦੇਰ,

ਚਿਰ।
مُدّت العمر : ਮੁੱਦਤ-ਉਲ-ਉਮਰ : ਸਾਰੀ ਉਮਰ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ।
مُدّت مدید : ਮੁੱਦਤ-ਏ-ਮਦੀਦ : ਬੈਹਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ।
مُدّتھا : ਮੁੱਦਤਹਾ : ਬੈਹਤ ਚਿਰ।
مدح : ਮਦਹੁ : ਪਰਸ਼ੰਸਾ, ਸ਼ਲਾਘਾ।
مدن : ਮਦਦ : ਸਹਾਰਾ, ਕੁਮਕ।
مدن گار : ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਹਾਇਕ।
مدرس : ਮੁੱਦਰਿਸ : ਦਰਸ (ਸਬਕ) ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ।
مدرسه : ਮਦਰਿਸਾ : ਦਰਸ (ਸਬਕ) ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ।
مدعا : ਮੁੱਦਆ : ਮਨੋਰਥ, ਗ਼ਰਜ਼, ਮਲਕੀਅਤ।
مدعی : ਮੁੱਦਈ : ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹੱਕ ਜਤਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਦਾਵੇਦਾਰ।
مدینه : ਮਦੀਨਾ : ਸ਼ਹਿਰ, ਨਗਰ।
مذاق : ਮਜ਼ਾਕੁ : ਚੱਖਣਾ, ਚਾਟ, ਸੁਆਦ, ਚਸਕਾ, ਜ਼ਾਇਕੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਰਸਪਰ ਚੋਹਲ, ਹਸੀ, ਦਿਲਲਗੀ, ਠੱਠਾ, ਖਿੱਲੀ।
مذكور : ਮਜ਼ਕੂਰ : ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜ਼ਿਕਰ, ਗੱਲਬਾਤ।
مذمت : ਮਜ਼ਮਤ : ਬੁਰਿਆਈ, ਨਿੰਦਾ।
مذهب : ਮਜ਼ਹਬ : ਰਸਤਾ, ਈਮਾਨ, ਧਰਮ, ਅਕੀਦਾ।
مراجعة : ਮੁਰਾਜ਼ਅਤ : ਵਾਪਸੀ, ਵਾਪਸ ਹੋਣਾ।
مراد : ਮੁਰਾਦ : ਇਰਾਦਾ, ਮਨੋਰਥ, ਮਤਲਬ, ਮਨਸ਼ਾ, ਖਾਹਸ਼।
مرادف : ਮੁਰਾਦਿਫ਼ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਬੈਠਣ ਜਾਂ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ; ਪਰਿਆਇ, ਸਮਾਨ-ਅਰਥੀ (ਸ਼ਬਦ)।

مرتبه : ਮਰਤਬਾ : ਦਰਜਾ, ਔਹਦਾ, ਮਨਸਬ, ਵਾਰ, ਦਫ਼ਾ।
مرتکب : ਮੁਰਤਕਿਬ : ਗੁਨਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੰਮ 'ਚ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਸੂਰਵਾਰ, ਮੁਜਰਮ।
مرثیه : ਮਰਸੀਯਾ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਮਰਸੀਆ' ਹੈ) ਓਹ ਕਵਿਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਵਸਫ਼ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
مرحله : ਮਰਹੁਲਾ : ਕੂਚ ਦੀ ਥਾਂ, ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਮੰਜਲ, ਦਰਜਾ, ਰੁਤਬਾ।
مرخص : ਮੁਰੱਖ਼ਸ : ਰੁਖ਼ਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
مرد : ਮਰਦ : ਸ਼ਖ਼ਸ, ਮਾਨਸ, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ।
مردم : ਮਰਦੁਮ : ਇਨਸਾਨ, ਲੋਕ।
مردمک : ਮਰਦੁਮਕ : ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ।
مردہ : ਮੁਰਦਾ : ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ।
مرزا : ਮਿਰਜ਼ਾ : ਅਮੀਰਜ਼ਾਦਾ, ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ।
مرشد : ਮੁਰਸ਼ਿਦ : ਇਰਸ਼ਾਦ (ਹੁਕਮ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਦਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਿੱਧਾ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।
مرصع : ਮੁਰੱਸਅ : ਜੜਾਊ, ਮੋਤੀਆ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ।
مرض : ਮਰਬ : ਬੀਮਾਰੀ, ਦੁੱਖ, ਰੋਗ।
مرضى : ਮਰਬੀ : ਪਸੰਦ, ਖੁਸ਼ਨੂਦੀ, ਰਜ਼ਾ।
مرغ : ਮੁਰਗ਼ : ਪੰਛੀ।
مرغزار : ਮਰਗਜ਼ਾਰ : ਘਾਹ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮੈਦਾਨ।
مرغوب : ਮਰਗੂਬ : ਮਨ-ਪਸੰਦ, ਮਨਭਾਉਂਦਾ।
مرقه الحال : ਮੁਰੱਛਾ-ਉਲ-ਹਾਲ : ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਪੈਸੇ ਵੱਲੋਂ ਸੁਖਾਲਾ।
مرکز : ਮਰਕਜ਼ : ਕੇਂਦਰ, ਰਾਜਧਾਨੀ।

مرگ *ਮਰਗ* : ਮੌਤ।
مرمت *ਮਰੱਮਤ* : ਦਰੁਸਤੀ, ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ, ਤਰਮੀਮ।
مرواريد *ਮਰਵਾਰੀਦ* : ਮੋਤੀ।
مرّوت *ਮੁਰੱਵਤ* : ਲਿਹਾਜ਼, ਰਿਆਇਤ, ਮਰਦਾਨਗੀ, ਇਨਸਾਨੀਅਤ।
مرّوج *ਮੁਰੱਵਜ਼* : ਰਿਵਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਾਰੀ।
مرهم *ਮਰਹਮ* : ਮੱਲ੍ਹਮ।
مرید *ਮੁਰੀਦ* : ਸ਼ਰਧਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਖਾਹਸ਼ਮੰਦ, ਇੱਛਕ, ਚੇਲਾ ਬਾਲਕ।
مريض *ਮਰੀਜ਼* : ਬੀਮਾਰ, ਰੋਗੀ, ਮਰਜ਼ (ਰੋਗ) ਵਾਲਾ।
مزا *ਮਿਜ਼ਾਜ਼* : ਤਬੀਅਤ, ਖਸਲਤ, ਸੁਭਾ।
مزامح *ਮੁਜ਼ਾਹਿਮ* : ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ।
مزار *ਮਜ਼ਾਰ* : ਜ਼ਿਆਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਤੀਰਥ, ਕਬਰ, ਮਕਬਰਾ, ਦਰਗਾਹ।
مزارع *ਮੁਜ਼ਾਰਿਅ* : ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ।
مزرعه *ਮਜ਼ਰਆ* : ਖੇਤ, ਖੇਤੀ ਦੀ ਥਾਂ, ਚੱਕ (ਮਾਜਰਾ)।
مزه *ਮਜ਼ਾ* : ਸੁਆਦ, ਲੱਜਤ, ਖੁਸ਼ੀ, ਐਸ਼।
مزيد *ਮਜ਼ੀਦ* : ਜ਼ਿਆਦਤੀ, ਵਾਧਾ।
مزيّن *ਮੁਜ਼ਈਯਨ* : ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ।
مس *ਮਿਸ* : ਤਾਂਬਾ।
مسافر *ਮੁਸਾਫਿਰ* : ਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
مسام *ਮਸਾਮ* : ਸਰੀਰ ਦੇ ਓਹ ਸੁਰਾਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਸੀਨਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।
مساوات *ਮੁਸਾਵਾਤ* : ਬਰਾਬਰੀ, ਪਰਸਪਰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ।
مست *ਮਸਤ* : ਮਤਵਾਲਾ, ਨਸ਼ਈ, ਖੁਸ਼, ਮਗਨ, ਅਨੰਦ।
مستاجر *ਮੁਸਤਾਜ਼ਿਰ* : ਠੇਕੇਦਾਰ।

مستحق *ਮੁਸਤਹਿਕ* : ਹਕਦਾਰ, ਦਾਵੇਦਾਰ।
مستحكم *ਮੁਸਤਹਕਮ* : ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਖਤ, ਅਟੱਲ।
مستفيد *ਮੁਸਤਫੀਦ* : ਫਾਇਦੇਮੰਦ, ਲਾਭਦਾਇਕ।
مستقل *ਮੁਸਤਕਿਲ* : ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪਾਏਦਾਰ, ਕਾਇਮ, ਹਮੇਸ਼ਾ।
مستی *ਮਸਤੀ* : ਮਦਹੋਸ਼ੀ, ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਮਤਵਾਲਾਪਣ, ਸ਼ੈਰਵਤ ਦਾ ਜ਼ੋਸ਼।
مسجد *ਮਸਜਿਦ* : ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਪੂਜਾ-ਘਰ।
مسخره *ਮਸਖਰਾ* : ਮਖੌਲੀਆ, ਠੱਠਾ ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
مسعود *ਮਸਊਦ* : ਮੁਬਾਰਕ, ਨੇਕ, ਬਖਤਾਵਰ।
مسكر *ਮੁਸਕਿਰ* : ਨਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ (ਅਫੀਮ ਆਦਿ)।
مسكن *ਮਸਕਨ* : ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਟਿਕਾਣਾ, ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ।
مسكين *ਮਿਸਕੀਨ* : ਕੰਗਾਲ, ਵਿਚਾਰਾ।
مسلح *ਮੁਸੱਲਹ* : ਹਥਿਆਰਬੰਦ।
مسلك *ਮਸਲਕ* : ਪੱਥ, ਮਾਰਗ, ਕਾਇਦਾ, ਦਸਤੂਰ, ਤਰੀਕਾ।
مسلم *ਮੁਸਲਿਮ* : ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਮੁਸਲਮਾਨ।
مسلم *ਮੁਸੱਲਮ* : ਯਕੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਲਾਮਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਪੂਰਾ, ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ, ਸਾਬਤ।
مسلمان *ਮੁਸਲਮਾਨ* : (ਮੁਸਲਿਮ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੋਮਨ।
مسلمانی *ਮੁਸਲਮਾਨੀ* : ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

مسلمانان : ਮੁਸਲਮਾਨਾਨ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

مسلمين : (ਮੁਸਲਿਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ।

مسلوب : ਮਿਟਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਖੋਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ।

مسلوب-عقل : ਮੁਸਲੂਬ-ਉਲ-ਹਵਾਸ, **مسلوب-عقل** : ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਪਾਗਲ।

مسلوب-عقل : ਮੁਸਲੂਬ-ਉਲ-ਹਵਾਸੀ : ਪਾਗਲਪਣ।

مسألة : ਸਵਾਲ, ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਸਮਝਣਯੋਗ ਗੱਲ, ਉਹ ਗੱਲ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪੁੱਛੀ ਜਾਵੇ, ਹਲ ਤਲਬ ਸਵਾਲ, ਸ਼ਰਈ ਸਵਾਲ, ਤਜਵੀਜ਼।

مسمار : ਕਿੱਲ, ਮੇਖ; ਖੁੰਟੀ, ਢਾਹਿਆ ਹੋਇਆ।

مسموم : ਜ਼ੈਹਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ੈਹਰ ਖਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਜ਼ੈਹਰੀਲਾ।

مسن : ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲਾ, ਬੋਹਤ ਬੁੱਢਾ, ਪੁਰਾਣਾ ਤਜਰਬੇਕਾਰ।

مسند : ਵੱਡਾ ਤਕੀਆ, ਤਕੀਆ ਲਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਗੱਦੀ, ਤਖਤ।

مسند-آرا : ਤਖਤ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

مسند-آرائی : ਮਸਨਦ-ਆਰਾਈ, **مسند-نسخی** : ਮਸਨਦ-ਨਸ਼ੀਨੀ : ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨੀ।

مسند-نسخی : ਮਸਨਦ-ਨਸ਼ੀਨ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਗੱਦੀ-ਨਸ਼ੀਨ।

مسواک : ਦਾਤਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੰਦ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

مسوّء : ਕਾਲਾ ਸਿਆਹ ਭਾਵ

ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਾਲਾ ਕੀਤਾ ਖਰੜਾ।

مسهل : ਦਸਤ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ (ਦਵਾ), ਪੇਟ ਨਰਮ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਦਵਾ, ਜੁਲਾਬ।

مسیح : ਜੇਹੜਾ ਬੋਹਤਾ ਫਿਰੇ ਤੇ ਸੈਰ ਕਰੇ।

مسیحا : ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ, ਧਰਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ; ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚੇ ਦੋਸਤ (ਰੱਬ ਦੇ ਦੋਸਤ) ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਵੀ ਬੋਹਤ ਸਨ; ਝੂਠਾ, ਘਸਿਆ ਹੋਇਆ ਰੁਪਈਆ।

مسیحاਈ : ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸ਼ਕਤੀ।

مسیحي : ਈਸਾਈ।

مشابه : (ਸ਼ਬਹ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਿਸਲਾਂ, ਇਕ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਲਾਂ, ਤਸਵੀਰਾਂ।

مشابهت : ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਸਮਾਨਤਾ, ਸਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ।

مشار : ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਜਤਾਇਆ ਗਿਆ।

مشارک : ਉਪਰੋਕਤ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਇਤਬਾਰ ਵਾਲਾ।

مشارب : (ਮਸ਼ਰਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ, ਘਾਟ, ਪੱਤਣ, ਮਿਜ਼ਾਜ, ਤਰੀਕੇ।

مشارك : ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਂਝੀ, ਭਾਈਵਾਲ।

مشارك : ਪਰਸਪਰ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣਾ, ਭਾਈਵਾਲ, ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ।

مشاط : (ਮੁਸ਼ਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਕੰਘੀਆਂ, ਕੰਘੇ।

مشاطة : ਕੰਘੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਨਾਇਣ।

مشاعرہ **مُشاہدہ** : ایکٹیاں ہوں کہ تے
میل کہ سہار پڑنا، آپس وچ
سہارپڑانی کرنا، کئی دہار۔

مشاغل **مُشاغلا** : (مُشاغلا
دا بھونڈا) بھونڈے سہار،
بھونڈے سارے کیم کاج۔

مُشاہد **مُشاہد** : بھونڈے اہیاس کرن
والا، مہونڈی، مہار۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیمار وچ سہونڈی دی
سہونڈی دی ہاں۔

مُشاہرت **مُشاہرت** : پراسپر مہار
کرنا، آپس وچ سہار مہار کرنا۔

مُشاہد **مُشاہد** : دیکھنا والا۔

مُشاہدہ **مُشاہدہ** : دیکھنا، کیمے دے
نال ہار ہونا، سہونڈی دی
دیکھنوں دیکھنا۔

مُشاہرہ **مُشاہرہ** : مہار تہار،
دیکھنا، مہونڈی مہار کرنا،
مہونڈی دی
دیکھنا۔

مُشاہر **مُشاہر** : (مہار
دا بھونڈا) پراسپر
دیکھنا۔

مُشاہ **مُشاہ** : (سہونڈی
دا بھونڈا) دیکھنا،
دیکھنا، دیکھنا،
دیکھنا،
دیکھنا۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
دیکھنا۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
دیکھنا۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
دیکھنا۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
دیکھنا۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
دیکھنا۔

پہلوان، ہوں رسی کرنا والا۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

مُشاہ **مُشاہ** : دیکھنا،
پہلوان، ہوں رسی۔

ਮੇਹਰਬਾਨੀ : ਮੁਸ਼ਫ਼ਿਕਾਨਾ ਮੁਸ਼ਫ਼ਾਨਾ

ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ।

ਮੁਸ਼ਫਿਕ-ਏ-ਮਿਹਰਬਾਨ :

ਨੇਕ ਤੇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਮਿੱਤਰ,
ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਪਿਆਰੇ।

ਮੁਸ਼ਕ : ਨੇਜ਼ਾ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿੰਨ੍ਹਣਾ,
ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ, ਅਭਿਆਸ; ਅੱਖਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਚਿਤਰਾਂ ਦਾ
ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਜੰਗ :

ਲੜਾਈ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕ ਕਰਨਾ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਜਨੂਨ :

ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਮੁਸ਼ਕੀ : ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕ ਕਰਨ
ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਤਖ਼ਤੀ, ਲਿਖਣ ਦੀ ਤਖ਼ਤੀ,
ਪੱਟੀ, ਫੱਟੀ।

ਮੁਸ਼ਕਾਬ : ਵੱਡਾ ਥਾਲ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਚਾਵਲ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ
ਵਿਚ ਆਟਾ ਗੁੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਾਤ।

ਮੁਸ਼ਕਤ : ਮੇਹਨਤ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਤਕਲੀਫ਼, ਦੁੱਖ, ਦਰਦ,
ਰੰਜ, ਔਖ, ਜਣੇਪੇ ਦੀ ਪੀੜ।

ਮੁਸ਼ਕ : ਚੰਮ ਜਾਂ ਖੱਲ੍ਹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ
ਭਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘਿਓ ਮੱਖਣ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ,
ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮੁਸ਼ਕਾ : ਛੋਟੀ ਮੁਸ਼ਕ।

ਮੁਸ਼ਕੂ : ਛੋਟੀ ਮੁਸ਼ਕ।

ਮੁਸ਼ਕੂਲ, **ਮੁਸ਼ਕੂਲ** : ਛੋਟੀ ਬੋਤਲ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਥੈਲਾ।

ਮੁਸ਼ਕੀਜ਼, **ਮੁਸ਼ਕੀਜ਼ਾ** : ਛੋਟੀ ਮੁਸ਼ਕ।

ਮੁਸ਼ਕ, **ਮਿਸ਼ਕ** : ਕਸਤੂਰੀ,
ਸਿਆਹੀ, ਕਾਲਖ।

ਮੁਸ਼ਕਰ (ਖਮ) : ਮੁਸ਼ਕਰ

ਬਰ ਜ਼ਖਮ (ਦਾਗ਼) ਅਫ਼ਸ਼ਾਦਨ :

ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ, ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇਣਾ,
ਜਲਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਲਾਉਣਾ।

ਮੁਸ਼ਕਬੂ : ਕਸਤੂਰੀ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ,
ਕਸਤੂਰੀ ਵਰਗੀ ਖ਼ੁਸ਼ਬੋ ਵਾਲਾ।

ਮੁਸ਼ਕਬੇਦ : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ
ਬੈਂਤ ਦਾ ਦਰਖਤ ਜਿਸ ਦਾ ਫਲ ਖ਼ੁਸ਼ਬੋਦਾਰ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਕ ਵੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਪੁਖਤਾ : ਖ਼ਾਸ
ਕਸਤੂਰੀ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਤਾਤਾਰੀ,
ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਤਿੱਬਤੀ :
ਤਾਤਾਰੀ ਕਸਤੂਰੀ ਜੋ ਬੋਹਤ ਸੁਗੰਧਮਈ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਤਰ : ਕਸਤੂਰੀ।

ਮੁਸ਼ਕਦਾਨਾ : ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ
ਦਾਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵਿੰਨ੍ਹ ਕੇ ਗਲ
ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ
ਨਾਮ।

ਮੁਸ਼ਕਦਰ : ਝੀਂਗਰ।

ਮੁਸ਼ਕ ਦਰ **ਮੁਸ਼ਕ** : ਕਸਤੂਰੀ
ਸ਼ਰਾਬ ਕਰਦਨ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਮੁਸ਼ਕ ਰਾ **ਮੁਸ਼ਕ** : ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕਰਨਾ,
ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਮੁਸ਼ਕ ਰੰਗ : ਇਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ
ਦਾ ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਪੰਛੀ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ,

ਮੁਸ਼ਕ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਖ਼ੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਘਾਹ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਫ਼ਿਸ਼ਾਨ : ਓਹ
ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ
ਸੁਗੰਧੀ ਆਏ, ਖ਼ੁਸ਼ ਤਬੀਅਤ।

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਮਾਲੀ,

ਮੁਸ਼ਕਨਾਫ, **ਮੁਸ਼ਕਨਾਫ**

ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਨਾਫ, **ਮੁਸ਼ਕਨਾਫ**

ਮੁਸਕ-ਏ-ਨਾਫਾ : ਖਾਲਸ ਕਸਤੂਰੀ, ਸਿਆਹੀ।
ਮੁਸਕ-ਮਾਲੀ : ਬਾਰਬੁਦ ਦੀ ਕੱਢੀ ਹੋਈ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ (24 ਵੀਂ ਸੁਰ)।
ਮੁਸਕ-ਮੂ : ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ।
ਮੁਸਕ-ਉ-ਹਰੀਰ : ਸਿਆਹੀ ਤੇ ਕਾਗਜ਼।
ਮੁਸਕੀ : ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ।
ਮੁਸਕੀਨ : ਮੁਸਕ ਰੰਗ।
ਮੁਸਕੀਨ ਸਿਨਾਨ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ।
ਮੁਸਕੀਨ ਫਾਮ : ਮੁਸਕ-ਭਰਿਆ, ਕਾਲਾ ਸਿਆਹ।
ਮੁਸਕੀਨ-ਕੁਲਾਹ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਜੁਲਫਾਂ।
ਮੁਸਕਕ : ਸ਼ਕ ਸੁਬੇ ਵਾਲਾ।
ਮੁਸਕਿਲ : ਕਠਨ, ਔਖਾ, ਸਖਤ, ਦੁਖਦਾਈ, ਸ਼ੱਕੀ, ਅਸਪਸ਼ਟ।
ਮੁਸਕਿਲਾਤ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
ਮੁਸਕਿਲ ਪਸੰਦ : ਕਠਨਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਨ-ਮਾਰੂ।
ਮੁਸਕਿਲ-ਕੁਸ਼ਾ : ਕਠਨਾਈਆਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।
ਮਸ਼ਕੂਰ : ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਕਿਰ ਜਾਂ ਸ਼ੁਕਰ-ਗੁਜ਼ਾਰ (ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪਰਤਣਾ ਗਲਤ ਹੈ।
ਮਸ਼ਕੂਕ : ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੰਦਿਗ਼।
ਮੁਸ਼ਕੂਏ, ਮੁਸ਼ਕੂਯੇ, ਮੁਸ਼ਕੂਯਾ : ਬੁੱਤ-ਖਾਨਾ, ਮੂਰਤੀ-ਘਰ; ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਜਾਂ

ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਘਰ।
ਮੁਸ਼ਕੂ-ਏ-ਮੁਅੱਲਾ : ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਭਵਨ।
ਮਸ਼ਲੂਲ : ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਸ਼ਲ (ਬੇਹਿਸ) ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ, ਅਪਾਹਜ।
ਮਸ਼ਮੂਲ : ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ।
ਮਸ਼ਮੂਲਾ : ਜੋ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰੀਕ ਮਿਲਾਇਆ ਹੋਇਆ।
ਮਸ਼ਮੂਮ : ਸੁੰਘੀ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼), ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸੁੰਘੀ ਜਾਏ, ਸੁਗੰਧਮਈ (ਚੀਜ਼)।
ਮਸ਼ਮੂਮਾਤ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ, ਖਸਬੂਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ।
ਮਸ਼ਮੂਮਾ : ਸੁੰਘਣਯੋਗ (ਚੀਜ਼)।
ਮੁਸ਼ੰਗ : ਲੁਟੇਰਾ, ਡਾਕੂ, ਚੋਰ, ਮੋਥਾ ਘਾਹ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਅਨਾਜ।
ਮਿਸ਼ਵਾਜ਼ : ਪਗੜੀ, ਦਸਤਾਰ।
ਮਸ਼ਵਰਤ, ਮਸ਼ੁਰ, ਮਸ਼ਵਰਾ : ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਸਲਾਹ।
ਮਸ਼ੂਮ : ਮਨਹੂਸ, ਅਸੁਭ।
ਮਸ਼ਹਦ : ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਸ਼ਹਾਦਤਗਾਹ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਕਬਰਸਤਾਨ, ਈਰਾਨ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਜੋ ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ ਤੁਸ ਹੈ, ਇਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਮੂਸਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਹੈ।
ਮਸ਼ਹਦੀ : ਮਸ਼ਹਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਸ਼ਹਦ ਦਾ ਰੋਹਣ ਵਾਲਾ।
ਮਸ਼ਹੂਦ : ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੌਜੂਦ, ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਮਸ਼ਹੂਰ : ਸ਼ੋਹਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,

ਪਰਸਿੱਧ।

ਮਸ਼ੀਯਤ : ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਇੱਛਾ; ਨਿਸਚਾ, ਇਰਾਦਾ, ਕਿਸਮਤ, ਤਕਦੀਰ।

ਮਸ਼ੀਯਤ-ਏ-ਏਬਦੀ : ਮਸ਼ੀਤ ਆਇਰੀ; ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ।

ਮਸ਼ੀਖਤ : ਬਜ਼ੁਰਗੀ; ਸ਼ੇਖੀ, ਘਮੰਡ।

ਮੁਸ਼ੀਰ : ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ਵਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਲਾਹਕਾਰ।

ਮੁਸ਼ੀਰ-ਉਦ-ਦੌਲਾ : ਰਾਜ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਅਮੀਰ, ਵਜ਼ੀਰ।

ਮੁਸ਼ੀਰ-ਏ-ਖਾਸ : ਨਿੱਜੀ ਵਜ਼ੀਰ।

ਮੁਸ਼ੀਰ-ਏ-ਮਾਲ : ਵਜ਼ੀਰ ਮਾਲ।

ਮੁਸ਼ੀਰਾਨ : ਮੁਸ਼ੀਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਸ਼ੀਰਾਨ-ਏ-ਸਲਤਨਤ : ਰਾਜ ਦੇ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ।

ਮਸ਼ੀਮਾ : ਬੱਚੇਦਾਨੀ।

ਮੁਸਾਹਿਬ : ਸਾਥੀ, ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ, ਦੋਸਤ, ਮਿੱਤਰ, ਸ਼ੈਰਜ਼ਾਦੇ ਦਾ ਖਾਸ ਸਾਥੀ।

ਮੁਸਾਹਬਤ : ਸੰਗ ਸਾਥ।

ਮੁਸਾਇਰ : ਮਸਦਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ; ਨਿਕਲਣ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਸੋਮੇ।

ਮੁਸਾਦਰਤ : ਜੁਰਮਾਨਾ, ਤਵਾਨ, ਤਵਾਨ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਦੇਣਾ।

ਮੁਸਾਦਕਤ : ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ, ਦਿਲ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ, ਸਚਾਈ।

ਮੁਸਾਰਿਫ : (ਮਸਰਿਫ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਖਰਚੇ।

ਮੁਸਾਇਬ : ਸਖਤੀਆਂ,

ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ।

ਮੁਸਾਫ : (ਮਸਫ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਫ਼ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਰਣ-ਭੂਮੀਆਂ, ਜੰਗ, ਲੜਾਈ।

ਮੁਸਾਫਾਗਾਹ : ਰਣ-ਭੂਮੀ।

ਮੁਸਾਫਹਾ : ਮੁਲਾਕਾਤ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ।

ਮੁਸਾਲਿਹ : (ਮਸਲਹਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭਲਾਈਆਂ, ਨੇਕੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਨੇਕ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ।

ਮੁਸਾਲਹਤ : ਪਰਸਪਰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ, ਸੁਲ੍ਹਾ, ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ।

ਮੁਸਾਲਿਹਾ : ਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਚੀਜ਼।

ਮੁਸਾਇਬ : (ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਔਕੜਾਂ, ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ।

ਮਿਸਬਾਹ : ਚਿਰਾਗ਼, ਦੀਵਾ ਸ਼ਮੂ, ਵਿਆਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮੁਸਹਫ : ਓਹ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਹੀਫ਼ੇ ਤੇ ਰਸਾਲੇ ਹੋਣ, ਪੁਸਤਕ, ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਰਕਾ, ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ।

ਮੁਸਹਫ-ਏ-ਬਗਲੀ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਛੋਟੀ ਸੈਂਚੀ ਜੋ ਗਲ ਵਿਚ ਲਟਕਾਈ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮੁਸਹਫ-ਏ-ਗੁਬਾਰ : ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਜੋ ਗੁਬਾਰ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ; ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਚੇਹਰਾ।

ਮੁਸਹਫ-ਮਜੀਦ

ਮੁਸਹਫ-ਏ-ਮਜੀਦ,

ਮੁਸਹਫ-ਏ-ਮੁਕੱਦਸ

ਮੁਕੱਦਸ : ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ।

ਮੁਸਹਫ-ਏ-ਯਾਕੂਤ : ਓਹ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਜੋ ਯਾਕੂਤੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ

ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਿਸਦਾਕ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਪੂਰੇ ਉੱਤਰ ਸਕਣ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਫਾਈ ਸਾਬਤ ਕਰੇ, ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗਵਾਹ, ਗਵਾਹੀ।

ਮੁੱਖ ਮਸਲਾ : ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਸੋਮਾ, ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਰਤਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਬਣਾਏ ਜਾਣ।

ਮੁਸੱਦਕ, مصدقہ, मुसदका :
ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਯਕੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مُصَدِّق **ਮੁੱਸਦਿਕ** : ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਮਿਸਰ : ਸ਼ੈਹਰ, ਨਗਰ, ਤਲਵਾਰ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਹੱਦ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵੀ ਏਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਹਿਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਿਸਰਾਨ : ਦੇ ਮਿਸਰ, ਬੈਰ
ਕਫਾ ਤੇ ਬਸਰਾ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

مصرزليخا پناه

ਮਿਸਰ-ਏ-ਚੁਲੈਖਾ ਪਨਾਹ : ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਰੀਰ।

ਮਿਸਰ-ਏ-ਸਾਦੀ : ਮਿਸਰ-ਏ-ਸਾਦੀ
ਉਤਰੀ ਮਿਸਰ।

ਮੁਸਿਰ : ਇਸਰਾਰ (ਜ਼ਿੱਦ-ਹੱਠ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਅੜ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਿੱਦੀ, ਹੁਣੀ।

ਮਿਸਰਾਅ, ਮਿਸਰਾਅ : ਬੁਰੇ ਦਾ ਇਕ ਭਿਤ, ਇਕ ਕਿਵਾੜ, ਇਕ ਕਿਵਾੜ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕ ਪਟ, ਅੱਧਾ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਥੈੱਤ।

ਮਸਰੂਫ਼ : ਸਰਫ (ਖਰਚ) ਕੀਤਾ مصروف

ਗਿਆ, ਕੰਮ ਵਿਚ ਰਤਿਆ ਹੋਇਆ।

ਮਿਸਰੀ : ਮਿਸਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਿਸਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ, ਸ਼ੈਹਰੀ, ਮਿਸਰ ਦੀ ਕਲਮ, ਮਿਸਰ ਦੀ ਬਨਾਤ; ਮਿਸਰ ਦਾ ਨੇਜ਼ਾ ਜਾਂ ਭਾਲਾ, ਬਰਫਾ, ਜਮਾਈ ਹੋਈ ਖੰਡ।

ਮਿਸਰੀ-ਮਾਰ : ਨੇਜ਼ਾ, ਬਰਛਾ।

مصطفیٰ مسزڈا : چڑیا ہرے،
کھول کھا گیا، پرانہ، سوچ کھا
گیا، جس کے مرنے کا سانس ہی ہے۔

مصطفوی مسزٹھوی : ہجرت مہم
ساحیبا نال سہیہت۔

ਮਸਤਫਾ ਕਮਾਲ ਮੁਸਥਫ਼ੀ ਕਮਾਲ ਪਾਸ਼ਾ

ਪਾਸ਼ਾ : ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਸੈਨਾਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ, ੧੯੧੪ ਈ. ਵਾਲੀ ਪੈਹਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਤੁਰਕੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਤਬਾਹ/ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਛੋਟੇ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬਲੰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਹਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇ ਤੁਰਕੀ ਦਾ ਲੋਹਾ ਮਨਵਾਇਆ ਤੇ ਤੁਰਕੀ ਵਿਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਓਹ ਉਸ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਪਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਸਤਨਤੁਨੀਆ ਦੀ ਥਾਂ ਅਨਕੋਰਾ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ।

مصطفیٰ ماسزکرا، ماسزکری : ਇਕ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਗੁੰਦ ਜੋ ਦਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗੁੰਦ ਪਿਸਤੇ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।

ਮੁਸੱਫ਼ : ਸਫ਼ਾਂ ਜੋੜਨ ਦੀ ਥਾਂ; ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ; ਜੰਗ।

ਮੁਸੱਕਲ: ਸਾਫ਼, ਰੋਸ਼ਨ, ਪਾਲਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜੰਗਲ ਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਿਸਕਲਾ ਮਿਸਕਲਾ, ਮਿਸਕਲ ਮਿਸਕਲ :
ਮਿਕਲ (ਪਾਲਸ਼) ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦ, ਚੰਗਾਲ ਦੂਰ
ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦ।

مصقول ماسکول : ਸਿਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਾਲਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਚਮਕਾਇਆ ਹੋਇਆ।

مصلاً مۇسੱلا : ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਈਦਗਾਹ, ਮਸੀਤ, ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਚਟਾਈ।

مصلاً مۇسੱلا-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼ : ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦੀ ਈਦਗਾਹ।

مصلاً مۇسੱਲਤ : ਨੇਕ ਸਲਾਹ, ਨੇਕ ਤਜਵੀਜ਼, ਭਲਾਈ, ਬੇਹਤਰੀ, ਵਸਫ਼, ਗੁਣ।

مصلاً مۇسੱਲਤ-ਏ-ਵਕਤ : ਸਮੇਂ ਲਈ ਯੋਗ ਤਜਵੀਜ਼, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨਕੂਲ।

مصلاً مۇسੱਲਾ : (ਵੇਖੋ ਮੁਸੱਲਾ) ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਜਗ੍ਹਾ।

مصلى مۇسੱਲੀ : ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਨਮਾਜ਼ੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਧਰਮੀ ਬੰਦਾ।

مصنف مۇسਨਿਫ : ਕਿਤਾਬ ਤਸਨੀਫ਼ (ਲਿਖਣ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੇਖਕ।

مصنف مۇسੱਨਫ, مصنفه مۇسਨਫا : ਤਸਨੀਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ, ਰਚਨਾ।

مصنفات مۇسੱਨਫਾਤ : ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਰਚਨਾਵਾਂ।

مصنوع ماسنۇا : ਬਣਾਈ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼), ਘੜੀ ਗਈ।

مصنوعات ماسنۇاਤ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।

مصنوعى ماسنۇਈ : ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼; ਬਣਾਉਟੀ, ਨਕਲੀ।

مصور مۇسੱਵਰ : ਬਣਾਈ ਗਈ, ਚਿੱਤਰੀ ਗਈ, ਤਸਵੀਰ, ਚਿੱਤਰ।

مصور مۇسੱਵير : ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਬੁੱਤ ਘਾੜਾ, ਮੂਰਤੀਕਾਰ।

مصیبت مۇسੀਬਤ : ਤਕਲੀਫ਼, ਰੰਜ, ਦੁੱਖ,

ਆਫ਼ਤ, ਹਾਦਸਾ, ਘਟਨਾ।

مصیبت خانه مۇسੀਬਤ-ਖਾਨਾ : ਮਾਤਮ-ਖਾਨਾ, ਸੰਸਾਰ।

مصیبت زده مۇسੀਬਤ-ਬਦਾ : ਆਫ਼ਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਭਾਗਾ।

مصیقل مۇسੈਕਲ : ਸਿਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਚਮਕਾਇਆ ਗਿਆ, ਰੰਗ ਫੇਰਿਆ ਗਿਆ।

مصیقل مۇسੈਕيل : ਸਿਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚਮਕਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਕਲੀਗਰ।

مضاعف مۇਜਾਅਫ : ਦੂਣਾ, ਦੁੱਗਣਾ, ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕੀਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਇਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਦੋ ਅੱਖਰ ਆਉਣ।

مضاعفت مۇਜਾਅਫਤ : ਦੂਣਾ ਕਰਨਾ।

مضاف مۇਜਾਫ : ਸਬੰਧਤ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਬੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਨਾਂਵ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨਾਂਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ 'ਕਿਤਾਬ-ਏ-ਨਾਂਵ ਜੈਦ' ਵਿਚ ਕਿਤਾਬ ਮਜ਼ਾਫ਼ ਹੈ।

مضافات مۇਜਾਫਾਤ : ਸਬੰਧ ਵਾਲੇ, ਸ਼ੈਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ।

مضامين مۇਜਾਮੀਨ : (ਮਜ਼ਮੂਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਤਲਬ, ਮਨੋਰਥ, ਮਕਸਦ, ਲੇਖ।

مضائقه مۇਜਾਇਕਾ : ਤੰਗੀ, ਔਖ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ, ਹਰਜ, ਭੈੜਾ, ਪਰਵਾਹ, ਡਰ।

مضائقه كرون مۇਜਾਇਕਾ ਕਰਦਨ : ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਨਾਂਹ ਨੁੱਕਰ ਕਰਨਾ।

مضبوط مۇਜਬੂਤ : ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੱਕਾ, ਪਾਏਦਾਰ।

مضحك مۇਜਹਕ : ਹੱਸਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੱਸਿਆ ਜਾਵੇ।

مضحك **ਮੁਜ਼ਹਿਕ** : ਹਸਾਉਣ ਵਾਲਾ।

مضحكات **ਮੁਜ਼ਹਿਕਾਤ** : (ਮੁਜ਼ਹਿਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਲਤੀਫੇ, ਚੁਟਕਲੇ।

مضحكه **ਮਜ਼ਹਕਾ** : ਚੋਹਲ, ਠੱਠਾ, ਮਜ਼ਾਕ, ਮਖੌਲ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਜਾਵੇ।

مضّر **ਮੁਜ਼ਿਰ** : ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਹਾਨੀਕਾਰਕ।

مضراب **ਮਿਜ਼ਰਾਬ** : ਓਹ ਸੰਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਤਾਰ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਛੱਲਾ।

مضرت **ਮਜ਼ਰਤ** : ਹਾਨੀ, ਨੁਕਸਾਨ, ਦੁੱਖ।

مضروور **ਮਜ਼ਰੂਰ** : ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇ; ਦੁਖੀ।

مضطرب **ਮੁਜ਼ਤਰਿਬ** : ਬੇਚੈਨ, ਬੇਕਰਾਰ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

مضمحل **ਮੁਜ਼ਮਹਿਲ** : ਲੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਗ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਮਿਟ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਦ ਹੋਇਆ, ਤੁੱਛ; ਸੁਸਤ, ਢਿੱਲਾ।

مضمّر **ਮੁਜ਼ਮਰ** : ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੁੱਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਪਤ, ਲੁਪਤ, ਦਿਲ ਵਿਚ ਛੁਪਾਈ ਹੋਈ (ਗੱਲ)।

مضمون **ਮਜ਼ਮੂਨ** : ਜ਼ਿਮਨ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ; ਮਤਲਬ, ਮੰਤਵ, ਲੇਖ।

مضمون نگار **ਮਜ਼ਮੂਨ-ਨਿਗਾਰ** : ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

مضمون نویس **ਮਜ਼ਮੂਨ-ਨਵੀਸ** : ਲਿਖਾਰੀ, ਲੇਖਕ, ਨਿਬੰਧਕਾਰ।

مضمون نویسی **ਮਜ਼ਮੂਨ-ਨਵੀਸੀ** : ਨਿਬੰਧਕਾਰੀ।

مضيق **ਮਜ਼ੀਕ** : ਤੰਗ (ਜਗ੍ਹਾ), ਗਲੀ।

مطابع **ਮਤਾਬਿਅ** : (ਮਤਬਅ مطبع ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਛਾਪੇਖਾਨੇ।

مطابق **ਮਤਾਬਿਕ** : ਬਰਾਬਰ, ਸਮਾਨ, ਅਨੁਕੂਲ, ਅਨੁਸਾਰ।

مطابقت **ਮਤਾਬਕਤ** : ਬਰਾਬਰੀ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ।

مطلب **ਮਤਾਲਿਬ** : (ਮਤਲਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੰਤਵ, ਮਨੋਰਥ, ਮੁਰਾਦਾਂ, ਭਾਵ।

مطالبه **ਮਤਾਲਬਾ** : ਤਲਬ ਕਰਨਾ, ਮੰਗਣਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਮੰਗਣਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਰੁਪਈਆ, ਤਲਬ ਕਰਨਾ।

مطالعه **ਮਤਾਲਆ** : ਵੇਖਣਾ, ਧਿਆਨ, ਗੌਰ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ, ਅਧਿਐਨ।

مطاوعت **ਮਤਾਵਅਤ** : ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਨਾ, ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ।

مطب **ਮਤਬ** : ਓਹ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਤਬੀਬ (ਵੈਦ) ਬੈਠ ਕੇ ਬੀਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰੇ।

مطبّع **ਮਤਬਖ਼** : ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਰਸੋਈ।

مطبّخ **ਮਤਬਿਖ**, **مطبّخی** **ਮਤਬਖ਼ੀ** : ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਰਸੋਈਆ, ਬਾਵਰਚੀ।

مطبّع **ਮਤਬਅ** : ਛਾਪਾਖਾਨਾ।

مطبوع **ਮਤਬੂਖ਼** : ਪਕਾਈ ਗਈ (ਚੀਜ਼)।

مطبوعه **ਮਤਬੂਆ** : ਮਨ-ਪਸੰਦ, ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਛਾਪੀ ਗਈ, ਛਪੀ ਹੋਈ।

مطبوعه **ਮਤਬੂਆ** : ਛਪੀ ਹੋਈ ਜਾਂ ਛਾਪੀ ਹੋਈ।

مطرب **ਮਤਰਿਬ** : ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗਵੱਦੀਆ, ਰਾਗੀ।

مطربه **ਮਤਰਿਬਾ** : ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ।

مطلّا **ਮਤਲਾ** : ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੁਲੀਮਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਸਨੈਹਰੀ।

مطلب **ਮਤਲਬ** : ਭਾਲਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਤਲਬ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ; ਮਨੋਰਥ, ਗਰਜ਼, ਮਨਸ਼ਾ,

ਅਰਥ, ਭਾਵ।

مطلب بر آری : ਮਤਲਬ ਬਰ-ਆਰੀ : ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ, ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ।

مطلبی نیست : ਮਤਲਬੇ-ਨੀਸਤ : ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ।

مطلع : ਮਤਲਅ : ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਚੜ੍ਹਦਾ, ਪੂਰਬ, ਗਜ਼ਲ ਜਾਂ ਕੱਸੀਦੇ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਸ਼ਿਅਰ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਮਿਸਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀਏ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

مطلق : ਮਤਲਫ਼ : ਅਜ਼ਾਦ, ਕੈਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਾ ਲਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।

مطلقاً : ਮਤਲਫ਼ਨ : ਬਿਲਕੁਲ, ਅਸਲੇ।

مطلق العنان

مطلق-ਉਲ-ਇਨਾਨ : ਬੇਲਗਾਮ, ਬਿਲਕੁਲ ਅਜ਼ਾਦ।

مطلقه : ਮਤਲਫ਼ਾ : ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਤਲਾਕ ਦਿਤੀ ਹੋਈ (ਔਰਤ)।

مطلوب : ਮਤਲੂਬ : ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖ਼ਾਹਸ਼ ਹੋਵੇ, ਮਕਸਦ, ਮਨੋਰਥ, ਮਸ਼ੁਕ।

مطلوبه : ਮਤਲੂਬਾ : ਇੱਛਤ (ਚੀਜ਼), ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

مطمئن : ਮਤਮਇਨ : ਤਸੱਲੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਦਿਲ ਜਮਈ ਵਾਲਾ, ਨਿਸ਼ਚਤ, ਬੇਫ਼ਿਕਰ।

مطهر : ਮਤਹਰ : ਪਾਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

مطهر : ਮਤਹਰ : ਪਾਕ, ਸਾਫ਼।

مطهر : ਮਤਹਿਰ : ਪਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭੰਗੀ।

مطهره : ਮਿਤਹਰਾ : ਪਾਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਦ, ਵਜ਼ੂ ਕਰਨ ਦਾ ਲੋਟਾ; ਗੁਸਲਖਾਨਾ।

مطیع : ਮਤੀਅ : ਆਗਿਆਕਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਂ-ਬਰਦਾਰ, ਅਧੀਨ।

مظالم : ਮਜ਼ਾਲਿਮ : (ਮਜ਼ਲਿਮਾ **مظلومه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ੁਲਮ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ,

ਵਧੀਕੀਆਂ, ਅਤਿਆਚਾਰ।

مظفر : ਮੁਝਫ਼ਰ : ਵਿਜੇਤਾ, ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ।

مظلّم : ਮਜ਼ਲਿਮਾ : ਜ਼ੁਲਮ, ਅਤਿਆਚਾਰ, ਵਧੀਕੀ।

مظلوم : ਮਜ਼ਲੂਮ : ਜਿਸ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ।

مظهر : ਮਜ਼ਹਰ : ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

مظهر : ਮੁਜ਼ਹਿਰ : ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਖਬਰ, ਜਸੂਸ।

مظهر : ਮੁਜ਼ਹਰ : ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مع : ਮਅ : ਸਾਥ, ਨਾਲ।

معاً : ਮਅਨ : ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਝਟ-ਪਟ, ਹੁਣੇ ਹੀ, ਨਾਲ ਹੀ, ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ।

معابد : ਮਅਾਬਿਦ : (ਮਅਬਦ **معبد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇਬਾਦਤ ਦੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ, ਪੂਜਾ-ਘਰ, ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ।

معابر : ਮਅਾਬਿਰ : (ਮਅਬਰ **معبر** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੰਘਣ ਦੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ, ਪੁਲ, ਪੱਤਣ, ਘਾਟ, ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਬੇੜੀਆਂ।

معان : ਮਅਾਦ : ਪਰਤਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਿਆਮਤ, ਆਖਰਤ, ਹਸ਼ਰ।

معاذ : ਮੁਅਾਦਾ, **معادات** : ਮੁਅਾਦਾਤ : ਪਰਸਪਰ ਵੈਰ ਕਰਨਾ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ।

معادله : ਮੁਅਾਦਲਤ, **معادلت** : ਮੁਅਾਦਲਾ : ਬਰਾਬਰੀ, ਸਮਾਨਤਾ, ਨਿਆਂ।

معادن : ਮਅਾਦਿਨ : (ਮਅਦਨ **معادن** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਾਣਾ।

معان : ਮਅਾਜ਼ : ਪਨਾਹ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ, ਸ਼ਰਨ ਦੇਣਾ।

معان الله : ਮਅਾਜ਼ਅੱਲਾਹ : ਰੱਬ ਪਨਾਹ ਦੇਵੇ! ਰੱਬ ਦੀ ਸ਼ਰਨ! ਮੈਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਪਨਾਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

معراج ਮਯਾਰਿਜ : (ਮਿਅਰਾਜ ਮੇਰਾਜ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੌੜੀਆਂ।

معرفه ਮਯਾਰਿਫ : (ਮਅਰਫਾ ਜਾਣ ਪਛਾਣ, ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੋਕ।

مأاش مېاش : ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਸਰ ਕਰਨਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਹੋਵੇ, ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼ੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਥਾਂ, ਦੁਨੀਆਂ, ਆਧੁਨਿਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਪੈਨਸ਼ਨ।

مؤاشرت مېاشرت : ਪਰਸਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਐਸ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਲ ਜੋਲ, ਪਰਸਪਰ ਖਾਣ ਪੀਣ।

مؤاسير مېاسير : ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਸਮਕਾਲੀ, ਹਮ-ਅਸਰ।

مؤاسيرين مېاسيرين : (ਮਯਾਸਿਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਮਕਾਲੀ ਲੋਕ।

مؤاسي مېاسي : (ਮਯਾਸੀਯਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੁਰਮ, ਪਾਪ, ਗੁਨਾਹ, ਭੁੱਲਾਂ, ਗ਼ਲਤੀਆਂ।

مؤاظة مېاظة : ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ।

مؤاف مېاف : ਬਖ਼ਿਸ਼ਾ ਗਿਆ, ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਬਰੀ, ਅਜ਼ਾਦ।

مؤافات مېافات : ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਬਖ਼ਸ਼ਣਾ, ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਕਰਨਾ।

مؤافى مېافى : ਛੋਟ, ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼, ਖ਼ਲਾਸੀ।

مؤافىنامه مېافىنامه : ਛੋਟ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਲਿਖਤ।

معالج مېاليج : ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਬੀਬ, ਵੈਦ, ਹਕੀਮ, ਡਾਕਟਰ।

معالجه مېالجه : ਇਲਾਜ, ਦਵਾ ਦਾਰੂ।

معاملت مېاملا, مؤاملا, مؤاملت :

ਅਮਲ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਪਰਸਪਰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਸੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਵਣਜ ਵਪਾਰ, ਲੈਣ ਦੇਣ, ਗੱਲਬਾਤ, ਖਤ-ਪੱਤਰ, ਇਕਰਾਰ, ਘਟਨਾ, ਓਹ ਗੱਲ ਜੋਹੜੀ ਅਮਲ ਵਿਚ ਆਵੇ, ਝਗੜਾ, ਲਗਾਨ।

مؤاملة کردن مېاملا ਕਰਦਨ : ਪਰਸਪਰ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰਨਾ।

معنى مېانى : (ਮਅਨਾ ਮਅਨੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਤਲਬ, ਮਕਸਦ, ਮੁਰਾਦਾਂ, ਅਰਥ, ਓਹ ਵਿਦਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮੌਕੇ ਸਿਰ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

مؤاودة مېاودت : ਪਰਤਣਾ, ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਵਾਪਸੀ, ਆਪਣੀ ਪੈਹਲੀ ਆਦਤ ਵੱਲ ਰੁਚਿਤ ਹੋਣਾ।

مؤاونة مېاوين : ਮੱਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਹਾਇਕ, ਮੱਦਦਗਾਰ; ਹਮੇਤੀ।

مؤاونة مېاوندت : ਪਰਸਪਰ ਮੱਦਦ ਕਰਨਾ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਸਹਾਰਾ।

مؤاوية مېاوىة : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕ ਸਹਾਈ (ਸਾਥੀ) ਦਾ ਨਾਮ; ਏਹ ਵਹੀ ਦੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਨ, ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਅਰਥਾਤ ਯਜ਼ੀਦ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਮੁਆਵੀਯਾ ਸੀ।

مؤاودة مېاودا : ਪਰਸਪਰ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਹਿਦਨਾਮਾ।

معينه مېاينه : ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਵੇਖਣਾ; ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਕਦ ਮਾਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਨਿਰੀਖਣ, ਮੁਆਇਨਾ, ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ।

مؤابة مېابا : ਇਬਾਦਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਇਬਾਤਦਖ਼ਾਨਾ, ਗਿਰਜਾ।

معبر مېਬਰ : ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲੰਘਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਘਾਟ, ਪੁਲ।

معبر عام **ਮਾਥਰ-ਏ-ਆਮ** : ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਲੰਘਣ ਦਾ ਰਾਹ।

معبر **ਮਿਥਰ** : ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਤੀ ਘੋੜਾ ਆਦਿ।

معبون **ਮਾਬੂਦ** : ਇਬਾਦਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੂਜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ਼ਟ।

معبون حقيقي

ਮਾਬੂਦ-ਏ-ਹਕੀਕੀ : ਅਸਲੀ ਇਸ਼ਟ, ਅੱਲਾਹ।

معبر **ਮੁਅਤਬਰ** : ਇਤਬਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਇਜ਼ਤ ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਪਰਮਾਣਕ, ਠੀਕ, ਸੱਚ।

معادل **ਮੁਅਤਦਿਲ** : ਇਕ ਸਮਾਨ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਬਰਾਬਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਘਾਟ ਨਾ ਆਵੇ, ਦਰਮਿਆਨਾ; ਨਰਮ, ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ।

معادل المزاج **ਮੁਅਤਦਿਲ-ਉਲ-ਮਿਬਾਜ** : ਇਕ ਸਮਾਨ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲਾ।

معترض **ਮੁਅਤਰਿਫ** : ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਹ ਵਿਚ ਅਟਕਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਰੋਕ ਟੋਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

معترف **ਮੁਅਤਰਿਫ** : ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੰਨ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਇਕਬਾਲੀ, ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

معزله **ਮੁਅਤਬਿਲਾ** : ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫ਼ਿਰਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹੱਕ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਲੋਕ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਬਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਫ਼ਿਰਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਰਾਨ "ਮਖਲੂਕ" ਹੈ, ਏਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਦੀ "ਤੋਹੀਦ" ਦਾ ਅਕਲ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ "ਵਹੀ" (ਇਲਹਾਮ) ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹੀ ਅਕਲਮੰਦ ਲੋਕ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਤੋਹੀਦ ਤੇ ਈਮਾਨ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਫ਼ਿਰਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧਮਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਮਾਮੂਨ-ਉਰ-ਰਸੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਏਹ ਸਰਕਾਰੀ ਮਜ਼ਹਬ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

معتم **ਮੁਅਤਸਿਮ** : ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਮੱਦਦ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਵਾਲਾ।

معتم بالله **ਮੁਅਤਸਿਮ ਬਿੱਲਾਹ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅੱਬਾਸੀ ਖਲੀਫ਼ੇ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬੂਇਸਹਾਕ ਮੁਹੰਮਦ-ਬਿਨ ਹਾਰੂਨ-ਉਰ-ਰਸੀਦ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ੨੧੭ ਹਿਜਰੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੇ ਰੂਮ ਦੇ ਕੈਸਰ ਤੇ ਜਿਤ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

معتمد **ਮੁਅਤਕਿਦ** : ਦਿਲੋਂ ਯਕੀਨ ਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ।

معتمد **ਮੁਅਤਮਦ** : ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਰੋਸੇ-ਯੋਗ।

معتمد **ਮੁਅਤਮਿਦ** : ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

معجزات **ਮੁਅਜਿਬਾਤ** : ਮੁਅਜਿਬਾ **معجزه** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

معجزه **ਮੁਅਜਿਬਾ** : ਆਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਇਨਸਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਲੀ ਜਾਂ ਨਬੀ ਤੋਂ ਵਾਪਰੇ, ਕਰਾਮਾਤ।

معجزه مسيح

ਮੁਅਜਿਬਾ-ਏ-ਮਸੀਹ : ਈਸਾ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ, ਓਹ ਖਾਣਾ ਜੋ ਈਸਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰਿਆ, ਈਸਾ ਦੀ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ।

معجم **ਮੁਅਜਮ, معجمه** **ਮੁਅਜਮਾ** : ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਬਦ ਜੇਹੜੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਅਰਬੀ ਹੋਣ ਪਰ ਈਰਾਨੀ ਲੋਕ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਰਤਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਸਮਝਣ, ਓਹ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਉਤੇ ਨੁਕਤੇ ਹੋਣ।

معجون **ਮਾਜੂਨ** : ਗੁੰਠਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਮੀਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਤਬੀਬਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ

ਵਿਚ ਅਜੇਹੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸ਼ੈਹਦ ਜਾਂ ਖੰਡ ਵਿਚ ਗੁੰਨੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਹੋਵੇ, ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੇ ਆਟੇ ਵਾਂਗ ਗੁੰਨ ਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦਵਾ।

معدلت مالدلت : ਅਦਲ, ਨਿਆਂ, ਅਦਲ ਕਰਨਾ, ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ।

معدن مالدین : ਖਾਣ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਧਾਤਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

معدنی مالدنی : ਖਾਣ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।

معدنیات مالدنیجات : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ।

معدون مالدود : ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ, ਸੁਮਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੋੜਾ, ਮਮੂਲੀ।

معدونى چند مالدود-چند : ਗਿਣਤੀ, ਬੋੜੇ, ਚੰਦ ਇਕ।

معدہ مالدہ : ਪੇਟ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੁਰਾਕ ਜਾਂ ਕੇ ਨੈਹਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹਜ਼ਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

معدہ تنگ (پر) کردن مالدہ
ਤੰਗ (ਪੁਰ) ਕਰਦਨ : ਪੇਟ ਭਰ ਕੇ ਖਾਣਾ, ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਣਾ।

معذرت مالدیرت : ਉਜ਼ਰ, ਬਹਾਨਾ, ਹੀਲਾ, ਉਜ਼ਰ ਕਰਨਾ, ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁਣਾ।

معذرت خواه مالدیرت-خواه : ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

معذرت خواهی مالدیرت خواهی : ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣਾ।

معذور مالدور : ਉਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਉਜ਼ਰ ਜਾਂ ਬਹਾਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਾਸ਼, ਮਜਬੂਰ, ਅਪਾਹਜ।

معذوری مالدوری : ਮਜਬੂਰੀ, ਨਾਕਾਮ।

معراج مالدراج : ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਪੌੜੀ, ਸੀੜੀ, ਪੌੜੀ ਦਾ ਡੰਡਾ,

ਮਰਤਬਾ, ਉਚਾਈ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਨੇੜਤਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਆਪ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਦਾ ਬਾਰੂਵਾ ਸਾਲ ਸੀ।

معرب مالدرب : ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਬੀ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਓਹ ਹਰਫ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕੋਈ ਲਗ ਮਾਤਰ ਦਿਤੀ ਹੋਵੇ।

معرج مالدراج, معرج مالدراج : ਸੀੜੀ, ਪੌੜੀ, ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

معرس مالدரச : ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਤਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

معرفت مالدیرفت : ਸਨਾਖਤ, ਪਛਾਣ, ਸਨਾਖਤ ਕਰਨਾ, ਪਛਾਣਨਾ; ਵਸੀਲਾ, ਸਬੱਬ; ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ।

معرفه مالدیرفہ : ਓਹ ਨਾਂਵ ਜੋਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸ਼ੈਲੀ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਖਾਸ ਨਾਂਵ।

معركة مالدركہ : ਲੜਾਈ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਰਣ-ਭੂਮੀ, ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਇੱਕਠਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਜੰਗ, ਜੁੱਧ, ਝਗੜਾ, ਹੰਗਾਮਾ।

معركة آرا مالدركہ-آرا : ਜੰਗ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਖਲੋਣ ਵਾਲਾ, ਜੰਗਜੂ।

معركة آرائی مالدركہ-آرائی : ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਤਰਤੀਬ, ਜੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਫ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨਾ।

معروض مالدروض : ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਰਜ਼, ਬੇਨਤੀ, ਦਰਖਾਸਤ, ਪਰਾਰਥਨਾ।

معروضات مالدروضات : ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਦਰਖਾਸਤਾਂ।

معرضه مالدروضہ : ਅਰਜ਼ੀ, ਦਰਖਾਸਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਤਰੀਕ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

معروف مالدروفا : ਜਾਣਿਆ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਸਿੱਧ; ਨੇਕੀ; ਓਹ

ਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇ।

معزز **ਮੁਅੱਜ਼** : ਇੱਜ਼ਤ ਦਿਤਾ ਗਿਆ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵੱਡਾ।

معزم **ਮੁਅੱਜ਼ਿਮ** : ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਂਦਰੀ, ਜਾਦੂਗਰ।

معزول **ਮੁਅਜ਼ੂਲ** : ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੇਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਖ਼ਤ ਜਾਂ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਲਾਹਿਆ ਗਿਆ।

معزولى **ਮੁਅਜ਼ੂਲੀ** : ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਬੇਕਾਰੀ।

معسكر **ਮੁਅਸਕਰ** : ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਉਤਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲਸ਼ਕਰਗਾਹ, ਛਾਉਣੀ, ਫੌਜੀ ਕੈਂਪ।

معشوق **ਮੁਅਸ਼ੁਕ** : ਇਸ਼ਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕੋਈ ਦੁਜਾ ਆਸ਼ਕ (ਮੋਹਤ) ਹੋਵੇ; ਮੋਹਬੂਬ, ਪਿਆਰਾ, ਦਿਲਦਾਰ, ਦਿਲਬਰ।

معشوق-تنگدل **ਮੁਅਸ਼ੁਕ-ਏ-ਤੰਗਦਿਲ**, **معشوق-سنگدل**

ਮੁਅਸ਼ੁਕ-ਏ-ਸੰਗਦਿਲ : ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਮਸ਼ੁਕ, ਜਹਾਨ।

معشوقه **ਮੁਅਸ਼ੁਕਾ** : ਓਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕੋਈ ਦੁਜਾ ਆਸ਼ਕ ਹੋਵੇ।

معشوقيت **ਮੁਅਸ਼ੁਕੀਯਤ** : ਮਸ਼ੁਕਪਣ, ਦਿਲਬਰੀ, ਦਿਲਦਾਰੀ।

معصفر **ਮੁਅਸਫਰ**, **معصفر** **ਮੁਅਸਫਰ** : ਕੁਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਕਸ਼ੁੰਤੜਾ; ਕੁਸਮ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ।

معصوم **ਮੁਅਸੂਮ** : ਗੁਨਾਹ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੇਗੁਨਾਹ, ਨਿਰਦੋਸ਼, ਪਾਕਦਾਮਨ, ਬੇਕਸੂਰ, ਭੇਲਾ।

معصومي **ਮੁਅਸੂਮੀ** : ਪਵਿਤਰਤਾ।

معصوميت **ਮੁਅਸੂਮੀਯਤ** : ਪਾਕਦਾਮਨੀ, ਬੇਗੁਨਾਹੀ, ਭੇਲਾਪਣ, ਬਚਪਨ, ਸ਼ਾਦਗੀ।

معصيت **ਮੁਅਸੀਯਤ** : ਗੁਨਾਹ,

ਆਕੀਪੁਣਾ, ਬਗ਼ਾਵਤ, ਨਾਫ਼ਰਸਾਨੀ, ਪਾਪ, ਭੁੱਲ, ਕਸੂਰ।

معطل **ਮੁਅੱਤਲ** : ਕੰਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੇਕਾਰ, ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ, ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

معطلى كرون **ਮੁਅੱਤਲੀ ਕਰਦਨ** : ਦੇਰ ਲਾਉਣਾ।

معطوف **ਮੁਅਤੁਫ** : ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਫੇਰਿਆ ਗਿਆ, ਮੋੜਿਆ ਤੇ ਮਰੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ।

معظم **ਮੁਅੱਜ਼ਮ** : ਅਜ਼ਮਤ ਦਿਤਾ ਗਿਆ, ਵਡਿਆਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਪਰਾਪਤ।

معظمه **ਮੁਅੱਜ਼ਮਾ** : ਵਡਿਆਈ ਪਰਾਪਤ ਇਸਤਰੀ।

معظّمات **ਮੁਅੱਜ਼ਮਾਤ** : (ਮੁਅੱਜ਼ਮ **معظم** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵਸਤਾਂ।

معقول **ਮੁਅਜ਼ੂਲ** : ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਕਲ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਕਲ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ।

معلق **ਮੁਅੱਲਕ** : ਲਟਕਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ।

معلقون **ਮੁਅੱਲਕਬਨ** : ਘੁੰਮਾਟੀਆਂ ਖਾਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ; ਨਚਾਰ।

معلقه **ਮੁਅੱਲਕਾ** : ਲਟਕੀ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼), ਓਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤੀ ਨਾ ਤਲਾਕ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ।

معلم **ਮੁਅੱਲਮ** : ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਇਲਮ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ।

معلم **ਮੁਅੱਲਿਮ** : ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ, ਮਲਾਹ, ਕਿਸਤੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

معلم اول **ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਅੱਵਲ** :

ਹਕੀਮ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੈਹਲਾ ਉਸਤਾਦ।

معلم ثالث **ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਸਾਲਿਸ** : ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਪਕ, ਹਕੀਮ ਬੂ ਅਲੀ ਸੀਨਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

معلم ثانی **ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਸਾਨੀ** : ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਪਕ, ਹਕੀਮ ਅਬੂ ਨਸਰ ਫਾਰਾਬੀ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਹੈ।

معلم کتابی **ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਕੁੱਤਾਬੀ** : ਮੁਕਤਬ ਦਾ ਅਧਿਆਪਕ।

معلم **ਮੁਅੱਲਿਮਾ** : ਉਸਤਾਨੀ, ਮਾਸਟਰਨੀ।

معلول **ਮਅਲੂਲ** : ਇੱਲਤ (ਸਬੱਬ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਸ਼ੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੱਬ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਬੀਮਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

معلوم **ਮਅਲੂਮ** : ਇਲਮ (ਗਿਆਨ) ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਜਾਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਪਰਸਿੱਧ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਮਾਲ; ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਇੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ ਕਿ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਪਰੱਤਬ, ਸਪਸ਼ਟ।

معلومات **ਮਅਲੂਮਾਤ** : ਜਾਣੀਆਂ ਪਛਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ।

معلی **ਮੁਅੱਲਾ** : ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਰਵੋਤਮ।

معلم **ਮੁਅੱਲਾ** **معمّی/معمّہ/معمّا** : ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ, ਬੁਝਾਰਤ; ਪਹੋਲੀ, ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ; ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

معمار **ਮਿਆਮਾਰ** : ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰਾਜ, ਮਿਸਤਰੀ, ਉਸਰੋਈਆ।

معماری **ਮਿਆਮਾਰੀ** : ਰਾਜਗੀਰੀ,

ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ।

معمّر **ਮੁਅੱਮਰ** : ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਬਿਰਧ, ਬੁੱਢਾ।

معمور **ਮਅਮੂਰ** : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਬਾਦ, ਵਸਿਆ ਹੋਇਆ।

معموره **ਮਅਮੂਰਾ** : ਅਬਾਦੀ, ਬਸਤੀ, ਸ਼ੈਹਰ, ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ।

معمورہ عمر لیث **ਮਅਮੂਰਾ-ਏ-ਅਮਰ ਲੈਸ** : ਈਰਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ, ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਮਰ ਲੈਸ ਨੇ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

معمول **ਮਅਮੂਲ** : ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਸਤੂਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਤਾਪਰਤੀ ਦੀ ਗੱਲ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਵਜ਼ੀਫਾ, ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ ਨੇਮ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ।

معمولی **ਮਅਮੂਲੀ** : ਨਿਸ਼ਚਤ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਸਮੀ; ਸਧਾਰਨ।

معبر **ਮੁਅੱਬਰ** : ਅੰਬਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੰਬਰ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ; ਕਾਲਾ।

معن بن زائد **ਮਅਨ-ਬਿਨ-ਜ਼ਾਇਦਾ** : ਅਰਬ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਖੀ ਤੇ ਹਿੰਮਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਾਇਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

معنوی **ਮਅਨਵੀ** : ਮਾਅਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅੰਤ੍ਰੀਵ; ਨਿੱਜੀ; ਅਸਲੀ; ਅੰਦਰੂਨੀ।

معنی **ਮਅਨਾ**, **معنی** **ਮਅਨੀ** : ਮੁਰਾਦ, ਮੰਤਵ, ਮਨੋਰਥ, ਮਤਲਬ; ਮਜ਼ਮੂਨ, ਗੁਣ, ਅਰਥ, ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ, ਅਸਲੀਅਤ, ਹਕੀਕਤ।

معنی از معنی خیر **ਮਅਨੀ ਅਬ ਮਅਨੀ ਖੇਰਦ** : ਗੱਲ ਵਿਚੋਂ ਗੱਲ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।

معنی بیگانه **ਮਅਨੀ-ਏ-ਬੇਗਾਨਾ** : ਅਛੁਤਾ ਖਿਆਲ।

معہود **ਮਅਹੂਦ** : ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੁਰਾਣਾ, ਪਰਾਚੀਨ; ਮਸ਼ਹੂਰ, ਨਾਮੀ।

معیار **ਮਿਆਯਾਰ** : ਕਸੌਟੀ, ਖਰਾ ਖੋਟਾ ਜਾਚਣ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਤੋਲਣ ਦਾ ਕੰਡਾ; ਪੱਧਰ, ਸਤਹ।

معیشت **ਮਈਸ਼ਤ**, **معیش** **ਮਈਸ਼** : ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੀਵਨ-ਨਿਰਬਾਹ; ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਰੋਜ਼ੀ।

معین **ਮੁਈਨ** : ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ।

معین **ਮੁਅਈਯਨ** : ਨਿਸ਼ਚਤ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

معیوب **ਮਅਯੂਬ** : ਐਬ ਵਾਲਾ, ਐਬਦਾਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਹੋਵੇ, ਬੁਰਾ, ਨਿਕੰਮਾ।

مغ **ਮੁਗ** : ਅੱਗ-ਪੂਜ, ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀ, ਪਾਰਸੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

مغان **ਮੁਗਾਨ** : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਅੱਗ ਪੂਜਣ ਵਾਲੇ, ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਵਾਲੇ।

مغیجه **ਮੁਗ-ਬਚਾ** : ਅੱਗ-ਪੂਜ ਲੜਕਾ, ਸੋਹਣਾ; ਬਾਲਕ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਸ਼ੂਕ।

مغ کده **ਮੁਗਕਦਾ** : ਅੱਗ-ਪੂਜਾ ਦਾ ਮਕਾਨ, ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।

مغار **ਮਗਾਰ** : ਪਹਾੜੀ ਖੁੰਦਰ, ਓਹ ਘੁਰਨਾ (ਗ਼ਾਰ) ਜੋਹੜੀ ਪਹਾੜ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਪਹਾੜੀ-ਖੋਹ।

مغارله **ਮੁਗਾਰਲਤ**, **مغارلت**

مغارللا **ਮੁਗਾਰਲਾ** : ਪਰਸਪਰ ਗ਼ਜ਼ਲ ਕੈਹਣਾ, ਮਸ਼ੂਕ ਨਾਲ ਦਿਲ-ਲਗੀ ਕਰਨਾ, ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ, ਇਸ਼ਕਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਪਰਸਪਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ।

مغاک **ਮਗਾਕ** : ਡੂੰਘਾਈ, ਟੋਆ, ਖੱਡਾ, ਪਹਾੜ ਦੀ (ਗ਼ਾਰ) ਖੁੰਦਰ; ਦੋਜ਼ਕ, ਨਰਕ।

مغاک ظلمت **ਮਗਾਕ-ਏ-ਜ਼ਲਮਤ** : ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਰੀਰ, ਧਰਤੀ, ਜ਼ਮੀਨ।

مغاک غار **ਮਗਾਕ-ਏ-ਗ਼ਾਰ** : ਕਬਰ।

مغالطه **ਮੁਗਾਲਤਾ** : ਗਲਤੀ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ, ਪਰਸਪਰ ਗ਼ਲਤੀ ਲਗ ਜਾਣਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ, ਭੁੱਲ-ਚੁੱਕ, ਧੋਖਾ, ਦਗ਼।

مغایرت **ਮੁਗਾਯਿਰਤ** : ਆਪਸ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਹੋਣਾ, ਵਿਰੋਧੀ, ਬੇਗ਼ਾਨਗੀ, ਓਪਰਾਪਣ।

مغرب **ਮਗਰਿਬ** : ਸੂਰਜ ਦੇ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪੱਛਮ।

مغربی **ਮਗਰਿਬੀ** : ਪੱਛਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪੱਛਮੀ, ਮਰਾਕਿਸ਼ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਮਰਾਕਿਸ਼ੀ, (ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ) ਇਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ।

مغرور **ਮਗਰੂਰ** : ਅਭਮਾਨੀ, ਅਹੰਕਾਰੀ, ਘਮੰਡੀ, ਸ਼ੇਖੀਖੋਰਾ।

مغرور سرندار **ਮਗਰੂਰ ਸਰ ਨਦਾਰਦ** : ਬੇਅਕਲ ਆਦਮੀ, ਮੂਰਖ।

مغروری **ਮਗਰੂਰੀ** : ਘਮੰਡ, ਅਹੰਕਾਰ, ਸ਼ੇਖੀ, ਅਭਮਾਨ।

مغروق **ਮਗਰੂਕ** : ਗਰਕ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਡੁੱਬਾ ਹੋਇਆ।

مغر **ਮਗਬ** : ਗੁੱਦਾ, ਗਿਰੀ, ਦਿਮਾਗ਼, ਭੇਜਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸਾ, ਅਕਲ, ਸਮਝ।

مغز استخوان

مغز-ਏ-ਉਸਤਖ਼ਾਨ : ਹੱਡੀ ਦਾ ਗੁੱਦਾ, ਮਿੱਝ।

مغز بام **ਮਗਬ-ਏ-ਬਾਦਾਮ** : ਬਦਾਮ ਦੀ ਗਿਰੀ।

مغز برن **ਮਗਬ-ਬੁਰਦਨ** : ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਖਾ ਜਾਣਾ।

مغز تر کردن **ਮਗਬ-ਤਰ-ਕਰਦਨ** : ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ, ਬੋਲਣਾ।

مغز خورون **ਮਗਬ-ਏ-ਖ਼ਰ ਮੁਰਦਨ** : ਬੇਅਕਲ ਹੋਣਾ, ਮੂਰਖ ਬਣਨਾ,

(ਕਿੱਹਦੇ ਹਨ ਖੇਤੇ ਦਾ ਭੇਜਾ ਖਾਣ ਨਾਲ ਅਕਲ ਜਾਂਦੀ ਰੈਂਹਦੀ ਹੈ)।

ਮਝਰ-ਦਰ-ਮਝਰ ਸਰਕਰਨ : ਸਰ-ਕਰਦਨ : ਚੁੱਪ ਹੋਣਾ।

ਮਝਰ-ਦਰ ਸਰ ਮਝਰ ਸਰਨਦਾਰ : ਬੇਅਕਲ ਆਦਮੀ, ਮੂਰਖ।

ਮਝਰ-ਰੋਸ਼ਨ ਮਝਰ-ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦਨ : ਦਿਮਾਗ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ।

ਮਝਰੀ ਮਝਰੀ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਫੈਦ ਹਲਵਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿਸਤਾ ਬਦਾਮ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਗੋਟਾ ਕਿਨਾਰੀ।

ਮਝਰੀਨਾ ਮਝਰੀਨਾ : ਦਿਮਾਗ।

ਮਝਰੂਸ ਮਝਰੂਸ : ਖੇਟ ਮਿਲਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਮਿਲਾਵਟ ਵਾਲਾ, ਖੇਟਾ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਬੇਵਫ਼ਾ, ਪਖੰਡੀ।

ਮਿਗਫ਼ਰ ਮਿਗਫ਼ਰ : ਲੋਹੇ ਦੀ ਟੋਪੀ।

ਮਿਗਫ਼ਰਤ ਮਿਗਫ਼ਰਤ : ਗੁਨਾਹ ਬਖਸ਼ਣਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਰਿਹਾਈ, ਨਜ਼ਾਤ, ਛੁਟਕਾਰਾ, ਖਲਾਸੀ।

ਮਿਗਫ਼ਰ ਮਿਗਫ਼ਰ : ਜਿਸ ਦੇ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ।

ਮਿਗਲ ਮਿਗਲ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇਕ ਉਚ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਸੇ ਕੌਮ ਦੇ ਸਨ, ਤਾਤਾਰੀ, ਸਾਦਾ ਦਿਲ।

ਮਿਗਲ-ਏ-ਅਮਰ ਮਿਗਲ-ਏ-ਅਮਰ : 'ਦਰਿਆ-ਏ-ਨੂਰ' ਹੀਰੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਹਾਨ ਮੁਗਲ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਮੁਗਲੀਆ" ਹੈ) ਮੁਗਲ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮੁਗਲ ਕੌਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਗਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਗੰਦਾ, ਮੋਟਾ, ਗਾੜ੍ਹਾ, ਸਖਤ, ਬੋਹਤ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਖਰਵਾ, ਨਪਾਕ, ਅਪਵਿੱਤਰ, ਕੰਜੂਸ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : (ਮੁਗਲੀਯਾ)

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਬੋਹਤ (ਬੋਹਤ) ਮੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ, ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ, ਗੰਦੇ ਬੋਲ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਗਲਬਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰਾਜਿਤ, ਪਛਾੜਿਆ ਗਿਆ, ਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਆਜ਼ਾਦ, ਮਜ਼ਬੂਰ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਝੱਟ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਅਧੀਨਤਾ, ਦਬਾ, ਵਸੀਕਰਨ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਗਮਗੀਨ, ਉਦਾਸ, ਰੰਜੀਤਾ, ਗਮ ਵਿਚ ਡੁੱਬਾ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ, ਗਾਇਕ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਗਾਇਕਾ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਵੇਖੋ ਮੁਗਲ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਬਬੂਲ ਦਾ ਦਰਖਤ, ਕਿੱਕਰ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਉਮ+ਗਲੀਨ=ਉਮ+ਮਾਂ+ਗਲੀਨ ਜੋ ਗੋਲ ਦਾ ਬੋਹਤ (ਬੋਹਤ) ਹੈ ਭਾਵ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਮਾਂ; ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਭੂਤ ਕਿੱਕਰ ਹੇਠ ਰੈਂਹਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿੱਕਰਾਂ ਉਜਾੜ ਬੀਆਬਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਉਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਬਾਸਤਾਨ, ਮਿਗਲੀਯਾ-ਗਾਹ

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਦੁਨੀਆ, ਸੰਸਾਰ; ਵਕਤ; ਕਿਸਮਤ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਅਚਾਨਕ, ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਵਾਪਰਨਾ।

ਮਿਗਲੀਯਾ ਮਿਗਲੀਯਾ : ਪਰਸਪਰ ਫਖਰ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੇਖੀਆਂ ਮਾਰਨਾ, ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ, ਹੁਨਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਿਦਣਾ, ਡੀਂਗ, ਫਖਰ, ਸ਼ੇਖੀ, ਘਮੰਡ।

ਮਫਾਖਰ ਮੁਫਾਖਿਰ : ਫਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ਮੁਫਾਖਿਰ ਮਫਾਖਰ : ਫਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ।
ਮਫਾਦ : ਫਾਇਦੇ ਦੀ ਥਾਂ, 'ਫਾਇਦਾ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਪਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਮੁਫਾਰਕਤ : ਜੁਦਾਈ, ਫਿਰਾਕ, ਵਿਯੋਗ, ਅਲੈਹਦਗੀ।
ਮਫਾਸਿਦ : (ਮੁਫਸਦ ਮਫਸਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੁਰਾਈਆਂ, ਬਦੀਆਂ, ਖਰਾਬੀਆਂ, ਭੈੜ।
ਮੁਫਤ : ਬਿਨਾ ਕੀਮਤ ਤੇ ਬਿਨਾ ਮੋਹਨਤ ਦੇ ਮਿਲੀ ਹੋਈ (ਚੀਜ਼), ਫਜ਼ੂਲ, ਜ਼ਾਇਆ, ਅੰਞਾਈ।
ਮੁਫਤ-ਬਰ : ਮੁਫਤ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
ਮੁਫਤ ਰਾ ਚਿ ਗੁਫਤ : ਮੁਫਤ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪੁੱਛਣਾ, ਝੱਟ ਲੈ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਮਿਫਤਾਹ : ਚਾਬੀ, ਕੁੰਜੀ।
ਮਿਫਤਾਹ-ਉਲ-ਅਰਬ : ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ, ਭੂਗੋਲ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।
ਮੁਫਤਤਿਨ : ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪਰੇਮੀ, ਆਸ਼ਕ।
ਮਿਫਤਾਹ : (ਮਿਫਤਾਹ ਮਫਤਿ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਚਾਬੀ, ਕੁੰਜੀ।
ਮਫਤੂਹ : ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ।
ਮਫਤੂਹਾ : ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ, ਪਰਾਜਤ।
ਮਫਤੂਨ : ਫਿਤਨੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਪਰੇਮੀ, ਸ਼ਦਾਈ, ਮੋਹਤ।
ਮੁਫਤੀ : ਫਤਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਰ੍ਹਾ, (ਇਸਲਾਮੀ ਧਾਰਮਕ ਵਿਧੀ ਵਿਧਾਨ) ਅਨੁਸਾਰ।

ਮੁਫਰਿਹ, ਮੁਫਰਿਹ : ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਦਵਾ ਜੋ ਮਿੱਠੀ, ਸਵਾਦੀ ਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ।
ਮੁਫਰਿਹਾਤ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
ਮੁਫਰਦ : ਇਕ, ਅਲੈਹਦਾ, ਇੱਕਲਾ, ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਆਗਿਆਕਾਰ ਲਈ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਮੁਫਰਦ-ਸਵਾਰ : ਸ਼ਾਹਸਵਾਰ, ਸੂਰਮਾ, ਬਹਾਦਰ, ਜੋ ਇੱਕਲਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਜੰਗ ਲੜੇ।
ਮੁਫਰਦਾ : ਇੱਕਲੀ।
ਮੁਫਰਦਾਤ : (ਮੁਫਰਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇੱਕਲੇ, ਵਰਨਮਾਲਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਜਦੋਂ ਅੱਡ ਅੱਡ ਲਿਖੇ ਜਾਣ, ਇਕ ਤੋਂ ਦਸ ਤਕ ਦੀ ਗਿਣਤੀ।
ਮੁਫਰਸ : ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਫਾਰਸੀ ਰੂਪਾਂਤਰ।
ਮਫਰਸ : ਬਿਸਤਰਬੰਦ, ਚਮੜੇ ਦਾ ਸੰਦੂਕ, ਅਟੈਚੀਕੇਸ।
ਮੁਫਰਸ : ਫਰਸ਼ ਵਿਛਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਵਿਛੋਣਾ, ਚਟਾਈ।
ਮਫਰਿਕ : ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲੀਕ, ਮਾਂਗ, ਚੀਰਮੀ।
ਮਫਰੂਰ : ਫਰਾਰ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਗੋੜਾ।
ਮਫਰੂਸ : ਵਿਛਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਫਰਸ਼, ਵਿਛੋਣਾ।
ਮਫਰੂਬ : ਫਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਫਰਜ਼ੀ, ਖਿਆਲੀ, ਕਿਆਸੀ, ਵਾਜਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਮਫਰੂਬਾ : ਫਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ (ਗੱਲ)।

مفسد مفسد : ਫਸਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਝਗੜਾਲੂ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

مفسده مفسد : ਫਸਾਦ, ਖਰਾਬੀ, ਦੰਗਾ, ਲੜਾਈ।

مفسده پر از مفسد : ਫਸਾਦੀ, ਫਸਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مفسده پر از

مفسد : ਫਸਾਦ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨਾ।

مفسر مفسر : ਤਫਸੀਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مفسوخ مفسوخ : ਫਸਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਬਚਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰ ਜੋ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੌਲ ਕਰਾਰ ਜੋ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।

مفصل مفسل : ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦਸਿਆ ਗਿਆ, ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅੱਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مفعول مفعول : ਫਿਅਲ (ਕੰਮ) ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਫਾਇਲ (ਕਰਤਾ) ਦਾ ਫਿਅਲ (ਕਿਰਿਆ) ਵਾਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਰਮ, ਬਦਫਿਅਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ।

مفقود مفقود : ਗੁਆਚਾ ਹੋਇਆ, ਗੁੰਮਸੁਦਾ, ਗਾਇਬ, ਅਲੋਪ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

مفقود الخبر مفقود : ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਲਾਪਤਾ।

مفكر مفكر : ਫਿਕਰ (ਸੋਚ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚਿੰਤਕ, ਵਿਚਾਰਵਾਨ।

مفلس مفلس : ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਗ਼ਰੀਬ, ਮੁਥਾਜ, ਕੰਗਾਲ, ਆਧੁਨਿਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ, ਛੜਾ, ਕੁਆਰਾ।

مفلوج مفلوج : ਫ਼ਾਲਿਜ ਦਾ ਮਰੀਜ਼, ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।

مفلوك مفلوك : ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਮਾਰਿਆ

ਹੋਇਆ, ਗ਼ਰੀਬ, ਮੁਥਾਜ।

مفلوك الحال مفلوك : ਤਬਾਹ-ਹਾਲ, ਖ਼ਸਤਾ-ਹਾਲ।

مفهوم مفهوم : ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਵੇ।

مفيد مفيد : ਫ਼ਾਇਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਲਾਭਦਾਇਕ, ਫ਼ਾਇਦਾਮੰਦ।

مقابل مقابل : ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਮੁਣੇ ਵਾਲਾ, ਰੁਬਰੂ; ਸਾਮੁਣੇ, ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ।

مقابله مقابله : ਮੁਨਭੇੜ, ਟਾਕਰਾ, ਰੂ-ਬਰੂ ਹੋਣਾ; ਪਰਸਪਰ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਸੰਘਰਸ਼, ਵਿਰੋਧਤਾ।

مقاتله مقاتله : ਪਰਸਪਰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ, ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਮਾਰਧਾੜ, ਕਤਲ, ਖ਼ੂਨ, ਖ਼ੁਰੇਜ਼ੀ, ਖ਼ੂਨ ਬਹਾਉਣਾ।

مقدار مقدار : (ਮਿਕਦਾਰ ਮਿਕਦਾਰ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮਿਕਦਾਰਾਂ, ਅੰਦਾਜ਼ੇ, ਅਨੁਮਾਨ, ਗਿਣਤੀਆਂ, ਮਿਣਤੀਆਂ।

مقاربت مقاربت : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ, ਨੇੜਤਾ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ।

مقارن مقارن : ਨਜ਼ਦੀਕ, ਨੇੜੇ, ਕਰੀਬ, ਦਰਮਿਆਨ, ਵਿਚਕਾਰ, ਦੌਰਾਨ।

مقارنت مقارنت : ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋਣਾ, ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਣਾ, ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ, ਇੱਕਠਾ ਹੋਣਾ, ਦੋ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਬੁਰਜ ਵਿਚ ਹੋਣਾ।

مقاصد مقاصد : (ਮਕਸਿਦ ਮਕਸਿਦ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮਤਲਬ, ਮਨੋਰਥ, ਮੁਰਾਦਾਂ, ਖਾਹਸ਼ਾਂ, ਇਰਾਦੇ।

مقال مقال : ਬਾਤ-ਚੀਤ, ਗੱਲਬਾਤ, ਗੁਫਤਗੂ, ਕਲਾਮ।

مقالات مقالات : ਮਕਾਲਾ ਮਕਾਲਾ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ।

مقاله مقاله : ਮਕਾਲਾ ਮਕਾਲਾ :

ਕਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਕਲਾਮ, ਖੋਜ ਪੱਤਰ, ਲਿਖਤ।
مقام مكرام, مقام مكرام : ਠੈਹਰਨਾ,
ਕਿਆਮ ਕਰਨਾ, ਠੈਹਰਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਟਿਕਾਣਾ,
ਮਕਾਨ, ਘਰ, ਮਰਤਬਾ, ਦਰਜਾ, ਰੁਤਬਾ, ਮੌਕਾ,
ਵਕਤ, ਇਕ ਧੁਨੀ ਦਾ ਨਾਮ।

مقام مصلى : ਕਾਅਬਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿਚ ਓਹ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ
ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ।

مقامى : ਠੈਹਰਾਇਆ
ਹੋਇਆ, ਮਕਾਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲੋਕਲ, ਕਿਸੇ
ਖਾਸ ਥਾਂ ਦਾ।

مقامات مكرامات : ਮਕਾਮ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ।

مقامات حيرى
هريرى : ਅਰਬੀ ਇਲਮ-ਏ-ਅਦਬ ਦੀ
ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਜੋ ਅਬੂ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਸਿਮ
ਹਰੀਰੀ (੪੨੬-੫੧੬ ਹਿ) ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ।

مقامات رضوان
ريضان : ਬਹਿਸ਼ਤ।

مقامت مكرامت : ਮਜ਼ਲਸ, ਸਭਾ,
ਜਮਾਤ, ਰਵਾਇਤ, ਵਅਜ਼, ਭਾਸ਼ਣ।

مقاومت مكرامت : ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨਾ,
ਮੁਕਾਬਲਾ, ਟਾਕਰਾ, ਬਰਾਬਰੀ।

مقبره مكرام : ਓਹ ਭਵਨ ਜੋਹੜਾ ਕਬਰ
'ਤੇ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਬਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਬਰ,
ਗੋਰ; ਤੁਰਬਤ, ਸਮਾਧ, ਦਰਗਾਹ।

مقبره چى **مقبره چى** : ਕਬਰਾਂ ਪੁੱਟਣ
ਵਾਲਾ, ਕਬਰ-ਪੁੱਟ।

مقبل مكرام : ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਮਕਬੂਲ, ਪਰਵਾਨਤ, ਇਜ਼ਤਦਾਰ; ਮੂੰਹ
ਚੌੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹਾਕਮ ਮੰਨੇ।

مقبل مكرام : ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਬੂਲ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਵੱਲ
ਮੂੰਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੌਲਤਮੰਦ, ਇਕਬਾਲ
ਵਾਲਾ, ਭਾਗਵਾਨ।

مقبوض مكرام : ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਫੜਿਆ ਗਿਆ।

مقبوضه مكرام : ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ
ਚੀਜ਼।

مقبول مكرام : ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਮਨਜ਼ੂਰ, ਪਰਵਾਨ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ,
ਲੋਕ-ਪਿਰਯ।

مقبوليت مكرام : ਮਨਜ਼ੂਰੀ,
ਪਰਵਾਨਗੀ, ਆਗਿਆ, ਲੋਕ-ਪਿਰਯਤਾ।

مقتدر مكرام : ਕੁਦਰਤ (ਸ਼ਕਤੀ)
ਵਾਲਾ, ਤਾਕਤਵਰ, ਜ਼ੋਰਾਵਰ, ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ।

مقتدر بالله مكرام :
ਇਕ ਅੱਬਾਸੀ ਖਲੀਫ਼ਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ 295
ਤੋਂ ੩੨੦ ਹਿਜਰੀ ਤਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਇਸੇ ਦੇ
ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਹੁਸੈਨ ਬਿਨ-ਮਨਸੂਰ ਜਿਸ ਨੂੰ
ਮਨਸੂਰ ਜਾਂ ਮਨਸੂਰ ਹੱਲਾਜ ਕੈਹਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ
ਅਨਲਹਕ ਕੈਹਣ 'ਤੇ ਸੂਲੀ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ।

مقتدى مكرام : ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਅਨੁਆਈ; ਪੈਰੋਕਾਰ; ਇਮਾਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ
ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

مقتضا مكرام : ਤਕਾਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਚਾਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਹਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ,
ਮੁਰਾਦ, ਮਤਲਬ।

مقتل مكرام : ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ,
ਕਤਲਗਾਹ।

مقتول مكرام : ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ
ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

مقدار مكرام : ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਅਨੁਮਾਨ,
ਮਾਤਰਾ, ਗਿਣਤੀ ਮਿਣਤੀ, ਵਜ਼ਨ।

مقدر مكرام : ਪੈਹਲਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ,
ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਿਕਦਾਰ ਜੋ ਮੁੱਕਰਰ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਤਕਦੀਰ ਵਿਚ ਜੋ ਹੋਵੇ;
ਨਸੀਬ, ਭਾਗ।

مقدس مكرام : ਪਾਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਵੇਂ ਬੈਤੁੱਲ
ਮਕਦਿਸ।

مقدس مੁਕੱਦਸ : ਪਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਪਾਕ, ਪਵਿੱਤਰ, ਬੇਗੁਨਾਹ, ਭਗਤ।

مقدس مੁਕੱਦਸ : ਪਾਕ ਔਰਤ,
ਪਵਿੱਤਰ ਇਸਤਰੀ।

مقدم مكدّم : ਆਉਣਾ, ਸਫਰ ਤੋਂ
ਆਉਣਾ, ਆਮਦ, ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਥੋਂ ਕੋਈ
ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਪੈਰ ਧਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।

مقدم مكدّم-ਏ-ਸاااااااا : ਸੁਭ ਆਮਦ।

مقدم مكدّم : ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ,
ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਅਗਾਂਹ ਵਧਣ ਵਾਲਾ, ਬਹਾਦਰ,
ਸੁਰਮਾ, ਦਲੇਰ, ਅੱਖ ਦਾ ਕੋਇਆ।

مقدم مكدّم : ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਗੇ
ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਚੌਧਰੀ, ਨੰਬਰਦਾਰ,
ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ।

مقدم مكدّم : ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ,
ਪੈਹਲਾਂ ਪੈਹਲ, ਬੈਹਤ ਚਿਰ ਪੈਹਲਾਂ।

مقدم مكدّم : ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مقدم مكدّمات : (ਮੁਕੱਦਮਾ
ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮਾਮਲੇ,
ਮੁੱਕਦਮੇ।

مقدم مكدّمات : ਅੱਗੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ,
ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਥੋੜੀ
ਜੇਹੀ ਫੌਜ ਜੋ ਲੜਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚਲਦੀ ਹੈ,
ਭੂਮਿਕਾ, ਮੁੱਖ ਬੰਧ; ਹਰ ਕੰਮ ਦਾ ਅਰੰਭ।

مقدم مكدّمات : ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ,
ਵਾਰਦਾਤ, ਘਟਨਾ, ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ।

مقدور مكدّمور : ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਚਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਗ, ਕਿਸਮਤ, ਤਕਦੀਰ, ਜੋ
ਕੋਈ ਕਰਨਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਤਾਕਤ, ਜ਼ੋਰ, ਬਲ,
ਸ਼ਕਤੀ, ਹੌਸਲਾ, ਮਜ਼ਾਲ; ਗੁੰਜਾਇਸ਼, ਰਸਾਈ,
ਪੌਰਚ।

مقدونيه مكدّمونيه : ਰੋਮ ਦੇ ਦੱਖਣ
ਵੱਲ ਇਕ ਸੂਬਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਿੰਕਦਰ
ਆਜ਼ਮ ਸੀ।

مقرر مكدّمور : ਟਿਕਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਟਿਕਾਣਾ।

مقرر مكدّمور-ਏ-ਮਿਲਾਫਤ :
ਰਾਜਧਾਨੀ।

مقراض مكدّمراض : ਕੱਟਣ ਦਾ ਸੰਦ,
ਕੈਂਚੀ।

مقراض مكدّمراض : ਕੈਂਚੀ
ਨਾਲ ਕਤਰਨਾ।

مقراض مكدّمراض

مقراض مكدّمراض-ਏ-ਸਤਰਗਰਦਨ : ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਕੈਂਚੀ।

مقراض مكدّمراض

مقراض مكدّمراض-ਏ-ਹਿੰਦੀ : ਹਿੰਦ ਦੀ ਵਧੀਆ
ਕੈਂਚੀ, ਸੁਪਾਰੀ ਕੱਟਣ ਦਾ ਸਰੋਤਾ।

مقراض مكدّمراض : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਤੀਰ ਜਿਸ ਦਾ ਫਲ ਕੈਂਚੀ ਵਰਗਾ ਦੋ-ਸ਼ਾਖਾ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਲਵਾ।

مقراض مكدّمراض : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਹਲਵਾ।

مقرب مكدّمرب : ਨੇੜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਾਸ
ਵਾਲਾ, ਨੇੜੇ ਦਾ, ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ।

مقرب مكدّمرب : ਨੇੜਤਾ, ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਬੰਧ,
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

مقرب مكدّمرب : ਮੁੱਕਰਬ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ।

مقرر مكدّمور : ਠਹੇਰਾਇਆ ਗਿਆ,
ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਨਿਯੁਕਤ।

مقرر مكدّمور : ਨਿਸ਼ਚਤ, ਪਰਚਲਤ,
ਦਸਤੂਰ ਅਨੁਸਾਰ।

مقرر مكدّمور : ਨਿਯੁਕਤੀ, ਲਗਾਨ,
ਤਨਖਾਹ।

مقرر مكدّمور : ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਇਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਵਕਤਾ।

مقروض مكدّمروض : ਕਰਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ,
ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਓਹ ਸ਼ਖਸ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਕਰਜ਼ ਹੋਵੇ, ਦੇਣਦਾਰ।

ਮਕਸੂਮ : ਤਕਸੀਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਅੰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਕਸੀਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮਕਸੂਦ : ਮੁਰਾਦ, ਮਤਲਬ, ਇਰਾਦਾ, ਨਿਸਚਾ, ਮਨੋਰਥ, ਮੰਤਵ, ਜਿਸ ਥਾਂ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ।

ਮਕਸੂਦ : ਕਸਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਖਾਹਸ਼ ਹੋਵੇ; ਮੰਤਵ, ਇਰਾਦਾ, ਨਜ਼ਰੀਆ।

ਮਕਤੂਅ : ਕੱਟਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਅੱਤ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਗਜ਼ਲ ਜਾਂ ਕਸੀਦੇ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਸ਼ਿਅਰ।

ਮੁਕੱਫਲ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਬੰਦ, ਤਾਲਾਬੰਦ।

ਮੁਕੱਫਾ : ਕਾਫ਼ੀਏ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀਆ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਮਾਨ-ਤੁਕਾਤ।

ਮੁਕੱਲਿਬ : ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ, ਫੇਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਲਟਣ ਵਾਲਾ।

مقلب القلوب

ਮੁਕੱਲਿਬ-ਉਲ-ਕੁਲੂਬ : ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਸਚਾ ਫੇਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਭਾਵ ਰਬ, ਅੱਲਾਹ।

ਮੁਕੱਲਿਦ : ਤਕਲੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਿਨਾ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਭੰਡ, ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪੈਰੋਕਾਰ, ਅਨੁਯਾਈ।

ਮੁਕੱਲਿਦ-ਪੇਸ਼ਾ : ਨੱਕਾਲ, ਨਕਲਚੀ, ਨਚਾਰ, ਰਾਗੀ।

ਮੁਕੱਲਦ : ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮਕਲੂਬ : ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਲਟਿਆ ਗਿਆ, ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਅਲੰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਮਕਲੂਬੀ : ਉਲਟੀ ਹੋਈ, ਉਲਟਾ ਸੰਯੋਜਕ।

ਮਿਕਨਾਤੀਸ : ਉਹ ਪੱਥਰ

ਜੋ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, (ਚੁੰਬਕ)।

ਮਕੂਲਾ : ਬਾਤ, ਗੱਲ, ਬਚਨ, ਸੁਖਨ, ਕਹਾਵਤ।

ਮਕੂਲਾਤ : ਮਕੂਲਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਕੱਵੀ : ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਬਾਹ : ਮਰਦਾਨਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾ।

ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਬਦਨ : ਸਰੀਰ ਲਈ ਪੋਸ਼ਟਕ ਦਵਾ।

ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਦਿਲ : ਦਿਲ ਲਈ ਪੋਸ਼ਟਕ ਦਵਾ।

ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਮਿਆਦਾ : ਮਿਆਦੇ ਦੀ ਪਾਚਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾ।

ਮਸ਼ਹੂਰ : ਕੈਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਰੱਬ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਵੇ।

ਮਿਕੀਯਾਸ : ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਅਨੁਮਾਨ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਪੈਮਾਨਾ।

مقياس الحرارة

ਮਿਕੀਯਾਸ-ਉਲ-ਹਰਾਰਤ : ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੰਤਰ, ਥਰਮਾਮੀਟਰ।

ਮੁਕੱਈਯਦ : ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੈਦੀ, ਬੰਦੀ।

ਮੁਕੀਮ : ਕਿਆਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੈਹਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਇਮ।

ਮਕਾਤਿਬ : (ਮਕਤਬ ਮਕਾਤਿਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮਦਰਸੇ, ਸਕੂਲ।

ਮੁਕਾਤਬਤ : (ਮੁਕਾਤਬਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਿਠੀਆਂ, ਖ਼ਤ।

ਮੁਕਾਤਬਤ : ਪਰਸਪਰ ਚਿਠੀ

ਪੱਤਰ ਕਰਨਾ।
مکاتبه مکتوب : ਖਤ, ਪੱਤਰ, ਚਿੱਠੀ, ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜਾਤ ਮਾਲ ਬਦਲੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦੇਣਾ।
مکتوب مکتوب : (ਮਕਤੂਬ ਮਕਤੂਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਖਤ, ਪੱਤਰ।
مکتوب مکتوب : ਮਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਰੇਬੀ; ਠੱਗ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼।
مکتوب مکتوب : ਫ਼ਰੇਬੀ (ਔਰਤ) ਧੋਖੇਬਾਜ਼ (ਇਸਤਰੀ)।
مکتوب مکتوب : ਮਕਰ, ਠੱਗੀ, ਫ਼ਰੇਬ; ਧੋਖਾ।
مکتوب مکتوب : ਮਕਰਮਤ ਮਕਰਮਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
مکاتبه مکتوب : ਬਦਲਾ, ਇਵਜ਼, ਬਦੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ।
مکاتبه مکتوب : ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਣਾ, ਰੁ-ਬ-ਰੁ ਹੋਣਾ; ਰੁ-ਬ-ਰੁ ਜੰਗ ਕਰਨਾ, ਪਰਸਪਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ, ਚੁੰਮੀ ਲੈਣਾ।
مکاتبه مکتوب : ਬਰਾਬਰ, ਮੁਸਾਵੀ, ਇਕ ਸਮਾਨ।
مکاتبه مکتوب : ਗੱਲਬਾਤ, ਆਪਸ ਵਿਚ ਬਾਤਚੀਤ ਕਰਨਾ; ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਕਰਨਾ; ਵਾਰਤਾਲਾਪ, ਗੁਫ਼ਤਗੂ।
مکاتبه مکتوب : ਜਗ੍ਹਾ, ਥਾਂ, ਰੈਹਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਘਰ।
مکاتبه مکتوب : ਮਕਾਨ ਮਕਾਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।
مکاتبه مکتوب : ਇੱਜ਼ਤ, ਸਤਕਾਰ, ਮਾਣ, ਮਰਤਬਾ, ਰੁਤਬਾ।
مکتوب مکتوب : ਲਿਖਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮਦਰਸਾ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ, ਸਕੂਲ।
مکتوب مکتوب : ਕਾਫ਼ੀ, ਪੂਰਾ; ਕਫ਼ਾਇਤ

ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਜਮੀ; ਇਕ ਅੱਥਾਸੀ ਖ਼ਲੀਫ਼ੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ੨੮੯ ਤੋਂ ੨੯੫ ਹਿਜਰੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।
مکتوب مکتوب : ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਤ, ਪੱਤਰ, ਲਿਖਤ।
مکتوب مکتوب : (ਮਕਤੂਬ ਮਕਤੂਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲਿਖੇ ਹੋਏ, ਖਤ, ਪੱਤਰ।
مکتوب مکتوب : ਕਦੂਰਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੰਦਾ, ਮੈਲਾ; ਗ਼ਮਗੀਨ, ਚਿੰਤਾਤਰ, ਦੁਖੀ, ਨਰਾਜ਼।
مکتوب مکتوب : ਦਗ਼ਾ, ਫ਼ਰੇਬ, ਠੱਗੀ, ਧੋਖਾ, ਛਲ।
مکتوب مکتوب : ਫ਼ਰੇਬ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਧੋਖੇ ਵਾਲਾ।
مکتوب مکتوب : ਈਰਾਨ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਤੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।
مکتوب مکتوب : ਦੋਬਾਰਾ, ਫੇਰ, ਦੁਬੀ ਵਾਰ।
مکتوب مکتوب : ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਵਡਿਆਇਆ ਗਿਆ, ਸਤਕਾਰਯੋਗ, ਮਾਨਯੋਗ।
مکتوب مکتوب : ਬਖ਼ਸ਼ਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੇਹਰਬਾਨ।
مکتوب مکتوب : ਬਖ਼ਸ਼ਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।
مکتوب مکتوب : ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
مکتوب مکتوب : ਵਡਿਆਈ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ, ਨਵਾਜ਼ਸ਼, ਮੇਹਰ, ਬਖ਼ਸ਼ਾਸ਼, ਕਿਰਪਾ, ਏਹਸਾਨ, ਸਖ਼ਾਵਤ।
مکتوب مکتوب : ਕਰਾਹਤ (ਘਿਰਨਾ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਘਿਰਨਾ, ਭੱਦਾ, ਝੁੰਡਾ, ਗੰਦਾ, ਕਰੂਪ, ਕੋਝਾ।
مکتوب مکتوب : (ਮਕਰੂਹ ਮਕਰੂਹ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਭੈੜੀਆਂ, ਮੰਦੀਆਂ

ਚੀਜ਼ਾਂ।
ਮਕਸੂਰ ਮਕਸੂਰ, ਮਕਸੂਰ, ਮਕਸੂਰ : ਟੁੱਟਾ ਹੋਇਆ।
ਮਕਸੂਫ ਮਕਸੂਫ : ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰਤੱਖ।
ਮਕੱਬ ਮੁੱਕਅਬ : ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਓਹ ਸ਼ਕਲ ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਮਾਈ, ਚੁੜਾਈ ਤੇ ਫੁੰਘਾਈ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ।
ਮਕਫੂਫ ਮਕਫੂਫ : ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਚੋਗਾ, ਪੈਹਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਅੰਨ੍ਹਾ, ਵਰਜਿਆ ਗਿਆ।
ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਕੰਮਲ : ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੰਪੂਰਨ, ਪੂਰਾ, ਕਾਮਲ।
ਮਕਨੂਨ ਮਕਨੂਨ : ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ, ਗੁਪਤ।
ਮਕਨੂਨ-ਏ-ਸ਼ਾਤਿਰ ਮਕਨੂਨ-ਏ-ਸ਼ਾਤਿਰ : ਦਿਲ ਦਾ ਭੇਦ, ਗੁਪਤ ਗੱਲ, ਦਿਲੀ ਰਾਜ਼।
ਮਕਨੂਨਾਤ ਮਕਨੂਨਾਤ : (ਮਕਨੂਨ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਲੁਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ।
ਮੱਕਾ ਮੱਕਾ, ਮਕੇ-ਮੁਅਜਜ਼ਾ : ਅਰਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜੋ ਹਜ਼ਾਜ਼ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ 'ਕਾਅਬਾ' ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਏਹ ਸ਼ੈਹਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਸਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਕਰ-ਇ-ਮੁਅਜਜ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਮੱਕੀ ਮੱਕੀ : ਮੱਕੇ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ
ਮਕੀਆ ਮਕੀਆ : ਮੱਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੀਆਂ ਓਹ ਆਇਤਾਂ ਜੋ ਮੱਕੇ ਵਿਖੇ ਉਤਰੀਆਂ।
ਮਿਕਯਾਲ ਮਿਕਯਾਲ : ਮਿਣਨ ਦਾ ਸੰਦ, ਟੋਪਾ, ਅਨਾਜ ਹਾੜਨ ਦਾ ਪਾਤਰ, ਪੈਮਾਨਾ।
ਮਕੀਨ ਮਕੀਨ : ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਮਕਾਨ

ਵਿਚ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ।
ਮਗਰ ਮਗਰ : ਪਰ, ਪਰੰਤੂ, ਲੇਕਨ, ਸ਼ਾਇਦ, ਸਿਵਾਏ, ਜੇਕਰ।
ਮਗਸ ਮਗਸ : ਮੱਖੀ।
ਮਗਸ-ਏ-ਅੰਬੀਨ ਮਗਸ-ਏ-ਅੰਬੀਨ : ਸ਼ੈਹਦ ਦੀ ਮੱਖੀ।
ਮਗਸ-ਪੱਰਾਂ ਮਗਸ-ਪੱਰਾਂ : ਚਮੜੇ ਦਾ ਮਖਨਾ, ਜੇਹੜਾ ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮਗਸਰਾਨ ਮਗਸਰਾਨ : ਮੱਖੀਆਂ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਚੌਰ, ਪੱਖਾ।
ਮਗਸਰਾਨੀ ਮਗਸਰਾਨੀ : ਚੌਰ ਕਰਨਾ, ਪੱਖਾ ਝਲਣਾ।
ਮਗਸਕ ਮਗਸਕ : ਛੋਟੀ ਮੱਖੀ, ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਮੱਖੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਧ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।
ਮਗਸ-ਗੀਰ ਮਗਸ-ਗੀਰ : ਮੱਕੜੀ, ਮੱਖੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲਾ।
ਮਗਸਨਾਕ ਮਗਸਨਾਕ : ਮੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
ਮਗਸਵਾਰ ਮਗਸਵਾਰ : ਮੱਖੀ ਵਾਂਗ।
ਮਗਲ ਮਗਲ : ਡੱਡਾ।
ਮਗਿਲ ਮਗਿਲ : ਜੇਕ।
ਮਗੋ ਮਗੋ : ਤੂੰ ਨਾ-ਕਹਿ, ਤੂੰ ਨਾ-ਬੋਲ।
ਮਲ ਮਲ : ਸ਼ਰਾਬ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਅਮਰੂਦ।
ਮਿਲ ਮਿਲ : ਵਾਲ।
ਮੁੱਲਾ ਮੁੱਲਾ : ਬੋਹਤ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਰਥਾਤ ਗਿਆਨ-ਭਰਪੂਰ, ਗਿਆਨਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ, ਮੁੱਲਵੀ।
ਮੱਲਾਹ ਮੱਲਾਹ : ਕਿਸਤੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਂਝੀ, ਏਹ ਸ਼ਬਦ 'ਮਲਹ' ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਪੰਛੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂ ਪਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਫੜਾਉਣਾ, 'ਮੱਲਾਹ' ਵੀ ਦੇਵੇਂ ਚੱਪੂ ਜਦ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪੰਛੀ

ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਪਰ ਫੜਫੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ملاحات **ਮਲਾਹਤ** : ਨਮਕੀਨੀ, ਹੁਸਨ ਦੀ ਨਮਕੀਨੀ, ਸਾਂਵਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸਾਂਵਲਾ ਰੰਗ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਵੀ ਸੁਚੱਜੇ ਹੋਣ।

ملاحده **ਮਲਾਹਿਦ**, **ملاحد** **ਮਲਾਹਿਦਾ** : (ਮੁਲਹਿਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੇਦੀਨ ਲੋਕ, ਨਾਸਤਿਕ।

ملاحظه **ਮੁਲਾਹਜ਼ਾ** : ਵੇਖਣਾ, ਗੌਹ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ, ਮੁਆਇਨਾ, ਨਿਰੀਖਣ।

ملاحظه مند **ਮਲਾਹਜ਼ਾਮੰਦ** : ਲਿਹਾਜ਼ ਵਾਲਾ।

ملان **ਮਲਾਜ਼** : ਪਨਾਹ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ।

ملان الفقرا **ਮਲਾਜ਼-ਉਲ-ਫੁਕਰਾ** : ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਪਨਾਹ।

ملازم **ਮੁਲਾਜ਼ਿਮ** : ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਇਸੇ ਲਈ ਨੌਕਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੌਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ।

ملارم درگاه

ਮੁਲਾਜ਼ਿਮ-ਏ-ਦਰਗਾਹ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ।

ملارمان **ਮੁਲਾਜ਼ਿਮਾਨ** : ਮੁਲਾਜ਼ਿਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ملارمت **ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ** : ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ, ਨੌਕਰੀ, ਮੌਜੂਦਗੀ।

ملاطفت **ਮੁਲਾਤਫਤ** : ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨੇਕੀ ਕਰਨਾ; ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ, ਨੇਕੀ, ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਨਰਮ ਵਰਤਾ, ਭਲਾਈ।

ملاقات **ਮੁਲਾਕਾਤ** : ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ, ਪਰਿਚਯ, ਪਰਸਪਰ ਗੱਲਬਾਤ।

ملاقات باريد **ਮੁਲਾਕਾਤ-ਏ-**

ਬਾਰਿਦੀ : ਪਰਤਵੀ, ਮੁਲਾਕਾਤ।

ملاقاتى **ਮੁਲਾਕਾਤੀ** : ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਾਲਾ, ਯਾਰ, ਬੇਲੀ।

ملاقى **ਮੁਲਾਕੀ** : ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ।

ملاال **ਮਲਾਲ**, **ملاال** **ਮਲਾਲਤ** : ਤਬੀਅਤ ਦਾ ਉਕਤਾ ਜਾਣਾ, ਗਮਗੀਨ ਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਉਦਾਸੀ, ਗਮ, ਰੰਜ, ਨਫਰਤ, ਘਿਰਨਾ, ਉਦਾਸੀ; ਗਮੀ।

ملاامت **ਮਲਾਮਤ** : ਡਾਂਟਣਾ, ਤਿੜਕਣਾ, ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੈਹਣਾ, ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ, ਲਾਹਨਤ, ਤਾਹਨਾ।

ملائكة **ਮਲਾਇਕਾ**, **ملائك** **ਮਲਾਇਕਾ** : (ਮਲਕ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

ملائم **ਮੁਲਾਇਮ** : ਯੋਗ, ਨਰਮ।

ملائمت **ਮੁਲਾਇਮਤ** : ਨਰਮੀ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਸਾਜ਼ਗਾਰੀ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ।

ملبس **ਮੁਲੱਬਸ** : ਲਿਬਾਸ ਪੈਹਨਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਣ, ਐਬ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ।

ملبوسه **ਮਲਬੂਸਾ**, **ملبس** **ਮਿੱਲਬਸ** : ਪੁਸ਼ਾਕ, ਲਿਬਾਸ, ਕੱਪੜੇ, ਪੈਹਨਣ ਦੇ ਕੱਪੜੇ।

ملبوسات **ਮਲਬੂਸਾਤ** : (ਮਲਬੂਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਕੱਪੜੇ, ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ, ਜੋੜੇ।

ملت **ਮਿੱਲਤ** : ਧਰਮ, ਦੀਨ, ਸ਼ਰੀਅਤ, ਇਕ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਮਾਤ।

ملت بيضا **ਮਿੱਲਤ-ਏ-ਬੈਝਾ** : ਦੀਨ-ਮੁਹੰਮਦੀ, ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਕੌਮ।

ملى **ਮਿੱਲੀ** : ਮਿੱਲਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ملتان **ਮੁਲਤਾਨ** : ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜੋ ਦਰਿਆ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ملتانى **ਮੁਲਤਾਨੀ** : ਮੁਲਤਾਨ ਦਾ; ਈਰਾਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ, ਹਿੰਦੀ।

ملتجا **ਮੁਲਤਜਾ** : ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਨਾਹ ਲੈਣਾ, ਸ਼ਰਨ ਆਉਣਾ।

ملتجى **ਮੁਲਤਜੀ** : ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥੀ।

ملتفت **ਮੁਲਤਫਤ** : ਜੋ ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇੱਜ਼ਤਯੋਗ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ملتفت **ਮੁਲਤਫਿਤ** : ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਤਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ملتمس **ਮੁਲਤਮਿਸ** : ਇਲਤਮਾਸ (ਅਰਜ਼) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਾਰਥੀ।

ملتوى **ਮੁਲਤਵੀ** : ਪੇਚ ਦਰ ਪੇਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਟਲਣ ਵਾਲਾ, ਠੈਹਰਨ ਵਾਲਾ, ਲਪੇਟਣ ਵਾਲਾ।

ملجا **ਮਲਜਾ** : ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

ملجائى نوح **ਮਲਜਾ-ਏ-ਨੂਹ** : ਜੂਦੀ ਪਹਾੜ ਜਿਥੇ ਤੂਫਾਨ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦਾ ਬੇੜਾ ਜਾ ਕੇ ਠੈਹਰਿਆ ਸੀ।

ملحد **ਮੁਲਹਿਦ** : ਬੇਦੀਨ, ਹੱਕ (ਸੱਚ) ਤੋਂ ਫਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਾਸਤਕ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ।

ملحق **ਮੁਲਹਕ** : ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ।

ملحق **ਮੁਲਹਿਕ** : ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਛੇ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਖੀਰ 'ਤੇ ਆ ਮਿਲੇ।

ملحقه **ਮੁਲਹਕਾ** : ਮੁਲਹਿਕ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ, ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ, ਜੁੜੀ ਹੋਈ।

ملحوظ **ਮਲਹੂਜ਼** : ਲਿਹਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਣੱਖਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ।

ملحوظ خاطر **ਮਲਹੂਜ਼-ਏ-ਖ਼ਾਤਿਰ** : ਦਿਲੀ ਤਵੱਜੁਹ, ਦਿਲੋਂ ਖ਼ਿਆਲ ਰਖਿਆ

ਗਿਆ।

ملزم **ਮੁਲਜ਼ਮ** : ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਸ਼ੂਰਵਾਰ, ਦੇਸ਼ੀ।

ملزم **ਮੁਲਜ਼ਿਮ** : ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਜ਼ੁੰਮੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ملزوم **ਮਲਜ਼ੂਮ** : ਲਾਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਾਜ਼ਮ ਹੋਵੇ, ਜੇਹੜਾ ਜੁਦਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਬੰਧਤ।

ملعون **ਮਲਉਨ** : ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਾਹਨਤ ਪਾਈ ਜਾਵੇ, ਮਰਦੂਦ, ਘਿਰਨਾਯੋਗ।

ملفوظ **ਮਲਫੂਜ਼** : ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਲੀਆਂ ਦਾ ਕਲਾਮ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਕਲਾਮ, ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾ ਹਾਲ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਖਰੜਾ।

ملفوظات **ਮਲਫੂਜ਼ਾਤ** : (ਮਲਫੂਜ਼ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਵਲੀਆਂ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਖਰੜੇ।

ملفوف **ਮਲਫੂਫ** : ਲਿਪੋਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਲ੍ਹੋਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਿਫਾਫਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਤੈਹ-ਦਰ-ਤੈਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ملقب **ਮੁੱਲਕਬ** : ਲਕਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਪਾਧੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ملك **ਮਲਕ** : ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ, ਜਮਦੂਤ, (ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਮਲਾਇਕ ਹੈ)।

ملك الموت **ਮਲਕ-ਉਲ-ਮੌਤ** : ਮੌਤ ਦਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ, ਜਮਦੂਤ, ਇਜ਼ਰਾਈਲ।

ملكسیرت **ਮਲਕ-ਸੀਰਤ** : ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਸੀਰਤ।

ملكى **ਮਲਕੀ** : ਮਲਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੇਹੀ।

ملك **ਮਲਿਕ** : ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮਿਸਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਏਹ ਉਪਾਧੀ ਆਪਣੇ ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ 'ਮੁਲੁਕ' ਹੈ।

ملک الشعرا **ਮਲਿਕ-ਉਸ਼-ਸ਼ਅਰਾ** : ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਕਵੀ।

ملک العرش **ਮਲਿਕ-ਉਲ-ਅਰਸ਼** : ਅਸਮਾਨਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ, ਰੱਬ।

ملک **ਮਲਿਕਾ** : ਮਹਾਰਾਣੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬੀਵੀ, ਬੇਗਮ।

ملک **ਮੁਲਕ** : ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ, ਸਲਤਨਤ, ਇਕ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ, ਵਲਾਇਤ, ਕਿਸ਼ਵਰ, ਇਲਾਕਾ, ਮੁਲਕ (ਇਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ "ਮੁਮਾਲਿਕ" **ممالك** ਹੈ)।

ملک بقا **ਮੁਲਕ-ਏ-ਬਕਾ** : ਦੂਜਾ ਜਹਾਨ, ਪਰਲੋਕ, ਸਦੀਵੀ ਮੰਡਲ।

ملکرانی **ਮੁਲਕਰਾਨੀ** : ਹਕੂਮਤ ਚਲਾਉਣਾ, ਮੁਲਕ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।

ملک **ਮਿਲਕ** : ਮਾਲ, ਜਗੀਰ, ਕਬਜ਼ਾ, ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਮਾਲ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇ, ਜਾਇਦਾਦ (ਇਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ ਇਮਲਾਕ **املاک** ਹੈ)।

ملک **ਮੁਲਕ** : ਇਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅਨਾਜ ਜੋ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਮਨੀ।

ملک **ਮਿਲਕ** : ਓਹ ਸ਼ਫ਼ੈਦੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ملکا **ਮਲਕਾ** : ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ।

ملکات **ਮਲਕਾਤ** : (ਮਲਕਾ **ملکا** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਆਦਤਾਂ, ਗੁਣ, ਸਿੱਧਾਂਤ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ।

ملکات ربه **ਮਲਕਾਤ-ਏ-ਰੱਬੀਯਾ** : ਭੈਤੀਆਂ ਆਦਤਾਂ।

ملکات فاضله

ਮਲਕਾਤ-ਏ-ਫ਼ਾਇਲਾ : ਨੇਕ ਆਦਤਾਂ।

ملک **ਮਲਕਾ** : ਯੋਗਤਾ, ਮਹਾਰਤ, ਇਲਮ, ਹੁਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਦਤ, ਤਜਰਬਾ, ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ملّع **ਮੁਲੱਮਅ** : ਚਮਕਾਇਆ ਗਿਆ, ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਿਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਿਅਰ ਅਰਬੀ ਦਾ ਤੇ ਇਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦਾ ਹੋਵੇ।

ملّع ساز **ਮੁਲੱਮਅ-ਸਾਜ਼** : ਮੁਲੀਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ملّع گر **ਮੁਲੱਮਅਕਾਰ**, **ملّع کار** **ਮੁਲੱਮਅਗਰ** : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਲਾ, ਝੂਠਾ, ਦੋਰੁਖਾ, ਜੇਹੜਾ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਵੇ।

ملّع ساری **ਮੁਲੱਮਅਸਾਬੀ**, **ملّع کاری** **ਮੁਲੱਮਅਕਾਰੀ**, **ملّع گری** **ਮੁਲੱਮਅਗਰੀ** : ਮੁਲੀਮੇ ਦਾ ਕੰਮ; ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਜਾਲੂਸਾਜ਼।

ملّع کار شیطانى **ਮੁਲੱਮਅ ਕਾਰ-ਏ-ਸ਼ੈਤਾਨੀ** : ਝੂਠ ਨੂੰ ਸੱਚ ਕਰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ملنگ **ਮਲੰਗ** : ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਤੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਮਸਤ, ਮੌਜੀ, ਮਸਤ, ਫ਼ਕੀਰ (ਆਧੁਨਿਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਖੂਬਸੂਰਤ)।

ملوث **ਮੁਲੱਵਸ** : ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੱਥ-ਪੱਥ, ਗੀਦਾ, ਪਲੀਤ, ਨਾਪਾਕ, ਕਸੂਰਵਾਰ।

ملوک **ਮੁਲੂਕ**, **ملکان** **ਮੁਲੂਕਾਨ** : (ਮਲਿਕ **ملک** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸਮਰਾਟ।

ملوکانه **ਮੁਲੂਕਾਨਾ** : ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਾਂਗ।

ملول **ਮਲੂਲ** : ਗ਼ਮਗੀਨ, ਉਦਾਸ।

ملون **ਮੁਲੱਵਨ** : ਰੰਗਿਆ ਗਿਆ, ਵਿਭਿੰਨ, ਰੰਗਬਰੰਗਾ।

ملى **ਮੁਲੀ** : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਦੌਲਤਮੰਦ, ਧਨਾਢ, ਧਨੀ, ਅਮੀਰ, ਮਾਲ ਦੌਲਤ ਵਾਲਾ।

مليح **ਮਲੀਹ** : ਲੂਣ ਵਾਲਾ, ਨਮਕੀਨ, ਸਲੂਣਾ, ਸਾਂਵਲੀ ਸਲੋਨੀ ਰੰਗਤ, ਖੂਬਸੂਰਤ।

مماّت **ਮਮਾਤ** : ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨ, ਮਰਨਾ, ਮਿਰਤੂ, ਮੌਤ।

مماثل **ਮੁਮਾਸਿਲ** : ਹਮ-ਮਿਸਲ ਹੋਣਾ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਹੋਣਾ, ਸਮਾਨ, ਵਰਗਾ, ਨਜ਼ੀਰ।

ممالك **ਮਮਾਲਿਕ** : (ਮਮਲਕਤ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਰਿਆਸਤਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ, ਸਲਤਨਤਾਂ, ਹਕੂਮਤਾਂ, ਰਾਜ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ।

ممالك محروسه **ਮਮਾਲਿਕ-ਏ-ਮਹਰੂਸਾ** : ਓਹ ਇਲਾਕੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋਣ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠਲੇ ਇਲਾਕੇ।

مملوك **ਮਮਲੂਕ** : (ਮਮਲੂਕ ਮਾਲਿਕ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਗ਼ੁਲਾਮ, ਬੰਦੇ, ਨੌਕਰ, ਲੋਡੀਆਂ ਤੇ ਜ਼ਰਖਰੀਦ ਗ਼ੁਲਾਮ।

ممنوع **ਮੁਮਾਨਅਤ** : ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਰੋਕਣਾ, ਵਰਜਣਾ, ਮਨਾਹੀ, ਰੋਕ, ਬੰਦਸ਼।

ممتاز **ਮੁਮਤਾਜ਼** : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ-ਪਰਾਪਤ, ਚੋਣਵਾਂ, ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰਯੋਗ।

ممتحن **ਮੁਮਤਹਨ** : ਜਿਸ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਗਿਆ।

ممتحن **ਮੁਮਤਹਿਨ** : ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਰੀਖਕ, ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ, ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ممدوح **ਮਮਦੁਹ** : ਜਿਸ ਦੀ ਮਦਹ (ਪਰਸ਼ਾ) ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ممر **ਮਮਰ** : ਰਸਤਾ, ਲਾਂਘਾ, ਸਬੱਬ।

ممزوج **ਮਮਜੂਜ਼** : ਮਿਲਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਿਲਾਵਟ ਵਾਲਾ, ਮਿਸ਼ਰਿਤ, ਓਹ ਸ਼ਰਾਬ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ممسك **ਮੁਮਸਿਕ** : ਮੁੱਠ ਮੀਟਣ ਵਾਲਾ, ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਦਵਾ ਜੋ ਭੋਗ ਨੂੰ ਲੰਮੇਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ممکن **ਮੁਮਕਿਨ** : ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਭਵ, ਮਖਲੂਕ, ਇਨਸਾਨ।

ممکن الوجود **ਮੁਮਕਿਨ-ਉਲ-ਵਜੂਦ**

: ਜਿਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਮਖਲੂਕਾਤ।

ممكّنات **ਮੁਮਕਿਨਾਤ** : (ਮੁਮਕਿਨ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸੰਭਵ ਗੱਲਾਂ।

مملكت **ਮਮਲਕਤ** : ਮੁਲਕ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ, ਹਕੂਮਤ, ਰਾਜ।

مملو **ਮਮਲੂ** : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।

مملوك **ਮਮਲੂਕ** : ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਵੇ, ਗ਼ੁਲਾਮ, ਜ਼ਰਖਰੀਦ ਗ਼ੁਲਾਮ, ਲੋਡੀ।

مملوكه ومقبوضه **ਮਮਲੂਕਾ-ਉ-ਮਕਬੂਜ਼ਾ** : ਖਰੀਦਿਆ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ممنوع **ਮਮਨੂਅ** : ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਵਰਜਤ, ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਵਰਜਿਆ ਗਿਆ, ਨਜ਼ਾਇਜ਼, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼।

ممنون **ਮਮਨੂਨ** : ਜਿਸ 'ਤੇ ਏਹਸਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ, ਏਹਸਾਨਮੰਦ।

مميّز **ਮੁਮਈਯਿਜ਼** : ਤਮੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲਾ, ਮੁਮਤਾਜ਼, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।

من **ਮਨ** : ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ, ਇਕ ਵਚਨ, ਮੈਂ, ਢੇਰ, ਤੱਕੜੀ ਦੀ ਡੰਡੀ ਦੀ ਮੋਰੀ, ਦਿਲ, ਹਿਰਦਾ, ਆਤਮਾ, ਦੋ ਰੁਤਲ ਦਾ ਵਜ਼ਨ (ਇਕ ਸੇਰ)।

من **ਮਨ** : ਓਹ ਜੋ, ਕੌਣ, ਕੋਈ, ਕੇਹੜਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਹਰ ਕੋਈ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ।

من **ਮਨ** : ਨਿਆਮਤ ਦੇਣਾ, ਏਹਸਾਨ ਕਰਨਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ, ਦਰਖਤ ਵਿਚ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਮਿੱਠੀ ਤਰੀ, ਮਿੱਠਾ ਰਸ, ਓਹ ਮਿੱਠੀ ਤਰੇਲ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਉਤੇ ਵਰ੍ਹੀ ਸੀ।

من **ਮਨ** : ਨਿਆਮਤ ਦੇਣਾ, ਏਹਸਾਨ ਕਰਨਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ, ਦਰਖਤ ਵਿਚ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਮਿੱਠੀ ਤਰੀ, ਮਿੱਠਾ ਰਸ, ਓਹ ਮਿੱਠੀ ਤਰੇਲ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਉਤੇ ਵਰ੍ਹੀ ਸੀ।

من وسلویٰ **ਮਨ-ਉ-ਸਲਵਾ** : ਮੱਠ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਉਤੇ ਵਰ੍ਹਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਲਵਾ ਇਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਨਵਾ (ਬਟੇਰਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਵੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੜੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਹਨੇਰਾ ਪੈਣ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਕੌਮ, ਓਹਨਾਂ

ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਤੇ ਕਬਾਬ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਸੀ।
من, مین : ਤੋਂ, ਵਿਚੋਂ ਉਤੇ, ਉੱਪਰ।
من بعد, ਮਿਨਬਅਦ : ਇਸ ਪਿਛੋਂ।
من جمله, ਮਿਨਜੁਲਾ : ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਚੋਂ।
مِنَى/مِنَا, ਮਿਨਾ : ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਹਾਜੀ ਲੋਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
منابر, ਮਨਾਬਰ : (ਮਿੰਬਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਓਹ ਉਚੇ ਥੜੇ ਜਿਥੇ ਜੁਮੇਂ ਤੇ ਈਦ ਦੇ ਦਿਨ ਇਮਾਮ ਖਲੋ ਕੇ ਖੁਤਬਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।
منابع, ਮਨਾਬਿਅ : (ਮੰਬਿਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚਸਮੇ, ਸੋਮੇ, ਸਰੋਤ।
مناات, ਮਨਾਤ : ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਰਾਰੰਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਬੁੱਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
مناات, ਮਨਾਤ : ਰੋਬਲ, ਰੂਸ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਢਾਈ ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
مناجات, ਮਨਾਜ਼ਾਤ : ਕਾਨਾਫੂਸੀ ਕਰਨਾ, ਕੰਨ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੈਹਣਾ, ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ, ਭਾਵ ਖੁਦ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਆ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਜਾਣ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਚੁਪ ਚੁਪੀਤੇ ਕੀਤੀ ਦੁਆ, ਪਰਾਰਥਨਾ, ਅਰਦਾਸ, ਓਹ ਕਵਿਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੱਬ ਦੀ ਪਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਚਾਰੀ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ ਕਰਕੇ ਦੁਆ ਮੰਗੀ ਜਾਵੇ।
مناى, ਮਨਾਦਾ : ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਵਾਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਢੰਡੇਰਾ, ਅਵਾਜ਼।
مناى, ਮਨਾਦੀ : ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਢੰਡੇਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਢੰਡੀ ਪਿੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਢੋਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
مناى اسلام, ਮਨਾਦੀ-ਏ-ਇਸਲਾਮ : ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਅੱਜਿਨ।

مناى زن, ਮਨਾਦੀ-ਬਨ,
مناى گر, ਮਨਾਦੀਗਰ : ਢੰਡੇਰਚੀ।
مناى گاه, ਮਨਾਦੀ-ਗਾਹ : ਮੁਨਾਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ।
منار, ਮਨਾਰ, مناره, ਮਨਾਰਾ : ਨੂਰ ਦੀ ਥਾਂ, ਓਹ ਉਚਾ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਥੰਮ ਜਿਸ ਉਤੇ ਪਾਂਧੀਆਂ ਲਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਦਾ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ, ਮੁਨਾਰਾ, ਹਰ ਉਚਾ ਥੰਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਾਰਾ ਮੀਨਾਰ ਜਾਂ ਮੁਨਾਰਾ ਵੀ ਕੈਹਦੇ ਹਨ।
مناركله, ਮਨਾਰ-ਏ-ਕੱਲਾ : ਓਹ ਮੁਨਾਰਾ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਚੋਰਾਂ, ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਢ ਕੇ ਚਿਣ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵੇਖ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨ ਹੋਣ।
منازع, ਮਨਾਜ਼ਿਅ : ਝਗੜਾਲੂ, ਲੜਨ ਝਗੜਨ ਵਾਲਾ।
منازعت, ਮਨਾਜ਼ਅਤ : ਪਰਸਪਰ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਟੰਟਾ, ਤਕਰਾਰ, ਬੈਹਸ।
منازل, ਮਨਾਜ਼ਿਲ : (ਮਨਜ਼ਿਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਉਤਰਨ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਮਕਾਨ, ਸਰਾਵਾਂ।
مناسب, ਮਨਾਸਿਬ : ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਲਗਾਉ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਯੋਗ, ਅਨੁਕੂਲ, ਮਾਫਕ, ਢੁਕਵਾਂ।
مناسبت, ਮਨਾਸਬਤ : ਪਰਸਪਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣਾ, ਆਪਸੀ ਲਗਾਉ।
مناظر, ਮਨਾਜ਼ਿਰ : (ਮਨਜ਼ਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਤਮਾਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਵੇਖਣਯੋਗ ਸਥਾਨ, ਦ੍ਰਿਸ਼, ਨਜ਼ਾਰੇ, ਬਾਰੀਆਂ, ਝਰੋਖੇ।
مناظرات, ਮਨਾਜ਼ਰਾਤ : ਮੁਨਾਜ਼ਰਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ, ਬੈਹਸਾਂ, ਮੁਬੈਹਸੇ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ।
مناظره, ਮਨਾਜ਼ਰਾ : ਪਰਸਪਰ ਬੈਹਸ ਕਰਨਾ, ਪਰਸਪਰ ਨਜ਼ਰ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸੋਚਣਾ, ਠੀਕ

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਹਸ ਕਰਨਾ, ਬੈਹਸ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ।

منافرت موناڤت : ਪਰਸਪਰ ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਘਿਰਨਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਹਾਕਮ ਦੇ ਕੋਲ ਹਸਬ ਨਸਫ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਾ।

منافع منافع : ਫਾਇਦੇ, ਲਾਭ, ਫਲ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਮੰਤਵ।

منان مَنان : ਬੋਹੁਤ ਨਿਅਮਤਾਂ ਵਾਲਾ, ਬੋਹੁਤ ਉਦਾਰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਇਕ ਗੁਣਵਾਚੀ ਨਾਮ।

منبر مَنبر : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਇੱਟਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਤਿੰਨ ਪੌੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਂ ਇਮਾਮ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਖੁਤਬਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

منبر الودگان مَنبر-ਏ-

آلودگان : ਨਾਸਤਕਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ।

منبره پايه مَنبر-ਏ-ਨੂਹ

پايه : ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ ਅਸਮਾਨ, ਨੌਵਾਂ ਅਸਮਾਨ, ਰੱਬ ਦਾ ਤਖਤ।

مَنّت مَنّت : ਏਹਸਾਨ, ਨੇਕੀ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨੇਕੀ ਕਰਨਾ, ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਏਹਸਾਨ ਨੂੰ ਜਿਤਾਉਣਾ।

منتخب مَنّتخب : ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਕਬੂਲ, ਪਿਆਰਾ, ਸਰੋਸ਼ਟ।

منتشر مَنّتشر : ਖਿਲਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਫੈਲਣ ਵਾਲਾ।

منتشر مَنّتشر : ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ।

منتظر مَنّتظر : ਉਡੀਕਣ ਵਾਲਾ, ਉਡੀਕਵਾਨ, ਆਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਆਸ਼ਾਵੰਦ।

منتظم مَنّتظم : ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਬੰਧਕ, ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੰਦੋਬਸਤ

ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

منتقل مَنّتكيل : ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

منتها مَنّتهي/منتها : ਅੰਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਖੀਰ, ਇੰਤਹਾ (ਹੱਦ) ਨੂੰ ਪੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਹੱਦ ਨੂੰ ਅੱਪੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੂਰਾ, ਕਾਮਲ।

منجم مَنّتجم : ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨੀ, ਨਜ਼ਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਨਜ਼ਮੀ, ਜੋਤਸ਼ੀ।

منجمد مَنّتجمد : ਸਰਦੀ ਨਾਲ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਯਖ-ਹੋਇਆ, ਠਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਠੋਸ।

منجنيق مَنّتجنيق : ਪੱਥਰ ਸੁਟਣ ਦੀ ਦਸਤੀ ਮਸ਼ੀਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਕਿਲੇ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

منجوش مَنّتجوش, منجوق مَنّتجوق : ਝੰਡੇ ਉਪਰਲਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚੰਦ, ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਇਕ ਚਮਕੀਲਾ ਤੇ ਬਣਾਉਣੀ ਚੰਦ ਜੋ ਫੌਜ ਦੇ ਝੰਡੇ ਉਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

منحرف مَنّتحرّف : ਪਰਤ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਟੇਵਾ, ਵਿੰਗਾ, ਉਲਟਾ, ਬਾਗ਼ੀ, ਆਕੀ।

مندرج مَنّتدرج : ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

مندمل مَنّتدمل : ਜ਼ਖ਼ਮ ਜੇਹੜਾ ਭਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਘਾਉ ਜਿਸ ਤੇ ਅੰਗੂਰ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

منزل مَنّتذيل : ਉੱਤਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਥੇ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰਦੇ ਹਨ, ਸਰਾਂ, ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਮਕਾਨ ਦਾ ਇਕ ਦਰਜਾ, (ਛੱਤ)।

منزل جان مَنّتذيل-ਏ-ਜਾਨ : ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਰੀਰ।

منزل حزن/خاکي مَنّتذيل-ਏ-

حزن/خاکي : ਸੰਸਾਰ।

منزل گاه مَنّتذيل-ਏ-گاه : ਉਤਰਨ

ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

منزل مقصود **ਮਨਜ਼ਿਲ-ਏ-ਮਕਸੂਦ** :

ਓਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਥੇ ਪੌਹਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ, ਮਤਲਬ, ਮਕਸਦ, ਮੁਰਾਦ, ਮੰਤਵ।

منزله **ਮੁਨੱਜ਼ਾ** : ਪਾਕ, ਸਾਫ਼, ਸੁੱਧ, ਪਵਿੱਤਰ, ਐਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ।

منسلک **ਮੁਨਸਲਿਕ** : ਲੜੀ ਵਿਚ ਪਰੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਾਲ ਨੱਥੀ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

منسوب **ਮਨਸੂਬ** : ਸਬੰਧਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਰਕੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ।

منسوج **ਮਨਸੂਜ** : ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਰਬਫਤ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

منسوج باف **ਮਨਸੂਜ-ਬਾਫ** :

ਜ਼ਰਬਫਤ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਸਬੀ।

منسوخ **ਮਨਸੂਖ** : ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ।

منشا **ਮਨਸ਼ਾ** : ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਵਤਨ, ਸੋਮਾਂ, ਸਰੋਤ ਆਦਿ, ਮੰਤਵ, ਇਰਾਦਾ, ਸਬੱਬ, ਦਲੀਲ।

منشور **ਮਨਸ਼ੂਰ** : ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨ ਨਸ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਕਾਸ਼ਤ, ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ, ਪਰਮਾਣ ਪੱਤਰ।

منشی **ਮੁਨਸ਼ੀ** : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਲਿਖਾਰੀ, ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ।

منشی خانه **ਮੁਨਸ਼ੀਖਾਨਾ** : ਮੁਨਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਬੈਠਕ।

منشی فلک **ਮੁਨਸ਼ੀ-ਏ-ਫਲਕ** :

ਅਤਾਰਦ, ਸਤਾਰਾ, ਸ਼ੁੱਕਰ ਸਤਾਰਾ।

منشی گری **ਮੁਨਸ਼ੀਗਰੀ** : ਮੁਨਸ਼ੀ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

منصب **ਮਨਸਬ**, **منصب** **ਮਨਸਿਬ** :

ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਸਬ ਹੋਣ ਦਾ ਜਗ੍ਹਾ, ਮਰਤਬਾ, ਰੁਤਬਾ, ਦਰਜਾ, ਔਹਦਾ, ਪਦਵੀ, ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ।

منصب داری **ਮਨਸਿਬਦਾਰੀ** :

ਔਹਦੇਦਾਰ, ਹਾਕਮ, ਅਧਕਾਰੀ।

منسوب **ਮਨਸੂਬ** : ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਓਹ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਉਤੇ ਜ਼ਬਰ ਹੋਵੇ।

منسوبه **ਮਨਸੂਬਾ** : ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ

ਤਦਬੀਰ, ਵਿਓਂਤ, ਯੋਜਨਾ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਖੇਡ, ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼।

منصف **ਮੁਨਸਿਫ** : ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਿਆਂਕਾਰ।

منصور **ਮਨਸੂਰ** : ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਦਦ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਤੂ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਸੂਰ ਹੱਲਾਜ ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ੨੦੯ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ 'ਅਨਲਹੱਕ' ਕੈਹਣ ਪੁਰ ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਦਰਿਆ ਦਸਲਾ ਵਿਚ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

منطق **ਮਨਤਿਕ** : ਬੋਲਣਾ, ਉਚਾਰਣਾ, ਗੱਲ ਬਾਤ, ਸਰੋਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਣ, ਦਲੀਲ-ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਾਮ।

منطقی **ਮਨਤਿਕੀ** : ਮਨਤਿਕ ਦਾ ਇਲਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।

منظر **ਮਨਜ਼ਰ** : ਵੇਖਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਅੱਖ, ਸੂਰਤ, ਸ਼ਕਲ, ਚੇਹਰਾ, ਬਾਰੀ, ਝਰੋਖਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼, ਨਜ਼ਾਰਾ।

منظر چشم **ਮਨਜ਼ਰ-ਏ-ਚਸ਼ਮ** : ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ।

منظر عام **ਮਨਜ਼ਰ-ਏ-ਆਮ** : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਖੁੱਲੀ ਥਾਂ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤੱਕਣ ਦੀ ਥਾਂ।

منظور **ਮਨਜ਼ੂਰ** : ਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਸੰਦ, ਮਕਬੂਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰਵਾਨਿਤ।

منظور خدا : ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ।

ਮਨਜ਼ੂਰ-ਏ-ਨਜ਼ਰ : ਦਿਲਪਸੰਦ, ਮਨ-ਭਾਉਂਦਾ, ਪਿਆਰਾ, ਮੈਹਬੂਬ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ।

ਮਨਜ਼ੂਰੀ : ਪਰਵਾਨਗੀ, ਆਗਿਆ।

ਮਨਜ਼ੂਮ : ਪਰੇਤਾ ਗਿਆ, ਨਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਵਿ-ਬੱਧ, ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ।

ਮਨਜ਼ੂਮਾ : ਨਜ਼ਮ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ, ਕਵਿਤਾ।

ਮੁਨਅਦਿਮ : ਮਿਟ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਨੇਸਤ ਨਾਬੂਦ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ; ਤਬਾਹ, ਬਰਬਾਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਮਿਟ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਮੁਨਅਕਿਦ : ਜੰਮਣ ਵਾਲਾ, ਬੱਝਣ ਵਾਲਾ, ਠੇਹਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਕੱਰਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

ਮੁਨਅਕਿਸ : ਅਕਸ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਲਟਾ ਪਰਛਾਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ)।

ਮੁਨਇਮ : ਨਿਆਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਲਦਾਰ, ਦੌਲਤਮੰਦ, ਅਮੀਰ, ਧਨਾਵਤ।

ਮੁਨਫਰਿਦ : ਇੱਕਲਾ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ।

ਮੁਨਫਇਲ : ਅਸਰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ, ਪਰਭਾਵਤ।

ਮਨਫੀ : ਨਫੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਿਨਕਾਰ : ਚੁੰਝ, ਸੰਨ੍ਹੀ, ਰੇਤੀ।

ਮਿਨਕਾਰ-ਏ-ਕਾਰ : ਕਲਮ ਦੀ ਚੁੰਝ, ਨਿੱਬ।

ਮਿਨਕਾਰ-ਏ-ਗਿਲ : ਜੀਭ, ਜ਼ਬਾਨ।

ਮੁਨਕਸ਼ : ਜਿਸ ਉਤੇ ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਬਣੇ ਹੋਣ, ਕਢਾਈ ਵਾਲਾ, ਛਾਪੇ ਵਾਲਾ, ਨਕਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਖੁਦਿਆ ਹੋਇਆ।

ਮੁਨਕਰ : ਓਹ ਗੱਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਭੈੜਾ, ਬਦ, ਅਯੋਗ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲ, ਇਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ 'ਨਕੀਰ' ਨਾਲ ਹੰਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਕਬਰ ਵਿਚ ਪਏ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਸਜੇ ਖੱਬੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੁਨਕਰ-ਉ-ਨਕੀਰ : ਦੋ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੋ ਕਬਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੁਨਕਿਰ : ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਾਸਤਕ, ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ, ਮੁੱਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਬੇਦੀਨ।

ਮੁਨਕਸਿਰ : ਟੁੱਟਾ ਝੱਜਾ, ਭੈੜੇ ਹਾਲ, ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੁਨਕਸਿਰ-ਉਲ-ਹਾਲ : ਭੈੜੇ ਹਾਲ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਮੁਨਕਸਿਰ-ਉਲ-ਮਿਥਾਜ : ਗ਼ਰੀਬ, ਮਸਕੀਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਹਤ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

ਮੁਨਕਸਿਰ ਦਿਲਾਨ : ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਨਿਰਾਸ਼।

ਮਨਕੁਹ : ਨਿਕਾਹ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਹੋਈ ਔਰਤ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਇਸਤਰੀ, ਬੀਵੀ।

ਮੰਗ : ਕਾਇਦਾ, ਰਸਮ, ਰਿਵਾਜ, ਜੁਆ, ਜੁਏਬਾਜ਼, ਜੁਆਰੀਆ, ਜੁਆਖਾਨਾ, ਸ਼ੇਖੀ, ਘਮੰਡ, ਚੋਰ, ਡਾਕੂ, ਦਗਾ ਦੇਣਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ।

ਮੰਗੀਯਾ : ਨਰਦ, ਜੁਆ, ਜੁਆ ਖਾਨਾ।

ਮੰਗੀਯਾਗਰ : ਜੁਏਬਾਜ਼।

ਮਨਗਲ : ਚੋਰ, ਡਾਕੂ।

ਮੰਗੂਲਾ : ਟੋਪੀ ਦਾ ਫੁੰਦਣਾ, ਪਗੜੀ ਦਾ ਸਮਲਾ, ਤੁਰਾ।

ਮਿਨਨ : ਮਿੰਨਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

منهاج مينهاج : ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਸੜਕ, ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਸਤਾ।

منهاج العابدین-ਉਲ-ਆਬਿਦੀਨ : ਇਮਾਮ ਗਜ਼ਾਲੀ ਦੀ ਇਕਰਚਨਾ ਦਾ ਨਾਮ।

منهم مثنوي : ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਭਗੌੜਾ, ਪਿਠ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।

منهم مثنوي : ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੋਹਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੀਨ।

منهم مثنوي : ਵਿਵਰਜਤ, ਅਯੋਗ ਕੰਮ, ਭੈੜਾ ਕੰਮ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕੀਤਾ ਕੰਮ।

منهم مثنوي : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

منهم مثنوي : ਮਰਦ ਦੀ ਧਾਤ, ਨੁਤਫਾ, ਵੀਰਜ।

منهم مثنوي : ਹਉਮੈ, ਖੁਦੀ, ਅਹੰਕਾਰ, ਗਰੁਰ।

منهم مثنوي : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਗੈਯੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬੇਜ਼ਨ 'ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਨੇ ਬੇਜ਼ਨ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਰ ਰਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਉਥੇ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੁਸਤਮ ਨੇ ਆ ਕੇ ਬੇਜ਼ਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਤੇ ਮੁਨੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਈਰਾਨ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ।

منهم مثنوي : ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਰਜਣ ਵਾਲਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੱਕਾ, ਓਹ ਪੱਕੀ ਇਮਾਰਤ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ।

منهم مثنوي : ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਮਿਆਉਂ, ਮਿਆਉਂ।

منهم مثنوي : ਵਾਲ, ਪਿਆਲੇ ਵਿਚ ਤੇੜ।

منهم مثنوي : ਵਾਲ ਮੁੰਨਣ ਦਾ ਸੰਦ, ਉਸਤਰਾ।

منهم مثنوي : ਵਾਲ ਮੁੰਨਣਾ, ਹਜ਼ਾਮਤ।

منهم مثنوي : ਬਰੀਕ ਵਾਲ ਦੀ ਖੱਲ ਲਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਬਰੀਕਬੀਨ।

مواليد ثلاثه : ਬਰੀਕਬੀਨੀ, ਛਾਣਬੀਣ, ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ।

مواليد ثلاثه : ਬੇਜਾਨ ਲਾਸ਼, ਲੋਥ, ਮਿਰਤਕ, ਖੁਸ਼ਕ ਤੇ ਬੰਜਰ ਧਰਤੀ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਨਾ ਹੋਵੇ।

مواليد ثلاثه : ਮੌਤ, ਮਿਰਤੂ, ਮਰਗ।

مواليد ثلاثه : (ਮੁਜਬ ਮੁਵਾਜਿਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਾਜਬ ਤੇ ਲਾਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹੱਕ, ਤਨਖਾਹਾਂ, ਵਜ਼ੀਫੇ।

مواليد ثلاثه : ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਵਜ਼ਨ ਹੋਣਾ, ਹਮ-ਵਜ਼ਨ, ਬਰਾਬਰੀ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ।

مواليد ثلاثه : ਬਰਾਬਰ, ਹਮ-ਕੀਮਤ, ਇਕ ਸਮਾਨ, ਜੇੜੇ ਜੇੜੇ, ਜੁੱਟ, ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਟਕਿਆਂ, ਆਨਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਘਿਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਗਿਣਤੀ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੁਵਾਜ਼ੀ ਚਾਰ ਆਨੇ, ਮੁਵਾਜ਼ੀ ਦੋ ਵਿਘੇ।

مواليد ثلاثه : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਮੁਆਫਕ' ਹੈ) ਬਰਾਬਰ, ਹਮਸ਼ਕਲ, ਠੀਕ, ਲਾਇਕ, ਯੋਗ।

مواليد ثلاثه : ਰਬਤ ਜਬਤ, ਸਾਬ, ਮੇਲ, ਜੋਲ, ਦੇਸਤੀ, ਮਿਤਰਤਾ, ਇਤਫਾਕ, ਸੰਮਤੀ, ਮਰਜ਼ੀ, ਬਰਾਬਰੀ।

مواليد ثلاثه : (ਮੌਕਅ ਮੁਵਾਕਿਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੌਕੇ, ਮਕਾਮ, ਘਟਨਾਵਾਂ।

مواليد ثلاثه : (ਮੌਲਾ ਮੁਲੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ।

مواليد ثلاثه : ਮੇਲ ਜੋਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਦੇਸਤ, ਮਾਲਕ, ਸਰਦਾਰ, ਗੁਆਂਢੀ।

مواليد ثلاثه : (ਮੌਲੂਦ ਮੁਲੂਦ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਨਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ, ਲੜਕੇ।

مواليد ثلاثه : ਮੁਵਾਲੀਦ-ਏ-ਸਲਾਸਾ, ਮੁਵਾਲੀਦ-ਸੇ-ਗਾਨੇ

ਮਵਾਲੀਦ-ਏ-ਸਿਹਗਾਨਾ : ਤਿੰਨ ਖਾਣੀਆਂ (ਅਰਥਾਤ ਹੋਦ-ਸੋਮੇ) ਹੈਵਾਨ, ਬਨਸਪਤੀ ਤੇ ਖੜਜੀ ਪਦਾਰਥ।

ਮੁਬ ਮੁਬਦ, ਮੁਬ ਮੁਬਿਦ : ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀਆਂ (ਅੱਗ-ਪੂਜਕਾਂ) ਦਾ ਸ਼ਰੇਸ਼ਟ ਨੇਤਾ, ਸਿਆਣਾ, ਵਿਦਵਾਨ; ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ; ਫਲਸਫੀ।

ਮੁਤ ਮੋਤ : ਮਰ ਜਾਣਾ, ਮਿਰਤੂ, ਅਜਲ, ਮੌਤ।

ਮੁਤ ਮੋਤ-ਏ-ਅਹਮਰ : ਲਾਲ ਮੌਤ, ਸਖਤ ਮੌਤ।

ਮੁਅਸਿਰ ਮੁਅਸਿਰ : ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਾਸੀਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਰਗਰ।

ਮੁਜ ਮੋਜ : ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ, ਤਰੰਗ, ਉਮੰਗ, ਜੋਸ਼, ਵਲਵਲਾ।

ਮੁਜ ਮੋਜ-ਖੇਬ : ਦਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਲੈਹਰਾਂ ਉਠਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁਜ ਮੋਜਬਨ : ਲੈਹਰਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

ਮੁਜ ਮੋਜ ਮੋਜ : ਲੈਹਰ-ਦਰ-ਲੈਹਰ।

ਮੁਜਬ ਮੁਜਬ : ਲਾਜ਼ਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਜਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੱਬਬ, ਕਾਰਣ।

ਮੁਜੂਦ ਮੋਜੂਦ : ਜਿਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਹੋਵੇ, ਹਾਜ਼ਰ, ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਹਰ, ਪਰਤੱਖ।

ਮੁਜੂਦਾਤ ਮੋਜੂਦਾਤ : ਮਖਲੂਕਾਤ, ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।

ਮੁਅਦਿਬ ਮੁਅਦਿਬ : ਅਦਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ, ਅਦੀਬ, ਸਾਹਿਤਕਾਰ।

ਮੁਅਦਬ ਮੁਅਦਬ : ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਿਆਣਾ, ਸ਼ਰੀਫ, ਸਾਊ।

ਮੁਅਬਿਨ ਮੁਅਬਿਨ : ਅਜ਼ਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਂਗੀ, ਨਮਾਜ਼ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਮੁਬੀ ਮੁਬੀ : ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਦੁਖਦਾਇਕ, ਤਕਲੀਫ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਮੁਰਚਲ ਮੁਰਚਲ, ਮੁਰਚਲ ਮੁਰਚਲ : ਓਹ ਟੋਆ ਜੋ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪੁਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਈ, ਮੋਰਚਾ।

ਮੁਰਚਾਨਾ ਮੁਰਚਾਨਾ, ਮੁਰਚਾ ਮੁਰਚਾ : ਫੌਜੀ ਖਾਈ, ਮੋਰਚਾ, ਛੋਟੀ ਕੀੜੀ, ਤੁੱਛ, ਕਮਜ਼ੋਰ।

ਮੁਰਚਾ-ਪੈ ਮੁਰਚਾ-ਪੈ : ਖਸਖਸੀ ਦਾੜੀ।

ਮੁਰਚਾ-ਪੈ-ਬਦਨ ਮੁਰਚਾ-ਪੈ-ਬਦਨ : ਦਾੜੀ ਦੇ ਵਾਲ ਜੜਾਂ ਤੋ ਪੁਟਣਾ।

ਮੁਰਚੇ عنبرين : ਮੁਰਚਾ-ਏ-ਅਬਰੀਨ : ਫੁਟਦੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ।

ਮੁਅਰਿਖ ਮੁਅਰਿਖ, ਮੁਵਰਿਖ ਮੁਵਰਿਖ : ਤਾਰੀਖ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

ਮੁਵਰਿਖੀਨ ਮੁਵਰਿਖੀਨ : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਮੁਰੂਸ ਮੁਰੂਸ : ਵਾਰਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿਰਾਸਤ।

ਮੁਰੂਸੀ ਮੁਰੂਸੀ : ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਦੀ, ਵਿਰਸੇ ਦੀ, ਜੱਦੀ।

ਮੁਜ ਮੋਜ, ਮੁਜ : ਕੇਲਾ।

ਮੁਜੂਨ ਮੁਜੂਨ : ਮੁਨਾਸਬ, ਪਸੰਦੀਦਾ, ਚੰਗਾ, ਯੋਗ, ਤੋਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਜ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੁਰੂਨੀਯਤ ਮੁਰੂਨੀਯਤ : ਫਬਨ, ਸਜਾਵਟ।

ਮੁਰ ਮੁਰ : ਜ਼ੁਰਾਬ, ਜੁੱਤੀ।

ਮੁਸਿਮ ਮੁਸਿਮ : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਮੇਲਾ।

ਮੁਸੂਮ ਮੁਸੂਮ : ਨਾਮ ਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਾਗਦਾਰ।

ਮੁਸੂਮ ਮੁਸੂਮ : ਨਾਮ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਸਤ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀਤੀ ਚੀਜ਼।

ਮੁਸਾ ਮੁਸਾ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਜਿਸ ਪੁਰ 'ਤੋਰਾਤ' ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈ, ਉਸ ਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੁਸਾ ੧੫੭੧ ਪੂ.ਈ. ਵਿਚ ਮਿਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਭੋਗੀ; ਇਬਰਾਨੀ

ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਮੂ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ 'ਤਾਬੂਤ' ਅਤੇ ਸਾ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ 'ਪਾਣੀ', ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਜੀਮਦਿਆ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੂਸਾ ਨਾਮ ਪੈ ਗਿਆ।

موسيقار مूसيکار : ਇਕ ਵਾਜੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਖਿਆਲੀ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਿਚ ਬੋਹਤ ਸਾਰੇ ਸੁਰਾਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਰਾਗਨੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਵੱਦੀਆ, ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ।

موسيقى مूसيكي : ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਵਿੱਦਿਆ।

موش مूस : ਚੁਹਾ।

موشکا موشكا : ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ।

موصل مूसال : ਵਸਲ ਦੀ ਥਾਂ, ਮਿਲਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਦਰਿਆ ਦਜਲਾ ਕੰਢੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ।

موصوف موصوف : ਵਸਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

موصول موصول : ਵਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੈਰੋਰਿਆ ਹੋਇਆ।

موضوع موصول : ਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੁੱਦਾ, ਮਜ਼ਮੂਨ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਸਤ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਸੇ ਇਲਮ ਵਿਚ ਹੋਵੇ।

موفر موفر : ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

موقع موكع : ਵਾਕਿਆ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਡਿਗਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਖਾਸ ਸਮਾਂ, ਖਾਸ ਥਾਂ, ਮੁਨਾਸਬ ਵੇਲਾ।

موكب موكب : ਅਰਦਲ ਦੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਸਵਾਰ, ਲਸ਼ਕਰ, ਫੌਜ।

موكل موكيل : ਕੰਮ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਕੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

موكل موكل : ਜਿਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੋਈ ਕੰਮ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

مولا مولا : ਮੱਦਦਗਾਰ, ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਕਾ, ਸਰਦਾਰ, ਦੇਸਤ, ਯਾਰ, ਗਵਾਂਢੀ, ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ।

مولد مولد : ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਜਨਮ-ਭੂਮੀ, ਵਤਨ, ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ।

مؤلف مؤلف : ਤਾਲੀਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੰਕਲਨਕਾਰ, ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

مولود مولود : ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਵਾਂ ਜਨਮਿਆ ਬੱਚਾ, ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ।

مولوى مولوى : ਮੌਲਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਲਾਹ ਵਾਲਾ, ਸਰਦਾਰ, ਚੀਨ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ, ਸ਼ਰੀਅਤ ਦਾ ਪਾਬੰਦ।

موم موم : ਚਿੱਟਾ ਤੇ ਚੀਕਣਾ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਹਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਛੱਤੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਮਾਂ, ਮੋਮਬਤੀ।

موميائي موميائي, **موميائي موميائي**

موميائي موميائي : ਸਲਾਜੀਤ, ਇਕ ਦਵਾ ਜੇਹੜੀ ਮੋਮ ਵਾਂਗ ਨਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਸਾਲਾ, ਮਿਸਰ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲਾਸ਼।

مؤنث مؤنث : ਮਾਦਾ, ਮਦੀਨ, ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ।

مونس مونس : ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੁੱਖ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਸਤ, ਯਾਰ, ਹਮਦਮ।

موى موى : ਵਾਲ, ਕੇਸ਼।

مويه مويه : ਰੋਣਾ ਧੋਣਾ, ਸਿਆਪਾ, ਵੈਣ।

مه مه : (ਮਾਹ **ماه** ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਚੰਦ, ਮਹੀਨਾ।

مه ميه, مه ميه : ਵਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਰਦਾਰ, ਪੁੰਦ, ਕੁਹਰ।

مه ميه ميه : ਡਰ, ਖੌਫ਼, ਗੁੱਸਾ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ।

مهاجر مهاجر : ਹਿਜਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,

ਵਤਨ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ।
ਮੁਹਾਜਰਿਨ : (ਮੁਹਾਜਿਰ ਮਹਾਜਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਮਦੀਨੇ ਹਿਜਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ।
ਮਹਾਰ, ਮਹਾਰ, ਮਿਹਾਰ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ 'ਮੁਹਾਰ' ਹੈ) ਉਠ ਦੀ ਨੁਕੇਲ।
ਮਹਾਰਤ : ਯੋਗਤਾ, ਉਸਤਾਦੀ, ਪਰਵੀਣਤਾ।
ਮਹਤਾਬ : ਚੰਦ, ਚਾਂਦਨੀ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਚੰਦਰਮਾ।
ਮਹਤਾਬੀ : ਹੌਜ਼ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਚਾਣਨੀ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ।
ਮਿਹਤਰ : ਵਡੇਰਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਰਦਾਰ, ਸਾਈਸ।
ਮਿਹਤਰੀ : ਸਰਦਾਰੀ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ।
ਮਹਜੂਰ : ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਿਯੋਗੀ।
ਮਹਦ : ਪੰਘੂੜਾ, ਪਾਲਨਾ, ਬਿਸਤਰਾ, ਵਿਛੋਣਾ।
ਮਹਦੀ : ਹਦਾਇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤੀਜੇ ਅੱਥਾਸੀ ਖਲੀਫੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ੧੫੮ ਹਿਜਰੀ ਤੋਂ ੧੬੯ ਹਿਜਰੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਬਾਰੂਵੇਂ ਇਮਾਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਮਾਮ ਮਹਦੀ।
ਮੁਹੱਬ : ਤੈਹਜ਼ੀਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਐਥਾਂ ਤੋਂ ਪਾਕ, ਨੇਕ, ਇਕ ਅਰਬੀ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ।
ਮਹਰ : ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਖਾਵੰਦ ਨਿਕਾਹ ਦੇ ਬਦਲੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਹੱਕੇ ਮਹਰ"।
ਮਿਹਰ : ਸੂਰਜ, ਮੁਹੱਬਤ, ਉਲਛਤ,

ਪਿਆਰ, ਸਤਵੇਂ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਰ ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤਾਰੀਖ।
ਮਿਹਰਬਾਨ : ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਰਪਾਲੂ।
ਮਿਹਰਬਾਨੀ : ਪਿਆਰ, ਦਇਆ, ਕਿਰਪਾ।
ਮੁਹਰ : ਅਸ਼ਰਫੀ, ਕਾਗ਼ਜ਼ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀਲ, ਛਾਪ, ਹੁਕਮ, ਫ਼ਰਮਾਨ।
ਮੁਹਰੀ : ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ; ਸੀਲਬੰਦ, ਰੁਪਈਆਂ ਦੀ ਥੈਲੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਥੈਲੀ।
ਮਿਹਰਾਸ : ਚੱਟੂ, ਉਖਲੀ।
ਮਿਹਰਗਾਨ : ਮਿਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਜਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਮਿਹਰਗਾਨਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ, ਸੂਰਜਮੁਖੀ।
ਮੁਹਰਾ : ਕੋਡੀ, ਸੰਖ, ਘੋਗਾ, ਪਿੱਠ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਮਣਕਾ, ਪਥਰ ਜਾਂ ਕੱਚ ਦਾ ਮਣਕਾ, ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ; ਲੁਹਾਰਾਂ, ਸੁਨਿਆਰਾਂ ਦਾ ਹਥੋੜਾ, ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਮੋਹਰਾ, ਗੋਟ, ਸੱਪ ਦੀ ਮਣੀ, ਵਛੇਰਾ।
ਮੁਹਲਤ : ਫ਼ਰਸਤ, ਵੇਹਲ, ਦੇਰੀ।
ਮੁਹਲਕ, ਮੁਹਲਕਾ : ਹਲਾਕ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਡਰਾਉਣੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਬਿਖੜੀ ਥਾਂ।
ਮੁਹਲਿਕ : ਹਲਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਰੂ।
ਮਿਹਮਾਨ : ਪਰਾਹੁਣਾ।
ਮਿਹਮਾਨ-ਖਾਨਾ,
ਮਿਹਮਾਨ ਸਰਾਯ : ਸਰਾਂ, ਮੋਹਮਾਨ ਘਰ, ਲੰਗਰ; ਦੁਨੀਆਂ।
ਮਿਹਮਾਨੀ : ਪਰੀਤੀ ਭੋਜਨ।

ਮੇਹਲ ਮੁਹਮਲ : ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੇਕਾਰ, ਨਕਾਰਾ, ਨਿਰਾਰਥਕ, ਬੇਹੁਦਾ ਲਫਜ਼।

ਮੇਹਮਾਜ਼ ਮਿਹਮੀਜ਼ : ਓਹ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੰਡਾ ਜੋ ਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬੂਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਰਫ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਅੱਡੀ ਲਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਘੋੜਾ ਤੇਜ਼ ਚੱਲੇ।

ਮੇਹੰਦਿਸ ਮਹੰਦਿਸ : ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ।

ਮੇਹੀਆ ਮੁਹਈਆ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਮੁਹਈਆ ਹੈ) ਮੌਜੂਦ, ਤਿਆਰ।

ਮੇਹੀਨ ਮਹੀਨ : ਸੁਸਤ, ਆਲਸੀ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਜ਼ਲੀਲ, ਕਮੀਨਾ, ਤੁੱਛ।

ਮੇਹੀਨਾ ਮਿਹੀਨਾ ਮੇਹਿਨੇ : ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਬੌਹੁਤ ਵੱਡਾ।

ਮੇ ਮੈ : ਸ਼ਰਾਬ, ਅੰਗੂਰੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਪਿਆਲਾ।

ਮੈ ਪ੍ਰਸਤ ਮੈ ਪ੍ਰਸਤ : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਹਰ ਵੇਲੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਚ ਗੁੱਟ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਮੈ ਪ੍ਰਸਤੀ ਮੈ ਪ੍ਰਸਤੀ : ਸ਼ਰਾਬ ਨੋਸ਼ੀ।

ਮੈ ਖ਼ਾਰ ਮੈ ਖ਼ਾਰ : ਮੈ ਪ੍ਰਸਤ, ਸ਼ਰਾਬੀ।

ਮੈ ਕਦੇ (ਮੈ ਖਾਨੇ) ਮੈ ਕਦੇ : ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ।

ਮਿਯਾਨ ਮਿਯਾਨ : ਵਿਚਕਾਰ, ਕਮਰ, ਲੱਕ; ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਗਿਲਾਫ਼; ਪਟਕਾ।

ਮਿਯਾਨ ਬਸਤਨ ਮਿਯਾਨ ਬਸਤਨ : ਕਮਰ-ਕੱਸਾ ਕਰਨਾ, ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ।

ਮਿਯਾਨਜੀ ਮਿਯਾਨਜੀ : ਏਲਚੀ, ਦੂਤ, ਦੂਤਗਰੀ, ਏਲਚੀ-ਗਰੀ।

ਮਿਯਾਨਦਾਰੀ ਮਿਯਾਨਦਾਰੀ : ਦਲਾਲੀ ਕਰਨਾ, ਵਿਚੋਲਗੀਰੀ ਕਰਨਾ।

ਮਿਯਾਨਵੀ ਮਿਯਾਨਵੀ : ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ।

ਮਿਯਾਨ ਮਿਯਾਨ : ਦਰਮਿਆਨਾ, ਵਿਚਕਾਰਲਾ, ਮੰਝਲਾ।

ਮਿਯਾਨਵੀ ਮਿਯਾਨਵੀ : ਵੱਧ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ, ਦਰਮਿਆਨਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਾ।

ਮਿਯਤ ਮਿਯਤ, ਮੈਤ : ਲਾਸ਼, ਜਨਾਜ਼ਾ।

ਮਿਯਾਕ ਮਿਯਾਕ : ਇਕਰਾਰ, ਸੰਧੀ, ਪਕਿਆਈ।

ਮਿਯ ਮੇਖ : ਕਿੱਲ, ਖੁੰਟੀ।

ਮਿਯਾਨ ਮੈਦਾਨ : ਖੁਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਪੱਧਰ ਧਰਤੀ।

ਮਿਯਾ ਮੈਦਾ : ਬਰੀਕ ਆਟਾ ਜੋ ਕਪੜ-ਛਾਣ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਮਿਰ ਮੀਰ : (ਅਮੀਰ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸਰਦਾਰ, ਚੌਧਰੀ।

ਮਿਰ-ਆਬ ਮਿਰ-ਆਬ : ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਬਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦਰੋਗਾ, ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ।

ਮਿਰ-ਆਤਿਸ਼ ਮਿਰ-ਆਤਿਸ਼ : ਤੋਪਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ।

ਮਿਰ-ਆਖ਼ਰ ਮਿਰ-ਆਖ਼ਰ : ਸ਼ਾਹੀ ਅਸਤਬਲ ਦਾ ਦਰੋਗਾ।

ਮਿਰ-ਬਹਰ ਮਿਰ-ਬਹਰ : ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ।

ਮਿਰ-ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਮਿਰ-ਬਖ਼ਸ਼ੀ : ਤਨਖਾਹਾਂ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਮੁਖੀ।

ਮਿਰ-ਹਾਜ਼ ਮਿਰ-ਹਾਜ਼ : ਹਾਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਆਗੂ।

ਮਿਰ-ਸਾਮਾਨ ਮਿਰ-ਸਾਮਾਨ : ਖ਼ਾਨਸਾਮਾ।

ਮਿਰ-ਸ਼ਿਕਾਰ ਮਿਰ-ਸ਼ਿਕਾਰ : ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੁਖੀ।

ਮਿਰ-ਮਜ਼ਲਿਸ ਮਿਰ-ਮਜ਼ਲਿਸ : ਪਰਧਾਨ।

ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਿਰਜ਼ਾ : (ਅਮੀਰਜ਼ਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਅਮੀਰ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ।

ਮਿਰ ਮੇਖ/ਮੀਖ : ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਚੌਕੀ,

ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਕੀ ਜਾਂ ਤਖ਼ਤ, ਜ਼ਿਆਫ਼ਤ।

ਮਿਤਾਨ ਮੀਬਾਨ : ਤੱਕੜੀ, ਕੰਡਾ; ਇਕ ਬੁਰਜ ਦਾ ਨਾਮ; ਤੁਲਾ ਰਾਸ਼ੀ; ਟੋਟਲ, ਜੋੜ।

ਮਿਤਾਨ ਮੇਬਾਨ/ਮੀਬਾਨ : (ਮੇਜ਼ + ਬਾਨ) ਜਿਆਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਮੈਹਮਾਨ ਆਵੇ।

ਮਿਸਰ ਮੁਜੱਸਰ : ਅਸਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਚੀਜ਼ ਸੌਖੇ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਉਪਲਬਧ।

ਮਿਯਾ ਮੈਆਦ : ਪਰਸਪਰ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਵਕਤ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਵਕਤ।

ਮਿਕਾਤ ਮੀਕਾਤ : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮਾਂ, ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਇਕ ਥਾਂ ਇੱਕਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਹਜ਼ ਦਾ ਅਹਰਾਮ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼।

ਮਿਕਾਨ ਮੀਕਾਲ, ਮਿਕਾਨੀਲ : **ਮੀਕਾਈਲ, ਮਿਕਾਨੀਨ** : ਇਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਰੋਸ਼ੀ ਪੈਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਮੈਲ : ਹਿਲਣਾ, ਝੁਕਣਾ, ਝਕਾਉ, ਇੱਛਾ, ਧਿਆਨ, ਰੁਚੀ, ਟੇਢਾਪਣ।

ਮਿਲਾ ਮੀਲਾਦ : ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਕਤ, ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪੈਦਾਇਸ਼।

ਮਿਲਾਨ ਮੈਲਾਨ : ਮਾਇਲ ਹੋਣਾ, ਰੁਚਿਤ ਹੋਣਾ, ਝੁਕਾਉ, ਰੁਚੀ।

ਮਿਮਨਾ ਮੈਮਨਾ : ਸੱਜਾ ਪਾਸਾ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਫ਼ੌਜ।

ਮਿਮਨ ਮੈਮਨ : ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ, ਮੁਬਾਰਕ, ਸੁਭ।

ਮਿਮਨ ਮੈਮਨ : ਬਾਂਦਰ।

ਮਿਨ ਮੀਨ : (من مین) ਮੈਂ।

ਮਿਨਾ ਮੀਨਾ : ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਕੱਚ, ਰੰਗ ਬਰੰਗਾ ਕੱਚ; ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਜਾਂ ਸੁਰਾਹੀ; ਓਹ ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਜੇਹੜੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗੈਹਣਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਂਡਿਆਂ 'ਤੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

ਮਿਨਾਕਾਰੀ ਮੀਨਾ-ਕਾਰੀ : ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ 'ਤੇ ਬੂਟੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ; ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ।

ਮਿਓ ਮੇਵਾ : ਫਲ।

ਮਿਹਮਾਨ ਮੀਹਮਾਨ : ਵੇਖੋ **ਮਿਹਮਾਨ** ਮਿਹਮਾਨ।

ن(ਨੂਨ)

ن ن (ਨੂਨ) : ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਉਨੱਤੀਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਪੰਝੀਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਪੰਜਾਹ (੫੦) ਅੰਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ।

نا نا : (=ਨੈ) ਬੰਸਰੀ, ਵੰਝਲੀ, ਬਾਂਸ ਦੀ ਨਲੀ; ਪਾਣੀ, ਗਲ, ਸੰਘ; ਨਾਂਹਵਾਚੀ ਅਗੇਤਰ।

نا-ਆਜ਼ਮੂਦਾ : ਬਿਨਾ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼, ਬਿਨਾ ਦੇਖੇ ਭਾਲੇ, ਬਿਨਾ ਤਜਰਬੇ ਦੇ, ਨਵ-ਸਿਖਾਂਦਰੂ; ਅਨਾੜੀ, ਨਦਾਨ।

نا-ਆਸ਼ਨਾ : ਨਾਵਾਕਫ਼ ਪਰਾਇਆ, ਅਜਨਬੀ, ਅਣਜਾਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਬੇ-ਲਿਹਾਜ਼ਾ, ਬੇਵਫ਼ਾ, ਖੁਸ਼ਕ, ਰੁੱਖਾ; ਤਿੱਖਾ, ਭੈੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ; ਜੋ ਤਰਨਾ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ।

نا-ਆਮੇਜ਼ਗਾਰ : ਜੋ ਮਿਲਣਾ-ਜੁਲਣਾ ਪਸੰਦ ਨਾ ਕਰੇ, ਨਾ ਮਿਲਣਸਾਰ।

نا-ਆਹਾਰ : ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਨਾ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ, ਵਰਤਧਾਰੀ।

نا-ਉਸਤਾਦ : ਬੇ-ਪੀਰਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

نا-ਉਸਤੁਵਾਰ : ਜੋ ਪੱਕਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਨਾ ਖਲੋਣ ਵਾਲਾ।

نا-ਉਮੀਦ : ਬੇਆਸ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਸਫਲ।

نا-ਉਮੀਦੀ : ਨਿਰਾਸ਼ਾ।

نا-ਬਾਲਿਗ : ਜੋ ਬਾਲਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ।

نا-ਬਸਤੇ : ਜਿਸ ਦੇ ਫੱਟ, ਜ਼ਖਮ ਬੱਝੇ ਨਾ ਹੋਣ।

نا-ਬਸੂਦ : ਨਵਾਂ, ਨਵਾਂ ਨਕੋਰ।

نا-ਬਸੀ : ਜਿਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਣਹੋਂਦਾ।

نا-ਬਕਾਰ : ਬੇਫ਼ਾਇਦਾ, ਨਿਕੰਮਾ, ਬੇਕਾਰ; ਨਲਾਇਕ, ਕਮੀਨਾ, ਬਦਕਾਰ; ਫ਼ਸਾਦੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ।

نا-ਬਲਦ : ਨਾਵਾਕਫ਼, ਅਣਜਾਣ, ਅਨਾੜੀ; ਪਰਦੇਸੀ, ਪਰਾਇਆ, ਓਪਰਾ।

نا-ਬ-ਨਵਾ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਨਿਕੰਮੀ ਚੀਜ਼।

نا-ਬੂਦ : ਜੋ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।

نا-ਬੂਦਮੰਦ : ਅਤਿ ਗਰੀਬ, ਦੀਵਾਲੀਆ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

نا-ਬਹਰ : ਬੇਅਕਲ, ਮੂਰਖ, ਕਮੀਨਾ, ਘਟੀਆ, ਤੁੱਛ, ਹੋਛਾ, ਬਦਬਖ਼ਤ, ਅਭਾਗਾ।

نا-ਬੀਨ, نا-ਬੀਨ : ਅੰਨ੍ਹਾ।

نا-ਬਨ੍ਯੋਸਾਨ : ਨਾਉਮੀਦ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ; ਅਣਜਾਣ; ਅਚਾਨਕ।

نا-ਪਾਕ : ਗੰਦਾ, ਪਲੀਤ, ਮੈਲਾ, ਨਿੱਜਸ।

نا-ਪਾਕੀ : ਗੰਦਗੀ, ਮੈਲਾਪਣ,

ਪਲੀਦਗੀ।
 ਨਾਪਾਇਦਾਰ ਨਾਪਾਯਦਾਰ : ਕੱਚਾ,
 ਝਟ-ਰੈਹਣਾ; ਬੇਦਾ, ਜਰਜਰਾ; ਕਮਜ਼ੋਰ।
 ਨਾਪਾਇਦਾਰੀ :
 ਨਾਸ਼ਮਾਨਤਾ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਬੇਦਾਪਣ।
 ਨਾਪੁਖਤਾ : ਕੱਚਾ, ਨਾ
 ਤਜਰਬਾਕਾਰ।
 ਨਾਪਾਇਦ ਨਾ ਪਈਦ ; ਜੋ ਵਿਖਾਈ ਨਾ
 ਦੇਵੇ; ਜੋ ਪਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਗੁਪਤ।
 ਨਾਪਿਸਰ ਨਾ ਪਿਸਰ : ਮਤੇਆ ਪੁੱਤਰ,
 ਪਿਛਲੱਗ, ਹੜੱਤ।
 ਨਾਪਾਇਦਾਕਨਾਰ ਨਾ-ਪੈਦਾ ਕਿਨਾਰ,
 ਨਾਪਾਇਦਾਕਰਾਨਾ :
 ਅਜੇਹਾ ਸਮੁੰਦਰ ਜਾਂ ਦਰਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਢਾ
 ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ।
 ਨਾਤਰਾਸ਼ ਨਾ-ਤਰਾਸ਼ : ਨਾ ਛਿੱਲਿਆ ਜਾਂ
 ਛਾਂਗਿਆ ਹੋਇਆ।
 ਨਾਤਰਾਸ਼ੀਦਾ ਨਾ-ਤਰਾਸ਼ੀਦਾ : ਖਰੂਵਾ,
 ਖੁਰਦਰਾ, ਅਨਘੜ, ਬੇਅਦਬ, ਗੰਵਾਰ,
 ਕਮੀਨਾ, ਬੇਅਸੂਲ।
 ਨਾਤਮਾ ਨਾ ਤਮਾ : ਅਧੁਰਾ,
 ਨਾਮੁਕੰਮਲ, ਕੱਚਾ, ਖਾਮ।
 ਨਾਤਵਾਨ ਨਾ-ਤੁਵਾਨ, ਨਾਤਵਾਨਾ :
 ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ, ਨਾਤਾਕਤ;
 ਨਿਰਬਲ।
 ਨਾਤਵਾਨੀ ਨਾਤਵਾਨੀ : ਕਮਜ਼ੋਰੀ,
 ਨਿਰਬਲਤਾ।
 ਨਾਜਨਸ ਨਾਜਨਸ : ਗ਼ੈਰ ਜਿਨਸ ਦਾ,
 ਅਯੋਗ, ਬੇਮੇਲ; ਕਮੀਨਾ, ਹੋਛਾ।
 ਨਾਚਾਰ ਨਾਚਾਰ : ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਬਿਨਾ
 ਕੰਮ ਨਾ ਚੱਲੇ; ਮਜਬੂਰ, ਲਚਾਰ, ਬੇਚਾਰ।
 ਨਾਚਾਰੀ ਨਾਚਾਰੀ : ਮਜਬੂਰੀ।
 ਨਾਚਾਕ ਨਾਚਾਕ : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਤਲਾ, ਰੋਗੀ,
 ਦਿੱਲਾ।
 ਨਾਚੀਜ਼ ਨਾਚੀਜ਼ : ਤੁੱਛ।

ਨਾਹਕ ਨਾਹਕ : ਬੇਸਬਬ, ਅਨੁਚਿਤ;
 ਬੇਫਾਇਦਾ, ਅੰਞਾਈ, ਫਜ਼ੂਲ।
 ਨਾਖਲਫ ਨਾ ਖਲਫ : ਨਲਾਇਕ ਪੁੱਤਰ;
 ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਜੇਹੜਾ ਬਾਪ ਦੇ ਕੈਹਣੇ ਵਿਚ ਨਾ
 ਹੋਵੇ।
 ਨਾਖ਼ਾਸਤ ਨਾ-ਖ਼ਾਸਤ, ਨਾਖ਼ਾਵਾ
 ਖ਼ਾਹ : ਬੇਇਤਬਾਰਾ; ਬਗ਼ੈਰ ਚਾਹੇ, ਬੇਤਲਬ।
 ਨਾਖ਼ਾਨਦੇ ਨਾ-ਖ਼ਾਨਦੇ; ਅਨਪੜ੍ਹ, ਬਿਨ
 ਬੁਲਾਇਆ।
 ਨਾਖ਼ਾਨਦੇਮਹਮਾਨ ਨਾ ਖ਼ਾਨਦੇ
 ਮਹਮਾਨ : ਬਿਨ ਬੁਲਾਇਆ ਪਰਾਹੁਣਾ,
 ਮੁਫਤਖ਼ੋਰ।
 ਨਾਖ਼ਾਸ਼ ਨਾਖ਼ਾਸ਼ : ਨਰਾਜ਼, ਬੇਜ਼ਾਰ;
 ਬੀਮਾਰ, ਰੋਗੀ।
 ਨਾਖ਼ਾਸ਼ੀ ਨਾਖ਼ਾਸ਼ੀ : ਨਰਾਜ਼ਗੀ, ਬੇਜ਼ਾਰੀ;
 ਬੀਮਾਰੀ।
 ਨਾਦਾਰ ਨਾਦਾਰ : ਗ਼ਰੀਬ, ਕੰਗਾਲ।
 ਨਾਦਾਰੀ ਨਾਦਾਰੀ : ਗ਼ਰੀਬੀ, ਕੰਗਾਲੀ।
 ਨਾਦਾਸ਼ਤ ਨਾਦਾਸ਼ਤ : ਨਾਦਾਰ, ਗ਼ਰੀਬ,
 ਮੁਥਾਜ; ਬੇਸ਼ਰਮ; ਬੇਇਤਬਾਰਾ; ਗ਼ੁਰਜ਼ਮਾਰ
 /ਫ਼ੁਰੀ ਮਾਰ ਫ਼ਕੀਰ।
 ਨਾਦਾਸ਼ਤੀ ਨਾਦਾਸ਼ਤੀ : ਗ਼ਰੀਬੀ,
 ਮੁਥਾਜੀ; ਬੇਸ਼ਰਮੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।
 ਨਾਦਾਨ ਨਾਦਾਨ : ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੂੜ੍ਹ, ਮੂਰਖ।
 ਨਾਦਾਨਿਸਤਗੀ ਨਾਦਾਨਿਸਤਗੀ :
 ਅਣਜਾਣਪੁਣਾ।
 ਨਾਦਾਨਿਸਤਾ ਨਾਦਾਨਿਸਤਾ : ਅਣਜਾਣੇ
 ਵਿਚ, ਭੁੱਲ ਭੁਲੇਖੇ।
 ਨਾਦਾਨੀ ਨਾਦਾਨੀ : ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਭੁੱਲ।
 ਨਾਦਰ-ਬਰਾਬਰ ਨਾਦਰ-ਬਰਾਬਰ :
 ਨਲਾਇਕ, ਅਯੋਗ।
 ਨਾਦੀਦਗੀ ਨਾਦੀਦਗੀ : ਗ਼ਰੀਬੀ,
 ਮੁਥਾਜੀ, ਨਾਦਾਰੀ।
 ਨਾਦੀਦਨੀ ਨਾਦੀਦਨੀ : ਨਾ ਵੇਖਣਯੋਗ।

ਨਾਦੀਦਾ : ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ;
ਅਣਡਿੱਠਾ; ਅਣਜਾਣ, ਨਾ-ਤਜਰਬਾਕਾਰ;
ਕਮੀਨਾ, ਕੰਜੂਸ।

ਨਾਰਾਸਤ : ਜੇ ਸਿੱਧਾ ਨਾ ਹੋਵੇ,
ਟੇਢਾ; ਖੋਟਾ ਆਦਮੀ, ਝੂਠਾ।

ਨਾਰਾਸਤੀ : ਬੇਈਮਾਨੀ।

ਨਾਰਸ : ਕੱਚਾ ਫਲ।

ਨਾਰਸਾ : ਨਾ ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ; ਜਿਸ
ਦਾ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਬੇਅਸਰ; ਨਾਮੁਰਾਦ;
ਕੱਚਾ।

ਨਾਰਸਾਈ : ਪੌਹਚ ਨਾ ਹੋਣੀ।

ਨਾਰਸੀਦਾ : ਨਾ ਪੌਹਚਿਆ
ਹੋਇਆ, ਕੱਚਾ; ਨਾਮੁਕੰਮਲ; ਕੁਆਰੀ ਲੜਕੀ।

ਨਾਰਵਾ : ਜੇ ਪਰਚਲਤ ਨਾ ਹੋਵੇ;
ਨਜ਼ਾਇਜ਼, ਹਰਾਮ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਯੋਗ।

ਨਾਰਿਬਾ, ਨਾਰਿਬਾ :
ਭੱਦਾ, ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ, ਅਯੋਗ।

ਨਾਜ਼ੋਰ : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਿਰਬਲ।

ਨਾਸਾਜ਼ : ਜੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਵੇ,
ਵਿਰੁੱਧ; ਬੀਮਾਰ।

ਨਾਸਾਜ਼ੀ : ਵਿਰੋਧ; ਬੇਪਰਵਾਹੀ;
ਮੰਦਾ ਸਲੂਕ, ਬੀਮਾਰੀ।

ਨਾਸਪਾਸ : ਨਾ-ਸੁਕਰਾ,
ਨਾ-ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ, ਅਕਿਰਤਘਣ।

ਨਾ-ਸਿਪਾਸੀ : ਨਾ
ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ।

ਨਾਸਤੂਦਾ : ਜਿਸ ਦੀ
ਉਪਮਾ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

ਨਾ-ਸਰਾ : ਖੋਟਾ, ਖੋਟਾ
ਸੋਨਾ, ਮੁਲੀਮਾ; ਭੈੜਾ ਕਲਾਮ।

ਨਾ-ਸਜ਼ਾ : ਅਯੋਗ; ਬੇਜਾ, ਗ਼ੁਲ,
ਕਮੀਨਾ, ਬੇਵਕੂਫ਼।

ਨਾ-ਸਜ਼ਾ ਵਾਰ : ਨਲਾਇਕ,
ਕਮੀਨਾ, ਮਨਹੂਸ।

ਨਾ-ਸੁਫ਼ਤਾ : ਨਾ ਛੇਦਿਆ

ਹੋਇਆ, ਅਣਵਿਧ; ਕੰਵਾਰੀ ਲੜਕੀ।

ਨਾਸ਼ਾਦ : ਅਪਰਸੰਨ, ਉਦਾਸ,
ਗ਼ਮਗੀਨ।

ਨਾਸ਼ਾਯਸਤਗੀ :
ਅਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ।

ਨਾਸ਼ਾਯਸਤਾ : ਅਯੋਗ,
ਅਸ਼ਿਸ਼ਟ, ਅਸਭਯ, ਨਲਾਇਕ, ਗੰਦਵਾਰ।

ਨਾਸ਼ੁਦਨੀ : ਅਨਹੋਣੀ,
ਅਸੰਭਵ।

ਨਾਸ਼ੁਸਤਾ-ਰੂ : ਬੇਇੱਜ਼ਤ,
ਜ਼ਲੀਲ।

ਨਾ-ਸਕੇਬ : ਬੇਸਬਰਾ,
ਬੇਕਰਾਰ।

ਨਾ-ਸਕੇਬਾਈ :
ਬੇਸਬਰੀ, ਬੇਕਰਾਰੀ।

ਨਾਸ਼ਿਨਾਖਤ,
ਨਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ : ਓਪਰਾ,
ਅਣਜਾਣ।

ਨਾਫ਼ਰਮਾਨ : ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ
ਵਾਲਾ, ਆਕੀ।

ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ : ਹੁਕਮ ਨਾ
ਮੰਨਣਾ, ਆਕੀਪੁਣਾ।

ਨਾਕਰਨੀ : ਜੇ ਗੱਲ
ਕਰਨਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਯੋਗ ਗੱਲ।

ਨਾਕਰਨੇਕਾਰ :
ਨਾਤਜਰਬਾਕਾਰ; ਅਨਾੜੀ, ਕੱਚਾ, ਅੱਲ੍ਹੜ।

ਨਾਕਸ : ਨਲਾਇਕ, ਕਮੀਨਾ,
ਘਟੀਆ।

ਨਾਕਸੀ : ਕਮੀਨਾਪਣ,
ਨਲਾਇਕੀ।

ਨਾਗਾਹ : ਅਚਾਨਕ, ਇਕਦਮ।

ਨਾਗ਼ੀਰ : ਜ਼ਰੂਰ; ਅਵਸ਼ਕ,
ਲਾਇਲਾਜ਼।

ਨਾਗ਼ੀਰ-ਬਿਹ : ਨਾ

ਹੀ ਕਹੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਅਤਿ ਭੈੜੀ ਹਾਲਤ,
ਜੇਹੜੀ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਨਾਗੁਰ ਨਾ-ਗੁਵਾਰ : ਬਦਮਜ਼ਾ, ਜੇਹੜਾ
ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਨਾਗੁਰ ਨਾ ਗੁਵਾਰਾ : ਅਯੋਗ, ਨਾ
ਪਸੰਦ, ਨਾ-ਖੁਸ਼।
ਨਾਗੁਰ ਨਾਗੁਰਾਨ : ਅਚਾਨਕ।
ਨਾਗੁਰ ਨਾਗੁਰਾਨੀ : ਅਚਾਨਕੇਤੀ,
ਅਚਾਨਕ।
ਨਾਮਹਦੂਦ ਨਾ-ਮਹਦੂਦ : ਅਨੰਤ,
ਅਸੀਮ।
ਨਾਮਹਰਮ ਨਾਮਹਰਮ : ਅਜਨਬੀ,
ਓਪਰਾ।
ਨਾਮਰੁਮ ਨਾ-ਮਰਦੁਮ : ਨਲਾਇਕ।
ਨਾਮਰੁਮੀ ਨਾ-ਮਰਦੁਮੀ : ਬੇਲਿਹਾਜ਼ੀ,
ਨਲਾਇਕੀ।
ਨਾਮਏਕੁਲ ਨਾ-ਮਅਕੁਲ : ਜੇ ਅਕਲ ਵਿਚ
ਨਾ ਆਵੇ, ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ, ਅਯੋਗ,
ਬੇਵਕੂਫ਼।
ਨਾਮਲਾਇਮ ਨਾਮਲਾਇਮ : ਖਰਵਾ,
ਖੁਰਦਰਾ, ਸਖਤ, ਅਯੋਗ, ਨਾ ਮੁਨਾਸਬ,
ਭੈੜਾ, ਖਰਾਬ, ਮੰਦਾ ਕਰਮ।
ਨਾਨਹਾਦਾ ਨਾ-ਨਿਹਾਦਾ : ਜੇ ਚੀਜ਼
ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਨਾਹਾਰ ਨਾਹਾਰ : ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੇ
ਸਵੇਰ ਦਾ ਕੁਝ ਨਾ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ, ਖਾਲੀ-ਪੇਟ।
ਨਾਹਾਰੀ ਨਾਹਾਰੀ : ਜੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਖਾਧਾ
ਜਾਵੇ, ਨਾਸਤਾ, ਹਾਜ਼ਰੀ।
ਨਾਹਮਵਾਰ ਨਾ-ਹਮਵਾਰ : ਜੇ ਪੱਧਰਾ ਨਾ
ਹੋਵੇ; ਉਚਾ ਨੀਵਾਂ; ਬੇਹੁਦਾ।
ਨਾਹਮਵਾਰੀ ਨਾਹਮਵਾਰੀ : ਉਚਾ ਨੀਵਾਂ
ਹੋਣਾ, ਬਰਾਬਰ ਨਾ ਹੋਣਾ।
ਨਾਹਮਜਾਰ ਨਾ-ਹਮਜਾਰ : ਕੁਰਾਹੀਆ;
ਬਦਚਲਨ, ਕਮੀਨਾ।
ਨਾਹਮਸ਼ਮਦ ਨਾ-ਹੋਸ਼ਮੰਦ : ਬੇਸੁਰਤ,

ਨਦਾਨ, ਬੇਵਕੂਫ਼।
ਨਾਬ ਨਾਬ : ਪਾਕ, ਸਾਫ਼, ਸੁੱਧ।
ਨਾਬ ਨਾਬਾ : ਖ਼ਾਲਸਾ ਸ਼ਰਾਬ।
ਨਾਬਿਗਾ ਨਾਬਿਗਾ : ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਨਾਮ,
ਜੋ ਨਾਅਮਾਨ-ਬਿਨ-ਮੰਜਰ ਦਾ ਪਰਸ਼ੰਸਕ ਸੀ;
ਬੇਹੱਦ ਤਿੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ।
ਨਾਬਲਸ ਨਾਬਲਸ : ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ
ਬੈਤੁਲਮੁਕੱਦਿਸਾ ਤੋਂ ਦਸ ਫ਼ਰਸੰਗ ਦੂਰ ਇਕ
ਕਸਬਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਬਲਿ-ਕੁੱਦਸ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ
ਯਹੂਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।
ਨਾਸਿਰ ਨਾਸਿਰ : ਨਸਰ (ਵਾਰਤਕ) ਲਿਖਣ
ਵਾਲਾ, ਵਾਰਤਕਕਾਰ, ਗੱਦਕਾਰ।
ਨਾਜ਼ ਨਾਜ਼ : ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਰੁੱਖ।
ਨਾਜ਼ੀ ਨਾਜ਼ੀ : ਨਜ਼ਾਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਕਤੀ
ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ
ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਨਾਖ ਨਾਖ : ਧੁਨੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
ਨਾਜ਼ਪਾਤੀ।
ਨਾਖਦਾ ਨਾਖਦਾ : (=ਨਾਉ ਨਾਉ
(ਬੇੜੀ) + ਖੁਦਾ = ਮਾਲਕ) ਬੇੜੀ ਦਾ
ਮਾਲਕ, ਮੱਲਾਹ, ਮਾਝੀ, ਪਥਪਰਦਰਸ਼ਕ।
ਨਾਖੁਨ ਨਾਖੁਨ : ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੱਡੀ
ਵਰਗਾ ਨਹੁੰ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਖੁਰ।
ਨਾਖੁਨ-ਏ-ਆਫ਼ਤਾਬ :
ਅੱਗ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਨਹੁੰ।
ਨਾਖੁਨ-ਏ-ਬਰਾ (ਬਰਾ) : ਕੈਦੀ।
ਨਾਖੁਨ-ਏ-ਪਿਰਾ : ਨਹੁੰ
ਲਾਹੁਣ ਦਾ ਸੰਦ, ਨਹੇਰਨਾ, ਨਾਈ, ਹੱਜਾਮ।
ਨਾਖੁਨ-ਏ-ਖ਼ਾਮਾ :
ਕਲਮ ਦੀ ਚੁੰਝ।
ਨਾਖੁਨ-ਏ-ਰੁਬ : ਸੂਰਜ।
ਨਾਖੁਨਕ ਨਾਖੁਨਕ, ਨਾਖੁਨ ਨਾਖੁਨ :
ਨਹੁੰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਜੇਹਾ ਮਾਸ ਜੇਹੜਾ
ਅੱਖ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧ

ਕੇ ਓਹ ਅੱਖ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਆਦਮੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ناخنه چشم شب

ਨਾਖੁਨਾ-ਏ-ਚਸਮ-ਏ-ਸਬ : ਪੈਹਲੀ
ਰਾਤ ਦਾ ਚੰਦ, ਏਕਮ ਦਾ ਚੰਦ।

نار نادر : ਘੱਟ, ਥੋੜਾ; ਦੁਰਲੱਭ,
ਕਾਮਯਾਬ, ਇੱਕਲਾ, ਅਦੁੱਤੀ, ਵਚਿਤਰ,
ਅਜੀਬ, ਤੋਹਫਾ, ਸੁਗਾਤ, ਕੀਮਤੀ, ਬੈਹਮੁੱਲਾ।

نار نار : ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼।

نار شاه نادر : ਈਰਾਨ ਦੇ
ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ
ਮੁਹੰਮਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ
ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਤਲਾਮ ਕੀਤਾ।

نار نادر : ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ;
ਪਸ਼ੇਮਾਨ।

نار نادی : ਅਵਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪੁਕਾਰਨ
ਵਾਲਾ, ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ; ਸਭਾ।

نار نار : ਅੱਗ, ਅਗਨੀ; ਦਾਗ਼; ਮਨ, ਬੁੱਧੀ;
ਸੁਲਾਹ, ਨਸੀਹਤ।

نار ناری : ਅੱਗ ਦਾ; ਦੇਵੀ, ਨਾਰ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ; ਜਿੰਨ, ਪਰੀ; ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ।

نار نار : ਅਨਾਰ।

نار افشان نار : ਲਹੂ ਦੇ
ਅਥਰੂ ਕੇਰਨਾ, ਦਿਲ ਦੇ ਬਿਰਹਾ ਨਾਲ ਰੋਣਾ।

نار-ਏ-ਬਾਗ਼-ਏ-
سینا : ਪਿਸਤਾਨ, ਦੁੱਧੀਆਂ, ਮੰਮੀਆਂ, ਮੱਮੀ।

نار بن نار : ਅਨਾਰ ਦਾ ਪੇੜ।

نار بن قلعہ : ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਦੀਵਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ
ਅਨਾਰ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

نار پستان : ਸਖਤ
ਪਿਸਤਾਨ (ਮੰਮੀਆਂ) ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ, ਓਹ
ਔਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਸਤਾਨ ਉਤਾਹ ਨੂੰ ਖਲੋਤੇ
ਰੋਂਹਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਢਲਕਦੇ।

نار نار : ਅਗਨੀ ਸੁਭਾ, ਤੇਜ਼ ਸੁਭਾ

ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ; ਅਨਾਰ ਦਾ ਫੁੱਲ।

نار خوک : ਅਫੀਮ, ਤਰਿਆਕ।

نار دانه : ਅਨਾਰ ਦਾ ਬੀਜ।

نار دانه : ਅਨਾਰ ਦਾ ਪਾਣੀ।

نار-دانه : ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਲਾਲ
ਹੇਠ; ਅੰਗੀਠੀ, ਅਨਾਰਦਾਣਾ।

نار-ਏ-ਫਾਰਸੀ : ਇਕ
ਰੋਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਨਿਕੇ ਨਿਕੇ ਛਾਲੇ
ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਆਤਸ਼ਕ।

نار جیل : (ਨਾਰੀਅਲ ਨਾਰਜੀਲ
ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਨਾਰੀਅਲ, ਖੋਪਾ।

نار جيله : ਹੁੱਕਾ।

نار نار : ਚਿੱਚੜ, ਪਿੱਸੂ; ਕੰਜੂਸ।

نار گيو, نار گيو : ਪੇਸਤ ਦਾ ਡੋਡਾ।

نار گنج : (ਨਾਰੰਗ ਦਾ ਅਰਬੀ
ਰੂਪਾਂਤਰ) ਨਾਰੰਗੀ, ਸੰਤਰਾ।

نار گنج-ਏ-ਬਰين :
ਸੂਰਜ।

نار گنج, نارنگی :
ਪਰਸਿੱਧ ਫਲ; ਸੰਤਰਾ, ਛੋਟਾ ਸੰਤਰਾ।

نار نار : ਬੁਲਬੁਲ ਵਰਗਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ
ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੜੀ ਮਧੁਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;
ਇਕ ਰੋਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਉਤੇ
ਧਾਗਾ ਜੇਹਾ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਖਤ
ਤਕਲੀਫ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

نار نار : ਅਨਾਰ ਦਾ ਦਰਖਤ,
ਗੁਲਨਾਰ।

نار : ਤੱਕੜੀ ਦਾ ਫੁੰਦਣਾ; ਇਕ ਪਲੜੇ
ਦੀ ਤੱਕੜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਲੜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਲਣ
ਲਈ ਪੱਥਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ناريل : ਨਰੇਲ, ਖੋਪਾ।

ناريلی : ਖੋਪੇ ਦੇ ਖੇਲ ਦੇ
ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਟੋਪੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਲਾਡ, ਪਿਆਰ, ਨਖਰਾ; ਮਾਣ, ਅਭਮਾਨ; ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਬੇਦਿਮਾਗੀ, ਨਜ਼ਾਕਤ; ਨਵਾਂ ਉੱਗਿਆ ਬੂਟਾ, ਸਨੇਬਰ ਜਾਂ ਸਰੂ ਦਾ ਬੂਟਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਆਫਰੀਨ : ਮਾਣ ਕਰਕੇ ਜਨਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਾਜ਼ਕ।

ਨਾਜ ਨਾਜਾਨ : ਨਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਬਾਲਿਸ਼ : ਪਰੇਮੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਬਾਲੀਨ : ਨਰਮ ਗੱਦਾ/ਸਰਹਾਣਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਬਰਦਾਰ : ਪਰੇਮੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਬਰਦਾਰੀ : ਖੁਸ਼ਾਮਦ, ਚਾਪਲੂਸੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਪਰਵਰ : ਨਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਪਰਵਰਦਾ : ਲਾਡ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਪਰੀ : ਸ਼ਾਹਖਵਾਰੁਜ਼ਮ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੈਹਰਾਮ ਗੋਰ ਦੀ ਮਲਕਾ ਸੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਨਾਜੰਦਾ : ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਨਾਜ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬੂਟਾ, ਕਾਲੀ ਤੁਲਸੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਨਾਜ : ਪਿਆਰ, ਲਾਡ, ਨਖਰਾ, ਲਾਜ, ਫ਼ਖਰ, ਮਾਣ, ਘਮੰਡ, ਬੇਪਰਵਾਹੀ, ਬੇਦਿਮਾਗੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਕੋਮਲ, ਨਰਮ, ਪਤਲਾ, ਸੁੰਦਰ, ਸਾਫ਼, ਸੁਥਰਾ; ਨਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਦੇ ਤੇ ਮੱਖਣ ਵਿਚ ਗੁੰਨੀ ਰੋਟੀ, ਹਲਕਾ, ਛੀਟਕਾ, ਲਤੀਫ਼, ਨਫੀਸ, ਛੇਤੀ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਅਦਾ : ਵਧੀਆ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਵਾਲਾ ਮਸ਼ੂਕ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਅੰਦਾਮ, **ਨਾਜ ਨਾਜ-ਬਦਨ** : ਪਤਲੇ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਖਿਆਲਾਨ : ਸ਼ਾਇਰ, ਕਵੀ, ਰੱਬ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਫੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਕਾਰੀ : ਰੇਤੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਿਕਲ ਕਰਨਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਮਿਥਾਜ : ਛੇਤੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਵਜੂਦ : ਕੋਮਲ ਬਦਨ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਕੋਮਲਤਾ, ਮੁਲਾਇਮੀ, ਨਰਮੀ, ਖੁਬੀ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਉਤਰਨ ਵਾਲਾ, ਹੇਠ ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ, ਡਿਗਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਅ, ਘੱਟ ਕੀਮਤ।

ਨਾਜ ਨਾਜ-ਏ-ਮੰਬਿਲ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਥਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਇਮ-ਮਕਾਮ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਦੁਰਘਟਨਾ, ਮੁਸੀਬਤ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ; ਲਾਡਲਾ, ਸੁੰਦਰ, ਸੁਨੱਖਾ; ਦਿਲ ਹਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਬਿੱਲੀ, ਮਧੁਰ ਸੁਰ ਵਾਲਾ ਇਕ ਪੰਛੀ, ਘੁੱਗੀ; ਚੰਦਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : (ਅਨਾਸ) ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ) ਆਦਮੀ, ਮਨੁੱਖ, ਲੋਕ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਕੱਪੜਾ ਉਟਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਲਾਹਾ, ਗੱਲ ਨੂੰ ਬੋਹਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਤਾਬ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਮਨਸੂਖ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ ਨਾਜ : ਚੁੱਪ, ਮੋਨ,

ਖਮੋਸ਼ੀ; ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ।

ਨਾਸਿਕ ਨਾਸਕ : ਨਸਕ (ਪਰਬੰਧ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਸਿਕ : ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਗਤ, ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਾਸੂਤ : ਸਰੀਰਕਤਾ ਦਾ ਮੰਡਲ,
ਏਹ ਸੰਸਾਰ, ਸ਼ਰੀਅਤ, ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਭਗਤੀ।

ਨਾਸੂਤੀ ਨਾਸੂਤੀ : ਸੰਸਾਰਕ, ਮਾਨਸਕ, ਮਾਨਵੀ।

ਨਾਸੂਰ ਨਾਸੂਰ : ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਸਦੇ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਫੋੜਾ, ਕਦੀ ਨਾ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।

ਨਾਸ਼ਤਾ ਨਾਸ਼ਤਾ, ਨਾਸ਼ਤਾ ਨਾਸ਼ਤਾ:
ਨਿਰਾਹਾਰ, ਭੁੱਖਿਆਂ ਹੋਣਾ; ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ
ਖਾਧਾ ਹੋਣਾ, ਨਿਰਨੇ ਕਾਲਜੇ।

ਨਾਸ਼ਰ : ਪਿੰਡਾਉਣ ਤੇ ਪਰਸਾਰਨ
ਵਾਲਾ, ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; (ਭੇਦ) ਖੋਲ੍ਹਣ
ਵਾਲਾ, ਖਬਰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਰੰਘੀ ਦੇਣ
ਵਾਲਾ; ਚੀਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਕਾਸ਼ਕ।

ਨਾਸ਼ਕ : ਨਾਸ਼ਿਕ : ਕਰਜ਼ਦਾਰ।

ਨਾਸ਼ੀ ਨਾਸ਼ੀ : ਪਰਾਇਆ, ਓਪਰਾ,
ਨਾਵਾਕਫ਼; ਬੇਵਕੂਫ਼, ਅਣਜਾਣ; ਉਠਣ ਵਾਲਾ;
ਨਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਸਿਬ ਨਾਸਿਬ : ਨਸਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗੱਡਣ ਵਾਲਾ; ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

صح ناسیہ : نسیہت کرن والا;
 سلاਹکار; خالاس چیج (سہج, آدیت)।

ناصر ناسير : ਸਹਾਇਕ, ਹਾਮੀ; ਹਕੀਮ
ਨਾਸਿਰ ਖੁਸਰੋ ਦਾ ਉਪ-ਨਾਮ ਜੋ ਬੈਂਤ ਵੱਡਾ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਤੇ ਕਵੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਲਖ ਦਾ ਰੈਹਣ
ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਨਾਸਿਰ ਨਾਸਰ الدین شاہ قاجار

ਉਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਕਾਬਾਰ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਕਾਬਾਰੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ

ਤਬਰੇਜ਼ ਵਿਖੇ ੧੨੪੭ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।

ਨਾਸਿਰ ਦੀਨ-ਉਲਾਹ ਨਾਸਰ دین اللہ

: ਇਕ ਅਥਾਸੀ ਖਲੀਫੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ੫੭੫ ਤੋਂ ੬੨੧ ਹਿਜਰੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਏਹ ਖਲੀਫਾ ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ, ਜੁਗਤੀ ਤੇ ਨੇਕ ਸੀ।

● ਨਾਸਿਰਾ : ਰੂਮ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਹੈਂਦੇ ਸਨ, 'ਨਸਾਰੀ' (ਈਸਾਈ) ਸ਼ਬਦ ਇਸੇ ਸ਼ੈਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਏਹ ਤਬਰੀਯਹ ਸ਼ੈਰ ਤੋਂ ੧੩ ਮੀਲ 'ਤੇ ਹੈ।

ਨਾਸਿਰੀ ਨਾਸਰੀ : ਨਾਸਿਰਾ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਸਵਾਬ ਨਾਸ਼ਵਾਬ : ਜੋ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਵੇ,
ਗਲਤ।

ਨਾਸੀਯਾ ਨਾਵੀ : ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਾਲ, ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ 'ਮੱਥੇ' ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਸੀਯਾ ਦਾਰਾਨ-ਪਾਕ
ਏ-ਪਾਕ : ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਭਗਤ
 ਲੋਕ, ਨੇਕ ਲੋਕ, ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

ਨਾਤਿਕ ਨਾਟਕ : ਜਬਾਨ ਵਾਲਾ, ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ।

4. ਨਾਤਿਕਾ : ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਗਣ।

ਨਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਿਰ : ਨਜ਼ਰ ਵਾਲਾ, ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਹੱਰਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖੀ, ਖ਼ਾਜ਼ਾ ਸਰਾਇ, ਦਰਬਾਨ, ਸਰਦਾਰ; ਡਿਊਟੀ; ਦਰੋਗ਼ਾ; ਹਰਕਾਰਾ; ਜਸਸ, ਸਹੀਆ।

● **ਨਾਇਰਾ ਨਾਇਰਾ :** ਅੱਖ; ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ, ਵੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਦਾ ਨਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰੀਨ : (ਨਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰੀਨ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ, ਦਰਸ਼ਕ।)

ਨਾਇਮ : ਪਰਬੰਧਕ, ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਪਰੋਣ ਵਾਲਾ; ਨਜ਼ਮ (ਕਵਿਤਾ) ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਕਵੀ, ਓਹ ਮੁਰਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪੇਟ ਅੰਦਰ ਅੰਡੇ ਹੋਣ।

ناعی ناعی : ਮੌਤ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸੁਣਾਉਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਗਾ ਨਾਗਾ : (= ਨਾ + ਗਾਹ = ਗਾਹ) ਗ਼ੈਰਹਾਜ਼ਰੀ; ਖਾਲੀ, ਬੇਕਾਰੀ; ਟਾਲਣਾ।

ਨਾਫ ਨਾਫ : ਧੁੰਨੀ, ਨਾਭੀ, ਨਾਤੂਆ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੱਧ, ਵਿਚਾਲਾ, ਵਸੀਲਾ, ਵਿਚੋਂ-ਵਿਚ, ਕੇਂਦਰ।

ਨਾਫ-ਏ-ਅਰਝ ਨਾਫ-ਏ-ਅਰਝ : ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੱਧ।

ਨਾਫ-ਏ-ਖਾਕ ਨਾਫ-ਏ-ਖਾਕ,
ਨਾਫ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਫ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ,
ਨਾਫ-ਏ-ਆਲਮ ਨਾਫ-ਏ-ਆਲਮ : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼।

ਨਾਫ-ਏ-ਰੋਜ਼ ਨਾਫ-ਏ-ਰੋਜ਼ : ਦੁਪਹੇਰ।

ਨਾਫ-ਏ-ਸ਼ਬ ਨਾਫ-ਏ-ਸ਼ਬ : ਅੱਧੀ ਰਾਤ।

ਨਾਫ-ਏ-ਹਫ਼ਤਾ ਨਾਫ-ਏ-ਹਫ਼ਤਾ : ਮੰਗਲਵਾਰ, ਈਰਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਅਮੀਰ ਇਸ ਦਿਨ ਐਸ਼ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਚ ਗੁੱਟ ਰੋਹਦੇ ਹਨ।

ਨਾਫਿਜ਼ ਨਾਫਿਜ਼ : ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਰੀ, ਲਾਗੂ, ਪੌਹਚਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਫਿਅ ਨਾਫਿਅ : ਨਫਾ, ਲਾਭਦਾਇਕ।

ਨਾਫਿਲਾ ਨਾਫਿਲਾ : ਵਧੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਅਯੋਗ ਦਿਨਾਮ; ਉਹ ਬੰਦਗੀ ਜੋ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਾਧੂ ਬੰਦਗੀ।

ਨਾਫਾ ਨਾਫਾ : ਕਸਤੂਰੀ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਜੋ ਹਿਰਨ ਦੀ ਧੂੰਨੀ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।

ਨਾਫਾ-ਏ-ਆਬ ਨਾਫਾ-ਏ-ਆਬ : ਕਸਤੂਰੀ ਵਾਲੇ ਹਿਰਨ ਦਾ ਨਾਫਾ।

ਨਾਫਾ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕ ਨਾਫਾ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕ,
ਨਾਫਾ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕ ਨਾਫਾ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕ : ਨੇਕਨਾਮੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਪਰਸਿੱਧ ਹੋਣਾ।

ਨਾਫਾ-ਮੂ ਨਾਫਾ-ਮੂ : ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ।

ਨਾਫੀ ਨਾਫੀ : ਨਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੇਸਤ

(ਨਾਸ਼) ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਹੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਾਕਿਸ ਨਾਕਿਸ : ਘੱਟ, ਘਟਣ ਵਾਲਾ, ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖੇਟਾ, ਅਧੂਰਾ, ਅਪੂਰਨ, ਨਾਮੁਕੰਮਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕਮੀ ਹੋਵੇ, ਨੁਕਸ ਵਾਲਾ, ਖ਼ਰਾਬ।

ਨਾਕਿਸ-ਉਲ-ਅਕਲ ਨਾਕਿਸ-ਉਲ-ਅਕਲ : ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ, ਮੂਰਖ।

ਨਾਕਿਸ-ਏ-ਏਯਾਰ ਨਾਕਿਸ-ਏ-ਏਯਾਰ : ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ।

ਨਾਕਿਲ ਨਾਕਿਲ : ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਕੂਰ ਨਾਕੂਰ : ਨਰਸਿੰਗਾ, ਵੱਡਾ ਸੰਖ, ਸ਼ੈਹਨਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਪਰਲੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਜਾਉਣਗੇ।

ਨਾਕੂਸ ਨਾਕੂਸ : ਸੰਖ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜਾ ਵੇਲੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ), ਗਿਰਜੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਘੰਟਾ ਜੋ ਪਰਾਰਥਨਾ ਵੇਲੇ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਜਾਣ।

ਨਾਕਾ ਨਾਕਾ : ਉਠਣੀ, ਬੋਤੀ।

ਨਾਕ ਨਾਕ : ਖੇਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਖੇਟਾ; ਮਾਲਕ, ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੱਕੋ ਨੱਕ; ਲਿਬਭਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਪਰਲਾ ਤੇ ਹੇਠਲਾ ਜਬਾਤਾ; ਤਾਲੂ, ਸੰਘ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਅਮਰੂਦ; ਮਿਲਾਵਟ ਵਾਲੀ ਕਸਤੂਰੀ; ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਿਛੇ ਆ ਕੇ ਸਿਫਤ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੌਲਨਾਕ = ਭਿਆਨਕ।

ਨਾਕਾਰਾ ਨਾਕਾਰਾ : ਨਿਕੰਮਾ, ਬੇਕਾਰ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ, ਰੱਦੀ।

ਨਾਕਾਰਗੀ ਨਾਕਾਰਗੀ : ਸੁਸਤੀ, ਬੇਕਾਰੀ।

ਨਾਕਤਖ਼ੁਦਾ ਨਾਕਤਖ਼ੁਦਾ,
ਨਾਕਤਖ਼ੁਦਾ ਨਾਕਤਖ਼ੁਦਾ : ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਹਾਲੀ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਕੁਆਰਾ, ਕੁਆਰੀ।

ਨਾਲ ਨਾਲ : ਤੰਦ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਲਮ ਘੜਨ ਲੱਗਿਆਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਕਲਮ, ਕਾਨੀ, ਬੰਸਰੀ, ਗੰਨਾ, ਨਾਲੀ, ਨਲਕੀ, ਬਖਸ਼ਸ਼।

ਨਾਲਨ ਨਾਲਨ : (ਨਾਲੀਦਨ = **ਨਾਲੀਦਨ**) ਰੋਣਾ ਤੋਂ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਨਾਲਿਸ਼ ਨਾਲਿਸ਼ : (= **ਨਾਲਾਹ**) ਦੁਹਾਈ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ, ਦਾਵਾ, ਹਾਕਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰਾਜ਼ੋਈ।

ਨਾਲੇ ਨਾਲਾ : ਦਰਦ ਭਰੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼, ਵਾਵੇਲਾ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ, ਨਦੀ ਨਾਲਾ।

ਨਾਲੇ-ਏ-ਅੰਦਲੀਬ ਨਾਲੇ-ਏ-ਅੰਦਲੀਬ : ਬੁਲਬੁਲ ਦੀ ਸੋਜ਼ ਭਰੀ ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ।

ਨਾਲੇ-ਕੁਨਾਨ ਨਾਲੇ-ਕੁਨਾਨ : ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ।

ਨਾਲੀਦਨ ਨਾਲੀਦਨ : ਰੋਣਾ, ਸੋਰ ਕਰਨਾ, ਚਿੱਲਾਉਣਾ।

ਨਾਮ ਨਾਮ : ਨਾਂਵ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਸ਼ਖਸ ਦਾ ਨਾਂ; ਜਾਤ, ਸ਼ੌਹਰਤ, ਇੱਜ਼ਤ, ਚਲਨ।

ਨਾਮ-ਆਵਰ, ਨਾਮ-ਬਰਦਾਰ, ਨਾਮ-ਬਰਦਾਰ : ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਸਿੱਧ।

ਨਾਮ-ਬਰਦ, ਨਾਮ-ਬਰਦ, ਨਾਮ-ਬਰਦ : ਨਾਮ ਜ਼ਦ, ਨਿਸ਼ਚਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਪਰੋਕਤ।

ਨਾਮ-ਜੂ ਨਾਮ-ਜੂ : ਪਰਸਿੱਧੀ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਮ-ਏ-ਖੁਦਾ ਨਾਮ-ਏ-ਖੁਦਾ : ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਸਮ।

ਨਾਮਦਾਰ ਨਾਮਦਾਰ : ਨਾਮਵਰ, ਪਰਸਿੱਧ, ਇੱਜ਼ਤ ਮਾਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਮਦਾ ਨਾਮਦਾ : ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਤੀਨਿਧ ਨਿਯੁੱਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੁੱਕਰਰ; ਪਰਸਿੱਧ, ਮੰਗੋਤਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੋਵੇ, ਲਸ਼ਕਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਨਾਮ ਨਾਮੀ : ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਮਸ਼ਹੂਰੀ।

ਨਾਮ-ਏ-ਨਿਕੋ, ਨਾਮ-ਏ-ਨਿਕੂ : ਨੇਕਨਾਮੀ, ਚੰਗੀ ਪਰਸਿੱਧੀ।

ਨਾਮਵਰ ਨਾਮਵਰ : ਮਸ਼ਹੂਰ, ਨੇਕਨਾਮ।

ਨਾਮਵਰੀ ਨਾਮਵਰੀ : ਮਸ਼ਹੂਰੀ, ਨੇਕਨਾਮੀ।

ਨਾਮ-ਉ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਮ-ਉ-ਨਿਸ਼ਾਨ : ਬੌਹ ਪਤਾ; ਅਤਾ ਪਤਾ, ਥਾਂ ਟਿਕਾਣਾ, ਯਾਦਗਾਰ।

ਨਾਮੀ ਨਾਮੀ : ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਰਸਿੱਧ।

ਨਾਮੂਸ ਨਾਮੂਸ : ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ; ਸ਼ਰਮ, ਨੇਕਨਾਮੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਤਦਬੀਰ; ਦਸਤੂਰ, ਨੇਮ, ਕਾਇਦਾ; ਅਵਾਜ਼, ਜਿਬਰੀਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਮਕਰ, ਫਰੇਬ; ਸਿਕਾਰੀ ਘਾਤ, ਜੁੱਧ।

ਨਾਮੂਸ-ਏ-ਅਕਬਰ ਨਾਮੂਸ-ਏ-ਅਕਬਰ : ਵੱਡਾ ਦਸਤੂਰ, ਸ਼ਰੀਅਤ।

ਨਾਮੂਸ-ਬਰਦਨ ਨਾਮੂਸ-ਬਰਦਨ : ਬੇਇਜ਼ਤ ਕਰਨਾ; ਇਜ਼ਤ ਜਾਂਦੀ ਰੈਹਣਾ।

ਨਾਮੂਸ-ਗਾਹ ਨਾਮੂਸ-ਗਾਹ : ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਰਣ-ਭੂਮੀ।

ਨਾਮੂਯੇ ਨਾਮ ਵੀਯਾ : ਓਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਬੰਹਤ ਮੁਹੱਬਤ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦੀ ਵੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਦੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

ਨਾਮਾ ਨਾਮਾ : ਚਿੱਠੀ, ਪੱਤਰ, ਲਿਖਤ, ਹੁਕਮ, ਕਿਤਾਬ, ਰਿਸਾਲਾ, ਦਫਤਰ, ਰਜਿਸਟਰ।

ਨਾਮਾ-ਏ-ਆਮਾਲ ਨਾਮਾ-ਏ-ਆਮਾਲ : ਅਮਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ।

ਨਾਮਾ-ਬਰ ਨਾਮਾ-ਬਰ : ਖਤ ਲੈ ਜਾਣ ਜਾਂ ਪੌਹਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਸਿਦ, ਦੂਤ, ਹਰਕਾਰਾ।

ਨਾਮਾ-ਬਰੀ ਨਾਮਾ-ਬਰੀ : ਖਤ ਪੌਹਚਾਉਣਾ।

ਨਾਮਾ-ਏ-ਚਹਾਰਮ ਨਾਮਾ-ਏ-ਚਹਾਰਮ : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ, ਚੌਥੀ ਪੁਸਤਕ, ਸਾਮੀ ਧਰਮਾਂ

ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ।
 نامة سفید : ਨੇਕ
 ਅਮਲ; ਨੇਕ ਆਦਮੀ।
 نامة سیاه : ਭੈੜੇ
 ਕੰਮ।
 نامة نویسن : ਖਤ
 ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਨਸ਼ੀ।
 نامیه : ਵਧਣ ਫੁੱਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ,
 ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਦੀ ਓਹ ਤਾਕਤ ਜੋ
 ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਤੇ ਪਰਫੁੱਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
 نان نان : ਰੋਟੀ, ਟਿੱਕੀ, ਤੰਦੂਰੀ ਰੋਟੀ, ਰੋਟ,
 ਮੰਨ।
 نان-آبی : ਪਰੋਠਾ।
 نان-آتش رو : ਯਾਤਿਸ਼ ਰੂ :
 ਸੂਰਜ।
 نان-آه-آوگرم است : ਉਸ ਪਾਸ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਮੌਜੂਦ
 ਹਨ, ਰੱਜਿਆ-ਪੁੱਜਿਆ।
 نان-آبی, نان-آبی : ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲਾ।
 نان بستن : ਰੋਟੀ
 ਤੰਦੂਰ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ, ਟਿੱਕੀ ਲਾਉਣਾ।
 نان پنجه کش :
 نان-آه-کس, نان-آه-کس : ਵਲਾਂ ਵਾਲੀ ਰੋਟੀ,
 ਪਰੋਠਾ।
 نان-آه-کس : ਬੇਹੀ ਰੋਟੀ;
 ਬਾਸੀ ਰੋਟੀ।
 نان-آه-کس : ਮੰਗਤਾ,
 ਭਿਖਾਰੀ।
 نان-آه-کس :
 ਦੁਪਹੇਰ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਭੱਤੇ ਵੇਲਾ।
 نان-آه-کس : ਹੱਕ ਦੀ
 ਰੋਟੀ, ਨੇਕ ਕਮਾਈ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਦਸਾਂ ਨਹੁੰਆਂ
 ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਰੋਟੀ।

نان-آه-کس :
 ਚੰਦ।
 نان خطائی : ਇਕ
 ਮਿਠਿਆਈ, ਪਰੋਠਾ।
 نان-آه-کس : ਰੋਟੀ ਖਾਣ
 ਵਾਲੇ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ, ਟੱਬਰ-ਟੀਹਰ।
 نان-آه-کس : ਭਿੱਖਮੰਗਾ,
 ਮੰਗਤਾ; ਜਵੈਣ।
 نان خور بن و نمکدان شکستن :
 نان-آه-کس : ਨਾ-ਸੁਕਰਾ ਹੋਣਾ; ਲੂਣ ਹਰਾਮ ਕਰਨਾ,
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਨਾ ਜਾਣਨਾ।
 نان-آه-کس : ਰੋਟੀ ਨਾਲ
 ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਸਬਜ਼ੀ, ਸਾਗ, ਗੋਸਤ, ਆਦਿ।
 نان-آه-کس : ਸਿਰਕਾ।
 نان-آه-کس :
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਰੋਟੀ, ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਣਾ।
 نان-آه-کس :
 ਖਾਨਕਾਹਾਂ, ਡੇਰਿਆਂ, ਆਦਿ ਵਿਚ ਮਿਲਣ
 ਵਾਲੀ ਰੋਟੀ।
 نان-آه-کس : ਘਿਓ
 ਵਿਚ ਗੁੰਝੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ।
 نان-آه-کس : ਰੋਟੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ,
 ਬੁਰਕੀ, ਗਰਾਹੀ।
 نان-آه-کس : ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
 نان-آه-کس : ਰੋਟੀ ਖਾਣਾ।
 نان-آه-کس : ਸੂਰਜ।
 نان-آه-کس :
 ਫਲਕ, ਨਾਨ-ਸਿਮਿਨ
 ਨਾਨ-ਸਿਮਿਨ : ਚੰਦਰਮਾ, ਚੰਨ।
 نان-آه-کس : ਸ਼ਾਮ ਦਾ
 ਖਾਣਾ।

نان شیرین : نان-ਏ-ਸ਼ੀਰੀਨ : ਪਰਨਾਲਾ, ਗੰਦਾ
ਕਾਲ, ਭੁੱਖਮਰੀ।
نان فروش : ਰੋਟੀ ਵੇਚਣ
ਵਾਲਾ।
نان-ਏ-ਫਤੀਰੀ : ਰੋਟੀ
ਜੇਹੜੀ ਖਮੀਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।
نان-ਏ-ਫਿروز خانی : ਅੱਧ ਸੇਰ ਭਾਰ ਦੀ ਰੋਟੀ।
نان-ਏ-ਕੁਲਾਜ : ਆਂਡੇ ਤੇ
ਨਸ਼ਾਸਤੇ ਵਿਚ ਪਕਾ ਕੇ ਖੰਡ ਦੇ ਸ਼ੀਰੇ ਨਾਲ
ਖਾਧੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰੋਟੀ।
نان-ਕੋਰ : ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ,
ਕਮੀਨਾ।
نان-ਏ-ਗੁਰਜੀ :
ਗੁਰਜਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇਕ ਰੋਟੀ ਦਾ ਨਾਮ।
نان-ਏ-ਗਰਮ-
ਏ-ਚਰਖ : ਸੂਰਜ।
نان-ਏ-ਨਿਆਮਤ : ਇਕ
ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੋਟੀ।
نان-ਏ-ਨੋਕਰੀ : ਨੋਕਰੀ
ਕਰਕੇ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਰੋਟੀ।
نان-ਉ-ਪਾਰਚਾ :
ਰੋਟੀ ਕੱਪੜਾ।
نان-ਉ-ਹਲਵਾ : ਸੂਫੀ
ਮਤ ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸ਼ੇਖ
ਬਹਾਉਦੀਨ ਆਮਨੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ।
نان-ਏ-ਵਕਫ : ਲੰਗਰ ਦੀ
ਰੋਟੀ।
نان-ਉ-ਨਮਕ : ਰੋਟੀ ਤੇ
ਲੂਣ; ਪਰਾਹੁਣਾਚਾਰੀ, ਮਮੂਲੀ ਭੋਜਨ,
ਉਚੇਚ-ਰੈਹਤ ਖਾਣਾ।
نانو : ਬੇੜੀ, ਕਿਸਤੀ; ਪਰਨਾਲਾ; ਨਦੀ,
ਨਾਲਾ; ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲੰਮੀ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਖਾਲੀ
ਹੋਵੇ, ਨਲੀ।
نانوچه : ਛੋਟੀ ਬੇੜੀ।

ناوदान : ਪਰਨਾਲਾ, ਗੰਦਾ
ਨਾਲਾ, ਬਦਰ ਰੋ, ਮੋਰੀ।
ناو ناه : ਪਰਨਾਲਾ, ਬਦਰ-ਰੋ।
ناو ناهر : ਸੰਭਵ, ਮੁਮਕਿਨ।
ناو ناهران : ਸੰਭਵ ਗੱਲਾਂ।
ناو ناهر تاش : ਜਿਸ
ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ।
ناو ناهر : ਜੰਗ, ਜੁੱਧ, ਲੜਾਈ, ਭੇੜ,
ਮੁੱਠ-ਭੇੜ।
ناو ناهر-گاه : ਜੰਗ ਦਾ
ਮੈਦਾਨ, ਰਣ-ਭੂਮੀ।
ناو ناهر : ਕਾਫ਼ਿਰਾਂ ਦਾ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ,
ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ, ਯਹੂਦੀਆਂ
ਦਾ ਪੂਜਾ ਘਰ।
ناو ناهر : ਖੋਖਲੀ ਲੱਕੜੀ, ਤੀਰ, ਬਾਣ,
ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਤੀਰ।
ناو ناهر-انداز : ਤੀਰ
ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼।
ناو ناهر-ਏ-ਸਹਰੀ :
ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਦੀ ਬਦ-ਦੁਆ।
ناو ناهر-ਏ-ਕਲਬੀ :
ਦਿਲ ਦੀ ਆਹ।
ناو ناهر-ਨੋਸ : (نای
= ਬੰਸਰੀ + ਨੋਸ = ਸ਼ਰਾਬ) ਨਗਮੇ ਸੁਣਨਾ
ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਐਸ਼ ਕਰਨਾ।
ناو ناهر : ਐਬਦਾਰ, ਨਾਕਸ,
ਨਾਪਾਕ, ਖੋਟਾ, ਮਿਲਾਵਟ ਵਾਲਾ।
ناو ناه : ਉਹ ਬੁ ਜੋ ਸ਼ਰਦਖਾਨੇ ਤੇ ਧਰਤ
ਹੇਠੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਬੇ।
ناو ناهي, : ਮਨ੍ਹਾ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੰਮ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ।
ناو ناهيد : ਜ਼ੁਹਰਾ ਤਾਰਾ, ਸ਼ੁਕਰ
ਤਾਰਾ।
ناو ناه : ਬੰਸਰੀ, ਵੰਝਲੀ; ਨਾਲੀ, ਨਲਕ;
ਸੰਘ; ਰੁਚਾ, ਗਲੀ।

ਨਾਈ ਨਾਈ : ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਾਜ-ਏ-ਅੰਬਾਨ, ਨਾਯ ਅੰਬਾਨ
ਨਾਜ ਮੁਸ਼ਕ : ਬੀਨ।

ਨਾਜ-ਏ-ਤੁਰਕੀ : ਭੇਰੀ।

ਬੰਸਰੀ : ਜਦਨ ਨਾਜ ਨਾਏ ਰਨ
ਵਸਾਉਣਾ।

ਨਾਇਬ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਥਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਕਾਇਮ-ਮਕਾਮ; ਪੇਸ਼ਕਾਰ; ਸਹਾਇਕ।

ਨਾਯਚਾ : ਹੁੱਕੇ ਦਾ ਨੇਚਾ।

ਨਾਇਰਾ ਨਾਨਕ : ਅੱਗ, ਭੜਕਾ; ਲਾਟ, ਚੰਗਿਆੜਾ; ਵੈਰ; ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ।

ਨਿਬੰਧ : ਬਨਸਪਤੀ, ਹਰਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰਿਆਲੀ; ਸਬਜ਼ੀ, ਤਰਕਾਰੀ, ਹਰਾ ਘਾਹ।

ਨਿਯਤੀ : ਬਨਸਪਤੀ-
ਵਿਗਿਆਨੀ।

ਨਬਾਤ : ਮਿਸਰੀ, ਮਿਠਿਆਈ।

ਨਬਾਤ ਜਥੇ-ਏ-ਜਾਮਫਰੀ : ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਿਸਰੀ, ਜੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਮਿਸਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਿੱਠੀ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਫ਼ਹਾਨ (ਈਰਾਨ) ਵਿਚ ਇਕ ਜਾਮਫਰ ਨਾਮ ਦਾ ਹਲਵਾਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਏਹ 'ਨਾਬਾਤ-ਏ-ਜਾਮਫਰੀ' ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਈ।

ਸਾਫ਼ ਤੇ : ਨਬਾਤ ਸ਼ਕਰ
ਸਵੱਛ ਖੰਡ।

ਨਬਾਤ-ਏ-ਸ਼ਕਰ :
ਗੀਨਾ।

ਨਿਬਾਤ ਨਬਾਤਾਤ : (ਨਬਾਤ ਨਬਾਤਾਤ)
ਦਾ ਬੇਹਵਚਨ) ਸਬਜ਼ੀਆਂ, ਬਨਸਪਤੀ।

ਨਬਾਜ਼ ਨੱਬਾਜ਼ : ਨਬਜ਼ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, 'ਵੈਦ, ਹਕੀਮ,' ਸਿਆਣਾ।

ਨਿਬਰਾਸ : ਦੀਵਾ, ਸਮੁੱਚਾ

ਨਗਰ : ਲੜਾਈ, ਜੁੱਧ, ਮੁਠ-ਭੇੜ।

ਨਬਰਦ-ਆਬਮਾ, ਨਿਰੋਂ ਆਤਮਾ

ਲੜਾਕਾ ਸੈਧਾ, ਨਬਰਦਾ : ਨਿਰੋਲ •

ਬਹਾਦਰ।

ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਰਣ-ਭੂਮੀ। : ਨਬਰਦਗਾਹ ਨੰਬਰ ੧੫

ਨਿਭ : ਪੈਂਹਦੇ ਦੀ ਓਹ ਨਾਤੀ ਜੇਹਤੀ
ਧੜਕਦੀ ਹੈ, ਪੈਂਹਦੇ ਦੀ ਰਗ ਦੀ ਹਰਕਤ, ਨਾਤੀ,
ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਚਾਲ।

ਖੁਰਸ਼ੀਦ-ਏ-ਨਬਿਓ ਖ਼ੋਰਸ਼ੀਦ
: ਸੁਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨ।

ਗੀਰ-ਨਬਖ਼ ਨਿਬੁਜ਼ ਗੀਰ : ਨਬਖ਼ ਫਤ
ਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਵੈਦ, ਹਕੀਮ, ਤਬੀਬ।

ਮੁਲਤਵੀ-ਏ-ਨਬਜ਼ ਮਲਤੋਯ :
ਨਬਜ਼ ਦੀ ਚਾਲ ਉਥੜਵੀਂ ਹੋ ਜਾਣੀ ਜੋ ਬੀਮਾਰ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹਾਲਤ ਦੀ ਪਰਤੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨਿਯਮ : ਤੀਰ, ਤੀਰ ਛੱਡਣਾ।

نہلہ نوبلا : ٹی ٹی پیسٹا کمرن مگرہ
ناپاکی دہ کرنا۔

ਨਬਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ (ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ) ਦੇ ਇਕ ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪ ਨੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

نہ نوحا : جس نے پرسیپی پراپت کر
 لائی ہے۔

ਨਬੀ : ਸੰਦੇਸ਼ ਪੈਰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਖਬਰ ਪੈਰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੈਰੀਬਰ, ਰੱਬ ਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।

ਨਿਯਤ ਨੁਬਵਤ: ਖਬਰ ਦੇਣਾ, ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਪੌਹਚਾਉਣੇ, ਪੈਰੀਬਰੀ।

(ਨੋਇਦ ਨਵੀਦ) : ਨਬੀਦ ਨਬੀਦ
ਖਸਖਸਰੀ।

ਨਬੀਨ ਨਬੀਦ, ਨਬੀਨ ਨਬੀਦ : ਜਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਖਸ਼ੂਰਾਂ ਤੇ ਜਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰਬਤ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ।

ਨਬੀਰਾ : ਪੋਤਰੀ, ਦੇਹਤਰੀ।

نتیجہ (نئی) : نصابی نتائج

ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਤੀਜੇ, ਸਿੱਟੇ; ਮੰਤਵ, ਮੁਰਾਦਾਂ, ਅੰਤ, ਪਰਿਣਾਮ; ਔਲਾਦ, ਬਾਲ-ਬੱਚੇ, ਟੱਬਰ।
ਨਤੀਜਾ-ਉ-ਆਸਾਰ : ਤਿੰਨ ਜੂਨਾਂ, ਜਾਨਦਾਰ, ਬਨਸਪਤੀ ਤੇ ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ।

ਨਤੀਜਾ : ਭਾਵ, ਗਰਜ਼, ਮਨੋਰਥ, ਪਰਿਣਾਮ, ਸਿੱਟਾ; ਫਾਇਦਾ, ਫਲ, ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਿਸੇ ਕਿੱਸੇ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ, ਫਲ।

ਨਤੀਜਾ-ਏ-ਸੰਗ : ਅੱਗ; ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ ਜਿਵੇਂ ਚਾਂਦੀ, ਸੋਨਾ, ਲੋਹਾ, ਹੀਰੇ ਆਦਿ।

ਨਿਸਾਰ : ਨਿਛਾਵਰ ਕਰਨਾ; ਵਾਰ ਕੇ ਸੁੱਟਣਾ; ਸੋਚ ਕਰਨਾ, ਸਿਰ ਤੋਂ ਵਾਰਨਾ; ਖਿਲਾਰਨਾ, ਬਖੇਰਨਾ, ਸਦਕੇ, ਕੁਰਬਾਨੀ, ਵਾਰੀ।

ਨਸਰ : ਖਿਲਾਰਨਾ, ਖਿੰਡਾਉਣਾ, ਖਿਲਰਿਆ/ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ; ਓਹ ਲਿਖਤ ਜੇਹੜੀ ਕਵਿਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਾਰਤਕ, ਗਦ।

ਨਜ਼ਾਬਤ : ਸਾਊਪੁਣਾ; ਅਸੀਲਪਣ, ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ, ਵਡਿਆਈ।

ਨਜ਼ਾਤ : ਛੁਟਕਾਰਾ, ਰਿਹਾਈ, ਖਲਾਸੀ, ਮੁਕਤੀ, ਨਿਰਵਾਣ।

ਨਜ਼ਾਰ : ਤਰਖਾਣ, ਲਕੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਸਤਰੀ।

ਨਜ਼ਾਰਤ, ਨਜ਼ਾਰੀ : ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ।

ਨਜ਼ਾਰਾ : ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੂਰਾ, ਬੁਰਾਦਾ।

ਨਜ਼ਾਰ-ਏ-ਸ਼ਰਵਾਨ, ਨਜ਼ਾਰ-ਏ-ਸ਼ਰਵਾਨੀ : ਪਰਸਿੱਧ ਈਰਾਨੀ ਸ਼ਾਇਰ ਖ਼ਾਕਾਨੀ ਸ਼ਰਵਾਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਤਰਖਾਣ ਸੀ।

ਨਜ਼ਾਰ : ਅਸਲ, ਜੜ੍ਹ।

ਨਿਜਾਰ : ਗੁਲਾਲ।

ਨਜ਼ਬਾ : (ਨਜ਼ੀਬ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੋਕ, ਸਾਊ, ਭਲੇਮਾਣਸ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਮਹਾਨ।

ਨਜ਼ਦ : ਉੱਚੀ ਥਾਂ; ਘਰ ਦੀ ਸਜਾਵਟ; ਪਨਾਹ, ਸ਼ਰਨ; ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ; ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ਼ ਗ਼ਾਲਬ ਆਉਣਾ; ਰੰਜ, ਚਿੰਤਾ; ਪਸੀਨਾ, ਮੁੜ੍ਹਕਾ; ਰਾਹ ਦਾ ਮਾਹਰ, ਪੱਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਚੀ ਹੈ।

ਨਜ਼ਦੀ : 'ਨਜ਼ਦ' ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਨਜ਼ਸ, ਨਜ਼ਸ, ਨਜ਼ਿਸ : ਗੰਦਾ, ਮੈਲਾ, ਨਾਪਾਕ, ਪਲੀਤ।

ਨਜ਼ਫ : ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਨਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਵੇ, ਟਿੱਲਾ, ਟਿੱਬਾ; ਇਰਾਕ ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਜ਼ਫ-ਏ-ਅਸ਼ਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਜ਼ਕ : ਛੋਟਾ ਨੇਜ਼ਾ।

ਨਜ਼ਮ : ਤਾਰਾ, ਕੱਦੂ ਆਦਿ ਦੀ ਵੇਲ, ਸੱਤ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਝੁਮਕਾਰ।

ਨਜ਼ੁਮ : (ਨਜ਼ਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਤਾਰੇ, ਵੇਲਾਂ।

ਨਜ਼ੁਮੀ : ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ (ਇਲਮ-ਏ-ਨਜ਼ੁਮ) ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ; ਜੋਤਸ਼ੀ।

ਨਜ਼ੀਬ : ਅਸੀਲ, ਸਾਊ ਆਦਮੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸ਼ਰੀਫ਼, ਚੰਗੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦਾ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰਯੋਗ।

ਨਜ਼ੀਬ-ਉਤ-

ਤਰਫ਼ੀਨ : ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉੱਚੀ ਅਸਲ ਨਸਲ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ।

ਨਹਸ : ਬਦਕਿਸਮਤ, ਅਭਾਗਾ, ਮਨਹੂਸ, ਨਾ-ਮੁਬਾਰਕ।

نحسین فلک : **نحسین-ਫਲਕ** : ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਦੋ ਮਨਹੂਸ ਸਤਾਰੇ ਮੰਗਲ ਤੇ ਸ਼ਨਿੱਚਰ।

نحو : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਨਿਸ਼ਚਾ, ਇਰਾਦਾ, ਰਸਤਾ, ਮਾਰਗ, ਪਾਸਾ, ਤਰਫ਼, ਵਰਗਾ, ਸਮਾਨ; ਓਹ ਵਿਦਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ਵਾਕ ਸਬੰਧੀ ਬੈਹਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਾਕ-ਵਿਚਾਰ, ਵਾਕ-ਵਿਗਿਆਨ।

نحوی : ਵਾਕ-ਵਿਗਿਆਨੀ।

نحیف : ਪਤਲਾ, ਮਾੜਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਿਰਬਲ, ਨਿਵਾਲਾ।

نحافت : ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਨਿਰਬਲਤਾ।

نخ : ਸੂਤਰ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਧਾਗਾ, ਡੋਰ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਕੱਪੜਾ; ਛੋਟੀ ਦਰੀ ਜਾਂ ਸਤਰੰਜੀ ਟਾਟ; ਹਲ ਦਾ ਫਾਲਾ; ਫੌਜ ਦੀ ਕਤਾਰ ਜਾਂ ਸਫ਼; ਥੋੜਾ, ਘਟ; ਕੱਚ ਦੀ ਚੂੜੀ।

نخاس : ਗੁਲਾਮ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਤੀਵੀਆਂ ਦਾ ਵਪਾਰੀ, ਬਰਦਾ-ਫਰੋਸ; ਪਸ਼ੂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਓਹ ਬਜ਼ਾਰ ਜਿਥੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇ ਪਸ਼ੂ ਵਿਕਦੇ ਹੋਣ।

نخچیر : ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਹਰਨ; ਪਹਾੜੀ ਬੱਕਰਾ; ਸ਼ਿਕਾਰ; ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਨਵਰ; ਸ਼ਿਕਾਰੀ; ਸ਼ਿਕਾਰਗਾਹ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਥਾਂ।

نخچیرگان : ਰਾਗੀ 'ਬਾਰਬੁਦ' ਦਾ ਕਵਿਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਅਲਾਪ, ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

نخچیرگاه : ਸ਼ਿਕਾਰ-ਗਾਹ।

نخچیروال : ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ।

نخچیران : (ਨਖਚੀਰ) ਸ਼ਿਕਾਰ।

نخرا : ਚੋਜ।

نخستین : ਪਹਿਲਾ, ਪਹਿਲਾ

نخستین : ਪਹਿਲਾ, ਪਹਿਲਾ, ਅੱਵਲ।

نخستین : ਪਹਿਲੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੇਠਾ ਪੁੱਤਰ।

نخستین : ਪਹਿਲੇ ਫਲ; ਪਹਿਲਾ।

نخستین انداز

نخستین-ਅੰਦਾਜ਼ : ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਮੋਕੇ ਤੇ ਹੀ ਦਿਤਾ ਭਾਸ਼ਣ।

نخشب : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ।

نخشی : 'ਨਖਸ਼ਬ' ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; 'ਨਖਸ਼ਬ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

نخل : ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਰੁੱਖ, (ਏਹ ਇਕ ਵਚਨ ਤੇ ਬੋਹਵਚਨ, ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ), ਕੋਈ ਰੁੱਖ; ਆਟਾ ਛਾਣਨਾ।

نخل : ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਦਰਖਤ।

نخل-ਬند : ਮਾਲੀ; ਮੋਮ ਦੇ ਦਰਖਤ ਤੇ ਮੋਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਲਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰਕਾਰ।

نخل-ਏ-ਤਾਬੂਤ, **نخل-ਏ-ਮਾਤਮ** : ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਤਾਬੂਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸਜਾਵਟ।

نخلستان : ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ, ਖਜ਼ੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ।

نخل-ਏ-ਤੂਰ : ਕੋਹ ਤੂਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਓਹ ਦਰਖਤ ਜਿਸ ਪੁਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿਤਾ ਸੀ।

نخل-ਏ-ਮਰੀਯਮ : ਓਹ ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਸ਼ੁੱਕਾ ਦਰਖਤ ਜਿਸ ਹੇਠ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਓਹ ਦਰਖਤ ਹਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

نخل-ਏ-ਮੋਮ : ਮੋਮ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਰੁੱਖ।

نخله : ਖਜ਼ੂਰ ਦਾ ਇਕ ਰੁੱਖ।
نخوت : ਬਜ਼ੁਰਗ; ਵਡਿਆਈ; ਅਭਿਆਸ, ਨਾਜ਼, ਨਖਰਾ, ਝੁਠੀ ਸ਼ਾਨ।
نخود : ਛੇਲੇ।
نخود آب : ਛੇਲਿਆਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਤਰੀ।
نخود بریز : ਛੇਲੇ ਭੁੰਨਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਭੜਕੂੰਜਾ।
نخودی : ਇਕ ਰੰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਛੇਲਿਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
نخیر : ਘਾਤ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਪੈੜਾਂ, ਬੂਟਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪਨੀਰੀ ਦੀ ਥਾਂ।
نخیرگاه : ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ; ਘਾਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ।
نخيل : (= نخل) ਖਜ਼ੂਰ, ਖੁਰਮਾ।
نيدا : ਅਵਾਜ਼, ਪੁਕਾਰ, ਸੱਦ; ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣਾ।
نيدا (سلا) بदन : ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ।
نِداف : ਰੂੰ ਪਿੰਜਣ ਵਾਲਾ, ਪੇਜਾ।
ندامت : ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਪਛਤਾਵਾ, ਅਫਸੋਸ।
ندامت زده : ਪਸ਼ੇਮਾਨ।
ندرت : ਅਦੁੱਤੀ ਹੋਣਾ, ਅਜੂਬਾ ਹੋਣਾ; ਇਕੱਲਾ, ਤਨਹਾਈ, ਘਾਟ, ਕਮੀ।
ندف : ਰੂੰ ਪਿੰਜਣਾ; ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਮੀਂਹ ਜਾਂ ਬਰਫ਼ ਦਾ ਪੈਣਾ; ਦੁੱਧੀਆਂ ਚੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਦੁੱਧ ਕੱਢਣਾ; ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਜੀਭ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ।
نديف : ਪਿੰਜੀ ਹੋਈ ਰੂੰ।
ندم : ਅਫਸੋਸ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨਾ, ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਹੋਣਾ, ਪਛਤਾਵਾ, ਅਫਸੋਸ,

ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ।
ندما : (ندیم) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਅਮੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਉਠਣ ਵਾਲਾ, ਰਲ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ, ਹਮਨੋਸ਼, ਹਮ-ਪਿਆਲਾ।
ندمان : ਪਛਤਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਸ਼ੇਮਾਨ, ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ, ਇੱਕਠਿਆਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਹਮ-ਪਿਆਲਾ।
ندیم : ਅਮੀਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ, ਰਲ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਜੇਟੀਦਾਰ।
ندر : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋਹੜੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਵਸ਼ਕ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ; ਇਕਰਾਰ, ਵਾਦਾ, ਨਜ਼ਰਾਨਾ, ਚੜ੍ਹਾਵਾ, ਮੰਨਤ, ਮਨੋਤ, ਭੋਟ।
ندیر : ਡਰਨਾ; ਡਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ।
نر : ਪੁਲਿੰਗ: ਜੋ ਪੱਧਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ-ਹਮਵਾਰ; ਭੈੜਾ, ਕੇਝਾ; ਰੁੱਖ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਟਾਹਣਾ।
نرگس : (نرگس) ਦਾ ਅਰਬੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਨਰਗਸ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਉਪਮਾ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
نرخ : ਭਾਅੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਭਾ, ਦਰ; ਕੀਮਤ, ਮੁੱਲ; ਰਿਵਾਜ; ਰੈਣਕ।
نرخ بازار : ਬਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਮੰਡੀ ਦਾ ਭਾ।
نرخ بالا کردن : ਕੀਮਤ ਵਧਾ ਦੇਣਾ।
نرخ بندی : ਪਰਚਲਤ ਨਿਰਖ, ਕੀਮਤ ਮੁਕੱਰਰ ਕਰਨਾ।
نرخ گروش : ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਫੇਰ ਤੇ ਉਤਰਾ-ਚੜ੍ਹਾ।
نرخ نامه : ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ।
نر : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਖੇਡ ਜਿਸ ਨੂੰ

ਬੁਜਰਸਮਿਹਰ ਨੇ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਚੌਸਰ, ਚੌਸਰ ਦਾ ਗੋਟ; ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਮੋਹਰਾ; ਦਰਖਤ ਦਾ ਤਣਾ।

ਨਰੰਬਾ ਨਰਦਬਾਬ : ਚੌਸਰ ਦਾ ਖਿਡਾਰੀ।

ਨਰੰਬਾ ਨਰਦਬਾਨ : (ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਵਰਦ + ਬਾਮ **ਨਰੰਬਾਮ**) ਪੌੜੀ।

ਨਰੰਬਾ ਮਰਬਾਮ

ਨਰਦਬਾਨ-ਏ-ਹਰ-ਬਾਮ : ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ।

ਨਰਸਕ ਨਰਸਕ : ਪਰਸਿੱਧ ਅੰਨ, ਮਸਰੀ।

ਨਰੰਗ ਨਰੰਗ : ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਗੋਲ ਦਾਇਰਾ ਬਣਾ ਲੈਣਾ, ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਰਜਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਅਖਾੜਾ।

ਨਰੰਗਾ ਨਰੰਗਾਵ : ਬਲਦ, ਦੌਗਾ।

ਨਰੰਗਾਦਾ ਨਰੰਗਾਦਾ : ਬੇਸ਼ਰਮ ਮੰਗਤਾ, ਹੱਟਾ ਕੱਟਾ ਭਿਖਾਰੀ।

ਨਰੰਗਿਸ ਨਰੰਗਿਸ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਫੁੱਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਰ ਅਕਸਰ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ ਦੀ ਉਪਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ।

ਨਰੰਗਿਸ-ਏ-ਸ਼ਹਲਾ ਨਰੰਗਿਸ-ਏ-ਸ਼ਹਲਾ : ਨਰੰਗਿਸ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਰਦੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਆਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚਿੱਟੀ ਨਰੰਗਿਸ ਜੋ ਕਾਲੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦੀ ਹੋਵੇ।

ਨਰੰਗਿਸ ਮਖਮੂਰ

ਨਰੰਗਿਸ-ਏ-ਮਖਮੂਰ,

ਨਰੰਗਿਸ-ਏ-ਨਰੰਗਿਸ ਨਰੰਗਿਸ-ਏ-ਨਰੰਗਿਸ : ਮਤਵਾਲੀ ਅੱਖ, ਨਸ਼ੀਲੀ ਅੱਖ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ, ਅੱਧ-ਮੀਟੀ ਅੱਖ।

ਨਰੰਗਿਸ-ਉ-ਗੁੱਲ ਨਰੰਗਿਸ-ਉ-ਗੁੱਲ, : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅੱਖ ਤੇ ਕੰਨ।

ਨਰੰਗਿਸਾ ਨਰੰਗਿਸਾ : ਹਡੀ ਜਾਂ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਨਰੰਗਿਸ ਦੇ ਫੁੱਲ ਜੋ ਮਕਾਨ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਸਤਾਰੇ।

ਨਰੰਗਿਸੀ ਨਰੰਗਿਸੀ : ਨਰੰਗਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਨਰੰਗਿਸ ਜੇਹੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੱਪੜਾ; ਅੱਖ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ : ਕੂਲਾ, ਗੁਦਗੁਦਾ, ਸੁੰਦਰ, ਪਿਲਪਿਲਾ, ਲਚਕੀਲਾ, ਢਿੱਲਾ, ਸੁਸਤ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ ਆਹਨ : ਸੁਸਤ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਡਰਪੋਕ, ਮਜ਼ਬੂਰ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ ਆਹਨੀ : ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ ਬੁਰ : ਲੁਹਾਰਾਂ ਤੇ ਤਰਖਾਣਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦ; ਚਾਪਲੂਸ, ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਬੇਬ : ਬਰੀਕ ਛਾਣਨੀ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਚਸਮ : ਬੇਸ਼ਰਮ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਦਸਤ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਇਮ ਕੱਪੜਾ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਦਿਲ, ਨਰੰਮ-ਮਿਬਾਜ : ਸ਼ਰੀਫ਼, ਸਾਉ, ਰੈਹਮ ਦਿਲ, ਨੇਕ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਸਾਰ : ਵਿਦਵਾਨ, ਮੇਹਰਬਾਨ, ਹਲੀਮ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਸ਼ਾਨਾ ਨਰੰਮ-ਸ਼ਾਨਾ : ਸੁਸਤ, ਢਿੱਲੜ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ ਕਰਦਨ : ਅਧੀਨ ਕਰ ਲੈਣਾ, ਆਗਿਆਕਾਰ ਬਣਾ ਲੈਣਾ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਗਰਦਨ : ਆਗਿਆਕਾਰ, ਅਧੀਨ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ ਗਰਮ : ਭਲਾ ਬੁਰਾ, ਸਖਤ ਸੁਸਤ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਨਾ ਰੈਹਣਾ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ, ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ : ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ।

ਨਰੰਮ ਨਰੰਮ-ਉ-ਦੁਰਸ਼ਤ : ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਕਰੜਾ।

ਨਰੰਮੀ ਨਰੰਮੀ : ਸਫਾਈ, ਕੋਮਲਤਾ,

ਪੱਧਰਾਪਣ; ਰੈਹਮ ਦਿਲੀ।

ਨਰਮਿਸ਼ : ਝੋਟਾ, ਸੰਢਾ।

ਨਰਾ, ਨੱਰਾ : ਨਰ, ਪੁਲਿੰਗ, ਜੋ ਪੱਧਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾਹਮਵਾਰ; ਭੈੜਾ, ਕੋਝਾ, ਕਰੂਪ, ਖਰਾਬ; ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਇੰਦਰੀ; ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ; ਚਾਬੀ ਦਾ ਦੰਦਾ; ਰੁੱਖ, ਦਰਖਤ, ਰੁੱਖ ਦਾ ਤਣਾ, ਗੋਲੀ, ਟਾਹਣੀ; ਹੀਜੜਾ; ਮੰਗਤਾ; ਉੱਜੜ, ਅੱਖੜ।

ਨਰਾ-ਏ-ਆਬ : ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੈਹਰ।

ਨਰਾ-ਏ-ਬੀਮਾਰ : ਬੋਹਤ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਬੀਮਾਰ।

ਨਰਾ ਦੇਵ : ਨਰ ਦੇਵ, ਭੈੜੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ, ਦੇਵ।

ਨਰਾ ਗਾਵ : ਬਲਦ, ਢੱਠਾ, ਸਾਹਨ।

ਨਰੀ : ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਹੈਵਾਨ ਦੀ ਇੰਦਰੀ; ਭੇਡ ਜਾਂ ਬਕਰੀ ਦਾ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਚਮੜਾ।

ਨਰੀਮ, ਨਰੀਮਾਨ : ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨਰੀਨਾ : 'ਨਰ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਨਰ, ਪੁਲਿੰਗ।

ਨਰਾਰ : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਤਲਾ, ਓਹ ਮਾਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਚਰਬੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੰਗਾਲ।

ਨਿਬਾਅ : ਇੱਛਾ, ਲਾਲਸਾ; ਇੱਛਕ ਹੋਣਾ; ਝਗੜਾ, ਤਕਰਾਰ, ਮੁੱਕਦਮਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ।

ਨਬਾਕਤ : ਕੋਮਲਤਾ, ਨਰਮੀ, ਖੂਬੀ, ਬਰੀਕੀ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ।

ਨਬਾਹਤ : ਬਦੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੈਹਣਾ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ, ਐਬ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੋਣਾ।

ਨਬਦ : (ਨਜ਼ਦੀਕ ਨਜ਼ਦੀਕ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਨੇੜੇ, ਪਾਸ, ਮੁਹਰੇ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ।

ਨਬਦੀਕ : ਨੇੜੇ, ਪਾਸ, ਕੋਲ।

ਨਬਦੀਕਾਨ : ਨੇੜੇ ਦੇ

ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ, ਸਬੰਧੀ।

ਨਬਦੀਕੀ : ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ, ਨੇੜਤਾ।

ਨਬਅ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖਿਚਣਾ; ਉਖੇੜਨਾ, ਜਾਨ ਦਾ ਜਾਣਾ, ਜਾਨ ਟੁੱਟਣੀ; ਦਮ ਤੋੜਨਾ, ਬੋਹਤ ਦੂਰ ਹੋਣਾ।

ਨਬਅ-ਏ-ਜਾਨ-ਨਜ਼

ਜਾਨ-ਉਨ-ਨਬਅ : ਅੰਤਮ ਸਵਾਸਾਂ ਤੇ ਹੋਣਾ।

ਨਜ਼ਲਾ : ਨਜ਼ਲਾ, ਜੁਕਾਮ, ਸਰਦੀ ਆਦਿ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ।

ਨਜ਼ੂਲ : ਉਤਰਨਾ, ਲੈਹਣਾ, ਲੱਥਣਾ; ਕਿਸੇ ਦਾ ਘਰ ਪਰਾਹੁਣਾ ਬਣਨਾ; ('ਮੰਜ਼ਿਲ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ) ਘਰ, ਮਕਾਮ, ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਨਜ਼ੂਲੀ : ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਉਤਰਨ ਦਾ ਮੈਦਾਨ, ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਦਾ ਪੜਾ।

ਨਜ਼ਹਤ : ਦੂਰੀ, ਗਮ ਤੇ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਾ; ਨੇਕੀ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ, ਬੇ ਐਬੀ, ਖੂਬੀ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਬੋਹਲਤਾ, ਤਾਜ਼ਗੀ; ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ, ਤਮਾਸ਼ਾ।

ਨਜ਼ਹਤ-ਅਫ਼ਾ : ਖੁਸ਼ੀ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅਨੰਦ-ਜਨਕ।

ਨਜ਼ਹਤ-ਕਦਾ : ਸੈਰ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ।

ਨਜ਼ਹਤ-ਗਾਹ : ਹਰੀ ਭਰੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ।

ਨਜ਼ਾਦ : ਨਸਬ, ਅਸਲ, ਨਸਲ, ਅਸਲੀ, ਚੰਗੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ।

ਨਜ਼ਾਦਾ : ਅਸੀਲ, ਨੇਕ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ, ਖਾਨਦਾਨੀ, ਕੁਲੀਨ।

ਨਜ਼ਦ : ਨੀਵਾਂ, ਨੀਚ; ਉੱਧਾ, ਮੂਧਾ, ਪੁੱਠਾ, ਉਲਟਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਹੈਰਾਨ; ਉਦਾਸ; ਕੈਹਰ-ਭਰਿਆ; ਜ਼ਲੀਲ।

ਨਿਸਾ : ਔਰਤਾਂ, ਇਸਤਰੀਆਂ।

نساب نيساب : ਸਬੰਧ, ਰਿਸ਼ਤਾ।

نساب نيساب : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਲਾਹਾ, ਕਾਸਬੀ; ਜੌਰਾ ਬਕਤਰ, ਸੰਜੋਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਝੂਠਾ।

نساب نيساب : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਦਾ ਕਿੱਤਾ।

نسب نساب : ਨਸਲ, ਅਸਲ, ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਜੱਦੀ ਰਿਸ਼ਤਾ; ਸਬੰਧ, ਰਿਸ਼ਤੇ।

نسب نساب : ਬੰਸਾਵਲੀ-ਨਾਮਾ, ਕੁਰਸੀਨਾਮਾ।

نسب نساب : ਅਸਲਾ ਤੇ ਪਰਾਪਤੀ।

نسب نساب : ਇਕੋ ਲਹੂ-ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ; ਇਕੋ ਨਸਲ ਦਾ, ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ।

نسب نيساب : ਸਬੰਧ, ਰਿਸ਼ਤਾ; ਸਬੰਧ ਰੱਖਣਾ; ਪਿਤਰੀ ਨੇੜਤਾ ਜਾਂ ਸਬੰਧ; ਆਮ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਤਅੱਲੁਕ।

نسب نيساب : ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ।

نسب نيساب : ਸਬੰਧਤ, ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਤ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਵੈਹਟੀ ਦਾ ਭਰਾ, ਸਾਲਾ।

نسر نسر, **نسر نسر**, **نسر نسر**, **نسر نسر** : ਨਰਗਿਸ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਸਿਉਂਤੀ ਦਾ ਫੁੱਲ ਜੋ ਬੈਹਤ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

نسر نسر : (ਨਾ + ਸਤ੍ਹਾ) ਲੜਾਕਾ, ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਤੇ ਨਾ ਬਚਣ ਵਾਲਾ; ਨਾਫਰਮਾਨ, ਆਕੀ; ਇਕ ਈਰਾਨੀ ਪੈਰਲਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ; ਉਜ਼ੱਡ, ਖਰਵਾ।

نسر نسر : ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਪੀਰਾਨਵੀਸਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ 'ਬੈਜ਼ਨ' ਦੇ ਹਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

نسر نسر : ਬੁਣਨਾ, ਉਣਨਾ, ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣਾ, ਬਾਤ-ਚੀਤ ਨੂੰ ਅਲੰਕਾਰਿਤ ਕਰਨਾ।

نسر نسر : ਮਨਸੂਖ ਕਰਨਾ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਨਾਸ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੀ ਰੱਖ ਦੇਣਾ; ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ, ਮੇਸ ਦੇਣਾ, ਸ਼ਕਲ ਵਿਗਾੜ ਦੇਣਾ; ਲਿਖਣਾ, ਨਕਲ ਕਰਨਾ; ਇਕ ਅਰਬੀ ਲਿਪੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖ਼ਾਜਾ ਅਮਾਦੁੱਦੀਨ ਨੇ ਕੱਢਿਆ; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਇਸੇ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

نسر نسر : (ਨੁਸਖਾ) ਕਿਤਾਬਾਂ, ਪੁਸਤਕਾਂ, ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ।

نسر نسر : ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ; ਪੁਸਤਕ, ਕਿਤਾਬ, ਖਰੜਾ, ਓਹ ਪਰਚੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਵੈਦ ਦਵਾ ਲਿੱਖ ਕੇ ਬੀਮਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

نسر نسر : ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਗਿੱਧ, ਇੱਲੂ; ਬਾਜ਼; ਗਿੱਧ ਜਾਂ ਇੱਲੂ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਚਾਰ ਸੌ ਫਰਸੰਗ (ਮੀਲ) ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਹਜ਼ਰਤ ਇਦਰੀਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਬੁੱਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਗਿੱਧ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੀ ਕੋਮ ਹਜ਼ਰਤ ਇਦਰੀਸ ਦੀ ਮਿਰਤੂ ਪਿਛੋਂ ਪੂਜਦੀ ਸੀ।

نسر نسر : ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਗਿੱਧ, ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜੇਹੜਾ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਗਿੱਧ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੈ।

نسر نسر : ਉਤਰਦਾ ਹੋਇਆ ਗਿੱਧ, ਸਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਇੱਕਠ ਜੇਹੜਾ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਗਿੱਧ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੈ।

نسر نسر : ਦੋਵੇਂ ਨਾਸਿਰ-ਏ-ਤਾਇਰ ਤੇ ਨਾਸਿਰ-ਏ-ਵਾਕਿਆ।

نسر نسر : ਨਸਤਰਨ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਗੁਲਾਬ।

نسر نسر, **نسر نسر** : ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ; ਫੁੱਲ ਵਰਗੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ।

نسر نسر : ਨਸਰੀਨ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ।

نسرین-نوش :
ਸਕਲਾਬਸ਼ਾਹ ਰੂਮ ਦੀ ਬੇਟੀ ਜੋ ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ
ਦੀ ਮਲਿਕਾ ਸੀ।

ਨਸਤੂਰ ਨਸਤੂਰ : ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਇਕ
ਪਾਦਰੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਪਾਦਰੀ,
ਸਿਆਣਾ, ਵਿਦਵਾਨ।

ਨਸਤੂਰੀ ਨਸਤੂਰੀ : ਨਸਤਰ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ, ਅਗਨੀ-ਪੂਜਾ।

ਨਸਤੂਰੀਯਾਹ ਨਸਤੂਰੀਯਾਹ : ਈਸਾਈਆਂ
ਦੀ ਇਕ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨਸਕ ਨਸਕ : ਕਾਇਦਾ, ਦਸਤੂਰ, ਤਰਤੀਬ,
ਬੰਦੋਬਸਤ, ਪਰਬੰਧ, ਗਲ ਨੂੰ ਇਕ ਢੰਗ 'ਤੇ
ਚਲਾਉਣਾ, ਪਰੋਣਾ (ਮੋਤੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ)
,ਰੋਸ਼ਨ।

ਨਸਕਬੰਦ ਨਸਕਬੰਦ : ਪਰਬੰਧਕ,
ਮੁਲਕ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਕਨੂੰਨ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਸਕ।

ਨਸਕਚੀ ਨਸਕਚੀ : ਚੋਬਦਾਰ;
ਲਸਕਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਸਲ ਨਸਲ : ਔਲਾਦ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ, ਕਬੀਲਾ,
ਟੱਬਰ, ਖਾਨਦਾਨ, ਖੰਡ ਝਾੜਨਾ ਜਾਂ ਗਿਰਨਾ।

ਨਸਲਬੰਦ ਨਸਲਬੰਦ : ਪੁਸ਼ਤ-ਦਰ-ਪੁਸ਼ਤ,
ਪੀੜੀਓ-ਪੀੜੀ।

ਨਸਲ-ਏ-ਅਦਹਮ ਨਸਲ-ਏ-ਅਦਹਮ : ਕਾਲੇ
ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।

ਨਸਵਾਨ ਨਸਵਾਨ : ਇਸਤਰੀਆਂ।

ਨਸੀਅਮ ਨਸੀਅਮ : ਭੁਲਾਇਆ ਹੋਇਆ,
ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੁੱਲਿਆ ਵਿਸਰਿਆ।

ਨਸਿਆਨ ਨਸਿਆਨ : ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ, ਭੁੱਲਣਾ;
ਛੱਡ ਦੇਣਾ; ਕੋਈ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੀ
ਬੀਮਾਰੀ।

ਨਸੀਮ ਨਸੀਮ : ਨਰਮ ਹਵਾ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ
ਹਵਾ, ਠੰਢੀ ਹਵਾ, ਸੁਮੀਰ।

ਨਸੀਮ-ਏ-ਖੁਫ਼ਤਾ ਨਸੀਮ-ਏ-ਖੁਫ਼ਤਾ :

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਹਵਾ, ਠੰਢੀ-ਮਿੱਠੀ
ਹਵਾ।

ਨਸ/ਨੁਸ ਨਸ/ਨੁਸ : ਛਾਂ ਵਾਲੀ ਥਾਂ; ਇਕੋ ਜੇਹਾ।

ਨਿਸ਼ਾਪੁਰ ਨਿਸ਼ਾਪੁਰ : ਵੇਖੋ ਨੀਸ਼ਾਪੁਰ
ਨਿਸ਼ਾਪੁਰ।

ਨਿਸ਼ਾਸਤਾ ਨਿਸ਼ਾਸਤਾ : ਕਣਕ ਦਾ ਸਤ,
ਕਣਕ ਦਾ ਗੁੱਦਾ, ਜਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕੁਲਫਾ,
ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ।

ਨਿਸ਼ਾਤ ਨਿਸ਼ਾਤ : ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ, ਪਰਸੰਨਤਾ;
ਜੋਸ਼, ਉਮੰਗ, ਚੁਸਤੀ।

ਨਿਸ਼ਾਕ ਨਿਸ਼ਾਕ : ਖੰਡ।

ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨ : ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਧੱਬਾ, ਤੀਰ
ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ; ਫੌਜ ਦਾ ਝੰਡਾ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ
ਫ਼ਰਮਾਨ, ਪਰਵਾਨਾ, ਤਮਗਾ; ਭਾਗ, ਹਿੱਸਾ,
ਅੰਸ, ਖੇਜ, ਪਤਾ, ਠੱਪਾ, ਛਾਪਾ, ਯਾਦਗਾਰ।

ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਅਫ਼ਤਾਬ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਅਫ਼ਤਾਬ :

ਈਰਾਨੀ ਰਾਜ ਦੇ
ਸੂਰਜ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਝੰਡਾ)।

ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਅਕਦਸ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਅਕਦਸ :
ਸ਼ਾਹ ਈਰਾਨ ਦੇ ਖਾਸ ਸ਼ਾਹੀ ਤਮਗੇ।

ਨਿਸ਼ਾਨਬਰਦਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨਬਰਦਾਰ : ਫੌਜ
ਦਾ ਝੰਡਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ।

ਨਿਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨਦਾਰ : ਨਿਸ਼ਾਨਦਾਰ।

ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਤਿਮਸਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਤਿਮਸਾਲ :
ਸ਼ਾਹ ਈਰਾਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਤਮਗਾ।

ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਮਰਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਮਰਦੀ :
ਸ਼ਿਸ਼ਟ ਸੁਭਾ ਤੇ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ,
ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਇੰਦਰੀ।

ਨਿਸ਼ਾਨਜੀ ਨਿਸ਼ਾਨਜੀ :

ਸ਼ਾਹੀ ਮੋਹਰ ਦਾ ਰਾਖਾ, ਝੰਡਾ
ਬਰਦਾਰ; ਵਧੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ : ਤੀਰ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ
ਦੀ ਥਾਂ; ਚਿੰਨ੍ਹ।

ਨਿਸ਼ਾਨਾ-ਅੰਦਾਜ਼ ਨਿਸ਼ਾਨਾ-ਅੰਦਾਜ਼ :
ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਸ਼ਾਨਦਾਰ।

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ : ਨਿਸ਼ਾਨ, ਸਹੀ, ਯਾਦ
ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਯਾਦਗਾਰ, ਪਛਾਣ,
ਸਨਾਖਤ, ਅਲਾਮਤ, ਔਲਾਦ, ਨਸਲ,
ਖਾਨਦਾਨ।

ਨਿਸ਼ਤਰ ਨਿਸ਼ਤਰ : (ਨਿਸ਼ਤਰ ਨਿਸ਼ਤਰ
ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਸਰਜਨ ਦਾ ਫਸਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ
ਸੰਦ, ਚੀਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਔਜ਼ਾਰ।

ਨਿਸ਼ਖਾਰ ਨਿਸ਼ਖਾਰ, **ਨਿਸ਼ਖਾਰ ਨਿਸ਼ਖਾਰ**,
ਨਿਸ਼ਖਾਰ ਨਿਸ਼ਖਾਰ, **ਨਿਸ਼ਖਾਰ ਨਿਸ਼ਖਾਰ**
ਨਿਸ਼ਖਾਰ : ਜੁਗਾਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਗਾਂ ਬੱਕਰੀ ਆਦਿ
ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਰ ਨਿਸ਼ਰ : ਸੁਗੰਧ, ਆਰੇ ਨਾਲ ਲੱਕੜ
ਚੀਰਨਾ; ਘਾਹ ਦਾ ਮੁੜਕੇ ਹਰਿਆ-ਭਰਿਆ
ਹੋਣਾ, ਜਿੰਦਗੀ, ਮੁੜ ਜੀਵਨ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ;
ਵਿਛਾਉਣਾ, ਫੈਲਾਉਣਾ; ਖਬਰ ਨੂੰ ਪਰਗਟ
ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਪੁਸਤਕ ਜਾਂ ਰਿਸਾਲੇ ਨੂੰ ਛਾਪ ਕੇ
ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ।

ਨਿਸ਼ਸਤ ਨਿਸ਼ਸਤ : ਉਹ ਬੈਠਾ;
ਬੈਠਣਾ, ਕੁਰਸੀ, ਸੀਟ, ਮੀਟਿੰਗ, ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ,
ਅਸੀਲਪਣ, ਸਾਉਪਣ, ਨਰਮੀ।

ਨਿਸ਼ਸਤ ਨਿਸ਼ਸਤ : ਬਰਖਾਸਤ

ਬਰਖਾਸਤ : ਉਠਣਾ ਬੈਠਣਾ, ਉਠਣ ਬੈਠਣ
ਦੀ ਤਮੀਜ਼।

ਨਿਸ਼ਸਤ-ਗਾਹ ਨਿਸ਼ਸਤ-ਗਾਹ : ਬੈਠਣ
ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਡੇਰਾ, ਮਕਾਮ।

ਨਿਸ਼ਸਤ ਨਿਸ਼ਸਤ : ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ।

ਨਿਸ਼ਤਨ ਨਿਸ਼ਤਨ : ਬੈਠਣਾ, ਕਿਆਮ
ਕਰਨਾ, ਟਿਕਣਾ, ਰੈਹਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਅੱਗ ਦਾ ਬੁਝਣਾ।

ਆਤਿਸ਼ : ਅੱਗ ਦਾ ਬੁਝਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਸੂਰਜ ਦਾ ਡੁੱਬਣਾ।

ਆਫਤਾਬ : ਸੂਰਜ ਦਾ ਡੁੱਬਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਲੈਹ ਜਾਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਚਿਰਾਗ : ਦੀਵੇ ਦਾ ਬੁਝ ਜਾਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਚੁ-
ਖਾਕ : ਬੈਠਣਾ, ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ, ਧੌਣ ਸੁੱਟ ਕੇ
ਬੈਹ ਰੈਹਣਾ, ਖੁਰ ਹੋਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਸ਼ਰਾਬ : ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਕੰਮ
ਸੋਰਨਾ, ਕੰਮ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਨਿਸ਼ਤਨ-ਏ-ਨਿਸ਼ਤਨ : ਮਾਹਤਾਬ : ਚੰਨ ਦਾ ਡੁੱਬਣਾ।

ਨਿਸ਼ਕੁੰਜ ਨਿਸ਼ਕੁੰਜ : ਚੁੰਢੀ।

ਨਿਸ਼ਗਿਰਦਾ ਨਿਸ਼ਗਿਰਦਾ : ਚਮੜਾ ਕੱਟਣ ਦਾ
ਸੰਦ, ਰੰਬੀ।

ਨਿਸ਼ ਨਿਸ਼ : ਮਸਤ ਹੋਣਾ; ਵਧਣਾ ਡੁੱਲਣਾ,
ਜਵਾਨ ਹੋਣਾ, ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ, ਉੱਗਣਾ।

ਨਿਸ਼-ਉ-ਨਿਸ਼ : ਉੱਗਣਾ,
ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ, ਵਧਣਾ ਡੁੱਲਣਾ, ਪਰਵਰਸ਼
ਪਾਉਣਾ; ਰੋਣਕ; ਤਰੱਕੀ।

ਨਿਸ਼ ਨਿਸ਼ : ਸ਼ਰਾਬ, ਭੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਹੋਸ਼ ਜਾਂਦੇ ਰੈਹਣਾ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ; ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਦੀ
ਬੇਹੋਸ਼ੀ, ਮਸਤੀ, ਸਰੂਰ, ਘਮੰਡ, ਵਲਵਲਾ,
ਤਰੰਗ।

ਨਿਸ਼ੀਬ ਨਿਸ਼ੀਬ : ਨੀਵੀਂ ਧਰਤੀ, ਪਸਤੀ;
ਨਿਵਾਣ, ਡੂੰਘਾਈ, ਉਤਰਾ।

ਨਿਸ਼ੀਬਗਾਹ ਨਿਸ਼ੀਬਗਾਹ : ਨੀਵਾਂ
ਸਥਾਨ, ਨੀਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ।

ਨਿਸ਼ੀਬ-ਉ-ਨਿਸ਼ੀਬ : ਉਤਰਾ-ਚੜ੍ਹਾ, ਨਛਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਲਾਭ ਹਾਨੀ।

ਨਿਸ਼ੀਤ ਨਿਸ਼ੀਤ : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ, ਚੁਸਤ ਚਲਾਕ;
ਤਿਆਰ ਬਰਤਿਆਰ।

ਨਿਸ਼ੇਮ ਨਿਸ਼ੇਮ : 'ਨਿਸ਼ੇਮਨ' ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
ਰੂਪ।

ਨਿਸ਼ੇਮਨ ਨਿਸ਼ੇਮਨ : ਅਰਾਮ ਘਰ;

آلاڻا; ٻڌڻا; ٻڌڻا; ٻڌڻا.

نشيمن ڊيو : نشيمن-ڊيو-ڊيو :
ٻڌڻا.

نشيمن ڊيو : ٻڌڻا
ٻڌڻا; ٻڌڻا, آلاڻا.

نشيمن : ٻڌڻا!

نشيمن : مال, ٻڌڻا,
ٻڌڻا-ٻڌڻا, ٻڌڻا, ٻڌڻا
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا,
ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : (نشيمن
ٻڌڻا) ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا 'نشيمن'
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن, نشيمن :
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا,
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا
ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ('نشيمن'
ٻڌڻا) ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا;
ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا :
ٻڌڻا, ٻڌڻا, ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا,
ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا, ٻڌڻا
ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا ٻڌڻا,
ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا ٻڌڻا
(ٻڌڻا ٻڌڻا) ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا,

ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا :
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا ٻڌڻا,
ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا
ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا :
ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا,
ٻڌڻا.

نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا :
ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا
ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا,
ٻڌڻا, ٻڌڻا (ٻڌڻا),
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا,
ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا,
ٻڌڻا, ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا ٻڌڻا
ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا ٻڌڻا
ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن : ٻڌڻا, ٻڌڻا,
ٻڌڻا.

نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا :
ٻڌڻا ٻڌڻا.

نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا,
نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا,
نشيمن-ٻڌڻا-ٻڌڻا : ٻڌڻا

ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ।

نصير : ਸਹਾਇਕ, ਦੇਸਤ, ਨਸੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਬੁਜਅਫਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਹਸਨ ਦਾ ਤਖਲੁੱਸ (ਉਪਨਾਮ) ਜੋ ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ, ਅਖਲਾਕ-ਏ-ਨਾਸਿਰੀ ਉਸ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਏਹ ਇਮਾਮੀਆ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਸੀ।

نصيرى : 'ਨਸੀਰ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦਾ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਫਿਰਕਾ, ਇਸ ਫਿਰਕੇ (ਸੰਪਰਦਾਏ) ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸੀਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚੰਗਾ ਖਰਬੂਜ਼ਾ।

نصيف : ਅੱਧੀ ਚੀਜ਼, ਇਕ ਪੱਟ ਦੀ ਚਾਦਰ; ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅੱਧ; ਨੌਕਰ, ਸੇਵਕ।

نصرت : ਤਾਜ਼ਗੀ, ਹਰਿਆਵਲ, ਖੂਬੀ, ਰੌਣਕ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਅਮੀਰੀ।

نظام : ਚਮੜੇ ਦਾ ਵਿਛੋਣਾ, ਚਟਾਈ, ਦਰੀ; ਚਮੜੇ ਦੀ ਚਟਾਈ; ਓਹ ਚਮੜੇ ਦੀ ਦਰੀ ਆਦਿ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਖੂਨੀ ਦੀ ਗਰਦਨ ਮਾਰਦੇ ਹਨ; ਓਹ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਜੇਹੜੀ ਫਕੀਰ ਦਰਵੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਓਹ ਚਮੜਾ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਵਿਛਾਉਂਦੇ ਹਨ।

نظام-پوشان : ਪੈਹਲਵਾਨ ਲੋਕ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਕੁਸ਼ਤੀ ਵੇਲੇ ਚੰਮ ਦਾ ਜਾਘੀਆ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

نظام-ਏ-ਜੋਹري : ਜੋਹਰੀਆਂ ਦਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਟੋਟਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਓਹ ਜਵਾਹਰਾਤ ਆਦਿ ਵਿਖਾਵੇ ਲਈ ਵਿਛਾਉਂਦੇ ਹਨ।

نظامى : ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਦਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਜਾਘੀਆ, ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਹਲਵਾਨ।

نظام : (نظام) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੁਤਫ਼ੇ।

نظام : ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਪਾਣੀ; ਮਣੀ, ਆਦਮੀ ਦਾ ਵੀਰਜ, ਔਲਾਦ।

نظام-ਏ-ਹرام, **نظامه حرام**

نظامه-ਏ-نظامه : ਨੁਤਫ਼ਾ-ਏ-ਨੁਤਫ਼ਾ

نظامه : ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ, ਹਰਾਮੀ।

نظام : ਬੋਲਣਾ, ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਭਾਸ਼ਣ, ਖੁਤਬਾ।

نظام : ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਾ।

نظام : ਵੈਦ (ਹਕੀਮ)।

نظام : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ, ਵਿਭਾਗ, ਨਿਗਰਾਨੀ।

نظام : ਸੁਰੱਖਿਅਕ।

نظام : ਵੇਖਣਾ, ਨਿਗਾਹ ਮਾਰਨਾ, ਦੀਦਾਰ, ਦੇਖ ਭਾਲ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਐਨਕ, ਦੁਰਬੀਨ।

نظام : ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ।

نظام : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਦਰਸ਼ਕ।

نظام : ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਓਹ ਧਾਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰ ਪਰੋਏ ਹੋਣ; ਪਰਬੰਧ, ਬੰਦੋਬਸਤ; ਰਸਮ, ਆਦਤ, ਸਿਲਸਿਲਾ, ਤਰਤੀਬ, ਸਜਾਵਟ, ਫੌਜ।

نظام : (ਨਾਜ਼ਿਮ) ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮੋਤੀ ਪਰੋਣ ਵਾਲੇ; ਨਜ਼ਮ (ਕਵਿਤਾ) ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ।

نظام : ਉਦ-ਦੀਨ

نظام : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਵਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਸ਼ਕਰਗੰਜ ਦਾ ਖਲੀਫਾ (ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ) ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਰਤੂ ੭੨੫ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਹੋਈ, ਏਹ ਚਿਸ਼ਤੀਆ ਸੂਫੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚਿਸ਼ਤੀ ਨਿਜ਼ਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ।

نظام : ਉਲ-ਨਿਜ਼ਾਮ-ਉਲ-ਮਲਕ

ਮੁਲਕ ਤੂਸੀ : ਮਲਿਕਸ਼ਾਹ ਸਲਜੂਕੀ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੇ ਬਗਦਾਦ ਵਿਚ ਮਦਰਿਸਾ-ਇ-ਨਿਜ਼ਾਮਿਯਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ।

ਨਿਜ਼ਾਮ-ਏ-ਨਿਜ਼ਾਮ-ਏ-ਨਿਜ਼ਾਮ : ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਚਾਰਵਾਨ

ਬਤਲੀਮੂਸ : ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਬਤਲੀਮੂਸ ਦਾ ਨਿਜ਼ਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਤਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਨਿਜ਼ਾਮਤ : ਪਰਬੰਧ, ਬੰਦੋਬਸਤ, ਨਾਜ਼ਿਮ ਦਾ ਕੰਮ, ਨਾਜ਼ਿਮ ਦਾ ਔਹਦਾ।

ਨਿਜ਼ਾਮ-ਏ-ਸ਼ਮਸੀ : ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਗਿਆਨੀ ਫੀਸਾਗੋਰ ਦਾ

ਨਿਜ਼ਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਭੁੰਦੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ "ਨਿਜ਼ਾਮ-ਏ-ਫੀਸਾਗੋਰਸ" ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਿਜ਼ਾਮੀ : ਸਿਕੰਦਰਨਾਮਾ ਦਾ

ਕਰਤਾ ਮੌਲਾਨਾ ਨਿਜ਼ਾਮੀ, ਅਸਲ ਨਾਮ ਅਬੂ-ਮੁਹੰਮਦ ਅਲਯਾਸ ਯੂਸਫ ਸੀ ਤਿਫਰਜ਼ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ 'ਗੰਜ਼' ਵਿਚ ਜਨਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ 'ਨਿਜ਼ਾਮੀ ਗੰਜਵੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ੮੪ ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਭੋਗ ਕੇ ੫੯੯ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲਵਾਸ ਹੋਇਆ।

ਨਜ਼ੀਰ ਨਜ਼ਾਰ : (ਨਜ਼ੀਰ ਨਜ਼ਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਰਨ) ਨਜ਼ੀਰਾਂ, ਮਿਸਾਲਾਂ।

ਨਜ਼ਰ : ਨਿਗਾਹ; ਸੋਚ, ਗੌਹ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ; ਸੋਚਣਾ, ਮੱਦਦ ਦੇਣਾ; ਹੁਕਮ ਕਰਨਾ; ਫ਼ਾਲ ਦਸਣਾ; ਉਡੀਕਣਾ, ਆਸ ਰੱਖਣਾ।

ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ : ਵੇਖਣਾ।

ਨਜ਼ਰਬਾਜ਼ : ਵੇਖਣ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਜਸ਼ੂਸ, ਦੂਤ, ਸੂਹੀਆ, ਢੁੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਰੂਪ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ।

ਨਜ਼ਰਬਾਜ਼ੀ : ਦੀਦਾਰਬਾਜ਼ੀ, ਨਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ; ਘੁਰਘੁਰ ਵੇਖਣਾ।

ਨਜ਼ਰ-ਏ-ਬਦ : ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ, ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ।

ਨਜ਼ਰਬੰਦ : ਓਹ ਕੈਦੀ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਕੈਦੀ ਜੋ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓਹਲੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ : ਕੈਦ।

ਨਜ਼ਰਤੰਗ : ਕੰਜੂਸ।

ਨਜ਼ਰ-ਏ-ਸਾਨੀ : ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖਣਾ; ਪਤਤਾਲ; ਤਰਮੀਮ, ਸੋਧ; ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਰ ਗੌਰ ਕਰਨਾ।

ਨਜ਼ਰਬਦਨ : ਵੇਖਣਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਲਾਉਣੀ।

ਨਜ਼ਰ-ਏ-ਗਲਤ

ਅੰਦਾਜ਼ : ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਅਜੇਹੀ ਤੱਕਣੀ ਜੋ ਆਸ਼ਕ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵੇ, ਹਰ ਆਸ਼ਕ ਨੂੰ ਏਹੀ ਦਿਸੇ ਕਿ ਮਸ਼ੂਕ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਨਜ਼ਰੀ : ਵਾਸਤਵਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ, ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਨਜ਼ਰ' ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਭਾਵ ਏਹ ਮਿਟਾਉਣਯੋਗ ਹੈ) ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਨਜ਼ਰੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਜ਼ਰੀਯਾ : ਸਿੱਧਾਂਤ।

ਨਜ਼ਮ : ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਮੋਤੀ ਨੂੰ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪਰੋਣਾ, ਤਰਤੀਬ ਦੇਣਾ, ਸਜਾਉਣਾ, ਤੁਕਬਧ ਕਰਨਾ, ਤਰਤੀਬ, ਪਰਬੰਧ।

ਨਜ਼ਮ ਆਰਾਏਸ਼ਰਾਨ-ਏ-

ਸ਼ਿਰਵਾਨ : ਪਰਸਿੱਧ ਈਰਾਨੀ ਖਾਕਾਨੀ ਸ਼ਿਰਵਾਨੀ।

ਨਜ਼ਮ-ਸੰਜੀ,

ਨਜ਼ਮ-ਗੁਸਤਰੀ : ਸ਼ਾਇਰੀ, ਕਵਿਤਾ, ਕਾਵਿ-ਕਲਾ।

ਨਜ਼ਮ-ਉ-ਨਸਕ : ਪਰਬੰਧ, ਬੰਦੋਬਸਤ, ਸਜਾਵਟ ਤੇ ਤਰਤੀਬ।

نظير : ਇਕ ਸਮਾਨ, ਵਰਗਾ, ਮਿਸਲ, ਨਮੂਨਾ, ਬਰਾਬਰ।

نعال : (ਨਾਲ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੁੱਤੀਆਂ; ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਖੁਰੀਆਂ।

نعالی : ਨਾਲ ਬੰਦ; ਖੁਰੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

نعت : ਸਿਫਤ, ਜਸ, ਮੰਗਲਾਚਰਨ, ਤਾਰੀਫ਼, ਉਪਮਾ, ਕੀਰਤੀ; ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ।

نعش : ਚੁੱਕਣਾ, ਉਠਾਉਣਾ, ਲਾਸ਼, ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾ; ਅਰਥੀ।

نعل : ਜੁੱਤੀ, ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਖੁਰੀ, ਜੁੱਤੀ ਪਾਉਣਾ।

نعلان : ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੈਰ, ਜੋੜਾ।

نعل بر آتش هادن : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਬੇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ।

نعل بستن : ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਖੁਰੀਆਂ ਲਾਉਣਾ।

نعل بند : ਖੁਰੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

نعل بها : ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਛੋਟਾ ਰਾਜਾ ਵੱਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੇ।

نعل-ਏ-ਥੋਥੀਨ : ਲੱਕੜ ਦੇ ਜੁੱਤੇ, ਖੜਾਵਾਂ, ਪਉਏ।

نعل-ਏ-ਦਰ : ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਕੁੰਡਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਖੜਕਾਉਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

نعل در آتش : ਬੇਕਰਾਰ, ਬੇਕਰਾਰੀ; ਬੇਚੈਨੀ।

نعل ریختن : ਘੋੜੇ ਦਾ ਦੋੜਨਾ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਚੱਲਣੇ ਰੋਹ ਜਾਣਾ, ਥੱਕ

ਜਾਣਾ।

نعل-ਏ-ਬੰਗੀ, **نعل-ਏ-ਸ਼ਾਮ** : ਚੰਦ।

نعل واز گون بسته : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਰਗਲਾਉਣਾ।

نعل-ਉ-ਦਾਗ : ਉਹ ਦਾਗ ਜੋ ਈਰਾਨ ਦੇ ਆਸ਼ਕ ਮਿਜ਼ਾਜ਼ ਕਲੰਦਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਖੁਰੀ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

نعلین : ਦੋਵੇਂ ਜੁੱਤੇ, ਜੋੜਾ।

نعم : (ਨਿਅਮਤ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਿਅਮਤਾਂ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਬਰਕਤਾਂ, ਸਵਾਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ।

نعم البدل : ਨੇਕ ਬਦਲਾ; ਚੰਗਾ ਇਵਜ਼ਾਨਾ।

نعمان : ਅਬੂ ਹਨੀਫ਼ਾ ਇਮਾਮ ਕੁਫ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਅਮਾਨ-ਬਿਨ-ਮਨਜ਼ਰ ਵੀ ਕੈਹਦੇ ਹਨ।

نعمت : ਮਾਲ ਦੌਲਤ, ਸੰਪੱਤੀ; ਰੋਜ਼ੀ, ਰਿਜ਼ਕ; ਐਸ਼, ਆਸਾਇਸ਼, ਬੌਹਲਤਾ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਮੇਹਰ, ਨਾਜ਼; ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼; ਨੇਕੀ, ਪੌਹਚ।

نعمت آبان : ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ।

نعمت پرست : ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੀਰ।

نعمت خانه : ਖਾਣੇ ਦਾ ਕਮਰਾ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ।

نعمت کده : ਬਹਿਸ਼ਤ।

نعمت گستر : ਦਾਨੀ, ਸਖ਼ੀ।

نعمتی : ਨਿਅਮਤ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ, ਚੰਗੇ ਪਦਾਰਥ; ਸੁੱਖ-ਅਰਾਮ, ਮਾਲ
ਦੌਲਤ; ਜੁੱਤੀ ਦੀ ਖੁਰੀ, ਇਸਫਾਹਨ ਵਿਚ
ਇਕ ਫਿਰਕਾ (ਸੰਪਰਦਾਏ) ਜੇਹੜਾ 'ਹੈਦਰੀ'
ਫਿਰਕੇ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਨਊਬ : ਅਸੀਂ ਪਨਾਹ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।

ਨਊਬ ਬਿਨਾਲਾਹ : ਪਨਾਹ
ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ; ਰੱਬ ਦੀ ਪਨਾਹ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਮੌਤ ਦੀ
ਖਬਰ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਰਗ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇਣਾ; ਮੌਤ
ਦੀ ਖਬਰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦਾ ਭੈੜ ਨਸ਼ਰ
ਕਰਨਾ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਮੌਤ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਬਹਿਸ਼ਤ, ਨੇਕੀ, ਭਲਾ,
ਨਾਜ਼, ਲਾਡ, ਅਮੀਰੀ, ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਮਿਲੀ
ਹੋਈ ਚੀਜ਼, ਪੌਹਚ, ਰਸਾਈ, ਮਾਲ, ਨਾਜ਼ਕੀ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਰੱਬ ਦੀ ਮੇਹਰ,
ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਰੱਬ ਦੀ ਮੇਹਰ,
ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਭਜਨ,
ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਚੰਗਾ, ਸੁੰਦਰ, ਅਜੀਬ, ਚੁਸਤ,
ਚਲਾਕ, ਪਹੇਲੀ, ਬੁਝਾਰਤ; ਸਾਫ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਚੰਗਾ
ਸੁਗੰਧਮਈ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : (ਨਊਬ ਦਾ
ਲਘੁਵਾਚੀ) ਚੰਗੀ ਤੇ ਵਚਿਤਰ ਵਸਤੂ,
ਅਰਾਮ, ਸੁੱਖ; ਅੰਬ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਚੰਗਾ ਵਕਤਾ,
ਮਧੁਰ ਗਲੇ ਵਾਲਾ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : (ਨਊਬ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਨਗਮੇ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਮਧੁਰ ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ
ਅਵਾਜ਼, ਰਾਗ ਦੀ ਸੁਰ ਜਾਂ ਲੈ, ਅਲਾਪ; ਰਾਗ,
ਗੀਤ, ਤਰਾਨਾ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਗਮਾਤ, ਨਗਮਾਹਾ

: (ਨਊਬ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮਧੁਰ
ਅਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਰਾਂ ਜਾਂ ਗੀਤ, ਤਰਾਨੇ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਪਰਦਾਜ਼,

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਸਾਜ਼,

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਸਰਾ,

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਗਾਉਣ

ਵਾਲਾ, ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਿਮਰੰਗ-
ਨੀਮਰੰਗ : ਅਧੁਰੇ ਨਗਮੇ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਿਮਰੰਗ-
ਨੀਮਰੰਗ : ਅਧੁਰੇ ਨਗਮੇ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਿਮਰੰਗ-
ਨੀਮਰੰਗ : ਅਧੁਰੇ ਨਗਮੇ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਜਵੈਣ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਗਮਾ, ਰਾਗ, ਗੀਤ,
ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਗਮਾ, ਰਾਗ, ਗੀਤ,
ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਗਮਾ, ਰਾਗ, ਗੀਤ,
ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਗਮਾ, ਰਾਗ, ਗੀਤ,
ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਨਗਮਾ, ਰਾਗ, ਗੀਤ,
ਮਧੁਰ ਅਵਾਜ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਪੌੜੀ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਡੂੰਘਾ, ਦੂਰ, ਪੂਰਾ, ਪੂਰਨ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਡੂੰਘਾਈ, ਦੂਰੀ,
ਪੂਰਨਤਾ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਪੇਚ ਦੇ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਿਰ
ਦੇ ਵਾਲ, ਜੁੜਾ, ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਜੁਲਫ਼।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਹੁਕਮ ਦਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ;
ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ, ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ
ਪਾਰ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ, ਅਸਰ ਰਸੂਖ; ਲੰਘ ਜਾਣਾ;
ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਜਾਣਾ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲ
ਜਾਣਾ।

ਨਊਬ ਨਊਬ : ਖੂਬੀ, ਚੰਗਿਆਈ,
ਪਸੰਦ, ਕੌਮਲਤਾ, ਈਰਖਾ ਕਰਨਾ; ਇਸਤਰੀ ਦੇ

ਬੱਚਾ ਹੋਣਾ।

ਨਫਾਅ : ਨਾਫਿਅ ਦਾ (ਬੌਹਵਚਨ) ਫਾਇਦੇਮੰਦ।

ਨਿਫਾਗ : ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ।

ਨਿਫਾਕ : ਦਿਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਕੁਝ ਹੋਣਾ, ਦੋਗਲਾਪਣ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਂ ਵੈਰ ਰੱਖਣਾ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ, ਵਿਰੋਧ, ਮਕਰ, ਪਖੰਡ, ਫਰੇਬ, ਫੁੱਟ, ਬੇਇਤਫਾਕੀ।

ਨਫਾਮ : ਕਾਲਾ ਰੰਗ; ਸਾਂਵਲਾਪਣ; ਕਾਲਾ ਸਿਆਹ; ਭੈੜੀ ਤੇ ਭੱਦੀ ਚੀਜ਼।

ਨਫਾਇਸ : (ਨਫੀਸ ਨਫਾਇਸ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਨਫੀਸ ਵਸਤਾਂ।

ਨਫਾਯਾ : ਕਾਲਾ ਸਿਆਹ; ਖੋਟੀ ਚੀਜ਼; ਰੱਦੀ ਚੀਜ਼।

ਨਫਹ : ਸੁਗੰਧੀ ਖਿੰਡਾਉਣਾ, ਸੁਗੰਧੀ, ਹਵਾ ਦਾ ਚਲਣਾ, ਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਰੁਮਕਣਾ।

ਨਫਹਾਤ : (ਨਫਹ ਨਫਹਾਤ) ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਸੁਗੰਧੀਆਂ।

ਨਫਖਾ : ਅਵਾਜ਼, ਫੁਕ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਫੁਕਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼; ਸਾਜ਼ ਵੱਜਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਫੁਕ, ਇਕ ਵਾਰ ਦੀ ਫੁਕ।

ਨਫਖਾ-ਏ-ਰੂਹ : ਉਹ ਰੂਹ ਜੇਹੜੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸਿਬਰੀਲ ਨੇ ਬੀਬੀ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਪੱਲੇ ਫੁਕ ਮਾਰ ਕੇ ਪਾਈ ਸੀ।

ਨਫਖਾ-ਏ-ਸੂਰ : ਉਹ ਕਰਨਾ (ਬਿਗਲ) ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਰਾਫੀਲ ਕਿਆਮਤ (ਪਰਲੋ) ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਜਾਉਣਗੇ ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮੁਰਦੇ ਕਬਰਾਂ 'ਚੋਂ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ।

ਨਫਥ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਰਵਾਂ ਹੋਣਾ, ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ, ਛੁਡਵਾਉਣਾ।

ਨਫਰ : ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਦਸ ਤੱਕ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ, ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਆਦਮੀ, ਨੌਕਰ, ਚਾਕਰ, ਸੇਵਕ, ਸਧਾਰਨ

ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਫੌਜੀ।

ਨਫਰਤ, ਨਿਫਰਤ : ਘਿਰਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਵਾਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ, ਘਿਰਨਾ, ਭਾਂਜ।

ਨਫਰਾ : ਇਕ ਵਾਰ ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ।

ਨਫਰੀ : ਨਫਰੀਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ, ਫਿਟਕਾਰ, ਲਾਹਨਤ, ਮਲਾਮਤ, ਇਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ।

ਨਫਰੀਨ : ਬਦ-ਦੁਆ, ਸਰਾਪ, ਫਿਟਕਾਰ।

ਨਫਸ : ਸ਼ਾਸ, ਸਾਹ, ਸਾਹ ਦਾ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੁੱਟ; ਰੂਹ, ਜਾਨ, ਜਿੰਦ, ਖੂਨ, ਜਿਸਮ, ਤਨ, ਸਰੀਰ, ਕਿਸੇ ਸ਼ੈ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਜ਼ਾਤ, ਵਿਅਕਤਿਤਵ, ਆਤਮਾ, ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ, ਨੇੜੇ, ਨਜ਼ਦੀਕ, ਇਰਾਦਾ, ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ, ਐਬ, ਦੋਸ਼, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਇੰਦਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਫਸ-ਆਬਾਦ : ਫੇਫੜਾ, ਸੀਨਾ, ਛਾਤੀ, ਸਰੀਰ।

ਨਫਸੁਲ-ਅਮਰ : ਕੰਮ ਦੀ ਹਕੀਕਤ, ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ; ਸਾਬਤ।

ਨਫਸ-ਏ-ਅਮਾਰਾ : ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਫਸ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਰੁਚੀ ਜੇਹੜੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵੱਲ ਪਰੇਰਦੀ ਹੈ; ਅਰਸ਼।

ਨਫਸਾਨੀ : ਨਫਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਨਫਸਾਨੀਯਾਤ : ਹੱਠ ਧਰਮੀ, ਅਭਮਾਨ, ਸਵਾਰਥ।

ਨਫਸ-ਏ-ਬਾਬ : ਅੰਤਮ, ਸਵਾਸ, ਮਰਨ ਵੇਲੇ ਦਾ ਸਾਹ।

ਨਫਸ-ਬਰ-ਓਰ-ਨ : ਬਰ ਆਵਰਦਨ : ਬੋਲਣਾ, ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਨਾ।

ਨਫਸ-ਏ-ਬਹੀਮਾ : ਪਸ਼ੂ-ਬਿਰਤੀ।

ਨਫਸ ਪ੍ਰਸਤ : ਨਫਸ-ਪ੍ਰਸਤ :
ਸਵਾਰਥੀ, ਵਿਸ਼ੇਵਿਕਾਰੀ, ਵਿਭਚਾਰੀ,
ਅਯਾਸ਼, ਐਸੀ ਪੱਠਾ।

ਨਫਸ ਪ੍ਰਸਤੀ : ਨਫਸ-ਪ੍ਰਸਤੀ :
ਸਵਾਰਥ, ਅਯਾਸ਼ੀ, ਕਾਮ-ਚੇਸ਼ਟਾ।

ਨਫਸ ਪ੍ਰਰ : ਨਫਸ-ਪ੍ਰਰ : ਰੂਹ ਨੂੰ
ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਵਾਰਥੀ, ਕਾਮੀ।

ਨਫਸ ਤੰਗ : ਨਫਸ-ਤੰਗ : ਅੱਖ ਦਾ
ਫੇਰ ਕੰਮ ਕਾਰ।

ਨਫਸ ਦਰਾਜ : ਨਫਸ-ਦਰਾਜ : ਬੋਹਤ
ਬੇਲਣ ਵਾਲਾ, ਬੜਬੇਲਾ, ਮੂੰਹ-ਫੱਟ।

ਨਫਸ ਦਰਾਜ਼ੀ : ਨਫਸ-ਦਰਾਜ਼ੀ : ਬੜ
ਬੇਲਾਪਣ, ਬੋਹਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ।

ਨਫਸ ਦੁਰਸਤ : ਨਫਸ-ਦੁਰਸਤ :
ਕਰਦਨ, ਨਫਸ ਰਾਸਤ ਕਰਨ, ਸਾਹ ਲੈਣਾ,
ਅਰਾਮ ਕਰਨਾ, ਦਮ ਲੈਣਾ।

ਨਫਸ ਰੁਬਾ : ਨਫਸ-ਰੁਬਾ : ਓਹ ਵਾਕ
ਜਾਂ ਬਚਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇ।

ਨਫਸ ਜਦਨ : ਨਫਸ-ਜਦਨ : ਸਾਹ ਲੈਣਾ,
ਦਮ ਮਾਰਨਾ।

ਨਫਸ ਸੋਖਤਨ : ਨਫਸ-ਸੋਖਤਨ : ਸਾਹ
ਫੁੱਲ ਜਾਣਾ, ਮੇਹਨਤ ਕਰਨਾ, ਦੁੱਖ
ਉਠਾਉਣਾ।

ਨਫਸ ਸੋਖਤਾ : ਨਫਸ-ਸੋਖਤਾ : ਚੁੱਪ
ਚਾਪ, ਘੁੱਗੂ ਵੱਟਾ।

ਨਫਸ ਸੁਮਾਰੀ : ਨਫਸ-ਸੁਮਾਰੀ :
ਅਖੀਰਲੇ ਸਾਹਾਂ ਤੇ ਹੋਣਾ, ਗਿਣਵੇਂ ਮਿਣਵੇਂ
ਸਾਹਾਂ 'ਤੇ।

ਨਫਸ ਫਿਰੋ ਰਫਤਨ : ਨਫਸ-ਫਿਰੋ ਰਫਤਨ :
ਸਾਹ ਰੁਕ ਜਾਣਾ, ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਨਫਸ ਕੁਸ਼ : ਨਫਸ-ਕੁਸ਼ : ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ
ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ, ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ।

ਨਫਸ ਕੁਸ਼ੀ : ਨਫਸ-ਕੁਸ਼ੀ : ਵਿਸ਼ੇ
ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ, ਬੰਦਗੀ।

ਨਫਸ ਕਲ : ਨਫਸ-ਕਲ : ਵਿਸ਼ਵ
ਰੂਹ, ਰੱਬ ਦਾ ਤਖ਼ਤ, ਅਰਸ਼।

ਨਫਸ ਲਵਾਮਾ : ਨਫਸ-ਲਵਾਮਾ :
ਜ਼ਮੀਰ ਜੇਹੜੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਖੁਦ
ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਪਾਵੇ; ਜ਼ਮੀਰ ਜੇਹੜੀ ਭੈੜ ਤੋਂ
ਬਚਾਵੇ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾਵੇ।

ਨਫਸ ਮਲਹਮਾ : ਨਫਸ-ਮਲਹਮਾ :
ਓਹ ਨਫਸ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇਸ਼ ਹੋਵੇ।

ਨਫਸ ਨਾਤਿਕਾ : ਨਫਸ-ਨਾਤਿਕਾ :
ਬੇਲਣ ਵਾਲੀ ਰੂਹ ਜਾਨ, ਦਲੀਲ।

ਨਫਸ ਨਬਾਤੀ : ਨਫਸ-ਨਬਾਤੀ :
ਬਨਸਪਤੀ ਦੀ ਰੂਹ।

ਨਫਸ ਵਾਪਸੀਨ : ਨਫਸ-ਵਾਪਸੀਨ :
ਅੰਤਮ ਸਵਾਸ, ਆਖਰੀ ਸਾਹ।

ਨਫਸੀ : ਨਫਸ-ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,
ਜ਼ਾਤੀ, ਨਿਜੀ, ਆਪਣਾ।

ਨਫਸ : ਨਫਸ : ਰੂੰ ਜਾਂ ਪਸ਼ਮ ਨੂੰ ਪਿੰਜਣਾ।

ਨਫਤ : ਨਫਤ : ਛਾਲਾ ਪੈਣਾ।

ਨਫਤਾ : ਨਫਤਾ : ਛਾਲਾ, ਚੇਚਕ।

ਨਫਾ : ਨਫਾ : ਫਾਇਦਾ, ਲਾਭ, ਨਤੀਜਾ, ਫਲ।

ਨਫਕਾ : ਨਫਕਾ : ਬੀਵੀ ਤੇ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰੋਟੀ ਕੱਪੜਾ, ਖਰਚਾ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ,
ਘਰੇਲੂ ਖਰਚ।

ਨਫਲ : ਨਫਲ : ਭੇਟਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼; ਵਧੀਕ;
ਬੰਦਗੀ, ਓਹ ਬੰਦਗੀ ਜੇਹੜੀ ਇਨਸਾਨ 'ਤੇ
ਫਰਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਨਮਾਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਵਾਜਬ
ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ।

ਨਫੁਖ : ਨਫੁਖ : ਨਸਵਾਰ।

ਨਫੁਜ : ਨਫੁਜ : ਅਸਰ ਕਰਨਾ, ਹੁਕਮ ਦਾ
ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ, ਲੰਘ ਜਾਣਾ, ਪਾਰ ਹੋਣਾ, ਤੀਰ ਦਾ
ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਣਾ; ਰਸੂਖ, ਅਸਰ।

ਨਫੁਸ : ਨਫਸ (ਨਫਸ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ) ਜਾਨਾਂ, ਰੂਹਾਂ।

ਨਫੁਸ-ਏ-ਸਲਾਸਾ : ਨਫੁਸ-ਏ-ਸਲਾਸਾ :
ਤਿੰਨੇ ਨਫਸ ਭਾਵ ਨਫਸ-ਏ-ਅੰਮਾਰਹ,

ਨਫਸ-ਏ-ਲੱਵਾਮਹ ਅਤੇ ਨਫਸ-ਏ-ਮੁਤਮ
ਇੰਨਹ; ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਰੂਹਾਂ, ਭਾਵ
ਰੂਹ-ਏ-ਹੈਵਾਨੀ, ਰੂਹ-ਏ-ਨਬਾਤੀ,
ਰੂਹ-ਏ-ਜਮਾਦੀ।

نفوس قدسیہ

ਨਫ਼ੁਸ-ਏ-ਕੁਦਸੀਯਾ : ਨੇਕ ਰੂਹਾਂ, ਨੇਕ ਬੰਦੇ, ਫਰਿਸ਼ਤੇ।

نفي نكاحی : ਇਨਕਾਰ, ਨਾਂਹ, ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਹਿੱਕਣਾ, ਦੂਰ ਹੋਣਾ, ਸ਼ੈਹਰ/ਦੇਸ਼ ਬਦਲ ਕਰਨਾ।

ਨਫੀ ਕਰਨ : ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਨਾਸ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੈਰ ਬਦਰ ਕਰਨਾ।

ਨਫ਼ਿਰ ਨਫ਼ੀਰ : ਚੀਕ, ਰੋਣ ਪੈਣ, ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ, ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭੱਜਣ ਵਾਲੀ ਫ਼ੌਜ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਜ਼, ਨਫ਼ੀਰੀ।

ਨਫੀਰਜੀ : ਨਛੀਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਜੰਤਰੀ।

ਲਲਸਕਰ : ਨਫੀਰਨਾਮਾ
ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ।

ਨਫਿਰੀ ਨਫੀਰੀ : ਤੁਰੀ, ਸ਼ੈਹਨਾਈ,
ਅਲਗੋਜ਼ਾ, ਬੀਸਰੀ।

ਨਫੀਸ ਨਫੀਸ : ਉਤਮ, ਬੌਹ-ਮੁੱਲੀ,
ਮਨ-ਪਸੰਦ, ਸਾਫ਼ ਤੇ ਪਾਕ।

ਨਿਕਾਬ : ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਮੂੰਹ ਦਾ ਬੁਰਕਾ।

ਨਿਕਾਬ ਪੋਸ਼ : ਜਿਸ ਨੇ
ਮੰਹ ਨਕਾਬ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਹੋਵੇ।

ਨਿਕਾਬ-ਏ-ਖ਼ੁਸ਼ਾ :
ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

: ਨਿਕਾਬ-ਏ-ਨੀਲੀ ਨਕਾਬ ਨਿਲੀ
ਰਾਤ।

ਨੱਕਾਦ : ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ, ਖੋਟੇ ਨੂੰ ਖਰੇ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਰਖ, ਪੜਚੋਲੀਆ।

● **ਨੱਕਾਰਾ** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਨਗਾਰਾ" ਹੈ) ਧੌਸਾ, ਦਮਾਮਾ, ਨਗਾਰਾ, ਝੰਕਾ।

ਨਵਾਨਾ-ਏ-ਨਕਾਰਹੁ ਅਫਤਾਬ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਆਫਤਾਬ-ਏ-ਜ਼ਰਦ : ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਦਾ ਜੋ ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਗਰੀ : ਨਗਰੀ
ਵਸਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨੱਕਾਰਖਾਨਾ : ਨਿਥੇ ਨਗਾਰੇ
ਵਸਦੇ ਹਨ, ਨੱਥਤਖਾਨਾ।

ਨੱਕਾਸ਼ : ਨਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਚਿਤਰਕਾਰ, ਕਲਾਕਾਰ, ਰੰਗ ਜਾਂ ਧਾਰੀ ਆਦਿ
ਨਾਲ ਵੇਲ ਬਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਕਸ਼ਾ ਨਕਸ਼ਾ : ਨਕਸ਼ਾ
ਦਾ ਬੈਠਵਰਨ।

ਨੱਕਾਸ਼ਾਨ-ਏ-ਚੀਨ : ਨੱਕਾਸ਼ਾਨ-ਏ-ਚੀਨ
ਚੀਨ ਦੇ ਚਿਤਰਕਾਰ।

ਨਕਸ਼ਾ ਨਿਗਾਰ ਕਰਨ : ਨਕਸ਼ਾ ਨਿਗਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਦਾ **نقطه** (ਨੁਕਤਾ) : ਨਿਕਾਤ : نقاط
ਬੈਂਹਵਚਨ) ਨਕਤੇ, ਬਿੰਦਿਆਂ।

ਨੱਕਾਲ : ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਕਲੀਆ, ਭੰਡ, ਬਹੁਰੂਪੀਆ, ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਕਾਵਤ ਨਿਵਾਰਨ : ਪਵਿਤਰ ਹੋਣਾ, ਪਵਿਤਰਤਾ।

ਨੁਕਾਵਤ : ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ;
ਸਾਰ।

ਨਕਾਹਤ : ਬੀਮਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਈ
ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਨਿਰਬਲਤਾ।

ਨਕਸ਼ਾ : ਨਕੀਲ (ਨਕਸ਼ਾ) :

نقب نكس : مہری، سوراخ، سُرنگ، سَنُ۔

ਨਕਬਜ਼ਨ : ਸੰਨ ਲਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਚੇਰ।

ਨਕਬਖ਼ਤੀ : ਸੰਨ ਲਾਉਣਾ।

نقد نکاح : رواج، نکاحی، نکاح دینا،

ਰੁਪਈਏ ਅਸ਼ਰਫੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪਰਖਣਾ,
ਪਰਚਲਤ ਸਿੱਕਾ; ਜਾਤ, ਬੇਟਾ; ਤੁਰੰਤ।

ਨਕਦਾ : ਝਟ ਪੱਟ, ਹੁਣੇ ਹੀ,
ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ 'ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ
ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਕਦਾ ਨਕਦਾ : ਤੁਰੰਤ
ਅਦਾਇਗੀ।

ਨਕਦ-ਏ-ਜਾਨ : ਰੂਹ,
ਜਾਨ, ਪਰਚਲਤ ਸਿੱਕਾ।

ਨਕਦ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ ਰੋਜ਼ : ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ।

ਨਕਦ-ਗੀਰ : ਵੱਢੀ-ਖੋਰ,
ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਤਲਬਗਾਰ।

ਨਕਦ-ਉ-ਜਿਨਸ :
ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ, ਧਨ ਦੌਲਤ।

ਨਕਦੀ : ਮਾਲ, ਦੌਲਤ, ਧਨ;
ਰੁਪਈਆ ਪੈਸਾ।

ਨਕਰਾ : ਗਲੀ ਹੋਈ ਚਾਂਦੀ, ਟੋਆ,
ਮੀਂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਟਿਆ
ਟੋਆ, ਸਫੈਦ ਘੋੜਾ।

ਨਕਰਾ-ਪਾ : ਚਿੱਟੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ
ਇਕ ਪੰਛੀ।

ਨਕਰਾ-ਏ-ਤਾਬਨਾਕ
: ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ, ਉਤਮ ਕਵਿਤਾ।

ਨਕਰਾ-ਏ-ਖਾਮ : ਖਾਲਸ
ਚਾਂਦੀ, ਪਵਿਤਰਤਾ।

ਨਕਰਾ-ਏ-ਸਿੰਗ : ਓਹ
ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ ਜੋਹੜਾ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ
ਹੋਵੇ।

ਨਕਰਾ-ਏ-ਨਕਰਾ-ਖੰਗੂਰ-ਤਸ਼ਤੀ
ਸਿੰਗ ਬਰਤਸ਼ਤੀ : ਸੂਰਜ।

ਨਕਰਾ-ਏ-ਜ਼ਬੈਕੀ,
ਨਕਰਾ-ਏ-ਨਕਰਾ-ਖਾਦਾਰ

ਸ਼ਾਖਦਾਰ : ਚਿੱਟੀ ਚਾਂਦੀ, ਖਾਲਸ ਚਾਂਦੀ।

ਨਕਰਈ : ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਚਾਂਦੀ ਦਾ।

ਨਕਸ਼ : ਸੂਰਤ, ਸ਼ਕਲ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਨਿਸ਼ਾਨ,
ਚਿਤਰਕਾਰੀ, ਫੁੱਲਪੱਤੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਦੀ
ਕਵਾਈ, ਕੁੰਦਾਕਾਰੀ, ਖੁਦਾਈ, ਛਾਪ, ਮੋਹਰਾ,
ਠੱਪਾ; ਸੱਚਾ; ਫਾਰਸੀ ਕਵੱਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ
ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਖੁਰਾਸਾਨੀਆਂ ਦੀ ਕਾਢ ਹੈ,
ਜੂਏ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ; ਜੋ ਮਤਲਬ ਦਾ ਹੋਵੇ; ਜਾਦੂ,
ਟੂਣਾ, ਮੰਤਰ, ਤਵੀਤ, ਅਸਰ, ਖਿਆਲ,
ਕਲਪਨਾ; ਮੂਰਤ, ਤਸਵੀਰ, ਮੂਰਤੀ,
ਲਿਆਕਤ।

ਨਕਸ਼-ਏ-ਅਯਾਰ : ਸੁਰਖ
ਸ਼ਰਾਬ।

ਨਕਸ਼ ਬ-ਹਰਾਮ : ਓਹ
ਆਦਮੀ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਸੋਹਣਾ
ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਂਜ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜੋਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ;
ਦਰਸ਼ਨੀ ਜਵਾਨ।

ਨਕਸ਼-ਬ-ਦੀਵਾਰ,
ਨਕਸ਼-ਬਰ ਦੀਵਾਰ
: ਹੈਰਾਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ।

ਨਕਸ਼-ਬਰ ਆਬ :
ਨਾਸ਼ਵਾਨ, ਮਿਟ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਝੂਠਾ,
ਨਿਸਫਲ।

ਨਕਸ਼-ਬਰ ਆਬ-ਦਨ (ਕਸ਼ੀਦਨ) :
ਬੇਫਾਇਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਨਕਸ਼-ਬਰ ਹਜਰ
: ਪੱਥਰ ਤੇ ਲਕੀਰ, ਅਮਿੱਟ ਨਿਸ਼ਾਨ।

ਨਕਸ਼-ਬਰ-ਖਾਸਤਨ
: ਮਿਟ ਜਾਣਾ, ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਨਕਸ਼-ਬਰ-ਦਨ :
ਮਿਟਾਉਣਾ, ਹਟਾ ਦੇਣਾ।

ਨਕਸ਼-ਬਸਤਨ : ਪੈਦਾ
ਕਰਨਾ, ਸੂਰਤ ਬਣਾਉਣਾ, ਖਿਆਲ ਬੰਨ੍ਹਣਾ,
ਕਲਪਨਾ।

ਨਕਸ਼-ਬੰਦ : ਚਿਤਰਕਾਰ,
ਨੱਕਾਸ਼, ਘੜਨ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ,

ਰਚਣਹਾਰ।

ਏ-ਬੰਦ-ਨਕਸ਼ : ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਚਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ।

ਏ-ਬੰਦੀ : ਚਿਤਰਕਾਰੀ, ਕਲਾਕਾਰੀ, ਨਕਸ਼ਬੰਦ ਫਿਰਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਏ-ਬੇਗੁਬਾਰ : ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੀ ਬਦ-ਦੁਆ।

ਏ-ਪਰਕਾਰ : ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤੂ।

ਏ-ਪਰਮੂਰ : ਧੂਮਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ੋਹਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਛੱਤਾ, ਖੱਖਰ।

ਨਕਸ਼-ਪਰੋਜਨ : ਨਕਸ਼ ਪਰਵਾਜ਼ ਕਰਦਨ : ਮਿਟ ਜਾਣਾ, ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਏ-ਜਹਾਨ : ਇਸਫਹਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਨਾਮ।

ਏ-ਖਾਕ-ਗੋਹਰੀ : ਅਸੀਲ ਤੇ ਸਾਉਂਦੀ।

ਏ-ਦਿਲ : ਦਿਲਵਾਸ।

ਏ-ਦੀਵਾਰ : ਹੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਨਕਸ਼-ਜ਼ਨ : ਸਫਲ ਹੋਣਾ, ਦਾਅ ਜਿੱਤ ਲੈਣਾ, ਚਿੱਤਰਨਾ।

ਏ-ਜ਼ਿਆ : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵੇਖਣਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾਮ-ਵਿਹੁਣਾ ਵਿਅਕਤੀ।

ਨਕਸ਼-ਸਾਜ਼ : ਨਕਸ਼ ਪਰਦਾਜ਼, ਨਕਸ਼ ਤਿਰਾਜ਼, ਨਕਸ਼-ਗਰ : ਚਿਤਰਕਾਰ, ਕਲਾਕਾਰ।

ਨਕਸ਼-ਸਾਜ਼ੀ : ਨਕਸ਼ ਸਾਜ਼ੀ

ਨਕਸ਼-ਤਿਰਾਜ਼ੀ, ਨਕਸ਼ ਗਰੀ : ਚਿਤਕਾਰੀ, ਕਲਾਕਾਰੀ।

ਉਰੂਸੀ-ਏ-ਨਕਸ਼ ਨਕਸ਼ਿ ਓਰੁਸੀ :
ਲਾੜੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸੋਹਰਾ, ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ
ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੋਹਰਾ; ਵਿਆਹ ਦਾ
ਗੀਤ।

ਨਕਸ਼-ਏ-ਕਰੀਨਾ : ਨਕਸ਼-ਏ-ਕਰੀਨਾ
ਓਹ ਚਿਤਰ ਜੋ ਦੂਜੇ ਚਿਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ
ਹੋਵੇ।

ਨਕਸ਼-ਏ-ਕੰਧਾਰ : ਨਕਸ਼-ਏ-ਕੰਧਾਰ
ਸੋਹਣੀ ਦਿਲ ਖਿੱਚਦੀ ਸੁਰਤ।

ਅਸਮਾਨ : ਨਕਸ਼-ਏ-ਬੁੱਲ : ਨਕਸ਼-ਕੁੱਲ

ਨਕਸ਼-ਏ-ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ : ਸੁਣਾਉਣਯੋਗ ਵਿੱਸਾ।

ਨਕਸ਼-ਏ-ਨੈਰੰਗ : ਨਕਸ਼-ਨਿਰੰਗ
ਅੱਗ-ਪਜਣ ਦੀ ਰਸਮ।

ਚੰਗਾ : ਨੇਕ-ਏ-ਨਕਸ਼ ਨਿਕ
ਸਮਾਂ ਜੇਹੜਾ ਝੱਟ ਲੰਘ ਜਾਵੇ।

ਨਗ-ਉ-ਰੰਗ, ਨਕਸ਼-ਉ-ਰੰਗ,
ਨਿਗਾਰ : ਨਕਸ਼-ਉ-ਨਿਗਾਰ :
ਫੀਲ ਫੋਲ, ਸ਼ਕਲਸਰਤ, ਵੇਲ ਬੁਟੇ।

نقشہ نکسہ : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਮੂਨਾ,
ਤਸਵੀਰ, ਚਿਤਰ, ਖਾਕਾ, ਡੋਲ।

ਨਵਸਾ-ਵਸ, ਨਵਸਾ-ਨਵੀਸ :
ਨਵਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਕਸ਼ਾ-ਕਸ਼ੀ, ਨਕਸ਼ਾ-ਨਵੀਸੀ :
ਨਕਸ਼ੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਲਾ ਜਾਂ ਵਿਧੀ।

ਘਟ : ਨੁਕਸਾਨ ਨੁਕਸਾਨ, ਨਕਸ, ਨਕਸ
ਕਰਨਾ, ਘਾਟ, ਕਮੀ, ਕਸਰ, ਦੋਸ਼, ਐਬ, ਖੇਟ।

ਨਕਸ਼ਾ ਨਕਸ਼ਾ : ਤੇਜਨਾ, ਭੀਨਟਾ,
ਵਿਗਾੜਨਾ।

: ਨਕਸ਼-ਏ-ਅਹਦ ਨਕਸ਼-ਏ-ਅਹਦ

ਵਾਇਦਾ ਤੇੜਨਾ।

ਨੁਕਤਾ : (نقطه) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੁਕਤੇ।

ਨੁਕਤਾ : ਸਿਫਰ, ਸੰਨ, ਓਹ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਕੇਵਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

نقطه انتخاب

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਇੰਤਖਾਬ : ਓਹ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਹਾਸੀਏ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਜਾਂ ਸਤਰ ਜਾਂ ਤੁਕ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਯਾਦ ਵਜੋਂ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਖੁਦਾਈ ਜ਼ਾਤ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਜਾਗੀਰ, نقطه جای گیر

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਜਾਗੀਰ : ਜ਼ਮੀਨ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਦਾਇਰਾ : (نقطه دائره) ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

ਨੁਕਤਾ (نقطه ریختن) ਰੇਖਤਨ : ਰਮਲ ਨਾਲ ਫਾਲ ਕੱਢਣਾ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਬਰਾ : (نقطه بره) ਸੰਜੋਅ ਦੀ ਜੰਜੀਰੀ ਵਿਚ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੇਖ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਬਰੀਨ : (نقطه زرین) ਸੁਰਜ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਕੁੱਲ (نقطه کل) (गिल) : ਧਰਤੀ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ।

ਨੁਕਤਾ-ਗਾਹ : (نقطه گاه) ਗੋਲ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ, ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਮੁਕਾਬਿਲ : (نقطه مقابل) ਬਰਾਬਰ ਦਾ, ਦੁਜੀ ਧਿਰ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਮੋਹੂਮ : (نقطه موهوم) ਫ਼ਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਲਪਿਤ ਬਿੰਦੂ।

ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਨੁਹ (نقطه نه نهر) **ਦਾਇਰਾ** : ਧਰਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।

ਨਕਲ : ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੁਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣਾ ਜਾਂ

ਲੈ ਜਾਣਾ, ਲਿਖਣਾ, ਤਬਦੀਲੀ, ਬਿਆਨ, ਕਹਾਣੀ, ਬਣਾਵਟ, ਨਮੂਨਾ।

ਨਕਲ-ਏ-ਰੂਹ : (نقل روح) ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਦਾ ਦੁਜੇ ਬੇਜਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਨਕਲ-ਏ- (نقل کفر کفر نباشد)

ਕੁਫਰ ਕੁਫਰ ਨ-ਬਾਸਦ : ਕੁਫਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਕੁਫਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਨਕਲ-ਏ-ਮਜ਼ਹਬ : (نقل مذهب) ਧਰਮ ਬਦਲ ਲੈਣਾ, ਇਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੁਜੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਨਕਲ-ਏ-ਮਕਾਨ : (نقل مکان) ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੁਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣਾ, ਮਕਾਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ।

ਨਕਲ ਨਵੀਸ : (نقل نویس) ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨਕਲੀ : (نقلی) ਝੂਠਾ, ਬਣਾਉਟੀ, ਜਾਅਲੀ।

ਨਕਲੇ ਨਦਾਰਦ : (نقلی ندارد) ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਨੁਕਲ : (نقل) ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਮੂੰਹ ਦਾ ਸੁਆਦ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖਾਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਬਾਬ, ਮੇਵਾ, ਮਿਠਿਆਈ, ਆਦਿ।

ਨੁਕਲ-ਏ-ਸ਼ੀਰੀਨ : (نقل شیرین) ਮਸ਼ੁਕ ਦਾ ਬੋਸਾ, ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਚੁੰਮਣ।

ਨੁਕਲ-ਏ-ਮਾਤਮ : (نقل ماتم) ਮਰਗ ਉੱਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਖਾਣਾ।

ਨੁਕੂਦ : (نقود) (ਨਕਦ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਕਦੀ, ਰੁਪਈਏ ਪੈਸੇ, ਰਕਮਾਂ, ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ।

ਨੁਕੂਸ਼ : (نقوش) ਨਕਸ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਨਕੂਲ : (نکول) ਨਕਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਨਕੀ : (نکی) ਪਾਕ, ਪਵਿਤਰ, ਸ਼ੁਫ਼, ਦੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ, ਬਾਰਾਂ ਇਮਾਮਾਂ ਵਿਚੋਂ

ਦਸਵੇਂ ਇਮਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ੨੧੪ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ
ਜਨਮੇ ਅਤੇ ੨੫੪ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ।
ਨਕੀਬ : ਮੁਖੀ, ਕੌਮ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ,
ਸਿਆਣਾ, ਓਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੌਮ
ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਸਬ ਪਤਾ ਹੋਣ, ਚੋਬਦਾਰ।
ਨਕੀਬਾਨ-ਏ-ਬਾਰ :
ਫਰਿਸ਼ਤੇ, ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਨ।
ਨਕੀਰ : ਖਜ਼ੂਰ ਦੀ ਗਿਟਕ ਵਿਚਲਾ
ਟੋਆ, ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਚੀਜ਼, ਅਸਲ, ਅਸਲਾ।
ਨਕੀਰ-ਉ-ਕਿਤਮੀਰ : ਥੋੜਾ ਬੇਹਤ,
ਘਟ ਵੱਧ, ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ।
ਨਕੀਸਾ : ਨੁਕਸ, ਐਬ, ਦੋਸ਼,
ਭੈੜੀਆਂ ਆਦਤਾਂ।
ਨਕ : ਫਟਕੜੀ।
ਨਕ : (ਨੋਕ ਨੋਕ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਚੁੰਝ,
ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਤਲਾ ਸਿਰਾ, ਸਿਰਾ।
ਨਕਾਬ : ਚਮੜੇ
ਦਾ ਦਸਤਾਨਾ ਜੋ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਪਾਉਂਦੇ
ਹਨ ਤੇ ਜਿਸ ਉਪਰ ਬਾਜ਼ ਆਦਿ ਸ਼ਿਕਾਰੀ
ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਨਕਾਬ : ਫਟਕੜੀ, ਫਟਕੜੀ ਦਾ
ਪਾਣੀ।
ਨਕਾਤ : (ਨੁਕਤਾ ਦਾ
ਬੋਹਵਚਨ), ਨੁਕਤੇ, ਰਮਜ਼ਾਂ, ਬਰੀਕੀਆਂ।
ਨਕਾਹ : ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨਾ, ਵਿਆਹ
ਕਰਨਾ, ਭੇਗ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੀ ਕਰਨਾ, ਵਿੰਨ੍ਹਣਾ।
ਨਕਾਹੀ : ਵਿਆਹੁਤਾ
ਇਸਤਰੀ।
ਨਕਬਤ : ਜ਼ਿੱਲਤ, ਖ਼ਾਰੀ, ਰੰਜ,
ਮੁਸੀਬਤ, ਭੈੜੀ ਸੋਹਤ, ਕੰਗਾਲੀ।
ਨੁਕਤਾ : ਬਰੀਕੀ, ਓਹ ਪਵਿੱਤਰ
ਗੱਲ ਜੋ ਛੁਪੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ
ਨਾ ਆਵੇ, ਕਾਵਿ ਦੀ ਬਰੀਕੀ, ਨੁਕਤਾ, ਮਰਮ,
ਭੇਤ।

ਨੁਕਤਾ ਆਰਾਯ :
ਬਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ
ਮਾਰਮਿਕ।
ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਬਾਦੀ :
ਕੋਮਲ ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਕਲਾਮ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਤੇ
ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।
ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਪੁਰਕਾਰ :
ਭੇਤ ਭਰੀ ਤੇ ਦਿਲਪਸੰਦ ਗੱਲ।
ਨੁਕਤਾ-ਚੀਨ : ਮੀਨ ਮੇਖ
ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਪੜਚੋਲੀਆ, ਅਲੋਚਕ।
ਨੁਕਤਾ-ਚੀਨੀ :
ਪੜਚੋਲ, ਮੀਨ ਮੇਖ ਕੱਢਣਾ, ਦੇਸ਼ ਕੱਢਣਾ।
ਨੁਕਤਾ ਦਾਨ : ਬਰੀਕ
ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਭੇਤ ਭਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝਣ
ਵਾਲਾ, ਸਿਆਣਾ, ਸੁਝਵਾਨ।
ਨੁਕਤਾ-ਦਾਨੀ : ਨੁਕਤਾ
ਦਾਨ ਹੋਣਾ, ਪੜਚੋਲ, ਅਲੋਚਨਾ।
ਨੁਕਤਾ-ਰਸ,
ਨੁਕਤਾ-ਸਿਨਾਸ :
ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ।
ਨੁਕਤਾ-ਸੰਜ : ਸਿਆਣਾ,
ਭੇਤ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਇਰ, ਕਵੀ।
ਨੁਕਤਾ ਸੰਜੀ,
ਨੁਕਤਾ-ਗੀਰ : ਐਬ
ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ, ਘੁੰਤਰੀ।
ਨਿਕੋ, ਨਿਥੂ : ਚੰਗਾ, ਹੱਛਾ, ਬੇਹਤਰ,
ਨੇਕ।
ਨਿਕੋ-ਰਾਯ : ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਜਾਂ
ਅਕਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਨਿਕੋ-ਰੂਯ : ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ,
ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ।
ਨਿਕੋ-ਕਾਰ : ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ, ਨੇਕ।
ਨਿਕੋ-ਕਾਰੀ : ਚੰਗੇ ਕੰਮ
ਕਰਨਾ, ਨੇਕੀ।

ਨਕੁਮਹਜ਼ਰ ਨਿਕੋ-ਮਹਜ਼ਰ,
 ਨਕੁਸਿਰ ਨਿਕੋ-ਸਿਯਰ : ਨੇਕ ਖਸਲਤ
 ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਸੁਭਾ।
 ਨਕੁਨਾਮ ਨਿਕੋ-ਨਾਮ : ਚੰਗੀ ਸੋਹਰਤ
 ਵਾਲਾ।
 ਨਕੁਨਾਮੀ ਨਿਕੋ-ਨਾਮੀ : ਚੰਗੀ
 ਪਰਸਿਧੀ।
 ਨਕੁਯੀ ਨਿਕੋਯੀ : ਭਲਾਈ, ਨੇਕੀ,
 ਚੰਗਿਆਈ।
 ਨਕੁਯੀ ਕੁਨ ਦਰ ਨਿਕੋਯੀ ਕੁਨ ਦਰ
 ਆਬ : ਅੰਦਾਜ਼, ਨੇਕੀ ਕਰਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ,
 ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਕਿਸੇ ਇਵਜ਼ਾਨੇ ਦੀ
 ਆਸ ਨਾ ਰੱਖਣਾ।
 ਨਕੁਹਸ਼ ਨਿਕੁਹਸ਼ : ਧਮਕੀ, ਡਾਂਟ ਡਪਟ,
 ਮਲਾਮਤ, ਝਿੜਕੀ, ਫਿਟਕਾਰ, ਘਿਰਨਾ,
 ਨਫਰਤ।
 ਨਕੁਹੰਦਾ ਨਿਕੋਹੰਦਾ : ਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ,
 ਘਿਰਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕੈਹਣ
 ਵਾਲਾ, ਬਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
 ਨਕੁਹੀਦਾ ਨਿਕੋਹੀਦਾ : ਮਲਾਮਤੀ, ਦੇਸ਼ੀ,
 ਘਿਰਨਾਯੋਗ, ਭੈੜਾ, ਮੰਦਾ, ਕੋਝਾ, ਭੱਦਾ।
 ਨਕੁਹੀਦਾ-ਰਾਯ ਨਿਕੋਹੀਦਾ-ਰਾਯ :
 ਕੋਝਾ, ਭੱਦਾ, ਭੈੜੀ ਸਲਾਹ ਵਾਲਾ, ਮੁਰਖ।
 ਨਕੁਹਤ ਨਕੁਹਤ : ਸੁਗੰਧੀ।
 ਨਕੁਰ ਨਕੁਰ : ਕਬਰ ਵਿਚ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ
 ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਮ 'ਮੁਨਕਰ'
 ਹੈ।
 ਨਕੁਰ ਨਕੁਰ, ਮਨਕੁਰ ਨਕੁਰ, ਮਨਕੁਰ-ਉ-ਨਕੁਰ : ਕਬਰ ਵਿਚ ਸਵਾਲ
 ਪੁਛਣ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ।
 ਨਗ ਨਗ : (ਨਗੀਨਾ ਨਗੀਨਾ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ
 ਰੂਪ) ਮੂੰਹ ਦਾ ਤਾਲੂ।
 ਨਗ ਨਿਗਾਰ : ਨਕਸ਼, ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਚਿੰਨ੍ਹ,
 ਤਸਵੀਰ, ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ ਮੋਹਬੂਬ, ਸੋਹਣਾ,
 ਮੋਹਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਮਸ਼ੂਕ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ
 ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਜਾਵਟ; ਖਿਆਲ; ਲਿਖਣ

ਵਾਲਾ।
 ਨਗਾਰ-ਏ-ਅਰਮਨੀ ਨਿਗਾਰ-ਏ-ਅਰਮਨੀ :
 ਫਰਹਾਦ ਦੀ ਮਸ਼ੂਕਾ ਸ਼ੀਰੀ (ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ
 ਮੁਲਕ ਅਰਮਨ ਦੀ ਸ਼ੈਰਜ਼ਾਦੀ ਸੀ)।
 ਨਗਾਰ-ਬਸਤਾ ਨਿਗਾਰ-ਬਸਤਾ : ਮੋਹਦੀ
 ਲੱਗੇ ਹੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਮਸ਼ੂਕ।
 ਨਗਾਰ-ਖਾਨਾ ਨਿਗਾਰ-ਖਾਨਾ,
 ਨਗਾਰਿਸਤਾਨ ਨਿਗਾਰਿਸਤਾਨ :
 ਨਕਸ਼ਨਿਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਕਾਨ, ਉਹ
 ਘਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ
 ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਣ, ਬੁੱਤ-ਖਾਨਾ, ਮੂਰਤੀ ਘਰ,
 ਨਕਾਸ਼ ਮਾਨੀ ਦੀ ਪਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ।
 ਨਗਾਰ-ਦੀਦਾ ਨਿਗਾਰ-ਦੀਦਾ : ਮੋਹਦੀ
 ਲੱਗਾ ਮਸ਼ੂਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਦੀ ਲੱਗੀ
 ਹੋਵੇ।
 ਨਗਾਰਿਸ਼ ਨਿਗਾਰਿਸ਼ : ਚਿਤਰਨਾ, ਲਿਖਤ,
 ਖਿਆਲ, ਕਲਪਨਾ।
 ਨਗਾਰਿਸ਼ਨਾਮਾ ਨਿਗਾਰਿਸ਼ਨਾਮਾ : ਖਤ,
 ਪੱਤਰ।
 ਨਗਾਰ-ਅਲਮ ਨਿਗਾਰ-ਅਲਮ : ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰ, ਵੇਲ ਬੁਟੇਦਾਰ ਹਾਸ਼ੀਆ ਜਾਂ ਪੱਲਾ।
 ਨਗਾਰ-ਗਰ ਨਿਗਾਰ-ਗਰ, ਨਗਾਰਿੰਦਾ
 ਨਿਗਾਰਿੰਦਾ : ਚਿੱਤਰਕਾਰ, ਨਕਾਸ਼।
 ਨਗਾਰਗਿਰਦ ਨਿਗਾਰਗਿਰਦ : ਗੋਲ
 ਹਾਸ਼ੀਆ ਜਾਂ ਬਾਰਡਰ।
 ਨਗਾਰੀਨ ਨਿਗਾਰੀਨ : ਮੋਹਦੀ ਰੰਗਾ ਹੱਥ,
 ਵੇਲ ਬੁਟੇਦਾਰ; ਮਸ਼ੂਕ।
 ਨਗਾਰੀਨ-ਬਥਾਨ ਨਿਗਾਰੀਨ-ਬਥਾਨ :
 ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉੱਤੇ-ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ਤੀ ਤੇ
 ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਮ ਭਰੇ ਪਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ
 ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।
 ਨਗਾਰੀਨ-ਨਵਰਦ ਨਿਗਾਰੀਨ-ਨਵਰਦ :
 ਕਿਤਾਬ, ਪੁਸਤਕ, ਖਤ, ਪੱਤਰ।
 ਨਗਾਰੀਨਾ ਨਿਗਾਰੀਨਾ : ਮਸ਼ੂਕ,
 ਪਿਆਰਾ।
 ਨਗਾਹ ਨਿਗਾਹ : ਨਜ਼ਰ, ਤੱਕਣੀ, ਅੱਖ,

ਨਿਗਰਾਨੀ, ਖਿਆਲ, ਸਾਵਧਾਨੀ।
ਨਗਾਹਬਾਰ ਨਿਗਾਹ-ਬਾਨ : ਨਿਗਾਹ-ਦਾਰ : ਚੌਕੀਦਾਰ, ਨਿਗਰਾਨ।
ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ ਨਿਗਾਹ ਬਾਨੀ :
ਨਿਗਾਹਦਾਰੀ ਨਿਗਾਹਦਾਰੀ :
 ਚੌਕੀਦਾਰੀ, ਨਿਗਰਾਨੀ, ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ।
ਨਿਗਾਹਦਾਸ਼ਤ ਨਿਗਾਹਦਾਸ਼ਤ :
 ਹਿਫਾਜ਼ਤ, ਖਬਰਦਾਰੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ, ਚੌਕਸੀ।
ਨਿਗਾਹਬਦਨ ਨਿਗਾਹ ਬਦਨ :
ਨਿਗਾਹਕਰਨ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ :
 ਵੇਖਣਾ, ਨਜ਼ਰ ਕਰਨਾ।
ਨਿਗਰ ਨਿਗਰ : ਵੇਖ! ਖਿਆਲ ਕਰ!
ਨਿਗਰਾਨ ਨਿਗਰਾਨ : ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਡੀਕਵਾਨ।
ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਿਗਰਾਨੀ : ਦੇਖਭਾਲ, ਹਿਫਾਜ਼ਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਉਡੀਕ, ਆਸ, ਪਰਬੰਧ।
ਨਿਗੰਦਨ ਨਿਗੰਦਨ : ਨਗੰਦੇ ਭਰਨਾ, ਰਜ਼ਾਈ ਤਲਾਈ ਦੇ ਨਗੰਦੇ ਮਾਰਨਾ, ਖੁਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸਿਉਣਾ।
ਨਿਗੰਦਾ ਨਿਗੰਦਾ : ਸੁੰਦਰ ਸਿਲਾਈ, ਵੇਲ ਬੂਟੇ ਵਾਲੀ ਕਢਾਈ, ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸ਼ੈ, ਖਜ਼ਾਨਾ, ਨਗੰਦਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਗੰਦੀ ਹੋਈ।
ਨਿਗੂਨ ਨਿਗੂਨ : ਮੂਧਾ, ਉਲਟਾ, ਕੁੱਝਾ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਟੇਢਾ।
ਨਿਗੂਨ-ਬਖਤ ਨਿਗੂਨ-ਬਖਤ :
ਨਿਗੂਨ-ਤਾਲਿਅ ਨਿਗੂਨ-ਤਾਲਿਅ : ਉਲਟੇ ਨਸੀਬਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਭਾਗਾ, ਬਦਨਸੀਬ।
ਨਿਗੂਨ-ਸਾਰ ਨਿਗੂਨ-ਸਾਰ : ਉਲਟਾ, ਮੂਧਾ।
ਨਿਗੂਨਸਾਰਬਖਤ ਨਿਗੂਨਸਾਰਬਖਤ :
 ਉਲਟੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਭਾਗਾ।
ਨਿਗੂਨਤਸ਼ਤ ਨਿਗੂਨਤਸ਼ਤ :
 ਅਸਮਾਨ।

ਨਿਗੂਨ-ਹਿੰਮਤ ਨਿਗੂਨ-ਹਿੰਮਤ : ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਗਿਆ-ਗੁਜ਼ਰਿਆ, ਨਿਰਬਲ।
ਨਿਗੂਨ ਨਿਗੂਨ : ਨਿਗਾਹ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ।
ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਨਿਗਾਹਬਾਨ : ਦੇਖੇ ਨਿਗਾਹਬਾਨ।
ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ : ਦੇਖੇ ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ।
ਨਿਗਾਹਦਾਸ਼ਤ ਨਿਗਾਹਦਾਸ਼ਤ :
 ਨਿਗਾਹਦਾਸ਼ਤ।
ਨਿਗੀਸਾ ਨਿਗੀਸਾ : ਖੁਸਰੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਕ ਰਾਗੀ ਦਾ ਨਾਮ।
ਨਿਗੀਨ ਨਿਗੀਨ : ਨਗੀਨਾ, ਨਗ; ਮੁੰਦਰੀ, ਛੱਲਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੇ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ-ਮੁਹਰ।
ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਪਯਾਦਾ ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਪਯਾਦਾ :
 ਉਹ ਨਗੀਨ ਜੋ ਹਾਲੀ ਕਿਸੇ ਮੁੰਦਰੀ ਆਦਿ ਵਿਚ ਜੜਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
ਨਿਗੀਨ-ਖਾਮਾ ਨਿਗੀਨ-ਖਾਮਾ : ਨਗ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਕਲਮ।
ਨਿਗੀਨ-ਖਾਨਾ ਨਿਗੀਨ-ਖਾਨਾ : ਮੁੰਦਰੀ ਵਿਚ ਨਗ-ਘਰ ਜਾਂ ਖੇਲ।
ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਦੋਲਾਈ ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਦੋਲਾਈ :
 ਇਕ ਮੁੰਦਰੀ ਵਿਚ ਦੋ ਜੜਤ ਨਗੀਨੇ।
ਨਿਗੀਨ-ਸਾਯ ਨਿਗੀਨ-ਸਾਯ : ਜੜਿਆ।
ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਸਵਾਰ ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਸਵਾਰ :
 ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨਗੀਨਾ।
ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਆਸ਼ਿਕ-ਉ-ਮਾਸੂਕ ਨਿਗੀਨ-ਏ-ਆਸ਼ਿਕ-ਉ-ਮਾਸੂਕ : ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਦੋ ਨਗੀਨੇ ਜੋ ਇਕੋ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜੜੇ ਹੋਣ।
ਨਿਗੀਨ ਨਿਗੀਨ ਨਿਗੀਨ :
 ਦਾਗ ਦਾਗ।
ਨਿਗੀਨਾ ਨਿਗੀਨਾ : ਨਗ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।
ਨਲਬਕੀ ਨਲਬਕੀ, ਨਲਬਕੀ ਨਲਬਕੀ :
 ਛੋਟੀ ਥਾਲੀ, ਤਸ਼ਤਰੀ।

نَلج : ਫੋੜੇ ਜਾਂ ਫੱਟ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਪੀਕ, ਪਸ।

نَلشک : ਨਿਲਿਸ਼ਕ, ਨਲਿਸ਼ਕ : ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਦੇਣਦਾਰ।

نَلک : ਪਹਾੜੀ ਆਲੂ।

نَلند : ਕਹੀ।

نم : ਨਮੀ, ਤਰੀ, ਤਰੇਲ, ਗਿੱਲ, ਸਿੱਲ੍ਹਾ, ਅਥਰੂ, ਹੰਝੂ।

نم دار : ਨਮਦਾਰ, ਨਮਦੀਦਾ, ਨਮਦਾ : ਨਮੀ ਵਾਲਾ, ਗਿੱਲਾ-ਸਿੱਲ੍ਹਾ, ਭਿਜਿਆ ਹੋਇਆ।

نما : ਨਮਾਦ (=ਨਮੂਦ) ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ।

نمار : ਨਮਾਰ, ਨਮਾਰ : ਇਸ਼ਾਰਾ, ਸੰਕੇਤ, ਚਿਨ੍ਹ, ਸੂਚਨਾ।

نماران : (ਨਮਾਰ ਨਮਾਰ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਇਸ਼ਾਰੇ।

نماز : ਪਰਾਰਥਨਾ, ਸਲਾਤ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸ਼ਰੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਨ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ, ਦੁਆ, ਅਰਾਧਨਾ, ਉਪਾਸਨਾ, ਬੰਦਗੀ, ਖਿਦਮਤ, ਤਾਬਿਆਦਾਰੀ, ਨਿਆਜ਼, ਆਜ਼ਜ਼ੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਸਿਜਦਾ, ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ।

نماز آیات : ਓਹ ਨਮਾਜ਼ ਜੋ ਚੰਦ, ਸੂਰਜ ਗਰਹਣ ਜਾਂ ਭੂਚਾਲ ਆਦਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ।

نماز استخاره :

نماز استخاره : ਇਸਤਖਾਰਾ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਫ਼ਿਕਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ।

نماز استسقا

نماز-ਏ-ਇਸਤਸਕਾ : ਮੀਂਹ ਲਈ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਨਮਾਜ਼।

نماز بامداد : ਸਵੇਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز برن : ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ, ਆਜ਼ਜ਼ੀ ਕਰਨਾ, ਇੱਜ਼ਤ ਮਾਣ

ਕਰਨਾ, ਸਤਕਾਰ ਕਰਨਾ।

نماز برن سو : ਨਮਾਜ਼ ਬੁਰਦਨ-ਸੂ : ਓਹ ਦਿਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਬਲਾ।

نماز بر کسی کردن : ਨਮਾਜ਼ ਬਰ ਕਸੇ ਕਰਦਨ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਨਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ।

نماز پیشین : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਪੇਸ਼ੀਨ : ਦੁਪਹਰ ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز جماعت : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜਮਾਅਤ : ਓਹ ਨਮਾਜ਼ ਜੋ ਜਮਾਤ ਸੰਗ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ, ਮਸਜਦ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز جنازه : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜਨਾਜ਼ਾ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਨਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز چاشت : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਚਾਸ਼ਤ : ਚਾਸ਼ਤ (ਪੁਰਵ ਦੁਪਹਰ) ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز خفتن : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਖੁਫ਼ਤਨ : ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜੋ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਿਛੋਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

نماز دیگر : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਦੀਗਰ : ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز शाम : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਸ਼ਾਮ, **نماز مغرب** : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਮਗਰਿਬ : ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜੋ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਝਟ ਹੀ ਪਿਛੋਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

نماز ظهر : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜ਼ੁਹਰ : ਦਿਨ ਢਲਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੁਪਹਰ ਪਿਛੋਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز عصر : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਅਸਰ : ਤੀਜੇ ਪੈਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼, ਦੀਗਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز عید : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਈਦ : ਈਦ ਦੇ ਦਿਨ ਈਦਗਾਹ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਮਾਜ਼।

نماز فجر : ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਫ਼ਜ਼ਰ : ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼।

ਨਮਾਜ਼ਗਾਹ : ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਮਸਜਦ।
ਨਮਾਜ਼-ਗੁਬਾਰ : ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਨਮਾਜ਼ੀ।
ਨਮਾਜ਼ ਨਦਾਰਦ : ਏਹ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ।
ਨਮਾਜ਼ੀ : ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ।
ਨਮਾਜ਼ : ਰੈਣਕ, ਸਜਾਵਟ, ਰਸਮ, ਰਿਵਾਜ, ਨਮਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਏਹ ਵਿਸਤਰਤ ਰੂਪ ਹੈ।
ਨਮਾਜ਼ਾਨ : ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਾਹਰ, ਪਰਗਟ, ਦਿਸਦਾ, ਪਰਤੱਖ, ਬੈਹਤ, ਅਧਿਕ, ਵੱਡਾ, ਲੰਮਾ, ਡੂੰਘਾ; ਮਸ਼ਹੂਰ; ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ; ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਨਮਾਇਸ਼ : ਵਿਖਾਵਾ, ਵਿਖਾਲਾ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਮੇਲਾ, ਪਰਦਰਸ਼ਨ, ਨਜ਼ਾਰਾ, ਰੂਪ, ਚੇਹਰਾ।
ਨਮਾਇਸ਼-ਏ-ਆਬ : ਰੇਤਥਲ ਜੋ ਪਾਣੀ ਵਰਗਾ ਦਿਸੇ; ਸ਼ਰਾਬ।
ਨਮਾਯਾ : ਵਰਗਾ, ਮਿਸਾਲ, ਨਮੂਨਾ, ਸ਼ਕਲ।
ਨਮਦ : ਨਮਦਾ, ਕੰਬਲ, ਭੂਰਾ, ਬਰਸਾਤੀ ਜੋ ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ, ਮਰਦ ਦੀ ਇੰਦਰੀ।
ਨਮਦ-ਪਾਰਾ : ਨਮਦੇ ਦਾ ਟੋਟਾ।
ਨਮਦ-ਪੋਸ਼ : ਨਮਦਾ ਪੈਹਨਣ ਵਾਲਾ, ਭੂਰੇ ਵਾਲਾ।
ਨਮਦ-ਬੀਨ : ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਮਦਾ, ਤਾਹਰੁ।
ਨਮਦ-ਸਾਬ, **ਨਮਦ-ਸਾਜ** : ਨਮਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਨਮਰ : ਚੀਤਾ।
ਨਮਰ, ਨਮੂਰ, ਨਮੂਰ : (ਨਮਰ ਨਮਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੀਤੇ।

ਨਮਰੂਦ : ਇਕ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ ਤੇ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਖੀਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਮੱਛਰ ਵੱਡਾ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਿਆ।
ਨਿਮਸ : ਨਿਓਲਾ।
ਨਮਤ : ਦਰੀ, ਚਟਾਈ, ਵਿਛੋਣਾ, ਹੇਠ ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰੰਗੀਨ ਫ਼ਰਸ਼, ਸ਼ਤਰੰਜ ਜਾਂ ਚੌਸਰ ਦੀ ਚਟਾਈ, ਰਵਿਸ਼, ਢੰਗ, ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਸਰੋਦ ਦੀ ਇਕ ਧੁਨ।
ਨਮਤੀ : ਨਮਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਦਰੀ, ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਚਾਦਰ।
ਨਮਕ, ਨਮਕ ਨਿਮਕ : ਲੂਣ, ਖਾਰ, ਲੱਜਤ, ਸੁਆਦ, ਵਿਅੰਗ, ਮਜ਼ਾਕ, ਰੈਣਕ।
ਨਮਕ-ਬ-ਹਰਾਮ : ਦੇਖੇ ਨਮਕ ਹਰਾਮ।
ਨਮਕ ਬਰ : ਨਮਕ-ਬਰ-ਰਿਸ਼-ਫ਼ਾਗਨ ਰੇਸ਼ ਅਫ਼ਗ਼ਾਨ (ਰਾਂਦਨ)
ਨਮਕ ਬਰ : ਨਮਕ-ਬਰ-ਖ਼ਮ-ਪਾਸ਼ੀਦਨ : ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕਣਾ, ਦੁਖ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ।
ਨਮਕ-ਤਾਜ਼ਾ-ਕਰਨ : ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦਨ : ਪਰਸਪਰ ਮਿਲ ਕੇ ਖਾਣਾ, ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਕੈਲ ਕਰਾਰ ਕਰਨਾ।
ਨਮਕ-ਹਰਾਮ : ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਖ਼ੈਰਖ਼ਾਹ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੀਤਾ ਨਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।
ਨਮਕ-ਹਲਾਲ : ਮਾਲਕ ਦਾ ਖ਼ੈਰਖ਼ਾਹ, ਕੀਤਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।
ਨਮਕ-ਖ਼ਾਹ : ਨੌਕਰ, ਸੇਵਕ।
ਨਮਕ-ਦਾਨ : ਲੂਣ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪਾਤਰ, ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।
ਨਮਕ-ਸਾਰ : ਲੂਣ ਦੀ ਖਾਣ।
ਨਮਕ-ਸੂਦ : ਨਮਕੀਨ, ਲੂਣ

ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੁੱਕਾ ਮਾਸ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਾਬ।

ਨਮਕੀਨ ਨਮਕੀਨ : ਨਮਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲੁਣ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਣ ਵਾਲਾ, ਸਲੂਣਾ; ਮਸਖਰਾ, ਭੰਡ।

ਨਮਕੀਨ ਨਮਕੀਨਾ : ਉਹ ਦਹੀਂ ਜਾਂ ਮੱਠਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੁਣ, ਧਨੀਆ ਤੇ ਜੀਰਾ ਕੁੱਟ ਕੇ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ।

ਨਮਕੀ ਨਮਕੀ : ਹਲਵੇ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ।

ਨਮਕੀਰਾ ਨਮਕੀਰਾ : ਤਰੇਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਆਦਿ।

ਨਮਨਾਕ ਨਮਨਾਕ : ਨਮੀ/ਤਰੀ ਨਾਲ ਭਿਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਗਿੱਲਾ, ਸਜਲ।

ਨਮਨਾਕੀ ਨਮਨਾਕੀ : ਗਿੱਲ, ਸਿੱਲ੍ਹ, ਨਮੀ, ਤਰੀ।

ਨਮਨਮ ਬਾਰਾਨ ਨਮਨਮ ਬਾਰਾਨ : ਨਿੱਕਾ ਨਿੱਕਾ ਮੀਂਹ।

ਨਮੂ ਨਮੂ, ਨਮੂ ਨਮੂ : ਵਧਣਾ, ਫਲਣਾ, ਫੁਲਣਾ, ਉੱਗਣਾ (ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਘਾਹ ਆਦਿ ਦਾ), ਵਧਣ ਫੁਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਨਮੂਦ ਨਮੂਦ : ਜ਼ਾਹਰੀ ਸ਼ਾਨ, ਵਿਖਾਵਾ, ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਪਰਗਟ, ਪਰਤੱਖ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਖੂਬੀ, ਰੌਣਕ, ਦਿੱਖ।

ਨਮੂਦਾਰ ਨਮੂਦਾਰ : ਪਰਗਟ, ਸਬੂਤ, ਚਿੰਨ੍ਹ।

ਨਮੂਦਾਰੀ ਨਮੂਦਾਰੀ : ਵਿਖਾਣਾ।

ਨਮੂਨਾ ਨਮੂਨਾ : ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਨਜ਼ੀਰ; ਵਰਗਾ; ਭੈੜਾ, ਬਦਸ਼ਕਲ, ਅਪੂਰਨ, ਨਾਮੁਕੰਮਲ, ਨਕਸ਼ਾ, ਨਕਲ, ਸਾਂਚਾ।

ਨਮੀ ਨਮੀ : ਤਰੀ।

ਨੰਗ ਨੰਗ : ਸ਼ਰਮ, ਹਯਾ, ਲਿਹਾਜ਼, ਅਣਖ, ਗ਼ੈਰਤ, ਐਬ, ਜੰਗ, ਜੁੱਧ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਸ਼ਰਮਸਾਰੀ, ਬਦਨਾਮੀ।

ਨੰਗ-ਏ-ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਨੰਗ-ਏ-ਖ਼ਾਨਦਾਨ :

ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਵੱਟਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨੰਗ-ਏ-ਖ਼ਲਾਅ ਨੰਗ-ਏ-ਖ਼ਲਾਅ : ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ।

ਨੰਗਸਾਰ ਨੰਗਸਾਰ : ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਦਲ ਜਾਣਾ; ਮਿਟ ਜਾਣਾ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰੂਹ ਦਾ ਪਸ਼ੂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ।

ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮ, ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮੂਸ ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮੂਸ :

ਸ਼ਰਮ, ਹਯਾ, ਲਿਹਾਜ਼, ਅਣਖ, ਗ਼ੈਰਤ, ਪਵਿਤਰਤਾ; ਆਭਾ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ।

ਨੰਗੀਨ ਨੰਗੀਨ : ਭੈੜਾ, ਮੰਦਾ, ਕੋਝਾ, ਬਦਨਾਮ, ਐਬੀ।

ਨਨੂ ਨਨੂ : ਪੰਘੂੜਾ।

ਨਨਾ ਜਾਨ ਨਨਾ ਜਾਨ : ਮਾਂ, ਮਾਤਾ।

ਨੋ ਨੋ : ਨਵਾਂ, ਤਾਜ਼ਾ।

ਨੋ-ਆਬਾਦ ਨੋ-ਆਬਾਦ : ਨਵਾਂ ਵਸਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਨਵੀਂ ਅਬਾਦ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ।

ਨੋ-ਆਮੋਬ ਨੋ-ਆਮੋਬ : ਨਵਾਂ ਸਿਖਾਂਦਰੂ, ਅਨਾੜੀ, ਨਾ ਤਜਰਬੇਕਾਰ।

ਨੋ-ਆਵਰਦ ਨੋ-ਆਵਰਦ : ਨਵੀਂ ਕੱਢੀ ਹੋਈ ਗੱਲ, ਨਵੀਂ ਕਾਢ।

ਨੋ-ਬਾਦਾ ਨੋ-ਬਾਦਾ : ਨਵਾਂ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਵਾਂ ਮੇਵਾ, ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼, ਚੰਗੀ ਸੁਗਾਤ, ਗੁਲਦਸਤਾ।

ਨੋ-ਬਰ ਨੋ-ਬਰ : ਨਵਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਫਲ, ਨਵਾਂ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਵਾ, ਨਵੀਂ ਉੱਠਦੀ ਲੜਕੀ; ਇਸਤਰੀ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ।

ਨੋ-ਬਹਾਰ ਨੋ-ਬਹਾਰ : ਨਵੀਂ ਬਹਾਰ, ਬਹਾਰ ਰੁੱਤ ਦਾ ਅਰੰਭ, ਬਲਖ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨੋਬਹਾਰੀ ਨੋਬਹਾਰੀ : ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ, 'ਬਾਰਬੁਦ' ਦਾ ਕੋਢਿਆ ਇਕ ਰਾਗ।

ਨੋਬੇਨੋ : ਵਾਰ ਵਾਰ; ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੇ, ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਦਾ।

ਨੋਬਾਸਤਾ : ਨਵਾਂ ਉਠਦਾ ਜਵਾਨ; ਨਵਾਂ ਸਿਖਾਂਦਰੂ, ਨਾ-ਤਜਰਬੇਕਾਰ।

ਨੋਬੇਨੋ : ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼, ਮਸ ਫੁਟਦਾ ਜਵਾਨ, ਮਸ਼ੁਕ।

ਨੋਰਸ : ਨਵਾਂ ਪੌਹਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਰ ਤਾਜ਼ਾ ਸ਼ੈ, ਤਾਜ਼ਾ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਫਲ।

ਨੋਰੂਬ : ਫਰਵਰਦੀਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੈਹਲੀ ਮਿਤੀ; ਨਵਾਂ ਸਾਲ, ਈਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਈਦ ਦਾ ਦਿਨ, ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ।

ਨੋਰੂਬੀ : ਓਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੋਰੂਸਾਨ-ਏ-ਚਮਨ : ਬਾਗ਼ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਖਿਲੀਆਂ ਕਲੀਆਂ।

ਨੋਰੂਸਾਨ-ਏ-ਰੂਬ : ਨਵੇਂ ਖਿੜੇ ਰੁੱਖ, ਕਲੀਆਂ ਭਰੇ ਬੇਲ-ਬੂਟੇ।

ਨੋਉਮਰ : ਨੌਜਵਾਨ, ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ।

ਨੋਕੰਦਾ : ਨਵਾਂ ਤੋੜਿਆ ਫੁੱਲ ਜੋ ਹਾਲੀ ਮੁਰਝਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਨੋਕੀਸਾ : ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਬਣਿਆ ਅਮੀਰ।

ਨੋਗਿਰਿਫਤਾਰ : ਨਵਾਂ ਕੈਦੀ, ਨਵਾਂ ਆਸ਼ਕ।

ਨੋਮੁਸਲਿਮ : ਨਵਾਂ ਬਣਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ।

ਨੋਨਾ : ਅਵਾਜ਼, ਰਾਗ, ਗੀਤ, ਨਗਮਾ, ਸੁਰ, ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਘਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਲਸ਼ਕਰ; ਜਮਾਤ, ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ, ਬੇਟਾ, ਧੀ, ਪੋਤਰਾ, ਗਿਰਵੀ, ਗੈਹਣੇ; ਕੈਦ; ਰੋਜ਼ੀ, ਖੁਰਾਕ, ਪੰਨਵਾਦ; ਤੇਸ਼ਾ, ਸਫ਼ਰ ਲਈ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਨ; ਨਜ਼ਰਾਨਾ, ਭੇਟਾ; ਇਕਸੁਰਤਾ, ਜ਼ਬੀਆ, ਕਰ; ਕੈਦੀ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ

ਕੈਦ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ, ਮੁਗਲਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਪੀੜ।

ਨੋਨਾਗਰ, **ਨੋਨਾਸਾਜ਼**, **ਨੋਨਾਸਿਨਾਸ** : ਗਵੱਈਆ, ਰਾਗੀ, ਵਜ਼ੀਤਰੀ।

ਨੋਨਾਖਾਨਾ : ਕੈਦਖਾਨਾ।

ਨੋਨਾਖਾਨੀ : ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਘਰ, ਚੰਗੀ ਗੱਲ।

ਨੋਨਾਖਸਰਵਾਨੀ : ਬਾਰਬੁਦ ਦੀ ਕੱਢੀ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ ਜਾਂ ਧੁਨ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨੋਨਾਖਤਾ : ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤਾਲ।

ਨੋਨਾਬ : ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਨਾਇਬ, ਸੂਬੇਦਾਰ, ਰਾਜਪਾਲ।

ਨੋਨਾਹੀ : ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ, ਗੁਆਂਢ।

ਨੋਨਾਖਤਨ : ਨਵਾਜਣਾ; ਮਨਰੋਥ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਵਜਾਉਣਾ, ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ, ਪੇਹਲਵਾਨਾਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਧਰਤ ਉਤੇ ਪਟਕਣਾ।

ਨੋਨਾਖਤਾ : ਪਾਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਵਾਜਿਆ ਹੋਇਆ।

ਨੋਨਾਇਰ : (ਨਾਇਰਹ) ਅਸਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ।

ਨੋਨਾਦਾ : ਪੋਤਰਾ, ਪੋਤਰੀ।

ਨੋਨਾਦਾ ਪਿਸਰੀ : ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤਰਾ, ਪੋਤਰੀ।

ਨੋਨਾਦਾ ਦੁਖਤਰੀ : ਲੜਕੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ/ਧੀ, ਦੋਹਤਰਾ, ਦੋਹਤਰੀ।

ਨੋਨਾਰ : ਨਵਾੜ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਲੰਘ ਬਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨੋਨਾਦਾਦਾ : ਪੋਤਰਾ, ਪੋਤਰੀ;

ਦੋਹਤਰਾ, ਦੋਹਤਰੀ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ, ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਉਨੀ (੧੯)।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ, ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਉਨੀਵਾਂ, (੧/੧੯)।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਕਿਰਪਾ, ਨਰਮੀ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਗਰ : ਮੇਹਰਬਾਨ, ਕਿਰਪਾਲੂ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਗਰੀ : ਮੇਹਰਬਾਨੀ, ਕਿਰਪਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨਾਮ : ਮੇਹਰ ਭਰਿਆ ਪੱਤਰ, ਖਤ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਲੜਕੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਦੋਹਤਰਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਗਰਾਹੀ, ਬੁਰਕੀ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਬੁਰ : ਕਰਦ, ਫੁਰੀ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਟੈਹਲਦਾ ਟੈਹਲਦਾ, ਮਟਕਦਾ, ਲਟਕਦੜਾ, ਮਸਤ, ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਹਿਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੋਂਦਾ ਪੈਂਦਾ, ਦੋਹਰਾ, ਦੁਹਰਾ, ਕੁੱਬਾ, ਵਿੰਗਾ, ਟੇਢਾ; ਪੁਰਾਣਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ; ਦੁਬਲਾ ਪਤਲਾ; ਹੁਸ਼ਿਆਰ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਧੌਸਾ, ਨਗਾਰਾ; ਕਚੈਹਰੀ, ਦਰਬਾਰ; ਵੱਡਾ ਤੰਬੂ, ਖੈਮਾ, ਵੇਹਲ, ਮੋਹਲਤ, ਫੁਰਸਤ, ਵਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਬ-ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ, ਇਕ ਪਿਛੋਂ ਦੂਜਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਖਾਨਾ, ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਗਾਹ : ਨਗਾਰਖਾਨਾ, ਕੈਦਖਾਨਾ, ਪੈਰੇ ਦੀ ਥਾਂ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨਕਾਰਚੀ, ਚੌਕੀਦਾਰ, ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਨ, ਵੱਡਾ ਤੰਬੂ,

ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਦਰਬਾਰ, ਚੌਕੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਖੈਮਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਪੈਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਿਪਾਹੀ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਗਾਹ : ਤੰਬੂ ਗੱਡਣ ਦੀ ਥਾਂ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਸਦਾ, ਲਗਾਤਾਰ, ਨਿਰੰਤਰ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਬੇੜੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮੱਲਾਹ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਰੋਣਾ, ਵੈਣ ਪਾਉਣਾ, ਕਬੂਤਰ ਤੇ ਘੁੱਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਇਕ ਪੈਰੀਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਬੋਹਤ ਵੱਡਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਇਆ, ਏਹ ਤੂਫ਼ਾਨ ੩੩੩੮ ਪੂ. ਈ. ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੂਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਓਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਬੇੜਾ ਬਣਾ ਲਵੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਜੋੜਾ ਰੱਖ ਲਵੇ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਗਰਕ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਨੂਹ ਦਾ ਬੇੜਾ ਬਚਿਆ ਰਿਹਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਰੋਣਾ, ਕੁਰਲਾਉਣਾ, ਵੈਣ ਪਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਰਨ 'ਤੇ ਰੋਣਾ, ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਜਸ ਗਾਇਨ ਕਰਨਾ, ਅਲਾਹੁਣੀਆਂ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਗਰ : ਰੋਣ ਵਾਲਾ, ਵੈਣ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਗਰੀ : ਰੋਣਾ ਪੈਣਾ, ਵੈਣ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ : ਚਮਕ, ਪਰਕਾਸ਼, ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੀ ਇਕ 'ਸੂਰਤ' ਦਾ ਨਾਮ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਨਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ; ਅੱਗਾਂ; ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਇਕ ਉਪਾਧੀ, ਗਿਆਨ, ਸੱਚ; ਪਾਰਾ।
ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਨ, ਨੋਰਾਫ਼ਸ਼ਾਨ-ਬਖ਼ਸ਼ : ਰੋਸ਼ਨੀ

- ਪਰਸਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੂਰਜ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
- نور-عین** : ਨੂਰ-ਉਲ-ਐਨ, ਨੂਰ-ਏ-ਚਸਮ : ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਨੂਰ, ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਬੇਟਾ, ਪੁੱਤਰ।
- نور-ع-علاء** : ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ।
- نورانی** : ਨੂਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ ਹੋਵੇ, ਰੋਸ਼ਨ, ਚਮਕਦਾਰ, ਨੂਰ ਵਾਲਾ।
- نور-ع-پسین** : ਨੂਰ-ਏ-ਪਸੀਨ, **نور-ع-نخستین** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।
- نور-ع-عزّار** : ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਤੇ ਬੀਬੀ ਮਰਯਮ ਦਾ ਨੂਰ।
- نور-ع-مبین** : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ।
- نوری** : ਚਿੱਟੀ ਤੇਤੀ, ਇਕਲਾਲ-ਰੰਗ ਦਾ ਪੰਛੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪੀਲਾ ਆਲੂ।
- نورین** : ਦੇਵੇਂ ਨੂਰ, ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ।
- نور-ع-عزّ** : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਲਾਹਾ।
- نور-ع-عزّ** : ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਦਾ ਧੰਦਾ।
- نور** : ਪੇਚ, ਵਾਲ; ਲਪੇਟ, ਚਟਾਈ, ਦਰੀ, ਫੂਹੜੀ, ਵਰਗਾ, ਵਾਂਗਰ, ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਦੀ ਗੋਲ ਲੱਕੜ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕਪੜਾ ਲਪੇਟਦੇ ਹਨ; ਤਸਵੀਰ; ਬਰਾਬਰ, ਸਮਾਨ; ਯੋਗ; ਪੱਲਾ, ਪੱਲੂ; ਮੋਰੀ, ਛੇਦ; ਲੜਾਈ, ਝਗੜਾ, ਜੰਗ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ; ਲੁੰਬੜੀ ਦਾ ਘੁਰਨਾ; ਵਿਛਾਈ ਕਰਨਾ; ਖੁੰਜਾ, ਗੁੱਠ, ਚੁਮਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਾਲ, ਜ਼ਖੀਰਾ; ਘੁੰਮਣਾ।
- نور** : ਚੇਗਾ, ਕੁੜਤਾ, ਪੇਚਦਾਰ, ਵਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ।
- نورنگ** : ਵੇਖੋ ਨੈਰੰਗ।
- نور** : (ਹਨੂਜ਼/ਹਨੇਜ਼ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਹੁਣ, ਇਸ ਵੇਲੇ।
- نور** : ਸਨੇਬਰ ਦਾ ਪੇੜ।
- نور** : ਨੋਸ/ਨੋਸਾ/ਨੋਸ : ਸਤਰੰਗੀ ਪੀੜ, ਬਲੁੱਖ, ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਕਮਾਨ।
- نور** : ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ, ਮਿੱਠਾ, ਸੁਆਦੀ; ਜੀਵਨ, ਖੁਸ਼; ਸ਼ੈਹਦਾ।
- نور** : ਨੋਸਾ, ਨੋਸ਼ੇ-ਨੋਸ਼ੇ : ਭਰੇ ਹੋਏ ਪਿਆਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਕ।
- نور** : ਨੋਸਿੰਦਾ : ਪੀਣ ਵਾਲਾ।
- نور** : ਨੋਸ਼ਾਬਰ : ਇਕ ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ।
- نور** : ਨੋਸ਼ਾਬਾ : ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਪਾਣੀ; ਸ਼ਰਬਤ, ਮੁਲਕ 'ਬਰਦਹ' ਦੀ ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਾਮ।
- نور** : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬੰਹਤ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਜਵਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।
- نور** : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ "ਨਸ਼ਾਦਰ" ਹੈ) ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਖਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਲੂਣ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- نور** : ਨਵਿਸ਼ਤ, ਨੋਸ਼ੇ : ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਿਖਾਈ, ਲਿਖਤ, ਸਨਦ।
- نور** : ਨੋਸ਼ਦਾਰੂ : ਇਕ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ, ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਰਯਾਕ; ਸ਼ਰਾਬ।
- نور** : ਨੋਸ਼ ਗਯਾ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਘਾਹ ਜੋ ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ੈਹਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ।
- نور** : ਨੋਸ਼ਜਾ : ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਸੁਆਦੀ, ਮਨ-ਪਸੰਦ, ਮਨ-ਭਾਉਂਦਾ।
- نور** : ਨੋਸ਼ਾ : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ, ਦੁੱਖ ਵੰਡਾਉਣਾ,

ਗਮ ਖਾਣਾ।

نوشهر : ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸ਼ਰਵਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

نوشيروان : **نوشيروان** : ਈਰਾਨ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਨਿਆਂਸ਼ੀਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਇਨਸਾਫ਼ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਓਹ ੪੮ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, (੫੭੮ਈ.) ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਨਮ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

نوشين : ਮਿੱਠਾ, ਸੁਆਦੀ।

نوشين باد : ਬਾਦਾ, **نوشينه** : ਮਿੱਠੀ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।

نوشين روان : ਮਿੱਠੀ ਜਾਨ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੋਸ਼ੀਰਵਾਨ।

نوع : ਕਿਸਮ, ਵਰਗ, ਭਾਂਤ, ਜਾਤ, ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ, ਢੰਗ, ਦਸਤੂਰ, ਇਕੋ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕਾਈ।

نوعاً : ਕੁਝ ਕੁ, ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ।

نوع انسان : ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ।

نوع بشر : ਮਨੁੱਖੀ ਨਸਲ।

نوع ديگر : ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ।

نوع و جنس : ਵਰਗ ਤੇ ਵੰਸ਼।

نوك : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਤਲਾ ਤੇ ਤਿਖਾ ਸਿਰਾ, ਅਣੀ, ਪੰਛੀ ਦੀ ਚੁੰਜ, ਪਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ; ਖੁੰਜਾ।

نوك-هه-خامه/قلم : ਕਲਮ ਦੀ ਚੁੰਜ, ਨਿੱਬ।

نوك-هه-زبان : ਜੀਭ ਦਾ ਸਿਰਾ।

نوكر : ਸੇਵਾਦਾਰ, ਸੇਵਕ, ਚਾਕਰ।

نوكري : ਸੇਵਾ, ਖਿਦਮਤ, ਚਾਕਰੀ।

نوكري-پيشه : ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

نول : ਪੰਛੀ ਦੀ ਚੁੰਝ, ਲੋਟੇ ਦੀ ਟੂਟੀ, ਬੋਤਲ ਦਾ ਮੂੰਹ।

نوله : ਗੱਲਬਾਤ।

نوم : ਸੌਣਾ, ਨੀਂਦਰ।

نوميد : ਨਿਰਾਸ਼।

نوميدى : ਨਿਰਾਸਤਾ।

نون : ਮੱਛੀ, ਤਲਵਾਰ, ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ, ਦਵਾਤ ਦੀ ਸਿਆਹੀ, ਦਵਾਤਦਾਨੀ, ਰਾਤ, ਖੂਹ, ਠੋਡੀ ਦਾ ਟੋਆ, ਦੌਲਤ, ਮਾਲ, ਧਨ, ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ; ਭਰਵੱਟਾ।

نون والقلم : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ, ਸੰਸਾਰ।

نويان : ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ (ਤੁਰਕਾਂ ਤੇ ਤਾਤਾਰੀਆਂ ਦਾ) ਅਮੀਰ।

نويد : ਚੰਗੀ ਖਬਰ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ।

نويدگر : ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇਣ/ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ।

نويسندگى : ਲਿਖਤ।

نويسنده : ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

نويم : ਕੇਵਲ, ਸਿਰਫ਼, ਸਰਵੋਤਮ।

نوين : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ (ਤਾਤਾਰੀਆਂ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ) ਵੱਡਾ ਅਮੀਰ, ਦਸ-ਹਜ਼ਾਰੀ, ਜਵਾਈ, ਦਮਾਦ।

نه : ਨਹੀਂ, ਨਾ, ਹਾਲੀ ਨਹੀਂ।

نه : ਤੂੰ ਰੱਖ, ਮੰਨਿਆ, ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ, ਸ਼ਹਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਾਪੁਰ = ਨਿਹ + ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਭਾਵ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਦਾ ਅਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਹਿਰ।

نه : ਨੌ, ੯।

ਨੇਹਾਮ ਨਹ ਬਾਮ : ਨੌ ਅਸਮਾਨ।
 ਨੇਹਪਾਨ ਨਹ ਪਾਯਾ, ਨੇਪਦਰ ਨਹ
 ਪਿਦਰ : ਨੌ ਅਸਮਾਨ।
 ਨੇਹਜਰੇ ਨਹ ਹਿਸਾਰ, ਨੇਹਜਰੇ
 ਨਹ ਹੁਜਰਾ, ਨੇਹਰੁਆ, ਨੇਹਰੁਆ,
 ਨੇਹਸਿਪਹਰ, ਨੇਹਸਿਪਹਰ,
 ਨੇਹਸ਼ਹਰ-ਏ-ਬਾਲਾ, ਨੇਹਸ਼ਹਰ-ਬਾਲਾ,
 ਨੇਹਸਹੀਫਾ-ਗਰਦੂ, ਨੇਹਸਹੀਫਾ-ਗਰਦੂ,
 ਨੇਹਤਾਰਮ, ਨੇਹਤਾਰਮ,
 ਨੇਹਤਬਕ : ਨੌ ਅਸਮਾਨ।
 ਨੇਹਦਹ : ਨੌ ਦਸ, ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
 ਨੇਹਗੁਹਰ : ਨੌ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।
 ਨੇਹਨਾਦ : ਤਰਜ, ਢੰਗ, ਆਦਤ,
 ਦਸਤੂਰ, ਰਸਮ, ਰਿਵਾਜ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਦਨ : ਰੱਖਣਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਦ : ਨੀਂਹ, ਆਲ, ਖਲਕਤ,
 ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ, ਪੈਦਾਇਸ਼, ਆਦਤ, ਮਨ, ਦਿਲ,
 ਹਿਰਦਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਦਗੀ : ਸੁਭਾ, ਆਦਤ,
 ਬਣਤਰ, ਤਿਉਹਾਰ ਲਈ ਰੱਖੇ ਕੱਪੜੇ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਰ, ਨੇਹਨਿਹਾਰ : (ਨਾਹਾਰ
 ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) ਜਿਸ ਨੇ ਸਵੇਰ ਦਾ
 ਕੁਝ ਨਾ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਨੇ ਪੇਟ, ਨਾਸਤਾ,
 ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਮਾਸ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਰ : (= ਨਾਹਾਰ) (ਨਾਹਾਰ
 ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਰ : ਦਿਨ, ਰੋਜ਼।
 ਨੇਹਨਿਹਾਰ/ਨਿਹਾਰ : ਡਰ, ਭੈ, ਚਿੰਤਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਰੀ : ਬੋਹਤ, ਕਿੰਨੇ ਹੀ, ਸਵੇਰ
 ਦਾ ਨਾਸਤਾ (ਸ਼ੇਰਬਾ), ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ,
 ਦਾਣਾ ਪੱਠਾ; ਓਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੇਹੜਾ
 ਬੋਰਡਿੰਗ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕੇਵਲ ਦਿਨ ਨੂੰ
 ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲ : ਤਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ
 ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਬੂਟਾ, ਪੌਦਾ, ਸੁੰਦਰ ਦਰਖਤ ਜਿਸ ਨੂੰ

ਹਾਲੀ ਫਲ ਨਾ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ; ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ,
 ਸਫਲ, ਪਰਸੰਨ, ਰਜ਼ਾਈ, ਵਿਛੋਣਾ, ਸ਼ਿਕਾਰ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲ ਸਾਖਤਨ : ਬੂਟਾ ਲਾਉਣਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲ ਕਰਦਨ : ਖੁਸ਼ ਕਰ
 ਦੇਣਾ, ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲਗਾਹ : ਸ਼ਿਕਾਰਗਾਹ,
 ਘਾਤ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲਾ : ਨਵਾਂ ਉੱਗਿਆ ਬੂਟਾ, ਓਹ
 ਰੁੱਖ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ
 ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਲਮਕਾ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਂਦੇ
 ਹਨ, ਸ਼ਿਕਾਰਗਾਹ, ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਸ਼ਿਕਾਰ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲਾਗਾਹ : ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ
 ਥਾਂ, ਘਾਤ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲੀ, ਨੇਹਨਿਹਾਲੀਨ :
 ਵਿਛੋਣਾ, ਰਜ਼ਾਈ, ਲੋਫ਼, ਗਿਲਾਫ਼।
 ਨੇਹਨਿਹਾਲੀ/ਨੇਹਨਿਹਾਲੀਨ :
 ਲੁਹਾਰ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨ : ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੁਪਤ,
 ਮਨ, ਹਿਰਦਾ, ਅੰਦਰਲਾ, ਚੋਰੀ ਛੁੱਪੇ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨ ਪੈਕਰਾਨ :
 ਫਰਿਸ਼ਤੇ, ਪਰੀਆਂ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨਖਾਨਾ :
 ਸਰਦਖਾਨਾ, ਤੈਹਖਾਨਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨਦਾਰ : ਛੁਪਾਉਣ
 ਵਾਲਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨਦਰਾ : ਖਜ਼ਾਨਾ,
 ਆਲਾ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨ-ਕੁਸ਼ਾ : ਨਜ਼ਮੀ,
 ਜੋਤਸ਼ੀ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨ-ਆਸ਼ਕਾਰਾ : ਗੁਪਤ ਤੇ
 ਪਰਗਟ।
 ਨੇਹਨਿਹਾਨੀ : ਲੁਕੇ ਛੁਪੇ; ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ,
 ਲੁਕਿਆ ਛੁਪਿਆ, ਭੇਤ, ਰਾਜ਼।

ਫਕਿਆ : ਨਹੁੰਬੀਦਾ ਨਹਿੰਬਿਦਾ
ਹੋਇਆ।

ਨਾਕ ਨੈ ਨਾਕ, ਸਵਾਰ ਨੈ ਨੀ ਸੁਆਰ

ਕਾਨੇ ਦਾ ਘੋੜਾ ਬਣਾ ਕੇ ਉਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋਣ
ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ।

ਬੀਸਰੀ: ਨੇਚਾ ਨਿੱਘੇ, ਨੈਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ੇ

ਕਲਮ, ਕਾਨੀ; ਅਸਕਰ ਨੈ ਨੀ ਏਸਕਰ : ਅਸਕਰ ਸ਼ੈਹਰ ਦੀ ਕਿਲਕ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ।

ਗਰਬ ਗੀਰੀ : ਨੀ ਘਰਕ ਗੀਰੀ
ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਨਾਲੀ।

ਨੈਣੀ ਨਿੰਘੂ, ਨਵਾਜ਼-ਨੀ ਨਿਨਾਵ :
ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨੈਜੀਨ : ਕਾਹੀ ਦਾ ਛੱਪਰ। **ਨਿੰਨ**

ਨਿ ਨੈ, ਨੇ : ਨਜੀ।

ਨਿਯਾ : ਦਾਦਾ, ਬਾਬਾ, ਨਾਨਾ, ਮਾਮਾ;
ਵੱਡਾ ਭਰਾ; ਵਡਿਆਈ, ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ, ਕਦਰ।

ਨਿਯਤ ਨਿਯਾਤ: ਨਾਇਬ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਰਤੀਨਿਧ ਹੋਣਾ, ਉਤਰਾਧਕਾਰੀ।

ਨਿਯਤਦਾਰ, ਨਿਜਾਬਤਦਾਰ,

ਨਿਯਤ-ਗਰ : ਨਾਇਬ,
ਉਤਰਾਧਕਾਰੀ, ਸਬੇਦਾਰ।

ਨਿਯਤ ਨਿਯਮ : ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ,
ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨਿਯਮ ਨਿਯਾਜ਼: ਲੋੜ, ਹਾਜ਼ਤ, ਖੁੜ, ਜ਼ਰੂਰਤ, ਬੇਨਤੀ, ਪਰਾਰਥਨਾ, ਲੋੜਵੰਦ, ਰੁਚੀ; ਭੁੱਖ, ਲਾਲਚ, ਤ੍ਰਿਸ਼ਣਾ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ, ਦਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਗਾਤ, ਭੋਟਾ, ਚੜ੍ਹਾਵਾ।

ਨਿਯਮ ਵਰਤਨ : ਬੇਨਤੀ
ਕਰਨਾ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ।

ਨਿਯਮ-ਮੰਦ, ਨਿਯਮ-ਮੰਦ

ਨਿਯਾਮ-ਮੰਦ : ਨਿਯਾਤਮੰਦ
ਲੋੜਵੰਦ।

ਲੋੜ, ਨਿਯਾਜਮੰਦੀ : ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰਤ।

ਨਿਯਤੀ : ਅਰਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਪਿਆਰਾ, ਅਫ਼ਗਾਨਾ ਦੀ ਇਕ ਕੋਮ ਦਾ ਨਾਮ।

ਆਸ਼ਕ, ਨਿਜਾਬੀਜਾਨ ਨਿਯਾਨ

ਪਿਆਰੇ, ਲੋੜਵੰਦ।

ਦਾ ਨਾਕਾ (ਨਾਕਾ ਨਿਯਾਕ : ਬੋਹਵਚਨ) ਉਠਣੀਆਂ, ਡਾਚੀਆਂ।

ਦਾ ਨਿਯਮ (ਨਿਯਮ) : ਨਿਯਮਾਂ ਨਿਯਮਾਂ :
ਅਸਭਾਵਕ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਾਦੇ, ਨਾਨੇ।

ਨਿਯਮ : (ਨੌਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨੀਂਦਰਾਂ, (ਨਾਇਮ ਨਾਮ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸੌਣ ਵਾਲੇ; ਤਲਵਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਮਿਆਨ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਫੱਟੀ, ਹਲ ਦਾ ਮੁਨਾ ਜਾਂ ਫਾਲਾ।

ਨਿਯਾਤਿਸ਼ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਉਪਮਾ,
ਪਰਸੰਸਾ, ਤਾਰੀਫ਼, ਹੇ ਰੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਪਰਾਰਥਨਾ,
ਦੁਆ।

ਗੁੱਕਾ : ਨੈ ਪੇਚ ਨਿਛਿਛਿ

ਨਿੱਤ ਨੀਯਤ : ਦਿਲੀ ਇਰਾਦਾ, ਮਨੋਰਥ, ਨਿਸਰਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਖਿਆਲ, ਦਿਲ ਦੀ ਖਾਹਸ਼, ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ, ਮਨ ਬਣਾਉਣਾ।

ਨੇਚੇ ਬਣਾਉਣ : ਨੈਚਾ-ਬੰਦ ਨਿਯਮਬੰਦ
ਵਾਲਾ।

ਨੇਚੇ : ਨੈਚਾ-ਬੰਦੀ ਨਿਯਮਬੰਦੀ
ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।

ਨਿਰ ਨੈਯਿਰ : ਬੋਹਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ, ਅਤਿ
ਚਮਕੀਲਾ, ਚਮਕਦਾਰ ਸਤਾਰਾ, ਸੂਰਜ, ਚੰਦ।

ਨੈਜ਼ਿਰ-ਏ-ਅਸਗਰ :
ਚੰਦ, ਚੰਦਰਮਾ।

ਨਿਰਾਕਰ-ਨੈਜਿਰ-ਏ-ਅਕਬਰ :
ਨਿਰਾਕਰ-ਨੈਜਿਰ-ਏ-ਅਕਬਰ :
ਸਰਸ।

ਨੈਯਤਿਰੈਨ ਨੀਰਿਨ : ਦੋ ਰੋਸ਼ਨ ਸਤਾਰੇ,
ਚੰਦ ਤੇ ਸਰਜ।

ਨੀਰਾ ਨੀਰਾ : ਅੱਗ, ਅੱਗਨੀ (ਜੈਦ ਤੇ ਅਵੱਸਤਾ ਵਿਚ)।

ਨਾਰ ਨੀਰਾਨ : (ਨਾਰ ਦਾ ਬੈਠਵਚਨ) ਅੱਗਾਂ, ਦੋਸ਼ਖ; (ਨੂਰ ਦਾ ਬੈਠਵਚਨ) ਲਾਟਾਂ, ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ, ਕਿਰਨਾਂ।

ਨਿਰੰਜ ਨੈਰੰਜ : (ਨੈਰੰਗ ਨਿਰੰਗ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪਾਂਤਰ) ਮਕਰ, ਹੀਲਾ, ਜਾਦੂ, ਟੂਣਾ, ਮੰਤਰ ਧੋਖਾ, ਫਰੇਬ, ਖਾਕਾ।

ਨਿਰੰਜਾਤ ਨੈਰੰਜਾਤ : (ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹੀਲੇ, ਫਰੇਬ, ਮੰਤਰ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ, ਖਾਕੇ।

ਨਿਰੰਗ ਨੈਰੰਗ : ਜਾਦੂ, ਮੰਤਰ, ਟੂਣਾ, ਜਾਦੂਗਰੀ, ਮਕਰ, ਹੀਲਾ, ਫਰੇਬ, ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਖਾਕਾ, ਅਜੂਬਾ।

ਨਿਰੰਗ-ਬਾਜ਼, ਨੈਰੰਗ-ਸਾਜ਼ : ਫਰੇਬੀ, ਮੱਕਾਰ, ਜਾਦੂਗਰ।

ਨਿਰੰਗ-ਬਾਜ਼ੀ, ਨੈਰੰਗ-ਸਾਜ਼ੀ : ਮਕਰ, ਹੀਲਾ, ਜਾਦੂਗਰੀ।

ਨੈਰੰਗ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨਾ, ਨੈਰੰਗ-ਏ-ਗਰਦੂਨ : ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਰੰਗ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ।

ਨੈਰੰਗੀ : ਜਾਦੂਗਰੀ, ਫਰੇਬ, ਚਲਾਕੀ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਸਜਾਵਟ।

ਨੀਰੂ/ਨੀਰੋ : ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ।

ਨੀਰੂਮੰਦ : ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਬਲਵਾਨ।

ਨੀਰੀਬ : ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੇ ਲੁਹਾਰ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਰੋਹਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨੀਬ : ਵੀ, ਭੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ, ਫੇਰ, ਪਿਛੋਂ।

ਨੇਜ਼ਾ : ਭਾਲਾ, ਬਰਛਾ, ਬੱਲਮ, ਨੇਜ਼ਾ, ਝੰਡਾ, ਕਿਲਕ।

ਨੇਜ਼ਾ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ : ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵੇਲੇ ਦੀ ਕਿਰਨ।

ਨੇਜ਼ਾ-ਬਾਜ਼ : ਨੇਜ਼ਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨੇਜ਼ਾ-ਬਾਜ਼ੀ : ਨੇਜ਼ੇ ਮਾਰਨ

ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਖੇਡ।

ਨੇਜ਼ਾ-ਬਰਦਾਰ, ਨੇਜ਼ਾ-ਗਰ : ਨੇਜ਼ਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨੇਜ਼ਾ-ਬ-ਕਫ : ਸੂਰਜ।

ਨੀਸਾਰੀ : ਫੌਜੀ, ਸਿਪਾਹੀ, ਲਸ਼ਕਰੀ।

ਨੀਸਾਨ : ਸਤਵੇਂ ਰੂਮੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਬਿਕਰਮੀ ਦੇ ਵਿਸਾਖ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਏਹ ਬਹਾਰ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ, ਕੋਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਪ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਨੀਸਾਨ, ਨੀਸ਼ਾਨ : ਨਿਸ਼ਾਨ, ਨਿਸ਼ਾਨ

ਨੀਸਤ : ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਾ, ਸੁੰਨ, ਨਾ-ਚੀਜ਼, ਤੁੱਛ, ਅਣਹੋਂਦ।

ਨੀਸਤ ਸ਼ੁਦਨ : ਮਿਟ ਜਾਣਾ, ਨਾ ਰੋਹਣਾ, ਨਾ ਹੋਣਾ।

ਨੀਸਤ-ਕੁਨ : ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨੀਸਤੀ : ਅਣਹੋਂਦ।

ਨੇਸ਼ : ਠੂੰਹੇ ਜਾਂ ਡੇਮੂੰ ਦਾ ਡੰਗ, ਤਲਵਾਰ, ਛੂਰੀ, ਖੰਜਰ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਨੋਕ, ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਦੰਦ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਝੰਡਾ, ਭਾਲਾ, ਨੇਜ਼ਾ, ਜ਼ੈਹਰ।

ਨੇਸ਼-ਦਨ : ਡੰਗ ਮਾਰਨਾ।

ਨੇਸ਼-ਰਨ : ਡੰਗ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਚੁਗਲਖੋਰ।

ਨੀਸ਼ਾਪੂਰ : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਜਿਥੇ ਫੀਰੋਜ਼ੇ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ, ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।

ਨੇਸ਼ਤਰ : ਫਸਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਸੰਦ।

ਨੇਸ਼ਕਰ : ਗੰਨਾ।

ਨੇਸ਼ੁਕ, ਨਿਸ਼ੁਕ : ਅਲੁਚਾ।

ਨਿਫ਼ਕ ਨੈਫ਼ਕ : (ਨੈਫ਼ਕ ਦਾ ਅਰਥੀ
ਰੁਪਾਂਤਰ) ਨੈਫ਼ਕ।

ਨਿਫ਼ਕ ਨੈਫ਼ਕ : ਨਾਲਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਿਉਣ,
ਚਿੱਟਾ ਕਪੜਾ ਜਾਂ ਸਫ਼ੈਦ ਮਲਮਲ, ਬੁਕਚਾ,
ਲੁੰਬੜ ਆਦਿ ਦੀ ਖੱਲ।

ਨਿਫ਼ਕ ਨੈਫ਼ਕ ਸੁਸਤ
ਕਰਦਨ : ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਹੋਣਾ।

ਨਿਫ਼ਕ ਨੈਫ਼ਕ : ਗੰਨਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ : ਚੰਗਾ, ਭਲਾ, ਖ਼ੁਬ, ਬੌਹਤ,
ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਧਿਕ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਨਿਕਾਸਾਰ : ਸੁਭ, ਚੰਗੇ ਪੱਖੇ
ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਨਿਕਾਮੋਰ : ਨੇਕੀ ਦੀ
ਨਸੀਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਰਚਾਰਕ।

ਨਿਕ ਨੇਕਾਨ : ਨੇਕ ਬੰਦੇ, ਭਲੇ ਲੋਕ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਬਖ਼ਤ : ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ
ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਗਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਪਾਕ : ਬੌਹਤ ਪਵਿਤਰ
ਆਦਮੀ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਖ਼ਾਹ : ਭਲਾਈ ਚਾਹੁਣ
ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਖ਼ਾਹੀ : ਹਿਤੀਖਣਾ,
ਭਲਾਈ ਚਾਹੁਣਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਬਾਤ : ਭਲਾ ਆਦਮੀ,
ਚੰਗੇ ਅਸਲੇ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰੀਫ਼।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਰਾਯ : ਚੰਗੀ ਨੀਯਤ
ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਰੂ : ਸੋਹਣਾ, ਸੁੰਦਰ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਰੂਬ : ਸੁਭਾਗਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਸਰਅੰਜਾਮ,
ਨਿਕ ਨੇਕ-ਅੰਜਾਮ

ਨੇਕ-ਫ਼ਰਜ਼ਾਮ/ਅੰਜਾਮ : ਭਲੇ ਅੰਤ ਵਾਲਾ,
ਸੁਭਾਗਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਸਿਰਿਸ਼ਤ,

ਨਿਕ ਨੇਕ ਸੀਰਤ,

ਨਿਕ ਨੇਕ ਤੀਨਤ,

ਨਿਕ ਨੇਕ ਮਿਸ਼ਾਜ਼ : ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ
ਵਾਲਾ, ਸਾਉ, ਭਲਾ ਮਾਣਸ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਅਹਦ : ਬਚਨ ਪਾਲਣ
ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਫ਼ਾਲ : ਸੁਭ ਲਗਨਾਂ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਕਾਲ : ਚੰਗੇ ਬੋਲਾਂ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਕਾਰ, ਨਿਕ ਨੇਕ
ਕਿਰਦਾਰ : ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਮਨਸ਼ : ਚੰਗੀ
ਖ਼ਸਲਤ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਮੰਬਰ : ਸੋਹਣਾ,
ਸੁਨੱਖਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਨਾਮ : ਚੰਗੀ ਪਰਸਿੱਧੀ
ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਨਾਮੀ : ਚੰਗੀ ਸ਼ੋਹਰਤ,
ਪਰਸਿੱਧੀ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਨਿਹਾਦ : ਨੇਕ ਸੁਭਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਨੀਯਤ : ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ
ਵਾਲਾ, ਨੇਕ ਖ਼ਿਆਲ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਉ-ਬਦ : ਭਲਾ ਬੁਰਾ,
ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ, ਨੇਕ : ਚੰਗਾ, ਭਲਾ, ਨੇਕ, ਸੁੰਦਰ,
ਬੌਹਤ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਆਦਾਬ : ਚੰਗੇ
ਅਦਬ ਅਦਾਬ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਬਖ਼ਤ : ਸੁਭਾਗਾ,
ਖ਼ੁਸ਼, ਪਰਸੰਨਚਿਤ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਹਾਲ : ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ
ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਚੰਗੀ ਸੋਹਤ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ-ਖ਼ਿਸਾਲ : ਚੰਗੀ
ਖ਼ਸਲਤ ਵਾਲਾ, ਨੇਕ-ਸੁਭਾ।

ਨਿਕ ਨੇਕ ਰਾਯ : ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ

ਵਾਲਾ, ਨੇਕ-ਖਿਆਲ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਰੋ : ਚੰਗੀ ਗਤੀ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਰਵੀ : ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਵਾਲਾ, ਤਿੱਖੀ ਚਾਲ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਸੁਖਨ : ਨੇਕ ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਸਰ-ਅੰਜਾਮ : ਚੰਗੇ ਘਰ ਦਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਸਿਗਾਲ : ਖੈਰਖਾਹ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਸਿੱਯਰ : ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਸ਼ਮਾਇਲ : ਨੇਕ ਖਸਲਤ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਨਿਹਾਦ : ਅਸੀਲ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਅਹਦ : ਬਚਨ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਕਾਰ : ਮੇਹਰਬਾਨ, ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਕਾਰੀ : ਭਲਾਈ, ਨੇਕੀ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਗੁਫਤ : ਜਸ, ਕੀਰਤੀ, ਉਪਮਾ, ਤਾਰੀਫ਼।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਯਾਨ : ਨੇਕ ਬੰਦੇ, ਭਲੇ ਲੋਕ।

ਨਿਕੋਰੋ ਨੇਕੋ-ਨਿਕੋਰੋ : ਨੇਕੀ ਕਰਦਨ-ਉ-ਦਰ ਆਬ ਅੰਦਾਖਤਨ : ਨੇਕੀ ਕਰ ਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ।

ਨਿਲ ਨੈਲ : ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਪੌਹਚਣਾ, (ਮੁਰਾਦ ਪਾਉਣਾ)।

ਨਿਲ ਨੀਲ : ਨੀਲਾ ਰੰਗ, ਜੋ ਵਸਮੇ ਦੇ ਬੂਟੇ ਤੋਂ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਰਗੜ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ।

ਨਿਲ ਨੀਲ : ਨੀਲੇਫਰ।

ਨਿਲ ਨੀਲ-ਏ-ਚਸਮ-ਏ-ਬਦ, **ਨਿਲ ਨੀਲ-ਏ-ਚਸਮ-ਏ-ਚਸਮ** : ਨੀਲੇਫਰੀ ਟਾਕ

ਚਸਮ-ਏ-ਚਸਮ : ਓਹ ਕਾਲਾ ਟਿੱਕਾ, ਜੋ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿਣ।

ਨੀਲ-ਏ-ਖਮ-ਏ-ਆਸਮਾਨ : ਅਸਮਾਨੀ ਨਹੂਸਤ।

ਨੀਲ ਦਾਗ : ਕਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਦਾਗਣ ਕਰਕੇ ਰੋਹਦਾ ਹੈ।

ਨੀਲ ਰਾਮ : ਮੀਂਹ, ਬਰਫ਼, ਗੜ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਫਿਰਿਸ਼ਤਾ।

ਨੀਲਫਰ : ਨੀਲੇਫਰ।

ਨੀਲ-ਏ-ਫਲਕ : ਅਸਮਾਨੀ ਨਹੂਸਤ।

ਨੀਲਕ : ਥੋੜਾ ਨੀਲਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।

ਨੀਲਕਾਰ, ਨੀਲਗਰ, ਨੀਲਕਾਰ : ਨੀਲ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਨੀਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਨੀਲ ਕਸ਼ੀਦਨ : ਖੁਦਵਾਉਣਾ, ਤਤੇਲੇ ਕੱਢਵਾਉਣਾ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਾਗਣਾ।

ਨੀਲ ਗਾਵ : ਨੀਲਗਾਂ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜੰਗਲੀ ਚੌਪਾਇਆ ਜੋ ਗਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ।

ਨੀਲ ਗੂਨ : ਨੀਲਾ ਰੰਗ।

ਨੀਲਗੂਨ ਪਰਦਹਾ, ਨੀਲਗੂਨ ਖੱਯਾਮ, ਨੀਲਗੂਨ ਵਿਤਾ : ਅਸਮਾਨ, ਅਕਾਸ਼।

ਨੀਲੋਬਰਗ, ਨੀਲੋਪਰ (ਪਰਗ), ਨੀਲੋਪਲ, ਨੀਲੋਫਲ, ਨੀਲੋਫਲ : ਕੌਲ ਫੁਲ।

ਨੀਲੋਫਰੀ : ਨੀਲਾ ਰੰਗ।

ਨੀਲੋਫਰੀ ਟਾਕ : ਅਸਮਾਨ।

ਨਿਲੇ ਨੀਲਾ : ਹਰ ਨੀਲੀ ਚੀਜ਼, ਨੀਲਾ
ਘੋੜਾ, ਨੀਲਗਾਂ।
ਨਿਲੀ ਨੀਲੀ : ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ।
ਨਿਲੀ ਨੀਲੀ ਬਹਰ,
ਨਿਲੀ ਪਰਦਾ,
ਨਿਲੀ ਪਰਦਾ :
ਅਸਮਾਨ।
ਨਿਲੀ ਹਿਸਾਰ,
ਨਿਲੀ ਹੁੱਕਾ,
ਨਿਲੀ ਦਵਾਇਰ :
ਅਸਮਾਨ।
ਨਿਲਮ ਨੀਲਮ : ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ ਕੀਮਤੀ
ਪੱਥਰ।
ਨਿਮ ਨੀਮ : ਅੱਧਾ, ਅੱਧ, ਵਿਚਕਾਰਲਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਆਦਮੀ : ਇਸਤਰੀ ,
ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋ
ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਕ ਮਰਦ ਦੀ
ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਆਸ਼ਕਨੀ,
ਨਿਮ ਨੀਮ ਇਸ਼ਕਨੀ : ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਬਾਬ : ਅੱਧ ਖੁੱਲ੍ਹੀ, ਅੱਧ
ਮੀਟੀ, ਨਸ਼ੀਲੀ, ਮਸਤ, ਕਲੀ ਜੋ ਹਾਲੀ ਖਿੜੀ
ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਬਰ : ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੇ ਇਕ ਦਾਅ
ਦਾ ਨਾਮ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਬਿਰਿਸ਼ਤ :
ਅੱਧ-ਭੁੰਨਿਆ, ਅੱਧ-ਪੱਕਾ ਤੇ ਅੱਧ-ਕੱਚਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਬਿਸਮਿਲ :
ਅੱਧ-ਘਾਇਲ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਪੁਸ਼ਤ,
ਨਿਮ ਨੀਮ ਪੁਸ਼ਤਾ :
ਅੱਧ-ਪੱਕਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਾਜ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਤਾਜ ਜੋ ਜੜਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਖ਼ਤ : ਅਰਾਮ

ਚੌਕੀ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਰਕ : ਲੋਹ-ਟੋਪੀ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਸਲੀਮ :
ਸਤਕਾਰ ਸੈਹਤ ਝੁਕਣਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਨ (ਤਨਾ) :
ਵਾਸਕਟ, ਸਦਰੀ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਿਹ : ਅੱਧਾ-ਭਾਰ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਤਿਹ ਕਰਦਨ :
ਲੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਹੇਠ ਸੁਟ ਲੈਣਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਜਾਨ : ਅੱਧ-ਮੋਇਆ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਜੋਸ਼ : ਅੱਧਾ
ਉਬਲਿਆ ਹੋਇਆ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਚਾਸ਼ਤ : ਸਵੇਰ ਦਾ
ਖਾਣਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਚਰਖ : ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦੀ ਕਮਾਨ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਚਾ : ਛੋਟੀ ਤਲਵਾਰ, ਛੋਟਾ
ਕੱਪੜਾ, ਦੁਪੱਟਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਹਕੀਮ : ਅਨਾੜੀ
ਹਕੀਮ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਖਾਨਾ : ਗੁੰਬਦ, ਕਲਸ,
ਅਸਮਾਨ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਖਾਨਾ-ਏ-ਮੀਨਾ : ਅਸਮਾਨ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਖਾਬ : ਕੱਚੀ ਨੀਂਦ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਖੋਰ/ਖੋਰੋ :
ਨੀਮ-ਖੋਰਦ/ਖੋਰਦਾ : ਜੁਠਾ ਖਾਣਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਦਸਤ : ਛੋਟਾ ਗੱਦਾ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਦੀਨਾਰ : ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ
ਹੋਠ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਰਾਸਤ : ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ
ਸੁਰ/ਧੁਨ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਰਾਜ਼ੀ : ਅੱਧ-ਮੰਨਿਆ।
ਨਿਮ ਨੀਮ ਰਾਹ : ਅੱਧ ਵਾਟੇ, ਰਾਹ ਵਿਚ।

- ਨਿਮਰ/ਖਸਾਰੇ** : ਅੱਧ-ਚੇਹਰਾ, ਇਕ ਪਾਸੜ ਤਸਵੀਰ।
- ਨਿਮਰਸ** : ਅੱਧ-ਪੱਕਾ ਫੁੱਲ, ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪਰ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਏ ਹੋਣ; ਤੀਰ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਨਾ ਪੁੱਜਾ ਹੋਵੇ।
- ਨਿਮਰੰਗ** : ਉਡਿਆ ਹੋਇਆ ਰੰਗ, ਫਿੱਕਾ ਰੰਗ, ਕੱਚਾ ਰੰਗ।
- ਨਿਮਰੂ** : ਇਕ ਪਾਸਾ ਗੋਲ ਤੇ ਇਕ ਚੌੜਾ (ਹੀਰੇ ਦਾ)।
- ਨਿਮਰੋਜ** : ਮੱਧ-ਦਿਵਸ, ਦੁਪਹਿਰ, ਸੀਸਤਾਨ(ਜ਼ਾਬਲਿਸਤਾਨ) ਦਾ ਮੁਲਕ।
- ਨਿਮਰੋਜ਼ਾ** : ਅੱਧੇ ਦਿਨ ਦਾ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਰਾਗ ਦੀ ਇਕ ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ।
- ਨਿਮਰ-ਬਾਲ** : ਅੱਧਖੜ ਇਸਤਰੀ।
- ਨਿਮਰ-ਬਾਨ** : ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਬ, ਡਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ।
- ਨਿਮਰ-ਸਾਲ** : ਅੱਧਖੜ ਆਦਮੀ।
- ਨਿਮਰ-ਸੁਫਤ** : ਅੱਧ-ਵਿਧ, ਅਧੂਰੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਕਵਿਤਾ।
- ਨਿਮਰ-ਸੋਖਤ** : ਅਧ ਜਲਿਆ।
- ਨਿਮਰ-ਸੋਖਤਾ** : ਸੜੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਲੀਰ।
- ਨਿਮਰ-ਸੋਬ** : ਅੱਧ-ਭੁੰਨਿਆ।
- ਨਿਮਰ-ਸੋਬ ਖਰ** : ਹਬਸ਼ੀ।
- ਨਿਮਰ-ਸੇਰ** : ਅੱਧ-ਰੱਜਿਆ; ਅੱਧ-ਭੁੱਖਾ।
- ਨਿਮਰ-ਸ਼ਕਰੀ** : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ।
- ਨਿਮਰ-ਫੁਸਰਦਾ** : ਅੱਧ-ਜੰਮਿਆ।
- ਨਿਮਕਾਰ** : ਅਧੂਰਾ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਫਟਿਆ ਪੁਰਾਣਾ।
- ਨਿਮਕਾਰੇ** : ਮਜ਼ਦੂਰ, ਸ਼ਗਿਰਦ, ਅਧੂਰੀ ਚੀਜ਼।
- ਨਿਮਕਾਸੇ** : ਅਰਧ-ਚੰਦਰਮਾ ਵਰਗਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਪਿਆਲਾ।
- ਨਿਮਕਾਸੇ-ਤਰੀਕਾਸ਼ਤਨ** : ਨਿਮਕਾਸਾ ਦਰ ਬੋਰੋ-ਏ-ਕਾਸਾ ਦਾਸ਼ਤਨ : ਠੱਗੀ, ਫਰੋਬ ਕਰਨਾ।
- ਨਿਮਕਤ** : (= ਨਿਮ ਤਖਤ (ਨਿਮ-ਤਖਤ) ਅਰਾਮ ਕੁਰਸੀ।
- ਨਿਮ-ਕਸ਼** : ਅੱਧਾ ਅੰਦਰ, ਅੱਧਾ ਬਾਹਰ, ਓਹ ਤੀਰ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਜੋ ਪੂਰੀ ਬਾਹਰ ਨਾ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
- ਨਿਮ-ਕੁਸ਼ਤ** : ਅੱਧ-ਮੋਇਆ, ਅੱਧ-ਮਰਿਆ, ਘਾਇਲ।
- ਨਿਮ-ਕੂਰ** : ਕੁੱਥਾ।
- ਨਿਮ-ਗਰਮ** : ਕੋਸਾ।
- ਨਿਮ-ਗੁਨਹ** : ਮਮੂਲੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਗਲਤੀ।
- ਨਿਮ-ਲਹਜ਼ਾ** : ਛਿਣ-ਪਲ, ਝਟ ਪਲ ਕੁ ਦਾ।
- ਨਿਮ-ਮਰਦਾ** : ਅਧ-ਮੋਇਆ।
- ਨਿਮ-ਮਸਤ** : ਅੱਧਾ ਬੇਹੋਸ਼, ਬੇਸੁਰਤ।
- ਨਿਮਰ** : ਅੱਧਾ, ਅਧੂਰਾ, ਪਾਸਾ, ਤਰਫ, ਦਿਸ਼ਾ; ਮੂੰਹ ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬੁਰਕਾ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਅੱਖਾਂ ਦਿਸਣ; ਹੇਠਾਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਕੱਪੜਾ; ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਗੋ।

- ਨਿਮੇ ਅਸਤਿਨ ਨੀਮਾ-ਆਸਤੀਨ** : ਅੱਧੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਜੈਕਟ।
- ਨਿਮੇ ਪਰ ਨੀਮਾ-ਪੁਰ** : ਅੱਧ-ਭਰਿਆ।
- ਨਿਮੇ ਰਾਹ ਨੀਮਾ-ਰਾਹ** : ਅੱਧਵਾਟੇ, ਪਗਡੰਡੀ, ਫੁਟਪਾਥ।
- ਨਿਮੇ ਤੋਰ ਨੀਮਾ ਰੂਬ** : ਦੁਪਹਰ।
- ਨਿਮੇ ਸ਼ਾਮ ਨੀਮਾ ਸ਼ਾਮ** : ਲੰਦਾ ਵੇਲਾ, ਸ਼ਾਮ।
- ਨਿਮੇ ਕੁਨਦੀਲ ਨੀਮਾ ਕਿੰਦੀਲ** : ਏਕਮ ਦਾ ਚੰਦ, ਨਵਾਂ ਚੰਦ।
- ਨਿਮੇ ਕਾਰੇ ਨੀਮਾ-ਕਾਰਾ** : ਅੱਧਾ ਮੁਕਾਇਆ ਕੰਮ, ਹੰਢਿਆ ਵਰਤਿਆ, ਪੁਰਾਣਾ।
- ਨਿਮੇ ਮਲਾਲ ਨੀਮਾ ਹਿਲਾਲ** : ਮਸ਼ੁਕ ਦਾ ਹੋਠ।
- ਨਿਨੋ ਨੈਨਵਾ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ। (ਨਿਨੋ)
- ਨੈਨੈ ਨੈਨੈ** : ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ।
- ਨਿਯੋ ਨੇਵ** : ਬਹਾਦਰ, ਸੁਰਮਾ, ਜੋਧਾ, ਪੈਹਲਵਾਨ।
- ਨਿਯੋ ਨੇਵਾਦ** : ਦਲੇਰੀ, ਸੁਰਮਗਤੀ।
- ਨਿਯੋ ਨੇਵਾਦ** : ਸੁੱਰਮੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।
- ਨਿਯੋ ਨੇਵਮਰਦ** : ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ, ਸੁਰਮਾ ਆਦਮੀ।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਾਰ** : ਅਕਾਸ਼।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਤਸ਼** : ਭੋਗ ਕਰਨਾ।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਤੂਰ** : ਅਭਮਾਨ, ਹੰਕਾਰ।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਰ** : ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਰ-ਏ-ਨੀਵਾਰ** : ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਰਚਨਾ, ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਤਾਰੇ, ਚੰਦ, ਸੂਰਜ, ਪੀਘ ਆਦਿ।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਰਾਦ** : ਪਰਬੰਧ।
- ਨਿਯੋ ਨਿਯੋਸ਼ਾ** : ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਸਰੋਤਾ, ਕੰਨ ਵਿਚ ਪਾਈ ਹੋਈ ਗੱਲ।
- ਨਿਯੋ ਨੀਵਾ** : ਰੋਣ ਧੋਣ, ਵੈਣ, ਸ਼ੋਕ, ਸੋਗ।

੭(ਵਾਉ)

੭ (ਵਾ/ਵਾਉ) : ਫ਼ਰਾਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਤੀਹਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਛੱਬੀਵਾਂ ਅੱਖਰ ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇ (6) ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ।

੭ ਵ : (ਸੰਯੋਜਕ) ਜੋੜਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਜਾਨ-ਵਾ-ਦਿਲ, ਤੇ, ਅਤੇ।

੭ ਵਾ : (ਸੰਬੋਧਨੀ ਸ਼ਬਦ) ਸੁਣ, ਅਫ਼ਸੋਸ।

੭ ਵਾ : ਖੁੱਲ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਵੱਖਰਾ, ਫੇਰ, ਮੁੜ ਕੇ, ਦੁਬਾਰਾ, ਫਿਰ ਪਿਛੋਂ, ਮਗਰੋਂ, ਨਾਲ, ਸਾਥ, ਵਾਢੇਲਾ, ਇਕ ਖਾਣਾ।

ਵਾਅਮਦਨ : ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਪਰਤਣਾ।

ਵਾ-ਉਫ਼ਤਾਦਨ : ਲੇਟੇ ਰੈਹਣਾ।

ਵਾ-ਈਸਤਾਦਨ : ਠੈਹਰਨਾ, ਖਲੋਣਾ।

ਵਾਬਾ : ਸਮਝਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਵਾ-ਬੁਰਦਨ : ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਲਈ ਖਮੀਰ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਕੇ ਵੇਲਣਾ।

ਵਾਬਸਤਾ : ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ, ਸਬੰਧਤ, ਸਬੰਧੀ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਨੌਕਰ, ਮੁਲਾਜ਼ਮ।

ਵਾਬਸਤਗਾਨ :

(ਵਾਬਸਤਾ ਵਾਬਸਤੇ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ, ਘਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ।

ਵਾਬਸਤਗੀ : ਸਬੰਧ,

ਸਰੋਕਾਰ, ਵਾਸਤਾ।

ਵਾਬੂ : ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼।

ਵਾਬੂਰ : ਸਟੀਮ ਇੰਜਨ, ਸਟੀਮਰ।

ਵਾਪਸ : ਹਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਫੇਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰਤਿਆ ਹੋਇਆ; ਪਰਤਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਪਿਛੋਂ, ਮਗਰੋਂ, ਫਿਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਰੰਜ, ਸ਼ੋਕ, ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼।

ਵਾਪਸੀ : ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਫਿਰੀ ਹੋਈ, ਵਾਪਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਹਾਲਤ।

ਵਾਪਸੀਨ : ਪਿਛਲਾ, ਮਗਰਲਾ, ਅੰਤਮ, ਅਖੀਰਲਾ।

ਵਾਤਗਰ : ਫ਼ਰ ਕੋਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਸ਼ਾਇਰ, ਕਵੀ, ਕਿੱਸਾਕਰ; ਇਕ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ।

ਵਾਤਰ : ਬੋਹਤ ਦੂਰ।

ਵਾਸਿਕ : ਪੱਕਾ।

ਵਾਸਿਕ ਬਿੱਲਾਹ : ਇਕ ਅੱਥਾਸੀ ਖਲੀਫ਼ੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੜਾ ਇਲਮ-ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਦਾਨੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਸੀ, ਉਹ ੨੨੮ ਹਿਜਰੀ ਤੋਂ ੨੩੩ ਹਿਜਰੀ ਤਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਵਾਜਿਬ : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ, ਆਵਸ਼ਕ, ਯੋਗ, ਠੀਕ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦਾ ਮੁਥਾਜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅੱਲਾਹ।

ਵਾਜਿਬਾਤ : (ਵਾਜਿਬ

واجب : ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੇ ਉਚਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ।

واجب الا : ਵਾਜਿਬ-ਉਲ-ਅਦਾ :

ਓਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਬਕਾਇਦਾ ਰਕਮ।

واجب الالظاهر : ਵਾਜਿਬ-ਉਲ-

ਇਬਹਾਰ : ਪਰਗਟ ਕਰਨਯੋਗ, ਦੱਸਣਯੋਗ।

واجب التسليم

ਵਾਜਿਬ-ਉਤ-ਤਸਲੀਮ : ਮੰਨਣਯੋਗ, ਮੰਨੀ ਹੋਈ।

واجب التعريري : ਵਾਜਿਬ-ਉਤ-

ਤਅਜੀਰੀ : ਸਜ਼ਾਯੋਗ।

واجب التعظيم : ਵਾਜਿਬ-ਉਤ-

ਤਅਜ਼ੀਮ : ਇਜ਼ਤਯੋਗ।

واجب الرحم : ਵਾਜਿਬ-ਉਰ-ਰਹਮ :

ਰਹਮ ਦੇ ਯੋਗ।

واجب الرعايت : ਵਾਜਿਬ-ਉਰ-

ਰਿਆਯਤ : ਮਾਫੀ ਯੋਗ, ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

واجب الريارت : ਵਾਜਿਬ-ਉਰ-

ਬਿਯਾਰਤ : ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਯੋਗ।

واجب الطلب : ਵਾਜਿਬ-ਉਤ-ਤਲਬ

: ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ।

واجب العرض : ਵਾਜਿਬ-ਉਲ-ਅਰਬ

: ਬੇਨਤੀ ਯੋਗ, ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ।

واجب القتل : ਵਾਜਿਬ-ਉਲ-ਕਤਲ :

ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ।

واجب الوجوه : ਵਾਜਿਬ-ਉਲ-ਵਜੂਹ

: ਜਿਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅੱਲਾਹ।

واجب الوصول : ਵਾਜਿਬ-ਉਲ-ਵਸੂਲ

: ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਯੋਗ।

واجب ولزم : ਵਾਜਿਬ-ਉ-ਲਾਜ਼ਿਮ :

ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੇ ਫਰਜ਼ਯੋਗ।

واجبي : ਵਾਜਿਬੀ : ਓਹ ਗੱਲ ਜੋ ਸਹੀ ਤੇ

ਠੀਕ ਹੋਵੇ, ਠੀਕ, ਮੰਨਣਯੋਗ, ਜ਼ਰੂਰੀ, ਯੋਗ; ਵਜ਼ੀਫਾ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ।

واجب : ਵਾਜਿਬ : ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਵੀਂ

ਗੱਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ।

واحد : ਵਾਹਿਦ ; ਇਕ, ਇੱਕਲਾ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ

ਨਾਮ।

واحد العين : ਵਾਹਿਦ-ਉਲ-ਐਨ :

ਇਕ ਅੱਖ ਵਾਲਾ, ਕਾਣਾ।

واحدون : ਵਾਹਿਦੂਨ : (ਵਾਹਿਦ

ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਇੱਕਲਿਆਂ ਦਾ ਜੁੱਟ।

واحدى : ਵਾਹਿਦੀ : ਕੋਈ ਵੀ।

واحديت : ਵਾਹਿਦੀਯਤ : ਇਕ ਹੋਣਾ।

واحدت : ਵਾਹਿਦੀਯਤ : ਹਾਏ, ਅਫਸੋਸ,

ਸ਼ੋਕ।

واحد : ਵਾਹਿਦ : ਓਹ ਗੁਮਾਨ ਜੋ ਯਕੀਨ ਦੇ ਨੇੜੇ

ਹੋਵੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸੱਚ, ਸਹੀ, ਖੂਬ; ਵਾਹ ਵਾਹ; ਪੂਰਬ, ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ।

واحد : ਵਾਹਿਦ : ਵਾਪਸ ਮੰਗਣਾ,

ਹਿਸਾਬ ਲੈਣਾ, ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਣਾ।

واحد : ਵਾਹਿਦ : ਕਬਰ ਪੁੱਟਣਾ ਤੇ ਜਿਉਂਦੀ

ਲੜਕੀ ਉਸ ਵਿਚ ਦੱਬ ਦੇਣਾ (ਆਦਿ ਵਾਸੀ ਅਰਬਾਂ ਵਿਚ ਭੈੜੀ ਰਸਮ) ਸਖਤ ਅਵਾਜ਼।

واحد : ਵਾਹਿਦ : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਢ, ਮੂਲ,

ਅਸਲ; ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣਾ।

واحد : ਵਾਹਿਦ : ਘਾਟੀ, ਦੋ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ

ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਟਿੱਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਸਤਾ, ਨੀਵੀਂ ਪਧਰੀ ਧਰਤੀ ਜਿਥੇ ਰੁੱਖ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਫਿਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੰਗਲ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਜਾਂ ਨਦੀ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲਾਂਘਾ, ਰੇਗਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹਰਿਆਲੀ ਥਾਂ।

واحد : ਵਾਹਿਦ-ਏ-ਐਮਨ : ਓਹ

ਵਾਹਿਦ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਏਹ ਜੰਗਲ ਕੋਹ

ਤੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ
ਐਮਨ (ਸੱਜਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

وادی خاموشان

ਵਾਦੀ-ਏ-ਖਾਮੋਸ਼ਾਨ : ਗੂੰਗਿਆਂ ਦੀ
ਵਾਦੀ, ਕਬਰਿਸਤਾਨ।

ਵਾਦੀ-ਏ-ਅਰੂਸ : ਇਕ
ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ
ਹੈ।

ਵਾਦੀ-ਏ-ਮਜ਼ਨੂਨ :
ਓਹ ਜੰਗਲ ਬੀਆਬਾਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਜ਼ਨੂੰ
ਅਰਥਾਤ ਕੈਸ-ਏ-ਆਮਰੀ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਸੀ।

ਵਾਦੀ-ਨਵਰਦ : ਜੰਗਲ
ਬੀਆਬਾਨ ਦਾ ਸੈਲਾਨੀ।

ਵਾਦੀਯਾਨ : (ਬਾਦੀਆਨ) ਸੌਫ।

ਵਾਰ : ਢੰਗ, ਵਿਧੀ, ਵਰਗਾ, ਵਾਰੀ,
ਨੌਬਤ, ਯੋਗ, ਰਸਮ, ਦਸਤੂਰ, ਆਦਤ,
ਮਾਤਰਾ, ਭਾਰ, ਫਸਲ, ਮੌਸਮ; ਮਾਲਕ;
ਸੁਆਦੀ; ਪਿਆਰ; ਮੁਹੱਬਤ।

ਵਾਰਿਸ : ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਲ ਦਾ
ਸਹੀ ਹਕਦਾਰ, ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ,
ਜਾਇਦਾਦ ਆਦਿ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਸੁਆਮੀ, ਰੱਬ
ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

وارث تاج ونگین

ਵਾਰਿਸ-ਏ-ਤਾਜ-ਉ-ਨਗੀਨ :
ਉਤਰਾਧਕਾਰੀ, ਟਿੱਕਾ, ਸ਼ੈਹਜ਼ਾਦਾ।

ਵਾਰਿਸ-ਏ-ਦਾਊਦ
ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲੇਮਾਨ।

ਵਾਰਿਸ-ਏ-ਸ਼ਰਈ :
ਕਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ, ਸਹੀ ਵਾਰਸ।

ਵਾਰਿਦ : ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਹੁੰਚਣ
ਵਾਲਾ, ਦੂਤ, ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ,
ਮੌਜੂਦ, ਹਾਜ਼ਰ; ਆਧੁਨਿਕ ਲੇਖਕ; ਮੈਹਮਾਨ;
ਅਵਸਰ, ਘਟਨਾ; ਨਤੀਜਾ, ਪਰੀਣਾਮ।

ਵਾਰਿਦ-ਉ-ਸਾਦਿਰ :
ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਮੈਹਮਾਨ; ਮੁਸਾਫਰ।

ਵਾਰਿਦਾਤ : (ਵਾਰਿਦ ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਓਹ ਹਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਉਤੇ ਗੁਜ਼ਰੇ,
ਬੀਤੀ ਹੋਈ, ਪੇਸ਼ ਆਈ ਹੋਈ ਘਟਨਾ।

ਵਾਰਦਨ : ਰੂੰ ਵੇਲਣ ਦਾ ਵੇਲਣਾ।

ਵਾਰਸਤਗੀ : ਅਜ਼ਾਦੀ,
ਬੰਦ-ਖਲਾਸੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ, ਬੋਹਲਤਾ।

ਵਾਰਸਤਾ : ਅਜ਼ਾਦ, ਸੁਤੰਤਰ।

ਵਾਰਸਤਾ-ਮਿਜ਼ਾਜ :
ਅਜ਼ਾਦ ਮਿਜ਼ਾਜ, ਅਵਾਰਾ, ਬੇਪਰਵਾਹ।

ਵਾਰਫਤਗੀ : ਪਸ਼ੇਮਾਨੀ,
ਪਛਤਾਵਾ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਆਪੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ
ਦੀ ਹਾਲਤ, ਬੇਖਬਰੀ, ਬੇਖੁਦੀ, ਨਿਵਾਲ ਹੋਣਾ।

ਵਾਰਫਤਨ : ਜਾਣਾ, ਛੁੱਟ ਜਾਣਾ।

ਵਾਰਫਤਾ : ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਥੱਕ
ਟੁੱਟ ਕੇ ਚੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ, ਆਪੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ,
ਬੇਮੁਹਾਰਾ, ਪਰੇਮੀ।

ਵਾਰਨ/ਵਾਰਿਨ/
ਵਾਰੰਜ : ਕੂਹਣੀ।

ਵਾਰੂਨ, ਵਾਰੂਨੇ, ਵਾਰੂਨਾ,
ਵਾਰੂਨ, ਵਾਰੂਨ, ਵਾਰੂਨ :
ਉਲਟਾ, ਪੁੱਠਾ, ਅਭਾਗਾ, ਸ਼ੂਮ।

ਵਾਰੂਨ-ਬਖਤ :
ਬਦਕਿਸਮਤ, ਅਭਾਗਾ।

ਵਾਰਾ : ਵੇਖੋ 'ਵਾਰ'।

ਵਾਸ : ਕਣਕ ਦੀ ਬੱਲੀ।

ਵਾਸਿਤਾ : ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿਚਕਾਰਲਾ,
ਵਿਚੋਲਾ; ਮਾਲਾ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਤੇ ਵੱਡਾ ਮੋਤੀ;
ਦੂਤ; ਸਬੰਧ; ਮੰਤਵ, ਕਾਰਨ; ਅਵਸਰ; ਉਠ ਦੇ
ਕਜ਼ਾਵੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਹੰਨਾ, ਸਰੋਕਾਰ,
ਮਤਲਬ; ਵਸੀਲਾ; ਦੇਸਤੀ, ਬਗਦਾਦ ਤੇ
ਬਸਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ।

ਵਾਸਿਤਤੁਲਅਕਦ :
ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਵਿਚਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇ
ਬੋਹ-ਮੁਲਾ ਮੋਤੀ।

ਵਾਸਿਤੀ : ਵਾਸਿਤਾ ਸ਼ੈਹਰ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ, ਵਾਸਿਤਾ ਦਾ ਵਾਸੀ, ਵਾਸਿਤ ਦਾ ਕਲਮ।

ਵੱਸਲਾਮ : ਅਤੇ ਸਲਾਮ ਪੁਜੇ, ਤੇ ਸਲਾਮ ਹੈ।

ਵਾਸੋਖਤ : ਘਿਰਨਾ, ਮੂੰਹ ਮੋੜਨਾ, ਓਹ ਸ਼ਿਅਰ ਜੇਹੜੇ ਮੁੱਸਦਿਸ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਲਈ ਬੇਜ਼ਾਰੀ ਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਾਸੋਖਤਗੀ : ਜਲਨ, ਸੜਨ, ਲਿਖਣ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਵਾਸ਼ਾਮਾ : ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਓੜਨੀ, ਚਾਦਰ, ਦੁਪੱਟਾ।

ਵਾਸ਼ਿਮਾ : ਓਹ ਔਰਤ ਜੋ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਉਤੇ ਸੁਈ ਨਾਲ ਤੋਤਲੇ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਵਾਸ਼ਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਬਾਸ਼ਾ।

ਵਾਸਿਫ : ਵਸਫ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਪਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਵਾਸਿਫੀ : ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਨਾਮ।

ਵਾਸਿਲ : ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ।

ਵਾਸਿਲਾਤ : (ਵਾਸਿਲ ਦਾ ਬੋਹਚਵਨ) ਵਸੂਲੀਆਂ, ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ।

ਵਾਸਿਲ ਬਾਕੀ : ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ।

ਵਾਜ਼ਿਹ : ਪਰਗਟ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਗਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਵੇਰਵੇ ਸੈਹਤ, ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ।

ਵਾਜ਼ਿਅ : ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ

ਵਾਲਾ, ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਵਾਜ਼ਿਅ-ਉਲ-ਕਾਨੂਨ : ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਵਿਧਾਇਕ।

ਵਾਜ਼ਿਅ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬ : ਓਹ ਚਾਰ ਧਰਮ ਗਰੰਥ ਜੇਹੜੇ ਰੱਬ ਨੇ ਨਾਜ਼ਿਲ ਫ਼ਰਮਾਏ 'ਜ਼ਬੂਰ' ਹਜ਼ਰਤ ਦਾਉਦ ਪੁਰ 'ਤੋਰਾਤ' ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ, ਤੇ 'ਅੰਜੀਲ' ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ।

ਵਾਜ਼ਿਅਨ : ਵਾਜ਼ਿਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਵਾਇਬ : ਵਾਅਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਸੀਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਮਾਮ, ਪਰਚਾਰਕ, ਉਪਦੇਸ਼ਕ।

ਵਾਈ : ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਨਿਗਰਾਨ, ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।

ਵਾਫ : ਪੜ੍ਹਨ/ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬੁਲਬੁਲ।

ਵਾਫਿਦ : ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਸਦ, ਦੂਤ; ਉਠਣੀ ਸਵਾਰ।

ਵਾਫਿਰ : ਬੋਹਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਚੋਖਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ, ਵਾਧੂ, ਅਮੀਰ; ਖੁਸ਼ਹਾਲ।

ਵਾਫੀ : ਪੂਰਾ, ਬਚਨ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ, ਬਚਨ ਦਾ ਪੱਕਾ, ਵਾਇਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਵਾਕਿੱਸਾ : ਮੱਕਾ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਕ ਪੜਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਵਾਕਿਅ : ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ, ਡਿਗਣ ਵਾਲਾ, ਠੀਕ, ਸਚ, ਸਹੀ।

ਵਾਕਿਅਨ : ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ, ਦਰਅਸਲ, ਅਸਲ ਵਿਚ।

ਵਾਕਿਅ-ਨਿਗਾਰ : ਹਾਲਾਤ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਪਤਰਕਾਰ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ।

ਵਾਕਿਆਤ : (ਵਾਕਿਅ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਘਟਨਾਵਾਂ।

ਵਾਕਿਆ : ਸੁਫਨਾ, ਘਟਨਾ,

ਵਾਰਦਾਤ, ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਸਖਤੀ, ਪਰਲੋ,
ਮਿਰਤੂ, ਹਾਲ, ਖਬਰ, ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੀ
ਇਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਨਾਮ।
واقعہ سیدہ **ਵਾਕਿਆ-ਦੀਦਾ** :
ਤਜਰਬੇ-ਕਾਰ।
واقعہ طلب **ਵਾਕਿਆ-ਤਲਬ** :
ਲੜਾਕਾ, ਝਗੜਾਲੂ, ਫਸਾਦੀ।
واقعہ نگار **ਵਾਕਿਆ-ਨਿਗਾਰ** :
ਅਖਬਾਰਨਵੀਸ, ਪੱਤਰਕਾਰ।
واقعی **ਵਾਕਿਈ** : ਸਹੀ, ਠੀਕ, ਸੱਚ
ਮੁੱਚ।
واقعیت **ਵਾਕਿਈਯਤ** : ਸਚਾਈ,
ਹੋਂਦ।
واقف **ਵਾਕਿਫ** : ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਣਨ
ਵਾਲਾ, ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕਿਸੇ ਦੀ
ਖਬਰ ਹੋਵੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਆਪਣੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਵਕਫ ਲਈ ਛੱਡ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।
واقف الحال **ਵਾਕਿਫ-ਉਲ-ਹਾਲ**,
ਵਾਕਿਫ-ਏ-ਹਾਲ : ਹਾਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ, ਭੇਤੀ,
ਸਿਆਣਾ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ।
واقف باش **ਵਾਕਿਫਬਾਸ਼** : ਖਬਰਦਾਰ
ਹੋ, ਹੋਸ਼ ਕਰ, ਸਾਵਧਾਨ।
واقف کار **ਵਾਕਿਫਕਾਰ** : ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਕਫ,
ਕੰਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ
ਦੁਨੀਆ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇ।
واقف کاری **ਵਾਕਿਫਕਾਰੀ** : ਤਜਰਬਾ,
ਗਿਆਨ, ਜਾਣ-ਪਛਾਣ।
واقفیت **ਵਾਕਿਫੀਯਤ** : ਜਾਣ-ਪਛਾਣ,
ਗਿਆਨ, ਸਨਾਖਤ, ਜਾਣਕਾਰੀ,
ਤਜਰਬੇਕਾਰੀ, ਮਹਾਰਤ।
واکړدن **ਵਾਕਰਦਨ** : ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ, ਛੱਡ
ਦੇਣਾ, ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਕੱਟਣਾ, ਜੁਦਾ
ਕਰਨਾ, ਅੱਡ ਕਰਨਾ।
واکشیدن **ਵਾਕਸ਼ੀਦਨ** : ਕਮਾਨ ਆਦਿ
ਦਾ ਖੂਬ ਖਿੱਚਣਾ, ਹੀਲ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ

ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲੈਣਾ, ਲੇਟਣਾ, ਲੰਮੇ ਪੈ ਜਾਣਾ।
واگذار کردن **ਵਾਗੁਬਾਰ ਕਰਦਨ** : ਦੇ
ਦੇਣਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ।
واگذاشتن **ਵਾਗੁਬਾਸ਼ਤਨ** : ਰੱਬ ਵਾਸਤੇ
ਛੱਡ ਦੇਣਾ (ਧਨ ਮਾਲ)।
واگردانیدن **ਵਾਗਰਦਾਨੀਦਨ** :
ਮੁੜਨਾ, ਪਿੱਛੇ, ਮੁੜਨਾ।
واگردیدن **ਵਾਗਰਦੀਦਨ** : ਅੰਤਰਮੁਖੀ
ਹੋਣਾ।
واگرفتن **ਵਾਗਰਿਫਤਨ** : ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ,
ਖੋਹ ਲੈਣਾ, ਹਟਾ ਲੈਣਾ।
واگره **ਵਾਗਰਨਾ** : (ਵਗਰਨਾ) ਨਹੀਂ ਤਾਂ।
واگفتن **ਵਾਗੁਫਤਨ** : ਝਾੜ ਪਾਉਣਾ, ਮੰਦਾ
ਚੰਗਾ ਕੈਹਣਾ।
واگیر **ਵਾਗੀਰ** : ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੀ ਇਕ ਵਰਜਸ਼,
ਕੁਸ਼ਤੀ ਦਾ ਇਕ ਦਾਅ।
والا **ਵਾਲਾ** : ਉਚਾ, ਵੱਡਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਇਜ਼ਤ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਕੱਦਕਾਠ, ਡੀਲ-ਡੋਲ,
ਮਕਾਨ ਦੀ ਛੱਤ; ਕੰਧ ਦਾ ਰੱਦਾ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ।
والا جاہ **ਵਾਲਾ-ਜਾਹ** : ਉਚੇ ਮਰਤਬੇ
ਵਾਲਾ।
والا قدر **ਵਾਲਾ-ਸ਼ਾਨ**,
ਵਾਲਾ-ਕਦਰ : ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੀ
ਕਦਰ ਵਾਲਾ।
والا مناقب **ਵਾਲਾ-ਮਨਾਕਿਬ** : ਉਚੇ
ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ।
والا منزلت **ਵਾਲਾ-ਮਨਜ਼ਿਲਤ** :
ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਵਾਲਾ, ਮਹਾਨ (ਹਜ਼ਰਤ
ਮੁਹੰਮਦ ਲਈ)।
والا منش **ਵਾਲਾ-ਮਨਿਸ਼** : ਉਚੇ ਨੇਕ
ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ।
والا **ਵਾਲਾਈ** : ਵਡਿਆਈ।
والا **ਵ-ਇੱਲਾ** : ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਤੇ; ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ,
ਤਾਂ ਵੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ।

والان والالاد : ਛੱਤ, ਗੁੰਬਦ, ਕੱਚੀ
ਇਮਾਰਤ, ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਰਦਾ।

والان والالاد : ਰਦੇ ਲਾਉਣ
ਵਾਲਾ, ਰਾਜ, ਮਿਸਤਰੀ।

والان : ਸੌਫ਼।

والان : ਫੋੜਾ, ਜ਼ਖਮ।

والان والالاد : ਗੱਲ ਕੀ, ਮੁਕਦੀ
ਗੱਲ, ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ।

والان : ਪਿਤਾ।

والان : ਮਾਂ, ਮਾਤਾ।

والان والالاد : ਮਾਂ-ਬਾਪ, ਮਾਪੇ।

والان والالاد : ਖੁਦਾ ਹਾਫ਼ਿਜ਼, ਰੱਬ
ਰਾਖਾ।

والان والالاد : ਗੁਲਗੁਨਾ, ਗੁਲਗੁਨਾ
ਉਬੱਟਨਾ, ਪਾਉਡਰ।

والان والالاد : ਪਰੇਮੀ, ਮੋਹਤ, ਹੈਰਾਨ
ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ, ਮਾਯੂਸ, ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਪਾਗਲ।

والان والالاد : ਰੱਬ ਦੀ ਕਸਮ, ਸੌਹ ਰੱਬ
ਦੀ।

والان والالاد : ਅਤੇ
ਅੱਲਾਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸਭ
ਪਤਾ ਹੈ, ਰੱਬ ਜਾਣੇ।

والان والالاد

والان والالاد : ਅਤੇ ਰੱਬ ਹੀ
ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

والان والالاد : ਹਾਕਮ, ਮਾਲਕ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ,
ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਦੇਸਤ, ਸਰਪਰਸਤ,
ਪਰਬੰਧਕ।

والان والالاد : ਮੰਗਲ ਨਛੱਤਰ।

والان والالاد : ਮਾਲਕੀ,
ਅਧਕਾਰ, ਪਰਾਪਤੀ।

والان : ਕਰਜ਼, ਉਧਾਰ, ਕਰਜ਼ਾ

ਦੇਣਾ/ਲੈਣਾ, ਰੰਗ, ਵਰਗ।

والان والالاد : ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ
ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ, ਕਰਜ਼ਖਾਹ।

والان والالاد : ਕਰਜ਼ਦੀ, ਦੇਣਦਾਰ।

والان والالاد : ਬਾਕੀ ਰੈਹਣਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ,
ਕਿਆਮ।

والان والالاد : (ਵਾਮਾਂਦਾ
ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ) ਪਿੱਛੇ ਰਹੇ ਹੋਏ।

والان والالاد : ਪਿੱਛੇ ਰੈਹ ਜਾਣਾ,
ਨਿਮਰਤਾ, ਥਕਾਵਟ।

والان والالاد : ਪਿੱਛੇ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ,
ਥੱਕ ਕੇ ਰੈਹ ਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਜਬੂਰ, ਬਚਿਆ
ਹੋਇਆ, ਜੁਠ।

والان والالاد : ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ, ਆਸ਼ਕ,
ਪਰੇਮੀ, ਅਰਬ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਪਰੇਮੀ-ਨਾਇਕ,
ਜਿਸ ਦੀ ਪਰੇਮਕਾ 'ਅਜ਼ਰਾ' ਸੀ।

والان والالاد : ਵਰਗਾ, ਉਜੇਹਾ, ਸੁਰਖਿਅਕ,
ਪਿਛੇਤਰ ਜੋ 'ਬਾਨ' ਜਾਂ ਰਾਖੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਰਵਾਨ=ਦਰਬਾਨ, ਰਾਖਾ,
'ਰਜ਼ਵਾਨ' ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਦਾ ਰਾਖਾ।

والان والالاد :
ਵੇਖਣਾ।

والان والالاد : ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ
ਵਿਖਾਇਆ, ਪਰਗਟਾਵਾ, ਅਰਜ਼, ਬੇਨਤੀ।

والان والالاد : ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ,
ਦੱਸਣਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ।

والان والالاد : ਅਫ਼ਸੋਸ, ਸ਼ੋਕ, ਪੁਕਾਰ,
ਹਾਲ-ਦੁਹਾਈ, ਰੋਣਾ-ਪਿੱਟਣਾ।

والان والالاد : ਪਰਸੰਸਾ ਤੇ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਬਦ
ਵਾਹ ਵਾਹ! ਖ਼ੂਬ! ਕੀ ਕੈਹਣੈ! ਸੁਬਹਾਨ
ਅੱਲਾਹ! ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾਂ! ਆਫ਼ਰੀਨ।

والان والالاد : ਬੈਹਤ ਖ਼ੂਬ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼।

والان والالاد : ਹਿਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਬਖ਼ਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਦਾਨੀ, ਦੇਵਣਹਾਰ।

واهب الحاجات

ਵਾਹਿਬ-ਉਲ-ਹਾਜ਼ਤ : ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੱਬ।

واهب الوجوه **ਵਾਹਿਬ-ਉਲ-ਵਜੂਹ** : ਹੋਂਦ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ।

واهل **ਵਾਹਿਲਾ** : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੀ ਬੀਵੀ ਦਾ ਨਾਮ।

واهم **ਵਾਹਮ** : (باهم) ਇੱਕਠੇ; ਇਕ ਸਮਾਨ, ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ, ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ।

واهم **ਵਾਹਿਮ** : ਵੈਹਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

واهمه **ਵਾਹਿਮਾ** : ਵੈਹਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸੋਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਲਪਨਾ, ਡਰ, ਚਿੰਤਾ, ਫਿਕਰ।

واهي **ਵਾਹੀ** : ਬੇਹੁਦਾ, ਫਜ਼ੂਲ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਸੁਸਤ, ਢਿੱਲਾ।

واهيات **ਵਾਹੀਯਾਤ** : (ਵਾਹੀ ਵਾਹੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੇਹੁਦਾ ਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ।

واهي **ਵਾਹੀਯਾ** : ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੁਰਾਹੇ ਪਿਆ, ਭੁੱਲੜ, ਝੂਠਾ, ਅਸੱਤ, ਬੇਹੁਦਾ, ਬਕਵਾਸ।

واي **ਵਾਯ** : ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਕੁਰਾਹੇ ਪਿਆ, ਕੁਰਾਹੀਆ; ਬੋਲੀ।

واياواي **ਵਾਯਾਵਾਯ** : ਰੋਣਾ, ਪੋਣਾ, ਵੈਣ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ।

وايا **ਵਾਯਾ** : ਅਵੱਸ਼ਕ, ਮਨੋਰਥ, ਮੁਰਾਦ, ਲੋੜ, ਜ਼ਰੂਰਤ; ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਚੌੜਾ, ਅਫੀਮ ਵਗੈਰਾ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖੁਰਾਕ; ਮੁਕੱਦਮਾ।

واي **ਵਾਈ** : ਜ਼ਰੂਰੀ; ਲੋੜੀਂਦਾ।

وايست **ਵਾਯਿਸਤ** : ਇੱਛਾ, ਹਾਜ਼ਤ, ਮੁਰਾਦ; ਮੁੱਕਦਮਾ; ਰੋਜ਼ ਦਾ ਅਮਲ, ਅਫੀਮ, ਆਦਿ।

وبا **ਵਬਾ** : ਮਹਮਾਰੀ, ਓਹ ਮੌਤ ਜੋ ਹਵਾ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਆਮ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੈਜ਼ਾ, ਪਲੇਗ, ਆਦਿ।

وبال **ਵਬਾਲ** : ਸਖਤੀ, ਔਖਿਆਈ, ਜੰਜਾਲ,

ਬਿਪਤਾ, ਭੈੜਾ ਅੰਤ, ਕਿਸੇ ਸਤਾਰੇ ਦਾ ਬੰਝ, ਭਾਰ।

وت **ਵਤ** : ਸਮੂਹ, ਪੋਸਤੀਨ।

وتگر **ਵਤਗਰ** : ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

وتد **ਵਤਦ** : ਮੇਖ, ਕਿੱਲਾਂ, ਖੁੰਟੀ, ਲਾਠੀ, ਡੰਡਾ।

وتر **ਵਤਰ** : ਸਾਜ਼ ਦਾ ਤਾਰ, ਕਮਾਨ ਦਾ ਰੋਦਾ, ਕਮਾਨ ਦਾ ਚਿੱਲਾ।

وتيره **ਵਤੀਰਾ** : ਰਾਹ, ਦਸਤੂਰ, ਨੇਮ, ਅਸਲ, ਸੁਭਾ।

وثن **ਵਸਨ** : ਬੁੱਤ, ਮੂਰਤੀ।

وثنى **ਵਸਨੀ** : ਵਸੂਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੁਤ-ਪੂਜ, ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜ।

وثوق **ਵਸੂਕ** : ਭਰੋਸਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਪਕਿਆਈ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ।

وثيق **ਵਸੀਕ** : ਪੱਕਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਦ੍ਰਿੜ।

وثيقه **ਵਸੀਕਾ** : ਸੰਧੀ, ਇਕਰਾਰ, ਪੱਕਾ ਅਹਿਦ; ਅਹਿਦਨਾਮਾ, ਤ-ਮੱਸਕ, ਪਰਨੋਟ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ।

وثيقه وار **ਵਸੀਕਾਵਾਰ** : ਪਰਨੋਟ ਦਾ ਮਾਲਕ।

وثيقه نويس **ਵਸੀਕਾ ਨਵੀਸ** : ਤਮੱਸਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਨਵੀਸ।

وجدان **ਵਜਦਾਨ** : ਤਰੰਗ, ਵਿਸਮਾਦ, ਮਸਤੀ, ਸੁਫੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਭਾਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਨੁਸਾਰ 'ਬੇਖੁਦੀ ਦੀ ਹਾਲਤ' ਅਰਥਾਤ ਵਿਸਮਾਦ ਅਵਸਥਾ।

وجدان **ਵਿਜਦਾਨ** : ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ, ਮੈਹਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ, ਮਲੂਮ ਹੋਣਾ।

وجداني **ਵਿਜਦਾਨੀ** : ਓਹ ਗੱਲ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਮੈਹਸੂਸ ਹੋਵੇ, ਅਨੁਭਵ।

وجدانيات **ਵਿਜਦਾਨੀਯਾਤ** : ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

وجوب **ਵਜੂਬ** : ਅਵਸ਼ਕ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ

ਹੋਣਾ, ਯੋਗ ਹੋਣਾ, ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਜਾਤ।
وجوہ : ਮੰਤਵ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਪਰਾਪਤੀ, ਪੈਦਾਇਸ਼, ਜਾਤ, ਹੋਂਦ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸਰੀਰ, ਵਿਅਕਤੀ।
وجوہ-ਏ-ਸਾਰ-ਮعاਨ : ਕੀਮਤੀ ਪਥਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ; ਸੂਰਜ।
وجوہ-ਸ਼ਮਾ-ਘਨਿਮਤ-است :
وجوہ-ਏ-ਸੁਮਾ ਗ਼ਨੀਮਤ ਅਸਤ : ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ।
وجوہ-ਨ-ਦਾਰ : ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ।
وجوہ : (ਵਜ੍ਹਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੇਹਰੇ, ਸ਼ਕਲਾਂ, ਸੂਰਤਾਂ, ਮੁੱਖ ਰੂਪ, ਸਬੱਬ, ਕਾਰਨ, ਮੁਖੀ ਲੋਕ, ਸਰਦਾਰ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਲੀਲਾਂ, ਤਰਫ਼ਾਂ।
وجوہ-ਏ-ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ : ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ।
وجہ : ਮੁਖੜਾ, ਮੂੰਹ, ਸ਼ਕਲ, ਸੂਰਤ, ਜਾਤ, ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਰੂ-ਬ-ਰੂ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਰੋਜ਼ੀ ਦਾ ਸੋਮਾ, ਰੋਜ਼ੀ, ਪਾਸਾ, ਤਰਫ਼, ਦਲੀਲ, ਨਕਦੀ, ਮਾਲ।
وجہ-ਏ-ਤਸਮੀਯਾ : ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੱਬ।
وجہ-ਏ-ਹਾਲ : ਰੈਹਣ ਸੈਹਣ ਦਾ ਢੰਗ।
وجہ-ਏ-ਕਫਾਫ : ਜਿਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ।
وجہ-ਏ-ਮਆਸ,
وجہ-ਏ-ਮਈਸ਼ਤ : ਰੈਹਣ ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸੋਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤਨਖਾਹ, ਆਦਿ।
وجہ : ਤਨਖਾਹ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ।
وجہ : ਵਿਜਹਤ, ਵਿਜਹਾ :

ਓਹ ਸਥਾਨ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਰਫ਼, ਪਾਸਾ, ਕਿਬਲਾ।
وجہ : ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਰਦਾਰ, ਮੁਖੀ, ਧਨਾਢ, ਸੁੰਦਰ, ਸੁੰਦਰ ਚੀਜ਼, ਯੋਗ।
وجہ : ਇੱਕਲਿਆਂ, ਇਕ ਹੋਣਾ, ਇਕੋ ਇਕ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅੱਡਰਾ, ਵੱਖਰਾ, ਨਿਆਰਾ।
وجہ-ਏ-ਨੀ : ਇਕ ਰੱਬ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ, ਇਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ।
وجہ-ਏ-ਨੀਯਤ : 'ਵਾਹਿਦ' ਭਾਵ ਇਕੋ ਇਕ ਹੋਣਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਇਕ ਜਾਣਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਕ ਨਾ ਮੰਨਣਾ।
وجہ-ਏ-ਨੀ : ਇਕ ਹੋਣਾ, ਰੱਬੀ ਏਕਤਾ, ਅਦ੍ਵੈਤ।
وجہ-ਏ-ਇਰਾਦੀ : ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਜਬਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਇਕ ਦਿਲ ਹੋਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਨਬੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਲੋਕ।
وجہ-ਏ-ਨੀ : ਸੂਫੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਵਜ੍ਹਾ ਸਮਝਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਬੁਲਬੁਲੇ, ਲੈਹਰ, ਕਤਰੇ ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਹੀ ਸਮਝਣਾ।
وجہ-ਏ-ਨੀ : ਇਕੋ ਇਕ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ।
وجہ-ਏ-ਨੀ : ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਸੂਫੀ ਵਜਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
وجہ-ਏ-ਨੀ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ।
وجہ : (ਵਹਸ਼ੀ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ।
وجہ : ਵਹਸ਼ਾਨ, وحوش :

(ਵਹਸ਼ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ।

ਵਹਸ਼ਤ : ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਘਿਰਨਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾ, ਨਫਰਤ, ਤਨਹਾਈ, ਇੱਕਲਾਪਣ, ਦੀਵਾਨਗੀ, ਜਨੂਨ, ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ਼, ਉਜਾੜ, ਬੀਆਬਾਨ, ਡਰ, ਭੈ, ਖੌਫ਼, ਭੜਕਾਹਟ, ਘਬਰਾਹਟ, ਪਸ਼ੂਪੁਣਾ।

ਵਹਸ਼ਤ-ਆਮੇਜ਼ : ਜੋ ਸੁਖਾਵਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਵਹਸ਼ਤ-ਅੰਗੇਜ਼, **ਵਹਸ਼ਤਨਾਕ** : ਡਰਾਉਣਾ, ਭਿਆਨਕ।

ਵਹਸ਼ੀ : ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਨੱਸੇ, ਦਰਿੰਦਾ, ਜੰਗਲੀ, ਉਜੱਡ।

ਵਹਸ਼ੀਯਤ : ਵੈਹਸ਼ੀਪਣ, ਜੰਗਲੀਪਣ, ਜੰਗਲ।

ਵਹਸ਼ੀ-ਸ਼ਿਕਾਰ : ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ।

ਵਹਸ਼ੀ-ਤਬੀਅਤ, **ਵਹਸ਼ੀ-ਮਿਥਾਜ**, **ਵਹਸ਼ੀ-ਨਿਹਾਦ** : ਜੰਗਲੀ ਸੁਭਾ ਵਾਲਾ, ਅਸਭਯ, ਅਸਮਾਜਕ।

ਵਹਲ : ਚਿੱਕੜ, ਦਲਦਲ, ਖੇਡਾ।

ਵਹੂਲ : (ਵਹਨ وحن ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਦਲਦਲਾਂ, ਖੇਡੇ।

ਵਹੀ : ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ, ਭੇਤ ਭਰੀ ਗੱਲ ਕੈਹਣਾ, ਧਾਰਮਕ ਗੱਲ ਕੈਹਣਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਸਨੇਹਾ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਓਹ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਨੇਹੇ ਜੇਹੜੇ ਨਬੀਆਂ 'ਤੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ, ਆਵੇਸ਼, ਬਾਣੀ, -ਗਰੰਥ (ਧਾਰਮਕ)।

ਵਹੀ-ਏ-ਰੱਬਾਨੀ : ਦੈਵੀ ਆਵੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਬਰੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਵਹੀ-ਏ-ਮੁਨਬਲ : ਓਹ ਵਹੀ ਜੇਹੜੀ ਉਤਾਰੀ ਗਈ ਭਾਵ ਕੁਰਾਨ

ਮਜੀਦ।

ਵਹੀਦ : ਇੱਕਲਾ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ, ਲਾਸਾਨੀ।

ਵਹੀਦ-ਉਲ-ਅਸਰ : ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੇਨਜ਼ੀਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਵਖ : ਵਾਹ ਵਾਹ! ਕਿਆ ਖੂਬ।

ਵਖਵਖ : ਵਾਹ ਵਾਹ! ਕਿਡਾ ਸੋਹਣ, ਕੀ ਕੈਹਣੇ!

ਵਖਰ : ਮਕਾਨ, ਸਥਾਨ।

ਵਖਸ਼ : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ।

ਵਖਸ਼ੂਰ : ਨਬੀ, ਰਸੂਲ, ਪੈਗੰਬਰ।

ਵਖਸ਼ੂਰਪੰਦ,

ਵਖਸ਼ੂਰ-ਨਿਹਾਦ : ਸ਼ਰੀਅਤ।

ਵੱਦ : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਇਕ ਬੁੱਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮਰਦ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸੀ; ਮੇਖ, ਖੁੰਟੀ।

ਵਿਦਾਦ : ਦੋਸਤੀ, ਮਿਤਰਤਾ, ਪਿਆਰ, ਏਕਤਾ।

ਵਦਾਦ : ਚਾਹਤ, ਤਮੰਨਾ।

ਵਦਾਅ, ਵਿਦਾਅ : ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ, ਰੁਖਤਸ ਹੋਣਾ, ਰਵਾਨਗੀ।

ਵਦੂਦ : ਦੋਸਤ, ਮਿਤਰ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ।

ਵਦੀਅਤ : ਕਿਸੇ ਪਾਸਰਖੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਸ਼ੈ, ਅਮਾਨਤ, ਸੁਪੁਰਦਗੀ।

ਵਰ : (بر) ਉਪਰ, ਉਤੇ।

ਵਰ : (=ਵ+ਅਗਰ اگر) ਤੇ ਜੇਕਰ, ਗਰਮੀ, ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਤਖਤਾ, ਬੋਰਡ।

ਵਰਾ : (=ਉ + ਰا) ਉਸ ਨੂੰ।

ਵਰਾ : ਪਿਛੇ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, ਪਰ੍ਹਾਂ, ਪਰ੍ਹੇ,

- ਬਿਨਾ, ਛੁੱਟ, ਸਿਵਾਏ।
ورى **ਵਰਾ** : ਮਾਨਵ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ।
وراشت **ਵਿਰਾਸਤ** : ਵਿਰਸੇ ਵਿਚ ਮਾਲ, ਜਾਇਦਾਦ, ਆਦਿ ਮਿਲਣਾ, ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਮਾਲ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣਾ, ਵਿਰਸਾ।
وراز **ਵਰਾਜ਼**, **ਵੱਰਾਜ਼**, **ਵੁਰਾਜ਼** : ਵੱਡਾ ਸੂਰ।
وراغ **ਵਰਾਗ** : ਅੱਗ ਦਾ ਭਬਾਕਾ, ਲਾਟ, ਰੋਸ਼ਨੀ।
وراق **ਵੱਰਾਕ** : ਵਰਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕਾਗਜ਼ ਕੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਕਗਜ਼ -ਕੁੱਟ, ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ, ਮੁਹਰੱਰ, ਧਨਾਢ, ਵਰਕਿਆਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
وراق **ਵਰਾਕ** : ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਨਸਪਤੀ, ਹਰਿਆਵਲ।
ورانبر **ਵਰਾਬਰ** : ਪਾਸਾ, ਉਸ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਪਾਰ।
ورائى پست و بلند **ਵਰਾ-ਏ-ਪਸਤ-ਓ-ਬਲੰਦ** : ਅਸਮਾਨ, ਅਣਦਿਸਦੀ ਦੁਨੀਆ।
ور پوښنه **ਵਰ ਪੋਸ਼ਨਾ**, **ور پوها** **ਵਰ ਪੋਸ਼ਾ** : ਚੁੰਨੀ, ਦੁਪੱਟਾ, ਓੜਨੀ, ਚਾਦਰ, ਤੋਲੀਆ, ਰੁਮਾਲ।
ورت **ਵਰਤ** : ਨੰਗਾ, ਬਸਤਰਹੀਣ।
ورتاج **ਵਰਤਾਜ** : ਅੱਗ-ਪੂਜ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਨੀਲੋਫਰ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਕੰਵਲ ਦਾ ਫੁੱਲ।
ورتيج **ਵਰਤੀਜ** : ਬਟੇਰਾ, ਚੌਖਟ, ਸਰਦਲ।
ورثه **ਵਰਸਾ**, **ورثا** **ਵਰਸਾ** : (ਵਾਰਿਸ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਿਰਾਸਤ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਾਰਸ।
ورج **ਵਰਜ** : ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਮਰਤਬਾ, ਕਦਰ; ਪੁੱਟਣਾ, ਸਖਤ।
ورچه **ਵਰਚਿਹ** : (ਅਗਰਚਿਹ **ਵਰਚੇ**) ਭਾਂਵੇਂ।
ورخرج **ਵਰਖਰਜ** : ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚ, ਬੋਹਤਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
ورخورن **ਵਰ ਖੁਰਦਨ** : ਮਿਲਣਾ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ।
ور **ਵਰਦ** : ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਫੁੱਲ-ਪੱਤੀ।
ورمربى **ਵਰਦ ਮੁਰੱਬਾ** : ਗੁਲਕੰਦਾ।
ورده **ਵਰਦਾ** : ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦੀ ਰੰਗਤ।
ورى **ਵਰਦੀ** : ਗੁਲਾਬੀ।
ور **ਵਿਰਦ** : ਪਾਠ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੰਮ, ਘਾਟ, ਪੱਤਣ, ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦੀ ਵਾਰੀ, ਪਿਆਉ, ਤਾਪ ਦੀ ਵਾਰੀ, ਲਾਲ ਸ਼ੇਰ।
ور **ਵਿਰਦ** : ਮੁਰੀਦ, ਸ਼ਿਸ਼, ਚੇਲਾ।
وران **ਵਿਰਦਾਨ** : (ਵਿਰਦ **ور** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਚੇਲੇ, ਮੁਰੀਦ।
ورك **ਵਰਦਕ**, **ورك** **ਵਰਦੂਕ** : ਦਾਜ ਦਹੇਜ਼, ਛੱਪਰ।
ورده **ਵਰਦਾ** : ਬੁਰਜ, ਬੁਰਜ-ਕਬੂਤਰ।
ورر **ਵਰਜ** : ਲਾਭ, ਨਫਾ, ਛਾਇਦਾ, ਖੇਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ।
ورزگار **ਵਰਜਕਾਰ**, **ورزگر** **ਵਰਜਗਰ** : ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਰਸਾਣ।
ورش **ਵਰਜ਼ਿਸ਼** : ਕਸਰਤ, ਡੰਡ ਕੱਢਣਾ, ਮੁਗਦਰ ਫੇਰਨਾ ਆਦਿ; ਮੇਹਨਤ, ਅਭਿਆਸ, ਮਸ਼ਕ; ਇਖਤਿਆਰ।
ورشى **ਵਰਜ਼ਿਸ਼ੀ** : ਕਸਰਤੀ।
وررکن **ਵਰਜਕਨ**, **وررگن** **ਵਰਜਗਨ** : ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁੱਜਾ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੁਰਾਹੀ, ਝੱਜਰ।
وررم **ਵਰਜਮ** : ਅੱਗ।
ورس **ਵਰਸ** : ਉਠ ਦੀ ਮੁਹਾਰ ਨੁਕੇਲ, ਨਾਟੀ।
ورس **ਵਿਰਸ** : ੩੫੦੦ ਫੁੱਟ।
ورسار **ਵਰਸਾਜ਼** : ਮਸਖਰਾ, ਮਖੌਲੀਆ।

ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ, ਆਉਣਾ, ਉਤਰਨਾ, ਲੱਥਣਾ,
ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਚੜ੍ਹਣਾ।

وریب ਵਰੀਬ, ਵਰੇਬ : (= ਉਰੀਬ, ਉਰੇਬ
اریب) ਟੇਵਾ, ਵਿੰਗਾ, ਤਿਰਛਾ।

وزارت ਵਜ਼ਾਰਤ, ਵਿਜ਼ਾਰਤ : ਵਜ਼ੀਰ
ਹੋਣਾ, ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ
ਪਦ, ਵਜ਼ੀਰੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ।

وزارت خانہ ਵਜ਼ਾਰਤਖਾਨਾ :
ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ।

وزارت عظمیٰ ਵਜ਼ਾਰਤ-ਏ-ਉਜ਼ਮਾ
: ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਦਵੀ।

وزان ਵਜ਼ਾਨ : ਰਵਾਂ, ਜਾਰੀ, ਚਲਦੇ ਹੋਏ,
ਚਲਦੀ ਹੋਈ (ਹਵਾ)।

وزر ਵਿਜ਼ਰ : ਹਥਿਆਰ, ਭਾਰ, ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਜੋ
ਪਿੱਠ ਤੇ ਚੁਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਗੁਨਾਹ।

وزن ਵਜ਼ਨ : ਤੋਲਣਾ, ਬੋਝ, ਭਾਰ,
ਅਨੁਮਾਨ, ਤੋਲ; ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਇਜ਼ਤ,
ਮਾਣ-ਸਤਕਾਰ।

وزن سنگ ਵਜ਼ਨ ਸੰਗ : ਮਾਣ, ਕਦਰ,
ਕੀਮਤ।

وزین ਵਜ਼ੀਦਨ : ਹਵਾ ਦਾ ਚੱਲਣਾ।

وزیر ਵਜ਼ੀਰ : ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ
ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇ, (ਵਜ਼ੀਰ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਜ਼ੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲਗਾ)
ਦੀਵਾਨ, ਮੰਤਰੀ।

وزیر اعظم ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਆਮੁਜ਼ਮ :
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਜ਼ੀਰ, ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ।

وزیر امور خارجه ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-
ਉਮੂਰ-ਏ-ਖ਼ਾਰਿਜ਼ਾ : ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ
ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ, ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ।

وزیر جنگ (حرب) ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਜੰਗ
(ਹਰਬ) : ਜੰਗੀ ਵਜ਼ੀਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ।

وزیر داخله ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਦਾਖ਼ਿਲਾ :
ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ,

ਗਰੈਹ ਮੰਤਰੀ।

وزیر عدلیه ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਅਦਲੀਯਾ :
ਕੌਸਲਰ, ਕਨੂੰਨ ਮੰਤਰੀ।

وزیر علوم ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਉਲੂਮ :
ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ।

وزیر مال ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਮਾਲ,
وزیر مالیّه ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਮਾਲੀਯਾ :
ਮੈਹਕਮਾ ਮਾਲ ਦਾ ਮੰਤਰੀ, ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ।

وزیر مختار ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਮੁਖ਼ਤਾਰ :
ਸਫ਼ੀਰ, ਰਾਜਦੂਤ।

وزیری ਵਜ਼ੀਰੀ : ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਪਦਵੀ,
ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਅੰਜੀਰ, ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ
ਉਪ-ਨਾਮ, ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ
ਨਾਮ।

وساده ਵਸਾਦਾ : ਸਰਹਾਣਾ, ਗੱਦੀ।

وساطت ਵਸਾਤਤ : ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ, ਸਬੰਧ
ਜਾਂ ਵਾਸਤਾ, ਵਿਚੋਲਗਰੀ, ਸਾਲਸੀ, ਵਸੀਲਾ।

وسالت ਵਸਾਲਤ : ਵਸੀਲਾ ਹੋਣਾ,
ਵਾਸਤਾ, ਸਬੰਧ, ਸਾਲਸੀ, ਵਿਚੋਲਗੀ।

وسامت ਵਸਾਮਤ : ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸੁਹੱਪਣ,
ਖ਼ੁਬਸੂਰਤੀ, ਖ਼ੁਬੀ।

وساوس ਵਸਾਵਸ : (ਵਸਵਾਸ وساوس
ਅਤੇ ਵਸਵਸا وسوسه ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਮੰਦੇ
ਸੁਝਾ, ਅੰਦੇਸ਼ੇ, ਤੌਖਲੇ, ਵੈਹਮ, ਸ਼ੱਕ, ਸੁੱਬਾ,
ਬਦੀ, ਬੁਰੇ ਬੁਰੇ ਖ਼ਿਆਲ।

واسطه ਵਸਾਇਤੁ : (ਵਾਸਿਤਾ واسطه ਦਾ
ਬੌਹਵਚਨ) ਵਾਸਤੇ, ਸਬੰਧ, ਵਸੀਲੇ, ਸਾਧਨ।

وسيله ਵਸਾਇਲ : (ਵਸੀਲਾ وسیله
ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਵਸੀਲੇ, ਸਾਧਨ।

وسته ਵਸਤਾ : ਰੱਬ ਦਾ ਜੱਸ, ਕੀਰਤੀ,
ਉਪਾਸਨਾ, ਮੰਲਗਾਚਰਨ, ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਪਮਾ,
ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤ ਦੇ ਗਰੰਥ, ਜ਼ੰਦ ਦਾ ਟੀਕਾ।

وستی ਵਸਤੀ : ਅਨੁਵਾਦ; ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ,
ਵਿਆਖਿਆ।

وسد ਵਸਦ : (بسد ਬਸਦ) ਮੋਤੀ, ਮੂੰਗਾ।

وسط ولسز : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਵਿਚ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਰਮਿਆਨ, ਵੱਡਾ, ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ, ਕੇਂਦਰ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਕੱਦ-ਕਾਠ ਜਾਂ ਦਰਜੇ ਵਿਚ ਦਰਮਿਆਨੀ ਹੋਵੇ।

وسطی ولسز : ਔਸਤ ਦਾ ਇਸਤਰੀ-ਲਿੰਗ, ਔਸਤ ਦਰਜੇ ਦੀ, ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਉਂਗਲ, ਬੜੀ ਵਿਦਵਾਨ, ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ।

مدرسه وسطی ولسز : ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ।

وسع ولسز, وسع ولسز, وسع ولسز : ਖੁਲ੍ਹਾ, ਖੁਲ੍ਹਾਪਣ, ਚੁੜਾਈ, ਪੌਹਚ, ਤਾਕਤ, ਯੋਗਤਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮਰੱਥਾ।

وسعت ولسز : ਖੁਲ੍ਹਾਪਣ, ਚੁੜਾਈ, ਗੁੰਜਾਇਸ਼, ਸਮਰੱਥਾ, ਸ਼ਕਤੀ, ਪੌਹਚ, ਮਕਾਨ ਤੇ ਵੇਹੜਾ।

وسمه ولسز : ਨੀਲ ਦੀ ਪੱਤੀ, ਨੀਲ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖਿਜਾਬ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

وسنی ولسز : ਸੌਂਕਣ।

وسواس ولسز : ਵੈਹਮ, ਤੌਖਲਾ, ਖਦਸ਼ਾ, ਡਰ, ਸ਼ੱਕ, ਭੈੜਾ ਖਿਆਲ।

وسوسه ولسز : ਭੈੜੇ ਖਿਆਲ ਜੋ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਉਣ, ਬੁਰਾਈ ਚਿਤਵਣਾ, ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਗੈਹਣੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਡਰ, ਤੌਖਲਾ ਅਨੁਭਵ।

وسه ولسز : ਲਾਠੀ, ਸੋਟਾ, ਸ਼ਕਤੀ।

وسيط ولسز : ਵਿਚਕਾਰਲਾ, ਵੱਡਾ, ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹਸਬ ਨਸਬ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਮੇਲ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪਦਵੀ ਵਿਚ ਵੱਡਾ।

وسيع ولسز : ਖੁਲ੍ਹਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਚੌੜਾ।

وسيلة ولسز, وسيلت ولسز : ਜ਼ਰੀਆ, ਵਾਸਤਾ, ਸਬੰਧ, ਸਾਧਨ, ਬਹਾਨਾ।

وش ولسز : ਮਿਸਾਲ, ਨਜ਼ੀਰ, ਵਰਗਾ ਜਿਵੇਂ ਪਰੀਵਸ, ਪਰੀ ਵਰਗਾ, ਸੁੰਦਰ, ਚੰਗਾ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ, ਖੁਸ਼, ਖੁਬ, ਖਰਾ; ਪਗੜੀ ਦਾ ਸ਼ਮਲਾ; ਇਕ ਘਾਹ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ, ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

وشاق ولسز, ولسز : ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ, ਬਾਂਦੀ, ਲੋੜੀ।

وشاقان ولسز-ਏ-ਚਮਨ : ਬਾਗ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਲਾਏ ਹੋਏ ਪੌਦੇ, ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਬੂਟੇ।

وشانی ولسز : ਪਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਕ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਖੁਰਾਸਾਨ ਵਿਚ ਚਲਦਾ ਸੀ।

وشت ولسز : ਖੁਸ਼, ਖੁਬ, ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ, ਕੁੱਦਣਾ, ਨੱਚਣਾ, ਟੱਪਣਾ, ਨਾਚ।

وشتی ولسز : ਸ਼ੈਹਰ 'ਵਸ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬਰੀਕ ਕੱਪੜਾ, ਸੁੰਦਰੀ।

وشرک ولسز : ਕਪੜੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਥੈਲਾ, ਖੀਸਾ।

وشنگه ولسز, وشكنه ولسز : ਮਰਦ ਦੀ ਇੰਦਰੀ, ਲਿੰਗ।

وشكول ولسز : ਫੁਰਤੀਲਾ, ਚਲਾਕ, ਮੇਹਨਤੀ।

وشمک ولسز : ਚੰਮ ਦੀ ਜੁੱਤੀ।

وشينه ولسز : ਸੰਜੋਆ।

وصاف ولسز : ਬੋਹਤ ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਇਤਹਾਸਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ।

وصال ولسز : ਮੇਲ, ਮੁਲਾਕਾਤ, ਮਿਲਾਪ; ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

وصايا ولسز : (ਵਸੀਯਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਵਸੀਅਤ, ਵਸੀਅਤਾਂ।

وصف ولسز : ਖੂਬੀ, ਗੁਣ, ਪਰਸੰਸਾ ਕਰਨਾ, ਚੰਗੀਆ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ, ਜਸ, ਕੀਰਤੀ, ਰੋਗੀ ਲਈ ਨੁਸਖਾ ਲਿਖਣਾ।

وصل ولسز : ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ, ਮਿਲਣਾ, ਮੁਲਾਕਾਤ, ਮਿਲਾਪ, ਮਸ਼ੂਕ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ, ਸੰਜੋਗ; ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਰਫੂ ਕਰਨਾ; ਜੋੜ।

وصلت ولسز : ਵਸਲ, ਮੁਲਾਕਾਤ, ਜੋੜ, ਜੁੜਨਾ, ਮਿਲਣਾ।

وصله ولسز : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਕਾਗਜ਼

ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਕੱਖੜੇ ਦਾ ਟੋਟਾ, ਹਿੱਸਾ, ਭਾਗ।

وصلہ دار : ਜੋੜ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ।

وصلی : ਮਸ਼ਕ (ਅਭਿਆਸ) ਕਰਨ ਦਾ ਮੋਟਾ ਕਾਗਜ਼, ਫੱਟੀ, ਸਲੇਟ, ਦੋ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ਨਵੀਸ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

وصول : ਪਹੁੰਚਣਾ, ਅਪੜਨਾ, ਮਿਲਣਾ, ਮੇਲ, ਪਹੁੰਚ, ਜੋੜ, ਜੇਹੜਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੇਹੜਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਆਮਦ।

وصول باقی : ਉਗਰਾਹੁਣ ਵਾਲੀ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਉਗਰਾਹੁਣਯੋਗ ਰਕਮ।

وصی : ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਆਦਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਉਪ-ਨਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

وصیت : ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜੋ ਹਿਦਾਇਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਹਿਦਾਇਤ ਜਾਂ ਲਿਖਤ।

وصیت نامه : ਲਿਖਤੀ ਵਸੀਅਤ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਅੰਤਮ ਹਿਦਾਇਤ।

وضاحت : ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨਾ।

وضع : ਤਰਤੀਬ ਬਣਾਉਣਾ, ਰੱਖਣਾ, ਅਮਾਨਤ ਰੱਖਣਾ, ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣਾ, ਬੱਚਾ ਜਣਨਾ, ਰਵਿਸ਼, ਤਰਜ਼, ਢੰਗ, ਚਾਲ-ਚਾਲ, ਸ਼ਕਲ ਸੂਰਤ, ਹੁਲੀਆ, ਹਾਲਤ, ਕਾਇਦਾ, ਹਿਸਾਬ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਕੱਢਣਾ।

وضع بی شیرازہ : ਪਛੇਲਾਨ ਤੇ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਤੌਰ

ਤਰੀਕੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਸੂਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਾ ਹੋਣ।

وضع خشک : ਵਸ਼ਅ-ਏ-ਖ਼ੁਸ਼ਕ, **وضع کرخت** : ਵਸ਼ਅ-ਏ-ਕਰਖਤ, **وضع ناگوار** : ਵਸ਼ਅ-ਏ-ਨਾਗਵਾਰ : ਭੈੜੇ ਤੇ ਮੰਦੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ, ਅਯੋਗ ਢੰਗ।

وضع دار : ਚੰਗੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਵਾਲਾ, ਬਾਂਕਾ, ਸਜੀਲਾ, ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਦਾ ਪੱਕਾ।

وضع داری : ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਪਣਾਏ ਹੋਏ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ ਨਿਭਾਉਣਾ, ਬਾਂਕਪਣ, ਹੁਸਨ, ਖ਼ੁਬੀ, ਵੰਤੀਰਾ, ਤੌਰ-ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਸਲੀਕਾ।

وضع و حالت : ਵਸ਼ਅ-ਉ-ਹਾਲਤ : ਤੌਰ ਤਰੀਕਾ ਤੇ ਸਥਿਤੀ।

وضو : ਨਮਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਸ਼ਰਈ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਥ-ਮੂੰਹ ਧੋਣਾ, ਰੋਸ਼ਨ ਹੋਣਾ।

وضو گرفتن : ਵਜ਼ੂ ਗਰਿਫਤਨ : ਵਜ਼ੂ ਕਰਨਾ।

وضع : ਵਜ਼ੀਅ : ਤੁੱਛ, ਮਮੂਲੀ, ਕਮੀਨਾ, ਨੀਚ, ਨਲਾਇਕ, ਨਾਕਸ।

وضع و شریف : ਵਜ਼ੀਅ-ਉ-ਸ਼ਰੀਫ : ਅਦਨਾ, ਆਹਲਾ, ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ, ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ (ਵਿਅਕਤੀ)।

وضع ضیمه : ਮਾਤਮ ਦਾ ਭੋਜਨ, ਸੋਗ ਦਾ ਖਾਣਾ।

وطن : ਵਤਨ : ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੇ ਰੈਹਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਨਮ-ਭੂਮੀ, ਦੇਸ਼, ਮੁਲਕ, ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼।

وطن دشمن : ਵਤਨ-ਦੁਸ਼ਮਨ : ਦੇਸ਼-ਧਰੋਹੀ।

وطن دوست : ਵਤਨ ਦੋਸਤ : ਦੇਸ਼ਭਗਤ।

وطن گاه : ਵਤਨ-ਗਾਹ : ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ।

وطن مالوف : ਵਤਨ-ਏ-ਮਾਲੂਫ : ਪਿਆਰਾ ਦੇਸ਼, ਉਹ ਥਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਗਾਉ ਤੇ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ।

وطنی : ਵਤਨੀ : ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ।

وطواط ਵਤਵਾਤ : ਇਕ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਚਿੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਏਹ ਹਨੇਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੋਹਦਾ ਹੈ, ਅਥਾਬੀਲ।

وظیفه وضايف : (ਵਜ਼ੀਫਾ ਵਜ਼ਾਇਫ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਰਾਤਬੇ, ਰੋਜ਼ੀਨੇ, ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੱਤੇ, ਪਦਵੀਆਂ, ਫਰਜ਼।

وظیفه وضايف : ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋਵੇ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ, ਰਾਤਬਾ, ਤਨਖਾਹ, ਤਲਬ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਫਰਜ਼, ਕਰਮ, ਨਿਤਾਪਰਤੀ ਦਾ ਵਿਰਦ, ਸਿਮਰਨ।

وظیفه وضايف : ਖ਼ਾਰ, ਖ਼ੋਰ : ਰੋਜ਼ੀਨਾਦਰ, ਤਨਖਾਹਦਾਰ।

وفا ووفاء : (ਵਾਇਜ਼ ਵਾਇਜ਼ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਨਸੀਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

وفا ووفاء : ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ (ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ), ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਕਮ ਮੋੜਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮਾਂ ਤੇ ਬਚਨ, ਸੌਦਾ, ਮਰਨ ਦਾ ਦਿਨ।

وفا ووفاء : ਮੌਤ ਦਾ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ, ਉਮਰ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋਣਾ।

وفا ووفاء : ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਚਨ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ।

وفا ووفاء : ਬਚਨ ਤੋੜਨਾ, ਬੇਵਫ਼ਾਈ।

وفا ووفاء : ਇਕਰਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਬੇਵਫ਼ਾ, ਇਕਰਾਰ ਤੋੜਣ ਵਾਲਾ।

وفا ووفاء : ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

وفا ووفاء : ਟਾਲ ਮਟੋਲ, ਲਾਰਾ ਲੱਪਾ।

وفا ووفاء : ਬਚਨ ਦਾ ਸੱਚਾ

ਤੇ ਪੱਕਾ, ਇਕਰਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

وفا ووفاء : ਇਕਰਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ।

وفا ووفاء : ਨਸੀਹਤ ਕਰਨਾ, ਧਰਮ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ, ਉਪਦੇਸ਼, ਕਥਾ।

وفا ووفاء : ਭੈੜਾ ਇਕਰਾਰ, ਦੰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ, ਡਰਾਵਾ।

وفا ووفاء : ਜੰਗ, ਲੜਾਈ, ਯੁੱਧ, ਭੇੜ, ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ, ਦੰਗਾ ਫਸਾਦ।

وفا ووفاء : ਸਿਵਾ ਇਸ ਦੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟ, ਹੋਰ ਭੀ ਇਤਿਆਦਿ।

وفا ووفاء : ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਦੋਸਤੀ ਨਿਭਾਹੁਣਾ, ਸਾਥ ਦੇਣਾ, ਨੇਕ ਨੀਤੀ, ਦਿਲ ਦੀ ਸਚਾਈ, ਸ਼ੈਰ ਖਾਹੀ, ਨਮਕ ਹਲਾਲੀ।

وفا ووفاء : ਦਿਲ ਦਾ ਸੱਚਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ।

وفا ووفاء : ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

وفا ووفاء : ਇਕਰਾਰ ਦਾ ਪੱਕਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਦੋਸਤੀ ਨਿਭਾਹੁਣ ਵਾਲਾ।

وفا ووفاء : ਨਿਭਾਉਣਾ, ਸਾਥ ਦੇਣਾ, ਵਫ਼ਾ ਕਰਨਾ, ਨਮਕ ਹਲਾਲੀ।

وفا ووفاء : ਨੇਕ ਨੀਤੀ, ਦੋਸਤੀ ਵਿਚ ਪਰਪੱਕਤਾ।

وفا ووفاء : ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ, ਮੌਤ; ਮਿਰਤੂ।

وفا ووفاء : ਮਰਨਾ, ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਣਾ।

وفا ووفاء : ਰਾਜਦੂਤ ਦਾ ਪੌਹਚਣਾ, ਰਾਜਦੂਤ ਦਾ ਕਰਮ।

وفا ووفاء : ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ, ਮੁਹੱਬਤ;

ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ, ਮੰਨਣਾ; ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ।
ਵਾਫ਼ਾਤ : ਮਿਤਰਤਾ ਕਰਨਾ, ਦੇਸਤੀ, ਇਕਸੁਰਤਾ, ਮੁਹੱਬਤ।
ਵਫ਼ਦ : ਏਲਚੀ, ਦੂਤ, ਕਾਸਦ, ਕਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਦੂਤ ਬਣ ਕੇ ਆਉਣਾ, ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ।
ਵਫ਼ਕ : ਅਨੁਕੂਲ, ਮੁਤਾਬਕ।
ਵਫ਼ੂਦ : (ਵਾਫ਼ਿਦ **وافد** ਅਤੇ ਵਫ਼ਦ **وفد** ਦਾ ਬੈਹਵਚਨ) ਕਾਸਦ ਲੋਕ, ਦੂਤ, ਨੁਮਾਇੰਦੇ।
ਵਾਫ਼ਰ, ਵਫ਼ੂਰ : ਬੈਹਤਲਾ।
ਵਫ਼ੀ : ਸਾਰਾ, ਪੂਰਨ, ਪੂਰਾ।
ਵਕਾਰ : ਹੌਲੀ ਕਰਨਾ, ਧੀਮਾਪਣ, ਆਜ਼ਮੀ, ਨਿਮਰਤਾ, ਸੈਹਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਭਾਰੀ ਹੋਣਾ; ਗੰਭੀਰਤਾ; ਆਰਾਮ; ਅਧਕਾਰ; ਸ਼ਾਨ, ਰੋਅਬ, ਕਦਰ, ਵੱਕਤ।
ਵਕਾਇਅ : ਘਟਨਾਵਾਂ, ਹਾਦਸੇ, ਲੜਾਈਆਂ, ਜੰਗ, ਮੁਠ-ਭੇੜਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਔਕੜਾਂ, ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ।
ਵਕਾਇਅ ਨਿਗਾਰ, وقائع نويس : ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਵੀਸ, ਪੱਤਰ ਪਰੇਰਕ, ਇਤਹਾਸਕਾਰ।
ਵਕਾਇਅ ਨਿਗਾਰੀ, وقائع نگاری : ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਵੀਸੀ, ਪੱਤਰ ਪਰੇਰਕ ਦੀ ਪਦਵੀ, ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
ਵਕਾਯਾ : ਸਿਲਕ ਜਾਂ ਬਰੀਕ ਮਲਮਲ ਦਾ ਬੁਰਕਾ ਜੋ ਪੈਰਾਂ ਤਕ ਡਿਗਦਾ ਹੈ, ਲੁੰਮਾ ਬੁਰਕਾ।
ਵਕਤ : ਸਮਾਂ, ਮੌਸਮ, ਰੁਤ, ਘੜੀਆਂ, ਪਲ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮਾਂ, ਸੂਫ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਓਹ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਦਿਲ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਵਕਤਨ, وقتاً فوقتاً

ਵਕਤਨ-ਫ਼-ਵਕਤਨ : ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ।
ਵਕਤ ਬਰ ਖ਼ਾਸਤ : ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਵਕਤ-ਬ-ਵਕਤ : ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ, ਕਦੇ ਕਦੇ।
ਵਕਤ-ਬੇ-ਵਕਤ : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਲਗਾਤਾਰ, ਨਿਰੰਤਰ।
ਵਕਤ-ਏ-ਰੋਬ/ਰੁਬ : ਜੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ।
ਵਕਤ-ਏ-ਸਹਰਗਾਹ/ਸ਼ਬੂਹ : ਸਵੇਰ ਸਾਰ, ਸਰਘੀ ਵੇਲਾ।
ਵਕਤ-ਏ-ਮਅਲੂਮ : ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮਾਂ, ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ।
ਵਕਤ-ਏ-ਨਾਬੁਕ : ਔਖਾਂ ਸਮਾਂ, ਔਖੀ ਘੜੀ।
ਵਕਤ-ਨਾ-ਵਕਤ : ਕਦੀ ਕਦੀ।
ਵਕਤ-ਉ-ਸਾਅਤ : ਵਕਤ ਵੇਖਣ ਦੀ ਘੜੀ।
ਵਕਤੇ : ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ, ਇਕ ਵਾਰੀ।
ਵਕਤੇਕਿਹ : ਜਦ ਕਿ।
ਵਕਅ : (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਰੂਪ ਵੁਕਅਤ ਮਾਤ ਹੈ) ਉੱਚੀ ਥਾਂ, ਇਜ਼ਤ ਮਾਣ।
ਵਕਅਤ : ਜੰਗ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ, ਇਤਬਾਰ, ਸਾਖ, ਮਾਣ, ਮਰਤਬਾ ਵੁਕਅਤ, ਬਲੰਦੀ, ਉਚਾਈ।
ਵਕਫ਼ : ਠੈਹਰਨਾ, ਖਲੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਖਲੋ ਜਾਣਾ, ਠੈਹਰਾ, ਗੱਲ ਬਾਤ ਵਿਚ ਦੇਰ ਕਰਨਾ, ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਸਾਵਧਾਨ ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ, ਸਾਵਧਾਨੀ, ਸੂਚਿਤ ਹੋਣਾ, ਜਾਣਨਾ, ਰੱਬ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਿਲਖ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਚੌੜੀ; ਤਿਆਗ; ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਹਠ; ਵਿਸਰਾਮ; ਨੇਕ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਆਦਿ ਛੱਡਣਾ; ਅਕਲ; ਸਮਝ।

وقفه **ਵਕਫਾ** : ਬੋੜਾ ਚਿਰ, ਰਹਾਉ, ਠੈਹਰਾ, ਅਰਾਮ, ਦੇਰ, ਦੇਰੀ।

وقوف **ਵਕੂਫ** : ਵਾਪਰਨਾ, ਡਿਗਣਾ, ਹੇਠਾਂ ਲੈਹਣਾ (ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਦਾ), ਉਤਰਾ, ਮੀਂਹ ਦਾ ਪੈਣਾ, ਘਟਨਾ, ਮੌਤ, ਤਬਾਹੀ।

وقوفی **ਵਕੂਫੀ** : ਹਕੀਕਤ, ਅਸਲੀਅਤ।

وقوف **ਵਕੂਫ** : ਖੜੇ ਰੈਹਣਾ, ਠੈਹਰਨਾ, ਪਿਛਾਂਹ ਰੈਹਣਾ, ਜਾਣਨਾ, ਪਤਾ ਹੋਣਾ, ਗਿਆਨ; ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਜਾਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਲਈ ਖਲੋ ਜਾਣਾ, ਤਜਰਬਾ, ਮੁਹਾਰਤ, ਅਕਲ, ਸਮਝ ਸੁਝੇਰ, ਤਮੀਜ਼, ਸਲੀਕਾ।

وڪالت **ਵਕਾਲਤ, ਵਿਕਾਲਤ** : ਵਕੀਲ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ, ਵਕੀਲ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਾਮਨ ਹੋਣਾ, ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ।

وڪالت **ਵਕਾਲਤਨ** : ਵਕੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।

وڪالتنامه **ਵਕਾਲਤ-ਨਾਮਾ** : ਲਿਖਤ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਕੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ।

وڪلا **ਵਕਲਾ** : ਵਕੀਲ **وڪيل** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

وڪيل **ਵਕੀਲ** : ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਰਸ਼ਾਜ਼, ਦੂਤ, ਨਾਇਬ, ਵਿਚੋਲਾ, ਕਨੂਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ।

وڪيل بر **ਵਕੀਲ-ਏ-ਦਰ** : ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਵਕੀਲ, ਨਾਇਬ।

وگر **ਵਗਰ** : (ਵ ਅਗਰ) ਅਤੇ ਜੇਕਰ।

وگرنه **ਵਗਰਨਾ** : ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਵਰਨਾ।

ولا **ਵਿਲਾ** : ਚੀਜ਼, ਕੰਮ ਕਾਜ, ਵਕਤ, ਸਮਾਂ।

ولا **ਵਲਾਯ** : ਪਿਆਰ, ਦੇਸਤੀ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਨਾ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ, ਨੇੜਤਾ, ਯਾਰ, ਦੇਸਤ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ।

ولات **ਵਲਾਤ** : (ਵਾਲੀ) ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ।

ਹਾਕਮ ਦੇਸਤ, ਮਿਤਰ (ਬੋਹਤੇ)।

ولات **ਵਿਲਾਦਤ** : ਬੱਚਾ ਜੰਮਣਾ, ਜਨਮ।

وله **ਵਿਲਾਦਾ** : ਚਰਖੇ ਦੇ ਤਕਲੇ ਦਾ ਮਣਕਾ।

ولایت **ਵਲਾਯਤ** : ਸਚਾਈ, ਸਹਾਇਤਾ, ਰਾਜ ਕਰਨਾ।

ولاكن **ਵ ਲਾਕਿਨ** : (ਵ ਲੇਕਿਨ **وليكن**) ਅਤੇ ਫੇਰ, ਪਰੰਤੂ, ਮਗਰ।

ولایت **ਵਿਲਾਯਤ** : ਹਾਕਮ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ; ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਲੀ ਹੋਣਾ, ਦੇਸਤ, ਮਿਤਰ, ਦੇਸਤੀ, ਯਾਰੀ, ਮਿਤਰਤਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਹਕੂਮਤ; ਦੇਸ, ਅਮੀਰੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ, ਅਬਾਦ, ਜ਼ਮੀਨ, ਮੁਲਕ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਕ ਮੁਲਕ, ਗ਼ੈਰ ਮੁਲਕ ਕਬਜ਼ਾ, ਅਧੀਨ ਮੁਲਕ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਮੁਲਕ ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਲਈ ਇੰਗਲਿਸ਼ਤਾਨ (ਵਿਲਾਯਤ) ਸੀ; ਰੱਬ ਦੀ ਨੇੜਤਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਵਲੀ ਹੋਣਾ।

ولایتستان **ਵਿਲਾਯਤ-ਸਤਾਨ** : ਰੱਬ ਦਾ ਵਲੀ।

ولایت قاولوبلی **ਵਿਲਾਯਤ-ਏ-**

ਕਾਲੂਬਲਾ : ਰੱਬ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਇਕਰਾਰ, ਈਮਾਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ।

ولایتی **ਵਿਲਾਯਤੀ** : ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ, ਈਰਾਨੀ, ਪਠਾਣ, ਯੂਰਪ ਦਾ।

ولد **ਵਲਦ, ولد** **ਵਿਲਦ, ولد** **ਵੁਲਦ** : ਪੁੱਤਰ, ਬੇਟਾ, ਬੱਚਾ, (ਇਕ ਵਚਨ ਬੋਹਵਚਨ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਸਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)।

ولد الحرام **ਵਲਦ-ਉਲ-ਹਰਾਮ** : ਹਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਹਰਾਮੀ।

ولد الزنا **ਵਲਦ-ਉਬ-ਬਿਨਾ** : ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ।

ولدان **ਵਲਦਾਨ** : (ਵਲਦ **ولد** ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਬੱਚੇ, ਬੇਟੇ।

ولدیت **ਵਲਦੀਯਤ** : ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ,

ਘਰਾਣਾ, ਖਾਨਦਾਨ।

੭੭੭ ਵਲੂਦ : ਬੈਠਤ ਬੱਚੇ ਜੀਮਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ।

੭੭੭ ਵਲਵਲਾ : ਜੋਸ਼ ਖਰੋਸ਼, ਉਮੰਗ, ਬੈਠਤ, ਜਿਆਦਾ, ਸ਼ੌਕ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ, ਵੈਣ, ਵਾਵੇਲਾ ਕਰਨਾ, ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ ਪਾਉਣਾ।

੭੭੭ ਵਲਾ : ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ, ਪਾਗਲਪਣ, ਇਸ਼ਕ, ਗੁੱਸਾ, ਰੰਜ, ਨਾਜ਼ ਨਖਰਾ, ਇਸ਼ਕ ਕਾਰਨ ਬੇਖੁਦੀ।

੭੭੭ ਵਲਾ ਬਦਾ : ਆਸ਼ਕ, ਦੀਵਾਨਾ, ਪਾਗਲ, ਰੋਹ-ਭਰਿਆ, ਗੁੱਸੇ ਭਰਿਆ।

੭੭੭ ਵਲਹਾਨ : ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣਾ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪਰੇਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ।

੭੭੭ ਵਲੋ : ਵਲੇਕਿਨ, ਪਰੰਤੂ, ਮਗਰ, ਪਰ, ਲੇਕਿਨ।

੭੭੭ ਵਲੀ : ਯਾਰ, ਦੋਸਤ, ਸਹਾਇਕ, ਮਾਲਕ; ਨੇੜੇ, ਨਜ਼ਦੀਕ, ਜ਼ਾਮਨ; ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

੭੭੭ ਵਲੀਅਹਦ : ਵਕਤ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰੇ, ਤਾਜ ਤਖ਼ਤ ਦਾ ਵਾਰਸ।

੭੭੭ ਵਲੀ-ਏ-ਨਿਆਮਤ : ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

੭੭੭ ਵਲੀਦ : ਲੜਕਾ, ਬਾਲਕ, ਗੁਲਾਮ, ਲੌਂਡੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਾਲਿਦ ਸੈਫ਼ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ, ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਮੱਕਾ ਦੀ ਫਤਿਹ ਸਮੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇਆ, ਵਲੀਦ-ਬਿਨ-ਅਬਦੁਲ ਮਲਿਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਯਜ਼ੀਦ-ਬਿਨ-ਅਬਦੁਲ ਮਲਿਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, 125 ਤੋਂ 126 ਹਿਜਰੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਏਹ ਇਕ ਬੜਾ ਅੱਯਾਸ਼ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦਿਤਾ ਸੀ।

੭੭੭ ਵੇ ਲੇਕ, وليكن, ਵੇ ਲੇਕਿਨ :

ਪਰੰਤੂ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ, ਪਰ, ਅਗਰ।

੭੭੭ ਵਲੀਮਾ : ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ ਦਾ ਖਾਣਾ।

੭੭੭ ਵੰਦ : ਮਾਲਕ; ਬਰਤਨ, ਭਾਂਡਾ, ਪਾਤਰ; ਵਰਗਾ।

੭੭੭ ਵੰਦਸਾਰ : ਕੇਂਦਰ।

੭੭੭ ਵਹ : ਵਾਹ! ਉਪਮਾ ਜਾਂ ਪਰਸੰਸਾ ਦਾ ਵਾਕ, ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦਾ ਵਾਕ।

੭੭੭ ਵੱਹਾਬੀ : ਅਬਦੁਲਵਹਾਬ: ਸੰਜਦੀ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਫਿਰਕੇ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ ਜੋ ਸੂਫੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

੭੭੭ ਵਹਬ : ਬਖਸ਼ਣਾ, ਬਖਸ਼ਸ਼, ਮੇਹਰ।

੭੭੭ ਵਹਬੀ : ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ।

੭੭੭ ਵਹਮ : ਦਿਲ ਦਾ ਖਿਆਲ (ਬਿਨਾ ਇਰਾਦੇ ਦੇ) ਝੂਠਾ ਖਿਆਲ, ਸ਼ੌਕ, ਤੌਖਲਾ।

੭੭੭ ਵਹਮਨਾਕ : ਵੈਹਮੀ, ਰਵੈਹਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੱਲ।

੭੭੭ ਵਹਮੀ : ਓਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੈਹਮ ਹੋਵੇ।

੭੭੭ ਵੇ : (ਵਾਏ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ) : ਉਸ, ਓਹ ਹਾਏ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਮਿਕਦਾਰ, ਮਾਤਰਾ।

੭੭੭ ਵੈਹ, ويحك, ਵੈਹਕ : ਤਰਸ ਤੇ ਰੈਹਮ ਦਾ ਵਾਕ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਵਾਹ ਵਾਹ! ਅਫ਼ਸੋਸ। ਖ਼ਬਰਦਾਰ। ਸਾਵਧਾਨ।

੭੭੭ ਵੀਦ, وِءِد : ਗੁਆਚਾ ਹੋਇਆ, ਚਾਰਾ, ਦਵਾ ਦਾਰੂ, ਕੁਸੈਲੀ ਚੀਜ਼।

੭੭੭ ਵੀਦਨ : ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ।

੭੭੭ ਵੀਦਸਤਰ : ਬੀਦਸਤਰ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁੱਤਾ, ਲੁੱਦਰ।

੭੭੭ ਵੀਰ : ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ, ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਰੌਲਾ-ਗੌਲਾ।

੭੭੭ ਵੈਰ : ਮੁਰਖ, ਮੂੜ।

੭੭੭ ਵੈਰਾ : ਉਸ ਨੂੰ।

੭੭੭ ਵੀਰਾਨ, ਵੇਰਾਨ, ਵੈਰਾਨ : ਗੈਰ

ਅਬਾਦ, ਉਜੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਜਾੜ, ਖਰਾਬ, ਬੀਆਬਾਨ।

ویران شہر : ਵੀਰਾਨ ਸ਼ਹਰ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦਾ ਕੇਸਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

ویران گڑ : ਵੀਰਾਨਗਰ : ਤਬਾਹ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ویرانہ : ਵੀਰਾਨਾ : ਗ਼ੈਰ ਅਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ویرانہ زار : ਵੀਰਾਨਾਸ਼ਾਰ : ਜੰਗਲ।

ویس : ਵੀਸ, **ویسه** : ਵੀਸਾ : ਰਾਮੀਨ ਦੀ ਪਰੇਮਕਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਫ਼ਰਾਸਿਯਾਬ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਪੀਰਾਨ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ویشہ : ਵੇਸ਼ਾ : (بیشہ) ਜੰਗਲ, ਕਾਹੀ ਦਾ ਜੰਗਲ।

ویک : ਵੀਕ : (ویحک) ਤਰਸ ਤੇ ਰੋਹਮ ਦਾ ਵਾਕ, ਅਫ਼ਸੋਸ! ਹਾਏ!, ਹੇ ਨੇਕ ਬਖ਼ਤ! ਹੇ ਚੰਗੇ! ਹੇ ਭਲੇ ਲੋਕਾ!

ویک : ਵੈਕ, **ویکان** : ਵੈਕਾਨ : ਘਿਰਨਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਅਫ਼ਸੋਸ।

ویل : ਵੀਲ, **ਵੈਲ** : ਵਿਜੈ।

ویله : ਵੈਲਾ : ਵਾਵੇਲਾ, ਚੀਕ-ਪੁਕਾਰ।

ویلک : ਵੈਲਕ : ਅਫ਼ਸੋਸ ਤੇਰੇ 'ਤੇ।

ویله : ਵੈਲਾ : ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼, ਸ਼ੋਰ, ਪੁਕਾਰ; ਵਾਵੇਲਾ।

ویم : ਵੀਮ : ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਿੱਪਣ ਵਾਲਾ ਗਾਰਾ, ਤੂੜੀ ਤੇ ਸਿੱਟੀ ਦਾ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ।

وین : ਵੀਨ : ਕਾਲੇ ਅੰਗੂਰ, ਰੰਗ।

ویو : ਵਯੋ, **ਵਿਯੋ** : ਲਾੜੀ, ਵੈਹਟੀ।

੫(ਹੇ)

• **ਹੇ-ਹਾਇ** : ਹਾ-ਏ-ਹੱਵਜ਼ ਜਾਂ ਹਾ-ਏ ਮੁਦੱਵਰਾ (ਗੋਲ ਹੇ), ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਇੱਕਤੀਵਾਂ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਸਤਾਈਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਬਜਦ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਪੰਜ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ।

ਹਾਬੀਲ ਹਾਬੀਲ : ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ 'ਕਾਬੀਲ' ਦੇ ਪਿਛੋ ਜਨਮਿਆ, ਹਾਬੀਲ ਬੜਾ ਨੇਕ ਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਸੀ, 'ਕਾਬੀਲ' ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹਾਤ : ਲਿਆ, ਦਿਓ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਹਾਤਿਫ਼ : ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਗੈਬ ਤੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ, ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਂ ਅਣਡਿੱਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਵਾਜ਼; ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ।

ਹਾਤੀ : ਤੂਰਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹਾਜ਼ਿਰ : ਹਿਜ਼ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਤਾਵਾਨ, ਗੱਲ ਕੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਵਕਤਾ।

ਹਾਜ਼ਿਰ/ਹਾਜ਼ਿਰਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਮਾਈਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।

ਹਾਰੂਤ : ਇਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਤੇ ਮਾਰੂਤ ਦੋਵੇਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਏਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਦੰਡ ਸੀ।

ਹਾਰੂਤੀ : ਜਾਦੂਗਰ, ਛਲੀਆ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ।

ਹਾਰੂਨ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ

ਦਾ ਨਾਮ, ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅੱਬਾਸੀ ਖਲੀਫ਼ਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਲੀਫ਼ਾ ਹਾਰਨ-ਉਰ-ਰਸ਼ੀਦ ਕੋਹਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਸਾਰੇ ਖਲੀਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਾਂ ੧੭੦ ਤੋਂ ੧੯੩ ਹਿਜਰੀ ਸੀ, ਕੌਮ ਦਾ ਸੈਨਾਪਤੀ, ਮੁਖੀਆ, ਏਲਚੀ, ਰਖਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਘੋੜਾ।

ਹਾਸ਼ਿਮ : ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਬੜੇ ਨੇਕ ਸੁਭਾ ਵਾਲੇ ਤੇ ਮਿਲਣਸਾਰ ਸਨ।

ਹਾਸ਼ਿਮੀ : ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਸ਼ਿਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਾਸ਼ਿਮ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿੱਚੋਂ।

ਹਾਸ਼ਿਮ : ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਚਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਘੁਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ।

ਹਾਸ਼ਿਮਾ : ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਪਾਚਨ-ਸ਼ਕਤੀ।

ਹਾਕਰਾ, ਹਾਕਲਾ : ਥਥਿਆ ਕੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਕ ਪੈਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਤੋਤਲਾ, ਹਕਲਾ, ਥਥਲਾ।

ਹਾਲਿਕ : ਹਲਾਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਲਗਾਹ : ਚੋਗਾਨਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮੈਦਾਨ।

ਹਾਲਾ : ਚੰਦ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਕੁੰਡਲ, ਦਾਇਰਾ।

ਹਾਮਾਨ : ਫ਼ਰਉਨ (ਮਿਸਰ) ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹਾਮੂਨ : ਜੰਗਲ, ਮੈਦਾਨ, ਰੇਤਥਲ।

ਹਾਨ : ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਖਬਰਦਾਰ, ਵੇਖਣਾ।

ਹਾਨ : ਉੱਖਲੀ, ਚੱਟ, ਖਰਲ, ਚੀਜ਼ ਕੁੱਟਣ ਦਾ ਭਾਂਡਾ।

ਹਾਨ ਦਸਤਾ : ਚੱਟ ਵੱਟਾ, ਉੱਖਲੀ ਤੇ ਮੁਸਲ।

ਹਾਨ-ਕੋਬ : ਵੈਦਾਂ ਲਈ ਦਵਾਈਆਂ ਕੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਵੀਯਾ : ਦੋਜ਼ਖ ਦੇ ਸਤਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਹੈ; ਹਨੇਰੀ ਖੁੱਡ; ਓਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ।

ਹਾਇਲ : ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਭਿਆਨਕ, ਬੈਹਤ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਹਾਇਲਾ : ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਭਿਆਨਕ ਵਸਤੂ।

ਹਾਯ : ਦਰਦ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਮਾਤਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

ਹਾਯ ਹਾਯ : ਮਾਤਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਰੋਣ-ਧੋਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

ਹੁਬਲ : ਇਕ ਬੁਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਰਾਰੰਭ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਅਬੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਹਿਬਾ : ਜੋ ਚੀਜ਼ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਦਾਨ।

ਹਿਬਾ-ਨਾਮਾ : ਓਹ ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਹੁਯੂਨ, ਹੁਯੂਨ : ਅਫ਼ੀਮ।

ਹਤਫ : ਅਵਾਜ਼, ਅਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਘੁੱਗੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

ਹਤਕ : ਪਰਦਾ ਪਾੜਨਾ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਭੇਦ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਬਦਨਾਮ ਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨਾ।

ਹਤਕ-ਉਲ-ਇਰਬ : ਹਤਕ-ਉਲ-ਇਰਬ

ਜ਼ਾਤੀ ਹਮਲਾ, ਅਯੋਗ ਹਮਲਾ।

ਹਿਜਾ : ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨਾ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਬੁਰਾ ਕੈਹਣਾ, ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨਾ, ਔਰਤ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਸਮਝਣਾ।

ਹਿਜਰ : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਛੋੜਾ, ਵਿਯੋਗ।

ਹਿਜਰਾਨ : ਜੁਦਾਈ, ਵਿਛੋੜਾ, ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਸਬੰਧ ਤੋੜ ਲੈਣਾ।

ਹਿਜਰਤ : ਵਤਨ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ, ਪਰਵਾਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋਣਾ, ਵਿਛੋੜਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਮੱਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਦੀਨੇ ਜਾਣਾ।

ਹਿਜਰੀ : ਹਿਜਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਓਹ ਸੰਨ, ਜਦੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮੱਕੇ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਮਦੀਨੇ ਰੈਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਏਹ ਸੰਨ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਉੱਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਨ 15 ਜੁਲਾਈ 622 ਈ. ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਜਵ : ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਬੁਰਿਆਈ, ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਬੁਰਿਆਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ।

ਹਜੂਮ : ਇੱਕਠ, ਭੀੜ, ਇੱਕਠ ਕਰਨਾ, ਭੀੜ ਇੱਕਠੀ ਕਰਨਾ, ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਘਰ ਦਾ ਡਿਗਣਾ, ਬਿਨਾ ਆਗਿਆ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ, ਗਲਬਾ ਕਰਨਾ, ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ।

ਹੁਜਵੀਰ : ਗ਼ਜ਼ਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ।

ਹੁਜਵੀਰੀ : ਹੁਜਵੀਰ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਹੁਜਵੀਰ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਫੀ ਅਲੀ ਹੁਜਵੀਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਗੰਜ ਬਖਸ਼ ਕੈਹਦੇ ਹਨ, ਏਹ ਪਰਸਿੱਧ ਸੂਫੀ ਪੁਸਤਕ ਕਸ਼ਫ-ਉਲ-ਮਹਜੂਬ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ।

ਹਜੀਰ : ਕਾਰਨ-ਬਿਨ-ਕਾਵਾ ਦੇ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਹਰਾਬ ਨੇ ਕੈਦ

ਕੀਤਾ ਸੀ, ਗੰਦਰਜ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਹੁਦਾ : ਸਚਾਈ, ਰਾਸਤੀ, ਸਿੱਧਾ ਰਾਹ, ਸੱਚਾ ਮਾਰਗ।
ਹੁਦਾਤ : (ਹਦੀ ਹਦੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਿਦਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ।
ਹਦਾਯਾ : (ਹਦੀਯਾ ਹਦੀਯਾ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਹਦੀਯਾ ਹੈ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਸੁਗਾਤਾਂ, ਨਜ਼ਰਾਨੇ, ਭੇਟਾਵਾਂ।
ਹਿਦਾਯਤ : ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਰਾਹਨੁਮਾਈ, ਅਗਵਾਈ, ਨਜ਼ਾਤ, ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ।
ਹਦਫ : ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਉੱਚੀ ਚੀਜ਼, ਟਿਲਾ, ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।
ਹੁਦ-ਹੁਦ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਤਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੱਕੜਹਾਰਾ।
ਹੁਦ-ਹੁਦ-ਚਸਮ : ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਵਾਲਾ।
ਹਦੀ : ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਕਾਅਬਾ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।
ਹੱਦੀ : ਤੋਹਫ਼ੇ, ਸੁਗਾਤ, ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼, ਦੁਲਹਨ ਜੋ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।
ਹੱਦੀਯਾ : (ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਹਦੀਯਾ ਹੈ) ਸੁਗਾਤ, ਤੋਹਫ਼ਾ, ਨਜ਼ਰਾਨਾ, ਭੇਟਾ, ਪਰਭਾਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਭੇਟਾ।
ਹੁੰ : (ਸੰਕੇਤਵਾਚੀ ਨਾਂਵ) ਏਹ।
ਹੱਥਾਰ : ਬੋਹਤ ਬਕਵਾਸੀ, ਬਾਤੂਨੀ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਬਕਣ ਵਾਲਾ।
ਹੁਬਰ : ਬਕਵਾਸ, ਬੇਹੁਦਾ ਬਾਤ ਕਰਨਾ, ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਮਾਰਨਾ।
ਹੁਬਯਾਨ : ਬੇਹੁਦਾ ਕਲਾਮ, ਬਕਵਾਸ, ਬਕਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਬੜਬੜ ਕਰਨਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਿਚ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ।
ਹਰ : ਹਰ ਕੋਈ, ਸਭ ਕੋਈ, ਇਕ ਇਕ,

ਕੋਈ।
ਹਰ ਆਂਜਾ : ਜਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਵੀ।
ਹਰਆਂਬਿਹ : ਹਰ ਚੀਜ਼, ਜੋ ਕੁਝ।
ਹਰ ਆਂ ਕਿਹ : ਹਰ ਕੋਈ, ਜੇਹੜਾ ਵੀ।
ਹਰ ਅਹਦ : ਸਾਰੇ।
ਹਰ ਚੰਦ : ਜਿੰਨਾ ਵੀ, ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ, ਭਾਵੇਂ, ਕਿੰਨਾ ਹੀ, ਕਿਹੋ ਜੇਹਾ ਹੀ, ਬਥੇਰਾ।
ਹਰ ਚੰਦ ਕਿਹ : ਭਾਵੇਂ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ।
ਹਰ ਚੁੰ : ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ।
ਹਰ ਚਿ ਬਾਦਾ ਬਾਦ : ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸੋ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਵੇ।
ਹਰ ਸੂ : ਹਰ ਤਰਫ਼, ਹਰ ਪਾਸੇ।
ਹਰ ਆਈਨਾ : ਬੇਸ਼ਕ, ਨਿਰ ਸੰਦੇਹ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ, ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ ਹੀ।
ਹਿਰਾ/ਹਿਰਾਤ : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਅਜਕਲ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਹਿਰਾਸ : ਡਰ, ਭੈ, ਡਰਨਾ।
ਹਿਰਾਸਾਨ : ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਡਰਪੋਕ, ਡਰਾਕਲ, ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ।
ਹਿਰਾਸਾ : ਲੱਕੜੀ ਆਦਿ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਡਰਾਉਣੀ ਸੂਰਤ ਜੋ ਖੇਤ ਜਾਂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਪੰਛੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਗੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡਰਨਾ।
ਹਰਾਵਲ : ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਅਗਲਾ ਦਸਤਾ, ਉਹ ਬੇੜੀ ਜੇਹੀ ਫ਼ੌਜ ਜੋ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚਲਦੀ ਹੈ।
ਹਰਬਿਬ : ਅਗਨੀ-ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਅਗ-ਪੂਜ, ਜ਼ਰਤੁਸਤੀਆਂ

(ਪਾਰਸੀਆ) ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ।

ਹਰਜ : ਫਸਾਦ, ਗੜਬੜ, ਦੰਗਾ, ਖਲਲ, ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਖੱਪ ਖੇਡ, ਨੁਕਸਾਨ, ਖਸਾਰਾ, ਢਿਲ, ਦੇਰ, ਵਕਫਾ।

ਹਰਜ ਮਰਜ : ਖੱਪ ਖੇਡ, ਫਿਤਨਾ, ਫਸਾਦ, ਨੁਕਸਾਨ।

ਹਰਜ-ਉ-ਮਰਜ : ਅਰਾਜਕਤਾ।

ਹਰਜਾਈ : ਇਕ ਹਾਲ ਵਿਚ ਨਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਹਰ ਥਾਂ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਇਕ ਦਾ ਹੋ ਕੇ ਨਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਜਿਸ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਬੇਵਫਾ।

ਹਰ-ਦਿਲ-ਅਬੀਬ : ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ, ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ।

ਹਰ-ਦਮ-ਖਿਆਲ : ਜਿਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹਰ ਵਕਤ ਬਦਲਦਾ ਰਹੇ, ਵੈਹਮੀ, ਸ਼ੱਕੀ।

ਹਰਦੀ : ਹਲਦੀ।
ਹਰ ਦੇ : ਦੇਵੇਂ।

ਹਰ ਦੇ ਆਲਮ : ਦੇਵੇਂ ਦੁਨੀਆ, ਦੇਵੇਂ ਜਹਾਨ, ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ।

ਹਰਬਾ : ਬੇਹੁਦਾ, ਫਜ਼ੂਲ, ਬਕਵਾਸ।
ਹਰਬਾਦਰਾਜ,
ਹਰਬਾ-ਸਰਾ,
ਹਰਬਾ-ਗੋ : ਬਕਵਾਸੀ, ਬੇਹੁਦਾ, ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਹਰਬਾ-ਸਰਾਈ,
ਹਰਬਾ-ਗੋਈ : ਬੇਹੁਦਾ ਬਕਵਾਸ।

ਹਰਕਾਰਾ : ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲੀ ਦੇਗ, ਦੇਗਬਚਾ, ਚਪੜਾਸੀ, ਪਿਆਦਾ, ਅਰਦਲੀ।

ਹਰਗਿਬ : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਕਦੀ, ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ, ਕਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।

ਹਰਮ : ਬੁਢਾਪਾ, ਮਿਸਰ ਦੇ ਮੀਨਾਰ।

ਹਰਮਾਨ : ਮਿਸਰ ਦੇ ਜਪਗਾਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੋ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਨੂਹ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਹਜ਼ਰਤ ਇਦਰੀਸ ਨੇ ਬਣਾਏ ਸਨ।

ਹਰਮੁਬ : ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਪਰਵੇਜ਼ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਸ਼ਮਸੀ (ਸੂਰਜੀ) ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਦਿਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰਨਾ, ਨਵਾਂ ਕੱਪੜਾ ਪੈਹਨਣਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ ਦੇਣਾ ਭੈੜਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਰਮੁਬਦ, **ਹਰਮੁਬਦ** : ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਸਤਾਰਾ।

ਹਰਵੀ : ਹਿਰਾਤ ਸ਼ੈਹਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਿਰਾਤ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ; ਫਾਰਸੀ ਦੀ ਇਕ ਉਪ-ਭਾਖਾ।

ਹਰ ਹਫਤ : ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸਤ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, (ਪੇਸ਼ਾਕ, ਗੋਹਣੇ, ਮੋਹਦੀ, ਸੁਰਮਾ, ਪਾਨ, ਮਿੱਸੀ ਤੇ ਕੰਘੀ ਚੋਟੀ)।

ਹਰ ਹਫਤ ਕਰਦਾ : ਸਤਾਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀ ਸੰਵਰੀ ਹੋਈ।

ਹਰੀ : ਸ਼ੈਹਰ ਹਰਾਤ।

ਹਰੀਵ : ਹਰਾਤ ਸ਼ੈਹਰ।

ਹਰੀਵਾ : ਹਰੀਵ (ਹਰਾਤ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਰਾਤ ਦਾ ਵਾਸੀ, ਹਰਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।

ਹਰੀਵਾ : ਖਾਲਸ ਸੇਨਾ, ਪਰਚਲਤ ਸੇਨਾ, ਸੇਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ, ਬਦਕਾਰ ਔਰਤ।

ਹਰਾਰ : ਦਸ ਸੌ, ੧੦੦੦, ਨਰਦਦੀ ਚੌਥੀ ਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਬੁਲਬੁਲ।

ਹਰਾਰ ਆਸਤੀਨ : ਦਰਿਆ, ਖਾੜੀ, ਖਲੀਜ਼, ਸੈਨਾ, ਫੌਜ।

ਹਰਾਰ ਆਵਾ/ਆਵਾਜ਼ : ਬੁਲਬੁਲ, ਹਜ਼ਾਰ ਦਾਸਤਾਂ।

ਹਰਾਰ ਅਸਪ : ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ

ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।
ਹਜ਼ਾਰਪਾਇ **ਹਜ਼ਾਰ-ਪਾ**, **ਹਜ਼ਾਰ-ਪਾਯਾ** : ਹਜ਼ਾਰ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਕਨਖਜ਼ੁਰਾ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਬੀਸ਼ਾ/ਪੀਸ਼ਾ : ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ, ਵੱਡਾ ਭਾਂਡਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਭਾਂਡੇ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਦਸਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਸੰਦ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਤਾਬਾ : ਸੂਰਜ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਜਰੀਬ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਗ ਦਾ ਨਾਮ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਚਸਮਾ : ਕਈ ਮੂੰਹਾਂ ਵਾਲਾ ਪਿੱਠ ਦਾ ਫੋੜਾ, ਕਾਰਬੰਕਲ, ਕੈਸਰ, ਨਿਓਲਾ।
ਹਜ਼ਾਰਦਾਸਤਾਨ, **ਹਜ਼ਾਰਦਾਸਤਾਨ** : ਬੁਲਬੁਲ।
ਹਜ਼ਾਰਦੌਰ : ਇਸਫਹਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਦੌਰਾ ਜੋ ਡਾਕੂਆਂ ਤੇ ਕਜ਼ਾਕਾਂ ਦੇ ਲੁਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ।
ਹਜ਼ਾਰਸਤੂਨ : ਪਰਸੀਪੋਲਿਸ (ਪੁਰਾਤਨ ਈਰਾਨ) ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸਥਾਨ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਫਨ : ਅਨੇਕਾਂ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਹਰ ਫਨ-ਮੌਲਾ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਮੇਖ, **ਹਜ਼ਾਰ-ਮੇਖੀ** : ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਗੋਦੜੀ, ਤਾਰੇ ਜੜਤ ਅਕਾਸ਼।
ਹਜ਼ਾਰਹਾ : (ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ), ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ, ਅਣਗਿਣਤ।
ਹਜ਼ਾਰ-ਹਜ਼ਾਰ : ਇਕ ਲਖ।
ਹਜ਼ਾਰੀ : ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ, ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਾਸਕ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਵਰਜਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਾਰ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ,

ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਪਦਵੀ ਦਾ ਨਾਮ।
ਹਜ਼ਾਰਾ : ਦੋਹਰਾ ਫੁੱਲ, ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਗੋਦਾਂ, ਇਕ ਅਫਗਾਨ ਕਬੀਲਾ।
ਹਜ਼ਾਰਾਕ, **ਹਜ਼ਾਰਾਕ** : ਮੂਰਖ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਮੂੜ, ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ, ਭੱਦਾ, ਬੇਦਬਾ, ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਾਗ ਜੋ ਪੈਹਲਾਂ ਈਰਾਨ ਦੇ ਪੈਸ਼ਦਾਦੀਆਂ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੈਕਬਾਦ ਨੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ।
ਹਜ਼ਾਲ : ਮਸਖਰਾ, ਭੰਡ।
ਹਜ਼ਾਲ : ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮਾੜਾ, ਦੁਬਲਾਪਣ।
ਹਜ਼ਾਹ : ਲਗਾਤਾਰ ਹਿੱਲਣਾ, ਭਾਜੜ ਜੋ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਫ਼ੌਜ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਤਨੇ, ਫਸਾਦ, ਲੜਾਈ ਜੰਗ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ।
ਹਿਜ਼ਬਰ : ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ।
ਹਿਜ਼ਬਰਾਨ-ਏ-ਵਗਾਂ : ਜੰਗ ਦੇ ਸ਼ੇਰ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਜੇਧੇ।
ਹਜ਼ਦ : ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਇਕ ਜਾਨਵਰ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁੱਤਾ, ਲਿੰਦੜ।
ਹਜ਼ਦਹ : ਅਠਾਰਾ, (੧੮)।
ਹਜ਼ਦਹ ਹਜ਼ਾਰ : ਅਠਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਜੀਵ ਜੰਤੂ, ਸਾਰੀ ਮਖ਼ਲੂਕਾਤ, ਜੋ ਅਠਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ।
ਹਜ਼ਲ : ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ, ਪਤਲਾ ਪੈਣਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ, ਬੇਹੁਦਾ ਗੱਲ, ਫਜ਼ੂਲ ਬਕਵਾਸ, ਮਸਖਰਾਪਣ, ਬੇਹੁਦਗੀ, ਮਜ਼ਾਕ, ਠੱਠਾ, ਮਖੌਲਾ।
ਹਜ਼ਲ-ਗੋ : ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ, ਮਸਖਰਾ।
ਹਜ਼ਲ-ਗੋਈ : ਬਕਵਾਸ, ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਬਾਤ, ਮਸਖਰੀ।
ਹਜ਼ਮ : ਭਾਜੜ ਪਾ ਦੇਣਾ, ਹਰਾ ਦੇਣਾ, ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣਾ।
ਹਜ਼ਿਮਤ : ਹਾਰਨਾ, ਹਾਰ,

ਸਿਕੱਸਤ, ਭਗਦਤ।

هستی هسّتی : ਵਜ੍ਹਦ, ਵਜ੍ਹਦ ਹੋਣਾ,
ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਦੁਨੀਆ,
ਅਮੀਰੀ, ਦੌਲਤਮੰਦੀ, ਖੁਦ-ਪਸੰਦੀ, ਖੁਦਾ ਦੀ
ਜ਼ਾਤ।

هسر هسر, هسير هسیر : ਬਰਫ਼,
ਯਖ।

هش هوش : ਵੇਖੋ।

هشاش هّشاش : ਖੁਸ਼, ਪਰਸੰਨ।

هشاش هّشاش هّشاش, هّشاش
هّش هّش : ਖੁਸ਼ ਖੁਸ਼, ਬੋਹਤ
ਖੁਸ਼।

هشام هّشام : ਮਰਵਾਨੀ ਖਲੀਫ਼ਿਆਂ ਵਿਚੋਂ
ਇਕ ਖਲੀਫ਼ੇ ਦਾ ਨਾਮ।

هشت هّشت : ਅੱਠ, (t)।

هشت هّشت باغ,
هشت هّشت بهستان,
هشت هّشت بهشت,
هشت هّشت ماوی,
هشت هّشت میکل رضوان
هّشت-ਏ-ਰਿਜ਼ਵਾਨ : ਅੱਠ ਬਹਿਸਤਾਂ,
ਅੱਠ ਸੁਰਗ ਅਰਥਾਤ ਖੁਲਦ ਦਾਰ-
ਉਸ-ਸਲਾਮ, ਜੰਨਤ।

هشت هّشت منظر : ਅੱਠ
ਅਸਮਾਨ, ਅੱਠ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਫਿਰਨ
ਦੇ ਰਸਤੇ, ਅੱਠ ਬਾਗ।

هشتی هّشتی : ਅੱਠ ਪਾਸਿਆਂ ਵਾਲੀ
ਇਮਾਰਤ, ਅਠ ਕੋਣੀ ਬੁਰਜੀ।

هشوار هّشوار, هّشوار
هّشوار, هّشوار
هّشوار : ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਸਿਆਣਾ, ਸੂਝਵਾਨ।

هضم هّضم : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ, ਖਾਣੇ ਨੂੰ
ਹਜ਼ਮ ਕਰਨਾ, ਪਚਾਉਣਾ।

هفت هّفت : ਸੱਤ, 7।

هفت هّفت : ਆਬਾਦ,

هفت هّفت اختر : ਸੱਤ
ਅਸਮਾਨ, ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ।

هفت هّفت ارضها : ਸੱਤ
ਅਸਮਾਨ ਜੋ ਸੱਤ ਸਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ
ਹਨ।

هفت هّفت آسیا, هفت هّفت اندام,
هفت هّفت اعضا : ਸੱਤ
ਅੰਗ।

هفت هّفت اقليم : ਸੱਤ
ਵਲਾਇਤਾਂ।

هفت هّفت الوان : ਸੱਤ
ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਜੇਹੜੇ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਨੂੰ
ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰਦੇ ਸਨ।

هفت هّفت اورنگ,
هفت هّفت آئینه : ਸੱਤ
ਸਹੇਲੀਆਂ, ਸੱਤ ਸਤਾਰੇ।

هفت هّفت ايوان,
هفت هّفت پدر,
هفت هّفت بام,
هفت هّفت پرده,
هفت هّفت پرکار : ਸੱਤ
ਅਸਮਾਨ।

هفت هّفت پوست : ਸਤ
ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਕਹਫ਼।

هفت هّفت تنان : ਸਤ
ਅਬਦਾਲ।

هفت هّفت حال : ਹਮੇਸ਼ਾ,
ਸਦਾ।

هفت هّفت حکایت : ਓਹ
ਸੱਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰਸਿੱਧ
ਫਾਰਸੀ ਕਵੀ ਨਜ਼ਾਮੀ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਕਾਵਿ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

هفت هّفت خوان : ਰੁਸਤਮ ਦਾ
ਸੱਤ ਮੰਜਲਾਂ ਵਾਲਾ ਬਿਖੜਾ ਸਫ਼ਰ,

ਅਸਫੰਦਯਾਰ ਦਾ ਸਤ ਮੰਜਲਾਂ ਵਾਲਾ ਔਖਾ ਰਾਹ।

هفت‌دريا هفت‌دريا : ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ।

هفت‌دريا هفت‌دريا : ਸੱਤ ਨਰਕ, ਦੋਜ਼ਖ ਦੇ ਸੱਤ ਤਬਕ।

هفت‌دريا : ਸੱਤਵਾਂ, ੧/੭।

هفت‌دريا : ਸੱਤਰ, (੭੦)।

هفت‌دريا هفت‌دريا : ਹੈਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ।

هفت‌دريا : ਸੱਤਰਵਾਂ, ੧/੭੦।

هفت‌دريا-هفت‌دريا : ਬਹੱਤਰ (72), ਮਜ਼ਹਬ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਹੱਤਰ ਫਿਰਕੇ, ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਬਹੱਤਰ ਸੈਲੀਆਂ।

هفت‌دريا-هفت‌دريا : ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਹੱਤਰ ਫਿਰਕੇ।

هفت‌دريا-هفت‌دريا : ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਹੱਤਰ ਫਿਰਕੇ।

هفت‌دريا : ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ।

هفت‌دريا, هفت‌دريا, هفت‌دريا : ਹਿਚਕੀ।

هفت‌دريا, هفت‌دريا : ਨੇਸਤੀ, ਨੇਸਤ ਹੋਣਾ, ਮਿਟਣਾ, ਮਰ ਜਾਣਾ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ।

هفت‌دريا, هفت‌دريا

هفت‌دريا : ਇਕ ਬੜਾ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਜੋ ਚੰਗੇਜ਼ਖਾਨ ਦਾ ਪੋਤਾ ਅਤੇ ਤੂਲੀਖਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ੬੬੩ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਕਾਲਵਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਲਾਕ ਨੇ ੬੫੬ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਬਗ਼ਦਾਦ ਵਿਚ ਕਤਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਸੀ।

هفت‌دريا : ਏਕਮ ਦਾ ਚੰਦਰਮਾ, ਪੈਹਲੀ, ਦੂਜੀ ਤੇ ਤੀਜੀ ਰਾਤ ਦਾ ਚੰਦ, ਤੀਜੀ

ਰਾਤ ਪਿਛੋਂ ਚੰਦ ਨੂੰ 'ਕਮਰ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

هفت‌دريا : ਮਸ਼ੂਕ, ਸੋਹਣਾ।

هفت‌دريا : ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ।

هفت‌دريا : ਫਰਾਸੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਉਪ-ਨਾਮ (ਤਖਲੁੱਸ) ਜੋ ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਹਾਕਮ ਅਬਦੁੱਲਾਖਾਨ ਉਜ਼ਬਕ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੀ ਤੇ ਅੰਤ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

هفت‌دريا : ਅਤਿ ਮਾਰੂ ਜ਼ੈਹਰ, ਇਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਚੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਸ ਪਹਾੜ ਉਤੇ ਇਕ ਰੂਖ ਅਜੇਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮਾਰੂ ਜ਼ੈਹਰ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਪਹਾੜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਹਲਾਹਿਲ' ਹੈ।

هفت‌دريا : ਅਸਾਨ, ਸੌਖਾ।

هفت‌دريا : ਛਾਣਨੀ।

هفت‌دريا : ਗਲੇ ਲਗਾ ਹੋਇਆ, ਗਲਵਕਤੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ।

هفت‌دريا : ਗਲੇ ਮਿਲਣਾ, ਗਲਵਕਤੀ ਪਾਉਣਾ।

هفت‌دريا : ਇਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ, ਸੁਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ, ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਰਾਏ ਵਾਲਾ, ਸਾਥੀ।

هفت‌دريا : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਖਿਆਲੀ ਪੰਛੀ ਜੋ ਬੜਾ ਸੁੱਭ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਂਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਹੜਾ ਵੀ ਇਸ ਪੰਛੀ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਬੜਾ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਏਹ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਤਾਉਂਦਾ, ਹੱਡੀ ਇਸ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ।

هفت‌دريا : ਸੁਭਾਗਾ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ, ਹੁਮਾ ਵਰਗਾ।

هفت‌دريا : ਵਰਗਾ, ਜੇਹਾ, ਮਿਸਾਲ।

هماله हिमाला, هماليه हिमालीया

: ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਪਹਾੜ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਚੋਟੀ ਮਾਊਂਟ ਐਵਰੈਸਟ ਉੱਨਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁਟ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਬਰਫ ਜੰਮੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਰਫ, ਪਾਲਾ, ਸਿਆਲ।

همان همان : ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਹਮ-ਆਂ ਹੈ, ਓਹ ਹੀ, ਓਹੀ।

همانند همانند : ਹਮ+ਮਾਨਿੰਦ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਵਰਗਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ, ਜੋੜ ਦਾ।

هماويز هماويز : ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲੜਨ ਵਾਲਾ।

همايون هُمَايُون : ਹੁਮਾ ਪੰਛੀ ਵਰਗਾ, ਸੂਭ ਨੇਕ ਸ਼ਗਨ ਵਾਲਾ, ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ, ਮੁਬਾਰਕ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬਾਬਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ 1526 ਤੋਂ 1556 ਈ. ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੂਰੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਭਾਂਜ ਖਾ ਕੇ ਈਰਾਨ ਨੱਸ ਗਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਆ ਕੇ ਸੂਰੀ ਦੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ 1556 ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਸਾਲ ਕਾਲਵਸ ਹੋਇਆ।

گاه همايون هُمَايُون گاه : ਰਾਜਧਾਨੀ।

همايون-نامہ هُمَايُون-نامہ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ।

هم بستر هم بستر : ਇਕੋ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ, ਨਾਲ ਸੌਣ ਵਾਲਾ।

هم بسترى هم-بستری : ਨਾਲ ਸੌਣਾ, ਸੇਜ ਮਾਣਨਾ।

همپا همپا : ਸਾਥ।

همپایه همپایه : ਹਮਰੁਤਬਾ, ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ।

هم پشت هم پشت : ਸਹਾਇਕ।

هم پشتی هم پشتی : ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ।

هم پلا هم پلا : ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਜੋੜ।

هم پنجگی هم پنجگی : ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ, ਲੜਨਾ, ਬਰਾਬਰੀ।

هم چشم هم-پهلو, هم-چشم, هم دست, هم-دست : ਸਾਥ, ਬਰਾਬਰ, ਸਾਥੀ, ਦੋਸਤ।

هم پيالا هم پياله و هم نواله : ਨਾਲ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਗਰੀ ਦੋਸਤ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਮਿਤਰ।

هم پيشه هم-پيشه : ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਕਿੱਤੇ ਵਾਲੇ।

هم دامن هم دامن, هم دامن, هم دامن : ਸਾਲੀ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲਾ, ਸਾਢ੍ਹ।

همدان همدان : ਇਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ।

هم در هم در : ਦੁਖ-ਦਰਦ ਦਾ ਸਾਥੀ, ਦੁੱਖ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ, ਗਮਖ਼ਾਰ, ਦੁੱਖ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ।

هم درى هم درى : ਗਮਖ਼ਾਰੀ, ਦੋਸਤੀ, ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣਾ।

هم درس هم درس : ਸਾਥ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ, ਸੈਹਪਾਠੀ।

هم درگ هم درگ : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ, ਆਪਸ ਵਿਚ, ਇਕੱਠ।

هم دم هم دم : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਦਮ ਭਰਨ ਵਾਲਾ, ਯਾਰ, ਦੋਸਤ, ਸਾਥੀ, ਨਾਲ ਦਾ, ਬਰਾਬਰ ਦਾ, ਹਰ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਲਾ।

هم دوش هم دوش : ਸਾਥੀ, ਯਾਰ, ਬਰਾਬਰ ਦਾ, ਮੇਢੇ ਨਾਲ ਮੇਢਾ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ।

هم نوات هم نوات, هم قوم : ਇਕੋ ਜਾਤ ਦੇ, ਇਕੋ ਕੌਮ ਦੇ।

هم راز هم راز : ਭੇਤੀ, ਰਾਜਦਾਨ,

ਮੇਹਰਮ।
 همراه همراہی, همراہ همراہ, همسفر همسفر : ਸਾਥ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਹਮ ਸਫਰ, ਸਾਥੀ।
 هم‌رشته هم‌رشته : ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ, ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਪਰੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।
 هم‌زاد هم‌زاد : ਜੋ ਸਾਥ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।
 هم‌سایه هم‌سایه : ਗੁਆਂਢੀ।
 هم‌سایگی هم‌سایگی : ਗੁਆਂਢ।
 هم‌سن هم‌سن : ਇਕੋ ਉਮਰ ਦੇ।
 هم‌شکل هم‌شکل : ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲੇ।
 هم‌شکم هم‌شکم : ਜੋੜੇ ਬੱਚੇ।
 هم‌شوی هم‌شوی : ਸੌਂਕਣ।
 هم‌صحبت هم‌صحبت : ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਥੀ।
 هم‌صغیر هم‌صغیر : ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ, ਇਕੋ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀ।
 هم‌عصر هم‌عصر, هم‌عصر هم‌عصر : ਇਕ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਇਕ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ।
 هم‌عمر هم‌عمر : ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਆਯੁ ਵਾਲਾ, ਸਾਥੀ, ਦੋਸਤ, ਹਾਣੀ।
 هم‌عنان هم‌عنان : ਹਮਰਾਹੀ, ਸਾਥੀ, ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ।
 هم‌طالع هم‌طالع : ਇਕੋ ਜੇਹੀ, ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ।
 هم‌کاسه هم‌کاسه : ਹਮ ਪਿਆਲਾ, ਦੋਸਤ, ਯਾਰ, ਸਾਥੀ।
 هم‌کلام هم‌کلام, هم‌نفس هم‌نفس : ਮਿਲ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।
 هم‌کلامی هم‌کلامی : ਪਰਸਪਰ ਗੱਲ ਬਾਤ, ਬਾਤ ਚੀਤ।

هم‌مزه هم‌مزه, هم‌کیش هم‌کیش : ਇਕੋ ਮਜ਼ਹਬ ਤੇ ਇਕੋ ਧਰਮ ਦਾ।
 هم‌گین هم‌گین, هم‌گان هم‌گان, هم‌گی هم‌گی : ਸਾਰੇ, ਸਭ, ਤਮਾਮ।
 هم‌نام هم‌نام : ਇਕੋ ਨਾਮ ਵਾਲੇ।
 هم‌نشین هم‌نشین : ਨਾਲ ਉੱਠਣ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਥੀ, ਦੋਸਤ।
 هم‌وار هم‌وار : ਬਰਾਬਰ, ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਸਾਫ਼, ਪੱਧਰਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।
 هم‌واره هم‌واره : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।
 هم‌ها هم‌ها : ਸਭ, ਕੁਲ।
 هم‌ه‌تن هم‌ه‌تن : ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤਕ, ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ।
 هم‌ه‌تن‌گوش هم‌ه‌تن‌گوش : ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਗੌਹ ਨਾਲ (ਸੁਣਨਾ)।
 هم‌ه‌دان هم‌ه‌دان : ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਜਗਤ-ਉਸਤਾਦ।
 هم‌ه‌دانی هم‌ه‌دانی : ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ।
 هم‌ه‌روزه هم‌ه‌روزه, هم‌ه‌ساله هم‌ه‌ساله : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।
 هم‌ه‌صفت‌موصوف هم‌ه‌صفت‌موصوف : ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਪਰਸੰਸਾ ਦੇ ਯੋਗ।
 هم‌ه‌کار هم‌ه‌کار : ਘਰ ਦਾ ਮੁਖਤਾਰ।
 هم‌ه‌داله هم‌ه‌داله : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਲੋਕ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ।
 هم‌ه‌نجار هم‌ه‌نجار/هم‌ه‌نجر : ਰਾਹ, ਰਸਤਾ, ਤਰੀਕਾ, ਢੰਗ, ਕਾਇਦਾ।
 هم‌ه‌ند هم‌ه‌ند, هم‌ه‌ند‌بار هم‌ه‌ند‌بار : ਹਿੰਦ, ਹਿੰਦ ਬਾਰ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ।
 هم‌ه‌ند‌ستان هم‌ه‌ند‌ستان, هم‌ه‌ند‌ستان هم‌ه‌ند‌ستان : ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ, ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼, ਇੰਡੀਆ।

هندسه **ਹਿੰਦਿਸਾ** : (ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦਾ ਅਰਥੀ ਰੂਪ) ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ, ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋਹੜੀ ਰਿਆਜ਼ੀ (ਹਿਸਾਬ) ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਅੰਕੜਾ ਸ਼ਾਸਤਰ; ਓਹ ਵਿੱਦਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਕਲ, ਰਕਮ, ਗਿਣਤੀ।

هندسه دان **ਹਿੰਦਿਸਾਦਾਨ** : ਇਲਮ ਹਿੰਦਸਾ ਦਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਹਿਸਾਬੀ।

هندو **ਹਿੰਦੂ** : ਹਿੰਦ ਜਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਵਾਸੀ; ਡਾਕੂ, ਰਾਹ-ਮਾਰ, ਲੁਟੇਰਾ, ਚੋਰ, ਗ਼ੁਲਾਮ, ਕਾਲਾ, ਬੁੱਤ, ਮਸ਼ੁਕ।

هندوانه **ਹਿੰਦਵਾਨਾ** : ਤਰਬੂਜ਼, ਮਤੀਰਾ; ਹਿੰਦੂਆਂ ਜੇਹਾ ਤਰੀਕਾ।

هندوزن **ਹਿੰਦੂਜਨ** : ਜਾਦੂਗਰਨੀ।

هندوكوه **ਹਿੰਦੂ ਕੋਹ** : ਹਿੰਦੂਕੁਸ਼ ਪਹਾੜ।

هندی **ਹਿੰਦੀ** : ਹਿੰਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ।

هندی از دها **ਹਿੰਦੀ ਅਬਦਹਾ** : ਹਿੰਦ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਲਵਾਰ।

هنر **ਹਨਰ** : ਕੰਮ, ਕਾਰੀਗਰੀ, ਕਮਾਲ, ਕਲਾ, ਫਨ, ਖੂਬੀ, ਵਸਫ਼, ਕਰਤਬ, ਸਲੀਕਾ; ਹਿਕਮਤ; ਦਾਨਾਈ।

هنر پرور **ਹਨਰ-ਪਰਵਰ** : ਵਿਦਵਾਨ, ਕਲਾਕਾਰ, ਹਨਰ ਵਾਲਾ।

هنرمند **ਹਨਰ-ਮੰਦ** : ਕਾਰੀਗਰ, ਦਸਤਕਾਰ।

هنرمندی **ਹਨਰ-ਮੰਦੀ** : ਕਾਰੀਗਰੀ, ਕਲਾ, ਫਨ।

هنرور **ਹਨਰ-ਵਰ** : ਉਦਯੋਗੀ।

هنروری **ਹਨਰਵਰੀ** : ਸਿਆਣਪ, ਦਾਨਾਈ, ਸਲੀਕਾ।

هنگام **ਹੰਗਾਮ** : ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਮੌਕਾ,

ਮੌਸਮ, ਰੁਤ, ਹੰਗਾਮਾ, ਮਜਮਾ, ਅੰਜੁਮਨ, ਸਭਾ।

هنگامی **ਹੰਗਾਮੀ** : ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦਾ, ਖਾਸ ਵਕਤ ਤਕ ਦਾ।

هنگامه **ਹੰਗਾਮਾ** : ਹੰਗਾਮਾ, ਵਕਤ, ਸਮਾਂ, ਵੇਲਾ, ਮਜਮਾ, ਇੱਕਠ, ਭੀੜ, ਦੰਗਾ ਫਸਾਦ, ਖੱਪ-ਖੇਡ, ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ, ਅਫਰਾਤਫਰੀ, ਗੜਬੜ, ਰਣ-ਖੇਤਰ।

هنگامه آرا **ਹੰਗਾਮਾ ਆਰਾ**

هنگامه پرداز **ਹੰਗਾਮਾ ਪਰਦਾਜ਼** : ਲੜਨ ਵਾਲਾ, ਫਸਾਦੀ, ਫਿਤਨਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਜਮਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

هنگامه آرائی **ਹੰਗਾਮਾ-ਆਰਾਈ** : ਜੰਗ ਕਰਨਾ, ਫਿਤਨਾ ਫਸਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ।

هنگامه پردازي **ਹੰਗਾਮਾ ਪਰਦਾਜ਼ੀ** : ਭੀੜ ਇੱਕਠੀ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੋਰਸ਼, ਦੰਗਾ-ਫਸਾਦ।

هنگامه طفلان

هنگامه-ع-تفلاان **ਹੰਗਾਮਾ-ਏ-ਤਿਫਲਾਨ** : ਦੁਨੀਆ, ਸੰਸਾਰ, ਜਗਤ-ਤਮਾਸ਼ਾ।

هنگامه محشر

هنگامه-ع-مشر **ਹੰਗਾਮਾ-ਏ-ਮਹਸ਼ਰ** : ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਭੀੜ, ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਇੱਕਠ ਜਾਂ ਹੰਗਾਮਾ।

هندو **ਹਨੂਦ** : (ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ।

هنوز **ਹਨੂਜ਼** : ਹੁਣ, ਹੁਣ ਤਕ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਕ, ਹਾਲੀ ਨਹੀਂ।

هو **ਹੂ** : ਕਲੰਦਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੂਕ, ਸੂਫੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ, ਪੈਹਲਵਾਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਓਹ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਦਿਆਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਹੰਗਾਮਾ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਖੌਫ਼, ਡਰ, ਸ਼ੋਰ, ਖੱਪ।

هو **ਹੂ** : ਓਹ, ਓਹ ਆਦਮੀ।

هوا **ਹਵਾ** : ਖਲਾ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਪੌਣ; ਦਿਲ ਦੀ ਖਾਹਸ਼, ਆਰਜ਼ੂ, ਮਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਹਿਰਸ, ਕਾਮਨਾ, ਸ਼ੌਕ; ਦੋਸਤੀ।

ਹੋਆਪਰਸਤ : ਅਯਾਸ, ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਖਬਰ, ਸੁੱਧ, ਰੂਹ, ਜਾਨ, ਆਤਮਾ, ਦਿਲ, ਮੌਤ, ਮਿਰਤੂ, ਜ਼ੋਰ, ਵਿਸ਼, ਯਾਦ।
ਹੋਆਈ : ਅਯਾਸ, ਹਵਾਸੀ, ਹਿਰਸੀ, ਬੇਹੁਦਾ ਆਦਮੀ।
ਹੋਆ-ਜੂਯ : ਆਸਕ, ਤਾਲਿਬ, ਪਰੇਮੀ।
ਹੋਆ-ਖ਼ਾਹ : ਬੈਰ-ਖ਼ਾਹ, ਹਮਦਰਦ, ਦੋਸਤ।
ਹੋਆ-ਖ਼ਾਹੀ : ਬੈਰ-ਖ਼ਾਹੀ, ਦੋਸਤੀ।
ਹੋਆਦਾਰ : ਖੁਲੀ ਹਵਾ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਮਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੁਲੀ ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਹਵਾ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ।
ਹੋਆ ਬਾਬ : ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।
ਹੋ-ਬ-ਹੂ : ਐਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੋ ਜੇਹਾ, ਵੈਸੇ ਦਾ ਵੈਸਾ, ਇਕ ਸਮਾਨ, ਉਸ ਜੇਹਾ।
ਹੋਦ : ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ (ਬਾਈਬਲ ਵਿਚਲਾ 'ਹੀਬਰ') ਜਿਸ ਦੀ ਦੁਆ ਕਰਕੇ ਆਦਿ ਕੌਮ ਹਵਾ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਈ; ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ ਦੇ ਇਕ ਸੂਰਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਯਹੂਦੀ ਬਣ ਜਾਣਾ, ਦੀਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣਾ, ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ, ਹੱਕ ਵੱਲ ਆਉਣਾ, ਸੱਚ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ।
ਹੋਦਜ : ਅਮਾਰੀ, ਉਠ ਦਾ ਹੋਦਾ, ਕਜਾਵਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਹੋਰ, ਹੋਰਖ਼, ਹੋਰਖ਼ਸ਼, ਹੋਰਖ਼ਸ਼ੀਦ : ਸੂਰਜ।
ਹੋਰਮਰ/ਹੋਰਮੁਜ਼ : ਇਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਨਾਮ; ਸੂਰਜੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਦਿਨ, ਮੁਸ਼ਤਰੀ ਸਤਾਰਾ (ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ)।
ਹੋਵਸ : ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਜਨੂਨ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ, ਖਬਰ, ਦੀਵਾਨਗੀ, ਕੌਚਾ ਇਸ਼ਕ, ਕਾਮ ਚੇਸ਼ਟਾ, ਘਟੀਆ ਮੁਹੱਬਤ, ਖ਼ਾਹਸ਼, ਆਰਜ਼ੂ, ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ, ਹੋਸਲਾ, ਉਮੰਗ, ਸ਼ੌਂਕ, ਇੱਛਾ।
ਹੋਵਸ ਕਾਰ, ਹੋਵਸਨਾਕ : ਕਾਮੀ, ਹਿਰਸੀ, ਲੋਭੀ।

ਹੋਸ : ਸਮਝ, ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਖਬਰ, ਸੁੱਧ, ਰੂਹ, ਜਾਨ, ਆਤਮਾ, ਦਿਲ, ਮੌਤ, ਮਿਰਤੂ, ਜ਼ੋਰ, ਵਿਸ਼, ਯਾਦ।
ਹੋਸ-ਬਾਖ਼ਤਾ : ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਸ ਹਵਾਸ ਗੁੰਮ ਹੋਣ, ਬੇਅਕਲ।
ਹੋਸ-ਰੁਬਾ : ਹੋਸ ਉਡਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
ਹੋਸ-ਮੰਦ, ਹੋਸਯਾਰ : ਹੋਸ ਵਾਲਾ, ਅਕਲਮੰਦ ਸਮਝਦਾਰ, ਸਿਆਣਾ।
ਹੋਸਮੰਦੀ, ਹੋਸਯਾਰੀ, ਹੋਸ-ਉ-ਹੋਸਯਾਰੀ, ਹੋਸ-ਉ-ਹੋਸਯਾਰੀ : ਅਕਲ, ਸੂਝ-ਬੂਝ।
ਹੋਸ਼ : ਅਕਲ, ਸਿਆਣਪ, ਸੂਝ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਸੁਸਤ, ਆਲਸੀ।
ਹੋਲ : ਖੌਫ਼, ਡਰ, ਖਤਰਾ, ਡਰਨਾ, ਡਰਾਉਣਾ, ਭੈ ਦੇਣਾ, ਘਬਰਾਹਟ।
ਹੋਲਨਾਕ : ਡਰਾਉਣਾ; ਭਿਆਨਕ।
ਹੋਲਾ : ਇਕ ਵਾਰ ਦਾ ਡਰ।
ਹੋਨ : ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ, ਅਸਰਫੀ, ਮੋਹਰ, 'ਹਾਂ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ।
ਹੋਵੈਦਾ : ਪਰਤੱਖ, ਪਰਗਟ, ਸਾਫ਼।
ਹੋਵੀਯਤ : 'ਲਾਹੁਤ' ਦਾ ਮਰਤਬਾ, 'ਵਹਿਦਤ' (ਰੱਬ ਦੀ ਏਕਤਾ) ਦਾ ਦਰਜਾ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਰੁਤਬਾ।
ਹੋਵੈਦਾ : ਪਰਤੱਖ, ਪਰਗਟ, ਸਾਫ਼।
ਹੋ ਹੈ : ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ, 'ਅਫਸੋਸ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ, 'ਝਾੜ ਝੰਬ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਪਰਸੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ।
ਹੋਯਤ : (ਹੋਯਤ ਹੋਯਤ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਸ਼ਕਲ, ਮੁਹਾਂਦਰਾ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਚੰਦ, ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਾਰੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖਿੱਚ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਣਤਰ।
ਹੋਕਲ : (ਹੋਕਲ ਹੋਕਲ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਦਾਨਵ, ਅਸੁਰ, ਸ਼ਕਲਾਂ ਸੂਰਤਾਂ, ਮੇਹਲ ਮਾੜੀਆਂ, ਮੰਦਰ, ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨ।
ਹੋਕਾ-ਹੁੰ : ਪੁਕਾਰ, ਸ਼ੇਰ-ਗੁਲ, ਰੋਲਾ-ਗੋਲਾ, ਖੱਪ-ਖੇਡ।

ਹਿਭਤ ਹੈਭਤ : ਡਰ, ਭੈ, ਦਬਦਬਾ, ਦੈਹਸਤ, ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਪਰਹੇਜ਼।

ਹਿਭਤ ਹੈਭਤਦਾ : ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ।

ਹਿਭਤਨਾਕ : ਡਰਾਉਣਾ, ਭਿਆਨਕ।

ਹਿਭਤ ਹੈਭਤ : ਸੁਰਤ, ਸ਼ਕਲ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਲੜਾਈ, ਜੰਗ, ਜੁੱਧ, ਰਣ।

ਹਿਭਾਨ ਹੈਭਾਨ : ਜੋਸ਼, ਉਥਾਲ, ਤੇਜ਼ੀ, ਸ਼ਿੱਦਤ, ਜ਼ੋਰ, ਗਲਬਾ, ਅੱਖ ਦੀ ਸੋਜ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : (ਹਰਬ) ਅਠਾਹਾਂ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਤੁੱਛ, ਥੋੜਾ, ਮਮੂਲੀ, ਨਾਚੀਜ਼, ਕੁਝ, ਕੋਈ, ਨੇਸਤ ਹੋਇਆ, ਨਿਕੰਮਾ, ਨਕਾਰਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਨਿਕੰਮਾ, ਨਕਾਰਾ, ਨਲਾਇਕ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਕੋਈ ਆਦਮੀ, ਨਲਾਇਕ, ਨਿਕੰਮਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਬੇਇਲਮ, ਅਨਪੜ੍ਹ, ਮੁਰਖ, ਨਦਾਨ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ, ਕਮੀਨਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਅੱਗ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਅਗਨੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਪਾਰਸੀ ਪਰੋਹਤ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਅਗਨੀ-ਮੰਦਿਰ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਅੱਗ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗੁਸਤਾਸਪ ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਬਾਲਣਾ, ਕੱਖ-ਕਾਠ, ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਲੱਕੜਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਲਕੜਹਾਰਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : (ਹਿਭਾ ਲਈ) ਕੁਝ ਨਾ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਬਰੀਕ ਮਲਮਲ, ਹਲਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਸ਼ੇਰ, ਦਲੇਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਬਦਹਜ਼ਮੀ, ਪਰਸਿੱਧ ਵਥਾਈ ਬੀਮਾਰੀ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਹੈਭਾ ਹੋ ਜਾਣਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਕੁਮੇਤ ਘੋੜਾ; ਸ਼ਕਲ; ਬੁਤਖਾਨਾ; ਹਮਾਇਲ, ਤਵੀਤ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਵੱਡਾ ਜਿਸਮ, ਤਕੜਾ ਜੁੱਸਾ, ਬੜੀ ਡੀਲ-ਡੋਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ; ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ, ਅਜ਼ਮਤ, ਵਡਿਆਈ, ਉੱਚਾ ਮਕਾਨ, ਧੌਲਰ, ਸੁਰਤ, ਸ਼ਕਲ, ਕੱਦ, ਤਵੀਤ; ਬਾਜ਼ੂਬੰਦ; ਹਾਰ; ਬੁੱਤਖਾਨਾ : ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ, ਯੂਹਦੀਆਂ ਦਾ ਇਬਾਦਤਖਾਨਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ, ਬਾਸ਼ਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਲਾ ਇਲਾਹ ਇਲ-ਲਿੱਲਾਹ ਕੈਹਣਾ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਬਾਲਣ, ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : (ਈਨ ਲਈ) ਤਾਕੀਦ ਦਾ ਸਬਦ, ਜਲਦੀ ਕਰ, ਛੇਤੀ ਹੋ, ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ; ਦੌੜ; ਛੱਡ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ, ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਦਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਹੇਯੂਲਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਮਾਦੀ ਚੀਜ਼, ਪਦਾਰਥ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਘੋੜਾ, ਦੋ ਕੁਹਾਣਾਂ ਵਾਲਾ ਉਠ।

ਹਿਭਾ ਹੈਭਾ : ਦਫ਼ਾ ਹੋਇਆ, ਦੂਰ ਹੋਇਆ, ਹੈਰਾਨੀ, ਅਫ਼ਸੋਸ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਵੇਲੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਿ ਕੰਮ ਨਾ ਬਣਿਆ।

ਯ(ਯ)

ਯ ਯਾ/ਯੇ : ਯਾ-ਏ-ਹੁਤੀ (ਮਅਰੂਫ਼) ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਰਨਮਾਲਾ ਦਾ ਬੱਤੀਵਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਦਾ ਅਠਾਈਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਏਹ ਅਬਜ਼ਦ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸ ਅੰਕਾਂ (੧੦) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਏਹ 'ਮਾਤਰਾਂ' ਤੇ ਅੱਖਰ ਦੋਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯ ਯੇ : ਕਿਸੇ ਨਾਂਵ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨਾਲ 'ਇਕ' ਜਾਂ 'ਕੋਈ' ਜਾਂ 'ਜੋ' ਦੇ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਮਰਦੇ' = ਇਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਰਦ, ਚੀਜ਼ੇ = ਕੋਈ ਚੀਜ਼।

ਯ ਯਾ : ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ 'ਹੇ', 'ਓਏ', ਜੀ, ਆਦਿ।

ਯ ਯਾ ਅੱਲਾਹ : ਹੇ ਖੁਦਾ! ਹੇ ਅੱਲਾਹ।

ਯ ਯਾਬ : ਪਰਾਪਤ ਕਰ, ਮਲੂਮ ਕਰ; ਗਵਾਹ।

ਯ ਯਾਬਰ : ਜਗੀਰ।

ਯ ਯਾਬੂ : ਟੱਟੂ, ਟੈਰ; ਖੱਚਰ, ਭਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ।

ਯ ਯਾਜੂਜ ਮਾਜੂਜ : ਇਕ ਕੌਮ (ਜਾਤੀ) ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਇਕ 'ਯਾਜੂਜ' ਤੇ ਦੂਜਾ 'ਮਾਜੂਜ', ਏਹ ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਦਾਇਆਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹਨ, ਏਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੁਰਾਨ ਅਤੇ ਅੰਜੀਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਫ਼ਸਾਦੀ ਤੇ ਝਗੜਾਲੂ ਲੋਕ।

ਯ ਯਾਦ : ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਜਾਗਰਤ ਅਵੱਸਥਾ, ਚੌਕਸੀ; ਸ਼ਕਲ।

ਯ ਯਾਦ-ਆਵਰੀ : ਯਾਦ ਕਰਨਾ।

ਯ ਯਾਦਿਲੱਹ : ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ, ਭਜਨ, ਸਿਮਰਨ।

ਯ ਯਾਦ-ਦਾਰ : ਤੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਚੇਤੇ ਰੱਖ।

ਯ ਯਾਦ ਦਾਸ਼ਤ : ਯਾਦ, ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ।

ਯ ਯਾਦ-ਦਿਹ, ਯ ਯਾਦ-ਦਿਹੀ : ਚੇਤਾਵਨੀ, ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਤਾਕੀਦ, ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਦੀ ਯਾਦ ਤੇ ਵਰਣਨ।

ਯ ਯਾਦ-ਰਫ਼ਤਾ : ਜੇਹੜੀ ਗੱਲ ਯਾਦ 'ਚੋਂ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

ਯ ਯਾਦਸ਼-ਬ-ਬੈਰ : ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਦੋਸਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆ (ਪਰਾਰਥਨਾ) ਵਜੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸਦਕਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਓਹ ਉਥੇ ਆ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਵੀ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯ ਯਾਦਗਾਰ, ਯ ਯਾਦਗਾਰੀ : ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਚਿੰਨ੍ਹ; ਤੋਹਫ਼ਾ, ਸੁਗਾਤ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ, ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ; ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਯਾਦ ਆਵੇ; ਬੇਟਾ, ਪੁੱਤਰ।

ਯ ਯਾਦਗਾਰ-ਏ-

ਜ਼ਮਾਨਾ : ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯਾਦ ਰੈਹਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਸਮੇਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ।

ਯ ਯਾਦੋਸਤ : ਈਰਾਨ ਦੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੇ ਅਲਖ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦ।

يار جَار : ਦੇਸਤ, ਮਿੱਤਰ, ਸਾਥੀ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੋਹਬੂਬ, ਪਿਆਰਾ; ਚੱਟੂ ਵੱਟਾ।

يار جَارَان : (يار ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਯਾਰ-ਦੇਸਤ, ਇਰਾਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆਂ।

يار جَارَانَا : ਦੇਸਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ, ਦਸਤੂਰ; ਦੇਸਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।

يار جَارِي : ਵਿਭਚਾਰਨ ਇਸਤਰੀ, ਅਵਾਰ।

يار جَارِي : ਯਾਰਾਂ ਦਾ ਯਾਰ, ਮਿਲਣਸਾਰ, ਖੁਸ਼-ਦਿਲ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ, ਚਿੰਦਾ ਦਿਲ, ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲਾ; ਅੱਯਾਸ਼, ਐਸ਼ੀ ਪੱਠਾ, ਹਰਜਾਈ, ਆਸ਼ਕ ਮਿਜ਼ਾਜ਼।

يار جَار-رَس : ਸਹਾਇਕ।

يار جَار زنده صحبت باقی

ਬਿੰਦਾ ਸੁਹਬਤ ਬਾਕੀ : ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਹੀ, ਚਿੰਦਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ।

يار جَار-ਏ-ਗَار : ਸੱਚਾ ਦੇਸਤ, ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਸਦੀਕ ਅਕਬਰ (ਅਬੂਬਕਰ ਸਦੀਕ) ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਇਕ ਗ਼ਾਰ (ਖੁੰਦਰ) ਵਿਚ ਫੁੱਪੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਕਹਫ਼ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗ਼ਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕੇ ਉਥੇ ਭੁੱਖਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

يار جَار-فروشي : ਦੇਸਤ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕਰਨਾ, ਸਰਾਹੁਣਾ, ਬੁਠੀ ਪਰਸ਼ੰਸਾ, ਚਾਪਲੂਸੀ।

يار جَار مَد : ਸਹਾਇਕ, ਦੇਸਤ।

يار جَارِي : ਦੇਸਤੀ, ਮਿਤਰਤਾ, ਸਹਾਇਤਾ; ਸੌਕਣ; ਦਿਓਰ ਜਾਂ ਜੇਠ ਦੀ ਥੀਵੀ।

يار جَارِي گَر : ਮੱਦਦਗਾਰ, ਸਹਾਇਕ।

يار جَارِي گَرِي : ਮੱਦਦ,

ਸਹਾਇਤਾ।

يار جَار, يَار جَارَا : ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਹੌਸਲਾ, ਹਿੰਮਤ, ਵੇਹਲ, ਅਵਸਰ।

يار جَارِي جَارَا : ਸ਼ਕਤੀ, ਹੌਸਲਾ; ਇਲਾਜ, ਮਦਦ।

يار جَارِي سَپَنَد, يَار جَارِي سَافَنَد : ਗੁਸਤਾਸ਼ਪ ਦਾ ਪੁਤਰ, ਇਸਫੰਦਯਾਰ।

يار جَارِي سَازَن, يَار جَارِي سَازَن : ਬਲ ਰੱਖਣਾ, ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ, ਹੱਥ ਵਧਾਉਣਾ।

يار جَارِي گَرِي : ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ।

يار جَار : ਪੇਂਡੂ, ਕਿਰਸਾਣ, ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ; ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲੈਣ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣਾ; ਬਿਰਖ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਂ ਵਧੀਆਂ ਹੋਣ, ਫਲਿਆ ਫੁੱਲਿਆ, ਕੁਹਣੀ ਤੋਂ ਉਂਗਲ ਤਕ ਦਾ ਫਾਸਲਾ; ਕਦਮ, ਇਰਾਦਾ।

يار جَارَان : ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ, ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਮਾਇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

يار جَارِي سَاز : ਵਧਣਾ, ਫਲਣਾ ਫੁੱਲਣਾ, ਵਧਣ, ਫੁੱਲਣ, ਇਰਾਦਾ।

يار جَارِي سَاز : ਇਰਾਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਹੱਥ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ।

يار جَارِي : ਕਿਰਸਾਣ, ਪੇਂਡੂ।

يار جَار دِه : ਗਿਆਰਾਂ (੧੧)।

يار جَار دِه م : ਗਿਆਰਵਾਂ, ਗਿਆਰਵੀਂ।

يار جَار : ਕਾਂਬਾ, ਕੰਬਣੀ।

يار جَار : ਨਿਰਾਸਤਾ, ਡਰ, ਭੈ, ਚੰਬੇਲੀ।

يار جَار : ਮਾਤਮ, ਸੋਗ, ਕਤਲ, ਲੁੱਟਮਾਰ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ, ਖੂਨ ਬਦਲੇ ਲਈ ਹੋਈ ਰਕਮ, ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ, ਕਨੂੰਨ (ਚੰਗੇਜ਼

ਖਾਂ ਦੇ), ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ।

ياساق **ياساق** : ਮੁਗਲ-ਕਨੂੰਨ, ਯਾਸਾ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼, ਫ਼ੌਜ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਦੇਣਾ; ਸ਼ੌਕ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ; ਭੁੱਲ ਦੀ ਸੋਧ, ਮਨਾਹੀ।

ياسمن **ياسمن** : ਯਾਸਮਨ, **ياسمين** **ياسمين** : ਯਾਸਮੀਨ, **ياسمين** **ياسمين** : ਚੰਬੇਲੀ ਦਾ ਫੁੱਲ। **ياسمن** **ياسمن** : ਚੰਬੇਲੀ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ।

ياسمنى **ياسمنى** : ਚੰਬੇਲੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ।

ياسمينك **ياسمينك** : ਛੋਟੀ ਚੰਬੇਲੀ।

ياسون **ياسون** : ਕਨੂੰਨ, ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ।

ياسين **ياسين** : ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸੂਰਾ ਜੋ ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਾਮ।

ياغ **ياغ** : ਘਿਓ।

ياغى **ياغى** : ਨਾਫਰਮਾਨ, ਆਕੀ, ਸਰਕਸ਼, ਬਾਗ਼ੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ, ਵੈਰੀ।

ياغىگرى **ياغىگرى** : ਸਰਕਸ਼ੀ, ਨਾਫਰਮਾਨੀ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਵੈਰ।

ياف **ياف** : ਫਜ਼ੂਲ, ਨਿਸਫਲ।

يافت **يافت** : ਲੱਭਣਯੋਗ, ਆਮਦਨ, ਕਮਾਈ, ਖੱਟੀ, ਬੱਚਤ, ਨਫਾ, ਉਪਰਲੀ ਆਮਦਨ, ਰਿਸ਼ਵਤ, ਵੱਢੀ।

يافتن **يافتن** : ਲੱਭਣਾ, ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।

يافتن بازى **يافتن بازى** : ਫਰੇਬ ਖਾਣਾ, ਧੋਖਾ ਖਾਣਾ।

يافتنى **يافتنى** : ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਯੋਗ।

يافتا **يافتا** : ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਲਭਿਆ, ਪ੍ਰਾਪਤ, ਆਮਦ, ਪਰਾਪਤੀ,

ਦਲੀਲ।

يافر **يافر** **يافر** : ਨਚਾਰ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ।

يافه **يافه** : ਲੁਪਤ; ਗਵਾਜ਼ਾ ਹੋਇਆ; ਬੇਹੁਦਾ (ਗੱਲਾਂ), ਫਜ਼ੂਲ (ਬਾਤਾਂ), ਮਜ਼ਾਕ, ਝੇਡਾਂ।

يافه دارى **يافه دارى** : ਫਜ਼ੂਲ ਬਕਵਾਸ।

يافه گوى **يافه گوى** **يافه گوى** : ਬਕਵਾਸੀ, ਫਜ਼ੂਲ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ياقوت **ياقوت** : ਇਕ ਬੌਹ-ਮੁਲੇ ਤੇ ਪਰਸਿੱਧ ਪੱਥਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਚਾਰ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਭਾਵ ਲਾਲ, ਪੀਲਾ, ਨੀਲਾ ਤੇ ਚਿੱਟਾ, ਸੁਰਖ ਯਾਕੂਤ ਸਤ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਲੀਫਾ ਮੁਅਤਿਸਮ ਬਿਲਾਹ ਦੇ ਇਕ ਗ਼ੁਲਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਲਿਖਾਰੀ ਸੀ, ਇਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਨਾਮ।

ياقوت احمر **ياقوت احمر** : ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਯਾਕੂਤ।

ياقوت اسكندري **ياقوت اسكندري** : ਇਸਕੰਦਰੀ : ਓਹ ਯਾਕੂਤ ਜੋ ਮਹਾਨ ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜ਼ੁਲਮਾਤ (ਘੁਪ ਹਨੇਰੇ) ਤੋਂ ਪਰਤਦੇ ਹੋਏ ਚੁਕ ਲਿਆਏ ਸਨ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੈ ਆਏ, ਸਰੇਸ਼ਟ ਯਾਕੂਤ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਕ ਯਾਕੂਤ।

ياقوت جگرى **ياقوت جگرى** : ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਯਾਕੂਤ, ਕਲੇਜ਼ੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਯਾਕੂਤ ਅਰਥਾਤ ਲਾਲ ਯਕੂਤ ਜੋ ਕਾਲੀ ਭਾਗ ਮਾਰਦਾ ਹੋਵੇ।

ياقوت خام **ياقوت خام** : ਮਸ਼ੁਕ ਦੇ ਹੋਠ।

ياقوت رمانى **ياقوت رمانى** : ਅਨਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਲਾਲ ਸੁਹਾ ਯਾਕੂਤ।

ياقوت روان **ياقوت روان** : ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ, ਲਹੂ ਦੇ ਅੰਬਰ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਯਾਕੂਤ ਸਰ ਬਸਤੇ

ਸਰਬਸਤਾ : ਚੁਪ ਕੀਤੇ ਹੋਠ; ਮਸ਼ੁਕ ਦਾ ਮੂੰਹ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਕਾਸਾ : ਯਾਕੂਤ-ਕਾਸੇ

ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਯਾਕੂਤ ਜੋ ਕਾਸੇ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਗਰਗਾਨੀ

ਗੁਰਗਾਨੀ : ਗੁਰਗਾਨ ਦੀ ਖਾਣ ਦਾ ਯਾਕੂਤ।

ਯਾਕੂਤ-ਲਬ : ਯਾਕੂਤ

ਵਰਗੇ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲਾ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਮੁਬਾਬ : ਯਾਕੂਤ-ਮੁਬਾਬ

ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ; ਲਹੂ, ਖੂਨ, ਲਹੂ ਦੇ ਅੱਥਰੂ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਮਿਦਾਨ

ਮੈਦਾਨਵਰ : ਪੱਧਰਾ ਯਾਕੂਤ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਨਾਰਾਨ

ਨਾਰਵਾਨ : ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਰੁਮਾਨੀ।

ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਨਾ-ਨਾਸਫਤੇ

ਸੁਫਤਾ : ਪੌਹ-ਫੁਟਾਲਾ।

ਯਾਕੂਤ-ਨੋਸ਼ : ਸ਼ਰਾਬ

ਦਾ ਪਿਆਲਾ।

ਯਾਕੂਤ-ਵਸ਼ : ਯਾਕੂਤ

ਵਰਗਾ।

ਯਾਕੂਤੀ : ਯਾਕੂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਓਹ ਪੇਸ਼ਟਿ ਦਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਾਕੂਤ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਹੋਣ।

ਯਾਕਾ : ਗਲਮਾ।

ਯਾਕੰਦ : ਯਾਕੂਤ, ਯਾਕੂਤ-ਰੰਗਾ।

ਯਾਲ : ਧੌਣ, ਗਲਾ, ਗਰਦਨ; ਘੋੜੇ ਦੀ

ਧੌਣ ਦੇ ਵਾਲ; ਪੰਛੀ ਦੀ ਕਲਗੀ; ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਅਰਕਾਂ

ਤੱਕ ਦੀ ਬਾਂਹ, ਹੱਥ, ਦੇਵੇਂ ਹੱਥ; ਲੋਭ, ਲਾਲਚ;

ਕੱਦ-ਕਾਠ; ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ; ਨਾਇਕ,

ਬਹਾਦਰ, ਤਕੜੇ ਜੁੱਸੇ ਵਾਲਾ; ਟਬਰਟੀਹਰ,

ਚੇਹਰਾ, ਗਲ੍ਹ।

ਯਾਲਬਾਲ, ਬਾਲ, ਯਾਲਬਾਲ

ਯਾਲ-ਉ-ਬਾਲ : ਕਲਗੀ ਦੇ ਖੰਭ।

ਯਾਲਦਾਰ : ਕਲਗੀ ਵਾਲਾ।

ਯਾਲਮੰਦ : ਟਬਰਦਾਰ,

ਘਰਬਾਰ ਵਾਲਾ।

ਯਾਲ-ਉ-ਗੋਪਾਲ : ਯਾਲ-ਗੋਪਾਲ

ਠਾਠ-ਬਾਠ, ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੌਕਤ।

ਯਾਲਾ : ਬਲਦ ਜਾਂ ਗਾਂ ਦਾ ਸਿੰਗ।

ਯਾਮ, ਯਾਮਾ : ਓਹ ਘੋੜਾ ਜੋ

ਡਾਕ ਲਈ ਥਾਨ ਤੇ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਡਾਕ-ਚੌਕੀ।

ਯਾਮਚੀ : ਸਾਈਸ।

ਯਾਨ : ਬਕਵਾਸ, ਆਵੇਸ਼, ਕਪਾਟ

ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਓਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਗਟਾ ਗੈਬ ਦੀ

ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਬੀਮਾਰ ਦਾ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ

ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣਾ।

ਯਾਨਾ : ਉੱਖਲੀ, ਚੱਟ੍ਹ; ਅਲਸੀ।

ਯਾਵਰ : ਸਹਾਇਕ, ਦੇਸਤ, ਚੱਟ੍ਹ ਦਾ

ਵੱਟਾ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਮਿਤੀ।

ਯਾਵਰੀ : ਸਹਾਇਤਾ, ਸਹਾਰਾ,

ਸ਼ਕਤੀ, ਵਿਜੈ, ਬਹਾਦਰੀ, ਸਾਹਸ; ਸਮਾਜ,

ਸਾਥ, ਫੱਟ।

ਯਾਵਰੀ : ਬਕਵਾਸ, ਹਾਨੀ, ਤਬਾਹੀ,

ਬਰਬਾਦੀ, ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ।

ਯਾਵਗਿਨਾਨ : ਬਕਵਾਸੀ

ਲੋਕ; ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਏ ਹੋਏ, ਕੁਰਾਹੀਏ।

ਯਾਵੰਦ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਯਾਵੰਦਾਨ : (ਬੋਹਤੇ)

ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਯਾਵਾ : ਫਜ਼ੂਲ, ਬੇਹੁਦਾ, ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ,

ਅਲੋਪ।

ਯਾਵਾਰੋ : ਬਕਵਾਸੀ।

ਯਾਵਾ ਗੋਦੀ,

ਯਾਵਾ ਗੁਫਤਾਰ :

ਬਕਵਾਸ, ਬਕਵਾਸ ਮਾਰਨਾ।

ਯਾਹੂ : ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਜੇਹੜਾ

'ਯਾਹੂ' 'ਯਾਹੂ' ਗੁਟਕਦਾ ਹੈ।

ਯਾਹੂ ਬਦਨ : ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ

ਕਦਮ ਚੁਕਣਾ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ।

يب **ਯਬ** : ਨੇਕਦਾਰ ਤੀਰ; ਬੁੱਢਾ।

يبات **ਯਬਾਤ** : ਉਜਾੜ, ਖਰਾਬ।

يبنلو **ਯਪਨਲੂ** : ਮੰਡੀ, ਗੰਜ, ਕਾਰਵਾਂ, ਕਾਫ਼ਲਾ, ਮਾਲ, ਅਸਬਾਬ।

يتاق **ਯਤਾਕ, ਯੁਤਾਕ** : ਪੈਹਰਾ, ਚੌਕੀਦਾਰੀ, ਦਰਬਾਨੀ।

يتاقي **ਯਤਾਕਦਾਰ, ਯਤਾਕੀ** : ਪੈਹਰੇਦਾਰ, ਚੌਕੀਦਾਰ।

يتامى **ਯਤਾਮਾ** : (ਯਤੀਮ ਯਤੀਮ ਦਾ ਬੌਹਵਚਨ) ਓਹ ਬੱਚੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ।

يتم **ਯਤਮ** : ਯਤੀਮ ਹੋਣਾ।

يتمى **ਯਤੀਮ** : ਓਹ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਦਾ ਬਾਪ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਗੁਲਾਮ, ਬੀਮਾਰ; ਜਾਨਵਰ, ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਜਾਂ ਅਦੁੱਤੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ 'ਦੁਰ-ਏ-ਯਤੀਮ' = ਨਾਯਾਬ ਮੋਤੀ, ਅਦੁੱਤੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਲਾਸਾਨੀ।

يتمى الطرفين

ਯਤੀਮ-ਉੱਤ-ਤਰਫ਼ੈਨ : ਓਹ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ, ਮਾਂ ਪਿਉ, ਮਹਿੱਟਰ।

يتمى خانه **ਯਤੀਮ ਖਾਨਾ** : ਯਤੀਮਾਂ ਦੇ ਰੈਹਣ ਦਾ ਮਕਾਨ; ਠੱਗਾਂ ਤੇ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਘਰ।

(= **ਯਤੀਮ-ਏ-ਦਰਯਾ** : ਦੂਰਿ ਯਤੀਮ) ਬੌਹਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਅਦੁੱਤੀ ਮੋਤੀ।

يتمى **ਯਤੀਮੀ** : ਯਤੀਮ ਹੋਣਾ।

يثرب **ਯਸਰਿਬ** : ਮਦੀਨੇ ਦਾ ਪਰਾਚੀਨ ਨਾਮ, ਜਿਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਰਸੂਲ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਹੈ; ਉਜਾੜ, ਜੰਗਲ।

يحيى **ਯਹੀਯਾ** : ਜ਼ਿੰਤਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਸ਼ਖ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ।

يحيى برمكى **ਯਹੀਯਾ ਬਰਮਕੀ** : ਖਲੀਫ਼ਾ ਹਾਰੂਨ-ਰਸ਼ੀਦ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਦਾਨ, ਸਖ਼ਾਵਤ, ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ

ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਬੌਹਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ੀਦ ਇਸੇ ਦੇ ਜਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਖਲੀਫ਼ਾ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਬੌਹਤ ਸਮਾਂ ਰਾਜਪਾਟ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਇਸੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ਹੱਥ ਰਿਹਾ, ਅਖ਼ੀਰ-ਉਮਰ ਵਿਚ ਖਲੀਫ਼ਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮੇਤ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਥੇ ਕਈ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਹਾਰਦਾ ਦੇਹ ਵਿਚਾਰਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਖਲੀਫ਼ੇ ਦੇ ਪੱਲੇ 'ਤੇ ਦੇਹ ਭੈੜਾ ਦਾਗ਼ ਹੈ।

يخ **ਯਖ** : ਪਾਣੀ ਜੋ ਸਖਤ ਸਰਦੀ ਕਾਰਨ ਜੰਮ ਜਾਵੇ, ਬਰਫ਼।

يخ آب/يخا **ਯਖ ਆਬ /ਯਖਾਵ** : ਬਰਫ਼ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ।

يخاور **ਯਖਾਵਰ** : ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ।

يخ بستن **ਯਖ ਬਸਤਨ** : ਜੰਮ ਜਾਣਾ।

يخ بند **ਯਖਬੰਦ** : ਬਰਫ਼, ਪਾਲਾ, ਸੀਤ।

يخچال **ਯਖਚਾਲ** : ਬਰਫ਼ ਦਾ ਖਿੱਤਾ, ਬਰਫ਼-ਘਰ।

يخچه **ਯਖਚਾ** : ਗੜਾ।

يخدان **ਯਖਦਾਨ** : ਬਰਫ਼ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਬਰਫ਼-ਘਰ; ਓਹ ਚਮੜੇ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਮਦਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਗ਼ਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਲਈ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਰਫ਼ ਆਉਂਦੀ ਸੀ; ਓਹ ਸੰਦੂਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਲਵਾ ਮਿਠਿਆਈਆਂ ਆਦਿ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

يخدان کش **ਯਖਦਾਨ ਕਸ਼** : ਯਖਦਾਨ ਨੂੰ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਖੱਚਰਾਂ ਆਦਿ ਪੁਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨੌਕਰ।

يخ سربهشت **ਯਖ ਦਰਬਿਹਿਸ਼ਤ** : ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਲਵਾ।

يخ فروش **ਯਖ ਫ਼ਰੋਸ਼** : ਬਰਫ਼ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।

يخ کوب **ਯਖ-ਕੋਬ** : ਬਰਫ਼ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ।

يخ گرافته **ਯਖ ਗਿਰਿਫ਼ਤਾ**, **يخ بسته** **ਯਖ-ਬਸਤਾ** : ਓਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ

ਬਰਫ ਜੰਮੀ ਹੋਵੇ, ਠੰਢ ਸਦਕਾ ਬਰਫ ਵਾਂਗ
ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ।
ਬਿਖਰ : ਬਰਫੀਲਾ।
ਬਿਖਰੀ : ਪੌੜਿਆ ਹੋਇਆ ਗੋਸ਼ਤ,
ਗੋਸ਼ਤ ਦਾ ਸ਼ੋਰਬਾ, ਭੰਡਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਖੀਰਾ ਜੋ ਕੰਮ
ਆਵੇ, ਗਰਮ ਸਰਦ।
ਬਿਖਰੀ ਪੁਲਾਵ : ਗੋਸ਼ਤ
ਵਾਲਾ ਪਲਾ।
ਬਿਖਰੀ-ਫਰੋਸ਼ : ਯਖਨੀ
ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ।
ਬਿਖਰੀ-ਕਸ਼ : ਨੌਕਰ।
ਬਿਖਰੀ-ਨਿਹਾਵਾ : ਜਮ੍ਹਾ
ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ।
ਬਿਖਰੀ : ਉਠ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ
ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਈਰਾਨੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।
ਬਿਖਰ : ਹੱਥ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪੈਰ,
ਪੰਛੀ ਦਾ ਖੰਭ, ਦਸਤਾ, ਮੁੱਠਾ, ਸ਼ਾਖ, ਭਾਗ
(ਕਬੀਲੇ ਦਾ), ਸਿਰਾ (ਕੱਪੜੇ ਦਾ), ਪੱਲਾ(ਚੋਗੇ
ਆਦਿ ਦਾ), ਸਹਾਇਤਾ, ਵਡਿਆਈ, ਇੱਜ਼ਤ;
ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮਰੱਥਾ, ਕਬਜ਼ਾ, ਦੌਲਤ, ਬੋਹਲਤਾ,
ਸਲਾਮ, ਜ਼ਿੱਲਤ, ਪਦਵੀ।
ਬਿਖਰੀ : ਦੋਵੇ
ਹੱਥ।
ਬਿਖਰੀ-ਥੈਲਾ : ਚਿੱਟਾ ਤੇ
ਚਮਕਦਾ ਹੱਥ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦਾ ਹੱਥ, ਜਿਸ
ਵਿਚ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ
ਨੂੰ ਕੱਛ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ
ਚਮਕਦਾ ਦਿਸਦਾ; ਪਰਾ-ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ।
ਬਿਖਰੀ-ਥੈਲਾ :
ਯਦ-ਏ-ਥੈਲਾ।
ਬਿਖਰੀ-ਸੁਫਲਾ : ਹੇਠਲਾ ਹੱਥ
ਅਰਥਾਤ ਫਕੀਰ ਜਾਂ ਸਵਾਲੀ ਦਾ ਹੱਥ।
ਬਿਖਰੀ-ਤੂਲਾਈ : ਸ਼ਕਤੀ,
ਤਾਕਤ।
ਬਿਖਰੀ-ਤੂਲਾ : ਬੋਹਤ ਲੰਮਾ

ਹੱਥ; ਪੂਰੀ ਮੁਹਾਰਤ।
ਬਿਖਰੀ-ਏ-ਉਲੀਯਾ : ਉੱਪਰ
ਦਾ ਹੱਥ, ਸਖੀ ਦਾ ਹੱਥ।
ਬਿਖਰੀ : 'ਯਦ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
ਬਿਖਰੀ : 'ਯਦ' ਦਾ ਲਘੂਵਾਚੀ
ਨਾਂਵ।
ਬਿਖਰੀ : ਜਾਦੂ ਟੂਣੇ ਨਾਲ ਮੀਂਹ ਜਾਂ ਬਰਫ
ਵਰ੍ਹਾਉਣਾ।
ਬਿਖਰੀ : ਭੰਨ, ਮਰੋੜ, ਵਟ, ਝੁਰੀ, ਝੁਰੜੀ।
ਬਿਖਰੀ : ਸਿਧਾਇਆ ਹੋਇਆ ਘੋੜਾ,
ਚੰਗੀ ਚਾਲ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ, ਡਾਕ ਦਾ ਘੋੜਾ,
ਇਕੱਤਰਤਾ, ਇਕੱਠ।
ਬਿਖਰੀ : ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ,
ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਥਿਆਰ, ਫੌਜ ਦੇ ਹਥਿਆਰ,
ਸਮਾਨ, ਅਸਬਾਬ।
ਬਿਖਰੀ : ਸਹਾਇਕ।
ਬਿਖਰੀ : ਮਕਾਨ, ਪੜਾ, ਅਰਾਮ ਕਰਨ
ਦੀ ਥਾਂ; ਵਤਨ।
ਬਿਖਰੀ : ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੋਈਆ ਚਾਲ।
ਬਿਖਰੀ, ਬਿਖਰੀ : ਤੇਜ਼
ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ (ਘੋੜਾ)।
ਬਿਖਰੀ : ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ
ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਦੇ
ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ
ਆਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਵਿਆਕਤੀ ਜੇਹੜਾ
ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ
ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਬਿਖਰੀ : ਕੋਤਵਾਲ।
ਬਿਖਰੀ : ਸਿਪਾਹੀ, ਝਗੜਾ, ਸ਼ਾਹੀ
ਹੁਕਮ; ਸਜ਼ਾ।
ਬਿਖਰੀ : ਗੁਨਾਹ, ਦੋਸ਼, ਪਾਪ।
ਬਿਖਰੀ : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਰੋਗ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਸਰੀਰ ਪੀਲੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਪੀਲੀਆ।
ਬਿਖਰੀ : ਯਰਕਾਨ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ, ਪੀਲਾ, ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਕੁਮਲਾਇਆ ਹੋਇਆ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਰਕਾਨ ਹੋਵੇ, ਪੀਲੀਏ ਦਾ ਰੋਗੀ।

يرلغ يارلغا, يرليغ يارلغي : ਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨ, ਪਰਵਾਨਾ।

يرمر يارمر : ਉਡੀਕ, ਆਸ, ਉਮੀਦ।

يرمغين يارمغين : (ਅਰਮੁਗਾਨ ਦਾ ਬਦਲਵਾਂ ਰੂਪ) ਤੋਹਫ਼ਾ, ਭੇਟਾ।

يرمق يارمق : ਦੀਨਾਰ, ਦਿਰਮ, ਰੁਪਈਆ ਪੈਸਾ।

يرنا يارنا : ਮੋਹਦੀ।

يروشلم ياروشلم : ਮੁਲਕ ਰੂਮ ਦੇ ਇਲਾਕਾ ਕਨਆਨ ਦੇ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਥੇ ਬੇਤੁੱਲਮੁਕੱਦਸ ਸਥਿੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਪਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦਾ ਵਾਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

يرار يارار : ਜ਼ਮੀਨ, ਧਰਤੀ।

يريان ياريان : ਸਮਰਕੰਦ ਸ਼ਹਿਰ।

يز يار : ਓਹ ਕੰਡੇਦਾਰ ਝਾੜੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਬੂ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਪਸ਼ੂ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ।

يز يار : ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸ਼ੀਰਾਜ਼ ਦੀ ਸੀਮਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਯਜ਼ਦੀ ਕੱਪੜੇ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਖੁਦਾ, ਰੱਬ।

يزي يارزي : 'ਯਜ਼ਦ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, 'ਯਜ਼ਦ' ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ।

يزي يارزي : ਓਹ ਕੀਮਾ ਜੋ ਉਬਲੇ ਆਂਡੇ ਨਾਲ ਪਕਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਆਂਡੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਕੋਫ਼ਤਾ।

يزان يارزان : ਰੱਬ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਈਰਾਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੱਬਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਨੇਕੀ ਦੇ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ 'ਅਹਰਮਾਨ' ਸੀ।

يزان بخش يارزان بخش : ਰੱਬ

ਦੀ ਦਾਤ; ਨੌਸ਼ੀਰਵਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਰਮੁਜ਼ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਨਾਮ।

يزان پرست يارزان پرست : ਰੱਬ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਜ਼ਰਤੁਸ਼ਤੀ, ਅੱਗ-ਪੂਜਾ।

يزاني يارزاني : ਦੈਵੀ, ਰੱਬੀ।

يزان گرد يارزان گرد : ਈਰਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ ਦਾ ਬਾਪ ਸੀ ਤੇ ਬੜਾ

ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ; ਈਰਾਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪਾਰਸੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਰਬਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨੌਕਰਾਂ ਹਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਈਰਾਨ ਦੇ ਕਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

يزك يارزك : ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫੌਜ; ਫੌਜ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾ, ਹਰਾਵਲ; ਜਸੂਸ, ਸੂਹੀਆ, ਪੈਹਰੇਦਾਰ।

يزكدار يارزكدار : ਫੌਜ, ਲਸ਼ਕਰ, ਹਰਾਵਲ ਦਸਤੇ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

يزكداري يارزكداري : ਚੌਕੀਦਾਰੀ, ਪੈਹਰੇਦਾਰੀ।

يزنه يارزنه : ਭੈਣ ਦਾ ਘਰ ਵਾਲਾ, ਜੀਜਾ, ਭਣਵਈਆ।

يزيد يارزيد : ਅਮੀਰ ਮੁਆਵੀਯਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ੬੦ ਹਿਜਰੀ ਤੋਂ ੬੪ ਹਿਜਰੀ ਤਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਇਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ, ੬੩ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਮੱਕੇ ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਗ਼ੀ ਹੋ ਗਏ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਕ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਬਦੁਲ ਮਲਿਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ੧੦੪ ਹਿਜਰੀ ਤੋਂ ੧੦੫ ਹਿਜਰੀ ਤਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਵਲੀਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ੧੨੬ ਹਿਜਰੀ ਵਿਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਕਾਲਵਾਸ ਹੋਇਆ; ਜ਼ਾਲਮ, ਮੱਕਾਰ; ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ।

يزيدي يارزيدي : ਯਜ਼ੀਦ ਦੀ ਸੰਪਰਦਾਏ

ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ।

يسار **ਯਸਾਰ** : ਮਨਹੂਸ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣਾ ਅਸੁਭ ਹੋਵੇ।

يسار **ਯਸਾਰ** : ਅਮੀਰੀ, ਬੈਹਲਤਾ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਖੱਬਾ ਪਾਸਾ, ਖੱਬਾ ਹੱਥ।

يسارت **ਯਸਾਰਤ** : ਅਮੀਰੀ।

يساق **ਯਸਾਕ** : ਮੁਹਿੰਮ, ਜੰਗ ਦੀ ਤਿਆਰੀ; ਕਚੈਹਰੀ, ਦਰਬਾਰ।

يسال **ਯਸਾਲ** : ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਜੋ ਉਤਸਵ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

يسال **ਯਸਾਲ** : ਫੌਜ ਦਾ ਦਸਤਾ।

يساور **ਯਸਾਵਰ**, **يساول** **ਯਸਾਵਲ** : ਘੋੜ ਸਵਾਰ, ਚੋਬਦਾਰ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਨੌਕਰ, ਸਿਪਾਹੀ, ਦੂਤ, ਹਰਕਾਰਾ, ਏਲਚੀ।

يسر **ਯਸਰ**, **يسر** **ਯੁਸਰ**, **يسر** **ਯੁਸਰ** : ਸੌਖ, ਅਸਾਨੀ, ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲੀ, ਅਮੀਰੀ; ਅਸਾਨ, ਸੌਖਾ।

يسرى **ਯਸਰਾ**, **يسرت** **ਯਸਰੁਤ**, **يسر** **ਯਸਰਾ** : ਖੱਬਾ ਹੱਥ; ਖੱਬਾ ਪਾਸਾ।

يسل **ਯਸਲ** : ਫੌਜ ਦਾ ਦਸਤਾ, ਸਫ਼, ਕਤਾਰ।

يسوعى **ਯਸੂਈ** : ਈਸਾਈ।

يسوعيت **ਯਸੂਈਯਤ** : ਈਸਾਈਅਤ।

يسير **ਯਸੀਰ** : ਥੋੜਾ; ਸੌਖਾ, ਸੈਹਲ।

يسيراً **ਯਸੀਰਨ** : ਥੋੜਾ-ਥੋੜਾ, ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ।

يشب **ਯਸ਼ਬ**, **يشب** **ਯਸ਼ਪ** : ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।

يعسوب **ਯਅਸੂਬ** : ਸ਼ੈਹਰ ਦੀਆਂ ਮਖੀਆਂ ਦੀ ਮੁਖੀ, ਰਾਣੀ ਮੱਖੀ, ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

يعسوب المسلمين

ਯਅਸੂਬ-ਉਲ-ਮੁਸਲਿਮੀਨ,

يعسوب المومنين

ਯਅਸੂਬ-ਉਲ-ਮੋਮਿਨੀਨ : ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ

ਦੀ ਉਪਾਧੀ।

يعقوب **ਯਅਕੂਬ** : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਇਮਾਮ ਆਜ਼ਮ ਦੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਅਬੂ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਨਾਮ; ਯਾਕੂਬ-ਬਿਨ-ਲੇਸ, ਸਫ਼ਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੈਹਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ; ਨਰ ਚਕੋਰ।

يعلم الله **ਯਅਲਮੁੱਲਾਹ** : ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

يعنى **ਯਅਨੀ** : ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਓਹ; ਮੁਰਾਦ ਏਹ ਹੈ, ਓਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ, ਮੁਰਾਦ, ਮੰਤਵ, ਭਾਵ ਏਹ, ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ।

يعنى چه **ਯਅਨੀਚਿਹ** : ਕੀ ਕਾਰਣ, ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ।

يعوق **ਯਉਕ** : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬੁੱਤ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਘੋੜੇ ਵਰਗੀ ਸੀ।

يغام **ਯਗਾਮ** : ਚੁੜੇਲ, ਜੰਗਲੀ ਭੂਤ।

يغرت **ਯਗਰਤ** : (= ਜਗਰਾਤ (جغرات) ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜਾਗ, ਖੱਟਾ, ਦਹੀਂ।

يغلا **ਯੁਗਲਾ**, **يغلا** **ਯਗਲਾਦ**, **يغلاوى** **ਯਗਲਾਵੀ**, **يغلو** **ਯਗਲੂ**, **يغلو** **ਯਗਲਵੀ** : ਘਿਓ 'ਚੋਂ ਤੜਕਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕੜਫੀ।

يغما **ਯਗਮਾ**, **يغمان** **ਯਗਮਾਨ** : ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ, ਤਬਾਹੀ, ਬਰਬਾਦੀ, ਮਾਰ-ਧਾੜ, ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ੈਹਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਮਸ਼ੂਕ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

يغما گاه **ਯਗਮਾ-ਗਾਹ** : ਜਿਥੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ।

يغما ئى **ਯਗਮਾਈ** : ਲੁਟੇਰਾ; ਯਗਮਾ ਸ਼ੈਹਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਯਗਮਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ।

ਯਿਗਮਾ ਨਾਜ : ਬਹਿਰਾਮ ਗੋਰ ਦੀ ਵੋਹਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜੀ ਚੀਨ ਦੇ ਖਾਕਾਨ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ।

ਯਿਗੁਸ : ਹਜ਼ਰਤ ਨੂਹ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਇਕ ਬੁੱਤ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗੀ ਸੀ।

ਯਿਜ : ਓਹ ਪਾਣੀ ਜੋ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮੂੰਹ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਬੁੱਕ, ਰਾਲ।

ਯਿਨ : ਬੰਹਤ ਬੁੱਢਾ, ਬੁੱਢਾ, ਮੱਕਾਰ।

ਯਿਕਾ : ਗਲਮਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਗਲਮਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜਨਾ।

ਯਿਕੀਨ, ਯਿਨ ਯਕਨ : ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਕ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸੰਕਾ-ਰੈਹਤ, ਦ੍ਰਿੜ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਹੀ, ਸੱਚ, ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਭਰੋਸਾ, ਸਬੂਤ, ਸਹਾਦਤ।

ਯਿਕੀਨਨ : ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੈਹਤ, ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਯਿਕ : ਇਕ, ਇੱਕਲਾ, ਇਕ-ਵਚਨ, ਹਰ ਕੋਈ, ਇਕ ਵਾਰੀ; ਯੱਕਾ (ਤਾਸ ਦਾ); ਰਸਮ, ਰਿਵਾਜ, ਕਨੂੰਨ, ਨੇਮ, ਕਿਸੇ ਸੰਖਿਆਵਾਚੀ ਨਾਂਵ ਪਿਛੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਹਾਰਯਕ = ਚੋਥਾ ਹਿਸਾ; 1/4।

ਯਿਕਆਵੇਜ਼ : ਘੱਟ ਚੌੜੀ ਤਲਵਾਰ।

ਯਿਕ ਅਸਪਾ : ਇਕ ਘੋੜੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਇਕੱਲਾ ਸਵਾਰ, ਬਹਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ; ਸੂਰਜ।

ਯਿਕ-ਅੰਦਾਜ਼ : ਬਰਾਬਰ, ਇਕ ਸਮਾਨ; ਨਕਾਰਾ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਪਿਛੋਂ ਜਿਸ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਦੋ-ਮੂੰਹਾਂ ਤੀਰ; ਪਹਾੜ ਜਾਂ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪੱਧਰਾ ਕੰਢਾ।

ਯਿਕਾਯਕ : ਇਕ-ਇਕ; ਹਰੇਕ, ਅਚਾਨਕ।

ਯਿਕ ਬਾਦਾਮ : ਬੰਹਤ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ।

ਯਿਕ ਬਾ ਦੋ ਕਰਦਨ : ਦੂਜਾ ਵਾਕ ਕਹਿਣਾ।

ਯਿਕ ਬਾਰ : ਇਕ ਵਾਰੀ, ਕਦੀ।

ਯਿਕ ਬਾਰਗੀ : ਇਕ ਵਾਰੀ, ਅਚਾਨਕ, ਝਟਪਟ।

ਯਿਕ ਬ-ਦੋ : ਇਕ ਵਾਰੀ, ਅਚਾਨਕ।

ਯਿਕ ਬਰ ਦੋ ਬਦਨ : ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ।

ਯਿਕ ਬਸੇ : ਅਚਾਨਕ, ਇਕੋ ਵਾਰ।

ਯਿਕ ਬਗਲ : ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ।

ਯਿਕ ਬ-ਯਕ : ਹਰ ਇਕ, ਸਾਰੇ, ਅਚਾਨਕ।

ਯਿਕ ਪਾਰਾ : ਠੋਸ, ਤਕੜਾ, ਇਕੋ ਪੀਸ ਦਾ, ਤੁੱਛ, ਮਮੂਲੀ, ਇਕੋ ਸੱਟ ਨਾਲ।

ਯਿਕ ਪੁਸ਼ਤਾ : ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼।

ਯਿਕ ਪਹਲੂ : ਕਿਸੇ ਮਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕੋ ਗੱਲ ਤੇ ਅੜਿਆ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੇ ਖਿਆਲ ਦਾ।

ਯਿਕ ਪਹਨ ਕਸਤੀ : ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਧਰਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਕੋਈ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਿਕਤਾ, ਯਿਕਤਾਇ : ਇਕ, ਇਕ ਤੈਹ ਦਾ ਕੱਪੜਾ; ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਦੁੱਤੀ।

ਯਿਕਤਾਰ : ਥੋੜ੍ਹਾ; ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ।

ਯਿਕਤਾਜ਼ : ਵੈਰੀ ਨਾਲ ਇਕਲਿਆਂ ਜੁਝਣ ਵਾਲਾ।

ਯਿਕਤਕ (ਤਗ) : ਇਕੋ ਚਾਲ ਤੇ ਦੌੜਨਾ।

ਯਿਕ ਤਨ : ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ।

ਯਿਕ ਤਨਾ : ਇੱਕਲਾ।

ਯਿਕਤਹੀ : ਇਕ ਤੈਹ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ, ਇਕੋਹਰਾ ਕੱਪੜਾ।

يک تیغ کرن : **ਯਕ ਤੇਗ ਕਰਦਨ** :
ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ, ਠੀਕ ਕਰਨਾ।

ਯਕ ਜਾ : ਇਕੋ ਥਾਂ 'ਤੇ; ਇਕੋ ਸਮੇਂ,
ਇੱਕਠਿਆਂ, ਇੱਕਠੇ, ਮਿਲੇ ਜੁਲੇ, ਬਰਾਬਰ।

ਯਕ ਜਾਨ : ਜਿਸ ਦੀ ਇਕੋ ਰੂਹ
ਹੋਵੇ, ਦੋਸਤ।

ਯਕ ਜਲੋ : ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ, ਤੇਜ਼
ਗਤੀ ਵਾਲਾ।

ਯਕ ਜਹਤ : ਸੈਹਮਤ,
ਅਨੁਕੂਲ।

ਯਕ ਜਹਤੀ : ਸੰਮਤੀ, ਸਾਂਝ,
ਦੋਸਤੀ।

ਯਕ ਚਸਮ : ਇਕ ਅੱਖ ਵਾਲਾ,
ਕਾਣਾ।

ਯਕ ਚਸਮ ਚਦਨ :
ਝਟ-ਪਟ, ਛਿਣ ਪਲ ਵਿਚ।

ਯਕ ਚਸਮਾ ਕਾਰ :
ਚੰਗਾ ਕੰਮ, ਨੇਕ ਕੰਮ।

ਯਕ-ਚਸਮੀ : ਹਰ ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ
ਨੂੰ ਇਕੋ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ।

ਯਕ ਚੰਦ : ਥੋੜਾ, ਕੁਝ ਕੁ, ਥੋੜਾ
ਜਿੰਨਾ।

ਯਕ-ਚੰਦੀ : ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ਸਮਾਂ,
ਝਟ ਪਲ।

ਯਕ ਚੋਬਾ : ਇਕੋ ਪੋਲ ਵਾਲਾ
(ਤੰਬੂ), ਇਕੋ ਚੋਬ ਵਾਲਾ।

ਯਕਦਾਨਾ : ਅਦੁੱਤਾ ਮੋਤੀ, ਇਕ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਾਰ, ਗੁਲੂਬੰਦ।

ਯਕਦਸਤ : ਇਕ ਸਮਾਨ,
ਬਰਾਬਰ, ਪੱਧਰ।

ਯਕ ਦਿਸ : ਰਲਾ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ
ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਣਾ, ਦੋਗਲਾ (ਘੋੜਾ), ਦੋ
ਨਸਲਾ; ਹਰਾਮ ਦਾ, ਮਸ਼ੂਕ, ਮੈਹਬੂਬ।

ਯਕਦਫਆ : ਇਕੋ ਵਾਰੀ, ਇਕੋ
ਸਮੇਂ।

ਯਕ ਦਕ : ਕੋਸਾ ਪਾਣੀ ਤੇ ਦੁੱਧ।

ਯਕ ਦਿਗਰ : ਇਕ ਦੂਜਾ।

ਯਕ-ਦਿਲ : ਅਨੁਕੂਲ, ਮੁਆਫ਼ਕ;
ਇਕੋ ਦਿਲ ਵਾਲੇ, ਹਮਰਾਜ਼, ਹਮਰੰਗ,
ਹਮਜ਼ਬਾਨ।

ਯਕ-ਦਿਲਾ : ਇਕ-ਰਾਏ
ਮੁਤਫਿਕ, ਇਕੋ ਰਾਏ ਦਾ, ਬਿਨਾ ਰੂ
ਰਿਆਇਤ ਵਾਲਾ; ਬਹਾਦਰ, ਸੂਰਮਾ; ਦਿਲ
ਦਾ ਸੱਚਾ।

ਯਕ ਦਿਲੀ : ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ,
ਸਾਂਝ, ਇਤਫ਼ਾਕ।

ਯਕਦਮ : ਅਚਾਨਕ, ਇਕ ਪਲ
ਛਿਣ, ਇਕੋ ਸਾਹ।

ਯਕਦਮਾ : ਝੱਟ ਰੈਹਣਾ, ਝੱਟ ਪਲ
ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਸਵਾਨ।

ਯਕਦੰਦਾਨਾ : ਬਰਾਬਰ,
ਇਕ ਸਮਾਨ।

ਯਕ ਦੇ : ਇਕ ਦੇ, ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ।

ਯਕ ਦੀਗਰ : ਇਕ ਦੂਜਾ।

ਯਕ ਝੱਰਾ : ਇਕ ਅਣੂ, ਛੋਟੇ ਤੋਂ
ਛੋਟਾ ਅੰਸ਼।

ਯਕ ਰਾਸਤ : ਸਿੱਧਾ ਰਾਹ।

ਯਕਰਾਨ : ਚੰਗਾ ਤੇ ਅਸਲੀ ਘੋੜਾ,
ਬੰਹ-ਮੁੱਲਾ ਘੋੜਾ; ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਘੋੜਾ; ਓਹ
ਘੋੜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗ ਲਾਲ ਤੇ ਪੂਛ ਤੇ ਧੌਣ ਦੇ
ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੋਣ।

ਯਕਰਾਹ : ਇਕੋ ਰਸਤੇ ਚਲਣਾ;
ਇਕ ਤਰੀਕਾ, ਇਕ ਵਾਰ, ਵੈਰ-ਰੈਹਤ,
ਪਖੰਡ-ਰੈਹਤ।

ਯਕ-ਰਿਸਤਾ : ਅਨੁਕੂਲ।

ਯਕ ਰਕੀਬ : ਅੱਲਾਹ, ਰੱਬ।

ਯਕ ਰਕਾਬੀ : ਕਿਸੇ ਕੰਮ
ਵਿਚ ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ, ਓਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਘੋੜਾ
ਦੌੜਾਉਣ ਵਿਚ ਹਮਰਕਾਬ ਹੋਵੇ; ਕੋਤਲ
ਘੋੜਾ।

ਯਕਰੰਗ (੨੦) : ਸੱਚਾ
ਦੋਸਤ, ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲਾ, ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ
ਇਕੋ ਜੇਹਾ।

ਯਕ-ਰੰਗੀ : ਦੋਸਤੀ,
ਮਿਤਰਤਾ।

ਯਕ ਰੋਜ਼ਾ : ਇਕ ਦਿਨ ਦਾ।

ਯਕ-ਰੂਈ : ਏਕਤਾ, ਸੰਮਤੀ,
ਦੋਸਤੀ।

ਯਕ ਰੂਯਾ : ਸੈਹਮਤ, ਅਨੁਕੂਲ,
ਪਰਗਟ, ਸਾਵਾ ਪੱਧਰ।

ਯਕ-ਬਾਨ : ਸਰਬ-ਸੰਮਤੀ
ਨਾਲ; ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਡੋਲ, ਬਾਤ ਦਾ ਪੱਕਾ,
ਕੋਲ ਦਾ ਸੱਚਾ।

ਯਕ-ਬਖ਼ਮ : ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਦਾਦਾ
ਸਾਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਅਜਗਰ ਨੂੰ
ਇਕੋ ਸਟ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਯਕ ਬਦਨ : ਪਲਕ ਮਾਰਨਾ।

ਯਕ ਬਦਾ : ਇਕੋ ਨਿਯਮ ਨਾਲ,
ਇਕੋ ਲੀਕ ਨਾਲ।

ਯਕ ਬਮਾਨ : ਸਮਕਾਲੀ।

ਯਕ ਸਾਅਤ : ਇਕ ਘੜੀ ਦਾ,
ਝਟ-ਰੈਹਣਾ।

ਯਕ ਸਾਲਾ : ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ,
ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ।

ਯਕ-ਸਾਨ : ਹਮੇਸ਼ਾ, ਬਰਾਬਰ,
ਇਕ ਸਮਾਨ।

ਯਕ ਸਰ : ਸਰਾਸਰ, ਬਿਲਕੁਲ।

ਯਕ ਸਰਾ : ਸਾਰੇ, ਸਮੂਹ।

ਯਕਸੂ : ਇਕ ਪਾਸੇ, ਇਕ ਤਰਫ਼,
ਅੱਡ-ਅੱਡ।

ਯਕ ਸਵਾਰ (ਹਾ) : ਸ਼ਾਹ
ਸਵਾਰ, ਸੂਰਜ, ਇਕੱਲਾ।

ਯਕਸੁਨ, ਯਕਸੁਨੇ : ਬਰਾਬਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਦਾ।

ਯਕ ਸੂਈ : ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋਣਾ,
ਅਲੈਹਦਗੀ, ਡੂੰਘਾ ਧਿਆਨ, ਦਿਲਜਮਈ।

ਯਕ ਸ਼ਿਸਤ, ਯਕ ਸ਼ਿਸਤ : ਇੱਕਠੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲੇ,
ਹਮਨਸ਼ੀਨ, ਦੋਸਤ।

ਯਕ ਸ਼ੰਬਾ : ਐਤਵਾਰ।

ਯਕ ਤਰਫ਼ : ਇਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ।

ਯਕ ਤਰਫ਼, ਯਕ ਤਰਫ਼ : ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ
ਜਾਣਾ।

ਯਕਫਨੀ : ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਦੁੱਤੀ,
ਕਾਮਿਲ, ਮਾਹਿਰ।

ਯਕ ਕਲਮ : ਸਾਰੇ, ਬਿਲਕੁਲ,
ਕਲਮ ਦੀ ਇਕੋ ਨੋਕ ਨਾਲ, ਝੱਟ ਪੱਟ।

ਯਕ ਗਿਰਾ : ਅਨੁਕੂਲ, ਇਕ
ਸਮਾਨ।

ਯਕ ਗੁਨਾ : ਇਕੋ ਰੰਗ ਦਾ,
ਇਕੋ ਜੇਹਾ, ਇਕੋ ਪੀਸ ਦਾ।

ਯਕ ਲਖਤ : ਸਾਰੇ, ਸਭ, ਪੂਰਾ,
ਝੱਟ-ਪੱਟ।

ਯਕ ਮਾਹਾ : ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ।

ਯਕ ਮੁਸ਼ਤ-ਏ-ਖਾਕ :
ਘਿਰਨਾ ਵਜੋਂ ਕੈਹਦੇ ਹਨ, ਤੁੱਛ।

ਯਕ ਨਅਲ : ਬੰਹਤ ਮਾਤਰਾ
ਵਿਚ।

ਯਕ ਨਫਰ : ਇਕ ਆਦਮੀ, ਕੋਈ
ਇਕ।

ਯਕ ਨਵਾਲਾ : ਇਕੱਠਿਆਂ
ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲਾ; ਹਮ-ਖਿਆਲ।

ਯਕ ਨਵਰਦ : ਇਕ ਤਰਜ਼,
ਇਕ ਤਰੀਕਾ, ਇਕ ਰਾਹ।

ਯਕ ਨ-ਸੁਦ ਦੋ ਸੁਦ : ਇਕ ਮੁਸੀਬਤ ਤਾਂ ਪਈ ਹੀ ਸੀ ਦੂਜੀ ਉਤੋਂ
ਹੋਰ ਆ ਪਈ।

ਯਕ-ਨ-ਯਕ : ਇਕ ਨਾ ਇਕ,

ਕੋਈ ਤਾਂ।

يکھ جکّਾ : ਇਕੱਲਾ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਬੇਨਜ਼ੀਰ।

يکھ جکّਾਹ-ਤਾਬ, يکھ جين

جکّਾ-ਚين : ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

يکھ جکّਾ-ਸਵਾਰ : ਬਹਾਦਰ ਘੋੜ-ਸਵਾਰ, ਨਾਇਕ, ਜੋਧਾ।

يکھ جکّੇ : ਇਕ, ਇਕ ਨੂੰ, ਇਕ ਤੋਂ, ਕੋਈ, ਇਕ।

يکھ جکّੇ خردن : ਡਰ ਨਾਲ ਪਿਛੇ ਹਟ ਜਾਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੋਹਬ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸਮਝਣਾ, ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ।

يکھ جکّੇ جکّੇ : ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ।

يکھ جکّੀ : ਏਕਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ।

يکھ جکّੀਤਾ : ਉਸਤਾਦ, ਅਧਿਆਪਕ।

يکھ جگّان : ਇਕ, ਇਕੱਲਾ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਦੁੱਤੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼।

يکھ جگّانگي, يکھ جگّانگي : ਅਦੁੱਤੀਪਣ, ਲਾਸਾਨੀਪਣ।

يکھ جگّان-ਉ-ਦੋਗّان : ਇਕ ਇਕ, ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ।

يکھ جگّان جگّان : ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ, ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ।

يکھ جگّانگت : ਆਪਣਾ ਹੋਣਾ; ਅਪਣੱਤ; ਏਕਤਾ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਇਕੱਲਪੁਣਾ।

يکھ جگّان : ਲਾਸਾਨੀ, ਇਕੱਲਾ, ਅਦੁੱਤੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਦੋਸਤ, ਆਪਣਾ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।

يکھ جگّان-ਬين

جگّان-ਗੋ : ਇਕ ਰੱਬ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਸੱਚਾ।

يکھ جگّان : (**گونہ** = ਯਕ + ਗੁਨਾ **يک**) ਇਕੋ ਰੰਗ ਦਾ, ਇਕ-ਸਮਾਨ, ਬਰਾਬਰ ਦਾ।

يکھ جلال : ਬਹਾਦਰ, ਜੋਧਾ, ਪੈਰਲਵਾਨ; ਅਜ਼ਾਦ।

يکھ جلال : ਰਾਹ, ਮਾਰਗ।

يکھ جلال, يکھ جلال : ਫਕੀਰ ਦਾ ਠੂਠਾ, ਉਹ ਠੀਕਰਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁੱਤੇ, ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

يکھ جلال : ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ।

يکھ جلال جلال : ਆਓ, ਆਓ, ਆ ਜਾਓ।

يکھ جلال : ਚੰਮ ਦੀਆਂ ਢਾਲਾਂ ਤੇ ਸੰਜੋਆ।

يکھ جلال : ਚੰਮ ਦੀ ਢਾਲ, ਚੰਮ ਦਾ ਸੰਜੋਆ।

يکھ جلال : ਪਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ, ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਤ, ਏਲਚੀ, ਪਾਂਧੀ, ਰਾਹ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ, ਮੰਗਤਾ, ਭਿਖਾਰੀ।

يکھ جلال : ਕਿਸੇ ਖਤ ਆਦਿ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਏਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲੇ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਵੀ ਉਹ ਹੋਵੇ ਖਤ ਉਥੇ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

يکھ جلال : ਸਾਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਤੇ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ (22 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਰਾਤ)।

يکھ جلال : ਬਿਜਲੀ; ਉਸਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸੁਲਤਾਨ ਰੂਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਯਜੀਦ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ 791 ਹਿਜਰੀ ਤੋਂ 808 ਹਿਜਰੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਏਹ ਬੜਾ ਯੋਗ ਤੇ ਵਿਜਈ ਸੀ, ਅਖੀਰ ਤੈਮੂਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਗਰਿਫਤਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

يکھ جلال : ਈਰਾਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਜ਼ਲ ਅਰਸਲਾਨ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ।

يکھ جلال : ਬੜਾ ਮੋਟਾ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦਮੀ।

يکھ جلال, يکھ جلال : (ਅਸਲ ਵਿਚ 'ਈਲਗਾਰ' ਹੈ) ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਫੌਜ 'ਤੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣਾ, ਹਮਲਾ, ਹੱਲਾ, ਛਾਪਾ ਮਾਰਨਾ।

يلك : ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਟੋਪੀ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੈਹਨਦੇ ਸਨ; ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਮਨ।

يلى جاللى, **يلى جاللى** : ਇਕ ਵਾਕ ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਨ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਮਸਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।

يلى زن : ਰਾਗੀ, ਗਵੱਈਆ।

يلمان : ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਇਕ ਵਾਰ; ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਆਨ ਵਿਚ ਕਰਨਾ, ਦੋ-ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ।

يلما : **يلما**, **يلما** : ਤਾਤਾਰੀ ਚੋਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੁੰ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰੁੰਦਾਰ ਫਤਹੀ।

يلوج : ਪੈਰੀਬਰ।

يله : ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਅਜ਼ਾਦ, ਆਪ-ਮੁਹਾਰਾ, ਪੈਹਲਵਾਨ, ਜੋਧਾ, ਡਿਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਤਿਤ, ਦੌੜਦਾ ਹੋਇਆ; ਟੇਢਾ, ਵਿੰਗਾ, ਵਿਭਚਾਰਨ, ਰੰਡੀ, ਬਦਚਲਨ ਔਰਤ, ਬੇਹੁਦਾ, ਇਕੱਲਾ।

يلم : ਸਾਗਰ।

يلمام : ਜੰਗਲੀ ਕਬੂਤਰ।

يلمك : ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ; ਇਕ ਸ਼ੈਰ ਦਾ ਨਾਮ।

يلمن : ਅਰਬ ਦੀ ਇਕ ਵਿਲਾਇਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਕਾਅਬਾ ਤੋਂ ਯਮੀਨ ਭਾਵ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਯਮਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

يلمنى : ਮੁਲਕ ਯਮਨ ਦਾ ਰੈਹਣ ਵਾਲਾ, ਯਮਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

يلمن : ਬਰਕਤ; ਮੁਬਾਰਕ।

يلما : ਖੁਰਾਕ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ।

يلما داران : ਰੋਜ਼ੀਨਾਦਾਰ ਲੋਕ।

يلمين : ਬਰਕਤ, ਮੁਬਾਰਕ, ਸ਼ੁਭ, ਸੱਜਾ ਹੱਥ, ਸੱਜਾ ਪਾਸਾ; ਕਦਰ, ਦਰਜਾ; ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮਰੱਥਾ।

يلمين-ਉ-ਯਸਾਰ :

ਕਸਮ, ਸੌਹ।

يلمين : ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ, ਸੱਜਾ ਖੱਬਾ, ਸਜੇ ਪਾਸੇ।

يلمين-ਉਦ-ਦੌਲਾ : ਸਲਤਨਤ (ਰਾਜ) ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ, ਇਕ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਮੈਹਮੂਦ ਗ਼ਜ਼ਨਵੀ ਨੂੰ ਬਗ਼ਦਾਦ ਦੇ ਖਲੀਫ਼ੇ ਨੇ ਪਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ।

يلنپلو : ਕਾਫ਼ਲਾ, ਮੰਡੀ।

يلنگ : ਕਫ਼, ਆਸਤੀਨ, ਕੁੜਤੇ ਦੀ ਬਾਂਹ।

يلنگ/يلنگا : ਭਰਾ ਦੀ ਵੈਹਟੀ, ਭਰਜਾਈ, ਭਾਬੀ।

يلنگي : ਨਵਾਂ।

يلنگي دنيا : ਅਮਰੀਕਾ।

يلواس : ਮੱਧਮ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ; ਕੋਤਲ ਘੋੜਾ; ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ।

يلواسگي : ਹੌਲੀ ਨਾਲ।

يلو, **يلو** : ਚਾਹ, ਇੱਛਾ, ਸ਼ੌਕ, ਇੱਛਕ, ਚਾਹਵਾਨ।

يلو : ਦਰਿੰਦੇ ਜਾਨਵਰ; ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਢਿੱਡ ਪਰਨੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ।

يلو, **يلو** : ਸੂਰਜ।

يلورت : ਵਤਨ, ਪੜਾ, ਛਾਉਣੀ।

يلورتگاه : ਰੈਹਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਚੌਕੀ।

يلورس : ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਧਾਵਾ ਬੋਲਣਾ, ਹੱਲਾ ਕਰਨਾ, ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨਾ, ਹਮਲਾ, ਚੜ੍ਹਾਈ, ਧਾਵਾ, ਹੱਲਾ, ਫ਼ਸਾਦ।

يلورقه : ਘੋੜੇ ਦਾ ਦੁੜਕੀ ਚਾਲ ਚੱਲਣਾ।

يلوز : ਪਰਸਿੱਧ ਦਰਿੰਦਾ ਚੀਤਾ, ਦੁੰਡ, ਭਾਲ, ਸੌ (੧੦੦), ਸੈਂਕੜਾ।

يلوزباشي : ਸੌ ਆਦਮੀਆਂ

ਦਾ ਸਰਦਾਰ।

يوسف يوسف : ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਪੈਗੰਬਰ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜੁਲੈਖਾ ਇਸ ਪੁਰ ਮੋਹਤ ਹੋਈ ਸੀ।

يوسف جمال : ਯੂਸਫ ਜਮਾਲ : ਯੂਸਫ ਵਰਗਾ ਸੁੰਦਰ, ਸੋਹਣਾ।

يوسف روز : ਮਸ਼ੁਕ, ਪਿਆਰਾ।

يوسفى كرن : ਕਰਦਨ **يوسفى كرن** : ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕਰਨਾ; ਛੁਪ ਜਾਣਾ।

يوسفه : ਯੋਸਾ : ਆਰਾ, ਤਰਖਾਣ।

يوسفه : ਯੋਗ, ਯੋਗ : ਪੰਜਾਲੀ।

يوسفه : ਯੋਫੀ : ਬੇਹੁਦਾ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਕਵਾਸੀ, ਬੜਬੋਲਾ।

يول : ਯੂਲ : ਰਾਹ, ਰਸਤਾ।

يولجى : ਯੂਲਜੀ : ਰਾਹ ਦਾ ਰਾਖਾ, ਰਾਹਦਾਰ, ਰਾਹ ਵਿਚ ਬੋਹਣ ਵਾਲਾ, ਮੰਗਤਾ, ਭਿਖਾਰੀ।

يولم : ਯੋਮ : ਦਿਨ, ਰੋਜ਼, ਸਮਾਂ, ਵਕਤ, ਜਗ।

يولم : ਯੋਮਨ : ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਨ।

يولم فى يولم : ਯੋਮਨ ਫੀ ਯੋਮਨ : ਰੋਜ਼-ਬ-ਰੋਜ਼, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ, ਨਿਤਾਪਰਤੀ।

يولم الحاد : ਯੋਮ-ਉਲ-ਅਹਦ : ਪੋਹਲਾ ਦਿਨ, ਐਤਵਾਰ।

يولم التنا : ਯੋਮ-ਉਤ-ਤਨਾਦ, **يولم الحساب** : ਯਮ-ਉਲ-ਹਿਸਾਬ, **يولم نشور** : ਯੋਮ-ਉਨ-ਨਸ਼ੁਰ :

ਕਿਆਮਤ (ਕਿਯਾਮਤ) ਦਾ ਦਿਨ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

يولم العاشوره : ਯੋਮ-ਉਲ-ਆਸ਼ੂਰਾ : ਮੁਹੱਰਮ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਦਿਨ।

يولم عيد : ਯੋਮ-ਏ-ਈਦ : ਈਦ ਦਾ ਦਿਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਤਿਓਹਾਰ।

يولم : ਯੋਮੀਯਾ : ਨਿਤਾਪਰਤੀ ਦਾ

ਅਭਿਆਸ, ਹਰ ਰੋਜ਼, ਰੋਜ਼ੀਨਾ।

يول : ਯੂਨ : ਨਮਦਾ, ਜ਼ੀਨ ਦਾ ਨਮਦਾ, ਰੰਗ, ਸਿਪੀ, ਇਕ ਨਿਕਾ ਸਿੱਕਾ, ਇਕ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ।

يولان : ਯੂਨਾਨ : ਯੂਰਪ ਦਾ ਪਰਸਿੱਧ ਮੁਲਕ ਜੋ ਪਰਾਚੀਨ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

يولانى : ਯੂਨਾਨੀ : ਯੂਨਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਵਸਨੀਕ, ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਚੀਜ਼।

يولس : ਯੂਨਸ : ਕੰਮ, ਰੁਕਨ, ਦੀਨ ਦਾ ਰੁਕਨ, ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪੇਟ 'ਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਉਗਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਇਕ ਸਤਾਰਾ।

يولنى : ਯੂਨੀ : ਦੇਰ, ਚਿਰ।

يولدى : ਯਹੂਦੀ (ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੀ ਕੌਮ, ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ।

يولدى : ਯਹੂਦਾ : ਹਜ਼ਰਤ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪੁੱਤਰ; ਹਜ਼ਰਤ ਦਾ ਇਕ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸਾਥੀ।

يولدى : ਯਹੂਦਾਨਾ : ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਟਕਾ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਕਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨ।

يولدى : ਯਹੂਦੀ : ਯਹੂਦ ਕੌਮ ਦਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੀ ਕੌਮ ਦਾ ਇਕ ਆਦਮੀ।

يولدى : ਯਹੂਦੀਯਾਨ : (ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਬੋਹਵਚਨ) ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ।

يول : ਯੀਲ : ਸਾਲ, ਵਰ੍ਹਾ।

يول : ਯੀਲਾ, ਯੀਲਾਕ : ਮੁਲਕ ਦਾ ਉਹ ਸਰਦ ਅਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਗਰਮੀਆਂ ਕੱਟੀਆਂ ਜਾਣ।

يولان : ਯੀਲਾਨ : ਸੱਪ।

ਅੰਤਿਕਾ
(ਵਰਤੋਂ-ਵਿਧੀ)

‘ਉ’

ਉਸ਼ਕਲੀਬੂਸ - 31	ਉਸੂਲ - 35	ਉਜਾਕ - 64
ਉਸਤਰ - 32	ਉਹਜ਼ੂਨ - 68	ਉਜਾਗ - 64
ਉਸਤਰਦਿਲ - 32	ਉਹਦ - 20	ਉਜ਼ਾਮ - 487
ਉਸਤਰਲਾਬ - 34	ਉਹਦਾ - 491	ਉਜਾਲਤ - 482
ਉਸਤਰਾ - 29	ਉਹਬਤ - 67	ਉਜਾਲਾ - 482
ਉਸਤਵਾਰ - 30	ਉਕਦਾ - 488	ਉਤਰਾਕ - 66
ਉਸਤਵਾਰੀ - 30	ਉਕਬ - 488	ਉਤਾਕ - 36, 66
ਉਸਤਾ - 28	ਉਕਬਾ - 488	ਉਤਾਕ - 64, 18
ਉਸਤਾਕਰ - 28	ਉਕਯਾਨੋਸ - 44	ਉਤਾਕਾ - 18
ਉਸਤਾਕਾਰ - 28	ਉਕਲੀਦਸ - 44	ਉਤਾਗ - 18
ਉਸਤਕਾਰੀ - 28	ਉਕਾਬ - 487	ਉਤਾਗ - 64
ਉਸਤਾਗਰ - 28	ਉਕੁਬ - 488	ਉਤਾਰਿਦ - 487
ਉਸਤਾਜ਼ - 28	ਉਕੂਲ - 488	ਉਤਰੀਸ਼ - 36
ਉਸਤਾਦ - 28	ਉਕੂਲਾ - 488	ਉਦਬਾ - 23
ਉਸਤਾਨ - 65	ਉਖਤ - 21	ਉਦੂਲ - 483
ਉਸਤਾਮ - 65	ਉਗਰੀ - 38	ਉਦੂਲ-ਹੁਕਮ - 483
ਉਸਤਖ਼ਾਨ - 29	ਉਖਰਵੀ - 22	ਉਦੂਲ-ਹੁਕਮੀ - 483
ਉਸਤੁਰਲਾਬ - 30	ਉਖਵਤ - 22	ਉਨਸ - 58
ਉਸਤੁਵਾਨ - 30	ਉਜ਼ਹੀਯਤ - 35	ਉਨਸਰ - 490
ਉਸਤੁਵਾਨਾ - 30	ਉਜ਼ਨ - 23	ਉਨਸਰੀ - 490
ਉਸਫ਼ਰ - 487	ਉਜਮ - 482	ਉਨਸਾ - 58
ਉਸਬਾ - 487	ਉਜਬੁਕ - 27	ਉਨਕ - 490
ਉਸਮਾਨ - 482	ਉਜਮ - 482	ਉਨਫ਼ਵਾਨ - 490
ਉਸਰ - 486	ਉਜਮ - 487	ਉਨਵਾਨ - 490
ਉਸਰ - 486	ਉਜਮਾ - 487	ਉਨਾਸ - 53
ਉਸਰ-ਏ-ਅਸੀਰ - 486	ਉਜਰ - 483	ਉਨਾਬ - 490
ਉਸਰਤ - 486	ਉਜਰ-ਏ-ਲੰਗ - 483	ਉਨਾਬੀ - 490
ਉਸਲੂਬ - 31	ਉਜਰਤ - 19	ਉਨਕ - 490
ਉਸ਼ਾਕ - 65	ਉਜਰ-ਪਜ਼ੀਰ - 483	ਉਨਫ਼ - 63
ਉਸ਼ਾਕ - 486	ਉਜਲਤ - 485	ਉਫ਼ - 39
ਉਸੀ - 32	ਉਜਲਤ ਗ਼ਜ਼ੀਨ - 485	ਉਫ਼ਕ - 41
ਉਸੂਰ - 486	ਉਜਲਤ ਨਸ਼ੀਨ - 485	ਉਫ਼ਤਾਦ - 39
	ਉਜਵ - 487	ਉਫ਼ਤਾਦਗਾਨ - 39
	ਉਜਵ-ਏ-ਤਨਾਸੁਲ - 487	ਉਫ਼ਤਾਦਗੀ - 39

ਉਫਤਾਦਨ - 39	52	ਉਲੱਕ - 46
ਉਫਤਾਦਾ - 39	ਉਯੂਨ - 492	ਉਲਾਗ - 46
ਉਫਤਾਨ - 39	ਉਯੂਬ - 492	ਉਲਾਗ - 66
ਉਫਤਾਨ-ਵੇ-ਖੇਜ਼ਾਨ - 39	ਉਰਸ - 484	ਉਲਾਦ - 66
ਉਬੱਦ - 481	ਉਰਸੀ - 25	ਉਲਲਅਜ਼ਮ - 66
ਉਬੂਦੀਯਤ - 481	ਉਰਜ਼ - 484	ਉਲੁਲ-ਅਜ਼ਮੀ - 66
ਉਬੈਦ - 481	ਉਰੂਜ - 485	ਉਲੁਲਅਰਹਾਮ - 66
ਉਮ - 49	ਉਰਦਵਾਨ - 25	ਉਲੂ - 66
ਉਮ-ਏ-ਗੀਲਾਨ - 49	ਉਰਦੀ ਬਹਿਸ਼ਤ - 25	ਉਲੂਸ - 49
ਉਮੱਹਾਤ - 52	ਉਰਦੂ - 25	ਉਲੂਹਤ - 49
ਉਮੱਹਾਤ-ਏ-ਉਲਵੀ - 52	ਉਰਦੂ-ਏ-ਹਮਾਯੂੰ - 25	ਉਲੂਹੀਯਤ - 49
ਉਮੱਹਾਤ-ਏ-ਸਿਫਲੀ - 52	ਉਰਦੂ-ਏ-ਮੁਅੱਲਾ - 25	ਉਲੂਫ - 49
ਉਮੱਹਾਤ-ਏ-ਤਬਈ - 52	ਉਰਫ - 484	ਉਲੂਫਾ - 488
ਉਮੱਹਾਨੀ - 52	ਉਰਫਾ - 484	ਉਲੂਮ - 488
ਉਮਕ - 489	ਉਰਫੀ - 485	ਉਲੁਲਅਬਸਾਰ - 66
ਉਮੱਤ - 50	ਉਰਮਜ਼ - 26	ਉਲੰਗ - 66
ਉਮੱਤੀ - 50	ਉਰਮਾ - 27	ਉਵੈਸ - 67
ਉਮਦਾ - 489	ਉਰਮਯਾ - 27	ਉਵੈਸ ਕਰਨੀ - 67
ਉਮਨੀਯਤ - 51	ਉਰਮੁਜ਼ - 64	ਉ - 63
ਉਮਮ - 51	ਉਰਮੁਜ਼ - 26	ਉਸਤ - 65
ਉਮਰ - 489	ਉਰਮੁਜ਼ਦ - 64	ਉਸਤਰਾ - 65
ਉਮਰ ਖਾਯਮ - 489	ਉਰਮਯਾਨ - 485	ਉਸਤਾਖ - 65
ਉਮਰਾ - 51	ਉਲਕਾ - 48	ਉਸਤਾਦ - 65
ਉਮਰੋ ਲੈਸ - 51	ਉਲਕਾ - 66	ਉਸਤਾਦਗੀ - 65
ਉਮਾਨ - 489	ਉਲਗ - 47	ਉਜ਼ਬਕ - 65
ਉਮੂਮ - 490	ਉਲਗਬੇਗ - 47	ਉਦ - 491
ਉਮੂਮਨ - 490	ਉਲਜਾ - 66	ਉਦ-ਏ-ਖਾਮ - 491
ਉਮੂਰ - 52	ਉਲਫਤ - 48	ਉਦੀ - 491
ਉਮੂਰ-ਏ-ਅਮੂਮ - 52	ਉਲਫਤਗਰੀ - 48	ਉਰ - 491
ਉਮੂਰ-ਏ-ਆਮਾ - 52	ਉਲਫਤੀ-ਬੰਦਾ - 48	ਉਰਾਨ - 491
ਉਮੂਰ-ਏ-ਖਾਰਿਜਾ - 52	ਉਲਵ - 488	ਉਰੀਯਾ - 65
ਉਮੂਰ-ਏ-ਜਮੀਲਾ - 52	ਉਲਵੀ - 489	ਉਲਜਾ - 66
ਉਮੂਰ-ਏ-ਦਾਖ਼ਿਲਾ - 52	ਉਲਵੀਯਾਨ - 489	ਉਲਜਾਮਿਸ਼ੀ - 66
ਉਮੂਰ-ਏ-ਦੌਲਤ-ਉ-ਦੀਨ -	ਉਲਾ - 489	ਉਲਾ - 66

ਊਲੀ - 67
 ਊਲੂਸ - 66
 ਊਸਤਰਾ - 65
 ਊਖ - 64
 ਊਵਿਰਸਿਲਿਮ - 64
 ਊਵਿਰਸਿਲੀਮ - 64

‘ਅ’

ਅਸਆਰ - 33	ਅਸਜਾਰ - 33	ਅਸਬਾਬ - 28
ਅਸਸ - 30	ਅਸਤ - 28	ਅਸਮਾ - 31
ਅਸਹਬ - 33	ਅਸਤਬਲ - 34	ਅਸਮਾਅ - 31
ਅਸਹਾਦ - 33	ਅਸਤਰ - 29	ਅਸਮਾਰ - 18
ਅਸਹਾਬ - 34	ਅਸਤਰਾਬਾਦ - 29	ਅਸਯਾ - 33
ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਕਹਫ਼ - 34	ਅਸਤਾਨ - 28	ਅਸਯਾਫ਼ - 32
ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਫੀਲ - 34	ਅਸਤਾਰ - 28	ਅਸਰ - 487
ਅਸਹਾਬ-ਏ-ਫੀਲ - 34	ਅਸਦ - 30	ਅਸਰ - 18
ਅਸਕ - 33	ਅਸ਼ਦ - 33	ਅਸਰ - 486
ਅਸਕ-ਏ-ਅਬਰ - 33	ਅਸਦਕ - 34	ਅਸਰ-ਏ-ਤੰਗ - 487
ਅਸਕ-ਬਾਰ - 33	ਅਸਦਾਫ਼ - 34	ਅਸਰ-ਏ-ਬਲੰਦ - 487
ਅਸਕਬੋਸ - 33	ਅਸਦਿਕਾ - 34	ਅਸਰਫ਼ - 33
ਅਸਕਬੋਸ -	ਅਸਨਾਏ ਅਸਰੀ - 18	ਅਸਰਫੀ - 33
ਅਸਕਰ - 486	ਅਸਨਾਦ - 32	ਅਸਰਾ - 486
ਅਸਕਰਾ - 33	ਅਸਨਾਫ਼ - 35	ਅਸਰਾਤ - 486
ਅਸਕਰਾ - 33	ਅਸਨਾਫ਼-ਏ-ਕਬਾਇਲ - 35	ਅਸਰਾਫ਼ - 33
ਅਸਕਰੀ - 486	ਅਸਨਾਫ਼-ਏ-ਖਲਕ - 35	ਅਸਰਾਰ - 30
ਅਸਕਾਨੀ - 33	ਅਸਨਾਫ਼-ਏ-ਮੁਖਤਿਲਫ਼ਾ - 35	ਅਸਰਾਰ - 33
ਅਸਕਾਮ - 31	ਅਸਨਾਮ - 35	ਅਸਰੀ - 487
ਅਸਕਾਲ - 33	ਅਸਪ - 28	ਅਸਰੀਯਤ - 487
ਅਸਕੰਦਰ - 31	ਅਸਫ਼ਰ - 34	ਅਸਰੂਨ - 486
ਅਸਕੰਦਰਾਬਾਦ - 31	ਅਸਫ਼ਲ - 30	ਅਸਰੈਨ - 486
ਅਸਖ਼ਾਸ - 33	ਅਸਫ਼ਾ - 34	ਅਸਲ - 34
ਅਸਗਰ - 34	ਅਸਫ਼ਾਕ - 33	ਅਸਲ - 486
ਅਸਜਅ - 33	ਅਸਫ਼ਾਰ - 34	ਅਸਲ ਜਮਅ - 34
	ਅਸਫ਼ਿਯਾ - 34	ਅਸਲ ਦਾਰਾਨ-ਏ-ਪਾਕ - 35
	ਅਸਬ - 486	ਅਸਲਨ - 34
	ਅਸਬ - 28	ਅਸਲ ਨਫ਼ਅ - 34
	ਅਸਬਾ - 486	ਅਸਲ ਨਫ਼ਅ
	ਅਸਬਾਹ - 33	ਅਸਲ ਨਾਮ - 34
	ਅਸਬਾਹ - 32	ਅਸਲਮ - 31
	ਅਸਬਾਹ - 32	ਅਸਲਾਨ - 34
	ਅਸਬਾਤ - 28	ਅਸਲਾਫ਼ - 31
	ਅਸਬਾਤ - 486	ਅਸਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ - 47

ਅਸਲੀ - 35	ਅਹੁਕਰ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਅਜਾਬ - 68
ਅਸਲੀ - 486	ਅਹੁਕਾਮ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਅਦਬ - 68
ਅਸਲੀ ਕੀਮਤ	ਅਹੁਕਾਮ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਇਸਲਾਮ - 68
ਅਸਲੀ ਕੀਮਤ	ਅਹਜੂਨ - 68	ਅਹਲ-ਏ- ਇਖਤਿਯਾਰ - 68
ਅਸਲੀਯਾਨ - 35	ਅਹਦ - 491	ਅਹਲ-ਏ-ਇੰਜੀਲੀ - 56
ਅਸਲੂਬ - 3	ਅਹਦ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਇਦਰਾਕ - 68
ਅਸਵਦ - 32	ਅਹਦੀ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਇਯਾਲ - 69
ਅਸਵਾਤ - 35	ਅਹਦ ਸ਼ਿਕਨ - 491	ਅਹਲ-ਏ-ਇਰਫਾਨ - 69
ਅਸਵਾਤ-ਏ-ਤਰਬ - 35	ਅਹਦ-ਨਾਮਾ - 491	ਅਹਲ-ਏ-ਇਲਮ - 69
ਅਸਵਾਰ - 32	ਅਹਦੀ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਈਂਕਾਰ - 68
ਅਸਾ - 486	ਅਹਦੀਯਤ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਈਮਾਨ - 68
ਅਸਾ - 486	ਅਹਬਾਬ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਸਨਅਤ - 69
ਅਸਾ - 486	ਅਹਮ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਸਫਾ - 69
ਅਸਾਸ - 28	ਅਹਮਕ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ਿਕੋਹ - 69
ਅਸਾ-ਏ-ਕਲੀਮ - 486	ਅਹਮਰ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ੀਅਤ - 69
ਅਸਾ-ਏ-ਮੁਸਵੀ - 486	ਅਹਮਰ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ੁਹੂਦ - 69
ਅਸਾ-ਏ-ਮੂਸਾ - 486	ਅਹਮਰ-ਓ-ਅਬਯਜ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸੁਖਨ - 69
ਅਸਾਕਰ - 486	ਅਹਮਾਲ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸੁੰਨਤ - 69
ਅਸਾਤਿਜ਼ਾ - 28	ਅਹਯਾ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸੁੱਫਾ - 69
ਅਸਾਮੀ - 28	ਅਹਯਾਨ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸੂਰਤ - 69
ਅਸਾਲਤ - 33	ਅਹਯਾਨਨ - 21	ਅਹਲ-ਏ-ਸ਼ੌਕਤ - 69
ਅਸਾਲਤਨ - 33	ਅਹਰਨ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਹਕੂਕ - 69
ਅਸੀ - 487	ਅਹਰਮ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਹਦਾ - 70
ਅਸੀਕਾ - 486	ਅਹਰਮਨ-ਕੇਸ਼ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਹਰਮ - 69
ਅਸੀਰ - 32	ਅਹਰਮਨ-ਖੂਯ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਹਵਾ - 70
ਅਸੀਰ - 486	ਅਹਰਮਨ-ਰੂਯ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਹਾਲ - 68
ਅਸੀਰਖਾਨਾ - 32	ਅਹਰਾਮ - 67	ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਕਮਤ - 69
ਅਸੀਰਗੀਰ - 32	ਅਹਰਾਮਨ - 67	ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਜਾਬ - 69
ਅਸੀਲ - 35	ਅਹਰਾਰ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਰਫਤ - 69
ਅਸੂਲ - 35	ਅਹਰੂਨ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਹਿਰਫਤ
ਅਸੂਲ-ਏ-ਫਾਖਤਾ - 35	ਅਹਰੇਮਨ - 67	ਅਹਲ-ਏ-ਹੁਨਰ - 70
ਅਸੂਲ-ਏ-ਕਲਾਮ - 35	ਅਹਲ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਕਸਬ - 69
ਅਹਸਨ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਉਰਫ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਕਸਬ
ਅਹਸਾਮ - 20	ਅਹਲ-ਏ-ਅਕਲ - 69	

ਅਹਲ-ਏ-ਕਬੂਰ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਦਿਲ - 69	ਅਹਲੀਯਾ - 70
ਅਹਲ-ਏ-ਕਰਮ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਦੁਨਯਾ - 69	ਅਹਲੁਲ-ਅੱਲਾਹ - 68
ਅਹਲ-ਏ-ਕਰੀਯਤ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਨਈਮ - 70	ਅਹਵਾਜ਼ - 71
ਅਹਲ-ਏ-ਕਲਮ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਨਜ਼ਰ - 70	ਅਹਵਾਲ - 21
ਅਹਲ-ਏ-ਕਲਾਮ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਨਫ਼ਸ - 70	ਅਹਵਾਲ - 71
ਅਹਲ-ਏ-ਕਾਰ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਨਿਸ਼ਾਤ - 70	ਅਹਾਦ - 19
ਅਹਲ-ਏ-ਕਿਤਾਬ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਪਰਹੇਜ਼ - 68	ਅਹਾਦੀਸ - 19
ਅਹਲ-ਏ-ਕਿਬਲਾ - 70	ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਜ਼ਲ - 70	ਅਹਾਨ - 67
ਅਹਲ-ਏ-ਖ਼ਾਨਾ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ - 70	ਅਹਾਰ - 67
ਅਹਲ-ਏ-ਖ਼ਿਦਮਤ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਰਜ਼ਤ - 70	ਅਹਾਲੀ - 67
ਅਹਲ-ਏ-ਖ਼ਿਰਦ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਰੰਗ - 70	ਅਹਾਲੀ-ਉ-ਮਵਾਲੀ - 67
ਅਹਲ-ਏ-ਜਹੰਨਮ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਰਾਜ਼ - 70	ਅਹਾਲੀ-ਕਸ - 67
ਅਹਲ-ਏ-ਜੰਨਤ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਫ਼ਰਾਜ਼ - 70	ਅਹਿੱਬਾ - 20
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਬਾਨ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤ - 68	ਅਕਸ਼ - 488
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਮਾਅਤ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਬਖ਼ਸ਼ਾ - 68	ਅਕਸਰ - 45
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਬਾਤਿਨ - 68	ਅਕਸਰ ਔਕਾਤ - 45
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਬਿਦਅਤ - 68	ਅਕਸਾ - 44
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ਾਹਿਰ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਬੈਤ - 68	ਅਕਸਾਤ - 43
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ੁਹਦ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਮਹਸਰ - 70	ਅਕਸਾਮ - 44
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ੁਹਦ-ਓ-ਵਰਅ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਮੱਕਾ - 70	ਅਕਸੀਯਾ - 45
ਅਹਲ-ਏ-ਜ਼ੋਕ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਮਜ਼ਲਿਸ - 70	ਅਕਸੂਨ - 45
ਅਹਲ-ਏ-ਤਸੱਵੁਫ਼ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਮਜ਼ਾਕ - 69	ਅਕਹਰ - 44
ਅਹਲ-ਏ-ਤਹਕੀਕ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਮਦਨ - 70	ਅਕਚਾ - 43
ਅਹਲ-ਏ-ਤਕਵਾ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਮਨਸਬ - 70	ਅਕਤਾਫ਼ - 45
ਅਹਲ-ਏ-ਤਨਜ਼ੀਮ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਮਾਅਨਾ - 70	ਅਕਤਾਰ - 44
ਅਹਲ-ਏ-ਤਫ਼ਸੀਰ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਮਾਅਰਫ਼ਤ - 70	ਅਕਦ - 488
ਅਹਲ-ਏ-ਤਮਾਸ਼ਾ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਹਾਸਬਾ - 70	ਅਕਦ-ਉਲ-ਲਿੱਸਾਨ - 488
ਅਹਲ-ਏ-ਤਰੀਕ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ - 70	ਅਕਦਸ - 43
ਅਹਲ-ਏ-ਤਰੀਕਤ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਰਜ਼ਮ - 69	ਅਕਦ ਜ਼ਨਾਫ਼ - 488
ਅਹਲ-ਏ-ਤਵਾਜ਼ੁਅ - 68	ਅਹਲ-ਏ-ਰਾਏ - 69	ਅਕਦਮ - 43
ਅਹਲ-ਏ-ਦਰੂ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਲਿਸਾਨ - 70	ਅਕਦਾਹ - 43
ਅਹਲ-ਏ-ਦਲਕ - 69	ਅਹਲ-ਏ-ਵਿਰਾਸਤ - 70	ਅਕਦਾਮ - 43
ਅਹਲ-ਏ-ਦਾਅਵਾ - 69	ਅਹਲਨ - 70	ਅਕਨਾਨ - 45
	ਅਹਲੀਯਤ - 70	ਅਕਨਾਫ਼ - 45

ਅਕਨੂੰ - 45	ਅੱਕਾਸ - 488	ਅਖੀਰ - 23
ਅਕਨੂਮ - 44	ਅਕਾਇਦ - 487	ਅਖੀਰ ਜ਼ਮਾਂ - 23
ਅਕਨੂਮ-ਏ-ਸਲਸਾ - 44	ਅਕਾਸਿਰਤ - 45	ਅਖੀਰਨ - 23
ਅਕਬ - 487	ਅਕਾਸਿਰਾ - 45	ਅਖੀਰ ਵਕਤ - 23
ਅਕਬਰ - 45	ਅਕਾਬਿਰ - 44	ਅਖੁੰਦ - 22
ਅਕਬਰਾਬਾਦ - 45	ਅਕਾਬਿਰ-ਉ-ਅਸਾਗਿਰ-44	ਅਖੁਨ - 22
ਅਕਬਰੀ - 45	ਅਕਾਰਿਬ - 42	ਅਖੁ - 22
ਅਕਮਲ - 45	ਅਕਾਰਿਬ-ਉ-ਖੋਸ਼ਾਂ - 42	ਅਗਨਾਮ - 39
ਅਕਮਾਰ - 44	ਅਕਾਰਿਮ - 45	ਅਗਨੀਯਾ - 39
ਅਕਯਾਸ - 45	ਅਕਾਲੀਮ - 42	ਅਗਬਰ - 38
ਅਕਰਬ - 488	ਅਕਲ-ਉ-ਸੁਰਬ - 45	ਅਗਯਾਰ 0 39
ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ - 70	ਅਕਾਲੀਮ-ਏ-ਸਬਆ - 42	ਅਗਯਾਰੀ - 39
ਕਰਮ - 45	ਅਕੀਕ - 488	ਅਗਰ - 45
ਅਕਰਾਨ - 43	ਅਕੀਦਤ - 488	ਅਗਰਚੰਦ - 45
ਅਕਰਿਬ - 43	ਅਕੀਦਾ - 488	ਅਗਰਚਿਹ - 45
ਅਕਰਿਬਾ - 43	ਅਖ - 21	ਅਗਰਬ - 38
ਅਕਲ - 45	ਅਖ - 21	ਅਗਰਾਜ਼ - 38
ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ - 70	ਅਖਗਰ - 22	ਅਗਲਬ - 39
ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ - 70	ਅਖਜ਼ - 22	ਅਗਲਾਜ਼ - 38
ਅਹਲ-ਏ-ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ - 7	ਅਖਤਰ - 21	ਅਗਲਾਤ - 38
ਅਕਲ - 488	ਅਖਤਰ - 22	ਅਗਲਾਲ - 39
ਅਕਲ-ਉ-ਸੁਰਬ	ਅਖਤਰ-ਸਮੁਰਦਨ - 21	ਅਜ਼ - 27
ਅਕੱਲਨ - 44	ਅਖਤਰ-ਸੁਮਾਰੀ - 21	ਅੱਜ - 485
ਅਕਲਮੰਦ - 488	ਅਖਬਾਰ - 21	ਅੱਜ-ਉ-ਜੱਲ - 485
ਅਕਲਮੰਦੀ - 488	ਅਖਬਾਰ-ਨਵੀਸ - 21	ਅਜ਼ ਈਜ਼ਾ -
ਅਕਲੀਮਾ - 44	ਅਖਬਾਰ ਨਵੀਸੀ - 21	ਅਜ਼ਸਾਦ - 19
ਅਕਵਾ - 44	ਅਖਲਾ - 22	ਅਜ਼ਸਾਮ - 19
ਅਕਵਾਜ਼ - 45	ਅਖਲਾਕ - 22	ਅਜ਼ਹਰ - 28
ਅਕਵਾਨ - 45	ਅਖਲਾਕ-ਏ-ਜਲਾਲੀ - 22	ਅਜ਼ਹਰ - 36
ਅਕਵਾਬ - 45	ਅਖਲਾਕ-ਏ-ਮੁਹਸਨੀ - 22	ਅਜ਼ਹਰ ਮਿਨਸ-ਸਮਸ - 36
ਅਕਵਾਮ - 44	ਅਖਲਾਤ - 22	ਅਜ਼ਹਾ - 35
ਅਕਵਾਲ - 44	ਅਖਲਾਫ਼ - 22	ਅਜ਼ਹਾਰ - 28
ਅਕਵਾਲ-ਏ-ਸਾਦਤ-ਮਾਲ-44	ਅਖਯਾਰ - 23	ਅਜ਼ਕਾਰ - 23
ਅਕਵੀਯਾ - 44	ਅਖਵਾਤ - 22	ਅਜ਼ਕੀਆ - 27

ਅਜ-ਖੁਦ - 27	ਅਜਰਾਮ - 19	ਅਜੀਯਤ - 23
ਅਜ ਖੁਦ-ਰਫਤਾ - 27	ਅਜਰਾਮ-ਏ-ਫਲਕੀ - 19	ਅਜੀਰ - 19
ਅਜਜ - 19	ਅਜਰਾਰ - 35	ਅਜੀਰਾ - 28
ਅਜ-ਤਹ-ਏ-ਦਿਲ - 27	ਅਜਲ - 19	ਅਜੂਜ - 482
ਅਜਦਹਾ - 28	ਅਜਲ - 27	ਅਜੂਜਾ - 482
ਅਜਦਹਾਕ - 28	ਅਜਲ - 485	ਅਜੂਜਾ-ਏ-ਫਰਤੂਤ - 482
ਅਜਦਰ - 27	ਅਜਲ-ਏ-ਤਬਈ - 19	ਅਤਸ - 487
ਅਜਦਰਹਾ - 28	ਅਜਲਤ - 482	ਅਤਸਾ - 487
ਅਜਦਾਦ - 19	ਅਜਲਾਅ - 35	ਅਤਸ਼ਾਨ - 487
ਅਜਦਾਦ - 35	ਅਜਲਾਫ - 19	ਅਤਹਾਰ - 36
ਅਜਨਬੀ - 19	ਅਜਲਾਲ - 36	ਅਤਨਾਬ - 36
ਅਜਨਾਦ - 19	ਅਜਲੀ - 28	ਅਤਫਾਲ - 36
ਅਜ ਪਏ - 27	ਅਜਾ - 485	ਅਤਲਸ - 36
ਅਜਬ - 482	ਅਜਾਂ - 485	ਅਤਲਸ-ਏ-ਰੂਮੀ - 36
ਅਜਬ - 485	ਅਜਾਂ - 27	ਅਤਵਾਰ - 36
ਅਜਬਸ - 27	ਅਜਾਇਬ - 482	ਅਤਾ - 487
ਅਜਬਹਰ - 27	ਅਜਾਇਬ ਖਾਨਾ - 482	ਅਤਾਬੁਕ - 18
ਅਜ ਬਹਰ-ਏ-ਖੁਦ	ਅਜਾਇਬਾਤ - 482	ਅਤਾਬੇਗ - 18
ਅਜੁਬਰ - 27	ਅਜਾਇਮ - 485	ਅਤਾਬੇਗੀ - 18
ਅਜਬਰ ਕਰਦਨ - 27	ਅਜਾਂਜਾ - 27	ਅਤਾਯਾ - 487
ਅਜਬਰਮ - 27	ਅਜਾਂਜਾਕਿ - 27	ਅੱਤਾਰ - 487
ਅਜਮ - 482	ਅਜਾਨ - 23	ਅਤਾਲੀਕ - 18
ਅਜਮ-ਏ-ਮੁਸੰਮਮ - 486	ਅਜਾਜ਼ੀਲ - 485	ਅਤਾਲੀਕ - 36
ਅਜਮ ਬਿਲਜਜਮ - 485	ਅਜਾ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 485	ਅਤਿਸ਼ - 487
ਅਜਮਲ - 19	ਅਜਾ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 485	ਅਤਿਸ਼ੇ ਆਬ
ਅਜਮਾਤ - 485	ਅਜਾਬ - 483	ਅਤੀਕ - 482
ਅਜਮਾਨ - 28	ਅਜੀਜ਼ - 486	ਅੱਤਿਬਾ - 36
ਅਜਮਿਨਾ - 28	ਅਜੀਜ਼-ਉ-ਅਕਾਰਿਬ - 42	ਅਤੀਯਾ - 487
ਅਜਮੀ - 482	ਅਜੀਜ਼-ਏ-ਮਿਸਰ - 486	ਅੱਦ - 482
ਅਜਰ - 19	ਅਜੀਜ਼ਾ - 28	ਅਦਸ - 482
ਅਜਰਕ - 27	ਅਜੀਬ - 482	ਅਦਹਮ - 23
ਅਜਰਕ-ਪੋਸ਼ - 27	ਅਜੀਮ - 487	ਅਦਦ - 482
ਅਜਰਾ - 483	ਅਜੀਮਤ - 486	ਅਦਨ - 483
ਅਜਰਾਬ - 35	ਅਜੀਮੁੱਸ਼ਾਨ - 487	ਅਦਨਾ - 23

ਅਦਬ - 23	ਅਨਫਾਸ - 60	ਅਨਾਰ-ਗੀਵਾ - 53
ਅਦਬੀ - 23	ਅਨਫਾਰ - 60	ਅਨਾਰਿਸਤਾਨ - 53
ਅਦਮ 482	ਅਨਫਾਲ - 60	ਅਨਾਰੀਨ - 53
ਅਦਮ ਆਬਾਦ - 483	ਅਨਫੀਯਾ - 60	ਅਨੀਸ - 63
ਅਦਲ - 482	ਅਨਫੀਯਾਦਾਨ - 60	ਅਨੀਸ-ਏ-ਅਜ਼ਾ - 63
ਅਦਲ ਗੁਸਤਰ - 482	ਅਨਫਸ - 60	ਅਨੀਸ-ਏ-ਜਲੀਸ - 63
ਅਦਲ ਪਰਵਰ - 482	ਅਨਫਸ - 60	ਅਨੀਨ - 63
ਅਦਵਾਰ - 23	ਅਨਬ - 53	ਅਨੂਸ਼ਹਮਨਿਸ਼ - 63
ਅਦਵੀਯਾ - 23	ਅਨਮਿਲਤ - 62	ਅਨੋਸ਼ - 62
ਅਦਾ - 23	ਅਨਮਿਲਾ - 62	ਅਨੋਸ਼ਾ - 62
ਅਦਾ - 23	ਅਨਵਰ - 62	ਅਨੋਸ਼ਹ - 62
ਅਦਾਲਤ - 482	ਅਨਵਰ ਪਾਸ਼ਾ - 62	ਅਨੋਸ਼ੀਰਵਾਨ - 63
ਅਦਾਵਤ - 482	ਅਨਵਰੀ - 62	ਅਨਨਾਸ - 62
ਅਦੀਦ - 483	ਅਨਵਾਅ - 62	ਅਫਆਲ - 41
ਅਦੀਬ - 23	ਅਨਵਾਅ-ਉ-ਅਕਸਾਮ - 62	ਅਫਈ - 41
ਅਦੀਮ - 483	ਅਨਵਾਰ - 62	ਅਫਈਦਮ - 41
ਅਦੀਮ-ਉਲ-ਮਿਸਾਲ - 483	ਅਨਾ - 53	ਅਫਸ਼ਕ - 41
ਅਦੂ	ਅੱਨਾ - 53	ਅਫਸਰ - 41
ਅਨ - 53	ਅਨਾਇ	ਅਫਸਾ - 40
ਅਨਆਮ - 59	ਅਨਾਈ - 53	ਅਫਸਾਨ - 40
ਅਨਸ - 58	ਅਨਾਈ - 53	ਅਫਸਾਨਾ - 40
ਅਨਸਾ - 55	ਅਨਾਸਿਰ 490	ਅਫਸਾਨਸਾਜ਼ - 40
ਅਨਸਾਬ - 58	ਅਨਾਹੀਦ - 53	ਅਫਸਾਨਾ ਸਿਗਾਲ - 40
ਅਨਸਾਰ - 59	ਅਨਾਤੂਲੀ - 53	ਅਫਸਾਨਾਸੰਜ - 40
ਅਨਸਾਰੀ - 59	ਅਨਾਦਿਲ - 490	ਅਫਸਾਨਾ-ਗੋ - 40
ਅਨਹਾਰ - 63	ਅਨਾਨੀਯਤ - 53	ਅਫਸਾਨਾਗੋਈ - 40
ਅਨਹਾਰ-ਏ-ਅਰਬਾਅ - 63	ਅੱਨਾਬ - 490	ਅਫਸਾਰ - 40
ਅਨਹਾਰ-ਏ-ਫਿਰਦੌਸ - 63	ਅਨਾਮ - 53	ਅਫਸਾਰ - 41
ਅਨਕਬੂਤ - 490	ਅਨਾਮਿਲ - 53	ਅਫਸੁਰਦਾ - 41
ਅਨਕਾ - 490	ਅਨਾਯਤ - 490	ਅਫਸੁਰਦਾ - 41
ਅਨਕਿਯਾਨੋ - 61	ਅਨਾਰ - 53	ਅਫਸੁਰਦਗੀ - 41
ਅਨਜ਼ਾਰ - 59	ਅਨਾਰ-ਏ-ਫਰਹਾਦ - 53	ਅਫਸੁਰਦਗੀ - 41
ਅਨਤਾਕੀਯਾ - 59	ਅਨਾਰ-ਏ-ਯਾਸੀਨ - 53	ਅਫਸੁਰਦਾਰਗਰ - 41
ਅਨਫ - 60	ਅਨਾਰ-ਗੀਰਾ - 53	ਅਫਸੁਰਦਾ-ਦਿਲ - 41

ਅਫ਼ਸ਼ੁਰਦਾ-ਮਿਹਰ - 41	ਅਫ਼ਰਾਜ਼ - 40	ਅਬਜਦ - 15
ਅਫ਼ਸ਼ੁਰਦਾ-ਰਵਾਂ - 41	ਅਫ਼ਰਾਦ - 40	ਅਬਤਰ - 15
ਅਫ਼ਸ਼ੂ - 41	ਅਫ਼ਰਾਦ - 40	ਅਬਤਰਾਨ - 15
ਅਫ਼ਸ਼ੂ-ਸਾਜ਼ - 41	ਅਫ਼ਰੀਰਾਨ - 40	ਅਬਤਾਲ - 16
ਅਫ਼ਸ਼ੂਕਨ - 41	ਅਫ਼ਰੀਸ਼ਮ - 40	ਅਬਦ - 15, 481
ਅਫ਼ਸ਼ੂ-ਖਾਂਵ - 41	ਅਫ਼ਰੋਗ਼ - 40	ਅਬਦ-ਉਦ-ਦੁੱਨਯਾ - 481
ਅਫ਼ਸ਼ੂ-ਖਵਾਂ	ਅਫ਼ਰੋਜ਼	ਅਬਦ-ਉਲ-ਮਤਲਬ - 481
ਅਫ਼ਸ਼ੂਗਰ - 41	ਅਫ਼ਰੋਜ਼ਾ - 40	ਅਬਦਨ - 15
ਅਫ਼ਸ਼ੂ-ਗਰੀ - 41	ਅਫ਼ਰੰਗ - 40	ਅਬਦਾ - 481
ਅਫ਼ਸ਼ੋਸ - 41	ਅਫ਼ਰੰਗ - 40	ਅਬਦਾਨ - 15
ਅਫ਼ਸ਼ੀਕ	ਅਫ਼ਰੰਜ - 40	ਅਬਦਾਲ - 15
ਅਫ਼ਹਾਮ - 42	ਅਫ਼ਰੰਜਾ - 40	ਅਬਦਾਲੀ - 15
ਅਫ਼ਕਾਰ - 41	ਅਫ਼ਰੰਜ ਮੁਸਕ - 40	ਅਬਦੀ - 15
ਅਫ਼ਰਾਨ - 41	ਅਫ਼ਲਾਕ - 42	ਅਬਦੁੱਲਾਹ - 481
ਅਫ਼ਰਾਨਿਸਤਾਨ - 41	ਅਫ਼ਲਾਕ-ਸ਼ਨਾਸ - 42	ਅਬਦੁੱਲਾਹ-ਬਿਲ-ਜ਼ਿਯਾਦ- 481
ਅਫ਼ਰਾਰ - 41	ਅਫ਼ਲਾਕੀਯਾਨ - 42	ਅਬਨਾ - 17
ਅਫ਼ਰੰਦਗੀ - 42	ਅਫ਼ਲਾਤੂਨ - 42	ਅਬਨਾ-ਏ-ਅਬਰ - 17
ਅਫ਼ਰੰਦਨ - 42	ਅਫ਼ਲਾਤੂਨ-ਏ-ਅਸਰ - 42	ਅਬਨਾ-ਏ-ਜ਼ਮਾਂ - 17
ਅਫ਼ਰੰਦਨੀ - 42	ਅਫ਼ਵ - 487	ਅਬਨਾ-ਏ-ਜ਼ਿਨਸ - 17
ਅਫ਼ਰੰਦਾ - 42	ਅਫ਼ਵਾਹ - 42	ਅਬਨਾ-ਏ-ਦਹਰ - 17
ਅਫ਼ਜ਼ਲ - 41	ਅਫ਼ਵਾਜ਼ - 42	ਅਬਨਾ-ਏ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ - 17
ਅਫ਼ਜ਼ਾਲ - 41	ਅਫ਼ਾਗਿਨਾ - 39	ਅਬਯਾਤ - 18
ਅਫ਼ਜ਼ਲੀਯਤ - 41	ਅਫ਼ਾਜ਼ਿਲ - 39	ਅਬਰ - 16
ਅਫ਼ਜ਼ੂ - 40	ਅਫ਼ੀਫ਼ - 481	ਅਬਰ-ਏ-ਨੈਸਾਨ - 16
ਅਫ਼ਜ਼ੂਨੀ - 40	ਅਫ਼ੀਫ਼ਾ - 487	ਅਬਰ-ਏ-ਨੈਸਾਨ - 16
ਅਫ਼ਦਾਜ਼	ਅਫ਼ੂ - 487	ਅਬਰ-ਏ-ਬਹਾਰ - 16
ਅਫ਼ਨਾਲ - 42	ਅਫ਼ੰਦੀ - 42	ਅਬਰ-ਏ-ਬਾਗ਼ਾਂ - 16
ਅਫ਼ਯਾਨ	ਅੱਬ - 15	ਅਬਰਸ - 16
ਅਫ਼ਬਾਲ - 42	ਅਬਸ - 481	ਅਬਰਸ - 16
ਅਫ਼ਯੂਨ - 42	ਅਬਹਰ - 481	ਅਬਰਸ-ਏ-ਖ਼ੁਰਸ਼ੀਦ - 16
ਅਫ਼ਰਾਸ - 40	ਅਬਹਰ - 481	ਅਬਰਹਾ - 16
ਅਫ਼ਰਾਸਿਯਾਬ - 40	ਅਬਕਰ - 481	ਅਬਰਕ - 16
ਅਫ਼ਰਾਖ਼ਤਰਗੀ - 40	ਅਬਕਰੀ - 481	ਅਬਰਾ - 16
ਅਫ਼ਰਾਖ਼ਤਨ - 40	ਅਬਕਾਰ 16	

ਅਬਰਾਰ - 16	ਅੱਮਦ - 50	ਅਮਾਜਿਦ - 49
ਅਬਰੂ - 16	ਅਮਦ - 489	ਅਮਾਨ - 489
ਅਬਲਬਸ਼ਰ - 17	ਅਮਦਨ - 489	ਅਮਾਨੀ - 50
ਅਬਲਬਸ਼ਰ ਸਾਨੀ - 17	ਅਮਨ - 51	ਅੱਮਾਬਾਅਦ - 49
ਅਬਲਹੀ - 17	ਅਮਨੀਯਤ - 51	ਅਮਾਰਤ - 49
ਅਬਲਕ - 17	ਅਮਰ - 489	ਅੱਮਾਰਾ - 49
ਅਬਲਕ-ਏ-ਅੱਯਾਮ - 17	ਅਮਰ - 50	ਅਮਾਰੀ - 489
ਅਬਲਾ - 17	ਅਮਰ-ਉ-ਨਹੀ - 51	ਅਮਾਲ - 50
ਅਬਲਾਹੂ	ਅਮਰ-ਏ-ਅੱਵਲ - 50	ਅਮੀਕ - 490
ਅਬਵਾਬ - 17	ਅਮਰ-ਏ-ਮਾਅਰੂਫ - 51	ਅਮੀਨ - 52
ਅਬਾ - 480	ਅਮਰਦ - 51	ਅਮੀਨ-ਏ-ਹਿਸਾਬ - 53
ਅੱਬਾਸ - 481	ਅਮਰਾਜ਼ 51	ਅਮੀਨ-ਏ-ਹਜ਼ੂਰ - 53
ਅੱਬਾਸੀ - 481	ਅਮਲ - 51	ਅਮੀਨ-ਏ-ਖ਼ਲਵਤ - 53
ਅੱਬਾਸੀਯਾਨ - 481	ਅਮਲ - 489	ਅਮੀਨ-ਏ-ਦੀਵਾਨ - 53
ਅਬਾਰੀਕ - 15	ਅਮਲਤਿਰਾਜ਼ - 489	ਅਮੀਨ-ਏ-ਲਸ਼ਕਰ - 53
ਅਬੀਦ - 481	ਅਮਲਦਾਰ - 490	ਅਮੀਨ-ਏ-ਵਹੀ - 53
ਅਬੀਰ - 481	ਅਮਲਦਾਰੀ - 490	ਅਮੀਨੀ - 53
ਅਬੀਲਹਬ - 18	ਅਮਲਾ - 490	ਅਮੀਨੁੱਲਮਿੱਲਤ ਯਮੀ
ਅਬੁਲਫ਼ਜ਼ਲ - 17	ਅਮਲਾਕ - 51	ਨੁੱਦੋਲਾ - 52
ਅਬੂ - 17	ਅਮਲਾਕ-ਏ-ਗ਼ੈਰ-ਮਨਕੂਲਾ - 51	ਅਮੀਰ - 52
ਅਬੂਸਾਸਾਨ - 18	ਅਮਲਾ-ਏ-ਮਨਕੂਲਾ - 51	ਅਮੀਰ-ਆਖ਼ਰ - 52
ਅਬੂਹਨੀਫ਼ਾ - 17	ਅਮਲੀ - 490	ਅਮੀਰ-ਆਬ-ਏ-ਹੈਵਾਨ - 52
ਅਬੂਹਜਲ - 17	ਅਮਵਾਜ਼ - 52	ਅਮੀਰ-ਏ-ਸਾਹਿਬ-ਦਲਕ - 52
ਅਬੂਜੈਦ - 17	ਅਮਵਾਤ - 51	ਅਮੀਰ-ਏ-ਚੌਜ਼ - 52
ਅਬੂਤਰਾਬ - 17	ਅਮਵਾਤ - 51	ਅਮੀਰ-ਏ-ਕਬੀਰ - 52
ਅਬੂ-ਬਕਰ - 17	ਅਮਵਾਤ-ਏ-ਅਹਮਰ - 51	ਅਮੀਰ-ਏ-ਤੋਪਖਾਨਾ - 52
ਅਬੂ-ਰੀਹਾਨ - 17	ਅਮਵਾਲ - 52	ਅਮੀਰ-ਏ-ਦਾਦ - 52
ਅੱਮ - 489	ਅੱਮਾ - 49	ਅਮੀਰ-ਏ-ਨਿਜ਼ਾਮ - 52
ਅਮਸਾਰ - 51	ਅਮਾਇਮ - 489	ਅਮੀਰਜ਼ਾਦਾ - 52
ਅਮਸਾਲ - 50	ਅਮਾਸਿਲ - 49	ਅਮੀਰਾਨਾ - 52
ਅਮਸਿਲਾ - 50	ਅਮਾਕਿਨ - 49	ਅਮੀਰੁਲਉਮਰਾ - 52
ਅਮਕਿਨਾ - 51	ਅਮਾਕਿਨ-ਏ-ਸ਼ਰੀਫ਼ਾ - 49	ਅਮੀਰੁਲਜਯੂਸ਼ - 52
ਅਮਜਦ - 50	ਅਮਾਕਿਨ-ਏ-ਮੁਕੱਦਸਾ - 49	ਅਮੀਰੁਲਬਹਰ - 52
ਅਮਜ਼ਿਜਹ - 51	ਅਮਾਕਿਮ-ਏ-ਮੁਤਬਰੱਕਾ - 49	ਅਮੀਰੁਲਮੋਮਿਨੀਨ - 52

ਅਮੀਰੀ - 52	ਅੱਯੂਬ - 75	ਅਰਗੁਨ - 26
ਅੱਯੂ - 490	ਅਰਸ਼ - 25	ਅਰਚਿਹ - 25
ਅਮ੍ਰੁਦ - 490	ਅਰਸ਼ - 484	ਅਰਚੰਦ - 24
ਅੱਯਾ - 71	ਅਰਸ਼-ਏ-ਅਕਬਰ - 484	ਅਰਜ - 24
ਅਯਾਸ - 71	ਅਰਸ਼-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 484	ਅਰਜ - 25
ਅੱਯਾਸ਼ - 491	ਅਰਸ਼-ਏ-ਸਾਨੀ - 484	ਅਰਜ - 484
ਅੱਯਾਸ਼ੀ - 491	ਅਰਸਤਾਤਾਲੀਸ - 25	ਅਰਜ-ਉ-ਸਮਾ - 26
ਅਯਾਕ - 71	ਅਰਸਤੂ - 25	ਅਰਜ-ਏ-ਹਯਾਤ - 484
ਅਯਾਗ - 71	ਅਰਸ਼ਮੀਦਸ਼ - 26	ਅਰਜ ਬੇਰੀ - 484
ਅਰਾਗ-ਖਾਨਾ - 71	ਅਰਸਲਾਨ - 25	ਅਰਜਦਾਸ਼ਤ - 484
ਅਯਾਗਾਚੀ - 71	ਅਰਸਾ - 484	ਅਰਜਨ - 25
ਅਯਾਗ-ਜਦਨ - 71	ਅਰਸਾ-ਏ-ਸ਼ਤਰੰਜ - 484	ਅਰਜਮੰਦ - 24
ਅਯਾਜ਼ - 71	ਅਰਸਾਦ - 26	ਅਰਜਮੰਦੀ - 24
ਅਯਾਨ 71	ਅਰਸ਼ੀਯਾ - 484	ਅਰਜਲ - 25
ਅੱਯਾਨ - 71	ਅਰਸ਼ੀਯਾਨ - 484	ਅਰਜਾਂ - 25
ਅੱਯਾਮ - 71	ਅਰਸ਼ੀਗ - 26	ਅਰਜਾ - 484
ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਅਸ਼ਰ - 71	ਅਰਕ - 26	ਅਰਜਾਕ - 25
ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਸ਼ਾਦੀ - 71	ਅਰਕ - 485	ਅਰਜਾਨੀ - 25
ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਤਸ਼ਰੀਕ - 71	ਅਰਕ-ਏ-ਹਯਾ - 485	ਅਰਜਾਲ - 25
ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਬੁਕਮਲੂਨ - 71	ਅਰਕ - ਏ - ਖਜਲਤ	ਅਰਜੰਗ - 25
ਅੱਯਾਮ-ਏ-ਮਾਅਦੂਦ - 71	ਅਰਕ-ਏ-ਗੁਲ - 485	ਅਰਜੰਗ, ਅਰਯੰਗ
ਅੱਯਾਦਏਮਾਅਲੂਮਾਤ - 71	ਅਰਕ-ਏ-ਜ਼ਜਲਤ - 485	ਅਰਜ਼ਿਸ਼ - 25
ਅੱਯਾਮ ਬਸਰ ਕਰਦਨ - 71	ਅਰਕ-ਨਦਾਮਤ - 485	ਅਰਜ਼ਿਦਾ - 25
ਅਯਾਮਾ - 71	ਅਰਕਾਨ - 26	ਅਰਜ਼ੀ - 26
ਅੱਯਾਮੀ - 71	ਅਰਕਾਨ-ਏ-ਦੌਲਤ - 26	ਅਰਜ਼ੀਜ਼ - 25
ਅਯਾਰ - 71	ਅਰਕਾਮ - 26	ਅਰਜ਼ੀ ਨਵੀਸ - 484
ਅੱਯਾਰ - 491	ਅਰਕਾਮ-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 26	ਅਰਤੰਗ - 24
ਅਯਾਰਗੀਰ - 71	ਅਰਗ - 26	ਅਰਦਸ਼ੀਰ - 25
ਅੱਯਾਰ-ਪੇਸ਼ਾ - 491	ਅਰਗ - 26	ਅਰਦਸ਼ੀਰ-ਏ-ਬਾਬਕਾਨ - 25
ਅਯਾਰਾ - 71	ਅਰਗਜਾ - 26	ਅਰਦਬੀਲ - 25
ਅਯਾਰਾਗੀਰ - 71	ਅਰਗਨ - 26	ਅਰਨਵਾਜ਼ - 27
ਅੱਯਾਰੀ - 491	ਅਰਗਨੂਨ - 26	ਅਰਨੀ - 27
ਅਯਾਲ - 491	ਅਰਗਵਾਨ - 26	ਅਰਨੀ-ਗੋ - 27
ਅਯਾਲਦਾਰ - 491	ਅਰਗਵਾਨੀ - 26	ਅਰਫਾਮ - 26

ਅਰਫਾ - 484	ਅਰਾਇਜ਼ ਨਵੀਸ - 483	ਅਲਹਾਲ - 47
ਅਰਫਾਤ - 484	ਅਰਾਜ਼ਿਲ - 24	ਅਲਹੁਕਮੁ ਲਿੱਲਾਹ - 47
ਅਰਬ - 483	ਅਰਾਜ਼ੀ - 24	ਅਲਕਾਦਿਰ ਬਿੱਲਾਹ - 48
ਅਰਬਅ ਅਨਾਸਿਰ - 24	ਅਰਾਬਾ - 483	ਅਲਕਾਬ - 48
ਅਰਬਈਨ - 24	ਅਰਾਬਾ - 24	ਅਲਕਿੱਸਾ - 48
ਅਰਬ ਸਰਾਯ - 484	ਅਰਾਵਾ - 483	ਅਲਕੂਸ - 48
ਅਰਬਦਾ - 483	ਅੱਰਾਵਾ - 483	ਅਲਗਰਜ਼ - 48
ਅਰਬਦਾ ਜੂ - 483	ਅਰਿਸ਼ - 26	ਅਲਗੋਜ਼ਾ - 48
ਅਰਬਾ - 24	ਅਰਿਜ਼-ਬਾਜ਼ਾਰ - 25	ਅਲਜਬਰ - 47
ਅਰਬਅ - 24	ਅਰੀਜ਼ - 485	ਅਲਤਮਿਸ਼ - 46
ਅਰਬਾਨ - 483	ਅਰੀਜ਼ਾ - 485	ਅਲਤਮੂਨਤ - 46
ਅਰਬਾਬ - 24	ਅਰੂਸ - 485	ਅਲਤਾਫ਼ - 47
ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਸਫ਼ਾ - 24	ਅਰੂਸ-ਏ-ਅਰਬ - 485	ਅਲਤਾਫ਼-ਨਾਮਾ - 47
ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਸੁਖਨ - 24	ਅਰੂਸ-ਏ-ਜਹਾਨ - 485	ਅਲਪ - 46
ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਹਾਜ਼ਤ - 24	ਅਰਸੂ-ਏ-ਫਲਕ - 485	ਅਲਪ ਅਰਸਲਾਂ - 46
ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਕਲਮ - 24	ਅਰੂਸੀ - 485	ਅਲਫ਼ - 48
ਅਰਬਾਬ-ਏ-ਮਾਅਨੀ - 24	ਅਰੂਜ਼ - 485	ਅਲਫ਼ - 488
ਅਰਬਿਸਤਾਨ - 484	ਅਰੂਪ - 27	ਅਲਫ਼ਾਜ਼ - 48
ਅਰਮਗਾਨ - 26	ਅਰੂਪਾ - 27	ਅਲਬੱਤਾ - 46
ਅਰਮਨ - 26	ਅਲ-ਅਮਾਨ - 46	ਅਲਬੁਰਜ਼ - 46
ਅਰਮਨਿਸਤਾਨ - 26	ਅਲਅਮਾਨ - 50	ਅਲਮ - 48
ਅਰਮਨੀ - 26	ਅਲ-ਅਲਿਫ਼ - 46	ਅਲਮ - 488
ਅਰਮਨੀਯਾ - 26	ਅਲ-ਆਨ - 46	ਅਲਮਦਾਰ - 488
ਅਰਮਾਨ - 26	ਅਲ-ਆਨੀ - 46	ਅਲਮ-ਬਰਦਾਰ - 488
ਅਰਮੀਯਾ - 27	ਅਲ-ਐਨਬਿਨ-ਐਨ - 47	ਅਲਮਾਸ - 48
ਅਰਮੀਨ - 27	ਅਲਸਤ - 47	ਅਲਮਾਸ ਸ਼ਰਬਤੀ - 48
ਅਰਮੁਗਾਨ - 26	ਅਲੱਸਤੁ-ਬਿ-ਰੱਬਿਕੁਮ - 47	ਅਲਮਾਸ ਤਰਾਸ਼ - 48
ਅਰਯੰਗ-ਏ-ਚੀਨ - 25	ਅਲੱਸਬਾਹ - 48	ਅਲਮਾਸ-ਰੇਜ਼ਾ - 48
ਅਰ-ਰਹੀਲ - 47	ਅਲਸੁਨ - 47	ਅਲਮਾਸ-ਰੰਗ - 48
ਅਰਵਾਹ - 27	ਅਲਸਿਨਾ, ਅਲਸਿਨਤ - 47	ਅਲਮਾਸੀ - 48
ਅਰਵੰਦ - 27	ਅਲਹਮਦੀ - 47	ਅਲਮਾਸੀ-ਰੰਗ 48
ਅਰਾ - 483	ਅਲਹਮਦੁ ਲਿੱਲਾਹ - 47	ਅਲਮਾਨ - 48
ਅੱਰਾ - 27	ਅਲਹਾਸਿਲ - 47	ਅਲਮੂਤ - 48
ਅਰਾਇਜ਼ - 483	ਅਲਹਾਨ - 47	ਅਲਲ ਹਾਲ - 489

ਅਲਲਫੋਰ - 489	ਅਲਿਫ਼ ਬਾ - 47	ਅਵੱਹ - 64
ਅਲਵ - 488	ਅਲਿਫ਼-ਬਾ-ਤਾ - 47	ਅਵਾਖਿਰ - 63
ਅਲਵਾਸ - 48	ਅਲਿਫ਼ਾ - 48	ਅਵਾਤਿਫ਼ - 491
ਅਲਵਾਹ - 49	ਅਲਿਫ਼ੀ - 48	ਅਵਾਨ - 63
ਅਲਵਾਤ - 49	ਅਲੀ - 489	ਅਵਾਨੀ - 63
ਅਲਵਾਨ - 49	ਅਲੀਫ਼ - 49	ਅਵਾਨੀ-ਏ-ਸੀਨੀਯਾ - 63
ਅਲਵਾਨ-ਏ-ਨਿਅਮਤ - 49	ਅਲੀਮ - 49	ਅਵੱਬ - 63
ਅਲਵਿਦਾਅ - 49	ਅਲੀਮ - 489	ਅਵਾਮਿਰ - 63
ਅਲਵੀ - 488	ਅਲੀਲ - 489	ਅਵਾਮ - 491
ਅਲਵੀਯਾ - 49	ਅਲੂਸ - 49	ਅਵਾਮੁੱਨਾਸ - 491
ਅਲਵੀਯਾਨ - 488	ਅਲੂਚਾ - 49	ਅਵਾਰ - 63
ਅਲਾ - 489	ਅਲੂਫ਼ਾ - 488	ਅਵਾਰਚਾ - 63
ਅਲਾ - 46	ਅਲੈਹਿਸਲਾਮ - 489	ਅਵਾਰਜਾ - 63
ਅੱਲਾ - 46	ਅਲੈਹਿਸਲਾਤ - 489	ਅਵਾਰਜਾ-ਨਿਗਾਰ - 63
ਅਲਾਓ - 46	ਅਲੈਹਿ-ਸੱਲਾਤੂ-ਵਸਲਾਮ	ਅਵਾਰਾ - 63
ਅੱਲਾਹ - 48	ਅਲੈਹੁਮੁਸੱਲਾਮ - 489	ਅਵਾਰਿਜ਼ - 490
ਅੱਲਾਹ ਅੱਲਾਹ - 48	ਅਵ - 63	ਅਵਾਰਿਫ਼ - 491
ਅਲਾਹਦਾ - 489	ਅਵੱਸਤਾ	ਅਵੰਦ - 67
ਅੱਲਾਹ-ਹੁਮ - 46	ਅਵਰ - 491	ਆ
ਅੱਲਹਾ-ਹੂ-ਅਕਬਰ - 46	ਅਵੱਲ - 66	ਆਅਸਾਬ - 38
ਅਲਾਚਾ - 46	ਅਵੱਲ-ਉ-ਆਖਿਰ - 66	ਆਅਸ਼ਾਰ - 38
ਅਲਾਤਾ - 46	ਅਵੱਲ-ਉ-ਆਖਿਰ-ਸੁਦਾ ਬਰ	ਆਅਸਾਰ - 38
ਅਲਾਮਤ - 488	ਅੰਬੀਯਾ - 66	ਆਅਸ਼ਾਰੀਯਾ - 38
ਅੱਲਾਮਾ - 488	ਅਵੱਲ ਤਾਅਮ ਬਾਅਦ	ਆਅਕਾਬ - 38
ਅਲਿਫ਼ - 1	ਕਲਾਮ - 66	ਆਅਜ਼ਮ - 37
ਅਲਿਫ਼ 15	ਅਵੱਲਨ - 66	ਆਅਜ਼ਮ - 38
ਅਲਿਫ਼-ਏ-ਖ਼ੀਜਰੀ - 48	ਅਵੱਲੀ - 67	ਆਅਜ਼ਮੀ - 37
ਅਲਿਫ਼ ਸ਼ੁਦਨ - 48	ਅਵੱਲੀਨ - 67	ਆਅਜ਼ਾ - 38
ਅਲਿਫ਼ ਹੁਸੈਨੀ - 48	ਅਵੱਲੀਨ-ਉ-ਆਖਿਰੀਨ - 67	ਆਅਜ਼ਾਰ - 37
ਅਲਿਫ਼-ਹੁਸੈਨੀ	ਅਵੱਲੀਨ ਹਰਫ਼ - 67	ਆਅਜ਼ੂਬਾ - 37
ਅਲਿਫ਼ ਕਦ	ਅਵੱਲੀਨ ਨਕਸ਼ - 67	ਆਅਜ਼ਾ-ਏ-ਰਈਸਾ - 38
ਅਲਿਫ਼ ਕਰਦਨ - 48	ਅਵੱਲੀਯਤ - 67	ਆਅਦਲ - 37
ਅਲਿਫ਼ ਕਾਮਤ - 47	ਅਵਾ - 63	ਆਅਦਾ - 37
ਅਲਿਫ਼ ਗੰਦਮ - 48	ਅਵਾਸਿਤ - 63	ਆਅਦਾਦ - 37

ਆਅਮਾ - 38	ਆਸਤਾਨ - 8	ਆਸਾਮ - 4
ਆਅਮਾਲ - 38	ਆਸਤਾਨ-ਏ-ਫਨਾ - 8	ਆਸਾਮ - 9
ਆਅਮਾਲ-ਏ-ਪਸੰਦੀਦਾ - 38	ਆਸਤਾਨਾ - 8	ਆਸਾਜਿਸ਼ - 8
ਆਅਮਾਲ-ਨਾਮਾ - 38	ਆਸਤਾਨਾ-ਏ-ਗਰਦੂ - 8	ਆਸਾਰ - 4
ਆਅਯਾਨ - 38	ਆਸਤੀ - 8	ਆਸਾਲ - 8
ਆਅਯਾਨ-ਏ-ਹਜ਼ਰਤ - 38	ਆਸਤੀ - 9	ਆਸ਼ਿਕ - 479
ਆਅਯਾਨ-ਏ-ਦੌਲਤ - 38	ਆਸਤੀਨ - 8	ਆਸ਼ਿਕ-ਉ-ਮਅਸੂਕ - 479
ਆਅਰਾਫ਼ - 37	ਆਸਨਾ - 9	ਆਸ਼ਿਕ-ਏ-ਖ਼ੁਸ਼ਕ - 479
ਆਅਰਾਬ - 37	ਅਸੁਨਾ 9	ਆਸ਼ਿਕੀ - 479
ਆਅਲਮ - 38	ਆਸਨਾਹ - 9	ਆਸਿਮ - 479
ਆਅਲਾ - 38	ਆਸਨਾਗਰ - 9	ਆਸਿਮ - 4
ਆਅਲਾ ਹਜ਼ਰਤ - 38	ਆਸਨਾ-ਫ਼ਰੋਸ਼ੀ - 9	ਆਸ਼ਿਯਾਂ - 9
ਆਅਵਾਨ - 38	ਆਸਨਾਬ - 9	ਆਸ਼ਿਰ - 479
ਆਅਜ਼ਾਰ -	ਆਸਨਾਵਰ - 9	ਆਸੀ - 479
ਆਇੱਜ਼ਾ - 38	ਆਸਪਜ਼ - 9	ਆਸੀ - 8
ਆਇਬ - 480	ਆਸਪਜ਼ਖ਼ਾਨਾ - 9	ਆਸੀਆਬ -
ਆਈਨ - 14	ਆਸਫ਼ - 9	ਆਸ਼ੀਨਾ - 9
ਆਈਨ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 14	ਆਸਫ਼ ਜਾਹ - 9	ਆਸੀਬ - 8
ਆਈਨ-ਬਸਤਨ - 14	ਆਸਫ਼ਤਰੀ - 9	ਆਸੀਬ ਜ਼ਦਾ - 8
ਆਈਨ-ਬੰਦੀ - 14	ਆਸਫ਼ਤਨ - 9	ਆਸੀਮਾ - 9
ਆਈਨਾ - 14	ਆਸਫ਼-ਬਿਨ-ਬਰਖੀਆ - 9	ਆਸੀਯਾ - 8
ਆਈਨਾ-ਏ-ਸਿਕੰਦਰ - 15	ਆਸਫ਼ ਰਾਇ - 9	ਆਸੀਯਾ - 9
ਆਈਨਾ-ਏ-ਖ਼ਾਤਿਰ - 14	ਆਸਮਾਂ - 8	ਆਸੀਯਾ ਸੰਗ - 8
ਆਈਨਾ-ਏ-ਪੀਲ - 14	ਆਸਮਾਨ - 8	ਆਸੀਯਾਬ - 8
ਆਈਨਾ-ਸਾਜ਼ - 15	ਆਸਮਾਨ-ਏ-ਬਰੀ - 8	ਆਸੀਯਾਬ-ਏ-ਬਾਦੀ - 8
ਆਈਨਾ-ਖ਼ਾਨਾ - 14	ਆਸਮਾਨਾ - 8	ਆਸੁਫ਼ਤਾ - 9
ਆਈਨਾ-ਗਰ - 15	ਆਸਮਾਨੀ - 8	ਆਸੁਫ਼ਤਾ ਹਾਲ - 9
ਆਈਨਾ-ਦਾਰ - 15	ਆਸਮੀਨ - 4	ਆਸੁਫ਼ਤਾ-ਰੂਇ - 9
ਆਸ - 7	ਆਸਮਾਲੀ - 9	ਆਸੁਫ਼ਤਾ ਰੋਜ਼ - 9
ਆਸ਼ - 9	ਆਸਾ - 8	ਆਸੁਦਗੀ - 8
ਆਸ਼-ਏ-ਸ਼ੇਰ - 9	ਆਸਾਸ - 8	ਆਸੂਦਾ - 8
ਆਸ਼ਕਾਰ - 9	ਆਸਾਨ - 8	ਆਸ਼ੁਰਾ - 479
ਆਸ਼ਕਾਰਾ - 9	ਆਸਾਨੀ - 8	ਆਸ਼ੋਬ - 9
ਆਸਤਰ - 8	ਆਸਾਮ - 8	ਆਸ਼ੋਬਨਾਕ - 9

ਆਹ - 13	ਆਕਫਾਨ - 480	ਆਰੀਦਾ - 10
ਆਹ-ਉ-ਬੁੱਕਾ - 113	ਆਕਫੀਨ - 480	ਆਰੀਦਾ ਗੋਸ਼ - 10
ਆਹ-ਏ-ਸਰਦ - 13	ਆਕਾ - 10	ਆਚਾ - 4
ਆਹ-ਏ-ਨੀਮਕਸ਼ - 14	ਆਕਾ - 10	ਆਚਾਰ - 4
ਆਹਨ - 13	ਆਕਾਸੀ - 10	ਆਚਾਰ - 19
ਆਹਨ ਕੁਰਸੀ - 13	ਆਕਿਫ - 480	ਆ-ਚੁਨਾਂ - 12
ਆਹਨਗਰ - 14	ਆਕਿਲ - 480	ਆਜ - 478
ਆਹਨਦਿਲ 13	ਆਕਿਲਾ - 480	ਆਜ - 6
ਆਹਨਦਿਲੀ 13	ਆਖ - 4	ਆਜਬਰਦਾ ਖਾਤਿਰ - 7
ਆਹਨ ਰੁਬਾ - 13	ਆਖਿਜ਼ - 4	ਆਜ ਪੇਸ਼ਾ - 6
ਆਹਨਾ - 14	ਆਖਰ - 4	ਆਜਮਾਯਿਸ਼ - 7
ਆਹਨੀ - 14	ਆਖੁਰ - 4	ਆਜਮੂਦਨ - 7
ਆਹਨੀਨ - 14	ਆਖਿਰ - 4	ਆਜਮੰਦ - 7
ਆਹਰਮਨ - 13	ਆਖਿਰ ਸਫ਼ਰ - 4	ਆਜਰ - 5
ਆਹਰਮਨ 13	ਆਖਿਰ ਕਲਾਮ - 4	ਆਜਰ - 7
ਆਹਾ - 13	ਆਖਿਰ-ਕਲਾਮ-ਏ-ਇਲਾਹੀ -4	ਆਜਰ ਆਬਾਦਗਾਨ - 5
ਆਹਾਰ - 13	ਆਖਿਰਤ - 4	ਆਜਰ ਗਸ਼ਪ - 5
ਆਹਾਦ - 4	ਆਖਿਰੁਲ-ਅਮਰ - 4	ਆਜਰਦਾ ਪੁਸ਼ਤ - 7
ਆਹਿਸਤਾ - 13	ਆਖਿਰੁਲ-ਜਮਾਂ - 4	ਆਜਰਪ੍ਰਸ਼ੰਤ - 5
ਆਹਿਸਤਗੀ - 13	ਆਖੁਰ - 4	ਆਜਰਬਾਈਜਾਨ - 5
ਆਹੀਨਾ 14	ਆਖੁਰ ਸਾਲਾਰ - 4	ਆਜਰਮ - 7
ਆਹੂ - 14	ਆਖੁਰਕ - 4	ਆਜਰਮ-ਉ-ਆਬ - 7
ਆਹੂ-ਏ-ਖੁਤਨ - 14	ਆਖੁਰਚੀ - 4	ਆਜਰੰਗ - 5
ਆਹੂ ਪਾ - 14	ਆਖੁਵੰਦ - 4	ਆਜ਼ਾਦ - 6
ਆਹੂ ਬੱਚਾ - 14	ਆਖੁਨ - 4	ਆਜ਼ਾਦ ਆਵਾ - 7
ਆਹੂ ਬਰਾ - 14	ਆਗਸ਼ਤਾ - 9	ਆਜ਼ਾਦ-ਸਰਵ - 7
ਆਹੰਗ - 13	ਆਗਾ - 9	ਆਜ਼ਾਦ-ਖੂ - 7
ਆਹੰਗਸਾਜ਼ੀ - 14	ਆਗਾਹ - 10	ਆਜ਼ਾਦਗਾਨ - 7
ਆਹੰਜ - 13	ਆਗਾਹ - 12	ਆਜ਼ਾਦ ਤਬਾਹ - 7
ਆਕਚਾ - 10	ਆਗਾਹੀ 10	ਆਜ਼ਾਦ ਨਾਮਾ - 7
ਆਕਬਤ - 479	ਆਗਾਜ਼ - 9	ਆਜ਼ਾਦ-ਮਰਦ - 7
ਆਕਬਤ-ਉਲ-ਅਮਰ - 479	ਆਗਾ-ਏ-ਕਾਲ - 9	ਆਜ਼ਾਦ-ਮਰਦੀ - 7
ਆਕਬਤ ਅੰਦੇਸ਼ - 479	ਆਗੁਲ - 10	ਆਜ਼ਾਦ-ਰੋ - 7
ਆਕਬਤ ਨਦਾਰਦ - 479	ਆਗੋਸ਼ - 10	ਆਜ਼ਾਦਾ - 7

ਆਜ਼ਾਦੀ - 7	ਆਤਿਸ਼ਕਦਾ - 3	ਆਦਮ ਗਰੀ - 5
ਆਜ਼ਾਨ - 5	ਆਤਿਸ਼ਕਦਾ-ਏ-ਨਮਰੂਦ - 3	ਆਦਮੀ - 5
ਆਜ਼ਾਰ - 5	ਆਤਿਸ਼ਕਦਾ-ਏ-ਬਹਿਰਾਮ - 3	ਆਦਮੀ ਜ਼ਾਦ - 5
ਆਜ਼ਾਰ - 7	ਆਤਿਸ਼ਕਾਰ - 3	ਆਦਮੀ ਜ਼ਾਦਾ - 5
ਆਜ਼ਾਰਮੰਦ - 7	ਆਤਿਸ਼ਕਾਰੀ - 3	ਆਦਮੀ ਜ਼ਾਦੀ
ਆਜ਼ਾਰੀ - 5	ਆਤਿਸ਼ਗੀਰ - 3	ਆਦਮੀ ਬੱਚਾ - 5
ਆਜ਼ਾਰੀ - 7	ਆਤਿਸ਼ਦਾਨ - 3	ਆਦਮੀਯਤ - 5
ਆਜ਼ਾਲ - 4	ਆਤਿਸ਼ਪ੍ਰਸਤ - 3	ਆਦਮੀਯਾਨ - 5
ਆਜਿਸ਼ - 478	ਆਤਿਸ਼ਪ੍ਰਸਤੀ - 3	ਆਦਰ - 5
ਆਜਿਜ਼ਾਨਾ - 478	ਆਤਿਸ਼ ਪਾ - 3	ਆਦਾਬ - 5
ਆਜਿਜ਼ੀ - 478	ਆਤਿਸ਼ਪਾਰਾ - 3	ਆਦਿਸ਼ - 5
ਆਤਿਕ - 478	ਆਤਿਸ਼ਬਯਾਨ - 3	ਆਦਿਲ - 478
ਆਜ਼ਿਮ - 478	ਆਤਿਸ਼ਬਾਜ਼ - 3	ਆਦਿਲਾਨਾ - 478
ਆਜ਼ਿਰ - 478	ਆਤਿਸ਼ਬਾਜ਼ੀ - 3	ਆਦੀ - 478
ਆਜਿਲ - 479	ਆਤਿਸ਼ਬਾਰ - 3	ਆਦੀਸ਼ - 5
ਆਜ਼ਿਲ - 478	ਆਤਿਸ਼ਬਾਰੀ - 3	ਆਦੀ - 478
ਆਜ਼ਿਲਨ - 478	ਆਤਿਸ਼-ਉ-ਆਬ - 3	ਆਦੀਨਾ - 5
ਆਜ਼ਿਲਾ - 478	ਆਤਿਸ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ - 3	ਆਦੀਨਾ ਬਾਜ਼ਾਰ - 5
ਆਜ਼ਿਲਾਨਾ - 478	ਆਤਿਸ਼ਾ - 4	ਆਦੀਯਾਨ - 478
ਆਜ਼ੀਨ - 5	ਆਤਿਸ਼ੀ - 4	ਆਦੂ - 483
ਆਜ਼ੀਨਬੰਦ - 6	ਆਤਿਸ਼ੀਨ - 4	ਆਂਦੂਨ - 12
ਆਜ਼ਿਬ - 478	ਆਤਿਫ਼ - 479	ਆਨ - 12
ਆਜ਼ੁਕਾ - 5	ਆਤਿਫ਼ਾ - 479	ਆਨ - 12
ਆਜ਼ੁਕਾ - 7	ਆਤਿਫ਼ਤ - 479	ਆਨਾਤ - 12
ਆਜ਼ੁਰਦਰੀ - 7	ਆਦ - 478	ਆਨੀਯਾ - 12
ਆਜ਼ੁਰਦਨ - 7	ਆਦ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 478	ਅਨਾਨੀਯਤ
ਆਜ਼ੁਰਦਾ - 7	ਆਦਤ - 478	ਆਫ਼ਤ - 10
ਆਜ਼ੁਰਦਾ ਖ਼ਾਤਿਰ	ਆਦਤਨ - 478	ਆਫ਼ਤ-ਏ-ਦੇਵ - 10
ਆਜ਼ੂਕਾ - 7	ਆਦਮ - 5	ਆਫ਼ਤਾਬ - 10
ਆਤ - 3	ਆਦਮ-ਏ-ਆਬੀ - 5	ਆਫ਼ਤਾਬ-ਏ-ਜ਼ਰਦ - 10
ਆਤਸ਼ - 3	ਆਦਮ-ਏ-ਸਾਨੀ - 5	ਆਫ਼ਤਾਬਗੀਰ 10
ਆਤਿਸ਼-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 3	ਆਦਮਖ਼ੋਰ - 5	ਆਫ਼ਤਾਬ-ਪ੍ਰਸਤ - 10
ਆਤਿਸ਼-ਏ-ਨਮਰੂਦ - 3	ਆਦਮਸਰ - 5	ਆਫ਼ਤਾਬਾ - 10
ਆਤਿਸ਼ਕਸ਼ - 3	ਆਦਮ ਸਿਨਾਸ਼ - 5	ਆਫ਼ਤਾਬੀ - 10

ਅਫ਼ਜ਼ੂਨੀ -	ਆਬਗਾਹ - 2	ਆਮ - 480
ਆਫ਼ਰੀਦਗਾਨ - 10	ਆਬਗੀਨਾ - 2	ਆਮਦ - 11
ਆਫ਼ਰੀਦਗਾਰ - 10	ਆਬਗੀਰ - 2	ਆਮਦ ਆਮਦ - 11
ਆਫ਼ਰੀਦਾ - 10	ਆਬਤਾਬ - 1	ਆਮਦ-ਉ-ਸ਼ੁਦ - 12
ਆਫ਼ਰੀਨ - 10	ਆਬਦਾਰ - 1	ਆਮਦ-ਉ-ਖ਼ਰਚ - 12
ਆਫ਼ਰੀਨਸ਼ - 10	ਆਬਦਾਰੀ - 1	ਆਮਦ-ਉ-ਰਫ਼ਤ - 12
ਆਫ਼ਰੀਨੀਦਾ - 10	ਆਬਨਾਇ - 2	ਆਮਦਕਾਰ - 11
ਆਫ਼ਰੋਜ਼ਾ - 10	ਆਬਨੂਸ - 2	ਆਮਦਗੀ - 11
ਆਫ਼ਾਕ - 10	ਆਬਨੂਸੀ - 2	ਆਮਦਨ - 11
ਆਫ਼ਾਤ - 10	ਆਬਪਾਸ਼ੀ - 1	ਆਮਦਨ-ਏ-ਕਾਰ - 11
ਆਫ਼ੀਯਤ - 479	ਆਬਯਾਨਾ - 3	ਆਮਦਨੀ - 12
ਆਬ - 1	ਆਬਯਾਰ - 3	ਆਮਦਾ - 12
ਆਬ-ਉ-ਹਵਾ - 2	ਆਬਯਾਰੀ - 3	ਆਮਦਾ - 12
ਆਬ-ਉ-ਗਿਲ - 2	ਆਬਰੂ - 1	ਆਮ-ਫ਼ਹਮ - 480
ਆਬ-ਉ-ਤਾਬ - 2	ਆਬਰੂਦਾਰ - 2	ਆਮਾ - 480
ਆਬ-ਉ-ਦਾਨਾ - 2	ਆਬਾ - 1	ਆਮਾਸ਼ - 11
ਆਬ-ਏ-ਸ਼ੀਰੀ - 2	ਆਬਾ-ਏ-ਜ਼ਾਰੀ	ਆਮਾਜ਼ - 11
ਆਬ-ਏ-ਸ਼ੋਰ - 2	ਆਬਾਦ - 1	ਆਮਾਜ਼ ਬਾਨਾ - 11
ਆਬ-ਏ-ਹਯਾਤ - 1	ਆਬਾਦ ਆਮਦੀ - 1	ਆਮਾਜ਼ ਗਾਹ - 11
ਆਬ-ਏ-ਹੈਵਾਂ - 1	ਆਬਾਦਕਾਰ - 1	ਆਮਾਦਾ-ਏ-ਕਾਰ - 11
ਆਬ-ਏ-ਗਰਦ - 2	ਆਬਾਦਾਨੀ - 1	ਆਮਾਲ - 11
ਆਬ-ਏ-ਗਿਰਦ - 2	ਆਬਾਦੀ - 1	ਆਮਿਨਾ - 12
ਆਬ-ਏ-ਜ਼ਮਜ਼ਮ - 2	ਆਬਾਨ - 1	ਆਮਿਰ - 12
ਆਬ-ਏ-ਜ਼ਲਾਲ - 2	ਆਬਿਦ - 478	ਆਮਿਰ - 480
ਆਬ-ਏ-ਜ਼ਰ - 2	ਆਬਿਦਾ - 478	ਆਮਿਰਾ - 480
ਆਬ-ਏ-ਜ਼ਾਵਿਦਾਂ - 1	ਆਬਿਦਾਨਾ - 478	ਆਮਿਰਾ - 480
ਆਬ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ - 2	ਆਬਿਰ - 478	ਆਮਿਰੀ - 480
ਆਬ-ਏ-ਤਲਖ਼ - 1	ਆਬਿਰੀ ਸਬੀਲ - 478	ਆਮਿਲ - 480
ਆਬ-ਏ-ਦੀਦਾ - 1	ਆਬਿਰੀਨ - 478	ਆਮਿਲ-ਏ-ਜ਼ਹਾਨ - 480
ਆਬ-ਏ-ਨੁਕਰਾ - 2	ਆਬਿਲਾ-ਏ-ਫ਼ਰੰਗ - 2	ਆਮੀ - 480
ਆਬ-ਏ-ਮਰੀਯਮ - 2	ਆਬਿਲਾ - 2	ਆਮੀਨ - 12
ਆਬਸ਼ਾਰ - 2	ਆਬਿਲਾਦਾਰ - 2	ਆਮੂਰਜ਼ਗਾਰ - 12
ਆਬਕਾਰ - 2	ਆਬਿਲਾਪਾ - 2	ਆਮੂਰਜ਼ਿਸ਼ - 12
ਆਬਕਾਰੀ - 2	ਆਬੀ - 2	ਆਮੂਜ਼ਗਾਰ - 12

ਆਮੁਰਜੀਦਨ - 12	ਆਰਾਨੀ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਕੋਨ - 480
ਆਮੂਦਸ - 12	ਆਰਾਬਾ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਕੋਨ-ਉ-ਫਸਦ - 480
ਆਮੂਦਾ - 12	ਆਰਾਬਾ-ਕਸ਼ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਖਾਕ - 480
ਆਮੇਖਤਗੀ - 12	ਆਰਾਮ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਜਾਨ - 480
ਆਮੇਖਤਕ - 12	ਆਰਾਮ-ਏ-ਜਾਨ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਦੋ ਰੰਗ - 480
ਆਮੇਖਤਾ - 12	ਆਰਾਮਕਾਰ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਨਾਸੂਤ - 480
ਆਮੇਜ਼ਿਸ਼ - 12	ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਬਰਜ਼ਖ - 480
ਆਮੇਜ਼ਗਾਰੀ - 12	ਆਰਾਮਗਾਹ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਬਾਲਾ - 480
ਆਮੇਖਤਨ - 12	ਆਰਾਮਤਲਬ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਮਅਕੂਲ - 480
ਆਮੇਖਤਨੀ - 12	ਆਰਾਮਪਸੰਦ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਲਾਹੂਤ - 480
ਆਮੇਖਤਾ - 12	ਆਰਾਯਿਸ਼ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਵਜੂਦ - 480
ਆਮੇਜ਼ਿਸ਼ - 12	ਆਰਿਸ਼ - 6	ਆਲਮ-ਰੀਰ - 480
ਆਮੇਜ਼ਿਸ਼ਗਾਹ - 12	ਆਰਿਜ਼ - 479	ਆਲਮੀ - 480
ਆਯਤ - 14	ਆਰਿਜ਼ - 479	ਆਲਾ - 11
ਆਯਾਤ - 14	ਆਰਿਜ਼-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 479	ਆਲਾ-ਉ-ਤਨਾਸੁਲ
ਆਯਾਤ-ਏ-ਹਕਮਤ	ਆਰਿਜ਼ ਨਾਮਾ - 479	ਆਲਾ-ਏ-ਕਾਰ - 11
ਆਯਾਤ-ਏ-ਮੁਹਕਮਾਤ - 14	ਆਰਿਜ਼ਾ - 479	ਆਲਾਸ਼ - 11
ਆਯੰਦਾ - 14	ਆਰਿਜ਼ੀ - 479	ਆਲਾਤ - 11
ਆਰ - 479	ਆਰਿਜ਼ੈਨ - 479	ਆਲਾਤ-ਏ-ਹਰਬ - 11
ਆਰਸ਼ - 6	ਆਰਿਫ਼ - 479	ਆਲਾਤ-ਏ-ਕਿਸ਼ਾਵਰਜ਼ੀ - 11
ਆਰਜ਼ਮ - 6	ਆਰਿਫ਼ਾ - 479	ਆਲਾਫ਼ - 11
ਆਰਜ਼ੂ - 6	ਆਰੀ - 479	ਆਲਾਮ - 11
ਆਰਜ਼ੂਮੰਦ - 6	ਆਰੀਯਤ - 479	ਆਲਾਯਿਸ਼ - 11
ਆਰਜ਼ੂਮੰਦੀ - 6	ਆਰਕੂ - 6	ਆਲਿਮ - 480
ਆਰਦਸ਼ੀਰ - 6	ਆਰਗ਼ੂ - 6	ਆਲਿਮ-ਉਲ-ਗੈਬ - 480
ਆਰਦ ਬੇਜ਼ - 6	ਆਰੇ - 6	ਆਲੀ - 480
ਆਰਦ ਰੋਗ਼ਨ - 6	ਆਰੰਜ - 6	ਆਲੀ ਹਜ਼ਰਤ - 480
ਆਰਦ - 6	ਆਲ - 10	ਆਲੀ ਜਨਾਬ - 480
ਆਰਮਾਨ - 6	ਆਲ - 10	ਆਲੀ ਮਰਤਬਤ - 480
ਆਰਾ - 6	ਆਲ-ਏ-ਤਮਗ਼ਾ - 10	ਆਲੀਯਾ - 480
ਆਰਾਸਤਾ - 6	ਆਲਮ - 480	ਆਲੂ - 11
ਆਰਾਸਤਗੀ - 6	ਆਲਮ - ਏ - ਅਸਬਾਬ	ਆਲੂ ਬੁਖਾਰਾ - 11
ਆਰਾਸਤਨ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਅਮਰ - 480	ਆਲੂਚਾ - 11
ਆਰਾਨ - 6	ਆਲਮ-ਏ-ਇਮਕਾਨ - 480	ਆਲੂਦ - 11

ਆਲੂਦਾ - 11	ਐਮਾਦਾਰ - 74	ਐਕਾਫ - 66
ਆਲੂਦਾ ਦਾਮਨ - 11	ਐਮਾਨ - 74	ਐਜ - 64
ਆਵਰਸਲੀਮ - 13	ਐਲੂਲ - 74	ਐਜ-ਏ-ਅਸਰਫ - 64
ਆਵਰਦ - 13	ਐਵਾਰ - 75	ਐਜਮ - 65
ਆਵਾਖ - 12	ਐਵਾਰ - 75	ਐਜਾਅ - 65
ਆਵਾਜ਼ - 12	ਐਵਾਜ਼ - 75	ਐਜਾਅ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਗੀ - 65
ਆਵਾਜ਼ਾ - 13	ਐਵਾਜ਼ਾ - 75	ਐਜਾਅ-ਏ-ਨਾਹਮਵਾਰਾ - 66
ਆਵਾਨ - 13	ਐਵਾਨ - 75	ਐਜਾਨ - 65
ਆਵਾਰਗੀ - 13	ਐਵਾਨ-ਏ-ਸੀਮਾਬੀ - 75	ਐਜਾਨ-ਏ-ਫਾਰਸੀਯਾ - 65
ਆਵਾਰਾ - 13	ਐਵਾਰ ਕਰਦਨ - 75	ਐਜਾਰ - 65
ਆਵੁਰਦਨ - 12	ਐਵਾਨ-ਏ-ਜ਼ਰਕਾਰੀ - 75	ਐਜਾਰਦਾਨ - 65
ਆਵੇਜ਼ਾ - 13	ਐਵਾਨ-ਏ-ਜ਼ਹਲ - 75	ਐਤਾਰ - 64
ਆਵੰਦ - 13	ਐਵਾਨ-ਏ-ਮਾਹ - 75	ਐਤਾਦ - 64
ਐ - 71	ਐਸ - 65	ਐਤਾਨ - 66
ਐਸ - 492	ਐਸ-ਉ-ਬੋਸ - 65	ਐਦ - 491
ਐਸ-ਉ-ਇਸਰਤ - 492	ਐਸਤ - 65	ਐਨ - 491
ਐਸਰ - 73	ਐਸਤ-ਏ-ਕਜਾਯਾ - 65	ਐਨੱਲਾਹ - 491
ਐਸਰੀ ਐਯਾਮ - 73	ਐਸਤੀ - 65	ਐਫਰ - 66
ਐਸਵੀ - 73	ਐਸਨ - 65	ਐਬਾਸ - 64
ਐਸੀ	ਐਸਾਤ - 65	ਐਬਾਸਾ - 64
ਐਸੂ - 73	ਐਸਾਨ - 65	ਐਬਾਸਾਨਾ - 64
ਐਚ - 72	ਐਸਾਫ - 65	ਐਬਾਸੀ - 64
ਐਚਾ ਐਚ - 72	ਐਸਾਫ-ਉ-ਅਲਕਾਬ - 65	ਐਰ - 491
ਐਜਨ - 73	ਐਸਾਫ-ਏ-ਹਮੀਦਾ - 65	ਐਰਤ - 491
ਐਤਰੀਨ - 72	ਐਸਾਫ-ਏ-ਜਮੀਲਾ - 65	ਐਰਾ - 65
ਐਤਾਮ - 71	ਐਸੰਗ - 65	ਐਰਾ-ਏ-ਅਫਲਾਕ - 65
ਐਨ - 478	ਐਹਾਮ - 67	ਐਰਾਕ - 64
ਐਨ - 492	ਐਕਾਤ - 66	ਐਰਾਕ-ਏ-ਪਰੀਸ਼ਾਂ - 64
ਐਨ-ਉਲ-ਹਯਾਤ - 492	ਐਕਾਤ-ਏ-ਅਜ਼ੀਜ਼ - 66	ਐਰਾਦ - 64
ਐਨ-ਉਲ-ਯਕੀਨ - 492	ਐਕਾਤ-ਏ-ਤਲਖੀ ਕਸ਼ੀਦਨ - 66	ਐਰਾਮ - 64
ਐਬ - 491	ਐਕਾਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 66	ਐਰੰਗ - 64
ਐਬਕ - 71	ਐਕਾਤ ਤਲਖ ਸੂਦਨ - 66	ਐਰੰਗਸ਼ਾਹੀ - 64
ਐ ਬਾਬਾਮ	ਅਯਕਾਤ ਪੂਚ (ਸਿਯਾਹ)	ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ - 64
ਐਮਾ - 74	ਕਰਦਨ - 66	ਐਰੰਗਜ਼ੇਬੀ - 64

ਔਰੰਗਨਸ਼ੀਨ - 65	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬ-ਦੰਦਾਂ ਗਜ਼ੀਦਨ - 61	ਅੰਜਬੀਨ - 55
ਔਰੰਗ-ਪੈਰਾਇ - 64	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬ-ਦੰਦਾਂ	ਅੰਜਾਮ - 55
ਔਰੰਗੀ - 65	ਗਰਿਫਤਨ - 61	ਅੰਜਾਮ ਯਾਫਤ - 55
ਔਰੰਦ - 64	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬ-ਦੰਦਾਂ ਨਿਹਾਦਨ	ਅੰਜੀਰ - 56
ਔਲਾ - 66	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ ਅਤਿਸ਼ ਜਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮ - 55
ਔਲਾਤਰ - 67	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ-ਹਰਫ - ਏ -	ਅੰਜੁਮ-ਏ-ਰੋਜ਼ - 55
ਔਲਾਦ - 66	ਨਿਹਾਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮ-ਸਿਪਾਹ - 55
ਔਲੀਯਾ - 67	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ - ਚਸਮ-	ਅੰਜੁਮ-ਸਿਕੋਹ - 55
ਔਲੀਯਾ-ਏ-ਦੌਲਤ - 67	ਨਿਹਾਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 55
ਅੰਗਬੀਨ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ - ਜਬੀਂ	ਅੰਜੁਮ-ਏ-ਸੋਜ਼ - 55
ਅੰਗਬੀਨਖਾਨਾ - 61	ਨਿਹਾਦਨ - 61	ਅੰਜਮ-ਕਦਾ - 55
ਅੰਗਬੀਨ - ਵਾਰ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ ਦਰ ਜਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮਨ - 55
ਅੰਗਬੀਨਾ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ ਨਮਕ ਸੂਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮਨ-ਅਫਰੋਜ਼ - 55
ਅੰਗਾਰ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ-ਲਬ ਨਿਹਾਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮਨ-ਏ-ਕਾਹਕਸ਼ਾਂ - 56
ਅੰਗਾਰਾ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰ ਲਬ ਬੁਦਨ - 61	ਅੰਜੁਮਨ-ਏ-ਗਰਦੂ ਪੈਮਾ - 56
ਅੰਗਾਸ਼ਤਨ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤਰ - 62	ਅੰਜੁਮਨ-ਸਾਯ - 55
ਅੰਗਾਰਿਸ਼ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤਰੀ	ਅੰਜੁਮਨ ਕਰਦਨ - 56
ਅੰਗਿਸ਼ਤ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤਰੀਨ - 62	ਅੰਜੁਮਨਗਾਹ - 56
ਅੰਗੁਸ਼ਤ - 61	ਅੰਗੁਸ਼ਤਾ - 62	ਅੰਜੁਮਨ-ਤਰਾਜ਼ - 56
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਅਰੂਸ - 62	ਅੰਗੁਸ਼ਤਾਨਾ - 62	ਅੰਦ - 56
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਅਰੂਸਾਂ - 62	ਅੰਗੂਰ - 62	ਅੰਦਕ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਸ਼ਹਾਦਤ - 61	ਅੰਗੂਰ-ਏ-ਜ਼ੈਤੂਨੀ - 62	ਅੰਦਕ ਅੰਦਕ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਸ਼ਕ - 61	ਅੰਗੂਰ-ਦਾਨ - 62	ਅੰਦਕ ਸਾਲ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਹੈਰਤ ਬ-ਦੰਦਾਂ	ਅੰਗੂਰਾ - 62	ਅੰਦਕ ਸੁਮਾਰ - 57
ਗਰਿਫਤਨ - 61	ਅੰਗੂਰਿਸਤਾਨ - 62	ਅੰਦਕ ਖ਼ਿਰਦ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਦੁਸ਼ਨਾਮ - 61	ਅੰਗਲ - 62	ਅੰਦਕ ਮਾਲ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਏ-ਬਜ਼ੁਰਗ - 61	ਅੰਗਲਯੂਨ - 62	ਅੰਦਕੀ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਕਸ਼ - 62	ਅੰਗਲਾ - 62	ਅੰਦਗਾਨ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਖ਼ਾਈਦਨ - 61	ਅੰਗੀਲ - 62	ਅੰਦਰ - 56
ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਦਰ ਸੁਰਾਖ-ਏ-	ਅੰਗੀਲਾ - 62	ਅੰਦਰਹਸਤ - 57
ਕਜ਼ਦੂਮ - 61	ਅੰਗੂਲ - 62	ਅੰਦਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤਨੁਮਾ - 62	ਅੰਗੋਜ਼ਸ਼ - 62	ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ-ਪੇਚ - 62	ਅੰਜਨ - 56	ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰਦ - 57
ਅੰਗੁਸ਼ਤ ਬਰੋਸ਼ ਨਿਹਾਦਨ - 61	ਅੰਜਬਾਰ - 55	ਅੰਦਰ-ਖ਼ੁਰੰਦ - 57

ਅੰਦਰ-ਖਾਰ - 51	ਅੰਦੇਸ਼ - 58	ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਨਫਤ - 54
ਅੰਦਰ-ਗਾਹਾਨ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ਮੰਦ - 58	ਅੰਬਾਨ-ਏ- ਬਾਦ - 54
ਅੰਦਰਜ਼ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ਨਾਕ - 58	ਅੰਬਾਨਚਾ - 54
ਅੰਦਰ ਜਾਹ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ਾ - 58	ਅੰਬਾਨ-ਬਾਰ - 54
ਅੰਦਰ ਬਾਇ - 56	ਅੰਦੇਸ਼ਾ-ਸੰਜ - 58	ਅੰਬਾਰ - 53
ਅੰਦਰ ਬਾਯਿਸਤ - 56	ਅੰਦੇਸ਼ਾਗਾਹ - 58	ਅੰਬਾਰਖਾਨਾ - 53
ਅੰਦਰ ਬੇਗ - 56	ਅੰਦੇਸ਼ਾਗਾਰੀ - 58	ਅੰਬਾਰਦਰੀ - 54
ਅੰਦਰ ਰਫਤਨ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ਾਨਾਕ - 58	ਅੰਬਾਰਦਨ - 54
ਅੰਦਰਵਾ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ਾਮੰਦ - 58	ਅੰਬਾਰਦਾ - 54
ਅੰਦਰਵਾਇ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ੀਦਰੀ - 58	ਅੰਬਾਰਦਾਰ - 54
ਅੰਦਰਵਾਹ - 57	ਅੰਦੇਸ਼ੀਦਨ - 58	ਅੰਬਾਰਦਾਰੀ - 54
ਅੰਦਰਵਾਜ਼ - 57	ਅੰਦੋਹ - 58	ਅੰਬਾਰਿਸ਼ - 54
ਅੰਦਰਾਨ - 56	ਅੰਦੋਹ ਖੁਰਦਨ - 58	ਅੰਬਾਰੀਦਨ - 54
ਅੰਦਰਾਬ - 56	ਅੰਦੋਹਗਿਨ - 58	ਅੰਬੀਯਾ - 54
ਅੰਦਰੀ - 57	ਅੰਦੋਹਗੀਨ - 58	ਅੰਬੀਰ - 54
ਅੰਦਰੀ - 57	ਅੰਦੋਹਗੁਸਾਰ - 58	ਅੰਬੁਰਾ - 54
ਅੰਦਰੀਮਾਨ - 57	ਅੰਦੋਹਨਾਕ - 58	ਅੰਬੂਬਾ - 54
ਅੰਦਰੂਸ - 57	ਅੰਦੋਹਨਾਕੀ - 58	ਅੰਬੋਹ - 54
ਅੰਦਰੂਸ - 57	ਅੰਦੋਖਤਨ - 57	ਅੰਬੋਹਨਾਕ - 54
ਅੰਦਰੂਨ - 57	ਅੰਦੋਖਤਾ - 58	ਅੰਬੋਹ-ਰੀਸ਼ - 54
ਅੰਦਰੂਨਾ - 57	ਅੰਦੋਖਤਾਹਾ - 58	ਅੰਬੋਹੀ - 54
ਅੰਦਲੂਸ - 57	ਅੰਦੋਖਿਸ਼ - 58	
ਅੰਦਾਖਤਨ - 56	ਅੰਬਰ - 54	
ਅੰਦਾਜ਼ - 56	ਅੰਬਰ - 490	
ਅੰਦਾਜ਼ਾ - 56	ਅੰਬਰੀਨ - 590	
ਅੰਦਾਜ਼ਾ-ਰੀਰ - 56	ਅੰਬਾ - 54	
ਅੰਦਾਮ - 56	ਅੰਬਾਗ - 54	
ਅੰਦਾਮ-ਏ-ਦਾਨ - 56	ਅੰਬਾਜ਼ - 54	
ਅੰਦਾਮ-ਏ-ਨਿਹਾਨੀ - 56	ਅੰਬਾਜ਼ਨਾਕ - 54	
ਅੰਦੀ - 58	ਅੰਬਾਜ਼ੀ - 54	
ਅੰਦੀਕ - 58	ਅੰਬਾਨ - 54	
ਅੰਦੀਦਨ - 58	ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਸ਼ਿਨਾਵਰ - 54	
ਅੰਦੂਦਨ - 58	ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 54	
ਅੰਦੂਨ - 58	ਅੰਬਾਨ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰ - 54	

‘ਏ’

ਇਅਜਾਜ਼ - 37
ਇਅਜਾਜ਼ - 37
ਇਅਜਾਰ - 37
ਇਅਤਾਂ - 38
ਇਅਤਾਫ਼ - 38
ਇਅਤਾਫ਼ - 38
ਇਅਤਿਕਾਦ - 37
ਇਅਤਿਜਾਜ਼ - 37
ਇਅਤਿਜਾਰ - 37
ਇਅਤਿਦਾਲ - 37

ਇਅਤਿਨਾ - 37	ਇਸਤਿਗਾਸਾ - 29	ਇਸਕੰਦਰ - 31
ਇਅਤਿਬਾਰ - 37	ਇਸਤਿਜ਼ਹਾਰ - 29	ਇਸਕੰਦਰਾਬਾਦ - 31
ਇਅਤਿਬਾਰੀ - 37	ਇਸਤਿਜਾਬਤ - 28	ਇਸਕੰਦਰੀਯਾ - 31
ਇਅਤਿਮਾਦ - 37	ਇਸਤਬਰਕ - 28	ਇਸਤਾਰਾ - 28
ਇਅਤਿਮਾਦਨਾਮਾ - 37	ਇਸਤਿਦਲਾਲ - 29	ਇਸਤਿਲਾਹ - 34
ਇਅਤਿਰਾਜ਼ - 37	ਇਸਤਿਦਾਮਤ - 29	ਇਸਤਿਲਾਹਾਤ - 34
ਇਅਤਿਰਾਜ਼ਾਤ - 37	ਇਸਤਿਦੁਆ - 29	ਇਸਨੈਨ - 19
ਇਅਤਿਰਾਫ਼ - 37	ਇਸਤਿਫ਼ਸਾਰ - 29	ਇਸਪਹਬੁਦ - 28
ਇਅਦਾਮ - 37	ਇਸਤਿਫ਼ਹਾਮ - 29	ਇਸਫ਼ਹਾਨ - 34
ਇਅਫ਼ਾ - 40	ਇਸਤਿਫ਼ਾਦਾ - 30	ਇਸਫ਼ੰਜ - 30
ਇਅਲਾਨ - 38	ਇਸ਼ਬਾਅ - 32	ਇਸਫ਼ੰਦਯਾਰ 31
ਇਅਦਤ - 36	ਇਸਤਿਬਾਹ - 32	ਇਸ਼ਬਾਅ - 32
ਇਅਨਤ - 37	ਇਸਤਿਮਜ਼ਾਜ - 30	ਇਸ਼ਬਾਹ - 32
ਇਸਤਿਅਜ਼ਾਬ - 29	ਇਸਤਿਮਦਾਦ - 30	ਇਸਬਾਤ - 18
ਇਸਤਿਅਦਾਦ - 29	ਇਸਤਿਮਾਅ - 30	ਇਸਮ - 31
ਇਸਤਿਅਮਾਲ - 29	ਇਸ਼ਤਿਆਲ - 32	ਇਸਮ-ਉ-ਰਸਮ - 31
ਇਸਤਿਆਨਤ - 29	ਇਸ਼ਤਿਮਾਲ - 32	ਇਸਮ-ਏ-ਆਜ਼ਮ - 31
ਇਸਤਿਗਫ਼ਾਰ - 29	ਇਸਤਿਮਾਲ-ਏ-ਅਗਜ਼ੀ - 32	ਇਸਮ-ਏ-ਹੱਕ - 31
ਇਸਤਿਆਰਾ - 29	ਇਸ਼ਤਿਯਾਕ - 33	ਇਸਮ-ਏ--ਬਾ-ਮੁਸੱਮਾ - 31
ਇਸਤਿਸਕਾ - 29	ਇਸ਼ਤਿਯਾਕਨਾਮਾ - 33	ਇਸਮ-ਉ- ਰਸਮ
ਇਸਤਿਕਾਕ - 32	ਇਸਤਿਰਾਹਤ - 29	ਇਸਮ-ਏ-ਤਸਰੀਰ
ਇਸ਼ਤਿਮਾਲ - 32	ਇਸਤਿਵਾ - 30	ਇਸਮ-ਏ-ਮੁਸੱਮਾ
ਇਸਤਿਹਕਾਕ - 28	ਇਸਹਾਕ - 30	ਇਸਮਤ - 487
ਇਸਤਿਹਕਾਮ - 29	ਇਸਹਾਲ - 32	ਇਸਮਾਈਲ - 31
ਇਸ਼ਤਿਹਾ - 33	ਇਸ਼ਕ - 486	ਇਸਮਾਈਲੀਯਤ - 32
ਇਸਤਿਕ਼ਬਾਲ - 30	ਇਸ਼ਕ-ਏ-ਹਕੀਕੀ - 486	ਇਸਮਾਈਲੀਯਾ - 31
ਇਸਤਿਕ਼ਰਾਰ - 30	ਇਸ਼ਕ-ਏ-ਮਜ਼ਾਜ਼ੀ - 486	ਇਸਮੀ - 32
ਇਸਤਿਕ਼ਲਾਲ - 30	ਇਸ਼ਕ ਬਾਜ਼ - 486	ਇਸਯਾਨ - 487
ਇਸ਼ਤਿਕ਼ਾਕ - 32	ਇਸ਼ਕ ਬਾਜ਼ੀ - 486	ਇਸਰਾਈਲ - 30
ਇਸਤਿਖ਼ਰਾਜ਼ - 29	ਇਸ਼ਕ ਪੇਚਾਂ - 486	ਇਸਰਾਫ਼ - 30
ਇਸਤਿਖ਼ਲਾਸ - 29	ਇਸ਼ਕਾ - 486	ਇਸਰਾਫ਼ੀਲ - 30
ਇਸਤਿਸਨਾ - 28	ਇਸਕਾਤ-ਏ-ਹਮਲ - 31	ਇਸਰਾਰ - 34
ਇਸਤਿਗਨਾ - 29	ਇਸਕਾਲ - 33	ਇਸਲਾਹ - 34
ਇਸਤਿਗਫ਼ਿਰੁੱਲਾ - 29		ਇਸਲਾਮ - 31

ਇਸਤਾਬੋਲ - 28	ਇਹਮਾਲ - 70	ਇਕਯਾਨੂਸ - 44
ਇਸਲਾਮਬੋਲ - 31	ਇਹਰਾਮ - 67	ਇਕਰਾਮ - 45
ਇਸਵਾ - 486	ਇਹਾਤਾ - 20	ਇਕਰਾਰ - 43
ਇਸ਼ਾ - 486	ਇਹਾਨਮ - 67	ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ - 43
ਇਸ਼ਾਅਤ - 32	ਇਹਾਨਤ ਕਰਦਨ - 67	ਇਕਰਾਰੀ - 44
ਇਸ਼ਾਇਤ - 32	ਇਹਾਬ - 67	ਇਕਲੀਦ - 44
ਇਜਾਬਤ - 19	ਇਕਸਾਸ - 44	ਇਕਲੀਮ - 44
ਇਸ਼ਾਰਤ - 32	ਇਕਸੀਰ - 45	ਇਕਲੀਮ - 44
ਇਸਾਰਾ - 32	ਇਕਸੀਰ-ਏ-ਦੌਲਤ - 45	ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਅਬਦ - 44
ਇਸ਼ਾਰਾ-ਏ-ਗ਼ੈਬੀ - 32	ਇਕਸੀਰ-ਏ-ਮਰਦਮੀ - 45	ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਅਜ਼ਲ - 44
ਇਸ਼ਾਰਾਤ - 32	ਇਕਸੀਰ-ਏ-ਰੰਗ - 45	ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਨਾਸੂਤ - 44
ਇਸਤੀਸਾਲ - 30	ਇਕਸੀਰਗਰ - 45	ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਬਕਾ - 44
ਇਸਤੀਲਾ - 30	ਇਕਸੀਰੀ - 45	ਇਕਲੀਮ-ਏ-ਫ਼ਨਾ-ਉ-
ਇਹਸਾਸ - 20	ਇਕਸੂਨ - 45	'ਅਦਮ - 44
ਇਹਸਾਨ - 20	ਇਕਤਿਸਾਸ - 43	ਇਕਲੀਮੀਯਾ - 44
ਇਹਸਾਨ-ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ - 20	ਇਕਤਿਸਾਬ - 45	ਇਕਲੀਲ - 45
ਇਹਸਾਨ-ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ੀ - 20	ਇਕਤਿਸਾਮ - 43	ਇਕਾਮਤ - 22
ਇਸਾਨ-ਮੰਦ - 20	ਇਕਤਿਸਾਮ-ਏ-ਮੀਰਾਸ - 43	ਇਖਤਾਰ - 22
ਇਹਸਾਨ-ਮੰਦੀ - 20	ਇਕਤਿਸਾਰ - 43	ਇਖਤਿਸਾਸ - 21
ਇਹਜ਼ਾਰ - 20	ਇਕਤਿਜ਼ਾ - 43	ਇਖਤਿਸਾਰ - 21
ਇਹਤਿਸਾਬ - 20	ਇਕਤਿਦਾ - 43	ਇਖਤਿਫ਼ਾ - 21
ਇਹਤਿਸ਼ਾਮ - 20	ਇਕਤਿਦਾਰ - 43	ਇਖਤਿਫ਼ਾਇ - 21
ਇਹਤਿਜ਼ਾਜ਼ - 20	ਇਕਤਿਫ਼ਾ - 43	ਇਖਤਿਯਾਰ - 22
ਇਹਤਿਜ਼ਾਬ - 20	ਇਕਤਿਫ਼ਾਇ	ਇਖਤਿਰਾਮ - 21
ਇਹਤਿਮਾਮ - 67	ਇਕਤਿਬਾਸ - 43	ਇਖਤਿਲਾਤ - 21
ਇਹਤਿਮਾਮਦਾਰ - 67	ਇਕਦਾਮ - 43	ਇਖਤਿਲਾਫ਼ - 21
ਇਹਤਿਮਾਮ-ਬੰਦੀ - 67	ਇਕਫ਼ਾਰ 45	ਇਖਤਿਲਾਫ਼ਾਤ - 21
ਇਹਤਿਮਾਮੀ - 67	ਇਕਬਾਲ - 42	ਇਖਤਿਲਾਲ - 21
ਇਹਯਾ - 21	ਇਕਬਾਲ-ਏ-ਦਾਅਵਾ - 43	ਇਖਫ਼ਾ - 22
ਇਹਤਿਯਾਜ਼ - 20	ਇਕਬਾਲਮੰਦ - 43	ਇਖਰਾਜ਼ - 22
ਇਹਤਿਯਾਤ - 20	ਇਕਬਾਲ-ਮੰਦੀ - 43	ਇਖਰਾਜ਼ਾਤ - 22
ਇਹਤਿਮਾਲ - 20	ਇਕਾਮਾਤ	ਇਖਲਾ - 22
ਇਹਤਿਰਾਮ - 20	ਇਕਮਾਰ - 44	ਇਖਲਾਸ - 22
ਇਹਤਿਲਾਮ - 20	ਇਕਮਾਲ - 45	ਇਖਲਾਸਮੰਦ - 22

ਇਖਲਾਸਮੰਦੀ - 22	ਇਜ਼ਾਫਾ - 31	ਇੱਤਿਲਾਅਨ - 36
ਇਖਵਾਨ - 22	ਇਜ਼ਾਰ - 27	ਇੱਤਿਲਾਅਤ - 36
ਇਖਵਾਨੁਸਫਾ - 22	ਇਜ਼ਾਰ - 483	ਇੱਤਿਸਾਬ - 54
ਇਖਵਾਨੁੱਜਮਾਨ - 22	ਇਜ਼ਾਰਾ - 19	ਇੱਤਿਸਾਰ - 55
ਇਖਵਤ - 22	ਇਜ਼ਾਰਬੰਦ - 27	ਇੱਤਿਹਾ - 55
ਇਗਨਾ - 39	ਇਜ਼ਰਾਈਲ - 485	ਇੱਤਿਕਾਸ - 55
ਇਗਮਾ - 39	ਇਜ਼ਾਲਾ - 27	ਇੱਤਿਕਾਦ - 55
ਇਗਮਾਜ਼ - 39	ਇੰਜਬਾਹ	ਇੱਤਿਕਾਲ ਕੁਨੰਦਾ - 55
ਇਗਮਾਜ਼ - 39	ਇੰਜਬਾਰ - 55	ਇੱਤਿਖਾਬ - 54
ਇਗਮਾਮ - 39	ਇੰਜਿਜ਼ਾਬ - 55	ਇੱਤਿਖਾਬ-ਆਲੂਦ - 54
ਇਗਰਾਕ - 38	ਇੰਜਿਲਾ - 55	ਇੱਤਿਖਾਬਜ਼ਦਾ - 54
ਇਗਲਾਮ - 39	ਇੰਜੀਲ - 56	ਇੱਤਿਖਾਬੀ - 54
ਇਗਵਾ - 39	ਇੱਤਬਾਅ - 18	ਇੱਤਿਜਾਮ - 55
ਇੱਜ਼ - 485	ਇਤਮਾਮ - 18	ਇੱਤਿਜ਼ਾਰ - 55
ਇਜ਼ਹਾਰ - 36	ਇਤਮੀਨਾਨ - 36	ਇੱਤਿਜ਼ਾਰ-ਆਮੇਜ਼ - 55
ਇਜ਼ਹਾਰਨਾਮਾ - 36	ਇਤਮੀਨਾਨ-ਏ-ਖਾਤਿਰ - 36	ਇੱਤਿਜ਼ਾਰ-ਕਸ਼ - 55
ਇਜ਼ਕਾਰ - 23	ਇਤਰ - 487	ਇੱਤਿਬਾਹ - 54
ਇਜ਼ਜ਼ - 482	ਇਤਰ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 487	ਇੱਦਤ - 482
ਇੱਜ਼ਤ - 485	ਇਤਰਾਬ - 36	ਇਦਬਾਰ - 23
ਇਜ਼ਤਨਾਬ - 19	ਇਤਰਾਰ - 36	ਇਦਰਾਕ - 23
ਇਜ਼ਤਿਹਾਦ - 19	ਇਤਰੀ - 487	ਇਦਰੀਸ - 23
ਇਜ਼ਤਿਮਾਅ - 19	ਇਤਰੀਯਾਤ - 487	ਇੱਦਾ - 483
ਇਜ਼ਤਿਰਾਬ - 35	ਇਤਲਾਕ - 36	ਇਦਾਦ - 482
ਇਜ਼ਦਿਹਾਮ - 27	ਇਤਾਅਤ - 36	ਇਦਾਰਾ - 23
ਇਜ਼ਦਿਵਾਜ਼ - 27	ਇਤਾਬ - 482	ਇਦਰੀਸ-ਖ਼ਾਨਾ - 23
ਇਜ਼ਨ - 23	ਇਤਾਲੀਆ - 36	ਇੱਦਿਆ - 23
ਇਜ਼ਮਹਲਾਲ - 35	ਇੱਤਿਸਾਲ - 18	ਇੰਦ - 490
ਇਜ਼ਮਾਅ - 19	ਇੱਤਿਹਾਮ - 18	ਇਦਿਫ਼ਾਅ - 57
ਇਜ਼ਮਾਲ - 19	ਇੱਤਿਕਾ - 18	ਇੰਦਰਾਬ - 56
ਇਜ਼ਰਾਅ - 19	ਇੱਤਿਫ਼ਾਕ - 18	ਇੰਦਿਰਾਜ਼ - 56
ਇਜ਼ਲਤ - 482	ਇੱਤਿਫ਼ਾਕਨ - 18	ਇੰਦਲਾਹ - 490
ਇਜ਼ਲਾਸ - 19	ਇੱਤਿਫ਼ਾਕੀ - 18	ਇੰਦੁਨਾਸ - 490
ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ - 19	ਇੱਤਿਫ਼ਾਕੀਆ - 18	ਇਨ - 53
ਇਜ਼ਾਫ਼ਤ - 35	ਇੱਤਿਲਾਅ - 36	ਇਨਾ - 53

ਇਨਆਮ - 59	ਇਨਕਿਸਾਰ - 60	ਇਫ਼ਹਾਮ - 42
ਇਨਆਮਦਾਰ - 60	ਇਨਕਿਸਾਰੀ - 60	ਇੱਫ਼ਤ - 487
ਇਨਆਮਾਤ - 60	ਇਨਕਿਤਾਅ - 60	ਇਫ਼ਤਿਰਾਕਾਰੀ - 40
ਇਨਆਮ-ਏ-ਇਕਰਾਮ - 60	ਇਨਕਿਲਾਬ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨਾ - 60	ਇਫ਼ਤਾਰ - 41
ਇਨਇਕਾਸ - 60	ਇਨਤਿਬਾਕ - 59	ਇਫ਼ਤਿਖ਼ਾਰ - 39
ਇਨਇਦਾਮ - 60	ਇਨਕਿਬਾਜ਼ - 60	ਇਫ਼ਤਿਤਾਹ - 39
ਇਨਸ - 58	ਇਨਕਿਯਾਦ - 60	ਇਫ਼ਤਿਰਾ - 39
ਇਨਸਾ - 58	ਇਨਕਿਰਾਜ਼ - 60	ਇਫ਼ਤਿਰਾਕਾਰ - 40
ਇਨਸ਼ਾ - 59	ਇਨਕਿਲਾਬ - 60	ਇਫ਼ਨਾ - 42
ਇਨਸ਼ਾ-ਅੱਲਾਹ - 59	ਇਨਜ਼ਾਰ - 58	ਇਫ਼ਰਾਤ - 40
ਇਨਸ਼ਾ ਲਿਲਾਹ - 59	ਇਨਜ਼ਾਲ - 58	ਇਫ਼ਲਾਸ - 42
ਇਨਾ-ਅੱਲਾਹ-ਤਆਲਾ - 59	ਇਨਜ਼ਿਬਾਤ - 59	ਇਫ਼ਲਾਹ - 42
ਇਨਸ਼ਾਦ - 59	ਇਨਜ਼ਿਬਾਤ-ਏ-ਅੱਕਾਤ - 59	ਇਫ਼ਲਾਜ਼ - 42
ਇਨਸ਼ਾਦਸਰਾਈ - 59	ਇਨਜ਼ਿਮਾਮ - 59	ਇਫ਼ਾਕਤ - 39
ਇਨਸ਼ਾਦ ਕਰਦਨ - 59	ਇਨਜ਼ਿਵਾ - 58	ਇਫ਼ਾਦਤ - 39
ਇਨਸਾਨ - 58	ਇਨਫ਼ਾਜ਼ - 60	ਇਫ਼ਾਦਾ - 39
ਇਨਸਾਨ-ਏ-ਐਨ - 59	ਇਨਫ਼ਿਆਲ - 60	ਇਬਕਾ - 16
ਇਨਸਾਨੀਯਤ - 59	ਇਨਫ਼ਿਸਾਲ - 60	ਇਬਕਾ - 16
ਇਨਸਿਦਾਦ - 59	ਇਨਫ਼ਿਜ਼ਾਰ - 60	ਇਬਤਾਲ - 16
ਇਸ਼ਾਪਰਾਦਾਜ਼ੀ - 59	ਇਨਫ਼ਿਰਾਦ - 60	ਇਬਤਿਦਾ - 15
ਇਨਸਾਫ਼ - 59	ਇਨਬ - 490	ਇਬਤਿਦਾ - 15
ਇਨਸਿਰਾਫ਼ - 59	ਇਨਾ - 53	ਇਬਦਾਲ - 15
ਇਨਸਿਰਾਮ - 59	ਇਨਾਸ - 53	ਇਬਨ - 17
ਇਨਸੀ - 59	ਇਨਾਸ-ਉ - ਜ਼ਕਾਰ - 53	ਇਬਨ-ਏ-ਕਸੀਰ - 17
ਇਨਹਿਸਾਰ - 56	ਇਨਾਸੀ - 53	ਇਬਨੁੱਦੁਨੀਯਾ - 17
ਇਨਹਿਜ਼ਾਮ - 63	ਇਨਾਦ - 490	ਇਬਨੁਲਗਰਜ਼ - 17
ਇਨਹਿਤਾਤ - 56	ਇਨਾਨ - 490	ਇਬਨੁਲਜ਼ਲਦਾ - 17
ਇਨਹਿਦਾਮ - 63	ਇਨਾਨਗੀਰ - 490	ਇਬਨੁਲਦੁਜਾ
ਇਨਹਿਮਾਕ - 63	ਇਨਾਨ-ਪੇਚ - 490	ਇਬਨੁਲਵਕਤ - 17
ਇਨਹਿਰਾਫ਼ - 56	ਇਨਾਨ ਬ-ਦਸਤ-ਏ-ਕਸੇ	ਇਬਰਤ - 481
ਇਨਕਾਰ - 60	ਦਾਦਨ - 490	ਇਬਰਾਹੀਮ - 16
ਇਨਕਿਸਾਫ਼ - 60	ਇਨਾਬਤ - 53	ਇਬਰਾਹੀਮ-ਏ-ਅਦਹਮ - 16
ਇਨਕਿਸਾਫ਼ - 60	ਇਨਾਯਤ - 490	ਇਬਰਾਹੀਮ-ਅਦਹਮ
ਇਨਕਿਸਾਮ - 60	ਇਫ਼ਸ਼ਾ - 41	ਇਬਰਾਨੀ - 481

ਇਬਰਾਨੀ	ਇਮਤਿਦਾਦ - 50	ਇਯਾਲਤ - 71
ਇਬਰੀ - 481	ਇਮਤਿਦਾਦ-ਏ-ਹਯਾਤ - 50	ਇਰਸ਼ਾਦ - 26
ਇਬਰੀ - 481	ਇਮਤਿਦਾਦ-ਏ-ਜ਼ਮਾਂ - 50	ਇਰਸਾਲ - 25
ਇਬਰੀਸਮ - 16	ਇਮਤਿਨਾਅ - 50	ਇਰਸਾਲ-ਨਾਮਾ - 25
ਇਬਰੀਕ - 16	ਇਮਤਿਯਾਜ਼ - 50	ਇਰਾਕ - 483
ਇਬਰੀਜ਼ - 16	ਇਮਤਿਯਾਜ਼-ਨਾਮਾ - 50	ਇਰਤਿਆਸ - 24
ਇਬਲ - 16	ਇਮਤਿਯਾਜ਼ੀ - 50	ਇਰਤਿਹਾਲ - 24
ਇਬਲਾ - 16	ਇਮਰਾਨ - 489	ਇਰਤਿਕਾ - 24
ਇਬਲੀਸ - 17	ਇਮਰੋਜ਼ - 51	ਇਰਤਿਕਾਬ - 24
ਇਬਾ - 15	ਇਮਰੋਜ਼-ਉ-ਫਰਦਾ - 51	ਇਰਤਿਜਾਜ਼ - 2
ਇੰਬਾਤ - 53	ਇਮਰੋਜ਼-ਉ-ਫਰਦਾ	ਇਰਤਿਬਾਤ - 24
ਇਬਾਦ - 481	ਕਰਦਨ - 51	ਇਰਤਿਫਾਅ - 24
ਇਬਾਦਤ - 481	ਇਮਲਾ - 51	ਇਰਾਦਤ - 24
ਇਬਾਦਤਖਾਨਾ - 481	ਇਮਲਾ-ਨਵੀਸ - 51	ਇਰਾਦਤ-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ - 24
ਇਬਾਦਤਗਾਹ - 481	ਇਮਾਹਤ	ਇਰਫਾਨ - 484
ਇੰਬਾਰ - 54	ਇਮਾਦ - 480	ਇਰਮ - 26
ਇਬਾਰਤ - 481	ਇਮਾਤ - 50	ਇਰਮੀਨੀਯਾ - 26
ਇਬਾਰਤ ਅਜ਼ਾਂ ਅਸਤ - 481	ਇਮਾਮ-ਏ-ਜ਼ੁਮਾਮਾ - 50	ਇਰਾਕ-ਏ-ਅਜਮ - 483
ਇਬਾਰਤ ਅਜ਼ਾਂ ਅਸਤ - 481	ਇਮਾਮ ਗੱਜ਼ਾਲੀ - 50	ਇਰਾਕ-ਏ-ਅਰਬ - 483
ਇਬਾਰਾਨੀ - 481	ਇਮਾਮਜ਼ਾਦਾ - 50	ਇਰਾਕੀ - 483
ਇੰਬਿਸਾਤ - 54	ਇਮਾਮ-ਬਾਰਾ - 50	ਇਰਾਕੈਨ - 483
ਇਮ - 49	ਇਮਾਮ ਮਹੰਮਦ ਗੱਜ਼ਾਲੀ - 50	ਇਰਾਦਤਾਨਾ - 24
ਇਮਸ਼ਬ - 51	ਇਮਾਮ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਗੱਜ਼ਾਲੀ - 50	ਇਲ - 46
ਇਮਸਾਸ - 51	ਇਮਾਮੀਆ - 50	ਇੱਲ - 46
ਇਮਸਾਕ - 51	ਇਮਾਮਾ - 489	ਇਲਹਾਕ - 47
ਇਮਸਾਲ - 51	ਇਮਾਰਤ - 49	ਇਲਹਾਦ - 47
ਇਮਸਾਲੀਨ - 51	ਇਮਾਰਤ 489	ਇਲਹਾਨ - 47
ਇਮਕਾਨ - 51	ਇਮਾਲਾ - 49	ਇਲਹਾਮ - 49
ਇਮਕਾਨੀ - 51	ਇਯਾਦਤ - 491	ਇਲਾਕਾ - 488
ਇਮਜ਼ਾ - 51	ਇਯਾਨ 491	ਇਲਚੀ - 47
ਇਮਜ਼ਾ ਦਾਸਤਨ - 51	ਇਯਾਰ - 491	ਇਲਤਿਜਾ - 46
ਇਮਤਿਹਾਨ - 50	ਇਯਨ-ਗਮਚਿਹ-ਬਯਾਨ - 491	ਇਲਜ਼ਾਮ - 47
ਇਮਤਿਜਾਜ਼ - 50	ਇਯਾਬ - 71	ਇਲਤਿਜ਼ਾਮ - 46
ਇਮਦਾਦ - 50	ਇਯਾਬ-ਉ-ਜ਼ਹਾਬ - 71	ਇੱਲਤ - 488

ਇੱਲਤ-ਉ-ਮਅਲੂਲ	ਈਸਾ - 73	ਈਂਜਾ - 74
ਇਲਤਾਫ਼ - 47	ਈਸਾ - 492	ਈਂ ਜਾਈ - 74
ਇਲਤਿਫ਼ਾਤ - 46	ਈਸ਼ਾਂ - 73	ਈਜਾਜ਼ - 72
ਇਲਤਿਮਾਸ - 46	ਈਸਾਈ - 492	ਈਜਾਜ਼ਾਨਾ - 72
ਇਲਤਿਵਾ - 47	ਈਸਾਈਯਤ - 492	ਈਜਾਦ - 72
ਇਲਬਾਸ - 46	ਈਂ ਸਾਦਾ ਦਸਤ - 75	ਈਜ਼ਾ-ਦਿਹ - 72
ਇਲਮ - 488	ਈਸ਼ਾਨਾਨ - 73	ਈਂ-ਜਾਨਿਬ - 75
ਇਲਮ-ਉਲ-ਯਕੀਨ - 488	ਈਸਾਰ - 72	ਈਜਾਬ - 72
ਇਲਯਾਸ - 49	ਈਸਾਰ - 73	ਈਜਾਬ-ਉ-ਕਬੂਲ - 72
ਇਲਯਾਸੀਨ - 49	ਈਸਾਲ - 73	ਈਜਾਬ ਅਸਤ - 72
ਇਲਲ - 488	ਈਂ ਸਿਤਮਕਦਾ - 75	ਈਜਾਬ ਕਰਦਨ - 72
ਇਵਜ਼ - 491	ਈਂ ਸੂ - 75	ਈਜ਼ਾ-ਰਸਾਂ - 72
ਇੱਲਾ - 46	ਈਂ ਸੈਲਗਾਹ - 75	ਈਂ ਜ਼ਾਲ ਅਬਰੂ - 75
ਇਲਾਹੀ - 49	ਈਹਾਮ - 75	ਈਂ ਚਾਹ
ਇਲਾਹੀਯਤ - 49	ਈਂ ਕਦਰ - 75	ਈ ਚਾਰ - 75
ਇਲਾਹੀਯਤ - 49	ਈਂ ਕਬਾਏ-ਮੁਲੰਮਅ - 75	ਈਂ ਚੁਨੀਂ - 75
ਇਲਾਕਾ - 488	ਈਂ ਕਾਸਾ - 75	ਈਂ ਚੁਨੀਂ ਸਾ - 75
ਇਲਾਜ਼ - 488	ਈਂ ਦਾਖ਼ - 74	ਈਂ ਤਬਕਾਤ - 75
ਇਵਾਨ 63	ਈਕਾਨ - 73	ਈਂ ਤਰਫ਼ - 75
ਈਂ - 74	ਈਂ ਕਾਰਖ਼ਾਨਾ - 75	ਈਤ - 71
ਈਂ ਅਸਤ - 75	ਈਂ ਕਾਰਗਾਹ - 75	ਈਤਾ - 73
ਈਂ ਅਸਤ-ਕਿਹ - 75	ਈਂ ਕੂਚਾ-ਏ-ਪਾਸਤਾਂ - 75	ਈਂ ਤਾਕ-ਏ-ਨੀਲੋਫ਼ਰੀ - 75
ਈਂ ਸ਼ਸਦਰ - 75	ਈ ਕੂਜ਼ ਪੁਸਤ - 75	ਈਦ - 491
ਈਸ਼ਕ - 73	ਈਂਗਰ - 75	ਈਦ-ਉਲ-ਅਜ਼ਹਾ - 491
ਈਸ਼ਕ-ਆਕਾਸੀ - 73	ਈਂ ਖ਼ਸ - 75	ਈਦ-ਉਲ-ਫ਼ਿਤਰ - 491
ਈਸ਼ਕ-ਬਾਸ਼ੀ - 73	ਈਂ ਖ਼ਬਮ-ਏ-ਆਹਨਗੁੱ - 74	ਈਦ-ਏ-ਮਸੀਹ - 492
ਈਸਤਾ - 73	ਈਂ-ਖ਼ਾਕ-ਏ-ਤੀਰਾ - 74	ਈਦ-ਏ-ਮੀਲਾਦ - 492
ਈਸਤਾਦਗੀ - 73	ਈਂ ਖ਼ਾਕਗੁੱ - 74	ਈਦ-ਏ-ਮੌਲੂਦ - 492
ਈਸਤਾਦਗੀ-ਏ-ਬਾਦ - 73	ਈਜ਼ਦ - 73	ਈਦਗਾਹ - 492
ਈਸਤਾਦਨ - 73	ਈਜ਼ਦ ਤਆਲਾ - 73	ਈਦਰ - 72
ਈਸਤਾਦਾ - 73	ਈਜ਼ਦ-ਤਰਾਸ਼ - 73	ਈਦਰਾ - 72
ਈਂ ਸਬਜ਼ ਤਸਤ - 75	ਈਜ਼ਦ-ਪਨਾਹ - 73	ਈਂ ਦਾਮਗਹ - 74
ਈਂ-ਸਰ-ਆਂ-ਸਰ - 75	ਈਜ਼ਦੀ - 73	ਈਂ ਦਿਹ-ਏ-ਵੀਰਾਨਾ - 75
ਈਂ-ਸਾ - 75	ਈਜ਼ਾ - 72	ਈਦੀਯਾ - 492

ਈਦੁਲਜ਼ਹਾ - 491
 ਈਦੁੰ - 72
 ਈਂ ਦੇ ਜ਼ੰਗੀ-ਉ-ਰੂਮੀ - 75
 ਈਂ ਦੇ ਰੰਗ - 75
 ਈਂ ਨਸ਼ਾ-ਏ-ਸੂਰਤ - 74
 ਈ-ਨਸ਼ਾ-ਏ-ਸੂਰੀ - 74
 ਈਨਕ - 75
 ਈਨਤ - 75
 ਈਨਤ - 74
 ਈਨਾਂ - 75
 ਈਨਾ - 74
 ਈਨਾਕ - 75
 ਈਂ ਨੀਸਤ ਹਸਤ ਨੁਮਾ - 74
 ਈਂ ਨਿਸ਼ੇਮਨ-ਏ-ਤੰਗ - 75
 ਈਂ ਨਿਹੰਗ - 75
 ਈਂ ਪਰਦਾ-ਏ-ਹਫ਼ਤਰੰਗ - 74
 ਈਂ ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੀਲਗੂੰ - 74
 ਈਂ ਪੀਰ - 74
 ਈਂ ਪੀਰਜ਼ਨ - 74
 ਈਂ ਪੰਜ ਗੰਜ - 74
 ਈਂ ਬਾਗ਼ - 74
 ਈਂ ਬਾਰ - 75
 ਈਂ ਬਾਰਗਾਹ - 74
 ਈਂ ਮਿਸਰ - 74
 ਈਮ - 74
 ਈਮਾ - 74
 ਈਮਾ-ਉ-ਇਸ਼ਾਰਤ
 ਕਰਦਨ - 74
 ਈਮਾਨ - 74
 ਈਮਾ-ਉ-ਇਸ਼ਾਰਤ ਕਰਦਨ
 ਈਮਾਨ-ਏ-ਬਾਝਿਲ - 74
 ਈਮਾਨ ਦਾਸਤਨ - 74
 ਈਮਾਨਦਾਰ - 74
 ਈਂ ਮਾਲ ਨੀਸਤ - 75

ਈਯਤਾ - 71
 ਈਯੋਲ - 73
 ਈਰਸਾ - 72
 ਈਰਸੀਯਾ - 72
 ਈਰਜ - 72
 ਈਰਦਾਨ - 72
 ਈਰਮਾਨ - 72
 ਈਰਮਾਨ-ਸਰਾਇ - 72
 ਈਰਮਾਨ-ਖਾਨਾ - 72
 ਈ - ਰਾ - 72
 ਈਰਾਕ - 72
 ਈਰਾਦ - 72
 ਈਰਾਨ - 72
 ਈਰਾਨ ਸ਼ਹਰ - 72
 ਈਰਾਨੀ - 72
 ਈਂ ਰਾ ਬਾਸ਼ - 75
 ਈਂ ਰੂਮ-ਉ-ਹਬਸ਼ - 75
 ਈਲ - 73
 ਈਲਕ - 74
 ਈਲਖ - 73
 ਈਲਖਾ - 73
 ਈਲਖਾਨੀ - 73
 ਈਲਗ਼ਾਰ - 74
 ਈਲਚੀ - 73
 ਈਲਚੀ-ਕਬੀਰ - 73
 ਈਲਚੀਗੀਰ - 73
 ਈਲਦਰਮ - 74
 ਈਲਾਕ - 73
 ਈਲਾਤ - 73
 ਈਲਾਮ - 73
 ਈਲਾਮ - 73
 ਈਲੀ - 74
 ਈਲੀਯਾ - 74
 ਈਵਾਨ - 75

ਈਂ ਵੀਰਾਨਾ - 74
 ਏਚ - 72

‘ਸ’

ਸਉਦ 460
 ਸਅਦ 429
 ਸਅਦ-ਅਖ਼ਤਰ 429
 ਸਅਦ-ਬਿਨ-ਜ਼ੰਗੀ 430
 ਸਅਦੀ - 430
 ਸਅਦੀਯਾ - 430
 ਸ-ਅਫ਼ਸਾਰ - 422
 ਸਅਬ - 460
 ਸਅਲਬ - 212
 ਸਅਲੁਬਾਨ - 212
 ਸਆਦਤ - 429
 ਸਆਦਤ-ਏ-ਜ਼ਾਵੀਦ - 429
 ਸਆਦਤ-ਏ-ਦੁਨਯਾ-ਉ-
 ਆਖ਼ਿਰਤ - 429
 ਸਆਦਤ ਕੇਸ਼ - 429
 ਸਆਦਤਖ਼ਾਨਾ - 429
 ਸਆਦਤ-ਬਲੰਦ - 429
 ਸਆਦਤ-ਮੰਦ - 429
 ਸਆਦਤ ਮਦਾਰ - 429
 ਸਆਦਤ-ਮੰਦੀ - 429
 ਸਆਦਤ-ਵਰ - 429
 ਸਈ - 430
 ਸਈਦ - 430
 ਸਈਰ - 430
 ਸਹਕ - 419
 ਸਹਕੂਕ - 419
 ਸਹਨ - 419
 ਸਹਨ - 459
 ਸਹਫ਼ਾ - 459

ਸਹਬ - 439	ਸਹਾਬੀ - 458	ਸਕੀਮ - 432
ਸਹਬ -464	ਸਹੀ - 437	ਸਕੀਨ 213
ਸਹਬਾ - 464	ਸਹੀਹ - 459	ਸਕੀਲ - 462
ਸਹਬਾਈ - 464	ਸਹੀਹ-ਉਨ-ਨਸਬ - 459	ਸਕੁਰਾ - 432
ਸਹਬਾਈ - 464	ਸਹੀਫਾ - 459	ਸਕੂਤ - 432
ਸਹਬਾਨ - 419	ਸਹੀਫਾ ਨਿਗਾਰ - 459	ਸਕੂਨ - 432
ਸਹਬਾਨ-ਏ-ਵਾਇਲ - 419	ਸਹੀਲ - 419	ਸਖਤ - 420
ਸਹਮ - 437	ਸਹੁਕੂਕ - 419	ਸਖਤ ਚਸਮ - 420
ਸਹਰ - 419	ਸਹੂਬਤ - 464	ਸਖਤ-ਜਾਨ - 420
ਸਹਰ-ਖੇਜ਼ - 419	ਸਹੂਰ - 419	ਸਖਤ ਦਿਲ - 420
ਸਹਰਗਾਹ - 419	ਸਕੰਜੁਬੀਨ - 432	ਸਖਤੀ - 420
ਸਹਰਗਾਹਾਨ - 419	ਸਕਤ - 432	ਸਖਰ - 459
ਸਹਰਾ - 458	ਸਕਤਾ - 432	ਸਖਰਾ - 459
ਸਹਰਾਈ - 458	ਸਕਨਾ - 432	ਸਖਰਾ - 420
ਸਹਰਾ-ਏ-ਜਾਨ - 458	ਸਕਨਾਤ - 432	ਸਖਰੀ - 420
ਸਹਰਾ-ਏ-ਨਸੀਮ - 458	ਸਕਫ਼ - 432	ਸਖਰੀ - 420
ਸਹਰਾ-ਏ-ਮਹਸ਼ਰ - 458	ਸਕਬ - 213	ਸਖਰੀਯਾ - 459
ਸਹਰਾ-ਏ-ਰੁਦਸੀ - 458	ਸਕਮ - 432	ਸਖਾ 419
ਸਹਰਾ-ਗਰਦ - 458	ਸਕਰ - 431	ਸਖਾਵਤ - 420
ਸਹਰਾ-ਨਸੀਨ - 458	ਸਕਰ - 462	ਸਖੀ - 420
ਸਹਰਾ-ਨਵਰਦ - 458	ਸੱਕਰ - 432	ਸਖੀਯਾ - 420
ਸਹਰਾ ਨਵਰਦੀ - 458	ਸਕਰਾ - 432	ਸਖੁਨ - 420
ਸਹਲ - 437	ਸਕਰਾਤ - 431	ਸਗ - 433
ਸਹਵ - 437	ਸਕਰਾਨ - 432	ਸੰਗ - 435
ਸਹਵਨ - 437	ਸਕਲ - 213	ਸਗ-ਏ-ਅਬਲਕ - 433
ਸੱਹਾਫ਼ - 458	ਸੱਕਾ - 431	ਸਗ-ਏ-ਆਸ - 436
ਸਹਾਫ਼ਤ - 458	ਸੱਕਾਮ - 431	ਸਗ-ਏ-ਆਸੀਯਾ - 436
ਸਹਾਫ਼ੀ - 458	ਸੱਕਾਰ - 432	ਸਗ-ਏ-ਆਬੀ - 433
ਸਹਾਬ - 419	ਸਕਾਲ - 213	ਸਗ-ਏ-ਇਮਤਿਹਾਨ - 436
ਸਹਾਬ-ਏ-ਕਫ਼ - 419	ਸਕਾਲ - 462	ਸਗ-ਏ-ਜ਼ਰ - 436
ਸਹਾਬ-ਏ-ਨਵਾਲ - 419	ਸੱਕਾਲ - 462	ਸਗ-ਏ-ਜਾਨ - 433
ਸਹਾਬਤ - 458	ਸਕਿਰਲਾਤ - 432	ਸਗ-ਏ-ਜ਼ਿਗਰ - 433
ਸਹਾਬਾ - 419	ਸਕੀਨਤ - 433	ਸਗ-ਏ-ਦਿਲ - 433
ਸਹਾਬਾ - 458	ਸਕੀਨਾ - 432, 433	ਸਗ-ਏ-ਪਿਸਤਾਲ - 433

ਸੰਗ-ਏ-ਯਮਨ - 436	ਸੰਜਾਬ - 435	ਸਦਕ - 459
ਸਗ-ਏ-ਰਾਹ - 436	ਸਜਾ-ਯਾਫਤਾ - 429	ਸਦਨਾ - 420
ਸਗ-ਏ-ਲਾਬ - 433	ਸਜਾ-ਯਾਬ - 429	ਸਦਕਾ - 459
ਸੰਗਚਾ - 436	ਸਜਾਵੰਦ - 418	ਸਦ-ਪਾ - 459
ਸੰਗਦਿਲ - 436	ਸਜਾਵੰਦੀ - 418	ਸਦਫ - 459
ਸੰਗ ਦਿਲੀ - 436	ਸਜਾਵਲ - 429	ਸਦਫ-ਏ-ਸਦ-ਵ-ਚਾਰਦਾ-
ਸੰਗ ਪੁਸ਼ਤ - 436	ਸਜਾਵਾਰ - 429	ਅਕਦ - 459
ਸਗਰਾਕ - 430	ਸਜਾਵਾਰੀ - 429	ਸਦਫ-ਏ-ਫਲਕ - 459
ਸੰਗਲਾਖ - 436	ਸਜਿਫ - 419	ਸਦ-ਬਰਗ - 459
ਸੰਗਲਾਖਾ - 436	ਸੰਜੀਦਗੀ - 435	ਸਦਮਾ - 460
ਸਗਾਬੀ - 433	ਸਜੀਦਾ - 429	ਸਦਰ - 459
ਸਗਾਰਤ - 461	ਸੰਜੀਦਾ - 435	ਸਦਰ-ਉਲ-ਮੁਮਾਲਿਕ -
ਸੰਗੀਨ 436	ਸੰਜੁਕ - 435	459
ਸੰਗੀਨ-ਦਿਲ - 436	ਸੰਜੁਕ - 435	ਸਦਰ-ਏ-ਆਜ਼ਮ - 459
ਸਗੀਰ - 461	ਸਤਹ - 429	ਸਦਰ-ਏ-ਬਲੰਦ - 459
ਸਗੂਚਾ - 433	ਸਤਹੀ - 429	ਸਦਰਾ - 459
ਸਗੂਨਾ - 433	ਸਤਰ - 417	ਸੰਦਲ - 463
ਸੰਗ-ਏ-ਰੋਜ਼ਾ 436	ਸਤਰ - 429	ਸੰਦਲੀ - 463
ਸਜ - 418	ਸਤਰ-ਬੰਦੀ - 429	ਸਦਾ - 459
ਸਜਾਅ - 419	ਸਤਰਲਾਬ - 460	ਸਦਾਕਤ - 459
ਸਜਾਅ-ਗੋ - 419	ਸਤਲ - 429	ਸਦਾਰਤ - 459
ਸਜਫ - 419	ਸਤਵਤ - 429	ਸਦਾਰਤ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ -
ਸੰਜਰ - 435	ਸੱਤਾਰ - 417	459
ਸਜਲ - 419	ਸੱਤਾਰੀ - 417	ਸਦੀ - 460
ਸਜਾ - 418	ਸਤੁਰਲਾਬ - 429	ਸਦੀਸ - 421
ਸਜਾ - 429	ਸਤੂਦਨ - 418	ਸਦੀਕ - 460
ਸੰਜਾ - 435	ਸਤੂਦਾ - 418	ਸਦੀਦ - 420
ਸਜਾਹ - 418	ਸਤੂਦਾਨ - 418	ਸਦੀਰ - 421
ਸੱਜਾਦ - 418	ਸਤੂਨ - 418	ਸੰਦੂਕ - 463
ਸੱਜਾਦਤ - 418	ਸਤੂਰ - 418	ਸੰਦੂਕਚਾ - 463
ਸੱਜਾਦਾ - 418	ਸੱਦ - 420	ਸਦੂਮ - 420
ਸੱਜਾਦਾ-ਏ-ਮਹਰਾਬੀ - 418	ਸੱਦ - 459	ਸਨ - 435
ਸੱਜਾਦਾ-ਨਿਸ਼ੀਨ - 418	ਸੱਦ-ਏ-ਸਿਕੰਦਰ - 420	ਸਨਅਤ - 463
ਸੱਜਾਨ - 418	ਸਦਕ - 420	ਸਨਅਤ-ਗਰ - 463

ਸਨਅਤਗਰੀ - 463	ਸਫ਼-ਏ-ਤੇਗ਼ - 461	ਸਫ਼ੁਰਾ - 461
ਸਨਆ - 463	ਸਫ਼-ਏ-ਨਿਆਲ - 461	ਸਫ਼ੇਦ - 431
ਸਨਆਨ - 463	ਸਫ਼ਹਾ - 461	ਸਫ਼ੇਦ-ਆਬ - 431
ਸਨਦ - 435	ਸਫ਼ਹਾਤ - 461	ਸਫ਼ੇਦ-ਗੋਯੀ - 431
ਸਨਮ - 463	ਸਫ਼ਦਰ - 461	ਸਫ਼ੇਦ-ਚਸਮ - 431
ਸਨਮ-ਕਦਾ - 463	ਸਫ਼ਰ - 431	ਸਫ਼ੇਦ-ਚਸਮੀ - 431
ਸਨਮ-ਖ਼ਾਨਾ - 463	ਸਫ਼ਰ - 461	ਸਫ਼ੇਦ ਬਖ਼ਤ - 431
ਸਨਾ - 213	ਸਫ਼ਰ-ਖ਼ਰਚ - 431	ਸਫ਼ੇਦ ਮੁਹਰਾ - 431
ਸਨਾ - 436	ਸਫ਼ਰ-ਏ-ਵਾਪਸੀਨ - 431	ਸਫ਼ੇਦ-ਰੀਸ਼ - 431
ਸੱਨਾਅ - 463	ਸਫ਼ਰ-ਨਾਮਾ - 431	ਸਫ਼ੇਦਾਰ - 431
ਸਨਾਅਤ - 463	ਸਫ਼ਰਾ - 461	ਸਬਾਅ - 414
ਸਨਾਇਅ - 463	ਸਫ਼ਰਾ - 431	ਸਬਕ - 414
ਸਨਾਈ - 435	ਸਫ਼ਰਾ-ਏ-ਖ਼ਾਰਿਜ਼ਾ - 431	ਸਬਕਤ - 415
ਸਨਾ ਖ਼ਾਨ - 213	ਸਫ਼ਰਾ-ਚੀਨ - 431	ਸਬਕ ਤਨ - 415
ਸਨਾ-ਗਰ 213	ਸਫ਼ਰਾ ਨਿਸ਼ੀਨ - 431	ਸਬਕ ਤਾਸ਼ - 414
ਸਨਾ-ਗੋ - 213	ਸਫ਼ਰਾ-ਪਰਦਾਜ਼ - 431	ਸਬਕ ਬੁਰਦਨ - 414
ਸਨਾਦੀਦ - 463	ਸਫ਼ਰਾਵੀ - 461	ਸਬਜ਼ - 413
ਸਨਾਮ - 435	ਸਫ਼ਰੀ - 431	ਸਬਜ਼ ਅੰਦਰ ਸਬਜ਼ - 414
ਸਨੀਅ - 463	ਸਫ਼ਵੀ - 461	ਸਬਜ਼ ਆਖ਼ਰ - 413
ਸਨੂਬਰ - 463	ਸਫ਼ਵੀਯਾ - 461	ਸਬਜ਼ ਸ਼ੀਰੀ - 414
ਸਨੌਬਰ - 463	ਸਫ਼ਾ - 461	ਸਬਜ਼ਕੁਬਾ - 414
ਸਪਸ - 416	ਸਫ਼ਾਇਨ - 430	ਸਬਜ਼ ਕਾਰ - 414
ਸਪੁਰਦਨ - 416	ਸੱਫ਼ਾਹ - 430	ਸਬਜ਼ ਖ਼ਾਨ - 414
ਸਪੇਦ - 416	ਸੱਫ਼ਾਕ - 430	ਸਬਜ਼ ਖ਼ਾਨਾ - 414
ਸਪੇਦ-ਚਸਮੀ - 416	ਸੱਫ਼ਾਰ - 460	ਸਬਜ਼ ਚਸਮ - 414
ਸਪੇਦ-ਦਸਤ - 416	ਸਫ਼ਾਰੀਯਾਨ - 461	ਸਬਜ਼ ਜ਼ਾਗ਼ - 414
ਸਪੇਦ-ਪਰ - 416	ਸਫ਼ੀ - 461	ਸਬਜ਼ ਤਲਖ਼ - 414
ਸਪੇਦ-ਪਾ - 417	ਸਫ਼ੀਹ - 431	ਸਬਜ਼ ਪੁਸ਼ਤ - 414
ਸਪੇਦਰੂ - 416	ਸਫ਼ੀਹੀ - 431	ਸਬਜ਼ ਪੁਲ - 414
ਸਪੇਦਾ - 416	ਸਫ਼ੀਨਾ - 431	ਸਬਜ਼ ਪੋਸ਼ - 414
ਸਪੇਦਾ-ਦਮ - 417	ਸਫ਼ੀਰ - 431	ਸਬਜ਼-ਪੋਸ਼ਾਨ-ਏ-ਫ਼ਲਕ -
ਸਪੇਦਾ ਦਮਾਨ - 417	ਸਫ਼ੀਰ - 462	414
ਸਪੇਦੀ - 417	ਸਫ਼ੁਤ - 461	ਸਬਜ਼-ਪੋਸ਼ਾਨ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤ -
ਸੱਫ਼ (ਸਫ਼) - 461	ਸਫ਼ੁਨ - 431	414

ਸਬਜ਼ ਬਹਾਰ	ਸਬੁਕ-ਦਿਲ - 415	ਸਮਾ - 434
ਸਬਜ਼ ਬਖਤ - 414	ਸਬੁਕ-ਦੋਸ਼ - 415	ਸਮਾ - 462
ਸਬਜ਼ ਬਾਲ - 414	ਸਬੁਕ-ਪਾਯ - 415	ਸਮਾਅ - 434
ਸਬਜ਼ਵਾਰ - 414	ਸਬੁਕ-ਬਾਸ਼ - 415	ਸਮਾਅਤ - 434
ਸਬਜ਼ਾ - 414	ਸਬੁਕ-ਬਾਰ - 415	ਸਮਾਈ - 434
ਸਬਜ਼ਾਜ਼ਾਰ - 414	ਸਬੁਕ-ਮਾਯਾ - 415	ਸਮਾਜਤ - 434
ਸਬਜ਼ਾਨ-ਏ-ਚਮਨ - 414	ਸਬੁਕ-ਰਫਤਾਰ - 415	ਸਮਾਨ - 213
ਸਬਜ਼ਾ ਰੰਗ - 413	ਸਬੁਕ-ਰਿਕਾਬ - 415	ਸਮਾਨੂਨ - 213
ਸਬਜ਼ੀ - 414	ਸਬੁਕ-ਰੂਹ - 415	ਸਮਾਵਾਤ - 434
ਸਬਜ਼ੀ-ਕਾਰੀ - 414	ਸਬੁਕ ਰੋ - 415	ਸਮੀਨਾ - 435
ਸਬਤ - 212	ਸਬੁਕੀ - 415	ਸਮੀਮ - 462
ਸਬਤ - 413	ਸਬੁ - 415	ਸਮੂਤ - 462
ਸਬਦ - 413	ਸਬੁਅ - 415	ਸਮੂਮ - 435
ਸਬਬ - 413	ਸਬੂਸ - 415	ਸਮੂਰ - 435
ਸਬਰ - 458	ਸਬੂਸਕ - 435	ਸੱਯਾਹ - 437
ਸਬਲ - 415	ਸਬੂਹ - 458	ਸੱਯਾਦ - 464
ਸਬਾ - 457	ਸਬੂਚਾ - 415	ਸਯਾਨਤ - 464
ਸਬਾਹ - 457	ਸਬੂਰ - 458	ਸੱਯਾਰਾ - 437
ਸੱਥਾਹ - 457	ਸਬੂਰੀ - 458	ਸੱਯਿਦ - 438
ਸਬਾਹ-ਉਲ-ਸ਼ੈਰ - 457	ਸੰਬੋਸਾ - 435	ਸਰ - 421
ਸਬਾਤ - 212	ਸੱਮ - 434	ਸਰ-ਉ-ਸਾਮਾਨ - 428
ਸਬਾਤ-ਏ-ਰਾਯ - 212	ਸੰਮ - 462	ਸਰ-ਉ-ਬੰਦ - 428
ਸਬਾਯ - 413	ਸਮਅ - 434	ਸਰ-ਅਸਕਰ - 426
ਸਬੀ - 458	ਸਮਤ - 434	ਸਰ ਅਸਰ - 426
ਸਬੀਲ - 415	ਸਮਤ - 462	ਸਰਅੰਗੁਸ਼ਤ - 422
ਸਬੁਕ - 415	ਸਮਤੁਰ-ਰਾਸ	ਸਰਅੰਗੁਸ਼ਤੀ - 422
ਸਬੁਕਸਰ - 415	ਸਮੰਦ - 435	ਸਰਅੰਜਾਮ - 422
ਸਬੁਕ-ਸਾਯਾ - 415	ਸਮੰਦਰ - 435	ਸਰ-ਅਤਸਾ-ਏ-ਆਦਮ - 426
ਸਬੁਕ-ਸਾਰ - 415	ਸਮਨ - 213	ਸਰ-ਅੰਦਾਜ਼ - 422
ਸਬੁਕ-ਹਿੱਮਤ - 415	ਸਮਮ - 462	ਸਰ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ - 422
ਸਬੁਕ-ਖ਼ਿਰਦ - 415	ਸਮਰ - 213	ਸਰ-ਅਫ਼ਰੀਦਹ - 422
ਸਬੁਕ ਜੌਲਾ - 415	ਸਮਰ - 434	ਸਰਅਫ਼ਰੀਦਗੀ - 422
ਸਬੁਕਤੀਨ - 415	ਸਮਰਕੰਦ - 434	ਸਰ-ਅਫ਼ਰੀਦਨ - 422
ਸਬੁਕ-ਦਸਤ - 415	ਸਮਰਾ - 213	

ਸਰਅਫਰਾਜ਼ - 422	ਸਰ ਸਾਲ - 425	ਸਰਗੀਂ - 427
ਸਰ-ਅਲਮ - 426	ਸਰ ਸਿਜਦਾ - 425	ਸਰਗੀਨਾ - 426
ਸਰ-ਆਹੰਗ - 421	ਸਰ-ਸਿਲਸਿਲਾ - 425	ਸਰਗੁਜ਼ਸਤ - 427
ਸਰ-ਆਖ਼ਰ - 421	ਸਰ-ਸ਼ੀਰ 426	ਸਰਗੁਜ਼ਸਤਗੀ - 427
ਸਰ-ਆਖ਼ਰ - 421	ਸਰਸੂਖਨ - 425	ਸਰਗੁਜ਼ਸਤਾ - 427
ਸਰ-ਆਗ਼ੋਸ਼ - 421	ਸਰਸੁਮਾਰੀ - 426	ਸਰਗੁਮ - 427
ਸਰਆਮਤ - 421	ਸਰ-ਸੂਯ - 426	ਸਰਗੁਰੇਹ - 427
ਸਰ-ਆਮਦ-ਏ-ਮਿੱਲਤ - 421	ਸਰਹ - 460	ਸਰਗੋਸ਼ੀ - 427
ਸਰ-ਆਮਾਸ - 421	ਸਰਹੰਗ - 428	ਸਰ-ਗ਼ੋਗਾ - 426
ਸਰ-ਆਮਾਸੀ - 421	ਸਰਹੰਗੀ - 428	ਸਰਚਸ਼ਮਾ - 424
ਸਰਆਮਾਜ਼ - 421	ਸਰਹਦ - 424	ਸਰ ਚੀਨ - 424
ਸਰਆਵਰੀ - 421	ਸਰ-ਹਲਕਾ - 424	ਸਰਜ - 424
ਸਰ-ਆਵਾਜ਼ਾ - 421	ਸਰ ਹਿਸਾਬ - 424	ਸਰ ਜ਼ਦਨ - 425
ਸਰ-ਏ-ਸ਼ਬ - 426	ਸਰਕਰਦਗੀ - 426	ਸਰਜ਼ਨਸ਼ - 425
ਸਰ-ਏ-ਸ਼ਾਮ - 426	ਸਰਕਲਯਾਨ - 426	ਸਰ-ਜ਼ਮੀਨ - 425
ਸਰ-ਏ-ਦਸਤ - 425	ਸਰਕਾ - 426	ਸਰ ਜੁਮਲਾ - 424
ਸਰ-ਏ-ਦਫ਼ਤਰ - 425	ਸਰਕਾਰ - 426	ਸਰ-ਜ਼ੁਲਫ਼ - 425
ਸਰ-ਏ-ਰਾਹ - 425	ਸਰਕਾਰੀ 426	ਸਰ-ਜ਼ੋਰ - 425
ਸਰ-ਏ-ਰਿਸ਼ਤਾ - 425	ਸਰਕੁਨ - 426	ਸਰਤ ਸਬਜ਼ ਬਾਦ - 424
ਸਰ-ਏ-ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਜ਼ ਦਸਤ	ਸਰਕੋਚਕ - 427	ਸਰਤ ਗਰਦਮ - 424
ਬੇਰੂ ਰਫ਼ਤਨ - 425	ਸਰਕੋਚਕੀ - 427	ਸਰਤਨਹਾ - 424
ਸਰ-ਏ-ਰਿਸ਼ਤਾ ਯਾਫ਼ਤਨ - 425	ਸਰਕੋਬ - 426	ਸਰ-ਤਾ-ਸਰ - 424
ਸਰ ਸਖ਼ਤੀ - 425	ਸਰਖਸ਼ - 424	ਸਰਤਾਜ਼ - 424
ਸਰਸ਼ ਸਾਲਾਰ - 428	ਸਰਖਤ - 424	ਸਰਤਾਨ - 426
ਸਰਸ਼ਫ਼ - 426	ਸਰਖੁਸ਼ - 424	ਸਰਤਾਬੀ - 424
ਸਰ ਸਬਜ਼ - 425	ਸਰ-ਖ਼ੈਲ - 424	ਸਰਦਸਤੀ - 425
ਸਰ ਸਰ - 460	ਸਰਗਸ਼ਤਾ - 427	ਸਰਦ-ਮਿਹਰ - 425
ਸਰਸਰੀ - 425	ਸਰ-ਗ਼ਜ਼ਲ - 426	ਸਰਦ-ਮਿਹਰੀ - 425
ਸਰਸਾਮ - 425	ਸਰਗਨਾ - 426	ਸਰਦਾਬ - 425
ਸਰਸਾਮੀ - 425	ਸਰਗਰਦਾਨ - 427	ਸਰਦਾਬਾ - 425
ਸਰਸਾਰ - 426	ਸਰਗਰਮ - 427	ਸਰਦਰ - 425
ਸਰਸਾਰੀ - 426	ਸਰ-ਗ਼ਲੀਸਾਨ - 426	ਸਰਦਰਦੀ - 425
	ਸਰਗਿਰਾਨ - 427	ਸਰਦਾਰ - 425
	ਸਰਗਿਰਾਨੀ - 427	ਸਰਦਾਰੀ - 425

ਸਰਦੀ - 425	ਸਰ-ਬਰਾ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਜੂਯਥਾਰ - 428
ਸਰ ਨਵਿਸ਼ਤ - 427	ਸਰ-ਬਰਾਹ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਬਾਲਾ - 428
ਸਰਨਾਮਾ - 427	ਸਰ-ਬਰਾਹੀ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਰਅਨਾ - 428
ਸਰਨੈ - 428	ਸਰ-ਬਲੰਦ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਰਵਾਂ - 428
ਸਰ ਪੰਜਰੀ - 423	ਸਰ-ਬਲੰਦੀ - 423	ਸਰਵਕਦ - 428
ਸਰ-ਪੰਜਾ - 423	ਸਰਬਾਸ਼ - 423	ਸਰਵਤ - 212
ਸਰਪ੍ਰਸਤ - 423	ਸਰਬਾਸ਼ੀ - 423	ਸਰਵ-ਰੁਨ - 428
ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ - 423	ਸਰਬਾਜ਼ - 423	ਸਰਵਰ - 428
ਸਰ-ਪਾਯਾਨ - 423	ਸਰਬਾਜ਼ ਖਾਨਾ - 423	ਸਰਵਰ-ਏ-ਅੰਬੀਯਾ - 428
ਸਰਪੇਚ - 424	ਸਰਬਾਜ਼ੀ - 423	ਸਰਵਰੀ - 428
ਸਰਪੇਚੀਦਨ - 424	ਸਰਬਾਰ - 423	ਸਰਵਾ - 212
ਸਰਪੇਸ਼ - 424	ਸਰਬਾਲਾ - 423	ਸਰਵਾਲ - 428
ਸਰਪੇਸ਼ਾ - 424	ਸਰ ਬਜ਼ੁਰਗ - 423	ਸਰਵੀਲ - 428
ਸਰਪੇਸ਼ੀਦਾ - 424	ਸਰਮਸ਼ਕ - 427	ਸਰਾ - 212
ਸਰਫ - 426	ਸਰਮਸਤ - 427	ਸਰਾ - 421
ਸਰਫ - 460	ਸਰਮਦ - 427	ਸਰਾ - 428
ਸਰਫਰਾਜ਼ - 426	ਸਰਮਦੀ - 427	ਸਰਾਸਰ - 422
ਸਰਫਾਰਾਜ਼ੀ - 426	ਸਰਮਨਜ਼ਿਲ - 427	ਸਰਾਸੀਮਗੀ - 422
ਸਰਫਾ - 460	ਸਰਮਾ - 427	ਸਰਾਸੀਮਾ - 422
ਸਰਫਾ ਬੁਰਦਨ - 460	ਸਰਮਾਯਾ - 427	ਸਰਾਗੁਨ - 422
ਸਰ ਫਿਤਨਾ - 426	ਸਰਮਾਰੀ - 427	ਸਰਾਗੋਸ਼ - 421
ਸਰਫੀ - 460	ਸਰ-ਰਫਤਾ - 425	ਸਰਾਚਾ - 422
ਸਰਫੋਜ - 426	ਸਰ-ਰਿਸ਼ਤਾਦਾਰ - 425	ਸੱਰਾਜ - 421
ਸਰਫੋਜ - 426	ਸਰ ਲਸ਼ਕਰ - 427	ਸਰਾਜਾ - 422
ਸਰ-ਬ-ਸਹਰਾ-ਦਾਦਾ - 423	ਸਰ-ਲੋਹ - 427	ਸਰਾਦਾਰ - 422
ਸਰਬਸਤ - 423	ਸਰਵ - 428	ਸਰਾਦੀਪ - 422
ਸਰਬਸਤਾ 423	ਸਰਵ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦ - 428	ਸਰਾਨ - 422
ਸਰ-ਬ-ਸਰ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਸਹੀ - 428	ਸਰਾਨ-ਏ-ਚਰਖ - 422
ਸਰ-ਬ-ਕੋਹ-ਉ-ਬਿਯਾਬਾਨ	ਸਰਵ-ਏ-ਖਰਾਮ - 428	ਸਰਾਨਾ - 422
ਦਾਦਾ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਖਰਾਮਾ - 428	ਸਰਾਪਰਦਾ - 421
ਸਰਬਖਸ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਚਮਨ - 428	ਸਰਪਰਦਾ-ਏ-ਕੁਹਲੀ -
ਸਰ-ਬੰਦ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਚਮਨ - ਮਰਾਜ਼ -	421
ਸਰਬਦਾਰ - 423	428	ਸਰਾਪਰਦਾ-ਏ-ਜਹਾਨ -
ਸਰ-ਬ-ਮੁਹਰ - 423	ਸਰਵ-ਏ-ਰਮਾਨ - 428	421

ਸਰਾਪਰਦਾ ਜਦਨ - 421	ਸਰੋਥਾਰ - 428	ਸਲੀਬੀ - 462
ਸਰਾਪਾ - 421	ਸਰੋਪਾ - 428	ਸਲੀਲ - 462
ਸੱਰਾਫ਼ - 450	ਸਲ - 433	ਸਵਾਦ - 436
ਸੱਰਾਫ਼-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਾਂ - 460	ਸਲਸ - 213	ਸਵਾਦ - 456
ਸਰਾਫ਼ਤ - 460	ਸਲਸਬੀਲ - 433	ਸਵਾਬ - 213
ਸਰਾਫ਼ੀਲ - 422	ਸਲਜੂਕ - 433	ਸਵਾਬ - 463
ਸਰਾਬੀਲੀ - 421	ਸਲਤਨਤ - 434	ਸਵਾਨਿਰ - 436
ਸਰਾ ਬੁਸਤਾਨ - 421	ਸਲਤਨਤਰਾਨ - 434	ਸਾ - 409
ਸਰਾਮਤ - 460	ਸਲਤਨਤਰਾਨੀ - 434	ਸਾਅਤ - 411
ਸਰਾਮਾਚ - 421	ਸਲਬ - 433	ਸਾਇਸ - 413
ਸਰਾਮਾਜ - 421	ਸਲਬ - 462	ਸਾਇਕਾ - 457
ਸਰਾਯ - 422	ਸਲਮਾਨ - 434	ਸਾਇਦ - 411
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸ਼ਸਦਰ - 422	ਸਲਮਾਨ ਸਾਵਜ਼ੀ - 434	ਸਾਇਦ - 457
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸਿਪੰਜ - 422	ਸਲਵਾਤ - 462	ਸਾਇਫ਼ - 413
ਸਰਾਯ-ਏ-ਸੁਰੂਰ - 422	ਸਲਾ 462	ਸਾਇਬ - 457
ਸਰਾਯ-ਏ-ਜਾਵੀਦ - 422	ਸਲਾ-ਏ-ਆਮ - 462	ਸਾਇਬਾਨ - 412
ਸਰਾਯ-ਏ-ਦਿਗਰ - 422	ਸਲਾਸਤ - 433	ਸਾਇਮ - 457
ਸਰਾਯ-ਏ-ਬਾਕੀ - 422	ਸਲਾਸਿਲ - 433	ਸਾਇਰ - 413
ਸਰਾਯਚਾ - 422	ਸਲਾਸੀਨ - 213	ਸਾਇਲ - 413
ਸਰਾਯੰਦਾ - 423	ਸਲਾਸੂਨ - 213	ਸਾਇਲ-ਬ-ਕਫ਼ - 413
ਸਰਾਯਦਾਰ - 422	ਸਲਾਹ - 462	ਸਾਈ - 411
ਸਰਾਯਿਸ਼ - 422	ਸਲਾਹੀਯਤ - 462	ਸਾਏਵਾਨ - 413
ਸਰਾਰ - 422	ਸਲਾਕ - 433	ਸਾਸਾਨ - 411
ਸਰਾਵੀਲ - 422	ਸੱਲਾਖ - 433	ਸਾਸਾਨੀ - 411
ਸਰੀ - 428	ਸੱਲਾਖੀ - 433	ਸਾਸਾਨੀਆ - 411
ਸਰੀਅ - 429	ਸਲਾਤ - 462	ਸਾਹਿਬ - 456
ਸਰੀਅਨ - 429	ਸਲਾਤੀਨ - 433	ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਉਲੂਮ - 456
ਸਰੀਰ - 460	ਸਲਾਮ - 433	ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਅਖ਼ਲਾਕ - 456
ਸਰੀਚਾ - 428	ਸਲਾਮਤ - 433	ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਇਕਬਾਲ -
ਸਰੀਰ - 428	ਸਲਾਮਤੀ - 433 .	456
ਸਰੀਰ - 460	ਸਲਾਮ-ਅਲੈਕੁਮ - 433	ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਇਖ਼ਤਿਅਜਾ -
ਸਰੀਰਤ 428	ਸਲੀਸ - 434	456
ਸਰੋਸ਼ - 428	ਸਲੀਕਾ - 434	ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਕਫ਼-ਏ-ਬੈਜ਼ਾ -
ਸਰੋਸ਼-ਬੁਦ - 428	ਸਲੀਬ - 462	457

ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਕਿਤਾਬ - 456	ਸਾਗਰ ਖੁਰਦਨ - 411	ਸਾਦਾ ਲੋਹ - 410
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਕਿਰਾਨ - 446	ਸਾਗਰ-ਏ-ਜਮ - 411	ਸਾਦਿਸ - 410
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਖਾਨਾ - 456	ਸਾਗਰ ਨੌਸ਼ੀਦਨ - 411	ਸਾਦਿਕ - 457
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਗਰਜ਼ - 456	ਸਾਗਰ ਬ-ਸਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 411	ਸਾਦਿਕ-ਉਲ-ਇਅਤਕਾਦ - 457
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਜ਼ੋਕ - 456	ਸਾਗਰੀ - 457	ਸਾਦਿਕ-ਉਲ-ਕੌਲ - 457
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਦੀਵਾਨ - 456	ਸਾਚੀ - 409	ਸਾਦਿਕ-ਨਫਸ - 457
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਨਬੀਬ - 457	ਸਾਜ - 409	ਸਾਦਿਨ - 410
ਸਾਹਿਬ-ਏ-ਰਾਯ - 456	ਸਾਜ - 410	ਸਾਦਿਰ - 457
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ - 456	ਸਾਜ-ਉ-ਬਰਗ - 410	ਸਾਦਿਰ-ਉ-ਵਾਰਿਦ - 457
ਸਾਹਿਬ-ਦਿਲ - 456	ਸਾਜ ਅਸਤ - 410	ਸਾਨ - 312
ਸਾਹਿਬਾ - 457	ਸਾਜ ਕਰਦਨ - 410	ਸਾਨ-ਏ-ਸਿਪਾਹੀ - 412
ਸਾਹਿਬਾਨ - 456	ਸਾਜਕਾਰ - 410	ਸਾਨ-ਏ-ਲਸਕਰ - 412
ਸਾਹਿਬੀ - 457	ਸਾਜਗਾਰ - 410	ਸਾਨਵੀ - 212
ਸਾਹਿਰ - 409	ਸਾਜ਼ੀਦਾ - 410	ਸ਼ਾਨਿਅ - 457
ਸਾਹਿਰਾ - 409	ਸਾਜ਼ਵਰ - 420	ਸਾਨਿਹਾ - 412
ਸਾਕ - 411	ਸਾਜ਼ਮੰਦ - 410	ਸਾਨਿਰ - 412
ਸਾਕ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 411	ਸਾਜ਼ਿਸ਼ - 410	ਸਾਨੀ - 212
ਸਾਕ-ਏ-ਬਿੱਲਰੀਨ - 411	ਸਾਜਿਦ - 409	ਸਾਨੀਯਾ - 212
ਸਾਕਿਤ - 411	ਸਾਦ - 456	ਸਾਫ - 457
ਸਾਕਿਤ - 411	ਸਾਦ - 457	ਸਾਫ-ਬਾਤਿਨ - 457
ਸਾਕਿਨ - 411	ਸਾਦਗੀ - 410	ਸਾਫੀ - 457
ਸਾਕਿਨਾਨ - 411	ਸਾਦਤ - 410	ਸਾਬਰੀ - 409
ਸਾਕਿਨੀਨ - 411	ਸਾਦਾ - 410	ਸਾਬਾਤ - 409
ਸਾਕਿਬ - 212	ਸਾਦਾ - ਇਜ਼ਾਰ - 410	ਸਾਬਿਅ - 409
ਸਾਕਿਬ ਫ਼ਿਕਰ - 212	ਸਾਦਾ ਖ਼ਾਨ - 410	ਸਾਬਿਕ - 409
ਸਾਕੀ - 411	ਸਾਦਾ - ਜਨਪ - 410	ਸਾਬਿਕਨ - 409
ਸਾਕੀ-ਏ-ਕੋਸਰ - 411	ਸਾਦਾ ਜਿਗਰ - 410	ਸਾਬਿਕਾ - 409
ਸਾਕੀਜ਼ - 411	ਸਾਦਾਤ - 409	ਸਾਬਿਦੁਨ - 409
ਸਾਖਤ - 409	ਸਾਦਾ - ਤੋਰ - 410	ਸਾਬਿਤ - 212
ਸਾਖਤਨ - 409	ਸਾਦਾ - ਦਿਲ - 410	ਸਾਬਿਤ-ਕਦਮ - 212
ਸਾਖਤਾ - 409	ਸਾਦਾ ਰੂ / ਰੂਯ - 410	ਸਾਬਿਤ-ਕਦਮੀ - 212
ਸਾਖਤਾ ਪਰਾਦਾਖਤਾ - 409	ਸਾਦਾ ਪੁਰਕਾਰ - 410	ਸਾਬਿਰ - 456
ਸਾਗਰ - 411	ਸਾਦਾ ਮਿਜ਼ਾਜ - 410	ਸਾਬਿਰੀ - 456
ਸਾਗਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 411		

ਸਾਬਿੱਰੀ - 409	ਸਾਲਿਕਾਨ-ਏ-ਅਰਸ਼ - 412	ਸਿਜਦਾਤ - 418
ਸਾਬੂਸ - 409	ਸਾਵਾ - 412	ਸਿਜਾਫ਼ - 418
ਸਾਯਾ ਦਸਤ - 413	ਸਿਹ - 437	ਸਿੰਜਾਫ਼ - 418
ਸਾਯਾਦਾਰ - 413	ਸਿਹਸੰਬਾ - 437	ਸਿਜਿਸਤਾਨ - 419
ਸਾਯਾ-ਨਸ਼ੀਨ - 413	ਸਿਹਤ - 458	ਸਿਜਿਲ - 419
ਸਾਯਾ ਪ੍ਰਸਤ - 413	ਸਿਹਤ-ਬਖ਼ਸ਼ - 458	ਸਿਤ - 417
ਸਾਯਾ ਪਰਵਰ - 413	ਸਿਹਨ - 419	ਸਿਤਖ਼ਰ - 417
ਸਾਯਾ ਪੋਸ਼ - 413	ਸਿਹ-ਬਰਗਾ - 437	ਸਿਤਦਨ - 417
ਸਾਯਾ ਰਿਕਾਬ - 413	ਸਿਹਰ - 419	ਸਿਤਬਰੀ - 417
ਸਾਰ - 410	ਸਿਹਰ - 419	ਸਿਤਮ - 417
ਸਾਰਦਕ, 410	ਸਿਹਰ-ਏ-ਹਲਾਲ - 419	ਸਿਤਮ-ਅੰਦੋਸ਼ - 417
ਸਾਰਬਾਨ-ਸਾਰਦਾਨ, 410	ਸਿਹਰ-ਏ-ਸਾਮਰੀ - 419	ਸਿਤਮ-ਆਬਾਦ - 417
ਸਾਰਾ, 410	ਸਿਹਰ-ਏ-ਕਲਾਮ - 419	ਸਿਤਮ-ਈਜ਼ਾਦ - 417
ਸਾਰਿਕ - 410	ਸਿਹਰ-ਏ-ਬਨਾਨ - 419	ਸਿਤਮ-ਸ਼ਿਆਰ - 417
ਸਾਰੀ - 410	ਸਿਕ - 432	ਸਿਤਮਕਸ਼ - 418
ਸਾਰੂਨਾ - 410	ਸਿਕਤ - 432	ਸਿਤਮਕੇਸ਼ - 418
ਸਾਲ - 411	ਸਿਕੰਦਰ - 432	ਸਿਤਮਗਰ - 418
ਸਾਲ ਅਜ਼ਮਾ - 411	ਸਿਕੰਦਰ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 432	ਸਿਤਮ-ਗੁਸਤਰ - 418
ਸਾਲ-ਏ-ਸ਼ਮਸੀ - 411	ਸਿਕੰਦਰ ਲੋਧੀ - 432	ਸਿਤਮ-ਜ਼ਦਾ - 418
ਸਾਲ-ਏ-ਕਮਰੀ - 411	ਸਿਕਰ - 432	ਸਿਤਮ-ਦੀਦਾ - 418
ਸਾਲ ਖਵਾਰਦਾ - 411	ਸਿਕਲ - 213	ਸਿਤਮ-ਪਰਵਰ - 418
ਸਾਲ ਖੁਰਦ - 411	ਸਿਕਲ - 213	ਸਿਤਮ-ਪੋਸ਼ਾ - 417
ਸਾਲ-ਦੀਦਾ - 411	ਸਿੱਕਾ - 432	ਸਿਤਮ ਰਸੀਦਾ - 418
ਸਾਲਾਨਾ - 411	ਸਿਕਾਫ਼ਤ - 213	ਸਿਤਰ - 417
ਸਾਲਾਰ - 412	ਸਿਕਾਮ - 431	ਸਿਤਰਗ - 417
ਸਾਲਾਰ-ਏ-ਖ਼ਾਨ/ਖ਼ਾਨ - 412	ਸਿਕਾਲਤ - 362	ਸਿਤਾਇਸ਼ - 417
ਸਾਲਾਰ-ਏ-ਬਾਰ - 412	ਸਿਕਾਲਤ - 213	ਸਿਤਾਇਸ਼ਗਰ - 417
ਸਾਲਿਸ - 212	ਸਿਕੀਜ਼ਾ - 432	ਸਿਤਾਇਸ਼ਗਰੀ - 417
ਸਾਲਿਸ-ਨਾਮਾ - 212	ਸਿਗਰ - 461	ਸਿਤਾਇਸ਼ਗਾਹ - 417
ਸਾਲਿਹ - 457	ਸਿਗਰ ਸਿਨ - 461	ਸਿਤਾਦਾਨ - 417
ਸਾਲਿਹਾ - 457	ਸਿਗਾਲ - 433	ਸਿਤਾਨ - 417
ਸਾਲਿਕ - 412	ਸਿਜਦਾ - 419	ਸਿਤਾਮ - 417
ਸਾਲਿਕਾਨ - 412	ਸਿਜਦਾਗਾਹ - 419	ਸਿਤਾਰ - 417
		ਸਿਤਾਰਾ - 41

ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਸਹਰ - 417	ਸਿਪਹਸਾਲਾਰ 416	ਸਿਫਲ - 431
ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਸੁਬੁਹ - 417	ਸਿਪਹਕਸ਼ - 416	ਸਿਫਲਾ - 431
ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਦੁੰਬਾਲਾ - 417	ਸਿਪਹਦਾਰ - 416	ਸਿਫਲਾ - 431
ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਦੁਮਦਾਰ - 417	ਸਿਪਹਬਦ - 416	ਸਿਫਲਾ ਨਿਹਾਦ - 431
ਸਿਤਾਰਾ-ਸਿਨਾਸ - 417	ਸਿਪਹਬਦ - 416	ਸਿਫਲੀ - 431
ਸਿੱਤੀਨ - 418	ਸਿਪਹਬੁਦ - 416	ਸਿਫਾਹਾਨ - 461
ਸਿਤੁਰਗ - 417	ਸਿਪੰਜ - 416	ਸਿਫਾਤ - 461
ਸਿਤੁਰਦਨ - 417	ਸਿਪੰਜੀ ਸਰਾਯ - 416	ਸਿਫਾਰ - 461
ਸਿਤੇਰੰਦਗੀ - 418	ਸਿਪੰਦ - 416	ਸਿਫਾਰਤ - 430
ਸਿਤਤੇਹਿਸ਼ - 418	ਸਿਪੰਦ-ਦਾਨ - 416	ਸਿਫਾਰਤਖਾਨਾ - 430
ਸਿਤੇਜ਼ - 418	ਸਿੰਪਦਾਨ - 416	ਸਿਫਾਰਿਸ਼ - 430
ਸਿਤੇਜ਼ਾ - 418	ਸਿਪਰ - 416	ਸਿਫਾਲ - 430
ਸਿਤੇਜ਼ਾਕਾਰ 418	ਸਿਪਰ ਅੰਦਾਖਤਨ - 416	ਸਿਫਾਲ - 430
ਸਿਤੇਜ਼ਾ ਖੂਯ - 418	ਸਿਪਰਦਾਰੀ - 416	ਸਿਫਾਲਗਰ - 430
ਸਿਤੇਜ਼ਾ ਗਾਰ - 418	ਸਿਪਾਸ - 416	ਸਿਫਤ - 461
ਸਿਤੇਜ਼ਾਗਾਰੀ - 418	ਸਿਪਾਸ-ਨਾਮਾ - 416	ਸਿਫਤ - 461
ਸਿਤੇਜ਼ਾ ਜੂਯ - 418	ਸਿਪਾਸ ਬੁਰਦਨ - 416	ਸਿੱਬ - 413
ਸਿਦਕ - 459	ਸਿਪਾਸੀ-416	ਸਿਬਤ - 414
ਸਿਦਰਤ - 420	ਸਿਪਾਹ - 416	ਸਿਬਤ-ਏ-ਅਸਗਰ - 414
ਸਿਦਰਤੁਲ ਮੁਨਤਹਾ - 420	ਸਿਪਾਹ-ਸਾਲਾਰ - 416	ਸਿਬਤ-ਏ-ਅਕਬਰ 414
ਸਿਦਰਾ - 420	ਸਿਪਾਹਗਰੀ - 416	ਸਿਬਤੈਨ - 414
ਸਿਦਰਾ - ਕਾਮਤ - 420	ਸਿਪਾਹਾਨ - 416	ਸਿਬਯਾਨ - 458
ਸਿਦਰਾ ਤੂਬਾ - 420	ਸਿਪਾਹਿਯਾਨਾ - 416	ਸਿਬਾ - 457
ਸਿਦਰਾ-ਨਿਸ਼ੀਨਾਨ - 420	ਸਿਪਾਰਾ - 415	ਸਿਬਾ - 458
ਸਿਦਾਕ - 459	ਸਿਪਾਰਿਸ਼ - 415	ਸਿਬਾਅ - 413
ਸਿੱਦੀਕ - 460	ਸਿਪਿਹਰ - 416	ਸਿਬਾਰ - 458
ਸਿੰਦੀਦ - 463	ਸਿਪਿਹਰ-ਸਿਨਾਸ - 416	ਸਿਮ ਸਿਮ 434
ਸਿਨ - 435	ਸਿਪਿਹਰ-ਬੰਦ - 416	ਸਿਮਾ - 435
ਸਿਨ-ਏ-ਤਮੀਜ਼ - 435	ਸਿਪੁਰਦਨੀ - 416	ਸਿਮਾ - 435
ਸਿਨ-ਏ-ਬਲੂਗਤ - 435	ਸਿਪੇਦ-ਜਾਮਗਾਨ - 416	ਸਿਯਾ - 438
ਸਿਨਫ - 463	ਸਿਪੇਦ-ਜਾਮਾ - 416	ਸਿਯਰ - 438
ਸਿਨਵਾਨ - 463	ਸਿਫਤ - 430	ਸਿਯਾਸਤ - 437
ਸਿਨਾਨ - 435	ਸਿਫਤ - 461	ਸਿਯਾਹ - 437
ਸਿਪਹ - 416	ਸਿਫਰ - 461	ਸਿਯਾਹ-ਕਾਰ - 437

ਸਿਯਾਹਤ - 437	ਸਿਲਾਹ - 433	ਸੁਹਾ - 437
ਸਿਯਾਹ-ਦਿਲ - 437	ਸਿਲਾਹ-ਸ਼ੋਰ - 433	ਸੁਹਕ - 419
ਸਿਯਾਹੀ - 437	ਸਿਲਾਹ-ਦਸਤ - 433	ਸੁਹਨ - 459
ਸਿਯਾਕ - 437	ਸਿਲਾਹੀ - 433	ਸੁਹਲਤ - 437
ਸਿਯਾਦਤ - 437	ਸਿਵਾ - 436	ਸੁਹੈਲ - 437
ਸਿਯਾਮ - 464	ਸਿਵਾਬਿਕ - 436	ਸੁਕ - 432
ਸਿਯਾਵਸ਼ - 437	ਸਿਵਾਯ - 436	ਸੁਕਨਾ - 432
ਸਿਯੂਮ - 438	ਸਿਵੁਮ - 438	ਸੁਕਮ - 432
ਸਿੱਰ - 421	ਸੀ - 437	ਸੁਕਰ - 432
ਸਿਰਗੀਨ - 426	ਸੀਨ - 409	ਸੁਕਰਾਤ - 431
ਸਿਰੋਨ - 421	ਸੀਨ - 464	ਸੁੱਕਲਾਤ - 432
ਸਿਰਬਾਲ - 423	ਸੀਨਾ - 438	ਸੁੱਕਾਨ - 432
ਸਿਰਾਂ ਸਰਾ - 421	ਸੀਨਾ-ਬੰਦ - 438	ਸੁਖਨ - 420
ਸਿਰਾਜ - 421	ਸੀਨੀ - 464	ਸੁਖਨ-ਏ-ਨਮਾਜ਼ੀ - 420
ਸਿਰਾਜ-ਉਲ-ਮਸਕੀਨ - 421	ਸੀਨੀਯਾ - 464	ਸੁਖਨ-ਏ-ਮਜਲਿਸੀ - 420
ਸਿਰਾਜ-ਉਲ-ਲੈਲ	ਸੀਮ - 438	ਸੁਖਨਸੰਜ - 420
ਸਿਰਾਜੁਦ-ਦੌਲਤ - (ਦੌਲਾ) - 421	ਸੀਮਾਬ - 438	ਸੁਖਨਸਰਾ - 420
ਸਿਰਾਤ - 460	ਸ਼ੀਮੀਨ - 438	ਸੁਖਨਗੋ - 420
ਸਿਰਾਤ-ਉਲ-ਮੁਸਤਕੀਮ - 460	ਸੀਰਤ - 438	ਸੁਖਨਦਾਨ - 420
ਸਿਰਾਰ - 422	ਸੁਊਦ - 430	ਸੁਖਨਵਰ - 420
ਸਿਰਸਕ - 426	ਸੁਊਦ - 460	ਸੁਖਰਤ - 420
ਸਿਰਸਤ - 426	ਸੁਊਬਰ, 460	ਸੁਗਾਂਦੀ - 430
ਸਿਰੀਸ਼ - 429	ਸੁਆ-ਮਸਤ - 427	ਸੁਚੀ - 419
ਸਿਰੀਸ਼ - 429	ਸੁਸਤ - 429	ਸੁਚੀ-ਖਾਨਾ - 419
ਸਿੱਲ - 433	ਸੁਸਤ-ਮਹਾਰ - 429	ਸੁਜ - 418
ਸਿਲਸਿਲਾ - 433	ਸੁਸਤ-ਰਾਯ - 429	ਸੁਜੂਦ - 419
ਸਿਲਕ - 434	ਸੁਸਤ-ਰੀਸ਼ - 429	ਸੁਜੂਦ-ਏ-ਸਮਦੀ - 419
ਸਿਲਕ-ਏ-ਲਆਸਲੀ - 434	ਸੁਸਤੀ - 429	ਸੁਤਖ਼ਾਨ - 417
ਸਿਲਤ - 462	ਸੁਹਵ - 459	ਸੁਤਰਗ - 417
ਸਿਲਾ - 462	ਸੁਹਬਤ - 458	ਸੁਤੂਰ - 418
	ਸੁਹਬਤ ਦਰ ਯਾਫ਼ਤਨ - 458	ਸੁਤੂਰਦਾਨ - 418
	ਸੁਹਬਤੀ - 458	ਸੁਤੂਰਬਾਨ - 418
	ਸੁਹਬਾਬ - 437	ਸੁਦਸ - 420
		ਸੁੱਦਾ - 420

ਸੁਦਸ - 420	ਸੁੰਬੀਦਨ - 435	ਸੁੱਰਾ - 428
ਸੁਦੂਰ - 460	ਸਬੂ ਸ਼ਿਕਸਤਨ - 415	ਸੁਰਾਹ - 460
ਸੁੰਨਤ - 415	ਸੁੰਬਕ - 438	ਸੁਰਾਹੀ - 460
ਸੁਨੂਫ - 463	ਸੰਬਲ - 435	ਸੁਰਾਹੀ-ਬਾਜ਼ੀ - 460
ਸੁਪਾਰਿਸ਼ - 415	ਸੰਬੁਲਾ - 434	ਸੁਰਾਕਾ - 422
ਸੁਫਤ - 430	ਸੁਬੁਹ - 415	ਸੁਰਾਗ - 422
ਸੁਫਤਗਰ - 430	ਸਬੂਹੀਯਾਨ - 415	ਸੁਰਾਦਿਕ - 422
ਸੁਫਤਾ-ਗੋਸ਼ - 431	ਸੁੰਬ ਸੁੰਬੁਕ - 435	ਸੁਰਾਮ - 460
ਸੁਫਰ - 461	ਸੁਮ - 434	ਸੁਰਦੂ - 428
ਸੁਫਰਤ - 461	ਸੁੰਮ - 462	ਸੁਰੂਦਸਰਾ - 428
ਸੁਫਰਾ - 431	ਸੁਮੀਮ-ਵ-ਬੁਕਮੁਮ - 462	ਸੁਰੂਨ - 428
ਸੁਫਲ - 212	ਸੁਚ - 421	ਸੁਰੂਰ - 428
ਸੁਫਲ - 43	ਸੁਰਖ - 424	ਸੁਰੂਰਆਬਾਦ - 428
ਸੁਫਲੀ - 431	ਸੁਰਖ-ਚਸ਼ਮ - 424	ਸੁਲਸ- 213
ਸੁੱਫਾ - 461	ਸੁਰਖਚਾ - 424	ਸੁਲਸਾਨ- 213
ਸੁਫਤ - 461	ਸੁਰਖ ਬਾਲ	ਸੁਲਸੁਲ - 462
ਸੁਫਫ - 461	ਸੁਰਖ ਬੁਤ - 424	ਸੁਲਹ - 462
ਸੁਬਅ - 414	ਸੁਰਖ ਬੈਦ - 424	ਸੁਲਹ ਕੁਲ - 462
ਸੁਬਹ - 458	ਸੁਰਖ ਮਰੂਚ - 424	ਸੁਲਤਾਨ - 433
ਸੁਬਹ-ਏ-ਆਖਿਰੀਨ - 458	ਸੁਰਖ ਮਰਦ - 424	ਸੁਲਤਾਨ-ਏ-ਅਖਤਰਾਂ - 434
ਸੁਬਹ-ਏ-ਸਾਦਿਕ - 458	ਸੁਰਖਰੂ - 424	ਸੁਲਤਾਨ-ਏ-ਮੁਲਕ - 434
ਸੁਬਹ-ਏ-ਕਾਜ਼ਿਬ - 458	ਸੁਰਖਾ - 424	ਸੁਲਤਾਨਾ - 434
ਸੁਬਹ-ਏ-ਦੁਵੁਮ - 458	ਸੁਰਖੀ - 424	ਸੁਲਤਾਨੀਯਾ - 434
ਸੁਬਹ-ਏ-ਪਸੀਨ - 458	ਸੁਰੰਗ - 427	ਸੁਲਬ - 462
ਸੁਬਹ-ਏ-ਰਾਸਤ - 458	ਸੁਰਦ - 460	ਸੁਲਬੀ - 462
ਸੁਬਹ-ਦਮ - 458	ਸੁਰਬ - 423	ਸੁਲਾਸਾ - 213
ਸੁਬਹ-ਦਿਲ - 458	ਸੁਰਬ-ਏ-ਸੋਖਤਾ - 423	ਸੁਲੂਕ - 434
ਸੁਬਹ-ਰਵਾਨ - 458	ਸੁਰਮਈ - 427	ਸੁਲੇਮਾਨ - 434
ਸੁਬਹਾ - 433	ਸੁਰਮਾ - 427	ਸੁਲੇਮਾਨੀ - 434
ਸੁਬਹਾਨ - 413	ਸੁਰਮਾ ਕਸ਼ - 427	ਸੁਲੇਮਾਨੀਯਾ - 434
ਸੁਬਹਾਨ ਅੱਲਾਹ - 413	ਸੁਰਮਾ ਚਸ਼ਮ - 427	ਸੁਵਰ - 463
ਸੁਬਰਾ - 458	ਸੁਰਮਾ ਚੋਬ - 427	ਸੁਵਰੀ - 464
ਸੁਬਲ - 415	ਸੁਰਮਾ ਸੁਲੇਮਾਨੀ - 427	ਸੁਵਾਰ - 436
ਸੁੰਬਾ - 435	ਸੁਰੱਯਾ - 212	ਸੁਵਾਲ - 436

ਸੁਵੈਦਾ - 437
 ਸੁ - 436
 ਸੂਅਬਾਨ - 212
 ਸੁਇ - 436
 ਸੂਸਮਾਰ - 437
 ਸੂਸਨ - 437
 ਸੂਸਾ - 437
 ਸੂਹਾਨ - 437
 ਸੂਹਾਨ-ਏ-ਰੂਹ - 437
 ਸੂਚੀ - 436
 ਸੂਚੀ-ਖਾਨਾ - 436
 ਸੂਜਨ - 437
 ਸੂਜਨੀ - 437
 ਸੂਦ - 436
 ਸੂਫ - 464
 ਸੂਫੀ - 464
 ਸੂਫੀਚਾ - 464
 ਸੂਫੀਯਾਨ - 464
 ਸੂਬਾ - 463
 ਸੂਬਾਦਾਰ - 463
 ਸੂਰ - 436
 ਸੂਰ - 463
 ਸੂਰ-ਏ-ਇਸਰਾਫੀਲ - 463
 ਸੂਰਤ - 436
 ਸੂਰਤ - 436
 ਸੂਰਤਕਸ਼ - 463
 ਸੂਰਤਕਾਰ - 436
 ਸੂਰਤਗਰ - 463
 ਸੂਰਤਗਾਰੀ - 463
 ਸੂਰਤਨਿਗਾਰ - 463
 ਸੂਰਤ-ਬੰਦ - 463
 ਸੂਰਤਬਾਜ਼ੀ - 463
 ਸੂਰਾ - 436
 ਸੂਰਾਖ - 436

ਸੇ - 412
 ਸੇਬ - 437
 ਸੇਬ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨੀ - 438
 ਸੇਰ - 438
 ਸੇਰਾਬ - 438
 ਸੈਹੂਨ - 438
 ਸੈਕਲ - 464
 ਸੈਕਲਗਰ - 464
 ਸੈਕਲੀ - 464
 ਸੈਦ - 464
 ਸੈਦ-ਅਫਗਨ - 464
 ਸੈਦ-ਏ-ਹਰਮ - 464
 ਸੈਦਗਰ - 464
 ਸੈਦਗਾਹ - 464
 ਸੈਦ-ਪੋਸ਼ਾ - 464
 ਸੈਫ - 438
 ਸੈਫੀ - 464
 ਸੈਰਫ - 464
 ਸੈਰਫੀ - 464
 ਸੈਲ - 438
 ਸੈਲਾਬ - 438
 ਸੈਰ - 438
 ਸੋਸਨ - 437
 ਸੋਸਨੀ - 437
 ਸੋਖਤਰੀ - 436
 ਸੋਖਤਨ - 436
 ਸੋਖਤਾ - 436
 ਸੋਗ - 437
 ਸੋਗਦਾਰ - 437
 ਸੋਗਵਾਰ - 437
 ਸੋਗਵਾਰੀ - 437
 ਸੋਜ਼ - 436
 ਸੋਜ਼ਾਕ - 437
 ਸੋਮ - 213

ਸੋਤ - 463
 ਸੋਦਾ - 436
 ਸੋਦਾਈ - 436
 ਸੋਦਾ-ਜ਼ੁਦਾ - 436
 ਸੋਨ - 464
 ਸੋਬ - 463
 ਸੋਮ - 464
 ਸੋਮਆ - 464

‘ਸ਼’

ਸ਼ਅਸ਼ਆ - 447
 ਸ਼ਸ - 446
 ਸ਼ਸ-ਉ-ਪੰਜ - 446
 ਸ਼ਸ ਅੰਦਾਜ਼ - 446
 ਸ਼ਸ ਸਰੀ - 446
 ਸ਼ਸ ਜ਼ਿਹਤ - 446
 ਸ਼ਸਤ - 466
 ਸ਼ਸਤ ਮੀਰ - 446
 ਸ਼ਸਦਰ - 446
 ਸ਼ਸਦਰ-ਏ-ਤੰਗ - 446
 ਸ਼ਸਦਰ-ਏ-ਫਨਾ - 446
 ਸ਼ਸਦਰਾ - 446
 ਸ਼ਸਦਰੀ - 446
 ਸ਼ਸ ਦਾਂਗ - 446
 ਸ਼ਸ ਪੰਜ - 446
 ਸ਼ਸਮ - 446
 ਸ਼ਸ-ਰੋਜ਼ਾ - 446
 ਸ਼ਹ - 452
 ਸ਼ਹ-ਏ-ਨੀਮਰੋਜ਼ - 453
 ਸ਼ਹਦ - 452
 ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ - 453
 ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ-ਏ-ਫਲਕ - 453
 ਸ਼ਹਨਾਈ - 453

ਸ਼ਹਨਾਜ਼ - 453	ਸ਼ਕਰ-ਏ-ਅਕੀਕ-ਰੰਗ - 448	ਸ਼ੰਜਰਫ਼ - 451
ਸ਼ਹਬਾਜ਼ - 452	ਸ਼ਕਰਖੰਦ (ਖੰਦਾ) - 448	ਸ਼ਜਰਾ-ਏ-ਕਲੀਮ - 444
ਸ਼ਹਬਾਲਾ - 452	ਸ਼ਕਰ-ਪਾ - 448	ਸ਼ੱਤ - 446
ਸ਼ਹਮ - 444	ਸ਼ਕਬ-ਬੁਰਾ - 448	ਸ਼ਤਰੰਗ - 444
ਸ਼ਹਮਤ - 444	ਸ਼ਕਰ-ਰੰਗ - 448	ਸ਼ਤਰੰਜ - 446
ਸ਼ਹਰ - 452	ਸ਼ਕਰ ਰੰਜ - 448	ਸ਼ਤਰੰਜੀ - 446
ਸ਼ਹਰ-ਆਸ਼ੋਬ - 452	ਸ਼ਕਰ ਰੰਜੀ (ਰੰਗੀ) - 448	ਸ਼ੰਦ - 444
ਸ਼ਹਰ-ਏ-ਖੁਦਾ - 452	ਸ਼ਕਰ-ਰੋਜ਼ - 448	ਸ਼ੰਦ-ਉ-ਮੱਦ - 444
ਸ਼ਹਰ-ਏ-ਨਬੀ - 452	ਸ਼ਕਰਰੋਜ਼ੀ - 448	ਸ਼ੌਂਦਾ - 444
ਸ਼ਹਰ-ਕੁਸ਼ਾ - 452	ਸ਼ਕਰ-ਲੰਗ - 448	ਸ਼ੌਂਦਾਦ - 444
ਸ਼ਹਰ-ਗੀਰ - 452	ਸ਼ਕਰ-ਲਬ - 448	ਸ਼ਦੀਦ - 444
ਸ਼ਹਰਤਾਸ਼ - 452	ਸ਼ਕਲ - 449	ਸ਼ਦੀਦ-ਉਲ-ਅਮਲ - 444
ਸ਼ਹਰ-ਬੰਦ - 452	ਸ਼ਕਵਾ - 449	ਸ਼ਨਾਰ - 451
ਸ਼ਹਰ ਬਾਨੋ - 453	ਸ਼ਕਾ - 447	ਸ਼ਨਾਵਰ - 451
ਸ਼ਹਰਯਾਰ - 453	ਸ਼ਕਾਦਤ - 448	ਸ਼ਪ - 443
ਸ਼ਹਰੀ - 452	ਸ਼ਕਾਫ਼ - 448	ਸ਼ਪਸ਼ - 443
ਸ਼ਹਰੀਰ - 453	ਸ਼ੱਕਾਲ - 448	ਸ਼ਪ ਸ਼ਪ - 443
ਸ਼ਹਰੀਯਾ - 453	ਸ਼ਕੀ - 448	ਸ਼ੱਪਰ - 443
ਸ਼ਹਰੇਵਰ - 453	ਸ਼ਕੀਲ - 449	ਸ਼ਪਰਾ - 443
ਸ਼ਹਲਾ - 453	ਸ਼ਕੀਲਾ - 449	ਸ਼ਪਾ ਸ਼ਪ - 443
ਸ਼ਹਵਤ - 453	ਸ਼ਕਕ - 449	ਸ਼ਫ਼ਾਹਗ - 447
ਸ਼ਹਵਤ-ਏ-ਕਲਬੀ - 453	ਸ਼ਕਫ਼ਾ - 449	ਸ਼ਫ਼ਕ - 447
ਸ਼ਹਾਦਤ - 452	ਸ਼ਕਰ - 449	ਸ਼ਫ਼ਕਤ - 447
ਸ਼ੌਹਾਮ - 444	ਸ਼ਖ਼ਸ - 444	ਸ਼ਫ਼ਕੀ - 447
ਸ਼ਹਾਮਤ - 444	ਸ਼ਖ਼ਸੀ - 444	ਸ਼ਫ਼ਜ਼ਾਰੰਜ - 447
ਸ਼ਹਾਮਤ - 452	ਸ਼ੰਗ - 451	ਸ਼ਫ਼ਤਾਹੰਗ - 447
ਸ਼ਹੀਦ - 453	ਸ਼ਗਫ਼ - 447	ਸ਼ਫ਼ਤਾਹੰਜ - 447
ਸ਼ਹੀਮ - 444	ਸ਼ਗਰ - 449	ਸ਼ਫ਼ਤਾਲ - 447
ਸ਼ਕ - 448	ਸ਼ਗਰਫ਼ - 449	ਸ਼ਫ਼ਾਅਤ - 447
ਸ਼ੱਕ - 447	ਸ਼ਗਲ - 447	ਸ਼ਫ਼ਾਅਤਗਰ - 447
ਸ਼ਦਰ - 448	ਸ਼ਗਲ - 447	ਸ਼ੱਫ਼ਾਫ਼ - 447
ਸ਼ੱਕਰ - 448	ਸ਼ਗਲ - 449	ਸ਼ਫ਼ੀਅ - 447
ਸ਼ਕਰ-ਉ-ਸ਼ੀਰ ਬਦਨ - 448	ਸ਼ਗੁਫ਼ਾ - 449	ਸ਼ਫ਼ੀਕ - 447
ਸ਼ਕਰ-ਆਬ - 448	ਸ਼ਜਰ - 444	ਸ਼ਬ - 442

ਸ਼ਬ-ਉ-ਰੋਜ਼ - 442	ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ - 450	ਸ਼ਰਮਗਾਹ - 445
ਸ਼ਬ-ਏ-ਬਰਾਤ - 442	ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ - 450	ਸ਼ਰਮਨਾਕ - 445
ਸ਼ਬਾ - 442	ਸ਼ਮਦ - 450	ਸ਼ਰਮਾ - 445
ਸ਼ਬਹਾ-ਏ-ਤਾਕ - 443	ਸ਼ਮਾਨ - 451	ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ - 445
ਸ਼ਬਕ - 443	ਸ਼ਮਬਲੀਤ - 450	ਸ਼ਰਰ - 455
ਸ਼ਬ-ਕਦਰ - 443	ਸ਼ਮਬਲੀਦ - 450	ਸ਼ਰਰਾ - 445
ਸ਼ਬ-ਖੂਨ - 442	ਸ਼ਮਰ - 450	ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ - 444
ਸ਼ਬ-ਖੇਜ਼ - 442	ਸ਼ਮਲਾ - 450	ਸ਼ਰਾਬ - 444
ਸ਼ਬ-ਗਰਦ - 443	ਸ਼ੀਮਾ - 451	ਸ਼ਰਾਬ-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼ - 444
ਸ਼ਬ-ਰੀਰ - 443	ਸ਼ਮਾਇਲ - 450	ਸ਼ਰਾਬ-ਏ-ਤਹੁਰ - 444
ਸ਼ਬ-ਗੁਲ - 443	ਸ਼ੀਮਾਸ - 450	ਸ਼ਰਾਬ-ਜ਼ਦਾ - 444
ਸ਼ਬਚਕ - 442	ਸ਼ੀਮਾਸੀਯਾਨ - 450	ਸ਼ਰਾਰ - 444
ਸ਼ਬ-ਚਿਰਾਗ਼ - 442	ਸ਼ਮਾਮਾ - 450	ਸ਼ਰਾਰਾ - 444
ਸ਼ਬ-ਦੀਜ਼ - 443	ਸ਼ੀਮਾਮਾ - 450	ਸ਼ਰੀਫ਼ - 445
ਸ਼ਬ-ਪਰ - 442	ਸ਼ਮਾਲ - 450	ਸ਼ਰੀਯਤ - 445
ਸ਼ਬ-ਪੈਰਾ - 422	ਸ਼ਮਾਲਾ - 450	ਸ਼ਰੀਰ - 445
ਸ਼ਬ-ਬਾਜ਼ੀ - 442	ਸ਼ਮੀਮ - 450	ਸ਼ਰੁਤ - 445
ਸ਼ਬ-ਬੂ - 443	ਸ਼ਯਾਤੀਲ - 453	ਸ਼ਰੁਰ - 444!
ਸ਼ਬ-ਬੇਦਾਰ - 442	ਸ਼ੌਰ - 444	ਸ਼ਲ - 449
ਸ਼ਬ-ਰੰਗ - 443	ਸ਼ਰਅ - 445	ਸ਼ਲੰਗ - 450
ਸ਼ਬਾਂ ਗਾਹ - 442	ਸ਼ੌਰ-ਅੰਗੇਜ਼ - 444	ਸ਼ਲਗਮ - 450
ਸ਼ਬਾਬ - 422	ਸ਼ਰਆ - 445	ਸ਼ਲਜਮ - 450
ਸ਼ਬਾਰੋਜ਼ - 442	ਸ਼ਰਹ - 445	ਸ਼ਲਤਾਕ - 449
ਸ਼ਬਿਸਤਾਨ - 443	ਸ਼ਰਕ - 445	ਸ਼ਲਤੁਕ - 449
ਸ਼ਬੀਹ - 443	ਸ਼ਰਕ - 445	ਸ਼ਲਫ਼ - 450
ਸ਼ਬੀਰ - 443	ਸ਼ਰਤ - 445	ਸ਼ਲਵਾਰ - 450
ਸ਼ੌਬ - 443	ਸ਼ਰਤੀਯਾ - 445	ਸ਼ਲਾ - 450
ਸ਼ੌਬੀਰ - 443	ਸ਼ਰਫ਼ - 445	ਸ਼ੌਲਾ - 450
ਸ਼ਮ - 450	ਸ਼ਰਫ਼ਾ - 445	ਸ਼ਲਾਈ - 449
ਸ਼ਮਅ - 450	ਸ਼ਰਬਤ - 444	ਸ਼ਲਾਈਨੀ - 449
ਸ਼ਮਅ-ਏ-ਐਮਨ - 450	ਸ਼ਰਬਤ-ਏ-ਚੈਵਾਨ - 445	ਸ਼ਲਾਈਨੀ - 449
ਸ਼ਮਅ-ਏ-ਸਹਰ - 450	ਸ਼ਰਬਤੀ - 445	ਸ਼ੌਲਾਕ - 449
ਸ਼ਮਸ - 450	ਸ਼ਰਮ - 445	ਸ਼ਵਾਤ - 451
ਸ਼ਮਸਾ - 450	ਸ਼ਰਮਸਾਰ - 445	ਸ਼ਵਾਦ - 451

ਸਵਾਰ - 451	ਸ਼ਾਹ-ਬੁਯ - 441	ਸ਼ਾਦਮਾਂ - 439
ਸ਼ਸਤ-ਗੀਰ - 446	ਸ਼ਾਹ ਬੈਤ - 441	ਸ਼ਾਦਮਾਨ - 439
ਸ਼ਹਦ - 452	ਸ਼ਾਹ ਰਸ਼ - 441	ਸ਼ਾਦਮਾਨੀ - 439
ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ - 453	ਸ਼ਾਹਾਨ - 441	ਸ਼ਾਦਾਬ - 439
ਸ਼ਰੀਰ - 453	ਸ਼ਾਹਿਦ - 442	ਸ਼ਾਦੀਚਾ - 439
ਸ਼ਾਂ - 441	ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਗ਼ੈਬ - 442	ਸ਼ਾਦੀ ਮਰਗ - 439
ਸ਼ਾਇਅ - 442	ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਜ਼ਾਅਫ਼ਰਾਨੀ - 442	ਸ਼ਾਦੀਯਾਨਾ - 439
ਸ਼ਾਇਕ - 442	ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੁਖ-ਜ਼ਰਦ - 442	ਸ਼ਾਨ - 441
ਸ਼ਾਇਬਾ - 442	ਸ਼ਾਹਿਦ-ਏ-ਰੋਜ਼ - 442	ਸ਼ਾਨ-ਉ-ਸ਼ੋਕਤ - 441
ਸ਼ਾਇਰ - 440	ਸ਼ਾਹਿਦ ਬਾਜ਼ - 422	ਸ਼ਾਨਾ - 441
ਸ਼ਾਇਰੀ - 440	ਸ਼ਾਹੀ - 442	ਸ਼ਾਨਾ ਜ਼ਦਨ - 441
ਸ਼ਾਸ਼ - 440	ਸ਼ਾਹੀਨ - 442	ਸ਼ਾਪੂਰ - 439
ਸ਼ਾਸ਼ਦਾਨ - 440	ਸ਼ਾਹੀਨ-ਦੁਜ਼ਦੀ - 442	ਸ਼ਾਫਈ - 440
ਸ਼ਾਸ਼ਾ - 440	ਸ਼ਾਕ - 440	ਸ਼ਾਫੀ - 440
ਸ਼ਾਹ - 441	ਸ਼ਾਕਰ - 440	ਸ਼ਾਫੀ-ਏ-ਮੁਤਲਕ - 440
ਸ਼ਾਹ ਆਲ - 441	ਸ਼ਾਕਾਰ - 440	ਸ਼ਾਬਵਰਦ - 439
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਅੰਜੁਮ - 441	ਸ਼ਾਕਿਰ - 440	ਸ਼ਾਬਾਸ਼ - 439
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਖ਼ਾਵਰ - 441	ਸ਼ਾਕੀ - 440	ਸ਼ਾਮ - 440
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਗ਼ੋਹਰਾਂ - 441	ਸ਼ਾਖ਼ - 439	ਸ਼ਾਮ-ਏ-ਗ਼ਰੀਬਾਂ
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਚੀਨ - 441	ਸ਼ਾਖ਼-ਉ-ਬਰਗ - 439	ਸ਼ਾਮ-ਏ-ਰਸਮੀ - 440
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਜ਼ੀਗ - 441	ਸ਼ਾਗਿਰਦ - 440	ਸ਼ਾਮਗਾਹ - 440
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਤੁਰਕਾਨ - 441	ਸ਼ਾਗੁਲਾ - 440	ਸ਼ਾਮਤ - 441
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਨੀਮ ਰੋਜ਼ - 441	ਸ਼ਾਜ਼ - 439	ਸ਼ਾਮਤ-ਏ-ਆਅਮਾਲ - 441
ਸ਼ਾਹ-ਏ-ਮਸ਼ਰਿਕ - 441	ਸ਼ਾਜ਼-ਉ-ਨਾਦਿਰ - 439	ਸ਼ਾਮਾ - 441
ਸ਼ਾਹ-ਸਪਰਗਮ - 441	ਸ਼ਾਤਿਰ - 440	ਸ਼ਾਮਾ - 441
ਸ਼ਾਹ-ਸਪਰਮ - 441	ਸ਼ਾਤਿਰ-ਜ਼ਾਦਾ - 440	ਸ਼ਾਮਿਲ - 441
ਸ਼ਾਹ ਸਫ਼ਰਮ - 441	ਸ਼ਾਤ - 439	ਸ਼ਾਮਿਲ-ਏ-ਹਾਲ - 441
ਸ਼ਾਹ ਕਾਮ - 442	ਸ਼ਾਦ - 439	ਸ਼ਾਯਾਨ - 442
ਸ਼ਾਹ ਦਾਨਾ - 441	ਸ਼ਾਦ-ਨਾਮ - 439	ਸ਼ਾਯਿਸਤਗੀ - 442
ਸ਼ਾਹ ਦਾਰੂ - 441	ਸ਼ਾਦ-ਖ਼ਾਬ - 439	ਸ਼ਾਯਿਸਤਾ - 442
ਸ਼ਾਹਨ ਸ਼ਾਹ - 441	ਸ਼ਾਦ-ਖ਼ਾਰ - 439	ਸ਼ਾਰ - 439
ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹ-ਏ-ਫ਼ਲਕ - 441	ਸ਼ਾਦਗਨਾ - 439	ਸ਼ਾਰਕ - 440
ਸ਼ਾਹ ਨਸ਼ੀਨ - 441	ਸ਼ਾਦ-ਬਹਰ - 439	ਸ਼ਾਰਮਾਰ - 440
ਸ਼ਾਹ-ਬਾਜ਼ - 441	ਸ਼ਾਦ ਬਾਸ਼ - 439	ਸ਼ਾਰਾ - 440

ਸ਼ਾਰਿਅ - 440	ਸ਼ਿਕਿਫਤ - 449	ਸ਼ਿਰਆ - 445
ਸ਼ਾਰਿਹ - 440	ਸ਼ਿਕੁਹ - 449	ਸ਼ਿਰਕ - 445
ਸ਼ਾਰਿਕ - 440	ਸ਼ਿਕੇਬ - 449	ਸ਼ਿਰਕ - 445
ਸ਼ਾਰਿਬ - 440	ਸ਼ਿਕੇਬਾ - 449	ਸ਼ਿਰਕਤ - 445
ਸ਼ਾਰੁ - 440	ਸ਼ਿਗਰਫ - 449	ਸ਼ਿਰਯਾਨ - 445
ਸ਼ਾਲ - 440	ਸ਼ਿੰਗਰਫ - 451	ਸ਼ਿੱਰੀਰ - 445
ਸ਼ਾਲਕੇ - 440	ਸ਼ਿਗਾਫ - 449	ਸ਼ਿਲ - 449
ਸ਼ਾਲ-ਬਾਫ - 440	ਸ਼ਿਗਿਫਤ - 449	ਸ਼ਿਲਿਕ - 450
ਸ਼ਾਲੀ - 440	ਸ਼ਿਗਿਰਫ - 449	ਸ਼ੀਆ - 455
ਸ਼ਅਰ - 466	ਸ਼ਿਗਫਤ - 449	ਸ਼ੀਈ - 455
ਸ਼ਿਅਰ - 447	ਸ਼ਿਗਫਾ - 449	ਸ਼ੀਸ਼ - 453
ਸ਼ਿਆਰ - 446	ਸ਼ਿਜੰਰਫ - 451	ਸ਼ੀਸ਼ਾ-ਏ-ਹੱਜਾਮ - 454
ਸ਼ਿਸਤ - 446	ਸ਼ਿਤਾ - 443	ਸ਼ੀਸ਼ਾ-ਦਿਲ - 455
ਸ਼ਿਹਾਬ - 452	ਸ਼ਿਤਾਬੰਦਾ - 443	ਸ਼ੀਸ਼ਾ-ਕਾਜ਼ - 454
ਸ਼ਿਹਾਬ-ਉਦ-ਦੀਨ	ਸ਼ਿਤਾਬਾਨ - 443	ਸ਼ੀਸ਼ਾ-ਬਾਜ਼ੀ - 454
ਸੁਹਰਵਰਦੀ - 452	ਸ਼ਿਤਾਬੰਦਾ - 443	ਸ਼ੀਸ਼ - 439
ਸ਼ਿਹਾਬ-ਉਦ-ਦੀਨ ਗੌਰੀ - 452	ਸ਼ਿਤਾਬਾਨ - 443	ਸ਼ੀਬਾ - 453
ਸ਼ਿਕਸਤ - 449	ਸ਼ਿੱਦਤ - 444	ਸ਼ੀਬਾਨ - 453
ਸ਼ਿਕਸਤਾ - 449	ਸ਼ਿਨਾਹ - 451	ਸ਼ੀਰ - 453
ਸ਼ਿਕਸਤਾ-ਰੰਗ - 449	ਸ਼ਿਨਾਖਤ - 451	ਸ਼ੀਰ-ਉ-ਸਕਰ - 454
ਸ਼ਿਕੰਜਾ - 449	ਸ਼ਿਨਾਖਤਨ - 451	ਸ਼ੀਰ-ਓ-ਸਕਰ ਬੁਦਨ - 454
ਸ਼ਿਕਦਾਰ - 448	ਸ਼ਿਨਾਵਰ - 451	ਸ਼ੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼ - 454
ਸ਼ਿਕਨ - 449	ਸ਼ਿਨਾਵਰੀ - 451	ਸ਼ੀਰ-ਜਾਮਾ - 454
ਸ਼ਿਕਮ - 449	ਸ਼ਿਨਾਰ - 451	ਸ਼ੀਰ-ਬਹਾ - 454
ਸ਼ਿਕਮ-ਬੰਦਾਂ - 449	ਸ਼ਿਪਨ - 443	ਸ਼ੀਰਬਾ - 454
ਸ਼ਿਕਰ - 448	ਸ਼ਿਪਲਾਕ - 443	ਸ਼ੀਰ-ਮਸਤ - 454
ਸ਼ਿਕਰਾ - 449	ਸ਼ਿਫਾ - 447	ਸ਼ੀਰ-ਮੁਰਗ - 454
ਸ਼ਿਕਾ - 447	ਸ਼ਿਫਾਖਾਨਾ - 447	ਸ਼ੀਰਵਾਨੀ - 454
ਸ਼ਿਕਾ - 448	ਸ਼ਿਬਕ - 443	ਸ਼ੀਰ-ਏ-ਅੰਗੂਰ - 454
ਸ਼ਿਕਾਕ - 448	ਸ਼ਿਬਲੀ - 443	ਸ਼ੀਰਾਜ਼ - 454
ਸ਼ਿਕਾਯਤ - 448	ਸ਼ਿਬਾ - 443	ਸ਼ੀਰਾਜ਼ਾ - 454
ਸ਼ਿਕਾਰ - 448	ਸ਼ਿਮਰ - 450	ਸ਼ੀਰੀਨ - 454
ਸ਼ਿਕਾਰੀ - 448	ਸ਼ੀਮਾ - 451	ਸ਼ੀਰਨ-ਸ਼ਮਾਇਲ - 454
ਸ਼ਿਕਾਲ - 448	ਸ਼ਿਮਾਲ - 450	ਸ਼ੀਰੀਨ-ਸੁਖਨ - 454

ਸ਼ੀਰਨ-ਜਬਾਨ - 454	ਸੁਹਰ - 452	ਸੁਬ - 451
ਸ਼ੀਰੀਨ-ਲਵਸ - 454	ਸੁਕਰ - 448	ਸੁਮ - 452
ਸ਼ੀਰਨੀ - 454	ਸੁਕਰੀਯਾ - 448	ਸੁਮੀ - 452
ਸ਼ੀਲਾਨ - 455	ਸੁਕਾ - 448	ਸੁਯ - 452
ਸ਼ੀਲਾਨਚੀ - 445	ਸੁਕੁਹ - 449	ਸੁਰਾ - 451
ਸੁਊਰ - 447	ਸੁਕੁਕ - 499	ਸ਼ੇਫਤਰੀ - 455
ਸੁਅਬ - 446	ਸੁਗਲ - 447	ਸ਼ੇਰ - 454
ਸੁਅਬਦਾ-ਬਾਜ਼ - 447	ਸੁਗੁਲ - 447	ਸ਼ੇਰ ਸਾਹ (ਸੂਰੀ) - 454
ਸੁਅਬਾ - 447	ਸੁਜਾਅ - 444	ਸ਼ੇਰ-ਦਿਲ - 454
ਸੁਅਰਾ - 447	ਸੁਜਾਅਤ - 444	ਸ਼ੇਰਵਾਨੀ - 454
ਸੁਅਲਾ - 447	ਸੁਤਰ - 443	ਸ਼ੇਰਾਬੀ - 454
ਸੁਅਲਾ-ਏ-ਜਾਮ - 447	ਸੁਤਰ-ਕੱਰਾ - 444	ਸ਼ੇਵਨ - 455
ਸੁਅਲਾ-ਏ-ਤਾਕ - 447	ਸੁਤਰ-ਕੀਨਾ - 444	ਸੇਵਾ - 455
ਸੁਅਲਾ-ਜਬਾਨ - 447	ਸੁਤਰ-ਦਿਲ - 443	ਸ਼ੈ - 453
ਸੁਅਲਾ-ਜਬਾਨ - 447	ਸੁਤਰ-ਪਾ - 443	ਸ਼ੈਖ - 453
ਸੁਅਲਾ-ਜ਼ਾਦਾ - 447	ਸਤਰ-ਪਾਯ - 443	ਸ਼ੈਖ-ਉਰ-ਰਈਸ - 453
ਸੁਆਅ - 446	ਸੁਤਰਬਾਨ - 443	ਸ਼ੈ ਖੁਖਤ
ਸੁਅੈਬ - 447	ਸੁਤਰ-ਬਾਰ - 443	ਸ਼ੈਤਨਤ - 455
ਸੁਸਤ - 446	ਸੁਤਰ-ਮੁਰਗ - 444	ਸ਼ੈਤਾਨ - 455
ਸੁਸਤ-ਉ-ਸੂ - 446	ਸੁਦਨ - 444	ਸ਼ੈਦਾ - 453
ਸੁਸਤਨ - 446	ਸੁਫਆ - 447	ਸ਼ੈਪੂਰ - 453
ਸੁਸਤਰ - 446	ਸੁਬਹ - 443	ਸ਼ੋਸ਼ਾ - 451
ਸੁਸਤਰੀ - 446	ਸੁਮ - 450	ਸ਼ੋਖ - 451
ਸੁਸਤਾ - 446	ਸੁਮਾਰ - 450	ਸ਼ੋਖ-ਚਸਮ - 451
ਸੁਸਤਾ-ਇਜ਼ਾਰ - 446	ਸੁਮਾਅ - 450	ਸ਼ੋਖ-ਚਸਮੀ - 451
ਸੁਸਤਾ-ਰੁ - 446	ਸੁਰਤ - 445	ਸ਼ੋਖ-ਤਬਅ - 451
ਸੁਹ - 452	ਸੁਰਤਾ - 445	ਸ਼ੋਖ-ਤਬੀਅਤ - 451
ਸੁਹਦਾ - 452	ਸੁਰਤੀ - 445	ਸ਼ੋਖ-ਤਰਾਜ਼ੂ - 451
ਸੁਹਰਤ - 453	ਸੁਰਫ - 445	ਸ਼ੋਖੀ - 451
ਸੁਹਰਤ ਯਾਫਤਾ - 453	ਸੁਰਫਾ - 445	ਸ਼ੋਰ - 451
ਸੁਹਰਾ - 453	ਸੁਲ - 449	ਸ਼ੋਰਬਾਜ਼ - 451
ਸੁਹਰਾ-ਏ-ਅਨਾਮ - 453	ਸੁਲਾ - 450	ਸ਼ੋਰਾਬਾ - 451
ਸੁਹਰਾ-ਏ-ਆਫਾਕ - 453	ਸ - 451	ਸ਼ੋਰ-ਸੂਮ - 451
ਸੁਹਦ - 453	ਸਸਤਰ - 451	ਸ਼ੋਰਿਸ਼ - 451

ਸ਼ੇਰਿਸ਼-ਕਦ - 451
 ਸ਼ੇਰੀਦਾ - 451
 ਸ਼ੇਰੀਦਾ-ਸਰ - 451
 ਸ਼ਮੀਦਾ-ਸਰੀ - 451
 ਸ਼ੇਰੀਦਾ ਬਖ਼ਤ - 451
 ਸ਼ੇਲਾ - 452
 ਸ਼ੈ - 451
 ਸ਼ੇਹਰਾ - 452
 ਸ਼ੋਕ - 451
 ਸ਼ੋਕਤ - 452

‘ਹ’

ਹਸਤੀ - 747
 ਹਸਦ - 256
 ਹਸਨ - 356
 ਹਸਨ ਅਬਦਾਲ - 247
 ਹਸਨ ਬਸਰੀ - 257
 ਹਸਨ ਮੈਮੀਦੀ - 257
 ਹਸਨਾ - 257
 ਹਸਰ - 258
 ਹਸਰ - 747
 ਹਸਰਤ - 256
 ਹਸਰਤ-ਜ਼ਦਾ - 256
 ਹਸਰਤਾ - 256
 ਹੱਸਾਸ - 256
 ਹੱਸਾਨ - 256
 ਹੱਸਾਨ-ਏ-ਅਜਮ - 256
 ਹਸ਼ਤ - 747
 ਹਸ਼ਤ ਹੈਕਲ-ਏ-ਰਿਜ਼ਵਾਨ - 747
 ਹਸ਼ਤ ਬਹਿਸ਼ਤ - 747
 ਹਸ਼ਤ ਬਾਗ਼ - 747
 ਹਸ਼ਤ ਬੁਸਤਾਨ - 747

ਹਸ਼ਤ ਮਾਵਾ - 747
 ਹਸ਼ਤ ਮੰਜ਼ਰ - 747
 ਹਸਤੀ - 747
 ਹਸ਼ਵਾ - 257
 ਹੱਸ ਬੱਸ - 747
 ਹਸ਼ਮ - 257
 ਹਸ਼ਮਤ - 257
 ਹਸ਼ਰ - 257
 ਹਸ਼ਰਗਾਹ - 257
 ਹਸ਼ਰਾਤ - 257
 ਹਸ਼ਰਾਤ-ਉਲ-ਅਰਜ਼ - 257
 ਹਸ਼ਵ - 258
 ਹੱਸਾਸ - 747
 ਹੱਸਾਸ ਬੱਸਾਸ - 747
 ਹਸ਼ਾਮ - 747
 ਹਸ਼ੀਸ਼ - 258
 ਹਸ਼ੀਰ - 747
 ਹੱਕ - 259
 ਹੱਕ-ਉਸ-ਸਦੀ - 259
 ਹੱਕ-ਉਜ਼-ਜ਼ਹਮਤ - 259
 ਹੱਕ-ਉਲ-ਅਬਦ - 259
 ਹੱਕ-ਉਲ-ਇਬਾਦ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਸਰਕਾਰ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਤਸਨੀਫ਼ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਤਹਰੀਰ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਨਮਕ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਨਾਇਨਾਸ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਮਾਲ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਮਾਲਿਕਾਨੀ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਮਿਲਕੀਯਤ - 259
 ਹੱਕ-ਏ-ਵਾਹਿਸ਼ੀ - 260
 ਹੱਕ-ਏ-ਵਿਰਾਸਤ - 260
 ਹੱਕ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 259
 ਹੱਕ-ਸ਼ੁਫ਼ਾ - 259

ਹੱਕ-ਹੱਕ ਗੁਫ਼ਤਨ - 259
 ਹੱਕ ਹਲਾਲ - 259
 ਹੱਕ-ਹੁਕੂਕ - 259
 ਹੱਕ-ਗੁਜ਼ਾਰ - 259
 ਹੱਕ-ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 259
 ਹੱਕ-ਗੋ - 259
 ਹਕਜ਼ਾ - 748
 ਹੱਕ-ਜ਼ੂ - 259
 ਹੱਕ ਤਆਲਾ - 259
 ਹੱਕ ਤਲਫ਼ੀ - 259
 ਹੱਕਦਾਰ - 259
 ਹੱਕ-ਨਾ-ਹੱਕ - 259
 ਹੱਕ-ਪਸੰਦ - 259
 ਹੱਕ-ਪ੍ਰਸਤ - 259
 ਹੱਕ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 259
 ਹੱਕ-ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ ਕਰਦਨ - 259
 ਹੱਕ-ਬ-ਜਾਨਿਬ - 259
 ਹੱਕ-ਬ-ਦਸਤ-ਏ ਉਸਤ - 259
 ਹੱਕ-ਬੀਨ - 259
 ਹੱਕ-ਰਸੀ - 259
 ਹੱਕਾ - 260
 ਹੱਕਾਇਕ - 260
 ਹਕਾਇਤ - 260
 ਹੱਕਾਨੀ - 260
 ਹਕਾਰਤ - 260
 ਹਕੀਕਤ - 260
 ਹਕੀਕਤ-ਏ-ਹਾਲ - 260
 ਹਕੀਕੀ - 260
 ਹਕੀਮ - 261
 ਹਕੀਮ-ਏ-ਰਜ਼ਾ - 261
 ਹਕੀਮਬਾਜ਼ੀ - 261
 ਹਕੀਮਾਨਾ - 261
 ਹਕੀਮੀ - 261

ਹੱਕੀਯਤ - 260	ਹਜ਼ਾਰ - 252	ਹੱਤਾ ਕਿਹ - 251
ਹਜ - 251	ਹੱਜਾਰ - 252	ਹੱਦ - 252
ਹਜ-ਏ-ਅਕਬਰ - 251	ਹਜ਼ਾਰ - 745	ਹੱਦ-ਏ-ਫ਼ਾਸਿਲ - 252
ਹਜਮ - 252	ਹੱਜ਼ਾਰ - 744	ਹੱਕ-ਏ-ਬਲਾਗਤ - 252
ਹਜਰ - 252	ਹਜ਼ਾਰ ਆਸਤੀਨ - 745	ਹਦਸ - 252
ਹਜਰ-ਉਲ-ਅਸਵਦ - 252	ਹਜ਼ਾਰ ਆਵਾ/ਆਵਾਜ਼ - 745	ਹਦਸਾਤ - 252
ਹਜਲਾ-ਗਾਹ - 252	ਹਜ਼ਾਰ ਸਤ੍ਰੁਨ - 746	ਹਦਫ਼ - 744
ਹਜ਼ਾ-ਹਜ਼ - 746	ਹਜ਼ਾਰ ਹਜ਼ਾਰ - 746	ਹਦਬਸਤ - 252
ਹੱਜਾਜ਼ - 252	ਹਜ਼ਾਰਹਾ - 746	ਹਦਾਇਕ - 252
ਹਜਾਮਤ - 252	ਹਜ਼ਾਰ-ਚਸਮਾ - 746	ਹਦਾਯਾ - 744
ਹੱਜਾਮੀ - 252	ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਬਾ - 746	ਹਦੀ - 744
ਹਜੀਮ - 252	ਹਜ਼ਾਰ ਦੌਰਾ - 746	ਹੱਦੀ - 744
ਹਜੀਯਾ - 248	ਹਜ਼ਾਰ ਦਾਸਤਾਨ - 746	ਹਦੀਸ - 253
ਹੱਜ਼ - 258	ਹਜ਼ਾਰ-ਪਾ - 746	ਹਦੀਸ-ਏ-ਕੋਲੀ - 253
ਹਜ਼ਜ਼ - 746	ਹਜ਼ਾਰ-ਪਾਯਾ - 746	ਹਦੀਸ-ਏ-ਫ਼ਿਅਲੀ - 253
ਹਜ਼ਦਰ - 746	ਹਜ਼ਾਰ-ਫ਼ਨ - 746	ਹਦੀਕਾ - 253
ਹਜ਼ਦਹ ਹਜ਼ਾਰ ਆਲਮ - 746	ਹਜ਼ਾਰ ਬੀਸ਼ਾ/ਪੀਸ਼ਾ - 746	ਹੱਦੀਯਾ - 744
ਹਜ਼ਦਾ ਹਜ਼ਾਰ ਆਲਮ 746	ਹਜ਼ਾਰ-ਮੇਖ - 746	ਹਨਫ਼ - 263
ਹਜ਼ਨ - 256	ਹਜ਼ਾਰਮੇਖੀ - 746	ਹਨਫੀ - 263
ਹਜ਼ਫ਼ - 253	ਹਜ਼ਾਰਾ - 746	ਹਨਾਦਲਾ - 750
ਹਜ਼ਮ - 746, 747	ਹਜ਼ਾਰੀ - 746	ਹਨੀਫ਼ - 263
ਹਜ਼ਰ - 744	ਹਜ਼ਾਲ - 746	ਹਪਯੂਨ - 743
ਹਜ਼ਰ - 253	ਹਜ਼ੀ - 256	ਹਫਤ - 747
ਹਜ਼ਰਤ - 258	ਹਜ਼ੀਮ - 252	ਹਫਤ ਅਖ਼ਤਰ - 747
ਹਜ਼ਰਾਤ - 258	ਹਜ਼ੀਮਤ - 746	ਹਫਤ ਅਜ਼ਦਹਾ - 747
ਹਜ਼ਯਾਨ - 744	ਹਜ਼ੀਰ - 743	ਹਫਤ ਅਲਵਾਨ - 747
ਹਜ਼ਲ - 746	ਹਜ਼ੂਮ - 743	ਹਫਤ ਆਈਨਾ - 747
ਹਜ਼ਲ-ਗੋ - 746	ਹਤਕ - 743	ਹਫਤ ਆਸੀਯਾ - 747
ਹਜ਼ਲ-ਗੋਈ - 746	ਹਤਕ-ਉਲ-ਇਰਜ਼ - 743	ਹਫਤ ਆਬਾਦ - 747
ਹਜ਼ਵ - 743	ਹਤਫ਼ - 743	ਹਫਤ ਐਵਾਨ - 747
ਹਜ਼ਾ ਹਜ਼ - 746	ਹੱਤਾ - 251	ਹਫਤਔਰੰਗ - 747
ਹਜ਼ਾਕ - 746	ਹੱਤਾ-ਉਲ-ਇਮਕਾਨ - 251	ਹਫਤ ਅੰਦਾਮ - 747
ਹਜ਼ਾਕਤ - 253	ਹੱਤਾ-ਉਲ-ਮਕਦੁਰ - 251	ਹਫਤ ਇਕਲੀਮ - 747
ਹਜ਼ਾਜ਼ੀ - 252	ਹੱਤਾ-ਉਲ-ਵਸਅ - 251	ਹਫਤ ਹਾਲ - 747

ਹਫ਼ਤ ਹਿਕਾਯਤ - 747	ਹਥਾਬ - 251	ਹਮ-ਦਸਤ - 749
ਹਫ਼ਤ ਖ਼ਾਨ - 747	ਹਥੀਬ - 251	ਹਮਦਰਦ - 749
ਹਫ਼ਤ ਤਨਾ - 747	ਹਮ-ਉਮਰ - 750	ਹਮਦਰਦੀ - 749
ਹਫ਼ਤ ਦਰਯਾ - 748	ਹਮ ਅਸਰ - 750	ਹਮਦਮ - 749
ਹਫ਼ਤ ਦੋਜ਼ਖ - 748	ਹਮ ਅਹਦ - 750	ਹਮਦਰਸ - 749
ਹਫ਼ਤ ਪਰਕਾਰ - 748	ਹਮ ਆਗੋਸ਼ - 748	ਹਮਦਾਨ - 749
ਹਫ਼ਤ ਪਰਦਾ - 747	ਹਮ-ਆਵਾਜ਼ - 748	ਹਮਦਾਮਨ - 749
ਹਫ਼ਤ ਪਿਦਰ - 747	ਹਮ-ਇਨਾਨ - 750	ਹਮਦਾਮਾਦ - 749
ਹਫ਼ਤ ਪੋਸਤ - 747	ਹਮਸ਼ਕਲ - 750	ਹਮਦਿਗਰ - 749
ਹਫ਼ਤ ਬਾਨੋ - 747	ਹਮ-ਸਫ਼ਰ - 750	ਹਮਦੋਸ਼ - 749
ਹਫ਼ਤ ਬਾਮ - 747	ਹਮ-ਸਫ਼ੀਰ - 750	ਹਮ ਨਫ਼ਸ - 750
ਹਫ਼ਤਾਦ - 748	ਹਮਸਾਯਗੀ - 750	ਹਮਨਾਮ - 750
ਹਫ਼ਤਾਦ-ਉ-ਦੋ ਕਸ਼ਤੀ - 748	ਹਮਸਾਯਾ - 750	ਹਮਨਿਸ਼ੀਨ - 750
ਹਫ਼ਤਾਦ-ਉ-ਦੋ ਮਿੱਲਤ - 748	ਹਮ-ਸ਼ਿਕਮ - 750	ਹਮ-ਪਹਿਲੂ - 750
ਹਫ਼ਤਾਦ ਕਸ਼ਤੀ - 748	ਹਮਸਿਨ - 750	ਹਮਪੱਲਾ - 749
ਹਫ਼ਤਾਦਮ - 748	ਹਮ ਸੁਹਬਤ - 750	ਹਮਪਾ - 749
ਹਫ਼ਤੁਮ - 748	ਹਮ-ਸ਼ੁਯ - 750	ਹਮਪਾਯਾ - 749
ਹਫ਼ੀਜ਼ - 259	ਹਮਕਲਾਮ - 750	ਹਮ ਪਿਯਾਲਾ ਉ- ਹਮ
ਹੱਥ - 251	ਹਮ ਕਲਾਮੀ - 750	ਨਵਾਲਾ - 749
ਹਬਸ - 251	ਹਮਕਾਸਾ - 750	ਹਮਪੁਸ਼ਤ - 749
ਹਬਸ-ਏ-ਦਮ - 251	ਹਮ ਕੇਸ਼ - 750	ਹਮਪੁਸ਼ਤੀ - 749
ਹਬਸ-ਏ-ਦਵਾਮ - 251	ਹਮਗਾਨ - 750	ਹਮ-ਪੇਸ਼ਾ - 749
ਹਬਸ-ਏ-ਦਵਾਮ - 251	ਹਮਗੀ - 750	ਹਮਪੰਜਗੀ - 749
ਹਬਸ-ਏ-ਦਵਾਮ-ਬ-ਉਬਰੂ-ਏ	ਹਮਗੀਨ - 750	ਹਮਬਿਸਤਰ - 749
-ਦਰਯਾ-ਏਸ਼ੋਰ - 251	ਹਮਗੁਸਾਨ -	ਹਮ ਬਿਸਤਰੀ - 749
ਹਬਸ-ਏ-ਬੇਜਾ - 251	ਹਮਗੁਨਾਨ - 750	ਹਮ ਮਜ਼ਹਬ - 750
ਹਬਸ - 251	ਹਮ-ਚਸ਼ਮ - 749	ਹਮਰਾ - 263
ਹਬਸ - 251	ਹਮਜ਼ਾ - 263	ਹਮਰਾਹ - 750
ਹਬਸੀ - 251	ਹਮ-ਜ਼ਾਤ - 749	ਹਮਰਾਹੀ - 750
ਹਬਜ਼ੂਨ - 743	ਹਮਜ਼ਾਦ - 740	ਹਮਰਾਜ਼ - 749
ਹਬਲ - 251	ਹਮ ਜ਼ੁਲਫ਼ - 749	ਹਮਰਾਜ਼ - 749
ਹਬਲ-ਉਲ-ਮਤੀਨ - 251	ਹਮ-ਤਾਲਿਅ - 750	ਹਮਰਿਸ਼ਤਾ - 750
ਹਬਲ-ਉਲ-ਫਰੀਦ - 251	ਹਮਦ - 263	ਹਮ-ਰੀਸ਼ - 749
ਹੱਥਾ - 251	ਹਮਦ-ਉ-ਸਨਾ	ਹਮਰੋ - 750

ਹਮਲ - 263	ਹਮੀਯੋਤ - 363	ਹਰਜ-ਓ-ਮਰਜ - 745
ਹਮਲ-ਉ-ਨਕਲ	ਹਯਾ - 265	ਹਰਜ ਮਰਜ - 745
ਹਮਲਾ - 263	ਹਯਾ-ਚੂੰ - 752	ਹਰਜਾ - 254
ਹਮਲਾਆਵਰ - 263	ਹਯਾਤ - 265	ਹਰਜਾ - 745
ਹਮਵਾਰ - 750	ਹਯਾਕਿਲ - 752	ਹਰਜਾਈ - 745
ਹਮਵਾਰਾ - 750	ਹਯਾਤ-ਏ-ਮੁਸਤਆਰ - 265	ਹਰਜਾ-ਸਰਾ - 745
ਹਮਾ - 750	ਹਯਾਤ ਸੁਪੁਰਦਨ - 265	ਹਰਜਾ-ਸਰਸਾਈ - 745
ਹਮਾ-ਸਾਲਾ - 750	ਹਯੂਨ - 753	ਹਰਜਾ-ਗੋ - 745
ਹਮਾਸਿਫਤ ਮੋਸੂਫ਼ - 750	ਹਰ - 744	ਹਰਜਾ ਦਰਾਯ - 745
ਹਮਾਹਤਸ-ਗੋਸ਼	ਹੱਰ - 253	ਹਰ-ਦਮ-ਖਿਯਾਲ - 745
ਹਮਾਕਤ - 263	ਹਰ ਅਹਦ - 744	ਹਰ-ਦਿਲ-ਅਜ਼ੀਜ਼ - 745
ਹਮਾਕਾਰ - 750	ਹਰ ਆਈਨਾ - 744	ਹਰਦੀ - 745
ਹਮਾਤਸ	ਹਰ ਆਈਨਾ- 744	ਹਰ ਦੇ ਆਲਮ - 745
ਹਮਾਤਫ਼ - 750	ਹਰ ਆਂਕਿਹ - 744	ਹਰਫ਼ - 254
ਹਮਾਤਨ - 750	ਹਰਆਂਚਿ - 744	ਹਰਫ਼ - 254
ਹਮਾਤਨ-ਗੋਸ਼ - 750	ਹਰਆਂਚਿ - 744	ਹਰਫ਼ - 255
ਹਮਾਦਲਾ - 750	ਹਰ ਆਂਜਾ - 744	ਹਰਫ਼ ਆਸ਼ਨਾ - 254
ਹਮਾਦਾਨ - 750	ਹਰਸ - 254	ਹਰਫ਼-ਆਵਰਦਨ - 254
ਹਮਾਦਾਨੀ- 750	ਹਰ ਸੂ - 744	ਹਰਫ਼-ਏ-ਉਸਤਖਵਾਂਦਾਰ
ਹਮਾਨ - 749	ਹਰ ਹਫ਼ਤ - 745	ਹਰਫ਼-ਏ-ਅਬਜਦ - 254
ਹਮਾਨੰਦ - 749	ਹਰ ਹਫ਼ਤ ਕਰਦਾ - 745	ਹਰਫ਼-ਏ-ਆਖਿਰੀ - 254
ਹੱਮਾਮ - 263	ਹਰਕਤ - 255	ਹਰਫ਼-ਏ-ਇੱਲਤ - 254
ਹੱਮਾਮ-ਏ-ਜ਼ਨਾਨ - 263	ਹਰਕਤੀ - 255	ਹਰਫ਼-ਏ-ਸਰਦ - 254
ਹੱਮਾਮੀ - 263	ਹਰਕਾਤ - 255	ਹਰਫ਼-ਏ-ਹਿੰਦਸੀ - 255
ਹਮਾਯਲ - 263	ਹਰਕਾਤੀ - 255	ਹਰਫ਼-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ - 254
ਹੱਮਾਰ - 263	ਹਰਕਾਰਾ - 745	ਹਰਫ਼-ਏ-ਤਹਦਾਰ - 254
ਹੱਮਾਰਾ - 263	ਹਰਕੀ - 255	ਹਰਫ਼-ਏ-ਬਾਰਗੀਰ - 254
ਹਮਾ-ਰੋਜ਼ਾ - 750	ਹਰਗਿਜ਼ - 745	ਹਰਫ਼-ਏ-ਮਗ਼ਜ਼ਦਾਰ - 254
ਹਮਾਲ - 748	ਹਰ ਚਿ ਬਾਦਾ ਬਾਦ - 744	ਹਰਫ਼-ਏ-ਵਰਕ-ਗੀਰ - 255
ਹੱਮਾਲ - 263	ਚਰ ਚਿਹ ਬਾਦਾ ਬਾਦ - 744	ਹਰਫ਼-ਸ਼ਿਨਾਸ - 254
ਹਮਾਲਾ - 263	ਹਰ ਚੂੰ - 744	ਹਰਫ਼ਕਸ਼ - 254
ਹੱਮਾਲਾ - 263	ਹਰ ਚੰਦ - 744	ਹਰਫ਼ਕਸ਼ੀ - 254
ਹਮਾਵੇਜ਼ - 749	ਹਰ ਚੰਦ ਕਿਹ - 744	ਹਰਫ਼ਕਸ਼ੀ - 254
ਹਮੀਦ - 263	ਹਰਜ - 745	ਹਰਫ਼-ਗੀਰ - 254

ਹਰਫ਼-ਗੀਰੀ - 254	ਹਰਾਮ ਤੋਸ਼ਾ - 253	262
ਹਰਫ਼-ਚੀਨ - 254	ਹਰਾਮ ਮਗਜ਼ - 253	ਹਲਕਾਵਾਰ - 262
ਹਰਫ਼-ਚੀਨੀ - 254	ਹਰਾਮ ਮਾਲ - 253	ਹਲਕ - 262
ਹਰਫ਼-ਜਨ - 254	ਹਰਾਮਾਨ - 253	ਹਲਫ਼ਨ - 262
ਹਰਫ਼ਾਤ - 255	ਹਰਾਮੀ - 254	ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ - 262
ਹਰਫ਼-ਬਹਰਫ਼ - 254	ਹਰਾਮੈਨ - 254	ਹਲਫ਼ੀ - 262
ਹਰਬ - 254	ਹਰਾਰਤ - 253	ਹਲਫ਼ੀਯਾ ਬੱਯਾਨ - 262
ਹਰਬ-ਉ-ਕਿਤਾਲ - 254	ਹਰਾਰਤ-ਏ-ਗਰੀਬੀ	ਹਲਬ - 261
ਹਰਬ-ਗਾਹ - 254	ਹਰਾਵਲ - 744	ਹਲਬੀ - 262
ਹਰਬਾ - 254	ਹਰੀ - 745	ਹਲਵ - 262
ਹਰਬਿਜ਼ - 744	ਹਰੀਸ - 256	ਹਲਵਾ - 262
ਹਰਬੀ - 254	ਹਰੀਸ਼ - 256	ਹਲਵਾਈ - 262
ਹਰਮ - 255	ਹਰੀਫ਼ - 256	ਹਲਵਾ-ਏ-ਆਸਤੀ
ਹਰਮ - 745	ਹਰੀਮ - 256	ਹਲਵਾ-ਏ-ਤਰ
ਹਰਮ-ਸਰਾ - 255	ਹਰੀਮ-ਖ਼ਾਨਾ - 256	ਹਲਵਾਨੀ - 262
ਹਰਮ-ਖ਼ਾਨਾ - 255	ਹਰੀਰ - 255	ਹਲਾਹਿਲ - 748
ਹਰਮ-ਗਾਹ - 255	ਹਰੀਰ-ਸੀਨਾ - 255	ਹਲਾਕ - 748
ਹਰਮਲ - 255	ਹਰੀਰੀ - 255	ਹਲਾਕਤ - 748
ਹਰਮ - 745	ਹਰੀਰੀ ਕਾਗਜ਼ - 256	ਹਲਾਕ - 748
ਹਰਮਾਨ - 745	ਹਰੂਨ - 255	ਹਲਾਕੁਖ਼ਾਨ - 748
ਹਰਮਾਨ - 255	ਹੱਲ - 261	ਹੱਲਾਰਜ਼ - 261
ਹਰਮੁਜ਼ਦ - 745	ਹੱਲ-ਉ-ਅਕਦ - 262	ਹੱਲਾਜੀ 261
ਹਰਵੀ - 745	ਹਲਹਲਾ - 748	ਹਲਾਲ - 261
ਹੱਰਾਨ - 254	ਹਲਹਲਾ - 748	ਹਲਾਲ-ਖ਼ੋਰ - 261
ਹੱਰਾਨਾਨੀ - 254	ਹਲਕਾ - 262	ਹਲਾਲ-ਖ਼ੋਰੀ - 261
ਹੱਰਾਫ਼ - 253	ਹਲਕਾ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 262	ਹਲਾਲ-ਜ਼ਾਦਾ - 261
ਹਰਾਮ - 253	ਹਲਕਾ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 262	ਹਲਾਲ ਨਮਕ - 261
ਹਰਾਮਕਾਰ - 253	ਹਲਕਾਜ਼ਨ - 262	ਹਲਾਲ ਰੋਜ਼ੀ - 261
ਹਰਾਮਕਾਰੀ - 253	ਹਲਕਾ-ਏ-ਆਬਗਨ - 262	ਹਲਾਲੀ - 261
ਹਰਾਮ ਖ਼ਾਰ - 253	ਹਲਕਾ-ਏ-ਬੀਨੀ - 262	ਹਲਾਵਤ - 261
ਹਰਾਮ ਖ਼ੋਰ - 253	ਹਲਕਾਦਾਰ - 262	ਹਲਾਵਤ-ਬਖ਼ਸ਼
ਹਰਾਮ ਖ਼ੋਰੀ - 253	ਹਲਕਾ-ਬ-ਗ਼ੋਸ਼ - 262	ਹਲੀਫ਼ - 262
ਹਰਾਮ-ਜ਼ਾਦਾ - 253	ਹਲਕਾਬੰਦੀ - 262	ਹਲੀਮ - 262
ਹਰਾਮਜ਼ਾਦੀ - 253	ਹਲਕਾ ਬਰ-ਦਰ ਜ਼ਦਨ -	ਹਲੀਮਾ - 262

ਹਵਸ - 752	ਹਾਸਿਲ ਤਕਸੀਮ - 249	ਹਾਜ਼ਿਕ - 248
ਹਵਸਕਾਰ - 752	ਹਾਸਿਲ ਤਫਰੀਫ - 249	ਹਾਜ਼ਿਕ - 248
ਹਵਸਨਾਕ - 752	ਹਾਸਿਲ ਮਸਦਰ - 249	ਹਾਜ਼ਿਕ-ਉਲ-ਮੁਲਕ - 248
ਹਵਸ ਬਾਜ਼ - 752	ਹਾਸ/ਹਾਸਾ - 249	ਹਾਜ਼ਿਮ - 742
ਹਵਾ - 751	ਹਾਸਾ - 249	ਹਾਜ਼ਿਮਤ - 249
ਹੱਵਾ - 264	ਹਾਜ਼ਿਮ - 742	ਹਾਜ਼ਿਮਾ - 742
ਹਵਾਇਜ਼ - 264	ਹਾਜ਼ਿਮੀ - 742	ਹਾਜ਼ਿਰ - 742
ਹਵਾਸ - 264	ਹਾਜ਼ੀਯਾ - 249	ਹਾਜ਼ਿਰ - 249
ਹਵਾਸ-ਉਲ-ਅਰਜ਼ - 264	ਹਾਜ਼ੀਯਾ-ਨਿਸ਼ੀਨ - 249	ਹਾਜ਼ਿਰ-ਸੁਖਨ - 249
ਹਵਾਸ-ਏ-ਖਮਸਾ	ਹਾਕਰਾ - 742	ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜਵਾਬ - 249
ਹਵਾਸੀ - 264	ਹਾਕਲਾ - 742	ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜਵਾਬੀ - 249
ਹਵਾ-ਖ਼ਾਰ - 752	ਹਾਕਿਮ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜ਼ਾਮਨੀ - 249
ਹਵਾ-ਖ਼ਾਹੀ - 752	ਹਾਕਿਮ-ਏ-ਆਅਲਾ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰ-ਜ਼ਾਮਿਨ - 249
ਹਵਾ-ਜ਼ੁਯ - 752	ਹਾਕਿਮ-ਏ-ਦੀਵਾਨੀ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰਾ - 249
ਹਵਾਦਾਰ - 752	ਹਾਕਿਮ-ਏ-ਬਾਲਾ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰਾ - 742
ਹਵਾਦਿਸ - 264	ਹਾਕਿਮ-ਨਿਸ਼ੀਨ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰ ਬਾਸ਼ - 249
ਹਵਾ-ਪ੍ਰਸਤ - 752	ਹਾਕਿਮ-ਬਾਸ਼ੀ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰ-ਬਾਸ਼ੀ - 249
ਹਵਾਬਾਜ਼ - 752	ਹਾਕਿਮਾਨਾ - 250	ਹਾਜ਼ਿਰੀ - 249
ਹਵਾਰੀ - 264	ਹਾਕਿਮਿ - 250	ਹਾਤ - 742
ਹਵਾਲ - 264	ਹਾਕਿਮਿ-ਵਕਤ - 250	ਹਾਤਮੀ - 249
ਹਵਾਲਤ-ਗਾਹ - 264	ਹਾਜ਼ - 248	ਹਾਤਿਫ - 742
ਹਵਾਲਾ - 264	ਹਾਜ਼ਤ - 248	ਹਾਤਿਬ - 249
ਹਵਾਲੀ - 264	ਹਾਜ਼ਤ-ਬਰਾਰ - 248	ਹਾਤਿਮ - 248
ਹਵਾਲੀ-ਏ-ਸ਼ਹਿਰ - 264	ਹਾਜ਼ਤ-ਮੰਦ - 248	ਹਾਤੀ - 742
ਹਵਾਲੀਯਾ - 264	ਹਾਜ਼ਤ-ਮੰਦੀ - 248	ਹਾਦਿਸ - 248
ਹਵੇਲੀ - 264	ਹਾਜ਼ਤ-ਰਵਾ - 248	ਹਾਦਿਸਾ - 248
ਹਾਇਜ਼ਾ - 251	ਹਾਜ਼ਤ-ਰਵਾਈ - 248	ਹਾਨ - 742
ਹਾਇਲ - 743	ਹਾਜ਼ਾਤ - 248	ਹਾਫਿਜ਼ - 249
ਹਾਇਲ - 251	ਹਾਜ਼ਿਬ - 248	ਹਾਫਿਜ਼-ਏ-ਹਕੀਕੀ - 250
ਹਾਇਲਾ - 743	ਹਾਜ਼ਿਬ-ਉ-ਦੌਲਾਹ - 248	ਹਾਫਿਜ਼ਾ - 250
ਹਾਸਿਦ - 245	ਹਾਜ਼ਿਬ-ਏ-ਬਾਰ - 248	ਹਾਬੀਨ -
ਹਾਸਿਲ - 249	ਹਾਜ਼ਿਬ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਾਨ - 248	ਹਾਬੀਲ - 742
ਹਾਸਿਲ-ਕਲਾਮ - 209	ਹਾਜ਼ੀ - 248	ਹਾਮ - 250
ਹਾਸਿਲ-ਜ਼ਰਬ - 249	ਹਾਜ਼ਾ - 744	ਹਾਮਾਨ - 742

ਹਾਮਿਕ - 250	ਹਾਵਨ - 742	ਹਿਕਾਯਤ-ਏ-ਗਰਾਮੀਯਾ -260
ਹਾਮਿਲ - 250	ਹਾਵਨ-ਕੋਬ - 742	ਹਿਜਰ - 743
ਹਾਮਿਲ-ਏ-ਵਹੀ - 251	ਹਾਵਨ ਦਸਤਾ - 742	ਹਿਜਰਤ - 743
ਹਾਮਿਲਾ - 251	ਹਾਵੀ - 251	ਹਿਜਰੀ - 743
ਹਾਮੀ - 251	ਹਾਵੀਯਾ - 742	ਹਿਜਾ - 743
ਹਾਮੂਨ - 742	ਹਿੱਸ - 742	ਹਿਜ਼ਬ - 256
ਹਾਯ - 743	ਹਿਸਸ - 258	ਹਿਜ਼ਬਰ - 746
ਹਾਯ ਹਾਯ - 743	ਹਿਸਨ - 258	ਹਿੰਜਬਰਾਨ-ਏ-ਵਗਾਂ - 746
ਹਾਰਿਸ - 249	ਹਿਸਨ-ਏ-ਪੀਰੋਜ਼ਾ - 258	ਹਿਜ਼ਾਕ - 253
ਹਾਰਿਖ - 249	ਹਿਸਨ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼ਾ - 258	ਹਿਜਾਜ਼ - 252
ਹਾਰੂਤ - 742	ਹਿਸਨ-ਏ-ਮੁਅੱਲਕ - 258	ਹਿਜਾਬ - 252
ਹਾਰੂਤੀ - 742	ਹਿੱਸਾ - 258	ਹਿਦਸ - 252
ਹਾਰੂਨ - 742	ਹਿੱਸਾ-ਏ-ਖਾਲਿਸਾ - 258	ਹਿੰਦ (ਫਾ) - 750
ਹਾਲ - 250	ਹਿਸਾਬ - 256	ਹਿੰਦਸਾਨ - 750
ਹਾਲ ਆਂ ਕਿਹ - 250	ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ - 256	ਹਿੰਦਬਾਰ - 750
ਹਾਲੇ-ਸਾਬਿਕ - 250	ਹਿਸਾਬਦਾਨ - 256	ਹਿੰਦਵਾਨਾ - 751
ਹਾਲੇ-ਏ-ਸ਼ਿਕਸਤਾ - 250	ਹਿੱਸਾਦਾਰ - 258	ਹਿਦਾਯਤ - 744
ਹਾਲ-ਏ-ਦਿਗਰ - 250	ਹਿੱਸਾਦਾਰੀ - 258	ਹਿੰਦਿਸਾਦਾਨ - 751
ਹਾਲ-ਏ-ਦਿਗਰਗੂਨ - 250	ਹਿਸਾਬ-ਦਿਹ - 256	ਹਿੰਦਿਸਾ - 751
ਹਾਲ-ਏ-ਪੇਸ਼ੀਨ - 250	ਹਿਸਾਬ-ਨਵੀਸ - 256	ਹਿੰਦੀ - 751
ਹਾਲ ਸਾਲ - 250	ਹਿਸਾਬ-ਪਾਕ-ਮੁਦਨ - 256	ਹਿੰਦੀਅਜਦਹਾ - 751
ਹਾਲਗਾਹ - 742	ਹਿਸਾਬੀ - 256	ਹਿੰਦੁਸਤਾਂ - 750
ਹਾਲਤ - 250	ਹਿਸਾਰ - 258	ਹਿੰਦੂ - 751
ਹਾਲਾ - 742	ਹਿਸਾਰ-ਏ-ਪੀਰੋਜ਼ਾ - 258	ਹਿੰਦੂ ਕੋਹ - 751
ਹਾਲਾ - 250	ਹਿਸਾਰ-ਏ-ਬਰੀਂ - 258	ਹਿੰਦੂਜਨ - 751
ਹਾਲਾਤ - 250	ਹਿਸਾਰ-ਏ-ਮੁਅੱਲਕ - 258	ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ - 751
ਹਾਲਾਤ-ਏ-ਨਜ਼ਅ - 250	ਹਿਸਾਰੀ - 258	ਹਿਨਾਂ - 263
ਹਾਲਾਤ-ਏ-ਨਾਖ਼ਸ਼ੀ	ਹਿਸਮਤ - 258	ਹਿਨਾਈ - 263
ਹਾਲਤ-ਏ-ਮੌਜੂਦਾ - 250	ਹਿਕਮਤ - 261	ਹਿਨਾ-ਬੰਦੀ - 263
ਹਾਲ-ਪੁਰਸੀ - 250	ਹਿਕਮਤ - 261	ਹਿਫਜ਼ - 258
ਹਾਲਿਕ - 742	ਹਿਕਮਤ-ਉਲ-ਐਨ - 261	ਹਿਫਜ਼-ਏ-ਸੂਰਤ - 258
ਹਾਲਾਂ ਕਿਹ - 250	ਹਿਕਮਤ-ਏ-ਅਮਲੀ - 261	ਹਿਫਜ਼-ਉਲ-ਗ਼ੈਬ - 258
ਹਾਲੀ - 250	ਹਿਕਮਤ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 261	ਹਿਫਜ਼-ਏ-ਸਿਹਤ - 258
ਹਾਲੀਯਨ - 250	ਹਿਕਾਯਤ - 260	ਹਿਫਜ਼-ਏ-ਮਰਾਤਿਬ - 259

ਹਿਵਾਜ਼ਤ - 258	ਹੀਨ-ਏ-ਹਯਾਤ - 266	ਹੁਸੂਦ - 257
ਹਿਬ - 251	ਹੀਨਾਹੀਨ - 253	ਹੁਸੂਲ - 258
ਹਿਬਾ - 251	ਹੀਮ - 753	ਹੁਸਨ-ਏ-ਮਰਾਮ - 258
ਹਿਬਾ - 743	ਹੀਲ - 265	ਹੁਸਨ - 257
ਹਿਬਾਹ-ਨਾਮਾ - 743	ਹੀਲਤ - 265	ਹੁਸੈਨੀ - 257
ਹਿਬਾਲਾ - 251	ਹੀਲਤਨ - 265	ਹੁਸ - 747
ਹਿਮਾਯਤ - 263	ਹੀਲਾ - 265	ਹੁਸਵਾਰ - 747
ਹਿਮਾਯਤਗਰ - 263	ਹੀਲਾ-ਸਾਜ਼ - 26	ਹੋਸ਼ਮੰਦ - 747
ਹਿਮਾਰ - 263	ਹੀਲਾ-ਸਾਜ਼ੀ - 265	ਹੁਸ਼ਿਆਰ - 747
ਹਿਮਾਲਾ - 749	ਹੀਲਾ ਹਵਾਲਾ - 265	ਹੁਸ਼ੀਵਾਰ - 74
ਹਿਮਾਲੀਯਾ - 749	ਹੀਲਾ ਗਰ - 265	ਹੁਕੁਕ - 748
ਹਿਰਮ - 254	ਹੀਲਾ-ਗਰੀ - 265	ਹੁਕਚਾ - 748
ਹਿਰਸੀ - 254	ਹੀਲਾ-ਬਾਜ਼ - 265	ਹੁਕਮ - 260
ਹਿਰਜ਼ - 254	ਹੀਲਾ-ਬਾਜ਼ੀ - 265	ਹੁਕਮ-ਏ-ਇਮਤਿਨਾਈ
ਹਿਰਫ਼ - 255	ਹੀਲਾ ਬੀਲਾ - 265	ਹੁਕਮ-ਏ-ਸ਼ਰਅ - 260
ਹਿਰਫਤ - 255	ਹੀਲਾ-ਵਰੀ - 265	ਹੁਕਮ-ਏ-ਕਤੌਈ - 261
ਹਿਰਫ਼ਾ - 255	ਹੁਸਨ - 265	ਹੁਕਮ-ਏ-ਸਸਤੀ - 261
ਹਿਰਮਾਨ - 255	ਹੁਸਨ-ਏ-ਅਕੀਦਤ - 257	ਹੁਕਮ-ਏ-ਜਬਤੀ - 260
ਹਿਰਾ - 744	ਹੁਸਨ-ਏ-ਅਖਲਾਕ - 257	ਹੁਕਮ-ਏ-ਤਲਬੀ - 260
ਹਿਰਾਸ - 744	ਹੁਸਨ-ਏ-ਅਦਾ	ਹੁਕਮ-ਏ-ਮੁਤਲਿਕ - 261
ਹਿਰਾਸਾ - 744	ਹੁਸਨ-ਏ-ਆਦਾਬ - 257	ਹੁਕਮਬਰਦਾਰ - 260
ਹਿਰਾਸਾਨ - 744	ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਮਤਿਯਾਰ - 257	ਹੁਕਮਰਾਨ - 260
ਹਿਰਾਤ - 744	ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਤਫਾਕ - 257	ਹੁਕਮਰਾਨੀ - 260
ਹਿਰੇਵ - 745	ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਰਾਦਤ - 257	ਹੁਕਮਾ - 261
ਹਿਰੇਵਾ - 745	ਹੁਸਨ-ਏ-ਇਯਾਲਤ -	ਹੁੱਕਾ - 260
ਹਿਲਮ - 262	ਹੁਸਨ-ਏ-ਇੰਤਜ਼ਾਮ - 257	ਹੁੱਕਾ-ਏ-ਸਬਜ਼ - 260
ਹਿਲਾਲ - 748	ਹੁਸਨ-ਏ-ਸਲੂਕ - 257	ਹੁੱਕ-ਏ-ਖਸਖਾਸ਼ - 260
ਹਿਲਾਲਅਬਰੂ - 748	ਹੁਸਨ-ਏ-ਸਾਖ਼ਤਾ - 257	ਹੁੱਕਾ-ਏ-ਮੀਨਾ - 260
ਹਿਲਾਲ ਹਿਲਾਲ - 748	ਹੁਸਨ-ਏ-ਖੁਦਾਦਾਦ - 257	ਹੁੱਕਾਗਰ - 260
ਹਿਲਾਲੀ - 748	ਹੁਸਨ-ਏ-ਜ਼ਨ - 257	ਹੁੱਕਾ ਬਰਦਾਰ - 260
ਹੀਸ ਬੀਸ - 265	ਹੁਸਨ-ਏ-ਫ਼ਿਰੀਗ - 257	ਹੁੱਕਾ-ਬਾਜ਼ - 260
ਹੀਜਦਹ - 753	ਹੁਸਨ-ਏ-ਨਜ਼ੀਰ - 257	ਹੁੱਕਾਮ - 260
ਹੀਨ - 753	ਹੁਸਰ	ਹੁੱਕਾਮ-ਏ-ਬਾਲਾਦਸਤ
ਹੀਨ - 265	ਹੁਸਾਮ - 256	ਹੁੱਕਾਮ-ਹੇ-ਮਾਤਹਿਤ - 260

ਹੁਕੁਕ - 260	ਹੁਨਰਵਰੀ - 751	ਹੂ
ਹੁੱਜਤ - 252	ਹੁਨੂਜ਼ - 751	ਹੂਤ - 264
ਹੁੱਜਤ-ਏ-ਉਸਤਵਾਰ - 252	ਹੁਨੂਦ - 751	ਹੂਦ 752
ਹੁਜ਼ਨ - 256	ਹੁਨੈਲ - 263	ਹੂਨ - 752
ਹੁਜ਼ਰਾ - 252	ਹੁੱਬ - 251	ਹੂਲ
ਹੁਜ਼ਰਾ-ਏ-ਖਾਸ - 252	ਹੁਬ-ਉਲ-ਵਤਨ - 251	ਹੂ-ਬੂ-ਹੂ - 752
ਹੁਜ਼ਰਾ-ਏ-ਮਖ਼ਸੂਸ - 252	ਹੁਬਲ - 743	ਹੂਰ - 264
ਹੁਜ਼ਲਾ-ਏ-ਉਰੂਸ - 252	ਹੁਬਾਰਿਬ - 251	ਹੂਰ-ਉਲ-ਐਨ - 264
ਹੁਜ਼ਲਾ-ਏ-ਉਰੂਸੀ - 252	ਹੁਬੂਬ - 251	ਹੂਰਾਨ - 264
ਹੁਜ਼ਲਾ-ਖ਼ਾਨਾ	ਹੁਮ	ਹੇ - 248
ਹੁਜ਼ਵੀਰ - 743	ਹੁਮਾ - 748	ਹੇਸ਼ - 753
ਹੁਜ਼ਵੀਰੀ - 743	ਹੁਮਾਈ - 748	ਹੈਸਮ - 753
ਹੁੱਜਾਜ਼ - 252	ਹੁਮਾਯੂਨ - 749	ਹੇ-ਹਾਇ - 742
ਹੁਜ਼ਾਕ	ਹੁਮਾਯੂਨ ਗਾਹ - 749	ਹੇਹਾਤ - 753
ਹੁਜ਼ਾਲ - 746	ਹੁਮਾਯੂਨ ਨਾਮਾ - 741	ਹੇਚ - 753
ਹੁਜ਼ੀਫਾ - 255	ਹੁੱਰ - 253	ਹੇਚਕਸ - 753
ਹੁਜ਼ੀਫਾ - 253	ਹੁਰਮੁਜ਼ - 745	ਹੇਚਕਾਰਾ - 753
ਹੁਜ਼ੂਰ - 258	ਹੁਰਮੁਜ਼ਦ - 745	ਹੇਚ ਗਾਹ - 753
ਹੁਜ਼ੂਰ-ਏ-ਵਾਲਾ - 258	ਹੁਰਮਤ - 255	ਹੇਚਗੂਨਾ - 753
ਹੁਜ਼ੂਰ-ਤਲਬ - 258	ਹੁਰੀਯਤ - 255	ਹੇਚਮਦਾਨ - 753
ਹੁਜ਼ੂਰੀ - 258	ਹੁਰੂਫ਼ - 255	ਹੇਚਮਰਦ - 753
ਹੁਦ-ਹੁਦ - 744	ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਹਿਜਾ - 255	ਹੇਚ ਵਜਹ - 753
ਹੁਦਹੁਦ-ਜਚਸਮ - 744	ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਗ਼ੈਰ-ਮਨਕੂਤ - 255	ਹੇਜ਼ਮ - 753
ਹੁਦਾ - 252	ਹੁਰੂਫ਼-ਏ-ਤਹੱਜੀ - 255	ਹੇਜ਼ਮ-ਕਸ - 753
ਹੁਦਾ - 744	ਹੁਰੂਫ਼ੀ - 255	ਹੇਮ
ਹੁਦਾ - 744	ਹੁਰੂਬ - 255	ਹੇਮ - 753
ਹੁਦਾਤ - 744	ਹੁੱਲਾ - 262	ਹੇਮਾ - 753
ਹੁਦੂਦ - 252	ਹੁਲੀਯਾ - 262	ਹੇਯੂਲਾ - 753
ਹੁਦੂਦ-ਏ-ਅਰਬਆ - 253	ਹੁਲੂਲ - 262	ਹੇਯੂਲਾਨੀ - 753
ਹੁਨਰ - 751	ਹੁਵੀਯੱਤ - 752	ਹੇਰ - 753
ਹੁਨਰ-ਪਰਵਰ - 751	ਹੁਵੈਦਾ - 752	ਹੇਰ-ਕਦਾ - 753
ਹੁਨਰਮੰਦ - 751	ਹੁਵੈਦਾ - 752	ਹੇਰਬੂਦ - 753
ਹੁਨਰਮੰਦੀ - 751	ਹੂ - 751	ਹੇਰ-ਮੰਦ - 753
ਹੁਨਰਵਰ - 751		ਹੈ - 752

ਹੈ - 265	ਹੈਵਾਨ-ਏ-ਅਲੀਫ਼ - 266	ਹੰਗਾਮ ਆਰਾ - 751
ਹੈ ਅਜ਼ਾਨ - 752	ਹੈਵਾਨ-ਏ-ਨਾਤਿਕ - 266	ਹੰਗਾਮਾ ਆਰਾਈ - 751
ਹੈਸ - 265	ਹੈਵਾਨ-ਏ-ਮੁਤਲਿਕ - 266	ਹੰਗਾਮਾ-ਏ-ਤਿਫਲਾਨ - 751
ਹੈਸ ਬੈਸ - 265	ਹੈਵਾਨਾਤ - 266	ਹੰਗਾਮਾ-ਏ-ਮਹਸਰ - 751
ਹੈਸੀਯਤ - 265	ਹੈਵਾਨਾਤ-ਏ-ਸਬਅ - 266	ਹੰਗਾਮਾ ਪਰਦਾਜ਼ - 751
ਹੈਕਰ - 753	ਹੈਵਾਨੀ - 266	ਹੰਗਾਮਾ ਪਰਦਾਜ਼ੀ - 751
ਹੈਕਲ - 753	ਹੈਵਾਨੀਯਤ - 266	ਹੰਗਾਮੀ
ਹੈਗਰ - 753	ਹੋਸ਼ - 752	
ਹੈਜਾ	ਹੋਸ਼-ਉ-ਹਵਾਸ - 752	
ਹੈਜਾ - 753	ਹੋਸ਼-ਬਾਖ਼ਤਾ - 752	
ਹੈਜਾ-ਜਦਨ - 753	ਹੋਸ਼-ਮੰਦ - 752	
ਹੈਦਰ - 265	ਹਸ ਮੰਦੀ - 752	
ਹੈਦਰਨਾਮਾ - 265	ਹੋਸ਼ਯਾਰ - 752	
ਹੈਦਰੀ - 265	ਹੋਸ਼ਯਾਰੀ - 752	
ਹੈਦਰੀ - 265	ਹੋਸ਼-ਰੁਬਾ - 752	
ਹੈਫ਼ - 265	ਹੋਸ਼ਾ - 752	
ਹੈਬਤ - 753	ਹੋਰਸ਼ੀਦ - 752	
ਹੈਬਤਜ਼ਦਾ - 753	ਹੋਰਖ਼ਸ਼ - 752	
ਹੈਬਤ-ਨਾਕ - 753	ਹੋਰਮੁਜ਼/ਹੋਰਮੁਜ਼ਦ - 752	
ਹੈਯ - 265	ਹੋਸਲਾ - 264	
ਹੈਯਤ - 753	ਹਯਜ਼ 264	
ਹੈਯਾ - 266	ਹੋਜ਼-ਏ-ਆਬ - 264	
ਹੈਯਾਤ - 752	ਹੋਜ਼-ਏ-ਤਰਸਾ - 264	
ਹੈਰਤ - 265	ਹੋਜ਼-ਏ-ਲਾਅਮਾਨ - 264	
ਹੈਰਤ-ਆਫਰੀ - 265	ਹੋਜ਼-ਏ-ਮਾਹੀ - 264	
ਹੈਰਤ-ਜ਼ਦਾ - 265	ਹੋਜ਼-ਖ਼ਾਨਾ - 264	
ਹੈਰਤੀ - 265	ਹੋਦਜ਼ - 752	
ਹੈਰਾਨ - 265	ਹੋਲ - 264	
ਹੈਰਾਨ-ਉ-ਸਰਗਰਦਾਨ - 265	ਹੋਲ-ਉ-ਹਵਸ਼ - 264	
ਹੈਰਾਨੀ - 265	ਹੋਲਨਾਕ - 752	
ਹੈਲੱਲਾ - 753	ਹੋਲਾ - 752	
ਹੈਲਾ - 753	ਹੰਜਾਰ/ਹਿੰਜਾਰ - 750	
ਹੈਵਾਨ - 753	ਹੰਗਾਮ - 751	
	ਹੰਗਾਮਾ - 751	

‘ਕ’

ਕ (ਕਾਫ਼) - 545
ਕਅਬ - 561
ਕਅਬਤੈਨ - 561
ਕਅਬਾ - 561
ਕਅਰ - 536
ਕਅਲਚੀ - 536
ਕਸ - 558
ਕਸ਼ - 559
ਕੱਸ - 533
ਕਸ-ਉ-ਕੂ - 559
ਕਸ-ਉ-ਕੂਯ - 559
ਕਸ-ਉ-ਨਾਕਸ - 558
ਕਸ-ਏ-ਖ਼ਾਨਾ - 558
ਕਸਸ - 534
ਕਸ਼ਕਲਾ - 561
ਕਸ਼ਕਾ - 561, 533
ਕਸ਼ਕਿਨਾ - 561
ਕਸ਼ਕੀਨ - 561
ਕਸ਼ਕੀਨਾ - 561
ਕਸ਼ਕੂਲ - 561
ਕਸਤਲਾ - 532
ਕਸਤਲਾਨ - 532
ਕਸਤੀ - 560
ਕਸਤੀ-ਏ-ਗ਼ਮ - 560

ਕਸਤੀ-ਏ-ਜ਼ਰ - 560	ਕਸਰ-ਏ-ਦਵਾਜ਼ਦਹ/ਦਹੀ - 534	ਕਸੀਦਾ - 561
ਕਸਤੀ-ਏ-ਬੁਖਾਰ - 560	ਕਸਰਤ - 552	ਕਸੀਦਾ-ਖਾਤਿਰ - 561
ਕਸਤੀ-ਕਸ਼ - 560	ਕਸਰਾ - 559	ਕਸੀਦਗੀ - 561
ਕਸਤੀ-ਗਾਹ - 560	ਕਸਲ - 559	ਕਸੀਦਨ - 561
ਕਸਤੀਬਾਨ - 560	ਕਸਲਨਾਕ - 559	ਕਸੀਫ਼ - 559, 552
ਕਸਤੀਬਾਨੀ - 560	ਕਸਲਮੰਦ - 559	ਕਸੀਮ - 533
ਕਸਦ - 534	ਕਸਲਾਨ - 559	ਕਸੀਮਤ - 533
ਕਸਦਨ - 534	ਕਸ਼ਾ - 561	ਕਸੀਮਾ - 533
ਕਸ਼ਨ - 561	ਕਸ਼ਾਂ - 559	ਕਸੀਰ - 534, 552
ਕਸਨੀ - 559	ਕਸਾਇਦ - 533	ਕਸ਼ੁਦਨ - 561
ਕਸ਼ਨੀਜ਼ - 561	ਕਸ਼ਾਕਸ਼ - 559	ਕਸੇ - 559
ਕਸਫ਼ - 552	ਕਸ਼ਾਂ ਕਸ਼ਾਂ - 560	ਕਸ਼ੀਗ - 533
ਕਸਫ਼ - 559	ਕਸਾਦ - 558	ਕਸ਼ੀਗੀ - 533
ਕਸਬ - 558	ਕਸਾਦੀ - 558	ਕਹ - 572
ਕਸਬ-ਏ-ਖ਼ੈਰ - 558	ਕਸਾਨ-ਏ-ਦਿਗਰ - 558	ਕਹਕਸ਼ਾਂ - 550
ਕਸਬਾ - 534	ਕੱਸਾਫ਼ - 559	ਕਹਕਹਾ - 542
ਕਸਬਾਤ - 533	ਕਸਾਫ਼ਤ - 552, 558	ਕਹਗਿਲ - 551, 573
ਕਸਬਾਤੀ - 533	ਕੱਸਾਬ - 533	ਕਹਤ - 527
ਕਸਬੀ - 558	ਕੱਸਾਬਖ਼ਾਨਾ - 533	ਕਹਤਸਾਲੀ - 527
ਕਸਬੀ-ਖ਼ਾਨਾ - 558	ਕੱਸਾਬਤ - 533	ਕਹਫ਼ - 573
ਕਸਬੀ-ਬਾਜ਼ - 558	ਕੱਸਾਬੀ - 533	ਕਹਰ - 542
ਕਸਬੀ-ਬਾਜ਼ੀ - 558	ਕੱਸਾਮ - 532	ਕਹਰ-ਏ-ਕਿਯਾਮਤ - 542
ਕਸਮ - 533	ਕੱਸਾਰ - 533	ਕਹਰ-ਏ-ਦਰਵੇਸ਼ -
ਕਸਮਕਸ਼ - 561	ਕਸਾਲਤ - 558	ਬਜ਼ਾਨ-ਏ-ਖ਼੍ਵੇਸ਼ - 542
ਕਸਮਬਿੱਲ੍ਹਾ - 533	ਕਸਾਵਤ - 532	ਕਹਰਨ - 542
ਕਸਮਾ - 559	ਕਸਾਵਰਜ਼ - 560	ਕਹਰਮਾਨ - 542
ਕਸਮੀਯਾ - 533	ਕਸਾਵਰਜ਼ੀ - 560	ਕਹਰਮਾਨੀ - 542
ਕਸਮੂਰ - 561	ਕਸ਼ਿਸ਼ - 560	ਕਹਰਾਨਾ - 542
ਕਸਰ - 534, 558	ਕਸ਼ਿਸ਼-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 560	ਕਹਰੁਬਾ - 550, 572
ਕਸਰ-ਉ-ਜ਼ਿਯਾਦਾ - 559	ਕਸਿਲ - 559	ਕਹਰੁਬਾ-ਰੰਗ - 572
ਕਸਰ-ਏ-ਸ਼ਾਨ - 558	ਕਸੀਸ - 533	ਕਹਵਚੀ - 542
ਕਸਰ-ਏ-ਹਜ਼ਾਰ ਸਤ੍ਰੂਨ - 534	ਕਸੀਸ਼ - 561	ਕਹਵਾ - 542
ਕਸਰ-ਏ-ਹਾਲਤ - 558	ਕਸੀਦਾ - 534	ਕਹਵਾਖ਼ਾਨਾ - 542
		ਕਹਵਾਦਾਨ - 542

ਕਹਵਾਰੰਗੀ - 542	ਕਜ-ਰਫਤਾਰ - 552	ਕਤਖ਼ੁਦਾ - 552
ਕੱਹਾਰ - 542	ਕਜ-ਰਵੀ - 552	ਕਤਖ਼ੁਦਾਈ - 552
ਕੱਹਾਰੀ - 542	ਕਜ-ਰੈ - 552	ਕਤਗਾਰ - 552
ਕਹੀ - 573	ਕਜ਼ਲ - 532	ਕਤਗਾਰ - 552
ਕਕ - 562	ਕਜ਼ਵੀਨ - 532	ਕੱਤਗੀਰ - 535
ਕਚਕੂਲ - 553	ਕਜ਼ਵੀਨੀ - 532	ਕੱਤਜ਼ਨ - 535
ਕਚਲ - 553	ਕਜ਼ਾ - 534	ਕਤਫ਼ - 552
ਕਚਾ - 553	ਕਜ਼ਾ-ਉ-ਕਦਰ - 534	ਕਤਬਾ - 552
ਕਚਾ ਗੁਲ ਕਰਦਨ - 553	ਕਜ਼ਾ-ਏ-ਹਾਜ਼ਤ - 535	ਕਤਰ - 527
ਕਚਾਬਾਜ਼ੀ - 553	ਕੱਜ਼ਾਕ - 532	ਕਤਰਾ - 552, 535
ਕਚੀਰ - 553	ਕੱਜ਼ਾਕ-ਏ-ਅਜਲ - 532	ਕਤਰਾ-ਏ-ਆਬ - 535
ਕਚੀਰਦਾ - 553	ਕਜ਼ਾਗੀਰ - 532	ਕਤਰਾ-ਏ-ਦੁਜ਼ਦ - 535
ਕਜ - 552, 557	ਕਜ਼ਾਗੀਦ - 532	ਕਤਰਾਤ - 535
ਕਜ਼ - 557	ਕਜ਼ਾਦ - 557	ਕਤਲ - 527
ਕਜ਼-ਅਬਰੂ - 557	ਕੱਜ਼ਾਬ - 554	ਕਤਲਗਾਹ - 527
ਕਜ਼ਆਨ - 532	ਕਜ਼ਾਬਾ - 557	ਕਤਾਨ - 552
ਕਜ਼ਕ - 553	ਕਜ਼ਬੂਦ - 557	ਕੱਤਾਨ - 552
ਕਜ਼ਕ - 558	ਕਜ਼ਾਯਾ - 534	ਕਤਾਰਾ - 552
ਕਜ਼ਕਾਨ - 532	ਕਜ਼ਾਰਾ - 534	ਕੱਤਾਲ - 527
ਕਜ਼-ਕੁਲਾਹ - 552	ਕਜ਼ਾਵਾ - 553	ਕਤਿਰ - 527
ਕਜ਼ਕੂਲ - 553	ਕਜ਼ੀ - 552	ਕਤੀਫ਼ਾ - 536
ਕਜ਼ਕੌਲ - 553	ਕਜ਼ੀ - 558	ਕਤੀਲ - 527
ਕਜ਼ਗਾਨ - 558	ਕਜ਼ੀਨ - 553	ਕਦ - 553
ਕਜ਼-ਚਸਮ - 552	ਕਜ਼ੀਨ - 558	ਕੱਦ - 527
ਕਜ਼-ਚਸਮ - 558	ਕਜ਼ੀਨ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 558	ਕੱਦ-ਉ-ਕਾਮਤ - 528
ਕਜ਼-ਤਰਾਜ਼ੂ - 558	ਕਜ਼ੀਮ - 553	ਕੱਦ-ਆਵਰ - 528
ਕਜ਼ਦੁਮ - 557	ਕਜ਼ੀਮ - 558	ਕੱਦ-ਏ-ਆਦਮ - 528
ਕਜ਼ਨ - 557	ਕਜ਼ੀਯਾ - 535	ਕਦਹ - 528
ਕਜ਼ਬਾ - 557	ਕਤ - 551	ਕਦਹਖ਼ੁਰ - 528
ਕੱਜ਼ ਬਾਖ਼ਤਨ - 557	ਕੱਤ - 535	ਕਦ-ਖ਼ੁਦਾ - 553
ਕੱਜ਼ਬਾਖ਼ਤਨ - 557	ਕਤਅ - 535	ਕਦ-ਖ਼ੁਦਾਈ - 553
ਕਜ਼-ਬੀਨ - 558	ਕਤਅਨ - 535	ਕਦਗਨ - 528
ਕਜ਼-ਬੂਦ - 557	ਕਤਅ ਨਜ਼ਰ ਕਰਦਨ ਅਜ਼	ਕਦਗਨ-ਏ-ਜ਼ਬਤੀਯਾ - 528
ਕਜ਼ ਮਜ਼ - 552	ਚੀਜ਼ੇ - 535	ਕਦਗਨਚੀ - 528

ਕਦਜਨ - 528	ਕਦੂਰਤ - 553	ਕਫ਼ਸ - 562
ਕਦ-ਬਾਨੋ - 553	ਕਦੇਵਰ - 553	ਕਫ਼ਸ - 536
ਕਦਮ - 528	ਕਦੰਗ - 553	ਕਫ਼ਸਗਰ - 562
ਕਦਮ-ਏ-ਸਿਦਕ - 528	ਕਨਆਨ - 569	ਕਫ਼ਸ ਦੋਜ - 562
ਕਦਮ-ਏ-ਖ਼ਾਕ - 528	ਕਨਜ਼ - 569	ਕਫ਼ਸ ਰੁਬਾ - 562
ਕਦਮ-ਏ-ਚੰਦ - 528	ਕਨਫ਼ - 569	ਕਫ਼ਸੀਰ - 562
ਕਦਮ ਕਦਮ - 529	ਕਨਬ - 569	ਕਫ਼ਕਾਜ਼ - 536
ਕਦਮ ਗਾਹ - 529	ਕਨਵ - 569	ਕਫ਼ਕਾਦ - 536
ਕਦਮਤ - 529	ਕਨਵਦਾਨਾ - 569	ਕਫ਼ਗੀਰ - 562
ਕਦਮਬੋਸ - 528	ਕਨਅਤ - 539	ਕਫ਼ਚਾ - 562
ਕਦਮਬੋਸੀ - 528	ਕਨਅਤ ਗੁਜ਼ੀਨ - 539	ਕਫ਼ਤਰ - 562
ਕਦਮਵਾਰ - 529	ਕੱਨਾਸ - 568	ਕਫ਼ਤਾ - 562
ਕਦਰ - 528	ਕਨਾਤ - 539	ਕਫ਼ਤਾਰ - 562
ਕਦਰਸ਼ਿਨਾਸ - 528	ਕਨਾਦੀਲ - 539	ਕਫ਼ਨ - 562
ਕਦਰਸ਼ਿਨਾਸੀ - 528	ਕਨਾਨਾ - 568	ਕਫ਼ਨੀ - 562
ਕਦਰਦਾਨ - 528	ਕਨਾਰ - 567	ਕਫ਼ਾ - 536
ਕਦਰਦਾਨੀ - 528	ਕਨਾਰਾ - 567	ਕਫ਼ਾ - 562
ਕਦਰ-ਪਾਯਾ - 528	ਕਨਾਰਾ-ਕਸ਼ - 567	ਕਫ਼ਾ ਨਮੂਦਨ - 536
ਕਦਰੇ - 528	ਕਨਾਰਾ-ਕਸ਼ੀ - 567	ਕੱਫ਼ਾਰਤ - 562
ਕਦਾ - 553	ਕਨਾਰਾ ਕਰਦਨ - 567	ਕੱਫ਼ਾਰਾ - 562
ਕੱਦਾਹ - 528	ਕਨੀਸਾ - 569	ਕਫ਼ਾਲਤ - 562
ਕਦਾਮ - 528	ਕਨੀਜ਼ - 569	ਕਫ਼ਾਲਤਨਾਮਾ - 562
ਕਦਿਮ - 529	ਕਨੀਜ਼ਕ - 569	ਕਫ਼ੀਲ - 562
ਕਦੀਦ - 529	ਕਨੂਜ਼ਾ - 569	ਕਫ਼ੂਰ - 562
ਕਦੀਮ - 529	ਕਨੂੰ - 569	ਕਬਕ - 551, 526
ਕਦੀਮ-ਉਲ-ਅੱਯਾਮ - 529	ਕਨੰਦ - 568	ਕਬਕ-ਅੰਦਾਜ਼ - 527
ਕਦੀਮਨ - 529	ਕੱਪਰ - 551	ਕਬਚ - 526
ਕਦੀਰ - 529, 553	ਕੱਪਰੀ - 551	ਕਬਚਾਕ - 526
ਕਦੂ - 553	ਕੱਪਾਨ - 551	ਕਬਜ਼ - 526
ਕਦੂਸ - 529	ਕੱਪੀ - 551	ਕਬਜ਼-ਉਲ-ਵਸੂਲ - 526
ਕਦੂ-ਕਸ਼ - 553	ਕਪੀ - 551	ਕਬਜ਼-ਬਿਲ-ਜਬਰ - 526
ਕਦੂਖ - 553	ਕਫ਼ - 561	ਕਬਜ਼ਾ - 526
ਕਦੂਮ - 529	ਕਫ਼-ਏ-ਪਾ - 561	ਕਬਤਰ - 551
	ਕਫ਼-ਏ-ਬੈਜ਼ਾ - 561	ਕਬਰ - 526

ਕਬਰ-ਕਨ - 526	ਕਮ - 565	ਕਮਾਸ - 566
ਕਬਰਗਾਹ - 526	ਕਮਅ - 539	ਕਮਾਸ਼ - 566
ਕਬਰਿਸਤਾਨ - 526	ਕਮਖਾਬ - 566	ਕੱਮਾਸ਼ - 539
ਕੰਬਰ - 539	ਕਮਜ਼ੋਸਾ - 565	ਕਮਾਹੱਕੂਹ - 566
ਕਬਲ - 527	ਕਮਤਰ - 565	ਕਮਾਨ - 566
ਕਬਾ - 526	ਕਮਤਰ ਕਸ - 565	ਕਮਾਨ-ਏ-ਕਰੂਹਾ - 566
ਕਬਾਇਲ - 526	ਕਮਤਰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ - 565	ਕਮਾਨ-ਏ-ਬਹਮਨ - 566
ਕਬਾਹਤ - 526	ਕਮਤਰੀਨ - 565	ਕਮਾਨ-ਏ-ਮੁਹਰਾ - 566
ਕਬਾਕ - 526	ਕਮਦ - 566	ਕਮਾਨ-ਏ-ਰੁਸਤਮ - 566
ਕਬਾਕ ਅਫਗਾਨੀ - 526	ਕਮੰਦ - 567	ਕਮਾਨਚਾ - 566
ਕਬਾਚਾ - 526	ਕਮਨਸੀਬ - 565	ਕਮਾਨ-ਜ਼ੂਲਾ - 566
ਕਬਾਦ - 526	ਕਮ-ਨਜ਼ਰ - 565	ਕਮਾਨਦਾਰ - 566
ਕਬਾਬ - 551	ਕਮ-ਨਿਗਾਹ - 565	ਕਮਾਨ-ਪੁਸ਼ਤ - 566
ਕਬਾਬ-ਏ-ਸ਼ਾਮੀ - 551	ਕਮ-ਨੂਰ - 565	ਕਮਾਨਾ - 566
ਕਬਾਬ-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 551	ਕਮਬਖ਼ਤ - 565	ਕਮਾਬੇਸ਼ - 566
ਕਬਾਬੀ - 551	ਕਮਬੀਨ - 565	ਕਮਾਯਨਬਗ਼ੀ - 566
ਕਬਾਲਦਾਰ - 526	ਕਮਬੂਦਗੀ - 565	ਕਮਾਯੂਕ - 565
ਕਬਾਲਾ - 526	ਕਮਯਾਬ - 567	ਕਮਾਲ - 566
ਕਬਾਲਾ ਨਵੀਸ - 526	ਕਮਰ - 539, 566	ਕਮਾਲ ਇਸਫ਼ਹਾਨੀ - 566
ਕਬੀਹ - 527	ਕਮਰਸਾਜ਼ - 566	ਕਮਾਲਾਤ - 566
ਕਬੀਦਾ - 551	ਕਮਰਸਾਰ - 566	ਕਮਾਲੀਯਤ - 566
ਕਬੀਰ - 551	ਕਮਰਕ - 567	ਕਮੀ - 567
ਕਬੀਰਾ - 551	ਕਮਰਕਸ਼ - 566	ਕਮੀਸ - 539
ਕਬੀਲ - 527	ਕਮਰਕ ਖ਼ਾਨਾ - 567	ਕਮੀਨ - 567
ਕਬੀਲਾ - 527	ਕਮਰ ਚਿਹਰਾ - 539	ਕਮੀਨ-ਆਵਰ - 567
ਕਬੂਹ - 527	ਕਮਰਦਾਰ - 566	ਕਮੀਨ-ਸਾਜ਼ - 567
ਕਬੂਤਰ - 551	ਕਮਰ ਬਸਤਨ - 566	ਕਮੀਨਗਰ - 567
ਕਬੂਤਰਬਾਜ਼ - 551	ਕਮਰ ਬਸਤਾ - 566	ਕਮੀਨਗਾਹ - 567
ਕਬੂਦ - 551	ਕਮਰਬੰਦ - 566	ਕਮੀਨਗੀ - 567
ਕਬੂਦੀ - 551	ਕਮਰਾ - 539, 566	ਕਮੀਨ-ਜ਼ਾਤ - 567
ਕਬੂਬ - 551	ਕਮਰਾਨ - 539	ਕਮੀਨਾ - 567
ਕਬੂਰ - 527	ਕਮਰੀ - 539	ਕਮੀ ਬੇਸ਼ੀ - 567
ਕਬੂਲ - 527	ਕਮਰੈਨ - 539	ਕਮੇਚਾ - 567
ਕਬੂਲੀਯਤ - 527	ਕਮਾ - 539, 565	ਕਮੰਦ - 567

ਕਯਾ - 573	ਕਰਗਸ-ਏ-ਤਰਕਸ਼ - 556	ਕਰਮ - 556
ਕਯਾਸਿਰਾ - 542	ਕਰਗਸ-ਏ-ਫਲਕ - 556	ਕਰਮ-ਏ-ਸ਼ਬ - 556
ਕੱਯਾਦ - 573	ਕਰਗਸਾਨ-ਏ-ਚਰਖ - 556	ਕਰਮ ਕੱਲਾ - 556
ਕਯਾਨ - 573	ਕਰਗਸਾਨ-ਏ-ਫਲਕ - 556	ਕਰਯਾ - 532
ਕਯਾਨੀ - 573	ਕਰਗਦਨ - 556	ਕਰਯਾਤ - 531
ਕਯੂਮ - 574	ਕਰਗਾ - 556	ਕਰਾ - 557
ਕਯੂਮ - 544	ਕਰਗੂ - 531	ਕਰਾਇਨ - 530
ਕਯੂਮਰਸ - 574	ਕਰਜ਼ - 531	ਕਰਾਹ - 554
ਕਯੂਮਰਤ - 574	ਕਰਜ਼ਖ਼ਾਹ - 531	ਕਰਾਹਤ - 554
ਕਰ - 554	ਕਰਜ਼ਦਾਰ - 531	ਕਰਾਹੀਯਤ - 554
ਕੱਰ - 554	ਕਰਜ਼ਮਾਨ 555	ਕਰਾਕਾ - 554
ਕੱਰ-ਉ-ਫਰ - 557	ਕਰਜ਼ਾ - 531	ਕਰਾਕਰ - 554
ਕਰਆਨ - 529	ਕਰੱਤ - 555	ਕਰਾਕਾਰ - 554
ਕਰਸ਼ - 555	ਕਰੱਤਨ - 555	ਕਰਾਕੁਰਮ - 530
ਕਰਸ-ਤੂਸ - 555	ਕਰਦ - 555	ਕਰਾਕੂਮ - 530
ਕਰਸਨਾ - 555	ਕਰਦਨ - 555	ਕਰਾਖ - 554
ਕਰਸ਼ਫ - 556	ਕਦਰਮੰਦ - 555	ਕਰਾਖਾਨ - 529, 554
ਕਰਸ਼ਿਉਜ਼ - 556	ਕਰਦਾ - 555	ਕਰਾਚਾਰ - 529
ਕਰਹਾਨ - 530	ਕਰਦਾਕਾਰ - 555	ਕਰਾਚੂਰ - 529
ਕਰਕ - 556, 531	ਕਰਦੰਗ - 555	ਕਰਾਚੂਰੀ - 529
ਕਰਕਫ - 531	ਕਰਦੀ-ਉ-ਮੁਰਦੀ - 555	ਕਰਾਤਾਤਾਰ - 529
ਕਰਕਫੀਰ - 556	ਕਰਦੰਗਲ - 555	ਕਰਾਤੀਸ - 530
ਕਰਕਮ - 556	ਕਰਨ - 531	ਕਰਾਦ - 554
ਕਰਕਰ - 556	ਕਰਨਨਾਯ - 556	ਕਰਾਦਾ - 554
ਕਰਕਾਮ - 556	ਕਰਨਫੁਲ - 531	ਕਰਾਦਾਨ - 557
ਕਰਕਾਵਲ - 531	ਕਰਨਬ - 556	ਕਰਾਨ - 554
ਕਰਖ - 555	ਕਰਨਬਾ - 556	ਕਰਾਨਾ - 554
ਕਰਖਤ - 555	ਕਰਨਾ - 531, 556	ਕਰਾਬ - 529
ਕਰਖਤਗੀ - 555	ਕਰੱਨਾ - 556	ਕਰਾਬਤ - 529
ਕਰਖੀ - 555	ਕਰਨੀ - 531	ਕਰਾਬਤੀ - 529
ਕਰਗ - 556	ਕਰਨੀਯਾ - 531	ਕਰਾਬਾ - 529
ਕਰਗਸ - 556	ਕਰਬ - 554	ਕਰਾਬਾ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 529
ਕਰਗਸਾਨ-ਏ-ਗਰਦੂਨ - 556	ਕਰਬਲਾ - 554	ਕਰਾਬਾਗ - 529
	ਕਰਬਲਾਈ - 555	ਕਰਾਬਾਦੀਨ - 529

ਕੇਰਾਬੀਨ - 529	ਕਲਆ - 537	ਕਲਮਰੋ - 538
ਕਰਾਮਤ - 554	ਕਲਸ - 564	ਕਲਮੀ - 538, 563, 564
ਕਰਾਮਾਤ - 554	ਕਲਹਰੀ - 565	ਕਲਲ - 564
ਕਰਾਮਾਤੀ - 554	ਕਲਕ - 564, 537	ਕਲਾ - 536
ਕਰਾਰ - 529	ਕਲ ਕਲ - 564	ਕੱਲਾ - 564
ਕਰੌਰ - 554	ਕਲਕਾ - 537	ਕਲਾਸ - 563
ਕਰਾਰਗਾਹ - 530	ਕਲਕੀ - 564	ਕੱਲਾਸ - 537
ਕਰਾਰਦਾਦ - 529	ਕਲਗਲ - 564	ਕਲਾਸਖਾਨਾ - 563
ਕਰਾਰੀਸ - 554	ਕਲਚ - 564	ਕਲਾਸੀਰਾ - 537
ਕਰਾਵੁਲ - 530	ਕਲਜਾ - 564	ਕਲਾਸੰਗ - 563
ਕਰੀ - 557	ਕਲਜਾਨ - 564	ਕਲਾਕ - 537
ਕਰੀਹ - 557	ਕਲਤਾ - 564	ਕਲਾਕੰਦ - 565
ਕਰੀਹ-ਉਸ-ਸਕਲ - 557	ਕਲਤਾ-ਚੋਬ - 564	ਕਲਾਗ - 563
ਕਰੀਹ-ਉਸ-ਸੋਤ - 557	ਕਲੰਦਰ - 538	ਕੱਲਾਚ - 537
ਕਰੀਹ-ਉਲ-ਮਨਜ਼ਰ - 557	ਕਲੰਦਰ-ਖਾਨਾ - 538	ਕਲਾਜੂ - 563
ਕਰੀਨ - 532	ਕਲੰਦਰਾ - 538	ਕਲਾਤ - 563
ਕਰੀਨਾ - 532	ਕਲੰਦਰੀ - 538	ਕੱਲਾਤ - 536
ਕਰੀਬ - 531	ਕਲੰਦਰੀਯਾ - 538	ਕੱਲਾਤ ਗਾਉਗਾਂ - 536
ਕਰੀਬ ਕਰੀਬ - 531	ਕਲਨਸਤ - 538	ਕਲਾਤਾ - 563
ਕਰੀ-ਬ-ਕੋਰੀ - 557	ਕਲਨਸਵਤ - 538	ਕਲਾਨ - 563
ਕਰੀਬਨ - 531	ਕਲਪਾਕ - 537	ਕਲਾਨ ਸਾਲ - 563
ਕਰੀਮ - 557	ਕਲਬ - 537, 563	ਕਲਾਨ ਸਾਲੀ - 563
ਕਰੀਮਾ - 557	ਕਲਮ - 537	ਕਲਾਨਕਾਰ - 563
ਕਰੀਮਾਨ - 557	ਕਲਮ ਦਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 537	ਕਲਾਨਤਰ - 563
ਕਰੂਤੀ - 531	ਕਲਮਕਾਰ - 538	ਕਲਾਨ ਰੋਜ਼ਾ - 563
ਕਰੂਬਿਯਾਨ - 557	ਕਲਮਕਾਰੀ - 538	ਕਲਾਨੀ - 563
ਕਰੁੱਬੀ - 557	ਕਲਮ ਖੁਰਦਾ - 537	ਕਲਾਫਾ - 563
ਕਰੇਵਾ - 557	ਕਲਮ ਤਰਾਸ਼ - 537	ਕੱਲਾਬ - 536
ਕਰੰਦਾ - 556	ਕਲਮ ਦਸਤ - 537	ਕਲਾਬਾ - 563
ਕਲ - 562	ਕਲਮ ਦਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 537	ਕਲਾਮ - 563
ਕੱਲ - 536	ਕਲਮ ਦਵਾਤ - 538	ਕਲਾਲ - 563
ਕਲਅ - 537	ਕਲਮ ਪਾਕ ਕੁਨ - 537	ਕਲਾਵੁਜ਼ - 537
ਕਲਅਦੀ - 537	ਕਲਮਬੰਦੀ - 537	ਕਲਾਵੁਜ਼ੀ - 537
ਕਲਅ ਕਮਅ - 537	ਕਲਮ ਰਫਤਨ - 538	ਕਲਿਮਤ-ਉਲ-ਲਾਹ - 564

ਕਲਿਮਾ - 564	ਕੱਵਾਸ - 540	ਕਾਇਨ-ਉ-ਮਾਕਾਨ - 551
ਕਲਿਮਾਤ - 564	ਕੱਵਾਸੀ - 540	ਕਾਇਨਾਤ - 551
ਕਲਿਮਾਤ-ਉਲ-ਲਾਹ - 564	ਕਵਾਕਿਬ - 569	ਕਾਇਬ - 548
ਕਲੀਸਾ - 565	ਕਵਾਜ਼ਾ - 569	ਕਾਇਮ - 525
ਕਲੀਸਿਯਾ - 565	ਕੱਵਾਦ - 540	ਕਾਇਮ-ਉਸ-ਸੇਫ਼ - 525
ਕਲੀਚ - 538	ਕੱਵਾਦਕਾ - 540	ਕਾਇਮ-ਅੰਦਾਜ਼ੂ - 525
ਕਲੀਜ਼ਾ - 565	ਕਵਾਦਗੀ - 540	ਕਾਇਮ-ਬਿੱਜਾਤ - 525
ਕਲੀਦ - 565	ਕੱਵਾਦਾ - 540	ਕਾਇਮ-ਬਿਲਗ਼ੈਰ - 525
ਕਲੀਦਸ - 538	ਕਵਾਦਾ - 569	ਕਾਇਮ ਮਕਾਮ - 526
ਕਲੀਮ - 565	ਕਵਾਨੀਨ - 540	ਕਾਇਮਾ - 526
ਕਲੀਮ-ਉਲੱਹ - 565	ਕਵਾਫ਼ਿਲ - 540	ਕਾਇਲ - 525
ਕਲੀਮ-ਦਸਤ - 565	ਕਵੱਲ - 540	ਕਸਬੱਫ਼ - 552
ਕਲੀਯਾ - 565, 538	ਕਵਾਲੀ - 540	ਕਸਰਤ - 552
ਕਲੀਯਾ ਖ਼ੁਰ - 538	ਕਵੀ - 541	ਕਸਾਫ਼ਤ - 552
ਕਲੀਯਾਨ - 538	ਕਵੀ ਹਾਲ - 541	ਕਸੀਫ਼ - 552
ਕਲੀਲ - 538	ਕਵੀ-ਜ਼ੋਸਾ - 541	ਕਸੀਰ - 552
ਕਲੀਲ-ਉ-ਕਸੀਰ - 538	ਕਵੀ ਦਸਤ - 541	ਕਾਸ - 523, 547
ਕਲੀਲਾ-ਉ-ਦਮਨਾ - 565	ਕਵੀ ਪੁਸਤ - 541	ਕਾਸ਼ - 548
ਕਲੀਲ-ਉਲ-ਅਮਦਾਦ - 538	ਕਵੀ ਪੰਜਾ - 541	ਕਾਸਕ - 547
ਕਲੀਵਾਜ਼ - 565	ਕਵੀ ਬਾਜ਼ੂ - 541	ਕਾਸ਼ਕ - 523
ਕੱਲੂਬ - 564	ਕਵੀ ਬਾਲ - 541	ਕਾਸ਼ਕਾਨ - 523
ਕਲੌਂਦਾ - 564	ਕਵੀਮ - 542	ਕਾਸ਼ਕੇ - 548
ਕਲੰਗ - 564	ਕਵੀਮਾ - 542	ਕਾਸ਼ਗਰ - 548
ਕਲੰਦ - 564	ਕਵੀ ਮਾਯਾ - 542	ਕਾਸਤ - 547
ਕਲੰਦਰ - 564	ਕਵੀ ਰਾਯ - 542	ਕਾਸ਼ਤ - 548
ਕਲੰਦਰਖ਼ਾਨਾ - 538	ਕੱਵਾਲ - 540	ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ - 548
ਕਲੰਦਰ - 564	ਕਾਉਸ - 550	ਕਾਸਤਾ - 547
ਕਲੰਦਰਾ - 538, 564	ਕਾਅਨ - 522	ਕਾਸਨੀ - 547
ਕਲੰਦਰੀ - 538	ਕਾਅਨੀ - 522	ਕਾਸ਼ਮਿਰ - 548
ਕਲੰਦਰੀਯਾ - 538	ਕਾਇਦ - 525	ਕਾਸ ਮੂਯ - 547
ਕਵਰ - 570	ਕਾਇਦ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 525	ਕਾਸਾ - 547
ਕਵਲ - 571	ਕਾਇਦਾ - 524	ਕਾਸਾ-ਉ-ਕੁਜ਼ਾ - 548
ਕਵਾਇਦ - 540	ਕਾਇਦਾਦਾਨ - 524	ਕਾਸਾ-ਏ-ਸਿਯਾਹ - 547
ਕਵਾਇਮ - 540	ਕਾਇਨ - 526	ਕਾਸਾ-ਏ-ਗਰਦਾ - 548

ਕਾਸਾ-ਏ-ਚੀਨੀ - 547	ਕਾਹ ਦਰ ਦਹਾਨ	ਕਾਚ - 522
ਕਾਸਾ-ਏ-ਜੁਗਰਾਤ - 547	ਗਰਿਫਤਨ - 550	ਕਾਜ - 545
ਕਾਸਾ-ਏ-ਨਿਗੂਨ - 548	ਕਾਹਰੁਬਾ - 550	ਕਾਜ - 523, 547
ਕਾਸਾ-ਏ-ਪਨੀਰ - 547	ਕਾਹਿਨ - 551	ਕਾਜਕੇ - 545
ਕਾਸਾ-ਏ-ਫਗਫੂਰ - 547	ਕਾਹਿਰ - 525	ਕਾਜਾ - 547
ਕਾਸਾ-ਏ-ਮੀਨਾ - 548	ਕਾਹਿਰਾ - 525	ਕਾਜਾਦਾ - 557
ਕਾਸਾ-ਏ-ਕਸ਼ੀਦਨ - 547	ਕਾਹਿਲ - 551	ਕਾਜ਼ਿਕਾਂ - 523
ਕਾਸਾ-ਗਰ - 548	ਕਾਹਿਲੀ - 551	ਕਾਜ਼ਿਕਾਨ - 523
ਕਾਸਾ-ਗਰਦਾਨ - 548	ਕਾਹੂ - 551	ਕਾਜ਼ਿਗਾਨ - 523
ਕਾਸਾ-ਗਰੀ - 548	ਕਾਕ - 549	ਕਾਜ਼ਿਬ - 545
ਕਾਸਾ-ਜ਼ਦਨ - 547	ਕਾਕ - 524	ਕਾਜ਼ਿਮ - 548
ਕਾਸ਼ਾਨ - 548	ਕਾਕਾ - 549	ਕਾਜ਼ੀ - 523
ਕਾਸ਼ਾਨਾ - 548	ਕਾਕਿਲ - 549	ਕਾਜ਼ੀ-ਉਲ-ਹਾਜ਼ਾਤ - 523
ਕਾਸਾ ਨੋਸ਼ੀਦਨ - 547	ਕਾਕੁਮ - 524	ਕਾਜ਼ੀ-ਉਲ-ਕਜ਼ਾਤ - 524
ਕਾਸਾ ਪੁਸ਼ਤ - 547	ਕਾਕੁਲ - 549	ਕਾਜ਼ੀ-ਏ-ਚਰਖ - 524
ਕਾਸਾ ਬਰ ਸਰ ਏ-ਕਸੇ	ਕਾਕੁਲ-ਏ-ਸ਼ਮਅ - 549	ਕਾਜ਼ੀ-ਏ-ਫਲਕ - 524
ਸ਼ਿਕਸਤਨ - 547	ਕਾਕੁਲ-ਏ-ਸੁਬਹ - 549	ਕਾਜ਼ੀਰਾ - 545
ਕਾਸਾ-ਬਰਦਾਰ - 547	ਕਾਕੂ - 549	ਕਾਤ - 545
ਕਾਸਾ-ਬਾਜ਼ - 547	ਕਾਕੋਸ਼ - 549	ਕਾਤਿਅ - 524
ਕਾਸਾ-ਬਾਜ਼ੀ - 547	ਕਾਖ - 545	ਕਾਤਿਅ-ਉਤੋਰੀਕ - 524
ਕਾਸਾ-ਲੀਸ - 548	ਕਾਗ - 548	ਕਾਤਿਬ - 545
ਕਾਸਿਦ - 523	ਕਾਗਕ - 549	ਕਾਤਿਬੀ - 545
ਕਾਸਿਫ - 548	ਕਾਗ ਕਾਗ - 548	ਕਾਤਿਰ - 524
ਕਾਸਿਬ - 523, 547	ਕਾਗਜ਼ - 548	ਕਾਤਿਲ - 522
ਕਾਸਿਮ - 523	ਕਾਗਜ਼-ਏ-ਅਤਫਾਲ -	ਕਾਦਿਸੀਯਾ - 523
ਕਾਸਿਰ - 523	548	ਕਾਦਿਰ - 522
ਕਾਸਿਰ-ਏ-ਹਿੰਮਤ - 523	ਕਾਗਜ਼-ਏ-ਹਵਾ - 548	ਕਾਦਿਰ-ਏ-ਮੁਲਤਕ - 523
ਕਾਸਕੇ - 548	ਕਾਗਜ਼-ਏ-ਜ਼ਰ - 548	ਕਾਦਿਰੀ - 523
ਕਾਸ਼ੀ - 548	ਕਾਗਜ਼-ਏ-ਬਾਦ - 548	ਕਾਨ - 525
ਕਾਸ਼ੇ - 548	ਕਾਗਜ਼ੀ-ਜਾਮਾ - 548	ਕਾਨਿਅ - 525
ਕਾਹ - 550	ਕਾਗਜ਼ੀ-ਪੈਰਹਨ - 548	ਕਾਨੀ - 550
ਕਾਹ ਕਸਾਂ - 550	ਕਾਗਦ - 548	ਕਾਨੂਨ - 525
ਕਾਹ ਕਾਹ - 525	ਕਾਗਲ - 549	ਕਾਨੂੰਨ - 550
ਕਾਹ-ਗਿਲ - 551	ਕਾਗਲਾ - 548	ਕਾਨੂਨਗੋ - 525

ਕਾਨੂਨਗੋਈ - 525	ਕਾਬਿਲਾ - 522	ਕਾਰ - 523, 545
ਕਾਨੂਨਦਾਨ - 525	ਕਾਬਿਲੀਯਤ - 522	ਕਾਰ-ਉ-ਕਸਬ - 546
ਕਾਨੂਨਦਾਨੀ - 525	ਕਾਬੀਸ਼ਾ - 545	ਕਾਰ-ਉ-ਬਾਰ - 546
ਕਾਨੂਨਨ - 525	ਕਾਬੀਨ - 545	ਕਾਰ-ਅੰਜਾਮ - 546
ਕਾਨੂਨ ਨਵੀਸ - 525	ਕਾਬੀਨ ਨਾਮਾ - 545	ਕਾਰ-ਆਗਾਹ - 545
ਕਾਨੂਨ ਨਾਮਾ - 525	ਕਾਬੀਨਾ - 545	ਕਾਰ-ਆਫ਼ਰੀਨ - 545
ਕਾਪੀ - 522	ਕਾਬੁਕ - 545	ਕਾਰ-ਆਮਦ - 546
ਕਾਪੂਚੀ - 522	ਕਾਬੁਖ - 545	ਕਾਰ ਅੰਜਾਮ ਦਾਦਨ - 546
ਕਾਫ਼ - 522, 524, 545, 549	ਕਾਬੁਲ - 545	ਕਾਰ-ਏ-ਖ਼ੈਰ - 546
ਕਾਫ਼-ਉ-ਦਾਲ - 524	ਕਾਬੁਲੀ - 545	ਕਾਰ-ਏ-ਨੁਮਾਯਾਨ - 546
ਕਾਫ਼-ਉ-ਨੂਨ - 549	ਕਾਬੂ - 522	ਕਾਰ ਸਾਜ਼ - 546
ਕਾਫ਼ ਤਾ ਕਾਫ਼ - 524	ਕਾਬੂਸ - 545	ਕਾਰ ਸ਼ਿਨਾਸ - 546
ਕਾਫ਼ਯਾ-ਤੰਗ-ਸ਼ੁਦਨ - 524	ਕਾਬੂਕ - 522	ਕਾਰ-ਸੰਜ - 546
ਕਾਫ਼ਾ - 549	ਕਾਬੂਲ - 522	ਕਾਰ ਕਰਦ - 546
ਕਾਫ਼ਾ-ਏ-ਅਨਾਮ - 549	ਕਾਮ - 525, 549	ਕਾਰ ਕਰਦਾ - 546
ਕਾਫ਼ਿਰ - 549	ਕਾਮਕਰ - 550	ਕਾਰਕੁਨ - 546
ਕਾਫ਼ਿਰ-ਏ-ਕਿਤਾਬੀ - 549	ਕਾਮਕਾਰ - 550	ਕਾਰਗਰ - 546
ਕਾਫ਼ਿਲਾ - 524	ਕਾਮਗਰ - 550	ਕਾਰਗਾਹ - 546
ਕਾਫ਼ਿਲਾ ਸਾਲਾਰ - 524	ਕਾਮਗਾਰੀ - 550	ਕਾਰਗਾਹ-ਏ-ਫਲਕ - 546
ਕਾਫ਼ਿਲਾ ਸੂਦ - 524	ਕਾਮਚੀ - 525	ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰ - 546
ਕਾਫ਼ੀ - 549	ਕਾਮਤ - 525	ਕਾਰ ਜ਼ਾਰ - 546
ਕਾਫ਼ੀਯਾ - 524, 549	ਕਾਮਦਿਲ - 549	ਕਾਰ ਜ਼ਾਰੀ - 546
ਕਾਫ਼ੀਯਾ ਸੰਜਾਨ - 524	ਕਾਮ-ਨਾਕਾਮ - 550	ਕਾਰ-ਤਲਬ - 546
ਕਾਬ - 522	ਕਾਮ ਬਖ਼ਸ਼ - 549	ਕਾਰ-ਤਲਬੀ - 546
ਕਾਬ-ਏ-ਕੋਸੈਨ - 522	ਕਾਮਯਾਬ - 549	ਕਾਰਦ - 546
ਕਾਬਕ - 522	ਕਾਮਯਾਬੀ - 549	ਕਾਰਦਾਨ - 546
ਕਾਬਖ਼ਾਨਾ - 522	ਕਾਯਰਵਾਂ - 550	ਕਾਰਦੀਦਾ - 546
ਕਾਬਿਜ਼ - 522	ਕਾਮਰਾਨ - 549	ਕਾਰਨ - 523
ਕਾਬਿਜ਼-ਏ-ਅਰਵਾਹ - 522	ਕਾਮਰਾਨੀ - 549	ਕਾਰਨਾਮਾ - 546
ਕਾਬਿਲ - 522	ਕਾਮਿਲ - 550	ਕਾਰ ਫ਼ਰਮਾ - 546
ਕਾਬਿਲ-ਏ-ਅਮਲ ਨੀਸਤ - 522	ਕਾਮਿਲ-ਉ-ਤਵਾਰੀਖ਼ - 550	ਕਾਰ ਬਸਤਨ - 546
ਕਾਬਿਲ-ਏ-ਯਕੀਨ - 522	ਕਾਮਿਲ ਅਯਾਰ - 550	ਕਾਰ ਬਰ ਸਰ
	ਕਾਮੁਸ - 525	ਉਫ਼ਤਾਦਨ - 546
	ਕਾਮੁਸ - 574	ਕਾਰ ਬਰਹਮ ਜ਼ਦਨ - 546

ਕਾਲ - 524	ਕਾਵਯਾਨ ਦਿਰਫ਼ਸ਼ - 550	ਕਿਸਰਾ - 559
ਕਾਰ ਬ-ਜਾਂ ਰਸੀਦਨ - 546	ਕਾਵਯਾਨੀ ਦਿਰਫ਼ਸ਼ - 550	ਕਿਸਲਕ - 533
ਕਾਰ ਬੰਦ - 546	ਕਾਵਰਸ - 550	ਕਿਸਲਾ - 533
ਕਾਰਮੰਦ - 546	ਕਾਵਰਸਾ - 550	ਕਿਸਲਾਕ - 533
ਕਾਰਵਾਨ - 546	ਕਾਵਰਸਾਕਾਰੀ - 550	ਕਿਸਵਤ - 559
ਕਾਰਵਾਨ ਸਰਾਯ - 546	ਕਾਵਾ - 550	ਕਿਸਵਤ-ਏ-ਕਾਫ਼ੂਰੀ - 559
ਕਾਰਵਾਨ-ਸਾਲਾਰ - 546	ਕਾਵਾਨੀ ਦਿਰਫ਼ਸ਼ - 550	ਕਿਸਵਤ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 559
ਕਾਰਾ - 547	ਕਾਵਿਸ਼ - 550	ਕਿਸਵਰ - 561
ਕਾਰਿਸਤਾਨ - 546	ਕਿਸਕ - 560	ਕਿਸਵਰ-ਕਸਾ - 561
ਕਾਰੀ - 523, 547	ਕਿਸਕਚੀ - 560	ਕਿਸਵਰ-ਖ਼ੁਦਾ - 561
ਕਾਰੀਗਰ - 547	ਕਿਸਕਚੀਬਾਜ਼ੀ - 560	ਕਿਸਵਰ-ਖ਼ਿਦੀਵ - 561
ਕਾਰੂਰਾ - 523	ਕਿਸਕਦਾਰ - 560	ਕਿਸਵਰ-ਗ਼ੀਰ - 561
ਕਾਰੂ - 523	ਕਿਸਤ - 532, 560	ਕਿਸਵਰਜ਼ - 561
ਕਾਲ - 524	ਕਿਸਤਕਾਰ - 560	ਕਿਸਵਾਦ - 561
ਕਾਲਸਕਾ - 549	ਕਿਸਤਕਾਰੀ - 560	ਕਿਸਾ - 558
ਕਾਲਬ - 524	ਕਿਸਤ-ਜ਼ਾਰ - 560	ਕਿੱਸਾ - 534
ਕਾਲਬੁਦ - 549	ਕਿਸਤਨ - 560	ਕਿਸਾਈ - 558
ਕਾਲ ਮਕਾਲ - 524	ਕਿਸਤਬਾਨ - 560	ਕਿਸਾਸ - 533
ਕਾਲਾ - 549	ਕਿਸਤ-ਬੰਦੀ - 532	ਕਿੱਸਾ ਕੋਤਾਹ - 534
ਕਾਲਾਦਾਨ - 549	ਕਿਸਤਵਰਜ਼ - 560	ਕਿੱਸਾ ਖ਼ਾਂ - 534
ਕਾਲਿਬ - 524	ਕਿਸਤਵਰਜ਼ੀ - 560	ਕਿੱਸਾਖ਼ਾਨੀ - 534
ਕਾਲਿਬਜ਼ਨ - 524	ਕਿਸਤਾ - 532, 560	ਕਿੱਸਾ ਗੁਜ਼ਾਰ - 534
ਕਾਲਿਬੀ - 524	ਕਿਸਤੀ - 560	ਕਿੱਸਾਗੋ - 534
ਕਾਲੀ - 524	ਕਿਸਫ਼ਾ - 559	ਕਿੱਸਾਗੋਈ - 534
ਕਾਲੀਚਾ - 524	ਕਿਸਮ - 533	ਕਿੱਸਾ ਦਰਾਜ਼ ਕਰਦਨ - 534
ਕਾਲੀਚਾ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 524	ਕਿਸਮਤ - 533	ਕਿਸ਼ੀਕ - 561
ਕਾਲੀਨ - 524	ਕਿਸਮਤ ਆਜ਼ਮਾਈ - 533	ਕਿਸ਼ੀਕਖ਼ਾਨਾ - 561
ਕਾਲੀਨੂਸ - 525	ਕਿਸਮਤ ਖ਼ੋਰ - 533	ਕਿਸ਼ੀਕਚੀ - 561
ਕਾਲੀ ਬਾਫ਼ - 524	ਕਿਸਮਤ-ਬਾਜ਼ੀ - 533	ਕਿਹ - 572
ਕਾਲੀ ਬਾਫ਼ੀ - 524	ਕਿਸਮਤ ਨਾਮਾ - 533	ਕਿਹਤਰ - 572
ਕੀਲ-ਉ-ਕਾਲ - 544	ਕਿਸਮਰ - 561	ਕਿਹੀਨ - 573
ਕਾਵ - 550	ਕਿਸਮਿਸ਼ - 561	ਕਿਹੀਨਾ - 573
ਕਾਵਕ - 525	ਕਿਸਰ - 533	ਕਿੰਗਰ - 569
ਕਾਵ ਕਾਵ - 550	ਕਿਸਰਵੀ - 559	ਕਿੰਗਰਾ - 569

ਕਿੰਗਸ - 569	ਕਿਨਆਨ - 569	ਕਿੰਯਸ - 542
ਕਿੰਗਜ - 569	ਕਿਨਯਤ - 569	ਕਿੰਯਸਤ - 573
ਕਿਚਰੀ - 553	ਕਿਨਾਨਤ 568	ਕਿੰਯਸਨ - 542
ਕਿਜ - 552	ਕਿਨਾਨਾ - 568	ਕਿੰਯਸਿਰਾ
ਕਿੰਜ - 568	ਕਿਨਾਯਤ - 568	ਕਿੰਯਸੀ - 542
ਕਿਜ਼ਬ - 554	ਕਿਨਾਯਾ - 568	ਕਿੰਯਾਦਤ - 542
ਕਿੰਜਰ - 568	ਕਿਨਾਯਾ ਜਦਨ - 568	ਕਿੰਯਾਨ - 543
ਕਿਜ਼ਲ - 532	ਕਿਨਾਰ - 567	ਕਿੰਯਾਫ਼ਸ਼ਿਨਾਸ - 542
ਕਿਜ਼ਲ ਅਰਸਲਾਨ - 532	ਕਿਨਾਰੀ - 567	ਕਿੰਯਾਫ਼ਾ - 542
ਕਿਜ਼ਿਲ - 532	ਕਿਨਾਰੀ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 568	ਕਿੰਯਾਮ - 542
ਕਿਜ਼ਲਿਕ - 557	ਕਿਨਾਰੀ-ਬਾਫ਼ - 568	ਕਿੰਯਾਮਤ - 543
ਕਿਜ਼ਾਦ - 557	ਕਿਫ਼ਾ - 561	ਕਿੰਯਾਮਤ ਖ਼ਿਰਾਮ - 543
ਕਿਜ਼ਿਲ ਬਾਸ਼ - 532	ਕਿਫ਼ਾਯਤ - 562	ਕਿੰਯਾਮਤ ਜਲਵਹ - 543
ਕਿਤਆ - 535	ਕਿਫ਼ਾਯਤ-ਸ਼ਿਆਰ - 562	ਕਿੰਯਾਮਤ ਪੇਸ਼ਾ - 543
ਕਿਤਫ਼ - 552	ਕਿਫ਼ਾਯਤ-ਸ਼ਿਆਰੀ - 562	ਕਿੰਯਾਮਤ ਪੈਕਰ - 543
ਕਿਤਮੀਰ - 536	ਕਿਬਤ - 526	ਕਿਯੋ - 574
ਕਿਤਰਾ - 527	ਕਿਬਤੀ - 526	ਕਿਯੋਸ - 574
ਕਿਤਾਬ - 551	ਕਿਬਰ - 551	ਕਿਯੂਦ - 574
ਕਿਤਾਬ-ਏ-ਮਜ਼ੀਦ - 552	ਕਿਬਰੀਯਾ - 551	ਕਿਰਅਤ - 529
ਕਿਤਾਬ-ਏ-ਮੁਕਦਸ - 552	ਕਿਬਲਾ - 527	ਕਿਰਕ - 531
ਕਿਤਾਬ-ਏ-ਮੁਕਦਸ	ਕਿਬਲਾ-ਉ-ਕਅਬਾ - 527	ਕਿਰਤ - 530
ਕਿਤਾਬਤ - 552	ਕਿਬਲਾ-ਏ-ਆਲਮ - 527	ਕਿਰਤਾਸ - 531
ਕਿਤਾਬਾ - 552	ਕਿਬਲਾ-ਨੁਮਾ - 527	ਕਿਰਦ - 555
ਕਿਤਾਬੀ - 552	ਕਿਮਬਰਾ - 539	ਕਿਰਦਗਾਜ਼ - 555
ਕਿਤਾਰ - 535	ਕਿਮਬਰਚੀ - 539	ਕਿਰਦਗਾਰ - 555
ਕਿਤਾਲ - 527	ਕਿਬਾਰ - 551	ਕਿਰਦਾਰ - 555
ਕਿਤੀਰਾ - 552	ਕਿਮਾਤ - 539	ਕਿਰਦਾਰ-ਗੁਜ਼ਾਰ - 555
ਕਿਤੈਬ - 552	ਕਿਮਾਮ - 566	ਕਿਰਦਾਰ-ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 555
ਕਿਦਮ - 529	ਕਿਮਾਰ - 539	ਕਿਰਨ - 531
ਕਿਦਰ - 528	ਕਿਮਾਰਖਾਨਾ - 539	ਕਿਰਪਾਸ - 555
ਕਿੰਦੀਲ - 540	ਕਿਮਾਰਬਾਜ਼ - 539	ਕਿਰਬਾ - 530
ਕਿੰਦੀਲ-ਏ-ਆਬ - 540	ਕਿਮਾਰਬਾਜ਼ੀ - 539	ਕਿਰਬਾਸ - 554
ਕਿੰਦੀਲ-ਏ-ਈਸਾ - 540	ਕਿਯਕ - 574	ਕਿਰਬਾਨ - 530
ਕਿੰਦੀਲ-ਏ-ਚਰਖਾ - 540	ਕਿਯਾ - 573	ਕਿਰਮ - 556

ਕਿਰਮ-ਏ-ਸ਼ਬ-ਚਿਰਾਗ਼ - 556	ਕੀਕ - 574	ਕੁਸਫ਼ - 559
ਕਿਰਮ-ਏ-ਸ਼ਬ ਤਾਬ - 556	ਕੀਚ - 573	ਕੁਸਤ-ਉ-ਖ਼ੂਨ - 560
ਕਿਰਮ-ਪੀਲਾ - 556	ਕੀਜ਼ - 573	ਕੁਸਤਗਾਨ - 560
ਕਿਰਮ-ਬਾਦਮਾ - 556	ਕੀਜ਼ਾ - 543	ਕੁਸਤਗਾਨ-ਏ-ਗਾਜ਼ਿਦਾ - 560
ਕਿਰਮਾਨ - 556	ਕੀਜ਼ਾ ਬੰਦ - 543	ਕੁਸਤਨ - 560
ਕਿਰਮਾਨ ਸ਼ਾਹ - 556	ਕੀਨ - 574	ਕੁਸਤਨਤਿਨਿਆ - 533
ਕਿਰਮਾਨ ਸ਼ਾਹਾਂ - 556	ਕੀਨਾ - 574	ਕੁਸਤਨਤੀਨ - 533
ਕਿਰਮਿਜ਼ - 531	ਕੀਨਾ-ਖ਼ਾਹ - 574	ਕੁਸਤਨਤੀਨਾ - 533
ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ - 531	ਕੀਨਾ-ਵਰ - 574	ਕੁਸਤਨੀ - 560
ਕਿਰਾ - 554	ਕੀਨਾ-ਵਾਰ - 574	ਕੁਸਤਾ - 560
ਕਿਰਾਕੂਸ਼ - 530	ਕੀਲਾ-ਵਾਰ - 574	ਕੁਸਤਾਤ - 532
ਕਿਰਾਗੂਸ਼ - 530	ਕੀਫ਼ - 543	ਕੁਸਤਾਰ - 560
ਕਿਰਾਨ - 530	ਕੀਮਤ - 544	ਕੁਸਤੀ - 558
ਕਿਰਾਨੁੱਸਅਦੈਨ - 530	ਕੀਮਤਅਸਤਨ - 544	ਕੁਸਤੀਨ - 558
ਕਿਰਾਬ - 529	ਕੀਮਤ-ਏ-ਆਖ਼ਿਰ - 544	ਕੁਸਾਸ - 532
ਕਿਰਾਮ - 554	ਕੀਮਤ ਮੰਦੀ - 544	ਕੁੱਸਾਸ - 533
ਕਿਰਾਮਨ-ਕਾਤਿਬੀਨ - 554	ਕੀਮਤੀ - 544	ਕੁਸਾਦ - 559
ਕਿਰਾਮੀ - 554	ਕੀਮਾ - 544	ਕੁਸਾਦਕਾਰ - 559
ਕਿਰਿਸ਼ਮ - 556	ਕੀਮਾ ਸ਼ੋਰਬਾ - 544	ਕੁਸਾਦਗੀ - 559
ਕਿਰਿਸ਼ਮਾ - 556	ਕੀਮਾਕ - 544	ਕੁਸਾਦਨ - 559
ਕਿੱਲ - 536	ਕੀਮਾਗ਼ - 544	ਕੁਸਾਦਨਾਮਾ - 559
ਕਿਲਕ - 564	ਕੀਮਾ ਪਲਾਉ - 544	ਕੁਸਾਦਾ - 559
ਕਿਲਜਾਨ - 564	ਕੀਮਿਯਾ - 574	ਕੁਸਾਦਾ-ਕਫ਼ - 559
ਕਿੱਲਤ - 537	ਕੀਮਿਯਾ-ਏ-ਜਾਨ - 574	ਕੁਸਾਦਾ-ਜਬੀਨ - 559
ਕਿਲਾ - 538	ਕਿਯਕ - 574	ਕੁਸਾਦਾ-ਦਿਲ - 559
ਕਿਲਾਅ - 537	ਕੀਰ - 543, 573	ਕੁਸਾਦਾ-ਰੂ - 559
ਕਿਲਾਬ - 563	ਕੀਰਖ਼ - 573	ਕੁਸਾਦਾ-ਰੂਈ - 559
ਕਿਲਾਵਾ - 537	ਕੀਰਗ਼ - 573	ਕੁੱਸਾਫ਼ - 533
ਕਿਲੀਚ - 538	ਕੀਰਾਤ - 543	ਕੁਸੂਨ - 553
ਕਿਲੀਦਾਨ - 565	ਕੀਲ - 544, 574	ਕੁਸੂਫ਼ - 559
ਕੀਸ - 573, 574	ਕੀਲ-ਉ-ਕਾਲ - 544	ਕੁਸੂਰ - 534
ਕੀਸਤ - 574	ਕੁਸ਼ਕ - 571	ਕੁਸੂਰਮੰਦ - 534
ਕੀਸਾ - 573	ਕੁਸਕਸ਼ - 559	ਕਸੂਰਵਾਰ - 534
ਕੀਸਾ-ਬੁਰ - 573	ਕੁਸਕੰਜੀਰ - 561	ਕੁਹ - 572

ਕੁਹਸਤਾਨ - 573	ਕੁੰਜ ਕੁੰਜ - 568	ਕੁਦੂਸ - 529
ਕੁਹਸਾਰ- 573	ਕੁੰਜਦ - 568	ਕੁਦੂਰ - 529
ਕੁਹਨ - 573	ਕੁਜ਼ਬੁਰਾ - 557	ਕੁਦੂਰੀ - 529
ਕੁਹਨ ਸਾਲ - 573	ਕੁੰਜਲਕ	ਕੁਦਰਤ - 528
ਕੁਹਨ ਖਰਾਬਾਤ - 573	ਕੁੰਜਾਰ - 568	ਕੁੰਦ - 568
ਕੁਹਨ ਗੁਰਗ - 573	ਕੁੰਜਾਰਾ - 568	ਕੁੰਦ ਜ਼ਹਨ - 568
ਕੁਹਨ ਕੀਸਾ - 573	ਕੁੰਜਾਲ - 568	ਕੁੰਦ ਪੀਰ - 568
ਕੁਹਨ ਦੈਰ - 573	ਕੁੰਜਾਲਾ - 568	ਕੁੰਦ ਫਹਮ - 568
ਕੁਹਨਾ - 573	ਕੁਤਕ - 552	ਕੁੰਦਾ - 569
ਕੁਹਨਾ-ਖੁਰ - 573	ਕੁਤਕਾ - 552	ਕੁੰਦਾ-ਸ਼ਦਨ - 569
ਕੁਹਬਲ - 572	ਕੁਤਨ - 536	ਕੁੰਦਰ - 568
ਕੁਹਬਲਾ - 572	ਕੁਤਨੀ - 536	ਕੁੰਦਾਵਰੀ - 568
ਕੁਹਲਾ - 553	ਕੁਤਬ - 535, 552	ਕੁੰਦਿਜ਼ - 568
ਕੁਹਲੀ - 553	ਕੁਤਬ-ਏ-ਜਨੂਬੀ - 535	ਕੁਨ - 567
ਕੁਹਲੀ ਚਰਖ - 553	ਕੁਤਬਨੁਮਾ - 535	ਕੁਨ ਫਕਾਨ - 569
ਕੁਹਿਸਤਾਨ - 542	ਕੁਤਬੈਨ - 535	ਕੁਨ ਫਯਕੂਨ - 569
ਕੁਹੀਲਾ - 553	ਕੁਤਰ - 535	ਕੁਨ-ਮਕੂਨ - 569
ਕੁਕ - 562	ਕੁਤਲ - 570	ਕੁਨਯਤ - 569
ਕੁਕਚਾ - 562	ਕੁੱਤਾਅ - 535	ਕੁਨਾਸਾ - 568
ਕੁਕਨੁਸ - 536	ਕੁੱਤਾਅ-ਉਤੱਰੀਕ - 535	ਕੁੱਨਾਸੀ - 568
ਕੁਖ - 553	ਕੁਤਾਬ - 552	ਕੁਨਾਦ - 567
ਕੁਖਚ - 553	ਕੁੱਤਾਬ - 552	ਕਨਾਨਾ - 568
ਕੁਖ - 553	ਕੁੱਤੀ - 527	ਕੁਨਾਮ - 568
ਕੁਖਤਾ - 553	ਕੁੱਤੀ-ਏ-ਹਲਬੀ - 527	ਕੁਨਿਸਤ - 569
ਕੁਚਕ - 553	ਕੁੱਤੀ-ਏ-ਕਿਬਰੀਯਤ-ਏ-	ਕੁਨਿਸਤ - 569
ਕੁਜ - 552	ਫਰੰਗੀ - 527	ਕੁਨੰਦਾ - 569
ਕੁਜਾ - 553	ਕੁਦਸ - 528	ਕੁਫਰ - 562
ਕੁਜਾਤ - 534	ਕੁਦਸੀ - 528	ਕੁਫਰਾ - 562
ਕੁਜਾਰ - 557	ਕੁਦਸੀਯਾਨ - 528	ਕੁਫਰਾਨ - 562
ਕੁਜਾਵਾ - 532	ਕੁਦਮਾ - 529	ਕੁਫਰੀ - 562
ਕੁੰਜ - 568	ਕੁਦਮ - 528	ਕੁਫਲ - 536
ਕੁੰਜ-ਏ-ਖਲਵਤ - 568	ਕੁਦਾਮੀ - 553	ਕੁਫਲ-ਏ-ਅਬਜਦ - 536
ਕੁੰਜਸ਼ਕ - 568	ਕੁਦੀਨ - 553	ਕੁਫਲ ਬਰ ਜ਼ਬਾਨ ਏ ਕਸੇ
ਕੁਜ਼ਹ - 532	ਕੁਦੀਨਾ - 553	ਅੰਦਾਖਤਨ - 536

ਕੁਫਲ-ਏ-ਰੂਮੀ - 536	ਕੁਯੂਦ - 544	ਕੁਰਨੁਸ਼ - 570
ਕੁਫਲ ਬਰ ਦਹਨ ਏ ਕਸੇ	ਕੁਯੂਨ - 544	ਕੁਰਬ - 530
ਜਦਨ - 536	ਕੁਰ - 554	ਕੁਰਬ-ਉ-ਜਿਵਾਰ
ਕੁਫਾ - 562	ਕੁੱਰ - 554	ਕੁਰਬ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀ - 530
ਕੁੱਫਾਰ - 561	ਕੁਰਆ - 531	ਕੁਰਬਤ - 554
ਕੁਫੂਰ - 562	ਕੁਰਆ-ਅੰਦਾਜ਼ - 531	ਕੁਰਬਾ - 530
ਕੁੱਬਾ - 527	ਕੁਰਆ-ਜਨ - 531	ਕੁਰਬਾਕਾ - 530
ਕੁੱਬਾ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ - 527	ਕੁਰਆ-ਬਾਂਜ਼ - 531	ਕੁਰਬਾਗਾ
ਕੁੱਬਾ-ਏ-ਆਬ - 527	ਕੁਰਆਬਾਜ਼ੀ - 531	ਕੁਰਬਾਨ - 530
ਕੁੱਬਾ-ਏ-ਜ਼ਰਬਫਤ - 527	ਕੁਰਸ - 555	ਕੁਰਬਾਨਗਾਹ - 530
ਕੁੱਬਾ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 527	ਕੁਰਸ - 530	ਕੁਰਬਾਨੀ - 530
ਕੁਬਾ-ਏ-ਮੀਨਾ - 527	ਕੁਰਸ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 530	ਕੁਰਾ - 557
ਕੁਬਹ - 526	ਕੁਰਸ-ਏ-ਜ਼ਰ - 530	ਕੁੱਰਾ - 531
ਕੁਬਰਾ - 551	ਕੁਰਸੀ - 530	ਕੁਰਾ-ਏ-ਅਰਜ਼ - 557
ਕੁਬਾਜ਼ - 551	ਕੁਰਸੀ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ਗੂਨਾ - 555	ਕੁੱਰਾ-ਏ-ਆਬਾ - 554
ਕੁਬਾਰ - 551	ਕੁਰਸੀ-ਏ-ਜ਼ਰ - 555	ਕੁਰਾ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦ - 557
ਕੁੰਬਨਾ - 540	ਕੁਰਸੀਦਾਰ - 555	ਕੁਰਾਸਾ - 554
ਕੁਮ - 565	ਕੁਰਸੀ-ਨਾਮਾ - 556	ਕੁਰਾਸੀਯਾ - 554
ਕੁੰਮ - 538, 539	ਕੁਰਸੀ-ਨਿਸ਼ੀਨ - 556	ਕੁਰਾਦ - 554
ਕੁਮਕ - 567	ਕੁਰਕ - 531	ਕੁਰੁਹ - 557
ਕੁਮਕੁਮ - 567	ਕੁਰਕੀ - 531	ਕੁਰੂ - 556
ਕੁਮਕੁਮਾ - 539	ਕੁਰੰਗ - 556	ਕੁਰੂਖਾਨ - 557
ਕੁੰਮ-ਬਿ-ਇਜ਼ਨਿੱਲਾਹ - 539	ਕੁਰੰਗਾ - 556	ਕੁਰੂਤ - 531
ਕੁੰਮ-ਬਿ-ਇਜ਼ਨੀ - 539	ਕੁਰਜ਼ - 555	ਕੁਰੂਤੀ - 531
ਕੁਮਲੂਲ - 567	ਕੁਰਤਕ - 531	ਕੁਰੂਨ - 531
ਕੁਮਾਸ਼ - 539	ਕੁਰਤਾ - 555	ਕੁਰੈਸ਼ - 531
ਕੁਮਾਹਾ - 566	ਕੁਰਤੀ - 555	ਕੁਰੈਸੀ - 532
ਕੁੰਮਾ - 539	ਕੁੱਰਤੁਲਐਨ - 531	ਕੁਰੇਹ - 557
ਕੁਮਾਚ - 539, 566	ਕੁਰਤੈਨ - 531	ਕੁਲ - 536, 562
ਕੁਮਾਜ਼ - 539, 566	ਕੁਰਦ - 555	ਕੁੱਲ - 562
ਕੁਮਾਰ - 539	ਕੁਰਦਕ - 555	ਕੁਲੰਗ - 564
ਕੁਮਾਲਾ - 566	ਕੁਰਦਿਸਤਾਨ - 555	ਕੁਲਚਾ - 564
ਕੁਮੈਤ - 567	ਕੁਰੰਦ - 556	ਕੁਲਚਾਕ - 537
ਕੁਯਾਲ - 573	ਕੁਰੰਦਾ - 556	ਕੁਲਜ਼ਮ - 537

ਕੁਲੰਜ - 571	ਕੁਲੂਕ - 564	ਕੂਚਕ - 570
ਕੁਲਫਤ - 564	ਕੁਲੂਖ - 564	ਕੂਚਕ ਅਬਦਾਲ - 570
ਕੁਲਬ - 537	ਕੁਲੂਖਅੰਦਾਜ਼ - 564	ਕੂਚਕ-ਦਿਲ - 570
ਕੁਲੱਬ - 537	ਕੁਲੂਖ-ਏ-ਰਾਹ - 564	ਕੂਚ-ਬ-ਕੂਚ - 570
ਕੁਲਬਾ - 563	ਕੁਲੂਜ਼ - 564	ਕੂਚਾ - 570
ਕੁਲਬਾਰਾਨ - 537	ਕੁਲੂਜ਼ਾ - 564	ਕੂਚਾ-ਏ-ਨੌ - 570
ਕੁਲਬਾਰਾਨੀ - 537	ਕੁਲੰਗ - 564	ਕੂਜ - 570
ਕੁਲਯੂਨ - 565	ਕੁਲੰਜ - 571	ਕੂਜ - 571
ਕੁਲਾ - 538, 564	ਕੁਲੂਬ - 538	ਕੂਜਪੁਸ਼ਤ - 571
ਕੁੱਲਾ - 538	ਕੁਲੋਕੀ - 564	ਕੂਜਾ - 571
ਕੁਲਾਹ - 563	ਕੁਲੋਤਾ - 564	ਕੂਜਾ-ਏ-ਕਿਮਾਰ - 571
ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨੀ - 563	ਕੁੱਵਤ - 540	ਕੂਜਾ-ਪੁਸ਼ਤ - 571
ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਚਰਖ - 563	ਕੁਵਤ-ਏ-ਸ਼ਾਮਾ - 540	ਕੂਜਾਗਰ - 571
ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 563	ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਸਮਿਆਂ - 540	ਕੂਜੀ - 571
ਕੁਲਾਹ-ਏ-ਮੁਲਕ - 563	ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਹਾਫ਼ਿਜ਼ਾ - 540	ਕੂਤ - 540
ਕੁਲਾਹ ਕਜ ਕਰਦਨ - 563	ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਜਾਇਕਾ - 540	ਕੂਤ-ਏ-ਮਸੀਹ - 540
ਕੁਲਾਹਦਾਰੀ - 563	ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਜਾਜ਼ਿਬਾ - 540	ਕੂਤ-ਏ-ਲਾ-ਯਮੂਤ - 540
ਕੁਲਾਗ਼ਾ - 563	ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਬਾਸਿਰਾ - 540	ਕੂਦ - 570
ਕੁਲਾਗ਼ਾ-ਏ-ਅਬਲਕ - 563	ਕੁਵੱਤ-ਏ-ਬਾਹ - 540	ਕੂਦਕ - 570
ਕੁਲਾਦਾਰ - 564	ਕੁਵਤ-ਏ-ਲਾਮਿਸਾ - 540	ਕੂਫ਼ - 571
ਕੁਲਾਦਾਰੀ - 565	ਕੁਵਾ - 542	ਕੂਫ਼ਾ - 571
ਕੁੱਲਾਬ - 536	ਕੁਵਾਸਾ - 569	ਕੂਫ਼ੀ - 571
ਕੁੱਲਾਬਾ - 536	ਕੁਵਾਸਾ - 569	ਕੂਬ - 569
ਕੁਲਾਲ - 563	ਕੂ - 569	ਕੂਬਾ - 569
ਕੁਲਾਲਾ - 563	ਕੂਇਚਾ - 572	ਕੂਮਾ - 572
ਕੁਲਿਬ - 563	ਕੂਸ - 571	ਕੂਯ - 572
ਕੁਲੀ - 538	ਕੂਸ ਬਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 571	ਕੂਰਕ - 541
ਕੁੱਲੀ - 565	ਕੂਸ-ਬਰ ਪੀਲ ਬਸਤਨ - 571	ਕੂਰਖਾਨਾ - 541
ਕੁਲੀਚਾ - 565	ਕੂਕ - 571	ਕੂਰਚੀ - 541
ਕੁਲੀਚਾ-ਏ-ਸੀਮ - 565	ਕੂਕਲਤਾਸ਼ - 571	ਕੂਰਚੀ ਬਾਸ਼ੀ - 541
ਕੁਲੀਜ - 565	ਕੂਕਾ - 571	ਕੂਰਾ - 570
ਕੁਲੀਯਾ - 565	ਕੂਕਾਨ - 571	ਕੂਰੀ - 541
ਕੁੱਲੀਯਾਤ - 565	ਕੂ ਕੂ - 571	ਕੂਲ - 571
ਕੁਲਫਤ - 564	ਕੂਚ - 541	ਕੂਲਚੀ - 541

ਕੁਲਾ - 571	ਕੈਫ਼ਰ - 574	ਕੋਤਾਹੀ - 570
ਕੁਲਾਬ - 571	ਕੈਫ਼ਰ-ਏ-ਕਿਰਦਾਰ - 574	ਕੋਤਵਾਲ - 570
ਕੁਲਿੰਜ - 541	ਕੈਫੀਯਤ - 574	ਕੋਤਾ - 570
ਕੁਲੂਨ - 541	ਕੈਰ 573	ਕੋਤਾਹ - 570
ਕੇਸ਼ - 574	ਕੈਰੋਤੀ - 543	ਕੋਤਾਹ-ਕਦ - 570
ਕੈ - 542	ਕੈਲ ਹਰਾਸਪ - 574	ਕੋਤਾਹ-ਦਸਤ - 570
ਕੈ 573	ਕੈਲੂਸ - 574	ਕੋਤਾਹ-ਬੀਨ - 570
ਕੈਸ - 543	ਕੈਲੂਲਾ - 544	ਕੋਤੰਗ - 570
ਕੈਸ-ਏ-ਆਮਿਰੀ - 543	ਕੈਵਾਨ - 574	ਕੋਦਕ - 570
ਕੈਸਰ - 543	ਕੋਹ - 572	ਕੋਦਕ-ਮਨਸ਼ - 570
ਕੈਸਰੀ - 543	ਕੋਹ-ਏ-ਸੀਨਾ - 572	ਕੋਦਕ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 570
ਕੈਸਰੀਯਾ - 543	ਕੋਹ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 572	ਕੋਪਲ - 570
ਕੈਸੀ - 543	ਕੋਹ-ਏ-ਹਿੰਦੂਕਸ਼ - 572	ਕੋਪਲਾ - 570
ਕੈਸੂਰ - 543	ਕੋਹ-ਏ-ਹਿਮਾਲਾ - 572	ਕੋਪਾਲ - 569
ਕੈਹਾਨ - 574	ਕੋਹ-ਏ-ਹਿਮਾਲੀਯਾ - 572	ਕੋਫ਼ਜਾਨ - 571
ਕੈਹਾਨ ਖਿਦੀਵ - 574	ਕੋਹ-ਏ-ਤੂਰ - 572	ਕੋਫ਼ਤ 571
ਕੈਕ - 574	ਕੋਹ-ਏ-ਨੂਰ - 572 -	ਕੋਫ਼ਤਨ - 571
ਕੈਕਬਾਦ - 574	ਕੋਹ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ - 572	ਕੋਫ਼ਤਾ - 571
ਕੈਕਾਊਸ - 544, 574	ਕੋਹਸਾਰ - 572	ਕੋਬਲਾ - 569
ਕੈਖੁਸਰੋ - 573	ਕੋਹਕਨ - 572	ਕੋਰ - 570
ਕੈਚੀ - 543	ਕੋਹਕੁਬ - 572	ਕੋਰਕਾ - 570
ਕੈਜ਼ਾ ਕਰਦਨ - 543	ਕੋਹ-ਪਾਰਾ - 572	ਕੋਰ-ਚਸ਼ਮ - 570
ਕੈਤੂਨ - 543	ਕੋਹ-ਪੁਸ਼ਤ - 572	ਕੋਰ ਦਿਲ - 570
ਕੈਦ - 543	ਕੋਹ-ਪੈਕਰ - 572	ਕੋਰਦੀ - 570
ਕੈਦਖਾਨਾ - 543	ਕੋਹਾ - 572	ਕੋਰ ਨਮਕ - 570
ਕੈਦਬੰਦ - 543	ਕੋਹਾਨ - 572	ਕੋਰ-ਫ਼ਹਮ - 570
ਕੈਦਾਰ - 543	ਕੋਹਿਸਤਾਨ - 572	ਕੋਰ-ਬਖ਼ਤ - 570
ਕੈਦੀ - 543	ਕੋਸ਼ਿਸ਼ - 571	ਕੋਰ-ਬਾਤਿਨ - 570
ਕੈਨ - 544	ਕੋਸ਼ੀਦਨ - 571	ਕੋਰਮਾ - 541
ਕੈਪਾ - 573	ਕੋਕਬ - 571	ਕੋਰ ਮੁਸ਼ - 570
ਕੈਫ਼ - 574	ਕੋਕਬਾ - 571	ਕੋਰਾ - 571
ਕੈਫ-ਉ-ਕਮ - 574	ਕੋਕਨਾਰ - 571	ਕੋਰੀਦਨ - 570
ਕੈਫ਼-ਏ-ਦੱਲਾਕੀ - 574	ਕੋਕਾ - 541	ਕੋਲੀ - 572
ਕੈਫ਼ਦਾਨ - 574	ਕੋਕਿਲਾ - 571	ਕੋਲੰਗ - 572

ਕੋ - 569	ਕੰਦਨ - 568	ਖਸਲਤ - 284
ਕੋਸ - 541	ਕੰਦ ਮੰਦ - 568	ਖਸਾਇਲ - 282, 284
ਕੋਸ਼-ਏ-ਕੁਜ਼ਹ - 541	ਕੰਦਾ - 568	ਖਸਾਸਤ - 282
ਕੋਸ਼ੀ - 541	ਕੰਦਾ ਕਾਰ - 568	ਖੱਸਾਨ - 282
ਕੋਸਨੁਮਾ - 541	ਕੰਦਾ-ਕਾਰੀ - 569	ਖਸਾਰਤ - 282
ਕੋਸਰ - 570	ਕੰਦੂ - 568	ਖਸਾਰਾ - 282
ਕੋਸਾ - 541	ਕੰਬਰ - 539	ਖਸਿਨ - 284
ਕੋਸੀ - 541		ਖਸੀਸ - 283
ਕੋਕਬ - 571	‘ਖ’	ਖਸੀਸਾ - 283
ਕੋਕਬਾ - 571		ਖਸੀਲਾ - 283
ਕੋਕਾ - 541	ਖੱਸ - 282	ਖਸੂਮ - 284
ਕੋਕੂ - 541	ਖਸ-ਉ-ਖਾਸਾਕ - 282	ਖਹ - 302
ਕੋਨ - 572	ਖਸਕ - 282	ਖਹ ਖਹ - 302
ਕੋਨੈਨ - 572	ਖਸ ਕਮ ਜਗਾਂ ਪਾਕ - 282	ਖਹਰ - 302
ਕੋਮ - 541	ਖਸਖਾਸ - 283	ਖਹਲ/ਖਹਲਾ - 302
ਕੋਮ-ਏ-ਮੂਸਾ - 541	ਖਸਖਾਨਾ - 282	ਖਹੇ - 302
ਕੋਮ-ਏ-ਲੂਤ - 541	ਖਸਤਗੀ - 282	ਖੰਚੀਰ - 291
ਕੋਮਦਾਰ - 541	ਖਸਤਾ - 282	ਖਜ - 281
ਕੋਮੀ - 541	ਖਸਤਾਹ-ਖਾਤਿਰ - 282	ਖੱਜ - 281
ਕੋਲ - 541	ਖਸਤਾ-ਹਾਲ - 282	ਖਜਕ - 274
ਕੋਲ-ਉ-ਕਰਾਰ - 541	ਖਸਤਾ-ਜਿਗਰ - 282	ਖਜਫ - 281
ਕੋਲ ਕਰਾਰ - 541	ਖਸਤਾ-ਦਿਲ - 282	ਖਜਫੀ - 281
ਕੋਲ ਦਾਦਨ - 541	ਖਸਤਾ-ਰਵਾਂ - 282	ਖਜਰ - 284
ਕੋਲਨਾਮਾ - 541	ਖਸਨ - 284	ਖੰਜਰ - 290
ਕੋਲਿਜ - 541	ਖਸ-ਬ-ਦਹਨ (ਦਰਦਹਨ)	ਖੰਜਰ-ਏ-ਸੀਮਾ - 290
ਕੋਲੀ - 541	ਗਰਿਫਤਨ - 282	ਖੰਜਰ-ਏ-ਸੁਬਹ - 290
ਕੋਲੰਜ - 541	ਖਸਮ - 284	ਖੰਜਰ-ਏ-ਜ਼ਰ - 290
ਕੰਦ - 540, 568	ਖਸਮ - 284	ਖੰਜਰ-ਏ-ਜ਼ਰਫ਼ਿਸ਼ਾਨ - 290
ਕੰਦ-ਉ-ਕੋਬ - 568	ਖਸਮ-ਏ-ਖਾਨਾ - 284	ਖੰਜਰ-ਏ-ਫਲਕ - 290
ਕੰਦ-ਏ-ਦੇ-ਬਾਰਾ - 540	ਖਸਮਗੀਨ - 284	ਖੰਜਰ-ਗੁਜ਼ਾਰ - 291
ਕੰਦ-ਏ-ਪਾਰਸੀ - 540	ਖਸਮਨਾਕ - 284	ਖੰਜਰ-ਬ-ਕਫ - 290
ਕੰਦ-ਏ-ਮਿਸਰੀ - 540	ਖਸਮਾਨਾ - 284	ਖਜਰਾ - 285
ਕੰਦ-ਏ-ਮੁਕੱਰਰ - 540	ਖਸਮੀ - 284	ਖਜਰਾ-ਖਿਰਾਮ - 285
ਕੰਦਹਾਰ - 540	ਖਸਰਵੀ - 282	ਖਜਰਾਨ - 281

ਖਜਰੀ - 281	ਖਤ-ਏ-ਅਮੂਦ - 286	ਖਤਨ - 274
ਖੰਜਰੀ - 291	ਖਤ-ਏ-ਅੱਵਲ - 285	ਖਤਨਾ - 274
ਖੰਜਰੀ ਨਵਾ - 291	ਖਤ-ਏ-ਆਬ - 285	ਖਤ-ਬ-ਖੂਨ ਨਵਿਸਤਨ -285
ਖਜਲ - 274	ਖਤ-ਏ-ਇਸਤਵਾ - 285	ਖਤ ਬਰ ਆਬ ਕਸ਼ੀਦਨ -285
ਖਜਲ - 276	ਖਤ-ਏ-ਇਲਹਾਕ - 285	ਖਤ ਬਰ ਆਲਮ ਕਸ਼ੀਦਨ
ਖਜਲਤ - 274	ਖਤ-ਏ-ਸਬਜ਼ - 286	ਖਤ ਬਰ ਜਹਾਂ ਕਸ਼ੀਦਨ -285
ਖਜਲਤ ਕਸ਼ - 274	ਖਤ-ਏ-ਸ਼ਕਿਸਤਾ - 286	ਖਤਮ - 274
ਖਜਲਤ ਗਰੀ - 274	ਖਤ-ਏ-ਸਰਵ - 286	ਖਤਮਕਾਰ - 274
ਖਜਲਤ ਜ਼ਦਾ - 274	ਖਤ-ਏ-ਸੁਆਅ - 286	ਖਤਮਤ - 274
ਖਜਲਤ ਨਾਕ - 274	ਖਤ-ਏ-ਹਿਸਾਰ - 285	ਖਤਮਾ - 274
ਖਜਲੀ - 215	ਖਤ-ਏ-ਕਿਰਦਾਰ - 286	ਖਤਮੀ - 274
ਖਜਾਇਨ - 281	ਖਤ-ਏ-ਕੁਫੀ - 286	ਖਤਰਾ - 286
ਖਜਾਇਨ-ਏ-ਗਿਰਾਨ - 281	ਖਤ-ਏ-ਗੁਬਾਰ - 286	ਖਤਲ - 274
ਖਜਾਨ - 281	ਖਤ-ਏ-ਗੁਲਜ਼ਾਰ - 286	ਖਤਲਾਨ - 274
ਖਜਾਨਚੀ - 281	ਖਤ-ਏ-ਚਲੀਪਾ - 285	ਖਤਲੀ - 274
ਖਜਾਨ ਦੀਦਾ - 281	ਖਤ-ਏ-ਜੌਹਰੀ - 285	ਖਤਾ - 274
ਖਜਾਨਾ - 281	ਖਤ-ਏ-ਤੇਗ - 285	ਖੱਤੀ - 286
ਖਜਾਨਾ-ਏ-ਹਮਾਮ - 281	ਖਤ-ਏ-ਦੀਵਾਨੀ - 286	ਖਤੀਬ - 286
ਖਜਾਨਾ-ਏ-ਤੁਫੰਗ - 281	ਖਤ-ਏ-ਨਸਖ -286	ਖਤੀਬ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 287
ਖਜਾਨਾਦਾਰ - 281	ਖਤ-ਏ-ਨਸਤਅਲੀਕ -286	ਖਤੀਬ-ਏ-ਫਲਕ - 287
ਖਜਾਫ - 281	ਖਤ-ਏ-ਨਖੁਸਤੀਨ - 286	ਖਤੀਰ - 287
ਖਜਾਰਾ - 274	ਖਤ-ਏ-ਨੀਲ - 286	ਖਤੂਤ - 286
ਖਜਾਲਤ - 274	ਖਤ-ਏ-ਪਰਕਾਰ - 285	ਖਦਆ - 276
ਖਜਿਲ - 274	ਖਤ-ਏ-ਪਾਕੀ - 285	ਖਦਸ਼ਾ - 276
ਖਜੀਨਾ - 281	ਖਤ-ਏ-ਬਰਜਦ ਰੰਗ - 286	ਖਦਮ - 276
ਖਜੀਨਾਚੀ - 282	ਖਤ-ਏ-ਬਾਰਾਂ - 285	ਖਦਰਾਯ - 296
ਖਜੀਨਾਦਾਰ - 282	ਖਤ-ਏ-ਮੰਦਲ - 285	ਖੰਦ ਖੰਦਾਂ - 291
ਖਜੀਬ - 284	ਖਤ-ਏ-ਮਹਵਰ - 286	ਖਦੰਗ - 276
ਖਜੀਰ - 281	ਖਤ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕਿਲ - 286	ਖੰਦਗੀ - 291
ਖੰਜੀਰ - 291	ਖਤ-ਏ-ਮੁਸਤਕੀਮ - 286	ਖੰਦਾ-ਏ-ਆਫਤਾਬ - 291
ਖਜੂਲ - 276	ਖਤ-ਏ-ਰਮਜ਼ - 286	ਖੰਦਾ-ਏ-ਸ਼ੀਸ਼ਾ - 291
ਖਤ - 285	ਖਤ-ਏ-ਰਾਹ - 286	ਖੰਦਾ-ਏ-ਗੁੰਚਾ - 291
ਖਤ-ਉ-ਕਿਤਾਬਤ - 286	ਖਤ ਕਸ਼ੀਦਨ - 286	ਖੰਦਾ-ਏ-ਗੁਲ - 291
ਖਤ-ਏ-ਅਸ਼ਕ - 285	ਖਤ ਖਤ - 286	ਖੰਦਾ-ਏ-ਜਾਮ - 291

ਖੰਦਾ-ਏ-ਜ਼ੋਰ-ਏ-ਲਬ /	ਖਬਜ਼ - 273	ਖਮੋਸ਼-ਕਰਦਨ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ -
ਲਬੀ - 291	ਖਬਜ਼ਾ - 273	290
ਖੰਦਾ-ਏ-ਤੇਗ਼ - 291	ਖਬਤ - 273	ਖਮੋਸ਼-ਕਰਦਨ-ਏ-ਸਮਅ -
ਖੰਦਾ-ਏ-ਪੇਸ਼ਾਨੀ - 291	ਖਬਤੀ - 274	290
ਖੰਦਾ-ਏ-ਬਰਕ਼ - 291	ਖਬਰ - 273	ਖਮੋਸ਼ੀ - 290
ਖੰਦਾ-ਏ-ਮੈ - 291	ਖਬਰ-ਸ਼ਿਨਾਸ਼ - 273	ਖੱਯਾਮ - 303
ਖੰਦਾ-ਏ-ਰਾਜ਼ - 291	ਖਬਰ ਗਰਿਫ਼ਤਨ - 273	ਖਯਾਲ - 302
ਖੰਦਾਹ - 291	ਖਬਰਗੀਰ - 273	ਖਯਾਲ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 302
ਖੰਦਾਂ-ਖੰਦ - 291	ਖਬਰਗੀਰੀ - 273	ਖਯਾਲ-ਏ-ਫ਼ਾਸਿਦ - 302
ਖੰਦਾਂ ਖੰਦਾਂ - 291	ਖਬਰਦਾਰ - 273	ਖਯਾਲ-ਏ-ਬੰਗ - 302
ਖੰਦਾ-ਗਾਹ 291	ਖਬਰਦਾਰੀ - 273	ਖਯਾਲ-ਏ-ਬਾਤਿਲ - 302
ਖੰਦਾ ਜ਼ਮੀਨ - 291	ਖਬਰਨਵੀਸ - 273	ਖਯਾਲ-ਏ-ਮੁਹਾਲ - 302
ਖੰਦਾ-ਰੀਸ਼ - 291	ਖਬਾਸ - 273	ਖਯਾਲ ਕਦਾ - 302
ਖੰਦਾਨ - 291	ਖਬਾਸਤ - 273	ਖਯਾਲ-ਪ੍ਰਸਤ - 302
ਖੰਦਾ-ਰੂ - 291	ਖਬਾਸੀ - 273	ਖਯਾਲ ਪੁਖਤਨ - 302
ਖਦੀਜ਼ਾ - 276	ਖੱਬਾਜ਼ - 273	ਖਯਾਲਿਸਤਾਨ - 302
ਖਦੇਸ਼ - 276	ਖੱਬਾਜ਼ੀ - 273	ਖਯਾਲੀ - 303
ਖਨ - 290	ਖਬੀਸ - 274	ਖਯੂ - 304
ਖੱਨਾਸ - 290	ਖਬੀਰ - 274	ਖਯੂਕ - 304
ਖਨਾਜ਼ੀਰ - 290	ਖਮ - 289	ਖਰ - 276
ਖਨੀਯਾ - 292	ਖਮ-ਅੰਦਰ-ਖਮ - 289	ਖਰ-ਅਮਰੂਦ - 277
ਖਨੂਰ - 292	ਖਮਸ - 290	ਖਰ-ਏ-ਈਸਾ - 276
ਖਫ਼ਕਾਨ - 287	ਖਮਸਾ - 290	ਖਰਸੰਗ - 279
ਖਫ਼ਗੀ - 287	ਖਮਸਾ-ਏ-ਨਿਜ਼ਾਮੀ - 290	ਖਰਸਤ - 279
ਖਫ਼ਚਾ - 287	ਖਮਸੈਨ - 290	ਖਰਸੂਲ - 279
ਖਫ਼ਚਾਕ - 287	ਖਮਸੂਨ - 290	ਖਰਕ - 279
ਖਫ਼ਤਾਨ - 287	ਖਮਦਾਰ - 289	ਖਰਕ-ਏ-ਆਦਤ - 279
ਖਫ਼ਦਾਨ - 287	ਖਮ-ਬ-ਖਮ - 289	ਖਰ-ਕਬੂਤਰ - 279
ਖਫ਼ਾ - 287	ਖਮ ਬਾਸ਼ - 289	ਖਰ-ਕਮਾਨ - 280
ਖਫ਼ਾ-ਕਰਦਨ - 287	ਖਮਯਾਜ਼ਾ - 290	ਖਰਕੁਸ਼ - 279
ਖੱਫ਼ਾਫ਼ੀਸ਼ - 287	ਖਮਰ - 290	ਖਰਕੁਸ਼ੀ - 279
ਖਫ਼ੀ - 287	ਖਮਾਨ - 290	ਖਰਕੁੱਰਾ - 279
ਖਫ਼ੀਫ਼ - 287	ਖਮੀਦਾ - 290	ਖਰਖਸ਼ਾ - 278
ਖਫ਼ੀਫ਼ਾ - 287	ਖਮੋਸ਼ - 290	ਖਰਖੇਜ਼ - 278

ਖਰਗ - 280	ਖਰਬੁਜਾ - 277	ਖਰਾਬਾਤੀ - 277
ਖਰਗਾਹ - 280	ਖਰਬੁਜਾ-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 278	ਖਰਾਬੀ - 277
ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਅਜ਼ਰਕ - 280	ਖਰਬੁਜਾ-ਏ-ਰੋਦਬਾਰ - 278	ਖਰਾਬੀ ਜ਼ਦਾ - 277
ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਸਬਜ਼ - 280	ਖਰਮਸਤ - 280	ਖਰੀਤਾ - 281
ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਸੁਬਹ - 280	ਖਰਮਸਤੀ - 280	ਖਰੀਦ - 281
ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਕਮਰ - 280	ਖਰਮਗਸ - 280	ਖਰੀਦ-ਉ-ਫ਼ਰੋਖਤ - 281
ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰ - 280	ਖਰਮਨ - 280	ਖਰੀਦਗੀ - 281
ਖਰਗਾਹ-ਏ-ਮੀਨਾ - 280	ਖਰਮਾਰ - 280	ਖਰੀਦਨ - 281
ਖਰਗੋਸ਼ - 280	ਖਰਮੁਹਰਾ - 280	ਖਰੀਦਾ - 281
ਖਰਗੋਫ਼ - 280	ਖਰਮੁੰਜ - 280	ਖਰੀਦਾਰ - 281
ਖਰਚ - 278	ਖਰਮੂਸ਼ - 280	ਖਰੀਦਾਰੀ - 281
ਖਰਚ-ਏ-ਰਾਹ ਸੁਦਨ - 278	ਖਰਵਾਰ - 280	ਖਰੀਫ਼ - 281
ਖਰਚੰਗ - 278	ਖਰਾ - 281	ਖਰੀਫ਼ੀ - 281
ਖਰਚਾ - 278	ਖਰਾਸ - 277	ਖਰੋਸ਼ - 281
ਖਰਚੀ - 278	ਖਰਾਸ-ਏ-ਹਫ਼ਤ-ਚਸ਼ਮਾ - 277	ਖਲਕ - 289
ਖਰਚੀਨ - 278	ਖਰਾਸ-ਏ-ਖ਼ਸੀਸਾਂ - 277	ਖਲਕ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ - 289
ਖਰਚੋਬ - 278	ਖਰਾਸ-ਏ-ਖ਼ਰਾਬ - 277	ਖਲਕ-ਏ-ਆਲਮ - 289
ਖਰਜ - 278	ਖਰਾ ਖਰ - 277	ਖਲਕਤ - 289
ਖਰਜ - 279	ਖਰਾਜ - 277	ਖੱਲਖ - 288
ਖਰਜ-ਏ-ਰਾਹ ਸੁਦਨ - 278	ਖਰਾਜ-ਆਵਰ - 277	ਖਲਖਾਲ - 288
ਖਰੜ - 279	ਖਰਾਜ-ਆਵਰੀ - 277	ਖਲਖਾਲ-ਏ-ਜ਼ਰ - 288
ਖਰਤੰਬੂਰ - 279	ਖਰਾਜ-ਏ-ਮਾਲ - 277	ਖਲਖਾਲ-ਏ-ਫਲਕ - 288
ਖਰਤੂਤ - 278	ਖਰਾਜ-ਗੁਜ਼ਾਰ - 277	ਖਲਜਾਨ - 288
ਖਰਤ੍ਰਮ - 279	ਖਰਾਜਗੁਜ਼ਾਰੀ - 277	ਖਲਤ - 288
ਖਰਨਾਯ - 280	ਖੋਰਾਤ - 277	ਖਲਤ ਮਲਤ - 288
ਖਰਪਸ਼ਕ - 278	ਖੋਰਾਤੀ - 277	ਖਲਤਾ - 288
ਖਰਪੋਸ਼ਾ - 278	ਖਰਾਤੀਮ - 277	ਖਲਫ਼ - 288
ਖਰਪੁਸ਼ਤਾ - 278	ਖਰਾਦ - 277	ਖਲਲ - 289
ਖਰਬਸ਼ਕ - 278	ਖਰਾਦੀ - 277	ਖਲਲ-ਅੰਦਾਜ਼ - 289
ਖਰਬਤ - 278	ਖਰਾਪਾਚਾ - 278	ਖਲਲ-ਏ-ਦਿਮਾਗ਼ - 289
ਖਰਬੰਦਾ - 278	ਖਰਾਬ - 276	ਖਲਵ - 289
ਖਰ ਬਰ ਬਾਮ ਬੁਦਨ - 277	ਖਰਾਬ-ਆਬਾਦ - 277	ਖਲਵਤ - 289
ਖਰਬਲਾ - 278	ਖਰਾਬ-ਹਾਲ - 277	ਖਲਵਤ-ਗਾਹ - 289
ਖਰਬੁਜ - 277	ਖਰਾਬਾਤ - 277	ਖਲਵਤ-ਖ਼ਾਨਾ - 289

ਖਲਵਤ-ਗਾਹ - 289	ਖ਼ਾਸਤਾਰੀ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਸਰਾ - 293
ਖਲਵਤ-ਦੋਸਤ - 289	ਖ਼ਾਸਤੀ - 294	ਖ਼ਾਜਾਗਰ - 294
ਖਲਵਤ-ਨਸੀਨ - 289	ਖਵਾਸਾ - 294	ਖ਼ਾਜਾ ਜ਼ਾਦਾ - 293
ਖਲਵਤ-ਪਸੰਦ - 289	ਖਵਾਸੀ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਤਾਸ਼ - 293
ਖਲਾ - 287	ਖ਼ਾਹ - 295	ਖ਼ਾਜਾ-ਬਾਰ - 293
ਖਲਾਇਕ - 288	ਖ਼ਾਹ-ਨਾ-ਖ਼ਾਹ - 295	ਖ਼ਾਜਾ ਮੱਸਾਹ - 293
ਖਲਾਇਫ਼ - 288	ਖ਼ਾਹ-ਮ-ਖ਼ਾਹ - 295	ਖ਼ਾਜਾ ਮੁਈਨ-ਉਦ-ਦੀਨ
ਖਲਾਸ - 287	ਖ਼ਾਹਰ - 295	ਚਿਸਤੀ - 293
ਖਲਾਸ਼ - 287	ਖ਼ਾਹਰ ਅੰਦਰ - 295	ਖਵਾਤਿਮ - 293
ਖਲਾਸ਼ਾ - 287	ਖ਼ਾਹਰ-ਏ-ਜ਼ੋਹਰ - 295	ਖਵਾਤੀਨ - 293
ਖਲਾਸੀ - 288	ਖ਼ਾਹਰ-ਏ-ਪਿਦਰ - 295	ਖਵਾਤੀਮ - 293
ਖੱਲਾਕ - 288	ਖ਼ਾਹਰ-ਏ-ਮਾਦਰ - 295	ਖ਼ਾਂਦਗੀ - 295
ਖੱਲਾਕ-ਏ-ਮਆਨੀ - 288	ਖ਼ਾਹਰ ਖ਼ਾਨਦਾ - 295	ਖ਼ਾਂਦਾ - 295
ਖਲਾਜਾ - 287	ਖ਼ਾਹਰ-ਗੀਰ - 295	ਖ਼ਾਨ - 294
ਖਲਾਫ਼ਤ - 288	ਖ਼ਾਹਰ-ਜ਼ਾਦਾ - 295	ਖ਼ਾਨ-ਏ-ਕਰਮ - 295
ਖਲਾਬ - 287	ਖ਼ਾਹਾਨ - 295	ਖ਼ਾਨ-ਏ-ਤਾਰਾਜ਼ - 294
ਖਲਾਰ - 287	ਖ਼ਾਹਿਸ਼ - 295	ਖ਼ਾਨ-ਏ-ਦਿਲ - 294
ਖਲਿਸ਼ - 288	ਖ਼ਾਹਿਸ਼ਗਰ - 295	ਖ਼ਾਨ-ਏ-ਯਗ਼ਮਾ - 295
ਖਲੀਕ - 289	ਖ਼ਾਹਿਸ਼ਗਰੀ - 295	ਖ਼ਾਨ-ਸਾਰ (ਸਾਲਾਰ) - 294
ਖਲੀਜ - 289	ਖ਼ਾਹਿਸ਼ਮੰਦ - 295	ਖ਼ਾਨਸਾਮਾਂ - 294
ਖਲੀਤਾ - 289	ਖਵਾਕੀ - 294	ਖ਼ਾਨਹਾ-ਏ-ਲਅਲ - 295
ਖਲੀਫ਼ਾ - 289	ਖਵਾਕੀਨ - 294	ਖ਼ਾਨਗਰ - 294
ਖਲੀਲ - 289	ਖਵਾਗ਼ - 294	ਖ਼ਾਨ-ਗਾਹ - 295
ਖਲੀਲ-ਉਲ-ਲਾਹ - 289	ਖ਼ਾਜਗਾਨ - 293	ਖ਼ਾਨਚਾ - 294
ਖਲੂਦ - 289	ਖ਼ਾਜਗੀ - 293	ਖ਼ਾਨਚਾ-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ - 294
ਖਵ/ਖੋ - 292	ਖ਼ਾਜਾ - 293, 294	ਖ਼ਾਨਚਾ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 294
ਖਵਲਾਨ - 300	ਖ਼ਾਜਾ ਅਬਦੁਲ-ਕਾਦਿਰ -	ਖ਼ਾਨਚਾ-ਏ-ਫਲਕ - 294
ਖਵਾਸ - 294	293	ਖ਼ਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਦਨ - 294
ਖ਼ਾਸ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਏ-ਅਖ਼ਤਰਾਨ - 293	ਖ਼ਾਨਦਨ - 295
ਖ਼ਾਸਤ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ - 293	ਖ਼ਾਨ-ਪਾਯਾ - 294
ਖ਼ਾਸਤਗਾਰੀ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਏ-ਚਰਖ-ਏ-ਅਜ਼ਰਕ -	ਖ਼ਾਨਾ - 295
ਖ਼ਾਸਤਨ - 294	293	ਖ਼ਾਨੀਂਦਾ-ਉ-ਸਾਜ਼ਿੰਦਾ - 295
ਖ਼ਾਸਤਾ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਏ-ਫਲਕ - 293	ਖ਼ਾਬ - 292
ਖ਼ਾਸਤਾਰ - 294	ਖ਼ਾਜਾ-ਏ-ਬਕਾਲ - 293	ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਆਸ਼ੁਫ਼ਤਾ - 292

ਖ਼ਾਬ ਆਲੂਦ/ਆਲੂਦਾ - 292	ਖ਼ਵਾਲਗਰ - 294	ਖ਼ਾਸਾਨ - 268
ਖ਼ਾਬ-ਆਵਰ - 292	ਖ਼ਵਾਲਿਸਤਾ - 294	ਖ਼ਾਸਿਕ - 268
ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਅਜਲ - 292	ਖ਼ਵਾਲਿਸਤਾਨ - 294	ਖ਼ਾਸਿਰ - 268
ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਖ਼ਰਗੋਸ਼ - 292	ਖ਼ਵਾਲੀਗਰ - 294	ਖ਼ਾਸੀਯਤ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਚਾਰ ਪਹਲੂ - 292	ਖ਼ਵਾਲੀ-ਗਰੀ - 294	ਖ਼ਾਸੂਸ਼ - 268
ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਜ਼ਾਵੇਦ/ਅਦਮ - 292	ਖ਼ਵੀਦ 302	ਖ਼ਾਕ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਪਰੇਸ਼ਾਂ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ - 302	ਖ਼ਾਕ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਏ-ਮਰਗੀ - 292	ਖ਼ੁਸ਼-ਕਾਮ - 302	ਖ਼ਾਕ ਅੰਦਾਜ਼ - 269
ਖ਼ਾਬ ਖ਼ਯਾਲ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ਤਨ - 302	ਖ਼ਾਕ-ਏ-ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ਾਂ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਖ਼ਾਨਾ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ਤਨ-ਦਾਰ/ਖ਼ੁਸ਼ਦਾਰ - 302	ਖ਼ਾਕ-ਏ-ਰੰਗੀਨ - 269
ਖ਼ਾਬ ਗਾਹ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ਤਨ-ਬੇਜ਼ਾਰ - 302	ਖ਼ਾਕ-ਏ-ਵਤਨ - 269
ਖ਼ਾਬਗਾਹ-ਏ-ਗੂਲ - 292	ਖ਼ੁਸ਼-ਬਾਜ਼ - 302	ਖ਼ਾਕਸਾਰ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਜ਼ਦਾ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ਬੀਨ - 302	ਖ਼ਾਕਸਾਰੀ - 269
ਖ਼ਾਬ ਨਾਦੀਦਾ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ਾਨ - 302	ਖ਼ਾਕਜ਼ਾਦ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਪਾ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ਾਨੰਦ - 302	ਖ਼ਾਕ ਦਾਨ - 269
ਖ਼ਾਬ-ਬੰਦ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ੀ - 302	ਖ਼ਾਕਪਾ - 269
ਖ਼ਾਬਿਸਤਾਨ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ੈ - 302	ਖ਼ਾਕਬਾਜ਼ੀ - 269
ਖ਼ਾਬੀਦਨ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ੈ-ਆਵਰ - 302	ਖ਼ਾਕ ਰੇਖਤਨ - 269
ਖ਼ਾਬੀਦਨ-ਏ-ਆਵਾਜ਼ - 292	ਖ਼ੁਸ਼ੈ ਖ਼ੁਰਦ - 302	ਖ਼ਾਕ ਰੇਜ਼ - 269
ਖ਼ਾਬੀਦਨ-ਏ-ਸ਼ੀਰ - 293	ਖ਼ੁਸ਼ੈ-ਖ਼ੁਰਾ - 302	ਖ਼ਾਕਰੋਬ - 269
ਖ਼ਾਬੀਦਾ - 293	ਖ਼ਬੈ-ਜ਼ਦਾ - 302	ਖ਼ਾਕਰੋਬਾ - 269
ਖ਼ਾਰ - 293	ਖ਼ਵੈਦ - 302	ਖ਼ਾਕਾ - 270
ਖ਼ਾਰ-ਉ-ਜ਼ਾਰ - 293	ਖ਼ੁਸ਼ੈ ਦਵੀਦਨ - 302	ਖ਼ਾਕਾਨ - 269
ਖ਼ਾਰਕਾਰ - 293	ਖ਼ਾਇਨ - 273	ਖ਼ਾਕਾਨੀ - 269
ਖ਼ਾਰਕਾਰੀ - 293	ਖ਼ਾਇਫ਼ - 273	ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ - 269
ਖ਼ਾਰਜ਼ਮ - 293	ਖ਼ਾਈਦਨ - 273	ਖ਼ਾਕਿਸਤਰੀ - 269
ਖ਼ਾਰਜ਼ਮ ਸ਼ਾਹ - 293	ਖ਼ਾਸ - 268	ਖ਼ਾਕੀ - 269
ਖ਼ਾਰਜ਼ਮੀ - 294	ਖ਼ਾਸਕੀ - 268	ਖ਼ਾਕੀ ਕਰਦਨ - 270
ਖ਼ਵਾਰਿਕ - 294	ਖ਼ਾਸਤਨ - 268	ਖ਼ਾਕੀਯਾਨ - 270
ਖ਼ਵਾਰਿਜ਼ - 293	ਖ਼ਾਸਦਾਨ - 268	ਖ਼ਾਗੀਨਾ - 270
ਖ਼ਾਰੀ - 293	ਖ਼ਾਸਾ - 269	ਖ਼ਾਜ਼ - 267
ਖ਼ਾਰੀ ਕਰਦਨ - 293	ਖ਼ਾਸਾ - 269	ਖ਼ਾਜ਼ - 268
ਖ਼ਾਰੀ ਖ਼ਾਰ - 293	ਖ਼ਾਸਾ - 268	ਖ਼ਾਜ਼ਗਾਨ - 268
ਖ਼ਵਾਲ - 294	ਖ਼ਾਸਾਕ - 268	ਖ਼ਾਜ਼ਨਾ - 268

ਖਾਜ਼ਾ - 268	ਖਾਨ-ਸਾਲਾਰ - 271	ਖਾਨਾ-ਖਰਾਬ - 272
ਖਾਜ਼ਿਨ - 268	ਖਾਨਕਾਹ - 271	ਖਾਨਾ ਜੰਗ - 272
ਖਾਤ - 267	ਖਾਨਖਾਨਾਂ - 271	ਖਾਨਾ-ਜੰਗੀ - 272
ਖਾਤਮ - 267	ਖਾਨਗਾਹ - 271	ਖਾਨਾ-ਜ਼ਾਦ - 272
ਖਾਤਮ-ਏ-ਸੁਹੈਲ ਨਿਸ਼ਾਨ - 267	ਖਾਨਗੀ - 271	ਖਾਨਾਤ - 271
ਖਾਤਮ-ਏ-ਸੁਲੈਮਾਨ - 267	ਖਾਨਚਾ - 271	ਖਾਨਾ-ਤਾਬ - 272
ਖਾਤਮ-ਏ-ਗੋਯਾ - 267	ਖਾਨਜ - 271	ਖਾਨਾ-ਦਾਮਾਦ - 272
ਖਾਤਮ-ਏ-ਜਮਸ਼ੀਦ - 267	ਖਾਨਤ - 271	ਖਾਨਾ-ਦਾਰ - 272
ਖਾਤਮ - 267	ਖਾਨਦਾਨ - 271	ਖਾਨਾ ਦੋਸਤ - 272
ਖਾਤਿਬ - 269	ਖਾਨਬਾਬਾ - 271	ਖਾਨਾ ਪਰਦਾਜ਼ - 272
ਖਾਤਿਮ - 267	ਖਾਨਮ - 271	ਖਾਨਾ-ਪਰਵਰ - 272
ਖਾਤਿਮ-ਉਲ-ਅੰਬੀਆ - 267	ਖਾਨਮਾਨ - 271	ਖਾਨਾ-ਪਰਵਰਦ - 272
ਖਾਤਿਮਾ - 267	ਖਾਨਮਾਨ ਖਰਾਬ - 271	ਖਾਨਾ-ਫਰਦਾ - 272
ਖਾਤਿਮਾ-ਬਿਲਖੈਰ - 267	ਖਾਨਵਾਦਾ - 271	ਖਾਨਾ-ਬ-ਦੋਸ਼ - 271
ਖਾਤਿਰ - 269	ਖਾਨਾ - 271	ਖਾਨਾ-ਬਰ-ਅੰਦਾਜ਼ - 271
ਖਾਤਿਰ ਆਮਦਨ - 269	ਖਾਨਾ-ਏ-ਸ਼ੀਰ - 272	ਖਾਨਾ-ਬਾਜ਼ - 271
ਖਾਤਿਰ ਖ਼ਾਹ - 269	ਖਾਨਾ-ਏ-ਕਲਮ - 272	ਖਾਨਾ ਬੁਰਦਨ - 272
ਖਾਤਿਰ ਦਾਦਨ - 269	ਖਾਨਾ-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ - 272	ਖਾਨਾ-ਬੇਜ਼ਾਰ - 272
ਖਾਤਿਰ ਜਮਅ - 269	ਖਾਨਾ-ਏ-ਖ਼ੁਮਾਰ - 272	ਖਾਨਾ ਰਸ - 272
ਖਾਤੂਨ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਗ਼ੂਲ - 272	ਖਾਨੀ - 272
ਖਾਤੂਨ-ਏ-ਅਰਬ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਦੋ-ਆਸ਼ਯਾਨਾ - 272	ਖਾਫ਼ - 269
ਖਾਤੂਨ-ਏ-ਜਨਤ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਨੈਸ਼ਕਰ - 272	ਖਾਮ - 270
ਖਾਤੂਲਾ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਪਸਤ - 272	ਖਾਮ ਖ਼ਯਾਲ - 270
ਖਾਦ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਪੰਜ ਦਰ - 272	ਖਾਮ-ਖ਼ੂ - 270
ਖਾਂਦਨੀ - 295	ਖਾਨਾ-ਏ-ਫਰੋਸ਼ - 272	ਖਾਮ-ਤਬਾਖ਼ - 270
ਖਾਦਾ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਬਾਦ - 271	ਖਾਮਾ - 270
ਖਾਦਿਮ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਮਾਹੀ - 272	ਖਾਮਾ ਜ਼ਦਨ 271
ਖਾਦਿਮ-ਏ-ਦਰਗਾਹ - 267	ਖਾਨਾ-ਏ-ਰਾਸਤਾਨ - 272	ਖਾਮਾ-ਫਰਸਾ - 271
ਖਾਦਿਮੁੱਤਲਬਾ - 267	ਖਾਨਾ-ਸਯਾਹ - 272	ਖਾਮਾ-ਫਰਸਾਈ - 271
ਖਾਨ - 271	ਖਾਨਾ ਸਾਜ਼ - 272	ਖਾਮੀ - 270
ਖਾਨ-ਏ-ਸਾਮਾਨ - 271	ਖਾਨਾ-ਸੁਮਾਰੀ - 272	ਖਾਮੁਸ਼ - 270
ਖਾਨ-ਏ-ਦਿਲ - 271	ਖਾਨਾ-ਸੋਜ਼ - 272	ਖਾਮੁਸ਼ੀ - 270
ਖਾਨ-ਏ-ਸਾਮਾਨ - 271	ਖਾਨਾ-ਕਨ - 272	ਖਾਮੋਸ਼ - 270
		ਖਾਮੋਸ਼ ਕਰਦਨ-ਏ ਚਿਰਾਗ਼/

ਸਮਾਜ - 270	ਖਾਲ - 270	ਖਿਸਤ ਪਜ਼ - 283
ਖਾਮੋਸ਼-ਕਾਰ - 270	ਖਾਲ ਖਾਲ - 270	ਖਿਸਤਪਜ਼ੀ - 283
ਖਾਮੋਸ਼-ਕਾਰੀ - 270	ਖਾਲਦਾਰ - 270	ਖਿਸਾ - 284
ਖਾਮੋਸ਼ੀ - 270	ਖਾਲਾ - 270	ਖਿਸਾਮ - 284
ਖਾਯਸਕ - 273	ਖਾਲਾਤ - 270	ਖਿਸਾਲ - 284
ਖਾਯਾ - 273	ਖਾਲਿਸ - 270	ਖਿੰਗ - 291
ਖਾਯਾ-ਏ-ਇਬਲੀਸ - 273	ਖਾਲਿਸਨ - 270	ਖਿੰਗ-ਉ-ਲੂਕ - 292
ਖਾਯਾ-ਏ-ਜ਼ਰ - 273	ਖਾਲਿਸਾ - 270	ਖਿੰਗ-ਏ-ਸ਼ਬਾਹੰਗ - 291
ਖਾਯਾ-ਕਸ਼ੀਦਾ - 273	ਖਾਲਿਸਾ ਜਾਤ - 270	ਖਿੰਗ-ਏ-ਜ਼ਰ - 291
ਖਾਯਾ-ਕੁਨ - 273	ਖਾਲਿਕ - 270	ਖਿੰਗ-ਏ-ਬੁਤ - 291
ਖਾਯਾ-ਦੇਸ - 273	ਖਾਲਿਦ - 270	ਖਿੰਗਸਾਰ - 291
ਖਾਯਾ-ਬਰਦਾਰ - 273	ਖਾਲਿਦੀਨ - 270	ਖਿੰਗ-ਜ਼ੀਰ - 291
ਖਾਯਾ-ਰੇਜ਼ - 273	ਖਾਲੀ - 270	ਖਿੰਗ ਮਗਸ - 291
ਖਾਰ - 267	ਖਾਲੀ ਦਿਮਾਗ - 270	ਖਿੰਗੂ - 292
ਖਾਰ-ਏ-ਉਸਤਰ - 267	ਖਾਲੂ - 270	ਖਿਜਰ - 285
ਖਾਰ-ਏ-ਸੁਤਰ 268	ਖਾਵੰਦ - 273	ਖਿਜਰ-ਏ-ਖਜ਼ਰਾ-ਖਿਰਾਮ - 285
ਖਾਰ-ਏ-ਤਰਾਜ਼ੂ - 268	ਖਾਵੰਦਗਾਰ - 273	ਖਿਜਰ-ਏ-ਰਾਹ - 285
ਖਾਰ-ਏ-ਦਲਵਕਸ਼ - 268	ਖਾਵੰਦੀ - 273	ਖਿਜਲਾਨ - 276
ਖਾਰ-ਏ-ਰਾਹ - 268	ਖਾਵਰ - 272	ਖਿਜਾਬ - 284
ਖਾਰਸਾਨ - 268	ਖਾਵਰ-ਖਦੇਵ - 273	ਖਿੱਤਾ - 286
ਖਾਰਕਨ - 268	ਖਾਵਰ-ਖੁਦਾ - 273	ਖਿਤਾ-ਏ-ਅੱਵਲ - 286
ਖਾਰਕਾਨ - 268	ਖਾਵਰਾਨ - 272	ਖਿਤਾ-ਏ-ਕੁਲ - 286
ਖਾਰ ਖਸਕ - 268	ਖਾਵਰੀ - 273	ਖਿਤਾਮ - 274
ਖਾਰ-ਖਾਰ - 268	ਖਾਵੁਲ - 273	ਖਿਤਾਮਾ - 274
ਖਾਰਦਾਰ - 268	ਖਿੱਸ - 284	ਖਿਦਮਤ - 276
ਖਾਰ ਦੀਦਾ - 268	ਖਿਸਕ - 282	ਖਿਦਮਤ-ਏ-ਦੀਵਾਨੀ - 276
ਖਾਰਪੁਸਤ - 268	ਖਿਸਕ-ਦਾਨਾ - 282	ਖਿਦਮਤਗਰ - 276
ਖਾਰਬਸਤ - 268	ਖਿਸਤ - 283	ਖਿਦਮਤਗਾਰ - 276
ਖਾਰਬੁਨ - 268	ਖਿਸ਼ਤ - 282	ਖਿਦਮਤਗਾਰੀ - 276
ਖਾਰਾ - 268, 270	ਖਿਸਤ-ਏ-ਜ਼ਰ/ਜ਼ਰੀਨ - 283	ਖਿਦਮਤਗੁਜ਼ਾਰ - 276
ਖਾਰਿਸ਼ - 268	ਖਿਸਤਕਾਰੀ - 283	ਖਿਦਮਤ-ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 276
ਖਾਰਿਕ - 268	ਖਿਸਤ-ਗਰ - 283	ਖਿਦਮਤ ਚੰਦਾਨੀ ਨਬੂਦ - 276
ਖਾਰਿਕ-ਏ-ਆਦਤ - 268	ਖਿਸਤ ਜ਼ਨ - 283	
ਖਾਰਿਕ-ਏ-ਆਦਾਤ - 268	ਖਿਸਤ ਤਾਬਾ - 283	

ਖਿਦਮਤਨੁਮਾ - 276	ਖਿਰਮਨ-ਗੁਲ - 280	ਖੀਰਾ-ਦਸਤ - 303
ਖਿਦਮਤੀ - 276	ਖਿਰਾਮ - 277	ਖੀਰਾ ਨਿਗਾਹ - 304
ਖਿਦੇਵ - 276	ਖਿਰਾਮਾਂ - 277	ਖੀਰਾ-ਰਾਯ - 303
ਖਿਨਾਸ - 290	ਖਿਲਅਤ - 288	ਖੀਰਾ-ਰੂ
ਖਿਨਾਸਾ - 290	ਖਿਅਲਤ ਦਾਦਨ - 288	ਖੀਲਾਨ - 304
ਖਿਫਤ - 287	ਖਿਲਕਤ - 289	ਖੀਲਾਲ - 304
ਖਿਫਤ-ਏ-ਅਕਲ - 287	ਖਿਲਤ - 288	ਖੁਸ਼ - 283, 298
ਖਿਫਾ - 287	ਖਿਲਾਸ - 287	ਖੁੱਸ਼ - 284
ਖਿੱਯਾਤਤ - 302	ਖਿਲਾਸ - 287	ਖੁਸ਼-ਉ-ਖੁਰਮ - 300
ਖਿੱਯਾਤ - 302	ਖਿਲਾਤ - 288	ਖੁਸ਼ਕ-ਉ-ਤਰ - 283
ਖਿਯਾਨਤ - 303	ਖਿਲਾਫ - 288	ਖੁਸ਼ ਅਸਲੂਬ - 298
ਖਿਯਾਨਤਗਰ - 303	ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਅਕਲ - 288	ਖੁਸ਼-ਅੰਗੁਸ਼ਤ - 298
ਖਿਯਾਨਤ-ਪੇਸ਼ਾ - 303	ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਸਰਅ - 288	ਖੁਸ਼ ਅਤਵਾਰ - 298
ਖਿਯਾਬਾਨ - 302	ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਕਯਾਸ - 288	ਖੁਸ਼ ਅਦਾ - 298
ਖਿਯਾਮ - 303	ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਤਬਅ - 288	ਖੁਸ਼ ਅਲਹਾਨ - 298
ਖਿਰਸ - 279	ਖਿਲਾਫ-ਏ-ਵਜ਼ਅ - 288	ਖੁਸ਼ ਅਲਹਾਨੀ - 298
ਖਿਰਸਕ - 279	ਖਿਲਾਫਤ - 288	ਖੁਸ਼ ਆਹੰਗ - 298
ਖਿਰਸ-ਬਾਜ਼ੀ - 279	ਖਿਲਾਬ - 287	ਖੁਸ਼-ਆਬ - 298
ਖਿਰਸਬਾਨ - 279	ਖੀਸ਼ - 304	ਖੁਸ਼-ਆਬੀ - 298
ਖਿਰਕਾ - 279	ਖੀਕ - 304	ਖੁਸ਼ ਆਮਦ - 298
ਖਿਰਕਾ ਅਜ਼ ਦਸਤ-ਏ-ਕਸੇ-	ਖੀਕ-ਏ-ਆਬ - 304	ਖੁਸ਼ ਫਿਨਾਨ - 299
ਪੇਸ਼ੀਦਨ - 279	ਖੀਕਚਾ - 304	ਖੁਸ਼-ਸਫੀਰਾਨ-ਏ-ਚਮਨ -
ਖਿਰਕਾ-ਦੋਜ਼ - 279	ਖੀਕਾਬ - 304	299
ਖਿਰਕਾ-ਪੇਸ਼ - 279	ਖੀਨਾ - 304	ਖੁਸ਼-ਸਾਲ - 299
ਖਿਰਕਾਬਾਜ਼ੀ - 279	ਖੀਨਾਗਰ - 304	ਖੁਸ਼ਹਾਲ - 299
ਖਿਰਦ - 278	ਖੀਰ - 303	ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ - 299
ਖਿਰਦ-ਪ੍ਰਸਤ - 278	ਖੀਨਾਗਰ - 304	ਖੁਸ਼ਕ - 283
ਖਿਰਦ-ਪਰਵਰ - 278	ਖੀਰ ਖੀਰ - 303	ਖੁਸ਼ਕ ਆਖੁਰ - 283
ਖਿਰਦ-ਪੇਸ਼ਾ - 278	ਖੀਰਗੀ - 303	ਖੁਸ਼ਕ-ਇਨਾਨ - 283
ਖਿਰਦ-ਪੇਸ਼ - 278	ਖੀਰਾ - 303	ਖੁਸ਼ਕ-ਇਬਾਰਤ - 283
ਖਿਰਦਮੰਦ - 278	ਖੀਰਾ-ਸਰ - 304	ਖੁਸ਼ਕ ਸ਼ਾਨਾ - 283
ਖਿਰਮਨ - 280	ਖੀਰਾ-ਕੁਸ਼ - 304	ਖੁਸ਼ਕਸਾਰ - 283
ਖਿਰਮਨ-ਸੋਖਤਾ - 280	ਖੀਰਾ-ਖੰਦ - 303	ਖੁਸ਼ਕਸਾਲ - 283
ਖਿਰਮਨ-ਗਦਾ - 280	ਖੀਰਾ-ਚਸ਼ਮ - 303	ਖੁਸ਼ਕ ਸਾਲੀ - 283

ਖੁਸ਼ਕ ਜਾਨ - 283	ਖੁਸ਼-ਗੁਜ਼ਰਾਨ - 299	ਖੁਸ਼ਬਾਸ਼ - 298
ਖੁਸ਼ਕਜ਼ਾਰ - 283	ਖੁਸ਼-ਗੁਫਤਾਰ - 299	ਖੁਸ਼ਬਾਦ - 298
ਖੁਸ਼ਕ-ਤੀਨਤ - 283	ਖੁਸ਼ ਜਾਇਕਾ - 299	ਖੁਸ਼ਬੂ - 298
ਖੁਸ਼ਕ-ਦਸਤ - 283	ਖੁਸ਼ ਤਕਰੀਰ - 299	ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ - 298
ਖੁਸ਼ਕ-ਦਹਾਨ - 283	ਖੁਸ਼ ਤਬਾਖ - 299	ਖੁਸ਼-ਮੰਜ਼ਰ - 300
ਖੁਸ਼ਕ ਦਾਮਨ - 283	ਖੁਸ਼ ਤਬਈ - 299	ਖੁਸ਼-ਮਜ਼ਾ - 299
ਖੁਸ਼ਕ-ਦਿਮਾਗ - 283	ਖੁਸ਼ਤਰ/ਖੁਸ਼ਤਰਕ - 299	ਖੁਸ਼-ਮਨਜ਼ਿਲ - 299
ਖੁਸ਼ਕ-ਨਾਨਾ - 283	ਖੁਸ਼ ਤਾਲਿਅ - 299	ਖੁਸਰ - 282
ਖੁਸ਼ਕ ਨਿਹਾਦ - 283	ਖੁਸ਼ ਤੀਨਤ - 299	ਖੁਸਰ-ਖ਼ਾਜਾ - 282
ਖੁਸ਼ਕ ਪਹਲੂ - 283	ਖੁਸ਼ਦਾਮਨ - 283	ਖੁਸ਼-ਰੰਗ - 299
ਖੁਸ਼ਕ ਪੈ - 283	ਖੁਸ਼-ਦਿਲ - 299	ਖੁਸ਼-ਰਫਤਾਰ - 299
ਖੁਸ਼ਕਫਾ - 284	ਖੁਸ਼-ਨਸ਼ੀਨ - 300	ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਇਕਲੀਮ-ਏ-
ਖੁਸ਼ਕ-ਮਗਜ਼ - 283	ਖੁਸ਼-ਨਸ਼ੀਨਾਨ-ਏ-ਚਮਨ -	ਚਹਾਰੁਮ - 282
ਖੁਸ਼ਕ-ਮਗਜ਼ੀ - 283	300	ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਖ਼ਾਵਰ - 282
ਖੁਸ਼ਕ-ਵੇਸ਼/ਰੋਸ਼ਾ - 283	ਖੁਸ਼-ਨਸੀਬ - 300	ਖੁਸਰਵ-ਏ-ਚਹਾਰੁਮ ਸਰੀਰ -
ਖੁਸ਼ ਕਲਮ - 299	ਖੁਸ਼-ਨਸੀਬੀ - 300	282
ਖੁਸ਼ਕਵਾ - 284	ਖੁਸ਼-ਨਗਮਾ - 300	ਖੁਸਰਵਾਨਾ - 282
ਖੁਸ਼ਕਾ - 284	ਖੁਸ਼ਨਮਕ - 300	ਖੁਸਰਵਾਨੀ - 282
ਖੁਸ਼-ਕਿਸਮਤ - 299	ਖੁਸ਼-ਨਵਾਜ਼ - 300	ਖੁਸਰੂ - 282
ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤੀ - 299	ਖੁਸ਼ਨਵੀਸ - 300	ਖੁਸਰੋ - 282
ਖੁਸ਼ ਕਿਨਾਰ - 299	ਖੁਸ਼ਨਾਨ - 284	ਖੁਸਰੋ-ਪ੍ਰਸਤ - 282
ਖੁਸ਼ਕੀ - 284	ਖੁਸ਼-ਨਿਹਾਦ - 300	ਖੁਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਾ - 300
ਖੁਸ਼ਖਤ - 299	ਖੁਸ਼-ਨਿਗਾਹ - 300	ਖੁਸ਼ਾਮਦ-ਗੋ - 298
ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ - 299	ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ - 300	ਖੁਸ਼ਾਮਦ-ਦੋਸਤ - 298
ਖੁਸ਼ ਖਯਾਲ - 299	ਖੁਸ਼ਨੁਮਾਈ - 300	ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਪਸੰਦ - 298
ਖੁਸ਼-ਖ਼ਾਨ - 299	ਖੁਸ਼ਨੂ - 284	ਖੁਸ਼ਾਮਨ - 283
ਖੁਸ਼ਖ਼ਿਰਾਮ - 299	ਖੁਸ਼ਨੂਦ - 284, 300	ਖੁਸ਼ੀ - 300
ਖੁਸ਼-ਖ਼ੁਰਾਕ - 299	ਖੁਸ਼ਨੂਦੀ - 284, 300	ਖੁਸ਼ੀਯਤਾਨ - 284
ਖੁਸ਼-ਖ਼ੁਲਕ - 299	ਖੁਸ਼ ਪੁਰਕਾਰ - 299	ਖੁਸ਼ੀਯਾ - 284
ਖੁਸ਼ੀਂਗ - 284	ਖੁਸ਼-ਪੋਜ਼ੀ - 299	ਖੁਸ਼ੂਅ - 284
ਖੁਸ਼-ਗਵਾਰ - 299	ਖੁਸ਼-ਪੋਸ਼ਾਕ - 299	ਖੁਸ਼ੂਸ - 284
ਖੁਸ਼-ਗਾਹ - 299	ਖੁਸ਼-ਬਯਾਨ - 299	ਖੁਸ਼ੂਸਨ - 284
ਖੁਸ਼-ਗਾਮ - 299	ਖੁਸ਼-ਬਯਾਨੀ - 299	ਖੁਸ਼ੂਸੀਯਤ - 284
ਖੁਸ਼-ਗਿਲ - 299	ਖੁਸ਼-ਬਰਗ - 298	ਖੁਸ਼ੂਸੀਯਾਤ - 284

ਖੁਸ਼ੁਕ - 284	ਖੁਦ-ਕਾਮ - 297	ਖੁਦਾ-ਏ-ਮਜਾਜ਼ੀ - 276
ਖੁਸ਼ੁਨਤ - 284	ਖੁਦ-ਕਾਮਗੀ - 297	ਖੁਦਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 275
ਖੁਸ਼ੁਫ - 282	ਖੁਦ-ਕੁਸ਼ੀ - 297	ਖੁਦਾ ਹਾਫ਼ਿਜ਼ - 275
ਖੁਸ਼ੁਮਤ - 284	ਖੁਦ-ਗਰਜ਼ - 296	ਖੁੰਦਾ ਖਰੀਸ਼ - 291
ਖੁਸ਼ੁਮਾਤ - 284	ਖੁਦ-ਗਰਜ਼ੀ - 296	ਖੁਦਾ ਖ਼ਾਨ - 275
ਖੁਹਲ/ਖੁਹਲਾ - 302	ਖੁਦ-ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਾ - 297	ਖੁਦਾ ਖੁਦਾ ਕਰਦਨ - 275
ਖੁਜਸਤਾ - 274	ਖੁਦ ਦਾਰ - 296	ਖੁਦਾ ਖੁਦਾ ਦਾਸਤਨ - 275
ਖੁਜਸਤਾ-ਅਖ਼ਤਰ - 274	ਖੁਦ-ਦਾਰੀ - 296	ਖੁਦਾਗੀਰ - 275
ਖੁਜਸਤਾ-ਆਬਾਦ - 274	ਖੁਦ ਨੁਮਾ - 297	ਖੁਦਾ ਜਵਾਬ ਦਹਦ - 275
ਖੁਜਸਤਾ ਤਾਲਿਅ - 274	ਖੁਦ ਨੁਮਾਈ - 297	ਖੁਦਾ-ਜੂ - 275
ਖੁਜਸਤਾ-ਪੈ - 274	ਖੁਦ-ਪਸੰਦ - 296	ਖੁਦਾਤਰਸ - 275
ਖੁਜਸਤਾ-ਫਰਜ਼ਾਮ - 274	ਖੁਦ-ਪਸੰਦੀ - 296	ਖੁਦਾ-ਦਾਦ - 275
ਖੁਜਸਤਾ ਬੁਨਿਆਦ - 274	ਖੁਦ-ਪ੍ਰਸਤ - 296	ਖੁਦਾ-ਦਾਨੀ - 275
ਖੁਜਸਤਾ ਰਾਯ - 274	ਖੁਦ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 296	ਖੁਦਾ-ਦੂਰਾਨ - 275
ਖੁਜੰਦ - 275	ਖੁਦ-ਫਰੋਸ਼ - 297	ਖੁਦਾ ਨਾ ਕਰਦਾ - 275
ਖੁਜੰਦੀ - 275	ਖੁਦ-ਫਿਗਨ - 297	ਖੁਦਾ-ਨ-ਖ਼ਾਸਤਾ - 275
ਖੁਜ਼ਰ - 281	ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ - 296	ਖੁਦਾ-ਨਾ-ਤਰਸ - 275
ਖੁਜ਼ਾਦਾ - 275	ਖੁਦ-ਬ-ਦੌਲਤ - 296	ਖੁਦਾ-ਨ-ਪਸੰਦਦ - 275
ਖੁਜ਼ੀਬ - 285	ਖੁਦ ਬੀਨ - 296	ਖੁਦਾ ਪਸੰਦ - 275
ਖੁਤਨ - 274	ਖੁਦ ਬੀਨੀ - 296	ਖੁਦਾ-ਪ੍ਰਸਤ - 275
ਖੁਤਨਾ - 274	ਖੁਦ ਮੁਖ਼ਤਾਰ - 297	ਖੁਦਾ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 275
ਖੁਦ - 296	ਖੁਦ ਮੁਖ਼ਤਾਰੀ - 297	ਖੁਦਾ-ਫਰੋਸ਼ਾਨ - 275
ਖੁੱਦ - 275	ਖੁਦ-ਰੰਗ - 296	ਖੁਦਾ ਬਰਦਾਰਦ - 275
ਖੁਦਆ - 276	ਖੁਦਰਫ਼ਤਰੀ - 296	ਖੁਦਾਯਾ - 275
ਖੁਦਸਰ - 296	ਖੁਦਰਫ਼ਤਾ - 296	ਖੁਦਾਰਾ - 275
ਖੁਦਸਰੀ - 296	ਖੁਦਰਾ - 296	ਖੁਦਾਵੰਦ - 276
ਖੁਦਸਵਾਰ - 296	ਖੁਦਰੋ - 296	ਖੁਦਾਵੰਦ-ਕੁਸ਼ - 276
ਖੁਦ-ਸ਼ਿਕਨ - 296	ਖੁਦਾ - 275	ਖੁਦਾਵੰਦਗਾਰ - 276
ਖੁਦ ਸਿਤਾ - 296	ਖੁਦਾ-ਆਗਾਹ - 275	ਖੁਦਾਵੰਦਗਾਰੀ - 276
ਖੁਦੋਸਿਤਾਈ - 296	ਖੁਦਾ-ਆਫ਼ਰੀਦਾ - 275	ਖੁਦਾਵੰਦ-ਜ਼ਾਦਾ - 276
ਖੁਦ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 296	ਖੁਦਾ-ਆਫ਼ਰੀਨ - 275	ਖੁਦਾਵਾਂ - 275
ਖੁਦ-ਹਿਸਾਬ - 296	ਖੁਦਾਈ - 275	ਖੁਦੀ - 297
ਖੁਦ-ਹਿਸਾਬੀ - 296	ਖੁਦਾਏਗਾਨ - 276	ਖੁਦੂਦ - 275
ਖੁਦ-ਕਾਸ਼ਤ - 297	ਖੁਦਾ-ਏ-ਤਆਲਾ - 375	ਖੁਦੇਸ਼ - 276

ਖੁਨਸਾ - 290	ਖੁਮਾਰਖਾਨਾ - 290	ਖੁਰਦਾਦ - 278, 297
ਖੁਨਸਾ - 291	ਖੁਯੂਲ - 304	ਖੁਰਦਾ-ਦਾਨ - 278, 297
ਖੁਨਸ਼ਾਨ - 291	ਖੁਰ - 297	ਖੁਰਦਾ-ਪੜ - 297
ਖੁਨਕ - 291	ਖੁਰ-ਉ-ਨੋਸ਼ - 297	ਖੁਰਦਾ-ਫਰੋਸ਼ - 279, 297
ਖੁਨਕਜ਼ਾਨ - 291	ਖੁਰਸ਼ - 298	ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨ - 278, 297
ਖੁਨਕੀ - 291	ਖੁਰਸ਼ਖਾਨਾ - 298	ਖੁਰਦਾ-ਬੀਨੀ - 298
ਖੁਨੀਕ - 292	ਖੁਰਸ਼ਗਰ - 298	ਖੁਰਨਕ - 298
ਖੁਨੀਦਾ - 292	ਖੁਰਸੰਦ - 279, 297	ਖੁਰਫਾ - 279
ਖੁਨੀਯਾਗਰ - 292	ਖੁਰਸਦਤਾਸ - 298	ਖੁਰਬੂਜ਼ਾ - 277
ਖੁਨੇਵਰ - 292	ਖੁਰਸੰਦੀ - 279	ਖੁਰੋਮ - 280
ਖੁਫਤ-ਉ-ਖੇਜ਼ - 287	ਖੁਰਸੀਦ - 279, 298	ਖੁਰਮ-ਆਬਾਦ - 280
ਖੁਫਤਨ - 287	ਖੁਰਸੀਦ-ਸਵਾਰ 298	ਖੁਰਮਗਾਹ/ਗਹ - 280
ਖੁਫਤਾ - 287	ਖੁਰਸੀਦ-ਚਿਹਰਾ - 298	ਖੁਰਮ-ਫਜ਼ਾ - 280
ਖੁਫਤੀ - 287	ਖੁਰਸੀਦ-ਪ੍ਰਸਤਾਨ - 298	ਖੁਰਮਾ - 280
ਖੁਫਾਸ਼ - 287	ਖੁਰਸੀਦ-ਪੈਕਰ - 298	ਖੁਰਮਾ-ਏ-ਕੋਰ - 280
ਖੁਫੀਯਾ - 287	ਖੁਰਜ - 278	ਖੁਰਮਾਸਤਾਨ - 280
ਖੁੰਬ - 290	ਖੁਰਜੀਨ - 278	ਖੁਰਮੀ - 280
ਖੁਬਸ਼ - 273	ਖੁਰਦ - 278, 297	ਖੁਰਾ - 281, 297, 298
ਖੁਬਜ਼ - 273	ਖੁਰਦ-ਉ-ਕਲਾਂ - 297	ਖੁਰਾ - 298
ਖੁਮ - 289	ਖੁਰਦ-ਉ-ਖ਼ਾਬ - 297	ਖੁਰਾਸਾਨ - 277
ਖੁਮ-ਏ-ਅਫਲਾਤੂਨ 289	ਖੁਰਦ-ਸਾਲ - 297	ਖੁਰਾਸਾਨੀ - 277
ਖੁਮ-ਏ-ਆਹਨਗੂਨ 289	ਖੁਰਦ-ਸਾਲ - 278	ਖੁਰਾਕ - 297
ਖੁਮ-ਏ-ਆਬ - 289	ਖੁਰਦਕਾਰੀ - 297	ਖੁਰਾਕੀ - 297
ਖੁਮ-ਏ-ਈਸਾ - 290	ਖੁਰਦ-ਖ਼ਾਨ - 297	ਖੁਰਾਫਾਤ - 277
ਖੁਮ-ਏ-ਹਫਤ ਜੋਸ਼ - 290	ਖੁਰਦਗਾਨ - 297	ਖੁਰੀਦਾ/ਖੁਰੀਦਾ - 298
ਖੁਮ-ਏ-ਨੀਲ-ਨਾਬ - 289	ਖੁਰਦਨ - 297	ਖੁਰੂਸ - 280
ਖੁਮ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦ - 289	ਖੁਰਦਨੀ - 297	ਖੁਰੂਸ-ਏ-ਅਰਸ਼ - 280
ਖੁਮਬਸਤਾਨ - 290	ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ - 297	ਖੁਰੂਸ-ਏ-ਸੁਬਹਗਾਹ - 280
ਖੁਮ-ਖ਼ਾਨਾ - 290	ਖੁਰਦਮੁਰਦ - 278	ਖੁਰੂਸਕ - 281
ਖੁਮਚਾ - 290	ਖੁਰਦਾ - 278, 297	ਖੁਰੂਸ-ਬਾਜ਼ੀ - 280
ਖੁਮਦਾਨ - 290	ਖੁਰਦਾ-ਏ-ਕਲਮ - 279	ਖੁਰੂਚ - 280
ਖੁਮਰਾ - 290	ਖੁਰਦਾ-ਏ-ਮੀਨਾ - 279	ਖੁਰੂਜ - 280
ਖੁਮਾਰ - 290	ਖੁਰਦਾਕਾਰੀ - 279	ਖੁਰੋਹ - 281
ਖੁਮਾਰ-ਆਲੂਦ - 290	ਖੁਰਦਾਗੀਰ - 279	ਖੁਲਕ/ਖੁਲੁਕ - 289

ਖੁਲਕ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ - 289	ਖੂਨ-ਏ-ਜਹਾਂ - 301	ਖੂ-ਪਜ਼ੀਰ - 292
ਖੁਲਦ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਜਾਮ - 300	ਖੂਬ - 295
ਖੁਲਦ-ਆਸ਼ੀਯਾਨ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਜਿਗਰ - 301	ਖੂਬ ਅਸਤ - 295
ਖੁਲਦ-ਏ-ਬਰੀਨ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਜਿਬਾਲ - 301	ਖੂਬ-ਆਈਨ - 295
ਖੁਲਦ-ਮਕਾਨੀ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਤਾਕ - 300	ਖੂਬਸੂਰਤ - 295
ਖੁਲਫ਼ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਦਿਲ - 301	ਖੂਬ-ਹਾਸਿਲ - 295
ਖੁਲਫ਼ਾ-ਏ-ਰਾਸ਼ਿਦੀਨ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਦਿਲ-ਏ-ਖ਼ਾਕ - 301	ਖੂਬ ਕਿਰਦਾਰ - 295
ਖੁਲਾਸਾ - 287	ਖੂਨ-ਏ-ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਰਜ਼ - 301	ਖੂਬ ਦੀਦਾ - 295
ਖੁਲਾਫ਼ਾਇ - 288	ਖੂਨ-ਏ-ਬਸਤਾ - 301	ਖੂਬ-ਫਰਜ਼ਾਮ - 295
ਖੁਲੂਸ - 289	ਖੂਨ-ਏ-ਬਤ - 300	ਖੂਬ ਰੁਖਸਾਰ - 295
ਖੂ - 292	ਖੂਨ-ਏ-ਮੁਰਦਾ - 301	ਖੂ-ਰੰਗ - 295
ਖੂਕ - 300	ਖੂਨ-ਏ-ਮੀਨਾ - 301	ਖੂਬ-ਰੂ - 295
ਖੂਗਰ - 300	ਖੂਨ-ਏ-ਰੰਗੀਨ - 301	ਖੂਬਰੂਈ - 295
ਖੂਗੀਰ - 300	ਖੂਨ-ਏ-ਰਜ਼ - 301	ਖੂਬਾਨ - 295
ਖੂਜ਼ - 298	ਖੂਨ-ਏ-ਰਜ਼ਾਨ - 301	ਖੂਬੀ - 296
ਖੂਜ਼ਮ - 298	ਖੂਨ ਖਰੀਦਨ - 301	ਖੂ - ਬੂ - 292
ਖੂਜ਼ਾਦਾ - 281	ਖੂਨ ਖ਼ਾਰ - 301	ਖੂਯ - 302
ਖੂਜ਼ਿਸਤਾਨ - 298	ਖੂਨ ਖ਼ਾਰਗੀ - 301	ਖੂਲੀਜ਼ਾਨ - 300
ਖੂਜ਼ੀ - 298	ਖੂਨਖ਼ਾਰੀ - 301	ਖ਼ੇ - 267
ਖੂਦ - 296	ਖੂਨ ਖ਼ਰਦਨ - 301	ਖ਼ੇਸ਼ - 304
ਖੂਦ-ਸਾਜ਼ - 296	ਖੂਨਗਰਮੀ - 301	ਖ਼ੇਸ਼-ਖ਼ਾਨਾ - 304
ਖੂਦ-ਸਾਜ਼ੀ - 296	ਖੂਨ-ਗਿਰਿਫ਼ਤਾ - 301	ਖ਼ੇਜ਼ - 304
ਖੂਦਾਦਨ - 292	ਖੂਨ-ਦਾਰ - 301	ਖ਼ੇਜ਼ਸ਼ - 304
ਖੂਨ - 300	ਖੂਨ-ਨਾਬ - 301	ਖ਼ੇਜ਼ਰਾਨ, ਖ਼ੇਜ਼ਰਾਂ - 304
ਖੂਨ-ਆਸ਼ਾਮ - 300	ਖੂਨ-ਨਾਬਾ - 301	ਖ਼ੇਜ਼ਾਬ - 304
ਖੂਨ-ਆਲੂਦਾ - 300	ਖੂਨ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 301	ਖ਼ੇਜ਼ੀ - 304
ਖੂਨ-ਏ-ਸਾਦਾ - 301	ਖੂਨ-ਬਹਾ - 300	ਖ਼ੇਰ - 303
ਖੂਨ-ਏ-ਸਿਯਾਵੁਸ਼ਾਂ - 301	ਖੂਨ ਰੇਖਤਨ - 301	ਖ਼ੈਬਤ - 303
ਖੂਨ-ਏ-ਹਲਾਲ - 301	ਖੂਨ-ਰੇਜ਼ - 301	ਖ਼ੈਬਰ - 303
ਖੂਨ-ਏ-ਹੈਵਾਨ - 301	ਖੂਨਾਬ - 300	ਖ਼ੈਬਰਸਤਾਨ - 303
ਖੂਨ-ਏ-ਕਬੂਤਰ - 301	ਖੂਨਾਬਾ - 300	ਖ਼ੈਬਰ ਸ਼ਿਕਨ - 303
ਖੂਨ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 301	ਖੂਨੀ - 301	ਖ਼ੈਬਰੀ - 303
ਖੂਨ-ਏ-ਖ਼ੁਮ - 301	ਖੂਨੀਨ - 301	ਖ਼ੈਮਰੀ - 304
ਖੂਨ-ਏ-ਖ਼ੁਰੂਸ - 301	ਖੂਨੀਯਾਗਰ-ਏ-ਫ਼ਲਕ - 292	ਖ਼ੈਮਾ - 304

ਸ਼ੈਮਾ ਅਫ਼ਰੀਦਨ - 304	ਸ਼ੋਸਾ - 298	ਗਜ਼ਰ - 584
ਸ਼ੈਮਾ-ਏ-ਅਜ਼ਰਕ - 304	ਸ਼ੋਸਾ - 300	ਗਜ਼ਮਾਰ - 584
ਸ਼ੈਮਾ-ਏ-ਕਬੂਦ - 304	ਸ਼ੋਸਾ-ਚੀਨ - 300	ਗਜ਼ਾ - 584
ਸ਼ੈਮਾ-ਏ-ਦਹਰ - 304	ਸ਼ੋਚ/ਸ਼ੋਚਾ - 296	ਗਜ਼ਾਫ਼ - 585
ਸ਼ੈਮਾ-ਏ-ਫ਼ੀਰੋਜ਼ਾ - ਰੰਗ - 304	ਸ਼ੋਜਾ - 296	ਗਜ਼ਾਰਾ - 584
ਸ਼ੈਮਾ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀਯਾਨ - 304	ਸ਼ੋਦ - 296	ਗਜ਼ਾਵਾ - 584
ਸ਼ੈਮਾ-ਗਾਹ - 304	ਸ਼ੋਲ - 300	ਗਜ਼ੀ - 584
ਸ਼ੈਮਾ ਜ਼ਦਨ - 304	ਸ਼ੋਰੀਰ - 300	ਗਜ਼ੀਦੀਨ - 584
ਸ਼ੈਮਾ-ਜ਼ਨ - 304	ਸ਼ੋਜ਼ - 300	ਗਜ਼ੀਦਾ - 584
ਸ਼ੈਮਾ ਦੇਜ਼ - 304	ਸ਼ੋਫ਼ - 300	ਗਜ਼ੀਨਾ - 584
ਸ਼ੈਮਾ ਬਰ ਕਰਦਨ - 304	ਸ਼ੋਫ਼ਨਾਕ - 300	ਗਜ਼ੀਯਾ - 584
ਸ਼ੈਮਾ ਬਰ ਪਾ ਕਰਦਨ - 304		ਗਜ਼ੀਦ - 584
ਸ਼ੈਮੀ - 304	‘ਗ’	ਗਜ਼ੀਦਗੀ - 584
ਸ਼ੈਰ - 303	ਗ - 575	ਗਜ਼ੀਦ-ਰਸਾਨ - 584
ਸ਼ੈਰ-ਉ-ਆਫ਼ੀਯਤ - 303	ਗਸ਼ - 585	ਗਜ਼ੀਦ-ਰਸਾਨੀ - 584
ਸ਼ੈਰ ਅਸਰ - 303	ਗਸ਼ਤ - 586	ਗਜ਼ੀਦਾ - 584
ਸ਼ੈਰ ਅੰਦੇਸ਼ - 303	ਗਸ਼ਤਨ - 586	ਗਦ - 577
ਸ਼ੈਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ - 303	ਗਸ਼ਤਾ - 586	ਗਦਯ - 577
ਸ਼ੈਰ-ਏ-ਖ਼ਾਹੀ - 303	ਗਸ਼ਨ - 586	ਗਦਰ - 577
ਸ਼ੈਰ-ਏ-ਮਰਜ਼ - 303	ਕਸ਼ਨੀਜ਼ - 586	ਗਦਰਕ - 577
ਸ਼ੈਬ ਖ਼ਾਹ - 303	ਗਸ਼ੀ - 586	ਗਦਾ - 577
ਸ਼ੈਰ ਜ਼ਾਰੀ - 303	ਗਸ਼ੂਦਨ - 586	ਗਦਾਈ - 577
ਸ਼ੈਰ ਬਾਸ਼ਦ - 303	ਗਹ - 596	ਗਦਾਗਰੀ - 577
ਸ਼ੈਰਬਾਦ - 303	ਗਹਗੀਰ - 596	ਗਦੀਵਰ - 577
ਸ਼ੈਰ-ਮਕਦਮ - 303	ਗਹਵਾਰਾ - 596	ਗਪ - 577
ਸ਼ੈਰਾਤ - 303	ਗਹਵਾਰਾ-ਏ-ਫ਼ਨਾ - 596	ਗਪਸ਼ਪ - 577
ਸ਼ੈਰਾਤ-ਖ਼ਾਨਾ - 303	ਗਹੇ - 596	ਗੱਪੀ - 577
ਸ਼ੈਲ - 304	ਗਚ - 577	ਗਬਰ - 577
ਸ਼ੈਲ ਖ਼ਾਨਾ - 304	ਗਚ - ਗਰ - 577	ਗਬਰਗੀ - 577
ਸ਼ੈਲ ਸ਼ੈਲ - 304	ਗਚਗਰੀ - 577	ਗਮੀਜ਼ - 591
ਸ਼ੈਲਤਾਸ਼ - 304	ਗਜ਼ - 577	ਗਯੂ - 597
ਸ਼ੈਲੇ - 304	ਗਜ਼ - 583	ਗਯੂਮਰਸ - 597
ਸ਼ੈਲੇ ਖ਼ੂਬ - 304	ਗਜ਼ਨੰਦ - 584	ਗਰ - 577
ਸ਼ੈਲੇ ਸ਼ੈਲੇ - 304		ਗਰਸ਼ਾਸਪ - 581

ਗਰਗਿਨ - 581	ਗਰਮਕ - 582	ਗਾਹ - 576
ਗਰਗੀਨ - 581	ਗਰਮ-ਖਾਨਾ - 582	ਗਾਹ ਗਾਹ - 576
ਗਰਚਿਹ - 579	ਗਰਮਖੂ - 582	ਗਾਹੇ- ਗਾਹੇ - 576
ਗਰਦ - 579	ਗਰਮਗਾਹ - 582	ਗਾਹ-ਬ-ਗਾਹ - 576
ਗਰਦ ਆਲੂਦ - 579	ਗਰਮਗੋ - 582	ਗਾਹ-ਬਾਸ਼ਦ - 576
ਗਰਦ ਆਲੂਦਾ - 579	ਗਰਮ ਜੋਸ਼ - 581	ਗਾਹ-ਬੇਗਾਹ - 576
ਗਰਦਨ - 580	ਗਰਮ ਜੋਸ਼ੀ - 581	ਗਾਹਵਾਰਾ - 576
ਗਰਦਨ ਅਫਰਾਖਤਨ - 580	ਗਰਮ ਦਿਮਾਗ - 582	ਗਾਹੀਦਨ - 576
ਗਰਦਨ ਕਸ਼ - 580	ਗਰਮ ਦਿਮਾਗੀ - 582	ਗਾਖ਼ਾਰਾ - 575
ਗਰਦਨਕਸ਼ੀ - 580	ਗਰਮ-ਦਿਲਾਂ - 582	ਗਾਖ਼ਵਾਰਾ - 575
ਗਰਦਨ ਜ਼ਦਨ - 580	ਗਰਮਬਾਜ਼ਾਰੀ - 581	ਗਾਜ਼ਰਕ - 575
ਗਰਦਨ ਫ਼ਰਾਜ਼ - 580	ਗਰਮਾ - 582	ਗਾਜ਼ਰਗਾਹ - 575
ਗਰਦਨਾ - 580	ਗਰਮਾਬਾਂ - 582	ਗਾਜ਼ਾ - 575
ਗਰਦਨਾਯ - 580	ਗਰਮਾਵਾ - 582	ਗਾਜ਼ੀ - 575
ਗਰਦਨੀ - 580	ਗਰਮਾਈਲ - 582	ਗਾਜ਼ਰ - 575
ਗਰਦਬਾਦ - 579	ਗਰਮੀ - 582	ਗਾਨ - 575
ਗਰਦਬਾਦਾ - 579	ਗਰਮੀ-ਏ-ਖ਼ੁਨਾਬਾ - 582	ਗਾਫ - 575
ਗਰਦਾ - 580	ਗਰਮੀ-ਏ-ਬਾਜ਼ਾਰ - 582	ਗਾਫ-ਉ-ਗਜ਼ਾਫ - 575
ਗਰਦਿਸ਼ - 580	ਗਰਮੀ-ਏ-ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਹੁਸਨ - 582	ਗਾਬਾਜ਼ਾ - 575
ਗਰਦਿਸ਼-ਏ-ਆਸਮਾਨ - 580	ਗਰਮੇਖ - 582	ਗਾਮ - 575
ਗਰਦਿਸ਼ਗਾਹ - 580	ਗਰਯਾਲ - 583	ਗਾਮ ਜ਼ਦਨ - 575
ਗਰਦੂਨ - 580	ਗਰਾ - 577, 583	ਗਾਮਜ਼ਨ - 575
ਗਰਦੂਨ-ਏ-ਮੀਨਾ - 580	ਗਰੰਗ - 582	ਗਾਮਨਿਹਾਦਨ - 575
ਗਰਦੂਨ - ਹਿੱਮਤ - 580	ਗੱਲਾ - 590	ਗਾਮ ਬਰ ਗਰਿਫ਼ਤਨ - 575
ਗਰਦੂੰ - 580	ਗੱਲਾਬਾਨ - 590	ਗਾਮੇਸ਼ - 575
ਗਰਬਾਕ - 579	ਗੱਲਾਬਾਨੀ - 590	ਗਾਰੀ - 575
ਗਰਬਾਲ - 579	ਗਲੀਜ਼ - 590	ਗਾਲ - 575
ਗਰਮ - 581	ਗਵ - 593	ਗਾਲਾਦਾਨ - 575
ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ - 582	ਗਵਾਂ - 593	ਗਾਵ - 575
ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ-ਆਜ਼ਮੂਦਾ - 582	ਗਵੀਸਾ - 596	ਗਾਵ-ਏ-ਆਹਨ - 575
ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ-ਚਸ਼ੀਦਾ - 582	ਗਾਓ - 575	ਗਾਵ-ਏ-ਕੋਹੀ - 576
	ਗਾਊ - 575	ਗਾਵ-ਏ-ਗਰਦ - 576
	ਗਾਈਦਨ - 576	ਗਾਵ-ਏ-ਫਲਕ - 576

ਗਾਵ-ਏ-ਬੇਸ਼ਾ - 575	ਗਿਜ਼ਾਫ਼ - 584	ਗਿਰਯਾ-ਰੂ -583
ਗਾਵਸਰ - 575	ਗਿਜ਼ਾਫ਼ਾ - 584	ਗਿਰਵ -582
ਗਾਵ-ਸਰਾ - 576	ਗਿਦਯਾ - 577	ਗਿਰਵ-ਏ-ਮੁਅਤਬਰ -582
ਗਾਵ ਸਾਮਰੀ - 576	ਗਿਮੀਜ਼ - 591	ਗਿਰਵਗਾਨ -582
ਗਾਵ-ਸਾਰ - 575	ਗਿਯਹ - 597	ਗਿਰਵਰ -582
ਗਾਵਖੋਰੀ - 576	ਗਿਯਾਹ - 596	ਗਿਰਵੀ - 583
ਗਾਵ-ਗੂਨ - 576	ਗਿਰਚ - 579	ਗਿਰਵੀਦਰੀ - 583
ਗਾਵ-ਚਸਮ - 576	ਗਿਰਚਿਹ - 579	ਗਿਰਵੀਦਾ - 583
ਗਾਵ-ਚਿਹਰ - 575	ਗਿਰਦ - 579	ਗਿਰਾ - 583
ਗਾਵ-ਜ਼ਬਾਨ - 576	ਗਿਰਦ-ਉ-ਨਵਾਹ - 579	ਗਿਰਾਂ - 578
ਗਾਵ-ਜ਼ਰ - 576	ਗਿਰਦ-ਉ-ਪੇਸ਼ - 579	ਗਿਰਾਂ-ਸੰਗ - 578
ਗਾਵ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 576	ਗਿਰਦ ਅਮਦਨ - 579	ਗਿਰਾਂ-ਸੰਜ - 578
ਗਾਵ-ਜ਼ਮੀਨ - 576	ਗਿਰਦ-ਏ-ਸ਼ਹਰ - 579	ਗਿਰਾਂ-ਸਰ - 578
ਗਾਵ-ਜ਼ੋਰ - 576	ਗਿਰਦ-ਨਵਾਹੀ - 579	ਗਿਰਾਹ - 578
ਗਾਵ ਜ਼ਹਰਾ - 576	ਗਿਰਦਨਾਯ - 580	ਗਿਰਾ-ਕੀਸਾ - 578
ਗਾਵ-ਤਕਯਾ - 576	ਗਿਰਦਨਾਯ-ਏ-ਚਰਖ - 580	ਗਿਰਾਂ-ਗੋਸ਼ - 578
ਗਾਵ-ਦਿਲ - 576	ਗਿਰਦ ਪੇਸ਼ - 579	ਗਿਰਾਂ-ਗੋਸ਼ੀ - 578
ਗਾਵਦੀ - 576	ਗਿਰਦਬਾਦ -579	ਗਿਰਾਂ-ਗੀਰ - 578
ਗਾਵ-ਦੁਮ - 576	ਗਿਰਦਾ -580	ਗਿਰਾਂ-ਗੀਰੀ - 578
ਗਾਵ-ਦੁੰਬਾਲ - 576	ਗਿਰਦਾ-ਏ-ਗਰਦੂ -580	ਗਿਰਾਂ ਖ਼ਾਬ - 578
ਗਾਵ-ਦੋਸ਼ - 576	ਗਿਰਦਾ-ਏ-ਚਰਖ - 580	ਗਿਰਾਂ-ਖ਼ਾਰ - 578
ਗਾਵ-ਦੋਸ਼ਾ - 576	ਗਿਰਦਾ-ਏ-ਨਾਨ -580	ਗਿਰਾ ਜ਼ਦਨ - 583
ਗਾਵ ਪੁਸ਼ਤ - 575	ਗਿਰਦਾ-ਗਿਰਦ -579	ਗਿਰਾਂ-ਜਾਨ - 578
ਗਾਵ-ਪੇਕਰ - 575	ਗਿਰਦਾਬ -579	ਗਿਰਾਂ-ਜਾਨੀ - 578
ਗਾਵ-ਮੇਸ਼ - 576	ਗਿਰਦਾਬਾ -579	ਗਿਰਾਦ - 577
ਗਾਵ-ਤਾਜ਼ੀ - 576	ਗਿਰਦਾਬਾਦ -579	ਗਿਰਾਂ-ਦਸਤ - 578
ਗਾਵਰਸ - 576	ਗਿਰਦਾਵਰ -580	ਗਿਰਾਦਾਰ - 583
ਗਾਵ-ਰੀਸ਼ - 576	ਗਿਰਦਾਵਰੀ -580	ਗਿਰਾਨ - 578
ਗਾਵ-ਰੰਗ - 575	ਗਿਰਦੂ -580	ਗਿਰਾਨ ਅਰਜ਼ਸ਼ - 578
ਗਾਵਾਰਾ - 575	ਗਿਰਬਾਲ -579	ਗਿਰਾਨ ਪਾਯਾ - 578
ਗਿਊ - 597	ਗਿਰਯਾ -583	ਗਿਰਾਨ ਬਹਾ - 578
ਗਿਸ਼ - 585	ਗਿਰਯਾ ਕਰਦਨ -583	ਗਿਰਾਨ ਬਾਰ - 578
ਗਿਸ਼ਨੀਜ਼ - 586	ਗਿਰਯਾਨ -583	ਗਿਰਾਨ-ਬਾਰੀ - 578
ਗਿਹਾਨ - 596	ਗਿਰਯਾਨੀ -	ਗਿਰਾ ਨਿਹਾਦਨ - 583

ਗਿਰਾਨੀ - 578	ਗਿਲਾ - 590	ਗੁਸਤਰਦਨੀ - 585
ਗਿਰਾਂ-ਪੁਸ਼ਤ - 578	ਗਿਲਾ ਸ਼ਿਕਵਾ - 590	ਗੁਸਤਰਦਾ - 585
ਗਿਰਾਬਰਬਾਦ - 583	ਗਿਲਾ ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 590	ਗੁਸਤਰਦਾ-ਕਾਮ - 585
ਗਿਰਾ-ਬੁਰ - 583	ਗਿਲਾ-ਮੰਦੀ - 590	ਗੁਸਤਾ - 586
ਗਿਰਾਬੰਦ - 583	ਗਿਲੀ - 597	ਗੁਸਤਾਸਬ - 586
ਗਿਰਾਬੰਦਾਨ - 583	ਗਿਲੀਗਰ - 590	ਗੁਸਤਾਖ - 585
ਗਿਰਾ-ਮਗਜ਼ - 578	ਗਿਲੀਜ਼ - 590	ਗੁਸਤਾਖ-ਚਸਮ - 585
ਗਿਰਾਂ-ਮਾਯਾ - 578	ਗਿਲੀਮ - 590	ਗੁਸਤਾਖ-ਜ਼ਬਾਨ - 585
ਗਿਰਾਮੰਦ - 578	ਗਿਲੀਮ ਸੂਯ - 590	ਗੁਸਤਾਖ ਦਸਤ - 585
ਗਿਰਾਯ - 578	ਗਿਲੀਮ ਪੋਸ਼ - 590	ਗੁਸਤਾਖਰੂ - 585
ਗਿਰਾਯਿਸ਼ - 578	ਗੀਸ - 597	ਗੁਸਤਾਖਾਨਾ - 585
ਗਿਰਾਂ-ਰਿਕਾਬ - 578	ਗੀਸੂ - 597	ਗੁਸਤਾਖੀ - 585
ਗਿਰਿਫਤ - 581	ਗੀਤੀ - 596	ਗੁਸਤੁਵਾਨ - 585
ਗਿਰਿਫਤਨ - 581	ਗੀਤੀ-ਆਫਰੀਨ - 596	ਗੁਸਨ - 586
ਗਿਰਿਫਤਾ - 581	ਗੀਤੀ-ਖਿਰਾਮ - 596	ਗੁਸਨ - 585
ਗਿਰਿਫਤਾਰ - 581	ਗੀਤੀ-ਨਵਰਦ - 596	ਗੁਸਨ ਨਾਕ - 586
ਗਿਰਿਫਤਾਰੀ - 581	ਗੀਤੀ-ਪਰਵਰ - 596	ਗੁਸਨਾ - 585
ਗਿਰਿਫਤਾ-ਲਬ - 581	ਗੀਤੀ-ਫਰੋਜ਼ - 596	ਗੁਸਨਾਮਾਰ - 585
ਗਿਰਿਯਾ - 583	ਗੀਤੀਬਾਨ - 596	ਗੁਸਨੀ - 586
ਗਿਰੀ - 583	ਗੀਦੀ - 596	ਗੁਸਬ - 586
ਗਿਰੀਸ - 583	ਗੀਨਾ - 597	ਗੁਸਬ-ਬਾਨੇ - 586
ਗਿਰੀਸਤਨ - 583	ਗੀਰਾ - 596	ਗੁਸਾਸਬ - 586
ਗਿਰੀਬ - 583	ਗੀਰਾ-ਉ-ਦਾਰ - 596	ਗੁਸਾਦ - 585
ਗਿਰੀਬਾਨ - 583	ਗੀਰ-ਉ-ਬ-ਦਾਰ - 596	ਗੁਸਾਦਨਾਮਾ - 585
ਗਿਰੀਬਾਨੀ - 583	ਗੀਲ - 597	ਗੁਸਾਦਾ - 585
ਗਿਰੀਵਾ - 583	ਗੀਲਾਸ - 597	ਗੁਸਾਦਾ-ਅਬਰੂ - 585
ਗਿਰੇ - 583	ਗੀਲਾਨ - 597	ਗੁਸਾਦਾ-ਹੰਗਾਮਾ - 586
ਗਿਰੋ ਬਸਤਨ - 582	ਗੀਲਾਨੀ - 597	ਗੁਸਾਦਾ-ਕਫ਼ - 586
ਗਿਲ - 589	ਗੀਲੀ - 597	ਗੁਸਾਦਾ ਜ਼ਬਾਨ - 585
ਗਿਲ-ਏ-ਹਿਕਮਤ - 589	ਗੀਵਰ - 597	ਗੁਸਾਦਾ-ਜ਼ਬੀਨ - 585
ਗਿਲ-ਏ-ਪਾਰਸੀ - 589	ਗੁਸਤਹਮ - 585	ਗੁਸਾਦਾ-ਜ਼ੁਲਫ਼ - 585
ਗਿਲ-ਏ-ਮੁਖ਼ਤੂਮ - 589	ਗੁਸਸਤਾ - 585	ਗੁਸਾਦਾ ਦਿਲ - 585
ਗਿਲਨਾਕ - 589	ਗੁਸਤਰ - 586	ਗੁਸਾਦਾ-ਪੇਸ਼ਾਨੀ - 585
ਗਿਲਮਾਲਾ - 589	ਗੁਸਤਰਦਨ - 585	ਗੁਸਾਦਾ ਰੂ - 585

ਗੁਸਾਦੀ - 586	ਗੁਜ਼ੀਨੀ - 584	ਗੁੰਬਦੀ - 591
ਗੁਸਿਸਤਨ - 585	ਗੁਜ਼ੀਲ - 577	ਗੁਮ - 590
ਗੁਸਿਸਤਾ - 585	ਗੁਦਗੁਦੀ - 577	ਗੁਮਸ਼ੁਦਾ - 590
ਗੁਸਿਸਤਾ-ਇਨਾਨ - 585	ਗੁਨਹ - 593	ਗੁਮਕਰਦਾ - 590
ਗੁਸਿਸਤਾ-ਖਾਤਿਰ - 585	ਗੁਨਹਗਾਰ - 593	ਗੁਮਜ਼ਨ - 590
ਗੁਸਿਸਤਾ-ਦਿਲ - 585	ਗੁਨਹਗਾਰੀ - 593	ਗੁਮਨਾਮ - 590
ਗੁਸਿਸਤਾ-ਮਹਾਰ - 585	ਗੁਨਾਹ - 591	ਗੁਮਨਾਮੀ - 590
ਗੁਸਿਸਤਾ-ਲਿਜ਼ਾਮ - 585	ਗੁਲਾਹ-ਏ-ਬੇ-ਲੱਜਤ - 591	ਗੁਮਰਕ - 590
ਗੁਹਰ - 596	ਗੁਨਾਹਗਾਰ - 591	ਗੁਮਰਕਦੀ - 590
ਗੁਹਰਬਾਰ - 596	ਗੁਨਾਹਗਾਰੀ - 591	ਗੁਮਰਾਹ - 590
ਗੁਹਰਬਾਰੀ - 596	ਗੁਨਾਹਬਖ਼ਸ਼ - 591	ਗੁਮਰਾਹੀ - 590
ਗੁੰਗ - 593	ਗੁਨਾਹ ਬਖ਼ਸ਼ੀ - 591	ਗੁਮਰੂਕ ਖ਼ਾਨਾ - 590
ਗੁੰਗਾਰ - 593	ਗੁਫਤਗੂ - 586	ਗੁਮਾਸ਼ਤਾ - 590
ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ - 577	ਗੁਫਤਨ - 586	ਗੁਮਾਸ਼ਤਾਗਾਰੀ - 590
ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਨ - 587	ਗੁਫਤਾ - 586	ਗੁਮਾਨ - 590
ਗੁਜ਼ਸ਼ਤਾ - 577	ਗੁਫਤਾਰ - 586	ਗੁਮਾਨਾ - 590
ਗੁਜ਼ਰ - 577, 584	ਗੁੰਬਦ - 591	ਗੁਮਾਰ - 590
ਗੁਜ਼ਰਗਾਹ - 577	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 591	ਗੁਰਸਨਗੀ - 581
ਗੁਜ਼ਰਗਾਹੀ - 577	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਆਫਤ ਪਜ਼ੀਰ - 591	ਗੁਰਸਨਾ - 581
ਗੁਜ਼ਰਨਾਮਾ - 577	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਆਬ - 591	ਗੁਰਸਨਾ-ਚਸ਼ਮ - 581
ਗੁਜ਼ਰਬਾਨ - 577	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਸ਼ਿਗਰਫ - 591	ਗੁਰਸਨਾ-ਚਸ਼ਮੀ - 581
ਗੁਜ਼ਰਾਨ - 577	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਸੂਫੀ ਲਿਬਾਸ- 591	ਗੁਰਗ - 581
ਗੁਜ਼ਾਸ਼ਤਨ - 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਖ਼ਜ਼ਰਾ - 591	ਗੁਰਗ-ਏ-ਕੁਹਨ - 581
ਗੁਜ਼ਾਜ਼ - 585	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਗਰਦਾਨ - 591	ਗੁਰਗ-ਏ-ਬਾਰਾਂ ਦੀਦਾ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰ - 577, 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਦੁਦਗਸ਼ਤ - 591	ਗੁਰਗ-ਏ-ਮਸਤ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਾ - 577, 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਦੋਲਾਬ ਰੰਗ - 591	ਗੁਰਗਬੰਦ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਾ - 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਦੋਲਾਬੀ - 591	ਗੁਰਗਾਨ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਾਨਾਮਾ - 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਨੀਲ - ਗੁੰ - 591	ਗੁਰਗਾਬੀ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ - 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਰੋ (ਗਸ਼ਤ) - 591	ਗੁਰਗਾਵ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ਗਰ - 584	ਗੁੰਬਦ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦ - 591	ਗੁਰਗਾਵਾ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ਗਾਰੀ - 584		ਗੁਰਗੀਨ - 581
ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ਨਾਮਾ - 584		ਗੁਰਗੀਨਾ - 581
ਗੁਜ਼ੀਨਾ - 584		ਗੁਰਚਾ - 579
ਗੁਜ਼ੀਨਿਸ਼ - 584		

ਗੁਰਜ - 579	ਗੁਰਿੰਜ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਸਦ ਬਰਗ - 588
ਗੁਰਜ - 580	ਗੁਰਿੰਦਜ-ਬ-ਸੀਰ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਸਰ ਸਬਦ - 588
ਗੁਰਜਾ - 580	ਗੁਰਿੰਜਾਰ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਸਿਗੁਫਤਾ - 588
ਗੁਰਜਾ-ਏ-ਗਾਉ ਸਰ -581	ਗੁਰਿੰਦਾ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਸੁਰਖ - 588
ਗੁਰਜਾ-ਏ-ਗਾਉ- ਸਾਰ - 581,	ਗੁਰੀਚ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਹਜਰ - 587
ਗੁਰਜਾ-ਏ-ਗਾਉ-ਚਿਹਰਹ- 581	ਗੁਰੀਚਾ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਹਮਰਾ - 587
ਗੁਰਜਾ-ਏ ਗਾਉ-ਪੈਕਰ - 581	ਗੁਰੁਸਨਾ - 585	ਗੁਲ-ਏ-ਹਲਵਾ - 587
ਗੁਰਜਾ-ਏ-ਮੇਸ਼ - 581	ਗੁਰੂਗਾਨ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਹਾਸ਼ਮ - 589
ਗੁਰਜਿਸਤਾਨ - 579	ਗੁਰੂਜਾ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਕਾਗਜੀ - 588
ਗੁਰਜੀ - 579	ਗੁਰੇਖਤਨ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਕੂਜਾ - 588
ਗੁਰਦੀ - 579	ਗੁਰੇਖਤਾ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਖੁਦਰੋ - 587
ਗੁਰਦ - 579	ਗੁਰੇਜ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਖੈਰ - 587
ਗੁਰਦਗੀਰ - 579	ਗੁਰੇਜਗਾਹ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਗੁਲਾਬ - 588
ਗੁਰਦਨ - 579	ਗੁਰੇਜਪਾ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਗੀਤੀ - 588
ਗੁਰਦਾ - 580	ਗੁਰੇਜੰਦਾ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਚਸ਼ਮ - 587
ਗੁਰਬਾ - 579	ਗੁਰੋਹ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਜਅਫਰੀ - 587
ਗੁਰਬਾ-ਏ-ਆਬੀ - 579	ਗੁਰੋਹਾ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਜ਼ੋਬਾ - 587
ਗੁਰਬਾ-ਏ-ਬੁੱਰਾਕ - 579	ਗੁਰੋਹਾ ਗੁਰੋਹ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਤਸਬੀਹ - 587
ਗੁਰਬਾ-ਏ-ਮਸਕੀਨ - 579	ਗੁਰੋਹਾ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਦਾਉਦੀ - 587
ਗੁਰਬਾ-ਏ-ਮੁਸਕੀਨ - 579	ਗੁਰੋਗ - 582	ਗੁਲ-ਏ-ਦੋ ਰੂਯ - 587
ਗੁਰਬਾ-ਗੁੰ - 579	ਗੁਲ - 586	ਗੁਲ-ਏ-ਨਫਸੀ - 589
ਗੁਰਬਾ-ਚਸ਼ਮ - 579	ਗੁਲ-ਉ-ਬੂਤਾ -598	ਗੁਲ-ਏ-ਨਾ-ਸਿਗੁਫਤਾ - 589
ਗੁਰਬੁਜ - 579	ਗੁਲ-ਏ-ਅਸਰਫੀ - 586	ਗੁਲ-ਏ-ਨਿਸ਼ਾਤ - 589
ਗੁਰਬੁਜੀ - 579	ਗੁਲ-ਏ-ਅਹਮਰ - 586	ਗੁਲ-ਏ-ਪਾਰਸੀ - 587
ਗੁਰਵੀ - 583	ਗੁਲ-ਏ-ਅਨਾਰ - 587	ਗੁਲ-ਏ-ਮਹਤਾਬ - 589
ਗੁਰਵੀ-ਏ-ਜ਼ਿਰਾ - 583	ਗੁਲ- ਏ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਨ - 586	ਗੁਲ-ਏ-ਮਖ਼ਮਲ - 589
ਗੁਰਾਸ - 578	ਗੁਲ ਅਫ਼ਸ਼ਾਨਦਨ - 586	ਮੁਲ-ਏ-ਮੁਸਕੀ - 589
ਗੁਰਾਜ - 577	ਗੁਲ-ਏ-ਅਬਰ - 586	ਗੁਲ-ਏ-ਰਅਨਾ - 587
ਗੁਰਾਜਾ - 578	ਗੁਲ-ਏ-ਆਸਮਾਨ - 586	ਗੁਲ-ਏ-ਲਾਲਾ - 588
ਗੁਰਾਜੀ - 578	ਗੁਲ-ਏ-ਆਖ਼ਿਰ - 586	ਗੁਲ ਸ਼ਕਰ - 588
ਗੁਰਿਸਨਾ - 581	ਗੁਲ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ੀਨ -586	ਗੁਲਸਨ - 589
	ਗੁਲ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ - 586	ਗੁਲ ਸਿਗੁਫਤਨ - 588
	ਗੁਲ-ਅੰਦਾਮ - 587	ਗੁਲ ਕਰਦਨ - 588
	ਗੁਲ-ਏ-ਸ਼ੱਬੂ - 588	

ਗੁਲ ਕਰਦਨ-ਏ-ਸਮਅ - 588	ਗੁਲਬਨ - 587	ਗੁ - 593
ਗੁਲ ਕਰਦਨ-ਏ-ਚਿਰਾਗ - 588	ਗੁਲਬਰਗ - 587	ਗੁੰ - 595
ਗੁਲਕਾਰ - 588	ਗੁਲਬਾਂਗ - 587	ਗੁਗਿਰਦ - 595
ਗੁਲਕਾਰੀ - 588	ਗੁਲਬਾਮ - 587	ਗੁਗਿਰਦ-ਏ-ਸੁਰਖ - 595
ਗੁਲ-ਕੋਬੀ - 588	ਗੁਲਬਾਰ - 587	ਗੁਜ਼ - 594
ਗੁਲਕੰਦ - 589	ਗੁਲਬਾਰੀ - 587	ਗੁਜ਼-ਸੁਤਰ - 594
ਗੁਲਖਨ - 587	ਗੁਲਬੂਤਾ - 587	ਗੁਜ਼ ਬਰ ਗੁੰਬਦ
ਗੁਲਗਸਤ - 588	ਗੁਲਬੰਦ - 587	ਅਫਸਾਨਦਨ - 594
ਗੁਲਗਰ - 588	ਗੁਲਫਾਮ - 587	ਗੁਦ - 594
ਗੁਲਗੰਦਾ - 588	ਗੁਲਰੁਖ - 587	ਗੁਦਾ - 594
ਗੁਲਗੁੰਚਾ - 588	ਗੁਲਰੋਜ਼ - 587	ਗੁਪਾਲ - 594
ਗੁਲ ਗੁਫਤਨ - 588	ਗੁਲਰੰਗ - 587	ਗੁਨ - 595
ਗੁਲ ਗੂਨ - 588	ਗੁਲਵਾ - 590	ਗੁਨਾ - 595
ਗੁਲ ਗੂਨ-ਏ-ਚਰਖ - 588	ਗੁਲਵਾ-ਏ-ਆਸੀਯਾ - 590	ਗੁਨਾਬ - 595
ਗੁਲਗੁਨਾ - 588	ਗੁਲਾਬੀ - 589	ਗੁਨਿਯਾ - 595
ਗੁਲ-ਗੋਦਾ - 588	ਗੁਲੀਚਾ - 590	ਗੁਯ - 596
ਗੁਲਚਿਹਰ - 587	ਗੁਲੂ - 589	ਗੁਯ-ਏ-ਸੀਮ - 596
ਗੁਲ ਚਿਹਰਾ - 587	ਗੁਲੂਸੋਜ਼ - 589	ਗੁਯ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 596
ਗੁਲਚੀਦਨ - 587	ਗੁਲੂਗੀਰ - 590	ਗੁਯ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ - 596
ਗੁਲਚੀਨ - 587	ਗੁਲੂਬਸਤਾ - 589	ਗੁਯ-ਏ-ਜ਼ਾਰ - 596
ਗੁਲਜਦਨ - 586	ਗੁਲੂ-ਬੰਦ - 589	ਗੁਯ-ਬਾਜ਼ - 596
ਗੁਲਜ਼ਮੀ - 588	ਗਲੂਲਾ - 590	ਗੁਯ-ਬੁਰਦਨ - 596
ਗੁਲਜ਼ਾਰ - 589	ਗਲੂਲਾਬਾਜ਼ੀ - 590	ਗਯੂਮਰਸ - 597
ਗੁਲਜ਼ਾਰ-ਏ-ਇਬਰਾਹੀਮ - 589	ਗਲੂਲਾ-ਰੋਜ਼ੀ - 590	ਗੁਰਕ - 594
ਗੁਲਦਸਤਾ - 587	ਗੁਵਾ - 593	ਗੂਲ - 595
ਗੁਲਦੁਮ - 587	ਗੁਵਾਸ਼ - 593	ਗੋਸ - 597
ਗੁਲਦੋਜ਼ੀ - 587	ਗੁਵਾਹ - 593	ਗੋਸ - ਬੰਦ - 597
ਗੁਲਨਾਰ - 589	ਗੁਵਾਹੀ - 593	ਗੋਸੂ - 597
ਗੁਲਪਾਸੀ - 587	ਗੁਵਾਚਾ - 593	ਗੋਸੂ-ਦਰਾਜ਼ - 597
ਗੁਲ ਪਾਸ਼ੀਦਨ - 586	ਗੁਵਾਚੂ - 593	ਗੋਸੂਦਾਰ - 597
ਗੁਲ ਬਦਨ - 587	ਗੁਵਾਰ - 593	ਗੋਸੂ ਬੁਰੀਦਾ - 597
	ਗੁਵਾਰਾ - 593	ਗੋਸੂਵਾਨ - 597
	ਗੁਵਾਰੀਦਾ - 593	ਗੋਵਗਾਨ - 597
	ਗੁਵਾਲ - 593	ਗੋਵਾ - 597

ਰੋਹਾਨ - 597,596
 ਰੋਹਾਨ-ਖਿਦੇਵ - 597
 ਰੋਹਾਨ-ਮਨਿਸ਼ - 597
 ਰੋ - 593
 ਰੋਇੰਦਾ - 596
 ਰੋਸ਼ - 594
 ਰੋਸ਼ ਕਰਦਨ - 595
 ਰੋਸ਼ ਗੁਜ਼ਾਰ - 595
 ਰੋਸ਼-ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 595
 ਰੋਸ਼ਤ - 595
 ਰੋਸ਼ ਤਾ ਰੋਸ਼ - 594
 ਰੋਸ਼ ਦਾਸਤਨ - 594
 ਰੋਸਪੰਦ - 594
 ਰੋਸ਼ਫੰਦ - 594
 ਰੋਸ਼-ਬ-ਦਰ - 594
 ਰੋਸ਼-ਬਰ-ਆਵਾਜ਼ - 594
 ਰੋਸ਼-ਬਰਾਹ - 594
 ਰੋਸ਼ ਬਿਸਤਰ - 595
 ਰੋਸ਼ਮਾਲ - 595
 ਰੋਸ਼ਮਾਲੀ - 595
 ਰੋਸ਼ਵਾਰਾ - 595
 ਰੋਸ਼ਵਾਰਾ-ਏ-ਫਲਕ - 595
 ਰੋਸ਼ਾ - 595
 ਰੋਸ਼ਾਲਾ - 594
 ਰੋਸ਼ਿਯਾਰ - 595
 ਰੋਸ਼ੀ - 595
 ਰੋਕ - 595
 ਰੋਗ - 595
 ਰੋਬਾਨ - 593
 ਰੋਬਾਰਾ - 593
 ਰੋਮਿਸਤ - 595
 ਰੋਯਾ - 596
 ਰੋਯਾਈ - 596
 ਰੋਯੰਦਾ - 596

ਰੋਰ - 594
 ਰੋਰ ਅਸਪ - 594
 ਰੋਰ ਅਸਬ 594
 ਰੋਰ-ਏ-ਗ਼ਰੀਬਾਂ - 594
 ਰੋਰ-ਕਨ - 594
 ਰੋਰਕਾਨ - 594
 ਰੋਰਕਾਨੀ - 594
 ਰੋਰਖਰ - 594
 ਰੋਰਖਾਨਾ - 594
 ਰੋਰਚਸ਼ਮ - 594
 ਰੋਰਦੀਨ - 594
 ਰੋਰਾ ਰੋਰ - 594
 ਰੋਰਾਬਾ - 594
 ਰੋਰਿਸਤਾਨ - 594
 ਰੋਲ - 595
 ਰੋਲਖ - 595
 ਰੋਲਖਨ - 595
 ਰੋਲੰਦਾਜ਼ - 595
 ਰੋਲੰਦਾਜ਼ੀ - 595
 ਰੋਲਾ - 595
 ਰੋਲਾਂਜ - 595
 ਰੋਲਾਜ਼ - 595
 ਰੋਹਰ - 595
 ਰੋਹਰ-ਅਫਸ਼ਾਨੀ - 595
 ਰੋਹਰ-ਆਗੀਨ - 595
 ਰੋਹਰ-ਏ-ਆਦਮ - 595
 ਰੋਹਰ-ਪਸੰਦ - 596
 ਰੋਹਰ ਬਾਰ 596
 ਰੋਹਰ ਬਾਰੀ - 596
 ਰੋਹਰੀ - 596
 ਰੋਕ - 595
 ਰੋਚਾਹ - 594
 ਰੋਚੀ - 594
 ਰੋਜ਼ - 594

ਰੋਜ਼ਗ਼ਾ - 594
 ਰੋਜ਼ਾ - 594
 ਰੋਦਰ - 594
 ਰੋਦਰਜ਼ - 594
 ਰੋਦਾ - 594
 ਰੋਦੀ - 594
 ਰੋਲ - 595
 ਰੀਗ - 593
 ਰੀਜ - 591
 ਰੀਜ-ਇਲਾਹੀ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਉਰੂਸ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਅਜ਼ਦਹਾ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਅਫ਼ਰਾਸਿਯਾਬ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਸ਼ਾਇਗਾਂ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਸ਼ਾਦਾਵਰਦ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਸ਼ੇਖਤਾ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਹੁਕੀਮ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਕਾਰੂਨ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਖ਼ਾਕੀ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਖ਼ਾਨਾ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਖ਼ਿਜਰ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਗਾਉਮੇਸ਼ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਗਾਵ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਗਾਵਾਂ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਦੀਬਾ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਫ਼ਰੀਦੂਨ - 592
 ਰੀਜ-ਏ-ਬਾਦ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਬਾਦ ਆਵਰਦ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਬਾਰ - 591
 ਰੀਜ-ਏ-ਰਵਾਂ - 592
 ਰੀਜ-ਖ਼ਾਨਾ - 591

ਰਜਿਦਾਰ - 592

ਰਜਿਫਾ - 592

ਰਜਿ-ਬਖਸ਼ - 591

ਰਜਿ-ਬਾ-ਅਜ਼ਦਾ - 591

ਰਜਿਬਾਨ - 592

ਰਜਿਵਰ - 592

ਰਜਿਵੀ - 592

ਰਜਿਵੇਰ - 592

ਰਜਿਾ - 592

ਰਜਿੀਨਾ - 592

ਰਜਿੀਨਾਦਾਰ - 592

ਰਜਿੀਫਾ - 592

ਰਜਿੀਫਾ-ਬਾਜ਼ - 592

ਰਜਿੂਰ - 592

ਰੀਦ - 592

ਰੀਦਸ਼ - 593

ਰੀਦਕ - 593

ਰੀਦਗੀ - 593

ਰੀਦਾ - 593

ਰੀਦਾ-ਦਿਮਾਗ - 593

ਰੀਦਾ ਦੁਜ਼ਦ - 593

ਰੀਦਾ ਪੀਰ - 593

ਰੀਦਾ ਪੀਰ ਕਾਬੁਲੀ - 593

ਰੀਦਾ ਪੀਰ ਕਾਬੁਲੀ - 593

ਰੀਦਾਬ - 593

ਰੀਦਾ-ਮਗਜ਼ - 593

ਰੀਦਾ-ਮਗਜ਼ੀ - 593

ਰੀਦਿਜ਼ - 593

ਰੀਦੁਮ - 593

ਰੀਦੁਮਗੁੰ - 593

ਰੀਦੁਮ ਨੁਮਾ ਜੋ ਫਰੋਸ਼ - 593

ਰੀਦੁਮ ਰੰਗ -

ਰੀਦੁਮੀ - 593

‘ਗ’

ਗ (ਗੈਨ) - 493

ਗਸ਼ - 496

ਗਸ਼ਕ - 495

ਗਸਬ - 496

ਗੱਸਾਲ - 495

ਗੱਸਾਲਾ - 495

ਗਸ਼ੀ - 496

ਗਜ਼ਨਫਰ - 496

ਗਜ਼ਲਵੀ - 495

ਗਜ਼ਨਾ - 495

ਗਜ਼ਨੀ - 495

ਗਜ਼ਬ - 496

ਗਜ਼ਬਨਾਕ - 496

ਗਜ਼ਬਾਨ - 496

ਗਜ਼ਲ - 495

ਗਜ਼ਲ-ਸਰਾਯ - 495

ਗਜ਼ਲ-ਖ਼ਾਨ - 495

ਗਜ਼ਵ - 495

ਗਜ਼ਵਾ - 495

ਗਜ਼ਲੀਯਾ - 495

ਗਜ਼ਾ - 495

ਗਜ਼ਾਲਾ - 495

ਗਦਰ - 494

ਗਦਾ - 494

ਗਦਾਤ - 494

ਗਦੀਰ - 494

ਗਦੂਦ - 494

ਗਨਮ - 498

ਗਨਾ - 497

ਗਨੀ - 498

ਗਨੀਮ - 498

ਗਨੀਮਤ - 498

ਗਫਰ - 496

ਗਫਲਤ - 496

ਗਫਲਤ-ਸਿਆਰ - 496

ਗਫਲਤਕਾਰ - 496

ਗਫਲਤਜ਼ਦਾ - 496

ਗਫਲਤ-ਪੇਸ਼ਾ - 496

ਗੱਫਾਰ - 496

ਗਫੀਰ - 496

ਗਫੂਰ - 496

ਗਫੂਰ-ਉਰ-ਰਹੀਮ - 496

ਗਬਗਬ - 494

ਗਬਨ - 494

ਗਬਬ - 494

ਗਬਰਾ - 494

ਗਬੀ - 494

ਗਬੂਕ - 494

ਗਮ - 497

ਗਮਕਦਾ - 497

ਗਮਖ਼ੁਵਾਰ - 497

ਗਮਖ਼ੁਵਾਰੀ - 497

ਗਮਗੀਨ - 497

ਗਮਗੁਸਾਰ - 497

ਗਮਗੁਸਾਰੀ - 497

ਗਮਜ਼ - 497

ਗਮਜ਼ਦਗੀ - 497

ਗਮਜ਼ਦਾ - 497

ਗਮਜ਼ਾ - 497

ਗਮਨਾਕ - 497

ਗੱਮਜ਼ - 497

ਗਮਾਨ - 497

ਗਮਾਮ - 497

ਗਮਿੰਦਾ - 497

ਗਮੀਨ - 497

ਗਯਾਬਤ - 498

ਗਾਯੂਰ - 499	ਗਲਤਕ - 497	ਗਾਲ - 493
ਗਾਯੂਰਾਨ - 499	ਗਲਤਾਕ - 497	ਗਾਲਿਬ - 493
ਗਰ - 494	ਗਲਤਾਨ - 497	ਗਾਲਿਬਨ - 493
ਗਰਕ - 494	ਗਲਬ - 496	ਗਾਲੀਚਾ - 493
ਗਰਕਾ - 495	ਗਲਬਾ - 496	ਗਾਲੀਯਾ - 493
ਗਰਕਾਬ - 494	ਗਲਬੀਰ - 496	ਗਾਵ - 493
ਗਰਚਾ - 494	ਗੱਲਾ - 497	ਗਿਸਾਕ - 495
ਗਰਚ - 494	ਗਲੱਤ - 496	ਗਿਚਕ - 494
ਗਰਚਮੰਦ - 494	ਗਲੀਚ - 497	ਗਿਜਾ - 494
ਗਰਨ - 495	ਗਲੀਵਾਚ - 497	ਗਿਨਾ - 497
ਗਰਬ - 494	ਗਲੀਵਾਜ - 497	ਗਿਯਾਸ - 499
ਗਰਬੀ - 494	ਗਲੀਵਾਜ਼ - 497	ਗਿਰਚਕ - 494
ਗਰਬੀਲਾ - 494	ਗਲੂਲਾ - 497	ਗਿਰਬਾਲ - 494
ਗਰਮੰਦਾ - 495	ਗਵ - 498	ਗਿਰੇਵ - 495
ਗਰਮੀਦਾ - 495	ਗੱਵਾਸ - 498	ਗਿਰੇਵਾਂ - 495
ਗਰਵ - 495	ਗਾਸਿਬ - 493	ਗਿਲਮਾ - 497
ਗਰਾਬੀਲ - 494	ਗਾਸਿਲ - 493	ਗਿਲਮਾਨ - 497
ਗਰਾਰਾ - 494	ਗਾਗਾ - 493	ਗਿਲਯਾਨ - 497
ਗਰਿਕ - 494	ਗਾਜ਼ - 493	ਗਿਲਾਜ਼ਤ - 496
ਗਰਿੰਦਾ - 495	ਗਾਜ਼ ਗਾਜ਼ - 493	ਗਿਲਾਫ਼ - 496
ਗਰੀਕ - 495	ਗਾਜ਼ਾ - 493	ਗਿਲੇਗਰ - 497
ਗਰੀਜ਼ੀ - 495	ਗਾਜ਼ੀ - 493	ਗਲੇਗਰ - 497
ਗਰੀਨ - 495	ਗਾਨੀ - 493	ਗੀਸ਼ - 499
ਗਰੀਬ - 495	ਗਾਫ਼ਿਲ - 493	ਗੀਬਤ - 499
ਗਰੀਬ-ਉਦ-ਦਯਾਰ - 495	ਗਾਬ - 493	ਗੀਲ - 499
ਗਰੀਬ-ਉਲ-ਵਤਨ - 495	ਗਾਬਿਨ - 493	ਗੀਲਾਨ - 499
ਗਰੀਬਜ਼ਾਦਾ - 495	ਗਾਯਤ - 493	ਗੁਸਲ - 495
ਗਰੀਬੀ - 495	ਗਾਯਤੁ-ਉਲ-ਅਮਰ - 493	ਗੁਸਲਖਾਨਾ - 496
ਗਰੂਬ - 495	ਗਾਰ - 493	ਗੁੱਸਾ - 496
ਗਰੂਰ - 495	ਗਾਰ-ਏ-ਗਮ - 493	ਗੁਸਾਲਾ - 495
ਗਰੰਕ - 495	ਗਾਰ-ਏ-ਜ਼ਰਫ਼ - 493	ਗੁੰਚਾ - 498
ਗਲਚ - 496	ਗਾਰਤ - 493	ਗੁੰਚਾ-ਏ-ਅਰਗਵਾਨ - 498
ਗਲਤ - 497	ਗਾਰਤਗਰ - 493	ਗੁੰਚਾ-ਏ-ਆਬ - 498
ਗਲਤ-ਉਲ-ਅਮ - 497	ਗਾਰਤਗਰੀ - 493	ਗੁਜ਼ - 495

ਗੁਜਾਤ - 495
 ਗੁੰਜ - 498
 ਗੁੰਦਾ - 498
 ਗੁਦੁਦ - 494
 ਗੁਨੂਦਰੀ - 498
 ਗੁਫਰਾਨ - 496
 ਗੁਬਾਰ - 493
 ਗੁਬਾਰ-ਏ-ਖਾਤਿਰ - 494
 ਗੁਰ - 494
 ਗੁਰਫ - 494
 ਗੁਰਫਾ - 494
 ਗੁਰਬ - 494
 ਗੁਰਬਤ - 494
 ਗੁਰਬਤ-ਜਦਾ - 494
 ਗੁਰਬਤ-ਦੀਦਾ - 494
 ਗੁਰਬਾ - 494
 ਗੁਰਿੱਸ - 494
 ਗੁਲ - 496
 ਗੁਲਕ-ਏ-ਗੁੱਲਕ - 497
 ਗੁਲਗੁਲ - 497
 ਗੁਲਗੁਲਾ - 497
 ਗੁਲਗੁਨਾ - 497
 ਗੁੱਲਾ - 497
 ਗੁਲਾਦਾਨ - 497
 ਗੁਲਾਮ - 496
 ਗੁਲਾਮ-ਏ-ਤਕਾਬੀ - 496
 ਗੁਲਾਲਾ - 496
 ਗੁਲੂ - 497
 ਗੁਕ - 498
 ਗੁਚ - 498
 ਗੁਚਾ - 498
 ਗੁਜਾ - 498
 ਗੁਤਾ - 498
 ਗੁਰਾ - 498

ਗੁਲ - 498
 ਗੁੰਜ - 499
 ਗੁੰਦਾਕ - 499
 ਗੁੰਨ - 499
 ਗੁੰਬ - 499
 ਗੁੰਬਤ - 499
 ਗੁੰਬਾ - 499
 ਗੁੰਬੁਬਤ - 499
 ਗੁੰਰ - 499
 ਗੁੰਰ-ਜਾਲਿਕ - 499
 ਗੁੰਰਤ - 499
 ਗੁੰਰ-ਮਸਕੂਕ - 499
 ਗੁੰਰ-ਮੁਕੱਰਰ - 499
 ਗੁੰਰ-ਮਨਕੁਲਾ - 499
 ਗੁੰਰ-ਰਸਮੀ - 499
 ਗੁੰਰ-ਲਾਜ਼ਿਮ - 499
 ਗੋਸ਼ - 498
 ਗੋਸ਼ਤ - 498
 ਗੋਸ਼ਾ - 498
 ਗੋਸ਼ਾਦ - 498
 ਗੋਤਾ - 498
 ਗੋਤਾ ਜਦਨ - 498
 ਗੋਸ਼ - 498
 ਗੋਗਾ - 498
 ਗੋਚੀ - 498
 ਗੋਤ - 498
 ਗੋਰ - 498
 ਗੋਰੀ - 498
 ਗੋਲ - 498
 ਗੋਲਾ - 498
 ਗੰਜਰ - 498
 ਗੰਜਰਾ - 498
 ਗੰਜਾਰ - 498
 ਗੰਜਾਰਾ - 498

‘ਚ’

ਚਸਨਾ - 241
 ਚਸਨਾ-ਖ਼ਾਰ - 241
 ਚਸਪਾਂਦਾ - 240
 ਚਸਪਾਨ - 240
 ਚਸਪਾਨੀਦਨ - 240
 ਚਸਪੀਦਰੀ - 240
 ਚਸਪੀਦਨ - 240
 ਚਸਮ - 240
 ਚਸਮ-ਉ-ਚਿਰਾਗ - 241
 ਚਸਮ ਆਰੂ - 240
 ਚਸਮ-ਏ-ਫਰੰਗੀ - 240
 ਚਸਮ-ਏ-ਬਦ - 240
 ਚਸਮ-ਏ-ਬਦ-ਦੂਰ - 240
 ਚਸਮ-ਏ-ਬੁਲਬੁਲ - 240
 ਚਸਮਕ - 241
 ਚਸਮਖਾਨਾ - 241
 ਚਯਮਖਾਨਾ - ?
 ਚਸਮ ਚਾਰ ਕਰਦਨ - 241
 ਚਸਮ ਜਦਨ - 241
 ਚਸਮ ਦਰ ਰਾਹ - 240
 ਚਸਮ-ਨਸ਼ੀਨ - 241
 ਚਸਮ-ਨੁਮਾਈ - 241
 ਚਸਮ ਪੇਸ਼ - 241
 ਚਸਮਪੇਸ਼ੀ
 ਚਸਮ ਪੇਸ਼ੀਦਾ - 240
 ਚਸਮ-ਬ-ਰਾਹ - 240
 ਚਸਮ ਬਾਜ਼ ਕਰਦਨ - 240
 ਚਸਮ-ਬੰਦ - 240
 ਚਸਮ ਬੰਦਾਨ - 240
 ਚਸਮਾ - 241
 ਚਸਮਾ-ਏ-ਸਲਸਬੀਲ - 241

ਚਸ਼ਮਾ-ਏ-ਸੀਮਾਬ - 241	ਚਹਾਰ ਜ਼ਬਾਨ - 246	ਚਕੀਦਨ - 242
ਚਸ਼ਮਾ-ਏ-ਹੂਰ - 241	ਚਹਾਰ ਤਬਅ - 246	ਚਕੁਸ਼ - 242
ਚਸ਼ੀਮਾ-ਏ-ਹੂਰ - 241	ਚਹਾਰ ਤਾਕ - 246	ਚਕੂ - 242
ਚਸ਼ਮਾ-ਏ-ਹੈਵਾਂ - 241	ਚਹਾਰ-ਤਾਰਾ - 246	ਚਖ - 238
ਚਸ਼ੀਮਾ-ਏ-ਖਾਵਰੀ - 241	ਚਹਾਰਦਹ - 246	ਚਖਮਾਖ - 238
ਚਸ਼ਮਾ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰ - 241	ਚਹਾਰ ਦਹੁਮ - 246	ਜ਼ਖ਼ਾਚਖ - 238
ਚਸ਼ਮ-ਏ-ਤਰਾਸ਼ੂ - 241	ਚਹਾਰ ਦਰੀਚਾ - 246	ਚਖਾਨ - 238
ਚਸ਼ਮਾ-ਏ-ਨੂਰ - 241	ਚਹਾਰ ਦਾਂਗ - 246	ਚਗ - 241
ਚਸ਼ਮਾ-ਸਾਰ - 241	ਚਹਾਰ ਨਜ਼ਮ - 246	ਚਗਲ - 241
ਚਸ਼ਮਾ-ਜ਼ਾਰ - 240	ਚਹਾਰ ਪਹਿਲੂ - 246	ਚਗਾਨ - 241
ਚਸ਼ਮਾਦਾਰ - 241	ਚਹਾਰ ਬਾਦ - 246	ਚਗਾਨਾ - 241
ਚਸ਼ਮਾ-ਰੂ - 240	ਚਹਾਰ ਬਾਲਿਸ਼ - 246	ਚਗਾਮਾ - 241
ਚਸ਼ੀਦਨ - 241	ਚਹਾਰ ਬਾਲਿਸ਼ਤ - 246	ਚਗੂੰ - 241
ਚਹ - 246	ਚਹਾਰ ਮਗਜ਼ - 246	ਚਤਰ - 238
ਚਹ-ਏ-ਬੇਜ਼ਨ - 246	ਚਹਾਰ ਮੇਖ - 246	ਚਤਰ-ਏ-ਆਬਗੂੰ - 238
ਚਹਚਹਾ - 247	ਚਹਾਰ ਮੌਜਾ - 246	ਚਤਰ-ਏ-ਸਹਰ - 238
ਚਹਾਰ - 246	ਚਹਾਰ ਰਈਸ - 246	ਚਤਰ-ਏ-ਸੀਮਾਬੀ - 238
ਚਹਾਰ ਅਕਰਾਨ - 246	ਚਹਾਰ ਰੁਕਨ - 246	ਚਤਰ-ਏ-ਸੀਮੀਂ - 238
ਚਹਾਰ ਅਕਲੀਮ-ਏ-ਹਿੰਦ - 246	ਚਹਾਰ ਯਾਰ - 246	ਚਤਰ-ਏ-ਜ਼ਰ - 238
ਚਹਾਰ ਅਰਕਾਨ - 246	ਚਕ - 241	ਚਤਰ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ - 238
ਚਹਾਰ ਅਲਮ - 246	ਚਕਸ - 242	ਚਤਰ-ਏ-ਨੂਰ - 238
ਚਹਾਰ ਆਈਨ - 246	ਚਕਸਾ - 242	ਚਤਰ-ਏ-ਰੋਜ਼ - 238
ਚਹਾਰਸੂ - 246	ਚਕਮਕ - 241	ਚਤਰਮਨ - 238
ਚਹਾਰ ਸ਼ੰਬਾ - 246	ਚਕਮਾ - 242	ਚਤਰਮਾਨ - 238
ਚਹਾਰ ਹਫ਼ਤਾ - 246	ਚਕਮਾਕ - 241	ਚਨਾਚਨ - 243
ਚਹਾਰ ਹੱਮਾਲ - 246	ਚਕਲਾ - 242	ਚਨਾਬ - 243
ਚਹਾਰ ਕਰਗਸ - 246	ਚਕਾਸਾ - 242	ਚਨਾਰ/ਚਨਾਲ - 243
ਚਹਾਰਗਾਹ - 246	ਚਕਾਚਕ - 241	ਚਪ - 237
ਚਹਾਰ ਗਾਮਾ - 246	ਚਕਾ ਚਾਕ - 241	ਚਪ-ਅੰਦਾਜ਼ - 237
ਚਹਾਰ ਗੁਲਖ਼ਨ - 246	ਚਕਾਨ - 242	ਚਪ ਸ਼ੁਦਨ - 237
ਚਹਾਰ ਗੋਸ਼ਾ - 246	ਚਕਾਮਾ - 242	ਚਪਰ - 238
ਚਹਾਰ ਗੋਹਰ - 246	ਚਕਾਵ - 242	ਚਪ ਰਫ਼ਤਨ - 237
ਚਹਾਰ ਚੋਬ - 246	ਚਕਾਵਕ - 242	ਚਪਾਗ - 237
	ਚਕਾਵਾ - 242	ਚਪਾਤ - 237

ਚਪਾਤੀ - 237	ਚੌਰਖ - 239	ਚਰਾਗ-ਏ-ਚਸਮ - 238
ਚਪਾਨ - 237	ਚਰਖ-ਏ-ਆਬਨੂਸ - 239	ਚਰਾਗਹ - 238
ਚਪਾਨੀ - 237	ਚਰਖ-ਅੰਦਾਜ਼ - 239	ਚਰਾਗਕ - 238
ਚਪਾਨੂ - 237	ਚਰਖ-ਏ-ਕਬੂਦ - 239	ਚਰਾਗ ਖਾਮੋਸ਼ ਕਰਦਨ - 238
ਚਪਾਵਲ - 238	ਚਰਖ-ਏ-ਦੋਲਾਬੀ - 239	ਚਰਾਗਚੀ - 238
ਚਪੂਕ - 238	ਚਰਖਗੀ - 239	ਚਰਾਗਦਾਨ - 238
ਚਬਲੂਸ - 237	ਚਰਖਜਨ - 239	ਚਰਾਗ-ਖਾ - 238
ਚਮ - 243	ਚਰਖਾ - 239	ਚਰਾਗਪਾਯਾ - 238
ਚਮਸ਼ - 243	ਚਰਖਾ-ਏ-ਆਬਨੂਸ - 239	ਚਰਾਗਾਹ - 238
ਚਮਸ਼ਕ - 243	ਚਰਖਾਬ - 239	ਚਰਾਗਾਨ - 238
ਚਮਸ਼ਾ - 243	ਚਰਖੀ - 239	ਚਰਾਗਾਨ ਕਰਦਨ - 238
ਚਮਸ਼ਾਕ - 243	ਚਰਗ - 239	ਚਰਾ-ਜ਼ਾਰ - 238
ਚਮਕ - 243	ਚਰਬ - 239	ਚਰਾਨ - 239
ਚਮਚਰਗਾ - 243	ਚਰਬ-ਉ-ਖ਼ੁਸ਼ਕ - 239	ਚਰਾਬਾ - 238
ਚਮਚਾ - 243	ਚਰਬ ਗੋ - 239	ਚਰਾਮ - 238
ਚਮਤਕ - 243	ਚਰਬ ਜਬਾਨ - 239	ਚਰਾਮੀਨ - 238
ਚਮਤਾਕ - 243	ਚਰਬ ਦਸਤ - 239	ਚਰੀਕ - 240
ਚਮਨ - 243	ਚਰਬਾ - 239	ਚਰੰਦ - 240
ਚਮਨ-ਆਰਾ - 243	ਚਰਬੀ - 239	ਚਰੰਦ-ਉ-ਪਰੰਦ - 240
ਚਮਨ-ਤਰਾਜ਼ - 243	ਚਰਮ - 239	ਚਰੰਦਾ - 240
ਚਮਨ-ਪੈਰਾ - 243	ਚਰਮ-ਏ-ਕਮਾਨ - 240	ਚਰਿੰਦ - 240
ਚਮਨਾਕ - 243	ਚਰਮ-ਏ-ਸ਼ੇਰ - 240	ਚਲ - 242
ਚਮਾਨ - 243	ਚਰਮ-ਏ-ਗਾਉ - 240	ਚਲਪਚੀ - 242
ਚਮਾਨਾ - 243	ਚਰਮ-ਏ-ਗੋਰ/ਗਵਜਨ - 240	ਚਲਾਉ - 242
ਚਮਾਨੀ - 243	ਚਰਮਕ - 240	ਚਲੀਦਨ - 243
ਚਮਿਸ਼ - 243	ਚਰਮਗਰ - 240	ਚਲੀਪਾ - 242
ਚਮੀਜ਼ - 243	ਚਰਮਦਾਨ - 239	ਚਾ - 233
ਚਮੀਦਨ - 243	ਚਰਮੀਨਾ - 240	ਚਾਉਲੀ - 237
ਚਮੂਸ਼ - 243	ਚਰਾ - 238	ਚਾਉਸ਼ - 237
ਚਮੋਸ਼ - 243	ਚਰਾ-ਖ਼ੁਰ - 238	ਚਾਸ਼ - 236
ਚਰਸ - 239	ਚਰਾਗ - 238	ਚਾਸ਼ਕਦਾਨ - 236
ਚਰਸਦਾਨ - 239	ਚਰਾਗ-ਏ-ਆਸਮਾਨ - 238	ਚਾਸ਼ਤ - 236
ਚਰਕ - 239	ਚਰਾਗ-ਏ-ਸਹਰੀ - 238	ਚਾਸ਼ਤਦਾਨ - 236

ਚਾਸ਼ਦਾਨ - 236	ਚਾਦਰਪੋਸ਼ ਕਲੰਦਰ - 234	ਚਾਰ ਸ਼ਾਨਾ - 235
ਚਾਸ਼ਨੀ - 236	ਚਾਨਾ - 237	ਚਾਰ ਸੂ - 235
ਚਾਸ਼ਨੀ-ਏ-ਸੁਬਹ - 236	ਚਾਪ - 233	ਚਾਰਸੂਕ - 235
ਚਾਸ਼ਨੀ-ਗੀਰ - 236	ਚਾਪ ਕਰਦਨ - 233	ਚਾਰਸ਼ੀਬਾ - 235
ਚਾਹ - 237	ਚਾਪਖ - 233	ਚਾਰ ਹਦ - 234
ਚਾਹ-ਏ-ਜ਼ਕਨ - 237	ਚਾਪਲੂਸ - 233	ਚਾਰ ਕਦ - 235
ਚਾਹ-ਏ-ਜ਼ਨਖ਼ - 237	ਚਾਪਲੂਸੀ - 233	ਚਾਰ ਕਲਮ - 235
ਚਾਹ-ਏ-ਜ਼ਨਖ਼ਦਾਨ - 237	ਚਾਪਾ - 233	ਚਾਰ ਕਾਸਾ - 235
ਚਾਹ-ਏ-ਨਖ਼ਸ਼ਬ - 237	ਚਾਪਾਤੀ - 233	ਚਾਰ ਖ਼ਾਨਾ - 235
ਚਾਹ-ਏ-ਬਾਬੁਲ - 237	ਚਾਪਾਰ - 233	ਚਾਰ ਗ਼ਾਮ - 235
ਚਾਹ-ਏ-ਮੁਕਨਖ਼ - 237	ਚਾਪਾਰ-ਖ਼ਾਨਾ - 233	ਚਹਰ ਗ਼ਾਮਾ - 235
ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਸੁਫ਼ - 237	ਚਾਬੁਕ - 233	ਚਾਰ ਚਸ਼ਮ - 234
ਚਾਹ-ਏ-ਯੂਜ਼ - 237	ਚਾਬੁਕ-ਇਨਾਨ - 233	ਚਾਰ ਚਾਰ - 234
ਚਾਹਕਨ ਰਾ ਚਾਹ ਦਰ ਪੇਸ਼ - 237	ਚਾਬੁਕ-ਸਵਾਰ - 233	ਚਾਰ ਚੋਬ - 234
ਚਾਹਾ - 237	ਚਾਬੁਕ-ਖ਼ਿਰਾਮ - 233	ਚਾਰ ਜ਼ਰਬ - 235
ਚਾਹੀ - 237	ਚਾਬੁਕ-ਦਸਤ - 233	ਚਾਰ ਜ਼ਾਮਾ - 234
ਚਾਕ - 236	ਚਾਬੁਕ-ਰਕਾਬ/ਰਕੋਬ - 233	ਚਾਰ ਜੁਲ - 234
ਚਾਕਸੂ - 236	ਚਾਬੁਕੀ - 233	ਚਾਰ ਜੂਯ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤੀ - 234
ਚਾਕ ਚਾਕ - 236	ਚਾਮ - 237	ਚਾਰ ਜੋਹਰ - 234
ਚਾਕਰ - 236	ਚਾਮਾ - 237	ਚਾਰ ਤਕਬੀਰ ਕਰਦਨ - 234
ਚਾਕਰੀ - 236	ਚਾਮਾ-ਗੋ - 237	ਚਾਰ ਤਕਬੀਰ ਗੁਫ਼ਤਨ - 234
ਚਾਕਾ ਚਾਕ - 236	ਚਾਮੀਦਨ - 237	ਚਾਰ ਤਕਬੀਰ ਜ਼ਦਨ - 234
ਚਾਕੂ - 236	ਚਾਮੀਨ - 237	ਚਾਰ ਤਬਾਅ - 235
ਚਾਚ - 233	ਚਾਮੂਸ਼ - 237	ਚਾਰ ਤਾ - 234
ਚਾਚਲਾਹ - 233	ਚਾਯ - 237	ਚਾਰ ਤਾਕ - 235
ਚਾਚੀ - 233	ਚਾਰ - 234	ਚਾਰ ਤਾਕੀ - 235
ਚਾਤੂ - 233	ਚਾਰ ਉਸਤਾਦ - 234	ਚਾਰ ਤਾਰ - 234
ਚਾਦਰ - 233, 234	ਚਾਰ-ਉ-ਹਫ਼ਤ - 236	ਚਾਰ ਤਾਰਾ - 234
ਚਾਦਰ-ਏ-ਇਹਰਾਮ - 234	ਚਾਰ ਉਨਸੁਰ - 235	ਚਾਰ ਤੁਫ਼ਾਨ - 235
ਚਾਦਰ-ਏ-ਕਲੰਦਰੀ - 234	ਚਾਰ ਅਜ਼ਸਾਦ - 234	ਚਾਰ-ਦਹ - 235
ਚਾਦਰ-ਏ-ਤਰਮਾ - 234	ਚਾਰ ਅਜ਼ਦਹਾ - 234	ਚਾਰ ਦਾਂਗ - 235
ਚਾਦਰ ਜ਼ਦਨ - 234	ਚਾਰ ਅਬਰੂ - 234	ਚਾਰ ਦੀਵਾਰ - 235
ਚਾਦਰ-ਨਸ਼ੀਨ - 234	ਚਾਰ ਅਰਕਾਨ - 234	
	ਚਾਰ ਆਖ਼ਰ - 234	

ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ - 235	ਚਾਲੂ - 236	238
ਚਾਰ ਪਹਿਲੂ - 234	ਚਾਵਲੀ - 237	ਕਿ ਬਾਜ਼ ਆਯਦ-ਪਸ਼ੇਮਾਨੀ -
ਚਾਰ ਪਾ - 234	ਚਿਸਤ - 240	238
ਚਾਰ ਪਾਯਾ - 234	ਚਿਸਤੀ - 240	ਚਿਰਾਗ਼ - 238
ਚਾਲ ਪੁਸਾ	ਚਿਸਤੀਯਾ - 240	ਚਿਲ - 242
ਚਾਹ ਬਰਗ - 234	ਚਿਹ - 245	ਚਿਲ ਸਤੂਨ - 242
ਚਾਰ ਬਰਗਾ - 234	ਚਿਹ ਕਾਰਾ - 245	ਚਿਲਕਦ - 242
ਚਾਰ ਬਾਗ਼ - 234	ਚਿਹ ਖ਼ੁਸ਼ - 247	ਚਿਲਕੱਬ - 242
ਚਾਰ ਬਾਲਿਸ਼ - 234	ਚਿਹ ਗ਼ੁਲ ਸ਼ਿਗ਼ਵਤ - 245	ਚਿਲਗੋਜ਼ਾ - 242
ਚਾਰ ਬਾਲਿਸ਼ਤ - 234	ਚਿਹ ਗ਼ੁਲ ਸ਼ਿਗ਼ਵਤਾ - 245	ਚਿਲਚਲਾ - 242
ਚਾਰ ਬੰਦ - 234	ਚਿਹਰ - 247	ਚਿਲਤਾ - 242
ਚਾਰ ਮਗ਼ਜ਼ - 235	ਚਿਹਰਜ਼ਾਦ - 247	ਚਿਲਪਚੀ - 242
ਚਾਰ ਮਜ਼ਹਬ - 235	ਚਿਹਰਾ - 247	ਚਿਲਵਾਰੀ - 242
ਚਾਰ ਮਨਜ਼ਿਲ - 235	ਚਿਹਰਾ-ਕੁਸ਼ਾ - 247	ਚਿੱਲਾ - 242
ਚਾਰ ਮੁਰਗ਼-ਏ-ਖ਼ਲੀਲ -	ਚਿਹਰਾ-ਕੁਸ਼ਾਈ - 247	ਚਿਲੀ - 242
235	ਚਿਹਰਾਜ਼ਾਦ - 247	ਚੀ - 247
ਚਾਰ ਮੇਖ਼ - 236	ਚਿਹਰਾ-ਪਰਦਾਜ਼ - 247	ਚੀ - 247
ਚਾਰ ਮੌਜ - 236	ਚਿਹਲ - 247	ਚੀਸਤ - 247
ਚਾਰ ਮੌਜਾ - 236	ਚਿਹਲ ਅਬਦਾਲ - 247	ਚੀਸਤਾਨ - 247
ਚਾਰ ਯਕ - 236	ਚਿਹਲ ਸਤੂਨ - 247	ਚੀਕ - 247
ਚਾਰ ਲੰਗਰ - 235	ਚਿਹਲ ਚਿਰਾਗ਼ - 247	ਚੀਗ਼ - 247
ਚਾਰਾ - 236	ਚਿਹਲੁਮ - 247	ਚੀਚਕ - 247
ਚਾਰੁਮ ਕਿਤਾਬ - 235	ਚਿਹਾ - 246	ਚੀਜ਼ - 247
ਚਾਰੂ - 236	ਚਿਕ - 241	ਚੀਜ਼ ਚੀਜ਼ - 247
ਚਾਲ - 236	ਚਿਕਨ - 242	ਚੀਜ਼ ਮੀਜ਼ - 247
ਚਾਲ ਹੌਜ਼ - 236	ਚਿਗ਼ - 241	ਚੀਤ - 247
ਚਾਲਪੁਸ਼ - 236	ਚਿਗ਼ਨਾ - 242	ਚੀਦਨ - 247
ਚਾਲਾ - 236	ਚਿਗ਼ਨਗ਼ੀ - 242	ਚੀਨ - 247
ਚਾਲਾਕ - 236	ਚਿਰਕ - 239	ਚੀਨਾ - 247
ਚਾਲਾਕੀ - 236	ਚਿਰਕਤਾਬ - 239	ਚੀਨੀ - 247
ਚਾਲਿਸ਼ - 236	ਚਿਰਕੀਨ - 239	ਚੀਨੀ ਪਰੰਦ - 247
ਚਾਲਿਸ਼ਗਰ - 236	ਚਿਰਮ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 239	ਚੀਰ - 247
ਚਾਲੀਕ - 237	ਚਿਰਾ - 238	ਚੀਰਾ - 247
ਚਾਲੀਰ - 236	ਚਿਰਾ ਕਾਰੇ ਕੁਨਦ ਆਕਿਲ -	ਚੀਰਾ-ਜ਼ਬਾ - 247

ਚੀਰਾ-ਦਸਤ - 247	ਚੂਗੁਲ - 245	ਚੌਕਕ - 245
ਚੀਰਾ-ਦਸਤੀ - 247	ਚੂਗੁਲੀ - 245	ਚੌਕੀ - 245
ਚੀਰਾਬੰਦ - 247	ਚੂਜ਼ - 245	ਚੌਕੀਦਾਰ - 245
ਚੀਲਕ - 247	ਚੂਜ਼ਾ - 245	ਚੌਗਾਨ - 245
ਚੀਲਾਨ - 247	ਚੂਨ - 245	ਚੌਗਾਨ-ਜ਼ਨ - 245
ਚੀਲਾਨਾ - 247	ਚੂਨ-ਉ-ਚਿਰਾ - 245	ਚੌਗਾਨ-ਬਾਜ਼ - 245
ਚੁਸਤ - 240	ਚੂਨ-ਉ-ਚੰਦ - 245	ਚੌਗਾਨ-ਬਾਜ਼ੀ - 245
ਚੁਸਤੀ - 240	ਚੂਨੀ - 245	ਚੌਗਾਨੀ - 245
ਚੁਕੰਦਰ - 242	ਚੂਮ - 245	ਚੌਤਰਾ - 245
ਚੁਕੰਦਰ - 242	ਚੂਲ - 245	ਚੌਪਾਨ - 245
ਚੁਗਕ - 241	ਚੂਲਾਹ - 245	ਚੌਪਾਨੀ - 245
ਚੁਗਤਾਈ - 241	ਚੂਲਿਸਤਾਨ - 245	ਚੌਬਾਨ - 244, 245
ਚੁਗਦ - 241	ਚੂੰਕਿਹ - 245	ਚੌਬਾਨੀ - 244
ਚੁਗਲ - 241	ਚੇ - 233	ਚੌਲ - 245
ਚੁਗਲੀ - 241	ਚੇਚਕ-ਜ਼ਦਾ - 247	ਚੰਗ - 244
ਚੁਗਾ - 241	ਚੋਖਾ - 245	ਚੰਗਸ਼ - 244
ਚੁਗੁਕ - 241	ਚੋਚਾ - 245	ਚੰਗ ਚੰਗ - 244
ਚੁਨਾਂ - 243	ਚੋਬ - 244	ਚੰਗ-ਨਵਾਜ਼ - 244
ਚੁਨਾਂ ਚਿਹ - 243	ਚੋਬ-ਏ-ਖ਼ਤ - 244	ਚੰਗਾਲ - 244
ਚੁਨਾਂ ਚੂ - 243	ਚੋਬ-ਏ-ਗਜ਼ - 244	ਚੰਗੋਜ਼ - 244
ਚੁਨਾਨ-ਉ-ਚੁਨੀ - 243	ਚੋਬ-ਏ-ਦਸਤ - 244	ਚੰਗੋਜ਼ ਖਾਨ - 244
ਚੁਨੀਨ - 244	ਚੋਬ-ਏ-ਦਾਰ - 244	ਚੰਗੁਲ - 244
ਚੁੰਨੂ - 244	ਚੋਬਕ - 245	ਚੰਦ - 244
ਚੁਬੀਯਨ - 237	ਚੋਬਕਸ਼ - 245	ਚੰਦ - ਗਾਹ - 244
ਚੁਮਾਕ - 243	ਚੋਬਕਜ਼ਨ - 245	ਚੰਦ ਰੂਜ਼ਾ - 244
ਚੁਮਾਗ - 243	ਚੋਬਕੀ - 245	ਚੰਦ ਲਾ - 244
ਚੁਰਮਕ - 240	ਚੋਬਗੀ - 244	ਚੰਦਾਂ - 244
ਚੁਲਬਲਾ - 242	ਚੋਬ ਦਸਤੀ - 244	ਚੰਦਾਂਕਿਹ - 244
ਚੁਲੂਕ - 242	ਚੋਬਦਾਰ - 244	ਚੰਦੀ - 244
ਚੁੰਬਕ - 244	ਚੋਬਾ - 245	ਚੰਦੇ - 244
ਚੂ - 244	ਚੋਬਾ-ਏ-ਦਾਰ - 245	ਚੰਪਾ - 243
ਚੂੰ-ਉ-ਚਿਰਾ - 245	ਚੋਬੀ - 245	ਚੰਬਕ - 244
ਚੁਸ਼ਕ - 245	ਚੋਬੀਨ - 245	ਚੰਬਰ - 243
ਚੁਗਾ - 245	ਚੋਲ - 245	ਚੰਬਰ-ਏ-ਗਰਦਨ - 244

ਚੰਬਰ-ਏ-ਦੋਸ਼ - 244
 ਚੰਬਰ-ਏ-ਮੀਨਾ - 244
 ਚੰਬਰ-ਏ-ਵਾਜ਼ਗੁ - 244
 ਚੰਬਰ-ਏ-ਵਾਜ਼ਗੁਨ - 244
 ਚੰਬਰ-ਬਾਜ਼ੀ - 244
 ਚੰਬਰਾ - 244
 ਚੰਬਾ - 243

‘ਜ’

ਜਅਫਰ-ਏ-ਤੱਯਾਰ - 222
 ਜਅਫਰ-ਏ-ਬਰਮਕੀ - 222
 ਜਅਫਰੀ - 222
 ਜਅਬਾ - 222
 ਜਅਬਾ-ਏ-ਸਾਜ਼ - 222
 ਜਅਲ - 222
 ਜਅਲਸਾਜ਼ - 223
 ਜਅਲਸਾਜ਼ੀ - 223
 ਜਅਲੀ - 223
 ਜਸਤ - 222
 ਜਸਤਨ - 222
 ਜਸਤਾ ਜਸਤਾ - 222
 ਜਸਤਾ-ਰਗ - 222
 ਜਸਦ - 222
 ਜਸਦੀ - 222
 ਜਸਨ - 222
 ਜਸਨ-ਏ-ਸਦਾ - 222
 ਜਸਨ-ਏ-ਨੀਲੋਫਰ - 222
 ਜਸਨ-ਏ-ਮਰਯਮ - 222
 ਜਸਰ - 222
 ਜਸਾਨ - 222
 ਜਸਾਮਤ - 222
 ਜਸਾਰਤ - 222
 ਜਸੀਮ - 222

ਜਸ਼ੀਰ/ਜਸ਼ੀਰਾ - 222
 ਜਹਾਂਗੀਰ - 232
 ਜਹਾਜ਼ - 231
 ਜਹਾਜ਼ ਖਾਨਾ - 231
 ਜਹਾਨ - 231
 ਜਹਾਨਆਰਾ - 231
 ਜਹਾਨਸਾਲਾਰ - 231
 ਜਹਾਨ-ਸੈਜ਼ - 231
 ਜਹਾਨ-ਕੁਸ਼ਾ - 231
 ਜਹਾਨ-ਗਰਦ - 231
 ਜਹਾਨ-ਤਾਬ - 231
 ਜਹਾਨ-ਦਰ-ਜਹਾਨ - 231
 ਜਹਾਨਦਾਰ - 231
 ਜਹਾਨਦਾਵਰ - 231
 ਜਹਾਨਦੀਦਾ - 231
 ਜਹਾਨ-ਨਵਰਦ - 231
 ਜਹਾਨ-ਪਨਾਹ - 231
 ਜਹਾਨ-ਬੀਨ - 231
 ਜਹਾਲਤ - 231
 ਜਹੂਦ - 232
 ਜਕ ਜਕ 223
 ਜਕਰ - 223
 ਜਖ - 219
 ਜਖਾ-ਜਖ - 219
 ਜਜ਼ਬ - 219
 ਜਜ਼ਬਾ - 219
 ਜਜ਼ਬਾਤ - 219
 ਜਜ਼ਮ 221
 ਜਜ਼ਰ - 219, 221
 ਜਜ਼ਰ-ਉ-ਮਦ - 221
 ਜਜ਼ਾ - 221
 ਜਜ਼ਾਇਰ - 221
 ਜਜ਼ਾਕ-ਅੱਲਾਹ - 221
 ਜਜ਼ੀਜ਼/ਜਜ਼ੀਜ਼ਾ - 219

ਜਜ਼ੀਰਾ - 221
 ਜਜ਼ੀਰਾ-ਨੁਮਾ - 221
 ਜਜ਼ੂਬ - 219
 ਜੱਤ - 219
 ਜਤਕ - 219
 ਜੱਦ - 219
 ਜੱਦੀ - 219
 ਜਦਲ - 219
 ਜਦਵਲ - 219
 ਜਦਵਾਰ - 219
 ਜਦਾਵਿਲ - 219
 ਜਦਾਵੀ - 219
 ਜਦੀ - 219
 ਜੱਦੀ - 219
 ਜਦੀਦ - 219
 ਜਦੀਦਾਨ - 219
 ਜਨ - 227
 ਜਨਬ - 227
 ਜਨਾਹ - 227
 ਜਨਾਹੈਨ - 227
 ਜਨਾਜ਼ਾ - 227
 ਜਨਾਬ - 227
 ਜਨਾਬ-ਏ-ਅਕਦਸ - 227
 ਜਨਾਬ-ਏ-ਆਲੀ - 227
 ਜਨਾਬ-ਏ-ਵਾਲਾ - 227
 ਜਨੀਬਤ - 228
 ਜਨੀਬਤ-ਕਸ਼ - 228
 ਜਨੂਬ - 228
 ਜਫਾ - 223
 ਜਫਾਕਸ਼ - 223
 ਜਫਾਕਸ਼ੀ - 223
 ਜਫਾ-ਕਾਰ - 223
 ਜਫਾ-ਗੁਸਤਰ - 223
 ਜਫਾ-ਜਦਾ - 223

ਜਫਾ-ਜੂ - 223	ਜਮਸ਼ੇਦ-ਏ-ਮਾਹੀਰੀਰ - 226	ਜੌਰਾਹ - 220
ਜਫਾ-ਪੇਸ਼ਾ - 223	ਜਮਸ਼ੇਦੂਨ - 226	ਜੌਰਾਹ-ਬਾਸ਼ੀ - 220
ਜਫੀਰ - 223	ਜਮਹੂਰ - 227	ਜੌਰਾਹੀ - 220
ਜਬਹਾ - 218	ਜਮਦਰ - 226	ਜਰਾਬ - 220
ਜਬਹਾ-ਸਾ - 218	ਜਮਰਾ - 226	ਜੌਰਾਰ - 220
ਜਬਹਾ-ਸਾਈ - 219	ਜਮਲ - 227	ਜੌਰਾਰਾ - 220
ਜਬਰ - 218	ਜਮਾਅਤ - 226	ਜਰੀ - 220
ਜਬਰ-ਉ-ਕਹਰਨ - 218	ਜਮਾਅਤਦਾਰ - 226	ਜਰੀਬ - 221
ਜਬਰ-ਉ-ਤਅੱਦੀ - 218	ਜਮਾਅਦਾਰੀ - 226	ਜਰੀਯਾਨ - 220
ਜਬਰ-ਉ-ਮੁਕਾਬਲਾ - 218	ਜਮਾਦ - 225	ਜਲਸਾ - 225
ਜਬਰੀਆ - 218	ਜਮਾਦਾਤ - 226	ਜਲਕ - 225
ਜਬਰੀਲ - 218	ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਉਖਰਾ - 226	ਜਲਕ ਜਦਨ - 225
ਜਬਰੂਤ - 218	ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਉਲਾ - 226	ਜਲਕੀ - 225
ਜਬਲ - 218	ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਅਵੱਲ - 226	ਜਲਗੋਜ਼ਾ - 225
ਜਬਲ-ਉਲੱ-ਰਹਮਤ - 218	ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਆਖਿਰਾ - 226	ਜੌਲ ਜਲਾਲਹੂ - 224
ਜਬਲੀ - 218	ਜਮਾਦੀ-ਉਸ-ਸਾਨੀ - 226	ਜਲਦ - 224
ਜੱਬਾਇਰਾ - 218	ਜਮਦੀ ਸਿਤਾ - 226	ਜਲਦਬਾਜ਼ - 224
ਜੱਬਾਰ - 218	ਜਮਾਨੀ - 226	ਜਲਦੀ - 225
ਜਬੀਨ - 219	ਜਮਾਲ - 226	ਜਲਬਾਨ - 224
ਜਮ - 225	ਜੱਮਾਲ - 226	ਜਲਬੂ - 224
ਜੱਮ - 225	ਜਮੀਅ - 227	ਜਲਵਤ - 225
ਜਮਅ - 226	ਜਮੀਅਨ - 227	ਜਲਵਾ - 225
ਜਮਅ-ਉਲ-ਜਮਅ - 226	ਜਮੀਲ - 227	ਜਲਵਾਗਰ - 225
ਜਮਅ-ਖਰਚ - 226	ਜਮੀਲਾ - 227	ਜਲਵਾਗਰੀ - 225
ਜਮਅਦਾਰ - 226	ਜਰ - 220	ਜਲਾ - 224
ਜਮਅਦਾਰੀ - 226	ਜੌਰ - 219	ਜਲਾਇਲ - 224
ਜਮਅਬੰਦੀ - 226	ਜਰਸ - 220	ਜੌਲਾਦ - 224
ਜਮਆਤ - 226	ਜਰਸਾਮ - 220	ਜੌਲਾਦ-ਏ-ਫਲਕ - 224
ਜਮਈਯਤ - 227	ਜਰਸੂਮ - 220	ਜਲਾਦਤ - 224
ਜਮਈਯਤ-ਏ-ਖਾਤਿਰ - 227	ਜਰਸੂਮਾ - 220	ਜੌਲਾਬ - 224
ਜਮਈਯਤ-ਏ-ਦੌਲਤੀ - 227	ਜਰਗ - 220	ਜਲਾਲ - 224
ਜੱਮ-ਏ-ਗਫੀਰ - 225	ਜਰਗਾ - 220	ਜਲਾਲਤ - 224
ਜਮਸ਼ੇਦ - 226	ਜਰਾਇਦ - 220	ਜਲਾਲੀ - 224
ਜਮਸ਼ੇਦ-ਏ-ਮਾਹੀ - 226	ਜਰਾਸੀਮ - 220	ਜਲਾ-ਵਤਨ - 224

ਜਲੀ - 225	ਜਵਾਬ ਤੁਰਕੀ-ਬ-ਤੁਰਕੀ - 229	ਜਾਦੂਗਰੀ - 214
ਜਲੀਸ - 225	ਜਵਾਬ-ਦਿਹ - 229	ਜਾਦੂ-ਜ਼ਬਾਨ - 214
ਜਲੀਲ - 225	ਜਵਾਬ ਨਦਾਰਦ - 229	ਜਾਦੂ ਨਜ਼ਰ - 214
ਜਲੀਲ-ਉਲ-ਕਦਰ - 225	ਜਵੀਨ - 231	ਜਾਦੂ ਨਫ਼ਸ - 214
ਜਲੂਸ - 225	ਜਾ - 214	ਜਾਦੂ ਨਿਗਾਹ - 214
ਜਲੂਜ਼ਾ - 225	ਜਾਸਲੀਕ - 214	ਜਾਨ - 216
ਜਲੋਜ਼ਾ - 225	ਜਾਸੂਸ - 215	ਜਾਨ-ਏ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਂਦਨ - 216
ਜਵਾਹਰ - 229	ਜਾਸੂਸੀ - 215	ਜਾਨ-ਏ-ਆਦਮ - 216
ਜਵਾਹਰਖਾਨਾ - 229	ਜਾਹ - 217	ਜਾਨ-ਏ-ਜਾਨ - 217
ਜਵਾਹਰ-ਨਿਗਾਰ - 229	ਜਾਹ-ਉ-ਹਸ਼ਮ - 217	ਜਾਨ-ਏ-ਪਿਦਰ - 217
ਜਵਾਹਰਤ - 229	ਜਾਹ-ਉ-ਜਲਾਲ - 217	ਜਾਨ-ਆਜ਼ਾਰੀ - 216
ਜਵਾਜ਼ - 229	ਜਾਰ-ਉ-ਮਨਸਬ - 217	ਜਾ-ਨਸ਼ੀਨ - 217
ਜਵਾਨ - 229	ਜਾਹ-ਉ-ਮਨਜ਼ਲਤ - 217	ਜਾਨਕਾਹ - 217
ਜਵਾਨ-ਏ-ਸੰਗ-ਦੀਦਾ - 229	ਜਾਹਿਲ - 217	ਜਾਨਦਾਰ - 217
ਜਵਾਨ ਸਾਲ - 229	ਜਾਕਸੂ - 215	ਜਾਨਦਾਰੂ - 217
ਜਵਾਨ-ਦੌਲਤ - 229	ਜਾਗੀਰ - 215	ਜਾਨਦੀਦਾ - 217
ਜਵਾਨ-ਬਖ਼ਤ - 229	ਜਾਗੀਰਦਾਰ - 215	ਜਾ ਨਮਾਜ਼ - 217
ਜਵਾਨ-ਮਰਗ - 229	ਜਾਜ਼ਿਬ - 214	ਜਾਂ (ਜਾਨ)-ਫ਼ਿਸ਼ਾਨੀ - 217
ਜਵਾਨਾ-ਮਰਗ - 229	ਜਾਜ਼ਿਬਾ - 215	ਜਾਨਬਖ਼ਸ਼ੀ - 217
ਜਵਾਨਮਰਦ - 229	ਜਾਜ਼ਿਮ - 214	ਜਾ-ਬ-ਜਾ - 214
ਜਵਾਨਮਰਦੀ - 229	ਜਾਜ਼ਿਮ - 215	ਜਾਨ-ਬ-ਲਬ - 217
ਜਵਾਨਾ - 229	ਜਾਦ-ਇ-ਮੁਸਤਕੀਮ - 214	ਜਾਨ-ਬਾਜ਼ - 217
ਜਵਾਨਾਨ - 229	ਜਾ-ਦਾਦਨ - 214	ਜਾਨਬਾਜ਼ੀ - 217
ਜਵਾਨੀ - 229	ਜਾਦਾ - 214	ਜਾਨਵਰ - 217
ਜਵਾਬ - 228	ਜਾਦਾਦ - 214	ਜਾਨਾਨ - 217
ਜਵਾਬ-ਉਲ-ਜਵਾਬ - 228	ਜਾਦੀ - 214	ਜਾਨਾਨਾ - 217
ਜਵਾਬ-ਏ-ਸਾਫ਼ - 229	ਜਾਦੂ - 214	ਜਾਨਿਬ - 217
ਜਵਾਬ-ਏ-ਸਾਫ਼ੀ - 229	ਜਾਦੂਈ - 214	ਜਾਨਿਬਦਾਰ - 217
ਜਵਾਬ-ਏ-ਕਤਈ - 229	ਜਾਦੂ-ਸੁਖਨ - 214	ਜਾਨਿਬ-ਦਾਰੀ - 217
ਜਵਾਬ-ਏ-ਜਾਹਿਲਾਂ ਬਾਸ਼ਦ	ਜਾਦੂ-ਕਾਰ - 214	ਜਾਨੀ - 217
ਖ਼ਮੋਸ਼ੀ - 229	ਜਾਦੂ-ਕੁਸ਼ - 214	ਜਾਪਾਨ - 214
ਜਵਾਬ-ਏ-ਬਾ-ਸਵਾਬ - 228	ਜਾਦੂ-ਖ਼ਯਾਲ - 214	ਜਾਪੂਜ਼ - 214
ਜਵਾਬ ਸਵਾਲ - 229	ਜਾਦੂਗਰ - 214	ਜਾਬਲੂਸ - 214
ਜਵਾਬ ਤਲਬ - 229		ਜਾਬਿਰ - 214

ਜਾ-ਬੇ-ਜਾ - 214	ਜਾਯ - 217	ਜਾਵਿਦਾਨ - 217
ਜਾਮ - 215	ਜਾਯ ਉਸਤਾਦ ਖਾਲੀ ਅਸਤ - 217	ਜਾਵਿਦਾਨਾ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਆਲੀ - 216	ਜਾਯ-ਏ-ਅਜ਼ੀਜ਼ - 218	ਜਾਵਿਦਾਨੀ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਇਸਕੰਦਰ - 215	ਜਾਯ-ਏ-ਜ਼ਰੂਰਤ - 218	ਜਾਵੇਦ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਇਸਕੰਦਰੀ - 215	ਜਾਯ-ਏ-ਤਖ਼ਲੀਯਾ - 217	ਜਾਵੇਦਨ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਸਹਰ - 216	ਮਰਦੁਮਾਨ ਬਿਸਯਾਰ - 218	ਜਾਵੇਦਨਾਮ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹਰਯਾਰੀ - 216	ਜਾਯ-ਏ-ਬਾਸ਼ - 217	ਜਾਵੇਦਾਨ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਸਿਹਤ - 216	ਜਾਯਦਾਦ - 218	ਜਾਵੇਦਾਨਾ - 217
ਜਾਮ-ਏ-ਸਿਫ਼ਾਲ - 216	ਜਾਯਦਾਦ-ਏ-ਆਬਾਈ - 218	ਜਿਸਮ - 222
ਜਾਮ-ਏ-ਸਿਫ਼ਾਲੀਨਾ - 216	ਜਾਯਦਾਦ-ਏ-ਗ਼ੈਰਮਨਕੂਲਾ - 218	ਜਿਸਮਾਨੀ - 222
ਜਾਮ-ਏ-ਸੀਮ - 216	ਜਾਯਦਾਦ-ਏ-ਮਨਕੂਲਾ - 218	ਜਿਸਮੀ - 222
ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ੀਰ - 216	ਜਾਯਦਾਦ-ਏ-ਮਨਕੂਲਾ - 218	ਜਿਹਤ - 232
ਜਾਮ-ਏ-ਹੈਦਰੀ - 216	ਜਾਯਗਹ - 218	ਜਿਹਲਮ - 232
ਜਾਮ-ਏ-ਜਹਾਨ ਆਰਾ - 216	ਜਾਰ - 215	ਜਿਹਾਤ - 231
ਜਾਮ-ਏ-ਜਹਾਨ ਨੁਮਾ - 216	ਜਾਰਦੀ - 215	ਜਿਹਾਤ-ਏ-ਸਿੱਤਾ-ਸ਼ਸ਼ਜਹਾਤ - 231
ਜਾਮ-ਏ-ਜਹਾਂ-ਬੀਨ - 216	ਜਾਰਜੀ - 215	ਜਿਹਾਦ - 231
ਜਾਮ-ਏ-ਜਮ - 215	ਜਾਰ ਮਜ਼ਰੂਰ - 215	ਜਿਹਾਦ-ਏ-ਅਸਗਰ - 231
ਜਾਮ-ਏ-ਜਮਸ਼ੀਦ - 215	ਜਾਰੀ - 215	ਜਿਹਾਦ-ਏ-ਅਕਬਰ - 231
ਜਾਮ-ਏ-ਮਸੀਹਾ - 216	ਜਾਰੀ-ਉ-ਸਾਰੀ - 215	ਜਿਹੇਜ਼ - 232
ਜਾਮ-ਖ਼ਾਨਾ - 216	ਜਾਰੀਯਾ - 215	ਜਿਕ ਜ਼ਿਕ - 223
ਜਾਮ-ਖ਼ੁਰਦਨ - 216	ਜਾਰੂਬ - 215	ਜਿਗਰ - 223
ਜਾਮਗੀ - 216	ਜਾਰੂਬ-ਕਸ਼ - 215	ਜਿਗਰ-ਖ਼ੁਰ ਕਰਦਨ - 223
ਜਾਮਗੀ-ਖ਼ੁਰ - 216	ਜਾਰੂਬ-ਕਸ਼ੀ - 215	ਜਿਗਰ-ਗੋਸ਼ਾ - 224
ਜਾਮ ਜ਼ਦਨ - 216	ਜਾਰੂਬ-ਜ਼ਨ - 215	ਜਿਗਰ-ਜੋਸ਼ - 223
ਜਾਮ ਪੈਮਾਯ - 215	ਜਾਰੂਬਾ - 215	ਜਿਗਰ-ਤਫ਼ਤਾ - 223
ਜਾਮਾ - 216	ਜਾਲ - 215	ਜਿਗਰ-ਤਾਬ - 223
ਜਾਮਾ-ਏ-ਆਸਮਾਨੀ - 216	ਜਾਲੀਨੂਸ - 215	ਜਿਗਰਬੰਦ - 223
ਜਾਮਾ-ਖ਼ਾਨਾ - 216	ਜਾਲੂਤ - 215	ਜਿਗਰੀ - 224
ਜਾਮਿਅ - 216	ਜਾਵਰ - 217	ਜਿਜ਼ਿਆ/ਜਿਜ਼ੀਯਤ - 221
ਜਾਮਿਅ-ਏ-ਕੁਫ਼ਾ - 216	ਜਾਵਰਸ - 217	ਜਿੱਦ - 219
ਜਾਮਿਆ - 216	ਜਾਵਾ - 217	ਜਿੱਦ-ਉ-ਜ਼ਹਦ - 219
ਜਾਮਿਆ-ਏ-ਅਜ਼ਹਰ - 216	ਜਾਵਿਦ - 217	ਜਿੱਦਤ - 219
ਜਾਮਿਆ-ਏ-ਮਿੱਲੀਯਾ - 216		
ਜਾਮੀ - 216		

ਜਿਦਾਲ - 219	ਜੰਗਸੂਦ - 228	ਜੁਜਬੰਦੀ - 221
ਜਿਨਸ - 228	ਜੰਗਗਾਹ - 228	ਜੁਜਰਸੀ - 221
ਜਿਨਸ-ਉਲ-ਅਜਨਾਸ - 228	ਜੰਗਜੂ - 228	ਜੁਜਵ - 221
ਜਿਨਸ-ਏ-ਆਲੀ - 228	ਜੰਗ ਫਰਸੂਦ - 228	ਜੁਜਵ-ਏ-ਤਨ - 221
ਜਿਨਸਵਾਰ - 228	ਜੰਗਾ - 228	ਜੁਜਵ-ਏ-ਬਦਨ - 221
ਜਿਨਸੀਯਤ - 228	ਜੰਗੀ - 228	ਜੁਜਵਦਾਨ - 221
ਜਿਨਾਬਾ - 227	ਜੰਜਾਲ - 228	ਜੁਜਵ-ਬੰਦੀ - 221
ਜਿਨਾਨ - 227	ਜੰਨਤ - 228	ਜੁਜਵ-ਰਸ - 221
ਜਿਨਾਯਤ - 227	ਜਿੰਨ - 227	ਜੁਜਵਰਸੀ - 221
ਜਿਨਾਯਾਤ - 227	ਜਿੰਨਾ - 228	ਜੁਜਵੀ - 221
ਜਿਬਰਾਈਲ - 218	ਜਿੰਨਾਤ - 227	ਜੁਜਵੀਯਾਤ - 221
ਜਿਬਾਲ - 218	ਜੀਗਾ - 232	ਜੁਜਾਮ - 219
ਜਿਮ - 225	ਜੀਬਾ - 232	ਜੁਜਾਮੀ - 219
ਜਿਮਾਅ - 226	ਜੀਬਾਖਾਨਾ - 232	ਜੁਦਰੀ - 219
ਜਿਮਾਰ - 226	ਜੀਮ - 214, 232	ਜੁਦਾ - 219
ਜਿਮਾਲ - 226	ਜੀਰਾ - 232	ਜੁਦਾਈ - 219
ਜਿਰਮ - 220	ਜੀਰਾ-ਖ਼ਾਰ - 232	ਜੁਦਾਗਾਨਾ - 219
ਜਿਰਾਹ - 220	ਜੀਲ - 232	ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ - 219
ਜਿਰਾਹਤ - 220	ਜੀਲਾਨ - 232	ਜੁੰਦ - 228
ਜਿਲਦ - 224	ਜੁਸਤਨਾ - 222	ਜੁੰਦੀ - 228
ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ - 224	ਜੁਸਤਜੂ - 222	ਜੁਨੂਦ - 228
ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ੀ - 224	ਜੁੱਸਾ - 219	ਜੁਨੂਨ - 228
ਜਿਲਦ-ਗਾਰ - 224	ਜੁਹਦ - 232	ਜੁਨੂਨੀ - 228
ਜਿਲ ਗਰੀ - 224	ਜੁੱਹਾਲ - 231	ਜੁਨੈਦ - 228
ਜਿਲਫ਼ - 225	ਜੁਗ - 223	ਜੁਫਤ - 223
ਜਿਲਬਾਬ - 224	ਜੁਗਦ - 223	ਜੁਫਤ-ਏ-ਫਲਕ - 223
ਜਿਲਬਾਬ-ਏ-ਸਮਨ - 224	ਜੁਗਰਾਤ - 223	ਜੁਫਤ-ਸੁਦਨ - 223
ਜਿਲਾ - 224	ਜੁਗਰਾਫੀਯਾ - 223	ਜੁਫਤ-ਰਾਨ - 223
ਜਿਲਿੰਗ - 225	ਜੁਗਰਾਫੀਯਾਨ - 223	ਜੁਫਤੀ - 223
ਜਿਲੋਂ - 225	ਜੁਗਲਾ - 223	ਜੁੱਬਾ - 218
ਜਿਲੋਖਾਨਾ - 225	ਜੁੰਗ - 228	ਜੁੱਬਾਨ - 228
ਜਿਲੋਦਾਰ - 225	ਜੁਜ - 221	ਜੁੱਬਾਨੀਦਨ - 228
ਜਿਵਾਰ - 229	ਜੁਜਦਾਨ - 221	ਜੁੱਬਿਸ਼ - 228
ਜੰਗ - 228	ਜੁਜ-ਦੀਦਾ - 221	ਜੁੱਬੀਦਨ - 228

ਜੁਮਅ ਬਾਜ਼ਾਰ - 227	ਜੁੱਲਾਬ - 224	ਜੋਹਰੀ - 231
ਜੁਮਆ - 226	ਜੁਵਾਰ - 229	ਜੋਕ - 230
ਜੁਮਆਤ-ਉਲ-ਵਿਦਾਅ - 227	ਜੁਵਾਲ - 229	ਜੋਕ ਜੋਕ - 230
ਜੁਮਹੂਰ - 227	ਜੁਵਾਲ-ਦੋਜ - 229	ਜੋਕ ਦਰ ਜੋਕ - 230
ਜੁਮਲ - 227	ਜੂ - 228	ਜੋਖ - 229
ਜੁਮਲਗੀ - 227	ਜੂਅ - 230	ਜੋ-ਗੰਦਮ - 230
ਜੁਮਲਾ - 227	ਜੂਅ-ਅਲ-ਕਲਬ - 230	ਜੋਜ - 230
ਜੁਮਲਾ-ਏ-ਮੁਅਤਵਿਰਜ਼ਾ - 227	ਜੂਸਨ - 230	ਜੋਜ-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 230
ਜੁਮ੍ਹਦ - 227	ਜੂਕ - 230	ਜੋਜਕ - 230
ਜੁਰ - 220	ਜੂਕ ਜੂਕ - 230	ਜੋਜ ਬਰ ਗੁੰਬਦ - 230
ਜੁਰਅਤ - 220	ਜੂਜਾ - 229	ਜੋਜਾ - 230
ਜੁਰਆ - 220	ਜੂਦ - 229	ਜੋ ਜੋ - 229
ਜੁਰਆ-ਦਾਨ - 220	ਜੂਦੀ - 229	ਜੋਤਰਾ - 229
ਜੁਰਆ-ਰੇਜ਼ - 220	ਜੂਯ - 231	ਜੋਦਤ - 229
ਜੁਰਜਾਨ - 220	ਜੂਯ-ਏ-ਸ਼ੀਰ 231	ਜੋਨ - 230
ਜੁਰਬ - 220	ਜੂਯ-ਏ-ਬਾਰ - 231	ਜੋ-ਫਰੋਸ਼ ਗੁੰਦਮ ਨੁਮਾ - 230
ਜੁਰਮ - 220	ਜੂਯਾ/ਜੂਯਾਂ - 231	ਜੋ-ਬ-ਜੋ - 229
ਜੁਰਮ/ਜੁਰਮਾਨਾ - 220	ਜੂਲਾ - 230	ਜੋਬਾਲ - 229
ਜੁੱਰਾ - 220	ਜੂਲਾਹ - 230	ਜੌਰ - 230
ਜੁਰਾਬ - 220	ਜੂਲਾਹਾ - 230	ਜੌਰ-ਉ-ਸਿਤਮ - 230
ਜੁੱਰਾਬ - 220	ਜੇਹੂੰ - 232	ਜੌਰ-ਪੇਸ਼ਾ - 230
ਜੁੱਰਾ-ਬਾਜ਼ - 220	ਜੇਹੂਨ - 232	ਜੌਰਾਬ - 230
ਜੁਯੂਸ਼ - 232	ਜੈਸ਼ - 232	ਜੌਰਾਬ-ਬੰਦ - 230
ਜੁਲ - 224	ਜੈਬ - 232	ਜੌਲਕ - 230
ਜੁੱਲ - 224	ਜੋਸ਼ - 230	ਜੌਲਕੀ - 230
ਜੁਲਸਾਨ - 225	ਜੋਸ਼-ਉ-ਖਰੋਸ਼ - 230	ਜੌਲਖ - 230
ਜੁਲਸਿਤਾਨ - 225	ਜੋਸ਼ਨ - 230	ਜੌਲਖੀ - 230
ਜੁਲਜਾਨ - 224	ਜੋਸ਼ਾਂਦਾ - 230	ਜੌਲਾਨ - 230
ਜੁਲਜੁਲ - 224	ਜੋ - 228	ਜੌਲਾਨਗਰੀ - 230
ਜੁਲਨਾਰ - 225	ਜੋਅ - 230	ਜੌਲਾਨਗਾਹ - 230
ਜੁਲਬਾਨ - 224	ਜੋ ਆਬ - 228	ਜੌਲਾਨੀ - 230
ਜੁੱਲਾ - 225	ਜੋਹਰ - 231	
	ਜੋਹਰ-ਏ-ਅਵਲ - 231	
	ਜੋਹਰ-ਫਰੋਸ਼ - 231	

‘ਜ’

ਜਮਫਰਾਨ - 395	ਜਹਰਾ - 402	ਜਖਮ-ਏ-ਰਕਾਬ - 391
ਜਮਫਰਾਨ-ਜ਼ਾਰ - 395	ਜਹਰਾ ਬਾਖ਼ਤਨ - 402	ਜਖਮ ਖ਼ੁਰਦਨ - 391
ਜਮਫਰਾਨ-ਰੋਜ਼ - 395	ਜ਼ਹਾਕ - 465	ਜਖਮ ਖ਼ੁਰਦਾ - 391
ਜਮਫਰਾਨੀ ਖੰਦਾ - 395	ਜ਼ਹਾਜ਼ - 402	ਜਖਮ ਚਸ਼ੀਦਨ - 391
ਜਅਮ - 395	ਜ਼ਹਾਰ - 402	ਜਖਮਦਾਰ - 391
ਜਈਫ਼ - 466	ਜ਼ਹੀਨ - 353	ਜਖਮ-ਨਾਕ - 392
ਜਈਫ਼ਾ - 466	ਜ਼ਹੀਰ - 403	ਜਖਮ-ਰੋਜ਼ - 392
ਜਈਫ਼ੀ - 466	ਜ਼ਹੀਰਾ - 477	ਜਖਮਾ - 392
ਜਹ - 401	ਜ਼ਹੂ - 403	ਜਖਮਾਵਰ - 392
ਜਹਦਾਨ - 402	ਜ਼ਹੇ - 403	ਜਖਮੀ - 392
ਜਹਨ - 353	ਜ਼ਹੇ-ਰੂ - 403	ਜਖਮ - 465
ਜਹਨ-ਨਸ਼ੀਨ - 353	ਜ਼ਕ - 396	ਜਖਮਤ - 465
ਜਹਨੀ - 353	ਜ਼ਕਸ - 407	ਜ਼ਖਾਰ - 391
ਜਹਬ - 353	ਜ਼ਕਨ - 352	ਜਖੀਮ - 465
ਜਹਮਤ - 391	ਜ਼ਕਰ - 352	ਜਖੀਰਾ - 351
ਜਹਮਾਤ - 391	ਜ਼ਕਰਿਯਾ - 396	ਜਖੀਰਾ-ਖ਼ਾਨਾ - 352
ਜਹਰ - 402	ਜ਼ਕਾ - 352	ਜ਼ੰਗ - 400, 407
ਜਹਰ-ਆਸ਼ਾਮ - 402	ਜ਼ਕਾਤ - 396	ਜ਼ੰਗ-ਏ-ਅਖ਼ਬਾਰ - 400
ਜਹਰ-ਆਗੀਨ - 402	ਜ਼ਕਾਨ - 396, 407	ਜ਼ੰਗ-ਏ-ਸੀਨਾ - 400
ਜਹਰ-ਆਮੇਜ਼ - 402	ਜ਼ਕਾਰਾ - 40	ਜ਼ੰਗ-ਏ-ਹੈਦਰੀ - 400
ਜਹਰ-ਆਲੂਦ - 402	ਜ਼ਕਾਲ - 407	ਜ਼ੰਗ-ਏ-ਦਿਲ - 400
ਜਹਰਖੰਦ - 402	ਜ਼ਕਾਵਤ - 396	ਜ਼ਰੰਗ - 395
ਜਹਰਗਿਯਾ - 402	ਜ਼ਕੀ - 352, 396	ਜ਼ਰੰਦ - 395
ਜਹਰ-ਚਸਮ - 402	ਜ਼ਕੂਮ - 396	ਜ਼ਗਨ - 395
ਜਹਰਦਾਰੂ - 402	ਜ਼ਕੂਰ - 407	ਜ਼ੰਗ ਬਾਰ - 399
ਜਹਰਨਾਬ - 402	ਜ਼ਖ - 391, 407	ਜ਼ੰਗਲ - 400
ਜਹਰ ਨੋਸ਼ੀਦਨ - 402	ਜ਼ਖਮ - 391	ਜ਼ੰਗਾ - 400
ਜਹਰਰਬਾ - 402	ਜ਼ਖਮ-ਆਜ਼ਮਾ - 391	ਜ਼ੰਗਾ-ਏ-ਸ਼ਾਦਰਾਨ - 400
ਜਹਰਬਾਦ - 402	ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਕਾਰੀ - 392	ਜ਼ੰਗਾਰ - 400, 407
ਜਹਰ ਮਾਰ ਕਰਦਨ - 402	ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਕੂਸ - 392	ਜ਼ਗਾਰਾ - 395
ਜਹਰ ਮੀਨਾ - 402	ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਦਾਮਨਦਾਰ - 391	ਜ਼ੰਗੀ - 400
ਜਹਰ ਮੁਹਰਾ - 402	ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਦੁਰੁਸਤ - 391	ਜ਼ਗੀਰ - 395
	ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਨਮਕਬੰਦ - 392	ਜ਼ਗੂਤਾ - 395
	ਜ਼ਖਮ-ਏ-ਮੁਨਕਿਰ - 392	ਜ਼ੰਗੂਲਾ - 400

ਜਚਾ - 391	ਜੰਦ ਪੀਲ - 399	ਜਬਰਪੋਸ਼ - 390
ਜੱਚਾ ਖਾਨਾ - 391	ਜੰਦ ਪੇਚੀ - 399	ਜੱਫ - 395 - 407
ਜੰਜਬ - 399	ਜੰਦ ਫੀਲ - 399	ਜਫਤ - 396, 407
ਜੰਜਬਾਨ - 399	ਜੰਦ-ਬਾਫ - 399 - 407	ਜਫਤੀ - 407
ਜੰਜਬਾਰ - 399	ਜੰਦ ਰੁਖੀ - 399	ਜਫਰ - 476
ਜਜ਼ੀਬੀਲ - 399	ਜੰਦ ਲਾਫ - 399	ਜਫਰਨਾਮਾ - 476
ਜਜਰ - 391	ਜੰਦਾ - 407	ਜਫੀਫ - 396
ਜਜਰਾ - 391	ਜੰਦਾ ਪੀਲ - 407	ਜਬਹ - 351
ਜਜਾ - 387	ਜੰਦੀ - 399	ਜਬਤ - 465
ਜੱਜਾਜ - 391	ਜਨ - 398, 407, 477	ਜਬਤ-ਉ-ਰਬਤ - 465
ਜੰਜਾਨ - 398	ਜਨ-ਏ-ਪਿਸਰ - 398	ਜਬਰ - 351 - 390
ਜੰਜਾਰ - 398	ਜਨ-ਏ-ਬਾਰਦਾਰ - 398	ਜਬਰਜਦ - 390
ਜਜਾਲ - 391	ਜਨ-ਏ-ਰਸਮੀ - 398	ਜਬਰ ਤੰਗ - 390
ਜੰਜਿਸਤਾਨ - 399	ਜਨਕ - 398	ਜਬਰਦਸਤ - 390
ਜੰਜੀ - 399	ਜਨ ਕਰਦਨ - 398	ਜਬਰਦਸਤੀ - 390
ਜਜੀਰ - 391	ਜਨਕਾ - 398	ਜਬਾਨ - 389
ਜੰਜੀਰ - 399	ਜਨਖ - 399	ਜਬਾਨਆਵਰ - 389
ਜੰਜੀਰਬ-ਏ-ਦਰ - 399	ਜਨਖਦਾਨ - 399	ਜਬਾਨ-ਆਵਰੀ - 389
ਜੰਜੀਰ-ਸਾਜ਼ - 399	ਜਨ-ਖ਼ਾਸਤਨ - 398	ਜਬਾਨ-ਏ-ਸੰਗੀਨ - 390
ਜੰਜੀਰ ਫੀਲ - 399	ਜਨ-ਖ਼ਾਸਤਾ - 399	ਜਬਾਨ-ਏ-ਕਲਮ - 390
ਜੰਜੀਰ-ਮੂ - 399	ਜਨਚਕ - 399	ਜਬਾਨ-ਏ-ਤਰਾਜ਼ੂ - 390
ਜੰਜੀਰਾ - 399	ਜਨਚਾ - 399	ਜਬਾਨ-ਏ-ਬੇਸਰ - 390
ਜੰਜੀਰੀ - 399	ਜਨਜਲਬ - 399	ਜਬਾਨ ਸੋਖਤਨ - 390
ਜਦ - 392	ਜਨ-ਪਿਦਰ - 398	ਜਬਾਨ-ਗਿਰਿਫਤਾ - 390
ਜਦ-ਉ-ਕੋਬ - 393	ਜਨਬ - 352	ਜਬਾਨਗੀਰ - 390
ਜੰਦ - 399, 407	ਜਨ ਬਖਤੀ - 398	ਜਬਾਨ-ਗੋਯਾ - 390
ਜਦਾ - 393	ਜਨ-ਬ-ਮੁਜ਼ਦ - 398	ਜਬਾਨ-ਜਦ - 390
ਜੰਦਸਤਾ - 399	ਜਨ ਬਾਰਾ - 398	ਜਬਾਨ-ਜਦਨ - 390
ਜੰਦਕ - 399	ਜਨ ਬੁਰਦਨ - 398	ਜਬਾਨ-ਜਦਾ - 390
ਜੰਦਕਾ - 399	ਜਨ ਮੁਰੀਦ - 398	ਜਬਾਨ ਦਰਾਜ਼ - 390
ਜੰਦ-ਖ਼ਾਨ - 399	ਜਨਾ - 407	ਜਬਾਨ ਦਾਦਨ - 390
ਜੰਦਗੀ - 407	ਜਨੀ - 477	ਜਬਾਨ-ਦਾਨ - 390
ਜੰਦ-ਦਾਨ - 399	ਜਨੂ - 400	ਜਬਾਨ-ਫਰੋਸ਼ - 390
ਜਦਨ - 392	ਜਨੂਨ - 477	ਜਬਾਨ ਬਸਤਰੀ - 389

ਜਬਾਨ ਬੰਦ - 389	ਜਮਜ਼ਮਾ-ਪਰਦਾਜ਼ - 397	ਜਮੀਨਾ - 398
ਜਬਾਨ-ਬੰਦ-ਏ-ਖਿਰਦ - 390	ਜਮਜ਼ਮੀ - 397	ਜਮੀਮ - 352
ਜਬਾਨ-ਬਰ-ਜਬਾਨ - 389	ਜਮਨ - 397	ਜਮੀਮਾ - 352, 467
ਜਬਾਨ-ਬਾਜ਼ੀ - 389	ਜਮਯਾਦ - 397	ਜਮੀਯਾਦ - 397
ਜਬਾਨਾ - 390	ਜਮਾਇਮ - 352, 467	ਜਮੀਰ - 467
ਜਬਾਨੀ - 390	ਜਮਾਨ - 396, 466	ਜਮੁੱਰੁਦ - 397
ਜਬਾਨੀਯਾ - 390	ਜਮਾਨਤ - 467	ਜਰਅ - 352, 395, 466
ਜਬੀਬ - 391	ਜਮਾਨਮਤ-ਨਾਮਾ - 467	ਜਮੁੱਰੁਦ-ਗਿਯਾ - 397
ਜਬੀਲ - 391	ਜਮਾਨਤੀ - 467	ਜਮੁੱਰਦੀਨ - 397
ਜਬੂਨ - 391	ਜਮਾਨਦਾਰ - 466	ਜਰ - 393
ਜਬੂਨੀ - 391	ਜਮਾਨਾ - 396	ਜੱਰਅ - 352, 395, 466
ਜਬੂਰ - 390	ਜਮਾਨਾ ਸਾਜ਼ - 396	ਜਰ-ਅਫ਼ਸਾਨ - 393
ਜੰਬ - 352	ਜਮਾਨਾਸਾਜ਼ੀ - 396	ਜਰਆਬ - 393
ਜੰਬੀਲ - 398	ਜਮਾਨੀਯਾਨ - 397	ਜਰ-ਏ-ਅਸਲ - 393
ਜੰਬੀਲ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 398	ਜਮਿਸਤਾਨ - 397	ਜਰ-ਏ-ਸਫ਼ੇਦ - 393
ਜੰਬੀਲ ਸਾਜ਼ - 398	ਜਮੀ - 397	ਜਰ-ਏ-ਸਾਦਾ - 393
ਜੰਬੀਲ ਬਾਫ਼ - 398	ਜਮੀਦਾਰ - 397	ਜਰ-ਏ-ਸਾਮਤ - 393
ਜੰਬੂਰ - 398	ਜਮੀਨ - 397	ਜਰ-ਏ-ਸਾਰਾ - 393
ਜੰਬੂਰ-ਏ-ਅਸਲ - 398	ਜਮੀਨ-ਏ-ਸੋਖਤਾ - 397	ਜਰ-ਏ-ਸੁਰਖ - 393
ਜੰਬੂਰ-ਏ-ਸੁਰਖ - 398	ਜਮੀਨ-ਏ-ਹੁਸਨਖੇਜ਼ - 397	ਜਰ-ਏ-ਕਲਬ - 393
ਜੰਬੂਰ-ਏ-ਗੀਲੀ - 398	ਜਮੀਨ-ਏ-ਖਸਤਾ - 397	ਜਰ-ਏ-ਖਲਾਸ - 393
ਜੰਬੂਰ-ਏ-ਜਰਦ - 398	ਜਮੀਨ-ਏ-ਮੁਰਦਾ - 397	ਜਰ-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ - 393
ਜੰਬੂਰਕ - 398	ਜਮੀਨ-ਸੁੰਬਾ - 397	ਜਰ-ਏ-ਗੁਲ - 393
ਜੰਬੂਰਖਾਨਾ - 398	ਜਮੀਨ ਕੀਨਾ - 397	ਜਰ-ਏ-ਤਮਾਮ ਔਯਾਰ - 393
ਜੰਬੂਰਾ - 398	ਜਮੀਨ ਗਿਲ - 397	ਜਰ-ਏ-ਤਿਲਾ - 393
ਜੰਬੂਰੀ - 398	ਜਮੀਨ-ਗੀਰ - 397	ਜਰ-ਏ-ਦਸਤ ਅਫ਼ਸਾਰ - 393
ਜਮ - 396	ਜਮੀਨ-ਜ਼ਾਦ - 397	ਜਰ-ਏ-ਦਹਮਹੀ - 393
ਜੰਮ - 352, 466	ਜਮੀਨ-ਜ਼ਾਦਾ - 397	ਜਰ-ਏ-ਪਾਕ ਔਯਾਰ - 393
ਜਮਹਰੀਰ - 397	ਜਮੀਨ ਦਰ ਜਮੀਨ - 397	ਜਰ-ਏ-ਮਿਸਰੀ - 393
ਜਮਜ਼ਮ - 397	ਜਮੀਨਦੋਜ਼ - 397	ਜਰ-ਏ-ਰੂਮੀ - 393
ਜਮਜ਼ਮ-ਆਤਿਸ਼-ਫਿਸ਼ਾਂ - 397	ਜਮੀਨ-ਪੈਮਾ - 397	ਜਰ-ਸਿਨਾਸ - 393
ਜਮਜ਼ਮਾ - 397	ਜਮੀਨਬੋਸ - 397	ਜਰਕ - 393, 394
	ਜਮੀਨ ਲਰਜ਼ਾ - 397	ਜਰਕ-ਉ-ਬਰਕ - 394
	ਜਮੀਨ ਲਰਜ਼ਿਸ਼ - 397	

ਜਰਕਾਰ - 394	ਜਰਫਾ - 407	ਜ਼ੀਰੀਨ ਗਿਯਾਹ - 395
ਜਰਕੋਬ - 394	ਜਰਫੀ - 407	ਜ਼ੀਰੀਨ ਤੁਰੁੰਜ - 395
ਜਰ ਖਰੀਦ - 393	ਜਰਬ - 466	ਜ਼ੀਰੀਨ ਦਰਖਤ - 395
ਜਰਖੇਜ਼ - 393	ਜਰਬ-ਉਲ-ਫਤਹ - 466	ਜ਼ੀਰੀਨ ਦਿਰਫਸ - 395
ਜਰੀਗ - 394	ਜਰਬ-ਉਲ-ਮਿਸਲ - 466	ਜ਼ੀਰੀਨ ਨਰਗਸਾ - 395
ਜਰਗਰ - 394	ਜਰ ਬਹਾ ਦਾਦਾ - 393	ਜ਼ੀਰੀਨ ਬੈਜਾ-ਏ-ਖ਼ੁਰ - 395
ਜਰਗਰ-ਏ-ਚਰਖ - 394	ਜਰਬਖਾਨਾ - 466	ਜ਼ੀਰੀਫ - 476
ਜਰਗਰੀ - 394	ਜਰ-ਬੰਦਾ - 393	ਜ਼ੀਰੀਰ - 466
ਜਰਗਾਮ - 466	ਜਰਬਫਤ - 393	ਜ਼ਰੂਗਾ - 395
ਜਰਗ਼ੁਨੀ - 394	ਜਰਬਾਤ - 466	ਜ਼ਰੂਰ - 466
ਜਰ ਚੋਬਾ - 393	ਜਰਬਾਫ - 393	ਜ਼ਰੂਰਤ - 466
ਜਰਜ਼ੂਦ - 394	ਜਰਬਾਫਤ - 393	ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ - 466
ਜਰਜ਼ੂਦੀਯਤ - 394	ਜਰਰ - 466	ਜ਼ਰੂਰੀ - 466
ਜਰ ਤਾਰ - 393	ਜਰਰ ਰਸਾ - 466	ਜ਼ਲਜ਼ਲਾ - 396
ਜਰਤੁਸ਼ਤ - 393	ਜਰ ਵਰਕ - 394	ਜ਼ਲਾਜ਼ਿਲ - 396
ਜਰਦ - 394	ਜ਼ੋਰਾ - 352	ਜ਼ਲਾਲ - 466
ਜਰਦ ਆਬ - 394	ਜ਼ਰਾਇਅ - 352	ਜ਼ਲਾਲਤ - 352, 466
ਜਰਦ ਆਲੂ - 394	ਜ਼ਰਾਕ - 394	ਜ਼ਲੀਮ - 477
ਜਰਦਕ - 394	ਜ਼ਰਾਕਖਾਨਾ - 394	ਜ਼ਲੀਲ - 352, 466
ਜਰਦ-ਕਫ - 394	ਜ਼ਰਾਤੁਸ਼ਤ - 393	ਜ਼ਲੂਮ - 477
ਜਰਦ-ਗੋਸ਼ - 394	ਜ਼ਰਾਫਤ - 476	ਜ਼ਵ - 400
ਜਰਦ-ਚਸ਼ਮ - 394	ਜ਼ਰਾਬ - 393, 466	ਜ਼ਵਾਇਦ - 400
ਜਰਦ-ਰੁੱਖ - 394	ਜ਼ਰਾਬ-ਖਾਨਾ - 466	ਜ਼ਵਾਜ਼ਿਰ - 400
ਜਰਦ-ਰੂ - 394	ਜ਼ਰਾ-ਬੀਨ - 352	ਜ਼ਵਾਯਾ - 400
ਜਰਦ-ਰੂਈ - 394	ਜ਼ਰਾਵੰਦ - 494	ਜ਼ਵਾਰ - 400
ਜਰਦੁਸ਼ਤ - 393	ਜ਼ਰੀ - 395	ਜ਼ਵਾਰਾ - 400
ਜਰਦੋਜ਼ੀ - 393	ਜ਼ਰੀਆ - 352	ਜ਼ਵਾਲ - 400
ਜਰਨਬ - 394	ਜ਼ੀਰੀਨ - 395	ਜ਼ਵਾਲਾ - 400
ਜਰਨਿਗਾਰ - 394	ਜ਼ੀਰੀਨ ਸਤੂਨ - 395	ਜ਼ਾ (ਜ਼ੋ) - 351, 387
ਜਰਨੀ - 394	ਜ਼ੀਰੀਨ ਸਦਫ - 395	ਜ਼ਾਂ - 388
ਜਰ-ਪਜ਼ੀ - 393	ਜ਼ੀਰੀਨ ਹੁਮਾ - 395	ਜ਼ਾਇ - 476
ਜਰ-ਪ੍ਰਸਤ - 393	ਜ਼ੀਰੀਨ ਕਲੀਦ - 395	ਜ਼ਾਇਅ - 465
ਜਰਫ - 407, 476	ਜ਼ੀਰੀਨ ਕਾਸਾ - 395	ਜ਼ਾਇਕਾ - 351
ਜਰਫ-ਨਿਗਾਹ - 407	ਜ਼ੀਰੀਨ ਕੁਲਾਹ - 395	ਜ਼ਾਇਕਾਦਾਰ - 351

ਜਾਇਚਾ - 389	ਜਾਜ਼ ਖਾ - 407	ਜਾਬਿਹ - 351
ਜਾਇਦ - 389	ਜਾਜ਼ ਖਾਈ - 407	ਜਾਬਿਤ - 465
ਜਾਇਰ - 389	ਜਾਜਾ - 387	ਜਾਬਿਤਰੀ - 465
ਜਾਈਦਰੀ - 389	ਜਾਜ਼ਿਲ - 388	ਜਾਬਿਤਾ - 465
ਜਾਈਦਾ - 389	ਜਾਤ - 351	ਜਾਬਿਤਾ-ਏ-ਅਦਾਲਤ - 465
ਜਾਹਿਦ-ਏ-ਸਾਹਿਲ - 389	ਜਾਤ-ਉਸ-ਸਦੂਰ - 351	ਜਾਬਿਤਾ-ਏ-ਮਾਲ - 465
ਜਾਹਿਦ-ਏ-ਕੋਹ - 389	ਜਾਤ-ਉਸ-ਸੈ - 351	ਜਾਬੁਲ - 387
ਜਾਹਿਦ-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ (ਖੁਨਕ) - 389	ਜਾਤ-ਉਰ-ਰੀਹ - 351	ਜਾਬੁਲਿਸਤਾਨ - 387
ਜਾਹਿਦਾਨਾ - 389	ਜਾਤ-ਉਲ-ਐਨ - 351	ਜਾਮਿਨ - 465
ਜਾਹਿਬ - 351	ਜਾਤ-ਉਲ-ਜਨਬ - 351	ਜਾਮਿਨੀ - 465
ਜਾਹਿਰ - 476	ਜਾਤ-ਉਲ-ਬੁਰੂਜ - 351	ਜਾਯਦਾ - 389
ਜਾਹਿਰਨ - 476	ਜਾਤ-ਉਲ-ਬੈਨ - 351	ਜਾਰ - 387
ਜਾਹਿਰੀ - 476	ਜਾਤ-ਬ-ਹਕ - 351	ਜਾਰਗੀਗ - 388
ਜਾਂ ਸਿਪਸ - 389	ਜਾਤੀ - 351	ਜਾਰ ਜਾਰ (ਗਰੀਸਤਨ) - 387
ਜਾਕ - 388	ਜਾਦ - 387, 487, 465	ਜਾਰਦੁਸਤ - 388
ਜਾਕਿ - 389	ਜਾਦ-ਏ-ਰਾਹ - 387	ਜਾਰਨਾਲੀ - 387
ਜਾਕਿਰ - 351	ਜਾਦ ਗਰ - 387	ਜਾਰਿਅ - 388
ਜਾਖਿਰ - 351	ਜਾਦ-ਬਰ-ਜਾਦ - 387	ਜਾਰਿਬ - 465
ਜਾਗਾ - 388	ਜਾਦ-ਬੂਦ - 387	ਜਾਰਿਯਾਨੀ - 388
ਜਾਗਾ-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ - 388	ਜਾਦ ਬੁਮ - 387	ਜਾਰੀ - 388
ਜਾਗਾ-ਏ-ਕਮਾਨ - 388	ਜਾਦਾ - 387	ਜਾਲ - 351, 388, 465
ਜਾਂਗਹ - 389	ਜਾਦਾ-ਏ-ਸ਼ਸ ਰੋਜ਼ - 387	ਜਾਲ-ਅਬਰੂ - 388
ਜਾਂਗ-ਚੜਮ - 388	ਜਾਦਾ-ਏ-ਸ਼ਸ ਰੋਜ਼ਾ - 387	ਜਾਲ-ਏ-ਅਕੀਮ - 388
ਜਾਂਗ-ਜਬਾਨ - 388	ਜਾਦਾ-ਏ-ਖਾਕ - 387	ਜਾਨ-ਏ-ਸਪੇਦ-ਰੂ - 388
ਜਾਂਗ-ਦਿਲ - 388	ਜਾਦਾ-ਏ-ਖਾਤਿਰ - 387	ਜਾਲ-ਏ-ਸਫੇਦ-ਰੂ - 388
ਜਾਂਗਨੋਲ - 388	ਜਾਦਾ-ਏ-ਤਾਕ - 387	ਜਾਲ-ਏ-ਸਰ ਸਫੇਦ
ਜਾਂਗਪਾ - 388	ਜਾਦਾ-ਏ-ਮਰੀਖ - 387	ਸਿਯਾਹ- ਦਿਲ - 388
ਜਾਂਗਰ - 388, 407	ਜਾਨੀ - 389	ਜਾਲ-ਏ-ਕੁਜਪੁਸਤ - 388
ਜਾਂਗਾਬ - 388	ਜਾਨੀਜ - 389	ਜਾਲ-ਏ-ਕੂਫਾ - 388
ਜਾਂਗਿਜ - 388	ਜਾਨੀਯਾ - 389	ਜਾਲ-ਏ-ਜ਼ਰ - 388
ਜਾਂਚਾ - 387	ਜਾਨੂ - 389	ਜਾਲ-ਏ-ਦਸਤਾਨ - 388
ਜਾਜ - 387	ਜਾਨੂ ਤਹ ਕਰਦਨ - 389	ਜਾਲ-ਏ-ਪੀਰ - 388
ਜਾਜ ਸੂਰ - 387	ਜਾਂ ਪਸ - 389	ਜਾਲ-ਏ-ਬਦਅਫਆਲ - 388
	ਜਾਪੁਨੀ - 407	

ਜ਼ਾਲ-ਏ-ਮਦਾਯਿਨ - 388	ਜ਼ਿਹੇ - 403	ਜ਼ਿਨਾਕਾਰ - 398
ਜ਼ਾਲ-ਏ-ਮੁਸਿਯਾਹ - 388	ਜ਼ਿੰਕ - 396	ਜ਼ਿਨਾਕਾਰੀ - 398
ਜ਼ਾਲਾ - 407	ਜ਼ਿਕਰ - 352	ਜ਼ਿਬਹ - 351
ਜ਼ਾਲਾ-ਬਾਰ - 407	ਜ਼ਿਕਰ-ਏ-ਖੁਦਾ - 352	ਜ਼ਿਬਰ - 390
ਜ਼ਾਲਿਕ - 351	ਜ਼ਿਕਰ-ਏ-ਖ਼ੈਰ (ਬਿਲਖ਼ੈਰ) - 352	ਜ਼ਿਬਰਿਕਾਨ - 390
ਜ਼ਾਲਿਕੁਨ - 351	ਜ਼ਿਕਰ-ਏ-ਜ਼ਮੀਲ - 352	ਜ਼ਿਬਰਿਜ਼ - 390
ਜ਼ਾਲਿਮ - 476	ਜ਼ਿਕਾਕ - 396	ਜ਼ਿਬੀਲ - 391
ਜ਼ਾਲੀਨ - 465	ਜ਼ਿਜਾਜ਼ - 391	ਜ਼ਿਮਨ - 467
ਜ਼ਾਲੂ - 388	ਜ਼ਿੰਦ - 465	ਜ਼ਿੰਮਾ - 352
ਜ਼ਾਵ - 389	ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ - 399	ਜ਼ਿੰਮਾਦਾਰ - 352
ਜ਼ਾਵੀਯਾ - 389	ਜ਼ਿੰਦਗੀ - 399	ਜ਼ਿੰਮਾਦਾਰੀ - 352
ਜ਼ਾਵੀਲ - 389	ਜ਼ਿੰਦਾ - 399	ਜ਼ਿਮਾਮ - 396
ਜ਼ਾਵੁਲ - 389	ਜ਼ਿਦਾਦ - 465	ਜ਼ਿਯਾ - 467
ਜ਼ਿਅਮ - 395	ਜ਼ਿਦਾਦਾਰ - 400	ਜ਼ਿਯਾ ਗੁਸਤਰ - 467
ਜ਼ਿਸਤ - 395	ਜ਼ਿਦਾ-ਦਿਲ - 400	ਜ਼ਿਯਾਦ - 403
ਜ਼ਿਸਤ-ਸੀਰਤ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨ - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਤ - 403
ਜ਼ਿਸਤਖ਼ੁ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨ-ਏ-ਸਿਕੰਦਰ - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਤੀ - 403
ਜ਼ਿਸਤ ਗੋ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨ-ਏ-ਖ਼ਾਮੋਸ਼ (ਖ਼ਾਮੋਸ਼ਾਂ) - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਤੀ ਤਲਬ - 403
ਜ਼ਿਸਤ-ਯਾਦ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨ ਸਰਾ - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਾ - 403
ਜ਼ਿਸਤ-ਰੂ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨ ਖ਼ਾਨਾ - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਾ-ਸਰ - 403
ਜ਼ਿਸਤਾਰ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨਚੀ - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਾ-ਸਰੀ - 403
ਜ਼ਿਸਤੀ - 395	ਜ਼ਿਦਾਨੀਯਾਨ - 399	ਜ਼ਿਯਾਦਾ ਕਰਦਨ - 403
ਜ਼ਿਹ - 401	ਜ਼ਿੰਦੀ - 466	ਜ਼ਿਯਾਦਾ ਗੋ - 403
ਜ਼ਿਹ-ਉ-ਜ਼ਾਦ - 403	ਜ਼ਿੰਦੈਨ - 466	ਜ਼ਿਯਾਦਾ-ਤਰ - 403
ਜ਼ਿਹਕ - 465	ਜ਼ਿਨਹਾਰ - 400	ਜ਼ਿਯਾਨ - 403, 408
ਜ਼ਿਹਰੀਰ - 403	ਜ਼ਿਨਹਾਰ ਖ਼ਾਹ - 400	ਜ਼ਿਯਾਨ-ਆਵਰ - 403
ਜ਼ਿਹਜ਼ਾਦ - 403	ਜ਼ਿਨਹਾਰ ਖ਼ਾਰ - 400	ਜ਼ਿਯਾਨਕਾਰ - 403
ਜ਼ਿਹਦਾਨ - 402	ਜ਼ਿਨਹਾਰਗੀਰ - 400	ਜ਼ਿਯਾਨਕਾਰੀ - 403
ਜ਼ਿਹ ਦੀਦਾ - 402	ਜ਼ਿਨਹਾਰ ਦਾਦਾ - 400	ਜ਼ਿਯਾਨਗਰ - 403
ਜ਼ਿਹਨ - 353	ਜ਼ਿਨਹਾਰੀ - 400	ਜ਼ਿਯਾਨਦਾਰ - 403
ਜ਼ਿਹ-ਨਸੀਨ - 353	ਜ਼ਿਨਬ - 352	ਜ਼ਿਯਾਨਦੀਦਾ - 403
ਜ਼ਿਹਨੀ - 353	ਜ਼ਿਨਾ - 398	ਜ਼ਿਯਾਨਰਸੀਦਾ - 403
ਜ਼ਿਹਾਫ਼ - 391		ਜ਼ਿਯਾਨੀ - 403
ਜ਼ਿਹੀਨ - 353		ਜ਼ਿਯਾਪਾਸ - 467

ਜ਼ਿਯਾਫਤ - 403, 467	ਜ਼ੀਗ ਜ਼ੀਗ - 408	ਜ਼ੀਵਾ - 408
ਜ਼ਿਯਾਰਤ - 403	ਜ਼ੀਗਾਲ - 405	ਜ਼ੁਅਫ - 466
ਜ਼ਿਯਾਰਤ-ਗਾਹ - 403	ਜ਼ੀਚ - 404	ਜ਼ੁਅਫਾ - 466
ਜ਼ਿਯਾਰਤੀ - 403	ਜ਼ੀਜ - 404	ਜ਼ੁਅਮ - 395
ਜ਼ਿਰਹ - 395	ਜ਼ੀਨ - 405	ਜ਼ੁਆਫ - 395
ਜ਼ਿਰਹ ਪੋਸ਼ੀਦਨ - 395	ਜ਼ੀਨ-ਉ-ਬਰਗ - 405	ਜ਼ੁਹਕਾ - 465
ਜ਼ਿਰਗਾਮ - 466	ਜ਼ੀਨ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 405	ਜ਼ੁਹਦ - 402
ਜ਼ਿਰਾਬ - 393	ਜ਼ੀਨ-ਸਾਜ਼ - 405	ਜ਼ੁਹਰ - 477
ਜ਼ਿੱਲ -	ਜ਼ੀਨ-ਸਾਜ਼ੀ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ - 402
ਜ਼ਿਲ-ਉਲ-ਲਾਹ - 476	ਜ਼ੀਨਹਾਰ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ-ਏ-ਸ਼ਬ - 402
ਜ਼ਿਲਅ - 466	ਜ਼ੀਨਹਾਰ ਖ਼ਾਹ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ-ਏ-ਮੇਗ - 403
ਜ਼ਿਲਅਦਾਰ - 466	ਜ਼ੀਨਹਾਰਖ਼ਾਰ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ-ਸਾਜ਼ - 403
ਜ਼ਿਲਅਦਾਰੀ - 466	ਜ਼ੀਨਹਾਰ-ਗੀਰ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ-ਜ਼ਬੀਨ - 402
ਜ਼ਿਲਅ-ਬੰਦੀ - 466	ਜ਼ੀਨਹਾਰ-ਦਾਰ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ-ਤਬਅ - 402
ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਸੁਬਹਾਨੀ - 476	ਜ਼ੀਨਦਾਰਬਾਸ਼ੀ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ-ਨਵਾ - 403
ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਹਕ - 476	ਜ਼ੀਨਹਾਰੀ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ ਬੁਨਾਰੋਸ਼ - 402
ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ - 476	ਜ਼ੀਨਾ - 405	ਜ਼ੁਹਰਾ ਰਰੁਖ - 402
ਜ਼ਿੱਲ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 476	ਜ਼ੀਬ - 404	ਜ਼ੁਹਲ - 391
ਜ਼ਿਲ ਹਿੱਜਾ - 353	ਜ਼ੀਬਾ - 404	ਜ਼ੁਹਾ - 465
ਜ਼ਿਲਕਅਦ - 353	ਜ਼ੀਬਾਇਸ਼ - 404	ਜ਼ੁੱਹਾਦ - 402
ਜ਼ਿੱਲਤ - 352	ਜ਼ੀਬਾਈ - 404	ਜ਼ੁਹੁਕਾ - 465
ਜ਼ਿਲੀਮ - 476	ਜ਼ੀਬਾ-ਸਿਰਿਸ਼ਤ-ਜੇਬਾ-ਖ਼ੁ - 404	ਜ਼ੁਹੁਰ - 477
ਜ਼ਿੱਲੀਲ - 466	ਜ਼ੀਬਕ - 404	ਜ਼ੁਹੁਰੀ - 477
ਜ਼ੀ - 353, 407	ਜ਼ੀਬਕ ਕਰਦਨ - 404	ਜ਼ੁਕਾਸਾ - 396
ਜ਼ੀ-ਇਸਤਿਅਦਾਦ - 353	ਜ਼ੀਬਕ-ਬ-ਗੋਸ਼ ਰੇਖਤਨ -	ਜ਼ੁਕਾਸਾ - 396
ਜ਼ੀ-ਇਖ਼ਤਿਯਾਰ - 353	404	ਜ਼ੁਕਾਕ - 396
ਜ਼ੀਸਤ - 405	ਜ਼ੀਬਨ - 404	ਜ਼ੁਕਾਨ - 396
ਜ਼ੀਸਤਨ - 405	ਜ਼ੀਬਾਨ - 404	ਜ਼ੁਕਾਮ - 396
ਜ਼ੀਕ - 405, 407, 467	ਜ਼ੀਬਾਰੂ - 404	ਜ਼ੁਕੂਰ - 352
ਜ਼ੀਕ-ਉ-ਜ਼ਾਕ - 405	ਜ਼ੀਬਾਲ - 404	ਜ਼ੁਗਨਾਰ - 395
ਜ਼ੀਕ-ਉਨ-ਨਵਸ - 467	ਜ਼ੀਰ - 408	ਜ਼ੁਗਾਲ - 395
ਜ਼ੀਕ-ਏ-ਨਵਸ - 467	ਜ਼ੀਰਕੀ - 405	ਜ਼ੁਗਾਲਾਬ - 396
ਜ਼ੀਕਾ - 408	ਜ਼ੀਰਾ - 405, 408	ਜ਼ੁਜਾਜ - 391
ਜ਼ੀਗ - 408, 408	ਜ਼ੀਰਾ-ਏ-ਕਿਰਮਾਨ - 405	ਜ਼ੁਜਾਜਾ - 391

ਜੁਜਾਜੀ - 391	ਜੁਲਮਾਤ-ਏ-ਸਿਕੰਦਰੀ - 477	ਜ਼ੋਬ-ਉ-ਜ਼ੀਨਤ - 404
ਜੁੰਨਾਰ - 398	ਜੁਲਮਾਨੀ - 477	ਜ਼ੋਬੰਦਾ - 404
ਜੁੰਨਾਰਦਾਰ - 398	ਜੁਲਮਾਨੀਯਤ - 477	ਜ਼ੋਰ - 404
ਜੁੰਨਾਰ ਬਸਤਨ - 398	ਜੁਲਮਿਨਨ - 353	ਜ਼ੋਰ-ਉ-ਜ਼ਬਰ - 405
ਜੁੰਨਾਰ-ਬੰਦ - 398	ਜੁਲਾਲ - 396	ਜ਼ੋਰ-ਉ-ਜ਼ਾਰ - 405
ਜੁੰਨੂਨ ਮਿਸਰੀ - 353	ਜੁਲਾਲ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰ - 396	ਜ਼ੋਰ-ਉ-ਬਾਲਾ - 405
ਜੁਨੂਬ - 352	ਜੁਲੇਬਾ - 396	ਜ਼ੋਰ ਅਜ਼ ਮਿਯਾਨਾ - 40
ਜੁਫਤ - 396	ਜੁਲੈਖ਼ਾ - 396	ਜ਼ੋਰ ਅਫ਼ਗ਼ਨ - 404
ਜੁਫ਼ਾਨ - 396	ਜੁਵਾਰ - 400	ਜ਼ੋਰ-ਏ-ਕਲਮ ਆਵਰਦਨ
ਜੁਫ਼ਾਨਾ - 396	ਜੂ - 352, 400	(ਗ਼ਿਰਿਫਤਨ) - 405
ਜੁਫ਼ੂ - 396	ਜੂਅਜ਼ਆਫ - 352	ਜ਼ੋਰ-ਏ-ਖ਼ਾਕ ਸਿਪੁਰਦਨ
ਜੁਬਦਾ - 390	ਜੂ ਅਜ਼ਆਫ-ਏ-ਅਕਲ - 352	(ਕਰਦਨ) - 405
ਜੁਬਾਨ - 389	ਜੂਗਾਲ - 401	ਜ਼ੋਰ-ਕਾਸਾ - 405
ਜੁਮਰ - 397	ਜੂਜ - 407	ਜ਼ੋਰ-ਗਾਹ - 405
ਜੁਮਰਾ - 397	ਜੂਜਾ - 401, 407	ਜ਼ੋਰ-ਚਾਕ - 404
ਜੁਰਆ - 394	ਜੂਦ - 401	ਜ਼ੋਰ ਜ਼ਬਾਨ ਗੁਫਤਨ - 405
ਜੁੱਰਕ - 394	ਜੂਦ-ਸੇਰ - 401	ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ਮੀਨ - 405
ਜੁਰਫਾ - 476	ਜੂਦ-ਖ਼ੋਜ਼ - 401	ਜ਼ੋਰ ਜ਼ਾਮਾ - 404
ਜੁਰਾਫ - 394	ਜੂਦਗ਼ੀ - 401	ਜ਼ੋਰ ਤਿਲਾ - 405
ਜੁਰਾਫਾ - 394	ਜੂਦ-ਪਸ਼ੋਮਾਨ - 401	ਜ਼ੋਰ-ਦਸਤ - 405
ਜੁਰੂਫ - 476	ਜੂਦ-ਫ਼ਹਮ - 401	ਜ਼ੋਰ ਪਾ - 404
ਜੁਲਕਅਦ - 353	ਜੂਦ ਬੂਦ - 401	ਜ਼ੋਰ-ਪੇਚ - 404
ਜੁਲਕਅਦਾ - 353	ਜੂਦ-ਰਸ - 401	ਜ਼ੋਰ-ਪੋਸ਼ - 404
ਜੁਲਕਫਲ - 353	ਜੂਦ-ਰਾਮ - 401	ਜ਼ੋਰ ਬੰਦ - 404
ਜੁਲਕਰਨੈਨ - 353	ਜੂਦਾ - 401	ਜ਼ੋਰ ਬਾ - 404
ਜੁਲਜਲਾਲ - 353	ਜੂਦਾਜੂਦ - 401	ਜ਼ੋਰ ਬਾਜ਼ਾ - 404
ਜੁਲਫ - 396	ਜੂਦੀ - 401	ਜ਼ੋਰਬਾਦ - 405
ਜੁਲਫ-ਏ-ਅਰੂਸ - 396	ਜੂਨ - 407	ਜ਼ੋਰ ਬਾਰ - 404
ਜੁਲਫਿਕਾਰ - 353	ਜੂਨਾਬ - 353	ਜ਼ੋਰ ਬੁਰ - 404
ਜੁਲਬਹਰੈਨ - 353	ਜੂਪੀਨ - 401	ਜ਼ੋਰੀਨ - 405
ਜੁਲਮ - 476	ਜੂ-ਫ਼ਨੂਨ - 353	ਜ਼ੋਵਰ - 406
ਜੁਲਮਤ - 477	ਜੂਬਾਸ਼ੀ - 400	ਜ਼ੋਵਰ-ਉ-ਕਾਫ - 406
ਜੁਲਮ-ਦੋਸਤ - 476	ਜ਼ੋ - 407	ਜ਼ੋਵਰ ਜ਼ਦਨ - 406
ਜੁਲਮਾਤ - 476	ਜ਼ੋਬ - 404	ਜ਼ੋਵਰ ਜ਼ਦਨ - 406

ਜੇਵਰ ਦਾਦਨ - 406
 ਜੇਵਰ ਬਸਤਨ - 406
 ਜੇਵਰ ਬਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 406
 ਜੈਗਮ - 467
 ਜੈਤੂਨ - 404
 ਜੈਤੂਨੀ - 404
 ਜੈਦ - 404
 ਜੈਨਬ - 405
 ਜੈਬੰਦਗੀ - 404
 ਜੈਬੰਦਗੀ-ਬਖਸ਼ - 404
 ਜੈਬਨ - 404
 ਜੈਮੁਲਾ - 405
 ਜੈਲ - 353
 ਜੇਇ - 476
 ਜੋਸ - 401
 ਜੋਜਨ - 401
 ਜੋਪੀਨ - 407
 ਜੋਬੀਨ - 407
 ਜੋਰ - 401
 ਜੋਰ ਆਜ਼ਮਾ - 401
 ਜੋਰ-ਆਵਰ - 401
 ਜੋਰ-ਆਵਰੀ - 401
 ਜੋਰ-ਖਾਨਾ - 401
 ਜੋਰ-ਗਰ - 401
 ਜੋਰਗਰੀ - 401
 ਜੋਰਦਾਰ - 401
 ਜੋਰਨਾਕ - 401
 ਜੋਰ-ਬਾਜ਼ੂ - 401
 ਜੋਰਮੰਦ - 401
 ਜੋਰਵਰ - 401
 ਜੋਰੀ - 401
 ਜੋਲ - 408
 ਜੋਲੀਦਾ - 408
 ਜੋਲੀਦਾ ਹਾਲ - 408

ਜੋਲੀਦਾ-ਮੂ - 407
 ਜੋਕ - 353
 ਜੋਜ - 401
 ਜੋਜਾ - 401
 ਜੋਜਾਨ - 401
 ਜੋਜੀ - 401
 ਜੋਜੀਯਤ - 401
 ਜੋਜੈਨ - 401
 ਜੋਦ - 401
 ਜੋਰਕ - 401
 ਜੋਰਕ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 401
 ਜੋਰਕ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 401
 ਜੋਰਕੀ - 401

‘ਤ’

ਤਅੱਸ - 191
 ਤਅੱਸੁਕ - 191
 ਤਅੱਸੁਫ਼ - 175
 ਤਅੱਸੁਬ - 191
 ਤਅਜ਼ੀਬ - 190
 ਤਅਜ਼ੀਮ - 191
 ਤਅਜ਼ੀਯਤ - 190
 ਤਅਜ਼ੀਯਾ - 190
 ਤਅਜ਼ੀਯਾ-ਦਾਬ - 190
 ਤਅਜ਼ੀਯਾਦਾਰੀ - 191
 ਤਅਜ਼ੀਰ - 190
 ਤਅਜ਼ੀਲ - 190
 ਤਅਜ਼ੁਬ - 190
 ਤਅਤੀਲ - 191
 ਤਅਤੁਲ - 191
 ਤਅਦਾਦ - 190
 ਤਅਦੀ - 190
 ਤਅਦੀਦ - 190

ਤਅਨ - 472
 ਤਅਨ-ਉ-ਜ਼ਰਬ - 472
 ਤਅਨਾ - 472
 ਤਅਬੀਰ - 190
 ਤਅਮ - 472
 ਤਅਮੀਰ - 191
 ਤਅਮੀਲ - 191
 ਤਅੱਮੁਲ - 176, 191
 ਤਅਰੀਫ਼ - 190
 ਤਅਰੀਬ - 190
 ਤਅੱਰੁਜ਼ - 190
 ਤਅੱਲੀਮ - 191
 ਤਅਲੀਮੀ - 191
 ਤਅੱਲੁਕ - 191
 ਤਅੱਲੁਕਾਤ - 191
 ਤਅਲੁੱਕਦਾਰ - 191
 ਤਅੱਲੁਕਾ - 191
 ਤਅਲੁੱਕਦਾਰ - 191
 ਤਅਵੀਜ਼ - 190
 ਤਅਮ - 472
 ਤਅਾਕੁਬ - 190
 ਤਅਮ - 472
 ਤਅਾਕੁਬ - 190
 ਤਅਾਰੁਜ਼ - 190
 ਤਅਾਰੁਫ਼ - 190
 ਤਅਾਰੁਫ਼-ਏ-ਰਸਮੀ - 19
 ਤਅਾਲਾ - 190
 ਤਅਾਲਾ-ਅੱਲਾਹ - 190
 ਤਅਾਵੁਨ - 190
 ਤਸ - 186
 ਤਸ - 187
 ਤਸਹੀਹ - 189
 ਤਸਹੀਰ - 188
 ਤਸਹੀਲ - 187

ਤਸੱਹੁਦ - 188	ਤਸਤਾ-ਏ-ਨਿਗੂਨ - 472	ਤਸਰੀਕ ਕਰਦਨ - 188
ਤਸਕੀਕ - 188	ਤਸਤੀਰ - 186	ਤਸਰੀਫ - 188
ਤਸਕੀਨ - 187	ਤਸਦੀਸ - 186	ਤਸਰੀਫ ਕਰਦਨ - 188
ਤਸਕੀਨ ਕਦਾ - 187	ਤਸਦੀਕ - 189	ਤਸਰੀਫ ਦਾਦਨ - 188
ਤਸਕੀਨ ਦਾਦਨ - 187	ਤਸੱਦੁਕ - 189	ਤਸਰੀਫਾਤੀ ਬਾਸ਼ੀ - 188
ਤਸਕੀਨ-ਬਖਸ਼ - 187	ਤਸਦੁੱਦ - 188	ਤਸੱਰੁਫ - 189
ਤਸਕੀਲ - 188	ਤਸਨਾ - 188	ਤਸੱਰੁਫ-ਏ-ਬੇਜਾ - 189
ਤਸਖੀਸ - 188	ਤਸਨਾ-ਏ-ਖੂਨ - 188	ਤਸੱਰੁਫ ਕਰਦਨ - 189
ਤਸਖੀਰ - 186	ਤਸਨਾ-ਜਿਗਰ - 188	ਤਸਲਸੁੱਲ - 187
ਤਸਗੀਰ - 189	ਤਸਨਾ-ਦਿਲ - 188	ਤਸੱਲੀ - 187
ਤਸਤ - 187	ਤਸਨਾ-ਲਬ - 188	ਤਸੱਲੀ-ਸੁਦਨ - 187
ਤਸਤ - 472	ਤਸਨਿਗੀ - 188	ਤਸਲੀਸ - 177
ਤਸਤ ਅਜ਼ ਬਾਮ ਉਫਤਾਦਨ - 188	ਤਸਨੀਆ - 177	ਤਸਲੀਬ - 189
ਤਸਤ ਅਜ਼ ਬਾਮ ਅਫਰੀਦਨ - 188	ਤਸਨੀਅਤ - 177	ਤਸਲੀਮ - 187
ਤਸਤ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ - 188	ਤਸਨੀਫ - 189	ਤਸਲੀਮਾਤ - 187
ਤਸਤ-ਏ-ਸਰ-ਨਿਗੂ - 188	ਤਸਨੀਮ - 187	ਤਸੱਲੁਤ - 187
ਤਸਤ-ਏ-ਸੀਮੀ - 188	ਤਸੱਨੁਅ - 189	ਤਸਵੀਸ਼ - 188
ਤਸਤ-ਏ-ਕਸੇ ਅਜ਼ ਬਾਮ ਉਫਤਾਦਨ - 472	ਤਸਬੀਹ - 186	ਤਸਵੀਕ - 188
ਤਸਤ-ਏ-ਖਾਕ - 472	ਤਸਬੀਹ - 187	ਤਸਵੀਦ - 187
ਤਸਤ-ਏ-ਖੂਨ - 472	ਤਸਬੀਹ-ਏ-ਹਜ਼ਾਰ ਦਾਨਾ - 186	ਤਸਵੀਰ - 189
ਤਸਤ-ਏ-ਜ਼ਰ/ਜ਼ੋਰੀਨ - 188	ਤਸਬੀਹ-ਏ-ਕਰਬਲਾਈ - 186	ਤਸਵੀਰ-ਏ-ਸਾਯਾਦਾਰ - 189
ਤਸਤ-ਏ-ਜ਼ੁਰ - 472	ਤਸਬੀਹ-ਸੁਮਾਰ - 186	ਤਸੱਵੁਫ - 189
ਤਸਤ-ਏ-ਨਿਗੂਨ - 472	ਤਸਬੀਹ-ਖ਼ਾਨ - 186	ਤਸੱਵੁਰ - 189
ਤਸਤ-ਏ-ਬੁਲੰਦ - 188	ਤਸਬੀਬ - 187	ਤਸਾਹੁਦ - 187
ਤਸਤਖ਼ਾਨ - 188	ਤਸੱਬੁਹ - 187	ਤਸਾਦੁਕ - 189
ਤਸਤ-ਖ਼ਾਨਾ - 188	ਤਸੱਬੁਬ - 186	ਤਸਾਦੁਫ - 189
ਤਸਤ-ਗਰ - 472	ਤਸੱਫੀ - 188	ਤਸਾਦੁਮ - 189
ਤਸਤਗੀ - 188	ਤਸਫੀਯਾ - 189	ਤਸਾਨੀਫ - 189
ਤਸਤਗੀਦਾਰ - 188	ਤਸਮਾ - 187	ਤਸਾਬੁਹ - 187
ਤਸਤ ਜਦਨ - 188	ਤਸਮਾ-ਬਾਜ਼ੀ - 187	ਤਸਾਬੁਕ - 186
ਤਸਤਦਾਰ - 188	ਤਸਮੀਯਾ - 187	ਤਸਾਲੁਮ - 186
	ਤਸਰੀਹ - 188	ਤਸਾਵੀਰ - 189
		ਤਸੀ - 189
		ਤੱਸੂ - 187

ਤਹ - 206	ਤਹਮਾਸਪ - 474	ਤਕਤੀਰ - 194
ਤਹ-ਉ-ਬਾਲਾ - 207	ਤਹਮੀਨਾ - 207	ਤਕਦੀਸ - 194
ਤਹ-ਏ-ਆਬ - 206	ਤਹੱਮੁਲ - 179	ਤਕਦੀਮ - 194
ਤਹ-ਏ-ਦਿਲ - 206	ਤਹਮੂਰਸ - 207	ਤਕਦੀਰ - 193
ਤਹਸੀਲ - 179	ਤਹਮੈਦਾਨੀ - 207	ਤਕਦੀਰੀ - 194
ਤਹਕ - 207	ਤਹਰਾਨ - 207, 474	ਤਕਦੀਰੀ ਅਮਰ - 194
ਤਹਕੀਕ - 179	ਤਹਰੀਕ - 179	ਤੱਕਦੁਸ - 193
ਤਹਕੀਕਾਤ - 179	ਤਹਰੀਰ - 179	ਤੱਕਦੁਮ - 193
ਤਹਕੀਰ - 179	ਤਹਰੁੱਜ - 178	ਤਕਫੀਨ - 195
ਤਹੱਕੁਮ - 179	ਤਹਲੀਲ - 179, 207	ਤਕਫੀਰ - 195
ਤਹ ਗ਼ਿਰਬਾਲ - 207	ਤਹਲੁਕਾ - 207	ਤਕਫੀਲ - 195
ਤਹ ਗ਼ਿਰਬਾਲੀ - 207	ਤਹਵੀਲ - 179	ਤਕਬੀਰ - 195
ਤਹ-ਜ਼ੀਰ - 207	ਤਹਵੀਲਦਾਰ - 179	ਤਕੱਬੁਰ - 195
ਤਹਜ਼ੀਬ - 207	ਤਹੱਵੁਰ - 207	ਤਕੱਬੁਰੀ - 195
ਤਹਜ਼ੀਬ-ਉਲ-ਅਖ਼ਲਾਕ - 207	ਤਹਾਇਫ਼ - 178	ਤਕਬੰਦ - 195
ਤਹਜ਼ੀਬ-ਏ-ਅਖ਼ਲਾਕ - 207	ਤਹਾਰਤ - 474	ਤਕਯਾ - 195
ਤਹਜ਼ੀਬ - ਯਾਫ਼ਤਾ - 207	ਤਹਿਮੂਰਸ - 474	ਤਕਯਾ ਜ਼ਦਨ - 196
ਤਹਤ - 178	ਤਹੀ - 207	ਤਕਯਾ-ਜਾਯ - 195
ਤਹਤੁੱਸਰਾ - 178	ਤਹੀਰ - 475	ਤਕਰਾਰ - 195
ਤਹਤੁੱਲਵਜ਼ - 178	ਤਹੁ - 207	ਤਕਰੀਬ - 194
ਤਹਦੀਸ - 178	ਤਹੂਰ - 474	ਤਕਰੀਬ-ਏ-ਸਈਦ - 194
ਤਹਦੀਦ - 206	ਤਕ-ਉ-ਤਾ - 195	ਤਕਰੀਬ ਦੀਦਨ - 194
ਤਹਦੀਦ-ਅਮੇਜ਼ - 206	ਤਕ-ਉ-ਤਾਜ਼ - 195	ਤਕਰੀਬਨ - 194
ਤਹੱਦੁਸ - 178	ਤਕਸੀਮ - 194	ਤਕਰੀਮ - 195
ਤਹਦੇਗ - 206	ਤਕਸੀਮ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨ - 194	ਤਕਰੀਮਾਤ - 195
ਤਹ-ਦੇਗੀ - 206	ਤਕਸੀਰ - 194, 195	ਤਕਰੀਰ - 194
ਤਹੱਨ - 470	ਤਕਸੀਰਕਾਰ - 194	ਤਕਰੀਰ ਕਰਦਨ - 194
ਤਹ-ਨਸ਼ੀਨ - 207	ਤਕਸੀਰਦਾਰ - 194	ਤਕਰੀਰਨ - 194
ਤਹ-ਨਿਸ਼ਾਨ - 207	ਤਕਸੀਰਵਾਰ - 194	ਤਕਰੀਰੀ - 194
ਤਹਨੀਯਤ - 207	ਤਕਜ਼ੀਬ - 195	ਤਕੱਰੁਬ - 194
ਤਹ-ਨੁਮਾ - 207	ਤਕਤਕ - 195	ਤਕਰੁੱਰ - 194
ਤਹੱਵਜ਼ - 179	ਤਕਤਕ-ਏ-ਪਾ - 195	ਤਕਰੁੱਰੀ - 194
ਤਹਮਤਨ - 207	ਤਕਤਾਜ਼ - 195	ਤਕਲੀਦ - 194
	ਤਕਤੀਅ - 194	ਤਕਲੀਦੀ - 194

ਤਕਲੀਫ - 195	ਤਖਤ-ਏ-ਹੁਮਾਯੂਨ - 180	ਤਖਲੀਕ - 180
ਤਕਲੀਬ - 194	ਤਖਤ-ਏ-ਹੈਗ - 179	ਤਖਲੀਯਾ - 180
ਤਕਲੀਲ - 194	ਤਖਤ-ਏ-ਤਾਉਸ - 179	ਤਖਲੁੱਸ - 180
ਤਕੱਲੁਫ - 195	ਤਖਤ-ਏ-ਵੀਰੋਜਾ - 180	ਤਗ - 196
ਤਕੱਲੁਮ - 195	ਤੁਖਤ-ਏ-ਰਵਾਨ - 179	ਤਗ-ਉ-ਤਾ - 196
ਤਕਵਾ - 194	ਤਖਤ-ਏ-ਰਵਿੰਦਾ - 179	ਤਗ-ਉ-ਤਾਜ - 196
ਤਕਵੀਮ - 195	ਤਖਤਗਾਹ - 180	ਤਗ-ਉ-ਦੇ - 196
ਤਕਵੀਮ-ਏ-ਪਾਰੀਨਾ - 195	ਤਖਤਗੀਰ - 180	ਤਗ-ਉ-ਪੇ - 196
ਤਕਵੀਯਤ - 195	ਤਖਤਦਾਰ - 179	ਤੇਗ-ਏ-ਨੂਤਕ - 210
ਤਕਾਜ਼ਾ - 193	ਤਖਤ-ਨਸ਼ੀਨ - 180	ਤਗਈਯੁਰ 191
ਤਕਾਜ਼ਾ-ਏ-ਉਮਰ - 193	ਤਖਤ-ਨਸ਼ੀਨੀ - 180	ਤਗਦੀ - 196
ਤਕਾਜ਼ਾ-ਏ-ਸਿਨ - 193	ਤਖਤ-ਪੋਸ਼ - 179	ਤਗਯੀਰ - 192
ਤਕਾਜ਼ਾ-ਏ-ਵਕਤ - 193	ਤਖਤ ਬਖਤ - 179	ਤਗਰਗ - 196
ਤਕਾਜ਼ੀ - 193	ਤਖਤਾ - 180	ਤਗਲ - 196
ਤਕਾਦੀਰ - 193	ਤਖਤਾ-ਏ-ਅੱਵਲ - 180	ਤਗਲੀਸ - 191
ਤਕਾਨ - 195	ਤਖਤਾ-ਏ-ਤਾਬੂਤ - 180	ਤਗਾ-ਪੇ - 196
ਤਕਾਪੂ - 195	ਤਖਤਾ-ਏ-ਦੀਵਾਰੀ - 180	ਤਗਾਵੁਲ - 191
ਤਕਾ ਪੂਯ - 195	ਤਖਤਾ-ਏ-ਨਰਦ - 180	ਤਗਾ-ਮਸ਼ੀ - 196
ਤਕਾਬੁਲ - 193	ਤਖਤਾ-ਏ-ਪੁਲ - 180	ਤਗਾਰ - 191
ਤਕਾਰੀਰ - 193	ਤਖਤਾ-ਏ-ਮਸ਼ਕ - 180	ਤਗਾਰਾ - 191
ਤਕਾਰੁਬ - 193	ਤਖਤਾ-ਏ-ਮੀਨਾ - 180	ਤਗਾਵਰ - 196
ਤਕਾਰੁਮ - 195	ਤਖਤਾ ਜਦਨ - 180	ਤਗੀ - 472
ਤਕਾਲੀਫ - 195	ਤਖਤਾ ਤਖਤਾ - 180	ਤਗੀਨ - 196
ਤਕਾਵੀਮ - 193	ਤਖਤਾ ਪੋਸ਼ - 180	ਤਜ - 186
ਤਕੀ - 195	ਤਖਤਾ-ਬਸਤਾ - 180	ਤਜਈਨ - 186
ਤਕੂਰ - 195	ਤਖਤਾ-ਬੰਦ - 180	ਤਜਈਨ-ਏ-ਨਵਸ - 186
ਤਖਸੀਸ - 180	ਤਖਤਾ-ਬੰਦੀ - 180	ਤਜਸੁੱਸ - 178
ਤਖਤ - 179	ਤਖਤੀ - 180	ਤਜਹੀਜ਼ - 178
ਤਖਤ-ਉ-ਤਾਜ - 180	ਤਖਵੀਫ - 180	ਤਜਹੀਜ਼-ਉ-ਤਕਵੀਨ - 178
ਤਖਤ-ਏ-ਉਰਦਸ਼ੀਰ - 179	ਤਖਮੀਨਨ - 181	ਤਜਹੀਜ਼-ਉ-ਤਦਵੀਨ - 178
ਤਖਤ-ਏ-ਆਜ਼ - 180	ਤਖਮੀਨਾ - 181	ਤਜਕਿਰਾ - 181
ਤਖਤ-ਏ-ਆਬਨੂਸੀ - 179	ਤਖੱਯੁਲ - 181	ਤਜਕਿਰਾਖਾਨਾ - 181
ਤਖਤ-ਏ-ਸਿਰਾਜ - 179	ਤਖਰੀਜ - 180	ਤਜਕੀ - 186
ਤਖਤ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 179	ਤਖਰੀਬ - 180	ਤਜਕੀਯਾ - 186

ਤਜਦਾ - 186	ਤਤਮੀਮ - 177	ਤਨਜ - 473
ਤਜਦੀਦ - 178	ਤਤਰ - 177	ਤਨਜੀਹ - 201
ਤਜਨੀਸ - 178	ਤਤਰੀ - 177	ਤਨਜੀਮ - 201
ਤਜਵਾਨ - 186	ਤਤਲੀਕ - 190	ਤਨਜੀਲ - 200
ਤਜੋਬਜੂਬ - 181	ਤਤਵੀਲ - 190	ਤਨਜ਼ਲ - 200
ਤਜਮੀਨ - 189	ਤਤਾਰ - 177	ਤਨਜ਼ੇਬ - 200
ਤਜਮੁਲ - 178	ਤਤਾਰੀ - 177	ਤਨ ਤ - 200
ਤਜਲਜ਼ਲ - 186	ਤਤਾਬੁਕ - 190	ਤਨ ਤਨਹਾ - 200
ਤਜੱਲੀ - 178	ਤਤਿੱਮਾ - 177	ਤਨ ਤਨਾ - 200
ਤਜਲੀਲ - 181	ਤਦਕੀਕ - 181	ਤਨਤਨਾ - 473
ਤਜੱਲੀਯਾਤ - 178	ਤਦਵੀਨ - 181	ਤਨਦਸ - 200
ਤਜਵੀਜ਼ - 178	ਤਦਬੀਰ - 181	ਤਨਦਸਾ - 200
ਤਜਵੀਜ਼ - 186	ਤਦਬੀਰ-ਸ਼ਨਾਸ - 181	ਤਨ-ਦਿਸ - 200
ਤਜਰਿਬਤ - 178	ਤਦੱਬੁਰ - 181	ਤਨ-ਦਿਹ - 200
ਤਜਰਿਬਾ - 178	ਤਦੱਰਵ - 181	ਤਨ-ਦਿਹੀ - 200
ਤਜਰਿਬਾਕਾਰ - 178	ਤਦਰੀਸ਼ - 181	ਤਨੰਦਾ - 202
ਤਜਰਿਬਾਕਾਰੀ - 178	ਤਦਰੀਜ਼ - 181	ਤਨੰਦੁ(- 200
ਤਜਰੀਦ - 178	ਤਦਵੀਨ - 181	ਤਨ-ਪ੍ਰਸਤ - 200
ਤਜਰੀਦ-ਏ-ਬੁਖਾਰੀ - 178	ਤਦਾਬੀਰ - 181	ਤਨ ਪਰਵਰ - 200
ਤਜੱਰੁਅ - 189	ਤਦਾਰੁਕ - 181	ਤਨ ਪਰਵਰੀ - 200
ਤਜੱਰੁਦ - 178	ਤਨ - 199	ਤਨੱਫੁਸ - 201
ਤਜਜ਼ੀਯਤ - 178	ਤਨਅਉਮ - 201	ਤਨੰਫੁਰ - 201
ਤਜਜ਼ੀਯਾ - 178	ਤਨ ਆਸਾਨ - 199	ਤਨਬ - 473
ਤਜਾਹੁਲ - 178	ਤਨ ਆਸਾਨੀ - 199	ਤਨਵੀਨ - 202
ਤਜਾਹੁਲ-ਏ-ਅਭਿਵਾਨਾ - 178	ਤਨਸਨਾਸ - 201	ਤਨਵੀਰ - 202
ਤਜਾਦ - 189	ਤਨਸੀਕ - 201	ਤਨਾ - 202
ਤਜਾਯੂਦ - 186	ਤਨਸੀਖ - 201	ਤਨਾਸੁਖ - 199
ਤਜਾਰਿਬ - 178	ਤਨਸੂਕ - 201	ਤਨਾਸੁਬ - 199
ਤਜਾਵ - 186	ਤਨਸੂਕਾਤ - 201	ਤਨਾਸੁਲ - 199
ਤਜਾਵੁਜ਼ - 178	ਤਨ-ਸੂਯ - 201	ਤਨਾਜ਼ਾ - 199
ਤਜੀਰ - 178	ਤਨਕੀਹ - 201	ਤਨਾਜ਼ੁਅ - 199
ਤਤਹੀਰ - 190	ਤਨਕੀਰ - 201	ਤਨਾਜ਼ੁਅ-ਲਿਲਬਕਾ - 199
ਤਤਹੀਰ-ਏ-ਕਲਬ - 190	ਤਨਖਾਹ - 200	ਤਨਾਦੀਲ - 199
ਤਤੱਬੁਅ - 177	ਤਨਖਾਹਦਾਰ 200	ਤਨਾਨ-ਏ-ਤਨ - 199

ਤਨਾਨੀ - 199	ਤਫਸੀਲ - 193	ਤਬਅ - 177
ਤਨਾਵਰ - 199	ਤਫਸੀਲਨ - 193	ਤਬਅ - 470
ਤਨਾਵੀ - 199	ਤਫਸੀਲਵਾਰ - 193	ਤਬਅਨ - 470
ਤਨਾਬ - 473	ਤਫਹੀਮ - 193	ਤਬਈ - 470
ਤਨਾਵਰ - 199	ਤਫਹੁੱਸ - 192	ਤਬਈਯਤ - 177
ਤਨਾਵੁਲ - 199	ਤਫਜ਼ੀਲ - 193	ਤਬ-ਏ-ਬਾਦਾ - 176
ਤਨੂ - 202	ਤਫਜ਼ੀਲ-ਏ-ਕੁਲ - 193	ਤਬਸਿਰਾ - 177
ਤਨੂਤਾਸ - 202	ਤਫਜ਼ੀਲ-ਏ-ਨਫਸੀ - 193	ਤਬੱਸੁਮ - 177
ਤਨੂਮੰਦੀ - 202	ਤਫਜ਼ੀਲ-ਏ-ਬਅਜ਼ - 193	ਤਬੱਸੁਮ-ਏ-ਮੀਨਾ - 177
ਤਨੂਰ - 202	ਤਫੱਜੁਬਰ - 192	ਤਬਕ - 470
ਤਨੂਰ-ਏ-ਅਜ਼ੁਜ਼ - 202	ਤਫਤ - 192	ਤਬਕ ਕਸ਼ - 470
ਤਨੂਰ-ਖਾਨਾ - 202	ਤਫਤਾ - 192	ਤਬਕਾ - 470
ਤਨੂਰਾ - 202	ਤਫਤਾ-ਏ-ਜਿਗਰ - 192	ਤਬਕਾਤ - 470
ਤਨੂਰਾ-ਏ-ਆਸੀਯਾ - 202	ਤਫਤਾਨ - 192	ਤਬਕੀਰ - 177
ਤਨੰਦਾ - 202	ਤਫਤੀਸ਼ - 192	ਤਬਖ਼ - 470
ਤਨੰਦੂ - 202	ਤਫਰਿਕਾ - 192	ਤਬਦੀਲ - 176
ਤਪ - 177	ਤਫਰੀਸ - 192	ਤੱਬਦੁਲ - 176
ਤਪ-ਏ-ਦਿਕ - 177	ਤਫਰੀਹ - 192	ਤਬਲ - 470
ਤਪ-ਏ-ਲਰਜ਼ਾ - 177	ਤਫਰੀਹ-ਤਬਅ - 192	ਤਬਲ-ਏ-ਤਿਹੀ - 470
ਤਪਾ - 177	ਤਫਰੀਹਨ - 192	ਤਬਲ ਜਦਨ - 470
ਤਪਾਂਚਾ - 470	ਤਫਰੀਕ - 192	ਤਬਲਾ - 470
ਤਪਾਂਚਾ - 202	ਤਫਰੁੱਕ - 192	ਤਬਰ - 176
ਤਪਿਸ਼ - 202	ਤਫਰੁਜ਼ - 192	ਤਬਰ - 470
ਤਪੀਦਨ - 202	ਤਫਰੁੱਜਗਾਹ - 192	ਤਬਰ ਖੂੰ - 177
ਤਪੀਦਨ - 470	ਤਫਵੀਜ਼ - 193	ਤਬਰਖ਼ੂਨ - 470
ਤਪੰਗ - 177	ਤਫਵੁੱਕ - 193	ਤਬਰਖ਼ੂਨ ਜਦਨ - 470
ਤਪੰਗੂ - 177	ਤਫਾਸੀਰ - 192	ਤਬਰਜ਼ਦ - 177
ਤਪੰਚਾ - 177	ਤਫਾਸੀਲ - 192	ਤਬਰਜ਼ਦ - 470
ਤਫ - 192	ਤਫਾਖ਼ਰ - 192	ਤਬਰੀ - 470
ਤਫਸਾ - 193	ਤਫਾਜ਼ੁਲ - 192	ਤਬਰੁੱਕ - 177
ਤਫਸਾ-ਜਨ - 193	ਤਫਾਰੀਕ - 192	ਤਬਰੁੱਕਨ-ਓ-ਤਯਮੁਨਨ - 177
ਤਫਸਾ-ਜਨੀ - 193	ਤਫਾਵੁਤ - 192	ਤਬਰੁੱਕਾਤ - 177
ਤਫਸੀਰ - 192	ਤਬ - 176	ਤਬਰੇਜ਼ - 177
ਤਫਸੀਰ-ਦਾਨ - 192	ਤੱਬ - 469	

ਤਬਾਇ - 470	ਤਮਗਾਚ - 198,473	ਤਮਾਮ ਸ਼ੁਦਨ - 198
ਤਬਾ-ਏ-ਅਰਬਆ - 470	ਤਮਗਾਚੀ - 473	ਤਮਾਮਤ - 198
ਤਬਾਸ਼ੀਰ - 176	ਤਮਗਾਜਾਤ - 198	ਤਮਾਮ-ਤਰ - 198
ਤਬਾਸ਼ੀਰ - 469	ਤਮੰਚਾ - 177	ਤਮਾਮਨ - 198
ਤਬਾਹ - 176	ਤੱਮਤ - 197	ਤਮਾਮ-ਰਸ - 198
ਤਬਾਹੀ - 176	ਤਮੱਦੁਨ - 198	ਤਮੀਚ - 199
ਤਬਾਕ - 470	ਤਮਨਚਾ - 198	ਤਮੀਚਦਾਰ - 199
ਤੱਬਾਖ - 469	ਤਮੰਨੀ - 198	ਤਮੀਮਾ - 199
ਤਬਾ ਤਬਾ - 469	ਤਮਰ - 198	ਤਮੂਚ - 199
ਤਬਾ ਤਬਾਈ - 470	ਤਮਰਿਸਤਾਨ - 198	ਤਮੰਚਾ - 177
ਤਬਾਦੁਲ - 176	ਤਮਰੁੱਦ - 198	ਤਮੰਨਾ - 198
ਤਬਾਬਤ - 469	ਤਮਵੀਲ - 199	ਤਮੰਨਾ-ਕਸ਼ - 198
ਤਬਾਰ - 176	ਤਮਵੁੱਜ - 199	ਤਮੰਨੀ - 198
ਤਬਾਰੁਕ - 176	ਤਮਵੁੱਲ - 199	ਤਯੋਮੁਮ - 211
ਤਬਾਰੁਕ ਅੱਲਾਹ - 176	ਤਮਾਸ਼ਾ - 197	ਤਯਾਤਰ - 208
ਤੱਬਾਲ - 470	ਤਮਾਸ਼ਾਈ - 197	ਤੱਯਾਰ - 208
ਤਬਿਸ਼ - 177	ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਦਨ - 197	ਤੱਯਾਰ - 475
ਤਬੀਅਤ - 470	ਤਮਾਸ਼ਾ-ਖਾਨਾ - 197	ਤੱਯਾਰਾ - 475
ਤਬੀਅਤ ਸ਼ਿਨਾਸ - 470	ਤਮਾਸ਼ਾ-ਕਦਾ - 197	ਤੱਯਿਬ - 475
ਤਬੀਈ - 470	ਤਮਾਸ਼ਾ-ਗਰ - 197	ਤਯੂਰ - 211
ਤਬੀਬ - 470	ਤਮਾਸ਼ਾ-ਗਾਹ - 197	ਤਰ - 181
ਤਬੰਗ - 177	ਤਮਾਸ਼ਾਬੀਨ - 197	ਤਰ-ਉ-ਖੁਸ਼ਕ - 185
ਤਬੰਗੁ - 177	ਤਮਾਸ਼ਾਬੀਨੀ - 197	ਤਰਸ - 183
ਤੱਮ - 197	ਤਮਾਸ਼ੀ - 197	ਤਰਸਕਾਰ - 183
ਤਮਅ - 473	ਤਮਾਸ਼ੀਲ - 197	ਤਰਸਕਾਰੀ - 183
ਤਮਸਖ਼ੁਰ - 198	ਤਮਾਸ਼ੀਲ-ਏ-ਤਿਲਾ - 197	ਤਰਸਨਾਕ - 183
ਤਮਸ਼ੀਲ - 198	ਤਮਾਸੁਲ - 197	ਤਰਸਾ - 183
ਤਮੰਸੁਕ - 198	ਤਮਾਖਰਾ - 197	ਤਰਸਾਨ - 183
ਤਮਸੁਕਾਤ - 198	ਤਮਾਗਾ - 197	ਤਰਸਿੰਦਾ - 183
ਤਮਹੀਦ - 199	ਤਮਾਚਾ - 197	ਤਰਸੀਅ - 184
ਤਮਕਨਤ - 198	ਤਮਾਮ - 198	ਤਰਸੀਦਨ - 183
ਤਮਕੀਨ - 198	ਤਮਾਮੀ - 198	ਤਰਸੀਲ - 183
ਤਮਗਾ - 198	ਤਮਾਮ-ਉ-ਕਮਾਲ - 198	ਤਰਹ - 471
ਤਮਗਾ - 473	ਤਮਾਮ-ਇਯਾਰ - 198	ਤਰਹ ਅਵਸ਼ਾਂਦਨ - 471

ਤਰਹ-ਏ-ਚੀਜ਼ੇ ਏ-	ਤਰਤੀਬ ਦਾਦਾ - 182	ਤਰਵਾਲ - 185
ਅੰਦਾਖਤਨ - 471	ਤਰਤੀਬਵਾਰ - 182	ਤਰਵੀਹ - 185
ਤਰਹ-ਏ-ਚੀਜ਼ੇ ਏ- ਰੇਖਤਨ- 471	ਤਰਤੀਲ - 182	ਤਰਵੀਹਾ - 185
ਤਰਹ ਕਰਦਨ - 471	ਤਰਦਸਤ - 183	ਤਰਵੀਜ - 185
ਤਰਹ-ਰੇਖਤਨ - 471	ਤਰਦਸਤੀ - 183	ਤਰਾ - 181
ਤਰਹੀਲ - 183	ਤਰਦਾਮਨ - 183	ਤੱਰਾ - 185
ਤੱਰਹੁਮ - 183	ਤਰਦਾਮਨੀ - 183	ਤਰਾਇਕ - 471
ਤਰਕ - 184	ਤਰਦਿਮਾਗ - 183	ਤਰਾਸ਼ - 182
ਤਰਕ-ਏ-ਵਜ਼ੂਲ - 184	ਤਰਦਿਮਾਗੀ - 183	ਤਰਾਸ਼ਾ - 182
ਤਰਕ-ਏ-ਮੁਹਾਲ - 184	ਤਰਦੀਦ - 183	ਤਰਾਸੁਲ - 182
ਤਰਕਸ਼ - 184	ਤਰੱਦਦ - 183	ਤਰਾਕ - 182
ਤਰਕਾ - 184	ਤਰਨ - 185	ਤਰਾਕ - 471
ਤਰੱਕੀ - 184	ਤਰਨਵਾਜ਼ੀ - 185	ਤਰਾਜ਼ਿਮ - 182
ਤਰਕੀਬ - 184	ਤਰਨੀਯਾਨ - 185	ਤਰਾਜ਼ੁਮ - 182
ਤਰਕੀਮ - 184	ਤਰੱਨੁਮ - 185	ਤਰਾਜ਼ੂ - 182
ਤਰੱਕੀਯਾਤ - 184	ਤਰਨੁਮ-ਗ਼ਰੀ - 185	ਤਰਾਨਾ - 182
ਤਰਖ਼ੀਸ - 183	ਤਰੱਨੁਮ-ਵਸ਼ਾਂ - 185	ਤਰਾਬ - 182
ਤਰਖ਼ੀਮ - 183	ਤਰਫ਼ - 471	ਤਰਾਬੁਲੁਸ - 471
ਤਰਖ਼ੂਨ - 183	ਤਰਫ਼ੇ-ਏ-ਸਬੁਹ - 471	ਤਰਾਵਤ - 471
ਤਰਗਾਚੀ - 184	ਤਰਫ਼ੇ-ਏ-ਸ਼ਾਮ - 471	ਤਰਾਵਤਨਾਕ - 471
ਤਰਗੀਬ - 184	ਤਰਫ਼ਤ-ਉਲ-ਐਨ - 471	ਤਰਾਵਾ - 471
ਤਰਜ਼ - 471	ਤਰਫ਼ਕਾਰ - 471	ਤਰਾਵਿਸ਼ - 182
ਤਰਜ਼ੀਅ - 183	ਤਰਫ਼ਰੋਸ਼ - 184	ਤਰਾਵੀਹ - 182
ਤਰਜ਼ੀਅ-ਬੰਦ - 183	ਤਰਫ਼ਾ - 471	ਤਰਵੀਹਾ - 185
ਤਰਜ਼ੀਹ - 183	ਤਰੱਫ਼ੁਹ - 184	ਤਰਵੰਦ - 185
ਤਰਜ਼ਵਾਨ - 183	ਤਰਫ਼ੇ - 471	ਤਰਵੰਦਾ - 185
ਤਰਜ਼ੁਮਾ - 182	ਤਰਫ਼ੈਨ - 471	ਤਰੀ - 185
ਤਰਜ਼ੁਮਾਨ - 182	ਤਰਬ - 182,471	ਤਰਵੀਰ - 185
ਤਰਜ਼ੁਮਾ-ਨਵੀਸ - 182	ਤਰਬਾਨੀ - 182	ਤਰੀਕ - 471
ਤਰਜ਼ੁਮਾਨੀ - 182	ਤਰਬੀਯਤ - 182	ਤਰੀਕਤ - 471
ਤਰਤ-ਉ-ਮਰਤ - 182	ਤਰਬੁਜ਼ - 182	ਤਰੀਕਾ - 472
ਤਰਤੀਬ - 182	ਤਰਬੁਜ਼ਾ - 182	ਤਰੰਗ - 185
ਤਰਤੀਬ-ਏ-ਰਾਹ - 182	ਤਰਮਾ - 185	ਤਰੰਗਾਬੀਨ - 185
	ਤਰਮੀਮ - 185	ਤਰੰਗਾ-ਤਰੰਗ - 185

ਤੱਲ - 196	ਤਲਾਮਸ਼ਾ - 196	ਤਾਉਨ - 468
ਤਲਅਤ - 473	ਤਲਾਮੀਜ਼ - 196	ਤਾਅਜ਼ੀਯਾਦਾਰੀ - 191
ਤਲਖ - 196	ਤਲਾਵਤ - 473	ਤਾਅਤ - 468
ਤਲਖ-ਉ-ਤੁਰਸ਼ - 196	ਤਲੇਬਾਰ - 197	ਤਾਅਤ - 468
ਤਲਖ-ਅਬਰੂ - 196	ਤਲੇਵਾਰ - 197	ਤਾਇਫ਼ - 469
ਤਲਖ-ਸੁਦਨ - 196	ਤਵੱਸੁਲ - 205	ਤਾਇਫ਼ਾ - 469
ਤਲਖ-ਜ਼ਬਾਨ - 196	ਤਵੱਹੁਮ - 206	ਤਾਇਬ - 176
ਤਲਖ-ਜ਼ਬੀਨ - 196	ਤਵੱਕੁਅ - 205	ਤਾਇਰ - 469
ਤਲਖ-ਨਿਗਾਹ - 196	ਤਵਕੁਫ਼ - 205	ਤਾਇਰ-ਏ-ਅਰਸ਼ - 469
ਤਲਖ ਪਾਸੁਖ - 196	ਤਵੱਕੁਲ - 206	ਤਾਇਰ-ਏ-ਸਿਦਰਾ - 469
ਤਲਖ-ਬਹਰ - 196	ਤਵੱਜੁਹ - 204	ਤਾਇਰ-ਏ-ਕੁਦਸੀ - 469
ਤਲਖ-ਰੂ - 196	ਤਵੱਤੁਨ - 205	ਤਾਇਰਾਨ - 469
ਤਲਖੀ - 196	ਤਵਾ - 474	ਤਾਇਰਾਨ-ਏ-ਕੁਦਸ - 469
ਤਲਖੀਸ - 196	ਤਵਾਇਫ਼ - 473	ਤਾਈ - 469
ਤਲੱਤੁਫ਼ - 196	ਤਵਾਸੀ - 203	ਤਾਈਦ - 176
ਤਲਦ - 196	ਤਵਾਜ਼ੀ - 203	ਤਾਸ - 175
ਤਲਬ - 473	ਤਵਾਜ਼ੁਅ - 203	ਤਾਸ - 468
ਤਲਬਾ - 473	ਤਵਾਜ਼ੁਨ - 203	ਤਾਸ - 175
ਤਲਬੀ - 473	ਤਵਾਤੁਰ - 203	ਤਾਸ-ਏ-ਆਬਗੁਨ - 468
ਤਲਬੀਸ - 196	ਤਵਾਨਗਰੀ - 203	ਤਾਸ-ਏ-ਜ਼ਰ - 468
ਤਲਬੀਸ-ਏ-ਲਿਬਾਸ - 196	ਤਵਾਨਚਾ - 203	ਤਾਸਕ - 468
ਤਲਮੀਹ - 197	ਤਵਾਨੀ - 203	ਤਾਸਕੰਦ - 175
ਤਲਮੀਜ਼ - 197	ਤਵਾਫ਼ - 473	ਤਾਸਾ - 175
ਤਲੱਮੁਜ਼ - 196	ਤਵਾਫ਼ੁਰ - 203	ਤਾਸਿਅ - 175
ਤਲਵੀਹ - 197	ਤੱਵਾਬ - 203	ਤਾਸੀਸ - 175
ਤਲਵੀਨ - 197	ਤਵਾਬਿਅ - 203	ਤਾਸੀਰ - 174
ਤਲੱਵੁਨ - 197	ਤਵਾਰੀਖ਼ - 203	ਤਾ ਹਮ - 176
ਤਲੱਵੁਨ-ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 197	ਤਵਾਰੁਦ - 203	ਤਾਹਿਰ - 469
ਤਲਾਸ਼ - 196	ਤਵਾਲਤ - 473	ਤਾਕ - 175
ਤਲਾਸ਼-ਏ-ਮਆਸ਼ਾ - 196	ਤਵੀਲ - 474	ਤਾਕ - 468
ਤਲਾਸ਼ੀ - 196	ਤਵੇਲਾ - 474	ਤਾਕ-ਏ-ਅਜ਼ਰਕ - 468
ਤਲਾਕ - 473	ਤਾ - 173	ਤਾਕ-ਏ-ਕਜ਼ - 468
ਤਲਾਕ-ਏ-ਸਲਾਸਾ - 473	ਤਾਉਸ - 469	ਤਾਕ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰਾ - 468
ਤਲਾਫ਼ੀ - 196	ਤਾਉਸ-ਏ-ਫ਼ਲਕ - 469	ਤਾਕ-ਏ-ਤਾਰਮ - 468

ਤਾਕ-ਏ-ਨੀਲੋਫਰ - 468	ਤਾਜਵਰ - 174	ਤਾਬਦਾਨ - 173
ਤਾਕ-ਏ-ਵੀਰੋਜਾ ਰੰਗ - 468	ਤਾਜ਼ਾ - 175	ਤਾਬਦਾਰ - 173
ਤਾਕ-ਏ-ਮੀਨਾ - 468	ਤਾਜ਼ਾ ਦਿਮਾਗੀ - 175	ਤਾਬਨਾਕ - 173
ਤਾਕ-ਏ-ਲਾਜਵਰਦੀ - 468	ਤਾਜ਼ਾਨਾ - 175	ਤਾਬਾ - 173, 468
ਤਾਕਚਾ - 469	ਤਾਜ਼ਾ-ਰਸ - 175	ਤਾਬਾ-ਏ-ਜ਼ਰ - 173
ਤਾਕਤ - 469	ਤਾਜ਼ਾ-ਰੂ - 175	ਤਾਬਾਕ - 173
ਤਾਕਦੀਸ - 469	ਤਾਜ਼ਾ-ਰੂਈ - 175	ਤਾਬਾਨ - 173
ਤਾਕ-ਬਰ-ਨਿਹਾਦਨ - 468	ਤਾਜ਼ਿਸ਼ - 175	ਤਾਬਿਅ - 173
ਤਾਕਿਸਤਾਨ - 175	ਤਾਜ਼ਿੰਦਾ - 175	ਤਾਬਿਸ਼ - 173
ਤਾਕੀ - 175	ਤਾਜ਼ਿਰ - 174	ਤਾਬਿਸਤਾਨ - 173
ਤਾਕੀ 469	ਤਾਜ਼ੀ - 175	ਤਾਬੀਦਨ - 173
ਤਾਕੀਦ - 175	ਤਾਜ਼ੀਕ - 174	ਤਾਬੀਦਾ - 173
ਤਾਕੀਦਨ - 175	ਤਾਜ਼ੀਕ - 175	ਤਾਬੀਨ - 173
ਤਾਖਤ - 174	ਤਾਜ਼ੀਯਾਨ - 175	ਤਾਬੂਤ - 173
ਤਾਖਤ-ਉ-ਤਾਰਾਜ਼ - 174	ਤਾਜ਼ੀਯਾਨਾ - 175	ਤਾਂਬੇਲ - 176
ਤਾਖਤਨ - 174	ਤਾਤਾ - 173	ਤਾਮ - 176
ਤਾਖੀਰ - 174	ਤਾਤਾਰ - 173	ਤਾਮਿਅ - 469
ਤਾਂਗਰ - 176	ਤਾਤਾਰੀ - 174	ਤਾਯ - 176
ਤਾਗ਼ਾ - 175	ਤਾਤੂਰਾ - 174	ਤਾਰ - 174
ਤਾਗ਼ੀ - 175	ਤਾਨੇਸਰ - 176	ਤਾਰ-ਉ-ਤੂਰ - 174
ਤਾਗ਼ੀਯਾਨ - 468	ਤਾਨੀਸ - 176	ਤਾਰਕ - 174
ਤਾਂਗੂ - 176	ਤਾਪ - 173	ਤਾਰਕਸ਼ - 174
ਤਾਜ - 174	ਤਾਪੂ	ਤਾਰਕਸ਼ੀ - 174
ਤਾਜ਼ - 175	ਤਾਫ਼ਤਨ - 175	ਤਾਰਤਨ - 174
ਤਾਜ-ਉ-ਤਖਤ - 174	ਤਾਫ਼ਤਾ - 175	ਤਾਰਤਨਕ - 174
ਤਾਜ-ਏ-ਇਨਸਾਨੀ - 174	ਤਾਫ਼ਤਾ-ਜ਼ਿਗਰ - 175	ਤਾਰ ਤਾਰ - 174
ਤਾਜ-ਏ-ਖਰੂਸ - 174	ਤਾਬ - 173	ਤਾਰ ਬਰਕੀ - 174
ਤਾਜ-ਏ-ਗਰਦੂਨ - 174	ਤਾਬ-ਉ-ਤਵਾਨ - 173	ਤਾਰਮ - 468
ਤਾਜਕ - 174	ਤਾਬ-ਉ-ਤਾਕਤ - 173	ਤਾਰਮ-ਏ-ਅਖ਼ਜ਼ਰ - 468
ਤਾਜਗਾਹ - 174	ਤਾਬਸਾਰ - 173	ਤਾਰਮ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰਾ - 468
ਤਾਜ਼ਗੀ - 175	ਤਾਬਕ - 468	ਤਾਰਮ-ਏ-ਨੀਲਗ੍ਰਾਨ - 468
ਤਾਜ ਦਾਰ - 174	ਤਾ-ਬ-ਕੁਜ਼ਾ - 173	ਤਾਰਮ-ਏ-ਵੀਰੋਜਾ - 468
ਤਾਜਨ - 468	ਤਾ-ਬ-ਕੈ - 173	ਤਾਰਾ - 174
ਤਾਜ-ਪੋਸ਼ - 174	ਤਾ-ਬ-ਚੰਦ - 173	ਤਾਰਾਜ਼ - 174

ਤਾਰਾਤ - 174	ਤਿਹੀ ਗਾਹ - 208	ਤਿਯੁਲਾਤ - 211
ਤਾਰਿਕ - 174	ਤਿਹੀ ਚਸਮ - 207	ਤਿਰਾਬ - 182
ਤਾਰਿਕ - 468	ਤਿਹੀ ਦਸਤ - 207	ਤਿਰਾਬ - 471
ਤਾਰੀ - 468	ਤਿਹੀ ਦਾਮਨ - 207	ਤਿਰੀਚ - 186
ਤਾਰੀਕ - 175	ਤਿਹੀ ਦਿਮਾਗ - 208	ਤਿਰੰਗ - 185
ਤਾਰੀਕੀ - 175	ਤਿਹੀ ਦੀਦਾ - 207	ਤਿਰਯਾਕ - 185
ਤਾਰੀਖ - 174	ਤਿਹੀ-ਪਾ - 207	ਤਿਰਯਾਕ ਖੁਰਦਨ - 185
ਤਾਰੀਖੀ - 175	ਤਿਹੀ ਪੁਸਤ - 207	ਤਿਰਯਾਕ-ਏ-ਰੂਸਤਾਯਾਨ - 185
ਤਾਰੂਨ - 174	ਤਿਹੀ ਮਗਜ਼ - 208	ਤਿਰਯਾਕੀ - 185
ਤਾਲ - 175	ਤਿਹੀ ਰਫਤਨ - 208	ਤਿਲਾ - 472
ਤਾਲ-ਉ-ਮਾਲ - 176	ਤਿਹੀ ਰੋ - 208	ਤਿਲਸਮ - 473
ਤਾਲਾਬ - 176	ਤਿਹੂ - 207	ਤਿਲਗਿਰਾਫ - 196
ਤਾਲਾਰ - 176	ਤਿਗਯਾਨ - 472	ਤਿਲਗਿਰਾਮਚੀ - 196
ਤਾਲਾਰ ਸਲਾਮ - 176	ਤਿਗਲ - 196	ਤਿਲਾ - 196
ਤਾਲ ਮਾਲ - 176	ਤਿੰਗ - 202	ਤਿਲਾ-ਏ-ਅਹਮਰ - 473
ਤਾਲਿਅ - 469	ਤਿੱਜਾਰ - 178	ਤਿਲਾ-ਏ-ਨਾਬ - 473
ਤਾਲਿਕ - 469	ਤਿਨਾਬ - 473	ਤਿਲਾਈ - 472
ਤਾਲਿਬ - 469	ਤਿਫਲ - 472	ਤਿਲਾਵਤ - 196
ਤਾਲਿਬ-ਉਲ-ਇਲਮ - 469	ਤਿਫਲ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ ਰੋਜ਼ਾ - 472	ਤਿਲਾਵਤ - 473
ਤਾਲਿਬ-ਏ-ਇਲਮ - 469	ਤਿਫਲ-ਏ-ਹਿੰਦੂ - 472	ਤਿਲਿਸਮ - 473
ਤਾਲੀਫ - 176	ਤਿਫਲ-ਏ-ਚਹਲ ਰੋਜ਼ਾ - 472	ਤਿਲਿਸਮਾਤ - 473
ਤਾਲੂਤ - 469	ਤਿਫਲਕ - 472	ਤੀ - 208
ਤਾਵ - 176	ਤਿੱਬ - 469	ਤੀਸ਼ਾ - 210
ਤਾਵਾਨ - 176	ਤਿੱਬ-ਏ-ਜਿਸਮਾਨੀ - 469	ਤੀਹ - 211
ਤਾਵੀਲ - 176	ਤਿੱਬ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀ - 469	ਤੀਹ-ਏ-ਬਨੀ ਇਸਰਾਈਲ - 211
ਤਿਸ਼ - 187	ਤਿਬਤ - 176	ਤੀਹੂ - 211
ਤਿਸਊਨ - 187	ਤਿੱਬਤ - 176	ਤੀਹੂਜ - 211
ਤਿਸਅ - 186	ਤਿਬੀ - 469	ਤੀਜਾਨ - 208
ਤਿਸਅ ਆਯਾਤ - 186	ਤਿਮਰ - 198	ਤੀ ਤੀ - 208
ਤਿਸਅ ਮਆਤ - 187	ਤਿਮਸਾਲ - 198	ਤੀਨਤ - 475
ਤਿਹਨ - 471	ਤਿਮਸਾਲਗਰ - 198	ਤੀਬ - 475
ਤਿਹੀ/ਤਹੀ - 207	ਤਿਯਾਨ - 208	ਤੀਮ - 210
ਤਿਹੀ ਆਖ਼ਰ - 207	ਤਿਯਾਨਚਾ - 208	
ਤਿਹੀ-ਆਗੋਸ਼ - 207	ਤਿਯੂਲ - 211	

ਤੀਮਾਜ - 210	ਤੀਰ ਮਾਹ - 209	ਤੁਖਮਗਾਰ - 181
ਤੀਮਾਰ - 210	ਤੀਰਾ - 209	ਤੁਖਮਦਾਨ - 181
ਤੀਮਾਰਕਸ਼ - 211	ਤੀਰਾ-ਉ-ਤਾਰ - 209	ਤੁਖਮ-ਬਾਜ਼ੀ - 181
ਤੀਮਾਰਦਾਰ - 211	ਤੀਰਾ-ਹਾਲ - 209	ਤੁਖਮ-ਰੇਜ਼ - 181
ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ - 211	ਤੀਰਾ-ਕੋਕਬ - 209	ਤੁਖਮ-ਰੇਜ਼ੀ - 181
ਤੀਮੂਰ - 211	ਤੀਰਾ-ਗਿਲ - 209	ਤੁਖਮਾ - 181
ਤੀਮੂਰ ਲੰਗ - 211	ਤੀਰਾ-ਦਸਤ - 209	ਤੁੰਗ - 202
ਤੀਰ - 208	ਤੀਰਾ-ਦਰੂਨ - 209	ਤੁਗਮਾਚ - 472
ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼ - 208	ਤੀਰਾ-ਬਖ਼ਤ - 209	ਤੁਗਯਾਨ - 472
ਤੀਰ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ - 208	ਤੀਰਾ-ਰਾਯ - 209	ਤੁਗਯਾਨੀ - 472
ਤੀਰ-ਏ-ਆਹ - 208	ਤੀਰਾ-ਰੋਜ਼ - 209	ਤੁਗਰਲ - 472
ਤੀਰ-ਏ-ਸਹਰ - 209	ਤੀਰਾ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ - 209	ਤੁਗਰਾ - 472
ਤੀਰ-ਏ-ਸਕਫ਼ - 208	ਤੀਰਾ-ਰੋਜ਼ੀ - 209	ਤੁਗਲਕ - 191
ਤੀਰ-ਏ-ਸਾਜ਼ - 209	ਤੀਰਾ-ਵਾਰ - 209	ਤੁਗਾਨ-ਸ਼ਾਹ - 472
ਤੀਰ-ਏ-ਹੁਕਮੀ - 208	ਤੀਲ - 210	ਤੁੰਗਾ - 202
ਤੀਰ-ਏ-ਖ਼ਦੰਗ - 208	ਤੀਲਮਾਚੀ - 210	ਤੁਜ਼ਕ - 186
ਤੀਰ-ਏ-ਖ਼ਾਕੀ - 208	ਤੀਲਾ - 210	ਤੁੱਜਾਰ - 177
ਤੀਰ-ਏ-ਖ਼ਾਨਾ - 208	ਤੁਅਮਾ - 472	ਤੁੱਤੁਕ - 177
ਤੀਰ-ਏ-ਗਰਦੂਨ - 209	ਤੁਸ - 186	ਤੁਤੁਕ-ਏ-ਨੀਲੀ - 177
ਤੀਰ-ਏ-ਚਰਖ਼ - 208	ਤੁਸ਼ - 187	ਤੁਤੁਨ - 177
ਤੀਰ-ਏ-ਤਰਕਸ਼ - 208	ਤੁਸਅ - 186	ਤੁੰਦ - 200
ਤੀਰ-ਏ-ਤੁਫੰਗ - 208	ਤੁਸੱਤੁਰ - 186	ਤੁੰਦ-ਉ-ਤੇਜ਼ - 200
ਤੀਰ-ਏ-ਤੋਪ - 208	ਤੁਸ-ਨਫ਼ਸੀ - 187	ਤੁੰਦ-ਆਬ - 200
ਤੀਰ-ਏ-ਦਸਤੀ - 208	ਤੁਹ - 206	ਤੁੰਦਖ਼ੂ - 200
ਤੀਰ-ਏ-ਕਮਾਨਾ - 209	ਤੁਹਵਾ - 179	ਤੁੰਦ-ਜ਼ਬਾਨ - 200
ਤੀਰ-ਏ-ਪਰਤਾਬ - 208	ਤੁਹਮਤ - 207	ਤੁੰਦਬਾਜ਼ - 200
ਤੀਰ-ਏ-ਪਰਤਾਬੀ - 208	ਤੁਹਮਤ-ਜ਼ਦਾ - 207	ਤੁੰਦਬਾਦ - 200
ਤੀਰ-ਕਸ਼ - 208	ਤੁਹਮਤ-ਬਸਤਾ - 207	ਤੁੰਦਬਾਰ - 200
ਤੀਰਗਾਨ - 209	ਤੁਹਮਤ-ਜ਼ਦਾ - 207	ਤੁੰਦ ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 200
ਤੀਰ-ਗੀਰ - 209	ਤੁਕ - 195	ਤੁੰਦਰ - 200
ਤੀਰ-ਦਾਨ - 208	ਤੁਖਮ - 181	ਤੁੰਦ-ਰਫ਼ਤਾਰ - 200
ਤੀਰ-ਬ-ਹਦਫ਼ - 208	ਤੁਖਮ-ਏ-ਹਰਾਮ - 181	ਤੁੰਦਰਾਯ - 200
ਤੀਰ-ਬਖ਼ਸ਼ - 208	ਤੁਖਮ-ਏ-ਬਦ - 181	ਤੁੰਦਰੂ - 200
ਤੀਰ ਬਾਰਾਂ - 208	ਤੁਖਮ-ਏ-ਬੰਗ - 181	ਤੁੰਦ-ਰੋ - 200

ਤੁੰਦਾ - 200	ਤੁਫੰਗਦੀ - 193	ਤੁਰਬ - 182
ਤੁੰਦੀ - 200	ਤੁਫੰਗਦਾਰ - 193	ਤੁਰਬਤ - 182
ਤੁੰਦਰ - 200	ਤੁੱਬ - 469	ਤੁਰਬਦ - 182
ਤੁਨਕ - 201	ਤੁੰਬਕ - 199	ਤੁਰਾ - 181
ਤੁਨਕਆਬ - 201	ਤੁਮਤੁਰਾਕ - 473	ਤੁੱਰਾ - 471
ਤੁਨਕ-ਹਵਾਸ - 201	ਤੁਮਨ - 198	ਤੁਰੱਜ - 182
ਤੁਨਕ-ਜ਼ਰਫ - 201	ਤੁਮਾਜ - 197	ਤੁਰਾਬ - 182
ਤੁਨਕ-ਜ਼ਹਰਾ - 201	ਤੁਮਾਨ - 206	ਤੁਰਾਬਾਜ਼ੀ - 471
ਤੁਨਕ-ਦਿਲ - 201	ਤੁਯੂਰ - 475	ਤੁਰੰਜ - 185
ਤੁਨਕ-ਬੇਜ਼ - 201	ਤੁਰਸ - 183	ਤੁਰੰਜ-ਏ-ਜ਼ਰ - 185
ਤੁਨਕ-ਮਤਾਅ - 201	ਤੁਰਸ-ਤਬਅ - 184	ਤੁਰੰਜ-ਏ-ਤਿਲਾ ਜਦਨ - 185
ਤੁਨਕ-ਮਾਯਗੀ - 201	ਤੁਰਸ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 184	ਤੁਰੰਜ-ਏ-ਮਿਹਰਗਾਂ - 185
ਤੁਨਕ-ਮਾਯਾ - 201	ਤੁਰਸ-ਰੁਖਸਾਰ - 183	ਤੁਲਬਾ - 473
ਤੁਨਕ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 201	ਤੁਰਸ-ਰੂ - 183	ਤੁਲਾਵਤ - 473
ਤੁਨਕ-ਰੀਸ - 201	ਤੁਰਸ-ਰੂਈ - 184	ਤੁਲੂਅ - 473
ਤੁਨਕ-ਰੂ - 201	ਤੁਰਸੀ - 184	ਤੁਲੇ - 197
ਤੁਨਕੁ - 206	ਤੁਰਕ - 184	ਤੁਲੰਗ - 197
ਤੁਨ ਤੁਨ - 200	ਤੁਰਕਤਾਜ਼ - 184	ਤੁਲੰਗੀ - 197
ਤੁਨਦੂਰ - 200	ਤੁਰਕਤਾਜ਼ੀ - 184	ਤੁਵਾਂਗਰ - 203
ਤੁਨਕਾ - 201	ਤੁਰਕਤਾਜ਼ੂ - 184	ਤੁਵਾਨ - 203
ਤੁਪਕ - 177	ਤੁਰਕਮਾਨ - 184	ਤੁਵਾਨਾ - 203
ਤੁਫ - 192	ਤੁਰਕਾਨ - 184	ਤੁਵਾਨਾਈ - 203
ਤੁਫਕ - 193	ਤੁਰਕਾਨ ਖਾਤੂਨ ਕਿਰਮਾਨੀ - 184	ਤੁਵਾਨਾਂ-ਏ-ਮੁਤਲਿਕ - 203
ਤੁਫਕਰਦਨ - 192	ਤੁਰਕਿਸਤਾਨ - 184	ਤੁਵੱਬ - 203
ਤੁਫਰਾ - 472	ਤੁਰਕੀ - 184	ਤੁਵਾਰਾ - 203
ਤੁਫਰਾ ਜਦਨ - 472	ਤੁਰਕੀ ਕਰਦਨ - 185	ਤੁਵੰਗਰ - 206
ਤੁਫਾਖ਼ਰ - 192	ਤੁਰਕੀ ਤਮਾਮ ਸ਼ੁਦ - 185	ਤੁਵੰਗਰ-ਹਿੰਮਤ - 206
ਤੁਫੈਲ - 472	ਤੁਰਖਾਨ - 183	ਤੁਵੰਗਰ-ਦਿਲ - 206
ਤੁਫੈਲੀ - 472	ਤੁਰਖਾਨੀ - 183	ਤੂ - 202
ਤੁਫੰਗ - 193	ਤੁਰਗਾਕ - 184	ਤੂ-ਉ-ਖ਼ੁਦਾ - 206
ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਸਰਬਾਜ਼ੀ - 193	ਤੁਰੰਗ - 185	ਤੂਸ - 474
ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਸੋਜ਼ਨੀ - 193	ਤੁਰੱਤ - 471	ਤੂਸ - 205
ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਦਿੰਗੀ - 193	ਤੁਰਫਰੀ - 471	ਤੂਸਕ - 205
ਤੁਫੰਗ-ਏ-ਦੋਲੂਲਾ - 193		ਤੂਸਕਖਾਨਾ - 205

ਤੂਸਦਾਨ - 205	ਤੂਬਾ - 473	ਤੇਗ-ਏ-ਖਮ - 210
ਤੂਗ - 205	ਤੂਬਾ ਕਾਮਤ - 473	(ਖਮਦਾਰ)
ਤੂਗਚਾ - 205	ਤੂਬਾਲ - 203	ਤੇਗ-ਏ-ਖੁਰਸ਼ੀਦ - 210
ਤੂਗਚੀ - 205	ਤੂਮਾ - 206	ਤੇਗ-ਏ-ਦੇ ਦਮ (ਦਮਾ) - 210
ਤੂਜ - 204	ਤੂਮਾਨ - 206, 474	ਤੇਗ-ਏ-ਫੱਸਾਦ - 210
ਤੂਜਕ - 205	ਤੂਮਾਨ-ਏ-ਇਰਾਕ - 206	ਤੇਗ-ਏ-ਫਲਕ - 210
ਤੂਤ - 204	ਤੂਮਾਨਦਾਰ - 206	ਤੇਗ-ਏ-ਮਿਹਰਾਬੀ - 210
ਤੂਤ-ਏ-ਅਬਰੀਸ਼ਮ - 204	ਤੂਮਾਰ - 206, 474	ਤੇਗਸਰ - 210
ਤੂਤ-ਏ-ਫਰੰਗੀ - 204	ਤੂਯ - 206	ਤੇਗ-ਜਨ - 210
ਤੂਤਕ - 474	ਤੂਯਾ - 206	ਤੇਗ-ਬਰਦਾਰ - 210
ਤੂਤਾ - 204	ਤੂਰ - 204, 474	ਤੇਗਬਾਜ਼ੀ - 210
ਤੂਤੀ - 204, 474	ਤੂਰ-ਏ-ਸਫੈਦ - 204	ਤੇਗ-ਬੰਦ - 210
ਤੂਤੀ ਮਕਾਲ - 474	ਤੂਰ-ਏ-ਸੀਨਾ - 474	ਤੇਗਾ - 210
ਤੂਤੀਯਾ - 204, 474	ਤੂਰਾ - 204	ਤੇਗਾ-ਏ-ਪੁਸਤ - 210
ਤੂਤੀਯਾ-ਏ-ਅਕਬਰ - 204	ਤੂਰਾ-ਏ-ਚੰਗੇਜ਼ੀ - 204	ਤੇਜ - 209
ਤੂਤੀਯਾਸਾਜ਼ - 204	ਤੂਖਕ - 205	ਤੇਜ-ਅਕਲ - 209
ਤੂਤੀਯਾ-ਏ-ਕਲਮ - 204	ਤੂਰਾਨ - 204	ਤੇਜ-ਹੋਸ਼ - 209
ਤੂਤੀਯਾ-ਏ-ਬਸਰ - 204	ਤੂਰਾਨ ਸ਼ਾਹ - 204	ਤੇਜ-ਕਲਮ - 209
ਤੂਤੁਨ - 204	ਤੂਰਾਨੀ - 204	ਤੇਜ-ਗਾਮ - 209
ਤੂਤੁਨ - 204	ਤੂਲ - 474	ਤੇਜ-ਤਬਾਅ - 209
ਤੂਤੁਨ-ਏ-ਇਸਤੰਬੁਲ - 204	ਤੇ - 173	ਤੇਜ-ਦਸਤ - 209
ਤੂਤੁਨ-ਏ-ਕੁਰਦਿਸਤਾਨ - 204	ਤੇਸ਼ਾ - 210	ਤੇਜ-ਦੰਦਾਨ - 209
ਤੂਦ - 204	ਤੇਸ਼ਾ-ਏ-ਫਰਹਾਦ - 210	ਤੇਜਨਾਯ - 209
ਤੂਦਾ - 204	ਤੇਸ਼ਾ-ਜਨ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ - 210	ਤੇਜ-ਪਰਵਾਜ਼ - 209
ਤੂਨ - 206	ਤੇਸ਼ਾ ਬਰ-ਪਾਯ-ਏ-ਖੁਦ	ਤੇਜ-ਫਹਮ - 209
ਤੂਨਕਾ - 206	ਜਦਨ - 210	ਤੇਜ-ਬਾਲ - 209
ਤੂਨਤਾਬ - 206	ਤੇਗ - 210	ਤੇਜ-ਮਰਾਜ਼ - 209
ਤੂਨਾ - 206	ਤੇਗ-ਏ-ਅਭਿਸ਼ਬਾਰ - 210	ਤੇਜ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 209
ਤੂਨੀ - 206	ਤੇਗ-ਏ-ਅਫਰਾਸਿਯਾਬ -	ਤੇਜ-ਰਫਤਾਰੀ - 209
ਤੂਪ - 203	210	ਤੇਜ ਰੌ - 209
ਤੂਪ ਤੂਪ - 204	ਤੇਗ-ਏ-ਆਬਦਾਰ - 210	ਤੇਜੀ - 209
ਤੂਫ - 205	ਤੇਗ-ਏ-ਸਿਤਮ - 210	ਤੇ - 475
ਤੂਫਾਨ - 205, 474	ਤੇਗ-ਏ-ਹਿੰਦੁਵੀ - 210	ਤੇ ਤੇ - 208
ਤੂਬਕ - 203	ਤੇਗ-ਏ-ਕੋਹ - 210	ਤੇਸ਼ - 209

ਤੈਸ਼ - 475	ਤੋਅਨ - 474	ਤੋਰੀਖ - 204
ਤੈਬਾ - 475	ਤੋਅਨ-ਉ-ਕਰਹਨ - 474	ਤੋਰੇਤ - 204
ਤੈਮ - 210	ਤੋਅਮ - 203	ਤੋਰੰਗ - 204
ਤੈਰ - 475	ਤੋਸ - 205	ਤੋਲੀਦ - 206
ਤੈਰਾਨ - 475	ਤੋਸਨ - 205	ਤੋਲੀਯਤ - 206
ਤੋ - 202	ਤੋਸਨ-ਏ-ਦਿਲੀ - 205	ਤੋਲੀਯਤ-ਨਾਮਾ - 206
ਤੋਇ - 468	ਤੋਸਨੀ - 205	ਤੋਵ - 203
ਤੋਸ - 205	ਤੋਸਾ - 205	ਤੋਕਾ - 201
ਤੋਸਾ - 205	ਤੋਸੀਅ - 205	ਤੰਗ - 201
ਤੋਸ਼ - 205	ਤੋਸੀਕ - 204	ਤੰਗ ਆਬ - 201
ਤੋਸ਼ਦਾਨ - 205	ਤੋਹੀਦ - 204	ਤੰਗ ਆਮਦਨ - 202
ਤੋਸ਼ਾ - 205	ਤੋਹੀਨ - 206	ਤੰਗ-ਸ਼ਕਰ - 202
ਤੋਸ਼ਾ-ਏ-ਆਕਬਤ - 205	ਤੋਹੀਨ-ਏ-ਅਦਾਲਤ - 206	ਤੰਗ ਸਾਲ - 202
ਤੋਸ਼ਾ-ਖਾਨਾ - 205	ਤੋਕ - 474	ਤੰਗ-ਚਸਮ - 202
ਤੋਸ਼ਾ-ਦਾਨ - 205	ਤੋਕ-ਉ-ਤਾਜ਼ - 474	ਤੰਗ-ਚਸਮੀ - 202
ਤੋਸ਼ਾ-ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ - 205	ਤੋਕ-ਏ-ਮਾਹ - 474	ਤੰਗ-ਤਾਬ - 202
ਤੋਤਹ - 204	ਤੋਕਦਾਰ - 474	ਤੰਗ-ਦਸਤ-202
ਤੋਤਾ - 204	ਤੋਕੀਅ - 205	ਤੰਗ-ਦਸਤੀ - 202
ਤੋਤੀ - 204	ਤੋਕੀਅ-ਏ-ਅਹਮਦੀ - 206	ਤੰਗ-ਨਾਯ - 202
ਤੋ ਦਰ ਤੋ - 202	ਤੋਕੀਰ - 205	ਤੰਦ-ਬਦਖਸ਼ਾਂ - 202
ਤੋਦਾ - 204	ਤੋਜੀਹ - 204	ਤੰਗ-ਬਾਰ - 202
ਤੋਪ - 203, 474	ਤੋਜੀਹ-ਨਵੀਸ - 204	ਤੰਗ-ਯਾਬ - 202
ਤੋਪ-ਅੰਦਾਜ਼ - 203	ਤੋਦ - 473	ਤੰਗ-ਆਬ - 201
ਤੋਪਖਾਨਾ - 203	ਤੋਨ - 206	ਤੰਗਾਰ - 202
ਤੋਪਚੀ - 203, 473	ਤੋਨਕ - 206	ਤੰਗੀ - 202
ਤੋਪਜ਼ਦਨ - 203	ਤੋਫ਼ - 474	ਤੰਗੀ ਤੁਰਸ਼ੀ - 202
ਤੋਪ-ਜਨ - 203	ਤੋਫ਼ੀਕ - 205	ਤੰਗੀਰਾ - 202
ਤੋਪਾ - 203	ਤੋਫ਼ੀਰ - 205	ਤੰਗੂਜ਼ - 202
ਤੋ ਬਰ ਤੋ - 202	ਤੋਬਾ - 203	ਤੰਦੁਰਸਤ - 200
ਤੋਬਰਾ - 203	ਤੋਬਾ-ਏ-ਨਸੂਹ - 203	ਤੰਦੂ - 200
ਤੋਯ - 206	ਤੋਬਾ-ਸ਼ਿਕਨ - 203	ਤੰਦੂਰ - 200
ਤੋਵਾ - 206	ਤੋਬੀਖ - 203	ਤੰਬਸਾ - 199
ਤੋ - 202	ਤੋਰ - 204, 474	ਤੰਬਾ - 200
ਤੋਅ - 474	ਤੋਰਾਤ - 204	ਤੰਬਾਕੂ - 199

ਤੰਬਾਕੂ-ਕਸ਼ - 199
 ਤੰਬਾਨ - 199
 ਤੰਬੀਹ - 200
 ਤੰਬੂ - 200
 ਤੰਬੂਰ - 200, 473
 ਤੰਬੂਰਾ - 200
 ਤੰਬੂਰਾ - 473
 ਤੰਬੂਲ - 200
 ਤੰਬੂਲ-ਏ-ਬਹਾਰ - 200

ਦ

ਦਅਵਤ - 327
 ਦਅਵਤ-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼ - 327
 ਦਅਵਾ - 328
 ਦਅਵਾ ਕਤਅ ਸੁਦਨ - 328
 ਦਅਵਾਦਾਰ - 328
 ਦਸ - 321
 ਦਸਕਰਾ - 326
 ਦਸਖਤ - 325
 ਦਸਤ - 321
 ਦਸਤ-ਉ-ਗਰੀਬਾਨ - 325
 ਦਸਤ-ਉ-ਦਹਾਨ - 325
 ਦਸਤ-ਉ-ਦਿਲ - 325
 ਦਸਤਾ-ਉ-ਪਾ - 324
 ਦਸਤ-ਉ-ਪਾ-ਜ਼ਦਨ - 325
 ਦਸਤ ਅਫ਼ਸ਼ਾਨ - 322
 ਦਸਤ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਰ - 322
 ਦਸਤ-ਅਫ਼ਗ਼ਨ - 322
 ਦਸਤ-ਅਫ਼ਰਾਜ਼ - 322
 ਦਸਤ ਅਬਰੰਜਨ - 321
 ਦਸਤ ਆਸ - 321
 ਦਸਤ-ਆਸ਼ਨਾ - 321

ਦਸਤ ਆਬ - 321
 ਦਸਤ-ਆਮੋਜ਼ - 321
 ਦਸਤ-ਆਵਰ - 321
 ਦਸਤ-ਆਵੇਜ਼ - 321
 ਦਸਤ-ਅੰਦਾਜ਼ - 322
 ਦਸਤ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ - 322
 ਦਸਤ-ਏ-ਆਸਯਾ - 321
 ਦਸਤ-ਏ-ਇਮਤਿਹਾਨ - 322
 ਦਸਤ-ਏ-ਸ਼ਿਕਸਤਹ - 324
 ਦਸਤ-ਏ-ਸ਼ਿਫਾ - 324
 ਦਸਤ-ਏ-ਕਲੀਮ - 324
 ਦਸਤ-ਏ-ਖ਼ੁਦ ਦਹਾਨ-ਏ-ਖ਼ੁਦ - 323
 ਦਸਤ-ਏ-ਗ਼ੈਬ - 324
 ਦਸਤ-ਏ-ਚਨਾਰ - 323
 ਦਸਤ-ਏ-ਮੂਸਾ - 324
 ਦਸਤ-ਏ-ਰਾਸਤ - 323
 ਦਸਤਸਾਜ਼ - 323
 ਦਸਤਕ - 325
 ਦਸਤਕਸ਼ - 324
 ਦਸਤ-ਕਸ਼ੀ - 324
 ਦਸਤਕਜ਼ - 324
 ਦਸਤ-ਕਲਮ - 324
 ਦਸਤਕਾਰ - 324
 ਦਸਤਕਾਰੀ - 324
 ਦਸਤਕਾਲਾ - 324
 ਦਸਤਖ਼ਤ - 323
 ਦਸਤਖ਼ਰ - 323
 ਦਸਤ-ਖ਼ੂਨ - 323
 ਦਸਤਖ਼ੁਸ਼ - 323
 ਦਸਤਖ਼ੁਰਦਾ - 323
 ਦਸਤਖ਼ੂਨ - 323
 ਦਸਤ-ਗਰਦਾਨ - 324

ਦਸਤਗਾਹ - 324
 ਦਸਤਗੀਰ - 324
 ਦਸਤਗੀਰੀ - 324
 ਦਸਤ ਗੁਜ਼ਾਰ - 324
 ਦਸਤਚਕ - 323
 ਦਸਤਚਰਬ - 323
 ਦਸਤਚਰਬੀ - 323
 ਦਸਤ-ਚਾਲਾਕ - 323
 ਦਸਤਚੀਨ - 323
 ਦਸਤਚੀਰ - 323
 ਦਸਤ-ਚੋਬ - 323
 ਦਸਤਕ-ਜ਼ਨ - 325
 ਦਸਤ-ਜ਼ਨ/ਜ਼ਨਾਨ - 323
 ਦਸਤਜ਼ੋਰ - 323
 ਦਸਤ-ਤਿਹੀ - 323
 ਦਸਤ-ਤੰਗ - 323
 ਦਸਤ-ਦਰਾਜ਼ - 323
 ਦਸਤਦਰਾਜ਼ੀ - 323
 ਦਸਤਦਿਹੀ - 323
 ਦਸਤਨਮਾਜ਼ - 324
 ਦਸਤ-ਨਵਿਸ਼ਤ - 324
 ਦਸਤ ਨਿਗਰ - 324
 ਦਸਤਪਨਾਹ - 323
 ਦਸਤ-ਪਰਵਰ - 323
 ਦਸਤ-ਪਰਵਰਦਾ - 323
 ਦਸਤਪਾਕ - 322
 ਦਸਤਪੁਖਤ - 322
 ਦਸਤਪੇਸ਼ਾ - 323
 ਦਸਤਪੇਚ - 323
 ਦਸਤ ਪੈਮਾਨ - 323
 ਦਸਤ ਪੈਰਹਨ - 323
 ਦਸਤ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 324
 ਦਸਤ-ਫ਼ਰੋਸ਼ੀ - 324
 ਦਸਤ-ਫ਼ਾਲ - 324

ਦਸਤ-ਬਸਤਾ - 322	ਦਸਤਰਸੀ - 323	ਦਸਤ-ਏ-ਨਮਕਜ਼ਾਰ - 326
ਦਸਤ-ਬ-ਸਰ - 322	ਦਸਤਰਖ਼ਾਨ - 325	ਦਸਤ-ਏ-ਨੇਜ਼ਾ-ਦਾਰਾਨ - 326
ਦਸਤ-ਬ-ਦਸਤ - 322	ਦਸਤ ਰੰਜ - 323	ਦਸਤ-ਗਰਦ - 326
ਦਸਤ-ਬਰ-ਸਰ - 322	ਦਸਤਾ - 325	ਦਸਤ-ਗਰਦੀ - 326
ਦਸਤ ਬਰਹਮ - 322	ਦਸਤਾਸੰਗ - 322	ਦਸਤ-ਨਵਰਦ - 326
ਦਸਤਬਰਦਾਰ - 322	ਦਸਤਾਸ਼ - 325	ਦਸਤਨਵਰਦੀ - 326
ਦਸਤ-ਬਰ-ਦਿਲ - 322	ਦਸਤਾਕ - 325	ਦਸਤ-ਪੈਮਾ - 326
ਦਸਤ-ਬਰ-ਦਹਾਨ - 322	ਦਸਤਾਕਾਰ - 326	ਦਸਤ-ਪੈਮਾਈ - 326
ਦਸਤ ਬਰੰਜਨ - 322	ਦਸਤਾਦਸਤ - 321	ਦਸਤੀਬਾਨ - 326
ਦਸਤਬਾਜ਼ - 322	ਦਸਤਾਨ - 325	ਦਸਨਗੀ - 327
ਦਸਤਬਾਜ਼ੀ - 322	ਦਸਤਾਨ-ਜਨ - 325	ਦਸਨਾ - 327
ਦਸਤ-ਬਾ-ਦਸਤ - 322	ਦਸਤਾਰ - 325	ਦਸਨਾ-ਏ-ਸੁਬਹ - 327
ਦਸਤਬਾਨ - 326	ਦਸਤਾਰ-ਏ-ਸੀਮਾਬੀ - 325	ਦਸਮੀਰ - 327
ਦਸਤਬਾਨਾ - 322	ਦਸਤਾਰ-ਏ-ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ - 325	ਦਸੀਸ਼ਕ - 327
ਦਸਤਬਾਫ਼ - 322	ਦਸਤਾਰ-ਏ-ਬਜ਼ੁਰਗ - 325	ਦਸੀਸ਼ਗਾਹ - 327
ਦਸਤ ਬਾਲਾ - 322	ਦਸਤਾਰਚਾ - 325	ਦਹ - 344
ਦਸਤ ਬੁਕਚਾ - 322	ਦਸਤਾਰ ਦਰ ਗੁਲੂ ਕਰਦਨ - 325	ਦਹ ਹਜ਼ਾਰ (ਹਜ਼ਾਰਾ) - 346
ਦਸਤ ਬੁਰਦ - 322	ਦਸਤਾਰ ਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਦਨ - 325	ਦਹ ਹਫ਼ਤ - 346
ਦਸਤ-ਬੋਸ - 322	ਦਸਤਾਰਬੰਦ - 325	ਦਹ ਹਵਾਸ - 344
ਦਸਤਬੋਸੀ - 322	ਦਸਤਾਰਬੰਦਾਂ - 325	ਦਹ ਹਿਲਾਲ - 346
ਦਸਤਬੋਯਾ - 322	ਦਸਤੀ - 326	ਦਹਸ਼ਤ - 345
ਦਸਤਬੰਦ - 322	ਦਸਤੀਨਾ - 326	ਦਹਸ਼ਤ-ਅੰਗੋਜ਼ - 345
ਦਸਤਬੰਦੀ - 322	ਦਸਤੂਰ-ਉਲ-ਅਮਲ - 325	ਦਹਸ਼ਤ-ਜ਼ਦਾ - 345
ਦਸਤਮਰਦ - 324	ਦਸਤੂਰੀ - 325	ਦਹਸ਼ਤਨਾਕ - 345
ਦਸਤਮਰਦੀ - 324	ਦਸਰ - 326	ਦਹ-ਚੰਦ - 344
ਦਸਤਮਾਯਾ - 324	ਦਸਾਤੀਰ - 321	ਦਹ-ਜ਼ਬਾਨ - 345
ਦਸਤਮਾਲ - 324	ਦਸਕ/ਦਿਸਕ/ਦੁਸਕ - 326	ਦਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ - 345
ਦਸਤਮੁਜ਼ਦ - 324	ਦਸਤ - 326	ਦਹ ਦਿਹ - 344
ਦਸਤਯਾਨ - 326	ਦਸਤ-ਅਫ਼ਰੋਜ਼ - 326	ਦਹ ਦਿਹੀ - 344
ਦਸਤਯਾਬ - 325	ਦਸਤ-ਏ-ਕਰਬਲਾ - 326	ਦਹ ਦਿਲਾ - 344
ਦਸਤਯਾਰ - 325	ਦਸਤ-ਏ-ਕਿਪਚਾਕ - 326	ਦਹਨ - 345
ਦਸਤਯਾਰਾ - 325		ਦਹਨ-ਖ਼ਾਨੀ - 345
ਦਸਤਯਾਰੀ - 325		ਦਹਨ-ਜ਼ੂਈ - 345
ਦਸਤਰਸ - 323		

ਦਹਨ-ਤੇਗ - 345	ਦੱਕ-ਉ-ਲਕ - 329	ਦਖੀਲ-ਕਾਰ - 314
ਦਹਨਦਰੀਦਾ - 345	ਦੱਕ-ਉ-ਲਕ - 330	ਦਗਦਗਾ - 328
ਦਹਨਬਸਤਾ - 345	ਦਕਦਕਾ - 329	ਦਗਦਾਰ - 328
ਦਹਨਬੰਦ - 345	ਦਕਨ - 330	ਦਗਲ - 328
ਦਹਨਾ - 345	ਦਕਯਾਨੂਸ - 329	ਦਗਲ-ਏ-ਖਾਕਦਾਨ - 328
ਦਹਨੁਰ - 345	ਦਕਾਯਾਨੂਸੀ - 329	ਦਗਲਜ਼ਨ - 328
ਦਹ ਪੰਜੀ - 344	ਦਕਯਾਨੂਸੀ ਖਯਾਲਤ - 329	ਦਗਲਦਾਰ - 328
ਦਹ ਪਾਂਜਦਹ - 344	ਦਕਲ - 330	ਦਗਲ-ਬਾਜ਼ - 328
ਦਹ ਮਰਦ - 345	ਦਕਲਾ - 330	ਦਗਲਾ - 330
ਦਹਮਰਦਾ - 345	ਦਕਾਇਕ - 329	ਦਗਾ - 328
ਦਹਮਰਦਾ-ਗੋ - 345	ਦੱਕਾਕ - 329	ਦਗਾਬਾਜ਼ - 328
ਦਹਯਕ - 346	ਦਕਾਕੀਨ - 329	ਦਗਾਬਾਜ਼ੀ - 328
ਦਹਯਕ-ਸਤਾਂ - 346	ਦਕਾਨ ਗਰਮ ਸਾਖਤਨ -	ਦਗੂਲ - 328
ਦਹਯਕ-ਗੀਰਿੰਦਾ - 346	330	ਦਜਲਾ - 313
ਦਹਰ - 345	ਦਕੀਕ - 329	ਦੱਜਾਲ - 313
ਦਹ ਰਗ - 345	ਦਕੀਕਾ - 329	ਦਜ਼ - 320
ਦਹਰੀ - 345	ਦਕੀਕਾ ਸਨਾਸ - 329	ਦਦ - 314
ਦਹਰੀਸ਼ - 345	ਦਕੀਕਾ-ਯਾਬ	ਦਦ-ਉ-ਦਾਮ - 314
ਦਹ ਰੋਜ਼ - 345	ਦਕੀਕਾਰਸ - 329	ਦਦਾ - 314
ਦਹਾ - 344	ਦਕੀਕੀ - 329	ਦਨੀ - 337
ਦਹਾ-ਉ-ਦਿਹਸ਼ - 344	ਦਖਮ - 313	ਦਫ - 328
ਦਹਾਕੀਨ - 344	ਦਖਮਾ - 313	ਦਫਅ - 328
ਦਹਾਨ - 344	ਦਖਮਾ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਾਨੀਆ -	ਦਫਅ-ਏ-ਸ਼ਰ - 328
ਦਹਾਨਗੀਰ - 344	313	ਦਫਆ - 329
ਦਹਾਨ-ਦਰਾ - 344	ਦਖਮਾ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼ਾ - 313	ਦਫਆਚ - 328
ਦਹਾਨ-ਦਰੀਦਾ - 344	ਦਖਲ - 313	ਦਫਅਤਨ - 329
ਦਹਾਨ-ਬੰਦ - 344	ਦਖਲ-ਉ-ਕਬਜ਼ਾ - 313	ਦਫ-ਸਾਜ਼ - 328
ਦਹਾਨਾ - 344	ਦਖਲ-ਉ-ਖਰਚ - 313	ਦਫਜ਼ਕ - 328
ਦਹਾਰ - 344	ਦਖਲ-ਏ-ਬੇ-ਜਾ - 313	ਦਫ ਜਦਨ - 328
ਦਹਾਲੀਜ਼ - 344	ਦਖਲ-ਦਰ-ਮਅਕੂਬਤ -	ਦਫਤਰ - 328
ਦਹਿਲੀਜ਼/ਦਿਹਲੀਜ਼ - 345	313	ਦਫਤਰ-ਏ-ਆਅਮਾਲ -
ਦਹੁਮ - 345	ਦਖਲਯਾਬੀ - 313	328
ਦੱਕ - 329	ਦਖੀਲ - 313	ਦਫਤਰ ਖਰਚ - 328
ਦੱਕ-ਉ-ਦੀਮ - 330	ਦਖੀਲ-ਆਵਰਦਨ - 313	ਦਫਤਰ-ਖਾਨਾ - 328

ਦਫ਼ਤਰਚਾ - 328	ਦਮ-ਏ-ਸਹਰ - 334	ਦਮਾ - 336
ਦਫ਼ਤਰ-ਬੰਦ - 328	ਦਮ-ਏ-ਸਰਦ - 334	ਦਮਾਦਮ - 333
ਦਫ਼-ਨਵਾਜ਼ - 328	ਦਮ-ਏ-ਸੁਬਹ - 334	ਦਮਾਨ - 335
ਦਫ਼ਤਰ ਨਵੀਸ - 328	ਦਮ-ਏ-ਸੂਰ - 334	ਦਮਾਮਾ - 335
ਦਫ਼ਤਰ ਫਿਗਾਰ - 328	ਦਮ-ਏ-ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ - 334	ਦਮਾਰ - 335
ਦਫ਼ਤਰੀ - 328	ਦਮ-ਏ-ਕਲਮ - 334	ਦਮਾਰਤ - 335
ਦਫ਼ਤੀ - 328	ਦਮ-ਏ-ਕੁਮਰੀ - 334	ਦਮਾਵੰਦ - 335
ਦਫ਼ਤੀਨ - 328	ਦਮ-ਏ-ਚੰਦ - 334	ਦਮਾਂਕ - 335
ਦਫ਼ਨ - 329	ਦਮ-ਏ-ਤਸਲੀਮ - 334	ਦਮਾਂਗ - 335
ਦਫ਼ਆ-ਬ-ਦਫ਼ਆ - 329	ਦਮ-ਏ-ਤੇਗਾ/ਤੇਗ - 334	ਦਮੀਦਾ - 336
ਦਫ਼ਨੂਕ - 329	ਦਮ-ਏ-ਨੀਮ ਸੋਜ਼ - 334	ਦਮੂਸ - 335
ਦਫ਼ਨੀ - 329	ਦਮ-ਏ-ਵਾਪਸੀ - 334	ਦਮੂਰ - 335
ਦਫ਼ਾਇਨ - 328	ਦਮਸਾਜ਼ - 334	ਦੱਯਾਰ - 346
ਦਫ਼ਾਤਿਰ - 328	ਦਮ ਸ਼ਮੁਰਦਨ - 334	ਦਰ - 314
ਦਫ਼ਾਫ਼ - 328	ਦਮ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 334	ਦਰ-ਉ-ਬਸਤ - 318
ਦਫ਼ਾਲੀ - 328	ਦਮ-ਕਸ਼ - 334	ਦਰ-ਉ-ਬੰਦ - 318
ਦਫ਼ੀਨ/ਦਫ਼ੀਨਾ - 328	ਦਮਕਸ਼ੀ - 334	ਦਰ ਆਂਚਿਹ - 314
ਦਫ਼ੂਫ਼ - 329	ਦਮ-ਖੁਰਦਨ - 334	ਦਰ ਆਂ ਜਾ - 314
ਦਬਦਬਾ - 312	ਦਮਗਾ - 334	ਦਰ ਆਮਦਨ - 314
ਦਬਦਾਬ - 312	ਦਮ-ਗਿਰਿਫ਼ਤਨ - 334	ਦਰ ਆਮਦ ਬਰ ਆਮਦ - 314
ਦੱਬਾਗ਼ - 312	ਦਮਗੀਰ - 334	ਦਰ ਆਵਰਦਨ - 314
ਦਬਾਰ - 312	ਦਮਦਮਾ - 335	ਦਰ ਈਂ ਮਿਯਾਨ - 314
ਦਬਿਸਤਾਨ - 312	ਦਮ ਕਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 334	ਦਰਸ - 316
ਦਬਿਸਤਾਨੀ - 312	ਦਮ ਦਰ ਜਦਨ - 334	ਦਰਸ਼ - 317
ਦਬੀਕੀ - 313	ਦਮ ਦਾਦਨ - 334	ਦੱਰਸ਼ - 317
ਦਬੀਰ - 312	ਦਮਨਾ - 335	ਦਰਸ-ਏ-ਰਵਾਂ - 316
ਦਬੀਰ-ਏ-ਫ਼ਲਿਕ - 313	ਦਮਨਾ ਦਾਨੀ - 335	ਦਰਸ਼ਕਾ - 317
ਦਬੀਰਿਸਤਾਨ - 312	ਦਮਪੁਖਤ - 334	ਦਰਸ-ਗਾਹ - 316
ਦਬੂਸ - 312	ਦਮਬਸਤਾ - 334	ਦਰ ਖਯਾਲ ਆਮਦਨ - 314
ਦਮ - 333	ਦਮ-ਬ-ਦਮ - 333	ਦਰ ਖ਼ਾਸਦ - 316
ਦਮ-ਉ-ਦੂਦ - 334	ਦਮਬਾਜ਼ - 334	ਦਰਖ਼ਾਹ - 316
ਦਮ-ਉ-ਬਾਦ - 334	ਦਮਬਾਜ਼ੀ - 334	ਦਰਸਖ਼ਾਨ - 316
ਦਮ-ਏ- ਅਸਦ - 334	ਦਮ-ਬੇ-ਕਦਮ - 334	
ਦਮ-ਏ-ਆਬ - 333	ਦਮਰ - 335	

ਦਰਸ-ਖ਼ਾਨਾ - 316	ਦਰਜ਼ ਕਰਦਨ - 316	ਦਰਬਾਰੀ - 315
ਦਰ ਸਾਅਤ - 315	ਦਰਜ਼ਨ - 316	ਦਰ ਬੇਸ਼-ਉ-ਕਮ - 315
ਦਰਹਸਤਾ - 319	ਦਰਜ਼ਮਾਨ - 316	ਦਰ ਬੰਦ - 315
ਦਰਹਮ - 319	ਦਰਜ਼ਾ - 315	ਦਰਮਾ - 318
ਦਰਹਮ-ਖੈਵਸਤਾ - 319	ਦਰਜ਼ਾ - 316	ਦਰਮਾਹਾ - 318
ਦਰਹਮ-ਪੇਚੀਦਾ - 319	ਦਰਜ਼ਾਤ - 315	ਦਰਮਾਂਦਨ - 318
ਦਰਹਮ ਬਰਹਮ - 319	ਦਰਜ਼ੀ - 316	ਦਰਮਾਂਦਰੀ - 318
ਦਰਹਮੀ - 319	ਦਰਦ - 316	ਦਰਮਾਨ - 318
ਦਰਹਮ - 319	ਦਰਦਾ-ਉ-ਦਰੇਗਾ - 316	ਦਰਮਾਂਨਦਾ - 318
ਦਰ ਹਾਲ - 315	ਦਰਦ-ਅਮੇਜ਼ - 316	ਦਰਮਿਯਾਨ - 318
ਦਰਕ - 317	ਦਰਦ-ਅੰਗੇਜ਼ - 316	ਦਰਮਿਯਾਨੀ - 318
ਦਰੱਕ - 317	ਦਰਦ-ਏ-ਸਰ - 316	ਦਰ ਮੁਸ਼ਤ - 314
ਦਰਕਾ - 317	ਦਰਦ-ਏ-ਕਮਰ - 316	ਦਰਯਾ - 319
ਦਰਕਾਰ - 317	ਦਰਦ-ਏ-ਦਿਲ - 316	ਦਰਯਾ-ਏ-ਅਅਜ਼ਮ - 320
ਦਰ ਕੁਲ - 317	ਦਰਦ-ਸ਼ਰੀਕ - 316	ਦਰਯਾ-ਏ-ਅਵੱਲ - 320
ਕਦਰਕਿਨਾਰ - 317	ਦਰਦਮਾ - 316	ਦਰਯਾ-ਏ-ਆਬ - 320
ਦਰ ਕਿਨਾਰ ਕਰਦਨ /	ਦਰਦ ਮੰਦ - 316	ਦਰਯਾ-ਏ-ਸਾਇਲਾ - 320
ਕਸ਼ੀਦਨ / ਗਰਿਫ਼ਤਨ -	ਦਰਦਮੰਦੀ - 316	ਦਰਯਾ-ਏ-ਸਾਨੀ - 320
317	ਦਰਦਾ - 316	ਦਰਯਾ-ਏ-ਸਾਲਿਸ - 320
ਦਰ ਕੁਲ - 317	ਦਰਨ - 318	ਦਰਯਾ-ਏ-ਹਫ਼ਤ ਅਖ਼ਤਰ -
ਦਰਖ਼ੁਰਦ - 316	ਦਰ ਨਫ਼ਸ - 315	320
ਦਰ ਖ਼ੂਰ - 316	ਦਰ ਨੀਲ ਕਸ਼ੀਦਨ - 314	ਦਰਯਾ-ਏ-ਹਾਮਿਲਾ - 320
ਦਰ ਖੋਰ - 316	ਦਰ ਨੀਲ ਜ਼ਦਨ - 314	ਦਰਯਾ-ਏ-ਕੀਰ - 320
ਦਰਗ - 317	ਦਰ ਪਏ - 314	ਦਰਯਾ-ਏ-ਖ਼ਿਜ਼ਰ - 320
ਦਰਗਾਹ - 317	ਦਰ ਪੇਸ਼ - 314	ਦਰਯਾ-ਏ-ਖ਼ੂਨ - 320
ਦਰਗਾਹ-ਏ-ਇਲਾਹੀ -	ਦਰਬ - 315	ਦਬਯਾ-ਏ-ਨੂਰ - 320
317	ਦਰ ਬਹਗ - 315	ਦਰਯਾ-ਏ-ਬਸਰਾ - 320
ਦਰਗੁਜ਼ਾਰ - 317	ਦਰ-ਬੱਚਾ - 315	ਦਰਯਾ-ਏ-ਮੁਹੀਤ - 320
ਦਰ ਗੋਸ਼ ਆਵਰਦਨ -	ਦਰਬਦਰ - 315	ਦਰਯਾ-ਏ-ਲਅਲ - 320
314	ਦਰਬਰਾਬਰ - 314	ਦਰਯਾਕਸ਼ - 319
ਦਰ ਚਾਹ ਅਫ਼ਰੀਦਨ -	ਦਰਬਾਨ - 315	ਦਰਯਾ-ਸ਼ਿਕੋਹ - 319
314	ਦਰਬਾਲ-ਏ-ਫ਼ਲਕ - 315	ਦਰਯਾਚਾ - 319
ਦਰਜ਼ - 315	ਦਰਬਾਰ - 315	ਦਰਯਾਦਿਲ - 319
ਦਰਜ਼ - 316	ਦਰਬਾਰਾ - 314	ਦਰਯਾਦਿਲੀ - 319

ਦਰਯਾ-ਨੋਸ਼ - 319	ਦੌਰਾਕ - 315	ਦਰੂਨ-ਪਰਵਰ - 319
ਦਰਯਾਬ - 319	ਦਰਾਜ਼ - 314	ਦਰੋਗ - 320
ਦਰਯਾਬਾਦੀ - 319	ਦਰਾਜ਼-ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ - 314	ਦਰੋਗਾ - 320
ਦਰਯਾਬਾਰ - 319	ਦਰਾਜ਼-ਸ਼ੁਦਨ - 314	ਦਰੋਗ ਨੀਸਤ - 320
ਦਰਯਾਬੁਰਦ - 319	ਦਰਾਜ਼-ਸੁਫ਼ਰਾ - 314	ਦਰੇਵਾਸ - 320
ਦਰਯਾਬੰਦ - 319	ਦਰਾਜ਼-ਕਸ਼ੀਦਨ - 315	ਦਰੋਗ - 318
ਦਰਯੂਸ਼ - 320	ਦਰਾਜ਼-ਕਦ - 314	ਦਰੋਗ-ਗੋ - 318
ਦਰਯੂਜ਼ - 320	ਦਰਾਜ਼-ਕਾਰ - 315	ਦਰੋਗ ਗੋਈ - 319
ਦਰਯੂਜ਼ਗੀ - 320	ਦਰਾਜ਼ ਖ਼ਾਨ - 314	ਦਰੋਗ-ਜ਼ਨ - 318
ਦਰਯੂਜ਼ਾ - 320	ਦਰਾਜ਼-ਗੋਸ਼ - 315	ਦਰੋਗ-ਪਰਦਾਜ਼ - 318
ਦਰਯੂਜ਼ਾਗਰ - 320	ਦਰਾਜ਼ ਦਸਤ - 314	ਦਰੰਗ - 318
ਦਰਯੂਜ਼ਾਗਰੀ - 320	ਦਰਾਜ਼-ਦਸਤੀ - 314	ਦਲਸ - 333
ਦਰ ਵਕਤ - 315	ਦਰਾਜ਼-ਦੁੰਬਾਲ - 314	ਦਲਕ - 333
ਦਰਵਾ - 318	ਦਰਾਜ਼ਦੁਮ - 314	ਦਲਕਪੋਸ਼ - 333
ਦਰਵਾਏਸਤ - 318	ਦਰਾਜ਼-ਨਫ਼ਸ - 315	ਦਲ ਬਾਦਲ - 333
ਦਰਵਾਹ - 318	ਦਰਾਜ਼-ਨਫ਼ਸੀ - 315	ਦਲਮ - 333
ਦਰਵਾਜ਼ਾ - 318	ਦੌਰਾਜ਼ਾ - 314	ਦਲਮਕ - 333
ਦਰਵਾਜ਼ਾ-ਬਾਨ - 318	ਦਰਾਜ਼ੀ - 315	ਦਲਮਾ - 333
ਦਰਵਾਜ਼ਾ-ਏ-ਗੋਸ਼ - 318	ਦਰਾਜ਼ੀ-ਏ-ਦਸਤ - 315	ਦਲਵ - 333
ਦਰਵਾਜ਼ਾ-ਏ-ਨੋਸ਼ - 318	ਦਰਾਜ਼ੀ-ਏ-ਬਾਜ਼ੂ - 315	ਦਲਾ - 333
ਦਰਵਾਜ਼ਾ-ਏ-ਹਜ਼ਾਰ-ਗਾਮ - 318	ਦਰਾਜ਼ੀਨਾ - 315	ਦਲਾਇਲ - 333
ਦਰਵਾਕਿਆ - 318	ਦਰਾਬ - 314	ਦੱਲਾਕ - 332
ਦਰਵਾਨ - 318	ਦਰਾਮ - 315	ਦਲਾਖ਼ਾਸਤਾ - 331
ਦਰਵਾਯ - 318	ਦਰਾਯ - 315	ਦੱਲਾਲ - 332
ਦਰਵੇਸ਼ - 319	ਦਰਿੰਦਾ/ਦਰੰਦਾ - 318	ਦਲਾਲਤ - 332
ਦਰਵੇਸ਼ਾਨਾ - 319	ਦਰੀ - 319	ਦੱਲਾਲਾ - 332
ਦਰਵੇਸ਼-ਏ-ਸੁਲਤਾਨ ਦਿਲ - 319	ਦਰੀਚਾ - 320	ਦਲਿੰਗਾਨ - 333
ਦਰਵੇਸ਼ੀ - 319	ਦਰੀਚਾ-ਏ-ਗੋਸ਼ - 320	ਦਲੀਦਾ - 333
ਦਰਵੇਜ਼ਾ - 319	ਦਰੀਦਾ - 320	ਦਲੀਲ - 333
ਦਰਾ - 314	ਦਰੀਦਾ-ਚਸ਼ਮ - 320	ਦਵਲ - 342
ਦੌਰਾ - 319	ਦਰੀਦਾ ਦਹਾਨ (ਦਹਨ) - 320	ਦਵਾਇਰ - 338
ਦੌਰਾ-ਏ-ਆਸਮਾਨ - 319	ਦਰੀਨ - 320	ਦਵਾਇਰਫ਼ਲਕੀ/ਫ਼ਰਲਕੀਯਾ - 338
	ਦਰੂਨ - 319	ਦਵਾਈ - 338

ਦਵਾਜ਼ - 337	ਦਾਇਰਾ - 312	ਦਾਖ਼ਿਲਦਾਰ - 305
ਦਵਾਜ਼ਦਹ - 337	ਦਾਇਰਾ ਸਾਖ਼ਤਨ - 312	ਦਾਖ਼ਿਲ ਨਾਮਾ - 305
ਦਵਾਜ਼ਦਹ ਇਮਾਮ - 337	ਦਾਇਰਾ-ਕਸ਼ - 312	ਦਾਖ਼ਿਲਾ - 305
ਦਵਾਜ਼ਦਹ ਜੋਸ਼ਕ - 338	ਦਾਇਰਾ ਕਸ਼ੀਦਨ - 312	ਦਾਗ਼ - 308
ਦਵਾਜ਼ਦਹ ਮਕਾਮ - 338	ਦਾਇਰਾਚੀ - 312	ਦਾਗ਼-ਏ-ਕੱਸਾਰ - 308
ਦਵਾਜ਼ਦਹ ਮੀਲ - 338	ਦਾਇਰਾਜ਼ਦਨ - 312	ਦਾਗ਼-ਏ-ਗਾਜ਼ਗ਼ - 308
ਦਵਾਜ਼ਦਹੀ - 338	ਦਾਈ - 312	ਦਾਗ਼-ਏ-ਜ਼ੀਦਾ - 308
ਦਵਾਜ਼ਦਹੁਮ - 338	ਦਾ-ਈ - 308	ਦਾਗ਼ਸਰ - 308
ਦਵਾਤ - 337	ਦਾ-ਈ-ਏ-ਅਜ਼ਲ - 308	ਦਾਗ਼ਗ਼ਾਹ - 308
ਦਵਾਤ ਆਰ - 337	ਦਾਈਯਾ - 308	ਦਾਗ਼ਦਾਰ - 308
ਦਵਾਤ-ਖ਼ਾਨਾ - 337	ਦਾਸ - 308	ਦਾਗ਼ਦੀਦਾ - 308
ਦਵਾਤ ਦਾਰ - 337	ਦਾਸ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ - 308	ਦਾਗ਼-ਬ-ਰੂ - 308
ਦਵਾਮ - 338	ਦਾਸਤਕਾਲਾ - 308	ਦਾਗ਼ੀ - 308
ਦੱਵਾਰ - 337	ਦਾਸਤਖ਼ਾਲਾ - 308	ਦਾਗ਼ੀ - 308
ਦਵਾਵੀਨ - 338	ਦਾਸਤ/ਲਾ - 308	ਦਾਗ਼ੀ ਸ਼ੁਦਨ - 308
ਦਵੀਦਗ਼ੀ - 344	ਦਾਸਤਾਨ-ਏ-ਪਾਸਤਾਨ - 308	ਦਾਂਗ - 311
ਦਵੀਦਨ - 344	ਦਾਸਤਾਨ ਗੋ - 308	ਦਾਗ਼ੀਨਾ - 308
ਦਵੀਦਨ-ਏ-ਚਸ਼ਮ - 344	ਦਾਸਤਾਨ ਜ਼ਦਨ - 308	ਦਾਚਕ - 305
ਦਵੀਦਾ - 344	ਦਾਸਤਾਰ - 308	ਦਾਜ਼ - 305
ਦਵੀਰਾ - 344	ਦਾਸਾ - 308	ਦਾਜ਼ਾ - 305
ਦਵੈਤ - 344	ਦਾਸਾਰ - 308	ਦਾਦ - 305
ਦਵੈਤ-ਆਸ਼ੂਰ - 344	ਦਾਸ਼ - 308	ਦਾਦ-ਉ-ਦਿਹਿਸ਼ - 306
ਦਾ - 305	ਦਾਸ਼ਤ - 308	ਦਾਦ ਆਫ਼ਰੀਦ - 305
ਦਾਉ - 311	ਦਾਸ਼ਤਾ - 308	ਦਾਦ ਆਫ਼ਰੀਨ - 305
ਦਾਉਦ - 311	ਦਾਸ਼ਤਾ ਆਯਦ-ਬ-ਕਾਰ - 308	ਦਾਦ ਦਾਦ-ਏ-ਊਸਤ - 306
ਦਾਉਦ ਤਾਈ - 311	ਦਾਹ - 312	ਦਾਦ-ਏ-ਸ਼ੁਖ਼ਨ - 306
ਦਾਅਵਾਤ - 327	ਦਾਹ-ਏ-ਅਰਬ - 312	ਦਾਦ-ਏ-ਚੀਜ਼ੇ-ਦਾਦਨ - 305
ਦਾਇਅ - 312	ਦਾਹਾ - 312	ਦਾਦ-ਏ-ਮਰਦਾਨਗ਼ੀ ਦਾਦਨ - 306
ਦਾਇਮ - 312	ਦਾਹਿਮ - 312	ਦਾਦ-ਖ਼ਾਹ - 305
ਦਾਇਮ-ਉਲਾਂ-ਖ਼ਮਰ - 312	ਦਾਹੀਮ - 312	ਦਾਦ-ਖ਼ਾਹੀ - 306
ਦਾਇਮ-ਉਲ-ਮਰੀਜ਼ - 312	ਦਾਹੁਲ - 312	ਦਾਦਗ਼ਰ - 306
ਦਾਇਮੀ - 312	ਦਾਂਕ	ਦਾਦ-ਗ਼ਰੀ - 306
ਦਾਇਰ - 312	ਦਾਖ਼ਿਲ ਦਫ਼ਤਰ - 305	
ਦਾਇਰਤੁਰੱਸ਼ੁਮਾਤ - 312		

ਦਾਦਗਾਹ - 306	ਦਾਨਾਦਿਲ - 310	ਦਾਮ-ਏ-ਮਸ਼ਕੀਨ - 309
ਦਾਦ-ਗੁਸਤਰ - 306	ਦਾਨਾ ਪਾਸ਼ੀਦਨ - 311	ਦਾਮਕ - 309
ਦਾਦ-ਤਲਬ - 306	ਦਾਨਾ ਬਰਚੀਦਨ - 311	ਦਾਮ ਕਸ਼ੀਦਨ - 309
ਦਾਦ ਦਹਿੰਦਾ - 306	ਦਾਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ - 311	ਦਾਮ ਗਾਹ - 309
ਦਾਦ-ਦਿਹ - 306	ਦਾਨਾ ਰੋਖਤਨ - 311	ਦਾਮ ਗਾਹ-ਏ-ਸਤੂਰ - 309
ਦਾਦ-ਦਿਹੀ - 306	ਦਾਨਿਸਤ - 310	ਦਾਮ ਗਾਹ-ਏ-ਗੁਰਗ - 309
ਦਾਂਦਨ - 306	ਦਾਨਿਸਤਗੀ - 310	ਦਾਮ ਗਾਹ-ਏ-ਦੇਵ - 309
ਦਾਦਨੀ - 306	ਦਾਨਿਸਤਨ - 310	ਦਾਮਗਾਨ - 309
ਦਾਦ-ਪੁਰਸ - 305	ਦਾਨਿਸਤਾ - 310	ਦਾਮਦਾਸ਼ਤਨ - 309
ਦਾਦ ਪੁਰਸੀ - 305	ਦਾਨਿਸ਼ - 310	ਦਾਮ ਗੁਸਤਰਦਨ - 309
ਦਾਦ-ਫਰਮਾਯ - 306	ਦਾਨਿਸ਼ ਅਫ਼ਜ਼ਾ - 311	ਦਾਮਦਾਸ਼ਤਨ - 309
ਦਾਦ ਬਖ਼ਸ਼ - 305	ਦਾਨਿਸ਼ ਆਮੇਜ਼ - 311	ਦਾਮਨ - 309
ਦਾਦ-ਬਖ਼ਸ਼ੀ - 305	ਦਾਨਿਸ਼-ਆਰਾ - 310	ਦਾਮਨ ਅਫ਼ਸਾਂਦਨ - 309
ਦਾਦਬੇਗ - 305	ਦਾਨਿਸ਼-ਕਦਾ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਸ਼ਬ - 310
ਦਾਦ-ਰਸ - 306	ਦਾਨਿਸ਼-ਗਾਹ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਕਸੇ ਗਿਰਿਫ਼ਤਨ - 310
ਦਾਦ-ਰਸੀ - 306	ਦਾਨਿਸ਼-ਗੀਰ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਕੋਹ - 310
ਦਾਦਾਰ - 305	ਦਾਨਿਸ਼-ਪਸੀਜ਼ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ - 310
ਦਾਦੂ - 306	ਦਾਨਿਸ਼ -ਪਜ਼ੀਰ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਖੁਰਸ਼ੀਦ - 310
ਦਾਨ - 310	ਦਾਨਿਸ਼-ਪ੍ਰਸਤ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਪਹਿਲੂਦਾਰ - 310
ਦਾਨਕ - 311	ਦਾਨਿਸ਼-ਬਹਰ - 311	ਦਾਮਨ-ਏ-ਪਾਕ - 310
ਦਾਨਗਾਨਾ - 311	ਦਾਨਿਸ਼-ਮੰਦ - 311	ਦਾਮਨ-ਸਵਾਰ - 310
ਦਾਨਾ 310	ਦਾਨਿਸ਼ਮੰਦੀ/ਦਾਨਿਸ਼ਵਰੀ - 311	ਦਾਮਨ ਸ਼ਿਕਸਤਨ - 310
ਦਾਨਾ - 311	ਦਾਨਿਸ਼-ਵਰ - 311	ਦਾਮਨ ਕਸ਼ਾਨ - 310
ਦਾਨਾ ਅਫ਼ਸਾਂਦਨ - 311	ਦਾਨਿਸ਼ੀ - 311	ਦਾਮਨਗੀਰ - 310
ਦਾਨਾ ਅਫ਼ਰੀਦਨ - 311	ਦਾਨਿੰਦਗੀ - 311	ਦਾਮਨ ਚੀਦਨ - 310
ਦਾਨਾਈ - 310	ਦਾਨਿੰਦਾ - 311	ਦਾਮਨ ਦਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 310
ਦਾਨਾ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ - 311	ਦਾਫ਼ਿਅ - 309	ਦਾਮਨ-ਦਰ-ਜ਼ੋਰ-ਏ-ਪਾ - 310
ਦਾਨਾ-ਏ-ਤੂਸ - 310	ਦਾਬ - 305	ਦਾਮਨ ਨਿਹਾਦਨ - 310
ਦਾਨਾ-ਗਾਨਾ - 311	ਦਾਬਸਲੀਮ - 305	ਦਾਮਨ ਨਿਸ਼ਾਨ - 310
ਦਾਨਾ ਚੀਦਨ - 311	ਦਾਬਾ - 305	ਦਾਮਨ ਫ਼ਰਾਖ਼ ਬੂਦਨ - 310
ਦਾਨਾ-ਜ਼ਨ - 311	ਦਾਬਿਰ - 305	ਦਾਮਨ-ਬ-ਦਾਮਨ ਬਸਤਨ -
ਦਾਨਾ ਦਰ ਖ਼ਾਕ ਕਰਦਲ - 311	ਦਾਮ - 309	
ਦਾਨਾ ਦਾਨਾ ਸ਼ੁਦਨ - 311	ਦਾਮ-ਏ-ਅਨਕਬੂਤ - 309	

310	ਦਾਰ-ਉਲ-ਅਮਾਰਤ - 306	ਦਾਰੂ-ਏ-ਬੇਹੋਸ਼ੀ - 307
ਦਾਮਨ-ਬ-ਦੰਦਾਨ	ਦਾਰ-ਉਲ-ਆਖਿਰਤ - 306	ਦਾਰੂਕਦਾ - 307
ਕਰਦਨ/ਗਿਰਿਫਤਨ - 309	ਦਾਰੂ-ਉਲ-ਆਦਾਬ - 306	ਦਾਰੂਗਰ - 307
ਦਾਮਨ ਬਰ-ਅਫਸਾਂਦਨ - 309	ਦਾਰੂ-ਉਲ-ਐਤਾਮ - 306	ਦਾਰੈਨ - 308
ਦਾਮਨ ਬਰ ਚਿਰਾਗ ਜਦਨ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਹੁਕੂਮਤ - 306	ਦਾਰੋਗਾ - 307
ਦਾਮ ਬਰ ਚੀਦਨ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਕਜ਼ਾ - 307	ਦਾਰੋਗਾ-ਏ-ਆਬਕਾਰੀ - 307
ਦਾਮਨ ਬਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਕਸ਼ੀਦਨ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਕਰਾਰ - 307	ਦਾਰੋਗਾ-ਏ-ਸਫ਼ਾਈ - 307
ਦਾਮ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਕੁਤਬ - 307	ਦਾਲ - 305
ਦਾਮ ਬਾਜ਼ ਚੀਦਨ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਜਲਾਲ - 306	ਦਾਲ ਖ਼ਾਲ - 309
ਦਾਮਨ ਬਾਲਾ ਜਦਨ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਜਿਹਾਦ - 306	ਦਾਲਪੂਜ਼ - 309
ਦਾਮਨ ਬੋਸ - 310	ਦਾਰ-ਉਲ-ਫ਼ਨਾ - 307	ਦਾਲਬੂਜ਼ - 309
ਦਾਮਨੀ - 310	ਦਾਰ-ਉਲ-ਬਕਾ - 306	ਦਾਲਬੂਜ਼ਾ - 309
ਦਾਮਯਾਰ - 310	ਦਾਰ-ਉਲ-ਮਕਾਫ਼ਾਤ - 307	ਦਾਲਬੁਰਾ - 309
ਦਾਮਾਦ - 309	ਦਾਰ-ਉਲ-ਮੁਲਕ - 307	ਦਾਲਾਨ - 309
ਦਾਮਾਦੀ - 309	ਦਾਰ-ਆਫ਼ਰੀਨ - 306	ਦਾਲਾਨਾ - 309
ਦਾਮਾਨ - 309	ਦਾਰ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ਦਰ - 307	ਦਾਵਰ - 311
ਦਾਮੀ - 310	ਦਾਰ-ਏ-ਜ਼ਰਦ - 307	ਦਾਵਰੀ - 311
ਦਾਮੂਦ - 310	ਦਾਰ-ਏ-ਫ਼ਨਾ - 307	ਦਾਵਰੀਗਾਹ - 311
ਦਾਯਾ - 312	ਦਾਰ-ਏ-ਬਾਮ - 307	ਦਿਸ - 321
ਦਾਯਾ-ਏ-ਸ਼ੌਹਰ ਪਿਸਰ - 312	ਦਾਰਚੀਨੀ - 307	ਦਿਸ਼ਮ - 326
ਦਾਰ - 306	ਦਾਰ-ਨਿਹਾਲ - 307	ਦਿਹ - 344
ਦਾਰ-ਉਸ-ਸਆਦਤ - 307	ਦਾਰਪਿਲਪਿਲ - 307	ਦਿਹਸਤਾਨ - 345
ਦਾਰ-ਉਸ-ਸਫ਼ਾ - 307	ਦਾਰਬਾਜ਼ - 307	ਦਿਹਸ਼ - 345
ਦਾਰੂ-ਉਸ-ਸਲਤਨਤ - 307	ਦਾਰਬਾਜ਼ੀ - 307	ਦਿਹਕਦਾ - 345
ਦਾਰ-ਉਸ-ਸਲਾਮ - 307	ਦਾਰਮੂਸ਼ - 307	ਦਿਹਕਾਨ - 345
ਦਾਰ-ਉਸ-ਸਰੂਰ - 307	ਦਾਰਾ - 307	ਦਿਹਕਾਨ-ਏ-ਖ਼ੁਲਦ - 345
ਦਾਰ-ਉਸ-ਸ਼ਿਫ਼ਾ - 307	ਦਾਰਾਈ - 307	ਦਿਹਕਾਨ-ਏ-ਪੀਰ - 345
ਦਾਰ-ਉਜ਼-ਜ਼ਰਬ - 307	ਦਾਰਾਈ ਸ਼ਬ ਅੰਦਰ ਰੂਜ਼ - 307	ਦਿਹਕਾਨੀ - 345
ਦਾਰ-ਉਲ-ਅਦਾਲਤ - 307	ਦਾਰੀ - 307	ਦਿਹਕਾਨੀ - 345
ਦਾਰ-ਉਲ-ਅਮਨ - 306	ਦਾਰੁਲ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ - 307	ਦਿਹਕਾਨੀਯਤ - 345
ਦਾਰ-ਉਲ-ਅਮਾਨ - 306	ਦਾਰੁਖ਼ਿਲਾਫ਼ਾ - 307	ਦਿਹਕੀਯਾ - 345
	ਦਾਰੂ - 307	ਦਿਹਖ਼ੁਦਾ - 344
	ਦਾਰੂ-ਏ-ਤੰਫ਼ਗ - 307	ਦਿਹਗਾਨ - 345

ਦਿਹਗਾਨੀ - 345	ਦਿਮਸਾ - 312	ਦਿੱਰਾ - 319
ਦਿਹਰਾ - 344	ਦਿਮਨਾ - 335	ਦਿਲ- 330
ਦਿਹਾਤ - 344	ਦਿਮਾਗ-ਏ-ਦੋ-ਮਗਜ਼ -	ਦਿਲ ਉਫਤਾਦਨ - 330
ਦਿਹਿੰਦਾ - 345	335	ਦਿਲ-ਉਫਤਾਦਾ - 330
ਦਿਹੀ - 346	ਦਿਮਾਗ ਗਰਮ ਕਰਦਨ -	ਦਿਲ ਅਜ਼ ਕਫ਼ ਦਾਦਾ - 330
ਦਿਹੋਦਾਰ, ਦਿਹ-ਉ-ਦਾਰ -	335	ਦਿਲ ਅਜ਼ ਦਸਤ ਦਾਦਨ -
346	ਦਿਮਾਗਦਾਰੀ - 335	330
ਦਿੱਕ - 329	ਦਿਮਾਗੀ - 335	ਦਿਲ-ਅਫਗਾਰ - 330
ਦਿੱਕਤ - 329	ਦਿਮਾਰ - 335	ਦਿਲ-ਆਸ਼ੋਬ - 330
ਦਿੱਕਤ ਪਸੰਦ - 329	ਦਿਮਿਯਾਤ - 336	ਦਿਲ-ਆਗਾਹ - 330
ਦਿੱਕਾ - 329	ਦਿਮਿਯਾਤੀ - 336	ਦਿਲ-ਆਜ਼ਾਰ - 330
ਦਿਗਦਿਗਾ - 328	ਦਿਯਾਨਤ - 346	ਦਿਲ-ਆਜ਼ਾਰੀ - 330
ਦਿਗਰ - 330	ਦਿਯਾਨਤਗਰ - 346	ਦਿਲ-ਆਜ਼ਰਦਾ - 330
ਦਿਗਰ ਗੂਨ (ਗੂਨਾ) - 330	ਦਿਯਾਨਤਗਰੀ - 346	ਦਿਲ-ਆਰਾਮ - 330
ਦਿਗਰ ਨਮਾਜ਼ - 330	ਦਿਯਾਨਤਦਾਰ - 346	ਦਿਲ-ਆਰਾਯ - 330
ਦਿਗਰਬਾਰ - 330	ਦਿਯਾਰ - 346	ਦਿਲ-ਆਵੇਜ਼ - 330
ਦਿਗਰ ਰੋਜ਼ - 330	ਦਿਯਾਰ-ਏ-ਬਕਰ - 346	ਦਿਲ-ਆਵੇਜ਼ੀ - 330
ਦਿੰਗ - 337	ਦਿਯਾਰ-ਏ-ਮਗਰਿਬ - 346	ਦਿਲ-ਏ-ਆਸਮਾਨ - 330
ਦਿੰਗੀ - 337	ਦਿਰਅ - 317	ਦਿਲ-ਏ-ਖ਼ਾਕ - 331
ਦਿਜ਼ - 321	ਦਿਰਸ - 316	ਦਿਲਸਰਦ - 331
ਦਿਜ਼-ਏ-ਅਫਤਾ - 321	ਦਿਰਹਮ - 319	ਦਿਲਸਾਜ਼ - 331
ਦਿਜ਼-ਏ-ਅਫਨਾ - 321	ਦਿਰਹਾਮ - 319	ਦਿਲਸਾਦਾ - 331
ਦਿਜ਼-ਏ-ਸਫੇਦ - 321	ਦਿਰਨਾ - 318	ਦਿਲ-ਸਿਤਾਨ - 331
ਦਿਜ਼-ਏ-ਹੋਈਨ - 321	ਦਿਰਫਸ਼ - 317	ਦਿਲ-ਸੋਖਤਾ - 332
ਦਿਜ਼ਕ - 321	ਦਿਰਫਸ਼-ਏ-ਕਾਵਾਨ - 317	ਦਿਲਸੋਜ਼ - 332
ਦਿਜ਼ਕਾਮ - 321	(ਕਾਵਿਯਾਨ, ਕਾਵਿਯਾਨੀ)	ਦਿਲਸੋਜ਼ੀ - 332
ਦਿਜ਼ਗਾਲਾ - 321	ਦਿਰਫਸ਼ਾਨ - 317	ਦਿਲਸ਼ਾਦ - 332
ਦਿਜ਼ਦਾਰ - 321	ਦਿਰਫਸ਼ੰਦਾ - 317	ਦਿਲ-ਸ਼ਿਕਸਤਾ - 332
ਦਿਜ਼ਮ - 321	ਦਿਰਮ - 317	ਦਿਲਸ਼ਿਕਨ - 332
ਦਿਜ਼ਮਨਾਕ - 321	ਦਿਰਮ-ਸਰਾ - 318	ਦਿਲਸ਼ਿਕਨੀ - 332
ਦਿਜ਼ਮਾਨ - 321	ਦਿਰਮ-ਸੰਗ - 318	ਦਿਲਸ਼ਿਗੁਫਤਾ - 332
ਦਿਬਾਗ - 312	ਦਿਰਮ-ਬਰ-ਦਿਰਮ	ਦਿਲਸ਼ੀਰੀ - 332
ਦਿਬਾਗਤ - 312	ਨਿਹਾਦਨ - 317	ਦਿਲਸ਼ੁਦਾ - 332
ਦਿਬਾਰ - 312	ਦਿਰਮ-ਰੋਜ਼ - 317	ਦਿਲਕਸ਼ - 332

ਦਿਲਕੁਸ਼ਾ - 332	ਦਿਲ-ਪੇਸ਼ਾ - 331	ਦੀਹੂਲ - 350
ਦਿਲਕੋਰ - 332	ਦਿਲ-ਫਰੇਬ - 332	ਦੀਗਰ - 348
ਦਿਲਖਸਤਾ - 331	ਦਿਲ-ਫਿਗਾਰ - 332	ਦੀਗਰਬਾਰ - 348
ਦਿਲਖਰਾਸ਼ - 331	ਦਿਲ-ਫਿਰੋਗੀਰ - 332	ਦੀਗਰ ਰਾਹ - 348
ਦਿਲਖ੍ਰਾਹ - 331	ਦਿਲਬਸਤਗੀ - 331	ਦੀਗਰ ਤੋਜ਼ - 348
ਦਿਲਖੁਸ਼ - 331	ਦਿਲਬਸਤਾ - 331	ਦੀਗਰਸਾਲ - 348
ਦਿਲਖੁਸ਼ੀ - 331	ਦਿਸਬਰ - 330	ਦੀਗਰਗੂਨ - 348
ਦਿਲਖੁਨ - 331	ਦਿਲਬਰਦਾਸਤਾ - 331	ਦੀਗਰਗੂਨੀ - 348
ਦਿਲਗਰਮ - 332	ਦਿਲਬਰੀ - 331	ਦੀਗਰੀ - 348
ਦਿਲਗਰਮੀ - 332	ਦਿਲਬਾਖਤਾ - 330	ਦੀਗੀਨਾ - 348
ਦਿਲਗਿਰਾਂ - 332	ਦਿਲਬਾਜ਼ੀ - 330	ਦੀਦ - 347
ਦਿਲਗਿਰਾਨੀ - 332	ਦਿਲਬੰਦ - 331	ਦੀਦਗਾਹ - 347
ਦਿਲ ਗਿਰਿਫਤਾ - 332	ਦਿਲ ਮੁਰਦਗੀ - 332	ਦੀਦਨ - 347
ਦਿਲਗੀਰ - 332	ਦਿਲ ਮੁਰਦਾ - 332	ਦੀਦਬਾਨ - 347
ਦਿਲਗੀਰੀ - 332	ਦਿਲਰਫਤਾ - 331	ਦੀਦਾ - 347
ਦਿਲਗੁਦਾਜ਼ - 332	ਦਿਲਰੁਬਾਈ - 331	ਦੀਦਾ-ਉ-ਦਾਨਿਸਤਾ - 347
ਦਿਲਚਸਪ - 331	ਦਿਲਰੁਬਾ - 331	ਦੀਦਾ-ਏ-ਮੀਜ਼ਾਨ - 347
ਦਿਲਜਮਅ - 331	ਦਿਲਰੋਸ਼ - 331	ਦੀਦਾ ਦਾਨਿਸਤਾ - 310
ਦਿਲਜਮਈ - 331	ਦਿਲਰੋਜ਼ - 331	ਦੀਦਾ ਦੇਜ਼ - 347
ਦਿਲਜੂਈ - 331	ਦਿਲਵਰ - 332	ਦੀਦਾ-ਬਰਦਾਸਤਨ - 347
ਦਿਲ ਜੂਯ - 331	ਦਿਲਾ - 333	ਦੀਦਾ-ਬਰਦੇਖਤਨ - 347
ਦਿਲਜ਼ਮੀਨ - 331	ਦਿਲਾਦ - 332	ਦੀਦਾ-ਬਰਾਹ - 347
ਦਿਲਜ਼ਿੰਦਾ - 331	ਦਿਲਾਮ - 332	ਦੀਦਾ-ਬਾਜ਼ - 347
ਦਿਲਤੰਗ - 331	ਦਿਲਾਵਰ - 333	ਦੀਦਾਰ - 347
ਦਿਲਦਾਦਨ - 331	ਦਿਲਾਵਰੀ - 333	ਦੀਦਾਵਰ - 347
ਦਿਲਦਾਦਾ - 331	ਦਿਲੀ - 332	ਦੀਦਾਵਰੀ - 347
ਦਿਲਦਾਰ - 331	ਦਿਲੇਰ - 333	ਦੀਨ - 348
ਦਿਲਦਾਰੀ - 331	ਦਿਲੇਰਾਨਾ - 333	ਦੀਨ-ਉ-ਦੁਨਯਾ - 348
ਦਿਲ ਦਿਹੀ - 331	ਦਿਲੇਰੀ - 333	ਦੀਨ-ਏ-ਹਨੀਫੀ - 348
ਦਿਲਦੋਜ਼ - 331	ਦਿਵਲ - 342	ਦੀਨ-ਏ-ਦਰੁਸਤ - 348
ਦਿਲਨਵਾਜ਼ - 332	ਦਿਵਲ-ਏ-ਖ਼ਾਰਿਜ਼ਾ - 343	ਦੀਨ-ਏ-ਦਿਹਕਾਨ - 348
ਦਿਲਨਿਸ਼ੀਨ - 332	ਦੀ - 346	ਦੀਨ-ਹਾ-ਏ-ਆਲੂਦਾ - 348
ਦਿਲ-ਪਸੰਦ - 331	ਦੀ ਸ਼ਬ - 346	ਦੀਨ-ਪ੍ਰਸਤ - 348
ਦਿਲ-ਪਜ਼ੀਰ - 331	ਦੀਹੂਰ - 350	ਦੀਨ-ਪਰਵਰ - 348

ਦੀਨਾ - 349	ਦੀਵਾਨ ਖਾਨਾ - 349	ਦੁਸ਼ਖਾਰ - 326
ਦੀਨਾਰ - 348	ਦੀਵਾਨਗਾਹ - 349	ਦੁਸ਼ਖਾਰ ਪਸੰਦ - 326
ਦੀਨਾਰ-ਏ-ਸੁਰਖ - 348	ਦੀਵਾਨ ਬੇਗੀ - 349	ਦੁਸ਼ਖਾਰੀ - 326
ਦੀਨਾਰੀ - 348	ਦੀਵਾਨਾ - 349	ਦੁਸ਼ਖੀਯਮ - 326
ਦੀਬਕ - 348	ਦੀਵਾਨਾ ਸਗ - 349	ਦੁਸ਼ਤਯਾਦ - 326
ਦੀਬਾ - 346	ਦੀਵਾਨਾ ਦਵ - 349	ਦੁਸ਼ਨਾਮ - 327
ਦੀਬਾ-ਏ-ਸ਼ਬ ਅੰਦਰ ਰੋਜ਼ - 346	ਦੀਵਾਨੀ - 349	ਦੁਸ਼ਨਾਮਗੀਰ - 327
ਦੀਬਾ-ਏ-ਚੀਨੀ - 346	ਦੀਵਾਰ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ - 326
ਦੀਬਾ-ਏ-ਮੁਅੱਲਮ - 346	ਦੀਵਾਰ-ਏ-ਹਿਸਾਰ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ-ਏ-ਕਵੀ - 327
ਦੀਬਾ-ਏ-ਰੂਮੀ - 346	ਦੀਵਾਰ-ਏ-ਬਲੰਦ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ-ਏ-ਜਾਨੀ - 327
ਦੀਬਾ-ਗਰੀ - 346	ਦੀਵਾਰ-ਏ-ਬੀਨੀ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨਕਾਹ - 327
ਦੀਬਾਚਾ - 347	ਦੀਵਾਰ-ਕੋਬ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ-ਕਾਮ - 327
ਦੀਬਾਚਾ-ਬੰਦ - 347	ਦੀਵਾਰ-ਗਰ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ-ਕੋਬ - 327
ਦੀਬਜਾ - 346	ਦੀਵਾਰ ਗੋਸ਼ ਦਾਰਦ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ-ਗੁਦਾਜ਼ - 327
ਦੀਬਾਜਾ - 346	ਦੀਵਾਰਚਾ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨ ਚਿਹ ਕੁਨਦ ਚੂ
ਦੀਬਾਜੀ - 346	ਦੀਵਾਰ ਨਿਹਾਦਨ - 349	ਮਿਹਰਬਾਨ ਬਾਸ਼ਦ ਦੋਸਤ - 327
ਦੀਬਾ-ਬਾਛ - 346	ਦੀਵਾਲ - 349	ਦੁਸ਼ਮਨੀ - 327
ਦੀਬਾ-ਰੂ - 346	ਦੀਵਾਲਾ - 349	ਦੁਸ਼ਮਾਨਗੀ - 327
ਦੀਮ - 348	ਦੁਆ - 327	ਦੁਸ਼ਵਾਰ - 327
ਦੀਮਕ - 348	ਦੁਆ-ਏ-ਆਫੀਯਤ - 327	ਦੁਸ਼ਵਾਰਗਰ - 327
ਦੀਮਾ - 348	ਦੁਆ-ਏ-ਕਦਹ - 327	ਦੁਸ਼ਵਾਰ ਗੁਜ਼ਾਰ - 327
ਦੀਮਾਸ - 348	ਦੁਆ-ਏ-ਖੈਰ - 327	ਦੁਸ਼ਵਾਰ-ਖੂ - 327
ਦੀਯਤ - 347	ਦੁਆ-ਏ-ਜੋਸ਼ਨ - 327	ਦੁਸ਼ਵਾਰ-ਪਸੰਦ - 327
ਦੀਯਮੀ - 348	ਦੁਆ-ਏ-ਤਰੱਕੀ - 327	ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ - 327
ਦੀਰੋਜ਼ - 346	ਦੁਆ-ਏ-ਦੌਲਤ - 327	ਦੁਸਾਰ - 321
ਦੀਵਾ - 350	ਦੁਆ-ਏ-ਬਾਰਾਂ - 327	ਦੁਹਲ - 345
ਦੀਵਾਨ - 349	ਦੁਆ ਕਰਦਨ - 327	ਦੁਹਲਬਾਜ਼ - 345
ਦੀਵਾਨ-ਏ-ਆਮ - 349	ਦੁਆ ਗਰ - 327	ਦੁਹਰ - 346
ਦੀਵਾਨ-ਏ-ਆਲਾ - 349	ਦੁਆ ਗੁਫਤਨ - 327	ਦੁਕਈ - 330
ਦੀਵਾਨ-ਏ-ਕਿਯਾਮਤ (ਮਹਸ਼ਰ) - 349	ਦੁਆ ਗੋ - 327	ਦੁਕਲਾਨ - 330
ਦੀਵਾਨ-ਏ-ਖ਼ਾਸ - 349	ਦੁਸ - 321	ਦੁਕਾਨ - 329
ਦੀਵਾਨ-ਏ-ਖ਼ਾਲਿਸਾ - 349	ਦੁਸ - 326	ਦੁੱਕਾਨ - 329
	ਦੁਸਕੀ - 326	ਦੁਕਾਨ-ਆਰਾਈ - 329

ਦੁਕਾਨਚਾ - 330	ਦੁਜਦ-ਏ-ਹਿਨਾ - 321	ਦੁਮ-ਲਾਬਾ - 335
ਦੁਕਾਨਦਾਰ - 330	ਦੁਜਦ-ਏ-ਖਾਨਾ - 321	ਦੁਮਾਗਾ - 335
ਦੁਕਾਨਦਾਰੀ - 330	ਦੁਜਦ-ਏ-ਤਰਾਜ਼ੂ - 321	ਦੁਮਾਯਾ - 335
ਦੁਕਾਨ ਬਾਲਾ ਗਿਰਿਫਤਨ - 329	ਦੁਜਦਗੀਰ - 321	ਦੁਯਮ - 344
ਦੁਖ - 313	ਦੁਜਦਾਮ - 321	ਦੁਯਮੀਨ - 344
ਦੁਖਤ - 313	ਦੁਜਦੀ - 321	ਦੁਰ - 314
ਦੁਖਤਰ - 313	ਦੁਜਦੀਦਗੀ - 321	ਦੁੱਰ - 314
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਆਫਤਾਬ - 313	ਦੁਜਦੀਦਾ - 321	ਦੁੱਰ-ਏ-ਨਜਫ - 318
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਇਮਰਾਨ - 313	ਦੁਜਨਾਮ - 321	ਦੁੱਰ-ਏ-ਨਾ ਸੁਫਤਾ - 318
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਸੂਫੀ - 313	ਦੁਨਯਵੀ - 337	ਦੁੱਰ-ਏ-ਮਕਨੂਨ - 318
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਖਾਨਾ - 313	ਦੁਨਯਾ - 336	ਦੁੱਰ-ਏ-ਯਕਤਾ - 320
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਖੁਮ - 313	ਦੁਨਯਾਦਾਰ - 337	ਦੁਰ-ਏ-ਯਕਦਾਨਾ - 320
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਤਾਕ - 313	ਦੁਨਯਾਦਾਰੀ - 337	ਦੁਰ-ਏ-ਯਤੀਮ - 320
ਦੁਖਤਰ(ਦੁਖਤਰਾਨ)-ਏ-ਨਾਸ - 313	ਦੁਨਯਾ ਦੋਸਤ - 337	ਦੁਰਖਸ਼ਾਨ - 316
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਪਾਕ-ਅਖਤਰ - 313	ਦੁਲਯਾਪ੍ਰਸਤ - 337	ਦੁਰਗਰ - 317
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਰਜ਼ - 313	ਦਨਯਾਵੀ - 337	ਦੁਰਜ - 315
ਦੁਖਤਰ-ਏ-ਰਬੀਬਾ - 313	ਦੁਨੂ - 337	ਦੁਰਜ-ਏ-ਗੁਹਰ - 315
ਦੁਖਤਰਕ - 313	ਦੁੱਬ - 312	ਦੁਰਜ-ਏ-ਤੰਗ - 315
ਦੁਖਤਰਗੀ - 313	ਦੁੱਬ-ਏ-ਅਕਬਰ - 312	ਦੁਰਜ-ਏ-ਦੁਰ - 315
ਦੁਖਤਰਚਾ - 313	ਦੁੱਬ-ਏ-ਅਸਗਰ - 312	ਦੁਰਦ - 316
ਦੁਖਤਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ - 313	ਦੁਬਰ/ਦੁਬਰ - 312	ਦੁਰਦ-ਆਸ਼ਾਮ - 316
ਦੁਖਤਰਾ - 313	ਦੁਬਾਰ - 312	ਦੁਰਦ-ਏ-ਸਾਲ - 316
ਦੁਖਤਰੀ - 313	ਦੁਮ - 334	ਦੁਰਦ-ਕਸ - 316
ਦੁਖਤਰੂ - 313	ਦੁਮ-ਏ-ਸਯਾਹ - 335	ਦੁਰਦ ਖ਼ਾਰ - 316
ਦੁਖ਼ਲ - 313	ਦੁਮ-ਏ-ਸਿੰਜਾ - 334	ਦੁਰਦਾ - 316
ਦੁਗਾਨਾ - 330	ਦੁਮ-ਏ-ਸੀਚਾ - 335	ਦਰਦੀ - 316
ਦੁਗਾਮਾ - 330	ਦੁਮ-ਏ-ਗੁਰਗ - 335	ਦੁਰੁਵਸ਼ਾ - 317
ਦੁਗਾ/ਦੁਗੀਨਾ - 342	ਦੁਮ-ਏ-ਤਾਊਸ - 335	ਦੁਰਫਸ਼ਾਨ - 317
ਦੁਜਦ - 321	ਦੁਮ-ਸੀਜਾ - 335	ਦੁਰਫਸ਼ੀਦਾ - 317
ਦੁਜਦ-ਅਫਸਾਰ - 321	ਦੁਮ-ਗਾਉ - 335	ਦੁਰਰ - 314
	ਦੁਮ-ਗਾਜ਼ਾ (ਗੁਜ਼ਾ) - 335	ਦੁੱਰਾ - 319
	ਦੁਮਚਾ - 334	ਦੁੱਰਾਅ - 315
	ਦੁਮਦਾਰ - 334	ਦੁੱਰਾਜ - 314
	ਦੁਮੱਲ - 333	ਦੁੱਰਾਜਾ - 314

ਦੁੱਗਨੀ - 315	ਦੁੱਬਕ - 336	ਦੁਨਾਨ-ਏ-ਗਰਮ-ਉ-ਸਰਦ - 343
ਦੁਰਸਤ - 317	ਦੁੱਬਲ - 336	ਦੂ-ਬ-ਦੂ - 338
ਦੁਰਸਤ ਪਸੰਦ - 317	ਦੁੱਬਾ - 336	ਦੁਬਲ - 338
ਦੁਰਸਤ-ਹਿਸਾਬ - 317	ਦੁੱਬਾਲ - 336	ਦੂਰ - 340
ਦੁਰਸਤ-ਕੋਲ - 317	ਦੁੱਬਾਲਾ - 336	ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ - 340
ਦੁਰਸਤ ਖਾਨ - 317	ਦੁੱਬਾਲਾਦਾਰ - 336	ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ - 340
ਦੁਰਸਤ-ਤਨ - 317	ਦੂਈ - 344	ਦੂਰ-ਤਰਕ - 340
ਦੁਰਸਤ ਪੈਮਾਨ - - 317	ਦੂਕ - 342	ਦੂਰਦਸਤ - 340
ਦੁਰਸਤੀ - 317	ਦੂਕ-ਏ-ਰੀਸਾ - 342	ਦੂਰਬਾਸ਼ - 340
ਦੁਰਸ਼ਤ - 317	ਦੂਕਦਾਨ - 342	ਦੂਰਬਾਰ - 340
ਦੁਰੂਦ - 318	ਦੂਗ	ਦੂਰਬੀਨ - 340
ਦੁਰੂਦਨ - 318	ਦੂਗ-ਏ-ਆਬਾ	ਦੂਰਬੀਨੀ - 340
ਦੁਲਦੁਲ - 333	ਦੂਗਬਾ - 342	ਦੂਰਾ ਦੂਰ - 340
ਦੁਲਫਿਨ - 333	ਦੂਗੁ - 342	ਦੂਰੀ - 340
ਦੁਲਫੀਨ - 333	ਦੂਜਾਬ - 341	ਦੂਲਾ - 342
ਦੁਲਬ - 333	ਦੂਦ - 339	ਦੂਲਾਬ - 342
ਦੁਲਮਕ - 333	ਦੂਦ-ਆਹੰਗ - 340	ਦੇਗ - 347
ਦੁਲਮੁਲ - 333	ਦੂਦ-ਆਹੰਜ - 340	ਦੇਗ-ਅੰਦਾਜ਼ - 347
ਦੁਲਾਮ - 333	ਦੂਦ-ਏ-ਆਹ - 339	ਦੇਗ-ਏ-ਸਿਫਾਲੀਨ - 347
ਦੁੱਲਾਬ - 332	ਦੂਦ-ਏ-ਆਹੰਜ - 339	ਦੇਗ-ਏ-ਮਿਸੀਨ - 347
ਦੁਵਾਜ਼ - 337	ਦੂਦ-ਏ-ਚਿਰਾਗ - 340	ਦੇਗਰੀਰ - 348
ਦੁਵਾਲ - 338	ਦੂਦ-ਏ-ਜਿਗਰ - 340	ਦੇਗਚਾ - 348
ਦੁਵਾਲਕ - 338	ਦੂਦ-ਏ-ਦਮ - 340	ਦੇਗ ਜੋਸ਼ - 347
ਦੁਵਾਲ ਕਸਬ - 338	ਦੂਦ-ਏ-ਦਿਮਾਗ - 340	ਦੇਗਦਾਨ - 348
ਦੁਵਾਲਕ-ਬਾਜ਼ੀ - 338	ਦੂਦ-ਏ-ਦਿਲ - 340	ਦੇਗਦਾਨ-ਏ-ਸਰਦ - 348
ਦੁਵਾਲਬਾਜ਼ - 338	ਦੂਦ-ਏ-ਮਸ਼ਅਲ - 340	ਦੇਰ - 347
ਦੁਵਾਲਬਾਜ਼ੀ - 338	ਦੂਦਖਾਨਾ - 340	ਦੇਰ-ਗਾਹ/ਗਾਹਾਨ - 347
ਦੁਵਾਲੀ - 338	ਦੂਦ ਬਰ-ਆਵਰਦਨ - 340	ਦੇਰ-ਬ-ਜ਼ੀ - 347
ਦੁਵੀਸਤ - 344	ਦੂਦਮਾਨ - 340	ਦੇਰਬਾਜ਼ - 347
ਦੁਵੀਰ - 344	ਦੂਦਾ - 340	ਦੇਰਮਾਨ - 347
ਦੁਵੀਲ - 344	ਦੂਦੀ - 340	ਦੇਰਯਾਬ - 347
ਦੁਵੁਮ - 343	ਦੂਨ - 343	ਦੇਰਾ - 347
ਦੁੰਦ - 336	ਦੂਨ ਹਿੰਮਤ - 343	ਦੇਰੀਨ - 347
ਦੁੱਬ - 336	ਦੂਨਾਨ - 343	

ਦੇਰੀਨਾ - 347	ਦੈਨ - 348	ਦੋਸਰੀ - 341
ਦੇਰੀਨਾ ਦੌਰ (ਰੋਜ਼) - 347	ਦੈਮਾ - 348	ਦੋ ਸਾਦ - 342
ਦੇਵ - 349	ਦੈ ਮਾਹ - 348	ਦੋ ਸਿਹਨ - 342
ਦੇਵਆਬਾਦ - 349	ਦੈਮੀ - 348	ਦੋਸੀਦਨ - 341
ਦੇਵ-ਏ-ਸਪੇਦ - 349	ਦੈਰ - 347	ਦੋਸ਼ - 341
ਦੇਵ-ਏ-ਸਫੇਦ - 350	ਦੈਰ-ਏ-ਸਿਪੰਜੀ - 347	ਦੋਸ਼ਨਾ - 342
ਦੇਵ-ਏ-ਹਫਤ ਸਰ - 350	ਦੈਰ-ਏ-ਕੁਹਨ - 347	ਦੋਸ਼ਾ - 341
ਦੇਵ-ਏ-ਹਫਤ ਦਰ - 350	ਦੈਰ-ਏ-ਤੰਗ - 347	ਦੋਸ਼ਾ - 342
ਦੇਵਸਾਰ - 350	ਦੈਰ-ਏ-ਮਕਾਫਾਤ - 347	ਦੋ ਸਾਹੀਨ - 341
ਦੇਵਗੀਰ - 350	ਦੈਰ-ਏ-ਮੀਨਾ - 347	ਦੋ ਸਾਖਾ - 341
ਦੇਵਚਾ - 350	ਦੈਰ-ਏ-ਰਿੰਦਸੋਜ਼ - 347	ਦੋਸ਼ਾਬ - 341
ਦੇਵਜ਼ਦਾ - 350	ਦੈਲਮ - 348	ਦੋਸ਼ਾਬਗਰ - 341
ਦੇਵ ਜਾਨ - 349	ਦੈਲਮਕ - 348	ਦੋਸ਼ਾਬ ਦਿਲ - 341
ਦੇਵ ਜਾਨਸ ਕਲਬੀ - 350	ਦੈਲਮਨ - 348	ਦੋਸ਼ਾਬ ਦਿਲੀ - 341
ਦੇਵ-ਜਾਮਾ - 349	ਦੈਲਮੀ - 348	ਦੋਸ਼ਾਲ - 341
ਦੇਵਜ਼ਾਦ - 350	ਦੈਲੂਸ - 349	ਦੋਸ਼ਾਲਾ - 341
ਦੇਵਦਾਰ - 350	ਦੋ - 337	ਦੋਸ਼ੀਜ਼ਾ - 342
ਦੇਵ-ਦਿਲ - 350	ਦੋ-ਉਸਤਰਲਾਬ - 338	ਦੋਸ਼ੀਜ਼ਗਾਨ-ਏ-ਜੰਨਤ - 342
ਦੇਵਦੀਦ (ਦੀਦਾ) - 350	ਦੋ-ਅਸਪਾ - 338	ਦੋਸ਼ੀਜ਼ਗੀ - 342
ਦੇਵਦੀਨ - 350	ਦੋ ਆਤਿਸ਼ - 337	ਦੋਸ਼ੰਦਾ - 342
ਦੇਵ ਪਾ - 349	ਦੋ ਆਸਯਾਨਾ - 337	ਦੋਸ਼ੰਬਾ - 342
ਦੇਵ ਬਾਦ - 349	ਦੋ-ਆਤਿਸ਼ਾ - 337	ਦੋ ਹਮਜ਼ਾਦ - 344
ਦੇਵ-ਬੰਦ - 349	ਦੋ ਆਬ - 337	ਦੋ ਹਰਫ - 339
ਦੇਵ ਮਰਦੁਮ - 350	ਦੋ ਆਬਾ - 337	ਦੋ ਹਰਫ-ਏ-ਬੇ ਹਵਾ - 339
ਦੇਵਮਾਰ - 350	ਦੋ ਸੰਗ - 341	ਦੋ ਹਰਫ-ਏ-ਬੇਨਵਾ - 339
ਦੇਵ ਮੁਰੀਦ - 350	ਦੋਸਤ - 341	ਦੋ ਹਾਰੂਤ-ਏ-ਕਾਫ਼ਿਰ - 343
ਦੇਵਲਾਖ - 350	ਦੋਸਤਕਾਮ - 341	ਦੋ ਹਿੰਦੂ-ਏ-ਤਿਫਲ - 344
ਦੇਵਾਨ - 349	ਦੋਸਤਕਾਮੀ - 341	ਦੋ ਕਅਬਤੈਨ - 342
ਦੈ - 346	ਦੋਸਤਦਾਰ - 341	ਦੋ ਕੌਨ - 342
ਦੈਹਿਮ - 350	ਦੋਸਤਦਾਰੀ - 341	ਦੋ ਕੌਲ - 342
ਦੈਹਿਮਦਾਰ - 350	ਦੋਸਤਾਰ - 341	ਦੋਖਤ - 339
ਦੈਹੀਮ - 350	ਦੋਸਤੀ - 341	ਦੋਖਤਨ - 339
ਦੈਹੀਮਦਾਰ - 350	ਦੋਸਰ - 341	ਦੋਖਮਾ - 339
ਦੈਜ਼ੁਰ - 347	ਦੋ ਸਰਾਯ - 341	

ਦੋ ਖਾਹਰ - 339	342	ਦੋ ਰੂਈ - 341
ਦੋ ਖਾਤੂਨ - 339	ਦੋ ਤੁਖਮਾ - 339	ਦੋ ਰੂਯਾ - 341
ਦੋ ਖਾਤੂਨ-ਏ-ਬੀਨਿਸ - 339	ਦੋ ਤੂਤੀ - 342	ਦੋ ਰੋਜ਼ਾ - 341
ਦੋ ਖਾਦਿਮ-ਏ-ਹਬਸ਼ੀ-ਓ- ਰੂਮੀ - 339	ਦੋ ਤੇਗ - 339	ਦੋ ਰੋਜ਼ੀ - 341
ਦੋ ਖੈਤ-ਏ-ਮੁਲੱਵਨ - 339	ਦੋ-ਤੇਗਾਬਾਜ਼ - 339	ਦੋ ਰੰਗ - 340
ਦੋ ਗਾਨ - 342	ਦੋ-ਤੇਗਾਬਾਜ਼ੀ - 339	ਦੋਰੰਗੀ - 341
ਦੋ ਗਾਨਾ - 342	ਦੋ ਦਿਲਾ - 340	ਦੋਲ - 342
ਦੋ ਚਸਮ ਚਾਰ ਸੁਦਨ - 339	ਦੋ ਨੀਮ - 343	ਦੋਲਬੰਦ - 342
ਦੋ ਚਸਮਾ - 339	ਦੋ ਪਯਾਜ਼ਾ - 339	ਦੋ ਲਾ - 342
ਦੋ ਚਾਰ - 339	ਦੋ ਪਰਵਾਨਾ - 338	ਦੋਲਾਈ - 342
ਦੋ ਚਾਰ ਸੁਦਨ - 339	ਦੋ ਪਰਵੀਜ਼ਨੀ - 338	ਦੋਲਾਬ - 342
ਦੋ ਚੋਬਾ - 339	ਦੋ ਪਾ - 338	ਦੋਲਾਬ-ਏ-ਮੀਨਾ - 342
ਦੋ ਚੰਦ - 339	ਦੋ ਪੈਕਰ - 339	ਦੋਲਾਬ ਗਰਦਾਨੀ - 342
ਦੋ ਚੰਦਾ - 339	ਦੋ ਬਾਜ਼ - 338	ਦੋਲਾਬਾ - 342
ਦੋ ਜਹਾਂ - 339	ਦੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ-ਏ-ਕੱਹਾਰ - 338	ਦੋਲਾਬੀ - 342
ਦੋ ਜਹਾਨੀ - 339	ਦੋਬਾਮਾ - 338	ਦੋਸਕ - 342
ਦੋਜ਼ਖ - 341	ਦੋਬਾਰਾ - 338	ਦੌਰ - 340
ਦੋਜ਼ਖੀ - 341	ਦੋ ਬਾਲ - 338	ਦੌਰ-ਏ-ਗੀਰ - 340
ਦੋਜ਼ਨਾ - 341	ਦੋਬਾਲਾ - 338	ਦੌਰ-ਏ-ਗੋਸ਼ਮਾਨ - 340
ਦੋ-ਜ਼ਬਾਨ - 341	ਦੋਬੁਅਦ - 338	ਦੌਰ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨ - 340
ਦੋ-ਜ਼ਬਾਨੀ - 341	ਦੋ ਬੁਰਜੀ - 338	ਦੌਰ-ਏ-ਮੁਦਾਮ - 340
ਦੋਜ਼ੀਰਾ - 341	ਦੋਬੈਤੀ - 338	ਦੌਰਕ - 340
ਦੋਜ਼ੀਦਗੀ - 341	ਦੋ ਬੈਤੀ ਖਾਂਦਨ - 338	ਦੌਰਾ - 341
ਦੋ ਉਲਵੀ - 342	ਦੋਬੰਦ - 338	ਦੌਰਾਨ - 340
ਦੋ ਅਮਲੀ - 342	ਦੋ ਮਸਤ ਆਹੂ - 343	ਦੌਰਾਨੀ - 340
ਦੋ ਤਹੀ - 339	ਦੋ ਮਗਜ਼ - 343	ਦੌਲਤ - 342
ਦੋ ਤਨ - 339	ਦੋ ਮਰਜਾਨ - 343	ਦੌਲਤ-ਅੰਦੋਸ਼ - 342
ਦੋ ਤਾ - 339	ਦੋ ਮਾਰ - 343	ਦੌਲਤ-ਏ-ਉਸਮਾਨੀ (ਉਸਮਾਨੀਯਾ) - 343
ਦੋ ਤਾਹ - 339	ਦੋ ਮੁਰਗ - 343	ਦੌਲਤ-ਏ-ਖ਼ਾਬੀਦਾ - 343
ਦੋ ਤਾਰਾ - 339	ਦੋ ਮੂ - 343	ਦੌਲਤ-ਏ-ਖ਼ੁਫਤਾ - 343
ਦੋ ਤਿਫਲ-ਏ-ਹੁਨੂਦ - 342	ਦੋ ਮੇਖ - 343	ਦੌਲਤ-ਏ-ਤੇਜ਼ - 343
ਦੋ ਤਿਫਲ-ਏ-ਨੂਰ - 342	ਦੋ ਯਕ - 344	ਦੌਲਤ-ਏ-ਬੇਦਾਰ - 342
ਦੋ ਤਿਫਲ-ਏ-ਪਸੰਦੀਦਾ -	ਦੋ ਰੂ - 340	ਦੌਲਤ-ਸਰਾ - 343

ਦੋਲਤ-ਖ੍ਰਾਹ - 343
 ਦੋਲਤ-ਖ੍ਰਾਹੀ - 343
 ਦੋਲਤ-ਖਾਨਾ - 342
 ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾ - 343
 ਦੋਲਤ-ਖੁਦਾਈ - 343
 ਦੋਲਤਮੰਦ - 343
 ਦੋਲਤਯਾਬ - 343
 ਦੋਲਤੀ - 343
 ਦੋਲਾ - 343
 ਦੋਲੀਯਾ - 343
 ਦੰਗ - 337
 ਦੰਗਲ - 337
 ਦੰਦ - 336
 ਦੰਦਾ - 336
 ਦੰਦਾਨ - 336
 ਦੰਦਾਨ ਆਪਰੀਜ਼(ਆਫਰੀਜ਼) - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਸ਼ਬ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਸੁਬਹ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਹਸਰਤ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਕੋਹ - 337
 ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਤਅਸੁਫ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਏ-ਮੁਜ਼ਦ - 337
 ਦੰਦਾਨ-ਸਾਜ਼ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਸਾਜ਼ੀ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਸ਼ਿਕਨ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਸੁਪੇਦ (ਸੁਫੇਦ) - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਕਨਾ - 337
 ਦੰਦਾਨ-ਕਾਵ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਗੀਰ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਜ਼ਨ - 336
 ਦੰਦਾਨ ਜ਼ਨੀ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਤੇਜ਼ - 336

ਦੰਦਾਨ-ਦਰਾਜ਼ - 336
 ਦੰਦਾਨ-ਨੁਮਾ - 337
 ਦੰਦਾਨ-ਫਿਗਨ - 336
 ਦੰਦਾਨ ਬੁਲੰਦ - 336
 ਦੰਦਾਨਾ - 337
 ਦੰਦਾਨਾ ਦਾਰ - 337
 ਦੰਦਾਨੀ ਕਰਦਨ - 337
 ਦੰਦਿਸ਼ - 337
 ਦੰਨ - 336
 ਦੰਨਦਨਾ - 337
 ਦੰਬਾਲ - 336

‘ਨ’

ਨ - 673
 ਨਊਜ਼ - 697
 ਨਊਜ਼ ਬਿਲਾਹ - 697
 ਨਅਸ਼ - 696
 ਨਅਤ - 696
 ਨਅਲ - 696
 ਨਅਲ-ਉ-ਦਾਗ਼ - 696
 ਨਅਲ-ਏ-ਸ਼ਾਮ - 696
 ਨਅਲ-ਏ-ਚੋਬੀਨ - 696
 ਨਅਲ-ਏ-ਜ਼ੀਰੀ - 696
 ਨਅਲ-ਏ-ਦਰ - 696
 ਨਅਲ ਦਰ ਆਤਿਸ਼ - 696
 ਨਅਲ ਬਸਤਨ - 696
 ਨਅਲ ਬਹਾ - 696
 ਨਅਲ ਬਰ ਆਤਿਸ਼
 ਨਿਹਾਦਨ - 696
 ਨਅਲਬੰਦ - 696
 ਨਅਲ ਰੀਖਤਨ - 696
 ਨਅਲ ਵਾਜ਼ ਗੂੰ ਬਸਤ - 696
 ਨਅਲਾਨ - 696

ਨਅਲੈਨ - 696
 ਨੱਈ - 697
 ਨਈਮ - 697
 ਨਈਮ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 697
 ਨਈਮ-ਏ-ਪਾਕ - 697
 ਨਈਮੁੱਲਹ - 697
 ਨਸ਼ - 691
 ਨਸਹ - 693
 ਨਸਕ - 691
 ਨਸਕਚੀ - 691
 ਨਸਕਬੰਦ - 691
 ਨਸਖ - 690
 ਨਸਜ - 690
 ਨਸਤਰ - 690
 ਨਸਤਰਦਨ - 690
 ਨਸਤਰਨ - 690
 ਨਸਤਰੂਨ - 690
 ਨਸਤੂਹ - 690
 ਨਸਤੂਰੀ - 691
 ਨਸਤੂਰੀਯਾਹ - 691
 ਨਸਫਤ - 693
 ਨਸਫਤ-ਸ਼ਿਆਰ - 693
 ਨਸਫਤ ਸ਼ਿਆਰੀ - 693
 ਨਸਬ - 690, 693
 ਨਸਬ-ਉ-ਹਸਬ - 690
 ਨਸਬ-ਉਲ-ਐਨ - 693
 ਨਸਬਨਾਮਾ - 690
 ਨਸਬੀ - 690
 ਨਸਰ - 690, 693
 ਨਸਰ-ਏ-ਤਾਇਰ - 690
 ਨਸਰ-ਏ-ਵਾਕਿਅ - 690
 ਨਸਰਾਨੀ - 693
 ਨਸਰੀਨ - 690
 ਨਸਰੀਨ-ਇਜ਼ਾਰ - 690

ਨਸਰੀਨ-ਤਨ - 690	ਨਹਮਾਰ - 715	ਨਕਸ਼-ਏ-ਕਰੀਨਾ - 702
ਨਸਰੀਨ-ਨੋਸ਼ - 691	ਨਹਰ - 715	ਨਕਸ਼-ਏ-ਕੁੱਲ - 702
ਨਸਰੀਨ-ਬਦਨ - 690	ਨਹਰ-ਉਲ-ਸਲਾਮ - 715	ਨਕਸ਼-ਏ-ਕੰਧਾਰ - 702
ਨਸਰੈਨ - 690	ਨਹਰ-ਏ-ਅਲਮਾਸ਼ - 715	ਨਕਸ਼-ਏ-ਖਾਕ-ਏ-ਗੋਹਰੀ - 702
ਨਸਲ - 691	ਨਹਰ-ਏ-ਮਜ਼ਨੂੰ - 715	ਨਕਸ਼-ਏ-ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ - 702
ਨਸਲ-ਏ-ਅਦਰਹਮ - 691	ਨਹਵ - 686	ਨਕਸ਼-ਏ-ਜਹਾਨ - 702
ਨੱਸ਼ਾ - 692	ਨਹਵੀ - 686	ਨਕਦ-ਏ-ਜਾਨ - 701
ਨਸਾਇਹ - 693	ਨਹਾਦ - 714	ਨਕਸ਼-ਏ-ਜ਼ਿਯਾਦ - 702
ਨਸ਼ਾਕ - 691	ਨਹਾਫਤ - 686	ਨਕਸ਼-ਏ-ਦਿਲ - 702
ਨੱਸ਼ਾਜ਼ - 690	ਨਹਾਮੀ 714	ਨਕਸ਼-ਏ-ਦੀਵਾਰ - 702
ਨੱਸ਼ਾਜਤ - 690	ਨਹਾਮੀਨ - 714	ਨਕਸ਼-ਏ-ਨੇਕ - 702
ਨਸ਼ਾਤ - 691	ਨਹਾਰ - 714	ਨਕਸ਼-ਏ-ਨੈਰੰਗ - 702
ਨਸਾਰਾ - 693	ਨਹਾਰਾ - 714	ਨਕਸ਼-ਏ-ਪਰਕਾਰਕੁਨ - 702
ਨਸੀਅਮ ਮਨਸੀਆ - 691	ਨਹਾਰੀ - 714	ਨਕਸ਼-ਏ-ਪਰਮੂਰ - 702
ਨਸੀਹਤ - 693	ਨਹੀਫ - 686	ਨਕਸ਼-ਏ-ਬੇ-ਗੁਬਾਰ - 702
ਨਸੀਹਤ-ਗਰ - 693	ਨਹੀ - 715	ਨਕਸ਼-ਸਾਜ਼ - 702
ਨਸੀਹਤ-ਗੁਜ਼ਾਰ - 693	ਨਹੀ ਮੁਨਕਰ - 715	ਨਕਸ਼-ਸਾਜ਼ੀ - 702
ਨਸੀਹਤ-ਗੋ - 693	ਨਹੰਗ - 715	ਨਕਸ਼-ਗਰ - 702
ਨਸੀਹਤ-ਪਜ਼ੀਰ - 693	ਨਹੰਗ-ਏ-ਅਜਲ - 715	ਨਕਸ਼-ਗਰੀ - 702
ਨਸ਼ੀਤ - 692	ਨਹੰਗ-ਏ-ਸਬਜ਼ - 715	ਨਕਸ਼ ਜਦਨ - 702
ਨਸੀਫ - 694	ਨਹੰਗ-ਏ-ਸਿਯਾਹ - 715	ਨਕਸ਼ ਤਿਰਾਜ਼ - 702
ਨਸੀਬ - 693	ਨਹੰਗ-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 715	ਨਕਸ਼ ਪਰਦਾਜ਼ - 702
ਨਸੀਬਾ - 693	ਨਹੰਗ-ਏ-ਜਾਨਸੋਜ਼ - 715	ਨਕਸ਼ ਪਰਵਾਜ਼ ਕਰਦਨ - 702
ਨਸੀਬੀਨ - 693	ਨਹੰਗ-ਏ-ਜ਼ੋਰੇ-ਖ਼ਫਤਾਨ - 715	ਨਕਸ਼ ਬਸਤਨ - 701
ਨਸੀਮ - 691	ਨਹੰਗਾਨ-ਏ-ਨਿਯਾਮ - 715	ਨਕਸ਼ ਬਹੁਰਾਮ - 701
ਨਸੀਮ-ਏ-ਖ਼ਫਤਾ - 691	ਨਕ - 704	ਨਕਸ਼-ਬ-ਦੀਵਾਰ - 701
ਨਸੀਰ - 694	ਨਕਸ - 702	ਨਕਸ਼-ਬਰ-ਆਬ 701
ਨਸੂਹ - 693	ਨਕਸ਼ - 701	ਨਕਸ਼ ਬਰ ਆਬਜ਼ਦਨ (ਕਸੀਦਨ) - 701
ਨਹ - 713	ਨਕਸ਼-ਉ-ਨਿਗਾਰ - 702	ਨਕਸ਼-ਬਰ ਹਜ਼ਰ - 701
ਨਹਆਵੰਦ - 715	ਨਕਸ਼-ਉ-ਰੰਗ - 702	ਨਕਸ਼ ਬਰਖਾਸਤਨ - 701
ਨਹਸ 685	ਨਕਸ਼-ਏ-ਉਰੂਸੀ - 702	
ਨਹਸੈਨ-ਏ-ਫਲਕ - 686	ਨਕਸ਼-ਏ-ਅਯਾਰ - 701	
ਨਹਜ - 715	ਨਕਦ-ਏ-ਸਸ ਰੂਜ਼ਾ - 701	
ਨਹਬ - 715		

ਨਕਸ਼-ਬਰ-ਦੀਵਾਰ	ਨਕਾਇਸ - 700	ਨਖਲ-ਏ-ਮਾਤਮ - 686
ਨਕਸ਼ ਬੁਰਦਨ - 701	ਨੱਕਾਸ - 700	ਨਖਲ-ਏ-ਮੋਮ - 686
ਨਕਸ਼ ਬੰਦ - 701	ਨੱਕਾਸ਼ਾਨ - 700	ਨਖਲਬੁਨ - 686
ਨਕਸ਼ ਬੰਦ-ਏ-ਹਵਾਦਿਸ - 702	ਨੱਕਾਸ਼ਾਨ-ਏ-ਚੀਨ - 700	ਨਖਲ-ਬੰਦ - 686
ਨਕਸ਼ਬੰਦੀ - 702	ਨੱਕਾਸ਼ੀ - 700	ਨਖਲਾ - 687
ਨਕਸ਼ਾ - 702	ਨਕਾਹਤ - 700	ਨਖਲਿਸਤਾਨ - 686
ਨਕਸ਼ਾ-ਕਸ਼ - 702	ਨੱਕਾਦ - 700	ਨਖਵਤ - 687
ਨਕਸ਼ਾ-ਕਸ਼ੀ - 702	ਨਕਾਬ - 704	ਨੱਕਾਸ - 686
ਨਕਸ਼ਾ-ਨਵੀਸ - 702	ਨੱਕਾਰਖਾਨਾ - 700	ਨਖੀਰ - 687
ਨਕਸ਼ਾ ਨਵੀਸੀ - 702	ਨੱਕਾਰਚੀ - 700	ਨਖੀਰਗਾਹ - 687
ਨਕਹਤ - 705	ਨੱਕਾਰਾ - 700	ਨਖੀਲ - 687
ਨਕਜ਼ - 702	ਨੱਕਾਰਾ-ਏ-ਆਫ਼ਤਾਬ-ਏ-ਜ਼ਰਦ - 700	ਨਗ - 705
ਨਕਜ਼-ਏ-ਅਹਦ - 702	ਨਕੱਲ - 700	ਨਗਜ਼ - 697
ਨਕਦ - 700	ਨਕਾਵਤ - 700	ਨਗਜ਼ਕ - 697
ਨਕਦ-ਉ-ਜ਼ਿਨਸ - 701	ਨਕੀ - 703	ਨਗਜ਼-ਗੋਯ - 697
ਨਕਦ-ਏ-ਸ਼ਸ਼ ਰੂਜ਼ਾ 701	ਨਕੀਸਾ - 704	ਨਗਜ਼-ਬੂਗ - 697
ਨਕਦ-ਏ-ਜ਼ਾਨ - 701	ਨਕੀਬ - 704	ਨਗਨ ਗ਼ਾਲਾਨ - 697
ਨਕਦ-ਗ਼ੀਰ - 701	ਨਕੀਬਾਨ-ਏ-ਬਾਰ - 704	ਨਗਨਗਾ - 697
ਨਕਦਨ - 701	ਨਕੀਰ - 704	ਨਗਮ - 697
ਨਕਦਾ ਨਕਦ - 701	ਨਕੀਰ-ਉ-ਕਿਤਮੀਰ - 704	ਨਗਮਹਾ - 697
ਨਕਦੀ - 701	ਨਕੀਰੈਨ - 705	ਨਗਮਹਾ-ਏ-ਨੀਮ ਰੰਗ - 697
ਨਕਬ - 700	ਨਕੂਲ - 703	ਨਗਮਾ - 697
ਨਕਬਜ਼ਨ - 700	ਨਖ - 686	ਨਗਮਾ-ਸਰਾ 697
ਨਕਬਤ - 704	ਨਖਸ਼ਬ - 686	ਨਗਮਾ-ਸਾਜ਼ - 697
ਨਕਲ - 703	ਨਖਸ਼ਬੀ - 686	ਨਗਮਾ-ਕਸ਼ - 697
ਨਕਲ-ਏ-ਕੁਫ਼ਰ	ਨਖਚੀਰ - 696	ਨਗਮਾਤ - 697
ਕੁਫ਼ਰ-ਨ-ਬਾਸ਼ਦ - 703	ਨਖਚੀਰਗਾਹ - 686	ਨਗਮਾ-ਪਰਦਾਜ਼ - 697
ਨਕਲ-ਏ-ਮਕਾਨ - 703	ਨਖਚੀਰਗਾਨ - 686	ਨਗੂਲਾ - 697
ਨਕਲ-ਏ-ਮਜ਼ਹਬ - 703	ਨਖਚੀਰਵਾਲ - 686	ਨਗਲਾ - 697
ਨਕਲ-ਏ-ਰੂਹ - 703	ਨਖਰਾ - 686	ਨਗੋਸਾ - 697
ਨਕਲ-ਨਵੀਸ - 703	ਨਖਲ - 686	ਨਗੋਸ਼ਾ - 697
ਨਕਲੀ - 703	ਨਖਲ-ਏ-ਤਾਬੂਤ - 686	ਨਗੋਸ਼ਾਕ - 697
ਨਕਲੇ-ਨਦਾਰਦ - 703	ਨਖਲ-ਏ-ਮਰੀਯਮ - 686	

ਨਜਅ - 689	ਨਜਾਇਰ - 695	ਨਦਮਾਨ - 687
ਨਜਅ-ਏ-ਜਾਨ-ਉਨ-ਨਜਅ - 689	ਨਜਾਹਤ - 689	ਨਦਮਤ ਜਦਾ - 687
ਨਜਸ/ਨਜਸ/ਨਜਿਸ - 685	ਨਜਾਕਤ - 689	ਨੱਦਾਫ਼ - 687
ਨਜਕ - 685	ਨਜਾਬਤ - 685	ਨਦਮਤ - 687
ਨਕਦ - 685	ਨਜਾਤ - 695	ਨਦੀਫ਼ - 687
ਨਜਦ - 689	ਨਜਾਦ - 689	ਨਦੀਮ - 687
ਨਜਦੀਕ - 689	ਨਜਾਦਾ - 689	ਨਨਾ - 709
ਨਜਦੀਕਾਨ - 689	ਨਜਾਬਤ - 685	ਨਨਾ ਜਾਨ - 709
ਨਜਦੀਕੀ - 689	ਨਜਾਰ - 689	ਨੰਗ - 709
ਨਜਫ਼ - 685	ਨੱਜਾਰ - 685	ਨਫਅ - 699
ਨਜਮ - 685	ਨੱਜਾਰ-ਏ-ਸ਼ਰਵਾਨ - 685	ਨਫਸ - 698
ਨਜਮ - 695	ਨੱਜਾਰ-ਏ-ਸ਼ਰਵਾਨੀ - 685	ਨਫਸ-ਆਬਾਦ - 698
ਨਜਮ-ਉਖ-ਨਸਕ - 695	ਨੱਜਾਰਗਾਨ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਅੱਮਾਰਾ - 698
ਨਜਮ ਆਰਾਯ-ਏ-ਸ਼ਿਰਵਾਨ - 695	ਨਜਾਰਗੀ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਕੁਲ - 699
ਨਜਮ-ਸੰਜੀ - 695	ਨੱਜਾਰਗੀ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਨਬਾਤੀ - 699
ਨਜਮ-ਗੁਸਤਰੀ 695	ਨਜਾਰਗੀਯਾਨ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਨਾਤਿਕਾ - 699
ਨਜਰ - 687, 695	ਨਜਾਰਾ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਬਹੀਮਾ - 698
ਨਜਰ ਅੰਦਾਖਤਨ - 695	ਨੱਜਾਰਾ - 694	ਨਫਸ ਬਰ ਆਵਰਦਨ - 698
ਨਜਰ-ਏ-ਸਾਨੀ - 695	ਨਜਾਰਤ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਬਾਜ਼ ਪਸੀਨ - 698
ਨਜਰ-ਏ-ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ - 695	ਨਜਾਰਤ-ਪੇਸ਼ਾ - 694	ਨਫਸ-ਏ-ਮੁਲਹਿਮਾ - 699
ਨਜਰ-ਏ-ਬਦ - 695	ਨੱਜਾਰੀ - 685	ਨਫਸ-ਏ-ਲੱਵਾਮਾ - 699
ਨਜਰ ਜਦਨ - 695	ਨਜੀਬ-ਉਲ-ਤਰਫੈਨ - 685	ਨਫਸ-ਏ-ਵਾਪਸੀਨ - 699
ਨਜਰਤ - 694	ਨਜੀਰ - 687, 696	ਨਫਸ-ਸੁਮਾਰੀ - 699
ਨਜਰ ਤੰਗ - 695	ਨਜੰਦ - 689	ਨਫਸ ਸੋਖਤਨ - 699
ਨਜਰਬਾਜ਼ - 695	ਨਤਅ - 694	ਨਫਸ ਸੋਖਤਾ - 699
ਨਜਰਬਾਜ਼ੀ - 695	ਨਤਅ-ਏ-ਜੋਹਰੀ - 694	ਨਫਸ-ਕੁਸ਼ - 699
ਨਜਰਬੰਦ - 695	ਨਤਅ-ਪੇਸ਼ਾਨਾ - 694	ਨਫਸ-ਕੁਸ਼ੀ - 699
ਨਜਰਬੰਦੀ - 695	ਨਤਾਇਜ਼ - 684	ਨਫਸ ਜਦਨ - 699
ਨਜਰੀ - 695	ਨਤਾਇਜ਼-ਉ-ਆਸਾਰ - 685	ਨਫਸ ਤੰਗ - 699
ਨਜਰੀਯਾ - 695	ਨਤਈ - 694	ਨਫਸਦਰਾਜ਼ - 699
ਨਜਲਾ - 689	ਨਤੀਜਾ - 685	ਨਫਸ-ਦਰਾਜ਼ੀ - 699
	ਨਤੀਜਾ-ਏ-ਸੰਗ - 685	ਨਫਸ ਦੁਰਸਤ ਕਰਦਨ -
	ਨਦਫ਼ - 687	
	ਨਦਮ - 687	

699	ਨਫੀਰ - 700	ਨਮਕ-ਖ੍ਰਾਹ 708
ਨਫਸ-ਪ੍ਰਸਤ - 699	ਨਫੀਰਚਹ - 700	ਨਮਕਜੀ - 709
ਨਫਸ-ਪਰਵਾਰ - 699	ਨਫੀਰੀ - 700	ਨਮਕ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦਨ - 708
ਨਫਸ ਫਿਰੋ ਰਫਤਨ - 699	ਨਫੂਸ-ਏ-ਸਲਾਸਾ - 699	ਨਮਕਦਾਨ - 708
ਨਫਸ ਰਾਸਤ ਕਰਦਨ - 699	ਨਫੂਸ-ਏ-ਕੁਦਸੀਯਾ - 699	ਨਮਕ-ਬ-ਹਰਾਮ - 708
ਨਫਸ-ਰੁਬਾ - 699	ਨਫੂਖ - 699	ਨਮਕ ਬਰ ਜ਼ਖਮ ਪਾਸ਼ੀਦਨ - 708
ਨਫਸਾਨੀ - 698	ਨਫੂਜ਼ - 699	ਨਮਕ-ਬਰ-ਰੇਸ਼ ਅਫਰੀਦਨ (ਗਾਂਦਨ) - 708
ਨਫਸਾਨੀਯਤ - 698	ਨਬਜ਼ - 684	ਨਮਕੀਨ - 709
ਨਫਸੀ - 699	ਨਬਜ਼-ਏ-ਖੁਰਸ਼ੀਦ - 684	ਨਮਕੀਨਾ - 709
ਨਫਸੁਲ ਅਮਰ 699	ਨਬਜ਼-ਏ-ਮੁਲਤਵੀ - 684	ਨਮਗੀਰਾ - 709
ਨਫਸ - 699	ਨਬਜ਼-ਗੀਰ - 684	ਨਮਜ਼ਦਾ - 707
ਨਫਹ - 698	ਨਬਰਦ - 684	ਨਮਤ - 708
ਨਫਹਾਤ - 698	ਨਬਰਦ-ਆਜ਼ਮਾ - 684	ਨਮਤੀ - 708
ਨਫਕਾ - 699	ਨਬਰਦਗਾਹ - 684	ਨਮਦ - 708
ਨਫਖਾ - 698	ਨਬਰਦਾ - 684	ਨਮਦ-ਸਾਜ਼ - 708
ਨਫਖਾ-ਏ-ਸੂਰ - 698	ਨਬਲ - 684	ਨਮਦ-ਜ਼ੀਨ - 708
ਨਫਖਾ-ਏ-ਰੂਹ - 698	ਨਬਾ - 684	ਨਮਕ-ਪਾਰਾ - 708
ਨਫਜ਼ - 698	ਨੱਬਾਜ਼ - 684	ਨਮਦ-ਪੋਸ਼ - 708
ਨਫਤ - 699	ਨਬਾਤ - 684	ਨਮਦ ਮਾਲ - 708
ਨਫਤਾ - 699	ਨਬਾਤ-ਏ-ਸ਼ੱਕਰ - 684	ਨਮਦਾਰ - 707
ਨਫਰ - 698	ਨਬਾਤ-ਏ-ਜ਼ਅਫਰੀ - 684	ਨਮਦੀਦਾ - 707
ਨਫਰਤ - 698	ਨਬਾਤ ਸ਼ੱਕਰ - 684	ਨਮ ਬਾਰਾਨ - 709
ਨਫਰਾ - 698	ਨਬਾਤਾਤ - 684	ਨਮਨਾਕ - 709
ਨਫਰੀ - 698	ਨਬਾਤੀ - 684	ਨਮਨਾਕੀ - 709
ਨਫਰੀਨ - 698	ਨਬੀ - 684	ਨਮਰ - 708
ਨਫਲ - 699	ਨਬੀਜ਼ - 684	ਨਮਾਰਾਨ - 707
ਨਫਾਇਸ - 698	ਨਬੀਦ - 684	ਨਮਰੂਦ - 708
ਨਫਾਸਤ - 697	ਨਬੀਰਾ - 684	ਨਮਾਜ਼ - 707
ਨਫਾਜ਼ - 697	ਨਮ - 707	ਨਮਾਜ਼ਗਾਹ - 708
ਨਫਾਮ - 698	ਨਮਕ - 708	ਨਮਾਜ਼-ਗੁਜ਼ਾਰ - 708
ਨਫਾਯਾ - 698	ਨਮਕ-ਸਾਰ - 708	ਨਮਾਜ਼ ਨਦਾਰਦ - 708
ਨਫੀ - 700	ਨਮਕ-ਸੂਦ - 708	ਨਮਾਜ਼ੀ - 708
ਨਫੀਸ - 700	ਨਮਕ-ਹਰਾਮ - 708	
ਨਫੀ ਕਰਦਨ - 700	ਨਮ-ਹਲਾਲ - 708	

ਨਮਾਕ - 708	ਨਰਗਦਾ - 688	ਨਰ ਮੇਸ਼ - 689
ਨਮਾਰ - 707	ਨਰ ਗਾਵ - 688	ਨਰਾ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਅਸਰ - 707	ਨਰਗਿਸ - 688	ਨੱਰਾ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਆਯਾਤ - 707	ਨਰਗਿਸ-ਉ-ਗੁਲ	ਨੱਰਾ-ਏ-ਆਬ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਇਸਤਸਕਾ - 707	ਨਰਗਿਸ-ਏ-ਸ਼ਹਲਾ - 688	ਨੱਰਾ-ਏ-ਬੀਮਾਰ - 689
ਨਮਾਖ-ਏ-ਇਸਤਿਖਾਰਾ - 707	ਨਰਗਿਸ-ਏ-ਨੀਮ-ਖ਼ਾਬ - 688	ਨੱਰਾ ਗਾਵ - 689
ਨਮਾਖ-ਏ-ਈਦ - 707	ਨਰਗਿਸ-ਏ-ਮਖ਼ਮੂਰ - 688	ਨੱਰਾ ਦੇਵ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਸ਼ਾਮ - 707	ਨਰਗਿਸਾ - 688	ਨਰੀ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਚਾਸ਼ਤ - 707	ਨਰਗਿਸੀ - 688	ਨਰੀਨਾ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜਨਾਜ਼ਾ - 707	ਨਰਜਿਸ - 687	ਨਰੀਮ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜਮਾਅਤ - 707	ਨਰਦ - 687	ਨਰੀਮਾਨ - 689
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਜ਼ਹਰ - 707	ਨਰਦਬਾਜ਼ - 688	ਨਲਕ - 707
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਦੀਗਰ - 707	ਨਰਦਬਾਨ - 688	ਨਲਚ - 707
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਪੇਸ਼ੀਨ - 707	ਨਰਦਬਾਨ-ਏ-ਹਰ-ਬਾਮ - 688	ਨਲਚਕੀ - 706
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਫ਼ਜ਼ਰ - 707	ਨਰਮ - 688	ਨਲਬਕੀਨ - 706
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਬਾਮਦਾਦ - 707	ਨਰਮ-ਉ-ਦੁਰੁਸ਼ਤ - 688	ਨਲੰਦ - 707
ਨਮਾਜ਼-ਏ-ਮਗਰਿਬ - 707	ਨਰਮ ਆਹਨ - 688	ਨਵਰਦ - 712
ਨਮਾਜ਼ ਬਰ ਕਸੇ ਕਰਦਨ - 707	ਨਰਮ ਆਹਨੀ - 688	ਨਵਰਦਾ - 712
ਨਮਾਜ਼ ਬੁਰਦਨ - 707	ਨਰਮਸ਼ਾਨਾ - 688	ਨਵਾ - 710
ਨਮਾਜ਼ ਬੁਰਦਨ ਸੂ - 707	ਨਰਮ-ਸਾਰ - 688	ਨਵਾ-ਏ-ਫ਼ਾਖ਼ਤਾ - 710
ਨਮਾਯਾ - 708	ਨਰਮ ਨਰਮਕ - 688	ਨਵਾਸਾ - 711
ਨਮੀ - 709	ਨਰਮ-ਕਰਦਨ - 688	ਨਵਾ ਸਾਜ਼ - 710
ਨਮੂਦ - 709	ਨਰਮ-ਗਰਦਨ - 688	ਨਵਾ ਸ਼ਿਨਾਸ - 710
ਨਮੂਦਾਰ - 709	ਨਰਮ ਗਰਮ - 688	ਨਵਾਹ - 710
ਨਮੂਦਾਰੀ - 709	ਨਰਮ-ਚਸ਼ਮ - 688	ਨਵਾਹੀ - 710
ਨਮੂਦਾਰੀ - 709	ਨਰਮ-ਦਸਤ - 688	ਨਵਾਖਤਨ - 710
ਨਮੂਨਾ - 709	ਨਰਮ-ਦਿਲ - 688	ਨਵਾਖਤਾ - 710
ਨਯਾਰਸਤ - 716	ਨਰਮ ਨਰਮ - 688	ਨਵਾ ਖ਼ਾਨੀ 710
ਨਰ - 687	ਨਰਮਬੁਰ - 688	ਨਵਾ ਖ਼ਾਨਾ - 710
ਨਰਸਕ - 688	ਨਰਮ-ਬੇਜ਼ - 688	ਨਵਾ ਖ਼ੁਸਰਵਾਨੀ - 710
ਨਰਗ - 688	ਨਰਮ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 688	ਨਵਾਗਰ - 710
	ਨਰਮੀ - 688	ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ - 711
		ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ਗਰ - 711
		ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ਗਰੀ - 711

ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਮਾ - 711	ਨਾਈ - 680, 684	ਨਾਸ਼ੀ - 679
ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ਾਤ - 711	ਨਾਸ - 678	ਨਾਸ਼ੀਯਾ - 679
ਨਵਾਜ਼ਦਹ - 711	ਨਾ-ਸਕੇਬ - 675	ਨਾਸ਼ੀਯਾ ਦਾਰਾਨ-ਏ-ਪਾਕ - 679
ਨਵਾਜ਼ਦਹਮ - 711	ਨਾ-ਸਕੇਬਾਈ - 675	ਨਾ-ਸੁਸਤਾ-ਰੂ - 675
ਨਵਾਜ਼ਾਦਾ - 710	ਨਾ-ਸਜਾ - 675	ਨਾ ਸੁਦਨੀ - 675
ਨਵਾਦਾ - 710	ਨਾ-ਸਜਾਵਾਰ - 675	ਨਾ-ਸੁਫਤਾ - 675
ਨਵਾਦਾ ਦੁਖਤਰੀ - 710	ਨਾ-ਸਤੂਦਾ - 675	ਨਾਸੂਤ - 679
ਨਵਾਦਾ ਪਿਸਰੀ - 710	ਨਾ-ਸਰਾ - 675	ਨਾਸੂਤੀ - 679
ਨਵਾਦਿਰ - 710	ਨਾ ਸਰਾਯਿਸ਼ - 678	ਨਾਸੂਰ - 679
ਨਵਾਨ - 711	ਨਾਸਵਾਬ - 679	ਨਾਹ - 683
ਨਵੱਬ - 710	ਨਾਸਾਜ਼ - 675	ਨਾਹਕ - 674
ਨਵਾਰ - 710	ਨਾਸਾਜ਼ੀ - 675	ਨਾ-ਹਮਵਾਰ 676
ਨਵਾਲਾ - 711	ਨਾਸ਼ਾਦ - 675	ਨਾਹਮਵਾਰੀ - 676
ਨਵਾਲਾਬੁਰ - 711	ਨਾਸ਼ਾਯਸਤਰੀ - 675	ਨਾਹਾਰ - 676
ਨਵਿਸ਼ਤ - 712	ਨਾ ਸ਼ਾਯਿਸਤਾ - 675	ਨਾਹਾਰੀ - 676
ਨਵਿਸ਼ਤਾ - 712	ਨਸਿਹ - 679	ਨਾਹੀ - 683
ਨਵੀਸੰਦਹ - 713	ਨਾਸਿਕ - 679	ਨਾਹੀਦ - 683
ਨਵੀਸੰਦਰੀ - 713	ਨਾਸਿਕ - 679	ਨਾ-ਹੋਸਮੰਦ - 676
ਨਵੀਦ - 713	ਨਾਸਿਖ - 678	ਨਾ-ਹੰਜਾਰ - 676
ਨਵੀਦ - 713	ਨਾਸਿਜ਼ - 678	ਨਾਕ - 680
ਨਵੀਮ - 713	ਨਾਸ਼ਿਤਾ - 679	ਨਾ-ਕਸ - 675
ਨਾ - 673	ਨਾਸਤਾਬ - 679	ਨਾਕਸੀ - 675
ਨਾਉਸ - 683	ਨਾ-ਸਿਨਾਸ - 675	ਨਾਕਤਖ਼ੁਦਾ - 680
ਨਾ-ਉਸਤੁਵਾਰ - 673	ਨਾਸ਼ਿਨਾਖਤ - 675	ਨਾਕਦਖ਼ੁਦਾ - 680
ਨਾ-ਉਸਤਾਦ - 673	ਨਾਸਿਪਾਸ - 675	ਨਾ ਕਰਦਨੀ - 675
ਨਾ-ਉਮੀਦ - 673	ਨਾ-ਸਿਪਾਸੀ - 675	ਨਾ-ਕਰਦਾਕਾਰ - 675
ਨਾ-ਉਮੀਦੀ - 673	ਨਾਸਿਬ - 679	ਨਾਕਾ - 680
ਨਾ-ਊ-ਨੋਸ਼ - 683	ਨਾਸਿਰ - 676, 679	ਨਾਕਾਰਗੀ - 680
ਨਾ-ਆਸ਼ਨਾ - 673	ਨਾਸਿਰ ਉਦੀਨ ਸ਼ਾਹ	ਨਾਕਾਰਾ - 680
ਨਾ-ਆਹਾਰ - 673	ਕਾਚਾਰ - 679	ਨਾਕਿਸ - 680
ਨਾ-ਆਜ਼ਮੂਦਾ - 673	ਨਾਸਿਰ ਦੀਨ-ਉੱਲਾਹ - 679	ਨਾਕਿਸ-ਉਲ-ਅਕਲ - 680
ਨਾ-ਆਮੇਜ਼ਗਾਰ - 673	ਨਾਸਿਰਾ - 679	ਨਾਕਿਸ ਇਯਾਰ - 680
ਨਾਇਬ - 684	ਨਾਸਿਰੀ - 679	ਨਾਕੂਸ - 680
ਨਾਇਰਾ - 684		

ਨਾਕੂਰ - 680	ਨਾਜ਼-ਆਫ਼ਰੀਨ - 678	ਨਾਜ਼ੀਦਾ - 678
ਨਾਖ - 676	ਨਾਜ਼ਨੀਨ - 678	ਨਾ ਤਮਾਮ - 674
ਨਾਖਲਫ - 674	ਨਾਜ਼-ਪਰਵਰ - 678	ਨਾ-ਤਰਾਸ਼ - 674
ਨਾ-ਖ਼ਾਸਤ - 674	ਨਾਜ਼-ਪਰਵਰਦਾ - 678	ਨਾ-ਤਰਾਸ਼ੀਦਾ - 674
ਨਾ-ਖ਼ਾਹ - 674	ਨਾਜ਼ਪਰੀ - 678	ਨਾਤਿਕ - 679
ਨਾ-ਖ਼ਾਂਦਾ - 674	ਨਾਜ਼-ਬਰਦਾਰ - 678	ਨਾਤਿਕਾ - 679
ਨਾ ਖ਼ਾਂਦਾ ਮਹਮਾਨ - 674	ਨਾਜ਼-ਬਰਦਾਰੀ - 678	ਨਾ-ਤੁਵਾਨ - 674
ਨਾਖ਼ਸ਼ - 674	ਨਾਜ਼-ਬਾਲਿਸ਼ - 678	ਨਾਤੁਵਾਨੀ - 674
ਨਾਖ਼ਸ਼ੀ - 674	ਨਾਜ਼-ਬਾਲੀਨ - 678	ਨਾ-ਦਰ-ਬਰਾਬਰ - 674
ਨਾਖ਼ਦਾ - 676	ਨਾਜ਼ਬੂ - 678	ਨਾਦਾਸ਼ਤ - 674
ਨਾਖ਼ਨ - 676	ਨਾਜ਼ਾਨ - 678	ਨਾਦਾਸ਼ਤੀ - 674
ਨਾਖ਼ਨ-ਏ-ਆਫ਼ਤਾਬ - 676	ਨਾਜ਼ਿਸ਼ - 678	ਨਾਦਾਨ - 674
ਨਾਖ਼ਨ-ਏ-ਖ਼ਾਮਾ - 676	ਨਾਜ਼ੀਦਾ - 678	ਨਾਦਾਨਿਸਤਗੀ - 674
ਨਾਖ਼ਨ-ਏ-ਚਸ਼ਮ-ਏ-ਸ਼ਬ - 677	ਨਾ-ਜ਼ਿਨਸ - 674	ਨਾਦਾਨਿਸਤਾ - 674
ਨਾਖ਼ਨ-ਏ-ਰੂਜ਼ - 676	ਨਾਜ਼ਿਮ - 679	ਨਾਦਾਨੀ - 674
ਨਾਖ਼ਨਕ - 676	ਨਾਜ਼ਿਰ - 679	ਨਾਦਾਰ - 674
ਨਾਖ਼ਨ ਪੈਰਾਯ - 676	ਨਾਜ਼ਿਰਾ - 679	ਨਾਦਾਰੀ - 674
ਨਾਖ਼ਨ-ਬਰਾ (ਬੁਰਾਯ) - 676	ਨਾਜ਼ਿਲ - 678	ਨਾਦਿਮ - 677
ਨਾਖ਼ਨਾ - 676	ਨਾਜ਼ਿਲ-ਏ-ਮੰਜ਼ਿਲ - 678	ਨਾਦਿਰ - 677
ਨਾਗਹਾਨ - 676	ਨਾਜ਼ਿਲਾ - 678	ਨਾਦਿਰਸ਼ਾਹ - 677
ਨਾਗਹਾਨੀ - 676	ਨਾਜ਼ੀ - 676	ਨਾਦਿਰਾ - 677
ਨਾਗਾ - 680	ਨਾਜ਼ੁਕ - 678	ਨਾਦੀ - 677
ਨਾਗਾਹ - 675	ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਦਾ - 678	ਨਾਦੀਦਗੀ - 674
ਨਾ-ਗੁਜ਼ੀਰ - 675	ਨਾਜ਼ੁਕ ਅੰਦਾਮ - 678	ਨਾਦੀਦਨੀ - 674
ਨਾਗੁਫ਼ਤਾ-ਬਿਹ - 675	ਨਾਜ਼ੁਕ-ਕਾਰੀ - 678	ਨਾਦੀਦਾ - 675
ਨਾਂ-ਗੁਵਾਰ - 676	ਨਾਜ਼ੁਕ-ਖ਼ਿਯਾਲਾਨ - 678	ਨਾਨ - 682
ਨਾ-ਗੁਵਾਰਾ - 676	ਨਾਜ਼ੁਕ-ਬਦਨ - 678	ਨਾਨ-ਉ-ਹਲਵਾ - 683
ਨਾਚਾਕ - 674	ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 678	ਨਾਲ-ਉ-ਨਮਕ - 683
ਨਾਚਾਰ - 674	ਨਾਜ਼ੁਕ ਵੁਜੂਦ - 678	ਨਾਨ-ਉ-ਪਾਰਚਾ - 683
ਨਾਚਾਰੀ - 674	ਨਾਜ਼ੁਕੀ - 678	ਨਾਨ-ਏ-ਉ ਗਰਮ ਅਸਤ - 682
ਨਾਚੀਜ਼ - 674	ਨਾਜ਼ੂ - 676	ਨਾਲ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ ਰੂ - 682
ਨਾਜ਼ - 678	ਨਾਜ਼ੇਬ - 675	ਨਾਨ-ਏ-ਆਬੀ - 682
	ਨਾਜ਼ੇਬਾ - 675	ਨਾਨ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 682
	ਨਾਜ਼ੇਰ - 675	

ਨਾਨ-ਏ-ਸਫੇਦ-ਫਲਕ - 682	ਨਾਨ ਬਸਤਨ - 682	ਨਾਬ - 676
ਨਾਨ-ਏ-ਸਬ - 682	ਨਾਨਬਾ - 682	ਨਾਬਸਤਾ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਸ਼ੀਰੀਨ - 683	ਨਾਨਬਾਈ - 682	ਨਾ ਬਸੀ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਹਲਾਲ - 682	ਨਾਨ-ਰੀਸ਼ਾ ਫਰੋਸ਼ - 682	ਨਾ-ਬਸੂਦ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਕੁਲਾਜ਼ - 682	ਨਾਨ-ਰੋਜ਼ਾ - 682	ਨਾ-ਬਹਰਾ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਗਰਮ-ਏ-ਚਰਖ - 683	ਨਾ-ਨਿਹਾਦਾ - 676	ਨਾ ਬ-ਕਾਰ - 673
ਨਾਲ-ਏ-ਗੁਰਜੀ - 683	ਨਾ ਪਦੀਦ - 674	ਨਾਬਲਸ - 676
ਨਾਨ-ਏ-ਚਾਸਤ - 682	ਨਾਪਾਕ - 673	ਨਾਬਲਦ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ - 682	ਨਾਪਾਕੀ - 673	ਨਾਬਾ - 676
ਨਾਨ-ਏ-ਤਫਤਾਨ - 682	ਨਾਪਾਯਦਾਰ - 674	ਨਾ ਬਾਲਿਗ - 676
ਨਾਨ-ਏ-ਤਲਖ - 682	ਨਾਪਾਯਦਾਰੀ - 674	ਨਾਬੀਨ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਦਹਕਾਨ - 682	ਨਾ ਪਿਸਰ - 674	ਨਾਬੀਨਾ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਨਿਅਮਤ - 683	ਨਾ-ਪੈਦਾ ਕਿਨਾਰ - 674	ਨਾਬੂਦ - 673
ਨਾਲ-ਏ-ਨੌਕਰੀ - 683	ਨਾ-ਪੈਦਾ-ਕਿਰਾਨਾ - 674	ਨਾ-ਬੂਦਮੰਦ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਪੰਜਾਂ-ਕਸ਼ - 682	ਨਾਪੁਖਤਾ - 674	ਨਾ ਬੇਉਸਾਨ - 673
ਨਾਨ-ਏ-ਫਤੀਰੀ - 683	ਨਾਫ਼ - 680	ਨਾਮ - 681
ਨਾਨ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼ਖਾਨੀ - 683	ਨਾਫ਼-ਏ-ਅਰਜ਼ - 680	ਨਾਮ-ਉ-ਨਿਸ਼ਾਨ - 681
ਨਾਨ-ਏ-ਰਿਬਾਤ - 682	ਨਾਫ਼-ਏ-ਆਲਮ - 680	ਨਾ-ਮਅਰੂਲ - 676
ਨਾਨ-ਏ-ਰੋਗਨੀ - 682	ਨਾਫ਼ਾ-ਏ-ਆਬ - 680	ਨਾਮ-ਆਵਰ - 681
ਨਾਨ-ਏ-ਵਕਫ਼ - 683	ਨਾਫ਼-ਏ-ਸਬ - 680	ਨਾਮ-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ - 681
ਨਾਨ ਸ਼ਿਕਸਤਨ - 682	ਨਾਫ਼-ਏ-ਹਫਤਾ - 680	ਨਾਮ-ਏ-ਨਿਕੂ - 681
ਨਾਨ-ਕੋਰ - 683	ਨਾਫ਼-ਏ-ਖ਼ਾਕ - 680	ਨਾਮ-ਏ-ਨਿਕੋ - 681
ਨਾਨ ਖਤਾਈ - 682	ਨਾਫ਼-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 680	ਨਾ-ਮਹਦੂਦ - 676
ਨਾਨ-ਖ਼ਾਹ - 682	ਨਾਫ਼-ਏ-ਰੋਜ਼ - 680	ਨਾਮਹਰਮ - 676
ਨਾਨ-ਖ਼ਾਰ - 682	ਨਾਫ਼ਰਮਾਨ - 675	ਨਾਮਜ਼ਦ - 681
ਨਾਨ-ਖ਼ੁਰਸ਼ - 682	ਨਾ-ਫ਼ਰਮਾਨੀ - 675	ਨਾਮ-ਜੂ - 681
ਨਾਨ ਖ਼ੁਰਸ਼ ਖ਼ਾਨਾ - 682	ਨਾਫ਼ਾ - 680	ਨਾਮਦਾਰ - 681
ਨਾਨ ਖ਼ੁਰਦਨ ਉ-ਨਮਕਦਾਨ	ਨਾਫ਼ਾ-ਏ-ਮਸ਼ਕ ਯਾਫਤਨ - 680	ਨਾਮ-ਨਾਮੀ - 681
ਸ਼ਿਕੱਸਤਨ - 682	ਨਾਫ਼ਾ-ਮੂ - 680	ਨਾਮ-ਬਰਦਾਰ - 681
ਨਾਨ ਜ਼ਦਨ - 682	ਨਾਫ਼ਿਅ - 680	ਨਾਮ-ਬੁਰਦ - 681
ਨਾਨ-ਜ਼ੂਯ - 682	ਨਾਫ਼ਿਜ਼ - 680	ਨਾਮ-ਬੁਰਦਾ - 681
ਨਾਨ ਫ਼ਰੋਸ਼ - 683	ਨਾਫ਼ਿਲਾ - 680	ਨਾ-ਮਰਦੁਮ - 676
	ਨਾਫ਼ੀ - 680	ਨਾ-ਮਰਦੁਮੀ - 676
		ਨਾਮਵਰ - 681

ਨਾਮਵਰੀ - 681	ਨਾਰਗੀਵ - 677	ਨਾਵਚਾ - 683
ਨਾਮਵੀਯਾ - 681	ਨਾਰਗੀਵਾ - 677	ਨਾਵਦਾਨ - 683
ਨਾਮਾ - 681	ਨਾਰਜੀਲ - 677	ਨਾਵਰ - 683
ਨਾਮਾ-ਏ-ਆਮਾਲ - 681	ਨਾਰ ਜੀਲਾ - 677	ਨਾਵਰਦ - 683
ਨਾਮਾ-ਏ-ਸਫੇਦ - 682	ਨਾਰਦ - 677	ਨਾਵਰਦ-ਗਾਹ - 683
ਨਾਮਾ-ਏ-ਸਿਯਾਹ - 682	ਨਾਰਦਾਨ - 677	ਨਾਵਰਫਰਤਾਸ਼ - 683
ਨਾਮਾ-ਏ-ਚਹਾਰੁਮ - 681	ਨਾਰਦਾਨਾ - 677	ਨਾਵਰਾਨ - 683
ਨਾਮਹਾ-ਨਵੀਸ - 682	ਨਾਰ ਪਿਸਤਾਨ - 677	ਨਾਵਾ - 683
ਨਾਮਾ-ਬਰ 681	ਨਾਰ ਬੁਨ - 677	ਨਾਵੀਜ਼ਾ - 683
ਨਾਮਾ-ਬਰੀ - 681	ਨਾਰ-ਬੁਨ-ਏ-ਕਲਆ - 677	ਨਿਅਮ - 696
ਨਾਮੀ - 681	ਨਾਰਵਾ - 675	ਨਿਅਮ-ਉਲ-ਬਦਲ - 696
ਨਾਮੀਯਾ - 682	ਨਾਰਾ - 677	ਨਿਅਮਤ - 696
ਨਾਮੁਲਾਇਮ - 676	ਨਾਰਾਸਤ - 675	ਨਿਅਮਤ ਆਬਾਦ - 696
ਨਾਮੂਸ - 681	ਨਾਰਾਸਤੀ - 675	ਨਿਅਮਤ-ਕਦਾ - 696
ਨਾਮੂਸ-ਏ-ਅਕਬਰ - 681	ਨਾਰਿਯਲ - 677	ਨਿਅਮਤ-ਖਾਨਾ - 696
ਨਾਮੂਸ-ਗਾਹ - 681	ਨਾਰਿਯਲੀ - 677	ਨਿਅਮਤ-ਗੁਸਤਰ - 696
ਨਾਮੂਸ ਬੁਰਦਨ - 681	ਨਾਰੀ - 677	ਨਿਅਮਤ ਪ੍ਰਸਤ - 696
ਨਾਯ - 683	ਨਾਰੂ - 677	ਨਿਅਮਤੀ - 696
ਨਾਯ-ਏ-ਅੰਬਾਨ - 684	ਨਾਰੂਨ - 677	ਨਿਆਲ - 696
ਨਾਯ-ਏ-ਤੁਰਕੀ - 684	ਨਾਰੰਗ - 677	ਨਿਆਲੀ - 696
ਨਾਯ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕ - 684	ਨਾਰੰਗੀ - 677	ਨਿਸਅ - 693
ਨਾਯਚਾ - 684	ਨਾਰੰਜ - 677	ਨਿਸਸਤਨ - 696
ਨਾਯ ਜਦਨ - 684	ਨਾਰੰਜ-ਏ-ਜ਼ਰੀਨ - 677	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਆਤਿਸ਼ - 692
ਨਾਰ - 677	ਨਾਲ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਆਫਤਾਬ - 692
ਨਾਰ ਅਫਸ਼ਾਦਨ - 677	ਨਾਲਾ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਸ਼ਰਾਬ - 692
ਨਾਰ-ਏ-ਛਾਰਸੀ - 677	ਨਾਲਾ-ਏ-ਅੰਦਲੀਬ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਸ਼ਰਾਬ - 692
ਨਾਰ-ਏ-ਬਾਗ-ਏ-ਸੀਨਾ - 677	ਨਾਲਾ-ਕੁਨਾਨ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਸ਼ੁਰਤ-ਏ-ਕਾਰ - 692
ਨਾਰਸ - 675	ਨਾਲਾਨ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਚਿਰਾਗ - 692
ਨਾਰਸਾ - 675	ਨਾਲਿਸ਼ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਤਪ - 692
ਨਾਰਸਾਈ - 675	ਨਾਲੀਦਨ - 681	ਨਿਸਸਤਨ-ਏ-ਮਾਹਤਾਬ - 692
ਨਾਰਸੀਦਾ - 675	ਨਾਵ - 683	
ਨਾਰ ਖੂ - 677	ਨਾਵਕ-ਅੰਦਾਜ਼ - 683	
ਨਾਰਖ਼ੁਕ - 677	ਨਾਵਕ-ਏ-ਸਹਰੀ - 683	
	ਨਾਵਕ-ਏ-ਕਲਬੀ - 683	

ਨਿਸ਼ਸਤਨ-ਏ-ਰੰਜ - 692	ਨਿਸਾਫ - 693	ਨਿਹਾਲੀ - 714
ਨਿਸ਼ਸਤਨ-ਊ ਖਾਕ - 692	ਨਿਸਾਫਤ - 693	ਨਿਹਾਲੀਨ - 714
ਨਿਸਤ - 696	ਨਿਸਾਬ - 690, 693	ਨਿਹਾਵੰਦ - 715
ਨਿਸ਼ਸਤ-ਗਾਹ - 692	ਨਿਸਾਰ - 685	ਨਿਹਾਵੰਦੀ - 715
ਨਿਸ਼ਸਤ ਬਰਖਾਸਤ - 692	ਨਿਸ਼ੀਨ - 693	ਨਿਕਾਹ - 704
ਨਿਸ਼ਸਤਾ - 692	ਨਿਸ਼ੀਬ - 692	ਨਿਕਾਹੀ - 704
ਨਿਸ਼ਕੁੰਜ - 692	ਨਿਸ਼ੀਬ-ਉ-ਫਰਾਜ਼ - 692	ਨਿਕਾਤ - 700, 704
ਨਿਸ਼ਖ਼ਾਰ - 692	ਨਿਸ਼ੀਬਗਾਹ - 692	ਨਿਕਾਪ - 704
ਨਿਸ਼ਗਿਰਦਾ - 692	ਨਿਸ਼ੇਮ - 692	ਨਿਕਾਬ - 700
ਨਿਸ਼ਤਰ - 696	ਨਿਸ਼ੇਮਨ - 692	ਨਿਕਾਬ-ਏ-ਖਜ਼ਰਾ - 700
ਨਿਸਫ - 693	ਨਿਸ਼ੇਮਨ-ਏ-ਦੇਵ - 693	ਨਿਕਾਬ-ਏ-ਨੀਲੀ - 700
ਨਿਸਫ-ਉਨ-ਨਹਾਰ - 693	ਨਿਸ਼ੇਮਨ-ਗਾਹ - 693	ਨਿਕਾਬ ਪੋਸ਼ - 700
ਨਿਸਬਤ - 690	ਨਿਹ - 713	ਨਿਕੂ - 704
ਨਿਸਬਤਨ - 690	ਨਿਹਾਦ - 714	ਨਿਕੂਹਿਸ਼ - 705
ਨਿਸਬਤੀ - 699	ਨਿਹਾਦਗੀ - 714	ਨਿਕੋ - 704
ਨਿਸਯਾਨ - 691	ਨਿਹਾਦਨ - 714	ਨਿਕੋ-ਸਿਯਰ - 705
ਨਿਸਵਾਨ - 691	ਨਿਹਾਨ - 714	ਨਿਕੋਹੀਦਾ - 705
ਨਿਸਾ - 689	ਨਿਹਾਨ-ਉ-ਆਸਕਾਰਾ - 714	ਨਿਕੋਹੀਦਾ-ਰਾਯ - 705
ਨਿਸ਼ਾਸਤਾ - 691	ਨਿਹਾਨ ਕੁਸ਼ਾ - 714	ਨਿਕੋਹੀਦਾ - 705
ਨਿਸ਼ਾਨ - 691	ਨਿਹਾਨ ਖਾਨਾ - 714	ਨਿਕੋ-ਕਾਰ - 704
ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਅਕਦਸ - 691	ਨਿਹਾਨਦਰਾ - 714	ਨਿਕੋ-ਕਾਰੀ - 704
ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਆਫਤਾਬ-ਉ-ਸ਼ੇਰ - 691	ਨਿਹਾਨਦਾਰ - 714	ਨਿਕੋ-ਨਾਮ - 705
ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਮਰਦੀ - 691	ਨਿਹਾਨ ਪੈਕਰਾਨ - 714	ਨਿਕੋ-ਨਾਮੀ - 705
ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਤਿਮਸਾਲ - 691	ਨਿਹਾਨੀ - 714	ਨਿਕੋ-ਮਹਜ਼ਰ - 705
ਨਿਸ਼ਾਨਚੀ - 691	ਨਿਹਾਯਤ - 715	ਨਿਕੋਯੀ - 705
ਨਿਸ਼ਾਨਜੀ - 691	ਨਿਹਾਯਤਸ਼ - 715	ਨਿਕੋਯੀ ਕੁਨ ਦਰ ਆਬ - 705
ਨਿਸ਼ਾਨਦਾਰ - 691	ਨਿਹਾਰ - 714	ਨਿਕੋ ਰਾਯ - 704
ਨਿਸ਼ਾਨਬਰਦਾਰ - 691	ਨਿਹਾਲ - 714	ਨਿਕੋ-ਰੂਯ - 704
ਨਿਸ਼ਾਨਾ - 691	ਨਿਹਾਲ ਸਾਖਤਨ - 714	ਨਿਗਹ - 706
ਨਿਸ਼ਾਨਾ-ਅੰਦਾਜ਼ - 691	ਨਿਹਾਲ ਕਰਦਨ - 714	ਨਿਗਹਦਾਸ਼ਤ - 706
ਨਿਸ਼ਾਨੀ - 692	ਨਿਹਾਲ ਗਾਹ - 714	ਨਿਗਹਬਾਨ - 706
ਨਿਸਾਪੁਰ - 691	ਨਿਹਾਲਾ - 714	ਨਿਗਹਬਾਨੀ - 706
	ਨਿਹਾਲਾ ਗਾਹ - 714	ਨਿਗਰ - 706

ਨਿਗਰਾਨ - 706	ਨਿਰੀਨ-ਖਾਨਾ - 706	ਨਿਬਰਾਸ - 684
ਨਿਗਰਾਨੀ - 706	ਨਿਰੀਨ-ਖਾਮਾ - 706	ਨਿਮਸ - 708
ਨਿਗਾਹ - 705	ਨਿਰੀਨ-ਨਿਰੀਨ - 706	ਨਿਮਕ - 708
ਨਿਗਾਹ ਕਰਦਨ - 706	ਨਿਰੀਨਾ - 706	ਨਿਯਾ - 716
ਨਿਗਾਹ ਜਦਨ - 706	ਨਿਰੂਨ - 706	ਨਿਯਾਕ - 716
ਨਿਗਾਹ ਦਾਸਤ - 706	ਨਿਰੂਨਸਾਰ - 706	ਨਿਯਾਗਾਨ - 716
ਨਿਗਾਹਦਾਰ - 706	ਨਿਰੂਨਸਾਰ ਬਖਤ - 706	ਨਿਯਾਜ਼ ਕਰਦਨ - 716
ਨਿਗਾਹਦਾਰੀ - 706	ਨਿਰੂਨ ਹਿੰਮਤ - 706	ਨਿਯਾਜ਼ਮੰਦ - 716
ਨਿਗਾਹਬਾਨ - 706	ਨਿਰੂਨ ਤਸਤ - 706	ਨਿਯਾਜ਼ਮੰਦੀ - 716
ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ - 706	ਨਿਰੂਨ-ਤਾਲਿਅ - 706	ਨਿਯਾਜ਼ੀ - 716
ਨਿਗਾਰ - 705	ਨਿਰੂਨ-ਬਖਤ - 706	ਨਿਯਾਜ਼ੀਯਾਨ - 716
ਨਿਗਾਰ-ਅਲਮ - 705	ਨਿਰੋਕ - 697	ਨਿਯਾਜ਼ਮੰਦ - 716
ਨਿਗਾਰ-ਏ-ਅਰਮਨੀ - 705	ਨਿਰੰਦਨ - 706	ਨਿਯਾਬਤ - 716
ਨਿਗਾਰ-ਖਾਨਾ - 705	ਨਿਰੰਦਾ - 706	ਨਿਯਾਬਤ-ਗਰ - 716
ਨਿਗਾਰ ਗਰ - 705	ਨਿਜਾਅ - 689	ਨਿਯਾਬਤਦਾਰ - 716
ਨਿਗਾਰਗਿਰਦ - 705	ਨਿਜਾਮ - 694	ਨਿਯਾਮ - 716
ਨਿਗਾਰ-ਦੀਦਾ - 705	ਨਿਜ਼ਾਮ - 694	ਨਿਯਾਯਿਸ਼ - 716
ਨਿਗਾਰ-ਬਸਤਾ - 705	ਨਿਜਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਔਲੀਯਾ - 694	ਨਿਯੋਸ਼ਾ - 722
ਨਿਗਾਰਿਸ਼ - 705	ਨਿਜਾਮ-ਉਲ-ਮੁਲਕ ਤੂਸੀ - 694-95	ਨਿਰਖ - 687
ਨਿਗਾਰਿਸਤਾਨ - 705	ਨਿਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਮਸੀ - 695	ਨਿਰਖ-ਏ-ਬਾਜ਼ਾਰ - 687
ਨਿਗਾਰਿਸ਼ਨਾਮਾ - 705	ਨਿਜਾਮ-ਏ-ਬਤਲੀਮਜ਼ਸ - 695	ਨਿਰਖ ਗਾਰਦਿਸ਼ - 687
ਨਿਗਾਰਿੰਦਾ - 705	ਨਿਜਾਮਤ - 695	ਨਿਰਖਨਾਮਾ - 687
ਨਿਗਾਰੀਨ - 705	ਨਿਜਾਮੀ - 695	ਨਿਰਖ ਬਾਲਾ ਕਰਦਨ - 687
ਨਿਗਾਰੀਨ-ਜ਼ਬਾਨ - 705	ਨਿਜਾਰ - 685	ਨਿਰਖਬੰਦੀ - 687
ਨਿਗਾਰੀਨ-ਨਵਰਦ - 705	ਨਿਜਾਰਤ - 685	ਨਿਲਿਸਕ - 707
ਨਿਗਾਰੀਨਾ - 705	ਨਿਤੀਸ਼ - 694	ਨਿਲਿਸ਼ਕ - 707
ਨਿਰੀਸਾ - 706	ਨਿਦਾ - 687	ਨੀਸਤ - 717
ਨਿਰੀਨ - 706	ਨਿਦਾ (ਸਲਾ) ਜਦਨ - 687	ਨੀਸਤ ਸ਼ੁਦਨ - 717
ਨਿਰੀਨ-ਏ-ਆਸ਼ਿਕ-ਉ-ਮਅਸ਼ੂਕ - 706	ਨਿਫਰਤ - 698	ਨੀਸਤ-ਕੁਨ - 717
ਨਿਰੀਨ-ਏ-ਸਵਾਰ - 706	ਨਿਫਾਕ - 698	ਨੀਸਤੀ - 717
ਨਿਰੀਨ-ਏ-ਦੋਲਾਈ - 706	ਨਿਫਾਗ - 698	ਨੀਸ਼ਾਨ - 717
ਨਿਰੀਨ-ਏ-ਪਯਾਦਾ - 706		ਨੀਸ਼ਾਪੁਰ - 717
ਨਿਰੀਨ-ਸਾਯ - 706		ਨੀਸਾਰੀ - 717

ਨੀਜ਼ - 717	ਨੀਮ-ਜ਼ਬਾਨ - 721	ਨੀਮਾ-ਆਸਤੀਨ - 722
ਨੀਮ - 720	ਨੀਮ-ਜਾਨ - 720	ਨੀਮਾ ਸ਼ਾਮ - 722
ਨੀਮ ਆਸ਼ਕਨੀ - 720	ਨੀਮ-ਜ਼ਾਲ - 721	ਨੀਮਾ ਹਿਲਾਲ - 722
ਨੀਮ ਆਦਮੀ - 720	ਨੀਮ-ਜੋਸ਼ - 720	ਨੀਮਾ-ਕਾਰਾ - 722
ਨੀਮ ਇਸ਼ਕਨੀ - 720	ਨੀਮ ਤਸਲੀਮ - 720	ਨੀਮਾਕਿੰਦੀਲ - 722
ਨੀਮ ਸ਼ਕਰੀ - 721	ਨੀਮ ਤਖ਼ਤ - 720	ਨੀਮਾਪੁਰ - 722
ਨੀਮ-ਸਾਲ - 721	ਨੀਮ ਤਨ (ਤਨਾ) - 720	ਨੀਮਾ-ਰਾਹ - 722
ਨੀਮ-ਸੁਫ਼ਤ - 721	ਨੀਮ ਤਰਕ - 720	ਨੀਮਾ ਰੂਜ਼ - 722
ਨੀਮ-ਸੇਰ - 721	ਨੀਮ ਤਾਜ਼ - 720	ਨੀਯਤ - 716
ਨੀਮ-ਸੋਖਤ - 721	ਨੀਮ ਤਿਹ - 720	ਨੀਰਾ - 716
ਨੀਮ-ਸੋਖਤਾ - 721	ਨੀਮ ਤਿਹ ਕਰਦਨ - 720	ਨੀਰਾਨ - 716
ਨੀਮ-ਸੋਜ਼ - 721	ਨੀਮ ਦਸਤ - 720	ਨੀਰੀਜ਼ - 717
ਨੀਮ-ਸੋਜ਼ ਖਰ - 721	ਨੀਮ ਦੀਨਾਰ - 720	ਨੀਰੂ - 717
ਨੀਮ ਹਕੀਮ - 720	ਨੀਮ-ਪੁਖਤ - 720	ਨੀਰੂਮੰਦ - 717
ਨੀਮ ਕਸ਼ - 721	ਨੀਮ-ਪੁਖਤਾ - 720	ਨੀਰੋ - 717
ਨੀਮ ਕਤ - 721	ਨੀਮ-ਫੁਸ਼ਰਦਾ - 721	ਨੀਲ - 719
ਨੀਮ-ਕਾਸਾ - 721	ਨੀਮ ਬਰ - 720	ਨੀਲ-ਏ-ਖਮ-ਏ-ਆਸਮਾਨ
ਨੀਮ ਕਾਸਾ ਦਰ	ਨੀਮਬਾਜ਼ - 720	719
ਜ਼ੇਰ-ਏ-ਕਾਸਾ ਦਾਸ਼ਤਨ -	ਨੀਮ-ਬਿਸਮਿਲ - 720	ਨੀਲ-ਏ-ਚਸ਼ਮ-ਏ-ਜ਼ਖ਼ਮ -
721	ਨੀਮ-ਬਿਰਿਸ਼ਤ - 720	719
ਨੀਮਕਾਰ 721	ਨੀਮ ਮਸਤ - 721	ਨੀਲ-ਏ-ਚਸ਼ਮ-ਏ-ਬਦ -
ਨੀਮਕਾਰਾ - 721	ਨੀਮ-ਮੁਰਦਾ - 721	719
ਨੀਮ-ਕੁਸ਼ਤ - 721	ਨੀਮਰਸ - 721	ਨੀਲ-ਏ-ਫਲਕ - 719
ਨੀਮ-ਕੂਜ਼ - 721	ਨੀਮ ਰਾਸਤ - 720	ਨੀਲਕ - 719
ਨੀਮ-ਖ਼ਾਬ - 720	ਨੀਮ ਰਾਹ - 720	ਨੀਲ ਕਸ਼ੀਦਨ - 719
ਨੀਮ ਖ਼ਾਨਾ - 720	ਨੀਮ ਰਾਜ਼ੀ - 720	ਨੀਲਕਾਰ - 719
ਨੀਮ ਖ਼ਾਨਾ-ਏ-ਮੀਨਾ - 720	ਨੀਮ ਰੁਖ਼ - 721	ਨੀਲਗਰ - 719
ਨੀਮ-ਖ਼ੁਰਦ - 720	ਨੀਮ ਰੁਖ਼ਸਾਰਾ - 721	ਨੀਲ ਗਾਵ - 719
ਨੀਮਖ਼ੁਰਦਾ - 720	ਨੀਮ-ਰੂ - 721	ਨੀਲਗ਼ੂਨ - 719
ਨੀਮ-ਗਰਮ - 721	ਨੀਮ-ਰੋਜ਼ - 721	ਨੀਲਗ਼ੂਨ ਖ਼ੋਜ਼ਾਮ - 719
ਨੀਮ-ਗੁਨਹ - 721	ਨੀਮ-ਰੋਜ਼ਾ - 721	ਨੀਲ ਗ਼ੂਨ ਪਰਦਹਾ - 719
ਨੀਮ ਚਰਖ਼ - 720	ਨੀਮ ਰੰਗ - 721	ਨੀਲਗ਼ੂਨ ਵਿਤਾ - 719
ਨੀਮਚਾ - 720	ਨੀਮ-ਲਹਜ਼ਾ - 721	ਨੀਲ ਦਾਗ਼ - 719
ਨੀਮ-ਚਾਸ਼ਤ - 720	ਨੀਮ - 721	ਨੀਲਪਰ - 719

ਨੀਲ ਫਰ - 719	ਨੁਸ਼ - 692	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 703
ਨੀਲਮ - 720	ਨੁਸ਼-ਉ-ਨੁਮਾ - 692	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਜ਼ਾਗੀਰ - 703
ਨੀਲ ਰਾਮ - 719	ਨੁਹ - 713	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਜ਼ਾਯਗੀਰ - 703
ਨੀਲਾ - 720	ਨੁਹ ਸ਼ਹਰ-ਏ-ਬਾਲਾ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਦਾਇਰਾ - 703
ਨੀਲੀ - 720	ਨੁਹ ਸਹੀਫਾ-ਏ-ਗਰਦੂ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਨੁਹ ਦਾਇਰਾ - 703
ਨੀਲੀ ਹੁੱਕਾ - 720	ਨੁਹ ਸਿਪਿਹਰ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਪੁਰਕਾਰ - 704
ਨੀਲੀ - ਹਿਸਾਰ - 720	ਨੁਹ-ਹਿਸਾਰ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਬਾਦੀ - 704
ਨੀਲੀ ਦਵਾਇਰ - 720	ਨੁਹ ਹੁਜਰਾ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਮੁਕਾਬਲ - 703
ਨੀਲੀ ਪਰਦਹਾ - 720	ਨੁਹ ਗੁਹਰ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਮੋਹੂਮ - 703
ਨੀਲੀ ਪਰਦਾ - 720	ਨੁਹ ਤਬਕ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਸਿਨਾਸ - 704
ਨੀਲੀ ਬਹਰ - 720	ਨੁਹ ਤਾਰੁਮ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਸੰਜ - 704
ਨੀਲੋ ਪਰ (ਪਰਗ) - 719	ਨੁਹ ਦਹ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਸੰਜੀ - 704
ਨੀਲੋ ਪਲ - 719	ਨੁਹ ਪਾਯਾ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਗਾਹ - 703
ਨੀਲੋ ਫਰ - 719	ਨੁਹ ਪਿਦਰ - 714	ਨੁਕਤਾ-ਗੀਰ - 704
ਨੀਲੋ ਫਰੀ - 719	ਨੁਹਬਤ - 715	ਨੁਕਤਾ ਚੀਨ - 704
ਨੀਲੋ ਫਰੀ ਤਾਕ - 719	ਨੁਹਬਾ - 715	ਨੁਕਤਾ ਚੀਨੀ - 704
ਨੀਲੋ ਫਲ - 719	ਨੁਹਬਾਮ - 714	ਨੁਕਤਾਦਾਨ - 704
ਨੀਲੋ ਬਰਗ - 719	ਨੁਹ ਰਵਾਕ - 714	ਨੁਕਤਾ ਦਾਨੀ - 704
ਨੀਵਤਸ਼ - 722	ਨੁਹੁਬਨ - 715	ਨੁਕਤਾ-ਰਸ - 704
ਨੀਵਤੂਰ - 722	ਨੁਹੁਬਾਨ - 715	ਨੁਕਰੱਈ - 701
ਨੀਵਰ - 722	ਨੁਹੁਬੀਦਨ - 715	ਨੁਕਰਾ - 701
ਨੀਵਰ-ਏ-ਨੀਵਾਰ - 722	ਨੁਹੁਬੀਦਾ - 715	ਨੁਕਰਾ-ਏ-ਸ਼ਾਖਦਾਰ - 701
ਨੀਵਰਾਦ - 722	ਨੁਹੁਦ - 715	ਨੁਕਰਾ-ਏ-ਖਾਮ - 701
ਨੀਵਾ - 722	ਨੁਹੋਰ - 715	ਨੁਕਰਾ-ਏ-ਖਿੰਗ - 701
ਨੀਵਾਰ - 722	ਨੁਕ - 704	ਨੁਕਰਾ-ਏ-ਖਿੰਗ ਜ਼ਰਤੁਸਤੀ - 701
ਨੁਅਮਾਨ - 696	ਨੁਕਸਾਨ - 702	ਨੁਕਰਾ-ਏ-ਜ਼ਬੈਕੀ - 701
ਨੁਸ਼ - 691	ਨੁਕਤ - 703	ਨੁਕਰਾ-ਏ-ਤਾਬਨਾਕ - 701
ਨੁਸ਼ਖ - 690	ਨੁਕਤਾ - 703, 704	ਨੁਕਰਾ-ਪਾ - 701
ਨੁਸ਼ਖਾ - 690	ਨੁਕਤਾ ਆਰਾਯ - 704	ਨੁਕਲ - 703
ਨੁਸ਼ਖਾਰ - 692	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਇੰਤਖ਼ਾਬ - 703	ਨੁਕਲ-ਏ-ਸ਼ੀਰੀਨ - 703
ਨੁਸ਼ਖ਼ਾਰ - 692	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਕੁੱਲ (ਗਿਲ) - 703	ਨੁਕਲ-ਏ-ਮਾਤਮ - 703
ਨੁਸਰਤ - 693	ਨੁਕਤਾ-ਏ-ਜ਼ਰਾ - 703	ਨੁਕਵਤ - 700
ਨੁਸਰਤ-ਆਬਾਦ - 693		
ਨੁਸੈਰੀ - 694		

ਨੁਕੂਸ - 703	ਨੁਫਾਅ - 698	ਨੂਰ-ਏ-ਮੁਬੀਯਨ - 712
ਨੁਕੂਦ - 703	ਨੁਫੂਸ - 699	ਨੂਰ-ਬਖਸ਼ - 711
ਨੁਖਸਤ - 686	ਨੁਬਲਾ - 684	ਨੂਰਬਾਫ - 712
ਨੁਖਸਤਜ਼ਾਦ - 686	ਨੁਬਾ - 684	ਨੂਰਬਾਫੀ - 712
ਨੁਖਸਤੀਨ - 686	ਨੁਬਵੱਤ - 684	ਨੂਰਾਨੀ - 712
ਨੁਖਸਤੀਨ-ਅੰਦਾਜ਼ - 686	ਨੁਮਰ - 708	ਨੂਰੀ - 712
ਨੁਖਦ - 687	ਨੁਮਾਇਸ਼ - 708	ਨੂਰੈਨ - 712
ਨੁਖਦ ਆਬ - 687	ਨੁਮਾਇਸ਼-ਏ-ਆਬ - 708	ਨੋ - 716
ਨੁਖਦ ਪਜ਼ - 687	ਨੁਮਾਦ - 707	ਨੇਸ਼ - 717
ਨੁਖਦ-ਬਿਰੇਜ਼ - 687	ਨੁਮਾਯਾਨ - 708	ਨੇਸ਼-ਜਨ - 717
ਨੁਖਦੀ - 687	ਨੁਮਾਰ - 707	ਨੇਸ਼ ਜ਼ਦਨ - 717
ਨੁਗੂਲ - 697	ਨੁਮੂ - 709	ਨੇਸ਼ਤਰ - 717
ਨੁਗੂਲੀ - 697	ਨੁਮੂ - 709	ਨੇਸ਼ੂਕ - 717
ਨੁਜ਼ਹਤ - 689	ਨੁਮੂਨਾ - 709	ਨੇਕ - 718
ਨੁਜ਼ਹਤ-ਅਫਜ਼ਾ - 689	ਨੁਮੂਰ - 708	ਨੇਕ-ਉ-ਬਦ - 718
ਨੁਜ਼ਹਤ-ਕਦਾ - 689	ਨੁਵੀਦ - 713	ਨੇਕ ਆਮੇਜ਼ - 718
ਨੁਜ਼ਹਤ-ਗਾਹ - 689	ਨੁਵੀਦਗਰ - 713	ਨੇਕ ਅੰਜਾਮ - 718
ਨੁਜਬਾ - 685	ਨੂਹ - 711	ਨੇਕ-ਸਰਅੰਜਾਮ - 718
ਨੁੱਜਾਮ - 694	ਨੂਜ਼ - 712	ਨੇਕ-ਸਿਰਿਸ਼ਤ - 718
ਨੁਜਾਰ - 685	ਨੂਜ਼ਦਹ - 711	ਨੇਕ ਸੀਰਤ - 718
ਨੁਜਾਰਾ - 685	ਨੂਤੀ - 711	ਨੇਕੀ ਕਰਦਨ-ਉ-ਦਰ ਆਬ
ਨੁਜੂਮ - 685	ਨੂਨ - 713	ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ - 719
ਨੁਜੂਮੀ - 685	ਨੂਨ-ਵਲ ਕਲਮ - 713	ਨੇਕ ਕਾਰ - 718
ਨੁਜੂਲ - 689	ਨੂਯਾਨ - 713	ਨੇਕ ਕਾਲ - 718
ਨੁਜੂਲੀ - 689	ਨੂਯੀਨ - 713	ਨੇਕ ਕਿਰਦਾਰ - 718
ਨੁਤਕ - 694	ਨੂਲਾ - 713	ਨੇਕ-ਖ਼ਾਹ - 718
ਨੁਤਕ ਦਾਦਨ - 694	ਨੂਰ - 711	ਨੇਕ-ਖ਼ਾਹੀ - 718
ਨੁਤਫ਼ - 694	ਨੂਰ-ਉਲ-ਐਨ - 712	ਨੇਕ-ਜ਼ਾਤ - 718
ਨੁਤਫ਼ਾ - 694	ਨੂਰ ਅਫਸ਼ਾਨ - 711	ਨੇਕ ਤੀਨਤ - 718
ਨੁਤਫ਼ਾ-ਏ-ਹਰਾਮ - 694	ਨੂਰ-ਏ-ਇਜ਼ਾਰ - 712	ਨੇਕ-ਨਾਮ - 718
ਨੁਤਫ਼ਾ-ਏ-ਨਾਤਹਕੀਕ - 694	ਨੂਰ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 712	ਨੇਕ-ਨਾਮੀ - 718
ਨੁਦਮਾ - 687	ਨੂਰ-ਏ-ਪਸੀਨ - 712	ਨੇਕ-ਨਿਹਾਦ - 718
ਨੁਦਰਤ - 687	ਨੂਰ-ਏ-ਚਸ਼ਮ - 712	ਨੇਕ-ਨੀਯਤ - 718
	ਨੂਰ-ਏ-ਨਖ਼ਸਤੀਨ - 712	ਨੇਕ ਪਾਕ - 718

ਨੇਕ-ਫਰਜ਼ਾਮ - 718	ਨੇਜ਼ਾ ਜਨ - 717	ਨੈਯਿਰ-ਏ-ਅਅਜ਼ਮ - 716
ਨੇਕ ਫਾਲ - 718	ਨੇਜ਼ਾ-ਬ-ਕਫ਼ - 717	ਨੈਯਿਰ-ਏ-ਅਸਗਰ - 716
ਨੇਕ ਬਖ਼ਤ - 718	ਨੇਜ਼ਾ ਬਰਦਾਰ - 717	ਨੈਯਿਰ-ਏ-ਅਕਬਰ - 716
ਨੇਕ-ਮਨਸ਼ - 718	ਨੇਜ਼ਾ-ਬਾਜ਼ - 717	ਨੈਯਿਰੈਨ - 716
ਨੇਕ ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 718	ਨੇਜ਼ਾ ਬਾਜ਼ੀ - 717	ਨੈਯੀਨ - 716
ਨੇਕ ਮੰਜ਼ਰ - 718	ਨੇਫ਼ਾ - 718	ਨੈਰੰਗ - 712, 717
ਨੇਕ-ਰਾਯ - 718	ਨੇਫ਼ਾ ਸੁਸਤ ਕਰਦਨ - 718	ਨੈਰੰਗ-ਏ-ਗਰਦੂਨ - 717
ਨੇਕ-ਰੂ - 718	ਨੇਵ - 722	ਨੈਰੰਗ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨਾ - 717
ਨੇਕ-ਰੂਜ਼ - 718	ਨੇਵਜ਼ਾਦ - 722	ਨੈਰੰਗ-ਸਾਜ਼ - 717
ਨੇਕਾਨ - 718	ਨੇਵ ਮਰਦ - 722	ਨੈਰੰਗ-ਸਾਜ਼ੀ - 717
ਨੇਕੂ - 718	ਨੇਵਾਦ - 722	ਨੈਰੰਗ-ਬਾਜ਼ - 717
ਨੇਕੂਯਾਨ - 719	ਨੈ - 715, 716	ਨੈਰੰਗ-ਬਾਜ਼ੀ - 717
ਨੇਕੋ - 718	ਨੈ ਅਸਕਰ - 716	ਨੈਰੰਗੀ - 717
ਨੇਕੋ ਅਹਦ - 719	ਨੈਅੰਬਾਨ - 715	ਨੈਲ - 719
ਨੇਕੋ-ਆਦਾਬ - 718	ਨੈਈ - 716	ਨੈਰੰਜ - 717
ਨੇਕੋ-ਸ਼ਮਾਇਲ - 719	ਨੈਸਵਾਰ - 715	ਨੈਰੰਜਾਤ - 717
ਨੇਕੋ-ਸਰ-ਅੰਜਾਮ - 719	ਨੈਸ਼ਕਰ - 717	ਨੋਸ - 712
ਨੇਕੋ-ਸਿਗਾਲ - 719	ਨੈਸ਼ਾ - 716	ਨੋਸ - 712
ਨੇਕੋ-ਸਿੰਯਰ - 719	ਨੈਸਾਨ - 717	ਨੋਸੁ-ਆਜ਼ਰ - 712
ਨੇਕੋ-ਹਾਲ - 718	ਨੈਸ਼ਾਨ - 717	ਨੋਸ਼ਹਰ - 713
ਨੇਕੋ-ਸੁਖਨ - 719	ਨੈਸ਼ੂਕ - 717	ਨੋਸ਼ ਗਾਯਾ - 712
ਨੇਕੋ-ਕਾਰ - 719	ਨੈਕੰਦ - 718	ਨੋਸ਼ਦਾਰੂ - 712
ਨੇਕੋ-ਕਾਰੀ - 719	ਨੈ ਗਰਕ ਗੀਰੀ - 716	ਨੋਸਾ - 712
ਨੇਕੋ-ਖਿਸਾਲ - 718	ਨੈਚਾ-ਬੰਦ - 716	ਨੋਸ਼ਾ - 712
ਨੇਕੋ-ਗੁਫ਼ਤ - 719	ਨੈਚਾ-ਬੰਦੀ - 716	ਨੋਸ਼ਾ ਨੋਸ਼ - 712
ਨੇਕੋ-ਨਿਹਾਦ - 719	ਨੈਜ਼ਾਰ - 715	ਨੋਸ਼ਾਬਾ - 712
ਨੇਕੋ-ਬਖ਼ਤ - 718	ਨੈਨਵਾ - 722	ਨੋਸ਼ਿਰਵਾਨ - 713
ਨੇਕੋ-ਰਵੀ - 719	ਨੈ-ਨਵਾਜ਼ - 716	ਨੋਸ਼ੀਨ - 713
ਨੇਕੋ-ਰਾਯ - 718	ਨੈਨਾਕ - 715	ਨੋਸ਼ੀਨ ਬਾਦਾ - 713
ਨੇਕੋ-ਰੋ - 719	ਨੈ ਨੈ - 722	ਨੋਸ਼ੀਨ-ਰਵਾਨ - 713
ਨੇਚਾ - 716	ਨੈਫ਼ਕ - 718	ਨੋਸ਼ੀਨਾ - 713
ਨੇਜ਼ਾ - 717	ਨੈਬਸਤ - 715	ਨੋਸ਼ੀਰਵਾਨ - 713
ਨੇਜ਼ਾ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ - 717	ਨੈਯਿਸਤਾਨ - 715	ਨੋਸ਼ੀਜਾ - 712
ਨੇਜ਼ਾ-ਗਰ - 717	ਨੈਯਿਰ - 716	ਨੋਕ - 713

ਨੌਕ-ਏ-ਜ਼ਬਾਨ - 713	ਨੌਬਹਾਰੀ - 709	ਪਸ -ਉਫਤਾਦਾ - 156
ਨੌਕ-ਏ-ਕਲਮ - 713	ਨੌਬਤ - 711	ਪਸ -ਅਫ਼ਰੀਦਾ -156
ਨੌਕ-ਏ-ਖ਼ਾਮਾ - 713	ਨੌਬਤ-ਖ਼ਾਨਾ - 711	ਪਸ -ਆਹੰਗ -156
ਨੌਜ - 712	ਨੌਬਤ-ਗਾਹ - 711	ਪਸ -ਆਵਰਦਾ -156
ਨੌਲ - 713	ਨੌਬਤ-ਬ-ਨੌਬਤ - 711	ਪਸ ਅੰਦਾਜ਼ -156
ਨੌ - 709	ਨੌਬਤੀ - 711	ਪਸ -ਏ -ਸ਼ਾਮ -156
ਨੌ-ਉਮਰ - 710	ਨੌਬਤੀਗਾਹ - 711	ਪਸ -ਏ -ਫਰਦਾ -156
ਨੌਅ - 713	ਨੌਬਤੀਦਾਰ - 711	ਪਸ਼ਕ -158
ਨੌਅ-ਉ-ਜ਼ਿਨਸ - 713	ਨੌਬਤੀ-ਨਵਾਜ਼ - 711	ਪਸ਼ਕਰ -158
ਨੌਅ-ਏ-ਇਨਸਾਨ - 713	ਨੌ-ਬ-ਨੌ - 710	ਪਸ਼ਕਰਾ -158
ਨੌਅ-ਏ-ਦੀਗਰ - 713	ਨੌਬਰ - 709	ਪਸ਼ਕਲ -158
ਨੌ ਅਰੂਸਾਨ-ਏ-ਚਮਨ - 710	ਨੌਬਾਦਾ - -709	ਪਸ਼ਕਲਾ -158
ਨੌ ਅਰੂਸਾਨ-ਏ-ਰੂਜ਼ - 710	ਨੌਮ - 713	ਪਸ -ਕੂਚਾ -156
ਨੌ-ਆਬਾਦ - 709	ਨੌਮੀਦ - 713	ਪਸ -ਖੁਰਦ -156
ਨੌ-ਆਮੋਜ਼ - 709	ਨੌਮੀਦੀ - 713	ਪਸਤ -156
ਨੌ-ਆਵਰਦ - 709	ਨੌਮੁਸਲਿਮ - 710	ਪਸਤ -ਆਵਾਜ਼ -156
ਨੌਸਦਾਰੂ - 712	ਨੌਰਸ - 710	ਪਸਤ -ਕ਼ਦ -156
ਨੌਸ਼ਾਦ - 712	ਨੌਰੂਜ਼ - 710	ਪਸਤੀ -156
ਨੌਹ - 711	ਨੌਰੂਜ਼ੀ - 710	ਪਸ਼ੰਗ -158
ਨੌਹਾ - 711	ਨੌਰੰਗ - 712	ਪਸੰਦ 156
ਨੌਹਾ-ਗਰ - 711	ਨੰਗ - 709	ਪਸੰਦੀਦਾ -157
ਨੌਹਾਗਰੀ - 711	ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮ - 709	ਪਸੰਦੀਦਾ-ਕਾਰ -157
ਨੌਕਰ - 713	ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮੂਸ - 709	ਪਸੰਦੀਦਾ -ਖ਼ਿਸਾਲ -157
ਨੌਕਰੀ-ਪੇਸ਼ਾ - 713	ਨੰਗ-ਏ-ਖ਼ਾਨਦਾਨ - 709	ਪਸੰਦੀਦਾ -ਰਾਯ -157
ਨੌ-ਕੀਸਾ - 710	ਨੰਗ-ਏ-ਖ਼ਲਾਇਕ - 709	ਪਸ਼ਨ -158
ਨੌ-ਕੰਦਾ - 710	ਨੰਗਸਾਰ - 709	ਪਸਬੰਦ -156
ਨੌਖਤ - 710	ਨੰਗੀਨ - 709	ਪਸ਼ਮ -158
ਨੌਖ਼ਾਸਤਾ - 710		ਪਸ਼ਮ -ਏ -ਦਵਾਤ -158
ਨੌਖ਼ੋਜ਼ - 710		ਪਸ਼ਮਕ -158
ਨੌਗਿਰਿਫਤਾਰ - 710		ਪਸ਼ਮਕ -ਏ -ਕੰਦੀ -158
ਨੌਤਾਸ਼ - 711		ਪਸ਼ਮ -ਦਰ ਕੁਲਾਹ ਦਾਸ਼ਤਨ -158
ਨੌਤੀ - 711		ਪਸ਼ਮ -ਨਾਕ -158
ਨੌਬਹਾਰ - 709		ਪਸ਼ਮੀ -158

ਪਸ਼ਮੀਨ -158	ਪਹਲਵਾਨ -165	ਪਜ਼ੀਰੁਫਤਨ -148
ਪਸ਼ਮੀਨਾ -158	ਪਹਲਵਾਨੀ -165	ਪਜ਼ੀਰੁਫਤਾਰ -148
ਪਸ਼ਮੀਨਾ-ਪੋਸ਼ -158	ਪਹਲਵੀ -165	ਪਜ਼ਾਵਾ -147
ਪਸ -ਰੋ -156	ਪਹਲੂ -164	ਪਜ਼ੀਰਸ਼ -148
ਪੱਸ਼ਾ -158	ਪਹਲੂ ਸਾਯ -164	ਪਜ਼ੀਰਾ -148
ਪਸ਼ਾ -ਏ -ਜ਼ਅਫਰਾਨੀ -158	ਪਹਲੂਦਾਦਨ -164	ਪਜ਼ੀਰਾਈ -148
ਪਸ਼ਾ -ਏ -ਜ਼ਰੀਨ -158	ਪੀਲੂਦਾਰ -164	ਪਜ਼ਮੂਯ -156
ਪਸ਼ਾ -ਏ -ਦਾਰ -158	ਪਹਲੂ -ਨਸ਼ੀਨ -164	ਪਜ਼ਮ -156
ਪਸ਼ਾਦਾਨ -158	ਪਹੰਦ -165	ਪਜ਼ੂਲ -147
ਪਸ਼ਾਖਾਨਾ -156	ਪਕਮਾਲ -159	ਪਜ਼ੀਗਾਰ -156
ਪਸਾਚੀਨ -156	ਪਖ -147	ਪਜ਼ੀਗਾਰ -156
ਪਸਾਦਸਤ -156	ਪਖ ਪਖ -147	ਪਤ -147
ਪੱਸਾਦਾਨ - 158	ਪਖ/ਪਿਖ -147	ਪਤਖ -147
ਪੱਸ਼ਾਨ -157	ਪਖਸ਼ -148	ਪਤਗੀਰ -147
ਪਸ਼ਾਮ -157	ਪਖਲੀਚਾ -148	ਪਤਰ -147
ਪਸੀਜ਼ -157	ਪਖਲੂਚਾ -148	ਪਤਰ -ਬਰਦਾਰ -147
ਪਸੀਨ -157	ਪਗਾ -159	ਪਤਫੂਜ਼ -147
ਪਸ਼ੇਨ -159	ਪਗਾਹ -159	ਪਤਯਾਰਾ -147
ਪਸ਼ੂਲ -158	ਪਗਾਜ਼ -159	ਪਤਵਾਜ਼ -147
ਪਸ਼ੇਮਾਨ -159	ਪਚਵਾ -147	ਪਤਾਰਾ -147
ਪਸ਼ੇਮਾਨੀ -159	ਪਚਵਾਕ -147	ਪਤੂ -147
ਪਹਨ -165	ਪਚਲ -147	ਪਤੂਲਾ -147
ਪਹਨਾ -165	ਪਚੂਹ -147	ਪਚਲ -148
ਪਹਨਾ -ਏ -ਉਮਰ -165	ਪਜ -147	ਪਦਰਜ਼ਾ -148
ਪਹਨਾ -ਏ -ਜ਼ਮੀਨ -165	ਪਜ਼ਆਸਮਾਨ -155	ਪਦਰੂਦ -148
ਪਹਨਾ-ਕਸ਼ -165	ਪਜ਼ਸ਼ਕ -155	ਪਦੀਜ਼ਾ -148
ਪਹਨਾ -165	ਪਜ਼ਸ਼ਕੀ -156	ਪਦੀਦ -148
ਪਹਨਾਵਰ -165	ਪਜ਼ਦਕ -155	ਪਦੀਦਾਰ -148
ਪਹਨਾਵਰੀ -165	ਪਜ਼ਮੁਰਦਾ -156	ਪਨ -160
ਪਹਰਾ -164	ਪਜ਼ਰੁਫਤਨ -148	ਪਨਾਹ -160
ਪਹਰਾ -ਦਾਰ -164	ਪਜ਼ਾਦ -156	ਪਨਾਹਗਾਹ -160
ਪਹਲਵ -164	ਪਜ਼ਾਰ -147	ਪਨਾਹਗੀਰ -160
ਪਹਲਵ -ਜ਼ਬਾਨ -165	ਪਜ਼ੀਰਾ -148	ਪਨਾਹ -ਬ -ਕਸੈ ਬੁਰਦਨ
ਪਹਲਵ -ਨਜ਼ਾਦ -165	ਪਜ਼ੀਰੁਫਤਗਾਰ -148	160

ਪਨਾਹੀਦਾ -160	ਪਰਕਾਹ (ਪਰ -ਏ -ਕਾਹ) -	ਪਰਤਾਦ - 149
ਪਨਾਹੀਦਾ -160	153	ਪਰਤਾਬ - 149
ਪਨਾਹੀ -160	ਪਰਕਾਮ -153	ਪਰਤਾਬੀ - 149
ਪਨਾਮ -160	ਪਰਕਾਰਾ -153	ਪਰਤਾਬੀਯਾਨ - 149
ਪਨੀਰ -162	ਪਰਕਾਜ਼ਾ -152	ਪਰਤੋ - 149
ਪਨੀਰ -ਕੀਸਾ -162	ਪਰਕਾਨ -153	ਪਰਦ - 150
ਪਨੀਰ-ਮਾਯਾ -162	ਪਰਕਾਰ -152	ਪਰਦਹਾ - 151
ਪਨੀਲੂ -162	ਪਰਕਾਵਿਸ਼ -153	ਪਰਦਹਾ -ਏ -ਚਸਮ - 150
ਪਯ -165	ਪਰਖਸ਼ -150	ਪਰਦਕ - 150
ਪਯਮਬਰ -171	ਪਰਖਚ -150	ਪਰਦਗੀ -150
ਪਯਾ -ਪੈ -165	ਪਰਖਾਸ਼ -149	ਪਰਦਗੀ - ਏ -ਹਫ਼ਤ ਰੰਗ -
ਪਯਾਮ -165	ਪਰਖਾਸ਼-ਖਰ - 149	150
ਪਯਾਬ -165	ਪਰਖਾਸ਼ - ਖੁਰ - 149	ਪਰਦਗੀ - ਏ -ਰਜ਼ -150
ਪਯਾਮ -ਆਵਰ -165	ਪਰਖਾਸ਼ - ਖੁਹ - 149	ਪਰਦਗੀਯਾਨ -150
ਪਯਾਮ -ਬਰ -165	ਪਰਖਾਸ਼ਗਰ - 150	ਪਰਦਨ -150
ਪਰ -148	ਪਰਖਾਸ਼ -ਜੂ - 149	ਪਰਦਾ -150
ਪਰ -ਉ -ਪਾਯ -154	ਪਰਖੋ/ਪਰਖੂ -150	ਪਰਦਾ -ਆਰਯ -151
ਪਰ -ਉ -ਬਾਲ -154	ਪਰਗਨਾ -153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਕਸ਼ਾਕਸ਼ - 151
ਪਰ ਅਫਸ਼ਾਨੀ -148	ਪਰਗਨਾਦਾਰ - 153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਨੱਕਾਸ਼ੀ - 151
ਪਰ -ਅਫਰੀਦਗੀ -148	ਪਰਗਰ - 153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਨਾਮੂਸੀ - 151
ਪਰ -ਆਵਰ -148	ਪਰਗਾਰ - 153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਨੀਲਗੁਨ -151
ਪਰ -ਏ -ਮਗਸ਼ -153	ਪਰਗਾਰਾ - 153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਅਹਰਮਨੀ -150
ਪਰਸ -151	ਪਰਗਾਲ - 153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਅਨਕਬੂਤ -151
ਪਰਸਕਿਸਤਾ -152	ਪਰਗੂਕ - 153	ਪਰਦਾ -ਏ -ਅਲਹਾਨ -150
ਪਰਸਯਾਵੁਸ਼ -152	ਪਰਗੂਨਾ - 152	ਪਰਦਾ -ਏ -ਹਫ਼ਤ ਰੰਗ - 151
ਪਰਸਾ -152	ਪਰਗੂਲ - 152	ਪਰਦਾ -ਏ -ਕਸ਼ਾਕਸ਼ - 151
ਪਰਸਾਲ -152	ਪਰਚਕ - 149	ਪਰਦਾ -ਏ -ਖਮ -ਏ -ਆਹਨ
ਪਰਸਿਯਾਵੁਸ਼ਾ -152	ਪਰਚਮ - 149	-151
ਪਰਸੁਮ -152	ਪਰਚਾ - 149	ਪਰਦਾ -ਏ -ਚਸਮ -150
ਪਰ -ਹੁਮਾ -148	ਪਰਚੀਨ - 149	ਪਰਦਾ -ਏ -ਜੰਬੂਰ - 151
ਪਰਹੇਜ਼ -155	ਪਰਚੀਨਕਾਰੀ - 149	ਪਰਦਾ -ਏ - ਜੰਬੂਰੀ -151
ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ -155	ਪਰਤ - 149	ਪਰਦਾ -ਏ -ਤਸਵੀਰ -150
ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ -155	ਪਰਤਾਸ਼ - 152	ਪਰਦਾ-ਏ-ਦੁਖਾਨੀ - 151
ਪਰਕ -152	ਪਰਤਾਸ਼ -149	ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੱਕਾਸ਼ੀ - 151

ਪਰਦਾ-ਏ-ਨਾਮੂਸੀ - 151	ਪਰਨੂਨ - 153	ਪਰਵਾਨਚਾ - 154
ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੀਲਗੂਨ -151	ਪਰਪਹਨ - 149	ਪਰਵਾਨਚੀ - 154
ਪਰਦਾ-ਏ-ਨੀਲੋਫਰੀ -151	ਪਰਬਾਰ - 149	ਪਰਵਾਨਾ - 154
ਪਰਦਾ-ਏ-ਮੁਸ਼ਕੀਨ -151	ਪਰਬਾਰਾ - 149	ਪਰਵਾਰ - 154
ਪਰਦਾ-ਸਰਾ -151	ਪਰਬਾਲ - 149	ਪਰਵਾਰਾ - 154
ਪਰਦਾ-ਸਾਜ਼ -151	ਪਰਬਾਲਾ - 149	ਪਰਵਾਰੀ - 154
ਪਰਦਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 151	ਪਰਮਾ - 153	ਪਰਵੀਨ -155
ਪਰਦਾ-ਕਸ਼ - 151	ਪਰਮਾਸ - 153	ਪਰਵੀਨ-ਜਬੀਨ -155
ਪਰਦਾਖ - 150	ਪਰਮਾਹ - 153	ਪਰਵੇਜ਼ - 154, 154
ਪਰਦਾਖਤ - 150	ਪਰਮਾਨ - 153	ਪਰਵੇਜ਼-ਏ-ਫਲਕ - 155
ਪਰਦਾਖਤਾ - 150	ਪਰਵਸ - 154	ਪਰਵੇਜ਼ਨ - 155
ਪਰਦਾ-ਗਲੀਮ - 151	ਪਰਵਨ - 154	ਪਰਵੰਦਾ - 154
ਪਰਦਾ-ਗਾਹ - 151	ਪਰਵਰ - 154	ਪਰ੍ਹੰਦਾ - 154
ਪਰਦਾਜ਼ - 150	ਪਰਵਰਦਕਾਰ - 154	ਪ੍ਰਸਤਗਾਰੀ - 152
ਪਰਦਾਜ਼ਗਰ - 150	ਪਰਵਰਦਗਾਰ - 154	ਪ੍ਰਸਤਨ - 152
ਪਰਦਾਜ਼ਿਸ - 150	ਪਰਵਰਦਗੀ - 154	ਪ੍ਰਸਤਾ - 152
ਪਰਦਾਜ਼ੀ - 150	ਪਰਵਰਦਨ - 154	ਪ੍ਰਸਤਾਰ - 152
ਪਰਦਾ ਦਾਰ - 151	ਪਰਵਰਦਨੀ - 154	ਪ੍ਰਸਤਾਰਾਨ-ਏ-ਖ਼ਜ਼ਾਲ - 152
ਪਰਦਾਦਾਰ-ਏ-ਫਲਕ - 151	ਪਰਵਰਦਾ - 154	ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ - 152
ਪਰਦਾ-ਦਰੀਦਗੀ - 151	ਪਰਵਰੀਦਨ - 154	ਪ੍ਰਤਿਸ਼-ਖ਼ਾਨਾ - 152
ਪਰਦਾ-ਨਸ਼ੀਨ - 151	ਪਰਵਰਿਸ਼ - 154	ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ਗਾਰੀ - 152
ਪਰਦਾ-ਨਸ਼ੀਨੀ - 151	ਪਰਵਰਿਸ਼-ਆਮੋਖਤਾ - 154	ਪ੍ਰਸਤਿਸ਼ਗਾਹ - 152
ਪਰਦਾ-ਪੋਸ਼ - 151	ਪਰਵਰਿਸ਼-ਆਮੋਜ਼ - 154	ਪ੍ਰਸਤੀਦਨ - 152
ਪਰਦਾ-ਫਾਸ਼ - 151	ਪਰਵਾ - 154	ਪ੍ਰਸਤੰਦਾ - 152
ਪਰਦਾ-ਬਰ-ਅੰਦਾਜ਼ - 151	ਪਰਵਾਸ - 154	ਪੱਰਾ - 155
ਪਰਦਾ-ਬਾਜ਼ - 151	ਪਰਵਾਸ਼ - 154	ਪੱਰਾ-ਏ-ਆਸੀਯਾ - 155
ਪਰਦਾਲ - 150	ਪਰਵਾਕ - 154	ਪੱਰਾ-ਏ-ਗੁਲ - 155
ਪਰਨ - 153	ਪਰਵਾਰਾ - 154	ਪੱਰਾ-ਏ-ਚਰਖ਼ - 155
ਪਰਨਾ - 153	ਪਰਵਾਜ਼ - 154	ਪੱਰਾ-ਏ-ਬੀਨੀ - 155
ਪਰਨਿਯਾਨ - 153	ਪਰਵਾਜ਼-ਏ-ਚਸ਼ਮ - 154	ਪਰਾਹਮ - 149
ਪਰਨਿਯਾਨ-ਖ਼ੂਯ - 153	ਪਰਵਾਜ਼ਾ - 154	ਪਰਾਕੋਹ - 148
ਪਰਨਿਯਾਨੀ ਬਨਕਸ਼ - 153	ਪਰਵਾਨਕ - 154	ਪਰਾਰੀ - 149
ਪਰਨੀਖ - 153	ਪਰਵਾਨਜ਼ਾਤ - 154	ਪਰਾਰੀਦਗਾਨ - 149
ਪਰਨੂ - 153	ਪਰਵਾਨਗੀ - 154	

ਪਰਾਗੰਦਗੀ - 148	ਪਰੰਦਾ/ਪਰਿੰਦਾ - 153	ਪਾਸ-ਏ-ਖਾਤਿਰ - 142
ਪਰਾਗੰਦਾ - 148	ਪਰੰਦਾਖ - 153	ਪਾਸਕ - 143
ਪਰਾਗੰਦਾ-ਹਾਲ - 148	ਪਰੰਦੀਨ - 153	ਪਾਸੁਕ - 143
ਪਰਾਗੰਦਾ-ਖਾਤਿਰ - 148	ਪਰੰਦੋਸ਼ - 153	ਪਾਸਕ - 143
ਪਰਾਗੰਦਾ-ਦਿਲ - 148	ਪਰੂੰਦਾ - 154	ਪਾਸਰਾ - 143
ਪਰਾਲਕ - 149	ਪਲਕ - 159	ਪਾਸੰਗ - 143
ਪਰਾਵੰਦ - 149	ਪਲਵਾਸ - 159	ਪਾਸੰਗ - 143
ਪਰਿੱਸ਼ - 152	ਪਲਵੰਦਾ - 159	ਪਾਸੰਜ - 143
ਪਰੀ - 155	ਪਲਾ - 159	ਪਾਸ - 143
ਪਰੀ-ਅਫਸਾਯ - 155	ਪੱਲਾ - 159	ਪਾਸਤਾ - 143
ਪਰੀ-ਆਮਦਨ - 155	ਪਲਾਸ - 159	ਪਾਸਦਾਰ - 143
ਪਰੀਸ਼ਾਨ - 155	ਪਲਾਸ ਗੁਫਤਨ - 159	ਪਾਸਦਾਰੀ - 143
ਪਰੀਸਾਲ - 155	ਪਲਾਸ-ਪੋਸ਼ - 159	ਪਾਸਨਾ - 143
ਪਰੀ-ਖ਼ਾਨ - 155	ਪਲਾਰਕ - 159	ਪਾਸਨਾ ਕੋਬ - 143
ਪਰੀ-ਗਿਰਿਫਤਾ - 155	ਪਲਾਵ - 159	ਪਾਸਨਾ ਬੁਰੀਦਾ - 143
ਪਰੀ-ਚਿਹਰਾ - 155	ਪਲੀਤਾ - 160	ਪਾਸ ਪਾਸ - 143
ਪਰੀ-ਪੈਕਰ - 155	ਪਲੀਦ - 160	ਪਾਸਬਾਨ - 143
ਪਰੀਬੰਦ - 155	ਪਲੀਦਕਾਰ - 160	ਪਾਸਬਾਨੀ - 143
ਪਰੀਰ - 155	ਪਲੀਦ-ਚਸਮ - 160	ਪਾਸਬਾਨ-ਏ-ਤਾਰਮ-ਏ
ਪਰੀਰ ਸਾਲ - 155	ਪਲੀਦ-ਜ਼ਬਾਨ - 160	ਹਫਤਮ - 143
ਪਰੀ-ਰੂ - 155	ਪਲੀਦੀ - 160	ਪਾਸਬਾਨ-ਏ-ਫਲਕ - 143
ਪਰੀ ਰੂਜ਼ - 155	ਪਲੋਸ - 159	ਪਾ ਸਬਕ ਕਰਦਨ - 143
ਪਰੀ-ਵਸ - 155	ਪਲੰਗ - 159	ਪਾ ਸਵਾਰ - 143
ਪਰੇਸ਼ਾਨ - 155	ਪਲੰਗ-ਅਫਗਾਨ - 159	ਪਾਸਾ - 143
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਲ - 155	ਪਲੰਗ-ਪੋਸ਼ - 159	ਪਾਸਿਤਾਨ - 143
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਖਾਤਿਰ - 155	ਪਲੰਗੀ - 159	ਪਾਸੁਖ - 143
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦਿਲ - 155	ਪਲੰਗੀਨਾ - 159	ਪਾਸੇਬ - 143
ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ - 155	ਪਵਾਜ਼ੀ - 162	ਪਾਸ਼ੋ - 143
ਪਰੇਜ਼ - 155	ਪਾ -139, 164	ਪਾਹੰਗ - 145
ਪਰੇਸ਼ - 154	ਪਾ-ਅਫਸਾਰ - 139	ਪਾਹੰਗਾ - 145
ਪਰੰਜ - 153	ਪਾ-ਅਫਸਾਰ ਪਾਤਖਤਾ - 139	ਪਾਕ - 143
ਪਰੰਦ - 153	ਪਾ ਆਹੂ - 139	ਪਾਕ-ਅਸਲ - 143
ਪਰੰਦਕ - 153	ਪਾ-ਅੰਦਾਜ਼ - 139	ਪਾਕ-ਆਬ - 143
ਪਰੰਦਵਾਰ - 153	ਪਾਸ - 142	ਪਾਕ-ਸਰਿਸ਼ਤ - 144

ਪਾਕ-ਸਾਫ਼ - 144	ਪਾਚਾ- 140	ਪਾਤੀਲਾ - 140
ਪਾਕ-ਗੌਹਰ - 144	ਪਾਚਾਹ/ਪਚਾਹਾ- 140	ਪਾਤੂ - 140
ਪਾਕ-ਜ਼ਾਦ - 144	ਪਾਚਾਕ- 140	ਪਾਦ - 140
ਪਾਕਬਾਂਜ਼ - 143	ਪਾਚਾ-ਫਰੋਸ਼ - 140	ਪਾਦਸਤ - 141
ਪਾਕਬਾਜ਼-ਏ-ਚਰਖ - 143	ਪਾਚਾਯਾ - 140	ਪਾਦਸ਼ਾਹ - 141
ਪਾਕ-ਦਾਮਨ - 144	ਪਾਚਾਲ- 140	ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਏ-ਖ਼ੁਤਨ - 141
ਪਾਕ-ਬਾਜ਼ੀ - 144	ਪਾਚੀਲਾ - 140	ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਏ-ਨੀਮ ਰੋਜ਼ - 141
ਪਾਕ-ਬੀਨ - 144	ਪਾਚੂਕ - 140	ਪਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ - 141
ਪਾਕ-ਬੁਮ - 144	ਪਾਚੰਗ - 140	ਪਾਦਸ਼ਾਹ ਗਰਦਿਸ਼ - 141
ਪਾਕ-ਬੁਯ - 144	ਪਾਜ਼- 142	ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਗਰਦੀ - 141
ਪਾਕ-ਮਗਜ਼ - 144	ਪਾਜ਼ਹਰ - 142	ਪਾਦਸ਼ਾਹ-ਜ਼ਾਦਾ - 141
ਪਾਕ-ਰਾਯ - 144	ਪਾਜ਼ਦਹਮ - 145	ਪਾਦਸ਼ਾਹਤ- 141
ਪਾਕਾਮ-ਏ-ਖ਼ਿਤਾ-ਏ-ਅੱਵਲ-143	ਪਾਜ਼ਦਾ - 145	ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ - 141
ਪਾਕ-ਰੌ - 144	ਪਾਜ਼ਦਾ-ਸਾਲਗੀ - 145	ਪਾਦਕਾਨਾ- 141
ਪਾਕੀ - 144	ਪਾਜ਼ਨ - 142	ਪਾਦ-ਜ਼ੈਹਰ - 141
ਪਾਕੀਜ਼ਾ - 144	ਪਾਜ਼ਾਚ - 142	ਪਾ-ਦਰ-ਹਵਾ - 139
ਪਾਕੀਜ਼ਾ-ਸਰਿਸਤ - 144	ਪਾਜ਼ਾਮਾ - 142	ਪਾਦਰ-ਗਿਲ - 141
ਪਾਕੀਜ਼ਾ-ਸੂਰਤ- 144	ਪਾਜ਼ਾਰ - 142	ਪਾ-ਦਰ-ਰਿਕਾਬ - 139
ਪਾਕੀਜ਼ਾ-ਖ਼ੂ - 144	ਪਾਜ਼ਿਸ਼ - 142	ਪਾ-ਦਰਾਜ਼ - 140
ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ - 144	ਪਾਜ਼ਿਖ - 142	ਪਾਦਰਾਜ਼ੀ -140
ਪਾਕੀਜ਼ਾ-ਤੀਨਤ - 144	ਪਾਜ਼ੀ - 140	ਪਾ ਦਵ -141
ਪਾਕੀਜ਼ਾ-ਪੈਕਰ - 144	ਪਾਜ਼ੀ-ਪ੍ਰਸਤ - 140	ਪਾ ਦਵਾਨ -141
ਪਾਕੀਜ਼ਾ-ਬੁਮ - 144	ਪਾਜ਼ੀ ਮਿਜ਼ਾਜ - 140	ਪਾਦਾ -141
ਪਾਖਰਾ - 140	ਪਾਜ਼ੀਰ - 141	ਪਾਦਸ਼ -140
ਪਾਖੀਰਾ - 140	ਪਾਜ਼ੇਬ - 142	ਪਾਦਾਸ਼ -140
ਪਾਗਰ - 143	ਪਾਜ਼ੰਗ - 142	ਪਾਦਾਸ਼ਤ -140
ਪਾਗੁਰਾ - 143	ਪਾਜ਼ੰਦ - 142	ਪਾਦਾ-ਬਾਨ -141
ਪਾਗੁੰਦ - 143	ਪਾਤਸ਼ਾਹ - 140	ਪਾਦਾਮ -140
ਪਾਗੁੰਦਾ - 143	ਪਾਤਕਯਾ - 140	ਪਾ-ਦਾਮਨ -140
ਪਾਗੋਸ਼ - 143	ਪਾਤਾਬਾ - 140	ਪਾ ਦਾਰ -140
ਪਾਚਕ - 140	ਪਾਤਾਵਾ - 140	ਪਾ ਦਾਰੀ -140
ਪਾ-ਚਨਾਰ - 140	ਪਾਤਿਲਾ - 140	ਪਾਦਿੰਗ -141
ਪਾ ਚਨਾਰੀ - 140	ਪਾਤੀਨੀ - 140	ਪਾਦਿੰਗਾ -141
ਪਾਚਲਾ - 140	ਪਾਤੀਮਾਰ - 140	ਪਾਦੀਰ -141

ਪਾਨਸਦ -145	ਪਾਮਰਦੀ -145	ਪਾਯ ਬੰਦ - 146
ਪਾਨਸਦੀ-ਜ਼ਾਤ -145	ਪਾਮਾਲ -145	ਪਾਯ-ਬੰਦੀ - 146
ਪਾਨਜ਼ਾਹ -145	ਪਾਮਾਲੀ -145	ਪਾਯ-ਬਰ-ਪਾਯ-ਨਿਹਾਦਨ -
ਪਾਨਾ -145	ਪਾਯ -145	145
ਪਾਨੀਜ਼ -145	ਪਾਯ-ਅਫ਼ਜ਼ਾਰ-145	ਪਾਯ-ਮਾਚਾਨ - 146
ਪਾਨੀਦ -145	ਪਾਯ-ਔਜ਼ਾਰ -145	ਪਾਯਮਾਲ - 146
ਪਾ-ਪਸ-ਆਵਰਦਨ -140	ਪਾਯ-ਏ-ਜ਼ਾਮਾ -146	ਪਾਯਮਾਲੀ -146
ਪਾਪਜ਼ -140	ਪਾਯ-ਏ-ਤਖ਼ਤ -146	ਪਾਯਮੁਜ਼ਦ - 146
ਪਾ ਪਾ -164	ਪਾਯ-ਏ-ਤਰਸਾ -146	ਪਾਯ-ਰੰਜ - 146
ਪਾ ਪੇਚ -140	ਪਾਯ-ਏ-ਤਾਬਾ -146	ਪਾਯਮਰਦ - 146
ਪਾਪੇਸ਼ -140	ਪਾਯ-ਏ-ਤਾਲਾ	ਪਾਯਮਰਦੀ - 146
ਪਾਫ਼ਤਾ -143	ਪਾਯ-ਏ-ਤੋਗਾ - 146	ਪਾਯਰਾ - 146
ਪਾਫ਼ਜ਼ਾਰ -143	ਪਾਯ-ਏ-ਪਸਤ - 146	ਪਾਯਾ - 146
ਪਾਬ -139	ਪਾਯ-ਏ-ਪੱਲਾ - 146	ਪਾਯਾ-ਏ-ਹੌਜ਼ - 146
ਪਾ-ਬਸਤ -139	ਪਾਯ-ਏ-ਪੀਲ - 146	ਪਾਯਾ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 147
ਪਾ-ਬ-ਕਦਰ-ਏ-ਗਲੀਮ	ਪਾਯ ਸੁਖੁਨ - 146	ਪਾਯਾਦਾਰ - 146
ਦਰਾਜ਼ ਕਰਦਨ -139	ਪਾਯਕ - 146	ਪਾਯਾਨ - 145
ਪਾ-ਬ-ਜ਼ੋਲਾਨ -140	ਪਾਯਕੋਥ - 146	ਪਾਯਾਨ-ਏ-ਕਾਰ - 145
ਪਾ-ਬਜ਼ੀਜ਼ੀਰ -139	ਪਾਯਕੋਥੀ -146	ਪਾਯਾਨ-ਏ-ਮਾਹੀ - 145
ਪਾ-ਬਰਹਨਾ -139	ਪਾਯ-ਕਾਸਤ -146	ਪਾਯਾਬ - 145
ਪਾ-ਬਰ-ਹਵਾ -139	ਪਾਯ-ਕਾਰ - 146	ਪਾਯੀਨ - 147
ਪਾ ਬਰ ਜਾ -139	ਪਾਯ-ਏ-ਕੁਲਾਗਾ - 146	ਪਾਯੀਨ-ਪ੍ਰਸਤੀ - 147
ਪਾ-ਬ-ਰਿਕਾਬ	ਪਾਯ-ਖਾਨਾ -146	ਪਾਯ-ਬਰ-ਪੈਨਿਹਾਦਨ - 145
ਪਾ-ਬਰੇਖਤ -139	ਪਾਯ-ਏ-ਚਾਲ - 146	ਪਾਯ-ਬਰ-ਜਾ ਮਾਨਦਨ - 145
ਪਾ-ਬਰੰਜਨ -139	ਪਾਯਗਾਹ - 146	ਪਾਯਬਾਫ਼ - 145
ਪਾ-ਬਲੰਦ ਕਰਦਨ -139	ਪਾਯਜ਼ਾਰ - 146	ਪਾਯਾ-ਏ-ਹੌਜ਼ - 146
ਪਾਬਾ -139	ਪਾਯਜ਼ੇਬ - 146	ਪਾਯੀਨ ਬਾਗ਼ - 147
ਪਾਬੇਸ -139	ਪਾਯ-ਤਾ-ਸਰ - 146	ਪਾਯੰਦਾ - 146
ਪਾਬੇਸੀ -140	ਪਾਯ-ਦਰ - 146	ਪਾਰ - 141
ਪਾਬੇਕ -140	ਪਾਯ ਦਰ ਗਿਲ - 146	ਪਾਰਸ - 141
ਪਾ-ਬੰਦ -139	ਪਾਯਦਾਨ - 146	ਪਾਰਸਾ - 141
ਪਾਬੰਦੀ -139	ਪਾਯ-ਦਾਰ - 146	ਪਾਰਸਾਈ - 142
ਪਾਮ -145	ਪਾਯ ਬਸਤ - 145	ਪਾਰਸੀ - 141
ਪਾਮਰਦ -145	ਪਾਯ-ਬਸਤਾ - 145	ਪਾਰਸੀ-ਨਾਮਾ - 141

ਪਾਰਸੀਯਾਨ - 141	ਪਾਲਾਨੀ - 144	ਪਿਖ/ਪਿਖੂ - 147
ਪਾਰਸੰਗ - 142	ਪਾਲਾਯ - 144	ਪਿਚਕਮ - 147
ਪਾਰਗੀ - 142	ਪਾਲਾਰ - 144	ਪਿਜ਼ੂਹੀਦਨ - 156
ਪਾਰਗੀਨ - 142	ਪਾਲਾਵਾਨ - 144	ਪਿਜ਼ੂਹਿਸ - 156
ਪਾਰਚਾ - 141	ਪਾਲੀਕ - 145	ਪਿਜ਼ੇਹੰਦਾ - 156
ਪਾਰਚਾ-ਏ-ਮਫ਼ਤੂਲ - 141	ਪਾਲੀਜ਼ - 145	ਪਿੰਜ - 161
ਪਾਰਚਾ ਬਾਫ਼ - 141	ਪਾਲੀਜ਼ਬਾਨ - 145	ਪਿਦਰ - 148
ਪਾਰਚਾ-ਬਾਫ਼ੀ - 141	ਪਾਲੁਗ - 144	ਪਿਦਰ-ਅੰਦਰ - 148
ਪਾਰਦੁਮ - 141	ਪਾਲੂ - 144	ਪਿਦਰ-ਏ-ਜ਼ਨ - 148
ਪਾਰਯਾ - 142	ਪਾਲੂਦਾ - 144	ਪਿਦਰ-ਸੋਖਤਾ - 148
ਪਾਰਾਯਾਬ - 142	ਪਾਲੂਦਾ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 145	ਪਿਦਰਵਾਰ - 148
ਪਾਰਾ - 142	ਪਾਲੂਦਾ-ਮਗ਼ਜ਼ - 145	ਪਿਦਰਾਨਾ - 148
ਪਾਰਾ-ਏ - ਜ਼ਰਦ - 142	ਪਾਲੰਗ - 144	ਪਿਦਰਾਮ - 148
ਪਾਰਾ-ਏ-ਤਨ - 142	ਪਾਲੰਗਪੋਸ਼ - 144	ਪਿਦਰ-ਮੁਰਦਾ - 148
ਪਾਰਾ-ਕਾਰ - 142	ਪਾਵ - 145	ਪਿਦਰੀ - 148
ਪਾਰਾ-ਖ਼ਾਰ - 142	ਪਾਵਚਕ - 145	ਪਿੰਦਾਰ - 162
ਪਾਰਾਜਾਹਾ - 142	ਪਾਵਪਰ - 145	ਪਿੰਦਾਰਗਾਨ - 162
ਪਾਰਾ ਰੋਜ਼ - 142	ਪਾਵਰੰਜਨ - 145	ਪਿੰਜਰਾ - 161
ਪਾਰਾਰ - 141	ਪਾਲਾਯ - 144	ਪਿਨਹਾਨ - 162
ਪਾਰਾਵ - 141	ਪਾਲਾਸ਼ - 144	ਪਿਨਹਾਨ-ਸ਼ਿਕੰਜ - 162
ਪਾਰੀਨਾ - 142	ਪਿਸਤਾ - 156	ਪਿਨਹਾਨੀ - 162
ਪਾਰੂ/ਪਾਰੂਬ - 142	ਪਿਸਤਾ-ਦਹਾਨ - 156	ਪਿੰਨਗਾਨ - 162
ਪਾਰੰਜ - 142	ਪਿਸਤਾਨ - 156	ਪਿਨਾਰਾ - 160
ਪਾਰੰਜਨ - 142	ਪਿਸਤਾਨ-ਏ-ਸਿਯਾਹ - 156	ਪਿਯਾਜ਼ - 165
ਪਾਲਹੰਗ - 145	ਪਿਸਰ - 156	ਪਿਯਾਜ਼ੀ - 165
ਪਾਲਕਾਨਾ - 144	ਪਿਸਰਜ਼ਾਦਾ - 156	ਪਿਯਾਦਾ - 165
ਪਾਲਕੀ - 144	ਪਿਸਰੀ - 156	ਪਿਯਾਦਾ-ਪਾ - 165
ਪਾਲਗਾਨਾ - 144	ਪਿਸਰੀਚਾ - 156	ਪਿਯਾਦਾ-ਰੋ - 165
ਪਾਲਯਿਸ਼ - 144	ਪਿਸ਼ - 157	ਪਿਯਾਲਾ - 165
ਪਾਲਾ - 144	ਪਿਸ਼ੇਜ਼ - 158	ਪਿਯਾਲਾ-ਕਸ਼ - 165
ਪਾਲਾਸ਼ - 144	ਪਿਸ਼ੇਜ਼ਾ - 158	ਪਿਯਾਲਾ-ਗਰਦਾਨ - 165
ਪਾਲਾਦ - 144	ਪਿਸ਼ੀਜ਼ਾ - 158	ਪਿਯਾਲਾ-ਧੈਮਾ - 165
ਪਾਲਾਦਾ - 144	ਪਿਸ਼ੰਦਰਾ/ਪੁਸ਼ੰਦਰਾ - 157	ਪਿਰਿਸਤਾ - 152
ਪਾਲਾਨ - 144	ਪਿੰਕਾਰ - 162	ਪਿਰੰਗ - 153

ਪਿਲਪਿਲ - 159	ਪੀਰ-ਏ-ਮੁੱਥੀ - 167	ਪੁਸਤ - 157
ਪਿਲਾਨ - 159	ਪੀਰ ਜ਼ਾਦਾ - 167	ਪੁਸਤ-ਉ-ਪਨਾਹ - 157
ਪੀਹ - 172	ਪੀਰਾਜ਼ਨ - 167	ਪੁਸਤ-ਏ-ਸਰ - 157
ਪੀਹ-ਸੋਜ਼ - 172	ਪੀਰਾਨ-ਸਰੀ - 166	ਪੁਸਤ-ਏ-ਬਾਮ - 157
ਪੀਹ ਨਾਕ - 172	ਪੀਰਾਨ-ਸਾਲ - 166	ਪੁਸਤ-ਏ-ਲੰਗ - 157
ਪੀਹਨਾਕੀ - 172	ਪੀਰੂਜ਼ - 167	ਪੁਸਤ-ਏ-ਮਾਹੀ - 157
ਪੀਖਾਲ - 166	ਪੀਰੂਜ਼ਗਰ - 167	ਪੁਸਤ-ਏ-ਮਾਜ਼ਾ - 157
ਪੀਤਕ - 165	ਪੀਰੂਜ਼ਮੰਦ - 167	ਪੁਸਤ-ਖਮ - 157
ਪੀਨਕ - 171	ਪੇਰੂਜ਼ਾ - 167	ਪੁਸਤਖਾਰ - 157
ਪੀਨਗੀ - 171	ਪੀਰੂਜ਼ਾ-ਚਾਦਰ - 167	ਪੁਸਤ-ਗਰਮੀ - 157
ਪੀਨਾ - 171	ਪੀਰੂਜ਼ੀ - 167	ਪੁਸਤਗਾਨੀ - 157
ਪੀਨਾ-ਦੋਜ਼ - 171	ਪੀਲ - 170	ਪੁਸਤ-ਦਰ-ਪੁਸਤ - 157
ਪੀਨੂੰ - 171	ਪੀਲ-ਅਫ਼ਗਨ - 171	ਪੁਸਤਦਾਰ - 157
ਪੀਨੂਕ - 171	ਪੀਲ-ਅਫ਼ਗੰਦਨ - 171	ਪੁਸਤ-ਪਨਾਹ - 157
ਪੀਯਨ - 172	ਪੀਲ-ਏ-ਆਬਕਸ਼ - 171	ਪੁਸਤ-ਪਨਾਹੀ - 157
ਪੀਰ - 166	ਪੀਲ-ਏ-ਹਵਾਈ - 171	ਪੁਸਤ-ਪਾਯ - 157
ਪੀਰ-ਅਫ਼ਸ਼ਾਨੀ - 166	ਪੀਲਤਨ - 171	ਪੁਸਤ-ਬਸਤ - 157
ਪੀਰ ਸਨਆ - 167	ਪੀਲਪਾ - 171	ਪੁਸਤ-ਬ-ਪੁਸਤ - 157
ਪੀਰ-ਏ-ਸਗੰਦੀਪ - 167	ਪੀਲਪਾਯਾ - 171	ਪੁਸਤਵਾਰਾ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਸਾਲ-ਖੁਰਦਾ - 167	ਪੀਲਬੰਦ - 171	ਪੁਸਤਵਾਨ - 157
ਪੀਰ-ਏ-ਹਸਤ ਫਲਕ - 167	ਪੀਲਬਾਨ - 171	ਪੁਸਤਾ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਚਿਹਲ ਸਾਲਾ - 167	ਪੀਲ ਬਾਲਾ - 171	ਪੁਸਤਾ-ਪੁਸਤ - 157
ਪੀਰ-ਏ-ਜ਼ਾਲ - 167	ਪੀਲ-ਮਾਲ - 171	ਪੁਸਤਾਬੰਦੀ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਜ਼ਾਲ ਮੁਸਿਯਾਹ - 167	ਪੀਲਮੁਰਗ - 171	ਪੁਸਤੀ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਤਰੀਕਤ - 167	ਪੀਲਵਾ - 171	ਪੁਸਤੀਬਾਨ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਤਅਲੀਮ - 167	ਪੀਲਵਾਯਾ - 171	ਪੁਸਤੀਮਾਨ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਦਿਹਕਾਨ - 167	ਪੀਲਵਾਰ - 171	ਪੁਸ਼ਾ-ਏ-ਇ ਗ਼ਾਲ
ਪੀਰ-ਏ-ਦੋ ਮੂ - 167	ਪੀਲਾ - 171	ਪੁਸ਼ੂਰ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਨਾਬਾਲਗ਼ - 167	ਪੀਲਾਵਰ - 171	ਪੁਸ਼ੂਲ - 158
ਪੀਰ-ਏ-ਪੰਬਾ - 166	ਪੀਲੂ - 171	ਪੁਸੰਦਰ - 157
ਪੀਰ-ਏ-ਫਲਕ - 167	ਪੁਸ਼ - 157	ਪੁਹਰ - 164
ਪੀਰ-ਏ-ਬਰਨਾਵਸ਼ - 166	ਪੁਸ਼ਕ - 158	ਪੁਚ ਪੁਚ - 147
ਪੀਰ-ਮੁਗ਼ਾਂ - 167	ਪੁਸ਼ਕਾਲ - 158	ਪੁਖਤਗਾਨ - 148
	ਪੁਸਤ - 163	ਪੁਖਤਾ - 147

ਪੁਖਤਾਕਾਰ - 147	ਪੁਰਜ - 151	ਪ੍ਰਤੀ - 162
ਪੁਖਤਾ-ਖ਼ਾਰ - 147	ਪੁਰਜ਼ਾ - 151	ਪ੍ਰਦ - 163
ਪੁਖਤਾ-ਗ਼ਾਵ - 147	ਪੁਰਤਗ਼ਾਲ - 149	ਪ੍ਰਦ-ਉ-ਤਾਰ - 163
ਪੁਖਤਾ-ਜ਼ੋਸ਼ - 147	ਪੁਰਦਰਦ - 150	ਪ੍ਰਦਾ - 163
ਪੁਖਤਾ-ਤੌਰ - 147	ਪੁਰਦਾਨ - 150	ਪ੍ਰਨ - 164
ਪੁਖਤਾ-ਮਗ਼ਜ਼ - 147	ਪੁਰਦਾਨੀ - 150	ਪ੍ਰਪ - 162
ਪੁਖਤਾ-ਰਾਯ - 147	ਪੁਰਦਿਲ - 150	ਪ੍ਰਪਸ਼ - 162
ਪੁਗ਼ਾਰ - 159	ਪੁਰਦਿਲੀ - 150	ਪ੍ਰਪਕ - 162
ਪ੍ਰੰਗਾਰ - 162	ਪੁਰਦੇ - 150	ਪ੍ਰਪਾ - 162
ਪ੍ਰੰਗਾਹ - 162	ਪੁਰ ਨਮ - 153	ਪ੍ਰਪੂ - 162
ਪੁਚ ਪੁਚ - 147	ਪੁਰਮਨਿਸ਼ - 153	ਪ੍ਰਯ ਪ੍ਰਯ - 164
ਪੁਚੁਸ਼ਕ - 147	ਪੁਰਨੀਸ਼ - 154	ਪ੍ਰਯਾ - 164
ਪੁਤਕ - 147	ਪੁਰ-ਪਾਯਾ - 149	ਪ੍ਰਯਾ ਪ੍ਰਯ - 164
ਪੁਦ - 148	ਪੁਰ-ਮਯ - 153	ਪ੍ਰਰ - 163
ਪੱਦਰੂਦ - 148	ਪੁਰਵਾਨ - 154	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਅਜ਼ਰਾ - 163
ਪੁਰ - 148	ਪੁਲ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਅਨਕਾ - 163
ਪੁਰ ਆਮਦ ਕਫ਼ੀਜ਼ - 149	ਪੁਲ-ਏ-ਸਿਹ ਚਸ਼ਮਾ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਆਜ਼ਰ - 163
ਪੁਰਸਾਨ - 152	ਪੁਲ-ਏ-ਸਿਰਾਤ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਆਤਬੀਨ - 163
ਪਰਸਾ - 152	ਪੁਲ-ਏ-ਹਫ਼ਤ ਤਾਕ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਇਮਰਾਨ - 163
ਪੁਰਸਾਗ਼ਾਹ - 152	ਪੁਲਚੀ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਸਦਫ਼ - 163
ਪੁਰਸ਼ਿਸ਼ - 152	ਪੁਲਬੰਦੀ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਸਬਕਤਗ਼ੀਨ - 163
ਪਰਸ਼ਿਗ਼ਾਲ - 152	ਪੁਲਵਾਨ - 159	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਸੀਨਾ - 163
ਪੁਰਸੀਦਨੀ - 152	ਪੁਵਾਚ - 162	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਕਬਾਦ - 163
ਪੁਰਸ਼ੀਰ - 152	ਪੂ - 162	ਪ੍ਰਰ-ਏ-ਦਸਤਾਨ - 163
ਪੁਰਸੁਕ - 152	ਪੂਕ - 164	ਪ੍ਰਰਕਰ - 163
ਪੁਰਹਰਫ਼ - 149	ਪੂਚ - 162	ਪ੍ਰਰਮੰਦ - 163
ਪੁਰ ਹਾਸਿਲ - 149	ਪੂਚ-ਗੋ - 162	ਪ੍ਰਰਾ - 163
ਪੁਰਹਜ਼ਰ - 149	ਪੂਚ-ਮਗ਼ਜ਼ - 162	ਪ੍ਰਰਾਨ - 163
ਪੁਰਕਾਰ - 152	ਪੂਜ - 163	ਪ੍ਰਰਾਨ ਦੁਖਤ (ਦੋਖਤ) - 163
ਪੁਰਕਾਰੀ - 152	ਪੂਜਬੰਦ - 163	ਪੂਲ - 159
ਪੁਰਖਤਰ - 150	ਪੂਜਿਸ਼ - 163	ਪੂਲ - 164
ਪੁਰਗੋ - 153	ਪੂਤ - 162	ਪੂਲ-ਏ-ਸਿਯਾਹ - 164
ਪੁਰ-ਗੋਹਰ - 153	ਪੂਤਰ/ਪੂਤਾ - 162	ਪੇ - 168
ਪੁਰਚੀਨ - 149	ਪੂਤਾਦਾਰ/ਪੂਤਾਦਾਰ - 162	ਪੇਸ਼ - 168

ਪੇਸ਼-ਆਹੰਗ - 168	ਪੇਸ਼ ਦੀਦ - 169	ਪੇਸ਼ੀਯਾਨ - 170
ਪੇਸ਼-ਆਮਦ - 168	ਪੇਸ਼ ਦੰਦਾਨ - 169	ਪੇਸ਼ੀਨੀਯਾਨ - 170
ਪੇਸ਼-ਸਲਾਮ - 169	ਪੇਸ਼-ਨਸ਼ੀਨ - 169	ਪੇਖਤਾ - 166
ਪੇਸ਼-ਸ਼ਾਖ - 169	ਪੇਸ਼-ਨਮਾਜ਼ - 169	ਪੇਚ - 165
ਪੇਸ਼-ਹਰਫ਼ - 168	ਪੇਸ਼-ਨਿਹਾਦ - 169	ਪੇਚਕ - 166
ਪੇਸ਼ਕਸ਼ - 169	ਪੇਸ਼-ਪਾ - 168	ਪੇਚਕਸ਼ - 166
ਪੇਸ਼-ਕਦਮੀ - 169	ਪੇਸ਼-ਬੰਦ - 168	ਪੇਚ-ਦਰ-ਪੇਚ - 166
ਪੇਸ਼ ਕਬਜ਼ - 169	ਪੇਸ਼-ਬੰਦੀ - 168	ਪੇਚਦਾਰ - 166
ਪੇਸ਼ਕਾਰ - 169	ਪੇਸ਼ ਬਾਜ਼ - 168	ਪੇਚ-ਬ-ਪੇਚ - 166
ਪੇਸ਼-ਖ਼ਾਨ - 168	ਪੇਸ਼ਬੀਨ - 168	ਪੇਚਵਾਨ - 166
ਪੇਸ਼-ਖ਼ਾਨਾ - 168	ਪੇਸ਼-ਬੀਨੀ - 168	ਪੇਚਾ - 166
ਪੇਸ਼ ਖ਼ਿਦਮਤ - 168	ਪੇਸ਼ਬੰਦੀ - 168	ਪੇਚਾਕ - 166
ਪੇਸ਼-ਖ਼ਿਦਮਤ-ਬਾਸ਼ੀ - 168	ਪੇਸ਼-ਮਿਸਰਅ - 169	ਪੇਚਾਨ - 166
ਪੇਸ਼-ਖ਼ੁਰਦ - 168	ਪੇਸ਼ਯਾਰ - 169	ਪੇਚਾ ਪੇਚ - 166
ਪੇਸ਼-ਖ਼ੋਜ਼ - 168	ਪੇਸ਼-ਰਫ਼ਤ - 169	ਪੇਚਾ-ਬ-ਪੇਚ - 166
ਪੇਸ਼-ਖ਼ੈਮਾ - 168	ਪੇਸ਼ ਰਫ਼ਤਨ - 169	ਪੇਚਿਸ਼ - 166
ਪੇਸ਼ਗਰੀ - 169	ਪੇਸ਼-ਰੌ - 169	ਪੇਚਿਸ਼-ਜ਼ੱਦਾ - 166
ਪੇਸ਼ਗਰ - 169	ਪੇਸ਼ਵਾ - 170	ਪੇਚੀਦਾ - 166
ਪੇਸ਼ਗਾਹ - 169	ਪੇਸ਼ਵਾਈ - 170	ਪੇਚੀਦਗੀ - 166
ਪੇਸ਼ਗੀ - 169	ਪੇਸ਼ਾ - 168	ਪੇਚੀਦਨ - 166
ਪੇਸ਼ਗੋ - 169	ਪੇਸ਼ਾ - 170	ਪੇਚੀਦਾ ਦਸਤ - 166
ਪੇਸ਼ ਤਖ਼ਤਾ - 168	ਪੇਸ਼ਾਨ - 168	ਪੇਚੀਦਾ ਦਰ ਕਾਰ - 166
ਪੇਸ਼ ਤਫ਼ੰਗ - 168	ਪੇਸ਼ਾਨੀ - 170	ਪੇਜ਼ਨ - 167
ਪੇਸ਼ਤਰੀਨ - 168	ਪੇਸ਼ਾਨੀ-ਕੁਸ਼ਾਦਾ - 170	ਪੇਜ਼ਾਨਾ - 167
ਪੇਸ਼ ਤਾਕ - 169	ਪੇਸ਼ਾਨੀਬੰਦ - 170	ਪੇਵਸਤਗੀ - 172
ਪੇਸ਼-ਤੁੱਰਾ - 169	ਪੇਸ਼ਾਬ - 170	ਪੇਵਾਸਤਾ - 172
ਪੇਸ਼ ਦਸਤ - 169	ਪੇਸ਼ਾਰ - 170	ਪੈ - 165
ਪੇਸ਼ ਦਸਤੀ - 169	ਪੇਸ਼ਾਵਰ - 170	ਪੈਸਾ - 168
ਪੇਸ਼ਦਸਤੀ ਕਰਦਨ	ਪੇਸ਼ੀ - 167	ਪੈਰਮ - 172
ਪੇਸ਼ਦਾਦ - 168	ਪੇਸ਼ੀ - 169	ਪੈਕ - 170
ਪੇਸ਼ਦਾਦੀ - 168	ਪੇਸ਼ੀਨ - 170	ਪੈਕ-ਏ-ਚਰਖ਼ - 170
ਪੇਸ਼ ਦਾਮਨ - 169	ਪੇਸ਼ੀਨਗਾਹ - 170	ਪੈਕ-ਏ-ਰਾਯਗਾਨੀ - 170
ਪੇਸ਼ਦਾਰ - 169	ਪੇਸ਼ੀਨਗੋਈ - 170	ਪੈਕਰ - 170
ਪੇਸ਼ਦਾਦੀਯਾਨ - 168	ਪੇਸ਼ੀਨਾ - 170	ਪੈਕਰ-ਗਾਊ - 170

ਪੈਕਾਨ - 170	ਪੈਰਾਜਿਸ਼ - 167	ਪੰਜ ਐਬ-161
ਪੈਕਾਨਗਰ - 170	ਪੈਰੋ - 167	ਪੰਜ-ਐਬ-ਸ਼ਰਈ - 161
ਪੈਕਾਨਾ-ਸੁਮ - 170	ਪੈਰਾਯਾ - 167	ਪੰਜ ਅੰਗੁਸ਼ਤ - 160
ਪੈਕਾਨੀ-ਵਜ਼ਅ - 170	ਪੈਵਸਤਰੀ - 145	ਪੰਜ ਸ਼ਾਖਾ - 161
ਪੈਕਾਰ - 170	ਪੈਵਸਤਨ - 172	ਪੰਜ ਸ਼ੁਅਬਾ - 161
ਪੈਕਾਰ-ਪ੍ਰਸਤ - 170	ਪੈਵਸਤਾ - 172	ਪੰਜ ਸ਼ੰਬਾ - 161
ਪੈਖਾਨਾ - 166	ਪੈਵੰਦ - 172	ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰੀ - 162
ਪੈਗਲਾ - 170	ਪੋਸ਼ - 163	ਪੰਜ ਹਿੱਸ - 161
ਪੈਗਾਮ - 170	ਪੋਸ਼ਕ - 164	ਪੰਜ ਗਾਹ - 161
ਪੈਗਾਰਾ - 170	ਪੋਸਤ - 163	ਪੰਜ ਗੋਸ਼ਾ - 161
ਪੈਗਾਮ-ਬਰ - 170	ਪੋਸਤ-ਕੰਦਾ - 163	ਪੰਜ ਰੰਜ - 161
ਪੈਗਲਾ - 170	ਪੋਸਤ-ਖਾਨਾ - 163	ਪੰਜ ਚੋਬਾ - 161
ਪੈਗੂਲਾ - 170	ਪੋਸਤ ਤਖ਼ਤ (ਤਖ਼ਤਾ) - 163	ਪੰਜਤਨ - 160
ਪੈਰੀਬਰ - 170	ਪੋਸਤ-ਪੈਰਾਯ - 163	ਪੰਜ ਯਕ - 161
ਪੈਰੀਬਰੀ - 170	ਪੋਸਤ-ਪੋਸ਼ - 163	ਪੰਜੁਮ - 161
ਪੈਦਾਜਿਸ਼ - 166	ਪੋਸਤੀਨ - 163	ਪੰਜ ਤਨ-ਏ-ਪਾਕ - 160
ਪੈਦਾਜਿਸ਼ੀ - 166	ਪੋਸ਼ਨਾ - 164	ਪੰਜਤਾਹ - 160
ਪੈਦਾਵਰ - 166	ਪੋਸ਼ਾ - 164	ਪੰਜ ਦੁਆ - 161
ਪੈਦਾਵਾਰ - 166	ਪੋਸ਼ਾਕ - 163	ਪੰਜ ਨੋਸ਼ - 161
ਪੈਮਾਨ - 171	ਪੋਸ਼ਿਸ਼ - 163	ਪੰਜ ਨੋਬਤ - 161
ਪੈਮਾਨ-ਸ਼ਿਕਨ - 171	ਪੋਸ਼ੀਦਨ - 164	ਪੰਜ ਪਾ - 160
ਪੈਮਾਨ-ਸ਼ਿਕਨੀ - 171	ਪਸ਼ੀਦਨੀ - 164	ਪੰਜ ਪਾਯਾ - 160
ਪੈਮਾਨਦਿਹ - 171	ਪੋਸ਼ੀਦਾ - 163	ਪੰਜ ਪਾਯਕ - 160
ਪੈਮਾਨਾ - 171	ਪੋਸ਼ੀਦਾ - 164	ਪੰਜਰਾ - 161
ਪੈਮਾਨਾ-ਕਸ਼ - 171	ਪੋਸ਼ੀਦਾ ਚਸ਼ਮ - 164	ਪੰਜ ਰੋਜ਼ਾ - 161
ਪਮਾਨਾ-ਕਸ਼ੀ - 171	ਪੋਸ਼ੀਦਾ-ਚੋਬ - 163	ਪੰਜਾ - 161
ਪੈਮਾਨਾ-ਗੁਸਾਰ - 171	ਪੋਬ - 162	ਪੰਜਾ-ਏ-ਅਲਮਾਸ - 161
ਪੈਮਾਨਾ-ਨੋਸ਼ - 171	ਪੋਲਾ - 164	ਪੰਜਾ-ਏ-ਗੁਰਬਾ - 162
ਪੈਮਾਨਾ ਪੁਰਸ਼ੁਦਨ - 171	ਪੰਜ - 160	ਪੰਜਾ-ਏ-ਮਰੀਯਮ - 162
ਪੈਮਾਜਿਸ਼ - 171	ਪੰਜ-ਉਸ਼ਸ਼ ਹਫ਼ਤ-ਓ-ਚਹਾਰ - 161	ਪੰਜਾ-ਏ-ਮਾਹ - 162
ਪੈਰਾਹਨ - 167		ਪੰਜਾਹ - 161
ਪੈਰਾਹਨ-ਏ-ਕਾਗ਼ਜ਼ੀ - 167	ਪੰਜ-ਅਰਕਾਨ-ਏ-ਇਸਲਾਮ - 160	ਪੰਜਾਹਾ - 161
ਪੈਰਾਹੰਦ - 167		ਪੰਜਾਹੁਮ - 161
ਪੈਰਾਹਾਨ - 167	ਪੰਜ ਅਰਕਾਨ-ਏ-ਹੱਜ਼ - 160	ਪੰਜਾ -ਕਸ਼ - 162

ਪੰਜਾ ਕਰਦਨ - 161	ਫਸਾਰ -515	ਫਖਰ - 503
ਪੰਜਾ-ਬੰਦ - 161	ਫਸਾਰ --514	ਫਖਰ-ਏ-ਖਾਨਦਾਨ - 503
ਪੰਗ - 162	ਫਸੀਹ --515	ਫਖਰਾਜ - 504
ਪੰਗਾਰਾ - 162	ਫਸੀਹਾ --515	ਫਖਰੀਯਾ - 503
ਪੰਕ - 162	ਫਸੀਲ --515	ਫਖਰੁੱਦੀਨ ਰਾਜੀ - 504
ਪੰਦ - 162	ਫਸੀਲਾ --515	ਫਗਫੂਰ - 516
ਪੰਦ-ਏ-ਦਿਲ ਪਸੰਦ - 162	ਫਸੁਰਦਾ-ਸ਼ਹਰ --514	ਫਗਾਰੀ -517
ਪੰਦ-ਗੋਯ - 162	ਫਸਰਦਾ-ਖਾਤਿਰ --514	ਫਜ਼ - 514
ਪੰਬਾ - 160	ਫਸੁਰਦਗੀ --514	ਫਜਰ - 503
ਪੰਬਾ-ਜਨ - 160	ਫਸੁਰਦਾ-ਦਿਲ --514	ਫਜਲ - 515
ਪੰਬਾ-ਦਹਨ - 160	ਫਸੁਰਦਾ-ਪਿਸਤਾਨ --514	ਫਜਲ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 515
ਪੰਬਾ-ਦਹਾਨ - 160	ਫਸੁਰਦਾ-ਬਯਾਨ --514	ਫਜਲ-ਏ-ਮੋਲਾ - 515
ਪੰਬਾ ਦਰ ਗੋਸ਼ - 160	ਫਸੂਨ-ਓ-ਫਸਾਨਾ- 515	ਫਜਲਾ - 516
ਪੰਬਾ-ਦਾਨਾ - 160	ਫਸੂ-ਸਾਜ -514	ਫਜਲਾਤ - 516
ਪੰਬਾ-ਦੇਜ਼ - 160	ਫਸੂਨ-ਗਰ -515	ਫਜਾ - 514
ਪੰਬਾ ਬਗੋਸ਼ - 160	ਫਹਮ - 519	ਫਜਾਇਲ - 515
ਪੰਬਾ-ਬਜ਼ - 160	ਫਹਮਾਜਿਸ਼ - 519	ਫਜਾਇਲ-ਏ-ਅਰਬਆ - 515
ਪੰਬਾ-ਰੀਸੀ - 160	ਫੱਹਾਸ - 503	ਫਜਾਕ - 514
	ਫਹਾਨਾ - 519	ਫਜਾਰ - 514
	ਫਹਾਮ - 519	ਫਜੀਹਤ - 516
	ਫਹੀਮ - 519	ਫਜੀਹਤੀ - 516
	ਫਹੂਮ - 519	ਫਜ਼ੀਲ - 516
	ਫੱਕ - 517	ਫਜ਼ੀਲਤ - 516
	ਫੱਕ-ਏ-ਇਜ਼ਾਫਤ - 517	ਫਜ਼ੀ - 514
	ਫਕਤ - 517	ਫਜ਼ੁਨੀ - 514
	ਫਕਦ - 516	ਫਜ਼ੁਰ - 503
	ਫਕਰ - 516	ਫਤਹ - 503
	ਫਕੀਹ - 517	ਫਤਹ-ਉਲ-ਬਾਬ - 503
	ਫਕੀਦ - 517	ਫਤਹ-ਨਸੀਬ - 503
	ਫਕੀਦ-ਉਲ-ਮਿਸਾਲ - 517	ਫਤਹ-ਨਿਸ਼ਾਨ - 503
	ਫਕੀਦੁੱਨਜ਼ੀਰ - 517	ਫਤਹਮੰਦ - 503
	ਫਕੀਰ - 517	ਫਤਹਾ - 503
	ਫਕੀਰਾਨਾ - 517	ਫਤਵਾ - 503
	ਫਕੀਰੀ - 517	ਫੱਤਾਹ - 503

‘ਫ’

ਫੇ - 500

ਫਸ - 515

ਫਸਖ -514

ਫਸਰ -515

ਫਸਲ -515

ਫਸਲੀ -515

ਫਸਾਹਤ -515

ਫਸਾਦ -514

ਫਸਾਦਕਾਰ -514

ਫਸਾਦਾਤ -514

ਫਸਾਦੀ -514

ਫਸਾਨ -514

ਫਸਾਨਾ -514

ਫਤੀਲਾ - 503	ਫਰਸੂਦਾ-ਏ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ - 509	ਫਰਗਾਨੀਯਾਨ - 510
ਫਤੂਹੀ - 503	ਫਰਸੂਦਾ ਗਰਦੀਦਨ - 509	ਫਰਗੀਸ਼ - 510
ਫੱਦਾਨ - 504	ਫਰਹ - 506	ਫਰਗੁਲ - 510
ਫਦੁਕ-ਏ-ਸਿੰਜਾਬ ਰੰਗ - 518	ਫਰਹਤ - 506	ਫਰਗੁਲ - 510
ਫੰਦੁਕ-ਏ-ਸੀਮ - 518	ਫਰਹਤ-ਅਫ਼ਜ਼ਾ - 507	ਫਰਗੋਕ - 510
ਫੱਨ - 518	ਫਰਹਤ-ਆਸਾਰ - 506	ਫਰਗੋਲ - 510
ਫਨਾ - 518	ਫਰਹਤ-ਅੰਜਾਮ - 507	ਫਰਗੰਦ - 510
ਫਨਾਫਿਲ-ਸ਼ੈਖ - 518	ਫਰਹਤ ਬਖ਼ਸ਼ - 507	ਫਰਗੰਦਾ - 510
ਫਨਾਫਿਲਾਹ - 518	ਫਰਹਮੰਦ - 513	ਫਰਜ਼ - 510, 508
ਫਯਾਜ਼ - 519	ਫਰਹਾਦ - 513	ਫੱਰਜ਼-ਏ-ਐਨ - 510
ਫੱਯਾਜ਼ੀ - 519	ਫੱਰਹੀ - 513	ਫਰਜ਼-ਏ-ਕਿਫਾਯਾ - 510
ਫਰ - 504	ਫਰਹੰਗ - 513	ਫਰਜ਼-ਏ-ਖੁਫਤਨ - 510
ਫੱਰ - 504	ਫਰਹੰਗਸਾਰ - 513	ਫਰਜ਼-ਜ਼ਮਯਾਰ - 508
ਫਰਅ - 510	ਫਰਹੰਗੀ - 513	ਫਰਜਦ - 506
ਫਰਈ - 510	ਫਰਕ - 510	ਫਰਜਮੰਦ - 506
ਫਰਸ - 508	ਫਰਕੰਦ - 511	ਫਰਜਾ - 508, 510
ਫਰਸ਼ - 509	ਫਰਕੰਦਾ - 511	ਫਰਜ਼ਾਨ - 508
ਫਰਸ਼-ਏ-ਆਜ਼ - 509	ਫਰਖਸਤਾ - 507	ਫਰਜ਼ਾਨਗਾਨ - 508
ਫਰਸ਼-ਏ-ਸੂਰਤੀ - 509	ਫਰਖਾਸ਼ - 507	ਫਰਜ਼ਾਨਗੀ - 508
ਫਰਸ਼-ਏ-ਤੰਬੂਰ - 509	ਫਰਖਾਕ - 507	ਫਰਜ਼ਾਨਾਹ - 508
ਫਰਸ਼-ਏ-ਦੋ ਰੰਗ - 509	ਫਰਖਾਦ - 507	ਫਰਜ਼ਾਨਾ-ਖੂਯ - 508
ਫਰਸ਼-ਏ-ਫਰੰਗੀ - 509	ਫਰਖਾਰ - 507	ਫਰਜਾਮ - 506
ਫਰਸ਼-ਏ-ਬਾਸਤਾਨ - 509	ਫਰਖਾਲ - 507	ਫਰਜਾਮ - 508
ਫਰਸਖ਼ - 509	ਫਰਖੂਯ - 507	ਫਰਜਾਮਗਾਹ - 506
ਫਰਸਖ਼ ਫਰਸਖ਼ - 509	ਫਰਖੰਜ - 507	ਫਰਜ਼ੀ - 508
ਫਰਸੰਗ - 509	ਫਰਖੰਦਗੀ - 507	ਫਰਜ਼ੀ - 506
ਫਰਸਪ - 509	ਫਰਖੰਦਾ - 507	ਫਰਜ਼ੀਨ - 508
ਫਰਸਬ - 509	ਫਰਖੰਦਾ-ਕੇਸ਼ - 507	ਫਰਜ਼ੀਨ ਨਿਹਾਦਨ - 508
ਫਰਸਾ - 509	ਫਰਖੰਦਾ-ਰਾਯ - 507	ਫਰਜ਼ੀਨ ਨਿਹਾਦਾਨ - 508
ਫਰਸਾਦ - 509	ਫਰਖੂਯ - 507	ਫਰਜ਼ੀਨਬੰਦ - 508
ਫਰਸਾਯ - 509	ਫਰਗਰ - 510	ਫਰਜ਼ੀਨ ਰਫਤਾਰ - 508
ਫਰਸ਼ੀ - 509	ਫਰਗਰਦਾ - 510	ਫਰਜ਼ਦ - 506
ਫਰਸੂਦਨ - 509	ਫਰਗਾਹ - 511	ਫਰਜੰਦ - 508
ਫਰਸੂਦਾ - 509	ਫਰਗਾਨਾ - 510	ਫਰਜੰਦ-ਏ-ਆਫਤਾਬ - 508

ਫਰਜ਼ਦ-ਏ-ਆਬ - 508	ਫਰਮਾਨ ਗੁਜ਼ਾਰੀ - 511	ਫਰਾਂਸੀਸੀ - 506
ਫਰਜ਼ਦ-ਏ-ਕਸੇ ਦਰ	ਫਰਮਾਨ ਦਿਹ - 511	ਫ਼ਰਾਂਸਾਹ - 505
ਗਰੇਬਾਨ ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ - 508	ਫਰਮਾਨ ਦਿਹੀ - 511	ਫ਼ਰਾਂਸਖ਼ਾਨਾ - 505
ਫਰਜ਼ਦ-ਏ-ਜ਼ਨ - 508	ਫਰਮਾਨ-ਪਜ਼ੀਰ - 511	ਫਰਾਸਤੂਕ - 505
ਫਰਜ਼ਦ-ਏ-ਰਸ਼ੀਦ - 508	ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਤ - 511	ਫਰਾਸਯਾਬ - 505
ਫਰਜ਼ਦ ਸ਼ਾਦ - 508	ਫਰਮਾਨ ਫਰਮਾ - 511	ਫਰਾਹਤ - 506
ਫਰਜ਼ਦ ਕੁਜਾ ਅਸਤ - 508	ਫਰਮਾਨ ਫਰਮਾਈ - 511	ਫਰਾਹਮ - 506
ਫਰਤ - 506	ਫਰਮਾਨਬਰ - 511	ਫਰਾਹਮ ਆਮਦਨ - 506
ਫਰਤਾਸ਼ - 506	ਫਰਮਾਨ-ਬਰਦਾਰ - 511	ਫਰਾਖ - 504
ਫਰਤੂਤ - 506	ਫਰਮਾਨ-ਬਰਦਾਰੀ - 511	ਫਰਾਖ-ਅਬਰੂ - 504
ਫਰਤੂਤ ਸਾਲ - 506	ਫਰਮਾਯਸ਼ - 511	ਫਰਾਖ ਆਸਤੀਨ - 504
ਫਰਤੂਤਾ - 506	ਫਰਮਾਯਸ਼ੀ - 511	ਫਰਾਖ ਸੁਖਨ - 504
ਫਰਦ - 507	ਫਰਮਾਯੰਦਾ - 511	ਫਰਾਖ ਹੋਸਲਾ - 504
ਫਰਦ-ਏ-ਜ਼ਰਮ - 507	ਫਰਮਾਂਰਵਾ - 511	ਫਰਾਖ-ਗੋਸ਼ - 504
ਫਰਦ ਸਵਾਲ - 507	ਫਰਮੂਦਨ - 511	ਫਰਾਖਦਹਨ - 504
ਫਰਦਨ - 507	ਫਰਮੋਸ਼ - 511	ਫਰਾਖਦਾਮਨ - 504
ਫਰਦਨ ਫਰਦਨ - 507	ਫਰਯਾਦ - 513	ਫਰਾਖ-ਪੇਸ਼ਾਨੀ - 504
ਫਰਦਾ - 507	ਫਰਯਾਦ-ਖ਼ਾਹ - 513	ਫਰਾਖ-ਬਾਲ - 504
ਫਰਦਾ-ਏ-ਕਿਯਾਮਤ - 507	ਫਰਯਾਦ-ਖ਼ਾਨ - 513	ਫਰਾਖਬੀਨ - 504
ਫਰਦਾਸ਼ਬ - 507	ਫਰਯਾਦ ਰਸ - 513	ਫਰਾਖ-ਰੂ - 504
ਫਰਦੀਨ - 508	ਫਰਯਾਦ-ਰਸ਼ੀ - 513	ਫਰਾਖ-ਚੋ - 504
ਫਰਨਾਸ - 511	ਫਰਯਾਦੀ - 513	ਫਰਾਖੀ - 505
ਫਰਨਾਦ - 511	ਫਰਵ - 511	ਫਰਾਖੀਗਾਹ - 505
ਫਰਨੂਦ - 511	ਫਰਵਰ - 512	ਫਰਾਖੁਰ - 505
ਫਰਫਖ - 510	ਫਰਵਰਦ - 512	ਫਰਾਖੁਰੀ - 505
ਫਰਬਹੀ - 506	ਫਰਵਰਦੀਨ - 512	ਫਰਾਗਤ - 505
ਫਰਬਾ - 506	ਫਰਵੇਸ਼ - 512	ਫਰਾਗਤਖ਼ਾਨਾ - 505
ਫਰਬਾਰਾ - 506	ਫਰਾ - 504	ਫਰਾਜ਼ - 505
ਫਰਬਾਲ - 506	ਫ਼ਰਾ - 512	ਫਰਾਜ਼ਬਾਦ - 505
ਫਰਬਾਲਹ - 506	ਫਰਾਇਜ਼ - 506	ਫਰਾਜ਼ਮਾਨ - 505
ਫਰਬਾਲਾ - 506	ਫਰਾਇਜ਼-ਏ-ਪੰਜਗਾਨਾ - 506	ਫਰਾਜ਼ੰਦਾ - 505
ਫਰਬੂਦ - 506	ਫਰਾਇਦ - 506	ਫਰਾਜ਼ੀ - 505
ਫਰਮਾਗੁਜ਼ਾਰ - 511	ਫਰਾਂਸ - 506	ਫਰਾਜ਼ੀਨ-ਪਾਯਾ - 505
ਫਰਮਾਨ - 511	ਫ਼ਰਾਂਸ - 505	ਫਰਾਤਰ - 504

ਫਰਾਦੀਸ - 505	ਫਰੇਬ ਸਾਜ਼ - 513	ਫਲਸਫਾ - 518
ਫੁਰਾਤਾਨ - 504	ਫਰੇਬਕਾਰ - 513	ਫਲਸਫੀ - 518
ਫਰਾਤੀਨ - 504	ਫਰੇਬਖੋਰੀ - 513	ਫਲਕ - 518
ਫਰਾਤੀਨ ਨਵਾਦ - 504	ਫਰੇਬਾ - 513	ਫਲਕ-ਉਲ-ਅਫਲਾਕ - 518
ਫਰਾਬੁਰਜ਼ - 504	ਫਰੇਬਿੰਦਾ - 513	ਫਲਕੇ-ਏ-ਅਅਜ਼ਮ - 518
ਫਰਾਮੀਨ - 506	ਫਰੇਬਿੰਦਗੀ - 513	ਫਲਕ-ਏ-ਅਤਲਸ - 518
ਫਰਾਮੋਸ਼ - 505	ਫਰੇਬੀ - 513	ਫਲਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ-ਕਰਦਨ - 518
ਫਰਾਮੋਸ਼ਕਾਰੀ - 505	ਫਰੇ - 511	ਫਲਕ-ਨਵਰਦ - 518
ਫਰਾਮੋਸ਼ੀ - 505	ਫਰੋਕਸ਼ - 512	ਫਲਕ-ਨਿਹਾਦ - 518
ਫਰਾਯੂਸ਼ - 506	ਫਰੋਖਤ - 512	ਫਲਕ ਮਹਲ - 518
ਫਰਾਰ - 505	ਫਰੋਖਤਗੀ - 512	ਫਲਕ ਮਰਤਬਾ - 518
ਫਰਾਵਾਨ - 506	ਫਰੋਖਤਨ - 512	ਫਲਕੀ - 518
ਫਰਾਵਾਨ - 506	ਫਰੋਖਤਨੀ - 512	ਫਲਖ - 518
ਫਰਾਵੇਜ਼ - 506	ਫਰੋਖਤਾ - 512	ਫਲਾਸਿਫਾ - 517
ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀਰਤ - 509	ਫਰੋਖਤਾਰ - 512	ਫਲਾਹ - 517
ਫਰਿਸ਼ਤਾ-ਵਸ਼ - 509	ਫਰੋ-ਗੁਜ਼ਾਸ਼ਤ - 512	ਫੱਲਾਹ - 517
ਫਰਿਸ਼ਤਾਦਾ-ਵਾਰ - 509	ਫਰੋਤਨ - 511	ਫਲਾਹਤ - 517
ਫੱਰਿਹੀ - 513	ਫਰੋਤਨੀ - 512	ਫਲਾਤੂਨ - 517
ਫਰੀਕ - 514	ਫਰੋਦਸਤ - 512	ਫਲਿਹਾਜ਼ਾ - 518
ਫਰੀਕੈਨ - 514	ਫਰੋਮਾਂਦਗਾਨ - 512	ਫਵਾਇਦ - 518
ਫਰੀਜ਼ - 513	ਫਰੋਮਾਂਦਗੀ - 512	ਫੱਵਾਰਾ - 518
ਫਰੀਜ਼ਾ - 513	ਫਰੋ-ਮਾਂਦਾ - 512	ਫਾ - 500
ਫਰੀਦ - 513	ਫਰੋਮਾਯਗਾਨ - 512	ਫਾਇਕ - 503
ਫਰੀਦਾ - 513	ਫਰੋਮਾਯਾ - 512	ਫਾਇਜ਼ - 502
ਫਰੀਦੂਨ - 513	ਫਰੋ-ਰਫਤਾ - 512	ਫਾਇਤ - 502
ਫਰੀਰ - 513	ਫਰੰਸਾ - 511	ਫਾਇਦਾ - 502
ਫੱਰੁਖਆਬਾਦ - 507	ਫਰੰਗ - 511	ਫਾਇਦਾਮੰਦ - 502
ਫਰੁੱਖਜ਼ਾਦ - 507	ਫਰੰਗਿਸਤਾਨ - 511	ਫਾਇਲ - 501
ਫਰੁੱਖ ਤਬਾਰ - 507	ਫਰੰਗੀ - 511	ਫਾਇਲ-ਉ-ਮਫਊਲ - 501
ਫਰੁੱਖ ਨਿਹਾਦ - 507	ਫਰੰਗੀਸ - 511	ਫਾਸ਼ - 501
ਫਰੁੱਖ ਨਿਜ਼ਾਦ - 507	ਫਰੰਗੀਜ਼ - 511	ਫਾਸ਼ ਕਰਦਨ - 501
ਫਰੁੱਖ ਪਾਯ - 507	ਫਰੰਜ਼ - 511	ਫਾਸਿਕ - 501
ਫਰੁੱਖੀ - 507	ਫਰੰਜ਼ਾ - 511	ਫਾਸਿਕਾ - 501
ਫਰੇਜ਼ - 513	ਫਲਸ - 518	

ਫਾਸਿਖ - 501	ਫਾਰਯਾਵ - 501	ਫਿਸਤਕ - 514
ਫਾਸਿਦ - 501	ਫਾਰਾਬ - 500	ਫਿਸਤਾਨ - 514
ਫਾਸਿਲ - 501	ਫਾਰਾਬੀ - 500	ਫਿਸ਼ਾਨ - 515
ਫਾਸਿਲਾ - 501	ਫਾਰਸ - 500	ਫਿਸ਼ਾਨਦਾਨ - 515
ਫਾਹਿਸ਼ - 500	ਫਾਰਸੀ - 500	ਫਿਸ਼ਾਰ - 515
ਫਾਹਿਸ਼ਾ - 500	ਫਾਰਸੀ-ਖ਼ਾਨ - 500	ਫਿਸ਼ਾਰਿਸ਼ - 515
ਫਾਕਾ - 501	ਫਾਰਸੀ-ਦਾਨ - 500	ਫਿਸ਼ੰਗ - 515
ਫਾਕਾਕਸ਼ - 501	ਫਾਰਿਗ - 500	ਫਿਸ਼ੰਗ ਸਾਜ਼ੀ - 515
ਫਾਕਾਕਸ਼ੀ - 501	ਫਾਰਿਗ-ਉਲ-ਬਾਲ - 500	ਫਿਹਰਿਸ - 519
ਫਾਕਾ-ਮਸਤ - 501	ਫਾਰਿਗ-ਉਲ-ਬਾਲੀ - 501	ਫਿਹਰਿਸਤ - 519
ਫਾਕਾ-ਮਸਤੀ - 501	ਫਾਰਿਗ-ਖ਼ੱਤੀ - 501	ਫਿਕਹ - 517
ਫਾਖ਼ਤਾ - 500	ਫਾਰਿਦ - 500	ਫਿਕਦਾਨ - 516
ਫਾਖ਼ਿਰ - 500	ਫਾਰੂਕ - 501	ਫਿਕਰ - 517
ਫਾਖ਼ਿਰਾ - 500	ਫਾਰੂਕ-ਏ-ਅਅਜ਼ਮ - 501	ਫਿਕਰਤ - 517
ਫਾਜ਼ਿਰ - 500	ਫਾਰੂਕੀ - 501	ਫਿਕਰਮੰਦ - 517
ਫਾਜ਼ਿਰਾ - 500	ਫਾਲ - 501	ਫਿਕਰਮੰਦੀ - 517
ਫਾਜ਼ਿਲ - 501	ਫਾਲ-ਏ-ਤੁਗ਼ਰਾ - 502	ਫਿਕਰਾਤ - 517
ਫਾਜ਼ਿਲਾ - 501	ਫਾਲਕ-ਬਾਜ਼ - 502	ਫਿਕਰੀ - 517
ਫਾਜ਼ਿਲਾਤ - 501	ਫਾਲਗਰ - 502	ਫਿਗਾਰ - 517
ਫਾਤਿਹ - 500	ਫਾਲਗੀਰ - 502	ਫਗਾਰੀ - 517
ਫਾਤਿਹਾ - 500	ਫਾਲਗੋ - 502	ਫਿਗਾਲ - 517
ਫਾਤਿਹਾ-ਏ-ਬੈਰ - 500	ਫਾਲਿਜ - 502	ਫਿਗੰਦਨ - 517
ਫਾਤਿਹਾ-ਏ-ਫਿਕਰਤ - 500	ਫਾਲਿਜ-ਜਦਾ - 502	ਫਿਗੰਦਾ - 517
ਫਾਤਿਹਾ ਖ਼ਾਨੀ - 500	ਫਾਲੂਜ਼ - 502	ਫਿਗੰਦਾ-ਸਰ - 517
ਫਾਤਿਮਾ - 501	ਫਾਲੂਜ਼ਕ - 502	ਫਿਜ਼ਾ - 514
ਫਾਨਾ - 502	ਫਾਲੂਜ਼ਜ - 502	ਫਿਜ਼ਿਹ - 514
ਫਾਨੀ - 502	ਫਾਲੂਦਾ - 502	ਫਿਤਨ - 503
ਫਾਨੂਸ - 502	ਫਾਵਾ - 502	ਫਿਤਨਾ - 503
ਫਾਨੂਸ-ਏ-ਖ਼ਯਾਲ/ ਖ਼ਯਾਲੀ - 502	ਫਿਅਲ - 516	ਫਿਤਨਾ-ਅੰਗੇਜ਼ - 503
ਫਾਨੂਸ-ਏ-ਨੌਰੰਜ - 502	ਫਿਅਲ-ਏ-ਮਜ਼ਹੂਲ - 516	ਫਿਤਨਾ-ਏ-ਆਲਮ - 503
ਫਾਮ - 502	ਫਿਅਲਗੀ - 516	ਫਿਤਨਾ-ਸਾਜ਼ - 503
ਫਾਰਯਾਬ - 501	ਫਿਅਲਨ - 516	ਫਿਤਨਾ-ਸਾਮਾਨ - 503
ਫਾਰਯਾਬੀ - 501	ਫਿਆਲ - 516	ਫਿਤਨਾ-ਜ਼ਾ - 503
	ਫਿਸਕ - 514	ਫਿਤਨਾ-ਜ਼ੂ - 503

ਫਿਤਨਾ-ਪਰਦਾਜ਼ - 503	ਫਿਰਿਸਤਾ-ਤਨਾਨ - 509	ਫੀਰੋਜ਼ਾ - 520
ਫਿਤਰ - 516	ਫਿਰਿਸਤਾ ਦਗਾਨ - 509	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਕੁਹਨ - 520
ਫਿਤਰਤ - 516	ਫਿਰਿਸਤਾਦਾ - 509	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਬੁਸਹਾਕੀ - 520
ਫਿਤਰਤ-ਏ-ਅੱਵਲ - 516	ਫਿਰਿਸਤਾ ਮਨਸ਼ - 509	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਹੁਬਾਬੀ - 520
ਫਿਤਰੀ - 516	ਫਿਰਿਸਤਾ ਵਸ਼ - 509	ਫੀਰੋਜ਼ਾ ਕਾਖ਼ - 520
ਫਿਦਵੀ - 504	ਫਿਰੁਖ਼ਤਾਰ - 507	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਗੁੰ-ਦਰਯਾ - 520
ਫਿਦਾ - 504	ਫਿਰੋ - 511	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਤਸ਼ਤ - 520
ਫਿਦਾਈ - 504	ਫਿਰੋਸ਼ੀਦਾ - 512	ਫੀਰੋਜ਼ਾਤਖ਼ਤ - 520
ਫਿਦਿਯਾ - 504	ਫਿਰੋਖ਼ਤ - 512	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਤਾਜ਼ - 520
ਫਿਰਅੋਨ - 510	ਫਿਰੋਖ਼ਤਨ - 512	ਫੀਰੋਜ਼ਾ ਤਾਰਮ - 520
ਫਿਰਕ - 510	ਫਿਰੋਦ - 512	ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਮਰਕਦ - 520
ਫਿਰਕਾ - 511	ਫਿਰੋਦ ਆਮਦਨ - 512	ਫੀਲ - 521
ਫਿਰਜ਼ - 508	ਫਿਰੋਦ ਆਮਦਨਗਾਹ - 512	ਫੀਲਖ਼ਾਨਾ - 521
ਫਿਰਜ਼ਾਨ - 508	ਫਿਰੋਦਗਾਹ - 512	ਫੀਲਗੋਸ਼ - 521
ਫਿਰਤ - 506	ਫਿਰੋਦਦਾਸ਼ਤ - 512	ਫੀਲਬਾਨ - 521
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ - 506	ਫਿਲਹਾਲ - 519	ਫੀਲਬੰਦ - 521
ਫਿਰਦੌਸ - 507	ਫਿਲਜ਼ਮਲਾ - 519	ਫੀਲਦ ਮੁਰਗ਼ਾ - 521
ਫਿਰਦੌਸ ਮਕਾਨੀ - 508	ਫਿਲਫਿਲ - 518	ਫੀਲਸੂਫ਼ਾ - 521
ਫਿਰਦੌਸੀ - 508	ਫਿਲਜ਼ਮਲਾ - 519	ਫੈਲਸੂਫ਼ੀ - 521
ਫਿਰਦੌਸੀ ਤੂਸੀ - 508	ਫਿਲਫਿਲ - 518	ਫੁਕਹਾ - 517
ਫਿਰਾ - 512	ਫਿਲਫਿਲ-ਏ-ਸੁਰਖ਼ - 519	ਫ-ਸਹਤ - 517
ਫਿਰਾਸ਼ - 505	ਫਿਲਫਿਲ ਦਰਾਜ਼ - 518	ਫੁਸਹਾ - 515
ਫਿਰਾਸਤ - 505	ਫਿਲਬਦੀਹ - 519	ਫੁਸਾਰ - 515
ਫਿਰਾਸਤ-ਸ਼ਿਨਾਸ - 505	ਫਿਲਮਿਸਲ - 520	ਫੁਸੂਕ - 514
ਫਿਰਾਕ - 505	ਫਿਲਵਾਕਿਅ - 520	ਫੁਸੂਨ - 514
ਫਿਰਾਕਜ਼ਦਾ - 505	ਫਿਰੋਜ਼ ਗਸ਼ਤ - 520	ਫੁਸੂਨਗਰ - 515
ਫਿਰਾਗ਼ - 505	ਫਿਰੋਜ਼ ਗਿਰਦ - 520	ਫੁਸੂਲ-ਏ-ਚਹਾਰ ਗਾਨਹਾ - 515
ਫਿਰਾਗ਼-ਏ-ਬਾਲ - 505	ਫਿਰੋਜ਼ ਨੀਨ - 520	ਫੁਕਹਾ - 517
ਫਿਰਾਗ਼-ਏ-ਬਾਲੀ - 505	ਫਿਰੋਜ਼ਬਖ਼ਤ - 520	ਫੁਕਰਾ - 517
ਫਿਰਾਰ - 505	ਫਿਰੋਰਮੰਦ - 520	ਫੁਗਾਨ - 516
ਫਿਰਾਰੀ - 505	ਫਿਰੋਜ਼ਮੰਦੀ - 520	ਫੁਜਲਾ - 516
ਫਿਰਿਸਤਾ - 509	ਫੀ - 519	ਫੁਜਲਾ - ਏ - ਰਜ਼ - 516
ਫਿਰਿਸਤਾ - 509	ਫੀਸਾ ਗੌਰਸ - 162	ਫੁਜਲਾ - ਜ਼ਾਰ 516
ਫਿਰਿਸਤਾ-ਏ-ਸਹਾਬ - 509	ਫੀਰੋਜ਼ - 520	

ਫੁਜ਼ਲਾਤ - 516
 ਫੁਜ਼ਲ-ਗੋ - 516
 ਫੁਜ਼ਲ ਨਫ਼ਸ - 516
 ਫੁਜ਼ਲੀ - 516
 ਫੁਤੂਹ - 503
 ਫੁਤੂਹੀ - 503
 ਫੁਤੂਰ - 503
 ਫੁੰਦਕ - 518
 ਫੁਨੂਨ - 518
 ਫੁਨੂਨ-ਏ-ਫਜ਼ਾਇਲ - 518
 ਫੁਰਸ - 509
 ਫੁਰਸਤ - 509
 ਫੁਰਸਤ-ਜੂ - 509
 ਫੁਰਕ - 510
 ਫੁਰਕਤ - 510
 ਫੁਰਕਤ ਜਦਾ - 510
 ਫੁਰਕਾਨ - 510
 ਫੁਰਜ਼ - 508
 ਫੁਰਾਕ - 505
 ਫੁਰਾਤ - 504
 ਫੁਰਾਤਾਨ - 504
 ਫੁਰੁਸ - 512
 ਫੁਰੋਗ - 512
 ਫੁਰੋਗਦਾ - 512
 ਫੁਰੋਗਾਨੀ - 512
 ਫੁਰੋਜ਼ - 512
 ਫੁਰੋਜ਼ਾਨ - 512
 ਫੁਰੋਜ਼ੀਨਾ 512
 ਫੁਲਾਂ - 518
 ਫੁਲਾਂ ਅਜ਼ ਫੁਲਾਂ 518
 ਫੁਲਾਨਾ - 518
 ਫੁਲਾਨੀ - 518
 ਫਲੂਸ - 518
 ਫੁਤਾ - 519

ਫੁਤਾਖਾਨਾ - 519
 ਫੁਤਾਦਾਰ - 519
 ਫੁਤਾਦਾਰੀ - 519
 ਫੂਰਕ - 519
 ਫੂਲਾਦ - 519
 ਫੈਸਲ - 520
 ਫੈਸਲਨਾਮਾ - 520
 ਫੈਸਲਾ - 520
 ਫੈਸਲੀ - 520
 ਫੈਜ਼ - 520
 ਫੈਜ਼-ਏ-ਅਕਦਸ 520
 ਫੈਜ਼-ਏ-ਮੁਕਦਸ - 520
 ਫੈਜ਼ ਆਮ 521
 ਫੈਜ਼ - ਮਦਾਰ 521
 ਫਜ਼ਯਾਬ - 521
 ਫੈਜ਼ਾਨ - 520
 ਫੌਹ - 519
 ਫੌਕੀਅਤ - 519
 ਫੌਕਾਨੀ - 519
 ਫੌਕ - ਉਲ - ਆਦਤ -
 519
 ਫੌਕ - 519
 ਫੌਜ - 519
 ਫੌਜਕਸ਼ੀ - 519
 ਫੌਜਦਾਰ - 519
 ਫੌਜਦਾਰੀ - 519
 ਫੌਜੀ - 519
 ਫੌਤ - 519
 ਫੌਰ - 519
 ਫੌਰਨ - 519

‘ਬ’

ਬ - 125
 ਬ - 76, 125

ਬਅਜ਼ - 111
 ਬਅਜ਼ੇ - 111
 ਬਅਲ - 111
 ਬ-ਆਖਿਰ-ਆਮਦਨ - 78
 ਬ-ਇਅਤਿਬਾਰ 86
 ਬ-ਇਤਿਫਾਕ - 77
 ਬਈਦ - 111
 ਬਈਦੁਲ-ਅਕਲ - 111
 ਬਈਦੁਲ-ਫਹਮ - 111
 ਬ-ਈ-ਮਾਅਨਾ - 90
 ਬਸ - 105, 106
 ਬਸ - 109
 ਬਸਹਾਕ ਅਤਅਮਾ - 107
 ਬਸ਼ਕ - 109
 ਬਸ਼ਕਮ - 109
 ਬਸ਼ਕਾਰੀ - 109
 ਬਸ਼ਕਾਲ - 109
 ਬਸ ਖ਼ਾਸਤਾ - 106
 ਬਸ ਜੁਸਤਾ - 106
 ਬਸਤ - 106, 108
 ਬਸਤ-ਉ-ਬੰਦ - 106
 ਬਸਤਕ - 107
 ਬਸਤਗੀ - 106
 ਬਸਤ ਦਾਨ - 107
 ਬਸਤਨੀ - 106
 ਬਸਤਾ - 107
 ਬਸਤਾ - ਏ-ਨੈਸ਼ਕਰ - 107
 ਬਸਤਾਨ-ਅਫ਼ਰੋਜ਼ - 107
 ਬਸਤਾ-ਨਿਗਾਰ - 107
 ਬਸਤਾਮ - 108
 ਬਸਤਾ-ਮਿਯਾਨ - 107
 ਬਸਤਾਮੀ - 108
 ਬਸਤੁਗ - 107
 ਬਸਤੂ - 107

ਬਸ਼ਤਕ - 107	ਬਸਾ - 106	ਬਹਮਦ-ਏ-ਅੱਲਾਹ
ਬਸਦਕ - 107	ਬੱਸਾਸ਼ - 109	ਬਹਮਦਿੱਲਾਹ - 92
ਬਸੰਦ - 108	ਬਸ਼ਾਸ਼ਤ - 109	ਬਹਮਨ - 128
ਬਸੰਦਕਾਰ - 108	ਬਸਾਕ - 106	ਬਹਮਨਚਾ - 128
ਬਸੰਦਾ - 108	ਬਸਾਤੀਨ - 106	ਬਹਮਨਜਨਾ - 128
ਬਸ਼ਨ - 110	ਬਸਾਨ - 106	ਬਹਮ ਬਸਤਾ - 128
ਬਸਪਾਯਕ - 106	ਬ-ਸਾਮਾਨ - 106	ਬਹਮ ਬਰਆਮਦਨ - 127
ਬਸਪਾਯਾ - 106	ਬਸ਼ਾਰ - 109	ਬਹਮਬਰਕਰਦਨ - 128
ਬਸਬਾਸ - 106	ਬਸਾਰਤ - 109	ਬਹਮਬਰਜ਼ਦਨ - 127
ਬਸ਼ਮ - 110	ਬਸਾਰਦਾ - 106	ਬਹਮ ਬਰਬਸਤਾ - 127
ਬਸਮਾ - 108	ਬਸਾਰਾ - 106	ਬਹਰ - 91, 126
ਬਸ਼ਮਾਕ - 110	ਬਸਾਲਤ - 106	ਬਹਰ-ਉ-ਬੰਰ-91
ਬਸ਼ਯੂਨ - 110	ਬਸਾਵੰਦ - 106	ਬਹਰੁ-ਏ-ਅਖ਼ਜ਼ਰ - 91
ਬਸਰ - 110	ਬਸੀਤ - 109	ਬਹਰ-ਏ-ਅਤਾ - 91
ਬਸ਼ਰ - 109	ਬਸੀਮ - 109	ਬਹਰ-ਏ-ਸਖਾ - 91
ਬ-ਸਰ - 107	ਬਸੀਮਾ - 110	ਬਹਰ-ਏ-ਕਸੇ
ਬ-ਸਰ-ਉ-ਚਸਮ - 108	ਬਸੀਰ - 110	ਬਹਰ-ਏ-ਕਰਮ - 91
ਬ-ਸਰ ਆਵਰਦਨ - 107	ਬਸੀਰਤ - 110	ਬਹਰ-ਏ-ਜੂਦ - 91
ਬ-ਸਰ-ਏ-ਕਸ-ਏ-	ਬਸੀਲਾ - 109	ਬਹਰ-ਏ-ਦਸਤ - 91
ਗਰਦੀਦਨ - 108	ਬਸੁਰ-ਆਮਦਨ - 107	ਬਹਰ-ਏ-ਨਿਹੰਗ-ਆਸਾ -
ਬ-ਸਰ-ਏ-ਪਾ ਆਮਦਨ -	ਬਸੂਤਨ - 110	91
108	ਬਸੇ - 108	ਬਹਰ-ਏ-ਫਨਾ - 91
ਬ-ਸਰ-ਸੁਦਨ - 108	ਬਸੇਜ - 109	ਬਹਰ-ਏ-ਬੇਕਿਰਾਨ - 91
ਬ-ਸਰ-ਕਸ਼ੀਦਨ - 108	ਬਸੰਜ - 110	ਬਹਰ-ਏ-ਮੁਅਲੱਕ - 91
ਬ-ਸਰ-ਦਰ ਆਮਦਨ - 1-8	ਬਹਸ - 91	ਬਹਰ-ਏ-ਮੁੰਜਮਦ - 91
ਬ-ਸ਼ਰਤ - 109	ਬ-ਹੱਕ ਪੈਵਸਤਨ - 92	ਬਹਰ-ਏ-ਰਵਾਨ - 91
ਬ-ਸਰ ਦਵੀਦਨ - 108	ਬਹਜਤ - 126	ਬਹਰਹਾਲ - 127
ਬ-ਸਰ-ਬੁਰਦਨ - 108	ਬਹਤ - 126	ਬਹਰਗੀ - 127
ਬ-ਸਰ ਰਸੀਦਨ - 108	ਬਹਤਤ - 126	ਬਹਰਮ - 127
ਬਸ਼ਰਤ - 109	ਬਹਨਾਨਾ - 128	ਬਹਰਮਨ - 127
ਬਸਰਾ - 110	ਬਹਮ - 127	ਬਹਰਮਾਨ - 127
ਬਸਰੀ - 109	ਬਹਮ ਆਮਦਨ - 127	ਬਹਰਮੰਦ - 127
ਬਸ਼ਰੀਯਤ - 109	ਬਹਮ ਕਸ਼ੀਦਨ - 128	ਬਹਰਵਰ - 127
ਬਸਲ - 108	ਬਹਮ ਜ਼ਦਨ - 128	ਬਹਰਾ - 127

ਬਹਰਾ-ਬਰ - 127	ਬਹਾਰੀ - 126	ਬਕਾਰ-ਏ-ਆਬ ਬੁਦਨ - 113
ਬਹਰਾਮੰਦ - 127	ਬਹਾਵਰੀ	ਬਕਾਰਤ - 114
ਬਹਰਾਮ - 126	ਬਹੀਮਾ - 128	ਬਕਾਰ ਨਮੇ ਖੁਰਦ - 113
ਬਹਰਾਮ-ਏ-ਚਰਖ - 126	ਬਹੀਰਾ - 92	ਬਕਾਰ ਨਾਵਰਦਨ
ਬਹਰਾਮ ਗੋਰ - 126	ਬਹੂਰ - 92	ਬਕਾਰ-ਬੁਰਦਨ - 113
ਬਹਰਾਮ-ਚੂਬੀਨ - 126	ਬਕ - 113	ਬੱਕਾਲ - 112
ਬਹਰਾਮ ਰੋਜ਼ - 126	ਬਕਸ਼ਾ - 114	ਬਕਾਵਲ - 114
ਬਹਰਾਮਾ - 127	ਬਕੂਕ - 114	ਬੱਕੀਯਤੀ - 113
ਬਹਰੀ - 91	ਬਕੰਗ - 114	ਬੱਕੀਯਤੁਲ-ਉਮਰ - 113
ਬਹਰੀਨ - 92	ਬਕਤਰ - 114	ਬੱਕੀਯਾ - 113
ਬਹਰੀਯਾ - 92	ਬ-ਕਦਰ - 113	ਬਕੂਕ - 114
ਬਹਰੈਨ - 92	ਬਕਫ ਆਵਰਦਨ - 114	ਬਕੂਨਕ - 114
ਬਹਲਾ - 127	ਬਕਬਰ - 14	ਬਕੂਨਾ - 114
ਬਹਵ - 128	ਬਕਬਾਕ - 113	ਬਕੰਮ
ਬਹਾ - 125	ਬਕਮ - 114	ਬਖਸ਼ - 93
ਬਹਾਇਮ - 126	ਬੱਕਮ - 113	ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼ - 93
ਬਹਾ-ਏ-ਖੂਨ - 125	ਬਕਰ - 113	ਬਖਸ਼ਾ - 93
ਬਹਾ-ਏ-ਪੇਸ਼ੀ - 125	ਬਕਰ - ਈਦ - 113	ਬਖਸ਼ਾਇਸ਼ - 93
ਬਹਾਰੀਰ - 125	ਬਕਰਸ - 115	ਬਖਸ਼ੀ - 93
ਬਹਾਜਤ - 125	ਬਕਰਵੀ - 114	ਬਖਸ਼ੀਗਰੀ - 93
ਬਹਾਦੁਰ - 125	ਬਕਰਾ - 114	ਬਖਤ - 92
ਬਹਾਨਗਰ - 126	ਬਕਰਾਈ - 114	ਬਖਤ-ਆਜਮਾਈ - 92
ਬਹਾਨਾ - 126	ਬਕਰਾਤ - 113	ਬਖਤ-ਏ-ਖੁਫਤਾ - 92
ਬਹਾਨਾ-ਸਾਜ਼ - 126	ਬਕਲ - 113	ਬਖਤ ਸਫੈਦ - 92
ਬਹਾਨਾ-ਜੂ - 126	ਬਕਲਾ - 113	ਬਖਤ ਸਬਜ਼ - 92
ਬਹਾਰ - 125	ਬੱਕਾ - 114	ਬਖਤ-ਜਵਾਨ - 92
ਬਹਾਰਅਫਸ਼ਾਨ - 125	ਬਕਾ - 112	ਬਖਤ-ਬਰਗਸਤਾ - 92
ਬਹਾਰਅਫਜ਼ਨ - 1	ਬ-ਕਾਗਜ਼ ਬੁਰਦਨ - 114	ਬਖਤ-ਬਲੰਦ - 92
ਬਹਾਰ ਆਰਾ - 125	ਬਕਾਮ - 114	ਬੱਖਤਮੰਦ - 92
ਬਹਾਰ-ਖਾਨਾ - 126	ਬਕਾਯਾ - 112	ਬਖਤਯਾਰ - 93
ਬਹਾਰਖੁਸ਼ - 126	ਬਕਾਯਾ-ਏ-ਬਾਕੀ - 113	ਬਖਤਯਾਰ ਖਿਲਜੀ - 93
ਬਹਾਰਬੰਦ - 125	ਬ-ਕਾਰ - 113	ਬਖਤਵਰ - 92
ਬਹਾਰਾਨ - 125	ਬਕਾਰ ਆਮਦ - 113	ਬਖਤਾਰ - 92
ਬਹਾਰਿਸਤਾਨ - 126	ਬਕਾਰ-ਆਮਦਨ - 113	

ਬਖਰਦ - 93	ਬਗਮਾਜ਼ - 115	ਬ-ਗੋਸ਼ਾ ਗੁਫਤਨ - 115
ਬਖਰਦ-ਏ-ਬੇਖਿਰਦਾਨ - 93	ਬਗਯਾਜ਼ - 112	ਬਗੀਗ - 115
ਬਖਰਦੀ - 93	ਬਗਯਾਰ - 112	ਬਗੀਦ - 112
ਬ-ਖਾਕ ਉਫਤਾਦਨ - 92	ਬਗਰਸ - 115	ਬਗੀਦ - 115
ਬ-ਖਾਕ ਅਫਰੀਦਨ - 92	ਬ-ਗਰਦ ਰਫਤਨ - 115	ਬਚਸ - 91
ਬ-ਖਾਕ ਕਰਦਨ - 92	ਬ-ਗਰਦੇ-ਉ-ਨਮੀ ਰਸਦ - 115	ਬਚਸਮ - 91
ਬ-ਖਾਕ ਦਰ ਆਮਦਨ - 92	ਬਗਰਾ - 111	ਬੱਚਾ - 91
ਬ-ਖਾਕ ਰਫਤਨ - 92	ਬਗਲ - 112	ਬਚਾਕ - 91
ਬ-ਖਾਤਿਰ ਆਵਰਦਨ - 92	ਬਗਲਕ - 112	ਬ-ਚਿਹ - 126
ਬ-ਖਾਮ ਕਸੀਦਨ - 92	ਬਗਲ ਕਰਦਨ - 112	ਬਜ਼ - 105
ਬਖੀਦਾ - 93	ਬਗਲਗੀਰ - 112	ਬਜ਼ਸਕ - 105
ਬਖੀਯਾ - 93	ਬਗਲਗੀਰੀ - 112	ਬਜ਼ਮ - 105
ਬਖੀਲ - 93	ਬਗਲ ਜ਼ਦਨ - 112	ਬਜ਼ਮ-ਅਫਰੋਜ਼ - 105
ਬਖੀਲਾ - 93	ਬਗਲਤਰੀ - 112	ਬਜ਼ਮ-ਆਰਾ - 105
ਬਖੀਲੀ - 93	ਬਗਲਤਾਕ - 112	ਬਜ਼ਮ-ਏ-ਸੰਗੀਨ - 105
ਬ-ਖੁਦਾ - 93	ਬਗਲ-ਬਗਲ - 112	ਬਜ਼ਮ-ਏ-ਦੀਗਰ - 105
ਬ-ਖੁਦੀ-ਏ-ਖਦ - 126	ਬਗਲ-ਬੁਰ - 112	ਬਜ਼ਮ-ਏ-ਫ਼ਹਾਮ - 105
ਬਗ - 114	ਬਗਲ-ਬੰਦ - 112	ਬਜ਼ਮਸਾਜ਼ ਕਰਦਨ - 105
ਬਗ - 111	ਬਗਲਰ - 115	ਬਜ਼ਮਗਾਹ - 105
ਬਗਸੂਰ - 112	ਬਗਲਰਬਿਗ - 115	ਬਜ਼ਮਾ - 105
ਬਗਚਾ - ਕਸ - 111	ਬਗਲੀ - 112	ਬਜ਼ਰਕਾ - 96
ਬਗਜ਼ - 112	ਬ-ਗਾਹ - 114	ਬਜ਼ਲ - 96, 105
ਬਗਤਰ - 114	ਬਗਾਹ ਅਸਤ - 114	ਬਜ਼ਲਾ - 96, 105
ਬਗਤਰਪੋਸ਼ - 114	ਬਗਾਜ਼ - 111	ਬਜ਼ਲਾ-ਏ-ਰੂਹਾਨੀ - 96
ਬਗਤਰੀ - 114	ਬਗਾਜ਼ੀ - 111	ਬਜ਼ਲਾ-ਸੰਜ - 96
ਬਗਤਾਸ਼ - 112	ਬਗਾਨੂਸ਼ - 111	ਬਜ਼ਲਾ-ਗੋ - 96
ਬਗਤਾਕ - 112	ਬਗਾਮਾ - 111	ਬਜ਼ਲਾ-ਬਾਜ਼ - 96
ਬਗਦਾਦ - 111	ਬਗਾਵਤ - 111	ਬਜ਼ਾ - 105
ਬਗਦਾਦ-ਏ-ਕੁਹਨ - 111	ਬ-ਗਿਰਦ ਆਵਰਦਨ - 115	ਬੱਜਾਜ਼ - 105
ਬਗਦਾਦ-ਏ-ਖਰਾਬ - 111	ਬਗੀ - 112	ਬ-ਜਾਨ-ਉ-ਦਿਲ - 91
ਬਗਦਾਦ-ਏ-ਮਅਮੂਰ - 111	ਬਗੋਸ਼-ਏ-ਦਿਲ ਸੁਨੀਦਨ - 115	ਬਜਾਨ-ਆਮਦਾ - 91
ਬਗਦਾਦੀ - 111		ਬਜਾਬ - 91
ਬਗਦੀ - 111		ਬਜਾਯ-ਆਵਰਦਨ - 91
ਬਗਬੂਰ - 111		ਬਜਾਯ ਰਸੀਦਨ - 91

ਬ-ਦੁਜ਼ - 91	ਬਦ-ਆਗਾਜ਼ - 93	ਬਦ-ਨਿਜ਼ਾਦ - 95
ਬਜ਼ੂਨਾ - 105	ਬਦ-ਆਮੋਜ਼ - 93	ਬਦ-ਨੁਮਾ - 95
ਬਤ - 90, 110	ਬਦਅੰਜਾਮ - 93	ਬਦ-ਫਰਜ਼ਾਮ - 94
ਬਤ-ਏ-ਸ਼ਰਾਬ - 110	ਬਦ-ਸ਼ਕਲ - 94	ਬਦ-ਫਿਅਲ - 94
ਬੱਤ-ਏ-ਜ਼ਰ - 110	ਬਦ-ਸਗਾਲ - 94	ਬਦ-ਫਿਅਲੀ - 94
ਬਤ-ਏ-ਬਾਦਾ - 110	ਬਦ-ਸ਼ਗੂਨ - 94	ਬਦ-ਬਖ਼ਤ - 94
ਬਤਕਰੀਬ - 90	ਬਦਸਤੂਰ - 95	ਬਦ-ਬਾਜ਼ - 93
ਬ-ਤਦਰੀਜ਼ - 90	ਬਦ-ਸਰਿਸਤ - 94	ਬਦ-ਬਾਤਿਨ - 93
ਬਤਨ - 110	ਬਦ-ਸ਼ਾਖ਼ਤ - 94	ਬਦ-ਮਆਸ਼ - 94
ਬਤਨ ਪ੍ਰਸਤ - 110	ਬਦ-ਹਾਲ - 94	ਬਦ-ਮਸਤ - 94
ਬਤਯਾਰ - 91	ਬਦ-ਕਦਮ - 94	ਬਦ-ਮਜ਼ਹਬ - 94
ਬਤਯਾਰਾ - 91	ਬਦ-ਕਿਰਦਾਰ - 94	ਬਦ-ਮਜ਼ਰੀ - 94
ਬਤਰ, ਬੱਤਰ - 90	ਬਦ-ਕੁਨਿਸ਼ - 94	ਬਦ-ਮਜ਼ਾ - 94
ਬਤਲ - 110	ਬਦ-ਕੁਨਿਸਤ - 94	ਬਦ-ਮਿਹਰ - 94
ਬਤਵਾਜ਼ - 91	ਬਦਖ਼ਸ਼ - 95	ਬਦ-ਮਿਹਰੀ - 94
ਬਤਲੀਮੂਸ - 110	ਬਦਖ਼ਸ਼ਾਂ - 95	ਬਦ-ਮੁਆਮਲਾ - 94
ਬਤਾ - 91	ਬਦਖ਼ਸ਼ੀ - 95	ਬ-ਦਰ - 95
ਬਤਾਸਾ - 90	ਬਦ-ਖ਼ੂ - 94	ਬਦਰ - 95
ਬਤਾਰਾ - 90	ਬਦ-ਗੁਹਰ - 94	ਬ-ਦਰ ਕਰਦਨ - 95
ਬਤਾਰਿਕਾ - 110	ਬਦ-ਗੋਹਰ - 94	ਬਦਰਕਾ - 95
ਬਤਾਲ - 110	ਬਦਜ਼ਬਾਨ - 94	ਬਦਰਕਾ-ਏ-ਹਯਾਤ - 95
ਬਤਾਲਤ - 110	ਬਦ-ਜ਼ਾਤ - 94	ਬਦਰਗ - 95
ਬਤੀਨ - 110	ਬਦ-ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀ - 94	ਬਦਰਗੀ - 95
ਬਤੂ - 90	ਬਦ-ਜ਼ੋਬ - 94	ਬਦਰਾ - 95
ਬਤੂਨ - 91, 110	ਬਦ-ਦਿਮਾਗ - 94	ਬਦ-ਰੂਜ਼ - 94
ਬਦ - 93	ਬਦ-ਦਿਲ - 94	ਬਦ ਰੂਜ਼ਗਾਰ - 94
ਬਦਅਸੂਲ - 93	ਬਦ-ਦੀਨ - 94	ਬਦਲ - 95
ਬਦ-ਅਹਦ - 94	ਬਦਨ - 95	ਬਦ-ਲਹਜ਼ਾ - 94
ਬਦ-ਅਹਦੀ - 94	ਬਦਨਅਲ - 95	ਬਦ-ਲਗਾਮ - 94
ਬਦਅਹਵਾਲ - 93	ਬਦ-ਨਸਰ - 95	ਬਦ-ਲੱਜ਼ਤ - 94
ਬਦਅਖ਼ਤਰ - 93	ਬਦ-ਨਫ਼ਸ - 95	ਬਦਲਾ - 95
ਬਦਅਖ਼ਲਾਕ - 93	ਬਦ-ਨਾਮ - 94	ਬਦਵੀ - 95
ਬਦਅਖ਼ਲਾਕੀ - 93	ਬਦ-ਨਾਮੀ - 94	ਬਦਾ - 95
ਬਦ-ਆਈਨ - 93	ਬਦ ਨਿਹਾਦ - 95	ਬਦਾਇਅ - 95

ਬਦਿਲ-ਉ-ਜਾਨ - 95	ਬ-ਨਾਮ-ਏ-ਈਜ਼ਦ - 119	ਬਯੋਗ - 138
ਬਦਿਲ ਗਰਿਫਤਨ - 95	ਬ-ਨਾਮੀਜ਼ਦ - 119	ਬਯੋਗਾਨੀ - 138
ਬਦਿਲ ਨਕਸ਼ ਬਸਤਨ - 95	ਬਨਾਵਰ - 119	ਬਰ - 96
ਬਦੀ - 95	ਬਨੀ - 122	ਬੱਰ - 97
ਬਦੀਅ - 95ਖ	ਬਨੀ ਆਦਮ - 122	ਬਰ-ਉ-ਫਰੋਦਾ - 103
ਬਦੀਅ-ਉਲ-ਜਮਾਲ - 95	ਬਨੀ ਆਮਿਰ - 122	ਬਰ-ਅਸ਼ - 101
ਬਦੀਹ - 96	ਬਨੀ ਇਸਰਾਈਲ - 122	ਬਰ ਆਸਮਾਨ-ਕਰਦਨ - 96
ਬਦੀਹਾ - 96	ਬਨੀ ਤੈ - 122	ਬਰ ਆਸਮਾਨ ਰਸਾਂਦਨ - 96
ਬਦੀਹਾ ਗੁਫਤਨ - 96	ਬਨੀਨ - 122	ਬਰ ਆਤਿਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੁਦਨ - 96
ਬਦੀਲ - 96	ਬਨੀ ਨੌਅ ਬਸਰ - 122	ਬਰ-ਆਂ-ਦਿਲ - 96
ਬਨ - 118	ਬਨੂ- 121	ਬਰ ਆਬ ਆਮਦਨ - 96
ਬ-ਨਕਦ - 121	ਬਨੂ-ਬਨੂਹ - 121	ਬਰ ਆਬ ਕਸ਼ੀਦਨ - 96
ਬਨਕਾ - 121	ਬਨੂਨ - 121	ਬਰ ਆਬ ਦਵੀਦਨ - 96
ਬ-ਨਫਸ-ਏ-ਨਫੀਸ - 121	ਬ-ਪਾ - 90	ਬਰ ਆਬ ਨਵਿਸਤਨ - 96
ਬਨਫਸ਼ਾ - 121	ਬਫ - 112	ਬਰ ਆਬ ਨਿਹਾਦਨ - 96
ਬਨਫਸ਼ਾ-ਗੁੰ-ਤਾਰਮ - 121	ਬਫਸ਼ - 112	ਬਰ ਆਬ ਬਸਤਨ - 96
ਬਨਫਸ਼ਾ-ਗੁੰ ਮਹਦ - 121	ਬਫਕੀਨ - 112	ਬਰਆਮਦ - 96
ਬਨਮੀਨ - 121	ਬਫਤਰੀ - 112	ਬਰਆਮਦਗੀ - 96
ਬਨਵਨ - 121	ਬ-ਪਾ ਈਸਤਾਦਨ - 90	ਬਰ-ਆਮਦਨ - 96
ਬਨਾਕਾਜ - 119	ਬ ਪਾਏ - 90	ਬਰ-ਆਮੇਖਤਨ - 96
ਬਨਾਗ - 119	ਬਫਾਰ - 112	ਬਰ-ਆਵਰਦਨ - 96
ਬ-ਨਾਗਾਹ - 119	ਬਫਨਜ਼ - 112	ਬਰ-ਆਵੇਖਤਨ - 96
ਬਨਾਤ 119	ਬਬਕ - 90	ਬਰ-ਅੰਦਾਖਤਨ - 96
ਬਨਾਤ-ਏ-ਗਰਦੂ - 119	ਬਬਰ - ਬਿਯਾਨ - 90	ਬਰਸ - 100
ਬਨਾਤੁਦੱਹਰ - 119	ਬਬਾ - 90	ਬਰਸ - 101
ਬਨਾਤੁੰਨਆਸ਼ - 119	ਬ-ਬਾਦ-ਦਾਦਨ - 126	ਬਰਸਕਾਲ - 101
ਬਨਾਦਿਰ - 119	ਬ-ਬਾਦ-ਫਨਾ-ਰਫਤਾਨ - 126	ਬਰਸਮ - 101
ਬਨਾਦੀਕ - 119	ਬਯਿੰਨ - 137	ਬਰਸਮ ਚੀਨ - 101
ਬਨਾਨ - 119	ਬਯਿੰਨਾ - 137	ਬਰ ਸਰ ਆਮਦਨ - 97
ਬਨਾਨਜ਼ - 119	ਬਯਿੰਨਾਤ - 137	ਬਰਸਰ-ਏ-ਕਾਰ ਰਫਤਨ - 97
ਬਨਾਨਜ਼ਾ - 119	ਬਯੂਸ - 138	ਬਰ ਸਰ ਖੁਰਦਨ - 97
ਬਨਾਨਤ - 119	ਬਯੂਨ - 138	ਬਰਸਾਨ ਬਿਰਸਾਨ - 101
ਬਨਾਨਾ - 119	ਬਯੋ - 138	ਬਰਸਾਮ - 101
ਬ-ਨਾਮ - 119		

ਬਰ ਸ਼ੁਦਨ - 97	ਬਰ ਖਾਸਤ - 99	ਬਰਚਖ - 99
ਬਰ-ਸ਼ੁਦਾ - 97	ਬਰਖਾਸਤਗੀ - 99	ਬਰਚੀਦਨ - 96
ਬਰਸ਼ੁਮਾ ਬਾਦ - 101	ਬਰਖਾਸਤਨ - 99	ਬਰਜ - 100
ਬਰ ਸੰਗ ਜ਼ਦਨ - 97	ਬਰਖੀਯਾ - 99	ਬਰਜਸਤਾ - 99
ਬਰਹ - 98	ਬਰਖੇ - 99	ਬਰਜਖ - 100
ਬਰਹਨਾ - 104	ਬਰਖੁਰ/ਬਰਖੋਰ - 99	ਬਰਜਗਰ - 100
ਬਰਹਨਗੀ - 104	ਬਰਖੁਰਦਨ - 99	ਬਰਜਗਾ - 100
ਬਰਹਨਾਗੋ - 104	ਬਰਖੁਰਦਾਰ - 99	ਬਰਜਗਾਰ - 100
ਬਰਹਮ - 104	ਬਰਖੁਰਦਾਰੀ - 99	ਬਰਜਦਨ - 100
ਬਰਹਮ ਖੁਰਦਨ - 104	ਬਰਖੋਰ - 99	ਬਰਜਮ - 100
ਬਰਹਮ ਜ਼ਦਨ - 104	ਬਰਗ - 101, 102	ਬਰਜਾ-ਕਾਰ - 100
ਬਰਹਮਨ - 104	ਬਰਗ-ਉ-ਸਬਜ਼ - 102	ਬਰਜੀਗਰ - 100
ਬਰਹੂਨ - 104	ਬਰਗ-ਉ-ਸਾਜ਼ - 012	ਬਰਜੀਨ - 100
ਬਰਹੋਹ - 104	ਬਰਗ-ਉ-ਨਵਾ - 102	ਬਰਤਕਾਨ - 99
ਬਰਕ - 101, 102	ਬਰਗ-ਉ-ਬਾਰ - 102	ਬਰਤਬਕ - 101
ਬਰਕ-ਉ-ਜ਼ਰਕ - 101	ਬਰਗ-ਏ-ਚਸਮ - 102	ਬਰਤਰ - 99
ਬਰਕ-ਏ-ਖਯਾਲ - 101	ਬਰਗ-ਏ-ਤੰਬੂਲ - 102	ਬਰ ਤਰਫ਼ ਸ਼ੁਦਨ - 101
ਬਰਕ-ਏ-ਖਾਤਿਫ਼ - 101	ਬਰਗਸ - 102	ਬਰਤਰਫੀ - 101
ਬਰਕ-ਏ-ਜ਼ੋਲਾਨ - 101	ਬਰਗਸਤ - 102	ਬਰਤਰ-ਮਨਿਸ਼ - 99
ਬਰਕ-ਏ-ਤਜੱਲੀ - 101	ਬਰਗਸਤਨ - 102	ਬਰਤਰੀਨ - 99
ਬਰਕ-ਏ-ਮਅਰਕਾ - 101	ਬਰਗਸਤਾ - 102	ਬਰਤਾਸ - 99
ਬਰਕ-ਏ-ਵਗਾ/ਹੋਜਾ - 102	ਬਰਗਸਤਾ-ਬਖ਼ਤ - 102	ਬਰ ਤਾਕ ਨਿਹਾਦਨ - 97
ਬਰਕ-ਏ-ਲਸ਼ਕਰ - 101	ਬਰ-ਗਸਤਾ - 97	ਬਰਤੁਲ - 101
ਬਰ ਕਸੀਦਨ - 97	ਬਰਗਜ਼ੀਦਾ - 102	ਬਰਤੁਲਾ - 100
ਬਰਕਤ - 102	ਬਰਗ ਬਸਤਨ - 102	ਬਰਦਕ - 100
ਬਰਕ ਬਰਕ ਜ਼ਦਨ - 101	ਬਰਗ-ਬੇਦ - 102	ਬਰਦਰ - 100
ਬਰਕਤ - 102	ਬਰਗਾਬ - 102	ਬਰਦਰ-ਏ-ਇਰਫ਼ਾਨ ਜ਼ਦਨ
ਬਰ-ਕਰਦਨ - 97	ਬਰਗਿਰਦ - 102	- 100
ਬਰਕਰਾਰ - 102	ਬਰਗਿਰਦ ਗਰਦੀਦਨ -	ਬਰ ਦਰਜਦਨ - 100
ਬਰਕਾਤ - 102	102	ਬਰਦਾ - 100
ਬਰਕੀ - 102	ਬਰਗ-ਰੋਜ਼ - 102	ਬਰਦਾਸਤ - 100
ਬਰਖ - 99	ਬਰਗਰੋਜ਼ਾਨ - 102	ਬਰਦਾਸਤਨ - 97
ਬਰਖਸ਼ - 99	ਬਰਗੁਸਤਾਨ - 102	ਬਰਦਾਸਤਾ - 100
ਬ-ਰਖਸਤ - 99	ਬਰਗੁਸਤੁਵਾਨ - 102	ਬਰਦਾਸਤਾ ਖਾਤਿਰ - 100

ਬਰਦਾਸ਼ਤਾ ਖਾਤਿਰ	ਬਰ ਬਾਦ ਦਾਦਨ-ਏ-ਜਾਨ .	ਬੱਰਾਕ - 98
ਬਰਦਾਗ਼ - 100	97	ਬਰਾਜ਼ - 97
ਬਰ-ਦਾਦਨ - 97	ਬਰ ਬਾਦ ਰਫਤਨ - 96	ਬਰਾਜ਼ਿਸ਼ - 97
ਬਰਦਾਨ - 97	ਬਰਬਾਦ ਰਫਤਨ - 98	ਬਰਾਜ਼ਿੰਦਾ - 97
ਬਰਦਾ-ਫਰੋਸ਼ੀ - 100	ਬਰਬਾਦੀ - 98	ਬਰਾਤ - 97
ਬਰ ਦਾਰ ਕਸ਼ੀਦਨ - 100	ਬਰਬਾਰ - 98	ਬਰਾਬਰ - 97
ਬਰਦਾਲ - 100	ਬਰਬਾਰਾ - 98	ਬਰਾਮਦ - 96
ਬਰਦੀਕ - 100	ਬਰਬੰਦ - 99	ਬਰਾਮਿਕਾ - 98
ਬਰਦੀਨ - 100	ਬਰਮਹਲ - 97, 102	ਬਰਾਯ - 98
ਬਰਨਾ - 103	ਬਰਮਕ - 102	ਬਰਾਯ-ਏ-ਅਦਬ - 98
ਬਰਨਾਈ - 103	ਬਰਮਕ - 98	ਬਰਾਯ-ਏ-ਖੁਦ ਅਸਤ - 98
ਬਰਨਾਸ - 103	ਬਰਮਗਾਜ਼ - 102	ਬਰਾਯ-ਏ-ਨਾਮ - 98
ਬਰਨਾਕ - 103	ਬਰਮਗਾਜ਼ਾ - 102	ਬਰਾਯਾ - 98
ਬਰਨਾਮਾ - 103	ਬਰਮਲਾ - 103	ਬਰਿਸ਼ - 101
ਬਰਨਿਹਾਦ - 103	ਬਰਮਾ - 103	ਬਰੀ - 104
ਬਰਨਿਹਾਦਨ - 103	ਬਰਮਾਯਾ - 102	ਬੱਰੀ - 104
ਬਰਨੀ - 103	ਬਰਮਾਯੂਨ - 012	ਬਰੀ-ਉਜ਼-ਜ਼ਿੰਮਾ - 104
ਬਰ ਪਾ ਸੁਦਨ - 96	ਬਰ-ਮੁਰਾਦ - 102	ਬਰੀਸ਼ - 104
ਬਰਫ - 101	ਬਰਮੂ - 103	ਬਰੀਸ਼ਮ - 104
ਬਰਫਦਾਨ - 101	ਬਰਮੂਜ਼ - 103	ਬਰੀਸ਼ਮ-ਗ਼ਰ - 104
ਬਰਫਨਾਕ - 101	ਬਰਮੂਦਾ - 103	ਬਰੀਜ਼ਨ - 104
ਬਰ-ਫਰੋਖਤਨ - 97	ਬਰਵਕਤ - 104	ਬਰੀਜ਼ਨ - 104
ਬਰਫਾਨ - 101	ਬਰਵਜ਼ - 103	ਬਰੀਦ - 104
ਬਰਫਾਬ - 101	ਬਰਵਾਜ਼ - 103	ਬਰੀਦ-ਏ-ਫਲਕ - 104
ਬਰਫੀ - 101	ਬਰਵਾਰ - 103	ਬਰੀ ਫਰਹੰਗ - 105
ਬਰਬਸਤਨ - 98	ਬਰਵਾਰਾ - 103	ਬਰੀ ਫਰਹੰਗ
ਬਰਬਸਤਾ - 99	ਬਰਵੰਦਾ - 104	ਬਰੂ - 103
ਬਰਬਤ - 99	ਬਰਾ - 103	ਬਰੂ - 103
ਬਰਬਤ-ਸਰਾ - 99	ਬਰਾਸ਼ - 97	ਬਰੂਫਾ - 103
ਬਰਬਰ - 98	ਬਰਾਸ਼ੀ - 97	ਬਰ-ਉ-ਫਿਰੋਦਾ - 103
ਬਰਬਰੀ - 98	ਬਰਾਹ - 98	ਬਰੋਮੰਦ - 104
ਬਰਬਰੀਯਤ - 98	ਬਰਾਹਮ - 98	ਬਰੰਗ - 103
ਬਰਬਾਦ - 98	ਬਰਾਹਮਾ - 98	ਬਰੰਜਨ - 103
ਬਰਬਾਦ ਦਾਦਨ - 98	ਬਰਾਹੀਮ - 98	ਬਰੰਜਨ-ਏ-ਦਸਤ - 103

ਬਰੰਜਨ-ਏ-ਪਾ - 103	ਬਲਾ ਨਸੀਬ - 115	ਬਾ-ਇਅਤਬਾਰ - 86
ਬਰ ਦਰ-ਏ-ਇਰਫਾਨ ਜ਼ਦਨ	ਬਲਾਬਿਲ - 116	ਬਾਇਫਰਾਤ - 86
ਬਲ - 100	ਬਲਾਰਕ - 116	ਬਾ-ਈ-ਹਮਾ - 76
ਬਲਅਮ - 117	ਬਲੀਗ - 118	ਬਾ-ਈ-ਹਮਾ ਕਿਹ - 76
ਬਲਅਮ ਬਾਊਰ - 117	ਬਲੀਨਾਸ - 118	ਬਾਸ - 85
ਬਲਖ - 116	ਬਲੀਲਾ - 118	ਬਾਸ - 85
ਬਲਖਮ - 117	ਬਲੇ - 118	ਬਾ ਸਊਦ - 85
ਬਲਗਮ - 117	ਬਲੋਰ - 118	ਬਾਸ ਅਚਿਕ - 85
ਬਲਗਮੀ - 117	ਬਲੋਰੀ - 118	ਬਾਸ ਕਾਤਿਬ - 85
ਬਲਦ - 117	ਬਲੂਕ - 118	ਬਾਸ ਚਾਊਸ - 85
ਬਲਦ-ਉਲ-ਅਮੀਨ-ਮੱਕਾ	ਬਲੂਤ - 118	ਬਾਸਤਾਨ - 85
ਸਰੀਫ - 117	ਬਲੂਨ - 118	ਬਾਸਤਾਨ-ਨਾਮਾ - 85
ਬਲਦਾ - 117	ਬੱਲੂਰ - 118	ਬਾਸਤੀ - 85
ਬਲਦਾਨ - 117	ਬਲੰਦ - 117	ਬਾਸ ਬਾਸ - 85
ਬਲਦੀਯਤ - 117	ਬਲੰਦ-ਇਕਬਾਲ - 117	ਬਾ ਸਲੀਕ - 85
ਬਲਬਨ - 116	ਬਲੰਦ-ਸ਼ਨੀਦਨ - 118	ਬਾ-ਸਲੀਕਾ - 85
ਬਲਬਾਨ - 166	ਬਲੰਦ-ਹੋਸਲਾ - 118	ਬਾ ਸਲੀਕੀ - 85
ਬਲਬਾਨੀ - 116	ਬਲੰਦ ਜਾਹ - 118	ਬਾ ਸਲੀਗ - 85
ਬਲਬੂਸ - 116	ਬਲੰਦ ਤਰੀਨ - 118	ਬਾਸਾ - 85
ਬਲਮਾ - 117	ਬੰਲਦ ਨਜ਼ਰ - 118	ਬਾਸਾਨ - 85
ਬਲਮਾ-ਰੀਸ - 117	ਬਲੰਦ ਬਖਤ - 117	ਬਾਸਿਰ - 85
ਬਲਾ - 115	ਬਲੰਦ ਬਾਂਗ - 117	ਬਾਸਿਰਾ - 85
ਬਲਾ ਅੰਗੇਜ਼ - 115	ਬਲੰਦ-ਬਾਲਾ - 117	ਬਾਸ਼ਿਲਕ - 85
ਬਲਾ-ਏ-ਸਯਾਹ - 115	ਬਲੰਦ-ਪਰਵਾਜ਼ - 118	ਬਾ-ਸਿਲਾਹ - 85
ਬਲਾਸ - 116	ਬਲੰਦੀ - 118	ਬਾਸ਼ਿੰਦਗਾਨ - 85
ਬਲਾਕਸ਼ - 115	ਬਲੰਦੀ-ਉ-ਪਸਤੀ - 118	ਬਾਸ਼ਿੰਦਾ - 85
ਬਲਾ ਕਰਦਨ - 115	ਬਾ - 76	ਬਾਸ਼ੀ - 85
ਬਲਾਗਤ - 116	ਬਾਊਰ - 86	ਬਾਹ - 89
ਬਲਾ-ਗਰਦਨ - 115	ਬਾਊਰਾ - 86	ਬਾਹਮ - 89
ਬਲਾ-ਚੀਨ - 115	ਬਾ-ਆਂਕਿਹ - 76	ਬਾਹਮ ਸੀਰ-ਉ-ਸੱਕਰ
ਬਲਾਜ - 116	ਬਾ ਆਖਿਰ ਆਮਦਨ - 78	ਬੂਦਨ/ਸੂਦਨ - 89
ਬਲਾ-ਜੂ - 115	ਬਾ ਆਬ - 76	ਬਾਹਮਦੀਗਰ - 89
ਬਲਾਦਤ - 116	ਬਾ-ਆਬ-ਉ-ਤਾਬ - 76	ਬਾਹਮਾ ਕਿ - 89
ਬਲਾਦਾ - 116	ਬਾਇਸ - 86	ਬਾਹਿਰ - 89

ਬਾਹਿਰ-ਉ-ਜ਼ਾਹਿਰ - 89	ਬਾਜ਼ੀ-ਗਰੀ - 86	ਬਾਜ਼ਮਾਂਦਗੀ - 84
ਬਾਹੂ - 89	ਬਾਜ਼ੂ - 77	ਬਾਜ਼ਮਾਂਦਨ - 83
ਬਾਕ - 89	ਬਾਜ਼ - 77	ਬਾਜ਼ਮਾਂਦਾ - 84
ਬਾਕਮਰ - 86	ਬਾਜ਼-ਉ-ਖ਼ਰਾਜ਼ - 77	ਬਾਜ਼ਮਾਨ - 84
ਬਾਕਿਰ - 86	ਬਾਜ਼ਗੀਰ - 77	ਬਾਜ਼ਰਗਾਨ - 84
ਬਾਕਿਰ-ਖ਼ਾਨੀ - 86	ਬਾਜ਼ਗੁਜ਼ਾਰ - 77	ਬਾਜ਼ਰਗਾਨੀ - 84
ਬਾਕਿਰਾ - 86	ਬਾਜ਼ ਦਹ ਯਕ - 77	ਬਾਜ਼ਾ - 83
ਬਾਕੀ - 86	ਬਾਜ਼ਦਾਰ - 77	ਬਾਜ਼ਾਰ - 83
ਬਾਕੀਯਾਤ - 86	ਬਾਜ਼ੀ - 77	ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਰਾਸਤਨ - 83
ਬਾਕੂ - 86	ਬਾਜ਼ੀਯਾਨ - 77	ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਖ਼ਲਕੀ - 83
ਬਾਖ਼ - 77	ਬਾਜ਼ੰਗ - 77	ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਾਨ-ਉ-ਕਿੱਤਾਲ - 83
ਬਾ-ਖ਼ਸੂਸ - 78	ਬਾਜ਼ - 33	ਬਾਜ਼ਾਰ-ਏ-ਮੀਨਾ - 83
ਬਾਖ਼ਰ - 78	ਬਾਜ਼ ਆਮਦਨ - 83	ਬਾਜ਼ਾਰ ਗਰਦ - 83
ਬਾਖ਼ਤਰ - 77	ਬਾਜ਼-ਏ-ਸਫ਼ੇਦ - 83	ਬਾਜ਼ਾਰਗਾਹ - 83
ਬਾਖ਼ਤਾ - 78	ਬਾਜ਼-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ - 83	ਬਾਜ਼ਾਰਗਾਨ - 83
ਬਾ-ਖ਼ਬਰ - 77	ਬਾਜ਼ਕ - 84	ਬਾਜ਼ਾਰਗਾਨੀ - 83
ਬਾ-ਖ਼ੇਸ਼ - 78	ਬਾਜ਼ਕੀ - 84	ਬਾਜ਼ਾਰਚਾ - 83
ਬਾਂਗ - 86, 88	ਬਾਜ਼ ਖ਼ਰੀਦਨ - 83	ਬਾਜ਼ਾਰ-ਜ਼ਦਾ - 83
ਬਾਂਗ-ਏ-ਅੱਲਾਹ - 88	ਬਾਜ਼-ਖ਼ਾਸਤ - 84	ਬਾਜ਼ਾਰ ਬਰਚੀਦਨ - 83
ਬਾਂਗ-ਏ-ਖ਼ਰੋਸ਼ - 89	ਬਾਜ਼ਖ਼ਾਨਾ - 84	ਬਾਜ਼ਾਰਾ - 83
ਬਾਂਗ-ਏ-ਦਰਾ - 89	ਬਾਜ਼-ਗ਼ਾਸਤ - 84	ਬਾਜ਼ਾਰੀ - 84
ਬਾਂਗ-ਏ-ਨਮਾਜ਼ - 89	ਬਾਜ਼-ਗ਼ਰਦ - 84	ਬਾਜ਼ਾਰੀਯਾ - 84
ਬਾਂਗ-ਜ਼ਨ - 89	ਬਾਜ਼ਗੁੰ - 84	ਬਾਜ਼ੀਗਾ - 84
ਬਾਂਗ-ਏ-ਆਹੂ - 86	ਬਾਜ਼ ਗੁਨਗੀ - 84	ਬਫ਼ਾਜ਼ਿਲ - 80
ਬਾਂਗ-ਏ-ਇਰਮ - 86	ਬਾਜ਼-ਜ਼ਾਯ - 84	ਬਾਜ਼ੀ - 84
ਬਾਂਗ-ਏ-ਨਸੀਮ - 86	ਬਾਜ਼ੀਦਗੀ - 84	ਬਾਜ਼ੀ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 85
ਬਾਂਗ-ਏ-ਨਿਸ਼ਾਤ - 86	ਬਾਜ਼ੀਦਾ - 84	ਬਾਜ਼ੀ-ਏ-ਮੀਰ-ਉ-ਵਜ਼ੀਰ - 85
ਬਾਂਗਚਾ - 86	ਬਾਜ਼ਨ - 84	ਬਾਜ਼ੀਕਦਾ - 84
ਬਾਂਗਬਾਨ - 86	ਬਾਜ਼ ਨਮੂਦਨ - 83	ਬਾਜ਼ੀ ਖ਼ਰਦਨ - 85
ਬਾਂਗਬਾਨੀ - 86	ਬਾਜ਼ ਪਸ - 84	ਬਾਜ਼ੀਗਰ - 85
ਬਾਂਗ ਪੈਰਾ - 86	ਬਾਜ਼ਪਸਾਂ - 84	ਬਾਜ਼ਗਰਨ - 85
ਬਾਂਗ ਬਾਂਗ - 86	ਬਾਜ਼-ਪੁਰਸ - 84	ਬਾਜ਼ੀਗਰਨੀ - 85
ਬਾਂਗਾਤ - 86	ਬਾਜ਼-ਪੇਚ - 84	
ਬਾਂਗੀ - 86	ਬਾਜ਼ਯਾਫ਼ਤਨ - 83	

ਬਾਜ਼ੀਗਰੀ - 85	ਬਾਦ ਅਜ਼ ਬਰੂਤ-ਏ-ਕਸੇ-	ਬਾਦ-ਪੱਰਾਨ - 79
ਬਾਜ਼ੀਗਾਹ - 84	ਬੇਰੂੰ ਕਰਦਨ - 78	ਬਾਦ-ਪੇਜ਼ - 79
ਬਾਜ਼ੀਗੋਸ਼ - 85	ਬਾਦ-ਏ-ਆਹੰਗ - 78	ਬਾਦ ਪੈਮੂਦਨ - 78
ਬਾਜ਼ੀਚਾ - 85	ਬਾਦ-ਏ-ਈਸਾ - 78	ਬਾਦ-ਫਰ - 79
ਬਾਜ਼ੀਚਾ-ਅਤਫਾਲ - 85	ਬਾਦ-ਏ-ਸਖਤ - 78	ਬਾਦ-ਫਰਾਹ - 79
ਬਾਜ਼ੀਚਾ-ਏ-ਰੂਮ-ਉ-ਜੰਗ - 85	ਬਾਦ-ਏ-ਸਬਾ - 78	ਬਾਦ-ਬ-ਦਸਤ - 79
ਬਾਜ਼ੀ-ਜਾ - 84	ਬਾਦ-ਏ-ਸਮੂਮ - 78	ਬਾਦ-ਬਰਕ - 79
ਬਾਜ਼ੀਦਨ - 85	ਬਾਦ-ਏ-ਸਰਦ - 78	ਬਾਦ-ਬਾਦਕ - 79
ਬਾਜ਼ੀ ਬਾਜ਼ੀ - 84	ਬਾਦ-ਏ-ਸੁਰਖ - 80	ਬਾਦਬਾਨ - 79
ਬਾਜ਼ੂ-ਸ਼ਿਕਨ - 84	ਬਾਦ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 78	ਬਾਦਬਾਨ-ਏ-ਅਖਜ਼ਰ - 79
ਬਾਜ਼ੂ ਕੁਸ਼ਾਦਨ - 84	ਬਾਦ-ਏ-ਤੰਗ ਬਸਤਾ - 78	ਬਾਦਬਾਨ-ਏ-ਚਰਖ - 79
ਬਾਜ਼ੂ ਦਰਾਜ਼ - 84	ਬਾਦ-ਏ-ਤੁੰਦ - 78	ਬਾਦਬਾਨ ਕਸ਼ੀਦਨ - 79
ਬਾਜ਼ੂਦਾਦਨ - 85	ਬਾਦ-ਏ-ਨਵਾ - 78	ਬਾਦਬਾਨੀ - 79
ਬਾਜ਼ੂਬੰਦ - 84	ਬਾਦ-ਏ-ਬਹਾਰ - 78	ਬਾਦਬਾਰ - 79
ਬਾਤਿਕ - 77	ਬਾਦ-ਏ-ਬਰੀ - 78	ਬਾਦ ਬੂਦਨ - 78
ਬਾਤਿਨ - 86	ਬਾਦ-ਏ-ਬਰੂਤ - 78	ਬਾਦ-ਬੂਰਸ - 79
ਬਾਤਿਨ-ਬੀਨ - 86	ਬਾਦ ਸੰਜੀਦਨ - 78	ਬਾਦਲ - 80
ਬਾਤਿਨੀ - 86	ਬਾਦ-ਸਰ - 80	ਬਾਦਲੀ - 80
ਬਾਤਿਲ - 85	ਬਾਦ-ਸਰਾ - 80	ਬਾਦਾਸ਼ - 79
ਬਾਤਿਲਸਤੇਜ਼ - 85	ਬਾਦਸਰੀ - 80	ਬਾ-ਦਾਦ - 79
ਬਾਤਿਲਖ਼ਾਰ - 85	ਬਾਦਸ਼ਾਹ - 80	ਬਾਦਾਨ ਫੀਰੋਜ਼ - 79
ਬਾਤਿਲੀ - 85	ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ - 80	ਬਾਦਾਬਾਦ - 79
ਬਾਦ - 78	ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ - 80	ਬਾਦਾਮ - 79
ਬਾਦ-ਉ-ਤੂਫਾਨ - 80	ਬਾਦ-ਸਾਰ - 79	ਬਾਦਾਮ-ਉ-ਕੰਦ - 79
ਬਾਦ-ਉ-ਦਮ - 80	ਬਾਦਸ਼ੁਰਤਾ - 78	ਬਾਦਾਮ-ਏ-ਸਾਕੀ - 79
ਬਾਦ-ਅਫਰਾ 79	ਬਾਦਸ਼ੂਦਨ - 78	ਬਾਦਾਮ-ਏ-ਸਿਗੂਫਾ-ਫਿਸ਼ਾਂ 79
ਬਾਦ-ਅਫਰਾਸ਼ - 79	ਬਾਦੰਗਾਨ - 80	ਬਾਦਾਮ-ਏ-ਕਾਗਜ਼ੀ - 79
ਬਾਦ-ਅਫਰਾਹ - 79	ਬਾਦੰਜਾਨ - 80	ਬਾਦਾਮ-ਏ-ਦੋ-ਮਗਜ਼ - 79
ਬਾਦ-ਆਬਲਾ - 78	ਬਾਦੰਜਾਨ-ਏ-ਫਰੰਗੀ - 80	ਬਾਦਾਮ-ਏ-ਬਬਾ - 79
ਬਾਦ-ਆਵਰ - 78	ਬਾਦ-ਤੁਖ਼ਮ - 79	ਬਾਦਾਮਿਸਤਾਨ - 79
ਬਾਦ-ਆਵਰਦ - 78	ਬਾਦ ਦਰ ਸਰ ਦਾਸ਼ਤਨ - 78	ਬਾਦਾਮੀ - 79
ਬਾਦ ਆਵਿਲਾ - 79	ਬਾਦ-ਪਰ - 79	ਬਾਦਿਸ਼ਕਾਮ - 80
ਬਾਦ-ਅੰਗੇਜ਼ - 79	ਬਾਦਪਰਵਾ - 79	ਬਾਦਿਸ਼ਨਾਮ - 80

ਬਾਦਿਸ਼ਾਹ - 80	ਬਾਬਕ - 77	ਬਾਮਗਾਹ - 88
ਬਾਦਿਸ਼ਵਾਮ - 80	ਬਾਬਕਾਨ - 77	ਬਾਮਦਾਦ - 88
ਬਾ-ਦਿਲ - 80	ਬਾਬਕਾਨਾ - 77	ਬਾਮਦਾਦਾਂ - 88
ਬਾ-ਦਿਲ-ਉ-ਜਾਨ - 80	ਬਾਬਤ - 77	ਬਾਮਗਾਹ - 88
ਬਾਦੀ - 80	ਬਾਬਲੀ - 77	ਬਾਮਾ - 88
ਬਾਦੀ-ਉਲ-ਰਾਇ - 80	ਬਾਬ ਵਾਰ - 76	ਬਾਮੀਯਾਨ - 88
ਬਾਦੀਯਹ - 80	ਬਾਬਵਾਰੀ - 76	ਬਾ-ਮੁਹਰ - 88
ਬਾਦੀਯਾ - 80	ਬਾਬਾ - 76	ਬਾਜਿਸਤ - 90
ਬਾਦੀਯਾ-ਗੋਲ - 80	ਬਾਬਾ-ਏ-ਕਿਮਾਰਬਾਜ਼ - 76	ਬਾਜਿਸਤਨ - 90
ਬਾਦੀਯਾਨ - 80	ਬਾਬਾਖਾਨ - 77	ਬਾਜਿਸਤਾ - 90
ਬਾਦੀਯਾ-ਨਸ਼ੀ - 80	ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ਮ - 76	ਬਾਇਸਤਾ-ਏ-ਹਸਤੀ - 90
ਬਾਦੀਯਾ-ਪੈਮਾ - 80	ਬਾਬਾਤ - 77	ਬਾ-ਯਕ-ਦਿਗਰ - 90
ਬਾਦੀਯਾ-ਏ-ਮਿਹਨ - 80	ਬਾਬਾਯਾਨ - 77	ਬਾ-ਯਕ-ਦੀਗਰ - 90
ਬਾਨ - 88	ਬਾਬਿਲ - 77	ਬਾਯਜੀਦ - 90
ਬਾ-ਨਵਾ - 89	ਬਾ-ਬੀਜਾਨ - 77	ਬਾਯਦ - 89
ਬਾਨਾਤ - 88	ਬਾਬੁਲੀ - 77	ਬਾਯਦ-ਉ-ਸ਼ਾਯਦ - 89
ਬਾਨਾਤ ਫਰੋਸ਼ - 88	ਬਾਬੁਰ - 77	ਬਾਯਾ - 89
ਬਾਨਾਮ - 88	ਬਾਬੁਰੀ - 77	ਬਾਰ - 80, 81, (ਜ਼)
ਬਾਨੀ - 89	ਬਾਬੁਲ - 77	ਬਾਰ-ਅੰਦਾਖ਼ਤਨ - 81
ਬਾਨੀਕਾਰ - 89	ਬਾਬੁਲ-ਅਬਵਾਬ - 76	ਬਾਰਕ-ਅੱਲਾਹ - 82
ਬਾਨੀਕਾਰੀ - 89	ਬਾਬੁਲ-ਖਾਨਾ - 77	ਬਾਰ ਆਵਰਦਨ - 81
ਬਾਨੂ - 89	ਬਾਬੁਲੀ - 77	ਬਾਰ-ਏ-ਆਮ - 81
ਬਾਨੂ-ਏ-ਇਰਮ - 89	ਬਾਬੂ - 77	ਬਾਰ-ਏ-ਦਿਲ - 81
ਬਾਨੂ-ਏ-ਮਸ਼ਰਿਕ - 89	ਬਾਬੂਤਾ - 77	ਬਾਰ ਸਾਖ਼ਤਨ - 81
ਬਾਨੂ-ਏ-ਮਿਸਰ - 89	ਬਾਬੂਨਾ - 77	ਬਾਰ ਸੁਦਨ - 81
ਬਾਨੂਚ - 89	ਬਾਬੂਨਾ ਗਾਉ - 77	ਬਾਰ-ਕਸ਼ - 81, 82
ਬਾਨੂਜ - 89	ਬਾਮ - 88	ਬਾਰਕਸ਼ੀ - 82
ਬਾਨੋ - 89	ਬਾਮ-ਏ-ਚਸ਼ਮ - 88	ਬਾਰਖ਼ਾਨ - 82
ਬਾਫ਼ਤਾ - 86	ਬਾਮ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨਾ - 88	ਬਾਰਖ਼ੁਦਾ - 82
ਬਾਫ਼ਕਾਰ - 86	ਬਾਮ-ਏ-ਨੁਹੁਮ - 88	ਬਾਰ-ਖੁਦਾਯਾ - 82
ਬਾਫ਼ਿੰਦਾ - 86	ਬਾਮ-ਏ-ਫ਼ਰਾਖ਼ - 88	ਬਾਰਗਾਹ - 82
ਬਾਬ - 76	ਬਾਮ-ਏ-ਮਸ਼ੀਹ - 88	ਬਾਰਗਾਹ - 81
ਬਾਬ-ਏ-ਅਸਕਰੀਆ - 76	ਬਾਮ-ਏ-ਰਫੀਅ - 88	ਬਾਰਗੀ - 82
ਬਾਬ-ਏ-ਆਲੀ - 76	ਬਾਮ-ਏ-ਵਸੀਅ - 88	ਬਾਰਗੀਰ - 82

ਬਾਰਗੀਰੀ - 82	ਬਾਰਾਨੀ - 81	ਬਾਲਾਬੰਦ - 87
ਬਾਰਗੀਰੀ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 82	ਬਾਰਿਸ਼ - 82	ਬਾਲਾ ਬਾਲਾ - 87
ਬਾਰਚਾ - 82	ਬਾਰੀ - 82	ਬਾਲਾਨਾ - 87
ਬਾਰ ਜਮਾਂ - 82	ਬਾਰੀਕ - 82	ਬਾਲਾਲ - 87
ਬਾਰਜਾ - 81	ਬਾਰੀਕ ਆਵਾਜ਼ - 82	ਬਾਲਿਸ਼ - 87, 87
ਬਾਰਜਾਮਾ - 81	ਬਾਰੀਕ-ਖਜਾਲ - 83	ਬਾਲਿਸ਼-ਏ-ਜ਼ਰ - 87
ਬਾਰ ਦਰ ਦਿਲ ਨਿਹਾਦਨ - 81	ਬਾਰੀਕ-ਬੀਨ - 82	ਬਾਲਿਸ਼-ਏ-ਨੁਕਰਾ - 87
ਬਾਰਦਾਨ - 81	ਬਾਰੀਕ-ਬੀਨੀ - 83	ਬਾਲਿਸ਼ਤ - 87
ਬਾਰਦਾਰ-ਸ਼ੁਦਨ - 81	ਬਾਰੀਕ ਮਿਯਾਨ - 83	ਬਾਲਿਗ - 87
ਬਾਰਨਾਮ - 82	ਬਾਰੀਕ ਰੋ - 83	ਬਾਲਿਗ - 87
ਬਾਰਨਾਮਾ - 82	ਬਾਰੀਕਾ - 83	ਬਾਲਿਗਾ - 87
ਬਾਰ ਪਜ਼ੀਰਫਤਨ - 81	ਬਾਰੀਕੀ - 83	ਬਾਲੀ - 88
ਬਾਰਫਿਰੋਸ਼ - 81	ਬਾਰੀ ਤਆਲਾ - 82	ਬਾਲੀਕ - 88
ਬਾਰਬਗ - 81	ਬਾਰੀਦਰੀ - 82	ਬਾਲੀਦਰੀ - 88
ਬਾਰਬਗੀ - 81	ਬਾਰੀਦਨ - 82	ਬਾਲੀਨ - 88
ਬਾਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ - 81	ਬਾਰੀਦਾਰ - 82	ਬਾਲੀਨ-ਏ-ਜਮਸ਼ੀਦ - 88
ਬਾਰ ਬਰਦਾਰ - 81	ਬਾਰੂ - 82	ਬਾਲੀਨ-ਪ੍ਰਸਤ - 88
ਬਾਰਬਰਦਾਰੀ - 81	ਬਾਰੂਤ ਖਾਨਾ - 82	ਬਾਲੀਯਾ - 88
ਬਾਰਬੁਦ - 81	ਬਾਰੂਦ ਖਾਨਾ - 82	ਬਾਲੁਗ - 87
ਬਾਰਬੇਰੀ - 81	ਬਾਰੋ ਬੰਦ - 82	ਬਾਲੇਸਰ - 88
ਬਾਰਮਾਨ - 82	ਬਾਲ - 86	ਬਾਵਸਫ - 89
ਬਾਰਯਾ - 82	ਬਾਲਸਤ - 87	ਬਾਵਜੂਦ - 89
ਬਾਰਯਾਫ - 82	ਬਾਲਯੂਸ - 88	ਬਾਵਰ - 89
ਬਾਰਯਾਫਤਨ - 81	ਬਾਲਾ - 86	ਬਾਵਰਦੀ - 89
ਬਾਰਯਾਬ - 82	ਬਾਲਾ-ਉ-ਪਸਤੀ - 87	ਬਾਵਰਦੀਖਾਨਾ - 89
ਬਾਰਯਾਬੀ - 82	ਬਾਲਾਈ - 87	ਬਾਵਰਦੀਗਰੀ - 89
ਬਾਰਾਨ - 81	ਬਾਲਾਈ ਆਮਦਨੀ - 87	ਬਾਵੀਨ - 89
ਬਾਰਾਨ-ਏ-ਸ਼ਿਤਾਬ - 81	ਬਾਲਾਈ ਯਾਫਤ - 87	ਬਿ - 76
ਬਾਰਾਨ-ਗੀਰ - 81	ਬਾਲਾਖਾਨਾ - 87	ਬਿਐਨਹੀ - 111
ਬਾਰਾਨ ਗੁਰੇਜ਼ - 81	ਬਾਲਾਤਰ - 87	ਬਿਸ਼ਕਨ ਬਿਸ਼ਕਨ - 109
ਬਾਰਾਨ-ਰਸੀਦਾ - 81	ਬਾਲਾ-ਦਸਤ - 87	ਬਿਸ਼ਕੋਹ - 110
ਬਾਰਾਨ-ਨਾਕ - 81	ਬਾਲਾ-ਦਸਤੀ - 87	ਬਿਸ਼ਕੋਲ - 110
	ਬਾਲਾ-ਨਸ਼ੀਨ - 87	ਬਿਸਤ - 106
	ਬਾਲਾਪੋਸ਼ - 87	ਬਿਸਤਰ - 107

ਬਿਸਤਰ ਆਹੰਗ - 107	ਬਿਸਾਰਤ-ਕਸ਼ਾਨ - 109	ਬਿਹ ਗੁਜ਼ੀਨ - 127
ਬਿਸਤਰਕ - 107	ਬਿਸਾਰਦਾ - 106	ਬਿਹੀਨ - 128
ਬਿਸਤਰ-ਨਸ਼ੀਨ - 017	ਬਿਸਾਰਾ - 106	ਬਿਹੀਨਾ - 128
ਬਿਸਤਰੀ ਬੂਦ - 107	ਬਿਸੇਜ - 109	ਬਿਕ - 113
ਬਿਸਤਾਬ - 109	ਬਿਸੇਜੀਦਾ - 109	ਬਿਕਰ - 114
ਬਿਸਤਾਮ - 107	ਬਿਸੰਜ - 108	ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਚਰਖ - 114
ਬਿਸਤਾਰ - 107	ਬਿਸੰਜ - 110	ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਛਲਕ - 114
ਬਿਸਤੁਮ - 107	ਬਿਸੰਜਾ - 110	ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਬਹਿਸ਼ਤ - 114
ਬਿਸਤੂਹ - 107	ਬਿਹ - 125	ਬਿਕਰਾਨ-ਏ-ਜੰਨਤ - 114
ਬਿਸਤੂਨ - 110	ਬਿਹ ਉਛਤਾਦ - 126	ਬਿਕਯਾਸਾ - 114
ਬਿਸਬਾਸਾ - 106	ਬਿਹ-ਆਫਰੀਦ - 126	ਬਿਕੰਗ - 114
ਬਿਸਮਿਲ - 108	ਬਿਹ-ਆਫਰੀਨ - 126	ਬਿਗ - 114
ਬਿਸਮਿੱਲਾ - 108	ਬਿਹਸ਼ਤੀ - 127	ਬਿਗਾਜ਼ - 111
ਬਿਸਮਿੱਲਾਹ - 108	ਬਿਹਗੁਜ਼ੀਨ - 127	ਬਿਚਿਸ਼ਕ - 91
ਬਿਸਯਾਰ - 108	ਬਿਹਜ਼ਾਦ - 127	ਬਿ-ਜਿਨਸਹ - 91
ਬਿਸਯਾਰ-ਖ਼ਾਰ - 108	ਬਿਹਤਰ - 126	ਬਿਜ਼ - 105
ਬਿਸਯਾਰ-ਦਾਨ - 108	ਬਿਹਤਰੀਨ - 126	ਬਿਜ਼ਨਗਾਹ - 105
ਬਿਸਯਾਰ-ਫ਼ਨ - 108	ਬਿਹਦਾਨਾ - 126	ਬਿਜ਼ਨ ਬਹਾਦੁਰ - 105
ਬਿਸਯਾਰ-ਬਹਰ - 108	ਬਿਹਨਾਨਾ - 128	ਬਿਜ਼ਰੂਰਤ - 87
ਬਿਸਯਾਰ-ਬਰ - 108	ਬਿਹਬੂਦ - 126	ਬਿਜ਼ਅਤ - 110
ਬਿਸਯਾਰਾਨ - 108	ਬਿਹਬੂਦੀ - 126	ਬਿੱਜਾਤ - 87
ਬਿਸਯਾਰੀ - 109	ਬਿਹਰੋਜ - 127	ਬਿੱਤ ਸਰੀਹ - 87
ਬਿਸਰੀਯਾ - 108	ਬਿਹਰੋਜ਼ - 127	ਬਿੱਤ ਸਰੀਹ - 87
ਬਿਸਾਤ - 106	ਬਿਹਰੋਜਾ - 127	ਬਿੱਤਖ਼ਸੀਸ - 87
ਬਿਸਾਤ-ਅਫ਼ਗ਼ਾਨ - 106	ਬਿਹਰੋਜ਼ਾ - 127	ਬਿੱਤਫ਼ਸੀਲ - 87
ਬਿਸਾਤ-ਆਰਾਯ - 106	ਬਿਹਲਾ - 127	ਬਿਤਯਾਰ - 91
ਬਿਸਾਤ-ਏ-ਖ਼ਾਨਾ - 106	ਬਿਹਿਸ਼ਤ - 127	ਬਿਤਯਾਰਾ - 91
ਬਿਸਾਤ-ਖ਼ਾਨਾ - 106	ਬਿਹਿਸ਼ਤ-ਸੀਮਾ - 127	ਬਿਤਰੀਕ - 110
ਬਿਸਾਤੀ - 106	ਬਿਹਿਸ਼ਤਜ਼ਾਰ - 127	ਬਿਤਾਕਾ - 110
ਬਿਸ਼ਾਰ - 109	ਬਿਹਿਸ਼ਤ-ਰੂ - 127	ਬਿਤਾਲਤ - 110
ਬਿਸ਼ਾਰਤ - 110	ਬਿਹਿਸ਼ਤੀ-ਰੂ - 127	ਬਿਤਿਕ - 90
ਬਿਸ਼ਾਰਤ - 109	ਬਿਹਲੂ - 127	ਬਿਤਿਕਰੀ - 90
ਬਿਸ਼ਾਰਤ-ਏ-ਈਸਾ - 109	ਬਿਹੀ - 128	ਬਿਤਿਯਾ - 91
ਬਿਸ਼ਾਰਤ-ਏ-ਮਸੀਹ - 109	ਬਿਹੀ-ਖਾਹ - 128	ਬਿਦਅਤ - 95

ਬਿਦਅਤੀ - 95	ਬਿਰਾਦਰ-ਏ-ਹਕੀਕੀ - 97	ਬਿਲਾ ਤਹਾਸ਼ਾ (ਤਹਾਸ਼ੀ)
ਬਿਦਾਕ - 95	ਬਿਰਾਦਰ-ਏ-ਰਿਜ਼ਾਈ - 97	115
ਬਿਨ - 118	ਬਿਰਾਦਰਜ਼ਾਦਾ - 97	ਬਿਲਾ ਤਰਤੀਬ - 115
ਬਿਨਤ - 119	ਬਿਰਾਦਰ-ਪਰਵਰ - 97	ਬਿਲਾ ਤਰਦੁੱਦ - 115
ਬਿਨਤੁਲਇਨਬ - 119	ਬਿਰਾਦਰਾਨਾ - 97	ਬਿਲਾ ਤਾਖੀਰ - 115
ਬਿਨਤੁਲਕਰਮ - 119	ਬਿਰਾਦਰੀ - 97	ਬਿਲਾਦ - 116
ਬਿਨਤੁਲਜਬਲ - 119	ਬਿਰੰਜ-ਏ-ਮਤੱਲਾ - 103	ਬਿਲਾਬਾ - 116
ਬਿਨਫਸ਼ - 121	ਬਿਰੰਜ/ਬਿਰੰਜ - 103	ਬਿਲਾਬਾਕਾਰ - 116
ਬਿਲਫਸ਼ਾ - 121	ਬਿਰੰਜ - 103	ਬਿਲਾਲ - 116
ਬਨਫਸ਼ਾ-ਗੁੰ ਮਹਦ - 121	ਬਿਰੰਜ-ਏ-ਜ਼ਰਦ - 103	ਬਿਲਾਲਾਨਾ - 116
ਬਿਨਫਸ਼ਿਹੀ - 121	ਬਿਰੂਨ - 104	ਬਿਲਾ ਵਜਾ - 115
ਬਿਨਾ - 118	ਬਿਰੂਨ-ਅਫਗਨ - 104	ਬਿਲਾ ਵਾਸਤਾ - 115
ਬਿਨਾ-ਏ-ਸਰਤੇਜ਼ - 119	ਬਿਰੂਨ-ਸਰਾ - 104	ਬਿਲਿਸਕ - 117
ਬਿਨਾ-ਏ-ਦਾਅਵਾ - 119	ਬਿਲ - 115	ਬਿਲੋਰੀਨ - 118
ਬਿਨਾ ਕਰਦਨ - 119	ਬਿਲਅਕਸ - 87	ਬੀ - 128
ਬਿਨਾਗਰ - 119	ਬਿਲਅਮੂਮ - 87	ਬੀਹਨ - 138
ਬਿਨਾ ਗੁਜ਼ਾਸਤਨ - 119	ਬਿਲਅਖ਼ਿਰ - 87	ਬੀਹੀਨ - 138
ਬਿਨਾ ਨਮੂਦਨ - 119	ਬਿਲਇਤਿਫ਼ਾਕ - 87	ਬੀਜ਼ - 136
ਬਿਨਾ ਨਿਹਾਦਨ - 119	ਬਿਲਇਜਮਾਅ - 87	ਬੀਨਾ - 138
ਬਿਨਾ ਬਰ ਆਂ - 118	ਬਿਲਇਜਮਾਲ - 87	ਬੀਨਾਈ - 138
ਬਿਨਾ ਬਰਾਂ - 118	ਬਿਲਇਰਾਦਾ - 87	ਬੀਨਾਸ - 138
ਬਿਨਾ ਬਰ ਈਂ - 118	ਬਿਲਇਸਤਿਕਲਾਲ - 87	ਬੀਨਾਸਕ - 138
ਬਿਨਾ ਬਰੀਂ - 118	ਬਿਲਕੁਲ - 88	ਬੀਨਿਸ - 138
ਬਿਨਾਵੰਦ - 119	ਬਿਲਖੈਰ - 87	ਬੀਨਿੰਦਗੀ - 138
ਬਿੱਰ - 97	ਬਿਲਜੁਮਲਾ - 87	ਬੀਨਿੰਦਾ - 138
ਬਿਰਸ਼ - 101	ਬਿਲਕੀਸ - 117	ਬੀਨੀ - 138
ਬਿਰਸਾਨ - 101	ਬਲੰਦ ਹੋਸਲਾ - 118	ਬੀਨੀ-ਏ-ਕੋਹ - 138
ਬਿਰਕਤ - 102	ਬਿਲਾ - 115	ਬੀਨੀਜ਼ਦਨ - 138
ਬਿਰਕਾ - 102	ਬਿਲਾ ਇਵਜ਼ - 115	ਬੀਨੀਦਰਾ - 138
ਬਿਰਯਾਨ - 104	ਬਿਲਾਸ਼ - 116	ਬੀਨੀਦਾਰ - 138
ਬਿਰਯਾਨੀ - 104	ਬਿਲਾ ਸ਼ਕ-ਉ-ਸ਼ੁਬਾ - 115	ਬੀਨੀਬੰਦ - 138
ਬਿਰਾਦਰ - 97	ਬਿੱਲਾਹ - 88	ਬੀਮ - 137
ਬਿਰਾਦਰ-ਅੰਦਰ - 97	ਬਿਲਾ ਹੁੱਜਤ - 115	ਬੀਮਾਰ - 137
ਬਿਰਾਦਰ-ਏ-ਆਯਾਨੀ - 97	ਬਿਲਾਜ਼ - 116	ਬੀਮਾਰਸਤਾਨ - 137

ਬੀਮਾਰਸਾਂ - 137	ਬੁਸੁਰ - 108	ਬੁਰੀਜ਼ - 112
ਬੀਮਾਰਖਾਨਾ - 137	ਬੁਸਰਾਯ - 109	ਬੁਰਤਾਕ - 111
ਬੀਮਾਰਗੰਜ - 137	ਬਸਾਸਬ - 109	ਬੁਰਾਦਹ-ਇ-ਆਹਨ
ਬੀਮਾਰ-ਪੁਰਸ - 137	ਬੁਸੁੱਦ - 107	ਬੁਰਾਦਾ - 115
ਬੀਮਾਰ ਪੁਰਸੀ - 137	ਬੁਸੁੱਦੀਨ - 107	ਬੁੱਗਾਦਾ - 114
ਬੀਮਾਰੀ - 137	ਬੁਸੈਤਾ - 108	ਬੁਰਾਨੀ - 115
ਬੀਰਜ਼ਾ - 135	ਬੁਹਤਾਨ - 126	ਬੁਰਾਰਾ - 112
ਬੀਰਜ਼ੀ - 135	ਬੁਹਲੂਲ - 127	ਬੁਰਾਰਾ - 111
ਬੀਰਜ਼ੂ - 135	ਬੁਹੂਰ - 128	ਬੁਰਾਰਾਖਾਨ - 112
ਬੀਵਾਨ - 138	ਬੁਹੋਰ - 128	ਬੁਰਾਰਾਖਾਨੀ - 112
ਬੁਅਦ - 111	ਬੁਕ - 113	ਬੁਰਾਰਾ - 114
ਬੁਅਦਲ-ਮਸ਼ਰਿਕੈਨ - 111	ਬੁਕ-ਉ-ਲੁਕ - 114	ਬੁਜ਼ - 105
ਬੁਸ਼ - 109	ਬੁਕਆ - 113	ਬੁਜ਼-ਏ-ਕੋਹੀ - 105
ਬੁਸਕ - 108	ਬੁਕਸਾ - 114	ਬੁਜ਼ਸ਼ਮ - 105
ਬੁਸ਼ਕਾਬ - 109	ਬੁਕਚਾ - 113	ਬੁਜ਼ ਕਦਮ - 105
ਬੁਸ਼ਜੀਰ - 109	ਬੁਕਮ - 114	ਬੁਜ਼ਕੰਦੀ - 105
ਬੁਸਤ - 106	ਬੁਕਰਾ - 114	ਬੁਜ਼ਗਰ - 105
ਬੁਸਤਾਖ - 106	ਬੁਕਰਾਤ - 113	ਬੁਜ਼ਗਾਲਾ - 105
ਬੁਸਤਾਨ - 107	ਬੁਕਰਾਨ - 114	ਬੁਜ਼ਗੀਰੀ - 105
ਬੁਸਤਾਨ-ਅਫਰੋਜ਼	ਬੁਕਾ - 113	ਬੁਜ਼ਦਿਲ - 105
ਬੁਸਤਾਨ-ਏ-ਆਫੀਯਤ - 107	ਬੁਖਾਰ - 92	ਬਜ਼ਦਿਲੀ - 105
ਬੁਸਤਾਨ-ਸਰਾਯ - 107	ਬੁਖਤ ਨਸਰ - 92	ਬੁਜ਼ਰਗ - 105
ਬੁਸਤਾਨ-ਜ਼ਦਾ - 107	ਬੁਖਤੀ - 93	ਬੁਜ਼ਰਗ-ਉਮੈਦ - 105
ਬੁਸਤਾਨ-ਪੈਰਾ - 107	ਬੁਖਤੀ-ਏ-ਮੁੱਅਲਕ - 93	ਬੁਜ਼ਰਗਮਿਹਰ - 105
ਬੁਸਤਾਨ-ਬਾਨ - 107	ਬੁਖਤੂ - 92	ਬੁਜ਼ਲ - 105
ਬੁਸਤਾਨੀ - 107	ਬੁਖਲ - 93	ਬੁਜ਼ਲ - 91
ਬੁਸਤਾਵੰਦ - 107	ਬੁਖਲਾ - 93	ਬੁੰਜਕ - 119
ਬੁਸਤੁਰ - 109	ਬੁਖਲੀ - 93	ਬੁਜ਼ਰਗਵਾਰ - 105
ਬੁਸਦ - 107	ਬਖੀਲਾ - 93	ਬੁਤ - 90
ਬੁਸਦਕ - 107	ਬੁਖਾਰ - 92	ਬੁਤ-ਏ-ਅਸ਼ਰਫੀ - 90
ਬੁਸਰਾ - 107	ਬੁਖਾਰਾਤ - 92	ਬੁਤਰ/ਬੁਤਰੀ - 110
ਬੁਸਰਾ - 109	ਬੁਖਾਰੀ - 92	ਬੁਤਵਾਜ਼ - 91
ਬੁਸੁਰ - 108	ਬੁਗਚਾ - 111	ਬੁਤਾਲਾਨ - 110
	ਬੁਗਜ਼ - 112	ਬੁੱਦ - 95

ਬੁਦਕ - 95	ਬੁੱਰ - 97	ਬੁਰਿਸ਼ - 101
ਬੁੰਦਕ - 120	ਬੁਰਹਾਨ - 104	ਬੁਰੀਦਾ - 104
ਬੁੰਦਕਚੀ - 120	ਬੁਰਹਾਨ-ਏ-ਕਾਤਿਅ - 104	ਬੁਰੀਦਾ-ਜ਼ਬਾਨ - 104
ਬੁੰਦਦ - 120	ਬੁਰਹਾਨ-ਏ-ਮਸੀਹ - 105	ਬੁਰੀਨ - 105
ਬੁੰਦਕੀ - 120	ਬੁਰਕਅ - 102	ਬੁਰੂ - 103
ਬੁੰਦਾਕ - 120	ਬੁਰਕਅ-ਏ-ਕੁਹਲੀ - 102	ਬੁਰੂਜ - 103
ਬੁੰਦਖਤ - 120	ਬੁਰਕਅ-ਪੋਸ਼ - 102	ਬੁਰੂਜ - 103
ਬੁੰਦੂਕ - 120	ਬੁਰਕਾ - 102	ਬੁਰੂਜ-ਏ-ਗ਼ਰੂਰ - 103
ਬੁੰਦੂਕਚੀ - 120	ਬੁਰਗੂ - 101	ਬੁਰੂਤ - 103
ਬੁਨ - 118	ਬੁਰਜ਼ - 100	ਬੁਰੂਦਤ - 103
ਬੁਨ-ਏ-ਕੋਹੀ - 118	ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਔਲੀਯਾ - 99	ਬੁਰੰਗ - 103
ਬੁਨ-ਏ-ਦੰਦਾਨ - 118	ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਸੁਰੱਈਯਾ - 99	ਬੁਰੰਗ - 103
ਬੁਨਸਾਲਾ - 121	ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਕਬੂਤਰ - 99	ਬੁਲ - 115
ਬੁਨਹਾਦ - 121	ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਜ਼ਹਰ ਮਾਰ - 99	ਬੁਲਹਸਨ - 122
ਬੁਨ-ਗਾਹ - 121	ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਤਰਬ - 99	ਬੁਲ ਹਿਕਮਾਨ - 122
ਬੁਨਗੁਨ - 121	ਬੁਰਜ਼-ਏ-ਮਸੀਹ - 99	ਬੁਲਗਾਰ - 117
ਬੁਨਗੁਲ - 121	ਬੁਰਦ - 100	ਬੁਲਗਾਰੀ - 117
ਬੁਨਦਾਦ - 120	ਬੁਰਦ-ਉ-ਬਾਖ਼ਤ - 100	ਬੁਲਗਾਰੀਯਾ - 117
ਬੁਨਦਾਰ - 120	ਬੁਰਦ-ਏ-ਕਲਮੀ - 100	ਬੁਲਗ਼ਸ਼ਨਾ - 117
ਬੁਨਨਾ - 121	ਬੁਰਦ-ਏ-ਯਮਾਨੀ - 100	ਬੁਲਗੁਨਾ - 117
ਬੁਨ-ਨਾਪਦੀਦ - 121	ਬੁਰਦਬਾਰ - 100	ਬੁਲਬੁਲ - 116
ਬੁਨਫਸ਼ਾ - 121	ਬੁਰਦਬਾਰੀ - 100	ਬੁਲਬੁਲ-ਏ-ਆਮੁਲ - 116
ਬੁਨਫਸ਼ਾ-ਗ਼ੀ ਤਾਰਮ - 121	ਬੁਰਨਗਾਰ - 103	ਬੁਲਬੁਲ-ਏ-ਰਾਂਜ - 116
ਬੁਨ ਬਸਤ - 119	ਬੁਰਨੁਸ - 103	ਬੁਲਬੁਲ-ਏ-ਬੁਸਤਾਨ-ਏ-
ਬੁਨਯਾਦ - 122	ਬੁਰਨੇਸ਼ - 103	ਮਾਜ਼ਾਗ - 116
ਬੁਨਯਾਦ ਅਫਰੀਦਨ - 122	ਬੁਰਾਕ - 98	ਬੁਲਬੁਲ ਸੁਦਨ - 116
ਬੁਨਯਾਦਗਰ - 122	ਬੁਰਾਕ-ਏ-ਸੁਲੇਮਾਨ - 98	ਬੁਲਬੁਲ ਚਸ਼ਮੀ - 116
ਬੁਨਾ - 121	ਬੁਰਾਕ-ਏ-ਚਹਾਰਮ ਫਲਕ - 98	ਬੁਲਬੁਲ-ਨਵਾ - 116
ਬੁਨਾਗੋਸ਼ - 119	ਬੁਰਾਕ-ਏ-ਜਮ - 98	ਬੁਲਬੁਲ-ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 116
ਬੁਨਾਗੋਸ਼-ਕਰਦਨ - 119	ਬੁਰਾਕ ਰਫਤਾਰ - 98	ਬੁਲਬੁਲ ਮੀਖਾਨਦ - 116
ਬੁਨਾਗੋਸ਼ੀ - 119	ਬੁਰਾਦਾ - 97	ਬੁਲਬੁਲੀ - 116
ਬੁਨਾਦੀਕ - 119	ਬੁਰਾਦਾ-ਏ-ਆਹਨ - 97	ਬੁਲਾਕ - 116
ਬੁਯੂਤ - 138	ਬੁਰਾਨ - 98	ਬੁਲੁਸਕ - 117
ਬੁਯੂਤਾਤ - 138		ਬੁਲੁਸਕ - 117

ਬੁਲ੍ਹਕ - 118	ਬੂਦ - 123	ਬੂਯਾਖਤਨ - 125
ਬੁਲ੍ਹਕਾਤ - 118	ਬੂਦ-ਉ-ਨਾਬੂਦ - 123	ਬੂਯ-ਦਾਨ - 125
ਬੁੱਲ੍ਹਰ - 118	ਬੂਦਸ਼ - 123	ਬੂਰਾ - 123
ਬਲੰਦ/ਬੁਲੰਦ - 118	ਬੂਦਨ - 123	ਬੂਰੀਯਾ - 123
ਬੁਵਾ - 122	ਬੂਦਨੀ - 123	ਬੂਰੀਯਾ ਕੋਬੀ - 123
ਬੁਵਿਸ਼ - 124	ਬੂਦਬਾਸ਼ - 123	ਬੂਰੀਯਾ ਬਾਛ - 123
ਬੁਵੰਦ - 125	ਬੂਨ - 125	ਬੂਰੀਯਾ ਪੋਸ਼ - 123
ਬੁਵਿੰਦ - 125	ਬੂਨਾ ਗੋਸ਼ ਕਰਦਨ	ਬੂਲਅਜਬ - 122
ਬੁਵੰਦ - 125	ਬੂਛ - 124	ਬੂਲਅਜਬੀ - 122
ਬੂ - 122, 125	ਬੂ-ਫਰੋਸ਼ - 124	ਬੂਲਹਸਨ - 122
ਬੂਅਲੀ ਸੀਨਾ - 124	ਬੂਬ - 122	ਬੂਲਹਬ - 124
ਬੂ ਇਸਹਾਕ - 122	ਬੂਬਕ - 122	ਬੂਲਹਵਸ - 122
ਬੂ-ਇਸਹਾਕੀ - 122	ਬੂਬਕਰ - 122	ਬੂਲ ਹਿਕਮਾਨ - 122
ਬੂਸਕਾਬ - 124	ਬੂਬਰ - 122	ਬੇ- 76
ਬੂਸਪਾਸ - 124	ਬੂਬਰਦ - 122	ਬੇ - 128
ਬੂਸ਼ਾ - 124	ਬੂਬਰਦਕ - 122	ਬੇਅਸਰ - 128
ਬੂਸ਼ਿਨਾਸ - 124	ਬੂਬਾਸ਼ - 122	ਬੇਅਕਲ - 131
ਬੂਸੀਨ - 124	ਬੂਬੂ - 122	ਬੇਅਦਬ - 128
ਬੂਸੁਲੇਮਾਨ - 123	ਬੂਬੂਯਾ - 123	ਬੇਅਦਬੀ - 128
ਬੂਹਮਾਨ - 125	ਬੂਮ - 125	ਬੇ-ਆਸ਼ਨਾ - 128
ਬੂਕ - 124	ਬੂਮ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 125	ਬੇਆਬ - 128
ਬੂਕਲਮੂਨ - 124	ਬੂਮਹਨ - 125	ਬੇਆਬ-ਉ-ਰੰਗ - 128
ਬੂਕਾਨ - 124	ਬੂਮਹੀਨ - 125	ਬੇਅੰਜਾਮ - 128
ਬੂਗਾਨ - 124	ਬੂਮ ਕੰਦ - 125	ਬੇ-ਇਅਤਿਦਾਲ - 128
ਬੂਜ਼ਿਨਾ - 123	ਬੂਮੀ - 125	ਬੇਇਅਤਿਦਾਲੀ - 128
ਬੂਜ਼ਿਪਾ - 123	ਬੂਯ - 125	ਬੇਇਹਤਿਰਾਮ - 128
ਬੂਜੀ - 123	ਬੂਯ-ਏ-ਯਕਰੰਗੀ - 125	ਬੇਇੱਤਫਾਕ - 128
ਬੂਜ਼ੀਨਾ - 123	ਬੂਯ-ਸਾ - 125	ਬੇਇੱਤਫਾਕੀ - 128
ਬੂਤਮ - 123	ਬੂਯ-ਪ੍ਰਸਤ	ਬੇਇਨਤਿਹਾ - 128
ਬੂਤਾ - 123	ਬੂਯ-ਫਰੋਸ਼ - 125	ਬੇਈਮਾਨ(ਬੇ-ਈਮਾਨ) - 128
ਬੂਤਾ-ਏ-ਖਾਕ - 123	ਬੂਯਬੁਰਦਨ - 125	ਬੇਸਬਾਤ - 129
ਬੂਤਾ-ਏ-ਖਾਰ - 123	ਬੂਯ-ਰੰਗ - 125	ਬੇ-ਸਰ - 131
ਬੂਤਾਲਿਬ - 124	ਬੂਯਾ - 125	ਬੇ-ਸਰ-ਉ-ਸਮਾਨ - 131
ਬੂਤੀਮਾਰ - 123	ਬੂਯਾ-ਅਫਜ਼ਾ - 125	ਬੇ-ਸਰ-ਉ-ਪਾ - 131

ਬੇਸਰਮ - 131	ਬੇਕਰਾਰੀ - 132	ਬੇਗਾਹਾਨ - 132
ਬੇ ਸਲੀਕਾ - 131	ਬੇਕਰੀਨ - 132	ਬੇਗਾਯਤ - 131
ਬੇਸ਼ - 136	ਬੇਕਰੀਨਾ - 132	ਬੇਗਾਰ - 132
ਬੇਸ਼ਾ - 136	ਬੇਕਰੀਨਗੀ - 132	ਬੇਗਾਰ - 137
ਬੇਸ਼ਾਇਬਾ - 131	ਬੇਕਾਮ - 132	ਬੇਗੁਨਾਹ - 132
ਬੇਸਾਖਤਰੀ - 131	ਬੇਕਾਰ - 132	ਬੇਗੈਰਤ - 131
ਬੇਸਾਖਤਾ - 131	ਬੇਕਾਰੀ - 132	ਬੇਊ - 129
ਬੇ ਸਿੱਕਾ - 131	ਬੇਕਿਰਾਨ - 132	ਬੇਚੋਬਾ - 129
ਬੇਸ਼ੀ - 136	ਬੇਕੀਮਤ - 132	ਬੇ-ਜਨ-ਉ-ਫਰਜ਼ਦ - 131
ਬੇਸ਼ੁਰੂਰ - 131	ਬੇਕੀਲ - 132	ਬੇਜਨੀ - 131
ਬੇਸ਼ੁਖਨ - 131	ਬੇਕੀਲ-ਉ-ਕਾਲ - 132	ਬੇਜਬਤ-ਉ-ਰਬਤ - 131
ਬੇ ਸੁਬਾ - 131	ਬੇਕੂਈ - 132	ਬੇਜਬਾਨ - 131
ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ - 131	ਬੇਖਤਾ - 130	ਬੇਜਬਾਨੀ - 131
ਬੇਹੱਦ - 129	ਬੇਖਬਰ - 130	ਬੇਜ਼ਰ - 131
ਬੇਹੱਦ-ਉ-ਸ਼ੁਮਾਰ - 129	ਬੇਖਬਰੀ - 130	ਬੇਜ਼ਰਫ - 131
ਬੇ-ਹਮੀਯਤ - 130	ਬੇ-ਖਰ-ਉ-ਖਾਵਿੰਦ - 130	ਬੇਜ਼ਰੀ - 131
ਬੇਹਯਾ - 130	ਬੇ-ਖੁਰ-ਉ-ਖਾਬ - 130	ਬੇਜਵਾਬ - 129
ਬੇਹਯਾਈ - 130	ਬੇ-ਖੁਸਤ - 130	ਬੇਜਵਾਲ - 131
ਬੇਹਵਾਸ - 130	ਬੇ-ਖੁਸ਼ - 130	ਬੇਜਾ - 129
ਬੇਹਾਲ - 129	ਬੇਖੁਸਤਨ - 130	ਬੇਜਾਨ - 129
ਬੇਹਿਸਾਬ - 129	ਬੇਖਾਨ-ਉ-ਮਾਨ - 130	ਬੇਜਾਬਿਤਾ - 131
ਬੇਹਿਕਮਤ - 130	ਬੇਖਾਯਾ - 130	ਬੇਜਿਗਰ - 129
ਬੇਹਿਜਾਬ - 129	ਬੇਖਾਰ - 130	ਬੇਜਿਗਰੀ - 129
ਬਹੁਜ਼ੁਰ - 129	ਬੇਖਿਰਦ - 130	ਬੇਜੋਹਰ - 129
ਬਹੁਜ਼ੁਰ ਸ਼ੁਦਨ - 130	ਬੇਖੁਦ - 130	ਬੇਤਹ - 129
ਬੇਹੁਜ਼ੁਰੀ - 130	ਬੇਖੋਫ - 130	ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ - 129
ਬੇਹੁਰਮਤੀ - 129	ਬੇਗ - 137	ਬੇਤਹੀ - 129
ਬੇਹੋਸਲਾ - 130	ਬੇਗਜ਼ਾਦਾ - 137	ਬੇਤਕਸੀਰ - 129
ਬੇਕਸ - 132	ਬੇਗਮ - 137	ਬੇਤਕੱਲ-ਫ - 129
ਬੇਕਸ-ਉ-ਕਾਸਤ - 132	ਬੇਗਮ - 131	ਬੇਤਰਾਵਤ - 131
ਬੇਕਸੂਰ - 132	ਬੇਗਰਜ਼ - 131	ਬੇਤਲਬ - 131
ਬੇਕਦਰ - 131	ਬੇਗਾਬੇਗੀ - 137	ਬੇਤਵੱਕੁਫ - 129
ਬੇਕਦਰੀ - 132	ਬੇਗਾਹ - 132	ਬੇਤਾਕਤ - 131
ਬੇਕਰਾਰ - 132	ਬੇਗਾਹ-ਉ-ਗਾਹ - 132	ਬੇਤਾਕਤੀ - 131

ਬੇਤਾਬ - 129	ਬੇਪਰਵਾਈ - 129	ਬੇ-ਰਿਜ਼ਾ - 130
ਬੇਤਾਬਾਨਾ - 129	ਬੇ ਪਾ-ਉ-ਸਰ - 129	ਬੇਰਿਯਾ - 130
ਬੇਤਾਬੀ - 129	ਬੇ-ਪਾਯਾਨ - 129	ਬੇਰਿਯਾਈ - 131
ਬੇਤੋਸ਼ਾ - 129	ਬੇਪਾਯਾਬ - 129	ਬੇਰੂ - 131
ਬੇਤੋਫੀਕ - 129	ਬੇਫਰਮਾਨ - 131	ਬੇਰੂਨ - 104
ਬੇ-ਦਸਤ-ਉ-ਪਾ - 130	ਬੇਫਾਇਦਾ - 131	ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ - 131
ਬੇਦਹਨ - 130	ਬੇਫਿਕਰ - 131	ਬੇਰੰਗ - 131
ਬੇਦਖਲ - 130	ਬੇਬਸ - 129	ਬੇਰੰਗੀ - 131
ਬੇਦਖਲੀ - 130	ਬੇਬਸਰ - 129	ਬੇਲ - 137
ਬੇਦਿਮਾਗ - 130	ਬੇਬਹਰਾ - 129	ਬੇਲਕਸ਼ - 137
ਬੇਦਿਮਾਗੀ - 130	ਬੇਬਹਾ - 129	ਬੇਲਚਾ - 137
ਬੇਦਿਲ - 130	ਬੇਬਦਲ - 128	ਬੇਲਜ਼ਨ - 137
ਬੇਦਿਲੀ - 130	ਬੇਬਰਗ - 128	ਬੇਲਦਾਰ - 137
ਬੇਦੀਦਾ - 130	ਬੇਬਾਕ - 128	ਬੇਲਵਾ - 137
ਬੇਦੌਲਤ - 130	ਬੇਬਾਲ-ਉ-ਪਰ - 128	ਬੇਵਗਾਨ - 138
ਬੇਨਜ਼ੀਰ - 132	ਬੇ-ਬੁਨਯਾਦ - 129	ਬੇਵਰੀ - 138
ਬੇਨਮਕ - 132	ਬੇਮਹਲ - 132	ਬੇ-ਵਜੂਦ - 133
ਬੇਨਮਕੀ - 132	ਬੇ-ਮਗਜ਼ - 132	ਬੇਵਤਨ - 133
ਬੇਨਮਾਜ਼ - 132	ਬੇਮਰ - 132	ਬੇਵਤਨੀ - 133
ਬੇਨਮਾਜ਼ੀ - 132	ਬੇ-ਮਾਅਨਾ - 132	ਬੇਵੰਦ - 138
ਬੇਨਵਾ - 133	ਬੇਮਾਯਾ - 132	ਬੇਵਫਾ - 133
ਬੇਨਾਮ-ਉ-ਨਿਸ਼ਾਨ - 132	ਬੇਮਿਸਾਲ - 132	ਬੇਵਫਾਈ - 133
ਬੇਨਾਮੀ - 132	ਬੇ-ਮਿਕਦਾਰ - 132	ਬੇਵਰ - 138
ਬੇਨਿਸ਼ਾਨ - 132	ਬੇ-ਮਿੰਨਤ - 132	ਬੇਵਰਾਸਪ - 138
ਬੇ-ਨਿਯਾਜ਼ - 133	ਬੇ-ਮੁਅੱਈਯਟ - 132	ਬੇਵਾ - 138
ਬੇਨਿਯਾਜ਼ੀ - 133	ਬੇਮੁਹਾਬਾ - 132	ਬੇਵਾਸਤਾ - 133
ਬੇਨੰਗ - 133	ਬੇਮੁਰੱਵਤ - 132	ਬੇਵਾਜ਼ - 138
ਬੇਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮੂਸ - 133	ਬੇ-ਮੂਜ਼ਿਬ - 132	ਬੇਵਾਜ਼ਨ - 138
ਬੇਪਰ-ਉ-ਬਾਲ - 129	ਬੇਮੌਸਿਮ - 132	ਬੇਵਾਜ਼ਾ - 138
ਬੇਪਰਕਾਰ - 129	ਬੇਮੈਲੀ - 132	ਬੇਵਾਰਾ - 138
ਬੇਪਰਦਾ - 129	ਬੇਰਸਮੀ - 130	ਬੇਵਾਰਿਸ - 138
ਬੇਪਰਦਗੀ - 129	ਬੇ-ਰਹਮ - 130	ਬੇਵੰਦ - 138
ਬੇਪਰਦਾ ਗੁਫਤਨ - 129	ਬੇਰਗ - 131	ਬੈਗਾ - 137
ਬੇਪਰਵਾ - 129	ਬੇਰਬਤ - 130	ਬੈਗਾਰ - 137

ਬੈਗਾਰਾ - 137
 ਬੈਗਾਲ - 137
 ਬੈਜ - 136
 ਬੈਜਾ - 136, 137
 ਬੈਜਾ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ - 137
 ਬੈਜਾ-ਏ-ਇਸਲਾਮ - 137
 ਬੈਜਾ-ਏ-ਖਾਕੀ - 137
 ਬੈਜਾ-ਏ-ਚਰਖ - 137
 ਬੈਜਾਵੀ - 136
 ਬੈਨ - 137
 ਬੇ - 122
 ਬੋਸ - 123
 ਬੋਸ-ਉ-ਕਿਨਾਰ - 123
 ਬੋਸਤਾਨ - 123
 ਬੋਸਤਾਨ-ਅਫਰੋਜ਼ - 123
 ਬੋਸਤਾਨ-ਏ-ਗੁਲ-ਨੁਮਾ - 123
 ਬੋਸਤਾਨ-ਏ-ਮਾਜ਼ਾਗ - 123
 ਬੋਸਾ - 123
 ਬੋਸਾਸਪ - 124
 ਬੋਸਾ ਸ਼ਿਕਸਤਨ - 123
 ਬੋਸਾ ਗਰਿਫਤਨ - 124
 ਬੋਸਾ ਜ਼ਦਨ - 123
 ਬੋਸਾਦ - 124
 ਬੋਸਾ ਦਾਨ - 124
 ਬੋਸੀ - 124
 ਬੋਸੀਦਾ - 124
 ਬੋਸੀਦਾ ਚੋਬ - 124
 ਬੋਸਾ ਬਾਜ਼ੀ - 123
 ਬੋਸਾ-ਬ-ਪੈਗਾਮ - 123
 ਬੋਖਤ - 123
 ਬੋਗਬੰਦ - 124
 ਬੋਗਰਾ - 124
 ਬੋਗਾ - 124
 ਬੋਜ - 123

ਬੋਜਾ - 123
 ਬੋਜ਼ਹਖਾਨਾ - 123
 ਬੋਜ਼ਹਚੀ - 123
 ਬੋਜ਼ਾਰ - 123
 ਬੋਤਾ - 123
 ਬੋਬਕ - 122
 ਬੁਬਰ - 122
 ਬੋਰ - 123
 ਬੋਸ਼ - 124
 ਬੋਜ਼ - 123
 ਬੋਜ਼ਾਰ - 123
 ਬੋਨ - 125
 ਬੋਲ - 124
 ਬੋਲਦਾਨ - 124
 ਬੰਗ - 121
 ਬੰਗ ਬਹਾ - 121
 ਬੰਗਰਾ - 121
 ਬੰਗਾਹ - 121
 ਬੰਗਾਨ - 121
 ਬੰਗਾਬ - 121
 ਬੰਗਾਲਾ - 121
 ਬੰਗਿਸ਼ - 121
 ਬੰਜ - 119
 ਬੰਦ - 120
 ਬੰਦ-ਉ-ਬਸਤ - 120
 ਬੰਦ-ਕੁਸ਼ਾ - 120
 ਬੰਦ-ਕੁਸ਼ਾਦ - 120
 ਬੰਦ-ਕੋਹ - 120
 ਬੰਦ-ਖਾਨਾ - 120
 ਬੰਦਗਾਹ - 120
 ਬੰਦਗੀ - 120
 ਬੰਦ-ਗੀਰ - 120
 ਬੰਦ ਦਸਤ - 120
 ਬੰਦਨ - 120

ਬੰਦ ਨਿਹਾਦਨ - 120
 ਬੰਦਨੀ - 120
 ਬੰਦਬਸਤ - 120
 ਬੰਦ-ਬਾਜ਼ - 120
 ਬੰਦ-ਬਾਜ਼ੀ - 120
 ਬੰਦਰ - 120
 ਬੰਦਰੂਗ - 120
 ਬੰਦਾ - 120
 ਬੰਦਾ-ਏ-ਦਰਗਾਹ - 120
 ਬੰਦਾ-ਏ-ਫਰਮਾਨ - 120
 ਬੰਦਾ-ਏ-ਬੇਮਿਕਦਾਰ - 120
 ਬੰਦਾ-ਜ਼ਾਦਾ - 121
 ਬੰਦਾ ਨਵਾਜ਼ - 121
 ਬੰਦਿਸ਼ - 120
 ਬੰਦੀ - 120
 ਬੰਦੀਸ਼ਾ - 121
 ਬੰਦੀਨਾ - 121
 ਬੰਦੀਮਾ - 121
 ਬੰਦੀਯਾਨ - 120
 ਬੰਨਾ - 119
 ਬੰਬਰ - 119
 ਬੰਬਲ - 119

‘ਮ’

ਮਅ - 644
 ਮਅਸਕਰ - 648
 ਮਅਸੀਯਤ - 648
 ਮਅਸਫਰ - 648
 ਮਅਸੂਕ - 648
 ਮਅਸੂਕ-ਏ-ਸੰਗ ਦਿਲ - 648
 ਮਅਸੂਕ-ਏ-ਤੰਗ ਦਿਲ -

648	ਮਅਬੂਦ-ਏ-ਹਕੀਕੀ - 646	ਮਆਬਿਰ - 644
ਮਅਸੂਕਾ - 648	ਮਅਮੂਹਾ-ਏ-ਅਮਰ ਲੈਸ -	ਮਆਰਿਜ਼ - 644
ਮਅਸੂਕੀਯਤ - 648	649	ਮਆਰਿਫ਼ - 645
ਮਅਸੂਮ - 648	ਮਅਮੂਰ - 649	ਮਆਲ - 613
ਮਅਸੂਮੀ - 648	ਮਅਮੂਰਾ - 649	ਮਆਲ-ਅੰਦੇਸ਼ - 613
ਮਅਸੂਮੀਯਤ - 648	ਮਅਮੂਲ - 649	ਮਆਲ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ - 613
ਮਅਹੂਦ - 650	ਮਅਮੂਲੀ - 649	ਮਆਲਕਾਰ - 613
ਮਅਕੂਲ - 648	ਮਅਯੂਬ - 650	ਮਈਸ਼ - 650
ਮਅਜ਼ਿਰਤ - 647	ਮਅਰਸ - 647	ਮਈਸ਼ਤ - 650
ਮਅਜ਼ਿਰਤ-ਖ਼ਾਹ - 647	ਮਅਰਕਾ - 647	ਮਸਊਦ - 634
ਮਅਜ਼ਿਰਤ-ਖ਼ਾਹੀ - 647	ਮਅਰਕਾ-ਆਰਾ - 647	ਮਸ਼ਅਲ - 637
ਮਅਜ਼ੂਨ - 646	ਮਅਰਕਾ-ਆਰਾਈ - 647	ਮਸ਼ਅਲ-ਏ-ਵਾਦੀ-ਏ ਕਲੀਮ
ਮਅਜ਼ੂਰ - 646	ਮਅਰਜ਼ - 647	- 637
ਮਅਜ਼ੂਰੀ - 646	ਮਅਰਿਫ਼ਤ - 647	ਮਸ਼ਅਲਚੀ - 637
ਮਅਜ਼ੂਲ - 648	ਮਅਰਿਫ਼ਾ - 647	ਮਸ਼ਅਲਾ - 635,637
ਮਅਜ਼ੂਲੀ - 648	ਮਅਰੂਜ਼ - 647	ਮਸ਼ਅਲਾ-ਏ-ਸੁਬਹ - 637
ਮਅਤੂਫ਼ - 648	ਮਅਰੂਜ਼ਾ - 647	ਮਸ਼ਅਲਾ-ਏ-ਖ਼ਾਵਰੀ - 637
ਮਅਦਨੀ - 647	ਮਅਰੂਜ਼ਾਤ - 647	ਮਸ਼ਅਲਾ-ਏ-ਗੀਤੀ ਫ਼ਰੋਜ਼ -
ਮਅਦਨੀਯਾਤ - 647	ਮਅਰੂਫ਼ - 647	637
ਮਅਦਲਤ - 647	ਮਅਲੂਮ - 649	ਮਸ਼ਅਲਾ-ਏ-ਰੋਜ਼ - 637
ਮਅਦਿਨ - 647	ਮਅਲੂਮਾਤ - 649	ਮਸ਼ਹਦ - 639
ਮਅਦੂਦ - 647	ਮਅਲੂਲ - 649	ਮਸ਼ਹਦੀ - 639
ਮਅਦੂਦ-ਏ-ਚੰਦ - 647	ਮਆਸ਼ - 645	ਮਸ਼ਹੂਦ - 639
ਮਅਨ - 644	ਮਆਸਰਤ - 609	ਮਸ਼ਹੂਰ - 639
ਮਅਨਵੀ - 649	ਮਆਸਰਾ - 609	ਮਸ਼ਕ - 638
ਮਅਨਾ - 649	ਮਆਸਿਰ - 609	ਮਸ਼ਕ - 638
ਮਅਨੀ - 649	ਮਆਸੀ - 645	ਮਸ਼ਕ-ਏ-ਜ਼ੰਗ - 638
ਮਅਨੀ ਅਜ਼ ਮਅਨੀ ਬੇਜ਼ਦ	ਮਆਜ਼ - 644	ਮਸ਼ਕ-ਏ-ਜ਼ਨੂੰਨ - 638
- 649	ਮਆਜ਼ਅੱਲਾਹ - 644	ਮਸ਼ਕਚਾ - 638
ਮਅਨੀ-ਏ-ਬੇਗਾਨਾ - 649	ਮਆਦ - 644	ਮਸ਼ਕਤ - 638
ਮਅਬਦ - 644	ਮਆਦਿਨ - 644	ਮਸਕਨ - 634
ਮਅਬਰ - 644	ਮਆਨੀ - 645	ਮਸ਼ਕੀ - 638
ਮਅਬਰ-ਏ-ਆਮ - 646	ਮਆਬ - 609	ਮਸ਼ਕੀਜ਼ਾ - 638
ਮਅਬੂਦ - 646	ਮਆਬਿਦ - 644	ਮਸ਼ਕੀਜ਼ਾ - 638

ਮਸ਼ਕੂ - 638	ਮਸ਼ਮੂਲ - 639	ਮੱਸ਼ਾਤਾ - 635
ਮਸ਼ਕੂਏ - 639	ਮਸ਼ਮੂਲਾ - 639	ਮਸ਼ਾਦਿਰ - 640
ਮਸ਼ਕੂਕ - 639	ਮਸ਼ਰਅ - 637	ਮਸ਼ਾਨਾ - 622
ਮਸ਼ਕੂਰ - 639	ਮਸ਼ਰਬ - 637	ਮਸ਼ਾਫ਼ - 640
ਮਸ਼ਕੂਲ - 638	ਮਸ਼ਰਿਕ - 637	ਮਸ਼ਾਫ਼-ਗਾਹ - 640
ਮਸ਼ਕੂਲ - 642	ਮਸ਼ਰਿਕ-ਏ-ਕਰੀਬ - 637	ਮਸ਼ਾਬਤ - 622
ਮਸ਼ਕੂਲਾ - 638	ਮਸ਼ਰਿਕ-ਏ-ਬਈਦ - 637	ਮਸ਼ਾਮ - 634
ਮਸ਼ਖਰਾ - 634	ਮਸ਼ਰਿਕ - 637	ਮਸ਼ਾਮ - 636
ਮਸ਼ਗਲਾ - 637	ਮਸ਼ਰਿਕੈਨ - 637	ਮਸ਼ਾਰਿਕ - 635
ਮਸ਼ਾਗਿਲ - 636	ਮਸ਼ਰੂਹ - 637	ਮਸ਼ਾਰਿਫ਼ - 640
ਮਸ਼ਗੂਲ - 637	ਮਸ਼ਰੂਫ਼ - 640	ਮਸ਼ਾਰਿਬ - 635
ਮਸ਼ਜਿਦ - 634	ਮਸ਼ਰੂਬ - 637	ਮਸ਼ਾਰੁਨਹਿਨੈਹ - 635
ਮਸਤ - 634	ਮਸਲ - 622	ਮਸ਼ਾਲਿਹ - 640
ਮਸਤ - 637	ਮਸਲਹਤ - 642	ਮਸ਼ਾਲਿਹਾ - 640
ਮਸਤਕਾ - 640	ਮਸਲਹਤ-ਏ-ਵਕਤ - 642	ਮਸੀਹ - 635
ਮਸਤਕੀ - 640	ਮਸਲਕ - 634	ਮਸੀਹਾ - 635
ਮਸਤਕੀ - 640	ਮਸਲਜ਼ਨ - 622	ਮਸੀਹਾਈ - 635
ਮਸਤੀ - 634	ਮਸਲਨ - 623	ਮਸੀਹੀ - 635
ਮਸਦਰ - 641	ਮਸਲਾ - 635	ਮਸ਼ੀਖਤ - 640
ਮਸਨਦ - 635	ਮਸਲੂਬ - 635	ਮਸ਼ੀਮਾ - 640
ਮਸਨਦ-ਆਰਾ - 635	ਮਸਲੂਬ-ਉਲ-ਅਕਲ -	ਮਸ਼ੀਯਤ - 640
ਮਸਨਦ-ਆਰਾਈ - 635	635	ਮਸ਼ੀਯਤ-ਏ-ਏਜ਼ਦੀ - 640
ਮਸਨਦ-ਨਸੀਨ - 635	ਮਸਲੂਬ-ਉਲ-ਹਵਾਸ -	ਮਸ਼ੀਰ - 640
ਮਸਨਦ-ਨਸੀਨੀ - 635	635	ਮਸੀਲ - 623
ਮਸਨਵੀ - 623	ਮਸਲੂਬ-ਉਲ-ਹਵਾਸੀ -	ਮਸ਼ੂਮ - 639
ਮਸਨਵੀ ਖ਼ਾਨ - 623	635	ਮਹ - 669
ਮਸਨਾ - 623	ਮਸਲੂਲ - 639	ਮਹਸਰ - 628
ਮਸਨੂਅ - 641	ਮਸਵਰਤ - 639	ਮਹਸਰ-ਕਦ - 628
ਮਸਨੂਆਤ - 641	ਮਸਵਰਾ - 639	ਮਹਸਰ-ਖ਼ਿਰਾਮ - 628
ਮਸਨੂਈ - 641	ਮਸ਼ਾਇਖ਼ - 639	ਮਹਸਿਨੀਨ - 628
ਮਸਮੂਮ - 635	ਮਸ਼ਾਇਬ - 640	ਮਹਸੂਸ - 628
ਮਸਮੂਮ - 639	ਮਸ਼ਾਹਰ - 636	ਮਹਸੂਸਾਤ - 628
ਮਸਮੂਮਾ - 639	ਮਸ਼ੌਕ - 636	ਮਹਸੂਬ - 628
ਮਸਮੂਮਾਤ - 639	ਮਸ਼ਾਗਿਲ - 636	ਮਹਸੂਰ - 628

ਮਹਸੂਰ - 628	ਮਹਬੂਬ-ਏ-ਇਲਾਹੀ - 629	ਮਕਸੂਰ - 657
ਮਹਸੂਲ - 628	ਮਹਬੂਬਾ - 629	ਮਕਸੂਰਾ - 657
ਮਹਕਮਾ - 629	ਮਹਮਿਲ - 630	ਮਕਹੂਰ - 656
ਮਹਕੂਮ - 629	ਮਹਮੀਜ਼	ਮਕਦਮ - 655
ਮਹਜ਼ - 628	ਮਹਮੂਦ - 630	ਮਕਦਮ-ਏ-ਸ਼ਆਦਤਮਦਾਰ
ਮਹਜ਼-ਕੈਦ - 629	ਮਹਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ - 629	- 655
ਮਹਜ਼-ਗਲਤ - 629	ਮਹਮੂਦਾ - 629	ਮੱਕਦਿਮਾ - 655
ਮਹਜ਼ ਨਾਚੀਜ਼ - 629	ਮਹਮੂਦੀ - 629	ਮਕਦੂਨੀਯਾ - 655
ਮਹਜ਼ਰ - 629	ਮਹਮੂਲ - 629	ਮਕਦੂਰ - 655
ਮਹਜ਼ਰ ਖਾਨਾ - 629	ਮਹਰ - 670	ਮਕਤਅ - 656
ਮਹਜ਼ਰਨਾਮਾ - 629	ਮਹਰਮ - 628	ਮਕਤਬ - 657
ਮਹਜ਼ੂਫ਼ - 627	ਮਹਰਮ-ਏ-ਰਾਜ਼ - 628	ਮਕਤਲ - 654
ਮਹਜ਼ੂਬ - 627	ਮਹਰੂਮ - 628	ਮਕਤੂਬ - 657
ਮਹਜ਼ੂਰ - 670	ਮਹਰੂਮੀ - 628	ਮਕਤੂਬਾਤ - 657
ਮਹਤਾਜਖਾਨਾ - 627	ਮਹਰੂਮੀਯਤ - 628	ਮਕਤੂਲ - 654
ਮਹਤਾਬ - 670	ਮਹਲ - 629	ਮਕਦਿਸ - 654
ਮਹਤਾਬੀ - 670	ਮਹਲਸਰਾਯ - 629	ਮੱਕਦਿਮਾ - 655
ਮਹਦ - 670	ਮਹਲ-ਏ-ਨਜ਼ਰ - 629	ਮਕਦੂਰ - 655
ਮਹੀਦਿਸ - 671	ਮਹੱਲਾ - 629	ਮਕਨੂਨ - 658
ਮਹਦੀ - 670	ਮਹੱਲਾਤ - 629	ਮਕਨੂਨਾਤ - 658
ਮਹਦੂਦ - 627	ਮਹਵ - 629	ਮਕਨੂਨ-ਏ-ਖ਼ਾਤਿਰ - 658
ਮਹਨ - 630	ਮਹਾਸਿਨ - 629	ਮਕਫੂਫ਼ - 657
ਮਹਫਾ - 629	ਮਹਾਸਿਨ - 626	ਮਕਬਰਾ - 654
ਮਹਫ਼ਿਲ - 629	ਮਹਾਬਤ - 669	ਮਕਬਰਾਚੀ - 654
ਮਹਫ਼ਿਲ-ਏ-ਹਸਤੀ - 629	ਮਹਾਮਿਦ - 627	ਮਕਬੂਜ਼ - 654
ਮਹਫ਼ਿਲ-ਏ-ਨਾਮ-ਉ-ਨੰਗ - 629	ਮਹਾਰ - 670	ਮਕਬੂਜ਼ਾ - 674
ਮਹਫੂਜ਼ - 629	ਮਹਾਰਤ - 670	ਮਕਬੂਲ - 674
ਮਹਬਸ - 629	ਮਹਾਲ - 626	ਮਕਬੂਲੀਯਤ - 674
ਮਹੱਬਤ - 629	ਮਹਾਲਾ - 626	ਮਕਰ - 674
ਮਹੱਬਤ-ਏ-ਕੁਲ - 629	ਮਹੀਨ - 671	ਮਕੌਰ - 655
ਮਹਬੂਸ - 629	ਮਕਸਦ - 656	ਮਕਰ-ਆਮੇਜ਼ - 657
ਮਹਬੂਸਖਾਨਾ - 629	ਮਕਸੂਦ - 656	ਮੱਕਰ -ਏ-ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ - 655
ਮਹਬੂਬ - 629	ਮਕਸੂਫ਼ - 658	ਮਕਰਮਤ - 657
	ਮਕਸੂਮ - 656	ਮਕੌਰਰਾ - 655

ਮਕੋਰੀ - 655	ਮੱਕਾਰੀ - 657	ਮਗਸ-ਪੱਗ - 658
ਮਕਰਾਨ - 657	ਮਕਾਲ - 653	ਮਗਸ-ਰਾਨ - 658
ਮਕੋਰਿਮ - 657	ਮਕਾਲਤ - 653	ਮਗਸਰਾਨੀ - 658
ਮਕਰੂਹ - 657	ਮਕਾਲਾ - 653	ਮਗਸਵਾਰ - 658
ਮਕਰੂਜ਼ - 657	ਮਕਾਲਾਤ - 653	ਮਗਸੂਸ - 651
ਮਕਰੂਹਾਤ - 657	ਮੱਕੀ - 658	ਮਗਜ਼ - 650
ਮਕਰੂਜ਼ - 655	ਮਕੀਨ - 658	ਮਗਜ਼-ਏ-ਉਸਤਖ਼ਾਨ - 650
ਮਕਲੂਬ - 656	ਮਕੀਯਾ - 658	ਮਗਜ਼-ਏ-ਖ਼ਰ ਖ਼ੁਰਦਨ -
ਮਕਲੂਬੀ - 656	ਮਕੂਲਾ - 656	650
ਮੱਕਾ - 658	ਮਕੂਲਾਤ - 656	ਮਗਜ਼-ਏ-ਬਾਦਾਮ - 650
ਮੱਕਾ-ਏ-ਮੁਅਜ਼ਮਾ - 658	ਮਖ਼ਸੂਸ - 631	ਮਗਜ਼ ਤਰ ਕਰਦਨ - 650
ਮਕਾਸਿਦ - 653	ਮਖ਼ਜ਼ਨ - 631	ਮਗਜ਼ ਦਰ ਸਰ ਕਰਦਨ -
ਮਕਾਤਬਾ - 657	ਮਖ਼ਦੂਸ - 631	651
ਮਕਾਤਬਤ - 656	ਮਖ਼ਦੂਮ - 631	ਮਗਜ਼ ਦਰ ਸਰ ਨਦਾਰਦ -
ਮਕਾਤਿਬ - 656	ਮਖ਼ਦੂਮੀ - 631	651
ਮਕਾਤੀਬ - 657	ਮਖ਼ਬੂਤ - 631	ਮਗਜ਼ ਬੁਰਦਨ - 650
ਮਕਾਦੀਰ - 653	ਮਖ਼ਬੂਤ-ਉਲ-ਹਵਾਸ - 631	ਮਗਜ਼ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦਨ -
ਮਕਾਨ - 657	ਮਖ਼ਮਲ - 632	651
ਮਕਾਨਤ - 657	ਮਖ਼ਮਲ-ਬਾਫ਼ - 632	ਮਗਜ਼ੀ - 651
ਮਕਾਨਾਤ - 657	ਮਖ਼ਮਲੀ - 632	ਮਗਜ਼ੀਨਾ - 651
ਮਕਾਮ - 654	ਮਖ਼ਰਜ਼ - 631	ਮਗਫ਼ਿਰਤ - 651
ਮਕਾਮ-ਏ-ਮੁਸੱਲਾ - 654	ਮਖ਼ਰੂਤ - 631	ਮਗਫ਼ੂਰ - 651
ਮਕਾਮਤ - 654	ਮਖ਼ਰੂਤੀ - 631	ਮਗਮੂਮ - 651
ਮਕਾਮਾਤ - 654	ਮਖ਼ਲੂਕ - 631	ਮਗਰਿਬ - 650
ਮਕਾਮਾਤ-ਏ-ਹਰੀਰੀ - 654	ਮਖ਼ਲੂਕਾਤ - 632	ਮਗਰਿਬੀ - 650
ਮਕਾਮਾਤ-ਏ-ਰਿਜ਼ਵਾਨ -	ਮਖ਼ਲੂਤ - 631	ਮਗਰੂਕ - 650
654	ਮਖ਼ਲੂਤੰਨਸਲ - 631	ਮਗਰੂਰ - 650
ਮਕਾਮੀ - 654	ਮਖ਼ਾਦੀਮ - 630	ਮਗਰੂਰ-ਸਰ-ਨਦਾਰਦ -
ਮੱਕਾਰ - 657	ਮਖ਼ਾਦੀਮ - 630	650
ਮਕਾਰਨਤ 0 653	ਮਗਸ - 658	ਮਗਰੂਰੀ - 650
ਮਕਾਰਬਤ - 653	ਮਗਸ-ਏ-ਅੰਬੀਨ - 658	ਮਗਲ - 658
ਮੱਕਾਰਾ - 657	ਮਗਸਕ - 658	ਮਗਲੂਬ - 651
ਮਕਾਰਿਨ - 653	ਮਗਸ-ਗੀਰ - 658	ਮਗਲੂਬ-ਉਲ-ਗਜ਼ਬ -
ਮਕਾਰਿਮ - 657	ਮਗਸਨਾਕ - 658	651

ਮਗਲੂਬੀਯਤ - 651	ਮਜ਼ਮੂਨ-ਨਿਗਾਰ - 643	ਮਤਬੂਆ - 643
ਮਗਾਕ - 650	ਮਜ਼ਲਿਸ - 625	ਮਤਬੂਖ - 643
ਮਗਾਕ-ਏ-ਗਾਰ - 650	ਮਮਲਿਸ-ਅਫ਼ਰੋਜ਼ - 625	ਮਤਰੂਕ - 620
ਮਗਾਕ-ਏ-ਜ਼ਲਮਤ - 650	ਮਜ਼ਲਿਸ-ਆਰਾ - 625	ਮਤਰੂਕਾਤ - 620
ਮਗਾਰ - 650	ਮਜ਼ਲਿਸ-ਨਵੀਸ - 625	ਮਤਲਅ - 644
ਮਗਿਲ - 658	ਮਜ਼ਲਿਮਾ - 644	ਮਤਲਬ - 643
ਮਗੋ - 658	ਮਜ਼ਰਮਾ - 634	ਮਤਲਬ-ਬਰ-ਆਰੀ - 644
ਮਜ - 623	ਮਜ਼ਰਤ - 643	ਮਤਲਬੇ ਨੀਸਤ - 644
ਮਜ਼ਹਕ - 641	ਮਜ਼ਰੂਹ - 624	ਮਤਲਬ - 644
ਮਜ਼ਹਕਾ - 642	ਮਜ਼ਰੂਰ - 643	ਮਤਲੂਬਾ - 644
ਮਜ਼ਹਬ - 633	ਮਜ਼ਾ - 634	ਮਤਾ - 622
ਮਜ਼ਹਰ - 644	ਮਜ਼ਾਕ - 633	ਮਤਾਅ - 619
ਮਜ਼ਹੂਲ - 625	ਮਜ਼ਾਜ਼ - 623	ਮਤਾਅ-ਏ-ਕਮ ਅਰਜ਼ - 619
ਮਜ਼ਕੂਰ - 633	ਮਜ਼ਾਜ਼ਨ - 623	ਮਤਾਅ-ਏ-ਕਸ-ਮਖ਼ਰ - 619
ਮਜ਼ਜੂਬ - 624	ਮਜ਼ਾਲ - 623	ਮਤਾਅ-ਏ-ਗ਼ਰੂਰ - 619
ਮਜ਼ਜੂਮ - 624	ਮਜ਼ਾਜ਼ੀ - 623	ਮਤਾਨਤ - 619
ਮਜ਼ਦ - 624	ਮਜ਼ਾਰ - 634	ਮਤਾਬਿਅ - 643
ਮੰਜਨੀਕ - 664	ਮਜ਼ਾਰੀ - 623	ਮਤਾਰਾ - 619
ਮਜ਼ਨੂਨ - 625	ਮਜ਼ਾਰੀਬਦਨ - 623	ਮਤਾਲਿਬ - 643
ਮਜ਼ਬੂਤ - 641	ਮਜ਼ਾਲ - 623	ਮਤੀਨ - 622
ਮਜ਼ਬੂਰ, 642	ਮਜ਼ਾਲਿਸ - 623	ਮੱਦ - 631
ਮਜ਼ਬੂਰਨ - 624	ਮਜ਼ਾਲਿਮ - 644	ਮੱਦ-ਓ-ਜ਼ਜ਼ਰ - 632
ਮਜ਼ਬੂਰੀ - 624	ਮਜ਼ਾਮੀਨ - 642	ਮਦ-ਏ-ਸੁਰਮਾ - 632
ਮਜ਼ਮੂਅ - 625	ਮਜ਼ੀਕ - 643	ਮੱਦ-ਏ-ਨਜ਼ਰ - 632
ਮਜ਼ਮਅ-ਉਲ-ਬਹਰੈਲ - 625	ਮਜ਼ੀਦ - 634	ਮੱਦ-ਏ-ਬੁਲਬੁਲ - 632
ਮਜ਼ਮਤ - 633	ਮਜ਼ੀਦ - 625	ਮਤਹ - 633
ਮਜ਼ਮੂਅਨ - 625	ਮਜ਼ੂਸ - 625	ਮਦਦ - 633
ਮਜ਼ਮੂਅ - 625	ਮਜ਼ੂਸੀ - 625	ਮਦਦਗਾਰ - 633
ਮਜ਼ਮੂਆ - 625	ਮਜ਼ੂਮ - 644	ਮਦਰਿਸਾ - 633
ਮਜ਼ਮੂਈ - 625	ਮਤਬ - 643	ਮਦਾਇਨ - 632
ਮਜ਼ਮੂਨ - 643	ਮਤਬਅ - 643	ਮੱਦਾਹ - 632
ਮਜ਼ਮੂਨ-ਨਵੀਸ - 643	ਮਤਬਖ਼ - 643	ਮਦਾਖਿਲ - 632
ਮਜ਼ਮੂਨ-ਨਵੀਸੀ - 643	ਮਤਬਖ਼ੀ - 643	
	ਮਤਬੂਅ - 643	

ਮਦਾਫ਼ਅਤ - 632	ਮਨਜ਼ੂਰ-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ - 666	ਮਫ਼ਲੂਕ - 653
ਮਦਾਰ - 632	ਮਨਜ਼ੂਰ-ਏ-ਨਜ਼ਰ - 666	ਮਫ਼ਲੂਕ-ਉਲ-ਹਾਲ - 653
ਮਦਾਰ-ਉਲ-ਮਹਾਮ - 632	ਮਨਜ਼ੂਰ - 665	ਮਫ਼ਲੂਜ਼ - 653
ਮਦਾਰਿਸ - 632	ਮਨਜ਼ੂਰੀ - 666	ਮਫ਼ਾਸਿਦ - 652
ਮਦਾਰਿਜ਼ - 632	ਮਨਤਿਕ - 665	ਮਫ਼ਸੂਖ - 653
ਮਦੀਨਾ - 633	ਮਨਤਿਕੀ - 665	ਮਫ਼ਾਦ - 652
ਮੱਨ - 662	ਮਨਫੀ - 666	ਮਬਸੂਤ - 618
ਮੱਨ-ਉ-ਸਲਵਾ - 662	ਮਨਾਜ਼ਿਰ - 663	ਮਬਸੂਤਾ - 618
ਮਨਸਬ - 665	ਮਨਾਜ਼ਿਲ - 663	ਮਬਹੂਤ - 619
ਮਨਸ਼ਾ - 665	ਮਨਾਤ - 663	ਮਬਦਾ - 618
ਮਨਸਿਬ - 665	ਮੰਨਾਨ - 664	ਮਬਨਾ - 618
ਮਨਸਿਬਦਾਰ - 665	ਮਨਾਫ਼ਿਅ - 664	ਮਬਨੀ - 618
ਮਨਸਿਬਦਾਰ - 665	ਮਨਾਬਿਅ - 663	ਮਬਾਸ਼ - 618
ਮਨਸੂਖ - 665	ਮਨਾਬਿਰ - 663	ਮਬਾਦ - 617
ਮਨਸੂਜ - 665	ਮਨਾਰ - 663	ਮਬਾਦਾ - 617
ਮਨਸੂਜ-ਬਾਫ਼ - 665	ਮਨਾਬ - 663	ਮਬਾਦੀ - 617
ਮਨਸੂਬ - 665	ਮਨਾਰ-ਏ-ਕੱਲਾ - 663	ਮਬਾਦੀ-ਉਲ-ਉਲੂਮ - 617
ਮਨਸੂਬਾ - 665	ਮਨਾਰਾ - 663	ਮਬੱਲਿਗ਼ਾ - 618
ਮਨਸੂਰ - 667	ਮਨੀ - 667	ਮਮਜ਼ੂਰ - 662
ਮਨਸੂਹਾ - 666	ਮਨੀਅ - 667	ਮਮਦੂਹ - 662
ਮਨਗਲ - 666	ਮਨੀਜ਼ਾ - 667	ਮਮਨੁਅ - 662
ਮਨਜ਼ਰ - 665	ਮਫ਼ਊਲ - 653	ਮਮਨੂਨ - 662
ਮਨਜ਼ਰ-ਏ-ਆਮ - 665	ਮਫ਼ਹੂਮ - 653	ਮਮੱਰ - 662
ਮਨਜ਼ੂਰ-ਏ-ਖ਼ੁਦਾ	ਮਫ਼ਕੂਦ - 653	ਮਮਲਕਤ - 662
ਮਨਜ਼ਬ-ਏ-ਚਸਮ - 665	ਮਫ਼ਕੂਦ-ਉਲ-ਖ਼ਬਰ - 653	ਮਮਲੂ - 662
ਮਨਜ਼ਿਲ - 664	ਮਫ਼ਤੂਹ - 652	ਮਮਲੂਕ - 662
ਮਨਜ਼ਿਲ-ਏ-ਹਜ਼ਨ ਖ਼ਾਕੀ - 664	ਮਫ਼ਤੂਹਾ - 652	ਮਮਲੂਕਾ-ਉ-ਮਕਸੂਜ਼ਾ - 662
ਮਨਜ਼ਿਲ ਗਾਹ - 664	ਮਫ਼ਤੂਨ - 652	ਮਮਤ - 661
ਮਨਜ਼ਿਲ-ਏ-ਜ਼ਾਨ - 664	ਮਫ਼ਰਸ਼ - 652	ਮਮਾਲਿਕ - 662
ਮਨਜ਼ਿਲ-ਏ-ਮਕਸੂਦ - 665	ਮਫ਼ਰਿਕ - 652	ਮਮਾਲਿਕ-ਏ-ਮਹਰੂਸਾ - 662
ਮੰਨਜ਼ੂਸ਼ - 664	ਮਫ਼ਰੂਸ਼ - 652	ਮਮਾਲੀਕ - 662
ਮਨਜ਼ੂਮ - 666	ਮਫ਼ਰੂਜ਼ - 652	ਮਯਾਨਾਰਵੀ - 671
ਮਨਜ਼ੂਮਾ - 666	ਮਫ਼ਰੂਜ਼ਾ - 652	
	ਮਫ਼ਰੂਰ - 652	

ਮੱਯਿਤ - 671	ਮਲੰਗ - 661	ਮਾ-ਉਲ-ਹਯਾਤ - 609
ਮਰਸੀਯਾ - 633	ਮਲਜਾ - 660	ਮਾਇਦਾ - 617
ਮਰਹਮ - 634	ਮਲਜਾ-ਏ-ਨੂਹ - 660	ਮਾਇਦਾ-ਏ-ਖਰਗਹੀ - 617
ਮਰਹਲਾ - 633	ਮਲਜ਼ੂਮ - 660	ਮਾਇਦਾ-ਸਾਲਰ - 617
ਮਰਕਜ਼ - 633	ਮਲਫੂਜ਼ - 660	ਮਾਇਦਾ-ਨਿਹ - 617
ਮਰਗ - 634	ਮਲਫੂਜ਼ਾਤ - 660	ਮਾਇਲ - 617
ਮਰਗਜ਼ਾਰ - 633	ਮਲਫੂਫ਼ - 660	ਮਾਸ - 612
ਮਰਗ਼ੂਬ - 633	ਮਲਬੂਸ - 659	ਮਾਸ - 612
ਮਰਜ਼ - 633	ਮਲਬੂਸਾਤ - 659	ਮਾਸਤ - 612
ਮਰਜ਼ੀ - 633	ਮਲਬੂਸਾ - 659	ਮਾਸਤ ਸ਼ੁਦਨ - 612
ਮਰਤਬਾ - 633	ਮਲਾਇਕ - 659	ਮਾਸਤ ਬਸਤਨ - 612
ਮਰਦ - 633	ਮਲਾਇਕਾ - 659	ਮਾਸਤਬੰਦ - 612
ਮਰਦੁਮ - 633	ਮੱਲਾਹ - 658	ਮਾਸਬਕ - 612
ਮਰਦੁਮਕ - 633	ਮਲਾਹਤ - 659	ਮਾਸਲਫ਼ - 612
ਮਰੋਮਤ - 634	ਮਲਾਹਿਦ - 659	ਮਾਸ਼ਾ - 612
ਮਰਵਾਰੀਦ - 634	ਮਲਾਹਿਦਾ - 659	ਮਾਸ਼ਾਅੱਲਾਹ - 612
ਮਰੀਜ਼ - 634	ਮਲਾਜ਼ - 659	ਮਾਸ਼ਿਤਾ - 612
ਮਲਊਨ - 660	ਮਲਾਜ਼-ਉਲ-ਫੁਕਰਾ - 659	ਮਾਸਿਵਾ - 612
ਮਲਹੂਜ਼ - 660	ਮਲਾਮਤ - 659	ਮਾਸੀ - 612
ਮਲਹੂਜ਼-ਏ-ਖਾਤਿਰ - 660	ਮਲਾਲ - 659	ਮਾਸੂ - 612
ਮਲਕ - 660	ਮਲਾਲਤ - 659	ਮਾਸੂਹ - 612
ਮਲਕ-ਉਲ-ਮੌਤ - 660	ਮਲੀਹ - 661	ਮਾਸੂਬ - 612
ਮਲਕਸੀਰਤ - 660	ਮਲੂਲ - 661	ਮਾਸੂਰ - 609
ਮਲਕਾ - 661	ਮੱਵਕਿਲ - 669	ਮਾਸੂਰਾ - 609
ਮਲਕਾਤ - 661	ਮਵਾਕਿਅ - 667	ਮਾਸੂਰਾ-ਏ-ਆਜ਼ - 609
ਮਲਕਾਤ-ਏ-ਫ਼ਾਜ਼ਿਲਾ - 661	ਮਵਾਤ - 667	ਮਾਹ - 615
ਮਲਕਾਤ-ਏ-ਰੱਦੀਯਾ - 661	ਮਵਾਲੀ - 667	ਮਾਹ-ਉ-ਸਾਲ - 616
ਮਲਕੀ - 660	ਮਵਾਲੀਦ - 667	ਮਾਹ ਆਫ਼ਰੀਦ - 615
ਮਲਿਕ - 660	ਮਵਾਲੀਦ-ਏ-ਸਲਾਸਾ - 667	ਮਾਹ-ਏ-ਇਬਨ-ਏ-ਅਤਾ - 615
ਮਲਿਕ-ਉਲ-ਅਰਸ਼ - 661	ਮਵਾਲੀਦ-ਏ-ਸਿਹਗਾਨਾ - 668	ਮਾਹ-ਏ- ਸੀ ਰੋਜ਼ਾ - 616
ਮਲਿਕ-ਉਲ-ਸੁਅਰਾ - 661	ਮਾ - 609	ਮਾਹ-ਏ-ਕਨਆਨ - 616
ਮਲਕਾ - 661	ਮਾਊਫ਼ - 615	ਮਾਹ-ਏ-ਕਾਸ਼ਗਰ - 616
ਮਲਿਕਾ - 661		

ਮਾਹ-ਏ-ਖਰਗਹੀ - 616	615	ਮਾਖਜ਼ - 610
ਮਾਹ-ਏ-ਖਾਨਗੀ - 616	ਮਾਹ-ਬ-ਮਾਹ - 615	ਮਾਖਲ - 610
ਮਾਹ-ਏ-ਚਹਾਰ ਹਫ਼ਤਾ - 615	ਮਾਹੀ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 617	ਮਾਖੂਜ਼ - 610
ਮਾਹ-ਏ-ਨਖ਼ਸ਼ਬ - 616	ਮਾਹੀਮਾਰ - 617	ਮਾਖੂਲੀਯਾ - 610
ਮਾਹ-ਏ-ਨੌ - 616	ਮਾਹਯਾਨ - 616	ਮਾਂਗ - 615
ਮਾਹ-ਏ-ਮਾਤਮ - 616	ਮਾਹੂਯਾ - 616	ਮਾਚ - 610
ਮਾਹ-ਏ ਮਿਸਰ - 616	ਮਾਹ ਰਮਾ - 616	ਮਾਚ-ਉ-ਮੂਚ - 610
ਮਾਹ-ਏ-ਮੁਕਨਅ - 616	ਮਾਹ-ਰੁਖ਼	ਮਾਚ ਕਰਦਨ - 610
ਮਾਹਸਲ - 610	ਮਾਹ-ਰੂ	ਮਾਚਾ - 610
ਮਾਹ-ਸੀਮਾ - 616	ਮਾਹ ਵਰਕ - 616	ਮਾਚੀਨ - 610
ਮਾਹਾਸਿਲ - 610	ਮਾਹਵਾਰ - 616	ਮਾਜ਼ - 609
ਮਾਹ-ਕਸ਼ - 616	ਮਾਹਾ - 616	ਮਾਜ਼ - 612
ਮਾਹੀ-ਖ਼ਾਰ - 616	ਮਾਹੀ - 616	ਮਾਜ਼ਦਰ - 612
ਮਾਹ-ਗਿਰਿਫ਼ਤ - 616	ਮਾਹੀ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 616	ਮਾਜ਼ਰਾ - 610
ਮਾਹ-ਗੀਰ - 617	ਮਾਹੀ-ਏ-ਬਲੌਰੀਨ - 616	ਮਾਜ਼ਰਾ ਕਰਦਨ - 610
ਮਾਹੀਗੀਰ - 617	ਮਾਂਕ - 615	ਮਾਜ਼ਰੀਯਾਤ - 610
ਮਾਹਚਾ - 615	ਮਾਕਾ - 612	ਮਾਜ਼ਾ - 612
ਮਾਹ-ਚਿਹਰ - 615	ਮਾਕਾਨ - 612	ਮਾਜ਼ਿਦ - 610
ਮਾਹ-ਜਬੀਨ - 615	ਮਾਕਾਨੀ - 612	ਮਾਜ਼ਿਦਾ - 610
ਮਾਹਜ਼ਰ 610	ਮਾਕਿਬਲ - 612	ਮਾਜ਼ੀ - 612
ਮਾਹ-ਤਲਅਤ - 616	ਮਾਕਿਯਾਨ - 613	ਮਾਜ਼ੀਯਾ - 612
ਮਾਹਤਾਬ - 616	ਮਾਕਿਰ - 613	ਮਾਜੂ - 610
ਮਾਹਤਾਬੀ - 616	ਮਾਕੂ - 613	ਮਾਜੂ - 612
ਮਾਹਤਾਬੀ-ਏ-ਆਤਸ਼ੀਨ - 616	ਮਾਕੂਕ - 613	ਮਾਜੂਜ਼ - 610
ਮਾਹੀਦਾਨ - 616	ਮਾਕੂਤ - 612	ਮਾਜੂਨ - 612
ਮਾਹਾਨਾ - 615	ਮਾਕੂਲ - 613	ਮਾਜ਼ੀਦ - 612
ਮਾਹ-ਪਰਵਾਰ - 615	ਮਾਕੂਲਾਤ - 613	ਮਾਜ਼ੀਦਰ - 612
ਮਾਹ-ਪਰਵੀਨ - 615	ਮਾਕੂਲਾਤ-ਉ-ਮਸ਼ਰੂਬਾਤ - 613	ਮਾਜ਼ੀਦਰਾਨ - 612
ਮਾਹਪਾਰਾ - 615	ਮਾਕਿਯਾਨ-ਏ-ਜ਼ਾਗ਼ ਰੰਗ - 613	ਮਾਤ - 609
ਮਾਹੀ-ਪੁਸ਼ਤ - 616	ਮਾਖ - 610	ਮਾਤਹਤ - 609
ਮਾਹ-ਪੈਕਰ - 615	ਮਾਖੀ - 610	ਮਾਤਕੱਦਮ - 609
ਮਾਹ-ਪੈਕਰ-ਏ ਦਿਰਫ਼ਸ਼ -	ਮਾਖੀਨ - 610	ਮਾਤਮ - 609
		ਮਾਤਮ-ਸਰਾ - 609
		ਮਾਤਮ-ਕਦਾ - 609

ਮਾਤਮ-ਖਾਨਾ - 609	ਮਾਨੂਸ - 615	ਮਾਯਾ-ਗਾਵ - 617
ਮਾਤਮ-ਜ਼ਦਾ - 609	ਮਾਨੂਸਾਰ - 615	ਗਾਯਾਦਾਰ - 617
ਮਾਤਮ-ਦੀਦਾ - 609	ਮਾਨੰਦ - 615	ਮਾਯਾਦਰੁਸਤ - 617
ਮਾਤਮ ਪੁਰਸੀ - 609	ਮਾਨੰਦ ਆਬਾਦ - 615	ਮਾਯਾਵਰ - 617
ਮਾਤਿਨ - 610	ਮਾਨੰਦਾਬ - 615	ਮਾਯੂ - 617
ਮਾਦ - 610	ਮਾਫ਼ਾਤ - 612	ਮਾਯੂਸੀ - 617
ਮਾਦਗੀ - 610	ਮਾ-ਫਿੱਜ਼ਮੀਰ - 612	ਮਾਯੰਦਰ - 617
ਮਾਦੰਦਰ - 611	ਮਾਫ਼ੀ-ਉਜ਼-ਜ਼ਮੀਰ -	ਮਾਰ - 611
ਮਾਦਰ - 610	ਮਾਫ਼ੋਕ - 612	ਮਾਰ ਅਜ਼ਦਰ - 611
ਮਾਦਰ-ਏ-ਆਬ-ਉ-ਆਤਿਸ਼	ਮਾਫ਼ੋਕ-ਉਲ-ਆਦਤ - 612	ਮਾਰ ਅਫ਼ਸਾ - 611
- 610	ਮਾਬਅਦ - 609	ਮਾਰ-ਏ-ਜ਼ਹਾਕ - 611
ਮਾਦਰ-ਏ-ਕੋਹ - 611	ਮਾਬਅਦ-ਉਜ਼-ਜ਼ਿਕਰ -	ਮਾਰ-ਏ-ਜ਼ਹਾਕੀ - 611
ਮਾਦਰ-ਏ-ਬਾਗ਼ - 610	609	ਮਾਰ-ਏ-ਨੁਹ-ਸਰ - 611
ਮਾਦਰ-ਏ-ਮਾਦਰ - 611	ਮਾਬਕਾ - 609	ਮਾਰ-ਸਾਰ - 611
ਮਾਦਰ-ਏ-ਰੋਜ਼ਗਾਰ - 610	ਮਾਬਾਕੀ - 609	ਮਾਰ ਖ਼ਾਰ - 611
ਮਾਦਰ ਬਖ਼ਤਾ - 610	ਮਾਬਕੀਯਾ - 609	ਮਾਰ ਗ਼ਜ਼ੀਦਾ - 611
ਮਾਦਰਜ਼ਾਦ - 611	ਮਾਬੈਨ - 609	ਮਾਰ-ਗਰਜ਼ਾ - 611
ਮਾਦਰੀ - 611	ਮਾਮ - 614	ਮਾਰਗੀਰ - 611
ਮਾਦਰੰਦਰ - 611	ਮਾਮਕ - 614	ਮਾਰਗੀਰੀ - 611
ਮਾਦਾ - 611	ਮਾਮਚਾ - 614	ਮਾਰ-ਚੋਬਾ - 611
ਮਾਦਾ - 611	ਮਾ-ਮਜ਼ਾ - 614	ਮਾਰ ਪੇਚ - 611
ਮਾਦਗੀ - 615	ਮਾਮਨ ਰਜ਼ਾ - 614	ਮਾਰ ਪੇਚੀਦਾ - 611
ਮਾਦਾਮ - 610	ਮਾਮਨਾਫ਼ - 614	ਮਾਰਫ਼ਸ਼ - 611
ਮਾਦਾਮੁਲ ਉਮਰ - 610	ਮਾਮਨਾਫ਼ੀ - 614	ਮਾਰ ਮਾਹੀ - 611
ਮਾਦਾਮੁਲ ਹਯਾਤ - 610	ਮਾਮਾ - 614	ਮਾਰ ਮੁਹਰਾ - 611
ਮਾਦਿਹ - 610	ਮਾਮਾਈ - 614	ਮਾਰ ਯਾਅਕੂਬ - 612
ਮਾਦਿਯਾਨ - 611	ਮਾਮਾਚਾ - 614	ਮਾਰਿਸਤਾਨ - 611
ਮਾਦੀ - 611	ਮਾਮੀਰਾਨ - 615	ਮਾਰੀ - 611
ਮਾਦੀਯੱਤ - 611	ਮਾਮੂਨ - 615	ਮਾਰੀਰਾ - 611
ਮਾਦੂਬਾ - 610	ਮਾਮੂਰ - 614	ਮਾਰੂਤ - 611
ਮਾਨ - 615	ਮਾਮੂਰੀਯਤ - 615	ਮਾਰੂਨ - 611
ਮਾਨਾ - 615	ਮਾਯਾ - 617	ਮਾਲ - 613
ਮਾਨਿਸਤਾ - 615	ਮਾਯਾ-ਉ-ਸੂਦ - 617	ਮਾਲ-ਉ-ਮਨਾਲ - 614
ਮਾਨੀ - 615	ਮਾਯਾ-ਸ਼ਬ - 617	ਮਾਲ-ਉ-ਮਤਾਅ - 614

ਮਾਲ-ਏ-ਸਾਮਤ - 613	ਮਾਲਿਖ - 614	ਮਿਸਰਬਾ - 637
ਮਾਲ-ਏ-ਸ਼ਿਰਾਕਤ - 613	ਮਾਲੀਖੁਲੀਯਾ - 614	ਮਿਸਰਾਅ - 641
ਮਾਲ-ਏ-ਕਾਸਿਬ - 613	ਮਾਲੀਦਾ - 614	ਮਿਸਰਾਨ - 641
ਮਾਲ-ਏ-ਗਨੀਮਤ - 613	ਮਾਲੀਦਾ-ਗੋਸ਼ - 614	ਮਿਸਰੀ - 641
ਮਾਲ-ਏ-ਨਾਤਿਕ - 613	ਮਾਲੀਯਤ - 614	ਮਿਸਰੀ-ਮਾਰ - 641
ਮਾਲ-ਸੰਜ - 613	ਮਾਲੀਯਾ - 614	ਮਿਸਲ - 622
ਮਾਲ ਖਾਨਾ - 613	ਮਾਵਰਾ - 615	ਮਿਸਵਾਕ - 635
ਮਾਲ ਖਾਵੰਦ - 613	ਮਾਵਰਾ-ਉ-ਨਹਰ - 615	ਮਿਸ਼ਾਤ - 635
ਮਾਲ ਜ਼ਬਤੀ - 613	ਮਾਵਾ - 615	ਮਿਸਾਲ - 622
ਮਾਲ ਜ਼ਮੀਨ - 613	ਮਿਅਤ - 609	ਮਿਹ - 669
ਮਾਲਜ਼ਾਦਾ - 613	ਮਿਅਤੈਨ - 609	ਮਿਹਕ - 629
ਮਾਲ-ਜ਼ਾਮਿਨ - 613	ਮਿਅਦਾ - 647	ਮਿਹਕ-ਏ-ਜ਼ਰ-ਏ-ਈਮਾਨ - 629
ਮਾਲ-ਜ਼ਾਮਿਨੀ - 613	ਮਿਅਦਾ ਤੰਗ (ਪੁਰ) ਕਰਦਨ - 647	ਮਿਹਕ-ਏ-ਜ਼ੋਰੀਨ - 629
ਮਾਲਦਾਦਾ - 613	ਮਿਅਬਰ - 646	ਮਿਹਤਰ 670
ਮਾਲਦਾਰ - 613	ਮਿਅਯਾਰ 650	ਮਿਹਤਰੀ - 670
ਮਾਲਦਾਰੀ - 613	ਮਿਅਮਾਰ - 649	ਮਿਹਨ - 630
ਮਾਲ-ਪ੍ਰਸਤ - 613	ਮਿਅਮਾਰੀ - 649	ਮਿਹਨਤ - 630
ਮਾਲ ਵਜਹਾਤ - 614	ਮਿਅਰਾਜ - 647	ਮਿਹਨਤ-ਏ-ਸ਼ਾਕਾ - 630
ਮਾਲ ਵਾਜ਼ਿਬ - 613	ਮਿਅਾਤ - 609	ਮਿਹਨਤ ਸਰਾਯ - 630
ਮਾਲਾ ਕਲਾਮ - 614	ਮਿਸ - 634	ਮਿਹਨਤਾਨਾ - 630
ਮਾਲਾ ਨਿਹਾਯਤ - 614	ਮਿਸ਼ਕ - 638	ਮਿਹਨਤੀ - 630
ਮਾਲਾਮਾਲ - 613	ਮਿਸਕਲ - 641	ਮਿਹਬਰਾ - 627
ਮਾਲਾ ਯਆਨੀ - 614	ਮਿਸਕਲਾ - 641	ਮਿਹਮਾਜ਼ - 671
ਮਾਲਾ ਯਨਹਲ - 614	ਮਿਸਕੀਨ - 634	ਮਿਹਮਾਨ - 670
ਮਾਲਾ ਯੂਤਾਕ - 614	ਮਿਸ਼ਤ - 637	ਮਿਹਮਾਨ ਸਰਾਯ - 670
ਮਾਲਿਸ਼ - 614	ਮਿਸਦਾਕ - 641	ਮਿਹਮਾਨ-ਖਾਨਾ - 670
ਮਾਲਿਸ਼ਗਰ - 614	ਮਿਸਬਾਹ - 640	ਮਿਹਮਾਨੀ - 670
ਮਾਲਿਸ਼ਗਰੀ - 614	ਮਿਸਰ - 641	ਮਿਹਮੀਜ਼ - 671
ਮਾਲਿਕ - 614	ਮਿਸਰਾਅ - 641	ਮਿਹਰਗਯਾ - 670
ਮਾਲਿਕ-ਏ-ਦੀਨੁਰ - 614	ਮਿਸਰ-ਏ-ਸਈਦ - 641	ਮਿਹਰਾਸ - 670
ਮਾਲਿਕਾਨਾ - 614	ਮਿਸਰ-ਏ-ਜ਼ੁਲੇਖਾ ਪਨਾਹ - 640	ਮਿਹਰਗਾਨ - 670
ਮਾਲਿਕੀਯਤ - 614	ਮਿਸਰਬ - 637	ਮਿਹਰ - 670
ਮਾਲਿਕ-ਉਲ-ਮੁਲਕ - 614		ਮਿਹਰਬਾਨ - 670

ਮਿਹਰਬਾਨੀ - 670	ਮਿਨਹਾਜ਼ - 667	ਮੀਸ਼ਾਕ - 671
ਮਿਹਰਾਬ - 627	ਮਿਨਹਾਜ਼-ਉਲ-ਆਬਿਦੀਨ - 667	ਮੀਹਮਾਨ - 672
ਮਿਹਰਾਬ-ਏ-ਜਮਸ਼ੈਦ - 627	ਮਿਨਕਾਰ - 666	ਮੀਕਾਈਨ - 672
ਮਿਹਰਾਬਗਾਹ - 628	ਮਿਨਕਾਰ-ਏ-ਕਾਰ - 666	ਮੀਕਾਈਲ - 672
ਮਿਹਵਰ - 630	ਮਿਨਕਾਰ-ਏ-ਗਿਲ - 666	ਮੀਕਾਤ - 672
ਮਿਹਾ - 669	ਮਿਨਜ਼ਮਲਾ - 663	ਮੀਕਾਲ - 672
ਮਿਹਾਰ - 670	ਮਿਨੱਤ - 664	ਮੀਜ਼ - 671
ਮਿਹੀਨ - 671	ਮਿਨਨ - 666	ਮੀਜ਼ਬਾਨ - 672
ਮਿਹੀਨਾ - 671	ਮਿਨਬਅਦ - 663	ਮੀਜ਼ਾਨ - 672
ਮਿਕਦਾਰ - 654	ਮਿਨਾ - 663	ਮੀਨ - 672
ਮਿਕਨਾਤੀਸ - 656	ਮਿਫਤਹ - 652	ਮੀਨਾ - 672
ਮਿਕਯਾਲ - 658	ਮਿਫਤਾਹ - 652	ਮੀਨਾਕਾਰੀ - 672
ਮਿਕਰਾਜ਼ - 654	ਮਿਫਤਾਹ-ਉਲ-ਅਰਜ਼ - 652	ਮੀਰ - 671
ਮਿਕਰਾ-ਏ-ਸ਼ਤਰਗਰਦਨ - 654	ਮਿਬਰਦ - 618	ਮੀਰ-ਆਖ਼ਰ - 671
ਮਿਕਰਾਜ਼-ਏ-ਹਿੰਦੀ - 654	ਮਿੰਬਰ - 664	ਮੀਰ-ਆਤਿਸ਼ - 671
ਮਿਕਰਾਜ਼ ਜ਼ਦਨ - 654	ਮਿੰਬਰ-ਏ-ਆਲੂਦਗਾਨ - 664	ਮੀਰ-ਆਬ - 671
ਮਿਕਰਾਜ਼ਾ - 651	ਮਿੰਬਰ-ਏ-ਨੂਹਪਾਯਾ - 664	ਮੀਰ-ਸਾਮਾਨ - 671
ਮਿਕਰਾਜ਼ੀ - 651	ਮਿਯਾਨ - 671	ਮੀਰ-ਸ਼ਿਕਾਰ - 671
ਮਿਕਿਯਾਸ - 656	ਮਿਯਾਨਜ਼ੀ - 671	ਮੀਰ-ਹਾਜ਼ - 671
ਮਿਕਿਯਾਸ-ਉਲ-ਹਰਾਰਤ - 656	ਮਿਯਾਨਦਾਰੀ - 671	ਮੀਰਜ਼ਾ - 671
ਮਿਗਫਰ - 651	ਮਿਯਾਨ ਬਸਤਨ - 671	ਮੀਰ-ਬਹਰ - 671
ਮਿਜ਼ਸਤੀ - 625	ਮਿਯਾਨਵੀ - 671	ਮੀਰ-ਬਖ਼ਸ਼ੀ - 671
ਮਿਜ਼ਮਰ - 625	ਮਿਯਾਨਾ - 671	ਮੀਰ-ਮਜ਼ਲਿਸ - 671
ਮਿਜ਼ਮਰ-ਏ-ਆਤਿਸ਼	ਮਿਰਜ਼ਾ - 633	ਮੀਲਾਦ - 672
ਮਿਜ਼ਮਰਤ - 625	ਮਿਲ - 658	ਮੁਅਈਯਨ - 650
ਮਿਜ਼ਮਰਾ - 625	ਮਿਲਕ - 661	ਮੁਅਸਫ਼ਰ - 648
ਮਿਜ਼ਰਾਬ - 643	ਮਿੱਲਤ - 659	ਮੁਅੱਸਿਰ - 668
ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 634	ਮਿੱਲਤ-ਏ-ਬੈਜ਼ਾ - 659	ਮੁਅਜ਼ਜ਼ - 648
ਮਿਤਹਰਾ - 644	ਮਿਲੱਬਸ - 659	ਮੁਅੱਜਮ - 648
ਮਿਤੀਨ - 622	ਮਿੱਲੀ - 659	ਮੁਅਜ਼ਮਾ - 646
ਮਿਦਾਦ - 632	ਮੀਮ (ਮ) - 609	ਮੁਅੱਜਮਾਤ - 648
ਮਿਨ - 663		ਮੁਅਜ਼ਿਜ਼ਾ - 646

ਮੁਅਜ਼ਿਜ਼ਾ-ਏ-ਮਸੀਹ - 646	ਮੁਅੱਲਿਫ਼ - 648	ਮੁਸਹਫ਼-ਏ-ਯਾਕੂਤ - 640
ਮੁਅਜ਼ਿਜ਼ਾਤ - 646	ਮੁਅੱਲਿਮਾ - 649	ਮੁਸਹਿਲ - 635
ਮੁੱਅਜ਼ਿਨ - 668	ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਅੱਵਲ - 648	ਮੁਸ਼ਕ - 638
ਮੁਅੱਜ਼ਿਮ - 648	ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਸਾਨੀ - 649	ਮੁਸ਼ਕ-ਉ-ਹਰੀਰ - 639
ਮੁਅਤਸਿਮ - 646	ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਸਾਲਿਸ - 649	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 638
ਮੁਅਤਸਿਮ ਬਿੱਲਾਹ - 646	ਮੁਅੱਲਿਮ-ਏ-ਕੁੱਤਾਬੀ - 649	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਤਾਤਾਰੀ - 638
ਮੁਅਤਕਿਦ - 646	ਮੁਆਸਿਰੀਨ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਤਿੱਬਤੀ - 638
ਮੁਅਤਜ਼ਿਲਾ - 646	ਮੁਆਸ਼ਰਤ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਨਾਫ਼ - 638
ਮੁਅਤਦਿਲ - 646	ਮੁਆਸਿਰ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਨਾਫ਼ਾ - 638
ਮੁਅਤਦਿਲ-ਉਲ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 646	ਮੁਆਹਦਾ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਪੁਖਤਾ - 638
ਮੁਅਤਬਰ - 646	ਮੁਆਦਲਤ - 644	ਮੁਸ਼ਕ-ਏ-ਮਾਲੀ - 638
ਮੁਅਤਮਦ - 646	ਮੁਆਦਲਾ - 644	ਮੁਸ਼ੱਕਕ - 639
ਮੁਅਤਮਿਦ - 646	ਮੁਆਦਾ - 644	ਮੁਸ਼ਕਕ - 638
ਮੁਅਤਰਿਜ਼ - 646	ਮੁਆਦਾਤ - 644	ਮੁਸ਼ੱਕਤ - 638
ਮੁਅਤਰਿਫ਼ - 646	ਮੁਆਤਫ਼ਤ - 645	ਮੁਸ਼ਕਦਰ - 638
ਮੁਅੱਤਲ - 648	ਮੁਆਫ਼ - 645	ਮੁਸ਼ਕ ਦਰ ਸ਼ਰਾਬ ਕਰਦਨ - 638
ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਨ - 648	ਮੁਆਫ਼ਾਤ - 645	ਮੁਸ਼ਕਦਾਨਾ - 638
ਮੁਅੱਦਬ - 668	ਮੁਆਫ਼ੀ - 645	ਮੁਸ਼ਕਨਾਬ - 638
ਮੁਅੱਦਿਬ - 668	ਮੁਆਫ਼ੀਨਾਮਾ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਫ਼ਿਸ਼ਾਨ - 638
ਮੁਅੱਨਸ - 669	ਮੁਆਮਲਤ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਬਰ-ਜ਼ਖ਼ਮ (ਦਾਗ਼)
ਮੁਅਨ-ਬਿਲ-ਜ਼ਾਇਦਾ	ਮੁਆਮਲਾ - 645	ਅਫ਼ਸਾਦਨ - 638
ਮੁਅੰਬਰ - 649	ਮੁਆਮਲਾ ਕਰਦਨ - 645	ਮੁਸ਼ਕਬੂ - 638
ਮੁਅੱਮਰ - 649	ਮੁਆਯਨਾ - 645	ਮੁਸ਼ਕਬੇਦ - 638
ਮੁਅੱਮਾ - 649	ਮੁਆਲਜਤ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਮਾਲੀ - 639
ਮਿਅਮਾਰ - 649	ਮੁਆਲਜਾ - 645	ਮੁਸ਼ਕ-ਮੂ - 639
ਮਿਅਮਾਰੀ - 649	ਮੁਆਲਿਜ - 645	ਮੁਸ਼ਕ ਰਾ ਕਾਫੂਰ ਕਰਦਨ - 638
ਮੁਅੱਰਬ - 647	ਮੁਆਵਨਤ - 645	ਮੁਸ਼ਕ ਰੰਗ - 638
ਮੁਅੱਰਿਖ - 668	ਮੁਆਵਿਨ - 645	ਮੁਸ਼ੱਕਲ - 641
ਮੁਅੱਲਕ - 648	ਮੁਆਵੀਯਾ - 645	ਮੁਸ਼ਕਾਬ - 638
ਮੁਅੱਲਕਜ਼ਨ - 648	ਮੁਸਹਫ਼-ਏ-ਗੁਬਾਰ - 640	ਮੁਸ਼ਕਲ - 639
ਮੁਅੱਲਕਾ - 648	ਮੁਸਹਫ਼-ਏ-ਬਗ਼ਲੀ - 640	ਮੁਸ਼ਕਿਲ - 634
ਮੁਅੱਲਮ - 648	ਮੁਸਹਫ਼-ਏ-ਮਜੀਦ - 640	ਮੁਸ਼ਕਿਲ-ਕੁਸਾ - 639
ਮੁਅੱਲਾ - 649	ਮੁਸਹਫ਼-ਏ-ਮੁਕੱਦਸ - 640	

ਮੁਸਕਿਲ-ਪੰਸਦ - 639	ਮੁਸਤਮਿਲ - 636	ਮੁਸਰਿਕ - 637
ਮੁਸਕਿਲਾਤ - 639	ਮੁਸਤਵਾਰਾ - 636	ਮੁਸਰਿਫ - 637
ਮੁਸਕੀ - 639	ਮੁਸਤਾਕ - 636	ਮੁਸੱਲਹ - 634
ਮੁਸਕੀਨ - 639	ਮੁਸਤਾਕਾਨਾ - 636	ਮੁਸੱਲਸ - 623
ਮੁਸਕੀਨ ਸਿਨਾਨ - 639	ਮੁਸਤਾਜ਼ਿਰ - 634	ਮੁਸੱਲਮ - 634
ਮੁਸਕੀਨ-ਕੁਲਾਹ - 639	ਮੁਸਤੀ - 637	ਮੁਸਲਮਾਨ - 634
ਮੁਸਕੀਨ-ਫਾਮ - 639	ਮੁਸਤੀ-ਏ-ਗੁਬਾਰ - 637	ਮੁਸਲਮਾਨਾਨ - 635
ਮੁਸਕੂਏ - 639	ਮੁਸਤੇ - 637	ਮੁਸਲਮਾਨੀ - 634
ਮੁਸਕੂ-ਏ-ਮੁਅੱਲਾ - 639	ਮੁਸਤੇ ਜਬਾਦ - 637	ਮੁਸੱਲਾ - 641
ਮੁਸਕੂਯਾ - 639	ਮੁਸੱਦਕ - 641	ਮੁਸੱਲਾ-ਏ-ਸ਼ੀਰਾਜ਼ - 641
ਮੁਸੱਖਸ - 637	ਮੁਸਦੱਕਾ - 641	ਮੁਸਲਿਮ - 634
ਮੁਸੱਜਰ - 637	ਮੁਸਦੱਦ - 637	ਮੁਸਲਿਮੀਨ - 635
ਮੁਸਤ - 636	ਮੁਸਦਿਕ - 641	ਮੁਸੱਲੀ - 641
ਮੁਸਤਅਲ - 636	ਮੁਸੱਨਫ - 642	ਮੁਸੱਵਰ - 642
ਮੁਸਤ-ਏ-ਖਾਕ - 636	ਮੁਸੱਨਫਾ - 6412	ਮੁਸੱਵਦਾ - 635
ਮੁਸਤ-ਏ-ਨਮੂਨਾ ਅਜ਼	ਮੁਸੱਨਫਾਤ - 642	ਮੁਸੱਵਿਰ - 642
ਖਰਵਾਰੇ - 636	ਮੁਸੰਨਾ - 623	ਮੁਸਾਅਰਾ - 636
ਮੁਸਤਹਕਮ - 634	ਮੁਸਨੂਅ - 642	ਮੁਸਾਹਦਾ - 636
ਮੁਸਤਹਰ - 636	ਮੁਸੱਫ - 641	ਮੁਸਾਹਬਤ - 640
ਮੁਸਤਹਿਕ - 634	ਮੁਸਫਿਕ - 637	ਮੁਸਾਹਰਾ - 636
ਮੁਸਤਹਿਰ - 636	ਮੁਸਫਿਕ-ਏ-ਮਿਹਰਬਾਨ -	ਮੁਸਾਹਿਦ - 635
ਮੁਸਤੱਕ - 636	638	ਮੁਸਾਹਿਬ - 640
ਮੁਸਤਕਿਲ - 634	ਮੁਸਫਿਕਾਨਾ - 637	ਮੁਸਾਦਕਤ - 640
ਮੁਸਤਗਿਲ - 636	ਮੁਸਬਤ - 622	ਮੁਸਾਦਰਤ - 640
ਮੁਸਤ ਜਨ - 636	ਮੁਸੱਬਤ - 622	ਮੁਸਾਫਹਾ - 640
ਮੁਸਤ-ਜਨੀ - 636	ਮੁਸੱਬਾ - 636	ਮੁਸਾਫਾਗਾਹ - 640
ਮੁਸਤਾਜ਼ਿਰ - 634	ਮੁਸੱਬਾ ਬਿਹੀ - 636	ਮੁਸਾਫਿਰ - 634
ਮੁਸਤਫਾ - 641	ਮੁਸਬਿਤ - 622	ਮੁਸਾਬਹਤ - 635
ਮੁਸਤਫਾ ਕਮਾਲ ਪਾਸ਼ਾ -	ਮੁਸੱਬਿਤ - 622	ਮੁਸਾਬਿਹ - 635
641	ਮੁਸੱਮਨ - 623	ਮੁਸਾਰ - 635
ਮੁਸਤਫੀਦ - 634	ਮੁਸਮਨ-ਰੋਜ਼ਾ - 623	ਮੁਸਾਰਕਤ - 635
ਮੁਸਤਰਕ - 636	ਮੁਸਮਰ - 623	ਮੁਸਾਰਿਕ - 635
ਮੁਸਤਰਕਾ - 636	ਮੁਸਮਿਰ - 623	ਮੁਰੁਨਇਲੈਹ - 635
ਮੁਸਤਬਹ - 636	ਮਖਸੋਰਹ - 637	ਮੁਸਾਲਹਤ - 640

ਮੁਸ਼ਾਵਰਤ - 635	ਮੁਹਤਜ਼ਿਬ - 627	ਮੁਹਾਕਮਾ - 670
ਮੁਸ਼ਾਵਾਤ - 634	ਮੁਹਤਰਮ - 627	ਮੁਹਾਕਮਾਤ - 670
ਮੁਸ਼ਿਨ - 635	ਮੁਹਤਰਿਜ਼ - 627	ਮੁਹਾਕਾ - 670
ਮੁਸ਼ਿਰ - 641	ਮੁਹਤਾਜ਼ - 627	ਮੁਹਾਕਾਤ - 670
ਮੁਸ਼ੀਬਤ - 642	ਮੁਹਤਾਜ਼ਖਾਨਾ - 627	ਮੁਹਾਜ਼ - 670
ਮੁਸ਼ੀਬਤ-ਖਾਨਾ - 642	ਮੁਹਤਾਜ਼ੀ - 627	ਮੁਹਾਜ਼ਾ - 670
ਮੁਸ਼ੀਬਤ-ਜ਼ਦਾ - 642	ਮੁਹਦਸ - 627	ਮੁਹਾਜ਼ਾਤ - 670
ਮੁਸ਼ੀਰ - 640	ਮੁਹੱਦਿਸ - 627	ਮੁਹਾਜ਼ਿਬ - 669
ਮੁਸ਼ੀਰ-ਉਦ-ਦੌਲਾ - 640	ਮੁਹੰਮਦ - 629	ਮੁਹਾਜ਼ਿਰੀਨ - 670
ਮੁਸ਼ੀਰ-ਏ-ਖ਼ਾਸ - 640	ਮੁਹੰਮਦ-ਪਿਸਰ-ਏ-ਯਹਸਾ -	ਮੁਹਾਜ਼ਿਰਾਤ - 626
ਮੁਸ਼ੀਰ-ਏ-ਮਾਲ - 640	630	ਮੁਹਾਜ਼ੀ - 626
ਮੁਸ਼ੀਰਾਨ - 640	ਮੁਹੰਮਦੀ - 630	ਮੁਹਾਫ਼ਜ਼ਤ - 626
ਮੁਸ਼ੀਰਾਨ-ਏ-ਸਲਤਨਤ -	ਮੁਹਮਲ - 671	ਮੁਹਾਫ਼ਿਜ਼ - 626
640	ਮੁਹਰ - 670	ਮੁਹਾਬਾ - 626
ਮੁਸ਼ੈਕਲ - 642	ਮੁਹਰਾ - 670	ਮੁਹਾਰਬਾ - 626
ਮੁਸ਼ੈਕਿਲ - 642	ਮੁਹੱਰਮ - 628	ਮੁਹਾਰਬਾਤ - 626
ਮੁਸ਼ੰਗ - 639	ਮੁਹਰਿਕ - 628	ਮੁਹਾਰਿਬ - 626
ਮੁਸ਼ੰਨਾ - 623	ਮੁਹੱਰਿਕ - 628	ਮੁਹਾਲ - 626
ਮੁਹਈਯਾ - 671	ਮੁਹਰਿਕਾ - 628	ਮੁਹਾਲਾਤ - 626
ਮੁਹੱਸ਼ਾ - 628	ਮੁਹੱਰਿਰ - 628	ਮੁਹਾਵਰਾ - 627
ਮੁਹਸਿਨ - 628	ਮੁਹੱਰਿਰਾਨ-ਏ-ਫ਼ਲਕ -	ਮੁਹਾਵਰਾਤ - 627
ਮੁਹਸਿਨਾ - 628	628	ਮੁਹਿੱਬ - 627
ਮੁਹਸਿਨੀ - 628	ਮੁਹਰੀ - 670	ਮੁਹਿੱਬ-ਉਲ-ਵਤਨ - 627
ਮੁਹਸਿਨੀਨ - 628	ਮੁਹਲਕ - 670	ਮੁਹੀ-ਉਦ-ਦੀਨ - 630
ਮੁਹੱਸਿਲ - 628	ਮੁਹਲਕਾ - 670	ਮੁਹੀਤ - 630
ਮੁਹੱਸ਼ੀ - 628	ਮੁਹਲਤ - 670	ਮੁਹੰਮਦ - 629
ਮੁਹਕਮ - 629	ਮੁਹਲਿਕ - 670	ਮੁਹੰਮਦ-ਪਿਸਰ-ਏ -ਯਹਯਾ
ਮੁਹਕਮਾਤ - 629	ਮੁਹਾਸਬਾ - 626	- 630
ਮੁਹੱਕਰ - 629	ਮੁਹਾਸਰਾ - 670	ਮੁਹੰਮਦੀ - 630
ਮੁਹੱਕਿਕ - 629	ਮੁਹਾਸਿਬ - 670	ਮੁਸ਼ਕ - 638
ਮੁਹੱਕਿਕੀਨ - 629	ਮੁਹਾਸਿਬਾਨ - 670	ਮੁਸ਼ਕਬੋਦ - 638
ਮੁਹੱਜ਼ਬ - 620	ਮੁਹਤਸ਼ਿਮ - 627	ਮੁਸ਼ਕਾਬ - 638
ਮੁਹਤਸ਼ਿਬ - 627	ਮੁਹਾਸਿਰ - 670	ਮੁਕੱਅਬ - 658
ਮੁਹਤਸ਼ਿਮ - 627	ਮੁਹਾਕ - 670	ਮੁਕੱਈਯਦ - 656

ਮੁਕਤਜ਼ਾ - 654	ਮੁਕੱਵੀ - 656	ਮੁਖਲਿਸੀ - 631
ਮੁਕਤਦਿਰ - 654	ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਦਿਲ - 656	ਮੁਖਲੂਤ - 631
ਮੁਕਤਦਿਰ ਬਿੱਲਾਹ - 654	ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਬਦਨ - 656	ਮੁਖਾਸਮਤ - 630
ਮੁਕਤਦੀ - 654	ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਬਾਹ - 656	ਮੁਖਾਸਮਾ - 630
ਮੁਕੱਦਸ - 655	ਮੁਕੱਵੀ-ਏ-ਮਿਅਦਾ - 656	ਮੁਖਾਤਬ - 630
ਮੁਕੱਦਸਾ - 655	ਮੁਕਾਤਬਤ - 656	ਮੁਖਾਤਬਤ - 630
ਮੁਕੱਦਮ - 655	ਮੁਕਾਤਬਾ - 657	ਮੁਖਾਤਬਾ - 630
ਮੁਕੱਦਮਨ - 655	ਮੁਕਾਤਲਾ - 653	ਮੁਖਾਤਬਾਤ - 630
ਮੁਕੱਦਸਾ - 655	ਮੁਕਾਫ਼ਾਹਾ - 657	ਮੁਖਾਤਰਾ - 630
ਮੁਕੱਦਮਾਤ - 655	ਮੁਕਾਫ਼ਾਤ - 657	ਮੁਖਾਤਿਬ - 630
ਮੁਕੱਦਰ - 654	ਮੁਕਾਫ਼ੀ - 657	ਮੁਖਾਲਿਫ਼ - 630
ਮੁਕੱਦਿਮ - 654	ਮੁਕਾਬਲਾ - 653	ਮੁਖਾਲਿਫ਼ਤ - 631
ਮੁਕਦਿਮ - 655	ਮੁਕਾਬਿਲ - 653	ਮੁਗ - 650
ਮੁਕੱਦਿਮਾ - 655	ਮੁਕਾਮ - 654	ਮੁਗ-ਕਦਾ - 650
ਮੁਕੱਫ਼ਲ - 656	ਮੁਕਾਰਬਤ - 653	ਮੁਗੱਨੀ - 651
ਮੁਕੱਫ਼ਾ - 656	ਮੁਕਾਲਮਾ - 657	ਮੁਗੱਨੀਯਾ - 651
ਮੁਕਤਫ਼ੀ - 657	ਮੁਕਾਵਮਤ - 654	ਮੁਗ-ਬਚਾ - 650
ਮੁਕਬਲ - 654	ਮੁਕੀਮ - 656	ਮੁਗਲੱਜ਼ - 651
ਮੁਕਬਿਲ - 654	ਮੁਕੰਮਲ - 658	ਮੁਗਲਜ਼ਾਤ - 651
ਮੁਕੰਮਲ - 658	ਮੁਖਤਸਰਨ - 631	ਮੁਗਾਜ਼ਲਤ - 650
ਮੁਕੱਰਬ - 655	ਮੁਖਤਾਰ - 631	ਮੁਗਾਜ਼ਲਾ - 650
ਮਬਕੱਰਬਾ - 655	ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਆਮ - 631	ਮੁਗਾਨ - 650
ਮੁਕਰਬੀਨ - 655	ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਹੱਕ - 631	ਮੁਗਾਜ਼ਿਰਤ - 650
ਮੁਕਰਮ - 657	ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਕੁਲ - 631	ਮੁਗਾਲਤਾ - 650
ਮੁਕੱਰਮ - 657	ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਮੁਤਲਕ - 631	ਮੁਗੀਲ - 651
ਮੁਕਰਰ - 657	ਮੁਖਤਾਰਨਾਮਾ - 631	ਮੁਗੀਲਾਨ - 651
ਮੁਕੱਰਰ - 655	ਮੁਖਤਲਫ਼ - 631	ਮੁਗੀਲਾਨ ਗਾਹ - 651
ਮੁਕੱਹਿਮ - 657	ਮੁਖਤਲਿਫ਼ - 631	ਮੁਗੀਲਾਨ ਬਾਸਤਾਨ - 651
ਮੁਕੱਲਦ - 656	ਮੁਖਤਲਿਫ਼-ਫ਼ੀਹ - 631	ਮੁਗੁਲ - 651
ਮੁਕੱਲਿਦ - 656	ਮੁਖਨਸ - 632	ਮੁਗੁਲ-ਏ-ਅਅਜ਼ਮ - 651
ਮੁਕਲਿੱਦ-ਪੇਸ਼ਾ - 656	ਮੁਖਬਿਰ - 631	ਮੁਗੁਲੀਯਾ - 651
ਮੁਕੱਲਿਬ - 656	ਮੁਖਬਿਰ-ਏ-ਸਾਦਿਕ - 631	ਮੁਗੋਲ - 651
ਮੁਕੱਲਿਬਾ-ਉਲ-ਕਲੂਬ - 656	ਮੁਖਲਸ - 631	ਮੁਚ - 625
	ਮੁਖਲਿਸ - 631	ਮੁਚਮੁਚ - 624

ਮੁਚਲਕਾ - 624	ਮੁਜੱਲਦ - 625	ਮੁਤਅੱਹਿਦ - 621
ਮੁਜ਼ਈਯਨ - 634	ਮੁਜੱਲਾ - 625	ਮੁਤਅੱਹਿਲ - 619
ਮੁੱਜਸਮ - 625	ਮੁਜੱਲਾ - 625	ਮੁਤਅੱਖਿਰ - 619
ਮੁਜੱਸਮਾ - 625	ਮੁਜੱਲਿਦ - 625	ਮੁਤਅੱਖਿਰੀਨ - 619
ਮੁਜੱਸਮਾ-ਸਾਜ਼ - 625	ਮੁਜ਼ਜਾਅਫ਼ - 642	ਮੁਤਅੱਦਿਦ - 620
ਮੁਜ਼ਹਰ - 644	ਮੁਜ਼ਜਾਅਫ਼ਤ - 642	ਮੁਤਅੱਦੀ - 621
ਮੁਜ਼ਹਿਕ - 643	ਮੁਜ਼ਾਇਕਾ - 642	ਮੁਤਅੱਮਿਲ - 619
ਮੁਜ਼ਹਿਕਾਤ - 643	ਮੁਜ਼ਾਇਕਾ ਕਰਦਨ - 642	ਮੁਤਅੱਰਿਜ਼ - 621
ਮੁਖ਼ਤਹਿੱਦ - 624	ਮੁਜ਼ਾਹਦਤ - 642	ਮੁਤਅੱਲਕੀਨ - 621
ਮੁਜ਼ਹਿਰ - 644	ਮੁਜ਼ਾਹਦਾ - 642	ਮੁਤਅੱਲਫ਼ - 619
ਮੁਜ਼ਤਨਿਬ - 624	ਮੁਜ਼ਾਹਿਦ - 642	ਮੁਤਅੱਲਿਕ - 621
ਮੁਜ਼ਤਮਅ - 624	ਮੁਜ਼ਾਹਿਦੀਨ - 624	ਮੁਤਅੱਲਿਮ - 621
ਮੁਜ਼ਤਮਿਅ - 624	ਮੁਜ਼ਾਹਿਮ - 634	ਮੁਤਆਕਿਬ - 620
ਮੁਜ਼ਤਰਿਬ - 642	ਮੁਜ਼ਾਦਲਤ - 623	ਮੁਤਆਰਿਫ਼ - 620
ਮੁਜ਼ੱਦਿਦ - 624	ਮੁਜ਼ਾਦਲਾ - 623	ਮੁਤਆਲੀ - 620
ਮੁਜ਼ੱਦਿਦ ਅਲਿਫ਼-ਏ-ਸਾਨੀ - 624	ਮੁਜ਼ਾਦਲਾਤ - 623	ਮੁਤਸੱਦੀ - 623
ਮੁਜ਼ੱਦਿਦ-ਏ-ਵਕਤ - 624	ਮੁਜ਼ਾਦਿਲ - 623	ਮੁਤਸੱਰਿਫ਼ - 623
ਮੁਜ਼ੱਦਿਦਨ - 624	ਮੁਜ਼ਾਫ਼ - 642	ਮੁਤਸੱਲਿਤ - 623
ਮੁਜ਼ੱਫ਼ਰ - 644	ਮੁਜ਼ਾਫ਼ਮਅਤ - 623	ਮੁਤਸੱਵਰ - 623
ਮੁਜ਼ਮਹਿਲ - 643	ਮੁਜ਼ਾਫ਼ਾਤ - 642	ਮੁਤਸੱਵਿਰ - 623
ਮੁਜ਼ੱਮਦ - 625	ਮੁਜ਼ਾਰਿਅ - 634	ਮੁਤਸ਼ਾਬਾ - 623
ਮੁਜ਼ਮਰ - 643	ਮੁਜ਼ਾਲਸਤ - 623	ਮੁਤਸ਼ਾਬਿਹ - 623
ਮੁਜ਼ਮਲ - 625	ਮੁਜ਼ਾਵਰਤ - 623	ਮੁਤਸਾਵੀ - 623
ਮੁਜ਼ਮਲਨ - 625	ਮੁਜ਼ਾਵਰਾਨ-ਏ-ਫ਼ਲਕ - 623	ਮੁੱਤਸਿਲ - 623
ਮੁਜ਼ਮਿਦ - 664	ਮੁਜ਼ਾਵਰੀ - 623	ਮੁੱਤਹਰ - 644
ਮੁਜ਼ੱਰਦ - 624	ਮੁਜ਼ਾਵਿਰ - 623	ਮੁਤਹਰ - 644
ਮੁਜ਼ਰੱਦਨ - 624	ਮੁਜ਼ਿਰ - 643	ਮੁਤਹਿਰ - 644
ਮੁਜ਼ਹਬ - 624	ਮੁਜ਼ੀਬ - 625	ਮੁੱਤਹਿਮ - 622
ਮੁਜ਼ਰਾ - 624	ਮੁਜ਼ੀਮਿਦ - 664	ਮੁਤਹੱਮਿਲ - 619
ਮੁਜ਼ਰਾ - 624	ਮੁਤਅਈਯਿਨ - 621	ਮੁਤਹੱਯਿਰ - 620
ਮੁਜ਼ਰਿਬ - 624	ਮੁਤਅੱਸਿਫ਼ - 619	ਮੁਤਹੱਰਿਕ - 619
ਮੁਜ਼ਰਿਮ - 624	ਮੁਤਅੱਸਿਬ - 621	ਮੁਤਹੱਲਾ - 619
ਮੁਜ਼ਰੀ - 624	ਮੁਤਅੱਸਿਰ - 619	ਮੁਤਹੱਲੀ - 619
		ਮੁੱਤਹਿਦ - 619

ਮੁੰਤਕੋਦਿਮ - 621	ਮੁਤਬੰਨਾ - 619	ਮੁਤਵੱਲੀ - 622
ਮੁਤਕੋਦਿਮੀਨ - 621	ਮੁਤਮਇਨ - 644	ਮੁਤਵਾਤਿਰ - 622
ਮੁੱਤਕੀ - 621	ਮੁਤਮੱਕਿਨ - 621	ਮੁਤਵਾਫ਼ਿਰ - 622
ਮੁਤਖੱਲਿਸ - 620	ਮੁਤਮੱਕਿਨਾਨ - 621	ਮੁਤਾਜਰਤ - 619
ਮੁਤਗਈਯਿਰ - 621	ਮੁਤਮੱਰਿਦ - 621	ਮੁਤਾਬਅਤ - 619
ਮੁਤਜਸਿਸ - 619	ਮੁਤਮੱਵਿਲ - 621	ਮੁਤਾਬਕਤ - 643
ਮੁਤਜ਼ੋਰਿਰ - 620	ਮੁਤਮਾਸਿਲ - 621	ਮੁਤਾਬਿਕ - 643
ਮੁਤਜ਼ੋਕਿਰ - 620	ਮੁਤਮੰਨਾ - 621	ਮੁਤਾਰਾ - 619
ਮੁਤਜ਼ੋਕਿਰਾ - 620	ਮੁਤਮੰਨੀ - 621	ਮੁਤਾਬਿਅ - 619
ਮੁਤਜ਼ੋਕਿਰਾ ਬਾਲਾ - 620	ਮੁਤਰੱਸਿਲ - 620	ਮੁਤਾਲਆ - 643
ਮੁਤਜ਼ੋਮਿਨ - 620	ਮੁਤਰੱਜਮ - 620	ਮੁਤਾਲਬਾ - 643
ਮੁਤਜ਼ੋਰਿਰ - 620	ਮੁਤਰੱਜਿਮ - 620	ਮੁਤਾਵਅਤ - 643
ਮੁਤਜ਼ਲਜ਼ਲ - 620	ਮੁਤਰੱਤਬ - 620	ਮੁਤੀਅ - 644
ਮੁਤਜ਼ਲਜ਼ਿਲ - 620	ਮੁਤਰਤਿਬ - 620	ਮੁੱਤਸ਼ਰ - 644
ਮੁਤਜ਼ੱਲੀ - 619	ਮੁਤਰੱਨਿਮ - 620	ਮੁੱਤਸ਼ਿਰ - 644
ਮੁਤਜ਼ਾਦ - 620	ਮੁਤਰਾਕਿਫ਼ - 620	ਮੁੱਤਹਾ - 644
ਮੁਤਜ਼ਾਵਿਜ਼ - 619	ਮੁਤਰਿਬ - 643	ਮੁੱਤਕਿਲ - 644
ਮੁਤਦਾਰਿਕ - 620	ਮੁਤਰਿਬਾ - 643	ਮੁੱਤਖਬ - 644
ਮੁਤਦਾਰਿਕਾ - 620	ਮੁਤਲਕ - 644	ਮੁੱਤਜ਼ਿਮ - 644
ਮੁਤਦਾਵਿਲ - 620	ਮੁਤਲਕ-ਉਲ-ਇਨਾਨ - 644	ਮੁੱਤਜ਼ਿਰ - 644
ਮੁਤਦਾਵਿਲਾ - 620		ਮੁੱਦਆ - 633
ਮੁਤਨੱਇਮ - 621	ਮੁਤਲਕਨ - 644	ਮੁੱਦਈ - 633
ਮੁਤਨੱਵਿਰ - 621	ਮੁੱਤਲਕਾ - 644	ਮੁੱਦਤ - 632
ਮੁਤਨਾਸਿਬ - 622	ਮੁੱਤਲਾ - 643	ਮੁੱਦਤ-ਉਲ-ਉਮਰ - 633
ਮੁਤਨਾਹੀ - 622	ਮੁਤਲਾਸ਼ੀ - 621	ਮੁੱਦਤ-ਏ-ਮਦੀਦ - 633
ਮੁਤਨਾਜ਼ਅ - 622	ਮੁਤਲਾਤਿਮ - 621	ਮੁੱਦਤਹਾ - 633
ਮੁਤਬੱਸਿਮ - 619	ਮੁਤਲੋਵਿਨ - 621	ਮੁੱਦਬਿਰ - 632
ਮੁਤਬੱਰਕ - 619	ਮੁਤਲੋਵਿਨ ਮਿਜ਼ਾਜ - 621	ਮੁਦਬਿਰ - 632
ਮੁਤਬਾਦਿਲਾ - 619	ਮੁਤਵੱਸਿਤ - 622	ਮੁੱਦਰਿਸ - 633
ਮੁਤਬਾਦੀ - 619	ਮੁਤਵਕਿਅ - 622	ਮਦਾਇਨ - 632
ਮੁਤਬਾਰਿਕ - 619	ਮੁਤਵੱਕਿਲ - 622	ਮੁਦਾਖਲਤ - 632
ਮੁਤਬਾਰਿਜ਼ - 619	ਮੁਤਵੱਜਿਹ - 622	ਮੁਦਾਮ - 632
ਮੁਤਾਬਿਅ - 619	ਮੁਤਵੱਫੀ - 622	ਮੁਦਾਰਾ - 632
ਮੁਤਬਿਖ - 643	ਮੁਤਵੱਲਿਦ - 622	ਮੁਦਾਰਾਤ - 632

ਮੁਦਾਵਮਤ - 632	ਮੁਨਾਜ਼ਅਤ - 663	ਮੁਫਲਿਸ - 653
ਮੁਦਾਵਾ - 632	ਮੁਨਾਜ਼ਰਾ - 663	ਮੁਫਾਖਰਤ - 651
ਮੁਦਾਵਾਤ - 632	ਮੁਨਾਜ਼ਰਾਤ - 663	ਮੁਫਾਖਿਰ - 652
ਮੁੰਦਮਿਲ - 664	ਮੁਨਾਜ਼ਿਅ - 663	ਮੁਫਾਖਿਰਾ - 650
ਮੁੰਦਰਿਜ = 664	ਮੁਨਾਜ਼ਾਤ - 663	ਮੁਫਾਜਾ - 651
ਮੁਨਅਕਿਸ - 666	ਮੁਨਾਤ - 663	ਮੁਫਾਜਾਤ - 651
ਮੁਨਅਕਿਦ - 666	ਮੁਨਾਦਾ - 663	ਮੁਫਾਰਕਤ - 651
ਮੁਨਅਦਿਮ - 666	ਮੁਨਾਦੀ - 663	ਮੁਫੀਦ - 653
ਮੁਨਇਮ - 666	ਮੁਨਾਦੀ-ਏ-ਇਸਲਾਮ - 663	ਮੁਬੱਸਰ - 618
ਮੁਨਸਲਿਕ - 665	ਮੁਨਾਦੀਗਰ - 663	ਮੁਬੱਸਿਰ - 618
ਮੁਨਸਿਫ - 665	ਮੁਨਾਦੀਗਾਹ - 663	ਮੁਬੱਸਿਰ - 618
ਮੁਨਸ਼ੀ - 665	ਮੁਨਾਦੀ-ਜਨ - 663	ਮੁਬੱਸਿਰ-ਬ-ਨਾਮ - 618
ਮੁਨਸ਼ੀ-ਏ-ਫਲਕ - 665	ਮੁਨਾਫਰਤ - 664	ਮੁਬਹਮ - 619
ਮੁਨਸ਼ੀਖਾਨਾ - 665	ਮੁਫਸਿਦ - 653	ਮੁਖਤਦਾ - 618
ਮੁਨਸ਼ੀਗਰੀ - 665	ਮੁਫਸਿਦਾ - 653	ਮੁਖਤਦੀ - 618
ਮੁਨਹਜ਼ਿਮ - 667	ਮੁਦਸਿਦਾ-ਪਰਦਾਜ਼ - 653	ਮਬਤਲਾ - 618
ਮੁਨਹਮਿਕ - 667	ਮੁਫਸਿਦਾ-ਪਰਦਾਜ਼ੀ - 653	ਮੁਬਦਲ - 618
ਮੁਨਹਰਫ - 664	ਮੁਫੱਸਿਰ - 653	ਮੁੱਬਦਲ - 618
ਮੁਨੱਕਸ - 666	ਮੁਫੱਸਿਲ - 653	ਮੁਬਦੀ - 618
ਮੁਨਕਸਿਰ - 666	ਮੁੱਫਕਿਰ - 653	ਮੁਬਲਿਗ - 618
ਮਨਕਸਿਰ-ਓਲ-ਹਾਲ - 666	ਮੁਫਤ - 652	ਮੁਬਯੋਨ - 619
ਮੁਨਕਸਿਰ-ਉਲ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 666	ਮੁਫਤਤਿਨ - 652	ਮੁਬੱਰਾ - 618
ਮੁਨਕਸਿਰ ਦਿਲਾਨ - 666	ਮੁਫਤ ਬਰ - 652	ਮਬਰਿਜ਼ - 618
ਮੁਨਕਰ - 666	ਮੁਫਤ ਰਾਚਿ ਗੁਫਤ - 652	ਮੁਬਾ - 617
ਮੁਨਕਰ-ਉਨਕੀਰ - 666	ਮੁਫਤੀ - 652	ਮੁਬਾਸਤਤ - 618
ਮੁਨਕਿਰ - 666	ਮੁਫਰਸ - 652	ਮੁਬਾਸਰਤ - 618
ਮੁਨੱਜਾ - 665	ਮੁਫੱਰਸ - 652	ਮੁਬਾਸਿਰ - 618
ਮੁਨੱਜ਼ਿਮ - 664	ਮੁਫਰਦ - 652	ਮੁਬਾਸਿਰ - 618
ਮੁਨਫਇਲ - 666	ਮੁਫਰਦ-ਸਵਾਰ - 652	ਮੁਬਾਹ - 617
ਮੁਨਫਰਿਦ - 666	ਮੁਫਰਦਾ - 652	ਮੁਬਾਹਸਾ - 617
ਮੁਨਾਸਬਤ - 663	ਮੁਫਰਦਾਤ - 652	ਮੁਬਾਹਾਤ - 617, 618
ਮੁਨਾਸਿਬ - 663	ਮੁਫਰਿਹ - 652	ਮੁਬਾਦਲਾ - 617
	ਮੁਫੱਰਿਹ - 652	ਮੁਬਾਰ - 617
	ਮੁਫੱਰਿਹਾਤ - 652	ਮੁਬਾਰਕ - 617

ਮੁਬਾਰਕ-ਹਜ਼ੂਰ - 618	ਮੁਰਾਦ - 633	ਮੁੱਲਾ - 658
ਮੁਬਾਰਕ-ਕਦਮ - 618	ਮੁਰਾਦਿਫ - 633	ਮੁਲਾਇਮ - 659
ਮੁਬਾਰਕ ਦਵਾ - 618	ਮੁਰੀਦ - 634	ਮੁਲਾਇਮਤ - 659
ਮੁਬਾਰਦ ਨਿਹਾਦ - 618	ਮੁਲ - 658	ਮੁਲਾਹਜ਼ਾ - 659
ਮੁਬਾਰਕ ਫਾਲ - 618	ਮੁਲਹਕ - 660	ਮੁਲਾਕਾਤ - 659
ਮੁਬਾਰਕ ਬਾਦ - 617	ਮੁਲਹਕਾ - 660	ਮੁਲਾਕਾਤ-ਏ-ਬਾਜ਼ਦੀਦ - 659
ਮੁਬਾਰਕਬਾਦੀ - 617	ਮੁਲਹਿਕ - 660	ਮੁਲਾਕਾਤੀ - 659
ਮੁਬਾਰਜ਼ਤ - 617	ਮੁਲਹਿਦ - 660	ਮੁਲਾਕੀ - 659
ਮੁਬਾਰਾ - 617	ਮੁਲਕ - 661	ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ - 659
ਮੁਬਾਰਾਤ - 617	ਮੁਲਕ-ਏ-ਬਕਾ - 661	ਮੁਲਾਜ਼ਿਮ - 659
ਮੁਬਾਰਿਜ਼ - 617	ਮੁੱਲਕਬ - 660	ਮੁਲਾਜ਼ਿਮ-ਏ-ਦਰਗਾਹ - 659
ਮੁਬਾਲਗ਼ਾ - 618	ਮੁਲਕਰਾਨੀ - 661	ਮੁਲਾਜ਼ਿਮਾਨ - 659
ਮੁਬੀਨ - 619	ਮੁਲਜ਼ਮ - 660	ਮੁਲਾਤਫਤ - 659
ਮੁਮਈਯਿਜ਼ - 662	ਮੁਲਜ਼ਿਮ - 660	ਮੁਲੂਕ - 661
ਮੁਮਸਿਕ - 662	ਮੁਲਤਜਾ - 660	ਮੁੱਲੀ - 661
ਮੁਮਕਿਨ - 662	ਮੁਲਤਜੀ - 660	ਮੁਲੂਕਾਨ - 661
ਮੁਮਕਿਨ-ਉਲ-ਵਜੂਦ - 662	ਮੁਲਤਫਤ - 660	ਮੁਲੂਕਾਨਾ - 661
ਮੁਮਕਿਨਾਤ - 662	ਮੁਲਤਫਿਤ - 660	ਮੁਵੱਕਲ - 669
ਮੁਮਤਹਨ - 662	ਮੁਲਤਵੀ - 660	ਮੁਵੱਫਰ - 669
ਮੁਮਤਹਿਨ - 662	ਮੁਲਤਮਿਸ - 660	ਮੁਵਾਜ਼ਨਾ - 667
ਮੁਮਤਾਜ਼ - 662	ਮੁਲਤਾਨ - 659	ਮੁਵਾਜ਼ਿਬ - 667
ਮੁਮਾਸਿਲ - 662	ਮੁਲਤਾਨੀ - 659	ਮੁਵਾਜ਼ੀ - 667
ਮੁਮਾਨਅਤ - 662	ਮੁਲੱਬਸ - 659	ਮੁਵਾਤ - 667
ਮੁਯੱਸਰ - 672	ਮੁਲੱਮਅ - 661	ਮੁਵਾਫਕਤ - 667
ਮੁਰੱਸਅ - 633	ਮੁਲੱਮਅ-ਸਾਜ਼ - 661	ਮੁਵਾਫਿਕ - 667
ਮੁਰਸ਼ਿਦ - 633	ਮੁਲੱਮਅਸ਼ਾਜ਼ੀ - 661	ਮੁਵੱਰਿਖ - 668
ਮੁਰੱਖਸ - 633	ਮੁਲਮੱਅਕਾਰ - 661	ਮੁਵੱਰਿਖੀਨ - 668
ਮੁਰਗ਼ - 633	ਮੁਲਮੱਅ ਕਾਰ-ਏ-ਸ਼ੈਤਾਨੀ - 661	ਮੁਵਾਲੀ - 667
ਮੁਰਤਕਿਬ - 633	ਮੁਲੱਮਅਕਾਰੀ - 661	ਮੁਲੂਕ - 661
ਮੁਰਦਾ - 633	ਮੁਲੱਮਅਗਰ - 661	ਮੁਲੂਕਾਨ - 661
ਮੁਰੱਫਾ-ਉਲ-ਹਾਲ - 633	ਮੁਲੱਮਅਗਰੀ - 661	ਮੁਲੂਕਾਨਾ - 661
ਮੁਰੱਵਤ - 634	ਮੁਲੱਵਸ - 661	ਮੂ - 669
ਮੁਰੱਵਜ਼ - 634	ਮੁੱਲਵਨ - 661	
ਮੁਰਾਜ਼ਅਤ - 633		

ਮੂਸ - 669
 ਮੂਸਲ - 669
 ਮੂਸਾ - 668
 ਮੂਸਿਗਾਫ਼ - 667
 ਮੂਸਾ - 668
 ਮੂਸਿਗਾਫ਼ੀ - 667
 ਮੂਸਿਗਾਫ਼ੀ - 667
 ਮੂਸੀਕਾਰ - 669
 ਮੂਸੀਕੀ - 669
 ਮੂਜ਼ - 668
 ਮੂਜ਼ਾ - 668
 ਮੂਜ਼ਬ - 668
 ਮੂਜ਼ੀ - 668
 ਮੂ-ਤਰਾਸ਼ - 667
 ਮੂਤਰਾਸ਼ੀ - 667
 ਮਬੂਦ - 668
 ਮੂਬਿਦ - 668
 ਮੂਮੀਯਾਈ - 669
 ਮੂਯ - 669
 ਮੂਰਚਲ - 668
 ਮੂਰਚਾ - 668
 ਮੂਰਚਾ-ਏ-ਅੰਬਰੀਨ - 668
 ਮੂਰਚਾਨਾ - 668
 ਮੂਰਚਾ-ਪੈ - 668
 ਮੂਰਚਾ-ਪੈ ਜਦਨ - 668
 ਮੂਰਚਾਲ - 668
 ਮੇਖ - 671
 ਮੇਜ਼ - 671
 ਮੇਜ਼ਬਾਨ - 672
 ਮੇਵਾ - 672
 ਮੈ - 671
 ਮੈਆਦ - 672
 ਮੈ-ਕਦਾ - 671
 ਮੈ-ਖੁਰ - 671

ਮੈਤ - 671
 ਮੈਦਾ - 671
 ਮੈਦਾਨ - 671
 ਮੈਪ੍ਸਤ - 671
 ਮੈ-ਪ੍ਸਤੀ - 671
 ਮੈਮਨਾ - 672
 ਮੈਮੂਨ - 672
 ਮੈਲ - 672
 ਮੈਲਾਨ - 672
 ਮੋ - 667
 ਮੋਮ - 669
 ਮੋਯਾ - 669
 ਮੋਸਿਮ - 668
 ਮੋਸੂਫ਼ - 669
 ਮੋਸੂਮ - 668
 ਮੋਸੂਮਾ - 668
 ਮੋਸੂਲ - 669
 ਮੋਕਅ - 669
 ਮੋਕਿਬ - 669
 ਮੋਜ਼ - 668
 ਮੋਜ਼ - 668
 ਮੋਜ਼ਜ਼ਨ - 668
 ਮੋਜ਼-ਖੋਜ਼ - 668
 ਮੋਜ਼ ਮੋਜ਼ - 668
 ਮੋਜ਼ੁਅ - 669
 ਮੋਜ਼ੁਦ - 668
 ਮੋਜ਼ੁਦਾਤ - 668
 ਮੋਜ਼ੁਨ - 668
 ਮੋਜ਼ੁਨੀਯਤ - 668
 ਮੋਤ - 668
 ਮੋਤ-ਏ-ਅਹਮਰ - 668
 ਮੋਮੀਯਾ - 669
 ਮੋਮੀਯਾਈ - 669
 ਮੋਰੂਸ - 668

ਮੋਰੂਸੀ - 668
 ਮੋਲਵੀ - 669
 ਮੋਲਾ - 669
 ਮੋਲਿਦ - 669
 ਮੋਲੂਦ - 669
 ਮੰਗ - 666
 ਮੰਗੀਯਾਗਰ - 666
 ਮੰਗੀਯਾ - 666
 ਮੰਗੂਲਾ - 666
 ਮੰਜਨੀਕ - 664
 ਮੰਜੂਕ - 664
 ਮੰਨਜੂਸ - 664

‘ਯ’

ਯਊਕ - 761
 ਯਅਸੂਬ - 761
 ਯਅਸੂਬ-ਓਲ ਮੁਸਲਿਮੀਨ - 761
 ਯਅਸੂਲ-ਉਲ-ਮੋਮਿਨੀਨ - 761
 ਯਅਕੂਬ - 761
 ਯਅਨੀ - 761
 ਯਅਨੀਚਿਹ - 761
 ਯਅਲਮੁੱਲਾਹ - 761
 ਯਸਪ - 761
 ਯਸਬ - 761
 ਯਸਰ - 761
 ਯਸਰਤ - 761
 ਯਸਰਾ - 761
 ਯਸਰਾ - 761
 ਯਸਰਿਬ - 758
 ਯਸਲ - 761
 ਯਸਾਕ - 761

ਯਸਾਰ - 761	ਯਕ ਗਿਰਾ - 764	ਯਕ ਦਕ - 763
ਯਸਾਰ - 761	ਯਕ ਗੁਨਾ - 764	ਯਕ ਦੰਦਾਨਾ - 763
ਯਸਾਰਤ - 761	ਯਕ ਚਸਮ - 763	ਯਕਦਫਆ - 763
ਯਸਾਲ - 761	ਯਕ ਚਸਮ ਜਦਨ - 763	ਯਕਦਮ - 763
ਯਸਾਵੁਰ - 761	ਯਕ ਚਸਮਾ ਕਾਰ - 763	ਯਕਦਮਾ - 763
ਯਸਾਵੁਲ - 761	ਯਕ ਚਸਮੀ - 763	ਯਕਦਾਨਾ - 763
ਯਸੀਰ - 761	ਯਕ ਚੋਬਾ - 763	ਯਕ ਦਿਸ਼ - 763
ਯਸੀਰਨ - 761	ਯਕ ਚੰਦ - 763	ਯਕ ਦਿਗਰ - 763
ਯਸੂਈ - 761	ਯਕ-ਚੰਦੀ - 763	ਯਕ ਦਿਲ - 763
ਯਸੂਈਯਤ - 761	ਯਕ ਜਹਤ - 763	ਯਕ ਦਿਲਾ - 763
ਯਹੀਯਾ - 758	ਯਕ ਜਹਤੀ - 763	ਯਕ ਦਿਲੀ - 763
ਯਹੀਯਾ ਬਰਮਕੀ - 758	ਯਕ ਜਖਮ - 764	ਯਕ ਦੀਗਰ - 763
ਯਹੂਦ - 767	ਯਕਜਦਨ - 764	ਯਕ ਦੇ - 763
ਯਹੂਦਾ - 767	ਯਕ ਜਦਾ - 764	ਯਕਨ - 762
ਯਹੂਦਾਨਾ - 767	ਯਕ-ਜਬਾਨ - 764	ਯਕ ਨਅਲ - 764
ਯਹੂਦੀ - 767	ਯਕ ਜਮਾਨ - 764	ਯਕਨਫਰ - 764
ਯਹੂਦੀਯਾਨ - 767	ਯਕ ਜੋਰਾ - 763	ਯਕ ਨ ਯਕ - 764
ਯਕ - 762	ਯਕ ਜਲੋ - 763	ਯਕਨਵਰਦ - 764
ਯਕ ਅਸਪਾ - 762	ਯਕ ਜਾ - 763	ਯਕਨਵਾਲਾ - 764
ਯਕ ਆਵੇਜ਼ - 762	ਸਕ-ਜਾਅਤ - ?	ਯਕ ਨਾਸੂਦ ਦੇ ਸੂਦ - 764
ਯਕ ਅੰਦਾਜ਼ - 762	ਯਕ ਜਾਨ - 763	ਯਕ ਨਿਸ਼ਸਤ - 764
ਯਕ ਸਰ - 764	ਯਕਤਹੀ - 762	ਯਕ ਪਹਨ ਕਸਤੀ - 764
ਯਕ ਸਰਾ - 764	ਯਕਤਕ (ਤਗਾ) - 762	ਯਕ ਪਹਿਲੂ - 764
ਯਕ ਸਵਾਰ (ਹ) - 764	ਯਕਤਨ - 762	ਯਕ ਪਰਦ - ?
ਯਕ-ਯਅਤ - 764	ਯਕ ਤਨਾ - 762	ਯਕ ਪਾਰਚਾ - 764
ਯਕ-ਸਾਨ - 764	ਯਕ ਤਰਫ - 764	ਯਕ ਪਾਰਾ - 764
ਯਕ ਸਾਲਾ - 764	ਯਕ ਤਰਫ ਉਫਤਾਦਨ - 764	ਯਕਪੁਸਤਾ - 764
ਸਕ ਸ਼ਿਸਤ - 764	ਯਕਤਾ - 762	ਯਕ ਫਨੀ - 764
ਯਕਸੂ - 764	ਯਕਤਾਇ - 762	ਯਕ ਬਸੈ - 762
ਯਕ ਸੂਈ - 764	ਯਕਤਾਜ਼ - 762	ਯਕ ਬਗਲ - 762
ਯਕ ਸੂਨ - 764	ਯਕਤਾਰ - 762	ਯਕ-ਬ-ਦੇ - 762
ਯਕ ਸੂਨਾ - 764	ਯਕ ਤੇਗ ਕਰਦਨ - 763	ਯਕ-ਬ-ਯਕ - 762
ਯਕ ਸੰਬਾ - 764	ਯਕਦਸਤ - 763	ਯਕ ਬਰ ਦੇ ਜਦਨ - 762
ਯਕ ਕਲਮ - 764		ਯਕ ਬਾਦਾਮ - 762

ਯਕ ਬਾ ਦੇ ਕਰਦਨ - 762	ਯਖ ਦਰਬਿਹਿਸਤ - 758	ਯਗਾਨੀ - 765
ਯਕ ਬਾਰ - 762	ਯਖਦਾਨ - 758	ਯਗਾਮ - 761
ਯਕ ਬਾਰਗੀ - 762	ਯਖਦਾਨ ਕਸ਼ - 758	ਯਗ੍ਰਾਸ - 762
ਯਕ ਮਾਹਾ - 764	ਯਖਨੀ - 759	ਯਗ੍ਰਾਨਾ - 765
ਯਕ ਮੁਸਤ-ਏ-ਖਾਕ - 764	ਯਖਨੀ-ਕਸ਼ - 759	ਯਜ਼ - 760
ਯਕ ਰਕਾਬੀ - 763	ਯਖਨੀ-ਨਿਹਾਣਾ - 759	ਯਜ਼ਕ - 760
ਯਕ ਰਕੀਬ - 763	ਯਖਨੀ ਪੁਲਾਵ - 759	ਯਜ਼ਕਦਾਰ - 760
ਯਕ ਰੰਗ (ਰੂ) - 764	ਯਖਨੀ ਫਰੋਸ਼ - 759	ਯਜ਼ਕਦਾਰੀ - 760
ਯਕ ਰੰਗੀ - 764	ਯਖ ਫਰੋਸ਼ - 758	ਯਜ਼ਦ - 760
ਯਕ ਰਾਸਤ - 763	ਯਖ ਬਸਤਨ - 758	ਯਜ਼ਦ ਗਿਰਦ - 760
ਯਕ ਰਾਹ - 763	ਸਖ-ਬਸਤਾ - 758	ਯਜ਼ਦ ਜਿਰਦ - 760
ਯਕਰਾਨ - 763	ਯਖਬੰਦ - 758	ਯਜ਼ਦਾਦੀ - 760
ਯਕ-ਰਿਸਤਾ - 763	ਯਖ ਯਖ - 759	ਯਜ਼ਦਾਨ - 760
ਯਕ-ਰੂਈ - 764	ਯਖਵਰ - 759	ਯਜ਼ਦਾਨ-ਪ੍ਰਸਤ - 760
ਯਕ ਰੂਯਾ - 764	ਯਖਾਵ - 758	ਯਜ਼ਦਾਨ ਬਖਸ਼ - 760
ਯਕ ਰੋਜ਼ਾ - 764	ਯਖਾਵਰ - 758	ਯਜ਼ਦਾਨੀ - 760
ਯੋਕਲਖਤ - 764	ਯਗਾਮਾ - 761	ਯਜ਼ਦੀ - 760
ਯੋਕਾ - 762, 765	ਯਗਾਮਾਈ - 761	ਯਜ਼ਨਾ - 760
ਯੋਕਾ-ਸਵਾਰ - 765	ਯਗਾਮਾ-ਗਾਹ - 761	ਯਜ਼ੀਦ - 760
ਯੋਕਾਹ-ਤਾਜ਼ - 765	ਯਗਾਮਾਨ - 761	ਯਜ਼ੀਦੀ - 760
ਯਕਾ-ਚੀਨ - 765	ਯਗਾਮਾਨਾਜ਼ - 762	ਯਤਾਕ - 758
ਯਕਾਯਕ - 762	ਯਗਰਤ - 761	ਯਤਾਕਦਾਰ - 758
ਯਕੀ - 765	ਯਗਲਵੀ - 761	ਯਤਾਕੀ - 758
ਯਕੀਤਾ - 765	ਯਗਲਾਦ - 761	ਯਤਾਮਾ - 758
ਯਕੀਨ - 762	ਯਗਲਾਵੀ - 761	ਯਤੀਮ - 758
ਯਕੀਨਨ - 762	ਯਗਲੂ - 761	ਯਤੀਮ-ਉਤ-ਤਰਫੈਕ - 758
ਯਕੇ - 765	ਯਗਾਨ - 765	ਯਤੀਮ-ਏ-ਦਰਯਾ - 758
ਯਕੇ ਖੁਰਦਨ - 765	ਯਗਾਨ-ਉ-ਦੋਗਾਨ - 765	ਯਤੀਮ ਖਾਨਾ - 758
ਯਕੇ ਯਕੇ - 765	ਯਗਾਨਗਤ - 765	ਯਤੀਮੀ - 758
ਯਖ - 758	ਯਗਾਨਗੀ - 765	ਯਦ - 759
ਯਖ ਆਬ - 758	ਯਗਾਨ ਯਗਾਨ - 765	ਯਦ-ਏ-ਉਲੀਯਾ - 759
ਯਖ-ਕੋਬ - 758	ਯਗਾਨਾ - 765	ਯਦ-ਏ-ਸੁਫਲਾ - 759
ਯਖਚਾ - 758	ਯਗਾਨਾ-ਗੋ - 765	ਯਦ-ਏ-ਤੁਲਾ - 759
ਯਖਚਾਲ - 758	ਯਗਾਨਾਬੀਨ - 765	ਯਦ-ਏ-ਤੁਲਾਈ - 759

ਯਦ-ਏ-ਬੈਜਵੀ - 759	ਯਰ ਨਵਰ - 764	ਯਲੀਜ਼ਨ - 766
ਯਦ ਏ ਬੈਜਾ - 759	ਯਰ ਨਵਰਦ - 764	ਯਲੀਮਾਨ - 766
ਯਦਵੀ - 759	ਯਰ ਨਵਾਲਾ - 764	ਯਲੂਜ - 766
ਯਦਾ - 759	ਯਰਨਾ - 760	ਯਵਾਸ਼ - 766
ਯਦਾਨ - 759	ਯਰਮਕ - 760	ਯਵਾਸ਼ਗੀ - 766
ਯਦੀਯਾ - 759	ਯਰਮਰ - 760	ਯਾ - 754
ਯਦੈਨ - 759	ਯਰਮੁਗੀਨ - 760	ਯਾ ਅੱਲਾਹ - 754
ਯਨਪਲੂ - 766	ਯਰਯਾਨ - 760	ਯਾ ਅੱਲਾਹ - 754
ਯਪਨਲੂ - 758	ਯਰਲਗ - 760	ਯਾਸ - 753
ਯਫਜ - 762	ਯਰਲੀਗ - 760	ਯਾਸਮ 756
ਯਬ - 758	ਯਰਾ - 760,759	ਯਾਸਮਨ - 756
ਯਬਾਤ - 758	ਯਰਾਕ - 759	ਯਾਸਮਨਬੂ - 756
ਯਮ - 766	ਯਰਾਕਕਾਰ - 759	ਯਾਸਮਨੀ - 756
ਯਮਕ - 766	ਯਰਾਗ - 759	ਯਾਸਮੀਨ - 756
ਯਮਨ - 766	ਯਰੂਸਲਮ - 760	ਯਾਸਮੀਨਕ - 756
ਯਮਨੀ - 766	ਯਲ - 765	ਯਾਸਮੂਨ - 756
ਯਮਾ - 766	ਯਲਸ਼ਲ - 765	ਯਾਸਾ - 755
ਯਮਾਦਾਰਾਨ - 766	ਯਲਕ - 766	ਯਾਸਾਕ - 756
ਯਮਾਮ - 766	ਯਲਗਰ - 765	ਯਾਸੀਨ - 756
ਯਮੀਨ - 766	ਯਲਗਾਰ - 765	ਯਾਸੂਨ - 756
ਯਮੀਨ-ਉ-ਯਸਾਰ - 766	ਯਲਦਰਮ - 765	ਯਾਹੂ - 757
ਯਮੀਨ-ਉਦ-ਦੋਲਾ - 766	ਯਲਦਰਾਜ਼ - 765	ਯਾਹੂ ਜ਼ਦਨ - 757
ਯਮੀਨਾ - 766	ਯਲਦਾ - 765	ਯਾਕਾ - 757
ਯਮੁ-ਓਲ-ਹਿਸਾਬ - 767	ਯਲਬ - 765	ਯਾਕੂਤ - 756
ਯਰਕ - 759	ਯਲਬਾ - 765	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਅਹਮਰ - 756
ਯਰਕਾਨ - 759	ਯਲਮਕ - 766	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਇਸਕੰਦਰੀ - 756
ਯਰਕਾਨੀ - 759	ਯਲਮਾ - 766	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਸਰਬਸਤਾ - 757
ਯਰਗਾਹ - 759	ਯਲਮਾਨ - 766	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਕਾਸਾ - 757
ਯਰਗਮਾਲ - 759	ਯਲਾ - 766	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਗੁਰਗਾਨੀ - 757
ਯਰਗਮਾਲ - 759	ਯਲਾਕ - 765	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਜ਼ਿਗਰੀ - 756
ਯਰਗਾ - 759	ਯਲਾਗ - 765	ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਨਾ-ਸੁਫਤਾ -
ਯਰਗੂ - 759	ਯਲਾ ਯਲਾ - 765	
ਯਰਗੂਸ - 759	ਯੱਲੀ - 766	
ਯਰਨਅਲ - 764	ਯਲੀ - 766	

757	ਯਾਦਦਾਸਤ - 754	ਯਾਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੁਹਬਤ ਬਾਕੀ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਨਾਰਵਾਨ - 757	ਯਾਦ-ਦਾਰ - 754	ਯਾਰ-ਫ਼ਰੋਸ਼ੀ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 756	ਯਾਦਦਿਹ - 754	ਯਾਰਬਾਸ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਮੈਦਾਨਵਰ - 757	ਯਾਦ-ਦਿਹੀ - 754	ਯਾਰਮੰਦ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਮੁਜ਼ਾਬ - 757	ਯਾਦ ਰਫ਼ਤਾ - 754	ਯਾਰ-ਰਸ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਰਵਾਨ - 756	ਯਾਦਿਲੱਹ - 754	ਯਾਰਾ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਏ-ਰੁਮਾਨੀ - 756	ਯਾ ਦੋਸਤ - 754	ਯਾਰਾਈ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਲਬ - 757	ਯਾ ਦੋਸਤ - 754	ਯਾਰਾਨ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਨੋਸ਼ - 757	ਯਾਨ - 757	ਯਾਰਾਨਾ - 755
ਯਾਕੂਤ-ਵਸ਼ - 757	ਯਾਨਾ - 757	ਯਾਰਿਸਤਨ - 755
ਯਾਕੂਤੀ - 757	ਯਾਸੂਨ - 756	ਯਾਰੀ - 755
ਯਾਕੰਦ - 757	ਯਾਫ਼ - 756	ਯਾਰੀਗਰ - 755
ਯਾਗ - 756	ਯਾਫ਼ਤ - 756	ਯਾਰੀਗਰੀ - 755
ਯਾਗੀ - 756	ਯਾਫ਼ਤਨ - 756	ਯਾਲ - 757
ਯਾਰੀਗਰੀ - 756	ਯਾਫ਼ਤਨ-ਬਾਜ਼ੀ - 756	ਯਾਲ-ਉ-ਗੋਪਾਲ - 757
ਯਾਜ਼ - 755	ਯਾਫ਼ਤਨੀ - 756	ਯਾਲ-ਉ-ਬਾਲ - 757
ਯਾਜ਼ਦਹ - 755	ਯਾਫ਼ਤਾ - 756	ਯਾਲ ਬਾਲ - 757
ਯਾਜ਼ਦਹਮ - 755	ਯਾਫ਼ਰ - 756	ਯਾਲਮੰਦ - 757
ਯਾਜ਼ਾ - 755	ਯਾਫ਼ਾ - 756	ਯਾਲਾ - 757
ਯਾਜ਼ਾਨ - 755	ਯਾਫ਼ਾ-ਦਰਾਜ - 756	ਯਾਵਰੀ - 757
ਯਾਜ਼ਿਸ਼ - 755	ਯਾਫ਼ਾਦਾਰੀ - 756	ਯਾਵ ਗਿਨਾਨ - 757
ਯਾਜ਼ੀ - 755	ਯਾਫ਼ਿਰ - 756	ਯਾਵਰ - 757
ਯਾਜੂਜ ਮਾਜੂਜ - 754	ਯਾਬ - 754	ਯਾਵਰੀ - 757
ਯਾਜ਼ਿੰਦਾ - 755	ਯਾਬਿਰ - 754	ਯਾਵਾ - 757
ਯਾਦ - 754	ਯਾਬੂ - 754	ਯਾਵਾ ਗੁਫ਼ਤਾਰ - 757
ਯਾਦ-ਆਵਰੀ - 754	ਯਾਮ - 757	ਯਾਵਾਰੋ - 757
ਯਾਦ-ਏ-ਬੈਜ਼ਵੀ	ਯਾਮਚੀ - 757	ਯਾਵਾ ਗੋਈ - 757
ਯਾਦ-ਏ-ਬੈਜ਼ਾ	ਯਾਮਾ - 757	ਯਾਵੰਦ - 757
ਯਾਦਾਸਤ - 754	ਯਾਰ - 755	ਯਾਵੰਦਾਨ - 757
ਯਾਦਸ ਬ-ਖ਼ੈਰ - 754	ਯਾਰ ਇਸਪੰਦ - 755	ਯਿੰਗ - 766
ਯਾਦਗਾਰ - 754	ਯਾਰ ਇਸਫੰਦ - 755	ਯਿਲਾਕ - 765
ਯਾਦਗਾਰ-ਏ-ਜ਼ਮਾਨਾ	ਯਾਰ-ਏ-ਗ਼ਾਰ - 755	ਯਿਲਚੀ - 765
ਯਾਦਗਾਰੀ - 754	ਯਾਰਸਤਨ - 755	ਯੀਲ - 767
	ਯਾਰਗੀ - 755	

ਯੀਲਾ - 767
 ਯੀਲਾਕ - 767
 ਯੀਲਾਨ - 767
 ਯੁਸਰ - 761
 ਯੁਸੁਰ - 761
 ਯੁਗਲਾ - 761
 ਯੁਤਮ - 758
 ਯੁਤਾਕ - 758
 ਯੁਫਨ - 762
 ਯੁਮਨ - 766
 ਯੁਰਤ - 759
 ਯੁਰਤਮਾ - 759
 ਯੁਲ - 765, 767
 ਯੁਲ ਹਕ - 765
 ਯੁਲਚੀ - 767
 ਯੁਸਫ - 767
 ਯੁਸਫ-ਏ-ਰੋਜ਼ - 767
 ਯੁਸਫ-ਏ-ਕਨਆਨ
 ਯੁਸਫੀ ਕਰਦਨ - 767
 ਯੁਸੁਫ ਜਮਾਲ - 767
 ਯੂਹ - 766
 ਯੂਹਾ - 766
 ਯੂਗ - 766
 ਯੂਜ - 766
 ਯੂਜ - 766
 ਯੂਜਬਾਸੀ - 766
 ਯੂਨ - 767
 ਯੂਨਸ - 767
 ਯੂਨਾਨ - 767
 ਯੂਨਾਨੀ - 767
 ਯੂਨੀ - 767
 ਯੂਫੀ - 767
 ਯੂਬਾ - 766
 ਯੂਰਿਸ - 766

ਯੈ - 754
 ਯੋਸਾ - 767
 ਯੋਗ - 767
 ਯੋਬਾ - 766
 ਯੋਮ-ਉਲ-ਅਹਦ - 767
 ਯੋਮ-ਉਲ-ਹਿਸਾਬ - 767
 ਯੋਮ-ਉਲ-ਆਸ਼ਰਾ - 767
 ਯੋਮ-ਏ-ਈਦ - 767
 ਯੋਮਨ - 767
 ਯੋਮ-ਉਤ-ਤਨਾਦ - 767
 ਯੋਮ-ਉਨ-ਨਸ਼ਰ - 767
 ਯੋਰਕਾ - 766
 ਯੋਰਤ - 766
 ਯੋਰਤਗਾਹ - 766
 ਯੋਮ - 767
 ਯੋਮਨ - 767
 ਯੋਮਨ ਫੀ ਯੋਮਿਨ - 767
 ਯੋਮੀਯਾ - 767
 ਯੰਗਾ - 766
 ਯੰਗੀ - 766
 ਯੰਗੀ ਦੁਨਿਯਾ - 766

‘ਰ’

ਰਉਫ - 381
 ਰਅਸ - 355
 ਰਅਸ-ਉਅ-ਮਾਲ - 355
 ਰਅਸ਼ਾ - 368
 ਰਅਦ - 368
 ਰਅਦ-ਅੰਦਾਜ਼ - 368
 ਰਅਦਾ - 368
 ਰਅਨਾ - 368
 ਰਅਨਾਈ - 368

ਰਆਯਾ - 368
 ਰਈਸ - 386
 ਰਈਸ-ਏ-ਇਹਤਿਸਾਬ - 386
 ਰਈਸ-ਏ-ਜ਼ਾਬਿਤਾ - 386
 ਰਈਸ-ਏ-ਬਹਰੀ - 386
 ਰਈਯਤ - 368
 ਰਈਯਤਦਾਰ - 368
 ਰਈਯਤਦਾਰੀ - 369
 ਰਈਯਤ-ਪਰਵਰ - 368
 ਰਸ - 364
 ਰਸ਼ਹਾ - 367
 ਰਸ਼ਕ - 367
 ਰਸ਼ਕ ਆਵਰ - 367
 ਰਸ਼ਕਨਾਕ - 367
 ਰਸ਼ਕਿਨ - 367
 ਰਸ਼ਕੀਨ - 367
 ਰਸਤ - 364
 ਰਸਤ - 366
 ਰਸਤਖੇਜ਼ - 364
 ਰਸਤਗਾਨ - 364
 ਰਸਤਗਾਰ - 364
 ਰਸਤਗਾਰੀ - 364
 ਰਸਤਨ - 365
 ਰਸਤਾ - 365
 ਰਸਤਾ - 366
 ਰਸਤਾਖੇਜ਼ - 364
 ਰਸਤਾਰ - 364
 ਰਸਤੀ - 365
 ਰਸਤੀ - 366
 ਰਸਦ 365, 367
 ਰਸਦ - 367
 ਰਸਦਗਾਹ - 367
 ਰਸਦਦਾਨ - 367

ਰਸਦਬੰਦ - 367	ਰਹ - 383, 358	ਰਕਮ-ਜਨ - 370
ਰਸਦਾ - 367	ਰਹਨ - 383	ਰਕਮ ਤਰਾਜ਼ - 370
ਰਸਨ - 365	ਰਹਬਾਨੀਯਤ - 383	ਰਕਮ-ਤਰਾਜ਼ੀ - 370
ਰਸਨ-ਏ-ਆਫ਼ਤਾਬ - 365	ਰਹਮ - 362	ਰਕਮ-ਪਰਵਰ - 370
ਰਸਨਗਰ - 365	ਰਹਮਤ - 362	ਰੱਕਾਸ - 369
ਰਸਨਤਾਬ - 365	ਰਹਮਦਿਲ - 362	ਰੱਕਾਸਾ - 369
ਰਸਨਪੇਚ - 365	ਰਹਮਾਨ - 362	ਰਕਾਬਤ - 369
ਰਸਨਬਾਜ਼ - 365	ਰਹਮਾਨੀ - 362	ਰਕੀਕ - 370, 371
ਰਸ਼ਨੀ - 367	ਰਹਲ - 362	ਰਕੀਕ-ਉਲ-ਇਲਮ - 371
ਰਸਮ - 365	ਰਹਾ - 383	ਰਕੀਕਾ - 370
ਰਸਮ-ਉਲ-ਖਤ - 365	ਰਹਾਈ - 383	ਰਕੀਬ - 370
ਰਸਮ-ਏ-ਆਖਾ - 365	ਰਹਾਈ-ਬਖ਼ਸ਼ - 383	ਰਕੀਬ-ਏ-ਰਾਜ਼ - 370
ਰਸਦਮੰਦ - 367	ਰਹਿਮ - 383	ਰਕੀਬਾਨ-ਏ-ਸ਼ਬ - 370
ਰਸਮੀ - 365	ਰਹੀ - 383	ਰਕੀਬਾਨ-ਏ-ਹਫ਼ਤਬਾਮ - 370
ਰਸਮੀਜ਼ - 367	ਰਹੀਜ਼ਾਦਾ - 383	ਰਕੀਬਾਨ-ਏ-ਰਾਜ਼ - 370
ਰਸਮੀਯਾਤ - 365	ਰਹੀਨ - 383	ਰਕੀਮ - 370
ਰਸ਼ਵਤ - 367	ਰਹੀਨ-ਏ-ਮਿੰਨਤ - 383	ਰਕੀਮਾ - 371
ਰਸਾਇਲ - 364	ਰਹੀਨਾ - 383	ਰਕੂਕ - 371
ਰਸਾਈ - 364	ਰਹੀਮ - 362	ਰਖ -
ਰਸ਼ਾਦ - 366	ਰਹੀਲ - 362	ਰਖਸ਼ - 362
ਰਸ਼ਾਦਤ - 366	ਰਹੀਲਗਾਹ - 362	ਰਖਸ਼-ਏ-ਬਹਾਰ - 362
ਰਸਾਲਤ - 364	ਰਕਅਤ - 371	ਰਖਸ਼ਦਗੀ - 362
ਰਸੀਦ - 366	ਰਕਸ - 370	ਰਖਸ਼ਾ - 362
ਰਸੀਦ - 367	ਰਕਸ-ਏ-ਉਸੂਲ - 370	ਰਖਸ਼ਾਨ - 362
ਰਸੀਦਗੀ - 366	ਰਕਸ-ਏ-ਚਾਰ ਪਾਰਾ - 370	ਰਖਤ - 362
ਰਸੀਦਨ - 366	ਰਕਸ-ਏ-ਬਿਸਮਿਲ - 370	ਰਖਤ-ਉ-ਮਤਾਅ
ਰਸੀਦਾ - 366	ਰਕਸ-ਏ-ਮੌਲਵੀ - 370	ਰਖਤ-ਏ-ਹਸਤੀ - 362
ਰਸੀਲ - 366	ਰਕਸ-ਏ-ਰਵਾਨੀ - 370	ਰਖਤ-ਏ-ਨਜ਼ਾਮੀ - 362
ਰਸੀਲਾ - 366	ਰਕਸ-ਕੁਨਾਨ - 370	ਰਖਤ-ਜੂ - 362
ਰਸੂਮ - 366	ਰਕਸ - 371	ਰਖਤ-ਸੂਰ - 362
ਰਸੂਮਾਤ - 366	ਰਕਬਾ - 369	ਰਖਤ ਸੂਰਖਾਨਾ -
ਰਸੂਲ - 365	ਰਕਮ - 370	ਰਖਤਕਸ਼ - 362
ਰਸੂਲਦਾਰ - 365	ਰਕਮ-ਏ-ਅਵਲ - 370	ਰਖਤ-ਕਨ-ਖਾਨਾ - 362
ਰਸੂਲੀ - 366	ਰਕਮਕਸ਼ - 370	

ਰਖਤ ਖਾਬ - 362	ਰਜਮ-ਯੂਜ - 364	ਰੱਦ-ਏ-ਕਲਾਮ - 363
ਰਖਤ ਬਸਤਨ - 362	ਰਜਮੀਯਾ - 364	ਰੱਦ-ਏ-ਜਵਾਬ - 363
ਰਖਤ-ਬਰ-ਬਸਤਨ - 362	ਰਜਲ - 361	ਜੱਦ-ਏ-ਪਾ - 363
ਰਖਤ ਬੈਰੂਨ ਬੁਰਦਨ - 362	ਰਜਲ - 363	ਰੱਦ-ਕਰਦਨ - 363
ਰਖਨਾ - 363	ਰਜਾ - 361	ਰੱਦ-ਜਦਾ - 363
ਰਖਨਾ-ਏ-ਸਮਸੀਰ - 363	ਰਜਾ - 364, 367	ਰਦਫ਼ - 363
ਰਖੂਗਰ - 363	ਰਜਾਇਲ - 363	ਰਦਾ, ਰੱਦਾ - 363
ਰਗ - 371	ਰਜਾਈ - 368	ਰੱਦੀ - 363
ਰਗ-ਏ-ਸੰਗ - 371	ਰੱਜਾਕ - 363	ਰਦੀਫ਼ - 363
ਰਗ-ਏ-ਗਰਦਨ - 371	ਰੱਜਾਕੀ - 364	ਰਫ਼ਾ - 369
ਰਗ-ਏ-ਜਾਨ - 371	ਰਜਾ-ਜੂਈ - 367	ਰਫ਼-ਏ-ਸੌਰ - 369
ਰਗ-ਏ-ਰੁਸਤਨੀ - 371	ਰਜਾਫ਼/ਰਜਾਫ਼ - 361	ਰਫ਼ਕਾ - 369
ਰਗ-ਗੁਫ਼ਤਨ - 371	ਰਜਾਲਤ - 363	ਰਫ਼ਤ - 369
ਰਗ ਜਦਨ - 371	ਰਜਾਲਾ - 363	ਰਫ਼ਤ-ਉ-ਗੁਜ਼ਸਤ - 369
ਰਗ ਜਨ - 371	ਰਜੀ - 368	ਰਫ਼ਤ-ਆਮਦ - 369
ਰਗਬਤ - 369	ਰਜੀ-ਅੱਲਾਹ-ਅਨਹਾ - 368	ਰਫ਼ਤਗੀ - 369
ਰਗਬੰਦ - 371	ਰਜੀ-ਅੱਲਾਹ-ਅਲਹੁ - 368	ਰਫ਼ਤਨ - 369
ਰਗੀਬਾ - 369	ਰਜੀਮ - 361	ਰਫ਼ਤਨ-ਏ-ਚਿਰਾਗ - 369
ਰਜ - 363	ਰਜੀਯਾ - 368	ਰਫ਼ਤਾ - 369
ਰਜਅ - 361	ਰਜੀਲ - 363	ਰਫ਼ਤਾ-ਰਫ਼ਤਾ - 369
ਰਗਅਤ - 361	ਰਜੀਲਤ - 363	ਰਫਰਫ਼ - 369
ਰਜਜ - 361	ਰਜੁਲ - 361	ਰਫਰਾਫ਼ - 369
ਰਜਬ - 361	ਰਤਬ - 368	ਰਫ਼ਾਕਤ - 369
ਰਜਬਾਨ - 363	ਰਤਬ-ਉ-ਯਾਬਸ - 368	ਰਫ਼ਾਗਤ - 369
ਰਜਮ - 361	ਰਤਬ-ਉਲ-ਲਿਸਾਨ - 368	ਰਫੀਅ - 369
ਰਜਮ - 364	ਰਤਲ - 368	ਰਫੀਅ-ਉਸ-ਸਾਨ - 369
ਰਜਮ-ਅਫ਼ਗਨ - 364	ਰਤਲ-ਏ-ਗਿਰਾਨ - 368	ਰਫੀਕ - 369
ਰਜਮ-ਏ-ਸਯਾਤੀਨ - 361	ਰਤਾ - 361	ਰਫੂ - 369
ਰਜਮ-ਸਾਜ਼ - 364	ਰਤੂਬਤ - 368	ਰਫੂਕਾਰੀ - 369
ਰਜਮਕਾਰ - 364	ਰਤੂਬੀ - 368	ਰਫੂਗਰ - 369
ਰਜਮ ਖ਼ਾਰ - 364	ਰਦ/ਰੱਦ - 363	ਰਫੂਗਰੀ - 369
ਰਜਮਗਾਹ - 364	ਰੱਦ-ਉ-ਕਦ - 363	ਰੱਬ - 369
ਰਜਮ ਜਨ - 364	ਰੱਦ-ਉ-ਤਅਨ - 363	ਰੱਬ-ਉਲ-ਅਰਬਾਬ - 360
ਰਜਮ-ਯੂਜ - 364	ਰੱਦ-ਏ-ਸਲਾਮ - 363	ਰੱਬ-ਉਲ-ਆਲਮੀਨ - 360

ਰਬਅ - 361	ਰਯਾਹ - 383	ਰਾਇਸ - 360
ਰਬਅ-ਏ-ਸ਼ੱਦਾਦ - 361	383	ਰਾਇਜ - 360
ਰਬਤ - 360	ਰਯਾਜ਼ਤ - 383	ਰਾਇਜ-ਉਲ-ਵਕਤ - 360
ਰੱਬਾਨੀ - 360	ਰਯਾਲ - 384	ਰਾਈਲ - 356
ਰਬਾਬ - 360	ਰਵਈਯਾ - 383	ਰਾਸ - 355
ਰੱਬੀ - 360	ਰਵੰਦਗਾਨ - 381	ਰਾਸ਼ - 356
ਰਬੀਅ - 361	ਰਵੰਦਗਾਨ-ਏ-ਆਲਮ -	ਰਾਸਤ - 355
ਰਬੀਅ-ਉਲ-ਅੱਵਲ - 361	381	ਰਾਸਤ-ਸੁਖਨ - 356
ਰਬੀਅ-ਉਲ-ਆਖਿਰ - 361	ਰਵੰਦਾ - 381	ਰਾਸਤ-ਕਲਮ - 356
ਰੱਬੁਨਾ - 360	ਰਵਾ - 374	ਰਾਸਤ-ਖਾਨਾ - 356
ਰੱਬੂਬੀਯਤ - 360	ਰਵਾਈ - 375	ਰਾਸਤ ਖਿਦੇਵ - 356
ਰਮ - 372	ਰਵਾਸਤ - 374	ਰਾਸਤ-ਗੋ - 356
ਰਮਸ਼ - 372	ਰਵਾਸ਼ਦਨ-ਏ-ਉਮੀਦ -	ਰਾਸਤ ਦਸਤ - 356
ਰਮਹ - 372	375	ਰਾਸਤ-ਪੋਸ਼ - 356
ਰਮਕ - 372	ਰਵਾ ਸ਼ੁਦਨ-ਏ-ਹਾਜ਼ਤ -	ਰਾਸਤਬਾਜ਼ - 355
ਰਮਜ਼ - 372	375	ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ - 355
ਰਮ-ਜ਼ਦਾ - 372	ਰਵਾ ਸ਼ੁਦਨ-ਏ-ਤਮੰਨਾ -	ਰਾਸਤ ਬਾਲਾ - 355
ਰਮਜ਼ਾਨ - 372	375	ਰਾਸਤ ਬੀਨ - 356
ਰਮਜ਼ਾਨੀ - 372	ਰਵਾਹ - 375	ਰਾਸਤ ਬੂਦ - 355
ਰਮਦੀਦਾ - 372	ਰਵਾ ਹਾਲ - 374	ਰਾਸਤ-ਮਜ਼ਾ - 356
ਰਮਲ - 372	ਰਵਾਕ-ਏ-ਮੰਜ਼ਰ-ਏ-ਚਸ਼ਮ -	ਰਾਸਤ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 356
ਰਮਲਾ - 372	375	ਰਾਸਤ ਰੋ - 356
ਰਮਾ - 372	ਰਵਾਜ਼ - 375	ਰਾਸਤਾ - 355, 356
ਰਮੱਹ/ਰਮਾਹ - 372	ਰਵਾ ਦਾਸਤਨ - 374	ਰਾਸਤਾ ਬੰਦੀ - 356
ਰਮਾਦਾਰ - 372	ਰਵਾਦਾਰ - 374	ਰਾਸਤੀ - 356
ਰਮਾਦਾਨ - 372	ਰਵਾਨ - 375	ਰਾਸਤੀ-ਉ-ਦੁਰਸਤੀ - 356
ਰਮਾਯਾਰ - 372	ਰਵਾਨਗੀ - 375	ਰਾਸਤੀ ਈ ਅਸਤ - 356
ਰਮੱਲ - 372	ਰਵਾਨਾ - 375	ਰਾਸਤੀਨ - 356
ਰਮਾਵਾਨ - 372	ਰਵਾਨੀ - 375	ਰਾਸਤੀਨਾ - 356
ਰਮੀਦਗੀ - 372	ਰਵਾਬਿਤ - 375	ਰਾਸਤੀਵਰ - 356
ਰਮੀਦਨ - 372	ਰਵਾ ਰੋ - 375	ਰਾਸਨ - 356
ਰਮੀਦਾ - 372	ਰਵਿਸ਼ - 380	ਰਾਸਿਖ - 356
ਰਯਾ - 383	ਰਵਿਸ਼-ਏ-ਰਾਸਤ - 380	ਰਾਸਿਖਦਮ - 356
ਰਯਾਸਤ - 383	ਰਾ - 354	ਰਾਸਿਦ - 356

ਰਾਸ਼ਿਦ - 356	ਰਾਹਤਗਾਹ - 355	ਰਾਹਿਲਾ - 355
ਰਾਸ਼ੀ - 356	ਰਾਹਤ-ਤਲਬ - 354	ਰਾਹੀ - 359
ਰਾਸ਼ੀ - 356	ਰਾਹਦਾਰ - 358	ਰਾਹੀਲ - 355
ਰਾਸ਼ੀਯਾ - 356	ਰਾਹਦਾਰੀ - 358	ਰਾਕਾਰਾ - 357
ਰਾਸ਼ੀਯਾਤ - 356	ਰਾਹ ਨਸ਼ੀਨ - 359	ਰਾਕਿਅ - 357
ਰਾਸੂ - 356	ਰਾਹ ਨਮੂਨ - 359	ਰਾਕਿਸ - 357
ਰਾਹ - 358	ਰਾਹ ਨਮੂਨੀ - 359	ਰਾਕਿਬ - 357
ਰਾਹ-ਉ-ਰਸਮ - 359	ਰਾਹ-ਨਵਰਦ - 359	ਰਾਕਿਮ - 357
ਰਾਹ-ਉ-ਰਬਤ - 359	ਰਾਹਨਵਰਦੀ - 359	ਰਾਕਿਮ-ਉਲ-ਹੁਰੂਫ - 357
ਰਾਹ-ਆਮੋਜ਼ - 358	ਰਾਹਨਾਮਹ - 359	ਰਾਗ - 356
ਰਾਹ-ਆਵਰ (ਆਵਰਦ) - 358	ਰਾਹ ਨੁਮਾ - 359	ਰਾਗਿ - 357
ਰਾਹ-ਅੰਜਾਮ - 358	ਰਾਹਨੁਮਾਈ - 359	ਰਾਗੀ - 356
ਰਾਹ-ਏ-ਆਹਨ - 358	ਰਾਹ-ਪੈਮਾ - 358	ਰਾਜ - 355
ਰਾਹ-ਏ-ਖਲਵਤ - 358	ਰਾਹਬੰਦ - 358	ਰਾਜ-ਉ-ਨਿਯਾਜ਼ - 355
ਰਾਹ-ਏ-ਗ਼ੁਲ - 359	ਰਾਹਬੰਦ - 358	ਰਾਜ-ਏ-ਜ਼ਮੀਨ - 355
ਰਾਹ-ਏ-ਦਰਾਜ਼ - 358	ਰਾਹ ਬਰ - 358	ਬ;ਜ਼-ਏ-ਦਿਲ-ਏ-ਆਬ - 355
ਰਾਹ-ਏ-ਬਾਰੀਕ - 358	ਰਾਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤਨ - 358	ਰਾਜ-ਏ-ਨਿਹਫਤਾ - 355
ਰਾਹ-ਏ-ਬੁਰੀਦਾ - 358	ਰਾਹ-ਬ-ਰਾਹ - 358	ਰਾਜ-ਏ-ਨਿਹਾਨ - 355
ਰਾਹ-ਏ-ਰਾਸਤ - 358	ਰਾਹ ਬਰੀ - 358	ਰਾਜ-ਏ-ਪਿਨਹਾਨੀ - 355
ਰਾਹਸੰਜ - 359	ਰਾਹ ਬਾਨ - 358	ਰਾਜਕਸ਼ - 355
ਰਾਹਸ਼ਾਹ - 359	ਰਾਹ ਬੁਰਦਨ - 358	ਰਾਜ-ਜੂ - 355
ਰਾਹ ਹਾ - 359	ਰਾਹ ਰਵਿਸ਼ - 358	ਰਾਜਦਾਨ - 355
ਰਾਹ ਖਰਚ - 358	ਰਾਹਰਵੀ - 358	ਰਾਜਦਾਰ - 355
ਰਾਹਗਾਨ - 359	ਰਾਹ ਰਾਹ - 358	ਰਾਜਦਾਰੀ - 355
ਰਾਹ ਗਿਰਾਯ - 359	ਰਾਹ ਰੋ - 358	ਰਾਜਦਾਰੀ - 355
ਰਾਹ ਗਿਰਿਫਤਨ - 359	ਰਾਹਵਾਨ - 359	ਰਾਜਯਾਂਜ - 355
ਰਾਹਗੀਰ - 359	ਰਾਹਵਾਰ - 359	ਰਾਜਬਾਨ - 355
ਰਾਹ ਗੁਸਤਰ - 359	ਰਾਹਵਾਰਾ - 358	ਰਾਜਯਾਨ - 355
ਰਾਹ ਗੁਜ਼ਰ - 359	ਰਾਹਵਾਰੀ - 359	ਰਾਜਯਾਨਾ - 355
ਰਾਹਜਨ - 358	ਰਾਹਿਨ - 359	ਰਾਜਯਾਮ - 355
ਰਾਹਜਨੀ - 358	ਰਾਹਿਬ - 359	ਰਾਜਾ - 355
ਰਾਹਤ - 354	ਰਾਹਿਬ-ਏ-ਅਸਲੀ - 359	ਰਾਜਿਅ - 354
ਰਾਹਤ-ਅਫਜ਼ਾ - 354	ਰਾਹਿਬਾਨ - 359	ਰਾਜਿਕ - 355
	ਰਾਹਿਲ - 355	ਰਾਜਿਕ-ਏ-ਮੁਤਲਕ - 355

ਰਾਜਿਫਾ - 354	ਰਾਮ ਕਰਦਨ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ - 366
ਰਾਜੀ - 355, 356	ਰਾਮਿਸ਼ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਉਮਰ - 366
ਰਾਜੀਨਾਮਾ - 356	ਰਾਮਿਸ਼-ਏ-ਜਾਨ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਅਲਮਾਸ - 366
ਰਾਜੀ-ਬ-ਰਿਜਾ - 356	ਰਾਮਿਸ਼ਗਰ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਸਮਾਮ - 366
ਰਾਜੀਯਾ - 356	ਰਾਮਿਸ਼ਗਰੀ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਸੁਬਹ - 366
ਰਾਤਿਬ - 354	ਰਾਮਿਸ਼ਗਾਹ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਕੋਹ - 366
ਰਾਤਿਬ ਖ਼ਾਰ - 354	ਰਾਮੀ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਤਪ - 366
ਰਾਤਿਬ ਖੋਰ - 354	ਰਾਮੀਨ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਤਾਬ - 366
ਰਾਤਿਬਾਲ - 354	ਰਾਮੀਨਾ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਪੇਚਾਨ - 366
ਰਾਦ - 355	ਰਾਯ - 359	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਬਾਰਾਨ - 366
ਰਾਂਦਨ - 357	ਰਾਯ-ਉਲ-ਐਨ - 359	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਬੇਜਾਨ - 366
ਰਾਦ-ਮਨਿਸ਼ - 355	ਰਾਯਗਾਨ - 360	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਏ-ਮਰਯਮ - 366
ਰਾਂਦ ਮਰਦ - 355	ਰਾਯਗਾਨ-ਖ਼ਾਰ - 360	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਜ਼ਦਨ - 366
ਰਾਂਦਾ - 357	ਰਾਯਜਨ - 359	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਦਾਰ - 366
ਰਾਦੀ - 355	ਰਾਯਜਨੀ - 359	ਰਿਸ਼ਤਾ-ਨਿਗੰਦਾ - 366
ਰਾਦੀਯਾ - 355	ਰਾਯਤ - 359	ਰਿਸ਼ਦਾ - 367
ਰਾਨ - 357	ਰਾਯਤ-ਏ-ਕਾਵਿਯਾਨ -	ਰਿਸ਼ਵਤ - 367
ਰਾਨ ਅਫ਼ਸ਼ੁਰਦਨ - 357	359	ਰਿਸ਼ਵਤਖ਼ਾਰੀ - 367
ਰਾਨ ਕੁਸ਼ਾਦਨ - 357	ਰਾਯਤ-ਏ-ਫ਼ਰੀਦੂਨ - 359	ਰਿਸ਼ਵਤ-ਖ਼ੋਰ - 367
ਰਾਨਗੀ - 357	ਰਾਯਤ-ਏ-ਬੈਜਾ - 359	ਰਿਸ਼ਵਤੀ - 367
ਰਾਨਾ - 357	ਰਾਯਾ - 360	ਰਿਸ਼ਾਲਤ - 364
ਰਾਨੀਨ - 357	ਰਾਯਾਤ - 359	ਰਿਸ਼ਾਲਤਗਰੀ - 364
ਰਾਬਿਅ - 354	ਰਾਯਾਨ - 359	ਰਿਸ਼ਾਲਤ-ਪਨਾਹ - 364
ਰਾਬਿਆ - 354	ਰਾਲਾ - 357	ਰਿਸ਼ਾਲਤ ਮਆਬ - 364
ਰਾਬਿਆ ਬਸਰੀ - 354	ਰਾਵਕ - 357	ਰਿਸ਼ਾਲਾ - 364
ਰਾਬਿਜ਼ - 354	ਰਾਵਰਾ - 357	ਰਿਸ਼ਾਲਾਦਾਰ - 364
ਰਾਬਿਤਾ - 354	ਰਾਵੀ - 358	ਰਿਸ਼ਾਲਾਦਾਰੀ - 364
ਰਾਬਿਤਾ-ਏ-ਆਸ਼ਨਾਈ -	ਰਾਵੀਯਾ - 358	ਰਿਹਨ - 383
354	ਰਾਵੀਯਾ - 358	ਰਿਹਾਨ - 383
ਰਾਬਿਤਾ ਗੁਸਸਤਨ - 354	ਰਾਵੀਯਾਨ - 358	ਰਿੱਕਤ - 370
ਰਾਬੂ - 354	ਰਾਵੂਕ - 357	ਰਿੱਕਤ-ਅੰਗੋਸ਼ - 370
ਰਾਫਿਜ਼ਾ - 357	ਰਿਸ਼ਤਨ - 365	ਰਿਕਾਬ - 371
ਰਾਫਿਜ਼ੀ - 357	ਰਿਸ਼ਤਨ - 366	ਰਿਕਾਬਤ - 369
ਰਾਮ - 357	ਰਿਸ਼ਤਾ - 365	ਰਿਕਾਬਦਾਰ - 371

ਰਿਕਾਬੀ - 371	ਰਿਬਾਬ - 360	ਰੀਸਮਾਨ - 385
ਰਿਗੋ - 372	ਰਿਮਾਹ - 372	ਰੀਸਮਾਨ-ਫਰੋਸ਼ - 385
ਰਿਜਅਤ - 361	ਰਿਯਾ - 383	ਰੀਸਮਾਨ ਬਾਜ਼ - 385
ਰਿਜਕ - 364	ਰਿਯਾਹ - 383	ਰੀਸਮਾਨ ਬਾਜ਼ੀ - 385
ਰਿਜਕ-ਜੂ - 364	ਰਿਯਾਹੀਨ - 383	ਰੀਸਮਾਨ ਬਾਫ਼ - 385
ਰਿਜਲ - 361	ਰਿਯਾਕਾਰ - 383	ਰੀਸਮਾਨੀ - 385
ਰਿਜਵਾਨ - 368	ਰਿਯਾਕਾਰੀ - 383	ਰੀਸਮਾਨ - 386
ਰਿਜਵਾਨ-ਕਦਾ - 368	ਰਿਯਾਜ਼ਤ - 383	ਰੀਸਮਾਨੀ - 386
ਰਿਜਵਾਨੀ - 368	ਰਿਯਾਜ਼ਤ ਕਸ਼ - 384	ਰੀਸਵਰ - 386
ਰਿਜਵੀ - 368	ਰਿਯਾਜ਼ਤੀ - 384	ਰੀਸਾਈਲ - 385
ਰਿਜਵੀਯਾ - 368	ਰਿਯਾਜ਼ੀ - 384	ਰੀਸ਼ੁ - 386
ਰਿਜਾ - 367	ਰਿਯਾਜ਼ੀ-ਦਾਨ - 384	ਰੀਹ - 384
ਰਿਜਾ-ਏ-ਕੁਲ - 367	ਰਿਵਾਕ - 375	ਰੀਖ - 384
ਰਿਜਾ-ਏ-ਖੁਦਾ - 367	ਰਿਵਾਜ - 375	ਰੀਗਾਨ - 386
ਰਿਜਾ ਖਾਂ ਪਹਲਵੀ - 367	ਰਿਵਾਯਤ - 375	ਰੀਜ਼ - 385
ਰਿਜਾ-ਜੂਯ - 367	ਰਿਵਾਯਾਤ - 375	ਰੀਤਾ - 384
ਰਿਜਾਮੰਦ - 367	ਰੀਸ - 385	ਰੀਦਕ - 384
ਰਿਜਾਮੰਦੀ - 367	ਰੀਸ਼ - 385	ਰੀਬਤ - 384
ਰਿਜਾਨ - 361	ਰੀਸ਼-ਏ-ਚਪਰ ਬਾਫ਼ - 385	ਰੀਬਤ - 384
ਰਿਜਾਲ-ਏ-ਦੌਲਤ - 361	ਰੀਸ਼-ਏ-ਜੋ ਗੰਦਮ - 385	ਰੀਬਾ - 384
ਰਿਤਲ - 368	ਰੀਸ਼-ਏ-ਤੋਪੀ - 385	ਰੀਮ-ਏ-ਆਹਨ - 386
ਰਿੰਦ - 372	ਰੀਸ਼-ਏ-ਪੁਰਬਾਦ - 385	ਰੀਮਗੀਨ - 385
ਰਿੰਦਕ - 372	ਰੀਸ਼-ਏ-ਮੂਰਚਾ ਪੈ - 386	ਰੀਮਨ - 386
ਰਿਦਫ਼ - 363	ਰੀਸ਼-ਸਫੈਦ - 386	ਰੀਮਨਾਨ - 386
ਰਿਦਾ - 363	ਰੀਸ਼ ਸਾਜ਼ - 386	ਰੀਮਾ - 386
ਰਿਦਾ-ਏ-ਨੀਲ - 363	ਰੀਸ਼-ਸਿਯਾਹ - 386	ਰੁਅਸਾ - 379
ਰਿੰਦਾਨ-ਏ-ਖਾਕਬੇਜ਼ - 372	ਰੀਸ਼ ਖੰਦ - 385	ਰੁਅਬ - 368
ਰਿਦਾ-ਪੋਸ਼ - 363	ਰੀਸ਼-ਗਾਵ - 386	ਰੁਸਕ - 367
ਰਿਫ਼ਅਤ - 369	ਰੀਸ਼-ਗਾਵੀ - 386	ਰੁਸਤ - 364
ਰਿਫ਼ਾਹ - 369	ਰੀਸ਼ਦਾਰ - 385	ਰੁਸਤਕ - 364
ਰਿਫ਼ਾਹੀਯਤ - 369	ਰੀਸ਼-ਬੱਚਾ - 385	ਰੁਸਤਨ - 365
ਰਿਬਾ - 360	ਰੀਸ਼ਬਾਬਾ - 385	ਰੁਸਤਨ - 366
ਰਿਬਾ-ਖ਼ਾਰ - 360	ਰੀਸ਼ ਬੁਜ਼ - 385	ਰੁਸਤਨੀ - 364
ਰਿਬਾਤ - 360	ਰੀਸ਼ਮ - 386	ਰੁਸਤਮ - 365

ਰੁਸਤਮ-ਏ-ਇਨਾਨ - 365	370	ਰੁਬਾਬੀ - 360
ਰੁਸਤਕ-ਏ-ਦਸਤਾਨ - 365	ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਬਲੰਦ ਨੀਲਗੂਨ	ਰੁਬੂਸਾ - 361
ਰੁਸਤਮ-ਏ-ਦਾਸਤਾਨ - 365	- 370	ਰੁਬੂਸਾ - 361
ਰੁਸਤਮ-ਏ-ਰਕਾਬ - 365	ਰੁਕੂਅ - 371	ਰੁਮਕ - 372
ਰੁਸਤਾ - 364, 365	ਰੁਕੂਮ - 370	ਰੁਮੂਜ਼ - 372
ਰੁਸਤਾ-ਏ-ਖਾਕ - 365	ਰੁਕੂਮਾਤ - 370	ਰੁਵਾਕ - 375
ਰੁਸਤਾ-ਏ-ਖਾਕ - 365	ਰੁਖਸ਼ - 362	ਰੁਵਾਕ-ਏ-ਸੁਬਹ - 375
ਰੁਸਤਾਕ - 364	ਰੁਖਸਤ - 362	ਰੁਵਾਕ-ਏ-ਬੇਸਤੂਨ - 375
ਰੁਸਤੀ - 365	ਰੁਖਸਤ ਖ਼ਾਸਤਨ - 363	ਰੁਵਾਕ-ਏ-ਮਸੀਹ - 375
ਰੁਸਦ - 367	ਰੁਖਸਤ ਦਾਨ - 363	ਰੁਵਾਕੀਯਾਨ - 375
ਰੁਸਵਤ - 367	ਰੁਖਸਤੀ - 363	ਰੁਵਾਤ - 375
ਰੁਸਵਾ - 365	ਰੁਖਸਾਰ - 362	ਰੂ - 374
ਰੁਸਵਾਈ - 365	ਰੁਖਸਾਰਹ - 362	ਰੂਅ - 380
ਰੁਸੁਲ - 365	ਰੁਖਸਾਰਗਾਨ - 362	ਰੂ ਆਵਰਦਨ - 374
ਰੁਸੂਖ - 365	ਰੁਖਨਾ - 363	ਰੂਈਨ - 382
ਰੁਹਬਾਨ - 383	ਰੁਗੋ - 372	ਰੂਸ - 379
ਰੁਹਬਾਨ-ਖ਼ਾਨਾ - 383	ਰੁਗੋਕ - 372	ਰੂਸਤਖ਼ੇਜ਼ - 380
ਰੁਹਬਾਨੀਯਤ - 383	ਰੁਜਆ - 361	ਰੂਸਤਮ - 365
ਰੁਹਾਮ - 383	ਰੁਜਹਾਨ - 361	ਰੂਸਤਾ - 379
ਰੁਕਆ - 370	ਰੁਜ਼ਾਲਾ - 363	ਰੂਸਤਾਖ਼ੇਜ਼ - 380
ਰੁਕਆਤ - 370	ਰੁਜੂਅ - 361	ਰੂਸਪੀ - 379
ਰੁਕਆਤ-ਏ-ਆਲਮਗੀਰੀ - 370	ਰੁਤਬਾ - 361	ਰੂਸਪੀ-ਜ਼ਾਦਾ - 379
ਰੁਕਸ-ਏ-ਮਿੱਲਤੀ - 370	ਰੁਨੂਦ - 374	ਰੂ-ਸਫੈਦ - 374
ਰੁਕਨ - 371	ਰੁਫਕਾ - 369	ਰੂ-ਸਯਾਹ - 374
ਰੁਕਨ-ਏ-ਅਜ਼ੀਮ - 371	ਰੁਫਤਨ - 369	ਰੂ-ਸਯਾਹੀ - 374
ਰੁਕਨ-ਏ-ਸਲਤਨਤ - 371	ਰੁਫਤਾ-ਰੋਜ਼ - 369	ਰੂਸ਼ਿਨਾਸ - 374, 380
ਰੁਕਨ-ਏ-ਯਮਾਨੀ - 371	ਰੁੱਬ - 361	ਰੂਸ਼ਿਨਾਸੀ - 374, 380
ਰੁਕਨ-ਏ-ਰਕੀਨ - 371	ਰੁਬਅ - 361	ਰੂਸੀ - 379
ਰੁਕਨਾਬਾਦ - 371	ਰੁਬਾ, ਰੱਬਾ - 360	ਰੂਹ - 375
ਰੁਕਨੀ - 371	ਰੁਬਾਅ - 360	ਰੂਹ-ਉਲ-ਅਮੀਨ - 375
ਰੁਕਬਾਨ - 371	ਰੁਬਾਈ - 360	ਰੂਹ-ਉਲਕੁਦਸ - 375
ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਸ਼ਤਰੰਜ - 370	ਰੁਬਾਈਯਾਤ - 360	ਰੂਹ-ਉਲ-ਲਾਹ - 376
ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਗ਼ਬਰਾ - 370	ਰੁਬਾਹ - 360	ਰੂਹ-ਅਫਜ਼ਾ - 376
ਰੁਕਾਅ-ਏ-ਪਸਤ ਨੀਲਗੂਨ -	ਰੁਬਾਬ - 360	ਰੂਹ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 375

ਰੂਹ-ਏ-ਹੈਵਾਨੀ - 376	ਰੂਦਬਾਰ - 376	ਰੂਮੀ-ਉ-ਜ਼ਰੀ - 381
ਰੂਹ-ਏ-ਤਖਈ - 376	ਰੂਦਲਖ - 376	ਰੂਮੀ-ਖੂਜ - 381
ਰੂਹ-ਏ-ਤੂਤੀਆ - 376	ਰੂਦਾ 377	ਰੂਮੀਨੀਯਾ - 381
ਰੂਹ-ਏ-ਨਬਾਤੀ (ਨਬਾਤਾਤੀ) - 376	ਰੂਦਾ-ਏ-ਤੰਗ - 377	ਰੂਮੀ-ਬੱਚਗਾਨ - 381
ਰੂਹ-ਏ-ਨੇਫਸਾਨੀ - 376	ਰੂਦਾਦ - 376	ਰੂਮੀ-ਬੱਚਗਾਨ-ਏ-ਰਵਾਂ - 381
ਰੂਹ-ਏ-ਮੁਕੱਰਮ - 376	ਰੂਦਾਦਨ - 376	ਰੂਯਨ-ਖੁਮ - 383
ਰੂਹ-ਏ-ਮੁਜ਼ੱਰਦ - 376	ਰੂਦਾਬਾ - 376	ਰੂਯ ਅੰਦਾਖਤਨ - 382
ਰੂਹ-ਪਰਵਰ - 376	ਰੂਦਾਰੀ - 376	ਰੂਯ-ਅਫਗਾਦਨ - 382
ਰੂਹ-ਫਰਸਾ - 376	ਰੂਨੁਮਾ - 382	ਰੂਯ-ਆਹਨ(ਆਹਨੀ) - 382
ਰੂਹਾਨੀ - 376	ਰੂਨੁਮਾਈ - 382	ਰੂਯ-ਏ-ਖਾਨ - 382
ਰੂਹਾਨੀਯਾਨ - 376	ਰੂਪਸਤ - 374	ਰੂਯ-ਏ-ਖਾਨਦਾਨ - 382
ਰੂਹੀਨਾ - 382	ਰੂਪਾਕ - 374	ਰੂਯ-ਏ-ਦਸਤ - 382
ਰੂਕਰਦਨ - 374	ਰੂਪੇਸ਼ - 374	ਰੂਯ-ਏ-ਦਸਤੀ ਖੁਰਦਨ - 382
ਰੂ-ਗਰਦਨ - 374	ਰੂ-ਫਰਾਖ - 374	ਰੂਯ-ਏ-ਦਿਲ - 382
ਰੂਗਰਦਾਨੀ - 374	ਰੂਫਿਰੀਦਨ - 374	ਰੂਯ-ਏ-ਨਸਲ-ਏ-ਆਦਮ - 382
ਰੂਗਾਹ - 374	ਰੂਫੀਸ - 381	ਰੂਯ-ਏ-ਨਿਹਾਦਨ - 382
ਰੂਗਿਰਿਫਤਨ - 374	ਰੂ-ਬ-ਕਾਰ - 374	ਰੂਯ-ਏ-ਵਰਾ - 382
ਰੂਜ਼ - 377	ਰੂ-ਬ-ਕਾਰੀ - 374	ਰੂਯ-ਸੁਸਤਾ ਤਰੀਜ਼ - 382
ਰੂ-ਤਾਜ਼ਗੀ - 374	ਰੂਬੰਦ - 374	ਰੂਯ ਸੁਖਤ - 382
ਰੂਦ - 376	ਰੂ-ਬ-ਦੀਵਾਰ - 374	ਰੂਯ-ਸੁਖਤਾ - 382
ਰੂਦ-ਆਵਰ - 376	ਰੂ-ਬ-ਰਾਹ - 374	ਰੂਯ-ਸੁਖਨ - 382
ਰੂਦ-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ - 376	ਰੂ-ਬ-ਰੂ - 374	ਰੂਯ-ਜ਼ਰਦ - 382
ਰੂਦ-ਏ-ਤਰ - 376	ਰੂਬਾਹ - 375	ਰੂਯ ਤਲਖ ਕਰਦਨ - 382
ਰੂਦ ਸਾਜ਼ - 376	ਰੂਬਾਹ-ਬਾਜ਼ੀ - 375	ਰੂਯ ਤਾਫਤਨ - 382
ਰੂਦਕ - 376	ਰੂਬਾਹੀ - 375	ਰੂਯ-ਤੁਰਸ਼ ਕਰਦਨ - 382
ਰੂਦ-ਖਾਨਾ - 376	ਰਬਾਜ਼ - 374	ਰੂਯ-ਤੇਗ - 382
ਰੂਦ-ਖੇਜ਼ - 376	ਰੂਮ - 381	ਰੂਯ-ਦਾਦ - 382
ਰੂਦ-ਖੇਜ਼ਾਨ - 376	ਰੂਮਾਨ - 381	ਰੂਯ-ਦਾਰੀ - 382
ਰੂਦਗਰ - 377	ਰੂਮਾਨੀ - 381	ਰੂਯ-ਪੇਸ਼ - 382
ਰੂਦਗਾਨ - 377	ਰੂਮਾਲ - 381	ਰੂਯ-ਬੰਦ - 382
ਰੂਦਗਾਨੀ - 377	ਰੂਮਾਲੀ - 381	
ਰੂਦਗਾਰ - 376	ਰੂਮੀ - 381	
ਰੂਦ-ਜ਼ਨ - 376	ਰੂਮੀ-ਉ-ਹਿੰਦੀ (ਹਿੰਦੂ) - 381	

ਰੂਯ-ਬ-ਦੀਵਾਰ - 382	ਰੇਗ-ਜ਼ਾਦਾ - 386	ਰੋਸਤਾ-ਜ਼ਾਦਗਾਨ - 379
ਰੂਯ-ਬਾਜ਼ ਕਰਦਨ - 382	ਰੇਗਨਾਕ - 386	ਰੋਸਨ-ਕਰਦਨ-ਏ-ਸਬਕ - 380
ਰੂਯਾਨਾ-ਨਾਯ - 383	ਰੇਗ ਬੂਮ - 386	ਰੋਸਨ ਕਰਦਨ-ਏ-ਸੁਖਨ - 380
ਰੂਯੀਨ - 382	ਰੇਗ ਮਾਹੀ - 386	ਰੋਸਨ-ਕਿਯਾਸ - 380
ਰੂਯੀਨ-ਸਾਜ਼ - 383	ਰੇਗ-ਰੇਗ - 386	ਰੋਸਨਗਰ - 380
ਰੂਯੀਨ-ਚੰਗ - 383	ਰੇਗਿਸਤਾਨ - 386	ਰੋਨਿ-ਗੁਹਰ - 380
ਰੂਯਗਨ-ਤਨ - 383	ਰੇਜ਼ - 385	ਰੋਸਨ-ਚਿਰਾਗ਼ - 380
ਰੂਯੀਨ ਦਿਜ਼ - 383	ਰੇਜ਼-ਉ-ਪਾਸ਼ - 385	ਰੋਸਨ-ਤਾਬ - 380
ਰੂਯੀਨਾ - 383	ਰੇਜ਼-ਉ-ਬੇਜ਼ - 385	ਰੋਸਨ ਦਿਮਾਗ਼ - 380
ਰੂਯੀਨਾ-ਸ਼ਮ - 383	ਰੇਜ਼ਗੀ - 385	ਰੋਸਨ ਦਿਲ - 380
ਰੂਯੀਨਾ-ਤਨ - 383	ਰੇਜ਼-ਮ-ਰੇਜ਼ - 385	ਰੋਸਨ-ਬਸਰ - 380
ਰੂ-ਰਿਆਸਤ - 377	ਰੇਜ਼-ਰੇਜ਼ - 385	ਰੋਸਨ-ਰਾਯ - 380
ਰੇ (ਰਾ) - 354, 383	ਰੇਜ਼ਾ - 385	ਰੋਸਨਾਨ-ਏ-ਫ਼ਲਕ - 380
ਰੇਸ - 385	ਰੇਜ਼ਾ-ਏ-ਕਲਮ - 385	ਰੋਸਨੀ - 380
ਰੇਸ - 386	ਜੇਜ਼ਾ-ਸਰਾ - 385	ਰੋਸਨੀਗਾਹ - 380
ਰੇਸ-ਸਾਜ਼ - 386	ਰੇਜ਼ਾ-ਸਰਾਈ - 385	ਰੋਸਾਨ - 380
ਰੇਸ-ਕਨ - 386	ਰੇਜ਼ਾ-ਕਾਰੀ - 385	ਰੋਹਿਨੀ - 382
ਰੇਸ ਖ਼ੂਕ - 386	ਰੇਜ਼ਾ-ਖ਼ਤ - 385	ਰੋਗਨ-ਏ-ਕਾਜ਼ ਮਾਲੀਦਨ - 381
ਰੇਸਮ - 386	ਰੇਜ਼ਾ-ਖ਼ਾਨੀ - 385	ਰੋਗਨ-ਏ-ਗੁਲਾਬ - 381
ਰੇਸਾ - 386	ਰੇਜ਼ਾ-ਖ਼ੋਰ - 385	ਰੋਗਨ-ਏ-ਗੋਸ਼ਤ - 381
ਰੇਸਾ-ਕਨ - 386	ਰੇਜ਼ਾਨ - 384	ਰੋਗਨ-ਏ-ਦਾਗ਼ - 381
ਰੇਸਾ-ਦਵਾਂਦਨ - 386	ਰੇਜ਼ਾਬ - 384	ਰੋਗਨ-ਏ-ਮਗ਼ਜ਼ - 381
ਰੇਸਾ-ਰੇਸਾ-ਸੁਦਨ - 386	ਰੇਜ਼ਾ-ਰੇਜ਼ਾ - 385	ਰੋਗਨ-ਫ਼ਰੋਸ਼ - 381
ਰੇਕਾ - 386	ਰੇਜ਼ਿਸ਼ - 385	ਰੋਗਨੀ - 381
ਰੇਖਤਨ - 384	ਰੇਮਨ - 386	ਰੋਗਨੀਨ - 381
ਰੇਖਤਨੀ - 384	ਰੇਵ - 386	ਰੋਜ - 375
ਰੇਖਤਾ - 384	ਰੈਹਾਨ - 384	ਰੋਜ - 377
ਰੇਖਤਾਗਰ - 384	ਰੈਹਾਨਾ - 384	ਰੋਜ-ਉ-ਸ਼ਬ - 378
ਰੇਖਤਾਗਰੀ - 384	ਰੈਹਾਨੀ - 384	ਰੋਜਾਨ-ਉ-ਸ਼ਬਾਨ - 377
ਰੇਖਤਾ-ਦਮ - 384	ਰੈਦਕ - 384	ਰੋਜ-ਏ-ਉਜ਼ਰਆਵਰੀ - 377
ਰੇਖਤਾ-ਪਾ - 384	ਰੈਬ - 384	
ਰੇਗ - 386	ਰੈਬਾਰੀ - 384	
ਰੇਗ-ਏ-ਜ਼ਰਗਰੀ - 386	ਰੋਸਤਾ - 379	
ਰੇਗ-ਏ-ਰਵਾਨ - 386	ਰੋਸਤਾਈ - 379	

ਰੋਜ਼ ਅਫ਼ਗਨ - 377	ਰੋਜ਼-ਸਿਯਾਹ - 378	ਰੋਜ਼ ਪੈਕਰ - 377
ਰੋਜ਼-ਅਫ਼ਖ਼ੂਨ - 377	ਰੋਜ਼ਲ - 378	ਰੋਜ਼-ਫਿਹੋ ਸ਼ੁਦਨ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਉਮੀਦ-ਉ-ਬੀਮ - 377	ਰੋਜ਼-ਖਸਪ - 377	ਰੋਜ਼ਬਖ਼ਸ਼ - 377
ਰੋਜ਼-ਏ-ਅਲਸਤ - 377	ਰੋਜ਼ ਖਸਪ-ਉ-ਸ਼ਬ-ਖੇਜ਼ - 377	ਰੋਜ਼-ਬ-ਰੋਜ਼ - 377
ਰੋਜ਼-ਏ-ਇਸਤਫ਼ਤਾਹ - 377	ਰੋਜ਼ਗਰਦ - 378	ਰੋਜ਼ਬਾਜ਼ੀ - 377
ਰੋਜ਼-ਏ-ਇਫ਼ਤਿਤਾਹ - 377	ਰੋਜ਼ਗਰਦਕ - 378	ਰੋਜ਼ਬਾਨ - 377
ਰੋਜ਼-ਏ-ਈਦ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਨਾ - 378	ਰੋਜ਼ਮਹ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਸ਼ਨ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਅਸਤ - 379	ਰੋਜ਼ ਮੱਰਾ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਸਪੇਦ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਆਵਰੀਨ - 379	ਰੋਜ਼ਮਾਰ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਸ਼ੀਰੀਨੀ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਏ-ਸ਼ਮੁਰਦਨ - 379	ਰੋਜ਼ ਮਿਯਾਨ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਸ਼ੁਮਾਰ - 377	ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਦੀਦਾ - 379	ਰੋਜ਼-ਰੁਖ਼ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਹਿਸਾਬ - 377	ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਬਰ-ਆਵਰਦਨ - 379	ਰੋਜ਼ਾ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਹੁਰਮੁਜ਼ਦ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰ-ਬੁਰਦਨ - 379	ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਤਨੱਵੁਸ਼ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਕਲਾਨ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰਾਨ - 378	ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਮਰੀਯਮ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਕੋਸ਼ਿਸ਼ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰੀ - 379	ਰੋਜ਼ਾ-ਕੁਸ਼ਾ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਗਦੀਰ - 378	ਰੋਜ਼ਗਾਰੀ-ਰਫ਼ਤਗਾਨ - 379	ਰੋਜ਼ਾ-ਕੁਸ਼ਾਦੀ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਜਜ਼ਾ - 377	ਰੋਜ਼ਗਾਰੇ - 379	ਰੋਜ਼ਾਕੁਸ਼ਾਦਨ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਤੰਗ - 377	ਰੋਜ਼-ਗੁਜ਼ਰਾਨੀਦਨ - 378	ਰੋਜ਼ਾ-ਖ਼ਾਰ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਤਾਰੀਕ - 377	ਰੋਜ਼-ਗੂਨ - 378	ਰੋਜ਼ਾ-ਖ਼ਾਰੀ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਦਰੰਗ - 377	ਰੋਜ਼ ਦਰ ਮਿਹਨਤਗੁਜ਼ਾਰ - 377	ਰੋਜ਼ਾਦਾਰ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਦਾਦ - 377	ਰੋਜ਼ਦਾਰ - 377	ਰੋਜ਼ਾਨ - 377
ਰੋਜ਼-ਏ-ਦਿਗਰ - 377	ਰੋਜ਼ਦੀਦਾ - 378	ਰੋਜ਼ਾ-ਵਾ-ਕਰਦਨ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਨੰਗ-ਉ-ਨਾਮ - 378	ਰੋਜ਼-ਨੰਗ - 378	ਰੋਜ਼ਿਯਾਨਾ - 378
ਰੋਜ਼-ਏ-ਨਬਰਦ - 378	ਰੋਜ਼ਨਾ - 378	ਰੋਜ਼ੀ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਪਸੀਨ - 377	ਰੋਜ਼-ਨਾਮਚਾ - 378	ਰੋਜ਼ੀ-ਦਿਹ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਪੱਲਾ - 377	ਰੋਜ਼-ਨਾਮਾ - 378	ਰੋਜ਼ੀਨਾ - 379
ਰੋਜ਼-ਏ-ਫ਼ਰਾਖ਼ - 378	ਰੋਜ਼-ਨਾਮਾਦੀ - 378	ਰੋਨਾਸ - 381
ਰੋਜ਼-ਏ-ਫ਼ਿਰਾਕ - 378	ਰੋਜ਼ਨਾਮਾ-ਨਵੀਸ - 378	ਰੋਬ - 375
ਰੋਜ਼-ਏ-ਬਾਜ਼ਖ਼ਾਸਤ - 377	ਰੋਜ਼ਨਾਮਾ-ਨਵੀਸੀ - 378	ਰੋਬਾਨ - 375
ਰੋਜ਼-ਏ-ਬਾਜ਼ਾਰ - 377		ਰੋਯ - 382
ਰੋਜ਼-ਏ-ਬਾਰ - 377		ਰੋਯਗਰ - 382
ਰੋਜ਼-ਏ-ਰਸਮੀ - 378		ਰੋਯਗਰੀ - 382
ਰੋਜ਼-ਏ-ਰੋਸ਼ਨ - 378		ਰੋਯ-ਰੋਸ਼ਨ - 382
		ਰੋ - 374

ਰੋਸ਼ਨ - 380
 ਰੋਸ਼ੀ - 380
 ਰੋਗਨ - 380
 ਰੋਗਨ ਅਜ ਸੰਗ ਕਸ਼ੀਦਨ - 380
 ਰੋਗਨ-ਅਜ ਖਾਕ ਕਸ਼ੀਦਨ - 380
 ਰੋਗਨ ਅਜ ਰੰਗ ਕਸ਼ੀਦਨ - 380
 ਰੋਗਨ ਅਜ ਰੇਗ ਗਰਿਫਤਨ - 380
 ਰੋਗਨ-ਏ-ਸਿਯਾਹ - 381
 ਰੋਗਨ-ਏ-ਖੁਦ - 380
 ਰੋਗਨ-ਏ-ਜ਼ਰਦ - 381
 ਰੋਗਨ-ਹਫਤਾ - 381
 ਰੋਗਨ ਜਬਾਨ - 381
 ਰੋਗਨ ਜਬਾਨੀ - 381
 ਰੋਗਨ-ਜੋਸ਼ - 380
 ਰੋਗਨ ਦਾਗ਼ - 380
 ਰੋਜ਼ - 380
 ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਜਾਵੇਦ - 380
 ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਦੋਜ਼ਖਬਾਰ - 380
 ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਫੀਰੋਜ਼ਾ-ਰੰਗ - 380
 ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਬਾਗ਼-ਏ-ਰਫੀਅ - 380
 ਰੋਜ਼ਾ-ਏ-ਰਿਜ਼ਵਾਨ - 380
 ਰੋਜ਼ਾਤ - 380
 ਰੋਨਕ - 381
 ਰੋਨਕ-ਗਰੀ - 381
 ਰੋਨਕ-ਬਖ਼ਸ਼ - 381
 ਰੰਗ - 373
 ਰੰਗ-ਉ-ਆਬ - 373
 ਰੰਗ-ਉ-ਬੁ - 373

ਰੰਗ-ਆਮੋਖਤਨ - 373
 ਰੰਗ-ਆਮੋਜ਼ - 373
 ਰੰਗ-ਆਵਰਦ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਅਰੂਸ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦਾਨ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਆਫਤਾਬੀ - 373
 ਰੰਗੁ - ਏ - ਸ਼ੱਕਰੀ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਹਵਾ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਤਿਲਾਈ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਰਬੀਅ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਲੁਕਾ - 373
 ਰੰਗ-ਏ-ਲੈਮੂਨੀ - 373
 ਰੰਗਸਾਜ਼ - 373
 ਰੰਗ-ਕਰਦਨ - 373
 ਰੰਗਜ਼ਦਾ - 373
 ਰੰਗ-ਦਾਦਨ - 373
 ਰੰਗ-ਪਰੀਦਨ - 373
 ਰੰਗ-ਫਰੋਸ਼ - 373
 ਰੰਗ-ਬਸਤ - 373
 ਰੰਗ ਬਰਖਾਸਤਨ - 373
 ਰੰਗ-ਬਰਜਸਤਨ - 373
 ਰੰਗ-ਬ-ਰੰਗ - 373
 ਰੰਗ-ਬਾਖਤਨ - 373
 ਰੰਗ ਮਹਲ - 373
 ਰੰਗ-ਮਜ਼ - 373
 ਰੰਗ-ਰਜ਼-ਗੁਲਗੂਨ - 373
 ਰੰਗ-ਰਜ਼-ਗੁਲਗੂਨ - 373
 ਰੰਗ-ਰਜ਼ਾਨ - 373
 ਰੰਗ-ਰੋਜ਼ - 373
 ਰੰਗੀ - 373
 ਰੰਗੀਨ - 374
 ਰੰਗੀਨ-ਕਮਾਨ - 374
 ਰੰਜ - 372
 ਰੰਜ-ਏ-ਬਾਰੀਕ - 372

ਰੰਜਿਸ਼ - 372
 ਰੰਜੀਦਾ - 372
 ਰੰਜੂਰ - 372
 ਰੰਜੂਰਦਾਰ - 372
 ਰੰਜੂਰੀ - 372
 ਰੰਦਾ - 373

‘ਲ’

ਲਅਨ - 603
 ਲਅਬ - 603
 ਲਅਬਤ - 603
 ਲਅਬਤ-ਬਾਜ਼ - 603
 ਲਅਲ - 603
 ਲਅਲ-ਏ-ਬਦਖਸ਼ਾਨ - 603
 ਲਅਲ-ਏ-ਬਦਖਸ਼ਾਨੀ - 603
 ਲਅਲ-ਲਬ - 603
 ਲਅਲੀ - 603
 ਲੱਆਬ - 603
 ਲਆਲੀ - 599
 ਲਈਨ - 603
 ਲਈਮ - 608
 ਲਸ਼ - 602
 ਲਸ਼ਕਰ - 602
 ਲਸ਼ਕਰ-ਕਸ਼ੀ - 602
 ਲਸ਼ਕਰ-ਗਾਹ - 602
 ਲਸ਼ਕਰੀ - 603
 ਲਹਕ - 602
 ਲਹਜਾ - 607
 ਲਹਦ - 602
 ਲਹਨ - 602
 ਲਹਜਾ - 607
 ਲਹਨਗਰ - 607
 ਲਹਨਗਰੀ - 607

ਲਹਨਾ - 607	ਲਖਤੇ - 602	ਲਫਜ਼ - 603
ਲਹਬ - 607	ਲਖਾ - 602	ਲਫਜ਼-ਬ-ਲਫਜ਼ - 603
ਲਹਮ - 602	ਲਗ - 604	ਲਫਜ਼ੀ - 603
ਲਹਮਾ - 602	ਲਗਨ - 604	ਲੱਫਾਜ਼ - 603
ਲਹਵ - 607	ਲਗਜ਼ਿਸ਼ - 603	ਲੱਫਾਜ਼ੀ - 603
ਲਹਵ-ਉ-ਲਅਬ - 607	ਲਗਵ - 603	ਲਫੀਫ - 604
ਲਹੀਮ - 602	ਲਗਵਿਯਾਤ - 603	ਲਬ - 600
ਲਕ - 604	ਲਗਮ - 604	ਲਬ-ਉ-ਲਹਜਾ - 601
ਲਕ - 604	ਲਗਮ - 603	ਲਬ-ਏ-ਆਫਤਾਬ - 601
ਲਕ-ਉ-ਦਕ - 604	ਲਗਾਯਤ - 603	ਲਬ-ਖੰਦ - 601
ਲਕੁ-ਉ-ਪਕ - 604	ਲਚਕ - 601	ਲਬ-ਖੰਦਾ - 601
ਲਕਦ - 604	ਲਚਨ - 602	ਲਬ-ਏ-ਨਾਲ - 601
ਲਕਦ-ਕੋਬ - 604	ਲਜ - 601	ਲਬ-ਸ਼ੋਰ - 601
ਲਕਦ-ਕੋਬਾ - 604	ਲੱਜਤ - 602	ਲਬ-ਖੰਦਾ - 601
ਲਕਦ ਜਦਨ - 604	ਲਜਮ - 601	ਲਬ-ਚਸ਼ - 601
ਲਕਦ-ਜਨ - 604	ਲਜਲਾਜ - 601	ਲਬਦ - 601
ਲਕਨ - 604	ਲੱਜਾ - 601	ਲਬ ਬਸਤਨ - 601
ਲਕਨਾ - 604	ਲਜਾਇਜ਼ - 602	ਲਬਰੇਜ਼ - 601
ਲਕਬ - 604	ਲਜਾਜ - 601	ਲਬਾਜਾ - 601
ਲਕਲਕ - 604	ਲਜਾਜਤ - 601	ਲਬਾਨ - 601
ਲਕਲਕਾ - 604	ਲੱਜਾਤ - 602	ਲਬਾਲਬ - 601
ਲਕਵਾ - 604	ਲਜ਼ੀਜ਼ - 602	ਲਮ - 605
ਲਕਾ - 604	ਲਜ਼ੀਰ - 602	ਲਮਅ - 605
ਲੱਕਾ - 604	ਲਤ - 601	ਲਮਆ - 605
ਲਕਾਮ - 604	ਲਤਰਾ - 601	ਲਮਆਤ - 605
ਲਕਿਨ - 604	ਲੱਤਾ - 601	ਲਮਆਨ - 605
ਲਖਜ਼ - 602	ਲਤਾਇਫ - 603	ਲਮਸ - 605
ਲਖਚਾ - 602	ਲਤਾਫਤ - 603	ਲਮਹ - 605
ਲਖਤ - 602	ਲਤੀਫ - 603	ਲਮਹਾ - 605
ਲਖਤ-ਏ-ਜਿਗਰ - 602	ਲਤੀਫਾ - 603	ਲਮਤੁਰ - 605
ਲਖਤ-ਏ-ਦਰ - 602	ਲਨ - 605	ਲਮਯਜ਼ਲ - 605
ਲਖਤ-ਏ-ਦਿਲ - 602	ਲਨਤਰਾਨੀ - 605	ਲਮਾਯਜ਼ਲੀ - 605
ਲਖਤ ਲਖਤ - 602	ਲੱਪਾ - 601	ਲਮਾਲੁਮ - 602
ਲਖਤਾ - 602	ਲਫਚਾ - 603	ਲਰਜਾ - 602

ਲਰਜਿਸ਼ - 602	ਲਾਕ - 599	ਲਾਫ-ਜ਼ਨੀ - 599
ਲਰਜੀਦਨ - 602	ਲਾਕ ਪੁਸਤ - 599	ਲਾਬ - 598
ਲਰਦ - 602	ਲਾ ਕਲਾਮ	ਲਾ-ਬਰ-ਲਾ - 598
ਲਲਾ - 604	ਲਾਕਿਨ	ਲਾਬਾ - 598
ਲਵ - 605	ਲਾਗਰ - 599	ਲਾਬੁਦ - 598
ਲਵਾਯ - 605	ਲਾਗਰੀ - 599	ਲਾਬੁਦੀ - 598
ਲਵਾਸ਼ - 606	ਲਾਚ - 599	ਲਾਮ - 598
ਲਵਾਹਿਕ - 605	ਲਾਚੀ - 599	ਲਾਮ - 600
ਲਵਾਜ਼ਿਮ - 606	ਲਾਚੀਨ - 599	ਲਾਮਾ - 600
ਲਵਾਜ਼ਿਮਾ - 606	ਲਾਜ - 598	ਲਾਮਾਨ - 600
ਲਵਾਜ਼ਿਮਾਤ - 606	ਲਾਜਰਮ - 598	ਲਾਮਾਨੀ - 600
ਲਵਾਮਿਅ - 606	ਲਾਜਵਰਦ - 598	ਲਾਮਿਅ - 600
ਲਵੀਸ਼ਾ - 607	ਲਾਜਵਰਦੀ - 598	ਲਾਮਿਆ - 600
ਲਵੀਦ - 607	ਲਾਜਵਰਦੀ ਬਿਸਾਤ - 599	ਲਾਮਿਸ - 600
ਲਾ - 598	ਲਾਜ਼ਿਮ - 599	ਲਾਮਿਸਾ - 600
ਲਾ-ਉ-ਨਅਮ - 598	ਲਾਜ਼ਿਮ ਮਲਜ਼ੂਮ - 599	ਲਾਮਿਖ - 600
ਲਾ-ਉਬਾਲੀ - 598	ਲਾਜ਼ਿਮਾ - 599	ਲਾਮਿਖ - 600
ਲਾਇਸ - 599	ਲਾਜ਼ਿਮੀ - 599	ਲਾਯ - 600
ਲਾਇਹ - 600	ਲਾਤ - 598	ਲਾ-ਯਅਕਲ - 600
ਲਾਇਹਾ - 600	ਲਾਤਿਨ - 599	ਲਾਯਅਨੀ - 598
ਲਾਇਕ - 600	ਲਾਤੀਨੀ - 599	ਲਾ-ਯਜ਼ਾਲ - 598
ਲਾਈਮ	ਲਾਤੂ - 598	ਲਾ-ਯਮੂਤ - 598
ਲਾਸ - 599	ਲਾਦ - 599	ਲਾਯਾ - 600
ਲਾਸ਼ - 599	ਲਾਦਨ - 599	ਲਾਰਜਾਨ - 599
ਲਾਸ਼ਾ - 599	ਲਾਦਨਾ - 599	ਲਾਰਿਸਤਾਨ - 599
ਲਾ ਸ਼ੈ - 598	ਲਾਦਵਾ - 598	ਲਾ ਰੇਬ - 598
ਲਾਹਕ - 599	ਲਾਦਾ - 599	ਲਾ ਹੇਬ ਵੀਹ - 598
ਲਾਹਕਾ - 599	ਲਾਨ - 600	ਲਾਲ - 599
ਲਾਹੂਤ - 600	ਲਾਨਾ - 600	ਲਾਲਾ - 599
ਲਾਹੂਰਾ - 600	ਲੱਪਾ - 601	ਲਾਲਾ - 600
ਲਾਹੌਰ - 600	ਲਾਫ - 599	ਲਾਲਾ-ਇਜ਼ਾਰ - 600
ਲਾਹੌਲ - 598	ਲਾਫ-ਉ-ਗਜ਼ਾਫ - 599	ਲਾਲਾ-ਏ-ਤੂਰ - 600
ਲਾਹੌਲ ਵੱਲਾ ਕੁਵੱਤ ਇੱਲਾ	ਲਾਫਜ਼ਦਨ - 599	ਲਾਲਾ-ਏ-ਫਰਸ਼ੀ - 600
ਬਿੱਲਾ - 598	ਲਫ-ਜ਼ਨ - 599	ਲਾਲਾ ਸਰਾਯ - 599

ਲਾਲਾ ਸਾਰ - 600	ਲਿੰਗਾ - 605	ਲੁਤਫ਼ - 603
ਲਾਲਾ ਬਰਗ - 600	ਲੀਸ਼ਾ - 607	ਲੁਤਰਾ - 601
ਲਾਲਾਯਾਨ - 599	ਲੀਲਜ - 608	ਲੁੱਬ - 601
ਲਾਲਾ-ਰੁੱਖ - 600	ਲੀਲੂਪਰ - 608	ਲੁੱਬ-ਏ-ਲੁਬਾਬ - 601
ਲਾਲਾ-ਰੁਖਸਾਰ - 600	ਲੀਲੂਪਲ - 608	ਲੁਬਦਾ - 601
ਲਾਲਾ-ਲਬ - 600	ਲੀਲੂਫਰ - 608	ਲੁੱਬਰ - 605
ਲਾਲਿਕ - 600	ਲੀਲੂਫਲ - 608	ਲੁਬਾਦਾ - 601
ਲਾਲਿਕਾ - 600	ਲੀਮੂ - 608	ਲੁਬਾਬ - 601
ਲਾਲੰਗ - 600	ਲੀਮੂਨ - 608	ਲੁੱਬਾ - 605
ਲਾਵ - 600	ਲੀਰਾ - 607	ਲੁੱਬਾਨ - 605
ਲਾਵਾ - 600	ਲੀਲਖ - 608	ਲੁੱਬਾਨ - 605
ਲਿਸਾਨ - 602	ਲੀਲੰਗ - 608	ਲੁਰ - 602
ਲਿਹਾਜ਼ - 602	ਲੁਆਬ - 603	ਲੁਰਿਸਤਾਨ - 602
ਲਿਹਾਜ਼ਾ - 607	ਲੁਹਫਤ - 607	ਲੂਸ - 606
ਲਿਹਾਫ - 602	ਲੁਹਮਾਨ - 602	ਲੂਸ - 606
ਲਿਕਾ - 604	ਲੁਹਰਾਸਬ - 607	ਲੂਕਾ - 607
ਲਿਜਾਮ - 601	ਲੁਹਾਬ - 607	ਲੂਚ - 606
ਲਿਤੀਨ - 601	ਲੁਕ - 604	ਲੂਤ - 606
ਲਿਬਾਸ - 601	ਲੁਕਨਤ - 604	ਲੂਤੀ - 606
ਲਿਬਾਸ - 601	ਲੁਕਮਾ - 604	ਲੂਪ - 606
ਲਿਬਾਸ-ਏ-ਰਸਮੀ - 601	ਲੁਕਮਾਨ - 604	ਲੂਬ - 606
ਲਿਬਾਸ-ਏ-ਰਾਹਿਬ - 601	ਲੁਕਾ - 604	ਲੂਬਾ - 606
ਲਿਬਾਦ - 601	ਲੁਕੀਨ - 604	ਲੂਬੀ - 606
ਲਿਬਾਦਾ - 601	ਲੁਕੂਕ - 604	ਲੂਰੀ - 606
ਲਿਫਾਫ - 603	ਲੁਗਤ - 603	ਲੂਲ - 607
ਲਿਫਾਫਾ - 603	ਲੁਗਾਂਤ - 603	ਲੂਲਾ - 607
ਲਿਮ - 605	ਲੁੰਗ - 605	ਲੂਲੀ - 607
ਲਿੱਲਾਹ - 604	ਲੁਚ - 601	ਲੂਲੂ - 607
ਲਿੱਲਾਹਿਲ ਹਮਦ - 604	ਲੁੱਚਾ - 601	ਲੋਕ - 607
ਲਿੱਲਾਹਿਮ ਹਮਦ ਵਲ	ਲੁੱਜਾ - 601	ਲੋਕਿਨ - 607
ਮਿੰਨਤਹੁ - 605	ਲੁਜ਼ਮ - 602	ਲੈਤ-ਉ-ਲਅਲ - 607
ਲਿਯਾਕਤ - 607	ਲੰਜ - 605	ਲੈਲ - 607
ਲਿਯਾਮ - 607	ਲੁਤ - 601	ਲੈਲਤ - 607
ਲਿੰਗ - 605	ਲੁਤਕਾ - 601	ਲੈਲਤਲਅਸਰਾ - 607

ਲੈਲਤੁਲਕਦਰ - 607	ਲੰਗਰ ਅੰਦਾਖਤਨ - 605	ਵਸਤੀ - 735
ਲੈਲਤੁਲਬਦਰ - 607	ਲੰਗਰ-ਅੰਦਾਜ਼ - 605	ਵਸਤੀ - 734
ਲੈਲਾ - 608	ਲੰਗਰੀ - 605	ਵਸਨਗਾ - 735
ਲੈਲੀ - 608	ਲੰਗਾਂ ਲੰਗਾਂ - 605	ਵਸਨੀ - 729, 735
ਲੈਲ-ਉ-ਨਹਾਰ - 608	ਲੰਜ - 605	ਵਸਫ਼ - 735
ਲੋਕਾ - 607	ਲੰਜਾ - 605	ਵਸਮਕ - 735
ਲੋਤ - 606		ਵਸਮਾ - 735
ਲੋਤ ਪੋਤ - 606		ਵਸਰਕ - 735
ਲੋਦਾ - 606	ਵ	ਵਸਲ - 735
ਲੋਰ - 606	ਵ - 723	ਵਸਲਾ - 735
ਲੋਰਾਦਾਰ - 606	ਵਅਦਾ - 737	ਵਸਲਾਦਾਰ - 736
ਲੋਰਾਨਕ - 606	ਵਅਦਾ-ਏ-ਹੱਕ ਰਸੀਦਨ -	ਵੱਸਲਾਮ -
ਲੋਰਾਵਰ - 606	737	ਵਸਲੀ - 736
ਲੋਰੀ - 606	ਵਅਦਾ-ਸ਼ਿਕਨ - 737	ਵਸਵਸਾ - 735
ਲੌਸ - 606	ਵਅਦਾ-ਖ਼ਿਆਫ਼ - 737	ਵਸਵਾਸ - 735
ਲੋਹ - 606	ਵਅਦਾ-ਖ਼ਿਲਾਫ਼ੀ - 737	ਵਸਾ - 735
ਲੋਹ-ਉ-ਕਲਮ - 606	ਵਅਦਾ-ਗਾਹ - 737	ਵਸਾਇਤ - 734
ਲੋਹ-ਏ-ਸਾਦਾ - 606	ਵਅਦਾ-ਜਾ - 737	ਵਸਾਇਲ - 734
ਲੋਹ-ਏ-ਸੀਮੀਨ - 606	ਵਅਦਾ ਵਈਦ - 737	ਵਸਾਤਤ - 734
ਲੋਹ-ਏ-ਤਲਿਸਮ - 606	ਵਅਦਾ-ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ - 737	ਵਸਾਦਾ - 734
ਲੋਹ-ਏ-ਤੁਰਬਤ - 606	ਵਅਦਾ ਵਫ਼ਾ - 737	ਵਸਾਨੀ - 735
ਲੋਹ-ਏ-ਮਹਫੂਜ਼ - 606	ਵਅਦਾ-ਵਫ਼ਾਈ - 737	ਵੱਸਾਫ਼ - 735
ਲੋਹ-ਏ-ਮਜ਼ਾਰ - 606	ਵਅਜ਼ - 737	ਵਸਾਮਤ - 734
ਲੋਹ-ਏ-ਮਰਕਦ - 606	ਵਅਦ - 724	ਵਸਾਲਤ - 734
ਲੋਚ - 606	ਵਅਜ਼ - 737	ਵਸਾਵਸ - 734
ਲੋਜ਼ - 606	ਵ-ਇੱਲਾ - 727	ਵੱਸੀ - 736
ਲੋਜ਼ਾ - 606	ਵਈਦ - 737	ਵਸੀਅ - 735
ਲੋਜ਼ੀ - 606	ਵਸ - 735	ਵਸੀਕ - 729
ਲੋਜ਼ੀਨਾ - 606	ਵਸਅ - 735	ਵਸੀਕਾ - 729
ਲੋਂਦ - 607	ਵਸਕਨਾ - 735	ਵਸੀਕਾਵਾਰ - 729
ਲੋਨ - 607	ਵਸਕੂਲ - 735	ਵਸੀਕਾ ਨਵੀਸ - 729
ਲੋਲਾਕ - 607	ਵਸਤ - 735	ਵਸੀਤ - 735
ਲੰਗ - 605	ਵਸਤ - 735	ਵਸੀਨਾ - 735
ਲੰਗਰ - 605	ਵਸਤਾ - 734	ਵਸੀਯਤ - 736

ਵਸੀਯਤਨਾਮਾ - 736	ਵਹੀ - 731	ਵਕੀਲ - 739
ਵਸੀਲਤ - 735	ਵਹੀ-ਏ-ਮੁਨਜ਼ਲ - 731	ਵਕੀਲ-ਏ-ਦਰ - 739
ਵਹ - 740	ਵਹੀ-ਏ-ਰੱਬਾਨੀ - 731	ਵਖ - 731
ਵਹਸ਼ - 730	ਵਹੀਦ - 731	ਵਖਸ਼ - 731
ਵਹਸ਼ਤ - 731	ਵਹੀਦ-ਉਲ-ਅਸਰ - 731	ਵਖਸ਼ੂਰ - 731
ਵਹਸ਼ਤ-ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ - 731	ਵਹੂਲ - 731	ਵਖਸ਼ੂਰ-ਨਿਹਾਦ - 731
ਵਹਸ਼ਤ-ਆਮੇਜ਼ - 731	ਵਕਅ - 738	ਵਖਸ਼ੂਰਪੰਦ - 731
ਵਹਸ਼ਤਨਾਕ - 731	ਵਕਅਤ - 738	ਵਖਰ - 731
ਵਹਸ਼ਾਨ - 730	ਵਕਤ - 738	ਵਖ ਵਖ - 731
ਵਹਸ਼ੀ - 731	ਵਕਤ-ਉਲ-ਸਾਅਤ - 738	ਵਗਰ - 739
ਵਹਸ਼ੀ-ਤਬੀਅਤ - 731	ਵਕਤ-ਏ-ਸਹਰਗਾਹ/	ਵਗਰਨਾ - 739
ਵਹਸ਼ੀ-ਸ਼ਿਕਾਰ - 731	ਸੁਬੁਹਗਾਹ - 738	ਵਗਾ - 737
ਵਹਸ਼ੀ-ਤਬੀਅਤ - 731	ਵਕਤ-ਏ-ਨਾਜ਼ੁਕ - 738	ਵਗੈਰਾ - 737
ਵਹਸ਼ੀ-ਨਿਹਾਦ - 731	ਵਕਤ-ਏ-ਮਾਅਲੂਮ - 738	ਵਗੈਰਾ ਜ਼ਾਲਿਕ - 737
ਵਹਸ਼ੀ-ਮਿਜ਼ਾਜ - 731	ਵਕਤ-ਏ-ਰੋਜ਼/ਰੂਜ਼ - 738	ਵਜ਼ਹ - 730
ਵਹਸ਼ੀਯਤ - 731	ਵਕਤਨ - 738	ਵਜ਼ਅ - 736
ਵਹਦ - 730	ਵਕਤ-ਨਾ-ਵਕਤ - 738	ਵਜ਼ਅ-ਉ-ਹਾਲਤ - 736
ਵਹਦਤ - 730	ਵਕਤ ਬਰ-ਖਾਸਤ - 738	ਵਜ਼ਅ-ਏ-ਕਰਖਤ - 736
ਵਹਦਤ-ਉਲ-ਵਜ਼ੂਦ - 730	ਵਕਤ-ਬ-ਵਕਤ - 738	ਵਜ਼ਅ-ਏ-ਖੁਸ਼ਕ - 736
ਵਹਦਤ-ਏ-ਇਰਾਦੀ - 730	ਵਕਤ-ਬੇ-ਵਕਤ - 738	ਵਜ਼ਹ-ਏ-ਹਾਲ - 730
ਵਹਦਤ-ਪੇਸ਼ਾ-730	ਵਕਤੇ - 738	ਵਜ਼ਹ-ਏ-ਕਫਾਫ਼ - 730
ਵਹਦਤ-ਖਾਨਾ - 730	ਵਕਤੇ-ਕਿਹ - 738	ਵਜ਼ਹ-ਏ-ਤਸਮੀਯਾ - 730
ਵਹਦਤ-ਪੇਸ਼ਾ - 730	ਵਕਫ਼ - 738	ਵਜ਼ਅ-ਏ-ਨਾਗਵਾਰ - 736
ਵਹਦਾਨੀ - 730	ਵਕਫ਼ਾ - 739	ਵਜ਼ਅ-ਏ-ਬੇਸ਼ੀਰਾਜ਼ਾ - 736
ਵਹਦਾਨੀਯਤ - 730	ਵਕਾਇਅ - 738	ਵਜ਼ਅਦਾਰ - 736
ਵਹਦਤਿ-ਏ-ਕਹਰ/ਕਹਰੀ - 730	ਵਕਾਇਅ ਨਵੀਸ - 738	ਵਜ਼ਅਦਾਰੀ - 736
ਵਹਬ - 740	ਵਕਾਇਅ ਨਵੀਸੀ - 738	ਵਜ਼ਹ-ਏ-ਮੁਆਸ਼ - 730
ਵਹਬੀ - 740	ਵਕਾਇਅ ਨਿਗਾਰ - 738	ਵਜ਼ਹ-ਏ-ਮਈਸ਼ਤ - 730
ਵਹਮ - 740	ਵਕਾਇਅ ਨਿਗਾਰੀ - 738	ਵਜ਼ਹਾ - 730
ਵਹਮਨਾਕ - 740	ਵਕਾਯਾ - 738	ਵਜ਼ਦਾਨ - 729
ਵਹਮੀ - 740	ਵਕਾਰ - 738	ਵਜ਼ਨ - 734
ਵਹਲ - 731	ਵਕਾਲਤ - 739	ਵਜ਼ਨ ਸੰਗ - 734
ਵਹਾਬੀ - 740	ਵਕਾਲਤਨ - 739	ਵਜ਼ਾਇਫ਼ - 737
	ਵਕਾਲਤ-ਨਾਮਾ - 739	ਵਜ਼ਹਤ - 736

ਵਜ਼ਾਨ - 734	ਵੜਨ-ਦੋਸਤ - 736	ਵਰਸਾਜ਼ 732
ਵਜ਼ਾਰਤ - 734	ਵੜਨੀ - 736	ਵਰਸਾਜ਼ਾ - 733
ਵਜ਼ਾਰਤ-ਏ-ਉਜ਼ਮਾ - 734	ਵਤਰ - 729	ਵਰਸਾਨ 733
ਵਜ਼ਾਰਤਖਾਨਾ - 734	ਵਤਵਾਤ - 737	ਵਰਸ਼ਿਕਸ਼ਤਰੀ - 733
ਵਜ਼ੀਅ - 736	ਵਤੀਰਾ - 729	ਵਰਸ਼ਿਕਸਾਤਾ - 733
ਵਜ਼ੀਅ-ਉ-ਸ਼ਰੀਫ - 736	ਵੱਦ - 731	ਵਰਸੀਜ਼ - 733
ਵਜ਼ੀਹ - 730	ਵਦਾਅ - 731	ਵਰਸੰਗ - 733
ਵਜ਼ੀਦਨ - 734	ਵਦੀਅਤ - 731	ਵਰਕ - 733
ਵਜ਼ੀਫਾ - 737	ਵੱਦੁਆ - 728	ਵਰਕ-ਉਲ-ਖ਼ਜਾਲ - 733
ਵਜ਼ੀਫਾ-ਖ਼ਾਰ - 737	ਵਦੂਦ - 731	ਵਰਕ-ਏ-ਆਫਤਾਬ - 733
ਵਜ਼ਹਫਾ-ਖ਼ੋਹ - 737	ਵਫਕ - 738	ਵਰਕ-ਏ-ਖ਼ਾਬ - 733
ਵਜ਼ੀਮਾ - 736	ਵਫਦ - 738	ਵਰਕ-ਏ-ਖ਼ਾਮ - 733
ਵਜ਼ੀਰ - 734	ਵਫਾ - 737	ਵਰਕ-ਏ-ਜ਼ਿਯਾਬਤ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਉਮੂਰ-ਏ-ਖ਼ਾਰਿਜ਼ਾ - 734	ਵਫਾ ਅੰਦੇਸ਼ - 737	ਵਰਕ-ਏ-ਗਾਦੀ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਉਲੂਮ - 734	ਵਫਾਈ - 737	ਵਰਕ-ਏ-ਬਾਦ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਅਦਲੀਯਾ - 734	ਵਫਾ ਸ਼ਿਆਰ - 737	ਵਰਕ-ਸੰਜ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਆਅਜ਼ਮ - 734	ਵਫਾ-ਖ਼ਾਹ - 737	ਵਰਕ ਦਾਗ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਜੰਗ (ਹਰਕ) - 734	ਵਫਾਤ - 737	ਵਰਕ ਨੀਲ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਦਾਖ਼ਿਲਾ - 734	ਵਫਾਤ-ਯਾਫਤਨ - 737	ਵਰਕ ਵਰਕ ਗਸ਼ਤਨ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਮਾਲ - 734	ਵਫਾਦਰੀ - 737	ਵਰਕਾ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਮਾਲੀਯਾ - 734	ਵਫਾ-ਪ੍ਰਸਤ - 737	ਵਰਕਾ-ਤਹਵੀਲ - 733
ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਮੁਖਤਾਰ - 734	ਵਫਾ ਬੇਗਾਨਾ - 737	ਵਰਕਾ ਪੋਸਤ - 733
ਵਜ਼ੀਰੀ - 734	ਵਫੀ - 738	ਵਰਕਾ-ਬੰਕ - 733
ਵਜ਼ੂਹ - 730	ਵਬਾ - 729	ਵਰਖਰਚ - 732
ਵਜ਼ੂਹ-ਏ-ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ - 730	ਵਬਾਲ - 729	ਵਰ ਖ਼ੁਰਦਨ - 732
ਵਜ਼ੂਦ - 730	ਵਯੋ - 741	ਵਰਚਿਹ - 732
ਵਤ - 729	ਵਰ - 731	ਵਰਜ - 732
ਵਤਗਰ - 729	ਵਰਅ - 733	ਵਰਜ - 732
ਵਤਦ - 729	ਵਰਸ - 732	ਵਰਜਕਨ - 732
ਵਤਨ - 736	ਵਰਸਕ - 732	ਵਰਜਕਾਰ - 732
ਵਤਨ-ਏ-ਮਾਲੂਫ - 736	ਵਰਸਤਾਦ - 732	ਵਰਜਗਨ - 732
ਵਤਨ-ਗਾਹ - 736	ਵਰਸਤਾਨ - 733	ਵਰਜਗਰ - 732
ਵਤਨ-ਦੁਸ਼ਮਨ - 736	ਵਰਸਤਾਨ - 733	ਵਰਜਮ - 732
	ਵਰਸਾ - 732	ਵਰਜਿਸ਼ - 732

ਵਰਜ਼ਿਸ਼ੀ - 732	ਵਲਗਾਨਾ - 728	ਵਾਸ - 725
ਵਰਤ - 732	ਵਲਗੁਨਾ - 728	ਵਾਨ - 728
ਵਰਤਾ - 733	ਵਲਦ - 739	ਵਾਸਾ - 726
ਵਰਤਾ-ਏ-ਹਲਾਕਾਤ - 733	ਵਲਦ-ਉਜ਼-ਜ਼ਿਨਾ - 739	ਵਾਸ਼ਾਮਾ - 726
ਵਰਤਾਜ - 732	ਵਲਦ-ਉਲ-ਹਰਾਮ - 739	ਵਾਸਿਕ - 723
ਵਰਤੀਜ - 732	ਵਲਦਾਨ - 739	ਵਾਸਿਕ ਬਿੱਲਾਹ - 723
ਵਰਦ - 732	ਵਲਦੀਯਤ - 739	ਵਾਸਿਤੁਲ ਅਕਦ - 725
ਵਰਦਕ - 732	ਵਲਵਲਾ - 740	ਵਾਸਿਤਾ - 725
ਵਰਦ ਮਰੋਬਾ - 732	ਵਲਾ - 740	ਵਾਸਿਤੀ - 725
ਵਰਦਾ - 732	ਵੱਲਾਹ - 728	ਵਾਸਿਫ - 726
ਵਰਦਾ - 732	ਵੱਲਾਹ ਅਅਲਮ - 728	ਵਾਸਿਫੀ - 726
ਵਰਦੀ - 732	ਵੱਲਾਹੁ ਅਅਲਮ ਬਿਸ਼ਵਾਬ - 728	ਵਾਸ਼ਿਮਾ - 726
ਵਰਦੂਕ - 732	ਵਲਾਕਿਨ - 739	ਵਾਸਿਲ - 726
ਵਰਨਾ - 733	ਵਲਾਤ - 739	ਵਾਸਿਲ ਬਾਕੀ - 726
ਵਰਨਾਕ - 733	ਵਲਾਯ - 739	ਵਾਸਿਲਾਤ 726
ਵਰ ਪੋਸ਼ਨਾ - 732	ਵਲਾਯਤ - 739	ਵਾਸੋਖਤ - 726
ਵਰਪੋਸ਼ਾ - 732	ਵਲੀ - 740	ਵਾਸੋਖਤਗੀ - 726
ਵਰਮ - 733	ਵਲੀਅਹੁਦ - 740	ਵਾਸੋਖਤਗੀ - 726
ਵਰਮਾਂਦਗੀ - 733	ਵਲੀ-ਏ-ਨਿਅਮਤ - 740	ਵਾਹ - 728
ਵਰਵਾਰਾ - 733	ਵਲੀਦ - 740	ਵਾਹਸਰਤਾ - 724
ਵਰਾ - 731	ਵਲੀਮਾ - 740	ਵਾਹਮ - 729
ਵਰਾ-ਏ-ਪਸਤ-ਉ-ਬਲਦ - 732	ਵਲੂਦ - 740	ਵਾਹ ਵਾਹ - 728
ਵਰਾਕ - 732	ਵਲੇ - 740	ਵਾਹਿਦ - 724
ਵੱਰਾਕ - 732	ਵਲੇਕਿਨ -	ਵਾਹਿਦ-ਉਲ-ਐਨ - 724
ਵਰਾਗ - 732	ਵਲੈਕ	ਵਾਹਿਦੀ - 724
ਵਰਾਜ - 732	ਵਾ - 723	ਵਾਹਿਦੀਯਤ - 724
ਵੱਰਾਜ 732	ਵਾ/ਵਾਉ - 723	ਵਾਹਿਦੂਨ - 724
ਵਰਾਬਰ - 732	ਵਾ ਉਫਤਾਦਨ - 723	ਵਾਹਿਬ - 728
ਵਰਿਅ - 733	ਵਾਅਮਦਨ - 723	ਵਾਹਿਬ-ਉਲ-ਹਾਜ਼ਾਤ - 729
ਵਰਿਕ - 733	ਵਾਇਜ਼ - 726	ਵਾਹਿਬ-ਉਲ-ਵਜੂਦ - 729
ਵਰੀਬ - 733	ਵਾਈ - 729	ਵਾਹਿਮ - 728
ਵਰੇਬ - 733	ਵਾਈ - 729	ਵਾਹਿਮਾ - 728
ਵ-ਲਹਾਸਿਲ - 728	ਵਾਈ - 729	ਵਾਹਿਲਾ - 729
ਵਲਹਾਨ - 740	ਵਾ ਈਸਤਾਦਨ - 723	ਵਾਹੀ - 729

ਵਾਹੀਯਾ - 729	ਵਾਜ਼ਿਅ-ਉਲ-ਕਾਨੂਨ - 726	ਵਾਦੀ-ਏ-ਖਾਮੋਸ਼ਾਨ - 725
ਵਾਹੀਯਾਤ - 727	ਵਾਜ਼ਿਅ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬ - 726	ਵਾਦੀ-ਏ-ਮਜਨੂੰਨ - 725
ਵਾਕਸ਼ੀਦਨ - 727	ਵਾਜ਼ਿਅਨ - 726	ਵਾਦੀ-ਨਵਰਦ - 725
ਵਾਕਰਦਨ - 727	ਵਾਜ਼ਿਐਨ	ਵਾਦੀਯਾਨ - 725
ਵਾਕਿਅ - 726	ਵਾਜ਼ਿਹ - 726	ਵਾਨ - 728
ਵਾਕਿਅਨ - 726	ਵਾਜ਼ਿਦ - 724	ਵਾਨਿਗਰੀਸਤਨ - 728
ਵਾਕਿਅ-ਨਿਗਾਰ - 726	ਵਾਜ਼ਿਬ - 723	ਵਾਨਮੁਦ - 728
ਵਾਕਿਆ - 726	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉ-ਲਾਜ਼ਿਮ - 724	ਵਾਨਮੁਦਨ - 728
ਵਾਕਿਅ-ਨਿਗਾਰ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਜ਼-ਜ਼ਿਯਾਰਤ - 724	ਵਾਪਸ - 723
ਵਾਕਿਆਨ - 726	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਤ-ਤਸਲੀਮ - 724	ਵਾਪਸੀ - 723
ਵਾਕਿਆ-ਤਲਬ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਤ-ਤਲਬ - 724	ਵਾਪਸੀਨ - 723
ਵਾਕਿਆ-ਦੀਦਾ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਰ-ਰਹਮ - 724	ਵਾਫ਼ - 726
ਵਾਕਿਈ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਰ-ਰਿਆਯਤ - 724	ਵਾਫ਼ਰ - 738
ਵਾਕਿਈਯਤ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਲ-ਅਦਾ - 724	ਵਾਫ਼ਿਦ - 726
ਵਾਕਿੱਸਾ - 726	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਲ-ਅਰਜ਼ - 724	ਵਾਫ਼ਿਰ - 726
ਵਾਕਸ਼ੀਦਨ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਲ-ਤਾਅਜ਼ੀਮ - 724	ਵਾਫ਼ੀ - 726
ਵਾਕਿਫ਼ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਲ-ਕਤਲ - 724	ਵਾ ਬਸਤਗਾਨ - 723
ਵਾਕਿਫ਼-ਉਲ-ਹਾਲ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਲ-ਵਜੂਦ - 724	ਵਾਬਸਤਗੀ - 723
ਵਾਕਿਫ਼-ਏ-ਹਾਲ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬ-ਉਲ-ਵਸੂਲ - 724	ਵਾਬਸਤਾ - 723
ਵਾਕਿਫ਼ਕਾਰ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬਾਤ - 723	ਵਾਬਾ - 723
ਵਾਕਿਫ਼ਕਾਰੀ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬਾਤ ਤਾਅਜ਼ੀਰ - 724	ਵਾ ਬੁਕਦਨ - 723
ਵਾਕਿਫ਼ਬਾਸ - 727	ਵਾਜ਼ਿਹ-ਉਲ-ਕਤਲ - 724	ਵਾਬੂ - 723
ਵਾਕਿਫ਼ੀਯਤ - 727	ਵਾਜ਼ਿਬੀ - 724	ਵਾਬੂਰ - 723
ਵਾਖ਼ - 724	ਵਾਜ਼ਿਹ - 726	ਵਾਮ - 728
ਵਾਖ਼ਾਸਤ - 724	ਵਾਜ਼ੂਨ - 725	ਵਾਮਖਾਹ - 728
ਵਾਗਰਦੀਦਨ - 727	ਵਾਜ਼ੂਨ-ਬਖ਼ਤ - 725	ਵਾਮਾਂਦ - 728
ਵਾਗਰਨਾ - 727	ਵਾਤਗਰ - 723	ਵਾਮਾਦਗਾਨ - 728
ਵਾਗਰਿਫ਼ਤਨ - 727	ਵਾਤਰ - 723	ਵਾਮਾਦਗੀ - 728
ਵਾਗੀਰ - 727	ਵਾਦਾ - 724	ਵਾਮਾਦਾ - 728
ਵਾਗੁਜ਼ਾਸਤਨ - 727	ਵਾਦੀ - 724	ਵਾਮਾਦਾਰ - 728
ਵਾ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕਰਦਨ - 727	ਵਾਦੀ-ਏ-ਐਮਨ - 724	ਵਾਮਿਕ੍ - 728
ਵਾਗੁਫ਼ਤਨ - 727	ਵਾਦੀ-ਏ-ਅਰੂਸ - 725	ਵਾਮੀ - 728
ਵਾਜ਼ਗੂਨ - 725		ਵਾਯ - 729
ਵਾਜ਼ਿਅ - 726		ਵਾਯਾ - 729

ਵਾਯਾਵਾਯ - 729	ਵਾਲਾ-ਮਨਜਿਲਤ - 727	ਵਿਰਸ - 732
ਵਾਯਸਤ - 729	ਵਾਲਾ-ਮਨਾਕਿਬ - 727	ਵਿਰਕ - 733
ਵਾਰ - 725	ਵਾਲਾ-ਮਾਨਿਸ਼ - 727	ਵਿਰਦ - 732
ਵਾਰਸਤਗੀ - 725	ਵਾਲਿਹ - 728	ਵਿਰਦਾਨ - 732
ਵਾਰਸਤਾ - 725	ਵਾਲਿਦ - 728	ਵਿਰਾਸਤ - 732
ਵਾਰਸਤਾ-ਮਿਜ਼ਾਜ਼ - 725	ਵਾਲਿਦਾ - 728	ਵਿਲਦ - 739
ਵਾਰਦਨ - 725	ਵਾਲਿਦੈਨ - 728	ਵਿਲਾ - 739
ਵਾਰਨ - 725	ਵਾਲੀ - 728	ਵਿਲਾਦਤ - 739
ਵਾਰਫਤਗੀ - 725	ਵਾਲੀ-ਏ-ਅਕਰਬ - 728	ਵਿਲਾਦਾ - 739
ਵਾਰਫਤਨ - 725	ਵਾਲੀ-ਏ-ਸਿਪਿਹਰ-ਏ-ਪੁਜਮ - 728	ਵਿਲਾਯਤ - 739
ਵਾਰਫਤਾ - 725	ਵਾਲੀਗਰੀ - 728	ਵਿਲਾਯਤ-ਏ-ਕਾਲੂਬਲਾ - 739
ਵਾਰਾ - 725	ਵਾਵੈਲਾ - 728	ਵਿਲਾਯਤ-ਸਤਾਨ - 739
ਵਾਰਿਸ - 725	ਵਿਸਅ - 735	ਵਿਲਾਯਤੀ - 739
ਵਾਰਿਸ-ਏ-ਸ਼ਰਈ - 725	ਵਿਸ਼ਕਾਨ-ਏ-ਚਮਨ - 735	ਵੀਸ - 741
ਵਾਰਿਸ-ਏ-ਤਾਜ਼-ਉ-ਨਗੀਨ - 725	ਵਿਸ਼ਾਕ - 735	ਵੀਸਾ - 741
ਵਾਰਿਸ-ਏ-ਦਾਊਦ - 725	ਵਸਾਯਾ - 735	ਵੀਕ - 741
ਵਾਰਿਦ - 725	ਵਿਸਾਲ - 735	ਵੀਦ - 740
ਵਾਰਿਦ-ਉ-ਸਾਰਿਦ - 725	ਵਿਕਾਲਤ - 739	ਵੀਦਸਤਰ - 740
ਵਾਰਿਦਾਤ - 725	ਵਿਗਾ - 737	ਵੀਦਨ - 740
ਵਾਰਿਨ - 725	ਵਿਜਹਤ - 730	ਵੀਨ - 741
ਵਾਰੂਨ - 725	ਵਿਜਹਾ - 730	ਵੀਮ - 741
ਵਾਰੂਨਾ - 725	ਵਿਜਦਾਨ - 729	ਵੀਰ - 740
ਵਾਰੰਜ - 725	ਵਿਜਦਾਨੀ - 729	ਵੀਰਾਨ - 740
ਵਾਲਹਾਸਿਲ - 728	ਵਿਜਦਾਨੀਯਾਤ - 729	ਵੀਰਾਨ ਸ਼ਹਰ - 741
ਵਾਲਾ - 727	ਵਿਜਰ - 734	ਵੀਰਾਨਗਰ - 741
ਵਾਲਾਨ - 728	ਵਿਜਾਰਤ - 734	ਵੀਰਾਨਾ ਜ਼ਾਰ - 741
ਵਾਲਾਈ - 727	ਵਿਦਾਅ - 731	ਵੀਲ - 741
ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਨ - 727	ਵਿਦਾਦ - 732	ਵੁਸਅ - 735
ਵਾਲਾ-ਕਦਰ - 727	ਵਿਦਾਦ - 731	ਵੁਸਅਤ - 735
ਵਾਲਾ-ਜਾਹ - 727	ਵਿਫਾਕ - 737	ਵੁਸਤਾ - 735
ਵਾਲਾਦ - 728	ਵਿਫਾਕਤ - 738	ਵੁਸਤਾ ਮਦਰਿਸਾ - 375
ਵਾਲਾਦਗਰ - 728	ਵਿਫਾਦਤ - 737	ਵੁਸਦ - 734
ਵਾਲਾਨਾ - 728	ਵਿਯੋ - 741	ਵੁਸਨੀ - 735

ਵੁਸਲਤ - 735	ਵੈਹ - 740
ਵੱਸਲਾਮ	ਵੈਹਕ - 740
ਵੁਸਾਅ -	ਵੈਕ - 741
ਵੁਸਾਕ - 735	ਵੈਕਾਨ - 741
ਵੁਸੁਕ - 729	ਵੈਰ - 740
ਵੁਸੁਲ - 736	ਵੈਰਾ - 740
ਵੁਸੁਲ ਬਾਕੀ - 736	ਵੈਰਾਨ - 740
ਵੁਸੁਲੀ -	ਵੈਲ - 741
ਵੁਹੂਸ - 730	ਵੈਲਕ - 741
ਵੁਕੁਅ - 739	ਵੈਲਾ - 741
ਵੁਕਲਾ - 739	ਵੰਦ - 740
ਵੁਕੁਈ - 739	ਵੰਦਸਾਰ - 740
ਵੁਕੂਫ - 739	
ਵੁਜ਼ੁ - 736	
ਵੁਜ਼ੁਦ - 730	
ਵੁਜ਼ੁਦ-ਏ-ਸ਼ੁਮਾ ਗ਼ਨੀਮਤ	
ਅਸਤ - 730	
ਵੁਜ਼ੁਦ-ਸਾਜ਼-ਏ-ਮਆਦਿਨ -	
730	
ਵੁਜ਼ੁਦ-ਨ-ਦਾਰਦ - 730	
ਵੁਜ਼ੁਬ - 729	
ਵੁਜ਼ੁ ਗਰਿਫਤਨ - 736	
ਵੁਫੁਦ - 738	
ਵੁਫੁਰ - 738	
ਵੁਰਸਾ - 732	
ਵੁਰਾਜ਼ - 732	
ਵੁਰੂਦ - 733	
ਵੁਲਦ - 739	
ਵੇਸ਼ਾ - 741	
ਵੇਦ - 740	
ਵੇਰਾਨ - 740	
ਵੇ ਲੇਕ - 740	
ਵੇਲਾ - 741	
ਵੈ - 740	